Holy Bible

Aionian Edition®

Nederlandse Statenvertaling Bijbel

Dutch States Translation

Holy Bible Aionian Edition ®
Nederlandse Statenvertaling Bijbel
Dutch States Translation

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
Authorized by the Synod of Dordrecht, 1618-1619
ISBN: 978-1-67814-209-4

Formatted by Speedata Publisher 5.1.14 (Pro) on 7/11/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Voorwoord

Nederlandse at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Nederlandse at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Inhoudsopgave

OUDE TESTAMENT

Genesis 1
Exodus 35
Leviticus 64
Numeri 86
Deuteronomium 116
Jozua 141
Richteren 159
Ruth 176
1 Samuël 179
2 Samuël 202
1 Koningen 221
2 Koningen 243
1 Kronieken 264
2 Kronieken 283
Ezra 307
Nehemia 314
Esther 324
Job 330
Psalmen 347
Spreuken 388
Prediker 403
Hooglied 409
Jesaja 412
Jeremia 446
Klaagliederen 485
Ezechiël 489
Daniël 524
Hosea 535
Joël 540
Amos 542
Obadja 546
Jona 547
Micha 549
Nahum 552
Habakuk 554
Zefanja 556
Haggaï 558
Zacharia 560
Maleachi 566

NIEUWE TESTAMENT

Mattheüs 571
Markus 593
Lukas 607
Johannes 631
Handelingen 649
Romeinen 672
1 Corinthiërs 682
2 Corinthiërs 691
Galaten 697
Efeziërs 700
Filippenzen 703
Colossenzen 706
1 Thessalonicenzen 708
2 Thessalonicenzen 710
1 Timotheüs 711
2 Timotheüs 714
Titus 716
Filémon 717
Hebreeën 718
Jakobus 725
1 Petrus 728
2 Petrus 731
1 Johannes 733
2 Johannes 736
3 Johannes 737
Judas 738
Openbaring 739

BIJLAGE

Leidraad voor Lezers
Woordenlijst
Kaarten
Bestemming
Illustraties, Doré

OUDE TESTAMENT

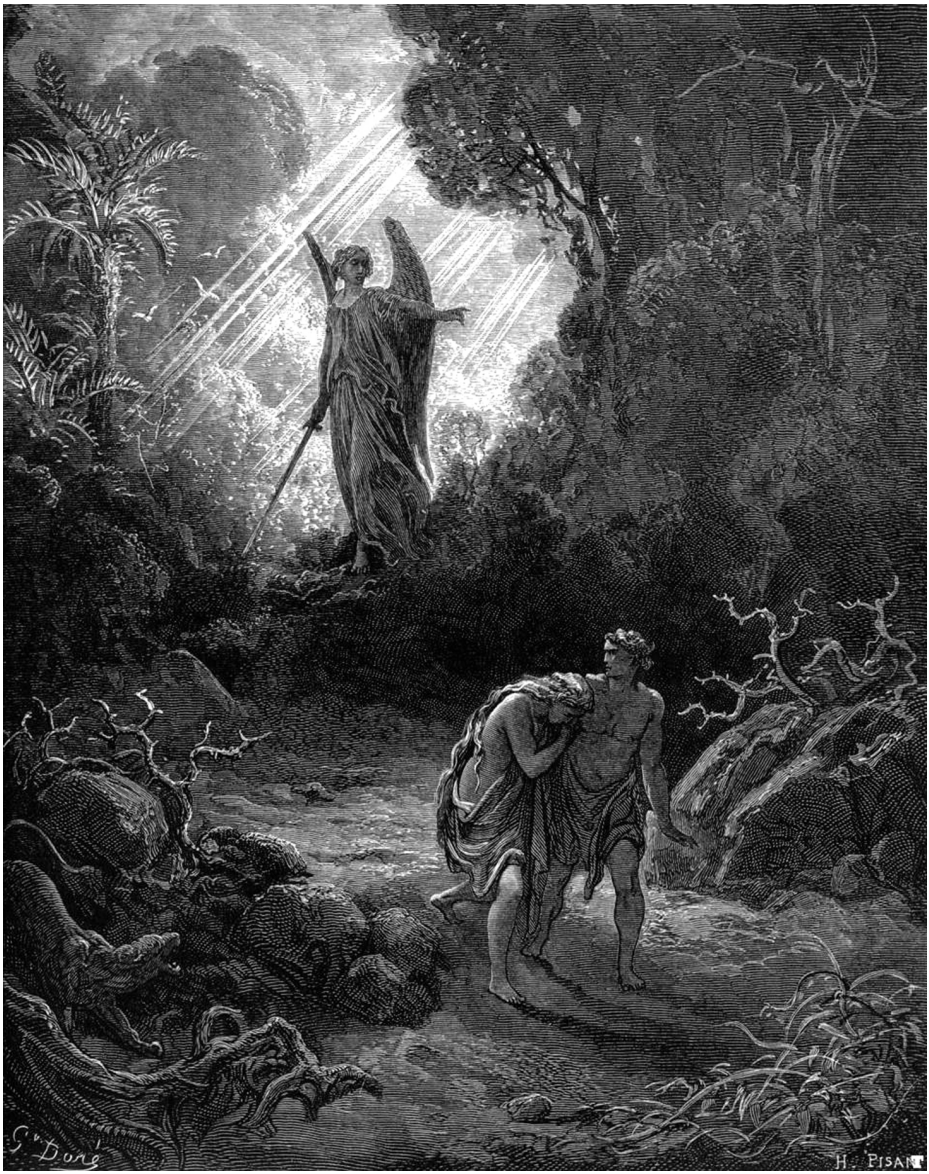

En Hij dreef de mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden,
en een vlammig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde,
om te bewaren den weg van den boom des levens.
Genesis 3:24

Genesis

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde. **2** De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op
den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. **3**
En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht. **4** En God
zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding
tussen het licht en tussen de duisternis. **5** En God noemde
het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was
het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste
dag. **6** En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden
der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en
wateren! **7** En God maakte dat uitspansel, en maakte
scheiding tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn,
en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En
het was alzo. **8** En God noemde het uitspansel hemel. En
het was avond geweest, en het was morgen geweest, de
tweede dag. **9** En God zeide: Dat de wateren van onder
de hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het
droge gezien worde! en het was alzo. **10** En God noemde
het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde
Hij zeeen; en God zag, dat het goed was. **11** En God
zeide: Dat de aarde uitschiete gras, kruid zaadzaaiende,
vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard,
welks zaad daarin zij op de aarde! En het was alzo. **12** En
de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende
naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte, welks zaad
daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed
was. **13** Toen was het avond geweest, en het was morgen
geweest, de derde dag. **14** En God zeide: Dat er lichten
zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te maken
tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot
tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! **15** En
dat zij zijn tot lichten in het uitspansel des hemels, om licht
te geven op de aarde! En het was alzo. **16** God dan maakte
die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des
daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts;
ook de sterren. **17** En God stelde ze in het uitspansel
des hemels, om licht te geven op de aarde. **18** En om te
heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding te
maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God
zag, dat het goed was. **19** Toen was het avond geweest, en
het was morgen geweest, de vierde dag. **20** En God zeide:
Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel
van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de
aarde, in het uitspansel des hemels! **21** En God schiep de
grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke
de wateren overvloediglijk voortbrachten, naar haar aard;
en alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag,
dat het goed was. **22** En God zegende ze, zeggende: Zijt
vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de
zeeen; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! **23**
Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest,
de vijfde dag. **24** En God zeide: De aarde brenge levende
zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild
gedierte der aarde, naar zijn aard! En het was alzo. **25** En
God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en
het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des
aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed
was. **26** En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar
Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij
hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des
hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over
al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. **27** En God
schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God
schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. **28** En God
zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en
vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar,
en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het
gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de
aarde kruipt! **29** En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het
zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is,
en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht
is; het zij u tot spijze! **30** Maar aan al het gedierte der
aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het
kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel
is, heb Ik al het groene kruid tot spijze gegeven. En het
was alzo. **31** En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet,
het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het
was morgen geweest, de zesde dag.

2 Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun
heir. **2** Als nu God op de zevende dag volbracht had
Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den
zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. **3** En
God heeft den zevende dag gezegend, en die geheiligd;
omdat Hij op denzelven gerust heeft van al Zijn werk,
hetwelk God geschapen had, om te volmaken. **4** Dit zijn
de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen
werden; ten dage als de HEERE God de aarde en den
hemel maakte. **5** En allen struik des velds, eer hij in de
aarde was, en al het kruid des velds, eer het uitsproot;
want de HEERE God had niet doen regenen op de aarde,
en er was geen mens geweest, om den aardbodem te
bouwen. **6** Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en
bevochtigde den ganse aardbodem. **7** En de HEERE God
had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn
neusgaten geblazen de adem des levens; alzo werd de
mens tot een levende ziel. **8** Ook had de HEERE God
een hof geplant in Eden, tegen het oosten, en Hij stelde
aldaar den mens, die Hij geformeerd had. **9** En de HEERE
God had alle geboomte uit het aardrijk doen spruiten,
begeerlijk voor het gezicht, en goed tot spijze; en den
boom des levens in het midden van den hof, en de boom
der kennis des goeds en des kwaads. **10** En een rivier was
voortgaande uit Eden, om deze hof te bewateren; en werd
van daar verdeeld, en werd tot vier hoofden. **11** De naam
der eerste rivier is Pison; deze is het, die het ganse land
van Havila omloopt, waar het goud is. **12** En het goud van
dit land is goed; daar is ook bedolah, en de steen sardonix.
13 En de naam der tweede rivier is Gihon; deze is het, die
het ganse land Cusch omloopt. **14** En de naam der derde
rivier is Hiddekel; deze is gaande naar het oosten van

Assur. En de vierde rivier is Frath. **15** Zo nam de HEERE God den mens, en zette hem in den hof van Eden, om dien te bouwen, en dien te bewaren. **16** En de HEERE God gebood den mens, zeggende: Van allen boom dezes hofs zult gij vrijelijk eten; **17** Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven. **18** Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij. **19** Want als de HEERE God uit de aarde al het gedierte des velds, en al het gevogelte des hemels gemaakt had, zo bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam alle levende ziel noemen zoude, dat zou haar naam zijn. **20** Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor de mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware. **21** Toen deed de HEERE God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met vlees. **22** En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam. **23** Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is. **24** Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn. **25** En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.

3 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezes hofs? **2** En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezes hofs zullen wij eten; **3** Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft. **4** Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; **5** Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad. **6** En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at. **7** Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten. **8** En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs. **9** En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij? **10** En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. **11** En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van dien boom gegeten, van welken Ik u gebood, dat gij daarvan niet eten zoudt? **12** Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij bij mij gegeven hebt, die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten. **13** En de HEERE God zeide tot de vrouw: Wat is dit, dat gij gedaan hebt? En de vrouw zeide: De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten. **14** Toen zeide de HEERE God tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws levens. **15** En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen. **16** Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben. **17** En tot Adam zeide Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan Ik u gebood, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens. **18** Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, en gij zult het kruid des velds eten. **19** In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren. **20** Voorts noemde Adam den naam zijner vrouw Heva, omdat zij een moeder aller levenden is. **21** En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan. **22** Toen zeide de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onzer een, kennende het goed en het kwaad! Nu dan, dat hij zijn hand niet uitsteke, en neme ook van den boom des levens, en ete, en leve in eeuwigheid. **23** Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was. **24** En Hij dreef de mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlammig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom des levens.

4 En Adam bekende Heva, zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde Kain, en zeide: Ik heb een man van de HEERE verkregen! **2** En zij voer voort te baren zijn broeder Habel; en Habel werd een schaapherder, en Kain werd een landbouwer. **3** En het geschiedde ten einde van enige dagen, dat Kain van de vrucht des lands den HEERE offer bracht. **4** En Habel bracht ook van de eerstgeborenen zijner schapen, en van hun vet. En de HEERE zag Habel en zijn offer aan; **5** Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel. **6** En de HEERE zeide tot Kain: Waarom zijt gij ontstoken, en waarom is uw aangezicht vervallen? **7** Is er niet, indien gij weldoet, verhoging? en zo gij niet weldoet, de zonde ligt aan de deur. Zijn begeerte is toch tot u, en gij zult over hem heersen. **8** En Kain sprak met zijn broeder Habel; en het geschiedde, als zij in het veld waren, dat Kain tegen zijn broeder Habel opstond, en sloeg hem dood. **9** En de HEERE zeide tot Kain: Waar is Habel, uw broeder? En hij zeide: Ik weet het niet; ben

ik mijns broeders hoeder? **10** En Hij zeide: Wat hebt gij
gedaan? daar is een stem des bloeds van uw broeder, dat
tot Mij roept van den aardbodem. **11** En nu zijt gij vervloekt
van den aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan, om
uws broeders bloed van uw hand te ontvangen. **12** Als
gij den aardbodem bouwen zult, hij zal u zijn vermogen
niet meer geven; gij zult zwervende en dolende zijn op
aarde. **13** En Kain zeide tot den HEERE: Mijn misdaad is
groter, dan dat zij vergeven worde. **14** Zie, Gij hebt mij
heden verdreven van den aardbodem, en ik zal voor Uw
aangezicht verborgen zijn; en ik zal zwervende en dolende
zijn op de aarde, en het zal geschieden, dat al wie mij
vindt, mij zal doodslaan. **15** Doch de HEERE zeide tot
hem: Daarom, al wie Kain doodslaat, zal zevenvoudig
gewroken worden! En de HEERE stelde een teken aan
Kain; opdat hem niet versloeg al wie hem vond. **16** En
Kain ging uit van het aangezicht des HEEREN; en hij
woonde in het land Nod, ten oosten van Eden. **17** En
Kain bekende zijn huisvrouw, en zij werd bevrucht en
baarde Henoch; en hij bouwde een stad, en noemde den
naam dier stad naar den naam zijns zoons, Henoch. **18**
En aan Henoch werd Hirad geboren; en Hirad gewon
Mechujael; en Mechujael gewon Methusael; en Methusael
gewon Lamech. **19** En Lamech nam zich twee vrouwen;
de naam van de eerste was Ada, en de naam van de
andere Zilla. **20** En Ada baarde Jabal; deze is geweest een
vader dergenen, die tenten bewoonden, en vee hadden.
21 En de naam zijns broeders was Jubal; deze werd de
vader van allen, die harpen en orgelen handelen. **22** En
Zilla baarde ook Tubal-Kain, een leermeester van allen
werker in koper en ijzer; en de zuster van Tubal-Kain was
Naema. **23** En Lamech zeide tot zijn vrouwen Ada en
Zilla: Hoort mijn stem, gij vrouwen van Lamech! neemt
ter ore mijn rede! Voorwaar, ik sloeg wel een man dood,
om mijn wonde, en een jongeling, om mijn buile! **24** Want
Kain zal zevenvoudig gewroken worden, maar Lamech
zeventigmaal zevenmaal. **25** En Adam bekende wederom
zijn huisvrouw, en zij baarde een zoon, en zij noemde zijn
naam Seth; want God heeft mij, sprak zij, een ander zaad
gezet voor Habel; want Kain heeft hem doodgeslagen. **26**
En denzelven Seth werd ook een zoon geboren, en hij
noemde zijn naam Enos. Toen begon men den naam des
HEEREN aan te roepen.

5 Dit is het boek van Adams geslacht. Ten dage als God
den mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis
Gods. **2** Man en vrouw schiep Hij hen, en zegende ze,
en noemde hun naam Mens, ten dage als zij geschapen
werden. **3** En Adam leefde honderd en dertig jaren, en
gewon een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld,
en noemde zijn naam Seth. **4** En Adams dagen, nadat hij
Seth gewonnen had, zijn geweest achthonderd jaren; en
hij gewon zonen en dochteren. **5** Zo waren al de dagen
van Adam, die hij leefde, negenhonderd jaren, en dertig
jaren; en hij stierf. **6** En Seth leefde honderd en vijf jaren,
en hij gewon Enos. **7** En Seth leefde, nadat hij Enos
gewonnen had, achthonderd en zeven jaren; en hij gewon
zonen en dochteren. **8** Zo waren al de dagen van Seth
negenhonderd en twaalf jaren; en hij stierf. **9** En Enos
leefde negentig jaren, en hij gewon Kenan. **10** En Enos
leefde, nadat hij Kenan gewonnen had, achthonderd en
vijftien jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **11** Zo
waren al de dagen van Enos negenhonderd en vijf jaren;
en hij stierf. **12** En Kenan leefde zeventig jaren, en hij
gewon Mahalal-el. **13** En Kenan leefde, nadat hij Mahalal-
el gewonnen had, achthonderd en veertig jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. **14** Zo waren al de dagen
van Kenan negenhonderd en tien jaren; en hij stierf. **15**
En Mahalal-el leefde vijf en zestig jaren, en hij gewon
Jered. **16** En Mahalal-el leefde, nadat hij Jered gewonnen
had, achthonderd en dertig jaren; en hij gewon zonen
en dochteren. **17** Zo waren al de dagen van Mahalal-el
achthonderd vijf en negentig jaren; en hij stierf. **18** En
Jered leefde honderd twee en zestig jaren, en hij gewon
Henoch. **19** En Jered leefde, nadat hij Henoch gewonnen
had, achthonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren.
20 Zo waren al de dagen van Jered negenhonderd twee
en zestig jaren; en hij stierf. **21** En Henoch leefde vijf en
zestig jaren, en hij gewon Methusalach. **22** En Henoch
wandelde met God, nadat hij Methusalach gewonnen had,
driehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **23** Zo
waren al de dagen van Henoch driehonderd vijf en zestig
jaren. **24** Henoch dan wandelde met God; en hij was niet
meer; want God nam hem weg. **25** En Methusalach leefde
honderd zeven en tachtig jaren, en hij gewon Lamech. **26**
En Methusalach leefde, nadat hij Lamech gewonnen had,
zevenhonderd twee en tachtig jaren; en hij gewon zonen
en dochteren. **27** Zo waren al de dagen van Methusalach
negenhonderd negen en zestig jaren; en hij stierf. **28**
En Lamech leefde honderd twee en tachtig jaren, en hij
gewon een zoon. **29** En hij noemde zijn naam Noach,
zeggende: Deze zal ons troosten over ons werk, en over
de smart onzer handen, vanwege het aardrijk, dat de
HEERE vervloekt heeft! **30** En Lamech leefde, nadat hij
Noach gewonnen had, vijfhonderd vijf en negentig jaren;
en hij gewon zonen en dochteren. **31** Zo waren al de
dagen van Lamech zevenhonderd zeven en zeventig jaren;
en hij stierf. **32** En Noach was vijfhonderd jaren oud; en
Noach gewon Sem, Cham en Jafeth.

6 En het geschiedde, als de mensen op den aardbodem
begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters
geboren werden, **2** Dat Gods zonen de dochteren der
mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen
zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden. **3** Toen
zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten
met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen
zullen zijn honderd en twintig jaren. **4** In die dagen waren
er reuzen op de aarde, en ook daarna, als Gods zonen
tot de dochteren der mensen ingegaan waren, en zich
kinderen gewonnen hadden; deze zijn de geweldigen,
die van ouds geweest zijn, mannen van name. **5** En de
HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig

was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns
harten te allen dage alleenlijk boos was. 6 Toen berouwde
het de HEERE, dat Hij den mens op de aarde gemaakt
had, en het smartte Hem aan Zijn hart. 7 En de HEERE
zeide: Ik zal den mens, die Ik geschapen heb, verdelgen
van den aardbodem, van den mens tot het vee, tot het
kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels toe;
want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb. 8 Maar
Noach vond genade in de ogen des HEEREN. 9 Dit zijn
de geboorten van Noach. Noach was een rechtvaardig,
oprecht man in zijn geslachten. Noach wandelde met God.
10 En Noach gewon drie zonen: Sem, Cham en Jafeth. 11
Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht; en
de aarde was vervuld met wrevel. 12 Toen zag God de
aarde, en ziet, zij was verdorven; want al het vlees had
zijn weg verdorven op de aarde. 13 Daarom zeide God tot
Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht
gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel;
en zie, Ik zal hen met de aarde verderven. 14 Maak u een
ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken;
en gij zult die bepekken van binnen en van buiten met pek.
15 En aldus is het, dat gij haar maken zult: driehonderd
ellen zij de lengte der ark, vijftig ellen haar breedte, en
dertig ellen haar hoogte. 16 Gij zult een venster aan de
ark maken, en zult haar volmaken tot een elle van boven;
en de deur der ark zult gij in haar zijde zetten; gij zult ze
met onderste, tweede en derde verdiepingen maken. 17
Want Ik, zie, Ik breng een watervloed over de aarde, om
alle vlees, waarin een geest des levens is, van onder den
hemel te verderven; al wat op de aarde is, zal den geest
geven. 18 Maar met u zal Ik Mijn verbond oprichten; en gij
zult in de ark gaan, gij, en uw zonen, en uw huisvrouw, en
de vrouwen uwer zonen met u. 19 En gij zult van al wat
leeft, van alle vlees, twee van elk, doen in de ark komen,
om met u in het leven te behouden: mannetje en wijfje
zullen zij zijn; 20 Van het gevogelte naar zijn aard, en
van het vee naar zijn aard, van al het kruipend gedierte
des aardbodems naar zijn aard, twee van elk zullen tot u
komen, om die in het leven te behouden. 21 En gij, neem
voor u van alle spijze, die gegeten wordt, en verzamel ze
tot u, opdat zij u en hun tot spijze zij. 22 En Noach deed
het; naar al wat God hem geboden had, zo deed hij.

7 Daarna zeide de HEERE tot Noach: Ga gij, en uw
ganse huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig
voor Mijn aangezicht in dit geslacht. 2 Van alle rein vee
zult gij tot u nemen zeven en zeven, het mannetje en
zijn wijfje; maar van het vee, dat niet rein is, twee, het
mannetje en zijn wijfje. 3 Ook van het gevogelte des
hemels zeven en zeven, het mannetje en het wijfje, om
zaad levend te houden op de ganse aarde. 4 Want over
nog zeven dagen zal Ik doen regenen op de aarde veertig
dagen, en veertig nachten; en Ik zal van den aardbodem
verdelgen al wat bestaat, dat Ik gemaakt heb. 5 En Noach
deed, naar al wat de HEERE hem geboden had. 6 Noach
nu was zeshonderd jaren oud, als de vloed der wateren op
de aarde was. 7 Zo ging Noach, en zijn zonen, en zijn
huisvrouw, en de vrouwen zijner zonen met hem in de ark,
vanwege de wateren des vloeds. 8 Van het reine vee,
en van het vee, dat niet rein was, en van het gevogelte,
en al wat op den aardbodem kruipt, 9 Kwamen er twee
en twee tot Noach in de ark, het mannetje en het wijfje,
gelijk als God Noach geboden had. 10 En het geschiedde
na die zeven dagen, dat de wateren des vloeds op de
aarde waren. 11 In het zeshonderdste jaar des levens
van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag
der maand, op dezen zelfden dag zijn alle fonteinen des
groten afgronds opengebroken, en de sluizen des hemels
geopend. 12 En een plasregen was op de aarde veertig
dagen en veertig nachten. 13 Even op dienzelfden dag
ging Noach, en Sem, en Cham, en Jafeth, Noachs zonen,
desgelijks ook Noachs huisvrouw, en de drie vrouwen
zijner zonen met hem in de ark; 14 Zij, en al het gedierte
naar zijn aard, en al het vee naar zijn aard, en al het
kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard,
en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogeltjes van allerlei
vleugel. 15 En van alle vlees, waarin een geest des levens
was, kwamen er twee en twee tot Noach in de ark. 16
En die er kwamen, die kwamen mannetje en wijfje, van
alle vlees, gelijk als hem God bevolen had. En de HEERE
sloot achter hem toe. 17 En die vloed was veertig dagen
op de aarde, en de wateren vermeerderden, en hieven de
ark op, zodat zij oprees boven de aarde. 18 En de wateren
namen de overhand, en vermeerderden zeer op de aarde;
en de ark ging op de wateren. 19 En de wateren namen
gans zeer de overhand op de aarde, zodat alle hoge
bergen, die onder den ganse hemel zijn, bedekt werden.
20 Vijftien ellen omhoog namen de wateren de overhand,
en de bergen werden bedekt. 21 En alle vlees, dat zich
op de aarde roerde, gaf den geest, van het gevogelte,
en van het vee, en van het wild gedierte, en van al het
kruipend gedierte, dat op de aarde kroop, en alle mens. 22
Al wat een adem des geestes des levens in zijn neusgaten
had, van alles wat op het droge was, is gestorven. 23 Alzo
werd verdelgd al wat bestond, dat op den aardbodem was,
van den mens aan tot het vee, tot het kruipend gedierte,
en tot het gevogelte des hemels, en zij werden verdelgd
van de aarde; doch Noach alleen bleef over, en wat met
hem in de ark was. 24 En de wateren hadden de overhand
boven de aarde, honderd en vijftig dagen.

8 En God gedacht aan Noach, en aan al het gedierte,
en aan al het vee, dat met hem in de ark was; en God
deed een wind over de aarde doorgaan, en de wateren
werden stil. 2 Ook werden de fonteinen des afgronds, en
de sluizen des hemels gesloten, en de plasregen van den
hemel werd opgehouden. 3 Daartoe keerden de wateren
weder van boven de aarde, heen en weder vloeiende,
en de wateren namen af ten einde van honderd en vijftig
dagen. 4 En de ark rustte in de zevende maand, op den
zeventiende dag der maand, op de bergen van Ararat.
5 En de wateren waren gaande, en afnemende tot de
tiende maand; in de tiende maand, op den eerste der

maand, werden de toppen der bergen gezien. **6** En het
geschiedde, ten einde van veertig dagen, dat Noach het
venster der ark, die hij gemaakt had, opendeed. **7** En hij
liet een raaf uit, die dikwijls heen en weder ging, totdat de
wateren van boven de aarde verdroogd waren. **8** Daarna
liet hij een duif van zich uit, om te zien, of de wateren
gelicht waren van boven den aardbodem. **9** Maar de duif
vond geen rust voor het hol van haar voet; zo keerde zij
weder tot hem in de ark; want de wateren waren op de
ganse aarde; en hij stak zijn hand uit, en nam haar, en
bracht haar tot zich in de ark. **10** En hij verbeidde nog
zeven andere dagen; toen liet hij de duif wederom uit de
ark. **11** En de duif kwam tot hem tegen den avondtijd; en
ziet, een afgebroken olijfblad was in haar bek; zo merkte
Noach, dat de wateren van boven de aarde gelicht waren.
12 Toen vertoefde hij nog zeven andere dagen; en hij liet
de duif uit; maar zij keerde niet meer weder tot hem. **13** En
het geschiedde in het zeshonderd en eerste jaar, in de
eerste maand, op den eersten derzelver maand, dat de
wateren droogden van boven de aarde; toen deed Noach
het deksel der ark af, en zag toe, en ziet, de aardbodem
was gedroogd. **14** En in de tweede maand, op den zeven
en twintigsten dag der maand, was de aarde opgedroogd.
15 Toen sprak God tot Noach, zeggende: **16** Ga uit de ark,
gij, en uw huisvrouw, en uw zonen, en de vrouwen uwer
zonen met u. **17** Al het gedierte, dat met u is, van alle
vlees, aan gevogelte, en aan vee, en aan al het kruipend
gedierte, dat op de aarde kruipt, doe met u uitgaan; en dat
zij overvloediglijk voorttelen op de aarde, en vruchtbaar
zijn, en vermenigvuldigen op de aarde. **18** Toen ging
Noach uit, en zijn zonen, en zijn huisvrouw, en de vrouwen
zijner zonen met hem. **19** Al het gedierte, al het kruipende,
en al het gevogelte, al wat zich op de aarde roert, naar hun
geslachten, gingen uit de ark. **20** En Noach bouwde den
HEERE een altaar; en hij nam van al het reine vee, en van
al het rein gevogelte, en offerde brandofferen op dat altaar.
21 En de HEERE rook dien liefelijken reuk, en de HEERE
zeide in Zijn hart: Ik zal voortaan den aardbodem niet meer
vervloeken om des mensen wil; want het gedichtsel van 's
mensen hart is boos van zijn jeugd aan; en Ik zal voortaan
niet meer al het levende slaan, gelijk als Ik gedaan heb.
22 Voortaan al de dagen der aarde zullen zaaiing en oogst,
en koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht,
niet ophouden.

9 En God zegende Noach en zijn zonen, en Hij zeide
tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult
de aarde! **2** En uw vrees, en uw verschrikking zij over
al het gedierte der aarde, en over al het gevogelte des
hemels; in al wat zich op den aardbodem roert, en in alle
vissen der zee; zij zijn in uw hand overgegeven. **3** Al wat
zich roert, dat levend is, zij u tot spijze; Ik heb het u al
gegeven, gelijk het groene kruid. **4** Doch het vlees met zijn
ziel, dat is zijn bloed, zult gij niet eten. **5** En voorwaar, Ik
zal uw bloed, het bloed uwer zielen eisen; van de hand
van alle gedierte zal Ik het eisen; ook van de hand des
mensen, van de hand eens iegelijken zijns broeders zal
Ik de ziel des mensen eisen. **6** Wie des mensen bloed
vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden;
want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt. **7**
Maar gijlieden, weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt; teelt
overvloediglijk voort op de aarde, en vermenigvuldigt op
dezelve. **8** Voorts zeide God tot Noach, en tot zijn zonen
met hem, zeggende: **9** Maar Ik, ziet, Ik richt Mijn verbond
op met u, en met uw zaad na u; **10** En met alle levende
ziel, die met u is, van het gevogelte, van het vee, en van
alle gedierte der aarde met u; van allen, die uit de ark
gegaan zijn, tot al het gedierte der aarde toe. **11** En Ik richt
Mijn verbond op met u, dat niet meer alle vlees door de
wateren des vloeds zal worden uitgeroeid; en dat er geen
vloed meer zal zijn, om de aarde te verderven. **12** En God
zeide: Dit is het teken des verbonds, dat Ik geef tussen Mij
en tussen ulieden, en tussen alle levende ziel, die met u
is, tot eeuwige geslachten. **13** Mijn boog heb Ik gegeven in
de wolken; die zal zijn tot een teken des verbonds tussen
Mij en tussen de aarde. **14** En het zal geschieden, als Ik
wolken over de aarde brenge, dat deze boog zal gezien
worden in de wolken; **15** Dan zal Ik gedenken aan Mijn
verbond, hetwelk is tussen Mij en tussen u, en tussen alle
levende ziel van alle vlees; en de wateren zullen niet meer
wezen tot een vloed, om alle vlees te verderven. **16** Als
deze boog in de wolken zal zijn, zo zal Ik hem aanzien,
om te gedenken aan het eeuwig verbond tussen God en
tussen alle levende ziel, van alle vlees, dat op de aarde
is. **17** Zo zeide dan God tot Noach: Dit is het teken des
verbonds, dat Ik opgericht heb tussen Mij en tussen alle
vlees, dat op de aarde is. **18** En de zonen van Noach,
die uit de ark gingen, waren Sem, en Cham, en Jafeth;
en Cham is de vader van Kanaan. **19** Deze drie waren
de zonen van Noach; en van dezen is de ganse aarde
overspreid. **20** En Noach begon een akkerman te zijn,
en hij plantte een wijngaard. **21** En hij dronk van dien
wijn, en werd dronken; en hij ontblootte zich in het midden
zijner tent. **22** En Cham, Kanaans vader, zag zijns vaders
naaktheid, en hij gaf het zijn beiden broederen daar buiten
te kennen. **23** Toen namen Sem en Jafeth een kleed,
en zij legden het op hun beider schouderen, en gingen
achterwaarts, en bedekten de naaktheid huns vaders;
en hun aangezichten waren achterwaarts, gekeerd zodat
zij de naaktheid huns vaders niet zagen. **24** En Noach
ontwaakte van zijn wijn; en hij merkte wat zijn kleinste zoon
hem gedaan had. **25** En hij zeide: Vervloekt zij Kanaan;
een knecht der knechten zij hij zijn broederen! **26** Voorts
zeide hij: Gezegend zij de HEERE, de God van Sem; en
Kanaan zij hem een knecht! **27** God breide Jafeth uit, en
hij wone in Sems tenten! en Kanaan zij hem een knecht!
28 En Noach leefde na den vloed driehonderd en vijftig
jaren. **29** Zo waren al de dagen van Noach negenhonderd
en vijftig jaren; en hij stierf.

10 Dit nu zijn de geboorten van Noachs zonen: Sem,
Cham, en Jafeth; en hun werden zonen geboren na
den vloed. **2** De zonen van Jafeth zijn: Gomer, en Magog,
en Madai, en Javan, en Tubal, en Mesech, en Thiras.

3 En de zonen van Gomer zijn: Askenaz, en Rifath, en
Togarma. 4 En de zonen van Javan zijn: Elisa, en Tarsis;
de Chittieten en Dodanieten. 5 Van dezen zijn verdeeld
de eilanden der volken in hun landschappen, elk naar
zijn spraak, naar hun huisgezinnen, onder hun volken.
6 En de zonen van Cham zijn: Cusch en Mitsraim, en
Put, en Kanaan. 7 En de zonen van Cusch zijn: Seba en
Havila, en Sabta, en Raema, en Sabtecha. En de zonen
van Raema zijn: Scheba en Dedan. 8 En Cusch gewon
Nimrod; deze begon geweldig te zijn op de aarde. 9 Hij
was een geweldig jager voor het aangezicht des HEEREN;
daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager
voor het aangezicht des HEEREN. 10 En het beginsel
zijns rijks was Babel, en Erech, en Accad, en Calne in
het land Sinear. 11 Uit ditzelve land is Assur uitgegaan,
en heeft gebouwd Nineve, en Rehoboth, Ir, en Kalach.
12 En Resen, tussen Nineve en tussen Kalach; deze is
die grote stad. 13 En Mitsraim gewon de Ludieten, en
de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten,
14 En de Pathrusieten, en de Casluchieten, van waar
de Filistijnen uitgekomen zijn, en de Caftorieten. 15 En
Kanaan gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth, 16
En de Jesubiet, en de Amoriet, en de Girgasiet, 17
En de Hivviet, en de Arkiet, en de Siniet, 18 En de
Arvadiet, en de Tsemariet, en de Hamathiet; en daarna
zijn de huisgezinnen der Kanaanieten verspreid. 19 En de
landpale der Kanaanieten was van Sidon, daar gij gaat
naar Gerar tot Gaza toe; daar gij gaat naar Sodom en
Gomorra, en Adama, en Zoboim, tot Lasa toe. 20 Deze
zijn zonen van Cham, naar hun huisgezinnen, naar hun
spraken, in hun landschappen, in hun volken. 21 Voorts
zijn Sem zonen geboren; dezelve is ook de vader aller
zonen van Heber, broeder van Jafeth, den grootste. 22
Sems zonen waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en
Lud, en Aram. 23 En Arams zonen waren Uz, en Hul,
en Gether, en Maz. 24 En Arfachsad gewon Selah, en
Selah gewon Heber. 25 En Heber werden twee zonen
geboren; des enen naam was Peleg; want in zijn dagen is
de aarde verdeeld; en zijns broeders naam was Joktan. 26
En Joktan gewon Almodad, en selef, en Hatsarmaveth, en
Jarach, 27 En Hadoram, en Usal, en Dikla, 28 En Obal,
en Abimael, en Scheba, 29 En Ofir, en Havila, en Jobab;
deze allen waren zonen van Joktan. 30 En hun woning
was van Mescha af, daar gij gaat naar Sefar, het gebergte
van het oosten. 31 Deze zijn zonen van Sem, naar hun
huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen,
naar hun volken. 32 Deze zijn de huisgezinnen der zonen
van Noach, naar hun geboorten, in hun volken; en van
dezen zijn de volken op de aarde verdeeld na den vloed.

11 En de ganse aarde was van enerlei spraak en
enerlei woorden. 2 Maar het geschiedde, als zij
tegen het oosten togen, dat zij een laagte vonden in het
land Sinear; en zij woonden aldaar. 3 En zij zeiden een
ieder tot zijn naaste: Kom aan, laat ons tichelen strijken,
en wel doorbranden! En de tichel was hun voor steen,
en het lijm was hun voor leem. 4 En zij zeiden: Kom
aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren,
welks opperste in den hemel zij, en laat ons een naam
voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse
aarde verstrooid worden! 5 Toen kwam de HEERE neder,
om te bezien de stad en den toren, die de kinderen
der mensen bouwden. 6 En de HEERE zeide: Ziet, zij
zijn enerlei volk, en hebben allen enerlei spraak; en dit
is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zoude hun
niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te
maken? 7 Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons
hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak
zijns naasten niet hore. 8 Alzo verstrooide hen de HEERE
van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad
te bouwen. 9 Daarom noemde men haar naam Babel;
want aldaar verwarde de HEERE de spraak der ganse
aarde, en van daar verstrooide hen de HEERE over de
ganse aarde. 10 Deze zijn de geboorten van Sem: Sem
was honderd jaren oud, en gewon Arfachsad, twee jaren
na den vloed. 11 En Sem leefde, nadat hij Arfachsad
gewonnen had, vijfhonderd jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. 12 En Arfachsad leefde vijf en dertig jaren,
en hij gewon Selah. 13 En Arfachsad leefde, nadat hij
Selah gewonnen had, vierhonderd en drie jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. 14 En Selah leefde dertig
jaren, en hij gewon Heber. 15 En Selah leefde, nadat hij
Heber gewonnen had, vierhonderd en drie jaren, en hij
gewon zonen en dochteren. 16 En Heber leefde vier en
dertig jaren, en gewon Peleg. 17 En Heber leefde, nadat
hij Peleg gewonnen had, vierhonderd en dertig jaren; en
hij gewon zonen en dochteren. 18 En Peleg leefde dertig
jaren, en hij gewon Rehu. 19 En Peleg leefde, nadat hij
Rehu gewonnen had, tweehonderd en negen jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. 20 En Rehu leefde twee en
dertig jaren, en hij gewon Serug. 21 En Rehu leefde, nadat
hij Serug gewonnen had, tweehonderd en zeven jaren;
en hij gewon zonen en dochteren. 22 En Serug leefde
dertig jaren, en gewon Nahor. 23 En Serug leefde, nadat
hij Nahor gewonnen had, tweehonderd jaren; en hij gewon
zonen en dochteren. 24 En Nahor leefde negen en twintig
jaren, en gewon Terah. 25 En Nahor leefde, nadat hij
Terah gewonnen had, honderd en negentien jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. 26 En Terah leefde zeventig
jaren, en gewon Abram, Nahor en Haran. 27 En deze zijn
de geboorten van Terah: Terah gewon Abram, Nahor en
Haran; en Haran gewon Lot. 28 En Haran stierf voor het
aangezicht zijns vaders Terah, in het land zijner geboorte,
in Ur der Chaldeen. 29 En Abram en Nahor namen zich
vrouwen; de naam van Abrams huisvrouw was Sarai, en
de naam van Nahors huisvrouw was Milka, een dochter
van Haran, vader van Milka, en vader van Jiska. 30 En
Sarai was onvruchtbaar; zij had geen kind. 31 En Terah
nam Abram, zijn zoon, en Lot, Harans zoon, zijns zoons
zoon, en Sarai, zijn schoondochter, de huisvrouw van zijn
zoon Abram, en zij togen met hen uit Ur der Chaldeen, om
te gaan naar het land Kanaan; en zij kwamen tot Haran,

en woonden aldaar. 32 En de dagen van Terah waren
tweehonderd en vijf jaren, en Terah stierf te Haran.

12 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit
uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders
huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. 2 En Ik zal u tot
een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot
maken; en wees een zegen! 3 En Ik zal zegenen, die u
zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle
geslachten des aardrijks gezegend worden. 4 En Abram
toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en
Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren
oud, toen hij uit Haran ging. 5 En Abram nam Sarai, zijn
huisvrouw, en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have,
die zij verworven hadden, en de zielen, die zij verkregen
hadden in Haran; en zij togen uit, om te gaan naar het land
Kanaan, en zij kwamen in het land Kanaan. 6 En Abram is
doorgetogen in dat land, tot aan de plaats Sichem, tot aan
het eikenbos More; en de Kanaanieten waren toen ter tijd
in dat land. 7 Zo verscheen de HEERE aan Abram, en
zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij
aldaar een altaar den HEERE, Die hem aldaar verschenen
was. 8 En hij brak op van daar naar het gebergte, tegen
het oosten van Beth-El, en hij sloeg zijn tent op, zijnde
Beth-El tegen het westen, en Ai tegen het oosten; en hij
bouwde aldaar den HEERE een altaar, en riep den naam
des HEEREN aan. 9 Daarna vertrok Abram, gaande en
trekkende naar het zuiden. 10 En er was honger in dat
land; zo toog Abram af naar Egypte, om daar als een
vreemdeling te verkeren, dewijl de honger zwaar was in dat
land. 11 En het geschiedde, als hij naderde, om in Egypte
te komen, dat hij zeide tot Sarai, zijn huisvrouw: Zie toch,
ik weet, dat gij een vrouw zijt, schoon van aangezicht. 12
En het zal geschieden, als u de Egyptenaars zullen zien,
zo zullen zij zeggen: Dat is zijn huisvrouw; en zij zullen mij
doden, en u in het leven behouden. 13 Zeg toch: Gij zijt
mijn zuster; opdat het mij wel ga om u, en mijn ziel om
uwentwil leve. 14 En het geschiedde, als Abram in Egypte
kwam, dat de Egyptenaars deze vrouw zagen, dat zij zeer
schoon was. 15 Ook zagen haar de vorsten van Farao, en
prezen haar bij Farao; en die vrouw werd weggenomen
naar het huis van Farao. 16 En hij deed Abram goed, om
harentwil; zodat hij had schapen, en runderen, en ezelen,
en knechten, en maagden, en ezelinnen, en kemelen. 17
Maar de HEERE plaagde Farao met grote plagen, ook zijn
huis, ter oorzake van Sarai, Abrams huisvrouw. 18 Toen
riep Farao Abram, en zeide: Wat is dit, dat gij mij gedaan
hebt? waarom hebt gij mij niet te kennen gegeven, dat zij
uw huisvrouw is? 19 Waarom hebt gij gezegd: Zij is mijn
zuster; zodat ik haar mij tot een vrouw zoude genomen
hebben? en nu, zie, daar is uw huisvrouw; neem haar en
ga henen! 20 En Farao gebood zijn mannen vanwege
hem, en zij geleidden hem, en zijn huisvrouw, en alles wat
hij had.

13 Alzo toog Abram op uit Egypte naar het zuiden, hij
en zijn huisvrouw, en al wat hij had, en Lot met hem.
2 En Abram was zeer rijk, in vee, in zilver, en in goud. 3
En hij ging, volgens zijn reizen, van het zuiden tot Beth-El
toe, tot aan de plaats, waar zijn tent in het begin geweest
was, tussen Beth-El, en tussen Ai; 4 Tot de plaats des
altaars, dat hij in het eerst daar gemaakt had; en Abram
heeft aldaar den Naam des HEEREN aangeroepen. 5 En
Lot, die met Abram toog, had ook schapen, en runderen,
en tenten. 6 En dat land droeg hen niet, om samen te
wonen; want hun have was vele, zodat zij samen niet
konden wonen. 7 En er was twist tussen de herders van
Abrams vee, en tussen de herders van Lots vee. Ook
woonden toen de Kanaanieten en Ferezieten in dat land.
8 En Abram zeide tot Lot: Laat toch geen twisting zijn
tussen mij en tussen u, en tussen mijn herders en tussen
uw herders; want wij zijn mannen broeders. 9 Is niet het
ganse land voor uw aangezicht? Scheid u toch van mij; zo
gij de linkerhand kiest, zo zal ik ter rechterhand gaan; en
zo gij de rechterhand, zo zal ik ter linkerhand gaan. 10
En Lot hief zijn ogen op, en hij zag de ganse vlakte der
Jordaan, dat zij die geheel bevochtigde; eer de HEERE
Sodom en Gomorra verdorven had, was zij als de hof des
HEEREN, als Egypteland, als gij komt te Zoar. 11 Zo koos
Lot voor zich de ganse vlakte der Jordaan, en Lot trok
tegen het oosten; en zij werden gescheiden, de een van
den ander. 12 Abram dan woonde in het land Kanaan;
en Lot woonde in de steden der vlakte, en sloeg tenten
tot aan Sodom toe. 13 En de mannen van Sodom waren
boos, en grote zondaars tegen den HEERE. 14 En de
HEERE zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden
was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt
noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts.
15 Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw
zaad, tot in eeuwigheid. 16 En Ik zal uw zaad stellen als
het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde
zal kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden. 17 Maak
u op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte,
want Ik zal het u geven. 18 En Abram sloeg tenten op, en
kwam en woonde aan de eikenbossen van Mamre, die bij
Hebron zijn; en hij bouwde aldaar den HEERE een altaar.

14 En het geschiedde in de dagen van Amrafel, de
koning van Sinear, van Arioch, de koning van Ellasar,
van Kedor-Laomer, de koning van Elam, en van Tideal, den
koning der volken; 2 Dat zij krijg voerden met Bera, koning
van Sodom, en met Birsa, koning van Gomorra, Sinab,
koning van Adama, en Semeber, koning van Zeboim, en
de koning van Bela, dat is Zoar. 3 Deze allen voegden
zich samen in het dal Siddim, dat is de Zoutzee. 4 Twaalf
jaren hadden zij Kedor-Laomer gediend; maar in het
dertiende jaar vielen zij af. 5 Zo kwam Kedor-Laomer in het
veertiende jaar, en de koningen, die met hem waren, en
sloegen de Refaiten in Asteroth-Karnaim, en de Zuzieten
in Ham, en de Emieten in Schave-Kiriathaim; 6 En de
Horieten op hun gebergte Seir, tot aan het effen veld van
Paran, hetwelk aan de woestijn is. 7 Daarna keerden zij
wederom, en kwamen tot En-Mispat, dat is Kades, en
sloegen al het land der Amalekieten, en ook den Amoriet,

die te Hazezon-Thamar woonde. **8** Toen toog de koning
van Sodom uit, en de koning van Gomorra, en de koning
van Adama, en de koning van Zeboim, en de koning van
Bela, dat is Zoar; en zij stelden tegen hen slagorden in
het dal Siddim, **9** Tegen Kedor-Laomer, den koning van
Elam, en Tideal, den koning der volken, en Amrafel, den
koning van Sinear, en Arioch, den koning van Ellasar;
vier koningen tegen vijf. **10** Het dal nu van Siddim was
vol lijmputten; en de koningen van Sodom en Gomorra
vluchtten, en vielen aldaar; en de overgeblevenen vluchtten
naar het gebergte. **11** En zij namen al de have van Sodom
en Gomorra, en al hun spijze, en trokken weg. **12** Ook
namen zij Lot, den zoon van Abrams broeder, en zijn
have, en trokken weg; want hij woonde in Sodom. **13**
Toen kwam er een, die ontkomen was, en boodschapte
het aan Abram, den Hebreer, die woonachtig was aan de
eikenbossen van Mamre, den Amoriet, broeder van Eskol,
en broeder van Aner, welke Abrams bondgenoten waren.
14 Als Abram hoorde, dat zijn broeder gevangen was, zo
wapende hij zijn onderwezenen, de ingeborenen van zijn
huis, driehonderd en achttien, en hij jaagde hen na tot Dan
toe. **15** En hij verdeelde zich tegen hen des nachts, hij en
zijn knechten, en sloeg ze; en hij jaagde hen na tot Hoba
toe, hetwelk is ter linkerhand van Damaskus. **16** En hij
bracht alle have weder, en ook Lot zijn broeder en deszelfs
have bracht hij weder, als ook de vrouwen, en het volk. **17**
En de koning van Sodom toog uit, hem tegemoet (nadat
hij wedergekeerd was van het slaan van Kedor-Laomer, en
van de koningen, die met hem waren), tot het dal Schave,
dat is, het dal des konings. **18** En Melchizedek, koning van
Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester
des allerhoogsten Gods. **19** En hij zegende hem, en zeide:
Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en
aarde bezit! **20** En gezegend zij de allerhoogste God, Die
uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de
tiende van alles. **21** En de koning van Sodom zeide tot
Abram: Geef mij de zielen; maar neem de have voor u. **22**
Doch Abram zeide tot den koning van Sodom: Ik heb mijn
hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogste God,
Die hemel en aarde bezit; **23** Zo ik van een draad aan tot
een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is,
iets neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!
24 Het zij buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd
hebben, en het deel dezer mannen, die met mij getogen
zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

15 Na deze dingen geschiedde het woord des HEEREN
tot Abram in een gezicht, zeggende: Vrees niet,
Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot. **2** Toen
zeide Abram: Heere, HEERE! wat zult Gij mij geven, daar
ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is
deze Damaskener Eliezer? **3** Voorts zeide Abram: Zie, mij
hebt Gij geen zaad gegeven, en zie, de zoon van mijn
huis zal mijn erfgenaam zijn! **4** En ziet, het woord des
HEEREN was tot hem, zeggende: Deze zal uw erfgenaam
niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw
erfgenaam zijn. **5** Toen leidde Hij hem uit naar buiten,
en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren,
indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw
zaad zijn! **6** En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende
het hem tot gerechtigheid. **7** Voorts zeide Hij tot hem: Ik
ben de HEERE, Die u uitgeleid heb uit Ur der Chaldeen,
om u dit land te geven, om dat erfelijk te bezitten. **8** En
hij zeide: Heere, HEERE! waarbij zal ik weten, dat ik
het erfelijk bezitten zal? **9** En Hij zeide tot hem: Neem
Mij een driejarige vaars, en een driejarige geit, en een
driejarige ram, en een tortelduif, en een jonge duif. **10** En
hij bracht Hem deze alle, en hij deelde ze middendoor,
en hij legde elks deel tegen het andere over; maar het
gevogelte deelde hij niet. **11** En het wild gevogelte kwam
neder op het aas; maar Abram joeg het weg. **12** En het
geschiedde, als de zon was aan het ondergaan, zo viel
een diepe slaap op Abram; en ziet, een schrik, en grote
duisternis viel op hem. **13** Toen zeide Hij tot Abram: Weet
voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat
het hunne niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen
hen verdrukken vierhonderd jaren. **14** Doch Ik zal het
volk ook rechten, hetwelk zij zullen dienen; en daarna
zullen zij uittrekken met grote have. **15** En gij zult tot uw
vaderen gaan met vrede; gij zult in goeden ouderdom
begraven worden. **16** En het vierde geslacht zal herwaarts
wederkeren; want de ongerechtigheid der Amorieten is
tot nog toe niet volkomen. **17** En het geschiedde, dat de
zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een
rokende oven en vurige fakkel, die tussen die stukken
doorging. **18** Ten zelfden dage maakte de HEERE een
verbond met Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit
land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die
grote rivier, de rivier Frath: **19** Den Keniet, en den Keniziet,
en den Kadmoniet, **20** En den Hethiet, en den Fereziet, en
de Refaieten, **21** En den Amoriet, en den Kanaaniet, en
den Girgaziet, en den Jebusiet.

16 Doch Sarai, Abrams huisvrouw, baarde hem niet; en
zij had een Egyptische dienstmaagd, welker naam
was Hagar. **2** Zo zeide Sarai tot Abram: Zie toch, de
HEERE heeft mij toegesloten, dat ik niet bare; ga toch in
tot mijn dienstmaagd, misschien zal ik uit haar gebouwd
worden. En Abram hoorde naar de stem van Sarai. **3** Zo
nam Sarai, Abrams huisvrouw, de Egyptische Hagar, haar
dienstmaagd, ten einde van tien jaren, welke Abram in het
land Kanaan gewoond had, en zij gaf haar aan Abram,
haar man, hem tot een vrouw. **4** En hij ging in tot Hagar,
en zij ontving. Als zij nu zag, dat zij ontvangen had, zo
werd haar vrouw veracht in haar ogen. **5** Toen zeide Sarai
tot Abram: Mijn ongelijk is op u; ik heb mijn dienstmaagd in
uw schoot gegeven; nu zij ziet, dat zij ontvangen heeft,
zo ben ik veracht in haar ogen; de HEERE rechte tussen
mij en tussen u! **6** En Abram zeide tot Sarai: Zie uw
dienstmaagd is in uw hand; doe haar, wat goed is in uw
ogen. En Sarai vernederde haar, en zij vluchtte van haar
aangezicht. **7** En de Engel des HEEREN vond haar aan
een waterfontein in de woestijn, aan de fontein op den
weg van Sur. **8** En hij zeide: Hagar, gij, dienstmaagd van

Sarai! van waar komt gij, en waar zult gij heengaan? En zij
zeide: Ik ben vluchtende van het aangezicht mijner vrouw
Sarai! 9 Toen zeide de Engel des HEEREN tot haar: Keer
weder tot uw vrouw, en verneder u onder haar handen.
10 Voorts zeide de Engel des HEEREN tot haar: Ik zal
uw zaad grotelijks vermenigvuldigen, zodat het vanwege
de menigte niet zal geteld worden. 11 Ook zeide des
HEEREN Engel tot haar: Zie, gij zijt zwanger, en zult een
zoon baren, en gij zult zijn naam Ismael noemen, omdat
de HEERE uw verdrukking aangehoord heeft. 12 En hij
zal een woudezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen
allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal
wonen voor het aangezicht van al zijn broederen. 13 En zij
noemde den Naam des HEEREN, Die tot haar sprak: Gij,
God des aanziens! want zij zeide: Heb ik ook hier gezien
naar Dien, Die mij aanziet? 14 Daarom noemde men dien
put, den put Lachai-Roi; ziet, hij is tussen Kades en tussen
Bered. 15 En Hagar baarde Abram een zoon; en Abram
noemde den naam zijns zoons, die Hagar gebaard had,
Ismael. 16 En Abram was zes en tachtig jaren oud, toen
Hagar Ismael aan Abram baarde.

17 Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo
verscheen de HEERE aan Abram, en zeide tot hem:
Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht,
en zijt oprecht! 2 En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij
en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen. 3
Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met
hem, zeggende: 4 Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met
u; en gij zult tot een vader van menigte der volken worden!
5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram;
maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld
tot een vader van menigte der volken. 6 En Ik zal u gans
zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en
koningen zullen uit u voortkomen. 7 En Ik zal Mijn verbond
oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u
in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot
een God, en uw zaad na u. 8 En Ik zal u, en uw zaad na
u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele
land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een
God zijn. 9 Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn
verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten.
10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen
Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat
mannelijk is, u besneden worde. 11 En gij zult het vlees
uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van
het verbond tussen Mij en tussen u. 12 Een zoontje dan
van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk
is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de
gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw
zaad; 13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met
uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond
zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. 14 En
wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids
vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar
volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.
15 Nog zeide God tot Abraham: Gij zult den naam van
uw huisvrouw Sarai, niet Sarai noemen; maar haar naam
zal zijn Sara. 16 Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit
haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot
volken worden zal: koningen der volken zullen uit haar
worden! 17 Toen viel Abraham op zijn aangezicht, en hij
lachte; en hij zeide in zijn hart: Zal een, die honderd jaren
oud is, een kind geboren worden; en zal Sara, die negentig
jaren oud is, baren? 18 En Abraham zeide tot God: Och,
dat Ismael mocht leven voor Uw aangezicht! 19 En God
zeide: Voorwaar, Sara, uw huisvrouw, zal u een zoon
baren, en gij zult zijn naam noemen Izak; en Ik zal Mijn
verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn
zade na hem. 20 En aangaande Ismael heb Ik u verhoord;
zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken,
en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij
gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen; 21
Maar Mijn verbond zal Ik met Izak oprichten, die u Sara
op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal. 22
En Hij eindigde met hem te spreken, en God voer op van
Abraham. 23 Toen nam Abraham zijn zoon Ismael, en al
de ingeborenen van zijn huis, en alle gekochten met zijn
geld, al wat mannelijk was onder de lieden van het huis
van Abraham, en hij besneed het vlees hunner voorhuid,
even ten zelfden dage, gelijk als God met hem gesproken
had. 24 En Abraham was oud negen en negentig jaren,
als hem het vlees zijner voorhuid besneden werd. 25 En
Ismael, zijn zoon, was dertien jaren oud, als hem het vlees
zijner voorhuid besneden werd. 26 Even op dezen zelfden
dag werd Abraham besneden, en Ismael, zijn zoon. 27 En
alle mannen van zijn huis, de ingeborenen des huizes, en
de gekochten met geld, van den vreemde af, werden met
hem besneden.

18 Daarna verscheen hem de HEERE aan de
eikenbossen van Mamre, als hij in de deur der tent
zat, toen de dag heet werd. 2 En hij hief zijn ogen op en
zag; en ziet, daar stonden drie mannen tegenover hem;
als hij hen zag, zo liep hij hun tegemoet van de deur der
tent, en boog zich ter aarde. 3 En hij zeide: Heere! heb
ik nu genade gevonden in Uw ogen, zo gaat toch niet
aan Uw knecht voorbij. 4 Dat toch een weinig waters
gebracht worde, en wast Uw voeten, en leunt onder dezen
boom. 5 En ik zal een bete broods langen, dat Gij Uw
hart sterkt; daarna zult Gij voortgaan, daarom omdat Gij
tot Uw knecht overgekomen zijt. En zij zeiden: Doe zo
als gij gesproken hebt. 6 En Abraham haastte zich naar
de tent tot Sara, en hij zeide: Haast u; kneed drie maten
meelbloem, en maak koeken. 7 En Abraham liep tot de
runderen, en hij nam een kalf, teder en goed, en hij gaf
het aan den knecht, die haastte, om dat toe te maken. 8
En hij nam boter en melk, en het kalf, dat hij toegemaakt
had, en hij zette het hun voor, en stond bij hen onder dien
boom, en zij aten. 9 Toen zeiden zij tot hem: Waar is Sara,
uw huisvrouw? En hij zeide: Ziet, in de tent. 10 En Hij
zeide: Ik zal voorzeker weder tot u komen, omtrent dezen
tijd des levens; en zie, Sara, uw huisvrouw, zal een zoon
hebben! En Sara hoorde het aan de deur der tent, welke

achter Hem was. **11** Abraham nu en Sara waren oud, en
wel bedaagd; het had Sara opgehouden te gaan naar
de wijze der vrouwen. **12** Zo lachte Sara bij zichzelve,
zeggende: Zal ik wellust hebben, nadat ik oud geworden
ben, en mijn heer oud is? **13** En de HEERE zeide tot
Abraham: Waarom heeft Sara gelachen, zeggende: Zou ik
ook waarlijk baren, nu ik oud geworden ben? **14** Zou iets
voor den HEERE te wonderlijk zijn? Ter gezetter tijd zal
Ik tot u wederkomen, omtrent dezen tijd des levens, en
Sara zal een zoon hebben! **15** En Sara loochende het,
zeggende: Ik heb niet gelachen; want zij vreesde. En Hij
zeide: Neen! maar gij hebt gelachen. **16** Toen stonden
die mannen op van daar, en zagen naar Sodom toe; en
Abraham ging met hen, om hen te geleiden. **17** En de
HEERE zeide: Zal Ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe?
18 Dewijl Abraham gewisselijk tot een groot en machtig
volk worden zal, en alle volken der aarde in hem gezegend
zullen worden? **19** Want Ik heb hem gekend, opdat hij
zijn kinderen en zijn huis na hem zoude bevelen, en zij
den weg des HEEREN houden, om te doen gerechtigheid
en gerichte; opdat de HEERE over Abraham brenge,
hetgeen Hij over hem gesproken heeft. **20** Voorts zeide
de HEERE: Dewijl het geroep van Sodom en Gomorra
groot is, en dewijl haar zonde zeer zwaar is, **21** Zal Ik
nu afgaan en bezien, of zij naar hun geroep, dat tot Mij
gekomen is, het uiterste gedaan hebben, en zo niet, Ik zal
het weten. **22** Toen keerden die mannen het aangezicht
van daar, en gingen naar Sodom; maar Abraham bleef
nog staande voor het aangezicht des HEEREN. **23** En
Abraham trad toe, en zeide: Zult Gij ook den rechtvaardige
met den goddeloze ombrengen? **24** Misschien zijn er vijftig
rechtvaardigen in de stad; zult Gij hen ook ombrengen, en
de plaats niet sparen, om de vijftig rechtvaardigen, die
binnen haar zijn? **25** Het zij verre van U, zulk een ding te
doen, te doden den rechtvaardige met den goddeloze! dat
de rechtvaardige zij gelijk de goddeloze, verre zij het van
U! zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen? **26**
Toen zeide de HEERE: Zo Ik te Sodom binnen de stad
vijftig rechtvaardigen zal vinden, zo zal Ik de ganse plaats
sparen om hunnentwil. **27** En Abraham antwoordde en
zeide: Zie toch; ik heb mij onderwonden te spreken tot den
Heere, hoewel ik stof en as ben! **28** Misschien zullen aan
de vijftig rechtvaardigen vijf ontbreken; zult Gij dan om vijf
de ganse stad verderven? En Hij zeide: Ik zal haar niet
verderven, zo Ik er vijf en veertig zal vinden. **29** En hij
voer voort nog tot Hem te spreken, en zeide: Misschien
zullen aldaar veertig gevonden worden! En Hij zeide: Ik zal
het niet doen om der veertigen wil. **30** Voorts zeide hij:
Dat toch de Heere niet ontsteke, dat ik spreke; misschien
zullen aldaar dertig gevonden worden! En Hij zeide: Ik
zal het niet doen, zo Ik aldaar dertig zal vinden. **31** En hij
zeide: Zie toch, ik heb mij onderwonden te spreken tot de
Heere; misschien zullen er twintig gevonden worden! En
Hij zeide: Ik zal haar niet verderven om der twintigen wil.
32 Nog zeide hij: Dat toch de Heere niet ontsteke, dat ik
alleenlijk ditmaal spreke: misschien zullen er tien gevonden
worden. En Hij zeide: Ik zal haar niet verderven om der
tienen wil. **33** Toen ging de HEERE weg, als Hij geeindigd
had tot Abraham te spreken; en Abraham keerde weder
naar zijn plaats.

19 En die twee engelen kwamen te Sodom in den
avond; en Lot zat in de poort te Sodom; en als
Lot hen zag, stond hij op hun tegemoet, en boog zich
met het aangezicht ter aarde. **2** En hij zeide: Ziet nu,
mijne heren! keert toch in ten huize van uw knecht, en
vernacht, en wast uw voeten; en gij zult vroeg opstaan, en
gaan uws weegs. En zij zeiden: Neen, maar wij zullen
op de straat vernachten. **3** En hij hield bij hen zeer aan,
zodat zij tot hem inkeerden, en kwamen in zijn huis; en hij
maakte hun een maaltijd, en bakte ongezuurde koeken,
en zij aten. **4** Eer zij zich te slapen legden, zo hebben
de mannen dier stad, de mannen van Sodom, van den
jongste tot den oudste toe, dat huis omsingeld, het ganse
volk, van het uiterste einde af. **5** En zij riepen Lot toe, en
zeiden tot hem: Waar zijn die mannen, die deze nacht
tot u gekomen zijn? breng hen uit tot ons, opdat wij ze
bekennen. **6** Toen ging Lot uit tot hen aan de deur, en
hij sloot de deur achter zich toe; **7** En hij zeide: Mijn
broeders! doet toch geen kwaad! **8** Ziet toch, ik heb twee
dochters, die geen man bekend hebben; ik zal haar nu tot
u uitbrengen, en doet haar, zoals het goed is in uw ogen;
alleenlijk doet dezen mannen niets; want daarom zijn zij
onder de schaduw mijns daks ingegaan. **9** Toen zeiden zij:
Kom verder aan! Voorts zeiden zij: Deze ene is gekomen,
om als vreemdeling hier te wonen, en zoude hij alleszins
rechter zijn? Nu zullen wij u meer kwaads doen, dan hun.
En zij drongen zeer op den man, op Lot, en zij traden toe
om de deur open te breken. **10** Doch die mannen staken
hun hand uit, en deden Lot tot zich inkomen in het huis, en
sloten de deur toe. **11** En zij sloegen de mannen, die aan
de deur van het huis waren, met verblindheden, van den
kleinste tot aan den grootste, zodat zij moede werden,
om de deur te vinden. **12** Toen zeiden die mannen tot
Lot: Wien hebt gij hier nog meer? een schoonzoon, of
uw zonen, of uw dochteren, en allen, die gij hebt in deze
stad, breng uit deze plaats; **13** Want wij gaan deze plaats
verderven, omdat haar geroep groot geworden is voor het
aangezicht des HEEREN, en de HEERE ons uitgezonden
heeft, om haar te verderven. **14** Toen ging Lot uit, en sprak
tot zijn schoonzonen, die zijn dochteren nemen zouden, en
zeide: Maakt u op, gaat uit deze plaats; want de HEERE
gaat deze stad verderven. Maar hij was in de ogen zijner
schoonzonen als jokkende. **15** En als de dageraad opging,
drongen de engelen Lot aan, zeggende: Maak u op, neem
uw huisvrouw, en uw twee dochteren, die voorhanden zijn,
opdat gij in de ongerechtigheid dezer stad niet omkomt.
16 Maar hij vertoefde; zo grepen dan die mannen zijn
hand, en de hand zijner vrouw, en de hand zijner twee
dochteren, om de verschoning des HEEREN over hem; en
zij brachten hem uit, en stelden hem buiten de stad. **17**
En het geschiedde als zij hen uitgebracht hadden naar

buiten, zo zeide Hij: behoud u om uws levens wil; zie niet
achter u om, en sta niet op deze ganse vlakte; behoud
u naar het gebergte heen, opdat gij niet omkomt. **18** En
Lot zeide tot hen: Neen toch, Heere! **19** Zie toch, Uw
knecht heeft genade gevonden in Uw ogen, en Gij hebt Uw
weldadigheid groot gemaakt, die Gij aan mij gedaan hebt,
om mijn ziel te behouden bij het leven; maar ik zal niet
kunnen behouden worden naar het gebergte heen, opdat
mij niet misschien dat kwaad aankleve, en ik sterve! **20** Ziet
toch, deze stad is nabij, om derwaarts te vluchten, en zij is
klein; laat mij toch derwaarts behouden worden (is zij niet
klein?) opdat mijn ziel leve. **21** En Hij zeide tot hem: Zie, Ik
heb uw aangezicht opgenomen ook in deze zaak, dat Ik
deze stad niet omkere waarvan gij gesproken hebt. **22**
Haast, behoud u derwaarts; want Ik zal niets kunnen doen,
totdat gij daarhenen ingekomen zijt. Daarom noemde men
den naam dezer stad Zoar. **23** De zon ging op boven de
aarde, als Lot te Zoar inkwam. **24** Toen deed de HEERE
zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van den
HEERE uit den hemel. **25** En Hij keerde deze steden om,
en die ganse vlakte, en alle inwoners dezer steden, ook
het gewas des lands. **26** En zijn huisvrouw zag om van
achter hem; en zij werd een zoutpilaar. **27** En Abraham
maakte zich deszelven morgens vroeg op, naar de plaats,
waar hij voor het aangezicht des HEEREN gestaan had.
28 En hij zag naar Sodom en Gomorra toe, en naar het
ganse land van die vlakte; en hij zag, en ziet, er ging een
rook van het land op, gelijk de rook eens ovens. **29** En het
geschiedde, toen God de steden dezer vlakte verdierf,
dat God aan Abraham gedacht, en Hij leidde Lot uit het
midden dezer omkering, in het omkeren dier steden, in
welke Lot gewoond had. **30** En Lot toog op uit Zoar, en
woonde op den berg, en zijn twee dochters met hem;
want hij vreesde binnen Zoar te wonen. En hij woonde in
een spelonk, hij en zijn twee dochters. **31** Toen zeide de
eerstgeborene tot de jongste: Onze vader is oud, en er is
geen man in dit land, om tot ons in te gaan, naar de wijze
der ganse aarde. **32** Kom, laat ons onze vader wijn te
drinken geven, en bij hem liggen, opdat wij van onze vader
zaad in het leven behouden. **33** En zij gaven dien nacht
haar vader wijn te drinken; en de eerstgeborene kwam,
en lag bij haar vader, en hij werd het niet gewaar in haar
nederliggen, noch in haar opstaan. **34** En het geschiedde
des anderen daags, dat de eerstgeborene zeide tot de
jongste: Zie, ik heb gisteren nacht bij mijn vader gelegen;
laat ons ook dezen nacht hem wijn te drinken geven; ga
dan in, lig bij hem, opdat wij van onzen vader zaad in het
leven behouden. **35** En zij gaven haar vader ook dien
nacht wijn te drinken, en de jongste stond op, en lag bij
hem. En hij werd het niet gewaar in haar nederliggen, noch
in haar opstaan. **36** En de twee dochters van Lot werden
bevrucht van haar vader. **37** En de eerstgeborene baarde
een zoon, en noemde zijn naam Moab; deze is de vader
der Moabieten, tot op dezen dag. **38** En de jongste baarde
ook een zoon, en noemde zijn naam Ben-Ammi; deze is
de vader der kinderen Ammons, tot op dezen dag.

20 En Abraham reisde van daar naar het land van het
zuiden, en woonde tussen Kades en tussen Sur; en
hij verkeerde als vreemdeling te Gerar. **2** Als nu Abraham
van Sara, zijn huisvrouw, gezegd had: Zij is mijn zuster,
zo zond Abimelech, de koning van Gerar, en nam Sara
weg. **3** Maar God kwam tot Abimelech in een droom
des nachts, en Hij zeide tot hem: Zie, gij zijt dood om
der vrouwe wil, die gij weggenomen hebt; want zij is met
een man getrouwd. **4** Doch Abimelech was tot haar niet
genaderd; daarom zeide hij: Heere! zult Gij dan ook een
rechtvaardig volk doden? **5** Heeft hij zelf mij niet gezegd:
Zij is mijn zuster? en zij, ook zij heeft gezegd: Hij is mijn
broeder. In oprechtheid mijns harten en in reinheid mijner
handen, heb ik dit gedaan. **6** En God zeide tot hem in
den droom: Ik heb ook geweten, dat gij dit in oprechtheid
uws harten gedaan hebt, en Ik heb u ook belet van tegen
Mij te zondigen; daarom heb Ik u niet toegelaten, haar
aan te roeren. **7** Zo geef dan nu dezes mans huisvrouw
weder; want hij is een profeet, en hij zal voor u bidden,
opdat gij leeft; maar zo gij haar niet wedergeeft, weet,
dat gij voorzeker sterven zult, gij, en al wat uwes is! **8**
Toen stond Abimelech des morgens vroeg op, en riep
al zijn knechten, en sprak al deze woorden voor hun
oren. En die mannen vreesden zeer. **9** En Abimelech riep
Abraham, en zeide tot hem: Wat hebt gij ons gedaan? en
wat heb ik tegen u gezondigd, dat gij over mij en over
mijn koninkrijk een grote zonde gebracht hebt? gij hebt
daden met mij gedaan, die niet zouden gedaan worden. **10**
Voorts zeide Abimelech tot Abraham: Wat hebt gij gezien,
dat gij deze zaak gedaan hebt? **11** En Abraham zeide:
Want ik dacht: alleen is de vreze Gods in deze plaats
niet, zodat zij mij om mijner huisvrouw wil zullen doden.
12 En ook is zij waarlijk mijn zuster; zij is mijns vaders
dochter, maar niet mijner moeder dochter; en zij is mij ter
vrouwe geworden. **13** En het is geschied, als God mij
uit mijns vaders huis deed dwalen, zo sprak ik tot haar:
Dit zij uw weldadigheid, die gij bij mij doen zult; aan alle
plaatsen waar wij komen zullen, zeg van mij: Hij is mijn
broeder! **14** Toen nam Abimelech schapen en runderen,
ook dienstknechten en dienstmaagden, en gaf dezelve aan
Abraham; en hij gaf hem Sara zijn huisvrouw weder. **15** En
Abimelech zeide: Zie, mijn land is voor uw aangezicht;
woon, waar het goed is in uw ogen. **16** En tot Sara zeide
hij: Zie, ik heb uw broeder duizend zilverlingen gegeven;
zie, hij zij u een deksel der ogen, allen, die met u zijn,
ja, bij allen, en wees geleerd. **17** En Abraham bad tot
God; en God genas Abimelech, en zijn huisvrouw, en zijn
dienstmaagden, zodat zij baarden. **18** Want de HEERE had
al de baarmoeders van het huis van Abimelech ganselijk
toegesloten, ter oorzake van Sara, Abrahams huisvrouw.

21 En de HEERE bezocht Sara, gelijk als Hij gezegd
had; en de HEERE deed aan Sara gelijk als Hij
gesproken had. **2** En Sara werd bevrucht, en baarde
Abraham een zoon in zijn ouderdom, ter gezetter tijd,
dien hem God gezegd had. **3** En Abraham noemde den
naam zijns zoons, dien hem geboren was, dien hem Sara

gebaard had, Izak. **4** En Abraham besneed zijn zoon Izak,
zijnde acht dagen oud, gelijk als hem God geboden had. **5**
En Abraham was honderd jaren oud, als hem Izak zijn zoon
geboren werd. **6** En Sara zeide: God heeft mij een lachen
gemaakt; al die het hoort, zal met mij lachen. **7** Voorts
zeide zij: Wie zou Abraham gezegd hebben: Sara heeft
zonen gezoogd? want ik heb een zoon gebaard in zijn
ouderdom. **8** En het kind werd groot, en werd gespeend;
toen maakte Abraham een groten maaltijd op den dag, als
Izak gespeend werd. **9** En Sara zag den zoon van Hagar,
de Egyptische, dien zij Abraham gebaard had, spottende.
10 En zij zeide tot Abraham: Drijf deze dienstmaagd en
haar zoon uit; want de zoon dezer dienstmaagd zal met
mijn zoon, met Izak, niet erven. **11** En dit woord was zeer
kwaad in Abrahams ogen, ter oorzake van zijn zoon. **12**
Maar God zeide tot Abraham: Laat het niet kwaad zijn in
uw ogen, over den jongen, en over uw dienstmaagd; al
wat Sara tot u zal zeggen, hoor naar haar stem; want in
Izak zal uw zaad genoemd worden. **13** Doch Ik zal ook
den zoon dezer dienstmaagd tot een volk stellen, omdat hij
uw zaad is. **14** Toen stond Abraham des morgens vroeg
op, en nam brood, en een fles water, en gaf ze aan Hagar,
die leggende op haar schouder; ook gaf hij haar het kind,
en zond haar weg. En zij ging voort, en dwaalde in de
woestijn Ber-seba. **15** Als nu het water van de fles uit was,
zo wierp zij het kind onder een van de struiken. **16** En zij
ging en zette zich tegenover, afgaande zo verre, als die
met de boog schieten; want zij zeide: Dat ik het kind niet
zie sterven; en zij zat tegenover, en hief haar stem op, en
weende. **17** En God hoorde de stem van den jongen; en
de Engel Gods riep Hagar toe uit den hemel, en zeide tot
haar: Wat is u, Hagar? Vrees niet; want God heeft naar des
jongens stem gehoord, ter plaatse, waar hij is. **18** Sta op,
hef den jongen op, en houd hem vast met uwe hand; want
Ik zal hem tot een groot volk stellen. **19** En God opende
haar ogen, dat zij een waterput zag; en zij ging, en vulde
de fles met water, en gaf den jongen te drinken. **20** En God
was met den jongen; en hij werd groot, en hij woonde in
de woestijn, en werd een boogschutter. **21** En hij woonde
in de woestijn Paran; en zijn moeder nam hem een vrouw
uit Egypteland. **22** Voorts geschiedde het ter zelfder tijd,
dat Abimelech, mitsgaders Pichol, zijn krijgsoverste, tot
Abraham sprak, zeggende: God is met u in alles, wat gij
doet. **23** Zo zweer mij nu hier bij God: Zo gij mij, of mijn
zoon, of mijn neef liegen zult! naar de weldadigheid, die
ik bij u gedaan heb, zult gij doen bij mij, en bij het land,
waarin gij als vreemdeling verkeert. **24** En Abraham zeide:
Ik zal zweren. **25** En Abraham berispte Abimelech ter
oorzake van een waterput, die Abimelechs knechten met
geweld genomen hadden. **26** Toen zeide Abimelech: Ik heb
niet geweten, wie dit stuk gedaan heeft; en ook hebt gij het
mij niet aangezegd, en ik heb er ook niet van gehoord, dan
heden. **27** En Abraham nam schapen en runderen, en gaf
die aan Abimelech; en die beiden maakten een verbond.
28 Doch Abraham stelde zeven ooilammeren der kudde
bijzonder. **29** Zo zeide Abimelech tot Abraham: Wat zullen
hier deze zeven ooilammeren, die gij bijzonder gesteld
hebt? **30** En hij zeide: Dat gij de zeven ooilammeren van
mijn hand nemen zult, opdat het mij tot een getuigenis
zij, dat ik dezen put gegraven heb. **31** Daarom noemde
men die plaats Ber-seba, omdat die beiden daar gezworen
hadden. **32** Alzo maakten zij een verbond te Ber-seba.
Daarna stond Abimelech op, en Pichol, zijn krijgsoverste,
en zij keerden wederom naar het land der Filistijnen. **33**
En hij plantte een bos in Ber-seba, en riep aldaar den
Naam des HEEREN, des eeuwigen Gods, aan. **34** En
Abraham woonde als vreemdeling vele dagen in het land
der Filistijnen.

22 En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham
verzocht; en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij
zeide: Zie, hier ben ik! **2** En Hij zeide: Neem nu uw zoon,
uw enige, dien gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land
Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van
de bergen, dien Ik u zeggen zal. **3** Toen stond Abraham
des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam twee
van zijn jongeren met zich, en Izak zijn zoon; en hij kloofde
hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar
de plaats, die God hem gezegd had. **4** Aan den derden
dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en zag die plaats
van verre. **5** En Abraham zeide tot zijn jongeren: Blijft gij
hier met den ezel, en ik en de jongen zullen heengaan
tot daar; als wij aangebeden zullen hebben, dan zullen
wij tot u wederkeren. **6** En Abraham nam het hout des
brandoffers, en legde het op Izak, zijn zoon; en hij nam
het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen
samen. **7** Toen sprak Izak tot Abraham, zijn vader, en
zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn zoon!
En hij zeide: Zie het vuur en het hout; maar waar is het
lam tot het brandoffer? **8** En Abraham zeide: God zal
Zichzelven een lam ten brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo
gingen zij beiden samen. **9** En zij kwamen ter plaatse,
die hem God gezegd had; en Abraham bouwde aldaar
een altaar, en hij schikte het hout, en bond zijn zoon Izak,
en legde hem op het altaar boven op het hout. **10** En
Abraham strekte zijn hand uit, en nam het mes om zijn
zoon te slachten. **11** Maar de Engel des HEEREN riep tot
hem van den hemel en zeide: Abraham, Abraham! En
hij zeide: Zie, hier ben ik! **12** Toen zeide Hij: Strek uw
hand niet uit aan den jongen, en doe hem niets! want nu
weet Ik, dat gij God vrezende zijt, en uw zoon, uw enige,
van Mij niet hebt onthouden. **13** Toen hief Abraham zijn
ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram in de
verwarde struiken vast met zijn hoornen; en Abraham ging,
en nam dien ram, en offerde hem ten brandoffer in zijns
zoons plaats. **14** En Abraham noemde den naam van die
plaats: De HEERE zal het voorzien! Waarom heden ten
dage gezegd wordt: Op den berg des HEEREN zal het
voorzien worden! **15** Toen riep de Engel des HEEREN tot
Abraham ten tweeden male van den hemel; **16** En zeide:
Ik zweer bij Mijzelven, spreekt de HEERE; daarom dat
gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, niet
onthouden hebt; **17** Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen,

en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des
hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is; en
uw zaad zal de poorten zijner vijanden erfelijk bezitten. **18**
En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der
aarde, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.
19 Toen keerde Abraham weder tot zijn jongeren, en zij
maakten zich op, en zij gingen samen naar Ber-seba; en
Abraham woonde te Ber-seba. **20** En het geschiedde na
deze dingen, dat men Abraham boodschapte, zeggende:
Zie, Milka heeft ook Nahor, uw broeder, zonen gebaard: **21**
Uz, zijn eerstgeborene, en Buz, zijn broeder, en Kemuel,
de vader van Aram, **22** En Chesed, en Hazo, en Pildas, en
Jidlaf, en Bethuel; **23** (En Bethuel gewon Rebekka) deze
acht baarde Milka aan Nahor, den broeder van Abraham.
24 En zijn bijwijf, welker naam was Reuma, diezelve baarde
ook Tebah, en Gaham, en Tahas, en Maacha.

23 En het leven van Sara was honderd zeven en twintig
jaren; dit waren de jaren des levens van Sara. **2**
En Sara stierf te Kiriath-Arba, dat is Hebron, in het land
Kanaan; en Abraham kwam om Sara te beklagen, en
haar te bewenen. **3** Daarna stond Abraham op van het
aangezicht van zijner dode, en hij sprak tot de zonen
Heths, zeggende: **4** Ik ben een vreemdeling en inwoner
bij u; geef mij een erfbegrafenis bij u, opdat ik mijn dode
van voor mijn aangezicht begrave. **5** En de zonen Heths
antwoordden Abraham, zeggende tot hem: **6** Hoor ons,
mijn heer! gij zijt een vorst Gods in het midden van ons;
begraaf uw dode in de keure onzer graven; niemand van
ons zal zijn graf voor u weren, dat gij uw dode niet zoudt
begraven. **7** Toen stond Abraham op, en boog zich neder
voor het volk des lands, voor de zonen Heths; **8** En hij
sprak met hen, zeggende: Is het met uw wil, dat ik mijn
dode begrave van voor mijn aangezicht; zo hoort mij, en
spreekt voor mij bij Efron, den zoon van Zohar, **9** Dat hij
mij geve de spelonk van Machpela, die hij heeft, die in het
einde van zijn akker is, dat hij dezelve mij om het volle
geld geve, tot een erfbegrafenis in het midden van u. **10**
Efron nu zat in het midden van de zonen Heths; en Efron
de Hethiet antwoordde Abraham, voor de oren van de
zonen Heths, van al degenen, die ter poorte zijner stad
ingingen, zeggende: **11** Neen, mijn heer! hoor mij; den
akker geef ik u; ook de spelonk, die daarin is, die geef ik
u; voor de ogen van de zonen mijns volks geef ik u die;
begraaf uw dode. **12** Toen boog zich Abraham neder voor
het aangezicht van het volk des lands; **13** En hij sprak tot
Efron, voor de oren van het volk des lands, zeggende:
Trouwens, zijt gij het? lieve, hoor mij; ik zal het geld des
akkers geven; neem het van mij, zo zal ik mijn dode aldaar
begraven. **14** En Efron antwoordde Abraham, zeggende
tot hem: **15** Mijn heer! hoor mij; een land van vierhonderd
sikkelen zilvers, wat is dat tussen mij en tussen u? begraaf
slechts uw dode. **16** En Abraham luisterde naar Efron; en
Abraham woog Efron het geld, waarvan hij gesproken had
voor de oren van de zonen Heths, vierhonderd sikkelen
zilvers, onder den koopman gangbaar. **17** Alzo werd de
akker van Efron, die in Machpela was, dat tegenover
Mamre lag, de akker en de spelonk, die daarin was, en
al het geboomte, dat op den akker stond, dat rondom in
zijn ganse landpale was gevestigd, **18** Aan Abraham tot
een bezitting, voor de ogen van de zonen Heths, bij allen,
die tot zijn stadspoort ingingen. **19** En daarna begroef
Abraham zijn huisvrouw Sara in de spelonk des akkers
van Machpela, tegenover Mamre, hetwelk is Hebron, in het
land Kanaan. **20** Alzo werd die akker, en de spelonk die
daarin was, aan Abraham gevestigd tot een erfbegrafenis
van de zonen Heths.

24 Abraham nu was oud, en wel bedaagd; en de
HEERE had Abraham in alles gezegend. **2** Zo
sprak Abraham tot zijn knecht, den oudste van zijn huis,
regerende over alles, wat hij had: Leg toch uw hand onder
mijn heup, **3** Opdat ik u doe zweren bij den HEERE,
den God des hemels, en den God der aarde, dat gij voor
mijn zoon geen vrouw nemen zult van de dochteren der
Kanaanieten, in het midden van welke ik woon; **4** Maar
dat gij naar mijn land, en naar mijn maagschap trekken,
en voor mijn zoon Izak een vrouw nemen zult. **5** En
die knecht zeide tot hem: Misschien zal die vrouw mij
niet willen volgen in dit land; zal ik dan uw zoon moeten
wederbrengen in het land, waar gij uitgetogen zijt? **6**
En Abraham zeide tot hem: Wacht u, dat gij mijn zoon
niet weder daarheen brengt! **7** De HEERE, de God des
hemels, Die mij uit mijns vaders huis en uit het land mijner
maagschap genomen heeft, en Die tot mij gesproken heeft,
en Die mij gezworen heeft, zeggende: Aan uw zaad zal Ik
dit land geven! Die Zelf zal Zijn Engel voor uw aangezicht
zenden, dat gij voor mijn zoon van daar een vrouw neemt.
8 Maar indien de vrouw u niet volgen wil, zo zult gij rein
zijn van dezen mijn eed; alleenlijk breng mijn zoon daar
niet weder heen. **9** Toen legde de knecht zijn hand onder
de heup van Abraham, zijn heer, en hij zwoer hem over
deze zaak. **10** En die knecht nam tien kemelen van zijns
heren kemelen, en toog heen; en al het goed zijns heren
was in zijn hand; en hij maakte zich op, en toog heen naar
Mesopotamie, naar de stad van Nahor. **11** En hij deed de
kemelen nederknielen buiten de stad, bij een waterput,
des avondtijds, ten tijde, als de putsters uitkwamen. **12**
En hij zeide: HEERE! God van mijn heer Abraham! doe
haar mij toch heden ontmoeten, en doe weldadigheid bij
Abraham, mijn heer. **13** Zie, ik sta bij de waterfontein, en
de dochteren der mannen dezer stad zijn uitgaande om
water te putten; **14** Zo geschiede, dat die jonge dochter, tot
welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik, dat ik drinke; en
zij zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kemelen drenken;
diezelve zij, die Gij Uw knecht Izak toegewezen hebt, en
dat ik daaraan bekenne, dat Gij weldadigheid bij mijn heer
gedaan hebt. **15** En het geschiedde, eer hij geeindigd had
te spreken, ziet, zo kwam Rebekka uit, welke aan Bethuel
geboren was, de zoon van Milka, de huisvrouw van Nahor,
de broeder van Abraham; en zij had haar kruik op haar
schouder. **16** En die jonge dochter was zeer schoon van
aangezicht, een maagd, en geen man had haar bekend;
en zij ging af naar de fontein, en vulde haar kruik, en ging

op. **17** Toen liep die knecht haar tegemoet, en hij zeide:
Laat mij toch een weinig waters uit uw kruik drinken. **18** En
zij zeide: Drink, mijn heer! en zij haastte zich en liet haar
kruik neder op haar hand, en gaf hem te drinken. **19** Als zij
nu voleindigd had van hem drinken te geven, zeide zij:
Ik zal ook voor uw kemelen putten, totdat zij voleindigd
hebben te drinken. **20** En zij haastte zich, en goot haar
kruik uit in de drinkbak, en liep weder naar den put om te
putten, en zij putte voor al zijn kemelen. **21** En de man
ontzette zich over haar, stilzwijgende, om te merken, of de
HEERE zijn weg voorspoedig gemaakt had, of niet. **22**
En het geschiedde, als de kemelen voleindigd hadden te
drinken, dat die man een gouden voorhoofdsiersel nam,
welks gewicht was een halve sikkel, en twee armringen
aan haar handen, welker gewicht was tien sikkelen gouds.
23 Want hij had gezegd: Wiens dochter zijt gij? geef het mij
toch te kennen; is er ook ten huize uws vaders plaats voor
ons, om te vernachten? **24** En zij had tot hem gezegd: Ik
ben de dochter van Bethuel, de zoon van Milka, die zij
Nahor gebaard heeft. **25** Voorts had zij tot hem gezegd:
Ook is er stro en veel voeders bij ons, ook plaats om te
vernachten. **26** Toen neigde die man zijn hoofd, en aanbad
den HEERE; **27** En hij zeide: Geloofd zij de HEERE, de
God van mijn heer Abraham, Die Zijn weldadigheid en
waarheid niet nagelaten heeft van mijn heer; aangaande
mij, de HEERE heeft mij op dezen weg geleid, ten huize
van mijns heren broederen. **28** En die jonge dochter liep,
en gaf ten huize harer moeder te kennen, gelijk deze zaken
waren. **29** En Rebekka had een broeder, wiens naam
was Laban; en Laban liep tot die man naar buiten tot de
fontein. **30** En het geschiedde, als hij dat voorhoofdsiersel
gezien had, en de armringen aan de handen zijner zuster;
en als hij gehoord had de woorden zijner zuster Rebekka,
zeggende: Alzo heeft die man tot mij gesproken, zo kwam
hij tot dien man, en ziet, hij stond bij de kemelen, bij
de fontein. **31** En hij zeide: Kom in, gij, gezegende des
HEEREN! waarom zoudt gij buiten staan? want ik heb het
huis bereid, en de plaats voor de kemelen. **32** Toen kwam
die man naar het huis toe, en men ontgordde de kemelen,
en men gaf den kemelen stro en voeder; en water om zijn
voeten te wassen, en de voeten der mannen, die bij hem
waren. **33** Daarna werd hem te eten voorgezet; maar hij
zeide: Ik zal niet eten, totdat ik mijn woorden gesproken
heb. En hij zeide: Spreek! **34** Toen zeide hij: Ik ben een
knecht van Abraham; **35** En de HEERE heeft mijn heer
zeer gezegend, zodat hij groot geworden is; en Hij heeft
hem gegeven schapen, en runderen, en zilver, en goud,
en knechten, en maagden, en kemelen, en ezelen. **36** En
Sara, de huisvrouw van mijn heer, heeft mijn heer een
zoon gebaard, nadat zij oud geworden was; en hij heeft
hem gegeven alles, wat hij heeft. **37** En mijn heer heeft
mij doen zweren, zeggende: Gij zult voor mijn zoon geen
vrouw nemen van de dochteren der Kanaanieten, in welker
land ik wone; **38** Maar gij zult trekken naar het huis mijns
vaders, en naar mijn geslacht, en zult voor mijn zoon een
vrouw nemen! **39** Toen zeide ik tot mijn heer: Misschien
zal mij de vrouw niet volgen. **40** En hij zeide tot mij: De
HEERE, voor Wiens aangezicht ik gewandeld heb, zal
Zijn Engel met u zenden, en Hij zal uw weg voorspoedig
maken, dat gij voor mijn zoon een vrouw neemt, uit mijn
geslacht en uit mijns vaders huis. **41** Dan zult gij van mijn
eed rein zijn, wanneer gij tot mijn geslacht zult gegaan
zijn; en indien zij haar u niet geven, zo zult gij rein zijn
van mijn eed. **42** En ik kwam heden aan de fontein; en ik
zeide: O, HEERE! God van mijn heer Abraham! zo Gij nu
mijn weg voorspoedig maken zult, op welke ik ga; **43** Zie,
ik sta bij de waterfontein; zo geschiede, dat de maagd,
die uitkomen zal om te putten, en tot welke ik zeggen
zal: Geef mij toch een weinig waters te drinken uit uw
kruik; **44** En zij tot mij zal zeggen: Drink gij ook, en ik zal
ook uw kemelen putten; dat deze die vrouw zij, die de
HEERE aan den zoon van mijn heer heeft toegewezen.
45 Eer ik geeindigd had te spreken in mijn hart, ziet, zo
kwam Rebekka uit, en had haar kruik op haar schouder,
en zij kwam af tot de fontein en putte; en ik zeide tot haar:
Geef mij toch te drinken! **46** Zo haastte zij zich en liet
haar kruik van zich neder, en zeide: Drink gij, en ik zal
ook uw kemelen drenken; en ik dronk, en zij drenkte ook
de kemelen. **47** Toen vraagde ik haar, en zeide: Wiens
dochter zijt gij? En zij zeide: De dochter van Bethuel,
den zoon van Nahor, welken Milka hem gebaard heeft.
Zo legde ik het voorhoofdsiersel op haar aangezicht, en
de armringen aan haar handen; **48** En ik neigde mijn
hoofd, en aanbad de HEERE; en ik loofde den HEERE,
den God van mijn heer Abraham, Die mij op den rechten
weg geleid had, om de dochter des broeders van mijn
heer voor zijn zoon te nemen. **49** Nu dan, zo gijlieden
weldadigheid en trouw aan mijn heer doen zult, geeft het
mij te kennen; en zo niet, geeft het mij ook te kennen,
opdat ik mij ter rechterhand of ter linkerhand wende. **50**
Toen antwoordde Laban en Bethuel, en zeiden: Van den
HEERE is deze zaak voortgekomen; wij kunnen kwaad
noch goed tot u spreken. **51** Zie, Rebekka is voor uw
aangezicht; neem haar en trek henen; zij zij de vrouw van
den zoon uws heren, gelijk de HEERE gesproken heeft!
52 En het geschiedde, als Abrahams knecht hun woorden
hoorde, zo boog hij zich ter aarde voor den HEERE. **53**
En de knecht langde voort zilveren kleinoden, en gouden
kleinoden, en klederen, en hij gaf die aan Rebekka; hij gaf
ook aan haar broeder en haar moeder kostelijkheden. **54**
Toen aten en dronken zij, hij en de mannen, die bij hem
waren; en zij vernachtten, en zij stonden des morgens op,
en hij zeide: Laat mij trekken tot mijn heer! **55** Toen zeide
haar broeder, en haar moeder: Laat de jonge dochter
enige dagen, of tien, bij ons blijven; daarna zult gij gaan.
56 Maar hij zeide tot hen: Houdt mij niet op, dewijl de
HEERE mijn weg voorspoedig gemaakt heeft! laat mij
trekken, dat ik tot mijn heer ga. **57** Toen zeiden zij: Laat
ons de jonge dochter roepen, en haar mond vragen. **58** En
zij riepen Rebekka, en zeiden tot haar: Zult gij met deze
man trekken? En zij antwoordde: Ik zal trekken. **59** Toen
lieten zij Rebekka, hun zuster, en haar voedster trekken,

mitsgaders Abrahams knecht en zijn mannen. **60** En zij
zegenden Rebekka, en zeiden tot haar: O, onze zuster!
wordt gij tot duizenden millioenen, en uw zaad bezitte
de poort zijner haters! **61** En Rebekka maakte zich op
met haar jonge dochteren, en zij reden op kemelen, en
volgden den man; en die knecht nam Rebekka, en toog
heen. **62** Izak nu kwam, van daar men komt tot den put
Lachai-Roi; en hij woonde in het zuiderland. **63** En Izak
was uitgegaan om te bidden in het veld, tegen het naken
van den avond; en hij hief zijn ogen op en zag toe, en
ziet, de kemelen kwamen! **64** Rebekka hief ook haar ogen
op, en zij zag Izak; en zij viel van den kemel af. **65** En zij
zeide tot den knecht: Wie is die man, die ons in het veld
tegemoet wandelt? En de knecht zeide: Dat is mijn heer!
Toen nam zij den sluier, en bedekte zich. **66** En de knecht
vertelde aan Izak al de zaken, die hij gedaan had. **67** En
Izak bracht haar in de tent van zijn moeder Sara; en hij
nam Rebekka, en zij werd hem ter vrouw, en hij had haar
lief. Alzo werd Izak getroost na zijner moeders dood.

25 En Abraham voer voort, en nam een vrouw, wier
naam was Ketura. **2** En zij baarde hem Zimran en
Joksan, en Medan en Midian, en Jisbak en Suah. **3** En
Joksan gewon Seba en Dedan; en de zonen van Dedan
waren de Assurieten, en Letusieten, en Leummieten. **4** En
de zonen van Midian waren Efa en Efer, en Henoch en
Abida, en Eldaa. Deze allen waren zonen van Ketura. **5**
Doch Abraham gaf aan Izak al wat hij had. **6** Maar aan
de zonen der bijwijven, die Abraham had, gaf Abraham
geschenken; en zond hen weg van zijn zoon Izak, terwijl
hij nog leefde, oostwaarts naar het land van het Oosten. **7**
Dit nu zijn de dagen der jaren des levens van Abraham,
welke hij geleefd heeft, honderd vijf en zeventig jaren. **8** En
Abraham gaf den geest en stierf, in goede ouderdom, oud
en des levens zat, en hij werd tot zijn volken verzameld.
9 En Izak en Ismael, zijn zonen, begroeven hem, in de
spelonk van Machpela, in den akker van Efron, den zoon
van Zohar, den Hethiet, welke tegenover Mamre is; **10** In
den akker, dien Abraham van de zonen Heths gekocht
had, daar is Abraham begraven, en Sara, zijn huisvrouw.
11 En het geschiedde na Abrahams dood, dat God Izak,
zijn zoon, zegende; en Izak woonde bij de put Lachai-
Roi. **12** Dit nu zijn de geboorten van Ismael, den zoon van
Abraham, dien Hagar, de Egyptische, dienstmaagd van
Sara, Abraham gebaard heeft. **13** En dit zijn de namen der
zonen van Ismael, met hun namen naar hun geboorten.
De eerstgeborene van Ismael, Nabajoth; daarna Kedar, en
Adbeel, en Mibsam, **14** En Misma, en Duma, en Massa,
15 Hadar en Thema, Jetur, Nafis en Kedma. **16** Deze zijn
de zonen van Ismael, en dit zijn hun namen, in hun dorpen
en paleizen, twaalf vorsten naar hun volken. **17** En dit
zijn de jaren des levens van Ismael, honderd zeven en
dertig jaren; en hij gaf den geest, en stierf, en hij werd
verzameld tot zijn volken. **18** En zij woonden van Havila tot
Sur toe, hetwelk tegenover Egypte is, daar gij gaat naar
Assur; hij heeft zich nedergeslagen voor het aangezicht
van al zijn broederen. **19** Dit nu zijn de geboorten van
Izak, den zoon van Abraham: Abraham gewon Izak. **20** En
Izak was veertig jaren oud, als hij Rebekka, de dochter
van Betuel, den Syrier, uit Paddan-Aram, de zuster van
Laban, den Syrier, zich ter vrouw nam. **21** En Izak bad den
HEERE zeer in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw;
want zij was onvruchtbaar; en de HEERE liet zich van hem
verbidden, zodat Rebekka, zijn huisvrouw, zwanger werd.
22 En de kinderen stieten zich samen in haar lichaam. Toen
zeide zij: Is het zo? waarom ben ik dus? en zij ging om den
HEERE te vragen. **23** En de HEERE zeide tot haar: Twee
volken zijn in uw buik, en twee natien zullen zich uit uw
ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker
zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere
dienen. **24** Als nu haar dagen vervuld waren om te baren,
ziet, zo waren tweelingen in haar buik. **25** En de eerste
kwam uit, ros; hij was geheel als een haren kleed; daarom
noemden zij zijn naam Ezau. **26** En daarna kwam zijn
broeder uit, wiens hand Ezau's verzenen hield; daarom
noemde men zijn naam Jakob. En Izak was zestig jaren
oud, als hij hen gewon. **27** Als nu deze jongeren groot
werden, werd Ezau een man, verstandig op de jacht, een
veldman; maar Jakob werd een oprecht man, wonende in
tenten. **28** En Izak had Ezau lief; want het wildbraad was
naar zijn mond; maar Rebekka had Jakob lief. **29** En Jakob
had een kooksel gekookt; en Ezau kwam uit het veld, en
was moede. **30** En Ezau zeide tot Jakob: Laat mij toch
slorpen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moede;
daarom heeft men zijn naam genoemd Edom. **31** Toen
zeide Jakob: Verkoop mij op dezen dag uw eerstgeboorte.
32 En Ezau zeide: Zie, ik ga sterven; en waartoe mij dan
de eerstgeboorte? **33** Toen zeide Jakob: Zweer mij op
dezen dag! en hij zwoer hem; en hij verkocht aan Jakob
zijn eerstgeboorte. **34** En Jakob gaf aan Ezau brood, en
het linzenkooksel; en hij at en dronk, en hij stond op en
ging heen; alzo verachtte Ezau de eerstgeboorte.

26 En er was honger in dat land, behalve den eerste
honger, die in de dagen van Abraham geweest was;
daarom toog Izak tot Abimelech, de koning der Filistijnen,
naar Gerar. **2** En de HEERE verscheen hem en zeide: Trek
niet af naar Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen
zal; **3** Woon als vreemdeling in dat land, en Ik zal met
u zijn, en zal u zegenen; want aan u en uw zaad zal
Ik al deze landen geven, en Ik zal den eed bevestigen,
dien Ik Abraham uw vader gezworen heb. **4** En Ik zal
uw zaad vermenigvuldigen, als de sterren des hemels,
en zal aan uw zaad al deze landen geven; en in uw
zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde, **5**
Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest
is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn
inzettingen en Mijn wetten. **6** Alzo woonde Izak te Gerar.
7 En als de mannen van die plaats hem vraagden van zijn
huisvrouw, zeide hij: Zij is mijn zuster; want hij vreesde te
zeggen, mijn huisvrouw; opdat mij misschien, zeide hij, de
mannen dezer plaats niet doden, om Rebekka; want zij
was schoon van aangezicht. **8** En het geschiedde, als
hij een langen tijd daar geweest was, dat Abimelech, de

koning der Filistijnen, ten venster uitkeek, en hij zag, dat,
ziet, Izak was jokkende met Rebekka zijn huisvrouw. **9**
Toen riep Abimelech Izak, en zeide: Voorwaar, zie, zij is uw
huisvrouw! hoe hebt gij dan gezegd: Zij is mijn zuster? En
Izak zeide tot hem: Want ik zeide: Dat ik niet misschien om
harentwil sterve. **10** En Abimelech zeide: Wat is dit, dat gij
ons gedaan hebt? Lichtelijk had een van dit volk bij uw
huisvrouw gelegen, zodat gij een schuld over ons zoudt
gebracht hebben. **11** En Abimelech gebood het ganse volk,
zeggende: Zo wie deze man of zijn huisvrouw aanroert, zal
voorzeker gedood worden! **12** En Izak zaaide in datzelve
land, en hij vond in datzelve jaar honderd maten; want
de HEERE zegende hem. **13** En die man werd groot, ja,
hij werd doorgaans groter, totdat hij zeer groot geworden
was. **14** En hij had bezitting van schapen, en bezitting
van runderen, en groot gezin; zodat hem de Filistijnen
benijdden. **15** En al de putten, die de knechten van zijn
vader, in de dagen van zijn vader Abraham, gegraven
hadden, die stopten de Filistijnen, en vulden dezelve met
aarde. **16** Ook zeide Abimelech tot Izak: Trek van ons;
want gij zijt veel machtiger geworden, dan wij. **17** Toen
toog Izak van daar, en hij legerde zich in het dal van Gerar,
en woonde aldaar. **18** Als nu Izak wedergekeerd was,
groef hij die waterputten op, die zij ten tijde van Abraham,
zijn vader, gegraven, en die de Filistijnen na Abrahams
dood toegestopt hadden; en hij noemde derzelver namen
naar de namen, waarmede zijn vader die genoemd had.
19 De knechten van Izak dan groeven in dat dal, en
zij vonden aldaar een put van levend water. **20** En de
herders van Gerar twistten met Izaks herders, zeggende:
Dit water hoort ons toe! Daarom noemde hij de naam
van die put Esek, omdat zij met hem gekeven hadden.
21 Toen groeven zij een andere put, en daar twistten zij
ook over; daarom noemde hij deszelfs naam Sitna. **22**
En hij brak op van daar, en groef een andere put, en zij
twistten over dien niet; daarom noemde hij deszelfs naam
Rehoboth, en zeide: Want nu heeft ons de HEERE ruimte
gemaakt, en wij zijn gewassen in dit land. **23** Daarna
toog hij van daar op naar Ber-seba. **24** En de HEERE
verscheen hem in denzelven nacht, en zeide: Ik ben de
God van Abraham, uw vader; vrees niet; want Ik ben met
u; en Ik zal u zegenen, en uw zaad vermenigvuldigen, om
Abrahams, Mijns knechts, wil. **25** Toen bouwde hij daar
een altaar, en riep den Naam des HEEREN aan. En hij
sloeg aldaar zijn tent op; en Izaks knechten groeven daar
een put. **26** En Abimelech trok tot hem van Gerar, met
Ahuzzat, zijn vriend, en Pichol, zijn krijgsoverste. **27** En
Izak zeide tot hen: Waarom zijt gij tot mij gekomen, daar
gij mij haat, en hebt mij van u weggezonden? **28** En zij
zeiden: Wij hebben merkelijk gezien, dat de HEERE met u
is; daarom hebben wij gezegd: Laat toch een eed tussen
ons zijn, tussen ons en tussen u, en laat ons een verbond
met u maken: **29** Zo gij bij ons kwaad doet, gelijk als wij u
niet aangeroerd hebben, en gelijk als wij bij u alleenlijk
goed gedaan hebben, en hebben u in vrede laten trekken!
Gij zijt nu de gezegende des HEEREN! **30** Toen maakte
hij hun een maaltijd, en zij aten en dronken. **31** En zij
stonden des morgens vroeg op, en zwoeren de een den
ander; daarna liet Izak hen gaan, en zij togen van hem in
vrede. **32** En het geschiedde ten zelfde dage, dat Izaks
knechten kwamen, en boodschapten hem van de zaak des
puts, dien zij gegraven hadden, en zij zeiden hem: Wij
hebben water gevonden. **33** En hij noemde denzelven
Seba; daarom is de naam dier stad Ber-seba, tot op dezen
dag. **34** Als nu Ezau veertig jaren oud was, nam hij tot
een vrouw Judith, de dochter van Beeri, den Hethiet, en
Basmath, de dochter van Elon, den Hethiet. **35** En deze
waren voor Izak en Rebekka een bitterheid des geestes.

27 En het geschiedde, als Izak oud geworden was, en
zijn ogen donker geworden waren, en hij niet zien
kon; toen riep hij Ezau, zijn grootsten zoon, en zeide tot
hem: Mijn zoon! En hij zeide tot hem: Zie, hier ben ik!
2 En hij zeide: Zie nu, ik ben oud geworden, ik weet den dag
mijns doods niet. **3** Nu dan, neem toch uw gereedschap,
uw pijlkoker en uw boog, en ga uit in het veld, en jaag mij
een wildbraad; **4** En maak mij smakelijke spijzen, zo als ik
die gaarne heb, en breng ze mij, dat ik ete; opdat mijn ziel
u zegene, eer ik sterve. **5** Rebekka nu hoorde toe, als Izak
tot zijn zoon Ezau sprak; en Ezau ging in het veld, om
een wildbraad te jagen, dat hij het inbracht. **6** Toen sprak
Rebekka tot Jakob, haar zoon, zeggende: Zie, ik heb uw
vader tot Ezau, uw broeder, horen spreken, zeggende: **7**
Breng mij een wildbraad, en maak mij smakelijke spijzen
toe, dat ik ete; en ik zal u zegenen voor het aangezicht
des HEEREN, voor mijn dood. **8** Nu dan, mijn zoon! hoor
mijn stem in hetgeen ik u gebiede. **9** Ga nu heen tot de
kudde, en haal mij van daar twee goede geitenbokjes;
en ik zal die voor uw vader maken tot smakelijke spijzen,
gelijk als hij gaarne heeft. **10** En gij zult ze tot uw vader
brengen, en hij zal eten, opdat hij u zegene voor zijn dood.
11 Toen zeide Jakob tot Rebekka, zijn moeder: Zie, mijn
broeder Ezau is een harig man, en ik ben een glad man.
12 Misschien zal mij mijn vader betasten, en ik zal in zijn
ogen zijn als een bedrieger; zo zoude ik een vloek over mij
halen, en niet een zegen. **13** En zijn moeder zeide tot hem:
Uw vloek zij op mij, mijn zoon! hoor alleen naar mijn stem,
en ga, haal ze mij. **14** Toen ging hij, en hij haalde ze, en
bracht ze zijn moeder; en zijn moeder maakte smakelijke
spijzen, gelijk als zijn vader gaarne had. **15** Daarna nam
Rebekka de kostelijke klederen van Ezau, haar grootsten
zoon, die zij bij zich in huis had, en zij trok ze Jakob, haar
kleinsten zoon, aan. **16** En de vellen van de geitenbokjes
trok zij over zijn handen, en over de gladdigheid van zijn
hals. **17** En zij gaf de smakelijke spijzen, en het brood,
welke zij toegemaakt had, in de hand van Jakob, haar
zoon. **18** En hij kwam tot zijn vader, en zeide: Mijn vader!
En hij zeide: Zie, hier ben ik; wie zijt gij, mijn zoon? **19** En
Jakob zeide tot zijn vader: Ik ben Ezau uw eerstgeborene;
ik heb gedaan, gelijk als gij tot mij gesproken hadt; sta
toch op, zit, en eet van mijn wildbraad, opdat uw ziel mij
zegene. **20** Toen zeide Izak tot zijn zoon: Hoe is dit, dat
gij het zo haast gevonden hebt, mijn zoon? En hij zeide:

Omdat de HEERE uw God dat heeft doen ontmoeten voor
mijn aangezicht. 21 En Izak zeide tot Jakob: Nader toch,
dat ik u betaste, mijn zoon! of gij mijn zoon Ezau zelf zijt,
of niet. 22 Toen kwam Jakob bij, tot zijn vader Izak, die
hem betastte; en hij zeide: De stem is Jakobs stem, maar
de handen zijn Ezau's handen. 23 Doch hij kende hem
niet, omdat zijn handen harig waren, gelijk zijns broeders
Ezau's handen; en hij zegende hem. 24 En hij zeide: Zijt
gij mijn zoon Ezau zelf? En hij zeide: Ik ben het! 25 Toen
zeide hij: Stel het nabij mij, dat ik van het wildbraad mijns
zoons ete, opdat mijn ziel u zegene. En hij stelde het nabij
hem, en hij at; hij bracht hem ook wijn, en hij dronk. 26
En zijn vader Izak zeide tot hem: Kom toch bij, en kus
mij, mijn zoon! 27 En hij kwam bij, en hij kuste hem; toen
rook hij de reuk zijner klederen, en zegende hem; en hij
zeide: Zie, de reuk mijns zoons is als de reuk des velds,
hetwelk de HEERE gezegend heeft. 28 Zo geve u dan
God van de dauw des hemels, en de vettigheid der aarde,
en menigte van tarwe en most. 29 Volken zullen u dienen,
en natien zullen zich voor u nederbuigen; wees heer over
uw broederen, en de zonen uwer moeder zullen zich voor
u nederbuigen! Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en
wie u zegent, zij gezegend! 30 En het geschiedde, als
Izak voleindigd had Jakob te zegenen, zo geschiedde het,
toen Jakob maar even van het aangezicht van zijn vader
Izak uitgegaan was, dat Ezau, zijn broeder, van zijn jacht
kwam. 31 Hij nu maakte smakelijke spijzen toe, en bracht
die tot zijn vader; en hij zeide tot zijn vader: Mijn vader sta
op en ete van het wildbraad zijns zoons, opdat uw ziel mij
zegene. 32 En Izak, zijn vader, zeide tot hem: Wie zijt gij?
En hij zeide: Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau. 33
Toen verschrikte Izak met zeer grote verschrikking, gans
zeer, en zeide: Wie is hij dan, die het wildbraad gejaagd
en tot mij gebracht heeft? en ik heb van alles gegeten, eer
gij kwaamt, en heb hem gezegend; ook zal hij gezegend
wezen. 34 Als Ezau de woorden zijns vaders hoorde, zo
schreeuwde hij met een groten en bitteren schreeuw, gans
zeer; en hij zeide tot zijn vader: Zegen mij, ook mij, mijn
vader! 35 En hij zeide: Uw broeder is gekomen met bedrog,
en heeft uw zegen weggenomen. 36 Toen zeide hij: Is
het niet omdat men zijn naam noemt Jakob, dat hij mij nu
twee reizen heeft bedrogen? mijn eerstgeboorte heeft hij
genomen, en zie, nu heeft hij mijn zegen genomen! Voorts
zeide hij: Hebt gij dan geen zegen voor mij uitbehouden?
37 Toen antwoordde Izak, en zeide tot Ezau: Zie, ik heb
hem tot een heer over u gezet, en al zijn broeders heb ik
hem tot knechten gegeven; en ik heb hem met koorn en
most ondersteund; wat zal ik u dan nu doen, mijn zoon?
38 En Ezau zeide tot zijn vader: Hebt gij maar dezen enen
zegen, mijn vader? Zegen mij, ook mij, mijn vader! En
Ezau hief zijn stem op, en weende. 39 Toen antwoordde
zijn vader Izak en zeide tot hem: Zie, de vettigheden der
aarde zullen uw woningen zijn, en van den dauw des
hemels van boven af zult gij gezegend zijn. 40 En op uw
zwaard zult gij leven, en zult uw broeder dienen; doch het
zal geschieden, als gij heersen zult, dan zult gij zijn juk
van uw hals afrukken. 41 En Ezau haatte Jakob om dien
zegen, waarmede zijn vader hem gezegend had; en Ezau
zeide in zijn hart: De dagen van den rouw mijns vaders
naderen, en ik zal mijn broeder Jakob doden. 42 Toen
aan Rebekka deze woorden van Ezau, haar grootsten
zoon, geboodschapt werden, zo zond zij heen, en ontbood
Jakob, haar kleinsten zoon, en zeide tot hem: Zie, uw
broeder Ezau troost zich over u, dat hij u doden zal. 43 Nu
dan, mijn zoon! hoor naar mijn stem, en maak u op, vlied
gij naar Haran, tot Laban, mijn broeder. 44 En blijf bij hem
enige dagen, totdat de hittige gramschap uws broeders
kere; 45 Totdat de toorn uws broeders van u afkere, en hij
vergeten hebbe, hetgeen gij hem gedaan hebt; dan zal ik
zenden, en u van daar nemen; waarom zoude ik ook van
u beiden beroofd worden op een dag? 46 En Rebekka
zeide tot Izak: Ik heb verdriet aan mijn leven vanwege de
dochteren Heths! Indien Jakob een vrouw neemt van de
dochteren Heths, gelijk deze zijn, van de dochteren dezes
lands, waartoe zal mij het leven zijn?

28 En Izak riep Jakob, en zegende hem; en gebood
hem, en zeide tot hem: Neem geen vrouw van de
dochteren van Kanaan. 2 Maak u op, ga naar Paddan-
Aram, ten huize van Bethuel, den vader uwer moeder, en
neem u van daar een vrouw, van de dochteren van Laban,
uwer moeders broeder. 3 En God almachtig zegene u,
en make u vruchtbaar, en vermenigvuldige u, dat gij tot
een hoop volken wordt. 4 En Hij geve u den zegen van
Abraham; aan u, en uw zaad met u, opdat gij erfelijk bezit
het land uwer vreemdelingschappen, hetwelk God aan
Abraham gegeven heeft. 5 Alzo zond Izak Jakob weg,
dat hij toog naar Paddan-Aram, tot Laban, den zoon van
Bethuel, den Syrier, den broeder van Rebekka, Jakobs
en Ezau's moeder. 6 Als nu Ezau zag, dat Izak Jakob
gezegend, en hem naar Paddan-Aram weggezonden had
om zich van daar een vrouw te nemen; en als hij hem
zegende, dat hij hem geboden had, zeggende: Neem geen
vrouw van de dochteren van Kanaan; 7 En dat Jakob zijn
vader en zijn moeder gehoorzaam geweest was, en naar
Paddan-Aram getrokken was; 8 En dat Ezau zag, dat de
dochteren van Kanaan kwaad waren in de ogen van Izak,
zijn vader; 9 Zo ging Ezau tot Ismael, en nam zich tot
een vrouw boven zijn vrouwen, Mahalath, de dochter van
Ismael, den zoon van Abraham, de zuster van Nebajoth.
10 Jakob dan toog uit van Ber-seba, en ging naar Haran.
11 En hij geraakte op een plaats, waar hij vernachtte;
want de zon was ondergegaan; en hij nam van de stenen
dier plaats, en maakte zijn hoofdpeluw, en legde zich te
slapen te dierzelver plaats. 12 En hij droomde; en ziet, een
ladder was gesteld op de aarde, welker opperste aan de
hemel raakte; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij
op en neder. 13 En ziet, de HEERE stond op dezelve en
zeide: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham,
en de God van Izak; dit land, waarop gij ligt te slapen,
zal Ik aan u geven, en aan uw zaad. 14 En uw zaad
zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in
menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en

zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten
des aardbodems gezegend worden. **15** En zie, Ik ben
met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken
zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u
niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik
tot u gesproken heb. **16** Toen nu Jakob van zijn slaap
ontwaakte, zeide hij: Gewisselijk is de HEERE aan deze
plaats, en ik heb het niet geweten! **17** En hij vreesde, en
zeide: Hoe vreselijk is deze plaats! Dit is niet dan een
huis Gods, en dit is de poort des hemels! **18** Toen stond
Jakob des morgens vroeg op, en hij nam dien steen, dien
hij tot zijn hoofdpeluw gelegd had, en zette hem tot een
opgericht teken, en goot daar olie boven op. **19** En hij
noemde den naam dier plaats Beth-El; daar toch de naam
dier stad te voren was Luz. **20** En Jakob beloofde een
gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn,
en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en
mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om
aan te trekken; **21** En ik ten huize mijns vaders in vrede
zal wedergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God
zijn! **22** En deze steen, dien ik tot een opgericht teken
gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles, wat Gij
mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!

29 Toen hief Jakob zijn voeten op, en ging naar het
land der kinderen van het Oosten. **2** En hij zag toe,
en ziet, er was een put in het veld; en ziet, er waren drie
kudden schapen nevens dien nederliggende; want uit dien
put drenkten zij de kudden; en er was een grote steen
op den mond van dien put. **3** En derwaarts werden al de
kudden verzameld, en zij wentelden den steen van den
mond des puts, en drenkten de schapen, en legden den
steen weder op den mond van dien put, op zijn plaats. **4**
Toen zeide Jakob tot hen: Mijn broeders! van waar zijt gij?
En zij zeiden: Wij zijn van Haran. **5** En hij zeide tot hen:
Kent gij Laban, den zoon van Nahor? En zij zeiden: Wij
kennen hem. **6** Voorts zeide hij tot hen: Is het wel met
hem? En zij zeiden: Het is wel; en zie, Rachel, zijn dochter,
komt met de schapen. **7** En hij zeide: Ziet, het is nog hoog
dag, het is geen tijd, dat het vee verzameld worde; drenkt
de schapen, en gaat heen, weidt dezelve. **8** Toen zeiden
zij: Wij kunnen niet, totdat al de kudden samen zullen
vergaderd zijn, en dat men den steen van den mond des
puts afwentele, opdat wij de schapen drenken. **9** Als hij
nog met hen sprak, zo kwam Rachel met de schapen, die
haar vader toebehoorden; want zij was een herderin. **10**
En het geschiedde, als Jakob Rachel zag, de dochter van
Laban, zijner moeders broeder, en de schapen van Laban,
zijner moeders broeder, dat Jakob toetrad, en wentelde
den steen van den mond des puts, en drenkte de schapen
van Laban, zijner moeders broeder. **11** En Jakob kuste
Rachel; en hij hief zijn stem op en weende. **12** En Jakob
gaf Rachel te kennen, dat hij een broeder van haar vader,
en dat hij de zoon van Rebekka was. Toen liep zij heen, en
gaf het aan haar vader te kennen. **13** En het geschiedde,
als Laban die tijding hoorde van Jakob, zijner zusters zoon,
zo liep hij hem tegemoet, en omhelsde hem, en kuste
hem, en bracht hem tot zijn huis. En hij vertelde Laban al
deze dingen. **14** Toen zeide Laban tot hem: Voorwaar, gij
zijt mijn gebeente en mijn vlees! En hij bleef bij hem een
volle maand. **15** Daarna zeide Laban tot Jakob: Omdat gij
mijn broeder zijt, zoudt gij mij derhalve om niet dienen?
verklaar mij, wat zal uw loon zijn? **16** En Laban had twee
dochters: de naam der grootste was Lea; en de naam
der kleinste was Rachel. **17** Doch Lea had tedere ogen;
maar Rachel was schoon van gedaante, en schoon van
aangezicht. **18** En Jakob had Rachel lief; en hij zeide: Ik
zal u zeven jaren dienen, om Rachel, uw kleinste dochter.
19 Toen zeide Laban: Het is beter, dat ik haar aan u geve,
dan dat ik haar aan een anderen man geve; blijf bij mij. **20**
Alzo diende Jakob om Rachel zeven jaren; en die waren in
zijn ogen als enige dagen, omdat hij haar liefhad. **21** Toen
zeide Jakob tot Laban: Geef mijn huisvrouw, want mijn
dagen zijn vervuld, dat ik tot haar inga. **22** Zo verzamelde
Laban al de mannen dier plaats, en maakte een maaltijd.
23 En het geschiedde des avonds, dat hij zijn dochter Lea
nam, en bracht haar tot hem; en hij ging tot haar in. **24**
En Laban gaf haar Zilpa, zijn dienstmaagd, aan Lea, zijn
dochter, tot een dienstmaagd. **25** En het geschiedde des
morgens, en ziet, het was Lea. Daarom zeide hij tot Laban:
Wat is dit, dat gij mij gedaan hebt; heb ik niet bij u gediend
om Rachel? waarom hebt gij mij dan bedrogen? **26** En
Laban zeide: Men doet alzo niet te dezer onzer plaatse,
dat men de kleinste uitgeve voor de eerstgeborene. **27**
Vervul de week van deze; dan zullen wij u ook die geven,
voor den dienst, dien gij nog andere zeven jaren bij mij
dienen zult. **28** En Jakob deed alzo; en hij vervulde de
week van deze. Toen gaf hij hem Rachel, zijn dochter, hem
tot een vrouw. **29** En Laban gaf aan zijn dochter Rachel
zijn dienstmaagd Bilha, haar tot een dienstmaagd. **30** En
hij ging ook in tot Rachel, en had ook Rachel liever dan
Lea; en hij diende bij hem nog andere zeven jaren. **31**
Toen nu de HEERE zag, dat Lea gehaat was, opende Hij
haar baarmoeder; maar Rachel was onvruchtbaar. **32** En
Lea werd bevrucht, en baarde een zoon, en zij noemde
zijn naam Ruben; want zij zeide: Omdat de HEERE mijn
verdrukking heeft aangezien, daarom zal mijn man mij nu
liefhebben. **33** En zij werd wederom bevrucht, en baarde
een zoon, en zeide: Dewijl de HEERE gehoord heeft, dat
ik gehaat was, zo heeft Hij mij ook dezen gegeven; en zij
noemde zijn naam Simeon. **34** En zij werd nog bevrucht,
en baarde een zoon, en zeide: Nu zal zich ditmaal mijn
man bij mij voegen, dewijl ik hem drie zonen gebaard
heb; daarom noemde zij zijn naam Levi. **35** En zij werd
wederom bevrucht, en baarde een zoon, en zeide: Ditmaal
zal ik den HEERE loven; daarom noemde zij zijn naam
Juda. En zij hield op van baren.

30 Als nu Rachel zag, dat zij Jakob niet baarde, zo
benijdde Rachel haar zuster; en zij zeide tot Jakob:
Geef mij kinderen! of indien niet, zo ben ik dood. **2** Toen
ontstak Jakobs toorn tegen Rachel, en hij zeide: Ben ik dan
in plaats van God, Die de vrucht des buiks van u geweerd
heeft? **3** En zij zeide: Zie, daar is mijn dienstmaagd Bilha,

ga tot haar in; dat zij op mijn knieen bare, en ik ook uit haar
gebouwd worde. 4 Zo gaf zij hem haar dienstmaagd Bilha
tot een vrouw; en Jakob ging tot haar in. 5 En Bilha werd
zwanger, en baarde Jakob een zoon. 6 Toen zeide Rachel:
God heeft mij gericht, en ook mijn stem verhoord, en heeft
mij een zoon gegeven; daarom noemde zij zijn naam Dan.
7 En Bilha, Rachels dienstmaagd, werd wederom bevrucht,
en baarde Jakob den tweeden zoon. 8 Toen zeide Rachel:
Ik heb worstelingen Gods met mijn zuster geworsteld;
ook heb ik de overhand gehad; en zij noemde zijn naam
Nafthali. 9 Toen nu Lea zag, dat zij ophield van baren,
nam zij ook haar dienstmaagd Zilpa, en gaf die aan Jakob
tot een vrouw. 10 En Zilpa, Lea's dienstmaagd, baarde
Jakob een zoon. 11 Toen zeide Lea: Er komt een hoop!
en zij noemde zijn naam Gad. 12 Daarna baarde Zilpa,
Lea's dienstmaagd, Jakob een tweeden zoon. 13 Toen
zeide Lea: Tot mijn geluk! want de dochters zullen mij
gelukkig achten; en zij noemde zijn naam Aser. 14 En
Ruben ging in de dagen van de tarweoogst, en hij vond
Dudaim in het veld, en hij bracht die tot zijn moeder Lea.
Toen zeide Rachel tot Lea: Geef mij toch van uws zoons
Dudaim. 15 En zij zeide tot haar: Is het weinig, dat gij
mijn man genomen hebt, dat gij ook mijns zoons Dudaim
nemen zult? Toen zeide Rachel: Daarom zal hij dezen
nacht voor uws zoons Dudaim bij u liggen. 16 Als nu
Jakob des avonds uit het veld kwam, ging Lea uit hem
tegemoet, en zeide: Gij zult tot mij inkomen; want ik heb
u om loon zekerlijk gehuurd voor mijns zoons Dudaim;
en hij lag dien nacht bij haar. 17 En God verhoorde Lea;
en zij werd bevrucht, en baarde Jakob den vijfden zoon.
18 Toen zeide Lea: God heeft mijn loon gegeven, nadat
ik mijn dienstmaagd aan mijn man gegeven heb; en zij
noemde zijn naam Issaschar. 19 En Lea werd wederom
bevrucht, en zij baarde Jakob den zesden zoon. 20 En
Lea zeide: God heeft mij, mij heeft Hij begiftigd met een
goede gift; ditmaal zal mijn man mij bijwonen; want ik
heb hem zes zonen gebaard; en zij noemde zijn naam
Zebulon. 21 En zij baarde daarna een dochter; en zij
noemde haar naam Dina. 22 God dacht ook aan Rachel;
en God verhoorde haar, en opende haar baarmoeder. 23
En zij werd bevrucht, en baarde een zoon; en zij zeide:
God heeft mijn smaadheid weggenomen! 24 En zij noemde
zijn naam Jozef, zeggende: De HEERE voege mij een
anderen zoon daartoe. 25 En het geschiedde, Als Rachel
Jozef gebaard had, dat Jakob tot Laban zeide: Laat mij
vertrekken, dat ik ga tot mijn plaats, en naar mijn land.
26 Geef mijn vrouwen, en mijn kinderen, om welke ik u
gediend heb, dat ik vertrek; want gij weet mijn dienst, die
ik u gediend heb. 27 Toen zeide Laban tot hem: Zo ik nu
genade gevonden heb in uw ogen; ik heb waargenomen,
dat de HEERE mij om uwentwil gezegend heeft. 28 Hij
zeide dan: Noem mij uitdrukkelijk uw loon, dat ik geven zal.
29 Toen zeide hij tot hem: Gij weet, hoe ik u gediend heb,
en hoe uw vee bij mij geweest is. 30 Want het weinige, dat
gij voor mij gehad hebt, dat is tot een menigte uitgebroken;
en de HEERE heeft u gezegend bij mijn voet; nu dan,
wanneer zal ik ook werken voor mijn huis? 31 En hij zeide:
Wat zal ik u geven? Toen zeide Jakob: Gij zult mij niet
met al geven, indien gij mij deze zaak doen zult; ik zal
wederom uw kudden weiden, en bewaren. 32 Ik zal heden
door uw ganse kudde gaan, daarvan afzonderende al
het gespikkelde en geplekte vee, en al het bruine vee
onder de lammeren, en het geplekte en gespikkelde onder
de geiten; en zulks zal mijn loon zijn. 33 Zo zal mijn
gerechtigheid op den dag van morgen met mij getuigen,
als gij komen zult over mijn loon, voor uw aangezicht;
al wat niet gespikkeld en geplekt is onder de geiten en
bruin onder de lammeren, dat zij bij mij gestolen. 34 Toen
zeide Laban: Zie, och ja, het zij naar uw woord! 35 En hij
zonderde af ten zelfden dage de gesprenkelde en geplekte
bokken en al de gespikkelde en geplekte geiten, al waar
wit aan was, en al het bruine onder de lammeren; en
hij gaf dezelve in de hand zijner zonen. 36 En hij stelde
een weg van drie dagen tussen hem, en tussen Jakob;
en Jakob weidde de overige kudde van Laban. 37 Toen
nam zich Jakob roeden van groen populierenhout, en van
hazelaar, en van kastanjen; en hij schilde daarin witte
strepen, ontblotende het wit, hetwelk aan die roeden was.
38 En hij legde deze roeden, die hij geschild had, in de
goten, en in de drinkbakken van het water, waar de kudde
kwam drinken, tegenover de kudde; en zij werden verhit,
als zij kwamen om te drinken. 39 Als dan de kudde verhit
werd bij de roeden, zo lammerde de kudde gesprenkelde,
gespikkelde, en geplekte. 40 Toen scheidde Jakob de
lammeren, en hij wendde het gezicht der kudde op het
gesprenkelde, en al het bruine onder Labans kudde; en
hij stelde zijn kudden alleen, en hij zette ze niet bij de
kudde van Laban. 41 En het geschiedde, telkens als de
kudde der vroegelingen verhit werd, zo stelde Jakob de
roeden voor de ogen der kudde in de goten, opdat zij hittig
werden bij de roeden. 42 Maar als de kudde spade hittig
werd, zo stelde hij ze niet, zodat de spadelingen Laban,
en de vroegelingen Jakob toekwamen. 43 En die man
brak gans zeer uit in menigte, en hij had vele kudden,
en dienstmaagden, en dienstknechten, en kemelen, en
ezelen.

31 Toen hoorde hij de woorden der zonen van Laban,
zeggende: Jakob heeft genomen alles, wat onzes
vaders was, en van hetgeen, dat onzes vaders was, heeft
hij al deze heerlijkheid gemaakt. 2 Jakob zag ook het
aangezicht van Laban aan, en ziet, het was jegens hem
niet als gisteren en eergisteren. 3 En de HEERE zeide
tot Jakob: Keer weder tot het land uwer vaderen, en
tot uw maagschap, en Ik zal met u zijn. 4 Toen zond
Jakob heen, en riep Rachel en Lea, op het veld tot zijn
kudde; 5 En hij zeide tot haar: Ik zie het aangezicht
uws vaders, dat het jegens mij niet is als gisteren en
eergisteren; doch de God mijns vaders is bij mij geweest.
6 En gijlieden weet, dat ik met al mijn macht uw vader
gediend heb. 7 Maar uw vader heeft bedriegelijk met mij
gehandeld, en heeft mijn loon tien malen veranderd; doch
God heeft hem niet toegelaten, om mij kwaad te doen. 8

Wanneer hij aldus zeide: De gespikkelde zullen uw loon
zijn, zo lammerden al de kudden gespikkelde; en wanneer
hij alzo zeide: De gesprenkelde zullen uw loon zijn, zo
lammerden al de kudden gesprenkelde. 9 Alzo heeft God
uw vader het vee ontrukt, en aan mij gegeven. 10 En
het geschiedde ten tijde, als de kudde hittig werd, dat
ik mijn ogen ophief, en ik zag in den droom; en ziet, de
bokken, die de kudden beklommen, waren gesprenkeld,
gespikkeld, en hagelvlakkig. 11 En de Engel Gods zeide
tot mij in de droom: Jakob! En ik zeide: Zie, hier ben ik! 12
En Hij zeide: Hef toch uw ogen op, en zie! alle bokken,
die de kudde beklimmen, zijn gesprenkeld, gespikkeld, en
hagelvlakkig; want Ik heb gezien alles, wat Laban u doet.
13 Ik ben die God van Beth-El, alwaar gij het opgerichte
teken gezalfd hebt, waar gij Mij een gelofte beloofd hebt;
nu, maak u op, vertrek uit dit land, en keer weder in het
land uwer maagschap. 14 Toen antwoordden Rachel en
Lea, en zeiden tot hem: Is er nog voor ons een deel of
erfenis, in het huis onzes vaders? 15 Zijn wij niet vreemden
van hem geacht? Want hij heeft ons verkocht, en hij heeft
ook steeds ons geld verteerd. 16 Want al de rijkdom, welke
God onze vader heeft ontrukt, die is onze, en van onze
zonen; nu dan, doe alles, wat God tot u gezegd heeft. 17
Toen maakte zich Jakob op, en laadde zijn zonen en zijn
vrouwen op kemelen. 18 En hij voerde al zijn vee weg, en
al zijn have, die hij gewonnen had, het vee, dat hij bezat,
hetwelk hij in Paddan-Aram geworven had, om te komen
tot Izak, zijn vader, naar het land Kanaan. 19 Laban nu
was gegaan, om zijn schapen te scheren; zo stal Rachel
de terafim, die haar vader had. 20 En Jakob ontstal zich
aan het hart van Laban, den Syrier, overmits hij hem niet
te kennen gaf, dat hij vlood. 21 En hij vlood, en al wat het
zijne was, en hij maakte zich op, en voer over de rivier,
en hij zette zijn aangezicht naar het gebergte Gilead. 22
En ten derden dage werd aan Laban geboodschapt, dat
Jakob gevloden was. 23 Toen nam hij zijn broeders met
zich, en jaagde hem achterna, een weg van zeven dagen,
en hij kreeg hem op het gebergte van Gilead. 24 Doch
God kwam tot Laban, den Syrier, in een droom des nachts,
en Hij zeide tot hem: Wacht u, dat gij met Jakob spreekt,
noch goed, noch kwaad. 25 En Laban achterhaalde Jakob;
Jakob nu had zijn tent geslagen op dat gebergte; ook
sloeg Laban met zijn broederen de zijne op het gebergte
van Gilead. 26 Toen zeide Laban tot Jakob: Wat hebt gij
gedaan, dat gij u aan mijn hart ontstolen hebt, en mijn
dochteren ontvoerd hebt, als gevangenen met het zwaard?
27 Waarom zijt gij heimelijk gevloden, en hebt u aan mij
ontstolen? en hebt het mij niet aangezegd, dat ik u geleid
had met vreugde, en met gezangen, met trommel en met
harp? 28 Ook hebt gij mij niet toegelaten mijn zonen en
mijn dochteren te kussen; nu, gij hebt dwaselijk gehandeld,
zo doende. 29 Het ware in de macht mijner hand aan
ulieden kwaad te doen; maar de God van ulieder vader
heeft tot mij gisteren nacht gesproken, zeggende: Wacht
u, van met Jakob te spreken, of goed, of kwaad. 30 En
nu, gij hebt immers willen vertrekken, omdat gij zo zeer
begerig waart naar uws vaders huis; waarom hebt gij mijn
goden gestolen? 31 Toen antwoordde Jakob, en zeide tot
Laban: Omdat ik vreesde; want ik zeide: Opdat gij niet
misschien uw dochteren mij ontweldigdet! 32 Bij wien gij
uw goden vinden zult, laat hem niet leven! Onderken gij
voor onze broederen, wat bij mij is, en neem het tot u.
Want Jakob wist niet, dat Rachel dezelve gestolen had.
33 Toen ging Laban in de tent van Jakob, en in de tent
van Lea, en in de tent van de beide dienstmaagden, en
hij vond niets; en als hij uit de tent van Lea gegaan was,
kwam hij in de tent van Rachel. 34 Maar Rachel had de
terafim genomen, en zij had die in een kemels zadeltuig
gelegd, en zij zat op dezelve. En Laban betastte die ganse
tent, en hij vond niets. 35 En zij zeide tot haar vader:
Dat de toorn niet ontsteke in mijns heren ogen, omdat ik
voor uw aangezicht niet kan opstaan; want het gaat mij
naar der vrouwen wijze; en hij doorzocht; maar hij vond
de terafim niet. 36 Toen ontstak Jakob, en twistte met
Laban; en Jakob antwoordde en zeide tot Laban: Wat is
mijn overtreding, wat is mijn zonde, dat gij mij zo hittiglijk
hebt nagejaagd? 37 Als gij al mijn huisraad betast hebt,
wat hebt gij gevonden van al het huisraad uws huizes! Leg
het hier voor mijn broederen en uw broederen, en laat hen
richten tussen ons beiden. 38 Deze twintig jaren ben ik bij
u geweest; uw ooien en uw geiten hebben niet misdragen,
en de rammen uwer kudde heb ik niet gegeten. 39 Het
verscheurde heb ik tot u niet gebracht; ik heb het geboet;
gij hebt het van mijn hand geeist, het ware des daags
gestolen, of des nachts gestolen. 40 Ik ben geweest, dat
mij bij dag de hitte verteerde, en bij nacht de vorst, en dat
mijn slaap van mijn ogen week. 41 Ik ben nu twintig jaren
in uw huis geweest; ik heb u veertien jaren gediend om
uw beide dochteren, en zes jaren om uw kudde; en gij
hebt mijn loon tien malen veranderd. 42 Ten ware de God
van mijn vader, de God van Abraham, en de Vreze van
Izak, bij mij geweest was, zekerlijk, gij zoudt mij nu ledig
weggezonden hebben! God heeft mijn ellende, en den
arbeid mijner handen aangezien, en heeft u gisteren nacht
bestraft. 43 Toen antwoordde Laban en zeide tot Jakob:
Deze dochters zijn mijn dochters, en deze zonen zijn mijn
zonen, en deze kudde is mijn kudde, ja, al wat gij ziet, dat
is mijn; en wat zoude ik aan deze mijn dochteren heden
doen? of aan haar zonen, die zij gebaard hebben? 44 Nu
dan, kom, laat ons een verbond maken, ik en gij, dat het
tot een getuigenis zij tussen mij en tussen u! 45 Toen nam
Jakob een steen, en hij verhoogde die, tot een opgericht
teken. 46 En Jakob zeide tot zijn broederen: Vergadert
stenen! En zij namen stenen, en maakten een hoop; en
zij aten aldaar op dien hoop. 47 En Laban noemde hem
Jegar-Sahadutha; maar Jakob noemde denzelven Gilead.
48 Toen zeide Laban: Deze hoop zij heden een getuige
tussen mij en tussen u! Daarom noemde men zijn naam
Gilead, 49 En Mizpa; omdat hij zeide: Dat de HEERE
opzicht neme tussen mij en tussen u, wanneer wij de
een van den ander zullen verborgen zijn! 50 Zo gij mijn
dochteren beledigt, en zo gij vrouwen neemt boven mijn

dochteren, niemand is bij ons; zie toe, God zal getuige zijn
tussen mij en tussen u! 51 Laban zeide voorts tot Jakob:
Zie, daar is deze zelfde hoop, en zie, daar is dit opgericht
teken, hetwelk ik opgeworpen heb tussen mij en tussen u;
52 Deze zelfde hoop zij getuige, en dit opgericht teken zij
getuige, dat ik tot u voorbij deze hoop niet komen zal, en
dat gij tot mij, voorbij deze hoop en dit opgericht teken,
niet komen zult ten kwade! 53 De God van Abraham, en
de God van Nahor, de God huns vaders richte tussen
ons! En Jakob zwoer bij de Vreze zijn vaders Izaks. 54
Toen slachtte Jakob een slachting op dat gebergte, en
hij nodigde zijn broederen, om brood te eten; en zij aten
brood, en vernachtten op dat gebergte. 55 En Laban
stond des morgens vroeg op, en kuste zijn zonen, en
zijn dochteren, en zegende hen; en Laban trok heen, en
keerde weder tot zijn plaats.

32 Jakob toog ook zijns weegs; en de engelen Gods
ontmoetten hem. 2 En Jakob zeide, met dat hij
hen zag: Dit is een heirleger Gods! en hij noemde den
naam derzelver plaats Mahanaim. 3 En Jakob zond boden
uit voor zijn aangezicht tot Ezau, zijn broeder, naar het
land Seir, de landstreek van Edom. 4 En hij gebood hun,
zeggende: Zo zult gij zeggen tot mijn heer, tot Ezau: Zo
zegt Jakob, uw knecht: Ik heb als vreemdeling gewoond bij
Laban, en heb er tot nu toe vertoefd; 5 En ik heb ossen
en ezelen, schapen en knechten en maagden; en ik heb
gezonden om mijn heer aan te zeggen, opdat ik genade
vinde in uw ogen. 6 En de boden kwamen weder tot Jakob,
zeggende: Wij zijn gekomen tot uw broeder, tot Ezau; en
ook trekt hij u tegemoet, en vierhonderd mannen met hem.
7 Toen vreesde Jakob zeer, en hem was bange; en hij
verdeelde het volk, dat met hem was, en de schapen, en
de runderen, en de kemels, in twee heiren; 8 Want hij
zeide: Indien Ezau op het ene heir komt, en slaat het,
zo zal het overgeblevene heir ontkomen. 9 Voorts zeide
Jakob: O, God mijns vaders Abrahams, en God mijns
vaders Izaks, o HEERE! Die tot mij gezegd hebt: Keer
weder tot uw land, en tot uw maagschap, en Ik zal wel bij
u doen! 10 Ik ben geringer dan al deze weldadigheden, en
dan al deze trouw, die Gij aan Uw knecht gedaan hebt;
want ik ben met mijn staf over deze Jordaan gegaan, en
nu ben ik tot twee heiren geworden! 11 Ruk mij toch uit
mijns broeders hand, uit Ezau's hand; want ik vreze hem,
dat hij niet misschien kome, en mij sla, de moeder met
de zonen! 12 Gij hebt immers gezegd: Ik zal gewisselijk
bij u weldoen, en Ik zal uw zaad stellen als het zand der
zee, dat vanwege de menigte niet geteld kan worden! 13
En hij vernachtte aldaar dienzelfden nacht; en hij nam
van hetgeen, dat hem in zijn hand kwam, een geschenk
voor Ezau zijn broeder; 14 Tweehonderd geiten en twintig
bokken, tweehonderd ooien en twintig rammen; 15 Dertig
zogende kemelinnen met haar veulens, veertig koeien en
tien varren, twintig ezelinnen en tien jonge ezels. 16 En hij
gaf die in de hand zijner knechten, elke kudde bijzonder;
en hij zeide tot zijn knechten: Gaat gijlieden door, voor mijn
aangezicht, en stelt ruimte tussen kudde en tussen kudde.
17 En hij gebood de eerste, zeggende: Wanneer Ezau,
mijn broeder, u ontmoeten zal, en u vragen, zeggende:
Wiens zijt gij? en waarheen gaat gij? en wiens zijn deze
voor uw aangezicht? 18 Zo zult gij zeggen: Dat is een
geschenk van uw knecht Jakob, gezonden tot mijn heer,
tot Ezau, en zie, hij zelf is ook achter ons! 19 En hij gebood
ook den tweede, ook den derde, ook allen, die de kudden
nagingen, zeggende: Naar ditzelfde woord zult gij spreken
tot Ezau, als gij hem vinden zult. 20 En gij zult ook zeggen:
Zie, uw knecht Jakob is achter ons! Want hij zeide: Ik
zal zijn aangezicht verzoenen met dit geschenk, dat voor
mijn aangezicht gaat, en daarna zal ik zijn aangezicht
zien; misschien zal hij mijn aangezicht aannemen. 21 Alzo
ging dat geschenk heen voor zijn aangezicht; doch hijzelf
vernachtte dienzelfden nacht in het leger. 22 En hij stond
op in dienzelfden nacht, en hij nam zijn twee vrouwen,
en zijn twee dienstmaagden, en zijn elf kinderen, en hij
toog over het veer van de Jabbok. 23 En hij nam ze, en
deed hen over die beek trekken; en hij deed overtrekken
hetgeen hij had. 24 Doch Jakob bleef alleen over; en een
man worstelde met hem, totdat de dageraad opging. 25
En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het
gewricht zijner heup aan, zodat het gewricht van Jakobs
heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde. 26 En
Hij zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan.
Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij
zegent. 27 En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij
zeide: Jakob. 28 Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan
niet Jakob heten, maar Israel; want gij hebt u vorstelijk
gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht.
29 En Jakob vraagde, en zeide: Geef toch Uw naam te
kennen. En Hij zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn
naam vraagt? En Hij zegende hem aldaar. 30 En Jakob
noemde den naam dier plaats Pniel: Want, zeide hij, ik heb
God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is
gered geweest. 31 En de zon rees hem op, als hij door
Pniel gegaan was; en hij was hinkende aan zijn heup. 32
Daarom eten de kinderen Israels de verrukte zenuw niet,
die op het gewricht der heup is, tot op dezen dag, omdat
Hij het gewricht van Jakobs heup aangeroerd had, aan de
verrukte zenuw.

33 En Jakob hief zijn ogen op en zag; en ziet, Ezau
kwam, en vierhonderd mannen met hem. Toen
verdeelde hij de kinderen onder Lea, en onder Rachel,
en onder de twee dienstmaagden. 2 En hij stelde de
dienstmaagden en haar kinderen vooraan; en Lea en haar
kinderen meer achterwaarts; maar Rachel en Jozef de
achterste. 3 En hij ging voorbij hun aangezicht heen, en hij
boog zich zeven malen ter aarde, totdat hij bij zijn broeder
kwam. 4 Toen liep Ezau hem tegemoet, en nam hem in
den arm, en viel hem aan den hals, en kuste hem; en
zij weenden. 5 Daarna hief hij zijn ogen op, en zag die
vrouwen en die kinderen, en zeide: Wie zijn deze bij u? En
hij zeide: De kinderen, die God aan uw knecht genadiglijk
verleend heeft. 6 Toen traden de dienstmaagden toe, zij
en haar kinderen, en zij bogen zich neder. 7 En Lea trad

ook toe, met haar kinderen, en zij bogen zich neder; en
daarna trad Jozef toe en Rachel, en zij bogen zich neder.
8 En hij zeide: Voor wien is u al dit heir, dat ik ontmoet
heb? En hij zeide: Om genade te vinden in de ogen mijns
heren! 9 Maar Ezau zeide: Ik heb veel, mijn broeder!
het zij het uwe, wat gij hebt! 10 Toen zeide Jakob: Och
neen! indien ik nu genade in uw ogen gevonden heb, zo
neem mijn geschenk van mijn hand; daarom, omdat ik uw
aangezicht gezien heb, als had ik Gods aangezicht gezien,
en gij welgevallen aan mij genomen hebt. 11 Neem toch
mijn zegen, die u tegemoet gebracht is, dewijl het God mij
genadiglijk verleend heeft, en dewijl ik alles heb; en hij
hield bij hem aan, zodat hij het nam. 12 En hij zeide: Laat
ons reizen en voorttrekken; en ik zal voor u trekken. 13
Maar hij zeide tot hem: Mijn heer weet, dat deze kinderen
teder zijn, en dat ik zogende schapen en koeien bij mij
heb; indien men dezelve maar een dag afdrijft, zo zal de
gehele kudde sterven. 14 Mijn heer trekke toch voorbij,
voor het aangezicht van zijn knecht; en ik zal mij op mijn
gemak als leidsman voegen, naar den gang van het werk,
hetwelk voor mijn aangezicht is, en naar den gang dezer
kinderen, totdat ik bij mijn heer te Seir kome. 15 En Ezau
zeide: Laat mij toch van dit volk, dat met mij is, u bijstellen.
En hij zeide: Waartoe dat? laat mij genade vinden in mijns
heren ogen! 16 Alzo keerde Ezau dien dag wederom zijns
weegs naar Seir toe. 17 Maar Jakob reisde naar Sukkoth,
en bouwde een huis voor zich, en maakte hutten voor zijn
vee; daarom noemde hij den naam dier plaats Sukkoth. 18
En Jakob kwam behouden tot de stad Sichem, welke is in
het land Kanaan, als hij kwam van Paddan-Aram; en hij
legerde zich in het gezicht der stad. 19 En hij kocht een
deel des velds, waarop hij zijn tent gespannen had, van de
hand der zonen van Hemor, den vader van Sichem, voor
honderd stukken gelds. 20 En hij richte aldaar een altaar
op, en noemde het: De God Israels is God!

34 En Dina, de dochter van Lea, die zij Jakob gebaard
had, ging uit, om de dochteren van dat land te
bezien. 2 Sichem nu, de zoon van Hemor den Heviet,
den landvorst, zag haar, en hij nam ze, en lag bij haar, en
verkrachtte ze. 3 En zijn ziel kleefde aan Dina, Jakobs
dochter; en hij had de jonge dochter lief, en sprak naar
het hart van de jonge dochter. 4 Sichem sprak ook tot
zijn vader Hemor, zeggende: Neem mij deze dochter tot
een vrouw. 5 Toen Jakob hoorde, dat hij zijn dochter Dina
verontreinigd had, zo waren zijn zonen met het vee in het
veld; en Jakob zweeg, totdat zij kwamen. 6 En Hemor,
de vader van Sichem, ging uit tot Jakob, om met hem
te spreken. 7 En de zonen van Jakob kwamen van het
veld, als zij dit hoorden; en het smartte deze mannen, en
zij ontstaken zeer, omdat hij dwaasheid in Israel gedaan
had, Jakobs dochter beslapende, hetwelk alzo niet zoude
gedaan worden. 8 Toen sprak Hemor met hen, zeggende:
Mijns zoons Sichems ziel is verliefd op ulieder dochter;
geeft hem haar toch tot een vrouw. 9 En verzwagert u
met ons; geeft ons uw dochteren; en neemt voor u onze
dochteren; 10 En woont met ons; en het land zal voor uw
aangezicht zijn; woont, en handelt daarin, en stelt u tot
bezitters daarin. 11 En Sichem zeide tot haar vader, en
tot haar broederen: Laat mij genade vinden in uw ogen;
en wat gij tot mij zeggen zult, zal ik geven. 12 Vergroot
zeer over mij den bruidschat en het geschenk; en ik zal
geven, gelijk als gij tot mij zult zeggen; geef mij slechts de
jonge dochter tot een vrouw. 13 Toen antwoordden Jakobs
zonen aan Sichem en Hemor, zijn vader, bedriegelijk, en
spraken (overmits dat hij Dina, hun zuster, verontreinigd
had); 14 En zij zeiden tot hen: Wij zullen deze zaak niet
kunnen doen, dat wij onze zuster aan een man geven
zouden, die de voorhuid heeft; want dat ware ons een
schande. 15 Doch hierin zullen wij u ter wille zijn, zo gij
wordt gelijk als wij, dat onder u besneden worde al wat
mannelijk is. 16 Dan zullen wij u onze dochteren geven,
en uw dochteren zullen wij ons nemen, en wij zullen met
u wonen, en wij zullen tot een volk zijn. 17 Maar zo gij
naar ons niet zult horen, om besneden te worden, zo
zullen wij onze dochteren nemen, en wegtrekken. 18 En
hun woorden waren goed in de ogen van Hemor, en in
de ogen van Sichem, Hemors zoon. 19 En de jongeling
vertoogde niet, deze zaak te doen; want hij had lust in
Jakobs dochter; en hij was geeerd boven al zijns vaders
huis. 20 Zo kwam Hemor en Sichem, zijn zoon, tot hunner
stadspoort; en zij spraken tot de mannen hunner stad,
zeggende: 21 Deze mannen zijn vreedzaam met ons;
daarom laat hen in dit land wonen, en daarin handelen, en
het land (ziet het is wijd van begrip) voor hun aangezicht
zijn; wij zullen ons hun dochteren tot vrouwen nemen,
en wij zullen onze dochteren aan hen geven. 22 Doch
hierin zullen deze mannen ons ter wille zijn, dat zij met
ons wonen, om tot een volk te zijn; als al wat mannelijk is
onder ons besneden wordt, gelijk als zij besneden zijn. 23
Hun vee, en hun bezitting, en al hun beesten, zullen die
niet onze zijn? Alleen laat ons hun te wille zijn, en zij zullen
met ons wonen. 24 En zij hoorden naar Hemor, en naar
Sichem, zijn zoon, allen, die ter zijner stadspoort uitgingen;
en zij werden besneden, al wat mannelijk was, allen, die
ter zijner stadspoort uitgingen. 25 En het geschiedde ten
derden dage, toen zij in de smart waren, zo namen de
twee zonen van Jakob, Simeon en Levi, broeders van
Dina, een iegelijk zijn zwaard, en kwamen stoutelijk in de
stad, en doodden al wat mannelijk was. 26 Zij sloegen
ook Hemor, en zijn zoon Sichem, dood met de scherpte
des zwaards; en zij namen Dina uit Sichems huis, en
gingen van daar. 27 De zonen van Jakob kwamen over de
verslagenen, en plunderden de stad, omdat zij hun zuster
verontreinigd hadden. 28 Hun schapen, en hun runderen,
en hun ezelen, en hetgeen dat in de stad, en hetgeen
dat in het veld was, namen zij. 29 En al hun vermogen,
en al hun kleine kinderen, en hun vrouwen, voerden zij
gevankelijk weg, en plunderden denzelven, en al wat
binnenshuis was. 30 Toen zeide Jakob tot Simeon en tot
Levi: Gij hebt mij beroerd, mits mij stinkende te maken
onder de inwoners dezes lands, onder de Kanaanieten, en
onder de Ferezieten; en ik ben weinig volks in getal; zo zij

zich tegen mij verzamelen, zo zullen zij mij slaan, en ik zal
verdelgd worden, ik en mijn huis. 31 En zij zeiden: Zou hij
dan met onze zuster als met een hoer doen?

35 Daarna zeide God tot Jakob: Maak u op, trek op
naar Beth-El, en woon aldaar; en maak daar een
altaar dien God, Die u verscheen, toen gij vluchttet voor
het aangezicht van uw broeder Ezau. 2 Toen zeide Jakob
tot zijn huisgezin, en tot allen, die bij hem waren: Doet
weg de vreemde goden, die in het midden van u zijn, en
reinigt u, en verandert uw klederen; 3 En laat ons ons
opmaken, en optrekken naar Beth-El; en ik zal daar een
altaar maken dien God, Die mij antwoordt ten dage mijner
benauwdheid, en met mij geweest is op den weg, die ik
gewandeld heb. 4 Toen gaven zij Jakob al die vreemde
goden, die in hun hand waren, en de oorsierselen, die
aan hun oren waren, en Jakob verborg ze onder den
eikeboom, die bij Sichem is. 5 En zij reisden heen; en
Gods verschrikking was over de steden, die rondom hen
waren, zodat zij de zonen van Jakob niet achterna jaagden.
6 Alzo kwam Jakob te Luz, hetwelk is in het land Kanaan
(dat is Beth-El), hij en al het volk, dat bij hem was. 7 En hij
bouwde aldaar een altaar, en noemde die plaats El Beth-
El; want God was hem aldaar geopenbaard geweest, als
hij voor zijns broeders aangezicht vlood. 8 En Debora, de
voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder
aan Beth-El; onder dien eik, welks naam hij noemde Allon-
Bachuth. 9 En God verscheen Jakob wederom, als hij
van Paddan-Aram gekomen was; en Hij zegende hem.
10 En God zeide tot hem: Uw naam is Jakob, uw naam
zal voortaan niet Jakob genoemd worden, maar Israel
zal uw naam zijn; en Hij noemde zijn naam Israel. 11
Voorts zeide God tot hem: Ik ben God de Almachtige!
wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een
hoop der volken zal uit u worden, en koningen zullen uit
uw lenden voortkomen. 12 En dit land, dat Ik aan Abraham
en Izak gegeven heb, dat zal Ik u geven; en aan uw zaad
na u zal Ik dit land geven. 13 Toen voer God van hem op
in die plaats, waar Hij met hem gesproken had. 14 En
Jakob stelde een opgericht teken op in die plaats, waar Hij
met hem gesproken had, een stenen opgericht teken; en
hij stortte daarop drankoffer, en goot olie daarover. 15 En
Jakob noemde den naam dier plaats, alwaar God met hem
gesproken had, Beth-El. 16 En zij reisden van Beth-El; en
er was nog een kleine streek lands om tot Efrath te komen;
en Rachel baarde, en zij had het hard in haar baren. 17 En
het geschiedde, als zij het hard had in haar baren, zo zeide
de vroedvrouw tot haar: Vrees niet; want deze zoon zult gij
ook hebben! 18 En het geschiedde, als haar ziel uitging
(want zij stierf), dat zij zijn naam noemde Ben-oni; maar
zijn vader noemde hem Benjamin. 19 Alzo stierf Rachel;
en zij werd begraven aan den weg naar Efrath, hetwelk is
Bethlehem. 20 En Jakob richtte een gedenkteken op boven
haar graf, dit is het gedenkteken van Rachels graf tot op
dezen dag. 21 Toen verreisde Israel, en hij spande zijn
tent op gene zijde van Migdal-Eder. 22 En het geschiedde,
als Israel in dat land woonde, dat Ruben heenging, en
lag bij Bilha, zijns vaders bijwijf; en Israel hoorde het. En
de zonen van Jakob waren twaalf. 23 De zonen van Lea
waren: Ruben, Jakobs eerstgeborene, daarna Simeon, en
Levi, en Juda, en Issaschar, en Zebulon. 24 De zonen van
Rachel: Jozef en Benjamin. 25 En de zonen van Bilha,
Rachels dienstmaagd: Dan en Nafthali. 26 En de zonen
van Zilpa, Lea's dienstmaagd: Gad en Aser. Deze zijn de
zonen van Jakob, die hem geboren zijn in Paddan-Aram.
27 En Jakob kwam tot Izak, zijn vader, in Mamre, te Kirjath-
Arba, hetwelk is Hebron, waar Abraham als vreemdeling
had verkeerd, en Izak. 28 En de dagen van Izak waren
honderd jaren, en tachtig jaren. 29 En Izak gaf den geest
en stierf, en werd verzameld tot zijn volken, oud en zat van
dagen; en zijn zonen Ezau en Jakob begroeven hem.

36 Dit nu zijn de geboorten van Ezau, welke is Edom. 2
Ezau nam zijn vrouwen uit de dochteren van Kanaan,
Ada, de dochter van Elon, de Hethiet, en Aholibama, de
dochter van Ana, de dochter van Zibeon, de Heviet; 3 En
Basmath, de dochter van Ismael, zuster van Nebajoth.
4 Ada nu baarde aan Ezau Elifaz, en Basmath baarde
Rehuel. 5 En Aholibama baarde Jehus, en Jaelam, en
Korah. Dit zijn de zonen van Ezau, die hem geboren zijn in
het land Kanaan. 6 Ezau nu had genomen zijn vrouwen,
en zijn zonen, en zijn dochters, en al de zielen zijns huizes,
en zijn vee, en al zijn beesten, en al zijn bezitting, die
hij in het land Kanaan geworven had, en was vertrokken
naar een ander land, van het aangezicht van zijn broeder
Jakob. 7 Want hun have was te veel, om samen te wonen;
en het land hunner vreemdelingschappen kon ze niet
dragen vanwege hun vee. 8 Derhalve woonde Ezau op het
gebergte Seir. Ezau is Edom. 9 Dit nu zijn de geboorten
van Ezau, de vader der Edomieten, op het gebergte van
Seir. 10 Dit zijn de namen der zonen van Ezau: Elifaz,
de zoon van Ada, Ezau's huisvrouw; Rehuel, de zoon
van Basmath, Ezau's huisvrouw. 11 En de zonen van
Elifaz waren: Teman, Omar, Zefo, en Gaetam, en Kenaz.
12 En Timna was een bijwijf van Elifaz, den zoon van
Ezau, en zij baarde aan Elifaz Amalek; dit zijn de zonen
van Ada, Ezau's huisvrouw. 13 En dit zijn de zonen van
Rehuel: Nahath, en Zerah, Samma en Mizza; dat zijn
geweest de zonen van Basmath, Ezau's huisvrouw. 14 En
dit zijn geweest de zonen van Aholibama, dochter van
Ana, dochter van Zibeon, Ezau's huisvrouw; en zij baarde
aan Ezau Jehus, en Jaelam, en Korah. 15 Dit zijn de
vorsten der zonen van Ezau: de zonen van Elifaz, den
eerstgeborene van Ezau, waren: de vorst Teman, de vorst
Omar, de vorst Zefo, de vorst Kenaz. 16 De vorst Korah,
de vorst Gaetam, de vorst Amalek; dat zijn de vorsten van
Elifaz in het land Edom; dat zijn de zonen van Ada. 17 En
dit zijn de zonen van Rehuel, den zoon van Ezau: de vorst
Nahath, de vorst Zera, de vorst Samma, de vorst Mizza;
dat zijn de vorsten van Rehuel in het land Edom; dat zijn
de zonen van Basmath, de huisvrouw van Ezau. 18 En dit
zijn de zonen van Aholibama, de huisvrouw van Ezau: de
vorst Jehus, de vorst Jaelam, de vorst Korah; dat zijn de
vorsten van Aholibama, de dochter van Ana, de huisvrouw

van Ezau. **19** Dat zijn de zonen van Ezau, en dat zijn
hunlieder vorsten; hij is Edom. **20** Dit zijn de zonen van
Seir, den Horiet, inwoners van dat land: Lotan, en Sobal,
en Zibeon, en Ana, **21** En Dison, en Ezer, en Disan; dat zijn
de vorsten der Horieten, zonen van Seir, in het land van
Edom. **22** En de zonen van Lotan waren Hori en Hemam;
en Lotans zuster was Timna. **23** En dit zijn de zonen van
Sobal: Alvan en Manahath, en Ebal, en Sefo, en Onam.
24 En dit zijn de zonen van Zibeon: Aja en Ana, hij is die
Ana, die de muilen in de woestijn gevonden heeft, toen
hij de ezels van zijn vader Zibeon weidde. **25** En dit zijn
de zonen van Ana: Dison; en Aholibama was de dochter
van Ana. **26** En dit zijn de zonen van Dison: Hemdan, en
Esban, en Ithran, en Cheran. **27** Dit zijn de zonen van
Ezer: Bilhan, en Zaavan, en Akan. **28** Dit zijn de zonen
van Disan: Uz en Aran. **29** Dit zijn de vorsten der Horieten:
de vorst Lotan, de vorst Sobal, de vorst Zibeon, de vorst
Ana. **30** De vorst Dison, de vorst Ezer, de vorst Disan; dit
zijn de vorsten der Horieten, naar hun vorsten in het land
Seir. **31** En dit zijn koningen, die geregeerd hebben in het
land Edom, eer een koning regeerde over de kinderen
Israels. **32** Bela dan, de zoon van Beor, regeerde in Edom,
en de naam zijner stad was Dinhaba. **33** En Bela stierf, en
Jobab, de zoon van Zerah, van Bozra, regeerde in zijn
plaats. **34** En Jobab stierf, en Husam, uit der Temanieten
land, regeerde in zijn plaats. **35** En Husam stierf, en in zijn
plaats regeerde Hadad, de zoon van Bedad, die Midian
versloeg in het veld van Moab; en de naam zijner stad
was Avith. **36** En Hadad stierf, en Samla, van Masreka,
regeerde in zijn plaats. **37** En Samla stierf, en Saul van
Rehoboth, aan de rivier, regeerde in zijn plaats. **38** En Saul
stierf, en Baal-Hanan, de zoon van Achbor, regeerde in zijn
plaats. **39** En Baal-Hanan, de zoon van Achbor, stierf, en
Hadar regeerde in zijn plaats; en de naam zijner stad was
Pahu; en de naam zijner huisvrouw was Mechetabeel, een
dochter van Matred, de dochter van Mezahab. **40** En dit
zijn de namen der vorsten van Ezau, naar hun geslachten,
naar hun plaatsen, met hun namen: de vorst Timna, de
vorst Alva, de vorst Jetheth, **41** De vorst Aholibama, de
vorst Ela, de vorst Pinon, **42** De vorst Kenaz, de vorst
Teman, de vorst Mibzar, **43** De vorst Magdiel, de vorst
Iram; dit zijn de vorsten van Edom, naar hun woningen, in
het land hunner bezitting; hij is Ezau, de vader van Edom.

37 En Jakob woonde in het land der
vreemdelingschappen zijns vaders, in het land
Kanaan. **2** Dit zijn Jakobs geschiedenissen. Jozef, zijnde
een zoon van zeventien jaren, weidde de kudde met zijn
broeders (en hij was een jongeling), met de zonen van
Bilha, en de zonen van Zilpa, zijns vaders vrouwen; en
Jozef bracht hun kwaad gerucht tot hun vader. **3** En Israel
had Jozef lief, boven al zijn zonen; want hij was hem een
zoon des ouderdoms; en hij maakte hem een veelvervigen
rok. **4** Als nu zijn broeders zagen, dat hun vader hem
boven al zijn broederen liefhad, haatten zij hem, en konden
hem niet vredelijk toespreken. **5** Ook droomde Jozef
een droom, dien hij aan zijn broederen vertelde; daarom
haatten zij hem nog te meer. **6** En hij zeide tot hen: Hoort
toch dezen droom, dien ik gedroomd heb. **7** En ziet, wij
waren schoven bindende in het midden des velds; en ziet,
mijn schoof stond op, en bleef ook staande; en ziet, uw
schoven kwamen rondom, en bogen zich neder voor mijn
schoof. **8** Toen zeiden zijn broeders tot hem: Zult gij dan
ganselijk over ons regeren: zult gij dan ganselijk over ons
heersen? Zo haatten zij hem nog te meer, om zijn dromen
en om zijn woorden. **9** En hij droomde nog een anderen
droom, en verhaalde dien aan zijn broederen; en hij zeide:
Ziet, ik heb nog een droom gedroomd, en ziet, de zon, en
de maan en elf sterren bogen zich voor mij neder. **10** En
als hij het aan zijn vader en aan zijn broederen verhaalde,
bestrafte hem zijn vader, en zeide tot hem: Wat is dit voor
een droom, dien gij gedroomd hebt; zullen wij dan ganselijk
komen, ik, en uw moeder, en uw broeders, om ons voor u
ter aarde te buigen? **11** Zijn broeders dan benijdden hem;
doch zijn vader bewaarde deze zaak. **12** En zijn broeders
gingen heen, om de kudde van hun vader te weiden bij
Sichem. **13** Zo zeide Israel tot Jozef: Weiden uw broeders
niet bij Sichem? Kom, dat ik u tot hen zende. En hij zeide
tot hem: Zie, hier ben ik! **14** En hij zeide tot hem: Ga
toch heen, zie naar den welstand van uw broederen, en
naar den welstand van de kudde, en breng mij een woord
wederom. Zo zond hij hem uit het dal Hebron, en hij
kwam te Sichem. **15** En een man vond hem (want ziet, hij
was dwalende in het veld); zo vraagde hem deze man,
zeggende: Wat zoekt gij? **16** En hij zeide: Ik zoek mijn
broederen; geef mij toch te kennen, waar zij weiden. **17** Zo
zeide die man: Zij zijn van hier gereisd; want ik hoorde hen
zeggen: Laat ons naar Dothan gaan. Jozef dan ging zijn
broederen na, en vond hen te Dothan. **18** En zij zagen
hem van verre; en eer hij tot hen naderde, sloegen zij
tegen hem een listigen raad, om hem te doden. **19** En zij
zeiden de een tot den ander: Ziet, daar komt die meester-
dromer aan! **20** Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan,
en hem in een dezer kuilen werpen; en wij zullen zeggen:
een boos dier heeft hem opgegeten; zo zullen wij zien, wat
van zijn dromen worden zal. **21** Ruben hoorde dat, en
verloste hem uit hun hand; en hij zeide: Laat ons hem niet
aan het leven slaan. **22** Ook zeide Ruben tot hen: Vergiet
geen bloed; werpt hem in dezen kuil die in de woestijn is,
en legt de hand niet aan hem; opdat hij hem uit hun hand
verloste, om hem tot zijn vader weder te brengen. **23** En
het geschiedde, als Jozef tot zijn broederen kwam, zo
togen zij Jozef zijn rok uit, den veelvervigen rok, dien hij
aanhad. **24** En zij namen hem, en wierpen hem in den kuil;
doch de kuil was ledig; er was geen water in. **25** Daarna
zaten zij neder om brood te eten, en hieven hun ogen op,
en zagen, en ziet, een reisgezelschap van Ismaelieten
kwam uit Gilead; en hun kemelen droegen specerijen en
balsem, en mirre, reizende, om dat af te brengen naar
Egypte. **26** Toen zeide Juda tot zijn broederen: Wat gewin
zal het zijn, dat wij onzen broeder doodslaan, en zijn
bloed verbergen? **27** Komt, en laat ons hem aan deze
Ismaelieten verkopen, en onze hand zij niet aan hem;

want hij is onze broeder, ons vlees, en zijn broederen
hoorden hem. 28 Als nu de Midianietische kooplieden
voorbijtogen, zo trokken en hieven zij Jozef op uit den kuil,
en verkochten Jozef aan deze Ismaelieten voor twintig
zilverlingen; die brachten Jozef naar Egypte. 29 Als nu
Ruben tot den kuil wederkeerde, ziet, zo was Jozef niet in
den kuil; toen scheurde hij zijn klederen. 30 En hij keerde
weder tot zijn broederen, en zeide: De jongeling is er niet;
en ik, waar zal ik heengaan? 31 Toen namen zij Jozefs
rok, en zij slachtten een geitenbok, en zij doopten den
rok in het bloed. 32 En zij zonden den veelvervigen rok,
en deden hem tot hun vader brengen, en zeiden: Dezen
hebben wij gevonden; beken toch, of deze uws zoons
rok zij, of niet. 33 En hij bekende hem, en zeide: Het is
mijns zoons rok! een boos dier heeft hem opgegeten!
voorzeker is Jozef verscheurd! 34 Toen scheurde Jakob
zijn klederen, en legde een zak om zijn lenden; en hij
bedreef rouw over zijn zoon vele dagen. 35 En al zijn
zonen, en al zijn dochteren maakten zich op, om hem te
troosten; maar hij weigerde zich te laten troosten, en zeide:
Want ik zal, rouw bedrijvende, tot mijn zoon in het graf
nederdalen. Alzo beweende hem zijn vader. **(Sheol h7585)**
36 En de Midianieten verkochten hem in Egypte, aan
Potifar, een hoveling van Farao, overste der trawanten.

38 En het geschiedde ten zelven tijde, dat Juda van
zijn broederen aftoog, en hij keerde in tot een man
van Adullam, wiens naam was Hira. 2 En Juda zag aldaar
de dochter van een Kanaanietisch man, wiens naam was
Sua; en hij nam haar, en ging tot haar in. 3 En zij werd
bevrucht, en baarde een zoon, en hij noemde zijn naam
Er. 4 Daarna werd zij weder bevrucht, en baarde een
zoon, en zij noemde zijn naam Onan. 5 En zij voer nog
voort, en baarde een zoon, en noemde zijn naam Sela;
doch hij was te Chezib, toen zij hem baarde. 6 Juda nu
nam een vrouw voor Er, zijn eerstgeborene, en haar naam
was Thamar. 7 Maar Er, de eerstgeborene van Juda,
was kwaad in des HEEREN ogen; daarom doodde hem
de HEERE. 8 Toen zeide Juda tot Onan: Ga in tot uws
broeders huisvrouw, en trouw haar in uws broeders naam,
en verwek uw broeder zaad. 9 Doch Onan, wetende, dat
dit zaad voor hem niet zoude zijn, zo geschiedde het, als
hij tot zijns broeders huisvrouw inging, dat hij het verdierf
tegen de aarde, om zijn broeder geen zaad te geven. 10
En het was kwaad in des HEEREN ogen, wat hij deed;
daarom doodde Hij hem ook. 11 Toen zeide Juda tot
Thamar, zijn schoondochter: Blijf weduwe in uws vaders
huis, totdat mijn zoon Sela groot wordt; want hij zeide: Dat
niet misschien ook deze sterve, gelijk zijn broeders! Zo
ging Thamar heen, en bleef in haar vaders huis. 12 Als nu
vele dagen verlopen waren, stierf de dochter van Sua, de
huisvrouw van Juda; daarna troostte zich Juda, en ging op
tot zijn schaapscheerders naar Timna toe, hij en Hira, zijn
vriend, de Adullamiet. 13 En men gaf Thamar te kennen,
zeggende: Zie, uw schoonvader gaat op naar Timna, om
zijn schapen te scheren. 14 Toen legde zij de klederen
van haar weduwschap van zich af, en zij bedekte zich
met een sluier, en bewond zich, en zette zich aan den
ingang der twee fonteinen, die op den weg naar Timna is;
want zij zag, dat Sela groot geworden was, en zij hem
niet ter vrouw was gegeven. 15 Als Juda haar zag, zo
hield hij haar voor een hoer, overmits zij haar aangezicht
bedekt had. 16 En hij week tot haar naar den weg, en
zeide: Kom toch, laat mij tot u ingaan; want hij wist niet,
dat zij zijn schoondochter was. En zij zeide: Wat zult gij mij
geven, dat gij tot mij ingaat? 17 En hij zeide: Ik zal u een
geitenbok van de kudde zenden. En zij zeide: Zo gij pand
zult geven, totdat gij hem zendt. 18 Toen zeide hij: Wat
pand is het, dat ik u geven zal? En zij zeide: Uw zegelring
en uw snoer en uw staf, die in uw hand is; hetwelk hij haar
gaf, en ging tot haar in; en zij ontving bij hem. 19 En zij
maakte zich op, en ging heen, en legde haar sluier van
zich af, en zij trok aan de klederen van haar weduwschap.
20 En Juda zond den geitenbok door de hand van zijn
vriend, den Adullamiet, om het pand uit de hand der vrouw
te nemen; maar hij vond haar niet. 21 En hij vraagde de
lieden van haar plaats, zeggende: Waar is de hoer, die bij
deze twee fonteinen aan den weg was? En zij zeiden: Hier
is geen hoer geweest. 22 En hij keerde weder tot Juda, en
zeide: Ik heb haar niet gevonden; en ook zeiden de lieden
van die plaats: Hier is geen hoer geweest. 23 Toen zeide
Juda: Zij neme het voor zich, opdat wij misschien niet tot
verachting worden; zie, ik heb deze bok gezonden; maar
gij hebt haar niet gevonden. 24 En het geschiedde omtrent
na drie maanden, dat men Juda te kennen gaf, zeggende:
Thamar, uw schoondochter, heeft gehoereerd, en ook zie,
zij is zwanger van hoererij. Toen zeide Juda: Breng ze
hervoor, dat zij verbrand worde! 25 Als zij voorgebracht
werd, schikte zij tot haar schoonvader, om te zeggen: Bij
den man, wiens deze dingen zijn, ben ik zwanger; en zij
zeide: Beken toch, wiens deze zegelring, en deze snoeren,
en deze staf zijn. 26 En Juda kende ze, en zeide: Zij is
rechtvaardiger dan ik, daarom, omdat ik haar aan mijn
zoon Sela niet gegeven heb. En hij bekende haar voortaan
niet meer. 27 En het geschiedde ten tijde, als zij baren
zou, ziet, zo waren tweelingen in haar buik. 28 En het
geschiedde, als zij baarde, dat een de hand uitgaf; en
de vroedvrouw nam dezelve, en zij bond een scharlaken
draad om zijn hand, zeggende: Deze komt het eerst uit.
29 Maar het geschiedde, als hij zijn hand weder intoog,
ziet, zo kwam zijn broeder uit; en zij zeide: Hoe zijt gij
doorgebroken? op u is de breuke! en men noemde zijn
naam Perez. 30 En daarna kwam zijn broeder uit, om
wiens hand de scharlaken draad was; en men noemde zijn
naam Zera.

39 Jozef nu werd naar Egypte afgevoerd; en Potifar,
een hoveling van Farao, een overste der trawanten,
een Egyptisch man, kocht hem uit de hand der Ismaelieten,
die hem derwaarts afgevoerd hadden. 2 En de HEERE
was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en
hij was in het huis van zijn heer, den Egyptenaar. 3 Als
nu zijn heer zag, dat de HEERE met hem was, en dat
de HEERE al wat hij deed, door zijn hand voorspoedig

maakte; **4** Zo vond Jozef genade in zijn ogen, en diende
hem; en hij stelde hem over zijn huis; en al wat hij had, gaf
hij in zijn hand. **5** En het geschiedde van toen af, dat hij
hem over zijn huis, en over al wat het zijne was, gesteld
had, dat de HEERE des Egyptenaars huis zegende, om
Jozefs wil; ja, de zegen des HEEREN was in alles, wat
hij had, in het huis en in het veld. **6** En hij liet alles, wat
hij had, in Jozefs hand, zodat hij met hem van geen ding
kennis had, behalve van het brood, dat hij at. En Jozef
was schoon van gedaante, en schoon van aangezicht. **7**
En het geschiedde na deze dingen, dat de huisvrouw zijns
heren haar ogen op Jozef wierp; en zij zeide: lig bij mij!
8 Maar hij weigerde het, en zeide tot de huisvrouw zijns
heren: Zie, mijn heer heeft geen kennis met mij, wat er in
het huis is; en al wat hij heeft, dat heeft hij in mijn hand
gegeven. **9** Niemand is groter in dit huis dan ik, en hij
heeft voor mij niets onthouden, dan u, daarin dat gij zijn
huisvrouw zijt; hoe zoude ik dan dit een zo groot kwaad
doen, en zondigen tegen God! **10** En het geschiedde,
als zij Jozef dag op dag aansprak, en hij naar haar niet
hoorde, om bij haar te liggen, en bij haar te zijn; **11** Zo
gebeurde het op zulk een dag, dat hij in het huis kwam, om
zijn werk te doen; en niemand van de lieden des huizes
was daar binnenshuis. **12** En zij greep hem bij zijn kleed,
zeggende: Lig bij mij! En hij liet zijn kleed in haar hand, en
vluchtte, en ging uit naar buiten. **13** En het geschiedde,
als zij zag, dat hij zijn kleed in haar hand gelaten had, en
naar buiten gevlucht was; **14** Zo riep zij de lieden van haar
huis, en sprak tot hen, zeggende: Ziet, hij heeft ons den
Hebreeuwsen man ingebracht, om met ons te spotten; hij
is tot mij gekomen, om bij mij te liggen, en ik heb geroepen
met luider stem; **15** En het geschiedde, als hij hoorde, dat
ik mijn stem verhief, en riep, zo verliet hij zijn kleed bij mij,
en vluchtte, en ging uit naar buiten. **16** En zij legde zijn
kleed bij zich, totdat zijn heer in zijn huis kwam. **17** Toen
sprak zij tot hem naar diezelfde woorden, zeggende: De
Hebreeuwse knecht, dien gij ons hebt ingebracht, is tot mij
gekomen, om met mij te spotten. **18** En het is geschied,
als ik mijn stem verhief, en riep, dat hij zijn kleed bij mij
liet, en vluchtte naar buiten. **19** En het geschiedde, als
zijn heer de woorden zijner huisvrouw hoorde, die zij tot
hem sprak, zeggende: Naar deze zelfde woorden heeft mij
uw knecht gedaan, zo ontstak zijn toorn. **20** En Jozefs
heer nam hem, en leverde hem in het gevangenhuis, ter
plaatse, waar des konings gevangenen gevangen waren;
alzo was hij daar in het gevangenhuis. **21** Doch de HEERE
was met Jozef, en wende Zijn goedertierenheid tot hem;
en gaf hem genade in de ogen van den overste van het
gevangenhuis. **22** En de overste van het gevangenhuis
gaf al de gevangenen, die in het gevangenhuis waren, in
Jozefs hand; en al wat zij daar deden, deed hij. **23** De
overste van het gevangenhuis zag gans op geen ding, dat
in zijn hand was, overmits dat de HEERE met hem was;
en wat hij deed, dat deed de HEERE wel gedijen.

40 En het geschiedde na deze dingen, dat de schenker
des konings van Egypte en de bakker, zondigden
tegen hun heer, tegen den koning van Egypte. **2** Zodat
Farao zeer toornig werd op zijn twee hovelingen, op den
overste der schenkers, en op den overste der bakkers. **3**
En hij leverde hen in bewaring, ten huize van den overste
der trawanten, in het gevangenhuis, ter plaatse, waar
Jozef gevangen was. **4** En de overste der trawanten
bestelde Jozef bij hen, dat hij hen diende; en zij waren
sommige dagen in bewaring. **5** Zij droomden nu beiden
een droom, elk zijn droom, in een nacht, elk naar de
uitlegging zijns drooms, de schenker en de bakker, die
des konings van Egypte waren, die gevangen waren in
het gevangenhuis. **6** En Jozef kwam des morgens tot
hen, en hij zag hen aan, en ziet, zij waren ontsteld. **7**
Toen vraagde hij de hovelingen van Farao, die bij hem
waren in hechtenis van het huis zijns heren, zeggende:
Waarom zijn uw aangezichten heden kwalijk gesteld? **8**
En zij zeiden tot hem: Wij hebben een droom gedroomd,
en er is niemand, die hem uitlegge. En Jozef zeide tot
hen: Zijn de uitleggingen niet van God? Vertelt ze mij
toch. **9** Toen vertelde de overste der schenkers Jozef zijn
droom, en zeide tot hem: In mijn droom, zie, zo was een
wijnstok voor mijn aangezicht; **10** En aan den wijnstok
waren drie ranken; en hij was als bottende, zijn bloeisel
ging op, zijn trossen brachten rijpe druiven voort. **11** En
Farao's beker was in mijn hand; en ik nam die druiven,
en drukte ze uit in Farao's beker, en ik gaf den beker
op Farao's hand. **12** Toen zeide Jozef tot hem: Dit is
zijn uitlegging: de drie ranken zijn drie dagen. **13** Binnen
nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen, en zal u in
uw staat herstellen; en gij zult Farao's beker in zijn hand
geven, naar de vorige wijze, toen gij zijn schenker waart.
14 Doch gedenk mijner bij uzelven, wanneer het u wel
gaan zal, en doe toch weldadigheid aan mij, en doe van
mij melding bij Farao, en maak, dat ik uit dit huis kome. **15**
Want ik ben diefelijk ontstolen uit het land der Hebreen; en
ook heb ik hier niets gedaan, dat zij mij in dezen kuil gezet
hebben. **16** Toen de overste der bakkers zag, dat hij een
goede uitlegging gedaan had, zo zeide hij tot Jozef: Ik was
ook in mijn droom, en zie, drie getraliede korven waren op
mijn hoofd. **17** En in den opperste korf was van alle spijze
van Farao, die bakkerswerk is; en het gevogelte at dezelve
uit de korf, van boven mijn hoofd. **18** Toen antwoordde
Jozef, en zeide: Dit is zijn uitlegging: de drie korven zijn
drie dagen. **19** Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd
verheffen van boven u, en hij zal u aan een hout hangen,
en het gevogelte zal uw vlees van boven u eten. **20** En
het geschiedde op den derden dag, den dag van Farao's
geboorte, dat hij voor al zijn knechten een maaltijd maakte;
en hij verhief het hoofd van den overste der schenkers,
en het hoofd van den overste der bakkers, in het midden
zijner knechten. **21** En hij deed den overste der schenkers
wederkeren tot zijn schenkambt, zodat hij den beker op
Farao's hand gaf. **22** Maar den overste der bakkers hing
hij op; gelijk Jozef hun uitgelegd had. **23** Doch de overste
der schenkers gedacht aan Jozef niet, maar vergat hem.

41 En het geschiedde ten einde van twee volle jaren,
dat Farao droomde, en ziet, hij stond aan de rivier.
2 En ziet, uit de rivier kwamen op zeven koeien, schoon
van aanzien, en vet van vlees, en zij weidden in het gras.
3 En ziet, zeven andere koeien kwamen na die op uit de
rivier, lelijk van aanzien, en dun van vlees; en zij stonden
bij de andere koeien aan den oever der rivier. **4** En die
koeien, lelijk van aanzien, en dun van vlees, aten op die
zeven koeien, schoon van aanzien en vet. Toen ontwaakte
Farao. **5** Daarna sliep hij en droomde andermaal; en ziet,
zeven aren rezen op, in een halm, vet en goed. **6** En
ziet, zeven dunne en van den oostenwind verzengde aren
schoten na dezelve uit. **7** En de dunne aren verslonden
de zeven vette en volle aren. Toen ontwaakte Farao, en
ziet, het was een droom. **8** En het geschiedde in den
morgenstond, dat zijn geest verslagen was, en hij zond
heen, en riep al de tovenaars van Egypte, en al de wijzen,
die daarin waren; en Farao vertelde hun zijn droom; maar
er was niemand, die ze aan Farao uitlegde. **9** Toen sprak
de overste der schenkers tot Farao, zeggende: Ik gedenk
heden aan mijn zonden. **10** Farao was zeer vertoornd op
zijn dienaars, en leverde mij in bewaring ten huize van den
overste der trawanten, mij en den overste der bakkers.
11 En in een nacht droomden wij een droom, ik en hij;
wij droomden elk naar de uitlegging zijns drooms. **12** En
aldaar was bij ons een Hebreeuws jongeling, een knecht
van den overste der trawanten; en wij vertelden ze hem,
en hij legde ons onze dromen uit; een ieder legde hij ze
uit, naar zijn droom. **13** En gelijk hij ons uitlegde, alzo is
het geschied; mij heeft hij hersteld in mijn staat, en hem
gehangen. **14** Toen zond Farao en riep Jozef en zij deden
hem haastelijk uit den kuil komen; en men schoor hem, en
men veranderde zijn klederen; en hij kwam tot Farao. **15**
En Farao sprak tot Jozef: Ik heb een droom gedroomd, en
er is niemand, die hem uitlegge; maar ik heb van u horen
zeggen, als gij een droom hoort, dat gij hem uitlegt. **16** En
Jozef antwoordde Farao, zeggende: Het is buiten mij! God
zal Farao's welstand aanzeggen. **17** Toen sprak Farao
tot Jozef: Zie, in mijn droom stond ik aan den oever der
rivier; **18** En zie, uit de rivier kwamen op zeven koeien,
vet van vlees en schoon van gedaante, en zij weidden in
het gras. **19** En zie, zeven andere koeien kwamen op na
deze, mager en zeer lelijk van gedaante, rank van vlees;
ik heb dergelijke van lelijkheid niet gezien in het ganse
Egypteland. **20** En die ranke en lelijke koeien aten die
eerste zeven vette koeien op; **21** Dewelke in haar buik
inkwamen; maar men merkte niet, dat ze in haar buik
ingekomen waren; want haar aanzien was lelijk, gelijk
als in het begin. Toen ontwaakte ik. **22** Daarna zag ik
in mijn droom, en zie zeven aren rezen op in een halm,
vol en goed. **23** En zie, zeven dorre, dunne en van den
oostenwind verzengde aren, schoten na dezelve uit; **24** En
de zeven dunne aren verslonden die zeven goede aren. En
ik heb het den tovenaars gezegd; maar er was niemand,
die het mij verklaarde. **25** Toen zeide Jozef tot Farao: De
droom van Farao is een; hetgeen God is doende, heeft Hij
Farao te kennen gegeven. **26** Die zeven schone koeien zijn
zeven jaren; die zeven schone aren zijn ook zeven jaren;
de droom is een. **27** En die zeven ranke en lelijke koeien,
die na gene opkwamen, zijn zeven jaren; en die zeven
ranke van den oostenwind verzengde aren zullen zeven
jaren des hongers wezen. **28** Dit is het woord, hetwelk ik
tot Farao gesproken heb: hetgeen God is doende, heeft
Hij Farao vertoond. **29** Zie, de zeven aankomende jaren,
zal er grote overvloed in het ganse land van Egypte zijn.
30 Maar na dezelve zullen er opstaan zeven jaren des
hongers; dan zal in het land van Egypte al die overvloed
vergeten worden; en de honger zal het land verteren. **31**
Ook zal de overvloed in het land niet gemerkt worden,
vanwege dienzelven honger, die daarna wezen zal; want
hij zal zeer zwaar zijn. **32** En aangaande, dat die droom
aan Farao ten tweeden maal is herhaald, is, omdat de zaak
van God vastbesloten is, en dat God haast, om dezelve te
doen. **33** Zo zie nu Farao naar een verstandigen en wijzen
man, en zette hem over het land van Egypte. **34** Farao
doe zo, en bestelle opzieners over het land; en neme het
vijfde deel des lands van Egypte in de zeven jaren des
overvloeds. **35** En dat zij alle spijze van deze aankomende
goede jaren verzamelen, en koren opleggen, onder de
hand van Farao, tot spijze in de steden, en bewaren het.
36 Zo zal de spijze zijn tot voorraad voor het land, voor
zeven jaren des hongers, die in Egypteland wezen zullen;
opdat het land van honger niet verga. **37** En dit woord
was goed in de ogen van Farao, en in de ogen van al zijn
knechten. **38** Zo zeide Farao tot zijn knechten: Zouden wij
wel een man vinden als deze, in welken Gods Geest is?
39 Daarna zeide Farao tot Jozef: Naardien dat God u dit
alles heeft verkondigd, zo is er niemand zo verstandig
en wijs, als gij. **40** Gij zult over mijn huis zijn, en op uw
bevel zal al mijn volk de hand kussen; alleen dezen troon
zal ik groter zijn dan gij. **41** Voorts sprak Farao tot Jozef:
Zie, ik heb u over gans Egypteland gesteld. **42** En Farao
nam zijn ring van zijn hand af, en deed hem aan Jozefs
hand, en liet hem fijne linnen klederen aantrekken, en
legde hem een gouden keten aan zijn hals; **43** En hij deed
hem rijden op den tweeden wagen, dien hij had; en zij
riepen voor zijn aangezicht: Knielt! Alzo stelde hij hem
over gans Egypteland. **44** En Farao zeide tot Jozef: Ik
ben Farao! doch zonder u zal niemand zijn hand of zijn
voet opheffen in gans Egypteland. **45** En Farao noemde
Jozefs naam Zafnath Paaneah, en gaf hem Asnath, de
dochter van Potifera, overste van On, tot een vrouw; en
Jozef toog uit door het land van Egypte. **46** Jozef nu was
dertig jaren oud, als hij stond voor het aangezicht van
Farao, koning van Egypte; en Jozef ging uit van Farao's
aangezicht, en hij toog door gans Egypteland. **47** En het
land bracht voort, in de zeven jaren des overvloeds, bij
handvollen. **48** En hij vergaderde alle spijze der zeven
jaren, die in Egypteland was, en deed de spijze in de
steden; de spijze van het veld van elke stad, hetwelk
rondom haar was, deed hij daarbinnen. **49** Alzo bracht
Jozef zeer veel koren bijeen, als het zand der zee, totdat

men ophield te tellen: want daarvan was geen getal. **50** En
Jozef werden twee zonen geboren, eer er een jaar des
hongers aankwam, die Asnath, de dochter van Potifera,
overste van On, hem baarde. **51** En Jozef noemde den
naam des eerstgeboren Manasse; want, zeide hij, God
heeft mij doen vergeten al mijn moeite, en het ganse huis
mijns vaders. **52** En den naam des tweeden noemde hij
Efraim; want, zeide hij, God heeft mij doen wassen in het
land mijner verdrukking. **53** Toen eindigden de zeven jaren
des overvloeds, die in Egypte geweest was. **54** En de
zeven jaren des hongers begonnen aan te komen, gelijk
als Jozef gezegd had. En er was honger in al de landen;
maar in gans Egypteland was brood. **55** Als nu gans
Egypteland hongerde, riep het volk tot Farao om brood; en
Farao zeide tot alle Egyptenaren: Gaat tot Jozef, doet wat
hij u zegt. **56** Als dan honger over het ganse land was, zo
opende Jozef alles, waarin iets was, en verkocht aan de
Egyptenaren; want de honger was sterk in Egypteland. **57**
En alle landen kwamen in Egypte tot Jozef, om te kopen;
want de honger was sterk in alle landen.

42 Toen Jakob zag, dat er koren in Egypte was, zo
zeide Jakob tot zijn zonen: Waarom ziet gij op
elkander? **2** Voorts zeide hij: Ziet, ik heb gehoord, dat
er koren in Egypte is; trekt daarhenen af, en koopt ons
koren van daar, opdat wij leven en niet sterven. **3** Toen
togen Jozefs tien broederen af, om koren uit Egypte te
kopen. **4** Doch Benjamin, Jozefs broeder, zond Jakob
niet met zijn broederen; want hij zeide: Opdat hem niet
misschien het verderf ontmoete! **5** Alzo kwamen Israels
zonen om te kopen onder degenen, die daar kwamen;
want de honger was in het land Kanaan. **6** Jozef nu was
regent over dat land; hij verkocht aan al het volk des lands;
en Jozefs broederen kwamen, en bogen zich voor hem,
met de aangezichten ter aarde. **7** Als Jozef zijn broederen
zag, zo kende hij hen; maar hij hield zich vreemd jegens
hen, en sprak hard met hen, en zeide tot hen: Van waar
komt gij? En zij zeiden: Uit het land Kanaan; om spijze
te kopen. **8** Jozef dan kende zijn broederen; maar zij
kenden hem niet. **9** Toen gedacht Jozef aan de dromen,
die hij van hen gedroomd had; en hij zeide tot hen: Gij
zijt verspieders, gij zijt gekomen om te bezichtigen, waar
het land bloot is. **10** En zij zeiden tot hem: Neen, mijn
heer! maar uw knechten zijn gekomen, om spijze te kopen.
11 Wij allen zijn eens mans zonen; wij zijn vroom; uw
knechten zijn geen verspieders. **12** En hij zeide tot hen:
Neen, maar gij zijt gekomen, om te bezichtigen, waar het
land bloot is. **13** En zij zeiden: Wij, uw knechten, waren
twaalf gebroeders, eens mans zonen, in het land Kanaan;
en zie, de kleinste is heden bij onzen vader; doch de een
is niet meer. **14** Toen zeide Jozef tot hen: Dat is het, wat ik
tot u gesproken heb, zeggende: Gij zijt verspieders! **15**
Hierin zult gij beproefd worden: zo waarlijk als Farao leeft!
indien gij van hier zult uitgaan, tenzij dan, wanneer uw
kleinste broeder herwaarts zal gekomen zijn! **16** Zendt een
uit u, die uw broeder hale; maar weest gijlieden gevangen,
en uw woorden zullen beproefd worden, of de waarheid
bij u zij; en indien niet, zo waarlijk als Farao leeft, zo zijt
gij verspieders! **17** En hij zette hen samen drie dagen in
bewaring. **18** En ten derden dage zeide Jozef tot hen:
Doet dit, zo zult gij leven; ik vrees God. **19** Zo gij vroom
zijt, zo zij een uwer broederen gebonden in het huis uwer
bewaring; en gaat gij heen, brengt het koren voor den
honger uwer huizen. **20** En brengt uw kleinsten broeder tot
mij, zo zullen uw woorden waargemaakt worden; en gij
zult niet sterven. En zij deden alzo. **21** Toen zeiden zij de
een tot den ander: Voorwaar, wij zijn schuldig aan onzen
broeder, wiens benauwdheid der ziele wij zagen, toen hij
ons om genade bad; maar wij hoorden niet! daarom komt
deze benauwdheid over ons. **22** En Ruben antwoordde
hun, zeggende: Heb ik het tot u niet gezegd, toen ik zeide:
Zondigt niet aan dezen jongeling! maar gij hoordet niet; en
ook zijn bloed, ziet, het wordt gezocht! **23** En zij wisten
niet, dat het Jozef hoorde; want daar was een taalman
tussen hen. **24** Toen wendde hij zich om, van hen af, en
weende; daarna keerde hij weder tot hen, en sprak tot hen,
en nam Simeon van hen, en bond hem voor hun ogen. **25**
En Jozef gebood, dat men hun zakken met koren vullen
zou, en dat men hun geld wederkeerde, een iegelijk in zijn
zak, en dat men hun teerkost gave tot den weg; en men
deed hun alzo. **26** En zij laadden hun koren op hun ezels,
en togen van daar. **27** Toen een zijn zak opendeed, om
zijn ezel voeder te geven in de herberg, zo zag hij zijn
geld; want ziet, het was in den mond van zijn zak. **28** En
hij zeide tot zijn broederen: Mijn geld is wedergekeerd;
daartoe ook, ziet, het is in mijn zak! Toen ontging hun het
hart, en zij verschrikten, de een tot den ander zeggende:
Wat is dit, dat ons God gedaan heeft? **29** En zij kwamen in
het land Kanaan, tot Jakob, hun vader; en zij gaven hem
te kennen al hun wedervaren, zeggende: **30** Die man,
de heer van dat land, heeft hard met ons gesproken; en
hij heeft ons gehouden voor verspieders des lands. **31**
Maar wij zeiden tot hem: Wij zijn vroom; wij zijn geen
verspieders. **32** Wij waren twaalf gebroeders, zonen van
onzen vader; de een is niet meer, en de kleinste is heden
bij onzen vader in het land Kanaan. **33** En die man, de
heer van dat land, zeide tot ons: Hieraan zal ik bekennen,
dat gijlieden vroom zijt; laat een uwer broederen bij mij, en
neemt voor den honger uwer huizen, en trekt heen. **34** En
brengt uw kleinsten broeder tot mij; zo zal ik weten, dat gij
geen verspieders zijt, maar dat gij vroom zijt; uw broeder
zal ik u wedergeven, en gij zult in dit land handelen. **35** En
het geschiedde, als zij hun zakken ledigden, ziet, zo had
een iegelijk den bundel zijns gelds in zijn zak; en zij zagen
de bundelen huns gelds, zij en hun vader, en zij waren
bevreesd. **36** Toen zeide Jakob, hun vader, tot hen: Gij
berooft mij van kinderen! Jozef is er niet, en Simeon is er
niet; nu zult gij Benjamin wegnemen! al deze dingen zijn
tegen mij! **37** Toen sprak Ruben tot zijn vader, zeggende:
Dood twee mijner zonen, zo ik hem tot u niet wederbreng;
geef hem in mijn hand, en ik zal hem weder tot u brengen!
38 Maar hij zeide: Mijn zoon zal met ulieden niet aftrekken;
want zijn broeder is dood, en hij is alleen overgebleven; zo

hem een verderf ontmoette op den weg, dien gij zult gaan, zo zoudt gij mijn grauwe haren met droefenis ten grave doen nederdalen. **(Sheol h7585)**

43 De honger nu werd zwaar in dat land; **2** Zo geschiedde het, als zij den leeftocht, dien zij uit Egypte gebracht hadden, opgegeten hadden, dat hun vader tot hen zeide: Keert wederom, koopt ons een weinig spijze. **3** Toen sprak Juda tot hem, zeggende: Die man heeft ons op het hoogste betuigd, zeggende: Gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat uw broeder met u is. **4** Indien gij onzen broeder met ons zendt, wij zullen aftrekken, en u spijze kopen; **5** Maar indien gij hem niet zendt, wij zullen niet aftrekken; want die man heeft tot ons gezegd: Gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat uw broeder met u is. **6** En Israel zeide: Waarom hebt gij zo kwalijk aan mij gedaan, dat gij dien man te kennen gaaft, of gij nog een broeder hadt? **7** En zij zeiden: Die man vraagde zeer nauw naar ons, en naar onze maagschap, zeggende: Leeft uw vader nog; hebt gij nog een broeder? Zo gaven wij het hem te kennen, volgens diezelfde woorden; hebben wij juist geweten, dat hij zeggen zou: Brengt uw broeder af? **8** Toen zeide Juda tot Israel, zijn vader: Zend den jongeling met mij, zo zullen wij ons opmaken en reizen, opdat wij leven en niet sterven, noch wij, noch gij, noch onze kinderkens. **9** Ik zal borg voor hem zijn; van mijn hand zult gij hem eisen; indien ik hem tot u niet breng en hem voor uw aangezicht stel, zo zal ik alle dagen tegen u gezondigd hebben! **10** Want hadden wij niet gezuimd, voorwaar, wij waren alreeds tweemaal wedergekomen. **11** Toen zeide Israel, hun vader, tot hen: Is het nu alzo, zo doet dit; neemt van het loffelijkste dezes lands in uwe vaten, en brengt dien man een geschenk henen af: een weinig balsem, en een weinig honig, specerijen en mirre, terpentijnnoten en amandelen. **12** En neemt dubbel geld in uw hand; en brengt het geld, hetwelk in den mond uwer zakken wedergekeerd is, weder in uw hand; misschien is het een feil. **13** Neemt ook uw broeder mede, en maakt u op, keert weder tot dien man. **14** En God, de Almachtige, geve u barmhartigheid voor het aangezicht van dien man, dat hij uw anderen broeder en Benjamin met u late gaan! En mij aangaande, als ik van kinderen beroofd ben, zo ben ik beroofd! **15** En die mannen namen dat geschenk, en namen dubbel geld in hun hand, en Benjamin; en zij maakten zich op, en togen af naar Egypte, en zij stonden voor Jozefs aangezicht. **16** Als Jozef Benjamin met hen zag, zo zeide hij tot dengene, die over zijn huis was: Breng deze mannen naar het huis toe, en slacht slachtvee, en maak het gereed; want deze mannen zullen te middag met mij eten. **17** De man nu deed, gelijk Jozef gezegd had; en de man bracht deze mannen in het huis van Jozef. **18** Toen vreesden deze mannen, omdat zij in het huis van Jozef gebracht werden, en zeiden: Ter oorzake van het geld, dat in het begin in onze zakken wedergekeerd is, worden wij ingebracht, opdat hij ons overrompele en ons overvalle, en ons tot slaven neme, met onze ezelen. **19** Daarom naderden zij tot dien man, die over het huis van Jozef was, en zij spraken tot hem aan de deur van het huis. **20** En zij zeiden: Och, mijn heer! wij waren in het begin gewisselijk afgekomen, om spijze te kopen. **21** Het is nu geschied, als wij in de herberg gekomen waren, en wij onze zakken opendeden, zie, zo was ieders mans geld in den mond van zijn zak, ons geld in zijn gewicht; en wij hebben hetzelve wedergebracht in onze hand. **22** Wij hebben ook ander geld in onze hand afgebracht, om spijze te kopen; wij weten niet, wie ons geld in onze zakken gelegd heeft. **23** En hij zeide: Vrede zij ulieden, vreest niet! Uw God en de God uws vaders heeft u een schat in uw zakken gegeven; uw geld is tot mij gekomen. En hij bracht Simeon tot hen uit. **24** Daarna bracht de man deze mannen in het huis van Jozef, en hij gaf water; en zij wiesen hun voeten; hij gaf ook aan hun ezelen voeder. **25** En zij bereidden het geschenk, totdat Jozef kwam op den middag; want zij hadden gehoord, dat zij aldaar brood eten zouden. **26** Als nu Jozef te huis gekomen was, zo brachten zij hem het geschenk, hetwelk in hun hand was, in het huis, en zij bogen zich voor hem ter aarde. **27** En hij vraagde hun naar hun welstand, en zeide: Is het wel met uw vader, den oude, waarvan gij zeidet? Leeft hij nog? **28** En zij zeiden: Het is wel met uw knecht, onzen vader, hij leeft nog; en zij neigden het hoofd en bogen zich neder. **29** En hij hief zijn ogen op, en zag Benjamin, zijn broeder, den zoon zijner moeder, en zeide: Is dit uw kleinste broeder, waarvan gij tot mij zeidet? Daarna zeide hij: Mijn zoon! God zij u genadig! **30** En Jozef haastte zich; want zijn ingewand ontstak jegens zijn broeder, en hij zocht te wenen; en hij ging in een kamer, en weende aldaar. **31** Daarna wies hij zijn aangezicht en kwam uit; en hij bedwong zichzelven, en zeide: Zet brood op. **32** En zij richtten voor hem aan in het bijzonder, en voor hen in het bijzonder; en voor de Egyptenaren, die met hem aten, in het bijzonder; want de Egyptenaars mogen geen brood eten met de Hebreen, dewijl zulks den Egyptenaren een gruwel is. **33** En zij aten voor zijn aangezicht, de eerstgeborene naar zijn eerstgeboorte, en de jongere naar zijn jonkheid; dies verwonderden zich de mannen onder elkander. **34** En hij langde hun van de gerechten, die voor hem waren; maar Benjamins gerecht was vijfmaal groter, dan de gerechten van hen allen. En zij dronken, en zij werden dronken met hem.

44 En hij gebood dengene, die over zijn huis was, zeggende: Vul de zakken dezer mannen met spijze, naar dat zij zullen kunnen dragen, en leg ieders mans geld in den mond van zijn zak; **2** En mijn beker, den zilveren beker, zult gij leggen in den mond van den zak des kleinsten, met het geld van zijn koren. En hij deed naar Jozefs woord, hetwelk hij gesproken had. **3** Des morgens, als het licht werd, zo liet men deze mannen trekken, hen en hun ezelen. **4** Zij zijn ter stad uitgegaan; zij waren niet verre gekomen, als Jozef tot dengene, die over zijn huis was, zeide: Maak u op, en jaag die mannen achterna; en als gij hen zult achterhaald hebben, zo zult gij tot hen zeggen: Waarom hebt gij kwaad voor goed vergolden? **5**

Is het deze niet, waaruit mijn heer drinkt? en waarbij hij
iets zekerlijk waarnemen zal? Gij hebt kwalijk gedaan, wat
gij gedaan hebt. 6 En hij achterhaalde hen, en sprak tot
hen diezelfde woorden. 7 En zij zeiden tot hem: Waarom
spreekt mijn heer zulke woorden? Het zij verre van uw
knechten, dat zij zodanig ding doen zouden. 8 Zie, het
geld, dat wij in den mond onzer zakken vonden, hebben
wij tot u uit het land Kanaan wedergebracht; hoe zouden
wij dan uit het huis uws heren zilver of goud stelen? 9 Bij
wien van uw knechten hij gevonden zal worden, dat hij
sterve; en ook zullen wij mijn heer tot slaven zijn! 10 En
hij zeide: Dit zij nu ook alzo, naar uw woorden! Bij wien
hij gevonden wordt, die zij mijn slaaf; maar gijlieden zult
onschuldig zijn. 11 En zij haastten, en iegelijk zette zijn
zak af op de aarde, en iegelijk opende zijn zak. 12 En hij
doorzocht, beginnende met den grootste, en voleindigende
met den kleinste; en die beker werd gevonden in den zak
van Benjamin. 13 Toen scheurden zij hun klederen; en
ieder man laadde zijn ezel op, en zij keerden weder naar
de stad. 14 En Juda kwam met zijn broederen in het huis
van Jozef; want hij was nog zelf aldaar; en zij vielen voor
zijn aangezicht neder ter aarde. 15 En Jozef zeide tot hen:
Wat daad is dit, die gij gedaan hebt? Weet gij niet, dat zulk
een man als ik dat zekerlijk waarnemen zoude? 16 Toen
zeide Juda: Wat zullen wij tot mijn heer zeggen, wat zullen
wij spreken, en wat zullen wij ons rechtvaardigen? God
heeft de ongerechtigheid uwer knechten gevonden; zie, wij
zijn mijns heren slaven, zo wij, als hij, in wiens hand de
beker gevonden is. 17 Maar hij zeide: Het zij verre van mij
zulks te doen! de man, in wiens hand de beker gevonden
is, die zal mijn slaaf zijn; doch trekt gijlieden op in vrede tot
uw vader. 18 Toen naderde Juda tot hem, en zeide: Och,
mijn heer! laat toch uw knecht een woord spreken voor
mijns heren oren, en laat uw toorn tegen uw knecht niet
ontsteken; want gij zijt even gelijk Farao! 19 Mijn heer
vraagde zijn knechten, zeggende: Hebt gijlieden een vader,
of broeder? 20 Zo zeiden wij tot mijn heer: Wij hebben
een ouden vader, en een jongeling des ouderdoms, den
kleinsten, wiens broeder dood is, en hij is alleen van zijn
moeder overgebleven, en zijn vader heeft hem lief. 21
Toen zeidet gij tot uw knechten: Brengt hem af tot mij, dat
ik mijn oog op hem sla. 22 En wij zeiden tot mijn heer: Die
jongeling zal zijn vader niet kunnen verlaten; indien hij zijn
vader verlaat, zo zal hij sterven. 23 Toen zeidet gij tot uw
knechten: Indien uw kleinste broeder met u niet afkomt,
zo zult gij mijn aangezicht niet meer zien. 24 En het is
geschied, als wij tot uw knecht, mijn vader, opgetrokken
zijn, en wij hem de woorden mijns heren verhaald hebben;
25 En dat onze vader gezegd heeft: Keert weder. koopt ons
een weinig spijze; 26 Zo hebben wij gezegd: Wij zullen
niet mogen aftrekken; indien onze kleinste broeder bij ons
is, zo zullen wij aftrekken; want wij zullen het aangezicht
van dien man niet mogen zien, zo deze onze kleinste
broeder niet bij ons is. 27 Toen zeide uw knecht, mijn
vader, tot ons: Gijlieden weet, dat mijn huisvrouw er mij
twee gebaard heeft. 28 En de een is van mij uitgegaan,
en ik heb gezegd: Voorwaar, hij is gewisselijk verscheurd
geworden! en ik heb hem niet gezien tot nu toe. 29 Indien
gij nu deze ook van mijn aangezicht wegneemt, en hem
een verderf ontmoette, zo zoudt gij mijn grauwe haren
met jammer ten grave doen nederdalen! **(Sheol h7585)** 30
Nu dan, als ik tot uw knecht, mijn vader, kome, en de
jongeling is niet bij ons (alzo zijn ziel aan de ziel van deze
gebonden is), 31 Zo zal het geschieden, als hij ziet, dat de
jongeling er niet is, dat hij sterven zal; en uw knechten
zullen de grauwe haren van uw knecht, onzen vader, met
droefenis ten grave doen nederdalen. **(Sheol h7585)** 32
Want uw knecht is voor dezen jongeling borg bij mijn vader,
zeggende: Zo ik hem tot u niet wederbreng, zo zal ik tegen
mijn vader alle dagen gezondigd hebben! 33 Nu dan, laat
toch uw knecht voor dezen jongeling slaaf van mijn heer
blijven, en laat den jongeling met zijn broederen optrekken!
34 Want hoe zoude ik optrekken tot mijn vader, indien de
jongeling niet met mij was, opdat ik den jammer niet zie,
welke mijn vader overkomen zou.

45 Toen kon zich Jozef niet bedwingen voor allen, die
bij hem stonden, en hij riep: Doet alle man van mij
uitgaan! En er stond niemand bij hem, als Jozef zich aan
zijn broederen bekend maakte. 2 En hij verhief zijn stem
met wenen, zodat het de Egyptenaren hoorden, en dat het
Farao's huis hoorde. 3 En Jozef zeide tot zijn broederen: Ik
ben Jozef! leeft mijn vader nog? En zijn broeders konden
hem niet antwoorden; want zij waren verschrikt voor zijn
aangezicht. 4 En Jozef zeide tot zijn broederen: Nadert
toch tot mij! En zij naderden. Toen zeide hij: Ik ben Jozef,
uw broeder, dien gij naar Egypte verkocht hebt. 5 Maar
nu, weest niet bekommerd, en de toorn ontsteke niet in
uw ogen, omdat gij mij hierheen verkocht hebt; want God
heeft mij voor uw aangezicht gezonden, tot behoudenis
des levens. 6 Want het zijn nu twee jaren des hongers in
het midden des lands; en er zijn nog vijf jaren, in welke
geen ploeging noch oogst zijn zal. 7 Doch God heeft mij
voor uw aangezicht henen gezonden, om u een overblijfsel
te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden,
door een grote verlossing. 8 Nu dan, gij hebt mij herwaarts
niet gezonden, maar God Zelf, Die mij tot Farao's vader
gesteld heeft, en tot een heer over zijn ganse huis, en
regeerder in het ganse land van Egypte. 9 Haast u en
trekt op tot mijn vader, en zegt het hem: Alzo zegt uw zoon
Jozef: God heeft mij tot een heer over gans Egypteland
gesteld; kom af tot mij, en vertoef niet. 10 En gij zult in het
land Gosen wonen, en nabij mij wezen, gij en uw zonen,
en de zonen uwer zonen, en uw schapen, en uw runderen,
en al wat gij hebt. 11 En ik zal u aldaar onderhouden;
want er zullen nog vijf jaren des hongers zijn, opdat gij
niet verarmt, gij en uw huis, en alles wat gij hebt! 12
En ziet, uw ogen zien het, en de ogen van mijn broeder
Benjamin, dat mijn mond tot u spreekt. 13 En boodschapt
mijn vader al mijn heerlijkheid in Egypte, en alles wat gij
gezien hebt; en haast u, en brengt mijn vader herwaarts
af. 14 En hij viel aan den hals van Benjamin, zijn broeder,
en weende; en Benjamin weende aan zijn hals. 15 En

hij kuste al zijn broederen, en hij weende over hen; en
daarna spraken zijn broeders met hem. 16 Als dit gerucht
in het huis van Farao gehoord werd, dat men zeide: Jozefs
broeders zijn gekomen! was het goed in de ogen van
Farao, en in de ogen van zijn knechten. 17 En Farao
zeide tot Jozef: Zeg tot uw broederen: Doet dit, laadt uw
beesten, en trekt heen, gaat naar het land Kanaan; 18
En neemt uw vader en uw huisgezinnen, en komt tot mij,
en ik zal u het beste van Egypteland geven, en gij zult
het vette dezes lands eten. 19 Gij zijt toch gelast: doet
dit, neemt u uit Egypteland wagenen voor uw kinderkens,
en voor uw vrouwen, en voert uw vader, en komt. 20 En
uw oog verschone uw huisraad niet; want het beste van
gans Egypteland, dat zal het uwe zijn. 21 En de zonen
van Israel deden alzo. Zo gaf Jozef hun wagenen, naar
Farao's bevel; ook gaf hij hun teerkost op den weg. 22 Hij
gaf hun allen, iedereen, wisselklederen; maar Benjamin
gaf hij driehonderd zilverlingen, en vijf wisselklederen. 23
En zijn vader desgelijks zond hij tien ezelen, dragende van
het beste van Egypte, en tien ezelinnen, dragende koren,
en brood, en spijze voor zijn vader op den weg. 24 En hij
zond zijn broeders heen; en zij vertrokken; en hij zeide tot
hen: Verstoort u niet op den weg. 25 En zij trokken op uit
Egypte, en zij kwamen in het land Kanaan tot hun vader
Jakob. 26 Toen boodschapten zij hem, zeggende: Jozef
leeft nog, ja, ook is hij regeerder in gans Egypteland! Toen
bezweek zijn hart, want hij geloofde hen niet. 27 Maar als
zij tot hem gesproken hadden al de woorden van Jozef,
die hij tot hen gesproken had, en dat hij de wagenen zag,
die Jozef gezonden had om hem te voeren, zo werd de
geest van Jakob hun vader, levendig. 28 En Israel zeide:
Het is genoeg! mijn zoon Jozef leeft nog! ik zal gaan, en
hem zien, eer ik sterve!

46 En Israel verreisde met al wat hij had, en hij kwam
te Ber-seba, en hij offerde offeranden aan den God
van zijn vader Izak. 2 En God sprak tot Israel in gezichten
des nachts, en zeide: Jakob, Jakob! En hij zeide: Zie, hier
ben ik! 3 En Hij zeide: Ik ben die God, uws vaders God;
vrees niet van af te trekken naar Egypte; want Ik zal u
aldaar tot een groot volk zetten. 4 Ik zal met u aftrekken
naar Egypte en Ik zal u doen weder optrekken, mede
optrekkende; en Jozef zal zijn hand op uw ogen leggen. 5
Toen maakte zich Jakob op van Ber-seba; en de zonen
van Israel voerden Jakob hun vader, en hun kinderen,
en hun vrouwen, op de wagenen, die Farao gezonden
had, om hem te voeren. 6 En zij namen hun vee, en hun
have, die zij in het land Kanaan geworven hadden, en zij
kwamen in Egypte, Jakob en al zijn zaad met hem; 7 Zijn
zonen, en de zonen zijner zonen met hem; zijn dochteren,
en zijner zonen dochteren, en al zijn zaad bracht hij met
zich in Egypte. 8 En dit zijn de namen der zonen van
Israel, die in Egypte kwamen: Jakob en zijn zonen. De
eerstgeborene van Jakob: Ruben. 9 En de zonen van
Ruben: Hanoch, en Pallu, en Hezron, en Karmi. 10 En de
zonen van Simeon: Jemuel, en Jamin, en Ohad, en Jachin,
en Zoar, en Saul, de zoon ener Kanaanietische vrouw. 11
En de zonen van Levi: Gerson, Kehath en Merari. 12 En
de zonen van Juda: Er, en Onan, en Sela, en Perez, en
Zerah. Doch Er en Onan waren gestorven in het land van
Kanaan; en de zonen van Perez waren Hezron en Hamul.
13 En de zonen van Issaschar: Tola, en Puwa, en Job, en
Simron. 14 En de zonen van Zebulon: Sered, en Elon,
en Jahleel. 15 Dit zijn de zonen van Lea, die zij Jakob
gebaard heeft in Paddan-Aram, met Dina zijn dochter; al
de zielen zijner zonen en zijner dochteren waren drie en
dertig. 16 En de zonen van Gad: Zifjon en Haggi, Schuni
en Ezbon, Eri en Arodi, en Areli. 17 En de zonen van Aser:
Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Berija, en Sera, hun zuster;
en de zonen van Berija: Heber en Malchiel. 18 Dit zijn de
zonen van Zilpa, die Laban aan zijn dochter Lea gegeven
had; en zij baarde Jakob deze zestien zielen. 19 De zonen
van Rachel, Jakobs huisvrouw: Jozef en Benjamin. 20 En
Jozef werden geboren in Egypteland, Manasse en Efraim,
die hem Asnath, de dochter van Potifera, den overste te
On, baarde. 21 En de zonen van Benjamin: Bela, Becher
en Asbel, Gera en Naaman, Echi en Ros, Muppim en
Huppim, en Ard. 22 Dit zijn de zonen van Rachel, die
Jakob geboren zijn, al te zamen veertien zielen. 23 En de
zonen van Dan: Chusim. 24 En de zonen van Nafthali:
Jahzeel, en Guni, en Jezer, en Sillem. 25 Dit zijn de zonen
van Bilha, die Laban aan zijn dochter Rachel gegeven had;
en zij baarde dezelve Jakob, zij waren allen zeven zielen.
26 Al de zielen, die met Jakob in Egypte kwamen, uit zijn
heup gesproten, uitgenomen de vrouwen van de zonen
van Jakob, waren allen zes en zestig zielen. 27 En de
zonen van Jozef, die hem in Egypte geboren zijn, waren
twee zielen. Al de zielen van het huis van Jakob, die in
Egypte kwamen, waren zeventig. 28 En hij zond Juda voor
zijn aangezicht heen tot Jozef, om voor zijn aangezicht
aanwijzing te doen naar Gosen; en zij kwamen in het land
Gosen. 29 Toen spande Jozef zijn wagen aan, en toog op,
zijn vader Israel tegemoet naar Gosen; en als hij zich aan
hem vertoonde, zo viel hij hem aan zijn hals, en weende
lang aan zijn hals. 30 En Israel zeide tot Jozef: Dat ik nu
sterve, nadat ik uw aangezicht gezien heb, dat gij nog
leeft! 31 Daarna zeide Jozef tot zijn broederen, en tot zijns
vaders huis: Ik zal optrekken en Farao boodschappen, en
tot hem zeggen: Mijn broeders en het huis mijns vaders,
die in het land Kanaan waren, zijn tot mij gekomen. 32 En
die mannen zijn schaapherders; want het zijn mannen,
die met vee omgaan; en zij hebben hun schapen, en
hun runderen, en al wat zij hebben, medegebracht. 33
Wanneer het nu geschieden zal, dat Farao ulieden zal
roepen, en zeggen: Wat is uw hantering? 34 Zo zult gij
zeggen: Uw knechten zijn mannen, die van onze jeugd
af tot nu toe met vee omgegaan hebben, zo wij als onze
vaders; opdat gij in het land Gosen moogt wonen; want
alle schaapherder is de Egyptenaren een gruwel.

47 Toen kwam Jozef en boodschapte Farao, en zeide:
Mijn vader en mijn broeders, en hun schapen, en
hun runderen, met alles wat zij hebben, zijn gekomen uit
het land Kanaan, en zie, zij zijn in het land Gosen. 2 En hij

nam een deel zijner broederen, te weten vijf mannen, en
hij stelde hen voor Farao's aangezicht. 3 Toen zeide Farao
tot zijn broederen: Wat is uw hantering? En zij zeiden tot
Farao: Uw knechten zijn schaapherders, zo wij als onze
vaders. 4 Voorts zeiden zij tot Farao: Wij zijn gekomen,
om als vreemdelingen in dit land te wonen; want er is geen
weide voor de schapen, die uw knechten hebben, dewijl
de honger zwaar is in het land Kanaan; en nu, laat toch uw
knechten in het land Gosen wonen! 5 Toen sprak Farao
tot Jozef, zeggende: Uw vader en uw broeders zijn tot u
gekomen; 6 Egypteland is voor uw aangezicht; doe uw
vader en uw broeders in het beste van het land wonen;
laat hen in het land Gosen wonen, en zo gij weet, dat er
onder hen kloeke mannen zijn, zo zet hen tot veemeesters
over hetgeen ik heb. 7 En Jozef bracht zijn vader Jakob
mede, en stelde hem voor Farao's aangezicht; en Jakob
zegende Farao. 8 En Farao zeide tot Jakob: Hoe vele
zijn de dagen der jaren uws levens! 9 En Jakob zeide tot
Farao: De dagen der jaren mijner vreemdelingschappen
zijn honderd en dertig jaren; weinig en kwaad zijn de
dagen der jaren mijns levens geweest, en hebben niet
bereikt de dagen van de jaren des levens mijner vaderen,
in de dagen hunner vreemdelingschappen. 10 En Jakob
zegende Farao, en ging uit van Farao's aangezicht. 11 En
Jozef bestelde voor Jakob en zijn broederen woningen, en
hij gaf hun een bezitting in Egypteland, in het beste van
het land, in het land Rameses, gelijk als Farao geboden
had. 12 En Jozef onderhield zijn vader, en zijn broeders,
en het ganse huis zijns vaders, met brood, tot den mond
der kinderkens toe. 13 En er was geen brood in het ganse
land; want de honger was zeer zwaar: zodat het land
van Egypte en het land Kanaan raasden vanwege dien
honger. 14 Toen verzamelde Jozef al het geld, dat in
Egypteland en in het land Kanaan gevonden werd, voor
het koren, dat zij kochten; en Jozef bracht dat geld in
Farao's huis. 15 Als nu het geld uit Egypteland en uit het
land Kanaan verdaan was, kwamen al de Egyptenaars tot
Jozef, zeggende: Geef ons brood; want waarom zouden wij
in uw tegenwoordigheid sterven? want het geld ontbreekt;
16 En Jozef zeide: Geeft uw vee, zo zal ik het u geven voor
uw vee, indien het geld ontbreekt. 17 Toen brachten zij
hun vee tot Jozef; en Jozef gaf hun brood voor paarden en
voor het vee der schapen, en voor het vee der runderen,
en voor ezels; en hij voedde hen met brood, datzelve
jaar, voor al hun vee. 18 Toen datzelve jaar voleind was,
zo kwamen zij tot hem in het tweede jaar, en zeiden tot
hem: Wij zullen het voor mijn heer niet verbergen, alzo
het geld verdaan is, en de bezitting der beesten gekomen
aan mijn heer, zo is er niets anders overgebleven voor het
aangezichts mijns heren, dan ons lichaam en ons land. 19
Waarom zullen wij voor uw ogen sterven, zo wij als ons
land? Koop ons en ons land voor brood; zo zullen wij en
ons land Farao dienstbaar zijn; en geef zaad, opdat wij
leven en niet sterven, en het land niet woest worde! 20
Alzo kocht Jozef het gehele land van Egypte voor Farao;
want de Egyptenaars verkochten een ieder zijn akker,
dewijl de honger sterk over hen geworden was; zo werd het
land Farao's eigen. 21 En aangaande het volk, dat zette
hij over in de steden, van het ene uiterste der palen van
Egypte, tot aan het andere uiterste deszelven. 22 Alleen
het land der priesteren kocht hij niet, want de priesters
hadden een bescheiden deel van Farao, en zij aten hun
bescheiden deel, hetwelk hun Farao gegeven had; daarom
verkochten zij hun land niet. 23 Toen zeide Jozef tot het
volk: Ziet, ik heb heden u en uw land gekocht voor Farao;
ziet, daar is zaad voor u, opdat gij het land bezaait. 24
Doch met de inkomsten zal het geschieden, dat gij aan
Farao het vijfde deel zult geven, en de vier delen zullen
voor u zijn, tot zaad des velds, en tot uw spijze en van
degenen, die in uw huizen zijn, en om te eten voor uw
kinderkens. 25 En zij zeiden: Gij hebt ons leven behouden;
laat ons genade vinden in de ogen mijns heren, en wij
zullen Farao's knechten zijn. 26 Jozef dan stelde ditzelve
in tot een wet, tot dezen dag, over het land van Egypte,
dat Farao het vijfde deel zou hebben; behalve dat alleen
het land der priesteren van Farao niet werd. 27 Zo woonde
Israel in het land van Egypte, in het land Gosen; en zij
stelden zich tot bezitters daarin, en zij werden vruchtbaar
en vermeerderden zeer. 28 En Jakob leefde in het land
van Egypte zeventien jaar; zodat de dagen van Jakob, de
jaren zijns levens, geweest zijn honderd zeven en veertig
jaren. 29 Als nu de dagen van Israel naderden, dat hij
sterven zou, zo riep hij zijn zoon Jozef, en zeide tot hem:
Indien ik nu genade gevonden heb in uw ogen, zo leg toch
uw hand onder mijn heup, en doe weldadigheid en trouw
aan mij, en begraaf mij toch niet in Egypte; 30 Maar dat ik
bij mijn vaderen ligge; hierom zult gij mij uit Egypte voeren,
en mij in hun graf begraven. En hij zeide: Ik zal doen naar
uw woord! 31 En hij zeide: Zweer mij! en hij zwoer hem.
En Israel boog zich ten hoofde van het bed.

48 Het geschiedde nu na deze dingen, dat men Jozef
zeide: Zie, uw vader is krank! Toen nam hij zijn
twee zonen met zich, Manasse en Efraim! 2 En men
boodschapte Jakob, en men zeide: Zie, uw zoon Jozef
komt tot u! Zo versterkte zich Israel, en zat op het bed.
3 Daarna zeide Jakob tot Jozef: God de Almachtige, is
mij verschenen te Luz, in het land Kanaan, en Hij heeft
mij gezegend; 4 En Hij heeft tot mij gezegd: Zie, Ik zal u
vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen, en u tot een
hoop van volken stellen; en Ik zal aan uw zaad na u dit
land tot een eeuwige bezitting geven. 5 Nu dan, uw twee
zonen, die u in Egypteland geboren waren, eer ik in Egypte
tot u gekomen ben, zijn mijne; Efraim en Manasse zullen
mijne zijn, als Ruben en Simeon. 6 Maar uw geslacht,
dat gij na hen zult gewinnen, zullen uwe zijn; zij zullen
naar hunner broederen naam genoemd worden in hun
erfdeel. 7 Toen ik nu van Paddan kwam, zo is Rachel bij
mij gestorven in het land Kanaan, op den weg, als het nog
een kleine streek lands was, om tot Efrath te komen; en
ik begroef haar aldaar aan den weg van Efrath, welke is
Bethlehem. 8 En Israel zag de zonen van Jozef, en zeide:
Wiens zijn deze? 9 En Jozef zeide tot zijn vader: Zij zijn

mijn zonen, die mij God hier gegeven heeft. En hij zeide:
Breng hen toch tot mij, dat ik hen zegene! **10** Doch de
ogen van Israel waren zwaar van ouderdom; hij kon niet
zien; en hij deed hen naderen tot zich; toen kuste hij hen,
en omhelsde hen. **11** En Israel zeide tot Jozef: Ik had niet
gemeend uw aangezicht te zien; maar zie, God heeft mij
ook uw zaad doen zien! **12** Toen deed hen Jozef uitgaan
van zijn knieen; en hij boog zich voor zijn aangezicht neder
ter aarde. **13** En Jozef nam die beiden, Efraim met zijn
rechterhand, tegenover Israels linkerhand, en Manasse
met zijn linkerhand, tegenover Israels rechterhand, en hij
deed hen naderen tot hem. **14** Maar Israel strekte zijn
rechterhand uit, en legde die op het hoofd van Efraim,
hoewel hij de minste was, en zijn linkerhand op het hoofd
van Manasse; hij bestierde zijn handen verstandelijk; want
Manasse was de eerstgeborene. **15** En hij zegende Jozef,
en zeide: De God, voor Wiens aangezicht mijn vaders,
Abraham en Izak, gewandeld hebben, die God, Die mij
gevoed heeft, van dat ik was, tot op dezen dag; **16** Die
Engel, Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze
jongeren, en dat in hen mijn naam genoemd worde, en
de naam mijner vaderen, Abraham en Izak, en dat zij
vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden des
lands! **17** Toen Jozef zag, dat zijn vader zijn rechterhand
op het hoofd van Efraim legde, zo was het kwaad in zijn
ogen, en hij ondervatte zijns vaders hand, om die van het
hoofd van Efraim op het hoofd van Manasse af te brengen.
18 En Jozef zeide tot zijn vader: Niet alzo, mijn vader!
want deze is de eerstgeborene; leg uw rechterhand op
zijn hoofd. **19** Maar zijn vader weigerde het, en zeide: Ik
weet het, mijn zoon! ik weet het; hij zal ook tot een volk
worden, en hij zal ook groot worden; maar nochtans zal
zijn kleinste broeder groter worden dan hij, en zijn zaad zal
een volle menigte van volkeren worden. **20** Alzo zegende
hij ze te dien dage, zeggende: In u zal Israel zegenen,
zeggende: God zette u als Efraim en als Manasse! En hij
zette Efraim voor Manasse. **21** Daarna zeide Israel tot
Jozef: Zie, ik sterf; maar God zal met ulieden wezen, en
Hij zal u wederbrengen in het land uwer vaderen. **22** En
ik heb u een stuk lands gegeven boven uw broederen;
hetwelk ik, met mijn zwaard en met mijn boog, uit de hand
der Amorieten genomen heb.

49 Daarna riep Jakob zijn zonen, en hij zeide: Verzamelt
u, en ik zal u verkondigen, hetgeen u in de
navolgende dagen wedervaren zal. **2** Komt samen en
hoort, gij, zonen van Jakob! en hoort naar Israel, uw vader.
3 Ruben! gij zijt mijn eerstgeborene, mijn kracht, en het
begin mijner macht; de voortreffelijkste in hoogheid, en de
voortreffelijkste in sterkte! **4** Snelle afloop als der wateren,
gij zult de voortreffelijkste niet zijn! want gij hebt uws vaders
leger beklommen; toen hebt gij het geschonden; hij heeft
mijn bed beklommen! **5** Simeon en Levi zijn gebroeders!
hun handelingen zijn werktuigen van geweld! **6** Mijn ziel
kome niet in hun verborgen raad; mijn eer worde niet
verenigd met hun vergadering! want in hun toorn hebben
zij de mannen doodgeslagen, en in hun moedwil hebben
zij de ossen weggerukt. **7** Vervloekt zij hun toorn, want hij
is heftig; en hun verbolgenheid, want zij is hard! ik zal hen
verdelen onder Jakob, en zal hen verstrooien onder Israel.
8 Juda! gij zijt het, u zullen uw broeders loven; uw hand
zal zijn op den nek uwer vijanden; voor u zullen zich uws
vaders zonen nederbuigen. **9** Juda is een leeuwenwelp! gij
zijt van de roof opgeklommen, mijn zoon! Hij kromt zich, hij
legt zich neder als een leeuw, en als een oude leeuw; wie
zal hem doen opstaan? **10** De schepter zal van Juda niet
wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat
Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam
zijn. **11** Hij bindt zijn jongen ezel aan den wijnstok, en het
veulen zijner ezelin aan den edelste wijnstok; hij wast zijn
kleed in den wijn, en zijn mantel in wijndruivenbloed. **12** Hij
is roodachtig van ogen door den wijn, en wit van tanden
door de melk. **13** Zebulon zal aan de haven der zeeen
wonen, en hij zal aan de haven der schepen wezen; en
zijn zijde zal zijn naar Sidon. **14** Issaschar is een sterk
gebeende ezel, nederliggende tussen twee pakken. **15**
Toen hij de rust zag, dat zij goed was, en het land, dat het
lustig was, zo boog hij zijn schouder om te dragen, en
was dienende onder cijns. **16** Dan zal zijn volk richten,
als een der stammen Israels. **17** Dan zal een slang zijn
aan den weg, een adderslang nevens het pad, bijtende
des paards verzenen, dat zijn rijder achterover valle. **18**
Op uw zaligheid wacht ik, HEERE! **19** Aangaande Gad,
een bende zal hem aanvallen; maar hij zal haar aanvallen
in het einde. **20** Van Aser, zijn brood zal vet zijn; en
hij zal koninklijke lekkernijen leveren. **21** Nafthali is een
losgelaten hinde; hij geeft schone woorden. **22** Jozef is een
vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein; elk der
takken loopt over den muur. **23** De schutters hebben hem
wel bitterheid aangedaan, en beschoten, en hem gehaat;
24 Maar zijn boog is in stijvigheid gebleven, en de armen
zijner handen zijn gesterkt geworden, door de handen van
de Machtige Jakobs; daarvan is hij een herder, een steen
Israels; **25** Van uws vaders God, Die u zal helpen, en
van den Almachtige, Die u zal zegenen, met zegeningen
des hemels van boven, met zegeningen des afgronds,
die daaronder ligt, met zegeningen der borsten en der
baarmoeder! **26** De zegeningen uws vaders gaan te boven
de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van
de eeuwige heuvelen; die zullen zijn op het hoofd van
Jozef, en op den hoofdschedel des afgezonderden zijner
broederen! **27** Benjamin zal als een wolf verscheuren;
des morgens zal hij roof eten, en des avonds zal hij buit
uitdelen. **28** Al deze stammen van Israel zijn twaalf; en dit
is het, wat hun vader tot hen sprak, als hij hen zegende; hij
zegende hen, een iegelijk naar zijn bijzonderen zegen.
29 Daarna gebood hij hun, en zeide tot hen: Ik word
verzameld tot mijn volk: begraaft mij bij mijn vaders, in de
spelonk, die is in den akker van Efron, den Hethiet; **30**
In de spelonk, welke is op den akker van Machpela, die
tegenover Mamre is, in het land Kanaan, die Abraham met
dien akker gekocht heeft van Efron, den Hethiet, tot een

erfbegrafenis. **31** Aldaar hebben zij Abraham begraven, en
Sara, zijn huisvrouw; daar hebben zij Izak begraven, en
Rebekka, zijn huisvrouw; en daar heb ik Lea begraven. **32**
De akker, en de spelonk, die daarin is, is gekocht van de
zonen Heths. **33** Als Jakob voleind had aan zijn zonen
bevelen te geven, zo legde hij zijn voeten samen op het
bed, en hij gaf den geest, en hij werd verzameld tot zijn
volken.

50 Toen viel Jozef op zijns vaders aangezicht, en hij
weende over hem, en kuste hem. **2** En Jozef gebood
zijn knechten, den medicijnmeesters, dat zij zijn vader
balsemen zouden; en de medicijnmeesters balsemden
Israel. **3** En veertig dagen werden aan hem vervuld; want
alzo werden vervuld de dagen dergenen, die gebalsemd
werden; en de Egyptenaars beweenden hem zeventig
dagen. **4** Als nu de dagen zijns bewenens over waren,
zo sprak Jozef tot het huis van Farao, zeggende: Indien
ik nu genade gevonden heb in uw ogen, spreekt toch
voor de oren van Farao, zeggende: **5** Mijn vader heeft
mij doen zweren, zeggende: Zie, ik sterf; in mijn graf, dat
ik mij in het land Kanaan gegraven heb, daar zult gij mij
begraven! Nu dan, laat mij toch optrekken, dat ik mijn
vader begrave, dan zal ik wederkomen. **6** En Farao zeide:
Trek op en begraaf uw vader, gelijk als hij u heeft doen
zweren. **7** En Jozef toog op, om zijn vader te begraven;
en met hem togen op alle Farao's knechten, de oudsten
van zijn huis, en al de oudsten des lands van Egypte; **8**
Daartoe het ganse huis van Jozef, en zijn broeders, en
het huis zijns vaders; alleen hun kleine kinderen, en hun
schapen, en hun runderen lieten zij in het land Gosen. **9**
En met hem togen op, zo wagenen als ruiteren; en het
was een zeer zwaar heir. **10** Toen zij nu aan het plein van
het doornbos kwamen, dat aan gene zijde van de Jordaan
is, hielden zij daar een grote en zeer zware rouwklage;
en hij maakte zijn vader een rouw van zeven dagen. **11**
Als de inwoners des lands, de Kanaanieten, dien rouw
zagen op het plein van het doornbos, zo zeiden zij: Dit
is een zware rouw der Egyptenaren; daarom noemde
men haar naam Abel-Mizraim, die aan het veer van de
Jordaan is. **12** En zijn zonen deden hem, gelijk als hij hun
geboden had; **13** Want zijn zonen voerden hem in het land
Kanaan, en begroeven hem in de spelonk des akkers van
Machpela, welke Abraham met den akker gekocht had
tot een erfbegrafenis van Efron, den Hethiet, tegenover
Mamre. **14** Daarna keerde Jozef weder in Egypte, hij en
zijn broeders, en allen, die met hem opgetogen waren, om
zijn vader te begraven, nadat hij zijn vader begraven had.
15 Toen Jozefs broeders zagen, dat hun vader dood was,
zo zeiden zij: Misschien zal ons Jozef haten, en hij zal ons
gewisselijk vergelden al het kwaad, dat wij hem aangedaan
hebben. **16** Daarom ontboden zij aan Jozef, zeggende:
Uw vader heeft bevolen voor zijn dood, zeggende: **17** Zo
zult gij tot Jozef zeggen: Ei, vergeef toch de overtreding
uwer broederen, en hun zonde; want zij hebben u kwaad
aangedaan; maar nu vergeef toch de overtreding der
dienaren van den God uws vaders! En Jozef weende, als
zij tot hem spraken. **18** Daarna kwamen ook zijn broeders,
en vielen voor hem neder, en zeiden: Zie, wij zijn u tot
knechten! **19** En Jozef zeide tot hen: Vreest niet; want
ben ik in de plaats van God? **20** Gijlieden wel, gij hebt
kwaad tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede
gedacht; opdat Hij deed, gelijk het te dezen dage is, om
een groot volk in het leven te behouden. **21** Nu dan,
vreest niet! Ik zal u en uw kleine kinderen onderhouden.
Zo troostte hij hen, en sprak naar hun hart. **22** Jozef dan
woonde in Egypte, hij en het huis zijns vaders; en Jozef
leefde honderd en tien jaren. **23** En Jozef zag van Efraim
kinderen, van het derde gelid; ook werden de zonen van
Machir, den zoon van Manasse, op Jozefs knieen geboren.
24 En Jozef zeide tot zijn broederen: Ik sterf; maar God zal
u gewisselijk bezoeken, en Hij zal u doen optrekken uit dit
land, in het land, hetwelk hij aan Abraham, Izak en Jakob
gezworen heeft. **25** En Jozef deed de zonen van Israel
zweren, zeggende: God zal u gewisselijk bezoeken, zo
zult gij mijn beenderen van hier opvoeren! **26** En Jozef
stierf, honderd en tien jaren oud zijnde; en zij balsemden
hem, en men legde hem in een kist in Egypte.

Exodus

1 Dit nu zijn de namen der zonen van Israel, die in Egypte
gekomen zijn, met Jakob; zij kwamen er in, elk met
zijn huis. **2** Ruben, Simeon, Levi, en Juda; **3** Issaschar,
Zebulon, en Benjamin; **4** Dan en Nafthali, Gad en Aser. **5**
Al de zielen nu, die uit Jakobs heup voortgekomen zijn,
waren zeventig zielen; doch Jozef was in Egypte. **6** Toen
nu Jozef gestorven was, en al zijn broeders, en al dat
geslacht, **7** Zo werden de kinderen Israels vruchtbaar en
wiesen overvloedig, en zij vermeerderden, en werden gans
zeer machtig, zodat het land met hen vervuld werd. **8**
Daarna stond een nieuwe koning op over Egypte, die Jozef
niet gekend had; **9** Die zeide tot zijn volk: Ziet, het volk der
kinderen Israels is veel, ja, machtiger dan wij. **10** Komt
aan, laat ons wijselijk tegen hetzelve handelen, opdat het
niet vermenigvuldige, en het geschiede, als er enige krijg
voorvalt, dat het zich ook niet vervoege tot onze vijanden,
en tegen ons strijde, en uit het land optrekke. **11** En zij
zetten oversten der schattingen over hetzelve, om het te
verdrukken met hun lasten; want men bouwde voor Farao
schatsteden, Pitom en Raamses. **12** Maar hoe meer zij
het verdrukten, hoe meer het vermeerderde, en hoe meer
het wies; zodat zij verdrietig waren vanwege de kinderen
Israels. **13** En de Egyptenaars deden de kinderen Israels
dienen met hardigheid. **14** Zodat zij hun het leven bitter
maakten met harden dienst, in leem en in tichelstenen, en
met allen dienst op het veld, met al hun dienst, dien zij hen
deden dienen met hardigheid. **15** Daarenboven sprak de
koning van Egypte tot de vroedvrouwen der Hebreinnen,
welker ener naam Sifra, en de naam der andere Pua was;
16 En zeide: Wanneer gij de Hebreinnen in het baren helpt,
en ziet haar op de stoelen; is het een zoon, zo doodt hem;
maar is het een dochter, zo laat haar leven! **17** Doch de
vroedvrouwen vreesden God, en deden niet, gelijk als
de koning van Egypte tot haar gesproken had, maar zij
behielden de knechtjes in het leven. **18** Toen riep de koning
van Egypte de vroedvrouwen, en zeide tot haar: Waarom
hebt gij deze zaak gedaan, dat gij de knechtjes in het
leven behouden hebt? **19** En de vroedvrouwen zeiden tot
Farao: Omdat de Hebreinnen niet zijn gelijk de Egyptische
vrouwen; want zij zijn sterk; eer de vroedvrouw tot haar
komt, zo hebben zij gebaard. **20** Daarom deed God aan
de vroedvrouwen goed; en dat volk vermeerderde, en
het werd zeer machtig. **21** En het geschiedde, dewijl de
vroedvrouwen God vreesden, zo bouwde Hij haar huizen.
22 Toen gebood Farao aan al zijn volk, zeggende: Alle
zonen, die geboren worden, zult gij in de rivier werpen,
maar al de dochteren in het leven behouden.

2 En een man van het huis van Levi ging, en nam een
dochter van Levi. **2** En de vrouw werd zwanger, en
baarde een zoon. Toen zij hem zag, dat hij schoon was, zo
verborg zij hem drie maanden. **3** Doch als zij hem niet
langer verbergen kon, zo nam zij voor hem een kistje van
biezen, en belijmde het met lijm en met pek; en zij legde
het knechtje daarin, en legde het in de biezen, aan den
oever der rivier. **4** En zijn zuster stelde zich van verre, om
te weten, wat hem gedaan zou worden. **5** En de dochter
van Farao ging af, om zich te wassen in de rivier; en haar
jonkvrouwen wandelden aan den kant der rivier; toen zij
het kistje in het midden van de biezen zag, zo zond zij
haar dienstmaagd heen, en liet het halen. **6** Toen zij het
open deed, zo zag zij dat knechtje; en ziet, het jongsken
weende; en zij werd met barmhartigheid bewogen over
hetzelve, en zij zeide: Dit is een van de knechtjes der
Hebreen! **7** Toen zeide zijn zuster tot Farao's dochter: Zal
ik heengaan, en u een voedstervrouw uit de Hebreinnen
roepen, die dat knechtje voor u zoge? **8** En de dochter
van Farao zeide tot haar: Ga heen. En de jonge maagd
ging, en riep des knechtjes moeder. **9** Toen zeide Farao's
dochter tot haar: Neem dit knechtje heen, en zoog het mij;
ik zal u uw loon geven. En de vrouw nam het knechtje en
zoogde het. **10** En toen het knechtje groot geworden was,
zo bracht zij het tot Farao's dochter, en het werd haar ten
zoon; en zij noemde zijn naam Mozes, en zeide: Want ik
heb hem uit het water getogen. **11** En het geschiedde in
die dagen, toen Mozes groot geworden was, dat hij uitging
tot zijn broederen, en bezag hun lasten; en hij zag, dat een
Egyptisch man een Hebreeuwsen man uit zijn broederen
sloeg. **12** En hij zag herwaarts en gindswaarts; en toen hij
zag, dat er niemand was, zo versloeg hij den Egyptenaar,
en verborg hem in het zand. **13** Des anderen daags ging hij
wederom uit, en ziet, twee Hebreeuwse mannen twistten;
en hij zeide tot den ongerechte: Waarom slaat gij uw
naaste? **14** Hij dan zeide: Wie heeft u tot een overste en
rechter over ons gezet? Zegt gij dit, om mij te doden, gelijk
gij den Egyptenaar gedood hebt? Toen vreesde Mozes,
en zeide: Voorwaar, deze zaak is bekend geworden! **15**
Als nu Farao deze zaak hoorde, zo zocht hij Mozes te
doden; doch Mozes vlood voor Farao's aangezicht, en
woonde in het land Midian, en hij zat bij een waterput. **16**
En de priester in Midian had zeven dochters, die kwamen
om te putten, en vulden de drinkbakken, om de kudde
haars vaders te drenken. **17** Toen kwamen de herders,
en zij dreven haar van daar; doch Mozes stond op, en
verloste ze, en drenkte haar kudden. **18** En toen zij tot
haar vader Rehuel kwamen, zo sprak hij: Waarom zijt gij
heden zo haast wedergekomen? **19** Toen zeiden zij: Een
Egyptisch man heeft ons verlost uit de hand der herderen;
en hij heeft ook overvloedig voor ons geput, en de kudde
gedrenkt. **20** En hij zeide tot zijn dochters: Waar is hij toch,
waarom liet gij den man nu gaan? roept hem, dat hij brood
ete. **21** En Mozes bewilligde bij den man te wonen; en hij
gaf Mozes zijn dochter Zippora; **22** Die baarde een zoon;
en hij noemde zijn naam Gersom; want hij zeide: Ik ben
een vreemdeling geworden in een vreemd land. **23** En
het geschiedde na vele dezer dagen, als de koning van
Egypte gestorven was, dat de kinderen Israels zuchtten
en schreeuwden over den dienst; en hun gekrijt over hun
dienst kwam op tot God. **24** En God hoorde hun gekerm,
en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak,

en met Jakob. 25 En God zag de kinderen Israels aan, en
God kende hen.

3 En Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn
schoonvader, de priester in Midian; en hij leidde de
kudde achter de woestijn, en hij kwam aan den berg Gods,
aan Horeb. 2 En de Engel des HEEREN verscheen hem
in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij
zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het
braambos werd niet verteerd. 3 En Mozes zeide: Ik zal mij
nu daarheen wenden, en bezien dat grote gezicht, waarom
het braambos niet verbrandt. 4 Toen de HEERE zag, dat
hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep God tot
hem uit het midden van het braambos, en zeide: Mozes,
Mozes! En hij zeide: Zie, hier ben ik! 5 En Hij zeide: Nader
hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de
plaats, waarop gij staat, is heilig land. 6 Hij zeide voorts: Ik
ben de God uws vaders, de God van Abraham, de God
van Izak en de God van Jakob. En Mozes verborg zijn
aangezicht, want hij vreesde God aan te zien. 7 En de
HEERE zeide: Ik heb zeer wel gezien de verdrukking Mijns
volks, hetwelk in Egypte is, en heb hun geschrei gehoord,
vanwege hun drijvers; want Ik heb hun smarten bekend.
8 Daarom ben Ik nedergekomen, dat Ik het verlosse uit
de hand der Egyptenaren, en het opvoere uit dit land,
naar een goed en ruim land, naar een land, vloeiende
van melk en honig, tot de plaats der Kanaanieten, en der
Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en der
Hevieten, en der Jebusieten. 9 En nu, zie, het geschrei
der kinderen Israels is tot Mij gekomen; en ook heb Ik
gezien de verdrukking, waarmede de Egyptenaars hen
verdrukken. 10 Zo kom nu, en Ik zal u tot Farao zenden,
opdat gij Mijn volk (de kinderen Israels) uit Egypte voert.
11 Toen zeide Mozes tot God: Wie ben ik, dat ik tot Farao
zou gaan; en dat ik de kinderen Israels uit Egypte zou
voeren? 12 Hij dan zeide: Ik zal voorzeker met u zijn, en
dit zal u een teken zijn, dat Ik u gezonden heb: wanneer gij
dit volk uit Egypte geleid hebt, zult gijlieden God dienen op
dezen berg. 13 Toen zeide Mozes tot God: Zie, wanneer
ik kom tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: De God
uwer vaderen heeft mij tot ulieden gezonden; en zij mij
zeggen: Hoe is Zijn naam? wat zal ik tot hen zeggen? 14
En God zeide tot Mozes: Ik ZAL ZIJN, Die Ik ZIJN ZAL!
Ook zeide Hij: Alzo zult gij tot de kinderen Israels zeggen:
Ik ZAL ZIJN heeft mij tot ulieden gezonden! 15 Toen zeide
God verder tot Mozes: Aldus zult gij tot de kinderen Israels
zeggen: De HEERE, de God uwer vaderen, de God van
Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob, heeft
mij tot ulieden gezonden; dat is Mijn Naam eeuwiglijk, en
dat is Mijn gedachtenis van geslacht tot geslacht. 16 Ga
heen, en verzamel de oudsten van Israel, en zeg tot hen:
De HEERE, de God uwer vaderen, is mij verschenen,
de God van Abraham, Izak en Jakob, zeggende: Ik heb
ulieden getrouwelijk bezocht, en hetgeen ulieden in Egypte
is aangedaan; 17 Daarom heb Ik gezegd: Ik zal ulieden
uit de verdrukking van Egypte opvoeren, tot het land der
Kanaanieten, en der Hethieten, en der Amorieten, en
der Ferezieten, en der Hevieten, en der Jebusieten; tot
het land, vloeiende van melk en honig. 18 En zij zullen
uw stem horen; en gij zult gaan, gij en de oudsten van
Israel, tot den koning van Egypte, en gijlieden zult tot hem
zeggen: De HEERE, de God der Hebreen, is ons ontmoet;
zo laat ons nu toch gaan den weg van drie dagen in de
woestijn, opdat wij den HEERE, onzen God, offeren! 19
Doch Ik weet, dat de koning van Egypte ulieden niet zal
laten gaan, ook niet door een sterke hand. 20 Want Ik
zal Mijn hand uitstrekken, en Egypte slaan met al Mijn
wonderen, die Ik in het midden van hetzelve doen zal;
daarna zal hij ulieden laten vertrekken. 21 En Ik zal dit
volk genade geven in de ogen der Egyptenaren; en het zal
geschieden, wanneer gijlieden uitgaan zult, zo zult gij niet
ledig uitgaan. 22 Maar elke vrouw zal van haar naburin,
en van de waardin haars huizes, eisen zilveren vaten, en
gouden vaten, en klederen; die zult gijlieden op uw zonen,
en op uw dochteren leggen, en gij zult Egypte beroven.

4 Toen antwoordde Mozes, en zeide: Maar zie, zij zullen
mij niet geloven, noch mijn stem horen; want zij zullen
zeggen: De HEERE is u niet verschenen! 2 En de HEERE
zeide tot hem: Wat is er in uw hand? En hij zeide: Een
staf. 3 En Hij zeide: Werp hem ter aarde. En hij wierp hem
ter aarde! Toen werd hij tot een slang; en Mozes vlood van
haar. 4 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Strek uw hand
uit, en grijp haar bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand
uit, en vatte haar, en zij werd tot een staf in zijn hand.
5 Opdat zij geloven, dat u verschenen is de HEERE, de
God hunner vaderen, de God van Abraham, de God van
Izak, en de God van Jakob. 6 En de HEERE zeide verder
tot hem: Steek nu uw hand in uw boezem. En hij stak
zijn hand in zijn boezem; daarna trok hij ze uit, en ziet,
zijn hand was melaats, wit als sneeuw. 7 En Hij zeide:
Steek uw hand wederom in uw boezem. En hij stak zijn
hand wederom in zijn boezem; daarna trok hij ze uit zijn
boezem, en ziet, zij was weder als zijn ander vlees. 8 En
het zal geschieden, zo zij u niet geloven, noch naar de
stem van het eerste teken horen, zo zullen zij de stem van
het laatste teken geloven. 9 En het zal geschieden, zo zij
ook deze twee tekenen niet geloven, noch naar uw stem
horen, zo neem van de wateren der rivier, en giet ze op
het droge; zo zullen de wateren, die gij uit de rivier zult
nemen, diezelve zullen tot bloed worden op het droge. 10
Toen zeide Mozes tot de HEERE: Och Heere! ik ben geen
man wel ter tale, noch van gisteren, noch van eergisteren,
noch van toen af, toen Gij tot Uw knecht gesproken hebt;
want ik ben zwaar van mond, en zwaar van tong. 11 En de
HEERE zeide tot hem: Wie heeft den mens den mond
gemaakt, of wie heeft den stomme, of dove, of ziende, of
blinde gemaakt? Ben Ik het niet, de HEERE? 12 En nu ga
henen, en Ik zal met uw mond zijn, en zal u leren, wat gij
spreken zult. 13 Doch hij zeide: Och, Heere! zend toch
door de hand desgenen, dien Gij zoudt zenden. 14 Toen
ontstak de toorn des HEEREN over Mozes, en Hij zeide: is
niet Aaron, de Leviet, uw broeder? Ik weet, dat hij zeer
wel spreken zal, en ook, zie, hij zal uitgaan u tegemoet;

wanneer hij u ziet, zo zal hij in zijn hart verblijd zijn. **15** Gij
dan zult tot hem spreken, en de woorden in zijn mond
leggen; en Ik zal met uw mond, en met zijn mond zijn;
en Ik zal ulieden leren, wat gij doen zult. **16** En hij zal
voor u tot het volk spreken; en het zal geschieden, dat hij
u tot een mond zal zijn, en gij zult hem tot een god zijn.
17 Neem dan dezen staf in uw hand, waarmede gij die
tekenen doen zult. **18** Toen ging Mozes heen, en keerde
weder tot Jethro, zijn schoonvader, en zeide tot hem: Laat
mij toch gaan, dat ik wederkere tot mijn broederen, die in
Egypte zijn, en zie, of zij nog leven. Jethro dan zeide tot
Mozes: Ga in vrede! **19** Ook zeide de HEERE tot Mozes
in Midian: Ga heen, keer weder in Egypte, want al de
mannen zijn dood, die uw ziel zochten. **20** Mozes dan nam
zijn vrouw, en zijn zonen, en voerde hen op een ezel, en
keerde weder in Egypteland; en Mozes nam den staf Gods
in zijn hand. **21** En de HEERE zeide tot Mozes: Terwijl gij
heentrekt, om weder in Egypte te keren, zie toe, dat gij al
de wonderen doet voor Farao, die Ik in uw hand gesteld
heb; doch Ik zal zijn hart verstokken, dat hij het volk niet
zal laten gaan. **22** Dan zult gij tot Farao zeggen: Alzo zegt
de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israel. **23**
En Ik heb tot u gezegd: Laat Mijn zoon trekken, dat hij
Mij diene! maar gij hebt geweigerd hem te laten trekken;
zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene doden! **24** En het
geschiedde op den weg, in de herberg, dat de HEERE
hem tegenkwam, en zocht hem te doden. **25** Toen nam
Zippora een stenen mes en besneed de voorhuid haars
zoons, en wierp die voor zijn voeten, en zeide: Voorwaar,
gij zijt mij een bloedbruidegom! **26** En Hij liet van hem af.
Toen zeide zij: Bloedbruidegom! vanwege de besnijdenis.
27 De HEERE zeide ook tot Aaron: Ga Mozes tegemoet in
de woestijn. En hij ging, en ontmoette hem aan den berg
Gods, en hij kuste hem. **28** En Mozes gaf Aaron te kennen
al de woorden des HEEREN, Die hem gezonden had, en
al de tekenen, die Hij hem bevolen had. **29** Toen ging
Mozes en Aaron, en zij verzamelden al de oudsten der
kinderen Israels. **30** En Aaron sprak al de woorden, die de
HEERE tot Mozes gesproken had; en hij deed de tekenen
voor de ogen des volks. **31** En het volk geloofde, en zij
hoorden, dat de HEERE de kinderen Israels bezocht, en
dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden,
en aanbaden.

5 En daarna gingen Mozes en Aaron heen, en zeiden
tot Farao: Alzo zegt de HEERE, de God van Israel:
Laat Mijn volk trekken, dat het Mij een feest houde in de
woestijn! **2** Maar Farao zeide: Wie is de HEERE, Wiens
stem ik gehoorzamen zou, om Israel te laten trekken? Ik
ken den HEERE niet, en ik zal ook Israel niet laten trekken.
3 Zij dan zeiden: De God der Hebreen is ons ontmoet; zo
laat ons toch heentrekken, den weg van drie dagen in de
woestijn, en den HEERE, onzen God, offeren, dat Hij ons
niet overkome met pestilentie, of met het zwaard. **4** Toen
zeide de koning van Egypte tot hen: Gij, Mozes en Aaron!
waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat heen
tot uw lasten. **5** Verder zeide Farao: Ziet, het volk des
lands is alreeds te veel; en zoudt gijlieden hen doen rusten
van hun lasten? **6** Daarom beval Farao, ten zelfden dage,
aan de aandrijvers onder het volk, en deszelfs ambtlieden,
zeggende: **7** Gij zult voortaan aan deze lieden geen stro
meer geven, tot het maken der tichelstenen, als gisteren
en eergisteren; laat hen zelven heengaan, en stro voor
zichzelven verzamelen. **8** En het getal der tichelstenen,
die zij gisteren en eergisteren gemaakt hebben, zult gij
hun opleggen; gij zult daarvan niet verminderen; want
zij gaan ledig; daarom roepen zij, zeggende: Laat ons
gaan, laat ons onzen God offeren! **9** Men verzware den
dienst over deze mannen, dat zij daaraan te doen hebben,
en zich niet vergapen aan leugenachtige woorden. **10**
Toen gingen de aandrijvers des volks uit, en deszelfs
ambtlieden, en spraken tot het volk, zeggende: Zo zegt
Farao: Ik zal ulieden geen stro geven. **11** Gaat gij zelve
heen, haalt u stro, waar gij het vindt; doch van uw dienst
zal niet verminderd worden. **12** Toen verstrooide zich het
volk in het ganse land van Egypte, dat het stoppelen
verzamelde, voor stro. **13** En de aandrijvers drongen
aan, zeggende: Voleindigt uw werken, elk dagwerk op zijn
dag, gelijk toen er stro was. **14** En de ambtlieden der
kinderen Israels, die Farao's aandrijvers over hen gesteld
hadden, werden geslagen, en men zeide: Waarom hebt
gijlieden uw gezette werk niet voleindigd, in het maken der
tichelstenen, gelijk te voren, alzo ook gisteren en heden?
15 Derhalve gingen de ambtlieden der kinderen Israels,
en schreeuwden tot Farao, zeggende: Waarom doet gij
uw knechten alzo? **16** Aan uw knechten wordt geen stro
gegeven, en zij zeggen tot ons: Maakt de tichelstenen; en
ziet, uw knechten worden geslagen, doch de schuld is
uws volks! **17** Hij dan zeide: Gijlieden gaat ledig, ledig
gaat gij; daarom zegt gij: Laat ons gaan, laat ons den
HEERE offeren! **18** Zo gaat nu heen, arbeidt; doch stro
zal u niet gegeven worden; evenwel zult gij het getal der
tichelstenen leveren. **19** Toen zagen de ambtlieden der
kinderen Israels, dat het kwalijk met hen stond, dewijl men
zeide: Gij zult niet minderen van uw tichelstenen, van
het dagwerk op zijn dag. **20** En zij ontmoetten Mozes en
Aaron, die tegen hen over stonden, toen zij van Farao
uitgingen. **21** En zeiden tot hen: De HEERE zie op u, en
richte het, dewijl dat gij onzen reuk hebt stinkende gemaakt
voor Farao, en voor zijn knechten, gevende een zwaard in
hun handen, om ons te doden. **22** Toen keerde Mozes
weder tot den HEERE, en zeide: Heere! waarom hebt Gij
dit volk kwaad gedaan, waarom hebt Gij mij nu gezonden?
23 Want van toen af, dat ik tot Farao ben ingegaan, om in
Uw Naam te spreken, heeft hij dit volk kwaad gedaan; en
Gij hebt Uw volk geenszins verlost.

6 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Nu zult gij zien,
wat Ik aan Farao doen zal; want door een machtige
hand zal hij hen laten trekken, ja, door een machtige hand
zal hij hen uit zijn land drijven. **2** Verder sprak God tot
Mozes, en zeide tot hem: Ik ben de HEERE, **3** En Ik ben
aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de

Almachtige; doch met Mijn Naam HEERE ben Ik hun niet
bekend geweest. 4 En ook heb Ik Mijn verbond met hen
opgericht, dat Ik hun geven zou het land Kanaan, het land
hunner vreemdelingschappen, waarin zij vreemdelingen
geweest zijn. 5 En ook heb Ik gehoord het gekerm der
kinderen Israels, die de Egyptenaars in dienstbaarheid
houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht. 6 Derhalve
zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de HEERE! en Ik zal
ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en
Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen
door een uitgestrekten arm, en door grote gerichten; 7 En
Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal ulieden
tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de
HEERE uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten
der Egyptenaren. 8 En Ik zal ulieden brengen in dat land,
waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan
Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden
geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE! 9 En Mozes sprak
alzo tot de kinderen Israels; doch zij hoorden naar Mozes
niet, vanwege de benauwdheid des geestes, en vanwege
de harde dienstbaarheid. 10 Verder sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende: 11 Ga heen, spreek tot Farao, den
koning van Egypte, dat hij de kinderen Israels uit zijn land
trekken late. 12 Doch Mozes sprak voor den HEERE,
zeggende: Zie, de kinderen Israels hebben naar mij niet
gehoord; hoe zou mij dan Farao horen? daartoe ben ik
onbesneden van lippen. 13 Evenwel sprak de HEERE tot
Mozes en tot Aaron, en gaf hun bevel aan de kinderen
Israels, en aan Farao, den koning van Egypte, om de
kinderen Israels uit Egypteland te leiden. 14 Dit zijn de
hoofden van ieder huis hunner vaderen: de zonen van
Ruben, de eerstgeborene van Israel, zijn Hanoch en Pallu,
Hezron en Charmi; dit zijn de huisgezinnen van Ruben. 15
En de zonen van Simeon: Jemuel, en Jamin, en Ohad, en
Jachin, en Zohar, en Saul, de zoon ener Kanaanietische;
dit zijn de huisgezinnen van Simeon. 16 Dit nu zijn de
namen der zonen van Levi, naar hun geboorten: Gerson,
en Kehath, en Merari. En de jaren des levens van Levi
waren honderd zeven en dertig jaren. 17 De zonen van
Gerson: Libni en Simei, naar hun huisgezinnen. 18 En
de zonen van Kehath: Amram, en Jizhar, en Hebron, en
Uzziel, en de jaren des levens van Kehath waren honderd
drie en dertig jaren. 19 En de zonen van Merari: Machli
en Musi; dit zijn de huisgezinnen van Levi, naar hun
geboorten. 20 En Amram nam Jochebed, zijn moei, zich
tot huisvrouw, en zij baarde hem Aaron en Mozes; en de
jaren des levens van Amram waren honderd zeven en
dertig jaren. 21 En de zonen van Jizhar: Korah, en Nefeg,
en Zichri. 22 En de zonen van Uzziel: Misael, en Elzafan,
en Sithri. 23 En Aaron nam zich tot een vrouw Eliseba,
dochter van Amminadab, zuster van Nahesson; en zij
baarde hem Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar. 24 En
de zonen van Korah waren: Assir, en Elkana, en Abiasaf;
dat zijn de huisgezinnen der Korachieten. 25 En Eleazar,
de zoon van Aaron, nam voor zich een van de dochteren
van Putiel tot een vrouw; en zij baarde hem Pinehas. Dit
zijn de hoofden van de vaderen der Levieten, naar hun
huisgezinnen. 26 Dit is Aaron en Mozes, tot welke de
HEERE zeide: Leidt de kinderen Israels uit Egypteland,
naar hun heiren. 27 Dezen zijn het, die tot Farao, den
koning van Egypte, spraken, opdat zij de kinderen Israels
uit Egypte leidden; dit is Mozes en Aaron. 28 En het
geschiedde te dien dage, als de HEERE tot Mozes sprak in
Egypteland; 29 Zo sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
Ik ben de HEERE! spreek tot Farao, den koning van
Egypte, alles, wat Ik tot u spreek. 30 Toen zeide Mozes
voor het aangezicht des HEEREN: Zie, ik ben onbesneden
van lippen; hoe zal dan Farao naar mij horen?

7 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik heb u tot een
god gezet over Farao; en Aaron, uw broeder, zal uw
profeet zijn. 2 Gij zult spreken alles, wat Ik u gebieden
zal; en Aaron, uw broeder, zal tot Farao spreken, dat
hij de kinderen Israels uit zijn land trekken laat. 3 Doch
Ik zal Farao's hart verharden; en Ik zal Mijn tekenen en
Mijn wonderheden in Egypteland vermenigvuldigen. 4
Farao nu zal naar ulieden niet horen, en Ik zal Mijn hand
aan Egypte leggen, en voeren Mijn heiren, Mijn volk, de
kinderen Israels, uit Egypteland, door grote gerichten.
5 Dan zullen de Egyptenaars weten, dat Ik de HEERE
ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrekke, en
de kinderen Israels uit het midden van hen uitleide. 6
Toen deed Mozes en Aaron, als hun de HEERE geboden
had, alzo deden zij. 7 En Mozes was tachtig jaar oud,
en Aaron was drie en tachtig jaar oud, toen zij tot Farao
spraken. 8 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron,
zeggende: 9 Wanneer Farao tot ulieden spreken zal,
zeggende: Doet een wonderteken voor ulieden; zo zult
gij tot Aaron zeggen: Neem uw staf, en werp hem voor
Farao's aangezicht neder; hij zal tot een draak worden. 10
Toen ging Mozes en Aaron tot Farao henen in, en deden
alzo, gelijk de HEERE geboden had; en Aaron wierp zijn
staf neder voor Farao's aangezicht, en voor het aangezicht
zijner knechten; en hij werd tot een draak. 11 Farao nu
riep ook de wijzen en de guichelaars; en de Egyptische
tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen. 12 Want
een ieder wierp zijn staf neder, en zij werden tot draken;
maar Aarons staf verslond hun staven. 13 Doch Farao's
hart verstokte, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk de
HEERE gesproken had. 14 Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Farao's hart is zwaar; hij weigert het volk te laten
trekken. 15 Ga heen tot Farao in den morgenstond; zie, hij
zal uitgaan naar het water toe, zo stel u tegen hem over
aan den oever der rivier, en den staf, die in een slang is
veranderd geweest, zult gij in uw hand nemen. 16 En gij
zult tot hem zeggen: de HEERE, de God der Hebreen,
heeft mij tot u gezonden, zeggende: Laat Mijn volk trekken,
dat het Mij diene in de woestijn; doch zie, gij hebt tot nu
toe niet gehoord. 17 Zo zegt de HEERE: Daaraan zult
gij weten, dat Ik de HEERE ben; zie, ik zal met dezen
staf, die in mijn hand is, op het water, dat in deze rivier
is, slaan, en het zal in bloed veranderd worden. 18 En
de vis in de rivier zal sterven, zodat de rivier zal stinken;

en de Egyptenaars zullen vermoeid worden, dat zij het
water uit de rivier drinken mogen. 19 Verder zeide de
HEERE tot Mozes: zeg tot Aaron: Neem uw staf, en steek
uw hand uit over de wateren der Egyptenaren, over hun
stromen, over hun rivieren, en over hun poelen, en over
alle vergadering hunner wateren, dat zij bloed worden; en
er zij bloed in het ganse Egypteland, beide in houten en in
stenen vaten. 20 Mozes nu en Aaron deden alzo, gelijk de
HEERE geboden had; en hij hief den staf op, en sloeg het
water, dat in de rivier was, voor de ogen van Farao, en
voor de ogen van zijn knechten; en al het water in de rivier
werd in bloed veranderd. 21 En de vis, die in de rivier
was, stierf; en de rivier stonk, zodat de Egyptenaars het
water uit de rivier niet drinken konden; en er was bloed in
het ganse Egypteland. 22 Doch de Egyptische tovenaars
deden ook alzo met hun bezweringen; zodat Farao's hart
verstokte, en hij hoorde naar hen niet, gelijk als de HEERE
gesproken had. 23 En Farao keerde zich om, en ging
naar zijn huis; en hij zette zijn hart daar ook niet op. 24
Doch alle Egyptenaars groeven rondom de rivier, om water
te drinken; want zij konden van het water der rivier niet
drinken. 25 Alzo werden zeven dagen vervuld, nadat de
HEERE de rivier geslagen had.

8 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao,
en zeg tot hem: Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk
trekken, dat zij Mij dienen. 2 En indien gij het weigert te
laten trekken, zie, zo zal Ik uw ganse landpale met vorsen
slaan; 3 Dat de rivier van vorsen zal krielen, die zullen
opkomen, en in uw huis komen, en in uw slaapkamer, ja,
op uw bed; ook in de huizen uwer knechten, en op uw
volk, en in uw bakovens, en in uw baktroggen. 4 En de
vorsen zullen opkomen, op u, en op uw volk, en op al uw
knechten. 5 Verder zeide de HEERE tot Mozes: Zeg tot
Aaron: Strek uw hand uit met uw staf, over de stromen,
en over de rivieren, en over de poelen; en doe vorsen
opkomen over Egypteland. 6 En Aaron strekte zijn hand
uit over de wateren van Egypte, en er kwamen vorsen
op en bedekten Egypteland. 7 Toen deden de tovenaars
ook alzo, met hun bezweringen; en zij deden vorsen over
Egypteland opkomen. 8 En Farao riep Mozes en Aaron, en
zeide: Bidt vuriglijk tot den HEERE, dat Hij de vorsen van
mij en van mijn volk wegneme; zo zal ik het volk trekken
laten, dat zij den HEERE offeren. 9 Doch Mozes zeide tot
Farao: Heb de eer boven mij! Tegen wanneer zal ik voor u,
en voor uw knechten, en voor uw volk, vuriglijk bidden,
om deze vorsen van u en van uw huizen te verdelgen,
dat zij alleen in de rivier overblijven? 10 Hij dan zeide:
Tegen morgen. En hij zeide: Het zij naar uw woord, opdat
gij weet, dat er niemand is, gelijk de HEERE, onze God.
11 Zo zullen de vorsen van u, en van uw huizen, en van
uw knechten, en van uw volk wijken; zij zullen alleen in de
rivier overblijven. 12 Toen ging Mozes en Aaron uit van
Farao; en Mozes riep tot den HEERE, ter oorzake der
vorsen, die Hij Farao had opgelegd. 13 En de HEERE
deed naar het woord van Mozes; en de vorsen stierven, uit
de huizen, uit de voorzalen, en uit de velden. 14 En zij
vergaderden ze samen bij hopen, en het land stonk. 15
Toen nu Farao zag, dat er verademing was, verzwaarde
hij zijn hart, dat hij naar hen niet hoorde, gelijk als de
HEERE gesproken had. 16 Verder zeide de HEERE tot
Mozes: Zeg tot Aaron: Strek uw staf uit, en sla het stof der
aarde, dat het tot luizen worde, in het ganse Egypteland.
17 En zij deden alzo; want Aaron strekte zijn hand uit
met zijn staf, en sloeg het stof der aarde, en er werden
vele luizen aan de mensen, en aan het vee; al het stof
der aarde werd luizen, in het ganse Egypteland. 18 De
tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen, opdat zij
luizen voortbrachten; doch zij konden niet; zo waren de
luizen aan de mensen, en aan het vee. 19 Toen zeiden
de tovenaars tot Farao: Dit is Gods vinger! Doch Farao's
hart verstijfde, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk de
HEERE gesproken had. 20 Verder zeide de HEERE tot
Mozes: Maak u morgen vroeg op, en stel u voor Farao's
aangezicht; zie, hij zal aan het water uitgaan, en zeg tot
hem: Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk trekken, dat zij
Mij dienen; 21 Want zo gij Mijn volk niet laat trekken,
zie, zo zal Ik een vermenging van ongedierte zenden op
u, en op uw knechten, en op uw volk, en in uw huizen;
alzo dat de huizen der Egyptenaren met deze vermenging
zullen vervuld worden, en ook het aardrijk, waarop zij
zijn. 22 En Ik zal te dien dage het land Gosen, waarin
Mijn volk woont, afzonderen, dat daar geen vermenging
van ongedierte zij, opdat gij weet, dat Ik, de HEERE, in
het midden dezes lands ben. 23 En Ik zal een verlossing
zetten tussen Mijn volk en tussen uw volk; tegen morgen
zal dit teken geschieden! 24 En de HEERE deed alzo; en
er kwam een zware vermenging van ongedierte in het huis
van Farao, en in de huizen van zijn knechten, en over
het ganse Egypteland; het land werd verdorven van deze
vermenging. 25 Toen riep Farao Mozes en Aaron, en zeide:
Gaat heen, en offert uwen God in dit land. 26 Mozes dan
zeide: Het is niet recht, dat men alzo doe; want wij zouden
der Egyptenaren gruwel den HEERE, onzen God, mogen
offeren; zie, indien wij der Egyptenaren gruwel voor hun
ogen offerden, zouden zij ons niet stenigen? 27 Laat ons
den weg van drie dagen in de woestijn gaan, dat wij den
HEERE onzen God offeren, gelijk Hij tot ons zeggen zal.
28 Toen zeide Farao: Ik zal u trekken laten, dat gijlieden
den HEERE, uwen God, offert in de woestijn; alleen, dat
gijlieden in het gaan geenszins te verre trekt! Bidt vuriglijk
voor mij. 29 Mozes nu zeide: Zie, ik ga van u, en zal tot
den HEERE vuriglijk bidden, dat deze vermenging van
ongedierte van Farao, van zijn knechten, en van zijn volk
morgen wegwijke! Alleen, dat Farao niet meer bedriegelijk
handele, dit volk niet latende gaan, om den HEERE te
offeren. 30 Toen ging Mozes uit van Farao, en bad vuriglijk
tot den HEERE. 31 En de HEERE deed naar het woord
van Mozes, en de vermenging van ongedierte week van
Farao, van zijn knechten, en van zijn volk; er bleef niet een
over. 32 Doch Farao verzwaarde zijn hart ook op ditmaal,
en hij liet het volk niet trekken.

9 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao,
en spreek tot hem: Alzo zegt de HEERE, de God der
Hebreen: Laat Mijn volk trekken, dat het Mij diene. **2** Want
zo gij hen weigert te laten trekken, en gij hen nog met
geweld ophoudt, **3** Zie, de hand des HEEREN zal zijn
over uw vee, dat in het veld is, over de paarden, over
de ezelen, over de kemelen, over de runderen, en over
het klein vee, door een zeer zware pestilentie. **4** En de
HEERE zal een afzondering maken tussen het vee der
Israelieten, en tussen het vee der Egyptenaren, dat er
niets sterve van al wat van de kinderen Israels is. **5** En de
HEERE bestemde een zekeren tijd, zeggende: Morgen zal
de HEERE deze zaak in dit land doen. **6** En de HEERE
deed deze zaak des anderen daags; en al het vee der
Egyptenaren stierf; maar van het vee der kinderen Israels
stierf niet een. **7** En Farao zond er heen, en ziet, van het
vee van Israel was niet tot een toe gestorven. Doch het
hart van Farao werd verzwaard, en hij liet het volk niet
trekken. **8** Toen zeide de HEERE tot Mozes en tot Aaron:
Neemt gijlieden uw vuisten vol as uit den oven; en Mozes
strooie die naar de hemel voor de ogen van Farao. **9** En
zij zal tot klein stof worden over het ganse Egypteland;
en zij zal aan de mensen, en aan het vee worden tot
zweren, uitbrekende met blaren, in het ganse Egypteland.
10 En zij namen as uit den oven, en stonden voor Farao's
aangezicht; en Mozes strooide die naar den hemel; toen
werden er zweren, uitbrekende met blaren, aan de mensen
en aan het vee; **11** Alzo dat de tovenaars voor Mozes
niet staan konden, vanwege de zweren; want aan de
tovenaars waren zweren, en aan al de Egyptenaren. **12**
Doch de HEERE verstokte Farao's hart, dat hij naar hen
niet hoorde, gelijk de HEERE tot Mozes gesproken had.
13 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Maak u morgen vroeg
op, en stel u voor Farao's aangezicht, en zeg tot hem:
Zo zegt de HEERE, de God der Hebreen: Laat Mijn volk
trekken, dat zij Mij dienen. **14** Want ditmaal zal Ik al Mijn
plagen in uw hart zenden, en over uw knechten, en over
uw volk, opdat gij weet, dat er niemand is gelijk Ik, op de
ganse aarde. **15** Want nu heb Ik Mijn hand uitgestrekt,
opdat Ik u en uw volk met de pestilentie zou slaan, en
dat gij van de aarde zoudt verdelgd worden. **16** Maar
waarlijk, daarom heb Ik u verwekt, opdat Ik Mijn kracht
aan u betoonde, en opdat men Mijn Naam vertelle op de
ganse aarde. **17** Verheft gij uzelven nog tegen Mijn volk,
dat gij het niet wilt laten trekken? **18** Zie, Ik zal morgen
omtrent dezen tijd een zeer zware hagel doen regenen,
desgelijks in Egypte niet geweest is van dien dag af, dat
het gegrond is, tot nu toe. **19** En nu, zend heen, vergader
uw vee, en alles wat gij op het veld hebt; alle mens en
gedierte, dat op het veld gevonden zal worden, en niet
in huis verzameld zal zijn, als deze hagel op hen vallen
zal, zo zullen zij sterven. **20** Wie onder Farao's knechten
des HEEREN woord vreesde, die deed zijn knechten en
zijn vee in de huizen vlieden; **21** Doch die zijn hart niet
zette tot des HEEREN woord, die liet zijn knechten en
zijn vee op het veld. **22** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Strek uw hand uit naar den hemel, en er zal hagel zijn
in het ganse Egypteland; over de mensen, en over het
vee, en over al het kruid des velds in Egypteland. **23** Toen
strekte Mozes zijn staf naar den hemel; en de HEERE gaf
donder en hagel, en het vuur schoot naar de aarde; en de
HEERE liet hagel regenen over Egypteland. **24** En er was
hagel, en vuur in het midden des hagels vervangen; hij
was zeer zwaar; desgelijks is in het ganse Egypteland
nooit geweest, sedert het tot een volk geweest is. **25**
En de hagel sloeg, in het ganse Egypteland, alles wat
op het veld was, van de mensen af tot de beesten toe;
ook sloeg de hagel al het kruid des velds, en verbrak al
het geboomte des velds. **26** Alleen in het land Gosen,
waar de kinderen Israels waren, daar was geen hagel. **27**
Toen schikte Farao heen, en hij riep Mozes en Aaron, en
zeide tot hen: Ik heb mij ditmaal verzondigd; de HEERE is
rechtvaardig; ik daarentegen en mijn volk zijn goddelozen!
28 Bidt vuriglijk tot den HEERE (want het is genoeg), dat
geen donder Gods noch hagel meer zij; dan zal ik ulieden
trekken laten, en gij zult niet langer blijven. **29** Toen zeide
Mozes tot hem: Wanneer ik ter stad uitgegaan zal zijn,
zo zal ik mijn handen uitbreiden voor den HEERE; de
donder zal ophouden, en de hagel zal niet meer zijn; opdat
gij weet, dat de aarde des HEEREN is! **30** Nochtans u
en uw knechten aangaande, weet ik, dat gijlieden voor
het aangezicht van den HEERE God nog niet vrezen
zult. **31** Het vlas nu, en de gerst werd geslagen; want
de gerst was in de aar, en het vlas was in den halm. **32**
Maar de tarwe en de spelt werden niet geslagen; want zij
waren bedekt. **33** Zo ging Mozes van Farao ter stad uit,
en breidde zijn handen tot den HEERE; de donder en de
hagel hielden op, en de regen werd niet meer uitgegoten
op de aarde. **34** Toen Farao zag, dat de regen en hagel,
en de donder ophielden, zo verzondigde hij zich verder,
en hij verzwaarde zijn hart, hij en zijn knechten. **35** Alzo
werd Farao's hart verstokt, dat hij de kinderen Israels niet
trekken liet, gelijk als de HEERE gesproken had door
Mozes.

10 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao;
want Ik heb zijn hart verzwaard, ook het hart zijner
knechten, opdat Ik deze Mijn tekenen in het midden van
hen zette; **2** En opdat gij voor de oren uwer kinderen
en uwer kindskinderen moogt vertellen, wat Ik in Egypte
uitgericht heb, en Mijn tekenen, die Ik onder hen gesteld
heb; opdat gijlieden weet, dat Ik de HEERE ben. **3** Zo
gingen Mozes en Aaron tot Farao, en zeiden tot hem: Zo
zegt de HEERE, de God der Hebreen: Hoe lang weigert gij
u voor Mijn aangezicht te verootmoedigen? Laat Mijn volk
trekken, dat zij Mij dienen. **4** Want indien gij weigert Mijn
volk te laten trekken, zie, zo zal Ik morgen sprinkhanen in
uw landpale brengen. **5** En zij zullen het gezicht des lands
bedekken, alzo dat men de aarde niet zal kunnen zien;
en zij zullen afeten het overige van hetgeen ontkomen
is, hetgeen ulieden overgebleven was van den hagel; zij
zullen ook al het geboomte afeten, dat ulieden uit het
veld voortkomt. **6** En zij zullen vervullen uw huizen, en

de huizen van al uw knechten, en de huizen van alle
Egyptenaren; dewelke uw vaders, noch de vaderen uwer
vaders gezien hebben, van dien dag af, dat zij op den
aardbodem geweest zijn, tot op dezen dag. En hij keerde
zich om, en ging uit van Farao. 7 En de knechten van
Farao zeiden tot hem: Hoe lang zal ons deze tot een strik
zijn, laat de mannen trekken, dat zij den HEERE hun
God dienen! weet gij nog niet, dat Egypte verloren is? 8
Toen werden Mozes en Aaron weder tot Farao gebracht,
en hij zeide tot hen: Gaat henen, dient den HEERE, uw
God! wie en wie zijn zij, die gaan zullen? 9 En Mozes
zeide: Wij zullen gaan met onze jonge en met onze oude
lieden; met onze zonen en met onze dochteren, met onze
schapen en met onze runderen zullen wij gaan; want wij
hebben een feest des HEEREN. 10 Toen zeide hij tot hen:
De HEERE zij alzo met ulieden, gelijk ik u en uw kleine
kinderen zal trekken laten: ziet toe, want er is kwaad voor
ulieder aangezicht! 11 Niet alzo gij, mannen, gaat nu heen,
en dient den HEERE; want dat hebt gijlieden verzocht! En
men dreef hen uit van Farao's aangezicht. 12 Toen zeide
de HEERE tot Mozes: Strek uw hand uit over Egypteland,
om de sprinkhanen, dat zij opkomen over Egypteland, en
al het kruid des lands opeten, al wat de hagel heeft over
gelaten. 13 Toen strekte Mozes zijn staf over Egypteland,
en de HEERE bracht een oostenwind in dat land, dien
gehele dag en dien gansen nacht; het geschiedde des
morgens, dat de oostenwind de sprinkhanen opbracht. 14
En de sprinkhanen kwamen op over het ganse Egypteland,
en lieten zich neder aan al de palen der Egyptenaren,
zeer zwaar; voor dezen zijn dergelijke sprinkhanen, als
deze, nooit geweest, en na dezen zullen er zulke niet
wezen; 15 Want zij bedekten het gezicht des gansen
lands, alzo dat het land verduisterd werd; en zij aten al
het kruid des lands op, en al de vruchten der bomen,
die de hagel had over gelaten; en er bleef niets groens
aan de bomen, noch aan de kruiden des velds, in het
ganse Egypteland. 16 Toen haastte Farao, om Mozes en
Aaron te roepen, en zeide: Ik heb gezondigd tegen den
HEERE, uw God, en tegen ulieden. 17 En nu vergeeft
mij toch mijn zonde alleen ditmaal, en bidt vuriglijk tot
den HEERE, uw God, dat Hij slechts dezen dood van mij
wegneme. 18 En hij ging uit van Farao, en bad vuriglijk
tot den HEERE. 19 Toen keerde de HEERE een zeer
sterken westenwind, die hief de sprinkhanen op, en wierp
ze in de Schelfzee; er bleef niet een sprinkhaan over in al
de landpalen van Egypte. 20 Doch de HEERE verstokte
Farao's hart, dat hij de kinderen Israels niet liet trekken. 21
Toen zeide de HEERE tot Mozes: Strek uw hand uit naar
den hemel, en er zal duisternis komen over Egypteland,
dat men de duisternis tasten zal. 22 Als Mozes zijn hand
uitstrekte naar den hemel, werd er een dikke duisternis in
het ganse Egypteland, drie dagen. 23 Zij zagen de een de
ander niet; er stond ook niemand op van zijn plaats, in
drie dagen; maar bij al de kinderen Israels was het licht
in hun woningen. 24 Toen riep Farao Mozes, en zeide:
Gaat heen, dient den HEERE! alleen uw schapen en uw
runderen zullen vast blijven; ook zullen uw kinderkens met
u gaan. 25 Doch Mozes zeide: Ook zult gij slachtofferen en
brandofferen in onze handen geven, die wij den HEERE,
onzen God, doen mogen; 26 En ons vee zal ook met
ons gaan, er zal niet een klauw achterblijven; want van
hetzelve zullen wij nemen, om den HEERE, onzen God, te
dienen; want wij weten niet, waarmede wij den HEERE,
onzen God, dienen zullen, totdat wij daar komen. 27 Doch
de HEERE verhardde Farao's hart; en hij wilde hen niet
laten trekken. 28 Maar Farao zeide tot hem: Ga van mij!
wacht u, dat gij niet meer mijn aangezicht ziet; want op
welken dag gij mijn aangezicht zult zien, zult gij sterven!
29 Mozes nu zeide: Gij hebt recht gesproken; ik zal niet
meer uw aangezicht zien!

11 (Want de HEERE had tot Mozes gesproken: Ik zal
nog een plaag over Farao, en over Egypte brengen,
daarna zal hij ulieden van hier laten trekken; als hij u
geheellijk zal laten trekken, zo zal hij u haastelijk van hier
uitdrijven. 2 Spreek nu voor de oren des volks, dat ieder
man van zijn naaste, en iedere vrouw van haar naaste
zilveren vaten en gouden vaten eise. 3 En de HEERE gaf
het volk genade in de ogen der Egyptenaren; ook was
de man Mozes zeer groot in Egypteland voor de ogen
van Farao's knechten, en voor de ogen des volks.) 4
Verder zeide Mozes: Zo heeft de HEERE gezegd: Omtrent
middernacht zal Ik uitgaan door het midden van Egypte; 5
En alle eerstgeborenen in Egypteland zullen sterven, van
Farao's eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou, tot
den eerstgeborene der dienstmaagd, die achter de molen
is, en alle eerstgeborenen van het vee. 6 En er zal een
groot geschrei zijn in het ganse Egypteland, desgelijks
nooit geweest is, en desgelijks niet meer wezen zal. 7
Maar bij alle kinderen Israels zal niet een hond zijn tong
verroeren, van de mensen af tot de beesten toe; opdat
gijlieden weet, dat de HEERE tussen de Egyptenaren
en tussen de Israelieten een afzondering maakt. 8 Dan
zullen al deze uw knechten tot mij afkomen, en zich voor
mij neigen, zeggende: Trek uit, gij en al het volk, dat uw
voetstappen volgt; en daarna zal ik uitgaan. En hij ging uit
van Farao in hitte des toorns. 9 De HEERE dan had tot
Mozes gesproken: Farao zal naar ulieden niet horen, opdat
Mijn wonderen in Egypteland vermenigvuldigd worden. 10
En Mozes en Aaron hebben al deze wonderen gedaan voor
Farao's aangezicht; doch de HEERE verhardde Farao's
hart, dat hij de kinderen Israels uit zijn land niet trekken
liet.

12 De HEERE nu had tot Mozes en tot Aaron in
Egypteland gesproken, zeggende: 2 Deze zelfde
maand zal ulieden het hoofd der maanden zijn; zij zal u de
eerste van de maanden des jaars zijn. 3 Spreekt tot de
ganse vergadering van Israel, zeggende: Aan den tienden
dezer maand neme een iegelijk een lam, naar de huizen
der vaderen, een lam voor een huis. 4 Maar indien een huis
te klein is voor een lam, zo neme hij het en zijn nabuur, de
naaste aan zijn huis, naar het getal der zielen, een iegelijk

naar dat hij eten kan; gij zult rekening maken naar het lam.
5 Gij zult een volkomen lam hebben, een manneken, een
jaar oud; van de schapen of van de geitenbokken zult gij
het nemen. **6** En gij zult het in bewaring hebben tot den
veertienden dag dezer maand; en de ganse gemeente
der vergadering van Israel zal het slachten tussen twee
avonden. **7** En zij zullen van het bloed nemen, en strijken
het aan beide zijposten, en aan den bovendorpel, aan de
huizen, in welke zij het eten zullen. **8** En zij zullen het
vlees eten in denzelfden nacht, aan het vuur gebraden,
met ongezuurde broden; zij zullen het met bittere saus
eten. **9** Gij zult daarvan niet rauw eten, ook geenszins in
water gezoden; maar aan het vuur gebraden, zijn hoofd
met zijn schenkelen en met zijn ingewand. **10** Gij zult
daarvan ook niet laten overblijven tot den morgen; maar
hetgeen daarvan overblijft tot den morgen, zult gij met
vuur verbranden. **11** Aldus nu zult gij het eten: uw lenden
zullen opgeschort zijn, uw schoenen aan uw voeten, en
uw staf in uw hand; en gij zult het met haast eten; het is
des HEEREN pascha. **12** Want Ik zal in dezen nacht door
Egypteland gaan, en alle eerstgeborenen in Egypteland
slaan, van de mensen af tot de beesten toe; en Ik zal
gerichten oefenen aan alle goden der Egyptenaren, Ik, de
HEERE! **13** En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn
aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie,
zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder
ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan
zal. **14** En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis,
en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult
hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.
15 Zeven dagen zult gijlieden ongezuurde broden eten;
maar aan den eersten dag zult gij het zuurdeeg wegdoen
uit uw huizen; want wie het gedesemde eet, van den
eersten dag af tot op den zevenden dag, diezelve ziel zal
uitgeroeid worden uit Israel. **16** En op den eersten dag zal
er een heilige verzameling zijn; ook zult gij een heilige
verzameling hebben op den zevenden dag; er zal geen
werk op denzelven gedaan worden; maar wat van iedere
ziel gegeten zal worden, datzelve alleen mag van ulieden
toegemaakt worden. **17** Zo onderhoudt dan de ongezuurde
broden, dewijl Ik even aan denzelfden dag ulieder heiren uit
Egypteland geleid zal hebben; daarom zult gij dezen dag
houden, onder uw geslachten, tot een eeuwige inzetting.
18 In de eerste maand, aan den veertienden dag der
maand, in den avond, zult gij ongezuurde broden eten, tot
den een en twintigsten dag der maand, in den avond. **19**
Dat er zeven dagen lang geen zuurdesem in uw huizen
gevonden worde, want al wie het gedesemde eten zal,
dezelve ziel zal uit de vergadering van Israel uitgeroeid
worden, hij zij een vreemdeling of een ingeborene des
lands. **20** Gij zult niets eten, dat gedesemd is; in al uw
woningen zult gij ongezuurde broden eten. **21** Mozes dan
riep al de oudsten van Israel, en zeide tot hen: Leest uit,
en neemt u lammeren voor uw huisgezinnen, en slacht het
pascha. **22** Neemt dan een bundelken hysop, en doopt het
in het bloed, dat in een bekken zal wezen; en strijkt aan
den bovendorpel, en aan de beide zijposten van dat bloed,
hetwelk in het bekken zijn zal; doch u aangaande, niemand
zal uitgaan uit de deur van zijn huis, tot aan den morgen.
23 Want de HEERE zal doorgaan, om de Egyptenaren
te slaan; doch wanneer Hij het bloed zien zal aan den
bovendorpel en aan de twee zijposten, zo zal de HEERE
de deur voorbijgaan, en den verderver niet toelaten in uw
huizen te komen om te slaan. **24** Onderhoudt dan deze
zaak, tot een inzetting voor u en voor uw kinderen, tot in
eeuwigheid. **25** En het zal geschieden, als gij in dat land
komt, dat u de HEERE geven zal, gelijk Hij gesproken
heeft, zo zult gij dezen dienst onderhouden. **26** En het zal
geschieden, wanneer uw kinderen tot u zullen zeggen:
Wat hebt gij daar voor een dienst? **27** Zo zult gij zeggen:
Dit is den HEERE een paasoffer, Die voor de huizen
der kinderen Israels voorbijging in Egypte, toen Hij de
Egyptenaren sloeg, en onze huizen bevrijdde! Toen boog
zich het volk en neigde zich. **28** En de kinderen Israels
gingen en deden het, gelijk als de HEERE Mozes en
Aaron geboden had, alzo deden zij. **29** En het geschiedde
ter middernacht, dat de HEERE al de eerstgeborenen
in Egypteland sloeg, van den eerstgeborene van Farao
af, die op zijn troon zitten zou, tot op den eerstgeborene
van de gevangene, die in het gevangenhuis was, en alle
eerstgeborenen der beesten. **30** En Farao stond op bij
nacht, hij en al zijn knechten, en al de Egyptenaars; en
er was een groot geschrei in Egypte; want er was geen
huis, waarin niet een dode was. **31** Toen riep hij Mozes en
Aaron in den nacht, en zeide: Maakt u op, trekt uit het
midden van mijn volk, zo gijlieden als de kinderen van
Israel; en gaat heen, dient den HEERE, gelijk gijlieden
gesproken hebt. **32** Neemt ook met u uw schapen en uw
runderen, zoals gijlieden gesproken hebt, en gaat heen, en
zegent mij ook. **33** En de Egyptenaars hielden sterk aan bij
het volk, haastende, om die uit het land te drijven; want zij
zeiden: Wij zijn allen dood! **34** En het volk nam zijn deeg
op, eer het gedesemd was, hun deegklompen, gebonden
in hun klederen, op hun schouderen. **35** De kinderen
Israels nu hadden gedaan naar het woord van Mozes,
en hadden van de Egyptenaren geeist zilveren vaten, en
gouden vaten, en klederen. **36** Daartoe had de HEERE het
volk genade gegeven in de ogen der Egyptenaren, dat zij
hun hun begeerte deden; en zij beroofden de Egyptenaren.
37 Alzo reisden de kinderen Israels uit van Rameses naar
Sukkoth, omtrent zeshonderd duizend te voet, mannen
alleen, behalve de kinderkens. **38** En veel vermengd volk
trok ook met hen op, en schapen, en runderen, gans veel
vee. **39** En zij bakten van het deeg, dat zij uit Egypte
gebracht hadden, ongezuurde koeken; want het was niet
gedesemd; overmits zij uit Egypte uitgedreven werden,
zodat zij niet vertoeven konden, noch ook tering voor zich
bereiden. **40** De tijd nu der woning, die de kinderen Israels
in Egypte gewoond hebben, is vierhonderd jaren en dertig
jaren. **41** En het geschiedde ten einde van de vierhonderd
en dertig jaren, zo is het even op denzelfden dag geschied,
dat al de heiren des HEEREN uit Egypteland gegaan

zijn. 42 Dezen nacht zal men den HEERE op het vlijtigst
houden, omdat Hij hen uit Egypteland geleid heeft; deze is
de nacht des HEEREN, die op het vlijtigst moet gehouden
worden, van al de kinderen Israels, onder hun geslachten.
43 Voorts zeide de HEERE tot Mozes en Aaron: Dit is de
inzetting van het pascha: geen zoon eens vreemdelings
zal daarvan eten. 44 Doch alle knecht van iedereen, die
voor geld gekocht is, nadat gij hem zult besneden hebben,
dan zal hij daarvan eten. 45 Geen uitlander noch huurling
zal er van eten. 46 In een huis zal het gegeten worden; gij
zult van het vlees niet buiten uit het huis dragen, en gij
zult geen been daaraan breken. 47 De ganse vergadering
van Israel zal het doen. 48 Als nu een vreemdeling bij
u verkeert, en den HEERE het pascha houden zal, dat
alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde, en dan
kome hij daartoe, om dat te houden, en hij zal wezen als
een ingeborene des lands; maar geen onbesnedene zal
daarvan eten. 49 Enerlei wet zij voor de ingeborene, en
den vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u
verkeert. 50 En alle kinderen Israels deden het; gelijk als
de HEERE Mozes en Aaron geboden had, alzo deden
zij. 51 En het geschiedde even ten zelfden dage, dat de
HEERE de kinderen Israels uit Egypteland leidde, naar
hun heiren.

13 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2 Heilig
Mij alle eerstgeborenen; wat enige baarmoeder
opent onder de kinderen Israels, van mensen en van
beesten, dat is Mijn. 3 Verder zeide Mozes tot het volk:
Gedenkt aan dezen zelfden dag, op welken gijlieden uit
Egypte, uit het diensthuis, gegaan zijt; want de HEERE
heeft u door een sterke hand van hier uitgevoerd; daarom
zal het gedesemde niet gegeten worden. 4 Heden gaat
gijlieden uit, in de maand Abib. 5 En het zal geschieden,
als u de HEERE zal gebracht hebben in het land der
Kanaanieten, en der Hethieten, en der Amorieten, en
der Hevieten, en der Jebusieten, hetwelk Hij uw vaderen
gezworen heeft u te geven, een land vloeiende van melk
en honig; zo zult gij dezen dienst houden in deze maand.
6 Zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten, en aan
den zevenden dag zal den HEERE een feest zijn. 7 Zeven
dagen zullen ongezuurde broden gegeten worden, en het
gedesemde zal bij u niet gezien worden, ja, er zal geen
zuurdeeg bij u gezien worden, in al uw palen. 8 En gij zult
uw zoon te kennen geven te dienzelven dage, zeggende:
Dit is om hetgeen de HEERE mij gedaan heeft, toen ik uit
Egypte uittoog. 9 En het zal u zijn tot een teken op uw
hand, en tot een gedachtenis tussen uw ogen, opdat de
wet des HEEREN in uw mond zij, omdat u de HEERE door
een sterke hand uit Egypte uitgevoerd heeft. 10 Daarom
onderhoudt deze inzetting ter bestemder tijd, van jaar tot
jaar. 11 Het zal ook geschieden, wanneer u de HEERE in
het land der Kanaanieten zal gebracht hebben, gelijk Hij u
en uw vaderen gezworen heeft, en Hij het u zal gegeven
hebben; 12 Zo zult gij tot den HEERE doen overgaan alles,
wat de baarmoeder opent; ook alles, wat de baarmoeder
opent van de vrucht der beesten, die gij hebben zult; de
mannetjes zullen des HEEREN zijn. 13 Doch al wat de
baarmoeder der ezelin opent, zult gij lossen met een lam;
wanneer gij het nu niet lost, zo zult gij het den nek breken;
maar alle eerstgeborenen des mensen onder uw zonen
zult gij lossen. 14 Wanneer het geschieden zal, dat uw
zoon u morgen zal vragen, zeggende: Wat is dat? zo zult
gij tot hem zeggen: De HEERE heeft ons door een sterke
hand uit Egypte, uit het diensthuis, uitgevoerd. 15 Want
het geschiedde, toen Farao zich verhardde ons te laten
trekken, zo doodde de HEERE alle eerstgeborenen in
Egypteland, van des mensen eerstgeborene af, tot den
eerstgeborene der beesten; daarom offer ik den HEERE de
mannetjes van alles, wat de baarmoeder opent; doch alle
eerstgeborenen mijner zonen los ik. 16 En het zal tot een
teken zijn op uw hand, en tot voorhoofdspanselen tussen
uw ogen; want de HEERE heeft door een sterke hand ons
uit Egypte uitgevoerd. 17 En het is geschied, toen Farao
het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den
weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was;
want God zeide: Dat het den volke niet rouwe, als zij den
strijd zien zouden, en wederkeren naar Egypte. 18 Maar
God leidde het volk om, langs den weg van de woestijn
der Schelfzee. De kinderen Israels nu togen bij vijven uit
Egypteland. 19 En Mozes nam de beenderen van Jozef
met zich; want hij had met een zwaren eed de kinderen
Israels bezworen, zeggende: God zal ulieden voorzeker
bezoeken; voert dan mijn beenderen met ulieden op van
hier! 20 Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in
Etham, aan het einde der woestijn. 21 En de HEERE toog
voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij
hen op den weg leidde, en des nachts in een vuurkolom,
dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht. 22 Hij
nam de wolkkolom des daags, noch de vuurkolom des
nachts niet weg van het aangezicht des volks.

14 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Spreek tot de kinderen Israels, dat zij wederkeren,
en zich legeren voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en tussen
de zee, voor Baal-Zefon; daar tegenover zult gij u legeren
aan de zee. 3 Farao dan zal zeggen van de kinderen
Israels: Zij zijn verward in het land; die woestijn heeft hen
besloten. 4 En Ik zal Farao's hart verstokken, dat hij hen
najage; en Ik zal aan Farao en aan al zijn heir verheerlijkt
worden, alzo dat de Egyptenaars zullen weten, dat Ik de
HEERE ben. En zij deden alzo. 5 Toen nu de koning van
Egypte werd geboodschapt, dat het volk vluchtte, zo is het
hart van Farao en van zijn knechten veranderd tegen het
volk, en zij zeiden: Waarom hebben wij dat gedaan, dat wij
Israel hebben laten trekken, dat zij ons niet dienden? 6
En hij spande zijn wagen aan, en nam zijn volk met zich.
7 En hij nam zeshonderd uitgelezene wagens, ja, al de
wagens van Egypte, en de hoofdlieden over die allen. 8
Want de HEERE verstokte het hart van Farao, den koning
van Egypte, dat hij de kinderen Israels najaagde; doch de
kinderen Israels waren door een hoge hand uitgegaan. 9
En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden
hen, daar zij zich gelegerd hadden aan de zee; al de

paarden, de wagens van Farao en zijn ruiters, en zijn heir;
nevens Pi-Hachiroth, voor Baal-Zefon. **10** Als Farao nabij
gekomen was, zo hieven de kinderen Israels hun ogen op,
en ziet, de Egyptenaars togen achter hen; en zij vreesden
zeer; toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE. **11**
En zij zeiden tot Mozes: Hebt gij ons daarom, omdat er in
Egypte gans geen graven waren, weggenomen, opdat
wij in deze woestijn sterven zouden? Waarom hebt gij
ons dat gedaan, dat gij ons uit Egypte gevoerd hebt?
12 Is dit niet het woord, dat wij in Egypte tot u spraken,
zeggende: Houd af van ons, en laat ons de Egyptenaren
dienen? Want het ware ons beter geweest de Egyptenaren
te dienen, dan in deze woestijn te sterven. **13** Doch Mozes
zeide tot het volk: Vreest niet, staat vast, en ziet het heil
des HEEREN, dat Hij heden aan ulieden doen zal, want
de Egyptenaars, die gij heden gezien hebt, zult gij niet
weder zien in eeuwigheid. **14** De HEERE zal voor ulieden
strijden, en gij zult stil zijn. **15** Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Wat roept gij tot Mij? Zeg den kinderen Israels, dat
zij voorttrekken. **16** En gij, hef uw staf op, en strek uw
hand uit over de zee, en klief dezelve, dat de kinderen
Israels door het midden der zee gaan op het droge. **17**
En Ik, zie, Ik zal het hart der Egyptenaren verstokken,
dat zij na hen daarin gaan; en Ik zal verheerlijkt worden
aan Farao en aan al zijn heir, aan zijn wagenen en aan
zijn ruiteren. **18** En de Egyptenaars zullen weten, dat Ik
de HEERE ben, wanneer Ik verheerlijkt zal worden aan
Farao, aan zijn wagenen en aan zijn ruiteren. **19** En de
Engel Gods, Die voor het heir van Israel ging, vertrok,
en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun
aangezicht, en stond achter hen. **20** En zij kwamen tussen
het leger der Egyptenaren, en tussen het leger van Israel;
en de wolk was te gelijk duisternis en verlichtte den nacht;
zodat de een tot den ander niet naderde den gansen
nacht. **21** Toen Mozes zijn hand uitstrekte over de zee,
zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken
oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog,
en de wateren werden gekliefd. **22** En de kinderen Israels
zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en
de wateren waren hun een muur, aan hun rechter hand en
aan hun linkerhand. **23** En de Egyptenaars vervolgden hen,
en gingen in, achter hen, al de paarden van Farao, zijn
wagenen en zijn ruiteren, in het midden van de zee. **24** En
het geschiedde in dezelfde morgenwake, dat de HEERE,
in de kolom des vuurs en der wolk, zag op het leger der
Egyptenaren; en Hij verschrikte het leger der Egyptenaren.
25 En Hij stiet de raderen hunner wagenen weg, en deed
ze zwaarlijk voortvaren. Toen zeiden de Egyptenaars:
Laat ons vlieden van het aangezicht van Israel, want de
HEERE strijdt voor hen tegen de Egyptenaars. **26** En de
HEERE zeide tot Mozes: Strek uw hand uit over de zee,
dat de wateren wederkeren over de Egyptenaars, over
hun wagenen en over hun ruiters. **27** Toen strekte Mozes
zijn hand uit over de zee; en de zee kwam weder, tegen
het naken van den morgenstond, tot haar kracht; en de
Egyptenaars vluchtten die tegemoet; en de HEERE stortte
de Egyptenaars in het midden der zee. **28** Want als de
wateren wederkeerden, zo bedekten zij de wagenen en de
ruiters van het ganse heir van Farao, dat hen nagevolgd
was in de zee; er bleef niet een van hen over. **29** Maar
de kinderen Israels gingen op het droge, in het midden
der zee; en de wateren waren hun een muur, aan hun
rechter hand en aan hun linkerhand. **30** Alzo verloste de
HEERE Israel aan dien dag uit de hand der Egyptenaren;
en Israel zag de Egyptenaren dood aan den oever der
zee. **31** Ook zag Israel de grote hand, die de HEERE aan
de Egyptenaren bewezen had; en het volk vreesde den
HEERE, en geloofde in den HEERE, en aan Mozes, Zijn
knecht.

15 Toen zong Mozes en de kinderen Israels de HEERE
dit lied, en spraken, zeggende: Ik zal den HEERE
zingen; want Hij is hogelijk verheven! Het paard en zijn
ruiter heeft Hij in de zee geworpen. **2** De HEERE is mijn
Kracht en Lied, en Hij is mij tot een Heil geweest; deze is
mijn God; daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken;
Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen! **3** De
HEERE is een krijgsman; HEERE is Zijn Naam! **4** Hij heeft
Farao's wagenen en zijn heir in de zee geworpen; en de
keure zijner hoofdlieden zijn verdronken in de Schelfzee.
5 De afgronden hebben hen bedekt; zij zijn in de diepten
gezonken als een steen. **6** O HEERE! Uw rechterhand is
verheerlijkt geworden in macht; Uw rechterhand, o HEERE!
heeft den vijand verbroken! **7** En door Uw grote hoogheid
hebt Gij, die tegen U opstonden, omgeworpen; Gij hebt
Uw brandenden toorn uitgezonden, die hen verteerd heeft
als een stoppel. **8** En door het geblaas van Uw neus zijn
de wateren opgehoopt geworden; de stromen hebben
overeind gestaan, als een hoop; de afgronden zijn stof
geworden in het hart der zee. **9** De vijand zeide: Ik
zal vervolgen, ik zal achterhalen, ik zal den buit delen,
mijn ziel zal van hen vervuld worden, ik zal mijn zwaard
uittrekken, mijn hand zal hen uitroeien. **10** Gij hebt met
Uw wind geblazen; de zee heeft hen gedekt, zij zonken
onder als lood in geweldige wateren! **11** O HEERE! wie
is als Gij onder de goden? wie is als Gij, verheerlijkt in
heiligheid, vreselijk in lofzangen, doende wonder? **12**
Gij hebt Uw rechterhand uitgestrekt, de aarde heeft hen
verslonden! **13** Gij leiddet door Uw weldadigheid dit volk,
dat Gij verlost hebt; Gij voert hen zachtkens door Uw
sterkte tot de liefelijke woning Uwer heiligheid. **14** De
volken hebben het gehoord, zij zullen sidderen; weedom
heeft de ingezetenen van Palestina bevangen. **15** Dan
zullen de vorsten van Edom verbaasd wezen; beving zal
de machtigen der Moabieten bevangen; al de ingezetenen
van Kanaan zullen versmelten! **16** Verschrikking en vrees
zal op hen vallen; door de grootheid van Uw arm zullen
zij verstommen, als een steen, totdat Uw volk, HEERE!
henen doorkome; totdat dit volk henen doorkome, dat Gij
verworven hebt. **17** Die zult Gij inbrengen, en planten hen
op den berg Uwer erfenis, ter plaatse, welke Gij, o HEERE!
gemaakt hebt tot Uw woning, het heiligdom, hetwelk Uw
handen gesticht hebben, o HEERE! **18** De HEERE zal

in eeuwigheid en geduriglijk regeren! 19 Want Farao's
paard, met zijn wagen, met zijn ruiters, zijn in de zee
gekomen, en de HEERE heeft de wateren der zee over
hen doen wederkeren; maar de kinderen Israels zijn op het
droge in het midden van de zee gegaan. 20 En Mirjam, de
profetes, Aarons zuster, nam een trommel in haar hand;
en al de vrouwen gingen uit, haar na, met trommelen en
met reien. 21 Toen antwoordde Mirjam hunlieden: Zingt
den HEERE; want Hij is hogelijk verheven! Hij heeft het
paard met zijn ruiter in de zee gestort! 22 Hierna deed
Mozes de Israelieten voortreizen van de Schelfzee af; en
zij trokken uit tot in de woestijn Sur, en zij gingen drie
dagen in de woestijn, en vonden geen water. 23 Toen
kwamen zij te Mara; doch zij konden het water van Mara
niet drinken, want het was bitter; daarom werd derzelver
naam genoemd Mara. 24 Toen murmureerde het volk
tegen Mozes, zeggende: Wat zullen wij drinken? 25 Hij
dan riep tot den HEERE; en de HEERE wees hem een
hout, dat wierp hij in dat water; toen werd het water zoet.
Aldaar stelde Hij het volk een inzetting en recht, en aldaar
verzocht Hij hetzelve, 26 En zeide: Is het, dat gij met
ernst naar de stem des HEEREN uws Gods horen zult, en
doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn
geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van
de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd
heb; want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester! 27 Toen
kwamen zij te Elim, en daar waren twaalf waterfonteinen,
en zeventig palmbomen; en zij legerden zich aldaar aan
de wateren.

16 Toen zij van Elim gereisd waren, zo kwam de ganse
vergadering der kinderen Israels in de woestijn Sin,
welke is tussen Elim en tussen Sinai, aan den vijftienden
dag der tweede maand, nadat zij uit Egypteland uitgegaan
waren. 2 En de ganse vergadering der kinderen Israels
murmureerde tegen Mozes en tegen Aaron, in de woestijn.
3 En de kinderen Israels zeiden tot hen: Och, dat wij in
Egypteland gestorven waren door de hand des HEEREN,
toen wij bij de vleespotten zaten, toen wij tot verzadiging
brood aten! Want gijlieden hebt ons uitgeleid in deze
woestijn, om deze ganse gemeente door den honger te
doden. 4 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik zal
voor ulieden brood uit den hemel regenen; en het volk zal
uitgaan, en verzamelen elke dagmaat op haar dag; opdat
Ik het verzoeke, of het in Mijn wet ga, of niet. 5 En het zal
geschieden op den zesden dag, dat zij bereiden zullen
hetgeen zij ingebracht zullen hebben; dat zal dubbel zijn
boven hetgeen zij dagelijks zullen verzamelen. 6 Toen
zeiden Mozes en Aaron tot al de kinderen Israels: Aan den
avond, dan zult gij weten, dat u de HEERE uit Egypteland
uitgeleid heeft; 7 En morgen, dan zult gij des HEEREN
heerlijkheid zien, dewijl Hij uw murmureringen tegen den
HEERE gehoord heeft; want wat zijn wij, dat gij tegen
ons murmureert? 8 Voorts zeide Mozes: Als de HEERE
ulieden aan den avond vlees te eten zal geven, en aan
den morgen brood tot verzadiging, het zal zijn, omdat de
HEERE uw murmureringen gehoord heeft, die gij tegen
Hem murmureert; want wat zijn wij? Uw murmureringen
zijn niet tegen ons, maar tegen den HEERE. 9 Daarna
zeide Mozes tot Aaron: Zeg tot de ganse vergadering
der kinderen Israels: Nadert voor het aangezicht des
HEEREN, want Hij heeft uw murmureringen gehoord. 10
En het geschiedde, als Aaron tot de ganse vergadering der
kinderen Israels sprak, en zij zich naar de woestijn keerden,
zo ziet, de heerlijkheid des HEEREN verscheen in de wolk.
11 Ook heeft de HEERE tot Mozes gesproken, zeggende:
12 Ik heb de murmureringen der kinderen Israels gehoord;
spreek tot hen, zeggende: Tussen twee avonden zult gij
vlees eten, en aan den morgen zult gij met brood verzadigd
worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE uw God ben.
13 En het geschiedde aan den avond, dat er kwakkelen
opkwamen, en het leger bedekten; en aan den morgen lag
de dauw rondom het leger. 14 Als nu de liggende dauw
opgevaren was, zo ziet, over de woestijn was een klein
rond ding, klein als de rijm, op de aarde. 15 Toen het
de kinderen Israels zagen, zo zeiden zij, de een tot den
ander: Het is Man, want zij wisten niet wat het was. Mozes
dan zeide tot hen: Dit is het brood, hetwelk de HEERE
ulieden te eten gegeven heeft. 16 Dit is het woord, dat
de HEERE geboden heeft: Verzamelt daarvan een ieder
naar dat hij eten mag, een gomer voor een hoofd, naar het
getal van uw zielen; ieder zal nemen voor degenen, die in
zijn tent zijn. 17 En de kinderen Israels deden alzo, en
verzamelden, de een veel en de ander weinig. 18 Doch als
zij het met de gomer maten, zo had hij, die veel verzameld
had, niets over, en dien, die weinig verzameld had, ontbrak
niet; een iegelijk verzamelde zoveel, als hij eten mocht. 19
En Mozes zeide tot hen: Niemand late daarvan over tot
den morgen. 20 Doch zij hoorden niet naar Mozes, maar
sommige mannen lieten daarvan over tot den morgen.
Toen wiesen er wormen in, en het werd stinkende; dies
werd Mozes zeer toornig op hen. 21 Zij nu verzamelden
het allen morgen, een iegelijk naar dat hij eten mocht;
want als de zon heet werd, zo versmolt het. 22 En het
geschiedde op den zesden dag, dat zij dubbel brood
verzamelden, twee gomers voor een; en al de oversten der
vergadering kwamen en verkondigden het aan Mozes. 23
Hij dan zeide tot hen: Dit is het, dat de HEERE gesproken
heeft: Morgen is de rust, de heilige sabbat des HEEREN!
wat gij bakken zoudt, bakt dat, en ziedt, wat gij zieden
zoudt; en al wat over blijft, legt het op voor u in bewaring
tot den morgen. 24 En zij legden het op tot den morgen,
gelijk als Mozes geboden had; en het stonk niet, en er
was geen worm in. 25 Toen zeide Mozes: Eet dat heden,
want het is heden de sabbat des HEEREN; gij zult het
heden op het veld niet vinden. 26 Zes dagen zult gij het
verzamelen; doch op den zevenden dag is het sabbat, op
denzelven zal het niet zijn. 27 En het geschiedde aan den
zevenden dag, dat sommigen van het volk uitgingen, om
te verzamelen; doch zij vonden niet. 28 Toen zeide de
HEERE tot Mozes: Hoe lang weigert gijlieden te houden
Mijn geboden en Mijn wetten? 29 Ziet, omdat de HEERE
ulieden den sabbat gegeven heeft, daarom geeft Hij u

aan den zesden dag voor twee dagen brood; een ieder
blijve in zijn plaats! dat niemand uit zijn plaats ga op den
zevenden dag! 30 Alzo rustte het volk op den zevenden
dag! 31 En het huis Israels noemde deszelfs naam Man;
en het was als korianderzaad, wit, en de smaak daarvan
was als honigkoeken. 32 Voorts zeide Mozes: Dit is het
woord, hetwelk de HEERE bevolen heeft: Vul een gomer
daarvan tot bewaring voor uw geslachten, opdat zij zien
het brood, dat Ik ulieden heb te eten gegeven in deze
woestijn, toen Ik u uit Egypteland uitleidde. 33 Ook zeide
Mozes tot Aaron: Neem een kruik, en doe een gomer vol
Man daarin; en zet die voor het aangezicht des HEEREN,
tot bewaring voor uw geslachten. 34 Gelijk als de HEERE
aan Mozes geboden had, alzo zette ze Aaron voor de
getuigenis tot bewaring. 35 En de kinderen Israels aten
Man veertig jaren, totdat zij in een bewoond land kwamen;
zij aten Man, totdat zij kwamen aan de pale van het land
Kanaan. 36 Een gomer nu is het tiende deel van een efa.

17 Daarna toog de ganse vergadering van de kinderen
Israels, naar hun dagreizen, uit de woestijn Sin, op
het bevel des HEEREN, en zij legerden zich te Rafidim.
Daar nu was geen water voor het volk om te drinken. 2
Toen twistte het volk met Mozes, en zeide: Geeft gijlieden
ons water, dat wij drinken! Mozes dan zeide tot hen: Wat
twist gij met mij? Waarom verzoekt gij den HEERE? 3 Toen
nu het volk aldaar dorstte naar water, zo murmureerde het
volk tegen Mozes, en het zeide: Waartoe hebt gij ons nu
uit Egypte doen optrekken, opdat gij mij, en mijn kinderen,
en mijn vee, van dorst deed sterven? 4 Zo riep Mozes tot
den HEERE, zeggende: Wat zal ik dit volk doen? Er feilt
niet veel aan, of zij zullen mij stenigen. 5 Toen zeide de
HEERE tot Mozes: Ga heen voor het aangezicht des volks,
en neem met u uit de oudsten van Israel; en neem uw staf
in uw hand, waarmede gij de rivier sloegt, en ga heen. 6
Zie, Ik zal aldaar voor uw aangezicht op den rotssteen in
Horeb staan; en gij zult op den rotssteen slaan, zo zal er
water uitgaan, dat het volk drinke. Mozes nu deed alzo
voor de ogen der oudsten van Israel. 7 En hij noemde
den naam dier plaats Massa en Meriba, om de twist
der kinderen Israels, en omdat zij den HEERE verzocht
hadden, zeggende: Is de HEERE in het midden van ons,
of niet? 8 Toen kwam Amalek en streed tegen Israel in
Rafidim. 9 Mozes dan zeide tot Jozua: Kies ons mannen,
en trek uit, strijd tegen Amalek; morgen zal ik op de hoogte
des heuvels staan, en de staf Gods zal in mijn hand zijn.
10 Jozua nu deed, als Mozes hem gezegd had, strijdende
tegen Amalek; doch Mozes, Aaron en Hur klommen op
de hoogte des heuvels. 11 En het geschiedde, terwijl
Mozes zijn hand ophief, zo was Israel de sterkste; maar
terwijl hij zijn hand nederliet, zo was Amalek de sterkste.
12 Doch de handen van Mozes werden zwaar; daarom
namen zij een steen, en legden dien onder hem, dat hij
daarop zat; en Aaron en Hur onderstutten zijn handen, de
een op deze, en ander op de andere zijde; alzo waren
zijn handen gewis, totdat de zon onderging. 13 Alzo dat
Jozua Amalek en zijn volk krenkte, door de scherpte des
zwaards. 14 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Schrijf dit
ter gedachtenis in een boek, en leg het in de oren van
Jozua, dat Ik de gedachtenis van Amalek geheel uitdelgen
zal van onder den hemel. 15 En Mozes bouwde een altaar;
en hij noemde deszelfs naam: De HEERE is mijn Banier!
16 En hij zeide: Dewijl de hand op den troon des HEEREN
is, zo zal de oorlog des HEEREN tegen Amalek zijn, van
geslacht tot geslacht!

18 Toen Jethro, priester van Midian, schoonvader van
Mozes, hoorde al wat God aan Mozes, en aan Israel,
Zijn volk, gedaan had: dat de HEERE Israel uit Egypte
uitgevoerd had; 2 Zo nam Jethro, Mozes' schoonvader,
Zippora, Mozes' huisvrouw (nadat hij haar wedergezonden
had), 3 Met haar twee zonen, welker enes naam was
Gersom (want hij zeide: Ik ben een vreemdeling geweest
in een vreemd land); 4 En de naam des anderen was
Eliezer, want, zeide hij, de God mijns vaders is tot mijn
Hulpe geweest, en heeft mij verlost van Farao's zwaard.
5 Toen nu Jethro, Mozes' schoonvader, met zijn zonen
en zijn huisvrouw, tot Mozes kwam, in de woestijn, aan
den berg Gods, waar hij zich gelegerd had, 6 Zo zeide hij
tot Mozes: Ik, uw schoonvader Jethro, kom tot u, met uw
huisvrouw, en haar beide zonen met haar. 7 Toen ging
Mozes uit, zijn schoonvader tegemoet, en hij boog zich, en
kuste hem; en zij vraagden de een den ander naar den
welstand, en zij gingen naar de tent. 8 En Mozes vertelde
zijn schoonvader alles, wat de HEERE aan Farao en aan
de Egyptenaren gedaan had, om Israels wil; al de moeite,
die hun op dien weg ontmoet was, en dat hen de HEERE
verlost had. 9 Jethro nu verheugde zich over al het goede,
hetwelk de HEERE Israel gedaan had; dat Hij het verlost
had uit de hand der Egyptenaren. 10 En Jethro zeide:
Gezegend zij de HEERE, Die ulieden verlost heeft uit de
hand der Egyptenaren, en uit Farao's hand; Die dit volk
van onder de hand der Egyptenaren verlost heeft! 11 Nu
weet ik, dat de HEERE groter is dan alle goden; want in
de zaak, waarin zij trotselijk gehandeld hebben, was Hij
boven hen. 12 Toen nam Jethro, de schoonvader van
Mozes, Gode brandoffer en slachtofferen; en Aaron kwam,
en al de oversten van Israel, om brood te eten met den
schoonvader van Mozes, voor het aangezicht Gods. 13
Doch het geschiedde des anderen daags, zo zat Mozes om
het volk te richten, en het volk stond voor Mozes, van den
morgen tot den avond. 14 Als de schoonvader van Mozes
alles zag, wat hij het volk deed, zo zeide hij: Wat ding is
dit, dat gij het volk doet? Waarom zit gij zelf alleen, en al
het volk staat voor u, van den morgen tot den avond? 15
Toen zeide Mozes tot zijn schoonvader: Omdat dit volk tot
mij komt, om God raad te vragen. 16 Wanneer zij een zaak
hebben, zo komt het tot mij, dat ik richte tussen den man
en tussen zijn naaste; en dat ik hun bekend make Gods
instellingen en Zijn wetten. 17 Doch de schoonvader van
Mozes zeide tot hem: De zaak is niet goed, die gij doet. 18
Gij zult geheel vervallen, zo gij, als dit volk, hetwelk bij u
is; want deze zaak is te zwaar voor u, gij alleen kunt het
niet doen. 19 Hoor nu mijn stem, ik zal u raden, en God

zal met u zijn; wees gij voor het volk bij God, en breng gij
de zaken voor God; 20 En verklaar hun de instellingen
en de wetten, en maak hun bekend den weg, waarin zij
wandelen zullen, en het werk, dat zij doen zullen. 21 Doch
zie gij om, onder al het volk, naar kloeke mannen, God
vrezende, waarachtige mannen, de gierigheid hatende;
stel ze over hen, oversten der duizenden, oversten der
honderden, oversten der vijftigen, oversten der tienen. 22
Dat zij dit volk te allen tijde richten; doch het geschiede,
dat zij alle grote zaken aan u brengen, maar dat zij alle
kleine zaken richten; verlicht alzo uzelven, en laat hen
met u dragen. 23 Indien gij deze zaak doet, en God het
u gebiedt, zo zult gij kunnen bestaan; zo zal ook al dit
volk in vrede aan zijn plaats komen. 24 Mozes nu hoorde
naar de stem van zijn schoonvader, en hij deed alles, wat
hij gezegd had. 25 En Mozes verkoos kloeke mannen,
uit gans Israel, en maakte hen tot hoofden over het volk;
oversten der duizenden, oversten der honderden, oversten
der vijftigen, en oversten der tienen; 26 Dat zij het volk
te allen tijde richtten, de harde zaak tot Mozes brachten,
maar zij alle kleine zaak richtten. 27 Toen liet Mozes zijn
schoonvader trekken; en hij ging naar zijn land.

19 In de derde maand, na het uittrekken der kinderen
Israels uit Egypteland, ten zelfden dage kwamen
zij in de woestijn Sinai. 2 Want zij togen uit Rafidim, en
kwamen in de woestijn Sinai, en zij legerden zich in de
woestijn; Israel nu legerde zich aldaar tegenover dien berg.
3 En Mozes klom op tot God. En de HEERE riep tot hem
van den berg, zeggende: Aldus zult gij tot het huis van
Jakob spreken, en den kinderen Israels verkondigen: 4
Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb;
hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen en u tot Mij
gebracht hebt. 5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem
zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn
eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;
6 En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig
volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels
spreken zult. 7 En Mozes kwam en riep de oudsten des
volks, en stelde voor hun aangezichten al deze woorden,
die de HEERE hem geboden had. 8 Toen antwoordde al
het volk gelijkelijk, en zeide: Al wat de HEERE gesproken
heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden des
volks weder tot den HEERE. 9 En de HEERE zeide tot
Mozes: Zie, Ik zal tot u komen in een dikke wolk, opdat het
volk hore, als Ik met u spreek, en dat zij ook eeuwiglijk aan
u geloven. Want Mozes had de HEERE de woorden des
volks verkondigd. 10 Ook zeide de HEERE tot Mozes:
Ga tot het volk, en heilig hen heden en morgen, en dat
zij hun klederen wassen, 11 En bereid zijn tegen den
derden dag; want op den derden dag zal de HEERE voor
de ogen van al het volk afkomen, op den berg Sinai. 12
En bepaal het volk rondom, zeggende: Wacht u op den
berg te klimmen, en deszelfs einde aan te roeren; al wie
den berg aanroert, zal zekerlijk gedood worden. 13 Geen
hand zal hem aanroeren, maar hij zal zekerlijk gestenigd,
of zekerlijk doorschoten worden; hetzij een beest, hetzij
een man, hij zal niet leven. Als de ramshoorn langzaam
gaat, zullen zij op den berg klimmen. 14 Toen ging Mozes
van den berg af tot het volk, en hij heiligde het volk; en zij
wiesen hun klederen. 15 En hij zeide tot het volk: Weest
gereed tegen den derden dag, en nadert niet tot de vrouw.
16 En het geschiedde op den derden dag, toen het morgen
was, dat er op den berg donderen en bliksemen waren, en
een zware wolk, en het geluid ener zeer sterke bazuin,
zodat al het volk verschrikte, dat in het leger was. 17 En
Mozes leidde het volk uit het leger, Gode tegemoet; en zij
stonden aan het onderste des bergs. 18 En de ganse berg
Sinai rookte, omdat de HEERE op denzelven nederkwam
in vuur; en zijn rook ging op, als de rook van een oven;
en de ganse berg beefde zeer. 19 Toen het geluid der
bazuin gaande was, en zeer sterk werd, sprak Mozes; en
God antwoordde hem met een stem. 20 Als de HEERE
nedergekomen was op den berg Sinai, op de spits des
bergs, zo riep de HEERE Mozes op de spits des bergs; en
Mozes klom op. 21 En de HEERE zeide tot Mozes: Ga af,
betuig dit volk, dat zij niet doorbreken tot den HEERE, om
te zien, en velen van hen vallen. 22 Daartoe zullen ook de
priesters, die tot den HEERE naderen, zich heiligen, dat de
HEERE niet tegen hen uitbreke. 23 Toen zeide Mozes tot
den HEERE: Het volk zal op den berg Sinai niet kunnen
klimmen, want Gij hebt ons betuigd, zeggende: Bepaal den
berg, en heilig hem. 24 De HEERE dan zeide tot hem: Ga
heen, klim af, daarna zult gij, en Aaron met u, opklimmen;
doch dat de priesters en het volk niet doorbreken, om op
te klimmen tot den HEERE, dat Hij tegen hen niet uitbreke.
25 Toen klom Mozes af tot het volk, en zeide het hun aan.

20 Toen sprak God al deze woorden, zeggende: 2
Ik ben de HEERE uw God, Die u uit Egypteland,
uit het diensthuis, uitgeleid heb. 3 Gij zult geen andere
goden voor Mijn aangezicht hebben. 4 Gij zult u geen
gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, van hetgeen
boven in den hemel is, noch van hetgeen onder op de
aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde
is. 5 Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen;
want Ik, de HEERE uw God, ben een ijverig God, Die de
misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het
derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten; 6
En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij
liefhebben, en Mijn geboden onderhouden. 7 Gij zult den
Naam des HEEREN uws Gods niet ijdellijk gebruiken;
want de HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam
ijdellijk gebruikt. 8 Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien
heiligt. 9 Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen;
10 Maar de zevende dag is de sabbat des HEEREN uws
Gods; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch
uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd,
noch uw vee, noch uw vreemdeling, die in uw poorten is;
11 Want in zes dagen heeft de HEERE den hemel en de
aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte
ten zevenden dage; daarom zegende de HEERE den
sabbatdag, en heiligde denzelven. 12 Eert uw vader en uw
moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land, dat

u de HEERE uw God geeft. **13** Gij zult niet doodslaan.
14 Gij zult niet echtbreken. **15** Gij zult niet stelen. **16**
Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.
17 Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet
begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch
zijn dienstmaagd, noch zijn os, noch zijn ezel, noch iets,
dat uws naasten is. **18** En al het volk zag de donderen, en
de bliksemen, en het geluid der bazuin, en den rokenden
berg; toen het volk zulks zag, weken zij af, en stonden van
verre. **19** En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, en
wij zullen horen; en dat God met ons niet spreke, opdat wij
niet sterven! **20** En Mozes zeide tot het volk: Vreest niet,
want God is gekomen, opdat Hij u verzocht, en opdat Zijn
vreze voor uw aangezicht zou zijn, dat gij niet zondigdet.
21 En het volk stond van verre; maar Mozes naderde tot
de donkerheid, alwaar God was. **22** Toen zeide de HEERE
tot Mozes: Aldus zult gij tot de kinderen Israels zeggen: Gij
hebt gezien, dat Ik met ulieden van den hemel gesproken
heb. **23** Gij zult nevens Mij niet maken zilveren goden, en
gouden goden zult gij u niet maken. **24** Maakt Mij een
altaar van aarde, en offert daarop uw brandofferen, en uw
dankofferen, uw schapen, en uw runderen; aan alle plaats,
waar Ik Mijns Naams gedachtenis stichten zal, zal Ik tot
u komen, en zal u zegenen. **25** Maar indien gij Mij een
stenen altaar zult maken, zo zult gij dit niet bouwen van
gehouwen steen; zo gij uw houwijzer daarover verheft, zo
zult gij het ontheiligen. **26** Gij zult ook niet met trappen tot
Mijn altaar opklimmen, opdat uw schaamte voor hetzelve
niet ontdekt worde.

21 Dit nu zijn de rechten, die gij hun zult voorstellen.
2 Als gij een Hebreeuwsen knecht kopen zult, die
zal zes jaren dienen; maar in het zevende zal hij voor vrij
uitgaan, om niet. **3** Indien hij met zijn lijf ingekomen zal
zijn, zo zal hij met zijn lijf uitgaan; indien hij een getrouwd
man was, zo zal zijn vrouw met hem uitgaan. **4** Indien
hem zijn heer een vrouw gegeven, en zij hem zonen of
dochteren gebaard zal hebben, zo zal de vrouw en haar
kinderen haars heren zijn, en hij zal met zijn lijf uitgaan. **5**
Maar indien de knecht ronduit zeggen zal: Ik heb mijn heer,
mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet vrij uitgaan; **6**
Zo zal hem zijn heer tot de goden brengen, daarna zal
hij hem aan de deur, of aan den post brengen; en zijn
heer zal hem met een priem zijn oor doorboren, en hij
zal hem eeuwiglijk dienen. **7** Wanneer nu iemand zijn
dochter zal verkocht hebben tot een dienstmaagd, zo zal
zij niet uitgaan, gelijk de knechten uitgaan. **8** Indien zij
kwalijk bevalt in de ogen haars heren, dat hij haar niet
ondertrouwd heeft, zo zal hij haar doen lossen; aan een
vreemd volk haar te verkopen zal hij niet vermogen, dewijl
hij trouweloos met haar gehandeld heeft. **9** Maar indien
hij haar aan zijn zoon ondertrouwt, zo zal hij met haar
doen naar het recht der dochteren. **10** Indien hij voor
zich een andere neemt, zo zal hij aan deze haar spijs,
haar deksel, en haar huwelijksplicht niet onttrekken. **11**
En indien hij haar deze drie dingen niet doet, zo zal zij
om niet uitgaan, zonder geld. **12** Wie iemand slaat, dat
hij sterft, die zal zekerlijk gedood worden. **13** Doch die
hem niet nagesteld heeft, maar God heeft hem zijn hand
doen ontmoeten, zo zal Ik u een plaats bestellen, waar hij
henen vliede. **14** Maar indien iemand tegen zijn naaste
moedwillig gehandeld heeft, om hem met list te doden,
zo zult gij denzelven van voor Mijn altaar nemen, dat hij
sterve. **15** Zo wie zijn vader of zijn moeder slaat, die zal
zekerlijk gedood worden. **16** Verder, zo wie een mens
steelt, hetzij dat hij dien verkocht heeft, of dat hij in zijn
hand gevonden wordt, die zal zekerlijk gedood worden. **17**
Wie ook zijn vader of zijn moeder vloekt, die zal zekerlijk
gedood worden. **18** En wanneer mannen twisten, en de
een slaat den ander met een steen, of met een vuist, en hij
sterft niet, maar valt te bedde; **19** Indien hij weder opstaat,
en op straat gaat bij zijn stok, zo zal hij, die hem sloeg,
onschuldig zijn; alleen zal hij geven hetgeen hij verzuimd
heeft, en hij zal hem volkomen laten helen. **20** Wanneer
ook iemand zijn dienstknecht of zijn dienstmaagd met een
stok slaat, dat hij onder zijn hand sterft, die zal zekerlijk
gewroken worden. **21** Zo hij nochtans een dag of twee
dagen overeind blijft, zo zal hij niet gewroken worden; want
hij is zijn geld. **22** Wanneer nu mannen kijven, en slaan
een zwangere vrouw, dat haar de vrucht afgaat, doch geen
dodelijk verderf zij, zo zal hij zekerlijk gestraft worden, gelijk
als hem de man der vrouw oplegt, en hij zal het geven
door de rechters. **23** Maar indien er een dodelijk verderf
zal zijn, zo zult gij geven ziel voor ziel. **24** Oog voor oog,
tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet. **25** Brand
voor brand, wond voor wond, buil voor buil. **26** Wanneer
ook iemand het oog van zijn dienstknecht, of het oog van
zijn dienstmaagd slaat, en verderft het, hij zal hem vrij
laten gaan voor zijn oog. **27** En indien hij een tand van zijn
dienstknecht, of een tand van zijn dienstmaagd uitslaat, zo
zal hij hem vrijlaten voor zijn tand. **28** En wanneer een
os een man of een vrouw stoot, dat hij sterft, zal de os
zekerlijk gestenigd worden, en zijn vlees zal niet gegeten
worden; maar de heer van den os zal onschuldig zijn. **29**
Maar indien de os te voren stotig geweest is, en zijn heer is
daarvan overtuigd geweest, en hij hem niet bewaard heeft,
en hij doodt een man of een vrouw, zo zal die os gestenigd
worden, en zijn heer zal ook gedood worden. **30** Indien
hem losgeld opgelegd wordt, zo zal hij tot lossing zijner ziel
geven naar alles, wat hem zal opgelegd worden; **31** Hetzij
dat hij een zoon gestoten heeft, of een dochter gestoten
heeft, naar dat recht zal hem gedaan worden. **32** Indien de
os een knecht of een dienstmaagd stoot, hij zal zijn heer
dertig zilverlingen geven, en de os zal gestenigd worden.
33 En wanneer iemand een kuil opent, of wanneer iemand
een kuil graaft, en hij dekt hem niet toe, en een os of ezel
valt daarin; **34** De heer des kuils zal het vergelden; hij zal
aan deszelfs heer het geld wederkeren; doch dat dode zal
zijns wezen. **35** Wanneer nu iemands os den os van zijn
naaste kwetst, dat hij sterft, zo zal men den levenden os
verkopen, en het geld daarvan half en half delen, en den
dode zal men ook half en half delen. **36** Of is het kennelijk
geweest, dat die os van te voren stotig was, en zijn heer

heeft hem niet bewaard, zo zal hij in alle manier os voor os
vergelden; doch de dode zal zijns wezen.

22 Wanneer iemand een os, of klein vee steelt, en
slacht het, of verkoopt het, die zal vijf runderen voor
een os wedergeven, en vier schapen voor een stuk klein
vee. **2** Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven,
en hij wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem geen
bloedschuld zijn. **3** Indien de zon over hem opgegaan is,
zo zal het hem een bloedschuld zijn; hij zal het volkomen
wedergeven; heeft hij niet, zo zal hij verkocht worden
voor zijn dieverij. **4** Indien de diefstal levend in zijn hand
voorzeker gevonden wordt, hetzij os, of ezel, of klein vee,
hij zal het dubbel wedergeven. **5** Wanneer iemand een
veld, of een wijngaard laat afweiden, en hij zijn beest
daarin drijft, dat het in eens anders veld weidt, die zal
het van het beste zijns velds en van het beste zijns
wijngaards wedergeven. **6** Wanneer een vuur uitgaat, en
vat de doornen, zodat de koornhoop verteerd wordt, of
het staande koorn, of het veld; hij, die de brand heeft
aangestoken, zal het volkomen wedergeven. **7** Wanneer
iemand zijn naaste geld of vaten te bewaren geeft, en
het wordt uit diens mans huis gestolen; indien de dief
gevonden wordt, hij zal het dubbel wedergeven. **8** Indien
de dief niet gevonden wordt, zo zal de heer des huizes tot
de goden gebracht worden, of hij niet zijn hand aan zijns
naasten have gelegd heeft. **9** Over alle zaak van onrecht,
over een os, over een ezel, over klein vee, over kleding,
over al het verlorene, hetwelk iemand zegt, dat het zijn
is, beider zaak zal voor de goden komen; wien goden
verwijzen, die zal het aan zijn naaste dubbel wedergeven.
10 Wanneer iemand aan zijn naaste een ezel, of os, of
klein vee, of enig beest te bewaren geeft, en het sterft, of
het wordt verzeerd, of weggedreven, dat het niemand ziet;
11 Zo zal des HEEREN eed tussen hen beiden zijn, of
hij niet zijn hand aan zijns naasten have geslagen heeft;
en derzelver heer zal dien aannemen; en hij zal het niet
wedergeven. **12** Maar indien het van hem zekerlijk gestolen
is, hij zal het zijn heer wedergeven. **13** Is het gewisselijk
verscheurd, dat hij het brenge tot getuige, zo zal hij het
verscheurde niet wedergeven. **14** En wanneer iemand van
zijn naaste wat begeert, en het wordt beschadigd, of het
sterft; zijn heer daar niet bij zijnde, zal hij het volkomen
wedergeven. **15** Indien zijn heer daarbij geweest is, hij zal
het niet wedergeven; indien het gehuurd is, zo is het voor
zijn huur gekomen. **16** Wanneer nu iemand een maagd
verlokt, die niet ondertrouwd is, en hij ligt bij haar, die zal
haar zonder uitstel een bruidschat geven, dat zij hem ter
vrouwe zij. **17** Indien haar vader ganselijk weigert haar aan
hem te geven, zo zal hij geld geven naar den bruidschat
der maagden. **18** De toveres zult gij niet laten leven. **19** Al
wie bij een beest ligt, die zal zekerlijk gedood worden.
20 Wie de goden offert, behalve den HEERE alleen, die
zal verbannen worden. **21** Gij zult ook den vreemdeling
geen overlast doen, noch hem onderdrukken; want gij zijt
vreemdelingen geweest in Egypteland. **22** Gij zult geen
weduwe noch wees beledigen. **23** Indien gij hen enigszins
beledigt, en indien zij enigszins tot Mij roepen, Ik zal hun
geroep zekerlijk verhoren; **24** En Mijn toorn zal ontsteken,
en Ik zal ulieden met het zwaard doden; en uw vrouwen
zullen weduwen, en uw kinderen zullen wezen worden. **25**
Indien gij Mijn volk, dat bij u arm is, geld leent, zo zult
gij tegen hetzelve niet zijn, als een woekeraar; gij zult
op hetzelve geen woeker leggen. **26** Indien gij enigszins
uws naasten kleed te pand neemt, zo zult gij het hem
wedergeven, eer de zon ondergaat; **27** Want dat alleen
is zijn deksel, het is zijn kleed over zijn huid; waarin zou
hij liggen? Het zal dan geschieden, wanneer hij tot Mij
roept, dat Ik het zal horen; want Ik ben genadig! **28** De
goden zult gij niet vloeken, en de oversten in uw volk
zult gij niet lasteren. **29** Uw volheid en uw tranen zult gij
niet uitstellen; den eerstgeborene uwer zonen zult gij Mij
geven. **30** Desgelijks zult gij doen met uw ossen en met
uw schapen; zeven dagen zullen zij bij hun moeder zijn, op
den achtsten dag zult gij ze Mij geven. **31** Gij nu zult Mij
heilige lieden zijn; daarom zult gij geen vlees eten, dat op
het veld verscheurd is, en zult het den hond voorwerpen.

23 Gij zult geen vals gerucht opnemen; en stelt uw
hand niet bij den goddeloze, om een getuige tot
geweld te zijn. **2** Gij zult de menigte tot boze zaken niet
volgen; en gij zult niet spreken in een twistige zaak, dat
gij u neigt naar de menigte, om het recht te buigen. **3**
Ook zult gij den geringe niet voortrekken en zijn twistige
zaak. **4** Wanneer gij uw vijands os, of zijn dwalenden ezel,
ontmoet, gij zult hem denzelven ganselijk wederbrengen.
5 Wanneer gij uws haters ezel onder zijn last ziet liggen,
zult gij dan nalatig zijn, om het uwe te verlaten voor
hem? Gij zult het in alle manier met hem verlaten. **6**
Gij zult het recht uws armen niet buigen in zijn twistige
zaak. **7** Zijt verre van valse zaken; en den onschuldige en
gerechtige zult gij niet doden; want Ik zal de goddeloze niet
rechtvaardigen. **8** Ook zult gij geen geschenk nemen; want
het geschenk verblindt de zienden, en het verkeert de zaak
der rechtvaardigen. **9** Gij zult ook den vreemdeling niet
onderdrukken; want gij kent het gemoed des vreemdelings,
dewijl gij vreemdelingen geweest zijt in Egypteland. **10** Gij
zult ook zes jaar uw land bezaaien, en deszelfs inkomst
verzamelen; **11** Maar in het zevende zult gij het rusten en
stil liggen laten, dat de armen uws volks mogen eten, en
het overige daarvan de beesten des velds eten mogen;
alzo zult gij ook doen met uw wijngaard, en met uw
olijfbomen. **12** Zes dagen zult gij uw werken doen; maar op
den zevenden dag zult gij rusten; opdat uw os en uw ezel
ruste, en dat de zoon uwer dienstmaagd en de vreemdeling
adem scheppe. **13** In alles, wat Ik tot ulieden gezegd heb,
zult gij op uw hoede zijn; en den naam van andere goden
zult gij niet gedenken; uit uw mond zal hij niet gehoord
worden! **14** Drie reizen in het jaar zult gij Mij feest houden.
15 Het feest van de ongezuurde broden zult gij houden;
zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten (gelijk Ik u
geboden heb), ter bestemder tijd in de maand Abib, want
in dezelve zijt gij uit Egypte getogen; doch men zal niet
ledig voor Mijn aangezicht verschijnen. **16** En het feest

des oogstes, der eerste vruchten van uw arbeid, die gij op
het veld gezaaid zult hebben. En het feest der inzameling,
op den uitgang des jaars, wanneer gij uw arbeid uit het
veld zult ingezameld hebben. **17** Drie malen des jaars
zullen al uw mannen voor het aangezicht des Heeren
HEEREN verschijnen. **18** Gij zult het bloed Mijns offers
met geen gedesemde broden offeren; ook zal het vette
Mijns feestes tot op den morgen niet vernachten. **19** De
eerstelingen der eerste vruchten uws lands zult gij in het
huis des HEEREN uws Gods brengen. Gij zult het bokje
niet koken in de melk zijner moeder. **20** Ziet, Ik zende een
Engel voor uw aangezicht, om u te behoeden op dezen
weg, en om u te brengen tot de plaats, die Ik bereid heb.
21 Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijner stem
gehoorzaam, en verbittert Hem niet; want Hij zal ulieder
overtredingen niet vergeven; want Mijn Naam is in het
binnenste van Hem. **22** Maar zo gij Zijner stem naarstiglijk
gehoorzaamt, en doet al wat Ik spreken zal, zo zal Ik uwer
vijanden vijand, en uwer wederpartijders wederpartij zijn.
23 Want Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan, en Hij zal
u inbrengen tot de Amorieten, en Hethieten, en Ferezieten,
en Kanaanieten, Hevieten, en Jebusieten; en Ik zal hen
verdelgen. **24** Gij zult u voor hun goden niet buigen, noch
hen dienen; ook zult gij naar hun werken niet doen; maar
gij zult ze geheel afbreken, en hun opgerichte beelden
ganselijk vermorzelen. **25** En gij zult den HEERE uw God
dienen, zo zal Hij uw brood en uw water zegenen; en Ik zal
de krankheden uit het midden van u weren. **26** Er zal geen
misdrachtige, noch onvruchtbare in uw land zijn; Ik zal het
getal uwer dagen vervullen. **27** Ik zal Mijn schrik voor uw
aangezicht zenden, en al het volk, tot hetwelk gij komt,
versaagd maken; en Ik zal maken, dat al uw vijanden u den
nek toekeren. **28** Ik zal ook horzelen voor uw aangezicht
zenden; die zullen van voor uw aangezicht uitstoten de
Hevieten, de Kanaanieten en de Hethieten. **29** Ik zal hen
in een jaar van uw aangezicht niet uitstoten, opdat het
land niet woest worde, en het wild gedierte boven u niet
vermenigvuldigd worde. **30** Ik zal hen allengskens van
uw aangezicht uitstoten, totdat gij gewassen zijt en het
land erft. **31** En Ik zal uw landpalen zetten van de zee
Suf tot aan de zee der Filistijnen, en van de woestijn tot
aan de rivier; want Ik zal de inwoners van dat land in uw
hand geven, dat gij hen voor uw aangezicht uitstoot. **32** Gij
zult met hen, noch met hun goden, een verbond maken.
33 Zij zullen in uw land niet wonen, opdat zij u tegen Mij
niet doen zondigen; indien gij hun goden dient, het zal u
voorzeker tot een valstrik zijn.

24 Daarna zeide Hij tot Mozes: Klim op tot den HEERE,
gij en Aaron, Nadab en Abihu, en zeventig van de
oudsten van Israel; en buigt u neder van verre! **2** En dat
Mozes alleen zich nadere tot den HEERE, maar dat zij niet
naderen; en het volk klimme ook niet op met hem. **3** Als
Mozes kwam en verhaalde aan het volk al de woorden
des HEEREN, en al de rechten, toen antwoordde al het
volk met een stem, en zij zeiden: Al deze woorden, die
de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen. **4** Mozes
nu beschreef al de woorden des HEEREN, en hij maakte
zich des morgens vroeg op, en hij bouwde een altaar
onder aan den berg, en twaalf kolommen, naar de twaalf
stammen van Israel. **5** En hij zond de jongelingen van de
kinderen Israels, die brandofferen offerden, en den HEERE
dankofferen offerden, van jonge ossen. **6** En Mozes nam
de helft van het bloed, en zette het in bekkens; en de helft
van het bloed sprengde hij op het altaar. **7** En hij nam
het boek des verbonds, en hij las het voor de oren des
volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft,
zullen wij doen en gehoorzamen. **8** Toen nam Mozes dat
bloed, en sprengde het op het volk; en hij zeide: Ziet, dit is
het bloed des verbonds, hetwelk de HEERE met ulieden
gemaakt heeft over al die woorden. **9** Mozes nu en Aaron
klommen opwaarts, ook Nadab en Abihu, en zeventig
van de oudsten van Israel. **10** En zij zagen den God van
Israel, en onder Zijn voeten als een werk van saffierstenen,
en als de gestaltenis des hemels in Zijn klaarheid. **11**
Doch Hij strekte Zijn hand niet tot de afgezonderden van
de kinderen Israels; maar zij aten en dronken, nadat zij
God gezien hadden. **12** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Kom tot Mij op den berg, en wees aldaar; en Ik zal u
stenen tafelen geven, en de wet, en de geboden, die Ik
geschreven heb, om hen te onderwijzen. **13** Toen maakte
zich Mozes op, met Jozua, zijn dienaar; en Mozes klom
op den berg Gods. **14** En hij zeide tot de oudsten: Blijft
gij ons hier, totdat wij weder tot u komen; en ziet, Aaron
en Hur zijn bij u; wie enige zaken heeft, zal tot dezelve
komen. **15** Toen Mozes op den berg geklommen was, zo
heeft een wolk den berg bedekt. **16** En de heerlijkheid
des HEEREN woonde op den berg Sinai, en de wolk
bedekte hem zes dagen, en op den zevenden dag riep Hij
Mozes uit het midden der wolk. **17** En het aanzien der
heerlijkheid des HEEREN was als een verterend vuur, op
het opperste diens bergs, in de ogen der kinderen Israels.
18 En Mozes ging in het midden der wolk, nadat hij op den
berg geklommen was; en Mozes was op dien berg veertig
dagen en veertig nachten.

25 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Spreek tot de kinderen Israels, dat zij voor Mij een
hefoffer nemen. Van alle man, wiens hart zich vrijwillig
bewegen zal, zult gij Mijn hefoffer nemen. **3** Dit nu is het
hefoffer, hetwelk gij van hen nemen zult: goud, en zilver, en
koper; **4** Als ook hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en
fijn linnen, en geiten haar. **5** En roodgeverfde ramsvellen,
en dassenvellen, en sittimhout; **6** Olie tot den luchter,
specerijen ter zalfolie, en tot roking welriekende specerijen;
7 Sardonixstenen, en vervullende stenen tot den efod,
en tot den borstlap. **8** En zij zullen Mij een heiligdom
maken, dat Ik in het midden van hen wone. **9** Naar al
wat Ik u tot een voorbeeld dezes tabernakels, en een
voorbeeld van al deszelfs gereedschap wijzen zal, even
alzo zult gijlieden dat maken. **10** Zo zullen zij een ark van
sittimhout maken; twee ellen en een halve zal haar lengte
zijn, en anderhalve el haar breedte, en anderhalve el haar
hoogte. **11** En gij zult ze met louter goud overtrekken,

van binnen en van buiten zult gij ze overtrekken; en gij
zult op dezelve een gouden krans maken rondom heen.
12 En giet voor haar vier gouden ringen, en zet die aan
haar vier hoeken, alzo dat twee ringen op de ene zijde
derzelve zijn, en twee ringen op haar andere zijde. 13
En maak handbomen van sittimhout, en overtrek ze met
goud. 14 En steek de handbomen in de ringen, die aan de
zijde der ark zijn, dat men de ark daarmede drage. 15
De draagbomen zullen in de ringen der ark zijn; zij zullen
er niet uitgetogen worden. 16 Daarna zult gij in de ark
leggen de getuigenis, die Ik u geven zal. 17 Gij zult ook
een verzoendeksel maken van louter goud; twee ellen
en een halve zal deszelfs lengte zijn, en anderhalve el
deszelfs breedte. 18 Gij zult ook twee cherubim van goud
maken; van dicht goud zult gij ze maken, uit de beide
einden des verzoendeksels. 19 En maak u een cherub uit
het ene einde aan deze zijde, en den andere cherub uit
het andere einde aan gene zijde; uit het verzoendeksel
zult gijlieden de cherubim maken, uit de beide einden van
hetzelve. 20 En de cherubim zullen hun beide vleugelen
omhoog uitbreiden, bedekkende met hun vleugelen het
verzoendeksel; en hun aangezichten zullen tegenover
elkander zijn; de aangezichten der cherubim zullen naar
het verzoendeksel zijn. 21 En gij zult het verzoendeksel
boven op de ark zetten, nadat gij in de ark de getuigenis,
die Ik u geven zal, zult gelegd hebben. 22 En aldaar zal
Ik bij u komen, en Ik zal met u spreken van boven het
verzoendeksel af, van tussen de twee cherubim, die op de
ark der getuigenis zijn zullen, alles, wat Ik u gebieden zal
aan de kinderen Israels. 23 Gij zult ook een tafel maken
van sittimhout; twee ellen zal haar lengte zijn, en een el
haar breedte, en een el en een halve zal haar hoogte zijn.
24 En gij zult ze met louter goud overtrekken; gij zult ook
een gouden krans daaraan maken, rondom heen. 25 Gij
zult ook een lijst rondom daaraan maken, een hand breed;
en gij zult een gouden krans rondom derzelver lijst maken.
26 Ook zult gij vier gouden ringen daaraan maken; en gij
zult de ringen zetten aan de vier hoeken, die aan derzelver
vier voeten zijn zullen. 27 Tegenover de lijst zullen de
ringen zijn, tot plaatsen voor de handbomen, om de tafel
te dragen. 28 Deze handbomen nu zult gij van sittimhout
maken, en gij zult dezelve met goud overtrekken; en de
tafel zal daaraan gedragen worden. 29 Gij zult ook maken
haar schotelen, en haar rookschalen, en haar platelen, en
haar kroezen (met welke zij bedekt zal worden); van louter
goud zult gij ze maken. 30 En gij zult op deze tafel altijd
het toonbrood voor Mijn aangezicht leggen. 31 Gij zult
ook een kandelaar van louter goud maken. Van dicht werk
zal deze kandelaar gemaakt worden, zijn schacht, en zijn
rietjes; zijn schaaltjes, zijn knopen, en zijn bloemen zullen
uit hem zijn. 32 En zes rieten zullen uit zijn zijden uitgaan;
drie rieten des kandelaars uit zijn ene zijde, en drie rieten
des kandelaars uit zijn andere zijde. 33 In het ene riet
zullen drie schaaltjes zijn, gelijke amandelnoten, een knoop
en een bloem; en drie schaaltjes, gelijk amandelnoten
in een ander riet, een knoop en een bloem; alzo zullen
die zes rieten zijn, die uit den kandelaar gaan. 34 Maar
aan den kandelaar zelven zullen vier schaaltjes zijn, gelijk
amandelnoten, met knopen, en met zijn bloemen. 35 En
daar zal een knoop zijn onder twee rieten, uit denzelven
uitgaande; ook een knoop onder twee rieten, uit denzelven
uitgaande; nog een knoop onder twee rieten, uit denzelven,
uitgaande; alzo zal het zijn met zes rieten, die uit den
kandelaar uitgaan. 36 Hun knopen en hun rieten zullen uit
hem zijn; het zal altemaal een enig dicht werk van louter
goud zijn. 37 Gij zult hem ook zeven lampen maken, en
men zal zijn lampen aansteken, en doen lichten aan zijn
zijden. 38 Zijn snuiters en zijn blusvaten zullen louter goud
zijn. 39 Uit een talent louter goud zal men dat maken, met
al dit gereedschap. 40 Zie dan toe, dat gij het maakt naar
hun voorbeeld, hetwelk u op den berg getoond is.

26 Den tabernakel nu zult gij maken van tien gordijnen,
van fijn getweernd linnen, en hemelsblauw, en purper,
en scharlaken, met cherubim; van het allerkunstelijkste
werk zult gij ze maken. 2 De lengte van een gordijn
zal van acht en twintig ellen zijn, en de breedte ener
gordijn van vier ellen; al deze gordijnen zullen een maat
hebben. 3 Er zullen vijf gordijnen samengevoegd zijn,
de een aan de andere; wederom zullen er vijf gordijnen
samengevoegd zijn, de een aan de andere. 4 En gij
zult hemelsblauwe striklisjes maken aan den kant van
de ene gordijn, aan het uiterste, in de samenvoeging;
alzo zult gij ook doen aan den uitersten kant der gordijn,
aan de tweede samenvoegende. 5 Vijftig striklisjes zult
gij aan de ene gordijn maken, en vijftig striklisjes zult gij
maken aan het uiterste der gordijn, dat aan de tweede
samenvoegende is; deze striklisjes zullen het ene aan het
andere samenvatten. 6 Gij zult ook vijftig gouden haakjes
maken, en zult de gordijnen samenvoegen, de ene aan
de andere, met deze haakjes, opdat het een tabernakel
zij. 7 Ook zult gij gordijnen uit geiten haar maken tot
een tent over den tabernakel; van elf gordijnen zult gij
die maken. 8 De lengte ener gordijn zal dertig ellen zijn,
en de breedte ener gordijn vier ellen; deze elf gordijnen
zullen een maat hebben. 9 En gij zult vijf dezer gordijnen
aan elkander bijzonder voegen, en zes dezer gordijnen
bijzonder; en de zesde dezer gordijnen zult gij dubbel
maken, recht voorop de tent. 10 En gij zult vijftig striklisjes
maken aan den kant van de ene gordijn, het uiterste in
de samenvoeging, en vijftig striklisjes aan den kant van
de gordijn, die de tweede samenvoegende is. 11 Gij zult
ook vijftig koperen haakjes maken, en gij zult de haakjes
in de striklisjes doen, en gij zult de tent samenvoegen,
dat zij een zij. 12 Het overige nu, dat overschiet aan de
gordijnen der tent, de helft der gordijn, die overschiet, zal
overhangen, aan de achterste delen des tabernakels. 13
En een el van deze, en een el van gene zijde van hetgeen,
dat overig zijn zal aan de lengte van de gordijnen der
tent, zal overhangen aan de zijden des tabernakels, aan
deze en aan gene zijde, om dien te bedekken. 14 Gij
zult ook voor de tent een deksel maken van roodgeverfde
ramsvellen, en daarover een deksel van dassenvellen. 15

Gij zult ook tot den tabernakel staande berderen maken
van sittimhout. 16 De lengte van een berd zal tien ellen
zijn, en een el en een halve el zal de breedte van elk berd
zijn. 17 Twee houvasten zal een berd hebben, als sporten
in een ladder gezet, het ene nevens het andere; alzo zult
gij het met al de berderen des tabernakels maken. 18 En
de berderen tot den tabernakel zult gij aldus maken; twintig
berderen naar de zuidzijde zuidwaarts. 19 Gij zult ook
veertig zilveren voeten maken onder de twintig berderen;
twee voeten onder een berd, aan zijn twee houvasten,
en twee voeten onder een ander berd, aan zijn twee
houvasten. 20 Er zullen ook twintig berderen zijn aan de
andere zijde des tabernakels, aan den noorderhoek, 21
Met hun veertig zilveren voeten; twee voeten onder een
berd, en twee voeten onder een ander berd. 22 Doch aan
de zijde des tabernakels tegen het westen zult gij zes
berderen maken. 23 Ook zult gij twee berderen maken tot
de hoekberderen des tabernakels, aan de beide zijden. 24
En zij zullen van beneden als tweelingen samengevoegd
zijn; zij zullen ook als tweelingen aan het oppereinde
deszelven samengevoegd zijn, met een ring; alzo zal het
met de twee berderen zijn; tot twee hoekberderen zullen zij
zijn. 25 Alzo zullen de acht berderen zijn met hun zilveren
voeten, zijnde zestien voeten; twee voeten onder een berd,
wederom twee voeten onder een berd. 26 Gij zult ook
richelen maken van sittimhout; vijf aan de berderen van
de ene zijde des tabernakels; 27 En vijf richelen aan de
berderen van de andere zijde des tabernakels; alsook vijf
richelen aan de berderen van de zijde des tabernakels,
aan de beide zijden westwaarts. 28 En de middelste richel
zal midden aan de berderen zijn, doorschietende van het
ene einde tot het andere einde. 29 En gij zult de berderen
met goud overtrekken, en hun ringen (de plaatsen voor
de richelen) zult gij van goud maken; de richelen zult gij
ook met goud overtrekken. 30 Dan zult gij den tabernakel
oprichten naar zijn wijze, die u op den berg getoond is. 31
Daarna zult gij een voorhang maken, van hemelsblauw, en
purper, en scharlaken, en fijn getweernd linnen; van het
allerkunstelijkste werk zal men dien maken, met cherubim.
32 En gij zult hem hangen aan vier pilaren van sittim
hout, met goud overtogen; hun haken zullen van goud
zijn; staande op vier zilveren voeten. 33 En gij zult den
voorhang onder de haakjes hangen, en gij zult de ark der
getuigenis aldaar binnen den voorhang brengen; en deze
voorhang zal ulieden een scheiding maken tussen het
heilige, en tussen het heilige der heiligen. 34 En gij zult
het verzoendeksel zetten op de ark der getuigenis, in het
heilige der heiligen. 35 De tafel nu zult gij zetten buiten den
voorhang, en den kandelaar tegen de tafel over, aan de
ene zijde des tabernakels, zuidwaarts; maar de tafel zult gij
zetten aan de noordzijde. 36 Gij zult ook aan de deur der
tent een deksel maken, van hemelsblauw, en purper, en
scharlaken, en fijn getweernd linnen, geborduurd werk. 37
En gij zult tot dit deksel vijf pilaren van sittim hout maken,
en die met goud overtrekken; hun haken zullen van goud
zijn; en gij zult hun vijf koperen voeten gieten.

27 Gij zult ook een altaar maken van sittimhout; vijf ellen
zal de lengte zijn, en vijf ellen de breedte (vierkant
zal dit altaar zijn), en drie ellen zijn hoogte. 2 En gij zult
zijn hoornen maken op zijn vier hoeken; uit hetzelve zullen
zijn hoornen zijn, en gij zult het met koper overtrekken. 3
Gij zult het ook potten maken, om zijn as te ontvangen,
ook zijn schoffelen, en zijn besprengbekkens, en zijn
krauwelen, en zijn koolpannen; al zijn gereedschap zult gij
van koper maken. 4 Gij zult het een rooster maken van
koperen netwerk; en gij zult aan dat net vier koperen ringen
maken aan zijn vier einden. 5 En gij zult het onder den
omloop des altaars van beneden opleggen, alzo dat het net
tot het midden des altaars zij. 6 Gij zult ook handbomen
maken tot het altaar, handbomen van sittimhout; en gij zult
ze met koper overtrekken. 7 En de handbomen zullen in
de ringen gedaan worden, alzo dat de handbomen zijn aan
beide zijden des altaars, als men het draagt. 8 Gij zult
hetzelve hol van planken maken; gelijk als Hij u op den
berg gewezen heeft, alzo zullen zij doen. 9 Gij zult ook
den voorhof des tabernakels maken; aan den zuidhoek
zuidwaarts, zullen aan den voorhof behangselen zijn van
fijn getweernd linnen; de lengte ener zijde zal honderd ellen
zijn. 10 Ook zullen zijn twintig pilaren en derzelver twintig
voeten, van koper zijn; de haken dezer pilaren, en hun
banden zullen van zilver zijn. 11 Alzo zullen ook aan den
noorderhoek, in de lengte, de behangselen honderd ellen
lang zijn; en zijn twintig pilaren, en derzelver twintig voeten,
van koper; de haken der pilaren, en derzelver banden
zullen van zilver zijn. 12 En in de breedte des voorhofs,
aan den westerhoek, zullen behangselen zijn van vijftig
ellen; hun pilaren tien, en derzelver voeten tien. 13 Van
gelijken zal de breedte des voorhofs, aan den oosterhoek
oostwaarts, van vijftig ellen zijn. 14 Alzo dat er vijftien ellen
der behangselen op de ene zijde zijn; hun pilaren drie,
en hun voeten drie; 15 En vijftien ellen der behangselen
aan de andere zijde; hun pilaren drie, en hun voeten drie.
16 In de poort nu des voorhofs zal een deksel zijn van
twintig ellen, hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en
fijn getweernd linnen, geborduurd werk; de pilaren vier,
en hun voeten vier. 17 Al de pilaren des voorhofs zullen
rondom met zilveren banden bezet zijn; hun haken zullen
van zilver zijn, maar hun voeten zullen van koper zijn.
18 De lengte des voorhofs zal honderd ellen zijn, en de
breedte doorgaans vijftig, en de hoogte vijf ellen, van fijn
getweernd linnen; maar hun voeten zullen van koper zijn.
19 Aangaande al het gereedschap des tabernakels, in al
deszelfs dienst, ja, al zijn pennen, en al de pennen des
voorhofs, zullen van koper zijn. 20 Gij nu zult de kinderen
Israels gebieden, dat zij tot u brengen reine olie van olijven,
gestoten tot den luchter, dat men geduriglijk de lampen
aansteke. 21 In de tent der samenkomst, van buiten den
voorhang, die voor de getuigenis is, zal ze Aaron en zijn
zonen toerichten, van den avond tot den morgen, voor het
aangezicht des HEEREN; dit zal een eeuwige inzetting zijn
voor hun geslachten, vanwege de kinderen Israels.

28 Daarna zult gij uw broeder Aaron, en zijn zonen met
hem, tot u doen naderen uit het midden der kinderen
Israels, om Mij het priesterambt te bedienen: namelijk
Aaron, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen
van Aaron. **2** En gij zult voor uw broeder Aaron heilige
klederen maken, tot heerlijkheid en tot sieraad. **3** Gij zult
ook spreken tot allen, die wijs van hart zijn, die Ik met de
geest der wijsheid vervuld heb, dat zij voor Aaron klederen
maken, om hem te heiligen, dat hij Mij het priesterambt
bediene. **4** Dit nu zijn de klederen, die zij maken zullen:
een borstlap, en een efod, en een mantel, en een rok vol
oogjes, een hoed en een gordel; zij zullen dan voor uw
broeder Aaron heilige klederen maken, en voor zijn zonen,
om Mij het priesterambt te bedienen. **5** Zij zullen ook het
goud, en hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn
linnen nemen; **6** En zullen den efod maken van goud,
hemelsblauw, en purper, scharlaken en fijn getweernd
linnen, van het allerkunstelijkste werk. **7** Hij zal twee
samenvoegende schouderbanden hebben aan zijn beide
einden, waarmede hij samengevoegd zal worden. **8** En
de kunstelijkste riem zijns efods, die op hem is, zal zijn
gelijk zijn werk, van hetzelfde, van goud, hemelsblauw,
en purper, en scharlaken, en fijn getweernd linnen. **9** En
gij zult twee sardonixstenen nemen, en de namen der
zonen van Israel daarop graveren. **10** Zes van hun namen
op een steen, en de zes overige namen op den anderen
steen, naar hun geboorten; **11** Naar steensnijderswerk,
gelijk men de zegelen graveert, zult gij deze twee stenen
graveren, met de namen der zonen van Israel; gij zult ze
maken, dat zij omvat zijn in gouden kastjes. **12** En gij zult
de twee stenen aan de schouderbanden des efods zetten,
zijnde stenen ter gedachtenis voor de kinderen Israels; en
Aaron zal hun namen op zijn beide schouders dragen, ter
gedachtenis, voor het aangezicht des HEEREN. **13** Gij
zult ook gouden kastjes maken, **14** En twee ketentjes van
louter goud; gelijk-eindigende zult gij die maken, gedraaid
werk; en de gedraaide ketentjes zult gij aan de kastjes
hechten. **15** Gij zult ook een borstlap des gerichts maken,
van het allerkunstelijkste werk, gelijk het werk des efods
zult gij hem maken; van goud, hemelsblauw, en purper,
en scharlaken, en van fijn getweernd linnen zult gij hem
maken. **16** Vierkant zal hij zijn, en verdubbeld; een span
zal zijn lengte zijn, en een span zijn breedte. **17** En gij
zult vervullende stenen daarin vullen, vier rijen stenen,
een rij van een Sardis, een Topaas en een Karbonkel; dit
is de eerste rij. **18** En de tweede rij van een Smaragd,
een Saffier, en een Diamant. **19** En de derde rij, een
Hyacinth, Agaat en Amethyst. **20** En de vierde rij van een
Turkoois, en een Sardonix, en een Jaspis; zij zullen met
goud ingevat zijn in hun vullingen. **21** En deze stenen
zullen zijn met de twaalf namen der zonen van Israel, met
hun namen; zij zullen als zegelen gegraveerd worden,
elk met zijn naam; voor de twaalf stammen zullen zij
zijn. **22** Gij zult ook aan den borstlap gelijkeindigende
ketentjes van gedraaid werk uit louter goud maken. **23**
Gij zult ook aan den borstlap twee gouden ringen maken;
en gij zult de twee ringen aan de twee einden van de
borstlap zetten. **24** Dan zult gij de twee gedraaide gouden
ketentjes in de twee ringen doen, aan de einden van den
borstlap. **25** Maar de twee einden der twee gedraaide
ketentjes zult gij aan die twee kastjes doen; en gij zult ze
zetten aan de schouderbanden van den efod, recht op
de voorste zijde van dien. **26** Gij zult nog twee gouden
ringen maken, en zult ze aan de twee einden des borstlaps
zetten; inwendig aan zijn rand, die aan de zijde van de
efod zijn zal. **27** Nog zult gij twee gouden ringen maken,
die gij zetten zult aan de twee schouderbanden van den
efod, beneden aan de voorste zijde, tegenover zijn voege,
boven den kunstelijken riem des efods. **28** En zij zullen
den borstlap met zijn ringen aan de ringen van den efod
opwaarts binden, met een hemelsblauw snoer, dat hij op
den kunstelijken riem van den efod zij; en de borstlap zal
van den efod niet afgescheiden worden. **29** Alzo zal Aaron
de namen der zonen van Israel dragen aan den borstlap
des gerichts, op zijn hart, als hij in het heilige zal gaan, ter
gedachtenis voor het aangezicht des HEEREN geduriglijk.
30 Gij zult ook in den borstlap des gerichts de Urim en de
Thummim zetten, dat zij op het hart van Aaron zijn, als
hij voor het aangezicht des HEEREN ingaan zal; alzo zal
Aaron dat gericht der kinderen Israels geduriglijk op zijn
hart dragen, voor het aangezicht des HEEREN. **31** Gij
zult ook den mantel des efods geheel van hemelsblauw
maken. **32** En het hoofdgat deszelven zal in het midden
daarvan zijn; dit gat zal een boord rondom hebben van
geweven werk; als het gat eens pantsiers zal het daaraan
zijn, dat het niet gescheurd worde. **33** En aan deszelfs
zomen zult gij granaatappelen maken van hemelsblauw,
en van purper, en van scharlaken, aan zijn zomen rondom,
en gouden schelletjes rondom tussen dezelve. **34** Dat
er een gouden schelletje, daarna een granaatappel zij;
wederom een gouden schelletje, en een granaatappel,
aan de zomen des mantels rondom. **35** En Aaron zal
denzelven aanhebben, om te dienen; opdat zijn geluid
gehoord worde, als hij in het heilige, voor het aangezicht
des HEEREN, ingaat, en als hij uitgaat, opdat hij niet
sterve. **36** Verder zult gij een plaat maken van louter goud,
en gij zult daarin graveren, gelijk men de zegelen graveert:
De HEILIGHEID DES HEEREN! **37** En gij zult dezelve
aanhechten met een hemelsblauw snoer, alzo dat zij aan
den hoed zij; aan de voorste zijde des hoeds zal zij zijn.
38 En zij zal op het voorhoofd van Aaron zijn, opdat Aaron
drage de ongerechtigheid der heilige dingen, welke de
kinderen Israels zullen geheiligd hebben, in alle gaven
hunner geheiligde dingen; en zij zal geduriglijk aan zijn
voorhoofd zijn, om henlieden voor het aangezicht des
HEEREN aangenaam te maken. **39** Gij zult ook een rok
vol oogjes maken, van fijn linnen; gij zult ook den hoed van
fijn linnen maken; maar den gordel zult gij van geborduurd
werk maken. **40** Voor de zonen van Aaron zult gij ook
rokken maken, en gij zult voor hen gordels maken; ook
zult gij voor hen mutsen maken, tot heerlijkheid en sieraad.
41 En gij zult die uw broeder Aaron en ook zijn zonen

aantrekken; en gij zult hen zalven, en hun hand vullen, en hen heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen. **42** Maak hun ook linnen onderbroeken, om het vlees der schaamte te bedekken; zij zullen zijn van de lenden tot de dijen. **43** Aaron nu en zijn zonen zullen die aanhebben, als zij in de tent der samenkomst gaan, of als zij tot het altaar treden zullen, om in het heilige te dienen; opdat zij geen ongerechtigheid dragen en sterven. Dit zal een eeuwige inzetting zijn, voor hem, en zijn zaad na hem.

29 Dit nu is de zaak, die gij hun doen zult, om hen te heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen: neem een var, het jong eens runds, en twee volkomen rammen; **2** En ongezuurd brood, en ongezuurde koeken, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met olie bestreken; van tarwemeelbloem zult gij dezelve maken. **3** En gij zult ze in een korf leggen, en zult ze in den korf toebrengen, met den var en de twee rammen. **4** Alsdan zult gij Aaron en zijn zonen doen naderen aan de deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met water wassen. **5** Daarna zult gij de klederen nemen, en Aaron den rok, en den mantel des efods, en den efod, en den borstlap aandoen; en gij zult hem omgorden met den kunstelijken riem des efods. **6** En gij zult den hoed op zijn hoofd zetten; de kroon der heiligheid zult gij aan den hoed zetten. **7** En gij zult de zalfolie nemen, en op zijn hoofd gieten; alzo zult gij hem zalven. **8** Daarna zult gij zijn zonen doen naderen, en zult hen de rokken doen aantrekken. **9** En gij zult hen met den gordel omgorden, namelijk Aaron en zijn zonen; en gij zult hun de mutsen opbinden, opdat zij het priesterambt hebben tot een eeuwige inzetting. Voorts zult gij de hand van Aaron vullen, en de hand zijner zonen. **10** En gij zult den var nabij brengen voor de tent der samenkomst; en Aaron en zijn zonen zullen hun handen op het hoofd van den var leggen. **11** En gij zult den var slachten voor het aangezicht des HEEREN, voor de deur van de tent der samenkomst. **12** Daarna zult gij van het bloed des vars nemen, en met uw vinger op de hoornen des altaars doen; en al het bloed zult gij uitgieten aan den bodem des altaars. **13** Gij zult ook al het vet nemen, hetwelk het ingewand bedekt, en het net over de lever, en beide nieren en het vet, dat aan dezelve is, en gij zult ze aansteken op het altaar. **14** Maar het vlees des vars, en zijn vel, en zijn drek, zult gij met vuur verbranden, buiten het leger; het is een zondoffer. **15** Daarna zult gij den ene ram nemen, en Aaron en zijn zonen zullen hun handen op het hoofd des rams leggen; **16** En gij zult den ram slachten, en gij zult zijn bloed nemen, en rondom op het altaar sprengen. **17** En den ram zult gij in zijn delen delen; en gij zult zijn ingewand en zijn schenkelen wassen, en op zijn delen, en op zijn hoofd leggen. **18** Alzo zult gij den gehelen ram aansteken op het altaar; het is een brandoffer den HEERE, tot een liefelijken reuk, het is een vuuroffer den HEERE. **19** Daarna zult gij den anderen ram nemen, en Aaron en zijn zonen zullen hun handen op des rams hoofd leggen; **20** En gij zult den ram slachten, en van zijn bloed nemen, en doen het op het rechter oorlapje van Aaron, en op het rechteroorlapje van zijn zonen, desgelijks op den duim hunner rechterhand, en op den groten teen huns rechtervoets; en dat bloed zult gij op het altaar sprengen, rondom heen. **21** Dan zult gij nemen van het bloed, dat op het altaar is, en van de zalfolie, en gij zult op Aaron en op zijn klederen sprengen, en op zijn zonen en op de klederen zijner zonen met hem; opdat hij geheiligd zij, en zijn klederen, ook zijn zonen, en de klederen zijner zonen met hem. **22** Daarna zult gij van den ram nemen het vet mitsgaders den staart, ook het vet, dat het ingewand bedekt, en het net der lever en de beide nieren, met het vet, dat aan dezelve is, en den rechterschouder; want het is een ram der vulofferen; **23** En een broodbol, en een koek geolied brood, en een vlade, uit den korf der ongezuurde broden, die voor het aangezicht des HEEREN zijn zal; **24** En leg ze alle op de handen van Aaron, en op de handen zijner zonen, en beweeg ze ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN. **25** Neem ze daarna van hun hand, en steek ze aan op het altaar, op het brandoffer, tot een liefelijken reuk voor het aangezicht des HEEREN; het is een vuuroffer den HEERE. **26** En neem de borst van den ram der vulofferen, die van Aaron is, en beweeg hem ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN; en het zal u ten dele zijn. **27** En gij zult de borst des beweegoffers heiligen, en de schouder des hefoffers, die bewogen, en die opgeheven zal zijn van den ram des vuloffers, van hetgeen dat Aarons, en van hetgeen dat zijner zonen is. **28** En het zal voor Aaron en zijn zonen zijn tot een eeuwige inzetting vanwege de kinderen Israels; want het is een hefoffer; en het hefoffer vanwege de kinderen Israels zal zijn van hun dankofferen; hun hefoffer zal voor den HEERE zijn. **29** De heilige klederen nu, die van Aaron zullen geweest zijn, zullen van zijn zonen na hem zijn, opdat men hen in dezelve zalve, en dat men hun hand in dezelve vulle. **30** Zeven dagen zal hij ze aantrekken, die uit zijn zonen in zijn plaats priester zal worden, die in de tent der samenkomst gaan zal, om in het heilige te dienen. **31** Gij zult den ram der vulling nemen, en gij zult zijn vlees in de heilige plaats zieden. **32** Aaron nu en zijn zonen zullen het vlees van dezen ram eten, en het brood, dat in den korf zal zijn, bij de deur van de tent der samenkomst. **33** En zij zullen die dingen eten, met welke de verzoening zal gedaan zijn, om hun hand te vullen, en om hen te heiligen; maar een vreemde zal ze niet eten, want ze zijn heilig. **34** En indien er wat overblijven zal van het vlees der vulofferen, of van dit brood, tot aan den morgen, zo zult gij het overgeblevene met vuur verbranden; het zal niet gegeten worden, want het is heilig. **35** Gij zult dan aan Aaron en aan zijn zonen alzo doen, naar alles, wat Ik u geboden heb; zeven dagen zult gij hun hand vullen. **36** Gij zult ook des daags een var des zondoffers bereiden, tot de verzoeningen, en gij zult het altaar ontzondigen, mits doende de verzoening over hetzelve; en gij zult het zalven, om het te heiligen. **37** Zeven dagen zult gij verzoening doen voor het altaar, en zult het heiligen; alsdan zal dat altaar een heiligheid

der heiligheden zijn; al wat het altaar aanroert, zal heilig
zijn. 38 Dit nu is het, wat gij op het altaar bereiden zult:
twee lammeren, die eenjarig zijn, des daags, geduriglijk.
39 Het ene lam zult gij des morgens bereiden; maar het
andere lam zult gij bereiden tussen de twee avonden.
40 Met een tiende deel meelbloem, gemengd met een
vierendeel van een hin gestoten olie; en tot drankoffer
een vierde deel van een hin wijn, tot het ene lam. 41 Het
andere lam nu zult gij bereiden tussen de twee avonden;
gij zult daarmede doen gelijk met het morgenspijsoffer,
en gelijk met het drankoffer deszelven, tot een liefelijken
reuk; het is een vuuroffer den HEERE. 42 Het zal een
geduriglijk brandoffer zijn bij uw geslachten, aan de deur
van de tent der samenkomst, voor het aangezicht des
HEEREN; aldaar zal Ik met ulieden komen, dat Ik aldaar
met u spreke. 43 En daar zal Ik komen tot de kinderen
Israels; opdat zij geheiligd worden door Mijn heerlijkheid.
44 En Ik zal de tent der samenkomst heiligen, mitsgaders
het altaar; Ik zal ook Aaron en zijn zonen heiligen, opdat zij
Mij het priesterambt bedienen. 45 En Ik zal in het midden
der kinderen Israels wonen, en Ik zal hun tot een God zijn.
46 En zij zullen weten, dat Ik de HEERE hun God ben, Die
hen uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik in het midden
van hen wonen zou; Ik ben de HEERE, hun God.

30 Gij zult ook een reukaltaar des reukwerks maken;
van sittimhout zult gij het maken. 2 Een el zal zijn
lengte zijn, en een el zijn breedte, vierkant zal het zijn,
maar twee ellen deszelfs hoogte; uit hetzelve zullen zijn
hoornen zijn. 3 En gij zult het met louter goud overtrekken,
zijn dak en deszelfs wanden rondom, als ook zijn hoornen;
en gij zult het een gouden krans rondom maken. 4 Gij zult
ook twee gouden ringen daaraan maken, onder zijn krans;
aan zijn twee zijden zult gij dezelve maken, aan zijn beide
zijden; en zij zullen zijn tot plaatsen voor de handbomen,
dat men het daarmede drage. 5 De draagbomen nu
zult gij van sittimhout maken, en gij zult die met goud
overtrekken. 6 En gij zult het zetten voor den voorhang, die
voor de ark der getuigenis zijn zal; voor het verzoendeksel,
hetwelk zijn zal boven de getuigenis, waarheen Ik met
u samenkomen zal. 7 En Aaron zal daarop aansteken
welriekende specerijen; allen morgen, als hij de lampen
wel zal toegericht hebben, zal hij dezelve aansteken.
8 En als Aaron de lampen aansteken zal, tussen de
twee avonden, zal hij dat aansteken; het zal een gedurig
reukwerk zijn, voor het aangezicht des HEEREN, bij uw
geslachten. 9 Gij zult geen vreemd reukwerk op hetzelve
aansteken, noch brandoffer, noch spijsoffer; gij zult ook
geen drankoffer daarop gieten. 10 En Aaron zal eens in
het jaar over deszelfs hoornen verzoening doen, met het
bloed des zondoffers der verzoeningen; eens in het jaar
zal hij verzoening daarop doen bij uw geslachten; het is
heiligheid der heiligheden den HEERE! 11 Verder sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende: 12 Als gij de som van de
kinderen Israels opnemen zult, naar de getelden onder
hen, zo zullen zij een iegelijk de verzoening zijner ziel
den HEERE geven, als gij hen tellen zult; opdat onder
hen geen plage zij, als gij hen tellen zult. 13 Dit zullen
zij geven, al die tot de getelden overgaat, de helft eens
sikkels, naar de sikkel des heiligdoms (deze sikkel is twintig
gera); de helft eens sikkels is een hefoffer den HEERE. 14
Al wie overgaat tot de getelden, van twintig jaren oud en
daarboven, zal het hefoffer des HEEREN geven. 15 De
rijke zal het niet vermeerderen, en de arme zal het niet
verminderen van de helft des sikkels, als gij het hefoffer
des HEEREN geeft om voor uw zielen verzoening te doen.
16 Gij dan zult het geld der verzoeningen van de kinderen
Israels nemen, en zult het leggen tot den dienst van de
tent der samenkomst; en het zal den kinderen Israels ter
gedachtenis zijn, voor het aangezicht des HEEREN, om
voor uw zielen verzoening te doen. 17 En de HEERE
sprak tot Mozes, zeggende: 18 Gij zult ook een koperen
wasvat maken, met zijn koperen voet, om te wassen; en gij
zult het zetten tussen de tent der samenkomst, en tussen
het altaar, en gij zult water daarin doen; 19 Dat Aaron en
zijn zonen zich daaruit wassen, hun handen en voeten. 20
Wanneer zij in de tent der samenkomst zullen gaan, zo
zullen zij zich met water wassen, opdat zij niet sterven; of
wanneer zij tot het altaar naderen, om te dienen, dat zij het
vuuroffer den HEERE aansteken; 21 Zij zullen dan hun
handen en voeten wassen, opdat zij niet sterven; en dit zal
hun een eeuwige inzetting zijn, voor hem en zijn zaad, bij
hun geslachten. 22 Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende: 23 Gij nu, neem u de voornaamste specerijen,
de zuiverste mirre, vijfhonderd sikkels, en specerijkaneel,
half zoveel namelijk tweehonderd en vijftig sikkels, ook
specerijkalmus, tweehonderd en vijftig sikkels; 24 Ook
kassie, vijfhonderd, naar den sikkels des heiligdoms, en
olie van olijfbomen een hin; 25 En maak daarvan een olie
der heilige zalving, een zalf, heel kunstiglijk gemaakt, naar
apothekerswerk; het zal een olie der heilige zalving zijn.
26 En met dezelve zult gij zalven de tent der samenkomst,
en de ark der getuigenis. 27 En de tafel met al haar
gereedschap, en de kandelaar met zijn gereedschap, en
het reukaltaar; 28 En het altaar des brandoffers, met al
zijn gereedschap, en het wasvat met zijn voet. 29 Gij zult
ze alzo heiligen, dat zij heiligheid der heiligheden zijn;
al wat ze aanroert, zal heilig zijn. 30 Gij zult ook Aaron
en zijn zonen zalven, en gij zult hen heiligen, om Mij het
priesterambt te bedienen. 31 En gij zult tot de kinderen
Israels spreken, zeggende: Dit zal Mij een olie der heilige
zalving zijn bij uw geslachten. 32 Op geens mensen vlees
zal men ze gieten; gij zult ook naar haar maaksel geen
dergelijke maken; het is heiligheid, zij zal ulieden heiligheid
zijn. 33 De man, die zulk een zalf maken zal als deze,
of die daarvan op wat vreemds doet, die zal uitgeroeid
worden uit zijn volken. 34 Verder zeide de HEERE tot
Mozes: Neem tot u welriekende specerijen, mirresap,
en oniche, en galban, deze welriekende specerijen, en
zuiveren wierook; dat elk bijzonder zij. 35 En gij zult
een reukwerk ener zalf daaruit maken, naar het werk
des apothekers, gemengd, rein, heilig. 36 En gij zult van
hetzelve heel klein pulver stoten, en gij zult daarvan leggen

voor de getuigenis in de tent der samenkomst, waarheen Ik
tot u komen zal; het zal ulieden heiligheid der heiligheden
zijn. 37 Doch naar het maaksel dezes reukwerks, hetwelk
gij gemaakt zult hebben, zult gijlieden voor uzelven geen
maken; het zal u heiligheid zijn voor den HEERE. 38 De
man, die dergelijke maken zal, om daaraan te rieken, die
zal uitgeroeid worden uit zijn volken.

31 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Zie, Ik heb met name geroepen Bezaleel, den zoon
van Uri, den zoon van Hur, van den stam van Juda. 3 En
Ik heb hem vervuld met den Geest Gods, met wijsheid,
en met verstand, en met wetenschap, namelijk in alle
handwerk; 4 Om te bedenken vernuftigen arbeid; te
werken in goud, en in zilver, en in koper, 5 En in kunstige
steensnijding, om in te zetten, en in kunstige houtsnijding,
om te werken in alle handwerk. 6 En Ik, zie, Ik heb hem
bijgevoegd Aholiab, den zoon van Ahisamach, van den
stam van Dan; en in het hart van een iegelijk, die wijs van
hart is, heb Ik wijsheid gegeven; en zij zullen maken al wat
Ik u geboden heb. 7 Namelijk de tent der samenkomst, en
de ark der getuigenis, en het verzoendeksel, dat daarop
zal zijn, en al het gereedschap der tent; 8 En de tafel, met
haar gereedschap; en den louteren kandelaar, met al zijn
gereedschap; en het reukaltaar; 9 Ook des brandoffers
altaar, met al zijn gereedschap; en het wasvat met zijn
voet; 10 En de ambtsklederen, en de heilige klederen van
den priester Aaron, en de klederen van zijn zonen, om
het priesterambt te bedienen; 11 Ook de zalfolie, en het
reukwerk van welriekende specerijen voor het heiligdom;
naar alles, wat Ik u geboden heb, zullen zij het maken.
12 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 13 Gij
nu, spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Gij zult
evenwel mijn sabbatten onderhouden; want dit is een
teken tussen Mij en tussen ulieden, bij uw geslachten;
opdat men wete, dat Ik de HEERE ben, Die u heilige. 14
Onderhoudt dan den sabbat, dewijl hij ulieden heilig is!
Wie hem ontheiligt, zal zekerlijk gedood worden; want
een ieder, die op denzelven enig werk doet, die ziel zal
uitgeroeid worden uit het midden harer volken. 15 Zes
dagen zal men het werk doen; doch op den zevenden dag
is de sabbat der rust, een heiligheid des HEEREN! Wie op
de sabbatdag arbeid doet, zal zekerlijk gedood worden.
16 Dat dan de kinderen Israels de sabbat houden, de
sabbat onderhoudende in hun geslachten, tot een eeuwig
verbond. 17 Hij zal tussen Mij en tussen de kinderen
Israels een teken in eeuwigheid zijn; dewijl de HEERE, in
zes dagen, den hemel en de aarde gemaakt, en op den
zevenden dag gerust en Zich verkwikt heeft. 18 En Hij gaf
aan Mozes, als Hij met hem op den berg Sinai te spreken
geeindigd had, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van
steen, beschreven met den vinger Gods.

32 Toen het volk zag, dat Mozes vertoog van den berg
af te komen, zo verzamelde zich het volk tot Aaron,
en zij zeiden tot hem: Sta op, maak ons goden, die voor
ons aangezicht gaan; want dezen Mozes, dien man, die
ons uit Egypteland uitgevoerd heeft, wij weten niet, wat
hem geschied zij. 2 Aaron nu zeide tot hen: Rukt af de
gouden oorsierselen, die in de oren uwer vrouwen, uwer
zonen, en uwer dochteren zijn; en brengt ze tot mij. 3
Toen rukte het ganse volk de gouden oorsierselen af, die
in hun oren waren; en zij brachten ze tot Aaron. 4 En hij
nam ze uit hun hand, en hij bewierp het met een griffie,
en hij maakte een gegoten kalf daaruit. Toen zeiden zij:
Dit zijn uw goden, Israel! die u uit Egypteland opgevoerd
hebben. 5 Als Aaron dat zag, zo bouwde hij een altaar
voor hetzelve; en Aaron riep uit, en zeide: Morgen zal den
HEERE een feest zijn! 6 En zij stonden des anderen daags
vroeg op, en offerden brandoffer, en brachten dankoffer
daartoe; en het volk zat neder om te eten en te drinken;
daarna stonden zij op, om te spelen. 7 Toen sprak de
HEERE tot Mozes: Ga heen, klim af! want uw volk, dat
gij uit Egypteland opgevoerd hebt, heeft het verdorven.
8 En zij zijn haast afgeweken van den weg, dien Ik hun
geboden had, zij hebben zich een gegoten kalf gemaakt;
en zij hebben zich voor hetzelve gebogen, en hebben
het offerande gedaan, en gezegd: Dit zijn uw goden,
Israel, die u uit Egypteland opgevoerd hebben. 9 Verder
zeide de HEERE tot Mozes: Ik heb dit volk gezien, en
zie, het is een hardnekkig volk! 10 En nu, laat Mij toe,
dat Mijn toorn tegen hen ontsteke, en hen vertere; zo zal
Ik u tot een groot volk maken. 11 Doch Mozes aanbad
het aangezicht des HEEREN zijns Gods, en hij zeide: O
HEERE! waarom zou Uw toorn ontsteken tegen Uw volk,
hetwelk Gij met grote kracht, en met een sterke hand,
uit Egypteland uitgevoerd hebt? 12 Waarom zouden de
Egyptenaars spreken, zeggende: In kwaadheid heeft Hij
hen uitgevoerd, opdat Hij hen doodde op de bergen, en
opdat Hij hen vernielde van den aardbodem? Keer af van
de hittigheid Uws toorns, en laat het U over het kwaad
Uws volks berouwen. 13 Gedenk aan Abraham, aan Izak
en aan Israel, Uw knechten, aan welke Gij bij Uzelven
gezworen hebt, en hebt tot hen gesproken: Ik zal uw zaad
vermenigvuldigen als de sterren des hemels; en dit gehele
land, waarvan Ik gezegd heb, zal Ik aan ulieder zaad
geven, dat zij het erfelijk bezitten in eeuwigheid. 14 Toen
berouwde het den HEERE over het kwaad, hetwelk Hij
gesproken had Zijn volk te zullen doen. 15 En Mozes
wendde zich om, en klom van den berg af, met de twee
tafelen der getuigenis in zijn hand; deze tafelen waren
op haar beide zijden beschreven, zij waren op de ene en
op de andere zijde beschreven. 16 En diezelfde tafelen
waren Gods werk; het geschrift was ook Gods geschrift
zelf, in de tafelen gegraveerd. 17 Toen nu Jozua des volks
stem hoorde, als het juichte, zo zeide hij tot Mozes: Er is
een krijgsgeschrei in het leger. 18 Maar hij zeide: Het is
geen stem des geroeps van overwinning, het is ook geen
stem des geroeps van nederlaag; ik hoor een stem van
zingen bij beurte. 19 En het geschiedde, als hij aan het
leger naderde, en het kalf, en de reien zag, dat de toorn
van Mozes ontstak, en dat hij de tafelen uit zijn handen
wierp, en dezelve beneden aan den berg verbrak. 20 En

hij nam dat kalf, dat zij gemaakt hadden, en verbrandde
het in het vuur, en vermaalde het, totdat het klein werd,
en strooide het op het water, en deed het den kinderen
Israels drinken. **21** En Mozes zeide tot Aaron: Wat heeft u
dit volk gedaan, dat gij zulk een grote zonde over hetzelve
gebracht hebt? **22** Toen zeide Aaron: De toorn mijns heren
ontsteke niet! gij kent dit volk, dat het in den boze ligt.
23 Zij dan zeiden tot mij: Maak ons goden, die voor ons
aangezicht gaan, want dezen Mozes, dien man, die ons
uit Egypteland opgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem
geschied zij. **24** Toen zeide ik tot hen: Wie goud heeft, die
rukke het af, en geve het mij; en ik wierp het in het vuur, en
dit kalf is er uit gekomen. **25** Als Mozes zag, dat het volk
ontbloot was, (want Aaron had het ontbloot tot verkleining
onder degenen, die tegen hen hadden mogen opstaan), **26**
Zo bleef Mozes staan in de poort des legers, en zeide: Wie
den HEERE toebehoort, kome tot mij! Toen verzamelden
zich tot hem al de zonen van Levi. **27** En hij zeide tot hen:
Alzo zegt de HEERE, de God van Israel: Een ieder doe zijn
zwaard aan zijn heup; gaat door en keert weder, van poort
tot poort in het leger, en een iegelijk dode zijn broeder, en
elk zijn vriend, en elk zijn naaste! **28** En de zonen van Levi
deden naar het woord van Mozes; en er vielen van het
volk, op dien dag, omtrent drie duizend man. **29** Want
Mozes had gezegd: Vult heden uw handen den HEERE;
want elk zal zijn tegen zijn zoon, en tegen zijn broeder; en
dit, opdat Hij heden een zegen over ulieden geve! **30** En
het geschiedde des anderen daags, dat Mozes tot het volk
zeide: Gijlieden hebt een grote zonde gezondigd; doch nu,
ik zal tot den HEERE opklimmen; misschien zal ik een
verzoening doen voor uw zonde. **31** Zo keerde Mozes
weder tot den HEERE, en zeide: Och, dit volk heeft een
grote zonde gezondigd, dat zij zich gouden goden gemaakt
hebben. **32** Nu dan, indien Gij hun zonden vergeven zult!
doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek, hetwelk Gij
geschreven hebt. **33** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Dien zou Ik uit Mijn boek delgen, die aan Mij zondigt. **34**
Doch ga nu heen, leid dit volk, waarheen Ik u gezegd
heb; zie, Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan! doch
ten dage Mijns bezoekens, zo zal Ik hun zonde over hen
bezoeken! **35** Aldus plaagde de HEERE dit volk, omdat zij
dat kalf gemaakt hadden, hetwelk Aaron gemaakt had.

33 Voorts sprak de HEERE tot Mozes: Ga heen, trek
op van hier, gij en het volk, dat gij uit Egypteland
opgevoerd hebt, naar het land, dat Ik Abraham, Izak en
Jakob gezworen heb, zeggende: Aan uw zaad zal Ik
het geven; **2** En Ik zal een Engel voor uw aangezicht
zenden (en Ik zal uitdrijven de Kanaanieten, de Amorieten,
en de Hethieten, en de Ferezieten, de Hevieten, en de
Jebusieten), **3** Naar het land, dat van melk en honig is
vloeiende; want Ik zal in het midden van u niet optrekken;
want gij zijt een hardnekkig volk; dat Ik u op dezen weg
niet vertere. **4** Toen het volk dit kwade woord hoorde, zo
droegen zij leed; en niemand van hen deed zijn versiersel
aan zich. **5** En de HEERE had tot Mozes gezegd: Zeg
tot de kinderen Israels: Gij zijt een hardnekkig volk; in
een ogenblik zou Ik in het midden van ulieden optrekken,
en zou u vernielen; doch nu, legt uw sieraad van u
af, en Ik zal weten, wat Ik u doen zal. **6** De kinderen
Israels dan beroofden zichzelven van hun versierselen,
verre van den berg Horeb. **7** En Mozes nam de tent,
en spande ze zich buiten het leger, ver van het leger
afwijkende; en hij noemde ze de Tent der samenkomst. En
het geschiedde, dat al wie den HEERE zocht, uitging tot de
tent der samenkomst, die buiten het leger was. **8** En het
geschiedde, wanneer Mozes uitging naar de tent, stond al
het volk op, en een ieder stelde zich in de deur zijner tent;
en zij zagen Mozes na, totdat hij de tent ingegaan was. **9**
En het geschiedde, als Mozes de tent ingegaan was, zo
kwam de wolkkolom nederwaarts, en stond in de deur der
tent, en Hij sprak met Mozes. **10** Als het volk de wolkkolom
zag staan in de deur der tent, zo stond al het volk op, en
zij bogen zich, een ieder in de deur zijner tent. **11** En de
HEERE sprak tot Mozes aangezicht tot aangezicht, gelijk
een man met zijn vriend spreekt; daarna keerde hij weder
tot het leger; doch zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun,
de jongeling, week niet uit het midden der tent. **12** En
Mozes zeide tot den HEERE: Zie, Gij zegt tot mij: Voer dit
volk op! maar Gij laat mij niet weten, wien Gij met mij zult
zenden; daar Gij gezegd hebt: Ik ken u bij name! en ook:
Gij hebt genade gevonden in Mijn ogen! **13** Nu dan, ik
bidde, indien ik genade gevonden heb in Uw ogen, zo laat
mij nu Uw weg weten, en ik zal U kennen, opdat ik genade
vinde in Uw ogen; en zie aan, dat deze natie Uw volk is!
14 Hij dan zeide: Zou Mijn aangezicht moeten medegaan,
om u gerust te stellen? **15** Toen zeide hij tot Hem: Indien
Uw aangezicht niet medegaan zal, doe ons van hier niet
optrekken! **16** Want waarbij zou nu bekend worden, dat
ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is
het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen wij
afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op
den aardbodem is. **17** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Ook deze zelfde zaak, die gij gesproken hebt, zal Ik doen,
dewijl gij genade gevonden hebt in Mijn ogen, en Ik u bij
name ken. **18** Toen zeide hij: Toon mij nu Uw heerlijkheid!
19 Doch Hij zeide: Ik zal al Mijn goedigheid voorbij uw
aangezicht laten gaan, en zal den Naam des HEEREN
uitroepen voor uw aangezicht; maar Ik zal genadig zijn,
wien Ik zal genadig zijn, en Ik zal Mij ontfermen, over wien
Ik Mij ontfermen zal. **20** Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn
aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien,
en leven. **21** De HEERE zeide verder: Zie, er is een plaats
bij Mij; daar zult gij u op de steenrots stellen. **22** En het zal
geschieden, wanneer Mijn heerlijkheid voorbij zal gaan, zo
zal Ik u in een kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met
Mijn hand overdekken, totdat Ik zal voorbijgegaan zijn. **23**
En wanneer Ik Mijn hand zal weggenomen hebben, zo zult
gij Mijn achterste delen zien; maar Mijn aangezicht zal niet
gezien worden.

34 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Houw u twee
stenen tafelen, gelijk de eerste waren, zo zal Ik op

de tafelen schrijven dezelfde woorden, die op de eerste
tafelen geweest zijn, die gij gebroken hebt. **2** En wees
bereid tegen den morgenstond; dat gij in den morgenstond
op den berg Sinai klimt, en stel u aldaar voor Mij, op den
top des bergs. **3** En niemand zal met u opklimmen; dat er
ook niemand gezien worde op den gansen berg; ook het
kleine vee, noch runderen zullen tegenover dezen berg
niet weiden. **4** Toen hieuw hij twee stenen tafelen, gelijk de
eerste; en Mozes stond des morgens vroeg op, en klom
op den berg Sinai, gelijk als hem de HEERE geboden
had; en hij nam de twee stenen tafelen in zijn hand. **5** De
HEERE nu kwam nederwaarts in een wolk, en stelde Zich
aldaar bij hem; en Hij riep uit den Naam des HEEREN.
6 Als nu de HEERE voor zijn aangezicht voorbijging, zo
riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig,
lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid. **7**
Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de
ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft; Die
den schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende
de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en aan
de kindskinderen, in het derde en vierde lid. **8** Mozes nu
haastte zich en neigde het hoofd ter aarde, en hij boog
zich. **9** En hij zeide: Heere! indien ik nu genade gevonden
heb in Uw ogen, zo ga nu de Heere in het midden van
ons, want dit is een hardnekkig volk; doch vergeef onze
ongerechtigheid en onze zonde, en neem ons aan tot een
erfdeel! **10** Toen zeide Hij: Zie, Ik maak een verbond; voor
uw ganse volk zal Ik wonderen doen, die niet geschapen
zijn op de ganse aarde, noch onder enige volken; alzo dat
dit ganse volk, in welks midden gij zijt, des HEEREN werk
zien zal, dat het schrikkelijk is, hetwelk Ik met u doe. **11**
Onderhoudt gij hetgeen Ik u heden gebiede! zie, Ik zal voor
uw aangezicht uitdrijven de Amorieten, en de Kanaanieten,
en de Hethieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de
Jebusieten. **12** Wacht u, dat gij toch geen verbond maakt
met den inwoners des lands, waarin gij komen zult; dat
hij misschien niet tot een strik worde in het midden van
u. **13** Maar hun altaren zult gijlieden omwerpen, en hun
opgerichte beelden zult gij verbreken, en hun bossen zult
gij afhouwen. **14** (Want gij zult u niet buigen voor een
anderen god; want des HEEREN Naam is Ijveraar! een
ijverig God is Hij!) **15** Opdat gij misschien geen verbond
maakt met den inwoner van dat land; en zij hun goden
niet nahoereren, noch hun goden offerande doen, en hij
u nodigende, gij van hun offerande etet. **16** En gij voor
uw zonen vrouwen neemt van hun dochteren; en hun
dochteren, haar goden nahoererende, maken, dat ook uw
zonen haar goden nahoereren. **17** Gij zult u geen gegoten
goden maken. **18** Het feest der ongezuurde broden zult gij
houden; zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten,
gelijk Ik u geboden heb, ter gezetter tijd der maand Abib;
want in de maand Abib zijt gij uit Egypte uitgegaan. **19**
Al wat de baarmoeder opent, is Mijn; ja, al uw vee, dat
mannelijk zal geboren worden, openende de baarmoeder
van het grote en kleine vee. **20** Doch den ezel, die de
baarmoeder opent, zult gij met een stuk klein vee lossen;
maar indien gij hem niet zult lossen, zo zult gij hem den nek
breken. Al de eerstgeborenen uwer zonen zult gij lossen,
en men zal voor Mijn aangezicht niet ledig verschijnen.
21 Zes dagen zult gij arbeiden, maar op den zevenden
dag zult gij rusten; in den ploegtijd en in den oogst zult
gij rusten. **22** Het feest der weken zult gij ook houden,
zijnde het feest der eerstelingen van den tarweoogst, en
het feest der inzameling, als het jaar om is. **23** Al wat
mannelijk is onder u zal driemaal in het jaar verschijnen
voor het aangezicht des Heeren HEEREN, den God van
Israel. **24** Wanneer Ik de volken voor uw aangezicht uit de
bezitting zal verdrijven, en uw landpalen verwijden, dan
zal niemand uw land begeren, terwijl gij henen opgaan
zult, om te verschijnen voor het aangezicht des HEEREN
uws Gods, driemaal in het jaar. **25** Gij zult het bloed van
Mijn slachtoffer niet offeren met gedesemd brood; het
slachtoffer van het paasfeest zal ook niet vernachten tot
den morgen. **26** De eerstelingen van de eerste vruchten
uws lands zult gij in het huis des HEEREN uws Gods
brengen. Gij zult het bokje in de melk zijner moeder niet
koken. **27** Verder zeide de HEERE tot Mozes: Schrijf u
deze woorden; want naar luid dezer woorden heb Ik een
verbond met u en met Israel gemaakt. **28** En hij was aldaar
met den HEERE, veertig dagen en veertig nachten; hij at
geen brood, en hij dronk geen water; en Hij schreef op de
tafelen de woorden des verbonds, de tien woorden. **29** En
het geschiedde, toen Mozes van den berg Sinai afging
(de twee tafelen der getuigenis nu waren in de hand van
Mozes, als hij van den berg afging), zo wist Mozes niet,
dat het vel zijns aangezichts glinsterde, toen Hij met hem
sprak. **30** Als nu Aaron en al de kinderen Israels Mozes
aanzagen, ziet, zo glinsterde het vel zijns aangezichts;
daarom vreesden zij tot hem toe te treden. **31** Toen riep
Mozes hen; en Aaron, en al de oversten in de vergadering
keerden weder tot hem; en Mozes sprak tot hen. **32** En
daarna traden al de kinderen Israels toe; en hij gebood
hun al wat de HEERE met hem gesproken had op den
berg Sinai. **33** Alzo eindigde Mozes met hen te spreken,
en hij had een deksel op zijn aangezicht gelegd. **34** Doch
als Mozes voor het aangezicht des HEEREN kwam, om
met Hem te spreken, zo nam hij het deksel af, totdat hij
uitging; en nadat hij uitgegaan was, zo sprak hij tot de
kinderen Israels, wat hem geboden was. **35** Zo zagen dan
de kinderen Israels het aangezicht van Mozes, dat het
vel van het aangezicht van Mozes glinsterde; derhalve
deed Mozes het deksel weder op zijn aangezicht, totdat hij
inging om met Hem te spreken.

35 Toen deed Mozes de ganse vergadering der kinderen
Israels verzamelen, en zeide tot hen: Dit zijn de
woorden, die de HEERE geboden heeft, dat men ze
doe. **2** Zes dagen zal men het werk doen; maar op den
zevenden dag zal ulieden heiligheid zijn, een sabbat der
rust den HEERE; al wie daarop werk doet, zal gedood
worden. **3** Gij zult geen vuur aansteken in enige uwer
woningen op den sabbatdag. **4** Verder sprak Mozes tot de
ganse vergadering der kinderen Israels, zeggende: Dit is

het woord, dat de HEERE geboden heeft, zeggende: **5** Neemt van hetgeen, dat gijlieden hebt, een hefoffer den HEERE; een ieder, wiens hart vrijwillig is, zal het brengen, ten hefoffer des HEEREN: goud, en zilver, en koper; **6** Als ook hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn linnen, en geiten haar; **7** En roodgeverfde ramsvellen, en dassenvellen, en sittimhout; **8** En olie tot den luchter, en specerijen ter zalfolie, en tot roking welriekende specerijen; **9** En sardonixstenen, en vervullende stenen, tot den efod en tot den borstlap. **10** En allen, die wijs van hart zijn onder ulieden, zullen komen, en maken alles, wat de HEERE geboden heeft: **11** De tabernakel, zijn tent en zijn deksel, zijn haakjes en zijn berderen, zijn richelen, zijn pilaren, en zijn voeten; **12** De ark en haar handbomen, het verzoendeksel en den voorhang des deksels; **13** De tafel en haar handbomen, en al haar gereedschap, en de toonbroden; **14** En den kandelaar tot het licht, en zijn gereedschap, en zijn lampen, en de olie tot het licht; **15** En het reukaltaar, en zijn handbomen, en de zalfolie, en het reukwerk van welriekende specerijen; en het deksel der deur aan de deur des tabernakels; **16** Het altaar des brandoffers, en den koperen rooster, dien het hebben zal, zijn handbomen, en al zijn gereedschappen; het wasvat en zijn voet. **17** De behangselen des voorhofs, zijn pilaren en zijn voeten; en het deksel van de poort des voorhofs; **18** De nagelen des tabernakels, en de pennen des voorhofs, met derzelver zelen; **19** De ambtsklederen om in het heilige te dienen, de heilige klederen van den priester Aaron, en de klederen zijner zonen, om het priesterambt te bedienen. **20** Toen ging de ganse vergadering der kinderen Israels uit van voor het aangezicht van Mozes. **21** En zij kwamen, alle man, wiens hart hem bewoog, en een ieder, wiens geest hem vrijwillig maakte, die brachten des HEEREN hefoffer tot het werk van de tent der samenkomst, en tot al haar dienst, en tot de heilige klederen. **22** Zo kwamen dan de mannen met de vrouwen, alle vrijwilligen van hart; zij brachten haken, en oorsierselen, en ringen, en spanselen, alle gouden vaten; en alle man, die een gouden beweegoffer den HEERE offerde, **23** En alle man, bij wien gevonden werd hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn linnen, en geiten haar, en roodgeverfde ramsvellen, en dassenvellen, die brachten ze. **24** Allen, die een hefoffer van zilver of koper offerden, die brachten het ten hefoffer des HEEREN; en allen, bij welke sittimhout gevonden werd, brachten het tot alle werk van den dienst. **25** En alle vrouwen, die wijs van hart waren, sponnen met haar handen, en zij brachten het gesponnene, de hemelsblauwe zijde, en het purper, het scharlaken, en het fijn linnen. **26** En alle vrouwen, welker hart haar bewoog in wijsheid, die sponnen het geiten haar. **27** De oversten nu brachten sardonixstenen en vulstenen, tot den efod en tot den borstlap; **28** En specerijen en olie, tot den luchter en tot de zalfolie, en tot roking welriekende specerijen. **29** Alle man en vrouw, welker hart hen vrijwillig bewoog te brengen tot al het werk, hetwelk de HEERE geboden had te maken door de hand van Mozes; dat brachten de kinderen Israels tot een vrijwillig offer den HEERE. **30** Daarna zeide Mozes tot de kinderen Israels: Ziet, de HEERE heeft met name geroepen Bezaleel, den zoon van Uri, den zoon van Hur, van den stam van Juda. **31** En de Geest Gods heeft hem vervuld met wijsheid, met verstand, en met wetenschap, namelijk in alle handwerk; **32** En om te bedenken vernuftigen arbeid, te werken in goud, en in zilver, en in koper, **33** En in kunstige steensnijding, om in te zetten, en in kunstige houtsnijding; om te werken in alle vernuftige handwerk. **34** Hij heeft hem ook in zijn hart gegeven anderen te onderwijzen, hem en Aholiab, den zoon van Ahisamach, van den stam van Dan. **35** Hij heeft hen vervuld met wijsheid des harten, om te maken alle werk eens werkmeesters, en des allervernuftigsten handwerkers, en des borduurders en hemelsblauw, en in purper, in scharlaken, en in fijn linnen, en des wevers; makende alle werk, en bedenkende vernuftigen arbeid.

36 Toen wrocht Bezaleel en Aholiab, en alle man, die wijs van hart was, in denwelken de HEERE wijsheid en verstand gegeven had, om te weten, hoe zij maken zouden alle werk ten dienste des heiligdoms naar alles, dat de HEERE geboden had. **2** Want Mozes had geroepen Bezaleel en Aholiab, en alle man, die wijs van hart was, in wiens hart God wijsheid gegeven had, al wiens hart hem bewogen had, dat hij toetrad tot het werk, om dat te maken. **3** Zij dan namen van voor het aangezicht van Mozes het ganse hefoffer, hetwelk de kinderen Israels gebracht hadden, tot het werk van den dienst des heiligdoms, om dat te maken; doch zij brachten tot hem nog allen morgen vrijwillig offer. **4** Derhalve kwamen alle wijzen, die al het werk des heiligdoms maakten, ieder man van zijn werk, hetwelk zij maakten; **5** En zij spraken tot Mozes, zeggende: Het volk brengt te veel, meer dan genoeg is ten dienste des werks, hetwelk de HEERE te maken geboden heeft. **6** Toen gebood Mozes, dat men een stem zoude laten gaan door het leger, zeggende: Man noch vrouw make geen werk meer ten hefoffer des heiligdoms! Alzo werd het volk teruggehouden van meer te brengen. **7** Want der stoffe was denzelven genoeg tot het gehele werk, dat te maken was; ja, er was over. **8** Alzo maakte een ieder wijze van hart, onder degenen, die het werk maakten, den tabernakel van tien gordijnen, van getweernd fijn linnen, en hemelsblauw, en purper, en scharlaken met cherubim; van het allerkunstelijkste werk maakte hij ze. **9** De lengte ener gordijn was van acht en twintig ellen, en de breedte ener gordijn van vier ellen; al deze gordijnen hadden een maat. **10** En hij voegde vijf gordijnen, de ene aan de andere; en hij voegde andere vijf gordijnen, de ene aan de andere. **11** Daarna maakte hij striklisjes van hemelsblauw aan den kant ener gordijn, aan het uiterste in de samenvoeging; hij deed het ook aan den uitersten kant der tweede samenvoegende gordijn. **12** Vijftig striklisjes maakte hij aan de ene gordijn, en vijftig striklisjes maakte hij aan het uiterste der gordijn; dat aan de tweede samenvoegende was; deze striklisjes vatten de ene aan de andere. **13** Hij maakte ook vijftig gouden

haakjes, en voegde de gordijnen samen, de ene aan de
andere, met deze haakjes, dat het een tabernakel werd.
14 Verder maakte hij gordijnen van geiten haar, tot een
tent over den tabernakel; van elf gordijnen maakte hij ze.
15 De lengte ener gordijn was dertig ellen, en vier ellen
de breedte ener gordijn; deze elf gordijnen hadden een
maat. 16 En hij voegde vijf gordijnen samen bijzonder;
wederom zes dezer gordijnen bijzonder. 17 En hij maakte
vijftig striklisjes aan den kant van de gordijn, de uiterste
in de samenvoeging; hij maakte ook vijftig striklisjes aan
den kant van de gordijn der andere samenvoeging. 18 Hij
maakte ook vijftig koperen haakjes, om de tent samen
te voegen, dat zij een ware. 19 Ook maakte hij voor de
tent een deksel van roodgeverfde ramsvellen, en daarover
een deksel van dassenvellen. 20 Hij maakte ook aan
den tabernakel berderen van staand sittimhout. 21 De
lengte van een berd was tien ellen, en ene el en ene
halve el was de breedte van elk berd. 22 Twee houvasten
had een berd, als sporten in een ladder gezet, het ene
nevens het andere; alzo maakte hij het met al de berderen
des tabernakels. 23 Hij maakte ook de berderen tot den
tabernakel; twintig berderen naar de zuidzijde zuidwaarts.
24 En hij maakte veertig zilveren voeten onder de twintig
berderen; twee voeten onder een berd, aan zijn twee
houvasten, en twee voeten onder een ander berd, aan zijn
twee houvasten. 25 Hij maakte ook twintig berderen aan
de andere zijde des tabernakels, aan den noorderhoek.
26 Met hun veertig zilveren voeten; twee voeten onder
een berd, en twee voeten onder een ander berd. 27 Doch
aan de zijde des tabernakels tegen het westen, maakte
hij zes berderen. 28 Ook maakte hij twee berderen tot
hoekberderen des tabernakels, aan de beide zijden. 29 En
zij waren van beneden als tweelingen samengevoegd,
zij waren ook als tweelingen aan deszelfs oppereinde
samengevoegd met een ring; alzo deed hij met die beide,
aan de twee hoeken. 30 Alzo waren er acht berderen met
hun zilveren voeten, zijnde zestien voeten: twee voeten
onder elk berd. 31 Hij maakte ook richelen van sittimhout;
vijf aan de berderen der ene zijde des tabernakels; 32
En vijf richelen aan de berderen van de andere zijde
des tabernakels; alsook vijf richelen aan de berderen des
tabernakels, aan de beide zijden westwaarts. 33 En hij
maakte de middelste richel doorschietende in het midden
der berderen, van het ene einde tot het andere einde.
34 En hij overtrok de berderen met goud, en hun ringen
(de plaatsen voor de richelen) maakte hij van goud; de
richelen overtrok hij ook met goud. 35 Daarna maakte hij
een voorhang van hemelsblauw, en purper, en scharlaken,
en fijn getweernd linnen; van het allerkunstelijkste werk
maakte hij denzelven, met cherubim. 36 En hij maakte
daartoe vier pilaren van sittim hout, die hij overtrok met
goud; hun haken waren van goud, en hij goot hun vier
zilveren voeten. 37 Hij maakte ook aan de deur der tent
een deksel van hemelsblauw, en purper, en scharlaken,
en fijn getweernd linnen, geborduurd werk; 38 En de vijf
pilaren daarvan, en hun haken; en hij overtrok hun hoofden
en derzelver banden met goud; en hun vijf voeten waren
van koper.

37 Alzo maakte Bezaleel de ark van sittimhout; twee
ellen en een halve was haar lengte, en anderhalve
el haar breedte, en anderhalve el haar hoogte. 2 En hij
overtrok ze met louter goud, van binnen en van buiten; en
hij maakte ze een gouden krans rondom. 3 En hij goot
voor dezelve vier gouden ringen, aan haar vier hoeken,
alzo dat twee ringen op derzelver ene zijde waren, en twee
ringen op haar andere zijde. 4 En hij maakte handbomen
van sittimhout, en hij overtrok ze met goud. 5 En hij stak
de handbomen in de ringen, aan de zijden der ark, om
de ark te dragen. 6 Hij maakte ook een verzoendeksel
van louter goud; twee ellen en een halve was deszelfs
lengte, en anderhalve el deszelfs breedte. 7 Ook maakte
hij twee cherubim van goud; van dicht werk maakte hij ze,
uit de beide einden des verzoendeksels. 8 Een cherub uit
het ene einde aan deze zijde, en den anderen cherub uit
het andere einde aan gene zijde; uit het verzoendeksel
maakte hij de cherubim, uit deszelfs beide einden. 9 En de
cherubim waren de beide vleugelen omhoog uitbreidende,
bedekkende met hun vleugelen het verzoendeksel; en hun
aangezichten waren tegenover elkander; de aangezichten
der cherubim waren naar het verzoendeksel. 10 Hij maakte
ook een tafel van sittimhout; twee ellen was haar lengte,
en een el haar breedte; en een el en een halve haar
hoogte. 11 En hij overtrok ze met louter goud; en hij
maakte een gouden krans daaraan, rondom. 12 Hij maakte
daaraan ook een lijst rondom, een hand breed; en hij
maakte een gouden krans rondom derzelver lijst. 13 Hij
goot ook vier gouden ringen daaraan; en hij zette de ringen
aan de vier hoeken, die aan derzelver vier voeten waren.
14 Tegenover de lijst waren de ringen tot plaatsen voor
de handbomen, om de tafel te dragen. 15 Hij maakte
ook de handbomen van sittimhout; en hij overtrok ze
met goud, om de tafel te dragen. 16 En hij maakte het
gereedschap, dat op de tafel zijn zoude, haar schotelen,
en haar reukschalen, en haar kroezen, en haar platelen
(met welke ze bedekt zoude worden), van louter goud.
17 Hij maakte ook een kandelaar van louter goud. Van
dicht werk maakte hij deze kandelaar, zijn schacht, en
zijn rieten; zijn schaaltjes, zijn knopen, en zijn bloemen
waren uit hem. 18 Zes rieten nu gingen uit zijn zijden; drie
rieten des kandelaars uit zijn ene zijde, en drie rieten des
kandelaars uit zijn andere zijde. 19 In het ene riet waren
drie schaaltjes, gelijk amandelnoten, een knoop en een
bloem; en drie schaaltjes, gelijk amandelnoten in een ander
riet, een knoop en een bloem; alzo waren die zes rieten,
die uit den kandelaar gingen. 20 Maar aan den kandelaar
zelven waren vier schaaltjes, gelijk amandelnoten, met zijn
knopen, en met zijn bloemen. 21 En daar was een knoop
onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; ook een knoop
onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; nog een knoop
onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; alzo was het
met de zes rieten, die uit denzelven uitgingen. 22 Hun
knopen en rieten waren uit hem; het was altemaal een enig

dicht werk van louter goud. **23** En hij maakte hem zeven
lampen; zijn snuiters en zijn blusvaten waren van louter
goud. **24** Hij maakte denzelven uit een talent louter goud,
met al zijn vaten, **25** En hij maakte het reukaltaar van
sittimhout; een el was zijn lengte en een el zijn breedte,
vierkant, maar twee ellen zijn hoogte; uit hetzelve waren
zijn hoornen. **26** En hij overtrok het met louter goud, zijn
dak, en zijn wanden rondom, alsook zijn hoornen; en hij
maakte het een gouden krans rondom. **27** Hij maakte
ook twee gouden ringen daaraan, onder zijn krans, aan
zijn twee hoeken, aan zijn beide zijden, tot plaatsen voor
de handbomen, dat men het daarmede droeg. **28** En
hij maakte de handbomen van sittimhout, en hij overtrok
ze met goud. **29** Hij maakte ook de heilige zalfolie, en
het reukwerk der zuiverste welriekende specerijen, naar
apothekerswerk.

38 Hij maakte ook het brandofferaltaar van sittimhout;
vijf ellen was deszelfs lengte, en vijf ellen zijn
breedte, vierkant, en drie ellen zijn hoogte. **2** En hij maakte
deszelfs hoornen op zijn vier hoeken; uit hetzelve waren
zijn hoornen; en hij overtrok het met koper. **3** Hij maakte
ook al het gereedschap des altaars, de potten, en de
schoffelen, en de besprengbekkens, en de krauwelen, en
de koolpannen; en al zijn vaten maakte hij van koper. **4**
Ook maakte hij aan het altaar een rooster van koperen
netwerk, onder zijn omloop, van beneden tot zijn midden
toe. **5** En hij goot vier ringen aan de vier einden des
koperen roosters, tot plaatsen voor de handbomen. **6** En
hij maakte de handbomen van sittimhout, en hij overtrok
ze met koper. **7** En hij deed de handbomen in de ringen,
aan de zijden des altaars, dat men het met dezelve droeg;
hij maakte hetzelve hol van planken. **8** Hij maakte ook het
koperen wasvat, met zijn koperen voet, van de spiegels der
te hoop komende vrouwen, die te hoop kwamen voor de
deur van de tent der samenkomst. **9** Hij maakte ook den
voorhof, aan den zuidhoek zuidwaarts; de behangselen tot
den voorhof waren van fijn getweernd linnen, van honderd
ellen. **10** Hun twintig pilaren en derzelver twintig voeten,
waren van koper; de haken dezer pilaren en hun banden
waren van zilver. **11** En aan den noorderhoek honderd
ellen, hun twintig pilaren en derzelver twintig voeten waren
van koper; de haken der pilaren en derzelver banden waren
van zilver. **12** En aan den westerhoek waren behangselen
van vijftig ellen, hun pilaren tien en derzelver voeten tien;
de haken der pilaren en hun banden waren van zilver. **13**
En aan den oosterhoek tegen den opgang waren vijftig
ellen. **14** De behangselen aan deze zijde waren vijftien
ellen, derzelver pilaren drie en hun voeten drie. **15** En aan
de andere zijde van de deur des voorhofs, van hier en van
daar, waren behangselen van vijftien ellen; hun pilaren
drie en derzelver voeten drie. **16** Al de behangselen des
voorhofs waren rondom van fijn getweernd linnen. **17** De
voeten nu der pilaren waren van koper, de haken der
pilaren, en hun banden waren van zilver, en het overdeksel
hunner hoofden was van zilver, en al de pilaren des
voorhofs waren met zilver omtogen. **18** En het deksel
van de poort des voorhofs was van geborduurd werk, van
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweernd
linnen; en twintig ellen was de lengte, en de hoogte in
de breedte was vijf ellen, tegenover de behangselen des
voorhofs. **19** En hun vier pilaren en derzelver vier voeten
waren van koper, hun haken waren van zilver; ook was het
overdeksel hunner hoofden en hun banden van zilver. **20**
En al de pennen des tabernakels en des voorhofs rondom
waren van koper. **21** Dit zijn de getelde dingen van den
tabernakel, van den tabernakel der getuigenis, die geteld
zijn naar den mond van Mozes, ten dienste der Levieten,
door de hand van Ithamar, de zoon van den priester
Aaron. **22** Bezaleel nu, de zoon van Uri, den zoon van Hur,
van den stam van Juda, maakte al, dat de HEERE aan
Mozes geboden had. **23** En met hem Aholiab, de zoon van
Ahisamach, van den stam van Dan, een werkmeester en
vernuftig kunstenaar, en een borduurder in hemelsblauw,
en in purper, en in scharlaken, en in fijn linnen. **24** Al het
goud, dat tot het werk verarbeid is, in het ganse werk
des heiligdoms, te weten, het goud des beweegoffers,
was negen en twintig talenten, en zevenhonderd en dertig
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. **25** Het zilver nu
van de getelden der vergadering was honderd talenten, en
duizend zevenhonderd vijf en zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms. **26** Een beka voor elk hoofd, dat is
een halve sikkel, naar den sikkel des heiligdoms, van een
ieder, die overging tot de getelden, van twintig jaren oud en
daarboven, namelijk zeshonderd drie duizend, vijfhonderd
vijftig. **27** En er waren honderd talenten zilver, om te gieten
de voeten des heiligdoms, en de voeten des voorhangs;
tot honderd voeten waren honderd talenten, een talent tot
een voet. **28** Maar uit de duizend zevenhonderd vijf en
zeventig sikkelen maakte hij de haken aan de pilaren, en
hij overtrok hun hoofden, en omtoog ze met banden. **29**
Het koper nu des beweegoffers was zeventig talenten,
en twee duizend vierhonderd sikkelen. **30** En hij maakte
daarvan de voeten der deur van de tent der samenkomst,
en het koperen altaar, en den koperen rooster, dien het
had, en al het gereedschap des altaars. **31** En de voeten
des voorhofs rondom, en de voeten van de poort des
voorhofs, ook al de pennen des tabernakels, en al de
pennen des voorhofs rondom.

39 Zij maakten ook ambtsklederen, om in het heilige te
dienen, van hemelsblauw, en purper, en scharlaken;
ook maakten zij de heilige klederen, die voor Aaron waren,
gelijk de HEERE aan Mozes geboden had. **2** Aldus
maakte hij den efod, van goud, hemelsblauw, en purper,
en scharlaken, en fijn getweernd linnen. **3** En zij rekten
uit de dunne platen van goud, en sneden het tot draden,
om te doen in het midden van het hemelsblauw, en in
het midden van het purper, en in het midden van het
scharlaken, en in het midden van het fijn linnen, van het
allerkunstelijkste werk. **4** Zij maakten samenvoegende
schouderbanden daaraan; aan deszelfs beide einden werd
hij samengevoegd. **5** En de kunstelijke riem zijns efods,

die daarop was, was gelijk zijn werk, van hetzelfde, van
goud, van hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn
getweernd linnen, gelijk als de HEERE aan Mozes bevolen
had. **6** Zij bereidden ook de sardonixstenen, omvat in
gouden kastjes, als zegelgravering gegraveerd, met de
namen der zonen van Israel. **7** En hij zette ze op de
schouderbanden des efods, tot stenen der gedachtenis
voor de kinderen Israels, gelijk de HEERE aan Mozes
geboden had. **8** Hij maakte ook de borstlap van het
allerkunstelijkste werk, gelijk het werk des efods, van goud,
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweernd
linnen. **9** Hij was vierkant; zij maakten den borstlap dubbel;
een span was zijn lengte, en een span was zijn breedte,
dubbel zijnde. **10** En zij vulden daarin vier rijen stenen:
een rij van een Sardis, een Topaas en een Karbonkel; dit
is de eerste rij. **11** En de tweede rij van een Smaragd,
een Saffier en een Diamant. **12** En de derde rij van een
Hyacinth, Agaat, en Amethyst. **13** En de vierde rij van
een Turkoois, en een Sardonix, en een Jaspis; omvat
in gouden kastjes in hun vullingen. **14** Deze stenen nu,
met de namen der zonen van Israel, waren twaalf, met
hun namen, met zegelgravering; ieder met zijn naam,
naar de twaalf stammen. **15** Zij maakten ook aan den
borstlap gelijk-eindigende ketentjes, van gedraaid werk,
uit louter goud. **16** En zij maakten twee gouden kastjes,
en twee gouden ringen; en zij zetten die twee ringen aan
de beide einden des borstlaps. **17** En zij zetten de twee
gedraaide gouden ketentjes aan de twee ringen, aan de
einden van den borstlap. **18** Doch de twee andere einden
der gedraaide ketenen zetten zij aan de twee kastjes, en
zij zetten ze aan de schouderbanden des efods, recht
op de voorste zijde van dien. **19** Zij maakten ook twee
gouden ringen, die zij aan de twee andere einden des
borstlaps zetten, inwendig aan zijn boord, die aan de zijde
des efods is. **20** Nog maakten zij twee gouden ringen,
die zij zetten aan de twee schouderbanden van den efod,
beneden, aan deszelfs voorste zijde, tegenover zijn andere
voege, boven den kunstelijke riem des efods. **21** En zij
bonden den borstlap met zijn ringen aan de ringen van
den efod, met een hemelsblauw snoer, dat hij op den
kunstelijke riem van den efod was; opdat de borstlap van
den efod niet afgescheiden wierd, gelijk als de HEERE
aan Mozes geboden had. **22** En hij maakte den mantel
des efods van geweven werk, geheel van hemelsblauw.
23 En het gat des mantels was in deszelfs midden, als het
gat eens pantsiers; dit gat had een boord rondom, dat het
niet gescheurd wierd. **24** En aan de zomen des mantels
maakten zij granaatappelen van hemelsblauw, en purper,
en scharlaken, getweernd. **25** Zij maakten ook schelletjes
van louter goud, en zij stelden de schelletjes tussen de
granaatappelen, aan de zomen des mantels rondom,
tussen de granaatappelen; **26** Dat er een schelletje, daarna
een granaatappel was; wederom een schelletje, en een
granaatappel; aan de zomen des mantels rondom; om te
dienen, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **27**
Zij maakten ook de rokken van fijn linnen, van geweven
werk, voor Aaron en voor zijn zonen; **28** En den hoed van
fijn linnen, en de sierlijke mutsen van fijn linnen, en de
linnen onderbroeken van fijn getweernd linnen; **29** En den
gordel van fijn getweernd linnen, en van hemelsblauw, en
purper, en scharlaken, van geborduurd werk, gelijk als
de HEERE aan Mozes geboden had. **30** Zij maakten ook
de plaat van de kroon der heiligheid van louter goud, en
zij schreven daarop een schrift, met zegelgravering: De
HEILIGHEID DES HEEREN. **31** En zij hechtten een snoer
van hemelsblauw daaraan, om aan den hoed van boven
te hechten, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden
had. **32** Aldus werd al het werk des tabernakels, van
de tent der samenkomst voleind; en de kinderen Israels
hadden het gemaakt naar alles, wat de HEERE aan
Mozes geboden had; alzo hadden zij het gemaakt. **33**
Daarna brachten zij den tabernakel tot Mozes, de tent,
en al haar gereedschap, haar haakjes, haar berderen,
haar richelen, en haar pilaren, en haar voeten; **34** En het
deksel van roodgeverfde ramsvellen, en het deksel van
dassenvellen, en den voorhang van het deksel; **35** De ark
der getuigenis, en haar handbomen, en het verzoendeksel;
36 De tafel, met al haar gereedschap, en de toonbroden;
37 De louteren kandelaar met zijn lampen, de lampen,
die men toerichten moest, en al deszelfs gereedschap,
en de olie tot het licht; **38** Verder het gouden altaar, en
de zalfolie, en het reukwerk van welriekende specerijen,
en het deksel van de deur der tent. **39** Het koperen
altaar, en den koperen rooster, dien het heeft, deszelfs
handbomen, en al zijn gereedschap; het wasvat en zijn
voet; **40** De behangselen des voorhofs, zijn pilaren en
zijn voeten, en het deksel van de poort des voorhofs, zijn
zelen, en zijn pennen, en al het gereedschap van den
dienst des tabernakels, tot de tent der samenkomst; **41** De
ambtsklederen, om in het heiligdom te dienen, de heilige
klederen van de priester Aaron, en de klederen van zijn
zonen, om het priesterambt te bedienen. **42** Naar alles,
wat de HEERE aan Mozes geboden had, alzo hadden de
kinderen Israels het ganse werk gemaakt. **43** Mozes nu
bezag het ganse werk, en ziet, zij hadden het gemaakt,
gelijk als de HEERE geboden had; alzo hadden zij het
gemaakt. Toen zegende Mozes hen.

40 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Op den dag der eerste maand, te weten op den
eersten der maand, zult gij den tabernakel, de tent der
samenkomst, oprichten. **3** En gij zult aldaar zetten de
ark der getuigenis; en gij zult de ark met de voorhang
bedekken. **4** Daarna zult gij de tafel daarin brengen, en
gij zult schikken wat daarop te schikken is; gij zult ook
den kandelaar daarin brengen, en zijn lampen aansteken.
5 En gij zult het gouden altaar ten reukwerk voor de ark
der getuigenis zetten, dan zult gij het deksel van de deur
des tabernakels ophangen. **6** Gij zult ook het altaar des
brandoffers zetten voor de deur van den tabernakel, van de
tent der samenkomst. **7** En gij zult het wasvat zetten tussen
de tent der samenkomst, en tussen het altaar; en gij zult
water daar in doen. **8** Daarna zult gij den voorhof rondom

zetten, en gij zult het deksel ophangen aan de poort des
voorhofs. **9** Dan zult gij de zalfolie nemen en zalven
den tabernakel, en al wat daarin is; en gij zult dezelven
heiligen, met al zijn gereedschap, en het zal een heiligheid
zijn. **10** Gij zult ook het altaar des brandoffers zalven, en al
zijn gereedschap; en gij zult het altaar heiligen, en het
altaar zal heiligheid der heiligheden zijn. **11** Dan zult gij het
wasvat zalven, en deszelfs voet; en gij zult het heiligen.
12 Gij zult ook Aaron en zijn zonen doen naderen, tot de
deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met
water wassen. **13** En gij zult Aaron de heilige klederen
aantrekken; en gij zult hem zalven, en hem heiligen, dat hij
Mij het priesterambt bediene. **14** Gij zult ook zijn zonen
doen naderen, en zult hun de rokken aantrekken. **15** En
gij zult hen zalven, gelijk als gij hun vader zult gezalfd
hebben, dat zij Mij het priesterambt bedienen. En het zal
geschieden, dat hun hun zalving zal zijn tot een eeuwig
priesterdom bij hun geslachten. **16** Mozes nu deed het
naar alles, wat hem de HEERE geboden had; alzo deed
hij. **17** En het geschiedde in de eerste maand, in het
tweede jaar, op den eersten der maand, dat de tabernakel
opgericht werd. **18** Want Mozes richtte den tabernakel
op, en zette zijn voeten, en stelde zijn berderen, en zette
zijn richelen daaraan, en hij richtte deszelfs pilaren op.
19 En hij spreidde de tent uit over den tabernakel, en
hij zette het deksel der tent daar bovenop, gelijk als de
HEERE aan Mozes geboden had. **20** Voorts nam hij, en
legde de getuigenis in de ark, en deed de handbomen
aan de ark, en hij zette het verzoendeksel boven op de
ark. **21** En hij bracht de ark in den tabernakel, en hij hing
den voorhang van het deksel op, en bedekte de ark der
getuigenis, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had.
22 Hij zette ook de tafel in de tent der samenkomst, aan
de zijde des tabernakels tegen het noorden, buiten den
voorhang. **23** En hij schikte daarop het brood in orde, voor
het aangezicht des HEEREN, gelijk als de HEERE aan
Mozes geboden had. **24** Hij zette ook den kandelaar in de
tent der samenkomst, recht over de tafel, aan de zijde des
tabernakels, zuidwaarts. **25** En hij stak de lampen aan
voor het aangezicht des HEEREN, gelijk als de HEERE
aan Mozes geboden had. **26** En hij zette het gouden altaar
in de tent der samenkomst, voor den voorhang. **27** En hij
stak daarop aan reukwerk van welriekende specerijen,
gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **28** Hij
hing ook het deksel van de deur des tabernakels. **29**
En hij zette het altaar des brandoffers aan de deur des
tabernakels, van de tent der samenkomst; en hij offerde
daarop brandoffer, en spijsoffer, gelijk de HEERE aan
Mozes geboden had. **30** Hij zette ook het wasvat tussen
de tent der samenkomst, en tussen het altaar; en hij deed
water daarin om te wassen. **31** En Mozes en Aaron, en zijn
zonen wiesen daaruit hun handen en hun voeten. **32** Als
zij ingingen tot de tent der samenkomst, en als zij tot het
altaar naderden, zo wiesen zij zich, gelijk als de HEERE
aan Mozes geboden had. **33** Hij richtte ook den voorhof
op, rondom den tabernakel en het altaar, en hij hing het
deksel van de poort des voorhofs op. Alzo voleindigde
Mozes het werk. **34** Toen bedekte de wolk de tent der
samenkomst; en de heerlijkheid des HEEREN vervulde
den tabernakel. **35** Zodat Mozes niet kon ingaan in de
tent der samenkomst, dewijl de wolk daarop bleef, en de
heerlijkheid des HEEREN den tabernakel vervulde. **36** Als
nu de wolk opgeheven werd van boven den tabernakel, zo
reisden de kinderen Israels voort in al hun reizen. **37** Maar
als de wolk niet opgeheven werd, zo reisden zij niet tot op
den dag, dat zij opgeheven werd. **38** Want de wolk des
HEEREN was op den tabernakel bij dag, en het vuur was
er bij nacht op, voor de ogen van het ganse huis Israels in
al hun reizen.

Leviticus

1 En de HEERE riep Mozes, en sprak tot hem uit de tent
der samenkomst, zeggende: **2** Spreek tot de kinderen
Israels, en zeg tot hen: Als een mens uit u den HEERE
een offerande zal offeren, gij zult uw offeranden offeren
van het vee, van runderen en van schapen. **3** Indien zijn
offerande een brandoffer van runderen is, zo zal hij een
volkomen mannetje offeren; aan de deur van de tent der
samenkomst zal hij dat offeren, naar zijn welgevallen, voor
het aangezicht des HEEREN. **4** En hij zal zijn hand op
het hoofd des brandoffers leggen, opdat het voor hem
aangenaam zij, om hem te verzoenen. **5** Daarna zal hij het
jonge rund slachten voor het aangezicht des HEEREN; en
de zonen van Aaron, de priesters, zullen het bloed offeren,
en het bloed sprengen rondom dat altaar, hetwelk voor de
deur van de tent der samenkomst is. **6** Dan zal hij het
brandoffer de huid aftrekken, en het in zijn stukken delen.
7 En de zonen van Aaron, den priester, zullen vuur maken
op het altaar, en zullen het hout op het vuur schikken. **8**
Ook zullen de zonen van Aaron, de priesters, de stukken,
het hoofd en het smeer, schikken op het hout, dat op het
vuur is, hetwelk op het altaar is. **9** Doch zijn ingewand, en
zijn schenkelen zal men met water wassen; en de priester
zal dat alles aansteken op het altaar; het is een brandoffer,
een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE. **10** En
indien zijn offerande is van klein vee, van schapen of
van geiten, ten brandoffer, zal hij een volkomen mannetje
offeren. **11** En hij zal dat slachten aan de zijde van het
altaar noordwaarts, voor het aangezicht des HEEREN;
en de zonen van Aaron, de priesters, zullen zijn bloed
rondom op het altaar sprengen. **12** Daarna zal hij het in
zijn stukken delen, mitsgaders zijn hoofd en zijn smeer;
en de priester zal die schikken op het hout, dat op het
vuur is, hetwelk op het altaar is. **13** Doch het ingewand en
de schenkelen zal men met water wassen; en de priester
zal dat alles offeren en aansteken op het altaar; het is
een brandoffer, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den
HEERE. **14** En indien zijn offerande voor den HEERE
een brandoffer van gevogelte is, zo zal hij zijn offerande
van tortelduiven, of van jonge duiven, offeren. **15** En de
priester zal die tot het altaar brengen, en deszelfs hoofd
met zijn nagel splijten, en op het altaar aansteken; en zijn
bloed zal aan den wand des altaars uitgeduwd worden.
16 En zijn krop met zijn vederen zal hij wegdoen, en zal
het werpen bij het altaar, oostwaarts, aan de plaats der
as. **17** Verder zal hij die met zijn vleugelen klieven, niet
afscheiden; en de priester zal die aansteken op het altaar,
op het hout, dat op het vuur is; het is een brandoffer, een
vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE.

2 Als nu een ziel een offerande van spijsoffer den HEERE
zal offeren, zijn offerande zal van meelbloem zijn;
en hij zal olie daarop gieten, en wierook daarop leggen.
2 En hij zal het brengen tot de zonen van Aaron, de
priesters, een van welke daarvan zijn hand vol grijpen zal
uit deszelfs meelbloem, en uit deszelfs olie, met al deszelfs
wierook; en de priester zal deszelfs gedenkoffer aansteken
op het altaar; het is een vuuroffer, tot een liefelijken
reuk den HEERE. **3** Wat nu overblijft van het spijsoffer,
zal voor Aaron en zijn zonen zijn; het is een heiligheid
der heiligheden van de vuurofferen des HEEREN. **4**
En als gij offeren zult een offerande van spijsoffer, een
gebak des ovens; het zullen zijn ongezuurde koeken van
meelbloem, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met
olie bestreken. **5** En indien uw offerande spijsoffer is, in de
pan gekookt, zij zal zijn van ongezuurde meelbloem, met
olie gemengd. **6** Breekt ze in stukken, en giet olie daarop;
het is een spijsoffer. **7** En zo uw offerande een spijsoffer
des ketels is, het zal van meelbloem met olie gemaakt
worden. **8** Dan zult gij dat spijsoffer, hetwelk daarvan zal
gemaakt worden, den HEERE toebrengen; en men zal
het tot den priester doen naderen, die het tot het altaar
dragen zal. **9** En de priester zal van dat spijsoffer deszelfs
gedenkoffer opnemen, en op het altaar aansteken, het
is een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE. **10**
En wat overblijft van het spijsoffer, zal voor Aaron en zijn
zonen zijn; het is een heiligheid der heiligheden van de
vuurofferen des HEEREN. **11** Geen spijsoffer, dat gij den
HEERE zult offeren, zal met desem gemaakt worden; want
van geen zuurdesem, en van geen honig zult gijlieden
den HEERE vuuroffer aansteken. **12** De offeranden der
eerstelingen zult gij den HEERE offeren; maar op het altaar
zullen zij niet komen tot een liefelijken reuk. **13** En alle
offerande uws spijsoffers zult gij met zout zouten, en het
zout des verbonds van uw God van uw spijsoffer niet laten
afblijven; met al uw offerande zult gij zout offeren. **14** En
zo gij den HEERE een spijsoffer der eerste vruchten offert,
zult gij het spijsoffer uwer eerste vruchten van groene
aren, bij het vuur gedord, dat is, het klein gebroken graan
van volle groene aren, offeren. **15** En gij zult olie daarop
doen, en wierook daarop leggen; het is een spijsoffer. **16**
Zo zal de priester deszelfs gedenkoffer aansteken van zijn
klein gebroken graan en van zijn olie, met al den wierook;
het is een vuuroffer den HEERE.

3 En indien zijn offer een dankoffer is; zo hij ze van de
runderen offert, hetzij mannetje of wijfje, volkomen zal
hij die offeren, voor het aangezicht des HEEREN. **2** En hij
zal zijn hand op het hoofd zijner offerande leggen, en zal
ze slachten voor de deur van de tent der samenkomst;
en de zonen van Aaron, de priesters, zullen het bloed
rondom op het altaar sprengen. **3** Daarna zal hij van
dat dankoffer een vuuroffer den HEERE offeren, het vet,
dat het ingewand bedekt, en al het vet, hetwelk aan het
ingewand is. **4** Dan zal hij beide de nieren, en het vet,
hetwelk daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net
over de lever, met de nieren, zal hij afnemen. **5** En de
zonen van Aaron zullen dat aansteken op het altaar, op
het brandoffer, hetwelk op het hout zal zijn, dat op het vuur
is; het is een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE.
6 En indien zijn offerande van klein vee is, den HEERE tot
een dankoffer, hetzij mannetje of wijfje, volkomen zal hij

die offeren. 7 Indien hij een lam tot zijn offerande offert, zo
zal hij het offeren voor het aangezicht des HEEREN. 8
En hij zal zijn hand op het hoofd zijner offerande leggen,
en hij zal die slachten voor de tent der samenkomst; en
de zonen van Aaron zullen het bloed daarvan sprengen
op het altaar rondom. 9 Daarna zal hij van dat dankoffer
een vuuroffer den HEERE offeren; zijn vet, den gehele
staart, dien hij dicht aan de ruggegraat zal afnemen, en
het vet bedekkende het ingewand, en al het vet, dat aan
het ingewand is; 10 Ook beide de nieren, en het vet, dat
daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net over de
lever met de nieren, zal hij afnemen. 11 En de priester zal
dat aansteken op het altaar; het is een spijs des vuuroffers
den HEERE. 12 Indien nu zijn offerande een geit is, zo zal
hij die offeren voor het aangezicht des HEEREN. 13 En hij
zal zijn hand op haar hoofd leggen, en hij zal hem slachten
voor de tent der samenkomst; en de zonen van Aaron
zullen haar bloed op het altaar sprengen rondom. 14 Dan
zal hij daarvan zijn offerande offeren, een vuuroffer den
HEERE; het vet bedekkende het ingewand, en al het vet,
dat aan het ingewand is; 15 Mitsgaders de beide nieren,
en het vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en
het net over de lever, met de nieren, zal hij afnemen. 16
En de priester zal die aansteken op het altaar; het is een
spijs des vuuroffers, tot een liefelijken reuk; alle vet zal des
HEEREN zijn. 17 Dit zij een eeuwige inzetting voor uw
geslachten, in al uw woningen: geen vet noch bloed zult gij
eten.

4 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Als een ziel
zal gezondigd hebben, door afdwaling van enige geboden
des HEEREN, dat niet zou gedaan worden, en tegen
een van die zal gedaan hebben; 3 Indien de priester, die
gezalfd is, zal gezondigd hebben, tot schuld des volks, zo
zal hij voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft, offeren een
var, een volkomen jong rund, den HEERE ten zondoffer.
4 En hij zal die var brengen tot de deur van de tent der
samenkomst, voor het aangezicht des HEEREN; en hij
zal zijn hand op het hoofd van dien var leggen, en hij zal
dien var slachten voor het aangezicht des HEEREN. 5
Daarna zal die gezalfde priester van het bloed van den var
nemen, en hij zal dat tot de tent der samenkomst brengen.
6 En de priester zal zijn vinger in dat bloed dopen; en van
dat bloed zal hij zevenmaal sprengen voor het aangezicht
des HEEREN, voor den voorhang van het heilige. 7 Ook
zal de priester van dat bloed doen op de hoornen des
reukaltaars der welriekende specerijen, voor het aangezicht
des HEEREN, dat in de tent der samenkomst is; dan zal
hij al het bloed van den var uitgieten aan den bodem van
het altaar des brandoffers, hetwelk is aan de deur van de
tent der samenkomst. 8 Verder, al het vet van den var des
zondoffers zal hij daarvan opnemen; het vet bedekkende
het ingewand, en al het vet, dat aan het ingewand is; 9
Daartoe de twee nieren, en het vet, dat daaraan is, dat
aan de weekdarmen is, en het net over de lever, met
de nieren, zal hij afnemen; 10 Gelijk als het van den os
des dankoffers opgenomen wordt; en de priester zal die
aansteken op het altaar des brandoffers. 11 Maar de huid
van dien var, en al zijn vlees, met zijn hoofd en met zijn
schenkelen, en zijn ingewand, en zijn mest; 12 En dien
gehele var zal hij tot buiten het leger uitvoeren, aan een
reine plaats, waar men de as uitstort, en zal hem met
vuur op het hout verbranden; bij de uitgegoten as zal hij
verbrand worden. 13 Indien nu de gehele vergadering van
Israel afgedwaald zal zijn, en de zaak voor de ogen der
gemeente verborgen is, en zij iets gedaan zullen hebben
tegen enige van allen geboden des HEEREN, dat niet
zoude gedaan worden, en zijn schuldig geworden; 14 En
die zonde, die zij daartegen gezondigd zullen hebben,
bekend is geworden; zo zal de gemeente een var, een
jong rund, ten zondoffer offeren, en dien voor de tent der
samenkomst brengen; 15 En de oudsten der vergadering
zullen hun handen op het hoofd van den var leggen, voor
het aangezicht des HEEREN; en hij zal den var slachten
voor het aangezicht des HEEREN. 16 Daarna zal die
gezalfde priester van het bloed van den var tot de tent der
samenkomst brengen. 17 En de priester zal zijn vinger
indopen, nemende van dat bloed; en hij zal zevenmaal
sprengen voor het aangezicht des HEEREN, voor den
voorhang. 18 En van dat bloed zal hij doen op de hoornen
van het altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN is,
dat in de tent der samenkomst is; dan zal hij al het bloed
uitgieten, aan den bodem van het altaar des brandoffers,
hetwelk is voor de deur van de tent der samenkomst. 19
Daartoe zal hij al zijn vet van hem opnemen, en op het
altaar aansteken. 20 En hij zal dezen var doen, gelijk als
hij den var des zondoffers gedaan heeft, alzo zal hij hem
doen; en de priester zal voor hen verzoening doen, en
het zal hun vergeven worden. 21 Daarna zal hij dien var
tot buiten het leger uitvoeren, en zal hem verbranden,
gelijk als hij den eersten var verbrand heeft; het is een
zondoffer der gemeente. 22 Als een overste zal gezondigd
hebben, en tegen een van de geboden des HEEREN zijns
Gods, door afdwaling, gedaan zal hebben, hetwelk niet
zou gedaan worden, zodat hij schuldig is; 23 Of men zijn
zonde, die hij daartegen gezondigd heeft, aan hem zal
bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offer brengen
een geitenbok, een volkomen mannetje. 24 En hij zal
zijn hand op het hoofd van den bok leggen, en zal hem
slachten in de plaats, waar men het brandoffer slacht
voor het aangezicht des HEEREN; het is een zondoffer.
25 Daarna zal de priester van het bloed des zondoffers
met zijn vinger nemen, en dat op de hoornen van het
altaar des brandoffers doen; dan zal hij zijn bloed aan den
bodem van het altaar des brandoffers uitgieten. 26 Hij zal
ook al zijn vet op het altaar aansteken, gelijk het vet des
dankoffers; zo zal de priester voor hem verzoening doen
van zijn zonden, en het zal hem vergeven worden. 27 En
zo enig mens van het volk des lands door afdwaling zal
gezondigd hebben, dewijl hij iets doet tegen een van de
geboden des HEEREN, dat niet gedaan zou worden, zodat
hij schuldig is; 28 Of men zijn zonde, die hij gezondigd

heeft, aan hem zal bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot
zijn offerande brengen een jonge geit, een volkomen wijfje,
voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft. 29 En hij zal zijn
hand op het hoofd des zondoffers leggen; en men zal dat
zondoffer slachten in de plaats des brandoffers. 30 Daarna
zal de priester van haar bloed met zijn vinger nemen, en
doen het op de hoornen van het altaar des brandoffers;
dan zal hij al het bloed daarvan aan den bodem van dat
altaar uitgieten. 31 En al haar vet zal hij afnemen, gelijk
als het vet van het dankoffer afgenomen wordt, en de
priester zal het aansteken op het altaar, tot een liefelijken
reuk den HEERE; en de priester zal voor hem verzoening
doen, en het zal hem vergeven worden. 32 Maar zo hij
een lam voor zijn offerande ten zondoffer brengt, het zal
een volkomen wijfje zijn, dat hij brengt. 33 En hij zal zijn
hand op het hoofd des zondoffers leggen, en hij zal dat
slachten tot een zondoffer, in de plaats, waar men het
brandoffer slacht. 34 Daarna zal de priester van het bloed
des zondoffers met zijn vinger nemen, en zal het doen op
de hoornen van het altaar des brandoffers; dan zal hij al
het bloed daarvan aan den bodem van dat altaar uitgieten.
35 En al het vet daarvan zal hij afnemen, gelijk als het
vet van het lam des dankoffers afgenomen wordt, en de
priester zal die aansteken op het altaar, op de vuurofferen
des HEEREN; en de priester zal voor hem verzoening
doen over zijn zonde, die hij gezondigd heeft, en het zal
hem vergeven worden.

5 Als nu een mens zal gezondigd hebben, dat hij gehoord
heeft een stem des vloeks, waarvan hij getuige is,
hetzij dat hij het gezien of geweten heeft; indien hij het niet
te kennen geeft, zo zal hij zijn ongerechtigheid dragen. 2
Of wanneer een mens enig onrein ding zal aangeroerd
hebben, hetzij het dode aas van een wild onrein gedierte,
of het dode aas van onrein vee, of het dode aas van
onrein kruipend gedierte; al is het voor hem verborgen
geweest, nochtans is hij onrein en schuldig. 3 Of als hij zal
aangeroerd hebben de onreinigheid van een mens, naar al
zijn onreinigheid, waarmede hij onrein wordt; en het is voor
hem verborgen geweest, en hij is het gewaar geworden,
zo is hij schuldig. 4 Of als een mens zal gezworen hebben,
onbedacht met zijn lippen uitsprekende, om kwaad te
doen, of om goed te doen; naar al wat de mens in den
eed onbedacht uitspreekt, en het is voor hem verborgen
geweest, en hij zal het gewaar worden, zo is hij aan een
van die schuldig. 5 Het zal dan geschieden, als hij aan
een van die schuldig is, dat hij belijden zal, waarin hij
gezondigd heeft; 6 En tot zijn schuldoffer den HEERE voor
zijn zonde, die hij gezondigd heeft, brengen zal een wijfje
van klein vee, een lam of een jonge geit, voor de zonde; zo
zal de priester voor hem vanwege zijn zonde verzoening
doen. 7 Maar indien zijn hand zoveel niet bereiken kan, als
genoeg is tot een stuk klein vee, zo zal hij tot zijn offer voor
de schuld, die hij gezondigd heeft, den HEERE brengen
twee tortelduiven, of twee jonge duiven, een ten zondoffer,
en een ten brandoffer. 8 En hij zal die tot den priester
brengen, welke eerst die zal offeren, die tot het zondoffer
is; en zal zijn hoofd met zijn nagel nevens haar nek splijten,
maar niet afscheiden. 9 En van het bloed des zondoffers
zal hij aan den wand van het altaar sprengen; maar het
overgeblevene van dat bloed zal uitgeduwd worden aan
den bodem van het altaar; het is een zondoffer. 10 En
de andere zal hij ten brandoffer maken, naar de wijze;
zo zal de priester voor hem, vanwege zijn zonde, die
hij gezondigd heeft, verzoening doen, en het zal hem
vergeven worden. 11 Maar indien zijn hand niet bereiken
kan aan twee tortelduiven of twee jonge duiven, zo zal hij,
die gezondigd heeft, tot zijn offerande brengen het tiende
deel van een efa meelbloem ten zondoffer; hij zal geen
olie daarover doen, noch wierook daarop leggen; want het
is een zondoffer. 12 En hij zal dat tot den priester brengen,
en de priester zal daarvan zijn hand vol, der gedachtenis
deszelven, grijpen, en dat aansteken op het altaar, op de
vuurofferen des HEEREN; het is een zondoffer. 13 Zo zal
de priester voor hem verzoening doen over zijn zonde, die
hij gezondigd heeft in enige van die stukken, en het zal
hem vergeven worden; en het zal des priesters zijn, gelijk
het spijsoffer. 14 Wijders sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende: 15 Als een mens door overtreding overtreden,
en door afdwaling gezondigd zal hebben, wat onwetende
van de heilige dingen des HEEREN, zo zal hij tot zijn
schuldoffer den HEERE brengen een volkomen ram uit
de kudde, met uw schatting aan zilveren sikkelen, naar
den sikkel des heiligdoms, ten schuldoffer. 16 Zo zal hij,
dat hij zondigende heeft onwetend van de heilige dingen,
wedergeven, en zal deszelfs vijfde deel daarenboven
toedoen, dat hij den priester geven zal; alzo zal de priester
met den ram des schuldoffers voor hem verzoening doen,
en het zal hem vergeven worden. 17 En indien een mens
zal gezondigd hebben, en gedaan tegen een van alle
geboden des HEEREN, hetwelk niet zou gedaan worden,
al is het dat hij het niet geweten heeft, nochtans is hij
schuldig, en zal zijn ongerechtigheid dragen. 18 En hij zal
een volkomen ram uit de kudde tot den priester brengen,
met uw schatting, ten schuldoffer; en de priester zal voor
hem verzoening doen over zijn afdwaling, door welke hij
afgedwaald is, die hij niet geweten had; zo zal het hem
vergeven worden. 19 Het is een schuldoffer; hij heeft zich
voorzeker schuldig gemaakt aan den HEERE.

6 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Als een mens gezondigd, en tegen den HEERE door
overtreding overtreden zal hebben, dat hij aan zijn naaste
zal gelogen hebben van hetgeen hem in bewaring gegeven,
of ter hand gesteld was, of van roof, of dat hij met geweld
zijn naaste onthoudt; 3 Of dat hij het verlorene gevonden,
en daarover gelogen, en met valsheid gezworen zal
hebben; over iets van alles, dat de mens doet, daarin
zondigende. 4 Het zal dan geschieden, dewijl hij gezondigd
heeft, en schuldig geworden is, dat hij wederuitkeren zal
den roof, dien hij geroofd, of het onthoudene, dat hij met
geweld onthoudt, of het bewaarde, dat bij hem te bewaren
gegeven was, of het verlorene, dat hij gevonden heeft; 5

Of van al, waarover hij valselijk gezworen heeft, dat hij
hetzelve in zijn hoofdsom wedergeve, en nog het vijfde
deel daarenboven toedoen zal; wiens dat is, dien zal hij dat
geven op den dag zijner schuld. **6** En hij zal den HEERE
zijn schuldoffer brengen tot den priester, een volkomen ram
uit de kudde, met uw schatting, ten schuldoffer. **7** Dan zal
de priester voor hem verzoening doen voor het aangezicht
des HEEREN, en het zal hem vergeven worden; over iets
van al, wat hij doet, waar hij schuld aan heeft. **8** Verder
sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **9** Gebied Aaron
en zijn zonen, zeggende: Dit is de wet des brandoffers; het
is hetgeen, wat door de branding op het altaar den gansen
nacht tot aan den morgen opvaart; alwaar het vuur des
altaars zal brandende gehouden worden. **10** En de priester
zal zijn linnen kleed aantrekken, en de linnen onderbroek
over zijn vlees aantrekken, en zal de as opnemen, als
het vuur het brandoffer op het altaar zal verteerd hebben,
en zal die bij het altaar leggen. **11** Daarna zal hij zijn
klederen uittrekken, en zal andere klederen aandoen, en
zal de as tot buiten het leger uitdragen aan een reine
plaats. **12** Het vuur nu op het altaar zal daarop brandende
gehouden worden, het zal niet uitgeblust worden; maar de
priester zal daar elken morgen hout aansteken, en zal
daarop het brandoffer schikken, en het vet der dankofferen
daarop aansteken. **13** Het vuur zal geduriglijk op het
altaar brandende gehouden worden; het zal niet uitgeblust
worden. **14** Dit is nu de wet des spijsoffers; een der
zonen van Aaron zal dat voor het aangezicht des HEEREN
offeren, voor aan het altaar. **15** En hij zal daarvan opnemen
zijn hand vol, uit de meelbloem des spijsoffers, en van
deszelfs olie, en al den wierook, die op het spijsoffer is;
dan zal hij het aansteken op het altaar; het is een liefelijke
reuk tot deszelfs gedachtenis voor den HEERE. **16** En het
overblijvende daarvan zullen Aaron en zijn zonen eten;
ongezuurd zal het gegeten worden in de heilige plaats; in
den voorhof van de tent der samenkomst zullen zij dat
eten. **17** Het zal niet gedesemd gebakken worden; het is
hun deel, dat Ik gegeven heb van Mijn vuurofferen; het is
een heiligheid der heiligheden, gelijk het zondoffer en gelijk
het schuldoffer. **18** Al wat mannelijk is onder de zonen van
Aaron zal het eten; het zij een eeuwige inzetting voor uw
geslachten van de vuurofferen des HEEREN; al wat die zal
aanroeren, zal heilig zijn. **19** Wijders sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende: **20** Dit is de offerande van Aaron en van
zijn zonen, die zij den HEERE offeren zullen, ten dage als
hij zal gezalfd worden: het tiende deel ener efa meelbloem,
een spijsoffer gedurig; de helft daarvan op den morgen,
en de helft daarvan op den avond. **21** Het zal in een pan
met olie gemaakt worden; geroost zult gij het brengen; en
de gebakken stukken des spijsoffers zult gij offeren, tot
een liefelijken reuk den HEERE. **22** Ook zal de priester,
die uit zijn zonen in zijn plaats de gezalfde zal worden,
hetzelfde doen; het zij een eeuwige inzetting; het zal voor
den HEERE geheel aangestoken worden. **23** Alzo zal alle
spijsoffer des priesters ganselijk zijn; het zal niet gegeten
worden. **24** Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
25 Spreek tot Aaron en tot zijn zonen, zeggende: Dit is
de wet des zondoffers: in de plaats, waar het brandoffer
geslacht wordt, zal het zondoffer voor het aangezicht
des HEEREN geslacht worden; het is een heiligheid der
heiligheden. **26** De priester, die het voor de zonde offert,
zal het eten; in de heilige plaats zal het gegeten worden,
in den voorhof van de tent der samenkomst. **27** Al wat
deszelfs vlees zal aanroeren, zal heilig zijn; zo wie van zijn
bloed op een kleed zal gesprengd hebben, dat, waarop hij
gesprengd zal hebben, zult gij in de heilige plaats wassen.
28 En het aarden vat, waarin het gezoden is, zal gebroken
worden; maar zo het in een koperen vat gezoden is, zo
zal het geschuurd en in water gespoeld worden. **29** Al
wat mannelijk is onder de priesteren, zal dat eten; het is
een heiligheid der heiligheden. **30** Maar geen zondoffer,
van welks bloed in de tent der samenkomst zal gebracht
worden, om in het heiligdom te verzoenen, zal gegeten
worden; het zal in het vuur verbrand worden.

7 Dit is nu de wet des schuldoffers; het is een heiligheid
der heiligheden. **2** In de plaats, waar zij het brandoffer
slachten, zullen zij het schuldoffer slachten; en men zal
deszelfs bloed rondom op het altaar sprengen. **3** En
daarvan zal men al zijn vet offeren, den staart, en het vet,
dat het ingewand bedekt; **4** Ook de beide nieren, en het
vet, dat daaraan is, dat op de weekdarmen is; en het net
over de lever, met de nieren, zal men afnemen. **5** En
de priester zal die aansteken op het altaar, ten vuuroffer
den HEERE; het is een schuldoffer. **6** Al wat mannelijk is
onder de priesteren zal dat eten; in de heilige plaats zal
het gegeten worden; het is een heiligheid der heiligheden.
7 Gelijk het zondoffer, alzo zal ook het schuldoffer zijn;
enerlei wet zal voor dezelve zijn; het zal des priesters zijn,
die daarmede verzoening gedaan zal hebben. **8** Ook de
priester, die iemands brandoffer offert, die priester zal de
huid des brandoffers hebben, dat hij geofferd heeft. **9**
Daartoe al het spijsoffer, dat in den oven gebakken wordt,
met al wat in den ketel en in den pan bereid wordt, zal
des priesters zijn, die dat offert. **10** Ook alle spijsoffer met
olie gemengd, of droog, zal voor alle zonen van Aaron
zijn, voor den enen als voor den anderen. **11** Dit is nu
de wet des dankoffers, dat men den HEERE offeren zal.
12 Indien hij dat tot een lof offer offert, zo zal hij, nevens
het lofoffer, ongezuurde koeken met olie gemengd, en
ongezuurde vladen met olie bestreken, offeren; en zullen
die koeken met olie gemengd van geroost meelbloem zijn.
13 Benevens de koeken zal hij tot zijn offerande gedesemd
brood offeren, met het lofoffer zijns dankoffers. **14** En een
daarvan uit de ganse offerande zal hij den HEERE ten
hefoffer offeren; het zal voor den priester zijn, die het bloed
des dankoffers sprengt. **15** Maar het vlees van het lofoffer
zijns dankoffers zal op den dag van deszelfs offerande
gegeten worden; daarvan zal men niet tot den morgen
overlaten. **16** En zo het slachtoffer zijner offerande een
gelofte, of vrijwillig offer is, dat zal ten dage als hij zijn
offer offeren zal, gegeten worden, en het overgeblevene
daarvan zal ook des anderen daags gegeten worden. **17**

Wat nog van het vlees des slachtoffers overgebleven is, zal
op den derden dag met vuur verbrand worden; 18 Want zo
enigzins van dat vlees zijns dankoffers op den derden dag
gegeten wordt, die dat geofferd heeft, zal niet aangenaam
zijn; het zal hem niet toegerekend worden, het zal een
afgrijselijk ding zijn; en de ziel, die daarvan eet, zal haar
ongerechtigheid dragen. 19 En het vlees, dat iets onreins
aangeroerd zal hebben, zal niet gegeten worden; met vuur
zal het verbrand worden; maar aangaande het andere
vlees, dat vlees zal een ieder, die rein is, mogen eten. 20
Doch als een ziel het vlees van het dankoffer, hetwelk des
HEEREN is, gegeten zal hebben, en haar onreinigheid aan
haar is, zo zal die ziel uit haar volken uitgeroeid worden. 21
En wanneer een ziel iets onreins zal aangeroerd hebben,
als de onreinigheid des mensen, of het onreine vee, of
enig onrein verfoeisel, en zal van het vlees des dankoffers,
hetwelk des HEEREN is, gegeten hebben, zo zal die ziel
uit haar volken uitgeroeid worden. 22 Daarna sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende: 23 Spreek tot de kinderen
Israels, zeggende: Geen vet van een os, of schaap, of geit,
zult gij eten. 24 Maar het vet van een dood aas, en het vet
van het verscheurde, mag tot alle werk gebezigd worden;
doch gij zult het ganselijk niet eten. 25 Want al wie het
vet van vee eten zal, van hetwelk men den HEERE een
vuuroffer zal geofferd hebben, die ziel, die het gegeten zal
hebben, zal uit haar volken uitgeroeid worden. 26 Ook
zult gij in uw woningen geen bloed eten, hetzij van het
gevogelte, of van het vee. 27 Alle ziel, die enig bloed eten
zal, die ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden. 28 Voorts
sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 29 Spreek tot de
kinderen Israels, zeggende: Wie zijn dankoffer den HEERE
offert, zal zijn offerande van zijn dankoffer den HEERE
toebrengen. 30 Zijn handen zullen de vuurofferen des
HEEREN brengen; het vet aan de borst zal hij met die borst
brengen, om die tot een beweegoffer voor het aangezicht
des HEEREN te bewegen. 31 En de priester zal dat vet op
het altaar aansteken; doch de borst zal voor Aaron en zijn
zonen zijn. 32 Gij zult ook den rechterschouder tot een
hefoffer den priester geven, uit uw dankofferen. 33 Wie
uit de zonen van Aaron het bloed des dankoffers en het
vet offert, dien zal de rechterschouder ten dele zijn. 34
Want de beweegborst en den hefschouder heb Ik van de
kinderen Israels uit hun dankofferen genomen, en heb
dezelve aan Aaron, den priester, en aan zijn zonen, tot een
eeuwige inzetting gegeven, van de kinderen Israels. 35 Dit
is de zalving van Aaron en de zalving van zijn zonen, van
de vuurofferen des HEEREN; ten dage als Hij hen deed
naderen, om het priesterdom den HEERE te bedienen;
36 Hetwelk de HEERE hun van de kinderen Israels te
geven geboden heeft, ten dage als Hij hen zalfde; het zij
een eeuwige inzetting voor hun geslachten. 37 Dit is de
wet des brandoffers, des spijsoffers, des zondoffers, des
schuldoffers, des vuloffers en des dankoffers; 38 Die de
HEERE Mozes op den berg Sinai geboden heeft, ten dage
als Hij den kinderen Israels gebood, dat zij hun offeranden
den HEERE, in de woestijn van Sinai, zouden offeren.

8 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2 Neem
Aaron en zijn zonen met hem, en de klederen, en
de zalfolie, daartoe den var des zondoffers, en de twee
rammen, en den korf van de ongezuurde broden; 3 En
verzamel de ganse vergadering aan de deur van de tent
der samenkomst. 4 Mozes nu deed, gelijk als de HEERE
hem geboden had; en de vergadering werd verzameld
aan de deur van de tent der samenkomst. 5 Toen zeide
Mozes tot de vergadering: Dit is de zaak, die de HEERE
geboden heeft te doen. 6 En Mozes deed Aaron en zijn
zonen naderen, en wies hen met dat water. 7 Daar deed
hij hem den rok aan, en gordde hem met den gordel,
en trok hem den mantel aan; en deed hij hem den efod
aan, en gordde dien met de kunstelijken riem des efods,
en ombond hem daarmede. 8 Voorts deed hij hem den
borstlap aan, en voegde aan den borstlap de Urim en
de Thummim. 9 En hij zette den hoed op zijn hoofd; en
aan den hoed boven zijn aangezicht zette hij de gouden
plaat, de kroon der heiligheid, gelijk als de HEERE Mozes
geboden had. 10 Toen nam Mozes de zalfolie, en zalfde
den tabernakel, en al wat daarin was, en heiligde ze. 11
En hij sprengde daarvan op het altaar zevenmaal; en hij
zalfde het altaar, en al zijn gereedschap, mitsgaders het
wasvat en zijn voet, om die te heiligen. 12 Daarna goot
hij van de zalfolie op het hoofd van Aaron, en hij zalfde
hem, om hem te heiligen. 13 Ook deed Mozes de zonen
van Aaron naderen, en trok hun rokken aan, en gordde
hen met een gordel, en bond hun mutsen op, gelijk als de
HEERE Mozes geboden had. 14 Toen deed hij den var
des zondoffers bijkomen; en Aaron en zijn zonen legden
hun handen op het hoofd van den var des zondoffers; 15
En men slachtte hem; en Mozes nam het bloed, en deed
het met zijn vinger rondom op de hoornen des altaars, en
ontzondigde het altaar; daarna goot hij het bloed uit aan
den bodem des altaars, en heiligde het, om voor hetzelve
verzoening te doen. 16 Voorts nam hij al het vet, dat aan
het ingewand is, en het net der lever, en de twee nieren en
haar vet; en Mozes stak het aan op het altaar. 17 Maar
den var met zijn huid, en zijn vlees, en zijn mest, heeft hij
buiten het leger met vuur verbrand, gelijk als de HEERE
Mozes geboden had. 18 Daarna deed hij den ram des
brandoffers bijbrengen; en Aaron en zijn zonen legden hun
handen op het hoofd van den ram. 19 En men slachtte
hem; en Mozes sprengde het bloed op het altaar rondom.
20 Hij deelde ook den ram in zijn delen; en Mozes stak
het hoofd aan, en die delen, en het smeer; 21 Doch het
ingewand en de schenkelen wies hij met water; en Mozes
stak dien gehelen ram aan op het altaar; het was een
brandoffer tot een liefelijken reuk, een vuuroffer was het
den HEERE, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. 22
Daarna deed hij den anderen ram, den ram des vuloffers,
bijbrengen; en Aaron met zijn zonen legden hun handen
op het hoofd van den ram. 23 En men slachtte hem; en
Mozes nam van zijn bloed, en deed het op het lapje van
Aarons rechteroor, en op den duim zijner rechterhand, en
op den groten teen van zijn rechtervoet. 24 Hij deed ook de

zonen van Aaron naderen; en Mozes deed van dat bloed
op het lapje van hun rechteroor, en op den duim van hun
rechterhand, en op den groten teen van hun rechtervoet;
daarna sprengde Mozes dat bloed rondom op het altaar.
25 En hij nam het vet, en den staart, en al het vet, dat aan
het ingewand is, en het net der lever, en de beide nieren,
en haar vet, daartoe den rechterschouder. **26** Ook nam
hij uit den korf van de ongezuurde broden, die voor het
aangezicht des HEEREN was, een ongezuurde koek, en
een geolieden broodkoek, en een vlade; en hij legde ze op
dat vet, en op den rechterschouder. **27** En hij gaf dat alles
in de handen van Aaron, en in de handen zijner zonen;
en bewoog die ten beweegoffer, voor het aangezicht des
HEEREN. **28** Daarna nam Mozes ze uit hun handen, en
stak ze aan op het altaar, op het brandoffer; zij waren
vulofferen tot een liefelijken reuk; het was een vuuroffer
den HEERE. **29** Voorts nam Mozes de borst, en bewoog
ze ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN; zij
werd Mozes ten dele van den ram des vuloffers, gelijk als
de HEERE Mozes geboden had. **30** Mozes nam ook van
de zalfolie, en van het bloed, hetwelk op het altaar was,
en sprengde het op Aaron, op zijn klederen, en op zijn
zonen, en op de klederen zijner zonen met hem; en hij
heiligde Aaron, zijn klederen, en zijn zonen, en de klederen
zijner zonen met hem. **31** En Mozes zeide tot Aaron en tot
zijn zonen: Ziedt dat vlees voor de deur van de tent der
samenkomst, en eet hetzelve daar, mitsgaders het brood,
dat in den korf des vuloffers is; gelijk als ik geboden heb,
zeggende: Aaron en zijn zonen zullen dat eten. **32** Maar
het overige van het vlees en van het brood zult gij met vuur
verbranden. **33** Ook zult gij uit de deur van de tent der
samenkomst, zeven dagen, niet uitgaan, tot aan den dag,
dat vervuld worden de dagen uws vuloffers; want zeven
dagen zal men uw handen vullen. **34** Gelijk men gedaan
heeft op dezen dag, heeft de HEERE te doen geboden,
om voor u verzoening te doen. **35** Gij zult dan aan de deur
van de tent der samenkomst blijven, dag en nacht, zeven
dagen, en zult de wacht des HEEREN waarnemen, opdat
gij niet sterft; want alzo is het mij geboden. **36** Aaron nu en
zijn zonen deden al de dingen, die de HEERE door den
dienst van Mozes geboden had.

9 En het geschiedde op den achtsten dag, dat Mozes
riep Aaron en zijn zonen, en de oudsten van Israel; **2**
En hij zeide tot Aaron: Neem u een kalf, een jong rund,
ten zondoffer, en een ram ten brandoffer, die volkomen
zijn; en breng ze voor het aangezicht des HEEREN. **3**
Daarna spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Neemt
een geitenbok ten zondoffer, en een kalf, en een lam,
eenjarig, volkomen, ten brandoffer; **4** Ook een os en ram
ten dankoffer, om voor het aangezicht des HEEREN te
offeren; en spijsoffer met olie gemengd; want heden zal de
HEERE u verschijnen. **5** Toen namen zij hetgeen Mozes
geboden had, brengende dat tot voor aan de tent der
samenkomst; en de gehele vergadering naderde, en stond
voor het aangezicht des HEEREN. **6** En Mozes zeide:
Deze zaak, die de HEERE geboden heeft, zult gij doen;
en de heerlijkheid des HEEREN zal u verschijnen. **7** En
Mozes zeide tot Aaron: Nader tot het altaar, en maak uw
zondoffer toe; en uw brandoffer toe; en doe verzoening
voor u en voor het volk; maak daarna de offerande des
volks toe, en doe de verzoening voor hen, gelijk als de
HEERE geboden heeft. **8** Toen naderde Aaron tot het
altaar, en slachtte het kalf des zondoffers, dat voor hem
was. **9** En de zonen van Aaron brachten het bloed tot
hem, en hij doopte zijn vinger in dat bloed, en deed het
op de hoornen des altaars; daarna goot hij het bloed
uit aan den bodem des altaars. **10** Maar het vet, en de
nieren, en het net van de lever van het zondoffer heeft hij
op het altaar aangestoken, gelijk als de HEERE Mozes
geboden had. **11** Doch het vlees, en de huid verbrandde
hij met vuur buiten het leger. **12** Daarna slachtte hij het
brandoffer; en de zonen van Aaron leverden aan hem het
bloed; en hij sprengde dat rondom op het altaar. **13** Ook
leverden zij aan hem het brandoffer in zijn stukken, met
het hoofd; en hij stak het aan op het altaar. **14** En hij wies
het ingewand en de schenkelen; en hij stak ze aan op het
brandoffer, op het altaar. **15** Daarna deed hij de offerande
des volks toebrengen; en nam den bok des zondoffers,
die voor het volk was, en slachtte hem, en bereidde hem
ten zondoffer, gelijk het eerste. **16** Verder deed hij het
brandoffer toebrengen, en maakte dat toe naar het recht.
17 En hij deed het spijsoffer toebrengen, en vulde daarvan
zijn hand, en stak het aan op het altaar, behalve het
morgenbrandoffer. **18** Daarna slachtte hij den os, en den
ram ten dankoffer, dat voor het volk was; en de zonen van
Aaron leverden het bloed aan hem, hetwelk hij rondom op
het altaar sprengde; **19** En het vet van den os, en van
den ram, den staart, en wat het ingewand bedekt, en de
nieren, en het net der lever; **20** En zij legden het vet op de
borsten; en hij stak dat vet aan op het altaar. **21** Maar
de borsten en den rechterschouder bewoog Aaron ten
beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN, gelijk als
Mozes geboden had. **22** Daarna hief Aaron zijn handen op
tot het volk, en zegende hen; en hij kwam af, nadat hij het
zondoffer, en brandoffer, en dankoffer gedaan had. **23** Toen
ging Mozes met Aaron in de tent der samenkomst; daarna
kwamen zij uit, en zegenden het volk; en de heerlijkheid
des HEEREN verscheen al het volk. **24** Want een vuur
ging uit van het aangezicht des HEEREN, en verteerde op
het altaar het brandoffer, en het vet. Als het ganse volk dit
zag, zo juichten zij, en vielen op hun aangezichten.

10 En de zonen van Aaron, Nadab en Abihu, namen
een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin,
en legden reukwerk daarop, en brachten vreemd vuur
voor het aangezicht des HEEREN, hetwelk hij hen niet
geboden had. **2** Toen ging een vuur uit van het aangezicht
des HEEREN, en verteerde hen; en zij stierven voor het
aangezicht des HEEREN. **3** En Mozes zeide tot Aaron:
Dat is het, wat de HEERE gesproken heeft, zeggende:
In degenen, die tot Mij naderen, zal Ik geheiligd worden,
en voor het aangezicht van al het volk zal Ik verheerlijkt
worden. Doch Aaron zweeg stil. **4** En Mozes riep Misael en

Elzafan, de zonen van Uzziel, de oom van Aaron, en zeide
tot hen: Treedt toe, draagt uw broederen weg, van voor
het heiligdom tot buiten het leger. **5** Toen traden zij toe, en
droegen hen, in hun rokken, tot buiten het leger, gelijk als
Mozes gesproken had. **6** En Mozes zeide tot Aaron, en tot
Eleazar, en tot Ithamar, zijn zonen: Gij zult uw hoofden
niet ontbloten, noch uw klederen verscheuren, opdat gij
niet sterft, en grote toorn over de ganse vergadering
kome; maar uw broederen, het ganse huis van Israel,
zullen dezen brand, dien de HEERE aan gestoken heeft,
bewenen. **7** Gij zult ook uit de deur van de tent der
samenkomst niet uitgaan, opdat gij niet sterft; want de
zalfolie des HEEREN is op u. En zij deden naar het woord
van Mozes. **8** En de HEERE sprak tot Aaron, zeggende: **9**
Wijn en sterken drank zult gij niet drinken, gij, noch uw
zonen met u, als gij gaan zult in de tent der samenkomst,
opdat gij niet sterft; het zij een eeuwige inzetting onder uw
geslachten; **10** En om onderscheid te maken tussen het
heilige en tussen het onheilige, en tussen het onreine en
tussen het reine; **11** En om den kinderen Israels te leren al
de inzettingen, die de HEERE door den dienst van Mozes
tot hen gesproken heeft. **12** En Mozes sprak tot Aaron,
en tot Eleazar, en tot Ithamar, zijn overgebleven zonen:
Neemt het spijsoffer, dat van de vuurofferen des HEEREN
overgebleven is, en eet hetzelve ongezuurd bij het altaar;
want het is een heiligheid der heiligheden. **13** Daarom zult
gij dat eten in de heilige plaats, dewijl het uw bescheiden
deel en het bescheiden deel uwer zonen uit des HEEREN
vuurofferen is; want alzo is mij geboden. **14** Ook de
beweegborst en den hefschouder zult gij in een reine
plaats eten, gij, en uw zonen, en uw dochteren met u; want
tot uw bescheiden deel, en uwer zonen bescheiden deel,
zijn zij uit de dankofferen der kinderen Israels gegeven. **15**
Den hefschouder en de beweegborst zullen zij nevens
de vuurofferen des vets toebrengen, om ten beweegoffer
voor het aangezicht des HEEREN te bewegen; hetwelk,
voor u en uw zonen met u, tot een eeuwige inzetting zijn
zal, gelijk als de HEERE geboden heeft. **16** En Mozes
zocht zeer naarstiglijk den bok des zondoffers; en ziet, hij
was verbrand. Dies was hij op Eleazar en op Ithamar, de
overgebleven zonen van Aaron, zeer toornig, zeggende:
17 Waarom hebt gij dat zondoffer niet gegeten in de heilige
plaats? Want het is een heiligheid der heiligheden, en
Hij heeft u dat gegeven, opdat gij de ongerechtigheid
der vergadering zoudt dragen, om over die verzoening te
doen voor het aangezicht des HEEREN. **18** Ziet, deszelfs
bloed is niet binnen in het heiligdom gedragen; gij moest
dat ganselijk gegeten hebben in het heiligdom, gelijk als
ik geboden heb. **19** Toen sprak Aaron tot Mozes: Zie,
heden hebben zij hun zondoffer en hun brandoffer voor het
aangezicht des HEEREN geofferd, en zulke dingen zijn mij
wedervaren; en had ik heden het zondoffer gegeten, zou
dat goed geweest zijn in de ogen des HEEREN? **20** Als
Mozes dit hoorde, zo was het goed in zijn ogen.

11 En de HEERE sprak tot Mozes, en tot Aaron,
zeggende tot hen: **2** Spreekt tot de kinderen Israels,
zeggende: Dit is het gedierte, dat gij eten zult uit alle
beesten, die op de aarde zijn. **3** Al wat onder de beesten
de klauw verdeelt, en de kloof der klauwen in tweeen klieft,
en herkauwt, dat zult gij eten. **4** Deze nochtans zult gij niet
eten, van degenen, die alleen herkauwen, of de klauwen
alleen verdelen: de kemel, want hij herkauwt wel, maar
verdeelt den klauw niet; die zal u onrein zijn; **5** En het
konijntje, want het herkauwt wel, maar verdeelt den klauw
niet; dat zal u onrein zijn; **6** En den haas, want hij herkauwt
wel, maar verdeelt den klauw niet; die zal u onrein zijn. **7**
Ook het zwijn, want dat verdeelt wel den klauw, en klieft de
klove der klauwen in tweeen, maar herkauwt het gekauwde
niet; dat zal u onrein zijn. **8** Van hun vlees zult gij niet
eten, en hun dood aas niet aanroeren, zij zullen u onrein
zijn. **9** Dit zult gij eten van al wat in de wateren is: al wat
in de wateren, in de zeeen en in de rivieren, vinnen en
schubben heeft, dat zult gij eten; **10** Maar al wat in de
zeeen en in de rivieren, van alle gewemel der wateren, en
van alle levende ziel, die in de wateren is, geen vinnen of
schubben heeft, dat zal u een verfoeisel zijn. **11** Ja, een
verfoeisel zullen zij u zijn; van hun vlees zult gij niet eten,
en hun dood aas zult gij verfoeien. **12** Al wat in de wateren
geen vinnen en schubben heeft, dat zal u een verfoeisel
zijn. **13** En van het gevogelte zult gij deze verfoeien, zij
zullen niet gegeten worden, zij zullen een verfoeisel zijn:
de arend, en de havik, en de zeearend, **14** En de gier, en
de kraai, naar haar aard; **15** Elke rave naar haar aard; **16**
En de struis, en de nachtuil, en de koekoek, en de sperwer
naar zijn aard; **17** En de steenuil, en het duikertje, en de
schuifuit, **18** En de kauw, en de roerdomp, en de pelikaan,
19 En de ooievaar, de reiger naar zijn aard, en de hop, en
de vledermuis. **20** Alle kruipend gevogelte, dat op vier
voeten gaat, zal u een verfoeisel zijn. **21** Dit nochtans zult
gij eten van al het kruipend gevogelte, dat op vier voeten
gaat, hetwelk boven aan zijn voeten schenkelen heeft, om
daarmede op de aarde te springen; **22** Van die zult gij
deze eten: de sprinkhaan naar zijn aard, en de solham
naar zijn aard, en den hargol naar zijn aard, en den hagab
naar zijn aard. **23** En alle kruipend gevogelte, dat vier
voeten heeft, zal u een verfoeisel zijn. **24** En aan deze
zult gij verontreinigd worden; zo wie hun dood aas zal
aangeroerd hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **25**
Zo wie van hun dood aas gedragen zal hebben, zal zijn
klederen wassen, en onrein zijn tot aan den avond. **26** Alle
beest, dat den klauw verdeelt, doch de klove niet in tweeen
klieft, en niet herkauwt, zal u onrein zijn; zo wie hetzelve
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn. **27** En al wat op
zijn poten gaat onder alle gedierte, op vier voeten gaande,
die zullen u onrein zijn; al wie hun dood aas aangeroerd
zal hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **28** Ook
die hun dood aas zal gedragen hebben, zal zijn klederen
wassen, en onrein zijn tot aan den avond; zij zullen u
onrein zijn. **29** Verder zal u dit onder het kruipend gedierte,
dat op de aarde kruipt, onrein zijn: het wezeltje, en de
muis, en de schildpad, naar haar aard; **30** En de zwijnegel,
en de krokodil, en de hagedis, en de slak, en de mol; **31**

Die zullen u onrein zijn onder alle kruipend gedierte; zo
wie die zal aangeroerd hebben, als zij dood zijn, zal onrein
zijn tot aan den avond. **32** Daartoe al hetgeen, waarop iets
van dezelve vallen zal, als zij dood zijn, zal onrein zijn,
hetzij van alle houten vat, of kleed, of vel, of zak, of alle
vat, waarmede werk gedaan wordt; het zal in het water
gestoken worden, en onrein zijn tot aan den avond; daarna
zal het rein zijn. **33** En alle aarden vat, waarin iets van
dezelve zal gevallen zijn, al wat daarin is, zal onrein zijn,
en gij zult dat breken. **34** Van alle spijze, die men eet,
waarop het water zal gekomen zijn, die zal onrein zijn; en
alle drank, die men drinkt, zal in alle vat onrein zijn. **35**
En waarop iets van hun dood aas zal vallen, zal onrein
zijn; de oven en de aarden pan zal verbroken worden; zij
zijn onrein, daarom zullen zij u onrein zijn. **36** Doch een
fontein, of put van vergadering der wateren, zal rein zijn;
maar wie hun dood aas zal aangeroerd hebben, zal onrein
zijn. **37** En wanneer van hun dood aas zal gevallen zijn op
enig zaaibaar zaad, dat gezaaid wordt, dat zal rein zijn. **38**
Maar als water op het zaad gedaan zal worden, en van
hun dood aas daarop zal gevallen zijn, dat zal u onrein
zijn. **39** En wanneer van de dieren, die u tot spijze zijn, iets
zal gestorven zijn, wie deszelfs dood aas zal aangeroerd
hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **40** Ook die
van hun dood aas gegeten zal hebben, zal zijn klederen
wassen, en onrein zijn tot aan den avond; en die hun dood
aas zal gedragen hebben, zal zijn klederen wassen, en
onrein zijn tot aan den avond. **41** Voorts alle kruipend
gedierte, dat op de aarde kruipt, zal een verfoeisel zijn; het
zal niet gegeten worden. **42** Al wat op zijn buik gaat, en al
wat gaat op zijn vier voeten, of al wat vele voeten heeft,
onder alle kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, die
zult gij niet eten, want zij zijn een verfoeisel. **43** Maakt
uw zielen niet verfoeilijk aan enig kruipend gedierte, dat
kruipt; en verontreinigt u niet daaraan, dat gij daaraan
verontreinigd zoudt worden. **44** Want Ik ben de HEERE,
uw God; daarom zult gij u heiligen, en heilig zijn, dewijl Ik
heilig ben; en gij zult uw ziel niet verontreinigen aan enig
kruipend gedierte, dat zich op de aarde roert. **45** Want
Ik ben de HEERE, Die u uit Egypteland doe optrekken,
opdat Ik u tot een God zij, en opdat gij heilig zijt, dewijl Ik
heilig ben. **46** Dit is de wet van de beesten, en van het
gevogelte, en van alle levende ziel, die zich roert in de
wateren, en van alle ziel, die kruipt op de aarde; **47** Om te
onderscheiden tussen het onreine en tussen het reine, en
tussen het gedierte, dat men eten, en tussen het gedierte,
dat men niet eten zal.

12 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Wanneer
een vrouw zaad gegeven, en een knechtje gebaard zal
hebben, zo zal zij zeven dagen onrein zijn; volgens de
dagen der afzondering harer krankheid zal zij onrein zijn.
3 En op den achtsten dag zal het vlees zijner voorhuid
besneden worden. **4** Daarna zal zij drie en dertig dagen
blijven in het bloed harer reiniging; niets heiligs zal zij
aanroeren, en tot het heiligdom zal zij niet komen, totdat
de dagen harer reiniging vervuld zijn. **5** Maar indien zij
een meisje gebaard zal hebben, zo zal zij twee weken
onrein zijn, volgens haar afzondering; daarna zal zij zes
en zestig dagen blijven in het bloed harer reiniging. **6** En
als de dagen harer reiniging voor den zoon, of voor de
dochter, vervuld zullen zijn, zo zal zij een eenjarig lam ten
brandoffer, en een jonge duif, of tortelduif, ten zondoffer
brengen, voor de deur van de tent der samenkomst, tot
den priester. **7** Die zal dat offeren voor het aangezicht
des HEEREN, en zal voor haar verzoening doen, zo zal
zij rein zijn van den vloed haars bloeds. Dit is de wet
dergene, die een knechtje of meisje gebaard heeft. **8** Maar
indien haar hand niet genoeg voor een lam vindt, zo zal zij
twee tortelduiven, of twee jonge duiven nemen, een ten
brandoffer, en een ten zondoffer; en de priester zal voor
haar verzoening doen; zo zal zij rein zijn.

13 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron,
zeggende: **2** Een mens, als in het vel zijns vleses
een gezwel, of gezweer, of witte blaar zal zijn, welke in het
vel zijns vleses tot een plaag der melaatsheid zou worden,
hij zal dan tot den priester Aaron, of tot een uit zijn zonen,
de priesteren, gebracht worden. **3** En de priester zal de
plaag in het vel des vleses bezien; zo het haar in die plaag
in wit veranderd is, en het aanzien der plaag dieper is
dan het vel zijns vleses, het is de plaag der melaatsheid;
als de priester hem bezien zal hebben, dan zal hij hem
onrein verklaren. **4** Maar zo de blaar in het vel zijn vleses
wit is, en haar aanzien niet dieper is dan het vel, en het
haar niet in wit veranderd is, zo zal de priester hem, die
de plaag heeft, zeven dagen opsluiten. **5** Daarna zal de
priester op den zevenden dag hem bezien; indien, ziet, de
plaag, naar dat hij zien kan, is staande gebleven, en de
plaag in het vel niet uitgespreid is, zo zal de priester hem
zeven andere dagen opsluiten. **6** En de priester zal hem
andermaal op den zevenden dag bezien; indien, ziet, de
plaag ingetrokken, en de plaag in het vel niet uitgespreid
is, zo zal de priester hem rein verklaren; het was een
verzwering; en hij zal zijn klederen wassen, zo is hij rein. **7**
Maar zo de verzwering in het vel ganselijk uitgespreid is,
nadat hij aan den priester tot zijn reiniging zal vertoond zijn,
zo zal hij andermaal aan den priester vertoond worden.
8 Indien de priester merken zal, dat, ziet, de verzwering
in het vel uitgespreid is, zo zal de priester hem onrein
verklaren; het is melaatsheid. **9** Wanneer de plaag der
melaatsheid in een mens zal zijn, zo zal hij tot den priester
gebracht worden. **10** Indien de priester merken zal, dat,
ziet, een wit gezwel in het vel is, hetwelk het haar in wit
veranderd heeft, en gezondheid van levend vlees in dat
gezwel is; **11** Dat is een verouderde melaatsheid in het vel
zijns vleses; daarom zal hem de priester onrein verklaren;
hij zal hem niet doen opsluiten, want hij is onrein. **12**
En zo de melaatsheid in het vel ganselijk uitbot, en de
melaatsheid het gehele vel desgenen, die de plaag heeft,
van zijn hoofd tot zijn voeten, bedekt heeft, naar al het
gezicht van de ogen des priesters; **13** En de priester
merken zal, dat, ziet, de melaatsheid zijn gehele vlees

bedekt heeft, zo zal hij hem, die de plaag heeft, rein
verklaren; zij is geheel in wit veranderd; hij is rein. **14** Maar
ten welken dage levend vlees daarin gezien zal worden,
zal hij onrein zijn. **15** Als dan de priester dat levende
vlees gezien zal hebben, zal hij hem onrein verklaren; dat
levende vlees is onrein; het is melaatsheid. **16** Of als dat
levende vlees verkeert, en in wit veranderd zal worden,
zo zal hij tot den priester komen. **17** Als de priester hem
bezien zal hebben, dat, ziet, de plaag in wit veranderd is,
zo zal de priester hem, die de plaag heeft, rein verklaren;
hij is rein. **18** Het vlees ook, als in deszelfs vel een zweer
zal geweest zijn, zo het genezen is; **19** En in de plaats van
die zweer een wit gezwel, of een witte roodachtige blaar
worden zal, zo zal het aan den priester vertoond worden.
20 Indien de priester merken zal, dat, ziet, haar aanzien
lager is dan het vel, en derzelver haar in wit veranderd is,
zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de plaag der
melaatsheid, zij is door de zweer uitgebot. **21** Wanneer nu
de priester die bezien zal hebben, dat, ziet, geen wit haar
daaraan is, en die niet lager dan het vel, maar ingetrokken
is, zo zal de priester hem zeven dagen opsluiten. **22** Zo
zij daarna gans in het vel uitgespreid zal zijn, zo zal de
priester hem onrein verklaren; het is de plaag. **23** Maar
indien de blaar in haar plaats zal staande blijven, niet
uitgespreid zijnde, het is de roof van die zweer, zo zal de
priester hem rein verklaren; **24** Of wanneer in het vel des
vleses een vurige brand zal geweest zijn, en het gezonde
van dien brand een witte roodachtige of witte blaar is; **25**
En de priester die gezien zal hebben, dat, ziet, het haar
op de blaar in wit veranderd is, en haar aanzien dieper
is dan het vel; het is melaatsheid, door den brand is zij
uitgebot; daarom zal hem de priester onrein verklaren; het
is de plaag der melaatsheid. **26** Maar indien de priester
die merken zal, dat, ziet, op de blaar geen wit haar is, en
zij niet lager dan het vel, maar ingetrokken is, zo zal de
priester hem zeven dagen opsluiten. **27** Daarna zal de
priester hem op den zevenden dag bezien; indien zij gans
uitgespreid is in het vel, zo zal de priester hem onrein
verklaren; het is de plaag der melaatsheid. **28** Maar indien
de blaar in haar plaats staande zal blijven, noch in het vel
uitgespreid, maar ingetrokken zal zijn, het is een gezwel
van den brand; daarom zal de priester hem rein verklaren,
want het is de roof van den brand. **29** Verder, als in een
man of vrouw een plaag zal zijn in het hoofd, of in den
baard; **30** En de priester die plaag zal bezien hebben, dat,
ziet, haar aanzien dieper is dan het vel, en geelachtig dun
haar daarop is, zo zal de priester hem onrein verklaren;
het is schurftheid, het is melaatsheid van het hoofd of
van den baard. **31** Maar als de priester de plaag der
schurftheid zal bezien hebben, dat, ziet, haar aanzien niet
dieper is dan het vel, en geen zwart haar daarop is, zo zal
de priester hem, die de plaag der schurftheid heeft, zeven
dagen doen opsluiten. **32** Daarna zal de priester die plaag
op den zevenden dag bezien; indien, ziet, de schurftheid
niet uitgespreid, en daarop geen geelachtig haar is, noch
het aanzien der schurftheid dieper dan het vel is; **33** Zo
zal hij zich scheren laten; maar de schurftheid zal hij niet
scheren; en de priester zal hem, die de schurftheid heeft,
andermaal zeven dagen doen opsluiten. **34** Daarna zal
de priester die schurftheid op den zevenden dag bezien;
indien, ziet, de schurftheid in het vel niet uitgespreid is, en
haar aanzien niet dieper is dan het vel, zo zal de priester
hem rein verklaren; en hij zal zijn klederen wassen, en
rein zijn. **35** Maar indien de schurftheid in het vel gans
uitgespreid is, na zijn reiniging; **36** En de priester hem
zal bezien hebben, dat, ziet, de schurftheid in het vel
uitgespreid is, de priester zal naar het geelachtig haar
niet zoeken; hij is onrein. **37** Maar indien die schurftheid,
naar dat hij zien kan, is staande gebleven, en zwart haar
daarop gewassen is, die schurftheid is genezen, hij is rein;
daarom zal de priester hem rein verklaren. **38** Verder
als een man, of vrouw, aan het vel van hun vlees blaren
zullen hebben, witte blaren; **39** En de priester zal gemerkt
hebben, dat, ziet, ingetrokken witte blaren in het vel van
hun vlees zijn; het is een witte puist in het vel uitgebot, hij
is rein. **40** En als een man zijn hoofdhaar zal uitgevallen
zijn, hij is kaal, hij is rein. **41** En zo van de zijde zijns
aangezichts het haar van zijn hoofd zal uitgevallen zijn,
hij is bles, hij is rein. **42** Maar zo in de kaalheid, of in de
blesse, een witte roodachtige plaag is, dat is melaatsheid,
uitbottende in zijn kaalheid, of in zijn blesse. **43** Als de
priester hem zal bezien hebben, dat, ziet, het gezwel van
die plaag in zijn kaalheid, of blesse, wit roodachtig is,
gelijk het aanzien der melaatsheid van het vel des vleses;
44 Die man is melaats, hij is onrein; de priester zal hem
ganselijk onrein verklaren, zijn plaag is op zijn hoofd. **45**
Voorts zullen de klederen des melaatsen, in wien die plaag
is, gescheurd zijn, en zijn hoofd zal ontbloot zijn, en hij
zal de bovenste lip bewimpelen; daartoe zal hij roepen:
Onrein, onrein! **46** Al de dagen, in welke deze plaag aan
hem zal zijn, zal hij onrein zijn; onrein is hij, hij zal alleen
wonen; buiten het leger zal zijn woning wezen. **47** Verder
als aan een kleed de plaag der melaatsheid zal zijn, aan
een wollen kleed, of aan een linnen kleed, **48** Of aan den
scheerdraad, of aan den inslag van linnen, of van wol, of
aan vel, of aan enig vellenwerk; **49** En die plaag aan het
kleed, of aan het vel, of aan den scheerdraad, of aan den
inslag, of aan enig vellentuig, groenachtig of roodachtig
is; het is de plaag der melaatsheid; daarom zal zij den
priester vertoond worden. **50** En de priester zal de plaag
bezien; en hij zal hetgeen de plaag heeft, zeven dagen
doen opsluiten. **51** Daarna zal hij op den zevenden dag de
plaag bezien; zo de plaag uitgespreid is aan het kleed, of
aan den scheerdraad, of aan den inslag, of aan het vel, tot
wat werk dat vel zou mogen gemaakt zijn, die plaag is een
knagende melaatsheid, het is onrein. **52** Daarom zal hij dat
kleed, of die werpte, of dien inslag van wol, of van linnen,
of alle vellentuig, waarin die plaag zal zijn, verbranden;
want het is een knagende melaatsheid; het zal met vuur
verbrand worden. **53** Doch indien de priester zal zien, dat,
ziet, de plaag aan het kleed, of aan den scheerdraad, of
aan den inslag, of aan enig vellentuig niet uitgespreid is;

54 Zo zal de priester gebieden, dat men hetgeen, waaraan
die plaag is, wasse, en hij zal dat andermaal zeven dagen
doen opsluiten. 55 Als de priester, nadat het gewassen
is, de plaag zal bezien hebben, dat, ziet, de plaag haar
gedaante niet veranderd heeft, en de plaag niet uitgespreid
is, het is onrein, gij zult het met vuur verbranden; het is
een ingraving aan zijn achterste of aan zijn voorste zijde.
56 Indien nu de priester merken zal, dat, ziet, die plaag,
nadat zij zal gewassen zijn, ingetrokken is; dan zal hij ze
van het kleed, of van het vel, of van den scheerdraad,
of van den inslag afscheuren. 57 Maar zo zij nog aan
het kleed, of aan den scheerdraad, of aan den inslag,
of aan enig vellentuig, gezien wordt, het is uitbottende
melaatsheid; gij zult hetgeen, waaraan de plaag is, met
vuur verbranden. 58 Maar het kleed, of de werpte, of de
inslag, of alle vellentuig, dat gij gewassen zult hebben, als
de plaag daarvan geweken zal zijn, dat zal andermaal
gewassen worden, en het zal rein zijn. 59 Dit is de wet van
de plaag der melaatsheid, van een wollen of linnen kleed,
of een werpte, of een inslag, of alle vellentuig, om dat rein
te verklaren, of onrein te verklaren.

14 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Dit zal de wet des melaatsen zijn, ten dage zijner
reiniging: dat hij tot den priester zal gebracht worden. 3
En de priester zal buiten het leger gaan; als de priester
merken zal, dat, ziet, die plaag der melaatsheid van den
melaatse genezen is; 4 Zo zal de priester gebieden, dat
men voor hem, die te reinigen zal zijn, twee levende reine
vogelen neme, mitsgaders cederenhout, en scharlaken,
en hysop. 5 De priester zal ook gebieden, dat men den
ene vogel slachte, in een aarden vat, over levend water.
6 Dien levenden vogel zal hij nemen, en het cederhout,
en het scharlaken, en den hysop; en zal die, en den
levenden vogel dopen in het bloed des vogels, die boven
het levende water geslacht is. 7 En hij zal over hem, die
van de melaatsheid te reinigen is, zevenmaal sprengen;
daarna zal hij hem rein verklaren, en den levenden vogel
in het open veld vliegen laten. 8 Die nu te reinigen is, zal
zijn klederen wassen, en al zijn haar afscheren, en zich in
het water afwassen, zo zal hij rein zijn; daarna zal hij in het
leger komen, maar zal buiten zijn tent zeven dagen blijven.
9 En op den zevenden dag zal het geschieden, dat hij al
zijn haar zal afscheren, zijn hoofd, en zijn baard, en de
wenkbrauwen zijner ogen; ja, al zijn haar zal hij afscheren,
en al zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden,
zo zal hij rein zijn. 10 En op den achtsten dag zal hij twee
volkomen lammeren, en een eenjarig volkomen schaap
nemen, mitsgaders drie tienden meelbloem ten spijsoffer,
met olie gemengd, en een log olie. 11 De priester nu, die
de reiniging doet, zal den man, die te reinigen is, en die
dingen, stellen voor het aangezicht des HEEREN, aan de
deur van de tent der samenkomst. 12 En de priester zal
dat ene lam nemen, en hetzelve offeren tot een schuldoffer
met den log olie; en zal die ten beweegoffer voor het
aangezicht des HEEREN bewegen. 13 Daarna zal hij
dat lam slachten in de plaats, waar men het zondoffer
en het brandoffer slacht, in de heilige plaats; want het
schuldoffer, gelijk het zondoffer, is voor den priester; het is
een heiligheid der heiligheden. 14 En de priester zal van
het bloed des schuldoffers nemen, hetwelk de priester
doen zal op het lapje van het rechteroor desgenen, die
te reinigen is, en op den duim zijner rechterhand, en op
den groten teen zijns rechtervoets. 15 De priester zal ook
uit den log der olie nemen, en zal ze op des priesters
linkerhand gieten. 16 Dan zal de priester zijn rechtervinger
indopen, nemende van die olie, die in zijn linkerhand is, en
zal met zijn vinger van die olie zevenmaal sprengen, voor
het aangezicht des HEEREN. 17 En van het overige van
die olie, die in zijn hand zal zijn, zal de priester doen op
het lapje van het rechteroor desgenen, die te reinigen is,
en op den duim zijner rechterhand, en op den groten teen
zijns rechtervoets, boven op het bloed des schuldoffers.
18 Dat nog overgebleven zal zijn van die olie, die in de
hand des priesters geweest is, zal hij doen op het hoofd
desgenen, die te reinigen is; zo zal de priester over hem
verzoening doen voor het aangezicht des HEEREN. 19 De
priester zal ook het zondoffer bereiden, en voor hem, die
van zijn onreinigheid te reinigen is, verzoening doen; en
daarna zal hij het brandoffer slachten. 20 En de priester
zal dat brandoffer en dat spijsoffer op het altaar offeren; zo
zal de priester de verzoening voor hem doen, en hij zal
rein zijn. 21 Maar indien hij arm is, en zijn hand dat niet
bereikt, zo zal hij een lam ten schuldoffer, ter beweging
nemen, om voor hem verzoening te doen; daartoe een
tiende meelbloem, met olie gemengd, ten spijsoffer, en
een log olie; 22 Mitsgaders twee tortelduiven, of twee
jonge duiven, die zijn hand bereiken zal, welker ene ten
zondoffer, en een ten brandoffer zijn zal. 23 En hij zal
die, op den achtsten dag zijner reiniging, tot den priester
brengen, aan de deur van de tent der samenkomst, voor
het aangezicht des HEEREN. 24 En de priester zal het lam
des schuldoffers, en den log der olie nemen; en de priester
zal die ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN
bewegen. 25 Daarna zal hij het lam des schuldoffers
slachten, en de priester zal van het bloed des schuldoffers
nemen, en doen op het rechteroorlapje desgenen, die te
reinigen is, en op den duim zijner rechterhand, en op den
groten teen zijns rechtervoets. 26 Ook zal de priester van
die olie op des priesters linkerhand gieten. 27 Daarna zal
de priester met zijn rechtervinger van die olie, die op zijn
linkerhand is, sprengen, zevenmaal, voor het aangezicht
des HEEREN. 28 En de priester zal van de olie, die op zijn
hand is, doen aan het lapje van het rechteroor desgenen,
die te reinigen is, en aan den duim zijner rechterhand, en
aan den groten teen zijns rechtervoets, op de plaats van
het bloed des schuldoffers. 29 En het overgeblevene van
de olie, die in de hand des priesters is, zal hij doen op
het hoofd desgenen, die te reinigen is, om de verzoening
voor hem te doen, voor het aangezicht des HEEREN.
30 Daarna zal hij de ene van de tortelduiven, of van de
jonge duiven bereiden, van hetgeen zijn hand bereikt zal
hebben. 31 Van hetgeen zijn hand bereikt zal hebben,

zal het een ten zondoffer, en het een ten brandoffer zijn,
boven het spijsoffer; zo zal de priester voor hem, die
te reinigen is, verzoening doen voor het aangezicht des
HEEREN. 32 Dit is de wet desgenen, in wien de plaag der
melaatsheid zal zijn, wiens hand in zijn reiniging dat niet
bereikt zal hebben. 33 Verder sprak de HEERE tot Mozes
en tot Aaron, zeggende: 34 Als gij zult gekomen zijn in
het land van Kanaan, hetwelk Ik u tot bezitting geven
zal, en Ik de plaag der melaatsheid aan een huis van dat
land uwer bezitting zal gegeven hebben; 35 Zo zal hij,
van wien dat huis is, komen, en den priester te kennen
geven, zeggende: Het schijnt mij, alsof er een plaag in het
huis ware. 36 En de priester zal gebieden, dat zij dat huis
ruimen, aleer de priester komt, om die plaag te bezien,
opdat niet al wat in dat huis is, onrein worde; en daarna
zal de priester komen, om dat huis te bezien. 37 Als hij
die plaag bezien zal, dat, ziet, die plaag aan de wanden
van dat huis zijn groenachtige of roodachtige kuiltjes, en
hun aanzien lager is dan die want; 38 De priester zal
uit dat huis uitgaan, aan de deur van het huis, en hij zal
dat huis zeven dagen doen toesluiten. 39 Daarna zal
de priester op den zevenden dag wederkeren; indien hij
merken zal, dat, ziet, die plaag aan de wanden van dat
huis uitgespreid is; 40 Zo zal de priester gebieden, dat zij
de stenen, in welke die plaag is, uitbreken, en dezelve tot
buiten de stad werpen, aan een onreine plaats; 41 En
dat huis zal hij rondom van binnen doen schrabben, en
zij zullen het stof, dat zij afgeschrabd hebben, tot buiten
de stad aan een onreine plaats uitstorten. 42 Daarna
zullen zij andere stenen nemen, en in de plaats van gene
stenen brengen; en men zal ander leem nemen, en dat
huis bestrijken. 43 Maar indien die plaag wederkeert, en in
dat huis uitbot, nadat men de stenen uitgebroken heeft,
en na het afschrabben van het huis, en nadat het zal
bestreken zijn; 44 Zo zal de priester komen; als hij nu zal
merken, dat, ziet, die plaag aan dat huis uitgespreid is, het
is een knagende melaatsheid in dat huis, het is onrein. 45
Daarom zal men dat huis, zijn stenen, en zijn hout even
afbreken, mitsgaders al het leem van het huis, en men zal
het tot buiten de stad uitvoeren, aan een onreine plaats. 46
En die in dat huis gaat te enigen dage, als men hetzelve zal
toegesloten hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. 47
Die ook in dat huis te slapen ligt, zal zijn klederen wassen;
insgelijks, die in dat huis eet, zal zijn klederen wassen.
48 Maar als de priester zal weder ingegaan zijn, en zal
merken, dat, ziet, die plaag aan dat huis niet uitgespreid
is, nadat het huis zal bestreken zijn; zo zal de priester
dat huis rein verklaren, dewijl die plaag genezen is. 49
Daarna zal hij, om dat huis te ontzondigen, twee vogeltjes
nemen, mitsgaders cederenhout, en scharlaken, en hysop.
50 En hij zal den enen vogel slachten in een aarden vat,
over levend water. 51 Dan zal hij dat cederenhout, en
dien hysop, en het scharlaken, en den levenden vogel
nemen, en zal die in het bloed des geslachten vogels en in
het levende water dopen; en hij zal dat huis zevenmaal
besprengen. 52 Zo zal hij dat huis ontzondigen met het
bloed des vogels, en met dat levend water, en met den
levenden vogel, en met dat cederenhout, en met den
hysop, en met het scharlaken. 53 Den levenden vogel nu
zal hij tot buiten de stad, in het open veld, laten vliegen; zo
zal hij over het huis verzoening doen, en het zal rein zijn.
54 Dit is de wet voor alle plage der melaatsheid, en voor
schurftheid; 55 En voor melaatsheid der klederen, en der
huizen; 56 Mitsgaders voor gezwel, en voor gezweer, en
voor blaren; 57 Om te leren, op welken dag iets onrein, en
op welken dag iets rein is. Dit is de wet der melaatsheid.

15 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron,
zeggende: 2 Spreekt tot de kinderen Israels, en
zegt tot hen: Een ieder man, als hij vloeiende zal zijn uit
zijn vlees, zal om zijn vloed onrein zijn. 3 Dit nu zal zijn
onreinigheid om zijn vloed zijn: zo zijn vlees zijn vloed
uitzevert, of zijn vlees van zijn vloed zich verstopt, dat is
zijn onreinigheid. 4 Alle leger, waarop hij, die den vloed
heeft, zal liggen, zal onrein zijn, en alle tuig, waarop hij zal
zitten, zal onrein zijn. 5 Een ieder ook, die zijn leger zal
aanroeren, zal zijn klederen wassen, en zich met water
baden, en zal onrein zijn tot aan den avond. 6 En die
op dat tuig zit, waarop hij, die den vloed heeft, gezeten
zal hebben, zal zijn klederen wassen, en zich met water
baden, en zal onrein zijn tot aan den avond. 7 En die het
vlees desgenen, die den vloed heeft, aanroert, zal zijn
klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn
tot aan den avond. 8 Als ook hij, die den vloed heeft, op
een reine zal gespogen hebben, dan zal hij zijn klederen
wassen, en zal zich met water baden, en onrein zijn tot
aan den avond. 9 Insgelijks alle zadel, waarop hij, die
den vloed heeft, zal gereden hebben, zal onrein zijn. 10
En al wie iets aanroert, dat onder hem zal geweest zijn,
zal onrein zijn tot aan den avond; en die hetzelve draagt,
zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en
onrein zijn tot aan den avond. 11 Daartoe een ieder,
wien hij, die den vloed heeft, zal aangeroerd hebben,
zonder zijn handen met water gespoeld te hebben, die
zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en
onrein zijn tot aan den avond. 12 Ook het aarden vat,
hetwelk hij, die den vloed heeft, zal aangeroerd hebben,
zal gebroken worden; maar alle houten vat zal met water
gespoeld worden. 13 Als hij nu, die den vloed heeft, van
zijn vloed gereinigd zal zijn, zo zal hij tot zijn reiniging
zeven dagen voor zich tellen, en zijn klederen wassen,
en hij zal zijn vlees met levend water baden, zo zal hij
rein zijn. 14 En op den achtsten dag zal hij voor zich twee
tortelduiven of twee jonge duiven nemen; en zal voor het
aangezicht des HEEREN, aan de deur van de tent der
samenkomst komen, en zal ze den priester geven. 15 En
de priester zal die bereiden, een ten zondoffer, en een ten
brandoffer; zo zal de priester over hem voor het aangezicht
des HEEREN, vanwege zijn vloed, verzoening doen. 16
Verder een man, als van hem het zaad des bijliggens zal
uitgegaan zijn, die zal zijn ganse vlees met water baden,
en onrein zijn tot aan den avond. 17 Ook alle kleed, en
alle vel, aan hetwelk het zaad des bijliggens wezen zal,

dat zal met water gewassen worden, en onrein zijn tot
aan den avond. **18** Mitsgaders de vrouw, als een man
met het zaad des bijliggens bij haar gelegen zal hebben;
daarom zullen zij zich met water baden, en onrein zijn tot
aan den avond. **19** Maar als een vrouw vloeiende zijn zal,
zijnde haar vloed van bloed in haar vlees, zo zal zij zeven
dagen in haar afzondering zijn; en al wie haar aanroert, zal
onrein zijn tot aan den avond. **20** En al hetgeen, waarop
zij in haar afzondering zal gelegen hebben, zal onrein zijn;
mitsgaders alles, waarop zij zal gezeten hebben, zal onrein
zijn. **21** En al wie haar leger aanroert, zal zijn klederen
wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan
den avond. **22** Ook al wie enig tuig, waarop zij gezeten zal
hebben, aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met
water baden, en onrein zijn tot aan den avond. **23** Zelfs
indien het op het leger geweest zal zijn, of op het tuig,
waarop zij zat, als hij dat aanroerde, hij zal onrein zijn tot
aan den avond. **24** Insgelijks zo iemand zekerlijk bij haar
gelegen heeft, dat haar afzondering op hem zij, zo zal hij
zeven dagen onrein zijn; daartoe alle leger, waarop hij
zal gelegen hebben, zal onrein zijn. **25** Wanneer ook een
vrouw, vele dagen buiten den tijd harer afzondering, van
den vloed haars bloeds vloeien zal, of wanneer zij vloeien
zal boven hare afzondering, zij zal al den dagen van den
vloed harer onreinigheid, als in de dagen harer afzondering
onrein zijn. **26** Alle leger, waarop zij al de dagen haars
vloeds gelegen zal hebben, zal haar zijn als het leger harer
afzondering; en alle tuig, waarop zij zal gezeten hebben,
zal onrein zijn, naar de onreinigheid harer afzondering. **27**
En zo wie die dingen aanroert, zal onrein zijn; daarom
zal hij zijn klederen wassen, en zich met water baden, en
onrein zijn tot aan den avond. **28** Maar als zij van haar
vloed rein wordt, dan zal zij voor zich zeven dagen tellen,
daarna zal zij rein zijn. **29** En op den achtsten dag zal zij
voor zich twee tortelduiven, of twee jonge duiven nemen,
en zij zal die tot den priester brengen, aan de deur van
de tent der samenkomst. **30** Dan zal de priester een ten
zondoffer en een ten brandoffer bereiden; en de priester
zal voor haar, van den vloed harer onreinigheid, verzoening
doen voor het aangezicht des HEEREN. **31** Alzo zult gij de
kinderen Israels afzonderen van hun onreinigheid; opdat
zij in hun onreinigheid niet sterven, als zij Mijn tabernakel,
die in het midden van hen is, verontreinigen zouden. **32** Dit
is de wet desgenen, die den vloed heeft, en van wien het
zaad der bijligging uitgaat; zodat hij daardoor onrein wordt;
33 Mitsgaders van een zwakke vrouw in haar afzondering,
en van degene, die van zijn vloed is vloeiende, voor een
man, en voor een vrouw; en voor een man, die bij een
onreine zal gelegen hebben.

16 En de HEERE sprak tot Mozes, nadat de twee
zonen van Aaron gestorven waren, als zij genaderd
waren voor het aangezicht des HEEREN, en gestorven
waren; **2** De HEERE dan zeide tot Mozes: Spreek tot uw
broeder Aaron, dat hij niet te allen tijde ga in het heilige,
binnen den voorhang, voor het verzoendeksel, dat op
de ark is, opdat hij niet sterve; want Ik verschijn in een
wolk op het verzoendeksel. **3** Hiermede zal Aaron in het
heilige gaan: met een var, een jong rund ten zondoffer,
en een ram ten brandoffer. **4** Hij zal den heiligen linnen
rok aandoen, en een linnen onderbroek zal aan zijn vlees
zijn, en met een linnen gordel zal hij zich gorden, en
met een linnen hoed bedekken; dit zijn heilige klederen;
daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij ze zal
aandoen. **5** En aan de vergadering der kinderen Israels zal
hij nemen twee geitenbokken ten zondoffer, en een ram
ten brandoffer. **6** Daarna zal Aaron den var des zondoffers,
die voor hem zal zijn, offeren, en zal voor zich en voor zijn
huis verzoening doen. **7** Hij zal ook beide bokken nemen,
en hij zal die stellen voor het aangezicht des HEEREN,
aan de deur van de tent der samenkomst. **8** En Aaron
zal de loten over die twee bokken werpen: een lot voor
den HEERE, en een lot voor den weggaanden bok. **9**
Dan zal Aaron den bok, op denwelken het lot voor den
HEERE zal gekomen zijn, toebrengen, en zal hem ten
zondoffer maken. **10** Maar de bok, op denwelken het lot
zal gekomen zijn, om een weggaande bok te zijn, zal
levend voor het aangezicht des HEEREN gesteld worden,
om door hem verzoening te doen; opdat men hem als
een weggaanden bok naar de woestijn uitlate. **11** Aaron
dan zal den var des zondoffers, die voor hemzelven zal
zijn, toebrengen, en voor zichzelven en voor zijn huis
verzoening doen, en zal den var des zondoffers, die
voor hemzelven zal zijn, slachten. **12** Hij zal ook een
wierookvat vol vurige kolen nemen van het altaar, van voor
het aangezicht des HEEREN, en zijn handen vol reukwerk
van welriekende specerijen, klein gestoten; en hij zal het
binnen den voorhang dragen. **13** En hij zal dat reukwerk
op het vuur leggen, voor het aangezicht des HEEREN,
opdat de nevel des reukwerks het verzoendeksel, hetwelk
is op de getuigenis, bedekke, en dat hij niet sterve. **14**
En hij zal van het bloed van den var nemen, en zal met
zijn vinger op het verzoendeksel oostwaarts sprengen; en
voor het verzoendeksel zal hij zevenmaal met zijn vinger
van dat bloed sprengen. **15** Daarna zal hij den bok des
zondoffers, die voor het volk zal zijn, slachten, en zal zijn
bloed tot binnen in den voorhang dragen, en zal met zijn
bloed doen, gelijk als hij met het bloed van den var gedaan
heeft, en zal dat sprengen op het verzoendeksel, en voor
het verzoendeksel. **16** Zo zal hij voor het heilige, vanwege
de onreinigheden der kinderen Israels, en vanwege hun
overtredingen, naar al hun zonden, verzoening doen; en
alzo zal hij doen aan de tent der samenkomst, welke met
hen woont in het midden hunner onreinigheden. **17** En
geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, als hij zal
ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal
uitkomen; alzo zal hij verzoening doen, voor zichzelven, en
voor zijn huis, en voor de gehele gemeente van Israel.
18 Daarna zal hij tot het altaar, dat voor het aangezicht
des HEEREN is, uitkomen, en verzoening voor hetzelve
doen; en hij zal van het bloed van den var, en van het
bloed van den bok nemen, en doen het rondom op de

hoornen des altaars. 19 En hij zal daarop van dat bloed
met zijn vinger zevenmaal sprengen, en hij zal dat reinigen
en heiligen van de onreinigheden der kinderen Israels. 20
Als hij nu zal geeindigd hebben van het heilige, en de tent
der samenkomst, en het altaar te verzoenen, zo zal hij
dien levenden bok toebrengen. 21 En Aaron zal beide zijn
handen op het hoofd van den levenden bok leggen, en zal
daarop al de ongerechtigheden der kinderen Israels, en al
hun overtredingen, naar al hun zonden, belijden; en hij zal
die op het hoofd des boks leggen, en zal hem door de hand
eens mans, die voorhanden is, naar de woestijn uitlaten.
22 Alzo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een
afgezonderd land wegdragen; en hij zal dien bok in de
woestijn uitlaten. 23 Daarna zal Aaron komen in de tent
der samenkomst, en zal de linnen klederen uitdoen, die hij
aangedaan had, als hij in het heilige ging, en hij zal ze
daar laten. 24 En hij zal zijn vlees in de heilige plaats met
water baden, en zijn klederen aandoen; dan zal hij uitgaan,
en zijn brandoffer, en het brandoffer des volks bereiden,
en voor zich en voor het volk verzoening doen. 25 Ook zal
hij het vet des zondoffers op het altaar aansteken. 26 En
die den bok, welke een weggaande bok was, zal uitgelaten
hebben, zal zijn klederen wassen, en zijn vlees met water
baden; en daarna zal hij in het leger komen. 27 Maar den
var des zondoffers, en den bok des zondoffers, welker
bloed ingebracht is, om verzoening te doen in het heilige,
zal men tot buiten het leger uitvoeren; doch hun vellen,
hun vlees en hun mest zullen zij met vuur verbranden. 28
Die nu dezelve verbrandt, zal zijn klederen wassen, en
zijn vlees met water baden; en daarna zal hij in het leger
komen. 29 En dit zal voor u tot een eeuwige inzetting zijn:
gij zult in de zevende maand, op den tienden der maand,
uw zielen verootmoedigen, en geen werk doen, inboorling
noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling
verkeert. 30 Want op dien dag zal hij voor u verzoening
doen, om u te reinigen; van al uw zonden zult gij voor het
aangezicht des HEEREN gereinigd worden. 31 Dat zal u
een sabbat der rust zijn, opdat gij uw zielen verootmoedigt;
het is een eeuwige inzetting. 32 En de priester, dien men
gezalfd, en wiens hand men gevuld zal hebben, om voor
zijn vader het priesterambt te bedienen, zal de verzoening
doen, als hij de linnen klederen, de heilige klederen, zal
aangetrokken hebben. 33 Zo zal hij het heilige heiligdom
verzoenen, en de tent der samenkomst, en het altaar zal
hij verzoenen; desgelijks voor de priesteren, en voor al het
volk der gemeente zal hij verzoening doen. 34 En dit zal u
tot een eeuwige inzetting zijn, om voor de kinderen Israels
van al hun zonden, eenmaal des jaars, verzoening te doen.
En men deed, gelijk als de HEERE Mozes geboden had.

17 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Spreek tot Aaron, en tot zijn zonen, en tot al de
kinderen Israels, en zeg tot hen: Dit is het woord, hetwelk
de HEERE geboden heeft, zeggende: 3 Een ieder van
het huis Israels, die een os, of lam, of geit in het leger
slachten zal, of die ze slachten zal buiten het leger; 4
En dezelve aan de deur van de tent der samenkomst
niet brengen zal, om een offerande den HEERE voor
den tabernakel des HEEREN te offeren; het bloed zal
dienzelven man toegerekend worden, hij heeft bloed
vergoten; daarom zal dezelve man uit het midden zijns
volks uitgeroeid worden; 5 Opdat, wanneer de kinderen
Israels hun slachtofferen brengen, welke zij op het veld
slachten, dat zij die den HEERE toebrengen, aan de deur
van de tent der samenkomst tot den priester, en dezelve
tot dankofferen den HEERE slachten. 6 En de priester
zal het bloed op het altaar des HEEREN, aan de deur
van de tent der samenkomst, sprengen; en hij zal het
vet aansteken, tot een liefelijken reuk den HEERE. 7 En
zij zullen ook niet meer hun slachtofferen den duivelen,
welke zij nahoereren, offeren; dat zal hun een eeuwige
inzetting zijn voor hun geslachten. 8 Zeg dan tot hen: Een
ieder van het huis Israels, en van de vreemdelingen, die
in het midden van hen als vreemdelingen verkeren, die
een brandoffer of slachtoffer zal offeren, 9 En dat tot de
deur van de tent der samenkomst niet zal brengen, om
hetzelve den HEERE te bereiden; diezelve man zal uit zijn
volken uitgeroeid worden. 10 En een ieder uit het huis
Israels, en uit de vreemdelingen, die in het midden van hen
als vreemdelingen verkeren, die enig bloed zal gegeten
hebben, tegen diens ziel, die dat bloed zal gegeten hebben,
zal Ik Mijn aangezicht zetten, en zal die uit het midden
haars volks uitroeien. 11 Want de ziel van het vlees is in
het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven,
om over uw zielen verzoening te doen; want het is het
bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen. 12 Daarom
heb Ik tot de kinderen Israels gezegd: Geen ziel van u zal
bloed eten; noch de vreemdeling, die als vreemdeling in
het midden van u verkeert, zal bloed eten. 13 Een ieder
ook van de kinderen Israels en van de vreemdelingen,
die als vreemdelingen in het midden van hen verkeren,
die enig wild gedierte, of gevogelte, dat gegeten wordt,
in de jacht gevangen zal hebben; die zal deszelfs bloed
vergieten, en zal dat met stof bedekken. 14 Want het is de
ziel van alle vlees; zijn bloed is voor zijn ziel; daarom heb
Ik tot de kinderen Israels gezegd: Gij zult geens vleses
bloed eten; want de ziel van alle vlees, dat is zijn bloed; zo
wie dat eet, zal uitgeroeid worden. 15 En alle ziel onder de
inboorlingen of onder de vreemdelingen, die een dood
aas of het verscheurde zal gegeten hebben, die zal zijn
klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn
tot aan den avond; daarna zal hij rein zijn. 16 Maar indien
hij die niet wast, en zijn vlees niet baadt, zo zal hij zijn
ongerechtigheid dragen.

18 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Spreek tot de kinderen Israels en zeg tot hen: Ik ben
de HEERE, uw God! 3 Gij zult niet doen naar de werken
des Egyptischen lands, waarin gij gewoond hebt; en naar
de werken des lands Kanaan, waarheen Ik u brenge, zult
gij niet doen, en zult in hun inzettingen niet wandelen.
4 Mijn rechten zult gij doen, en Mijn inzettingen zult gij
houden, om in die te wandelen; Ik ben de HEERE, uw

God! **5** Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult gij houden;
welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; Ik
ben de HEERE! **6** Niemand zal tot enige nabestaande
zijns vleses naderen, om de schaamte te ontdekken;
Ik ben de HEERE! **7** Gij zult de schaamte uws vaders
en de schaamte uwer moeder niet ontdekken; zij is uw
moeder; gij zult haar schaamte niet ontdekken. **8** Gij zult
de schaamte der huisvrouw uws vaders niet ontdekken; het
is de schaamte uws vaders. **9** De schaamte uwer zuster,
der dochter uws vaders, of der dochter uwer moeder, te
huis geboren of buiten geboren, haar schaamte zult gij
niet ontdekken. **10** De schaamte der dochter uws zoons,
of der dochter uwer dochter, haar schaamte zult gij niet
ontdekken; want zij zijn uw schaamte. **11** De schaamte
van de dochter der huisvrouw uws vaders, die uw vader
geboren is (zij is uw zuster), haar schaamte zult gij niet
ontdekken. **12** Gij zult de schaamte van de zuster uws
vaders niet ontdekken; zij is uws vaders nabestaande.
13 Gij zult de schaamte van de zuster uwer moeder niet
ontdekken; want zij is uwer moeder nabestaande. **14**
Gij zult de schaamte van den broeder uws vaders niet
ontdekken; tot zijn huisvrouw zult gij niet naderen; zij is
uw moei. **15** Gij zult de schaamte uwer schoondochter
niet ontdekken; zij is uws zoons huisvrouw; gij zult haar
schaamte niet ontdekken. **16** Gij zult de schaamte der
huisvrouw uws broeders niet ontdekken; het is de schaamte
uws broeders. **17** Gij zult de schaamte ener vrouw en
harer dochter niet ontdekken; de dochter haars zoons,
noch de dochter van haar dochter zult gij nemen, om haar
schaamte te ontdekken; zij zijn nabestaanden; het is een
schandelijke daad. **18** Gij zult ook geen vrouw tot haar
zuster nemen, om haar te benauwen, mits haar schaamte
nevens haar, in haar leven, te ontdekken. **19** Ook zult gij
tot de vrouw in de afzondering van haar onreinigheid niet
naderen, om haar schaamte te ontdekken. **20** En gij zult
niet liggen bij uws naasten huisvrouw ter bezading, om
met haar onrein te worden. **21** En van uw zaad zult gij niet
geven, om voor den Molech door het vuur te doen gaan;
en den Naam uws Gods zult gij niet ontheiligen; Ik ben de
HEERE! **22** Bij een manspersoon zult gij niet liggen met
vrouwelijke bijligging; dit is een gruwel. **23** Insgelijks zult gij
bij geen beest liggen, om daarmede onrein te worden; een
vrouw zal ook niet staan voor een beest, om daarmede te
doen te hebben; het is een gruwelijke vermenging. **24**
Verontreinigt u niet met enige van deze; want de heidenen,
die Ik van uw aangezicht uitwerpe, zijn met alle deze
verontreinigd; **25** Zodat het land onrein is, en Ik over
hetzelve zijn ongerechtigheid bezoeke, en het land zijn
inwoners uitspuwt. **26** Maar gij zult Mijn inzettingen en Mijn
rechten onderhouden, en van al die gruwelen niets doen,
inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als
vreemdeling verkeert. **27** Want de lieden dezes lands, die
voor u geweest zijn, hebben al deze gruwelen gedaan;
en het land is onrein geworden. **28** Dat u dat land niet
uitspuwe, als gij hetzelve zult verontreinigd hebben; gelijk
als het het volk, dat voor u was, uitgespuwd heeft. **29** Want
al wie enige van deze gruwelen doen zal, die zielen, die
ze doen, zullen uit het midden van haar volk uitgeroeid
worden. **30** Daarom zult gij Mijn bevel onderhouden, dat
gij niet doet van die gruwelijke inzettingen, die voor u zijn
gedaan geweest, en u daarmede niet verontreinigt; Ik ben
de HEERE, uw God!

19 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
2 Spreek tot de ganse vergadering der kinderen
Israels, en zeg tot hen: Gij zult heilig zijn, want Ik, de
HEERE, uw God, ben heilig! **3** Want ieder zal zijn moeder
en zijn vader vrezen, en Mijn sabbatten houden; Ik ben de
HEERE, uw God! **4** Gij zult u tot de afgoden niet keren,
en u geen gegoten goden maken; Ik ben de HEERE,
uw God! **5** En wanneer gij een dankoffer den HEERE
offeren zult, naar uw welgevallen zult gij dat offeren. **6**
Op den dag van uw offeren, en des anderen daags, zal
het gegeten worden; maar wat tot op den derden dag
overblijft zal met vuur verbrand worden. **7** En zo het
op den derden dag enigzins gegeten wordt, het is een
afgrijselijk ding, het zal niet aangenaam zijn. **8** En zo wie
dat eet, zal zijn ongerechtigheid dragen, omdat hij het
heilige des HEEREN ontheiligd heeft; daarom zal dezelve
ziel, uit haar volken uitgeroeid worden. **9** Als gij ook den
oogst uws lands inoogsten zult, gij zult den hoek uws
velds niet ganselijk afoogsten, en dat van uw oogst op
te zamelen is, niet opzamelen. **10** Insgelijks zult gij uw
wijngaard niet nalezen, en de afgevallen bezien van uw
wijngaard niet opzamelen; den arme en den vreemdeling
zult gij die overlaten; Ik ben de HEERE, uw God! **11**
Gij zult niet stelen, en gij zult niet liegen, noch valselijk
handelen, een iegelijk tegen zijn naaste. **12** Gij zult niet
valselijk bij Mijn Naam zweren; want gij zoudt den Naam
uws Gods ontheiligen; Ik ben de HEERE. **13** Gij zult uw
naaste niet bedriegelijk verdrukken, noch beroven; des
dagloners arbeidsloon zal bij u niet vernachten tot aan den
morgen. **14** Gij zult den dove niet vloeken, en voor het
aangezicht des blinden geen aanstoot zetten; maar gij zult
voor uw God vrezen; Ik ben de HEERE! **15** Gij zult geen
onrecht doen in het gericht; gij zult het aangezicht des
geringen niet aannemen, noch het aangezicht des groten
voortrekken; in gerechtigheid zult gij uw naaste richten.
16 Gij zult niet wandelen als een achterklapper onder uw
volken; gij zult niet staan tegen het bloed van uw naaste;
Ik ben de HEERE! **17** Gij zult uw broeder in uw hart niet
haten; gij zult uw naaste naarstiglijk berispen, en zult de
zonde in hem niet verdragen. **18** Gij zult niet wreken, noch
toorn behouden tegen de kinderen uws volks; maar gij zult
uw naaste liefhebben als uzelven; Ik ben de HEERE! **19** Gij
zult Mijn inzettingen houden; gij zult geen tweeerlei aard
uwer beesten laten samen te doen hebben; uwen akker
zult gij niet met tweeerlei zaad bezaaien, en een kleed van
tweeerlei stof, dooreen vermengd, zal aan u niet komen.
20 En wanneer een man, door bijligging des zaads, bij een
vrouw zal gelegen hebben, die een dienstmaagd is, bij
den man versmaad, en geenszins gelost is, en haar geen
vrijheid is gegeven; die zullen gegeseld worden; zij zullen

niet gedood worden; want zij was niet vrij gemaakt. **21** En
hij zal zijn schuldoffer den HEERE aan de deur van de
tent der samenkomst brengen, een ram ten schuldoffer.
22 En de priester zal met den ram des schuldoffers, voor
hem over zijn zonde, die hij gezondigd heeft, voor het
aangezicht des HEEREN verzoening doen; en hem zal
vergeving geschieden van zijn zonde, die hij gezondigd
heeft. **23** Als gij ook in dat land gekomen zult zijn, en alle
geboomte ter spijze geplant zult hebben, zo zult gij de
voorhuid daarvan, deszelfs vrucht, besnijden; drie jaren zal
het u onbesneden zijn, daarvan zal niet gegeten worden.
24 Maar in het vierde jaar zal al zijn vrucht een heilig
ding zijn, ter lofzegging voor den HEERE. **25** En in het
vijfde jaar zult gij deszelfs vrucht eten, om het inkomen
daarvan voor u te vermeerderen; Ik ben de HEERE, uw
God! **26** Gij zult niets met het bloed eten. Gij zult op geen
vogelgeschrei acht geven, noch guichelarij plegen. **27** Gij
zult de hoeken uws hoofds niet rond afscheren; ook zult
gij de hoeken uws baards niet verderven. **28** Gij zult om
een dood lichaam geen snijding in uw vlees maken, noch
schrift van een ingedrukt teken in u maken; Ik ben de
HEERE! **29** Gij zult uw dochter niet ontheiligen, haar ter
hoererij houdende; opdat het land niet hoerere, en het land
met schandelijke daden vervuld worde. **30** Gij zult Mijn
sabbatten houden, en Mijn heiligdom zult gij vrezen; Ik ben
de HEERE! **31** Gij zult u niet keren tot de waarzeggers,
en tot de duivelskunstenaars; zoekt hen niet, u met hen
verontreinigende; Ik ben de HEERE, uw God! **32** Voor het
grauwe haar zult gij opstaan, en zult het aangezicht des
ouden vereren; en gij zult vrezen voor uw God; Ik ben de
HEERE! **33** En wanneer een vreemdeling bij u in uw land
als vreemdeling verkeren zal, gij zult hem niet verdrukken.
34 De vreemdeling, die als vreemdeling bij u verkeert, zal
onder u zijn als een inboorling van ulieden; gij zult hem
liefhebben als uzelven; want gij zijt vreemdeling geweest
in Egypteland; Ik ben de HEERE, uw God! **35** Gij zult geen
onrecht doen in het gericht, met de el, met het gewicht, of
met de maat. **36** Gij zult een rechte wage hebben, rechte
weegstenen, een rechte efa, en een rechte hin; Ik ben de
HEERE, uw God, Die u uit Egypteland uitgevoerd heb!
37 Daarom zult gij al Mijn inzettingen en al Mijn rechten
onderhouden, en zult ze doen; Ik ben de HEERE!

20 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Gij
zult ook tot de kinderen Israels zeggen: Een ieder
uit de kinderen Israels, of uit de vreemdelingen, die in
Israel als vreemdelingen verkeren, die van zijn zaad den
Molech gegeven zal hebben, zal zekerlijk gedood worden;
het volk des lands zal hem met stenen stenigen. **3** En Ik
zal Mijn aangezicht tegen dien man zetten, en zal hem
uit het midden zijns volks uitroeien; want hij heeft van
zijn zaad den Molech gegeven, opdat hij Mijn heiligdom
ontreinigen, en Mijn heiligen Naam ontheiligen zou. **4** En
indien het volk des lands hun ogen enigzins verbergen
zal van dien man, als hij van zijn zaad den Molech zal
gegeven hebben, dat het hem niet dode; **5** Zo zal Ik Mijn
aangezicht tegen dien man en tegen zijn huisgezin zetten,
en Ik zal hem, en al degenen, die hem nahoereren, om den
Molech na te hoereren, uit het midden huns volks uitroeien.
6 Wanneer er een ziel is, die zich tot de waarzeggers en
tot de duivelskunstenaars zal gekeerd hebben, om die na
te hoereren, zo zal Ik Mijn aangezicht tegen die ziel zetten,
en zal ze uit het midden haars volks uitroeien. **7** Daarom
heiligt u, en weest heilig; want Ik ben de HEERE, uw God!
8 En onderhoudt Mijn inzettingen, en doet dezelve; Ik ben
de HEERE, Die u heilige. **9** Als er iemand is, die zijn
vader of zijn moeder zal gevloekt hebben, die zal zekerlijk
gedood worden; hij heeft zijn vader of zijn moeder gevloekt;
zijn bloed is op hem! **10** Een man ook, die met iemands
huisvrouw overspel zal gedaan hebben, dewijl hij met
zijns naasten vrouw overspel gedaan heeft, zal zekerlijk
gedood worden, de overspeler en de overspeelster. **11**
En een man, die bij zijns vaders huisvrouw zal gelegen
hebben, heeft zijns vaders schaamte ontdekt; zij beiden
zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen! **12**
Insgelijks, als de man bij de vrouw zijns zoons zal gelegen
hebben, zij zullen beiden zekerlijk gedood worden; zij
hebben een gruwelijke vermenging gedaan; hun bloed is
op hen! **13** Wanneer ook een man bij een manspersoon
zal gelegen hebben, met vrouwelijke bijligging, zij hebben
beiden een gruwel gedaan; zij zullen zekerlijk gedood
worden; hun bloed is op hen! **14** En wanneer een man
een vrouw en haar moeder zal genomen hebben, het is
een schandelijke daad; men zal hem, en diezelve met
vuur verbranden, opdat geen schandelijke daad in het
midden van u zij. **15** Daartoe als een man bij enig vee zal
gelegen hebben, hij zal zekerlijk gedood worden; ook zult
gijlieden het beest doden. **16** Alzo wanneer een vrouw
tot enig beest genaderd zal zijn, om daarmede te doen
te hebben, zo zult gij die vrouw en dat beest doden; zij
zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen! **17**
En als een man zijn zuster, de dochter zijns vaders, of
de dochter zijner moeder, zal genomen hebben, en hij
haar schaamte gezien, en zij zijn schaamte zal gezien
hebben, het is een schandvlek; daarom zullen zij voor
de ogen van de kinderen huns volks uitgeroeid worden;
hij heeft de schaamte zijner zuster ontdekt, hij zal zijn
ongerechtigheid dragen. **18** En als een man bij een vrouw,
die haar krankheid heeft, zal gelegen en haar schaamte
ontdekt, haar fontein ontbloot, en zij zelve de fontein haars
bloeds ontdekt zal hebben, zo zullen zij beiden uit het
midden huns volks uitgeroeid worden. **19** Daartoe zult gij
de schaamte van de zuster uwer moeder, en van de zuster
uws vaders niet ontdekken; dewijl hij zijn nabestaande
ontbloot heeft, zullen zij hun ongerechtigheid dragen. **20**
Als ook een man bij zijn moei zal gelegen hebben, hij
heeft de schaamte zijns ooms ontdekt; zij zullen hun zonde
dragen; zonder kinderen zullen zij sterven. **21** En wanneer
een man zijns broeders huisvrouw zal genomen hebben,
het is onreinigheid; hij heeft de schaamte zijns broeders
ontdekt; zij zullen zonder kinderen zijn. **22** Onderhoudt
dan al Mijn inzettingen en al Mijn rechten, en doet dezelve;

opdat u dat land, waarheen Ik u brenge, om daarin te
wonen, niet uitspuwe. 23 En wandelt niet in de inzettingen
des volks, hetwelk Ik voor uw aangezicht uitwerp; want
al deze dingen hebben zij gedaan; daarom ben Ik op
hen verdrietig geworden. 24 En Ik heb u gezegd: Gij zult
hun land erfelijk bezitten, en Ik zal u dat geven, opdat gij
hetzelve erfelijk bezit, een land vloeiende van melk en
honig; Ik ben de HEERE, uw God, Die u van de volken
afgezonderd heb! 25 Daarom zult gij onderscheid maken
tussen reine en onreine beesten, en tussen het onreine en
reine gevogelte; en gij zult uw zielen niet verfoeilijk maken
aan de beesten en aan het gevogelte, en aan al wat op
den aardbodem kruipt, hetwelk Ik voor u afgezonderd heb,
opdat gij het onrein houdt. 26 En gij zult Mij heilig zijn,
want Ik, de HEERE, ben heilig; en Ik heb u van de volken
afgezonderd, opdat gij Mijns zoudt zijn. 27 Als nu een man
en vrouw in zich een waarzeggenden geest zal hebben, of
een duivelskunstenaar zal zijn, zij zullen zekerlijk gedood
worden; men zal hen met stenen stenigen; hun bloed is op
hen.

21 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Spreek tot de
priesters, de zonen van Aaron, en zeg tot hen: Over
een dode zal een priester zich niet verontreinigen onder
zijn volken. 2 Behalve over zijn bloedvriend, die hem ten
naaste bestaat, over zijn moeder en over zijn vader, en
over zijn zoon, en over zijn dochter, en over zijn broeder.
3 En over zijn zuster, die maagd is, hem nabestaande,
die nog geen man toebehoord heeft; over die zal hij zich
verontreinigen. 4 Hij zal zich niet verontreinigen over een
overste onder zijn volken, om zich te ontheiligen. 5 Zij
zullen op hun hoofd geen kaalheid maken, en zullen den
hoek van hun baard niet afscheren, en in hun vlees zullen
zij geen sneden snijden. 6 Zij zullen hun God heilig zijn,
en den Naam huns Gods zullen zij niet ontheiligen; want
zij offeren de vuurofferen des HEEREN, de spijze huns
Gods; daarom zullen zij heilig zijn. 7 Zij zullen geen vrouw
nemen, die een hoer of ontheiligde is, noch een vrouw
nemen, die van haar man verstoten is; want hij is zijn God
heilig. 8 Daarom zult gij hem heiligen, omdat hij de spijze
uws Gods offert; hij zal u heilig zijn, want Ik ben heilig; Ik
ben de HEERE, Die u heilige! 9 Als nu de dochter van
enigen priester zal beginnen te hoereren, zij ontheiligt
haar vader; met vuur zal zij verbrand worden. 10 En hij,
die de hogepriester onder zijn broederen is, op wiens
hoofd de zalfolie gegoten is, en wiens hand men gevuld
heeft, om die klederen aan te trekken, zal zijn hoofd niet
ontbloten, noch zijn klederen scheuren. 11 Hij zal ook bij
geen dode lichamen komen; zelfs over zijn vader en over
zijn moeder zal hij zich niet verontreinigen. 12 En uit het
heiligdom zal hij niet uitgaan, dat hij het heiligdom zijns
Gods niet ontheilige, want de kroon der zalfolie zijns Gods
is op hem; Ik ben de HEERE! 13 Hij zal ook een vrouw in
haar maagdom nemen. 14 Een weduwe, of verstotene, of
ontheiligde hoer, dezulke zal hij niet nemen; maar een
maagd uit zijn volken zal hij tot een vrouw nemen. 15 En hij
zal zijn zaad onder zijn volken niet ontheiligen; want Ik ben
de HEERE, Die hem heilige! 16 Wijders sprak de HEERE
tot Mozes, zeggende: 17 Spreek tot Aaron, zeggende:
Niemand uit uw zaad, naar hun geslachten, in wien een
gebrek zal zijn, zal naderen, om de spijze zijns Gods te
offeren. 18 Want geen man, in wien een gebrek zal zijn, zal
naderen, hij zij een blind man, of kreupel, of te kort, of te
lang in leden; 19 Of een man, in wien een breuk des voets,
of een breuk der hand zal zijn; 20 Of die bultachtig, of
dwergachtig zal zijn, of een vel op zijn oog zal hebben, of
droge schurftheid, of etterige schurftheid, of die gebroken
zal zijn aan zijn gemacht. 21 Geen man, uit het zaad van
Aaron, den priester, in wien een gebrek is, zal toetreden
om de vuurofferen des HEEREN te offeren; een gebrek
is in hem, hij zal niet toetreden, om de spijs zijns Gods
te offeren. 22 De spijs zijns Gods, van de allerheiligste
dingen, en van de heilige dingen, zal hij mogen eten; 23
Doch tot den voorhang zal hij niet komen, en tot het altaar
niet toetreden, omdat een gebrek in hem is; opdat hij Mijn
heiligdommen niet ontheilige; want Ik ben de HEERE, Die
hen heilige! 24 En Mozes sprak zulks tot Aaron en tot zijn
zonen, en tot al de kinderen Israels.

22 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
2 Spreek tot Aaron en tot zijn zonen, dat zij zich
van de heilige dingen der kinderen Israels, die zij Mij
heiligen, afzonderen, opdat zij de Naam Mijner heiligheid
niet ontheiligen: Ik ben de HEERE! 3 Zeg tot hen: Alle man
onder uw geslachten, die uit uw ganse zaad tot de heilige
dingen, die de kinderen Israels den HEERE heiligen,
naderen zal, als zijn onreinigheid op hem is; diezelve mens
zal van voor Mijn aangezicht uitgeroeid worden; Ik ben de
HEERE! 4 Niemand van het zaad van Aaron, die melaats
is, of een vloed heeft, zal van die heilige dingen eten,
totdat hij rein is; mitsgaders die iets aanroert, dat onrein
is van een dood lichaam, of iemand, wien het zaad der
bijligging ontgaat. 5 Of zo wie aangeroerd zal hebben enig
kruipend gedierte, waarvan hij onrein is, of een mens,
waarvan hij onrein is, naar al zijn onreinigheid; 6 De mens,
die dat aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan
den avond, en hij zal van die heilige dingen niet eten,
maar zal zijn vlees met water baden. 7 Als de zon zal
ondergegaan zijn, dan zal hij rein zijn; en daarna zal hij van
die heilige dingen eten; want dat is zijn spijze. 8 Het dode
aas, en het verscheurde zal hij niet eten, om daarmede
onrein te worden; Ik ben de HEERE! 9 Zij zullen dan Mijn
bevel onderhouden, opdat zij geen zonde daarover dragen
en daarin sterven, als zij die ontheiligd zouden hebben;
Ik ben de HEERE, Die hen heilige! 10 Ook zal geen
vreemde het heilige eten; een bijwoner des priesters, en
een dagloner, zullen het heilige niet eten. 11 Wanneer dan
nog de priester een ziel met zijn geld zal gekocht hebben,
die zal daarvan eten; en de ingeborene van zijn huis,
die zullen van zijn spijze eten. 12 Maar als des priesters
dochter een vreemden man zal toebehoren, zij zal van
het hefoffer der heilige dingen niet eten. 13 Doch als des
priesters dochter een weduwe of een verstotene zal zijn,
en geen zaad hebben, en tot haars vaders huis, als in haar

jonkheid, zal wedergekeerd zijn, zo zal zij van de spijze
haars vaders eten; maar geen vreemde zal daarvan eten.
14 En wanneer iemand het heilige door dwaling zal gegeten
hebben, zo zal hij deszelfs vijfde deel daarboven toedoen,
en zal het den priester met het heilige wedergeven. **15** Zo
zullen zij niet ontheiligen de heilige dingen der kinderen
Israels, die zij den HEERE zullen gegeven hebben; **16** En
hen doen dragen de ongerechtigheid der schuld, als zij
hun heilige dingen zouden eten; want Ik ben de HEERE,
Die hen heilige! **17** Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende: **18** Spreek tot Aaron, en tot zijn zonen, en
tot al de kinderen Israels, en zeg tot hen: Zo wie uit het
huis van Israel, en uit de vreemdelingen in Israel is, die
zijn offerande zal offeren naar al hun geloften, en naar al
hun vrijwillige offeren, die zij den HEERE ten brandoffer
zullen offeren; **19** Het zal naar uw welgevallen zijn, een
volkomen mannetje, van de runderen, van de lammeren,
of van de geiten. **20** Gij zult niet offeren iets, waarin een
gebrek is; want het zou niet aangenaam zijn voor u. **21**
En als iemand een dankoffer den HEERE zal offeren,
uitzonderende van de runderen of van de schapen een
gelofte, of vrijwillig offer, het zal volkomen zijn, opdat het
aangenaam zij; geen gebrek zal daarin zijn. **22** Het blinde,
of gebrokene, of verlamde, of wratte, of droge schurftheid,
of etterige schurftheid hebbende, deze zult gij den HEERE
niet offeren, en daarvan zult gij den HEERE geen vuuroffer
op het altaar geven. **23** Doch een os, of klein vee, te lang
of te verkrompen in leden, die zult gij tot een vrijwillig offer
bereiden; doch tot een gelofte zou het niet aangenaam
zijn. **24** Het gedrukte, of gestotene, of gescheurde, of
gesnedene, zult gij den HEERE niet offeren; dat zult gij
in uw land niet doen. **25** Gij zult ook uit de hand des
vreemden van al deze dingen uw God geen spijs offeren;
want hun verdorvenheid is in hen, in dezelve is gebrek, zij
zouden niet aangenaam zijn voor u. **26** Wijders sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende: **27** Wanneer een os, of lam,
of geit zal geboren zijn, zo zal die zeven dagen onder zijn
moeder zijn; daarna, van den achtsten dag en daarover,
zal hij aangenaam zijn tot offerande des vuuroffers den
HEERE. **28** Gij zult ook een os, of klein vee, hem en
zijn jong, op een dag niet slachten. **29** En als gij een
lofoffer den HEERE zult slachten, naar uw wil zult gij het
slachten. **30** Het zal op denzelfden dag gegeten worden;
gij zult daarvan niet overlaten tot op den morgen; Ik ben
de HEERE! **31** Daarom zult gij Mijn geboden houden,
en dezelve doen; Ik ben de HEERE! **32** En gij zult Mijn
heiligen Naam niet ontheiligen, opdat Ik in het midden der
kinderen Israels geheiligd worde; Ik ben de HEERE, Die u
heilige! **33** Die u uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik u
tot een God zij; Ik ben de HEERE!

23 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: De
gezette hoogtijden des HEEREN, welke gijlieden uitroepen
zult, zullen heilige samenroepingen zijn; deze zijn Mijn
gezette hoogtijden. **3** Zes dagen zal men het werk doen,
maar op den zevenden dag is de sabbat der rust, een
heilige samenroeping; geen werk zult gij doen; het is des
HEEREN sabbat, in al uw woningen. **4** Deze zijn de gezette
hoogtijden des HEEREN, de heilige samenroepingen,
welke gij uitroepen zult op hun gezetten tijd. **5** In de
eerste maand, op den veertienden der maand, tussen twee
avonden is des HEEREN pascha. **6** En op den vijftienden
dag der derzelver maand is het feest van de ongezuurde
broden des HEEREN; zeven dagen zult gij ongezuurde
broden eten. **7** Op den eersten dag zult gij een heilige
samenroeping hebben; geen dienstwerk zult gij doen. **8**
Maar gij zult zeven dagen vuuroffer den HEERE offeren; en
op den zevenden dag zal een heilige samenroeping wezen;
geen dienstwerk zult gij doen. **9** En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende: **10** Spreek tot de kinderen Israels, en
zeg tot hen: Als gij in het land zult gekomen zijn, hetwelk
Ik u geven zal, en gij zijn oogst zult inoogsten, dan zult gij
een garf der eerstelingen van uw oogst tot den priester
brengen. **11** En hij zal die garf voor het aangezicht des
HEEREN bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; des
anderen daags na den sabbat zal de priester die bewegen.
12 Gij zult ook op den dag, als gij die garf bewegen zult,
bereiden een volkomen lam, dat eenjarig is, ten brandoffer
den HEERE; **13** En zijn spijsoffer twee tienden meelbloem,
met olie gemengd, ten vuuroffer, den HEERE tot een
liefelijken reuk; en zijn drankoffer van wijn, het vierde deel
van een hin. **14** En gij zult geen brood, noch geroost
koren, noch groen aren eten, tot op dienzelven dag, dat gij
de offerande uws Gods zult gebracht hebben; het is een
eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woningen.
15 Daarna zult gij u tellen van den anderen dag na den
sabbat, van den dag, dat gij de garf des beweegoffers zult
gebracht hebben; het zullen zeven volkomen sabbatten
zijn; **16** Tot den anderen dag, na den zevenden sabbat,
zult gij vijftig dagen tellen, dan zult gij een nieuw spijsoffer
den HEERE offeren. **17** Gijlieden zult uit uw woningen
twee beweegbroden brengen, zij zullen van twee tienden
meelbloem zijn, gedesemd zullen zij gebakken worden; het
zijn de eerstelingen den HEERE. **18** Gij zult ook met het
brood zeven volkomen eenjarige lammeren, en een var,
het jong van een rund, en twee rammen offeren; zij zullen
den HEERE een brandoffer zijn, met hun spijsoffer en hun
drankofferen, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den
HEERE. **19** Ook zult gij een geitenbok ten zondoffer, en
twee eenjarige lammeren ten dankoffer bereiden. **20** Dan
zal de priester dezelve met het brood der eerstelingen ten
beweegoffer, voor het aangezicht des HEEREN, met de
twee lammeren bewegen; zij zullen den HEERE een heilig
ding zijn, voor den priester. **21** En gij zult op dienzelfden
dag uitroepen, dat gij een heilige samenroeping zult
hebben; geen dienstwerk zult gij doen; het is een eeuwige
inzetting in al uw woningen voor uw geslachten. **22** Als
gij nu den oogst uws lands zult inoogsten, gij zult, in uw
inoogsten, den hoek des velds niet ganselijk afmaaien, en
de opzameling van uw oogst niet opzamelen; voor den
arme en voor den vreemdeling zult gij ze laten; Ik ben
de HEERE, uw God! **23** En de HEERE sprak tot Mozes,

zeggende: **24** Spreek tot de kinderen Israels, zeggende:
In de zevende maand, op den eersten der maand, zult
gij een rust hebben, een gedachtenis des geklanks, een
heilige samenroeping. **25** Geen dienstwerk zult gij doen;
maar gij zult den HEERE vuuroffer offeren. **26** Verder
sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **27** Doch op den
tienden dezer zevende maand zal de verzoendag zijn,
een heilige samenroeping zult gij hebben; dan zult gij uw
zielen verootmoedigen, en zult den HEERE een vuuroffer
offeren. **28** En op dienzelven dag zult gij geen werk doen;
want het is de verzoendag, om over u verzoening te doen
voor het aangezicht des HEEREN uws Gods. **29** Want alle
ziel, welken op dienzelven dag niet zal verootmoedigd zijn
geweest, die zal uitgeroeid worden uit haar volken. **30**
Ook alle ziel, die enig werk op dienzelven dag gedaan zal
hebben, die ziel zal Ik uit het midden haars volks verderven.
31 Gij zult geen werk doen; het is een eeuwige inzetting
voor uw geslachten, in al uw woningen. **32** Het zal u een
sabbat der rust zijn; dan zult gij uw zielen verootmoedigen;
op den negenden der maand in den avond, van den
avond tot den avond, zult gij uw sabbat rusten. **33** En de
HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **34** Spreek tot de
kinderen Israels, zeggende: Op den vijftienden dag van
deze zevende maand zal het feest der loofhutten zeven
dagen den HEERE zijn. **35** Op den eersten dag zal een
heilige samenroeping zijn; geen dienstwerk zult gij doen.
36 Zeven dagen zult gij den HEERE vuurofferen offeren;
op den achtsten dag zult gij een heilige samenroeping
hebben, en zult den HEERE vuuroffer offeren; het is een
verbodsdag; gij zult geen dienstwerk doen. **37** Dit zijn de
gezette hoogtijden des HEEREN, welke gij zult uitroepen
tot heilige samenroepingen, om den HEERE vuuroffer,
brandoffer en spijsoffer, slachtoffer en drankofferen, elk
dagelijks op zijn dag, te offeren; **38** Behalve de sabbatten
des HEEREN, en behalve uw gaven, en behalve al uw
geloften, en behalve al uw vrijwillige offeren, welke gij
den HEERE geven zult. **39** Doch op den vijftienden dag
der zevenden maand, als gij het inkomen des lands zult
ingegaderd hebben, zult gij des HEEREN feest zeven
dagen vieren; op den eersten dag zal er rust zijn, en op den
achtsten dag zal er rust zijn. **40** En op den eersten dag zult
gij u nemen takken van schoon geboomte, palmtakken, en
meien van dichte bomen, met beekwilgen; en gij zult voor
het aangezicht des HEEREN, uws Gods, zeven dagen
vrolijk zijn. **41** En gij zult dat feest den HEERE zeven
dagen in het jaar vieren; het is een eeuwige inzetting
voor uw geslachten; in de zevende maand zult gij het
vieren. **42** Zeven dagen zult gij in de loofhutten wonen;
alle inboorlingen in Israel zullen in loofhutten wonen; **43**
Opdat uw geslachten weten, dat Ik de kinderen Israels
in loofhutten heb doen wonen, als Ik hen uit Egypteland
uitgevoerd heb; Ik ben de HEERE, uw God! **44** Alzo heeft
Mozes de gezette hoogtijden des HEEREN tot de kinderen
Israels uitgesproken.

24 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Gebied
den kinderen Israels, dat zij tot u brengen zuivere
gestoten olijfolie, voor den luchter, om de lampen gedurig
aan te steken. **3** Aaron zal die voor het aangezicht
des HEEREN gedurig toerichten, van den avond tot den
morgen, buiten den voorhang van de getuigenis, in de tent
der samenkomst; het is een eeuwige inzetting voor uw
geslachten. **4** Hij zal op den louteren kandelaar die lampen
voor het aangezicht des HEEREN gedurig toerichten. **5**
Gij zult ook meelbloem nemen, en twaalf koeken daarvan
bakken; van twee tienden zal een koek zijn. **6** En gij zult
ze in twee rijen leggen, zes in een rij, op de reine tafel,
voor het aangezicht des HEEREN. **7** En op elke rij zult gij
zuiveren wierook leggen, welke het brood ten gedenkoffer
zal zijn; het is een vuuroffer den HEERE. **8** Op elken
sabbatdag gedurig zal men dat voor het aangezicht des
HEEREN toerichten, vanwege de kinderen Israels, tot een
eeuwig verbond. **9** En het zal voor Aaron en zijn zonen
zijn, die dat in de heilige plaats zullen eten; want het is
voor hem een heiligheid der heiligheden uit de vuurofferen
des HEEREN, een eeuwige inzetting. **10** En er ging de
zoon ener Israelietische vrouw uit, die, in het midden der
kinderen Israels, de zoon van een Egyptische man was;
en de zoon van deze Israelietische en een Israelietisch
man twistten in het leger. **11** Toen lasterde de zoon der
Israelietische vrouw uitdrukkelijk den NAAM, en vloekte;
daarom brachten zij hem tot Mozes; de naam nu zijner
moeder was Selomith, de dochter van Dibri, van den
stam Dan. **12** En zij leidden hem in de gevangenis, opdat
hem, naar den mond des HEEREN, verklaring geschieden
zou. **13** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **14**
Breng den vloeker uit tot buiten het leger, en allen, die
het gehoord hebben, zullen hun handen op zijn hoofd
leggen; daarna zal hem de gehele vergadering stenigen.
15 En tot de kinderen Israels zult gij spreken, zeggende:
Een ieder, als hij zijn God gevloekt zal hebben, zo zal hij
zijn zonde dragen. **16** En wie den Naam des HEEREN
gelasterd zal hebben, zal zekerlijk gedood worden; de
ganse vergadering zal hem zekerlijk stenigen; alzo zal de
vreemdeling zijn, gelijk de inboorling, als hij den NAAM
zal gelasterd hebben, hij zal gedood worden. **17** En als
iemand enige ziel des mensen zal verslagen hebben, hij
zal zekerlijk gedood worden. **18** Maar wie de ziel van enig
vee zal verslagen hebben, hij zal het wedergeven, ziel voor
ziel. **19** Als ook iemand aan zijn naaste een gebrek zal
aangebracht hebben; gelijk als hij gedaan heeft, zo zal ook
aan hem gedaan worden: **20** Breuk voor breuk, oog voor
oog, tand voor tand; gelijk als hij een gebrek een mens zal
aangebracht hebben, zo zal ook hem aangebracht worden.
21 Wie dan enig vee verslaat, die zal het wedergeven;
maar wie een mens verslaat, die zal gedood worden.
22 Enerlei recht zult gij hebben; zo zal de vreemdeling
zijn, als de inboorling; want Ik ben de HEERE, uw God!
23 En Mozes zeide tot de kinderen Israels, dat zij den
vloeker tot buiten het leger uitbrengen, en hem met stenen
stenigen zouden. En de kinderen Israels deden, gelijk als
de HEERE Mozes geboden had.

25 Verder sprak de HEERE tot Mozes, aan den berg
Sinai, zeggende: **2** Spreek tot de kinderen Israels,
en zeg tot hen: Wanneer gij zult gekomen zijn in dat land,
dat Ik u geve, dan zal dat land rusten, een sabbat den
HEERE. **3** Zes jaren zult gij uw akker bezaaien, en zes
jaren uw wijngaard besnijden, en de inkomst daarvan
inzamelen. **4** Doch in het zevende jaar zal voor het land
een sabbat der rust zijn, een sabbat den HEERE; uw
akker zult gij niet bezaaien en uw wijngaard niet besnijden.
5 Wat van zelf van uw oogst zal gewassen zijn, zult gij
niet inoogsten, en de druiven uwer afzondering zult gij
niet afsnijden; het zal een jaar der ruste voor het land
zijn. **6** En de inkomst van den sabbat des lands zal voor
u tot spijze zijn, voor u, en voor uw knecht, en voor uw
dienstmaagd, en voor uw dagloner, en voor uw bijwoner,
die bij u als vreemdelingen verkeren; **7** Mitsgaders voor
het vee, en voor het gedierte, dat in uw land is, zal al
de inkomst daarvan tot spijze zijn. **8** Gij zult u ook tellen
zeven jaarweken, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen
der zeven jaarweken u negen en veertig jaren zullen zijn.
9 Daarna zult gij in de zevende maand, op den tienden
der maand, de bazuin des geklanks doen doorgaan; op
den verzoendag zult gij de bazuin doen doorgaan in uw
ganse land. **10** En gij zult dat vijftigste jaar heiligen, en
vrijheid uitroepen in het land, voor al zijn inwoners; het
zal u een jubeljaar zijn; en gij zult wederkeren een ieder
tot zijn bezittingen, en zult wederkeren een ieder tot zijn
geslacht. **11** Dit jubeljaar zal u het vijftigste jaar zijn; gij
zult niet zaaien, noch inoogsten wat van zelf daarin zal
gewassen zijn, noch ook de druiven der afzonderingen
in hetzelve afsnijden. **12** Want dat is het jubeljaar; het
zal u heilig zijn; gij zult uit het veld de inkomst daarvan
eten. **13** Op dat jubeljaar zult gij ieder wederkeren tot
zijn bezitting. **14** Daarom, wanneer gij aan uw naaste wat
veilbaars verkopen, of uit de hand uws naasten kopen zult,
dat niemand de een den ander verdrukke. **15** Naar het
getal der jaren, van het jubeljaar af, zult gij van uw naaste
kopen, en naar het getal van de jaren der inkomsten zal
hij het aan u verkopen. **16** Naar de veelheid der jaren
zult gij zijn koop vermeerderen, en naar de weinigheid
der jaren zult gij zijn koop verminderen; want hij verkoopt
aan u het getal der inkomsten. **17** Dat dan niemand zijn
naaste verdrukke; maar vreest voor uw God; want Ik ben
de HEERE, uw God! **18** En doet Mijn inzettingen, en houdt
Mijn rechten, en doet dezelve; zo zult gij zeker wonen in
het land. **19** En het land zal zijn vrucht geven, en gij zult
eten tot verzadiging toe; en gij zult zeker daarin wonen.
20 En als gij zoudt zeggen: Wat zullen wij eten in het
zevende jaar? Ziet, wij zullen niet zaaien, en onze inkomst
niet inzamelen; **21** Zo zal Ik Mijn zegen gebieden over u
in het zesde jaar, dat het de inkomst voor drie jaren zal
voortbrengen. **22** Het achtste jaar nu zult gij zaaien, en zult
van de oude inkomst eten, tot het negende jaar toe; totdat
zijn inkomst ingekomen is, zult gij het oude eten. **23** Het
land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het
land is het Mijne, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij
Mij zijt. **24** Daarom zult gij, in het ganse land uwer bezitting,
lossing voor het land toelaten. **25** Wanneer uw broeder zal
verarmd zijn, en iets van zijn bezitting verkocht zal hebben,
zo zal zijn losser, die hem nabestaande is, komen, en
zal het verkochte zijns broeders lossen. **26** En wanneer
iemand geen losser zal hebben, maar zijn hand bekomen
en hij gevonden zal hebben, zoveel genoeg is tot zijn
lossing; **27** Dan zal hij de jaren zijner verkoping rekenen,
en het overschot zal hij den man, wien hij het verkocht had,
weder uitkeren; en hij zal weder tot zijn bezitting komen.
28 Maar indien zijn hand niet gevonden heeft, wat genoeg
is, om aan hem weder uit te keren, zo zal zijn verkochte
goed zijn in de hand van deszelfs koper tot het jubeljaar
toe; maar in het jubeljaar zal het uitgaan, en hij zal tot
zijn bezitting wederkeren. **29** Insgelijks, wanneer iemand
een woonhuis in een bemuurde stad zal verkocht hebben,
zo zal zijn lossing zijn, totdat het jaar zijner verkoping
volkomen zal zijn; in een vol jaar zal zijn lossing wezen. **30**
Maar is het, dat het niet gelost wordt, tegen dat hem het
gehele jaar zal vervuld zijn, zo zal dat huis, hetwelk in die
stad is, die een muur heeft, voor altoos blijven aan hem,
die dat gekocht heeft, onder zijn geslachten; het zal in
het jubeljaar niet uitgaan. **31** Doch de huizen der dorpen,
die rondom geen muur hebben, zullen als het veld des
lands gerekend worden; daarvoor zal lossing zijn, en zij
zullen in het jubeljaar uitgaan. **32** Aangaande de steden
der Levieten, en de huizen der steden hunner bezitting; de
Levieten zullen een eeuwige lossing hebben. **33** En als
men onder de Levieten lossing zal gedaan hebben, zo zal
de koop van het huis en van de stad zijner bezitting in
het jubeljaar uitgaan; want de huizen van de steden der
Levieten zijn hun bezitting in het midden van de kinderen
Israels. **34** Doch het veld van de voorstad hunner steden
zal niet verkocht worden; want het is een eeuwige bezitting
voor hen. **35** En als uw broeder zal verarmd zijn, en zijn
hand bij u wankelen zal, zo zult gij hem vasthouden, zelfs
een vreemdeling en bijwoner, opdat hij bij u leve. **36** Gij
zult geen woeker noch overwinst van hem nemen; maar gij
zult vrezen voor uw God, opdat uw broeder bij u leve. **37**
Uw geld zult gij hem niet op woeker geven, en gij zult uw
spijze niet op overwinst geven. **38** Ik ben de HEERE, uw
God, Die u uit Egypteland gevoerd heb, om u het land
Kanaan te geven, opdat Ik u tot een God zij. **39** Desgelijks,
wanneer uw broeder bij u zal verarmd zijn, en zich aan u
verkocht zal hebben, gij zult hem niet doen dienen den
dienst van een slaaf; **40** Als een dagloner, als een bijwoner
zal hij bij u zijn; tot het jubeljaar zal hij bij u dienen. **41** Dan
zal hij van u uitgaan, hij en zijn kinderen met hem, en hij
zal tot zijn geslacht wederkeren, en tot de bezitting zijner
vaderen wederkeren. **42** Want zij zijn Mijn dienstknechten,
die Ik uit Egypteland uitgevoerd heb; zij zullen niet verkocht
worden, gelijk men een slaaf verkoopt. **43** Gij zult geen
heerschappij over hem hebben met wreedheid; maar gij
zult vrezen voor uw God. **44** Aangaande uw slaaf of uw
slavin, die gij zult hebben, die zullen van de volken zijn,
die rondom u zijn; van die zult gij een slaaf of een slavin

kopen. **45** Gij zult ze ook kopen van de kinderen der
bijwoners, die bij u als vreemdelingen verkeren, uit hen en
uit hun geslachten, die bij u zullen zijn, die zij in uw land
zullen gewonnen hebben; en zij zullen u tot een bezitting
zijn. **46** En gij zult u tot bezitters over hen stellen voor uw
kinderen na u, opdat zij de bezitting erven; gij zult hen
in eeuwigheid doen dienen; maar over uw broeders, de
kinderen Israels, een iegelijk over zijn broeder, gij zult over
hem geen heerschappij hebben met wreedheid. **47** En
wanneer de hand eens vreemdelings en bijwoners, die bij
u is, wat bekomen zal hebben, en uw broeder, die bij hem
is, verarmd zal zijn, dat hij zich aan den vreemdeling, den
bijwoner, die bij u is, of aan den stam van het geslacht des
vreemdelings zal verkocht hebben; **48** Nadat hij zich zal
verkocht hebben, zal er lossing voor hem zijn; een van zijn
broeders zal hem lossen; **49** Of zijn oom, of de zoon zijns
ooms, zal hem lossen, of die uit de naasten zijns vleses
van zijn geslacht is, zal hem lossen; of heeft zijn hand
wat bekomen, dat hij zichzelven losse. **50** En hij zal met
zijn koper rekenen van dat jaar af, dat hij zich aan hem
verkocht heeft tot het jubeljaar toe; alzo dat het geld zijner
verkoping zal zijn naar het getal van de jaren, naar de
dagen eens dagloners zal het met hem zijn. **51** Indien
nog vele van die jaren zijn, naar die zal hij tot zijn lossing
van het geld, waarover hij gekocht is, wedergeven. **52** En
indien er nog weinige van die jaren overgebleven zijn, tot
aan het jubeljaar, zo zal hij met hem rekenen; naar zijn
jaren zal hij zijn lossing wedergeven. **53** Als een dagloner
zal hij van jaar tot jaar bij hem zijn; men zal over hem geen
heerschappij hebben met wreedheid voor uw ogen. **54**
En is het, dat hij hierdoor niet gelost wordt, zo zal hij in
het jubeljaar uitgaan, hij en zijn kinderen met hem. **55**
Want de kinderen Israels zijn Mij tot dienstknechten; Mijn
dienstknechten zijn zij, die Ik uit Egypteland uitgevoerd
heb; Ik ben de HEERE, uw God!

26 Gij zult ulieden geen afgoden maken; noch gesneden
beeld, noch opgericht beeld zult gij u stellen, noch
gebeelden steen in uw land zetten, om u daarvoor te
buigen; want Ik ben de HEERE, uw God! **2** Mijn sabbatten
zult gij houden, en Mijn heiligdommen zult gij vrezen; Ik
ben de HEERE! **3** Indien gij in Mijn inzettingen wandelen,
en Mijn geboden houden, en die doen zult; **4** Zo zal Ik
uw regens geven op hun tijd; en het land zal zijn inkomst
geven, en het geboomte des velds zal zijn vrucht geven;
5 En de dorstijd zal u reiken tot den wijnoogst, en de
wijnoogst zal reiken tot den zaaitijd; en gij zult uw brood
eten tot verzadiging toe, en gij zult zeker in uw land
wonen. **6** Ook zal Ik vrede geven in het land, dat gij zult
te slapen liggen, en niemand zij, die verschrikke; en Ik
zal het boos gedierte uit het land doen ophouden, en het
zwaard zal door uw land niet doorgaan. **7** En gij zult uw
vijanden vervolgen; en zij zullen voor uw aangezicht door
het zwaard vallen. **8** Vijf uit u zullen honderd vervolgen,
en honderd uit u zullen tien duizend vervolgen; en uw
vijanden zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen.
9 En Ik zal Mij tot u wenden, en zal u vruchtbaar maken,
en u vermenigvuldigen; en Mijn verbond zal Ik met u
bevestigen. **10** En gij zult het oude, dat verouderd is,
eten; en het oude zult gij vanwege het nieuwe uitbrengen.
11 En Ik zal Mijn tabernakel in het midden van u zetten;
en Mijn ziel zal van u niet walgen. **12** En Ik zal in het
midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn, en gij
zult Mij tot een volk zijn. **13** Ik ben de HEERE, uw God,
Die u uit het land der Egyptenaren uitgevoerd heb, opdat
gij hun slaven niet zoudt zijn; en Ik heb de disselbomen
van uw juk verbroken, en heb u doen rechtop staan. **14**
Maar indien gij Mij niet zult horen, en al deze geboden
niet zult doen; **15** En zo gij Mijn inzettingen zult smadelijk
verwerpen, en zo uw ziel van Mijn rechten zal walgen,
dat gij niet doet al Mijn geboden, om Mijn verbond te
vernietigen; **16** Dit zal Ik u ook doen, dat Ik over u stellen
zal verschrikking, tering en koorts, die de ogen verteren en
de ziel pijnigen; gij zult ook uw zaad te vergeefs zaaien,
en uw vijanden zullen dat opeten. **17** Daartoe zal Ik Mijn
aangezicht tegen ulieden zetten, dat gij geslagen zult
worden voor het aangezicht uwer vijanden; en uw haters
zullen over u heerschappij hebben, en gij zult vlieden,
als u iemand vervolgt. **18** En zo gij Mij tot deze dingen
toe nog niet horen zult, Ik zal nog daar toe doen, om u
zevenvoudig over uw zonden te tuchtigen. **19** Want Ik zal
de hovaardigheid uwer kracht verbreken, en zal uw hemel
als ijzer maken, en uw aarde als koper. **20** En uw macht
zal ijdelijk verdaan worden; en uw land zal zijn inkomsten
niet geven, en het geboomte des lands zal zijn vrucht
niet geven. **21** En zo gij met Mij in tegenheid wandelen
zult, en Mij niet zult willen horen, zo zal Ik over u, naar
uw zonden, zevenvoudig slagen toedoen. **22** Want Ik zal
onder u zenden het gedierte des velds, hetwelk u beroven,
en uw vee uitroeien, en u verminderen zal; en uw wegen
zullen woest worden. **23** Indien gij nog door deze dingen
Mij niet getuchtigd zult zijn, maar met Mij in tegenheid
wandelen; **24** Zo zal Ik ook met u in tegenheid wandelen,
en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden slaan. **25**
Want Ik zal een zwaard over u brengen, dat de wraak des
verbonds wreken zal, zodat gij in uw steden vergaderd zult
worden; dan zal Ik de pest in het midden van u zenden, en
gij zult in de hand des vijands overgegeven worden. **26** Als
Ik u den staf des broods zal gebroken hebben, dan zullen
tien vrouwen uw brood in een oven bakken, en zullen
uw brood bij het gewicht wedergeven; en gij zult eten,
maar niet verzadigd worden. **27** Als gij ook hierom Mij niet
horen zult, maar met Mij wandelen zult in tegenheid; **28** Zo
zal Ik ook met u in heetgrimmige tegenheid wandelen,
en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden tuchtigen.
29 Want gij zult het vlees uwer zonen eten, en het vlees
uwer dochteren zult gij eten. **30** En Ik zal uw hoogten
verderven, en uw zonnebeelden uitroeien, en zal uw dode
lichamen op de dode lichamen uwer drekgoden werpen;
en Mijn ziel zal aan u walgen. **31** En Ik zal uw steden
een woestijn maken, en uw heiligdommen verwoesten;
en Ik zal uw liefelijken reuk niet rieken. **32** Ja, Ik zal
dat land verwoesten; dat uw vijanden, die daarin zullen

wonen, zich daarover ontzetten zullen. 33 Daartoe zal Ik
u onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter
u uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen
een woestijn zijn. 34 Dan zal het land aan zijn sabbatten
een welgevallen hebben, al de dagen der verwoesting,
en gij zult in het land uwer vijanden zijn; dan zal het land
rusten, en aan zijn sabbatten een welgevallen hebben. 35
Al de dagen der verwoesting zal het rusten, overmits het
niet rustte in uw sabbatten, als gij daarin woondet. 36 En
aangaande de overgeblevenen onder u, Ik zal in hun hart
een wekigheid in de landen hunner vijanden laten komen;
zodat het geruis van een gedreven blad hen jagen zal,
en zij zullen vlieden, gelijk men vliedt voor een zwaard,
en zullen vallen, waar niemand is, die jaagt. 37 En zij
zullen de een op den ander als voor het zwaard vallen,
waar niemand is, die jaagt; en gij zult voor het aangezicht
uwer vijanden niet kunnen bestaan. 38 Maar gij zult
omkomen onder de heidenen, en het land uwer vijanden
zal u verteren. 39 En de overgeblevenen onder u zullen om
hun ongerechtigheid in de landen uwer vijanden uitteren;
ja, ook om de ongerechtigheden hunner vaderen zullen zij
met hen uitteren. 40 Dan zullen zij hun ongerechtigheid
belijden, en de ongerechtigheid hunner vaderen met hun
overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben,
en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben. 41
Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in
het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan
hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de
straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; 42
Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook
aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met
Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;
43 Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest,
en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben,
wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan
de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen
gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden
verworpen, en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had.
44 En hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner
vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van
hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende
Mijn verbond met hen; want Ik ben de HEERE, hun God!
45 Maar Ik zal hun ten beste gedenken aan het verbond
der voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen der
heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik
ben de HEERE! 46 Dit zijn die inzettingen, en die rechten,
en die wetten, welke de HEERE gegeven heeft, tussen
Zich en tussen de kinderen Israels, op den berg Sinai,
door de hand van Mozes.

27 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen:
Wanneer iemand een gelofte zal afgezonderd hebben,
naar uw schatting zullen de zielen des HEEREN zijn. 3 Als
uw schatting eens mans zal zijn van twintig jaren oud, tot
een, die zestig jaren oud is; dan zal uw schatting zijn van
vijftig sikkelen zilvers, naar den sikkel des heiligdoms. 4
Maar is het een vrouw, dan zal uw schatting zijn dertig
sikkelen. 5 En is het van een, die vijf jaren oud is, tot
een, die twintig jaren oud is, zo zal uw schatting van een
man twintig sikkelen zijn, en voor een vrouw tien sikkelen.
6 Maar is het van een, die een maand oud is, tot een,
die vijf jaren oud is, zo zal uw schatting van een man
zijn vijf sikkelen zilvers, en uw schatting over een vrouw
zal zijn drie sikkelen zilvers. 7 En is het van een, die
zestig jaren oud is en daarboven, is het een man, zo zal
uw schatting zijn vijftien sikkelen, en voor een vrouw tien
sikkelen. 8 Maar zo hij armer is, dan uw schatting, zo zal
hij zich voor het aangezicht des priesters zetten, opdat de
priester hem schatte; naar dat de hand desgenen, die de
gelofte gedaan heeft, zal kunnen bekomen, zal de priester
hem schatten. 9 En indien het een beest is, waarvan
men den HEERE offerande offert; al wat hij daarvan den
HEERE zal gegeven hebben, zal heilig zijn. 10 Hij zal
niet vermangelen, noch hetzelve verwisselen, een goed
voor een kwaad, of een kwaad voor een goed; indien hij
nochtans een beest voor een beest enigzins verwisselt,
zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn. 11
En indien het enig onrein beest is, van hetwelk men den
HEERE geen offerande offert, zo zal hij dat beest voor
het aangezicht des priesters zetten. 12 En de priester
zal dat schatten, naar dat het goed of kwaad is; naar uw
schatting, priester! zo zal het zijn. 13 Maar indien hij het
immers lossen zal, zo zal hij deszelfs vijfde deel boven uw
schatting toedoen. 14 En wanneer iemand zijn huis zal
geheiligd hebben, dat het den HEERE heilig zij, zo zal
de priester dat schatten, naar dat het goed of kwaad is;
gelijk als de priester dat geschat zal hebben, zo zal het
stand hebben. 15 En indien hij, die het geheiligd heeft,
zijn huis zal lossen, zo zal hij een vijfde deel des gelds
uwer schatting daarboven toedoen, zo zal het zijne zijn.
16 Indien ook iemand van den akker zijner bezitting den
HEERE wat geheiligd zal hebben, zo zal uw schatting zijn
naar zijn zaad; een homer gerstezaad zal zijn op vijftig
sikkelen zilvers. 17 Indien hij zijn akker van het jubeljaar af
geheiligd zal hebben, zo zal het naar uw schatting stand
hebben. 18 Maar zo hij zijn akker na het jubeljaar geheiligd
zal hebben, dan zal hem de priester het geld rekenen,
naar de jaren, die nog overig zijn tot het jubeljaar; en het
zal van uw schatting afgetrokken worden. 19 En indien hij,
die den akker geheiligd heeft, denzelven ganselijk lossen
zal, zo zal hij een vijfde deel des gelds uwer schatting
daarboven toedoen, en dezelve zal hem gevestigd zijn. 20
En indien hij dien akker niet zal lossen, of indien hij dien
akker aan een anderen man verkocht heeft, zo zal hij niet
meer gelost worden. 21 Maar die akker, nadat hij in het
jubeljaar zal uitgegaan zijn, zal den HEERE heilig zijn,
als een verbannen akker; de bezitting daarvan zal des
priesters zijn. 22 En indien hij den HEERE een akker heeft
geheiligd, dien hij gekocht heeft, en niet is van den akker
zijner bezitting; 23 Zo zal de priester hem rekenen de som
uwer schatting tot het jubeljaar; en hij zal op denzelven

dag uw schatting geven, een heiligheid den HEERE. **24** In het jubeljaar zal die akker wederkomen tot dien, van wien hij hem gekocht had, tot hem, wiens de bezitting van dat land was. **25** Al uw schatting nu zal naar den sikkel des heiligdoms geschieden; de sikkel zal zijn van twintig gera. **26** Maar het eerstgeborene, dat den HEERE van een beest eerstgeboren wordt, dat zal niemand heiligen; hetzij een os, of klein vee, het is des HEEREN. **27** Doch is het van een onrein beest, hij zal dat lossen naar uw schatting, en zal zijn vijfde deel daarboven toedoen; en indien het niet gelost wordt, zo zal het verkocht worden, naar uw schatting. **28** Evenwel niets, dat verbannen is, dat iemand den HEERE zal verbannen hebben, van al hetgeen hij heeft, van een mens, of van een beest, of van den akker zijner bezitting, zal verkocht noch gelost worden; al wat verbannen is, zal den HEERE een heiligheid der heiligheden zijn. **29** Al wat verbannen is, dat van de mensen zal verbannen zijn, zal niet gelost worden; het zal zekerlijk gedood worden. **30** Ook alle tienden des lands, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, zijn des HEEREN; zij zijn den HEERE heilig. **31** Maar zo iemand van zijn tienden immer iets lossen zal, hij zal zijn vijfde deel daarboven toedoen. **32** Aangaande al de tienden van runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal doorgaan, het tiende zal den HEERE heilig zijn. **33** Hij zal tussen het goede en het kwade niet onderzoeken; hij zal het ook niet verwisselen; maar indien hij het immers verwisselen zal, zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn; het zal niet gelost worden. **34** Dit zijn de geboden, die de HEERE Mozes geboden heeft, aan de kinderen Israels, op den berg Sinai.

Numeri

1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, in de woestijn van
Sinai, in de tent der samenkomst, op den eersten der
tweede maand, in het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland
uitgetogen ware, zeggende: 2 Neem op de som van
de gehele vergadering der kinderen Israels, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, van al wat mannelijk is, hoofd voor hoofd. 3 Van
twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten heire in Israel
uittrekken; die zult gij tellen naar hun heiren, gij en Aaron. 4
En met ulieden zullen zijn van elken stam een man, die een
hoofdman is over het huis zijner vaderen. 5 Deze zijn nu
de namen der mannen, die bij u staan zullen: van Ruben,
Elizur, de zoon van Sedeur. 6 Van Simeon, Selumiel, de
zoon van Zurisaddai. 7 Van Juda, Nahesson, de zoon van
Amminadab. 8 Van Issaschar, Nethaneel, de zoon van
Zuar. 9 Van Zebulon, Eliab, de zoon van Helon. 10 Van de
kinderen van Jozef: van Efraim, Elisama, de zoon van
Ammihud; van Manasse, Gamaliel, de zoon van Pedazur.
11 Van Benjamin, Abidan, de zoon van Gideoni. 12 Van
Dan, Ahiezer, de zoon van Ammisaddai. 13 Van Aser,
Pagiel, de zoon van Ochran. 14 Van Gad, Eljasaf, de zoon
van Dehuel. 15 Van Nafthali, Ahira, de zoon van Enan. 16
Dezen waren de geroepenen der vergadering, de oversten
der stammen hunner vaderen; zij waren de hoofden der
duizenden van Israel. 17 Toen namen Mozes en Aaron
die mannen, welken met namen uitgedrukt zijn. 18 En zij
verzamelden de gehele vergadering, op den eersten dag
der tweede maand; en die verklaarden hun afkomst, naar
hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal
der namen, van die twintig jaren oud was en daarboven,
hoofd voor hoofd. 19 Gelijk als de HEERE Mozes geboden
had, zo heeft hij hen geteld in de woestijn van Sinai.
20 Zo waren de zonen van Ruben, den eerstgeborene
van Israel, hun geboorten, naar hun geslachten, naar
het huis hunner vaderen, in het getal der namen, hoofd
voor hoofd, al wat mannelijk was, van twintig jaren oud
en daarboven, allen, die ten heire uittrokken; 21 Hun
getelden van den stam van Ruben waren zes en veertig
duizend en vijfhonderd. 22 Van de zonen van Simeon,
hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, zijn getelden, in het getal der namen, hoofd voor
hoofd, al wat mannelijk was, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken; 23 Hun getelden
van den stam van Simeon waren negen en vijftig duizend
en driehonderd. 24 Van de zonen van Gad, hun geboorten,
naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in
het getal der namen, van twintig jaren oud en daarboven,
allen, die ten heire uittrokken. 25 Waren hun getelden van
den stam van Gad vijf en veertig duizend zeshonderd en
vijftig. 26 Van de zonen van Juda, hun geboorten, naar
hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal
der namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen,
die ten heire uittrokken, 27 Waren hun getelden van den
stam van Juda vier en zeventig duizend en zeshonderd.
28 Van de zonen van Issaschar, hun geboorten, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten
heire uittrokken, 29 Waren hun getelden van den stam van
Issaschar vier en vijftig duizend en vierhonderd. 30 Van de
zonen van Zebulon, hun geboorten, naar hun geslachten,
naar het huis hunner vaderen, in het getal der namen,
van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten heire
uittrokken, 31 Waren hun getelden van den stam van
Zebulon zeven en vijftig duizend en vierhonderd. 32 Van de
zonen van Jozef: van de zonen van Efraim, hun geboorten,
naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in
het getal der namen, van twintig jaren oud en daarboven,
allen, die ten heire uittrokken, 33 Waren hun getelden van
den stam van Efraim veertig duizend en vijfhonderd; 34
Van de zonen van Manasse, hun geboorten, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten
heire uittrokken, 35 Waren hun getelden van den stam
van Manasse twee en dertig duizend en tweehonderd. 36
Van de zonen van Benjamin, hun geboorten, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten
heire uittrokken, 37 Waren hun getelden van den stam van
Benjamin vijf en dertig duizend en vierhonderd. 38 Van
de zonen van Dan, hun geboorten, naar hun geslachten,
naar het huis hunner vaderen, in het getal der namen,
van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten heire
uittrokken, 39 Waren hun getelden van den stam van Dan
twee en zestig duizend en zevenhonderd. 40 Van de zonen
van Aser, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het
huis hunner vaderen, in het getal der namen, van twintig
jaren oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken, 41
Waren hun getelden van den stam van Aser een en veertig
duizend en vijfhonderd. 42 Van de zonen van Nafthali,
hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken, 43 Waren hun
getelden van den stam van Nafthali drie en vijftig duizend
en vierhonderd. 44 Dezen zijn de getelden, welke Mozes
geteld heeft, en Aaron, en de oversten van Israel; twaalf
mannen waren zij, elk over het huis zijner vaderen. 45 Alzo
waren al de getelden der zonen van Israel, naar het huis
hunner vaderen, van twintig jaren oud en daarboven, allen,
die in Israel ten heire uittrokken, 46 Al de getelden dan
waren zeshonderd drie duizend vijfhonderd en vijftig. 47
Maar de Levieten, naar den stam hunner vaderen, werden
onder hen niet geteld. 48 Want de HEERE had tot Mozes
gesproken, zeggende: 49 Alleen de stam van Levi zult gij
niet tellen, noch hun som opnemen, onder de zonen van
Israel. 50 Maar gij, stel de Levieten over den tabernakel
der getuigenis, en over al zijn gereedschap, en over alles,
wat daartoe behoort; zij zullen den tabernakel dragen, en
al zijn gereedschap; en zij zullen dien bedienen, en zij
zullen zich rondom den tabernakel legeren. 51 En als de
tabernakel zal optrekken, de Levieten zullen denzelven

afnemen; en wanneer de tabernakel zich legeren zal,
zullen de Levieten denzelven oprichten; en de vreemde,
die daarbij komt, zal gedood worden. 52 En de kinderen
Israels zullen zich legeren, een iegelijk bij zijn leger, en
een iegelijk bij zijn banier, naar hun heiren. 53 Maar de
Levieten zullen zich legeren rondom den tabernakel der
getuigenis, opdat geen verbolgenheid over de vergadering
van de kinderen Israels zij; daarom zullen de Levieten de
wacht van den tabernakel der getuigenis waarnemen. 54
Zo deden de kinderen Israels; naar alles, wat de HEERE
Mozes geboden had, zo deden zij.

2 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende:
2 De kinderen Israels zullen zich legeren, een ieder
onder zijn banier, naar de tekenen van het huis hunner
vaderen; rondom tegenover de tent der samenkomst
zullen zij zich legeren. 3 Die zich nu legeren zullen
oostwaarts tegen den opgang, zal zijn de banier des legers
van Juda, naar hun heiren; en Nahesson, de zoon van
Amminadab, zal de overste der zonen van Juda zijn. 4 Zijn
heir nu, en zijn getelden waren vier en zeventig duizend
en zeshonderd. 5 En nevens zal zich legeren de stam
van Issaschar; en Nethaneel, de zoon van Zuar, zal de
overste der zonen van Issaschar zijn. 6 Zijn heir nu, en
zijn getelden waren vier en vijftig duizend en vierhonderd.
7 Daartoe de stam van Zebulon; en Eliab, de zoon van
Helon, zal de overste der zonen van Zebulon zijn. 8 Zijn
heir nu, en zijn getelden waren zeven en vijftig duizend en
vierhonderd. 9 Al de getelden des legers van Juda waren
honderd zes en tachtig duizend en vierhonderd, naar hun
heiren. Zij zullen vooraan optrekken. 10 De banier des
legers van Ruben, naar hun heiren, zal tegen het zuiden
zijn; en Elizur, de zoon van Sedeur, zal de overste der
zonen van Ruben zijn. 11 Zijn heir nu, en zijn getelden
waren zes en veertig duizend en vijfhonderd. 12 En nevens
hem zal zich legeren de stam van Simeon; en Selumiel,
de zoon van Zurisaddai, zal de overste der zonen van
Simeon zijn. 13 Zijn heir nu, en zijn getelden waren negen
en vijftig duizend en driehonderd. 14 Daartoe de stam
van Gad; en Eljasaf, de zoon van Rehuel, zal de overste
der zonen van Gad zijn. 15 Zijn heir nu, en zijn getelden
waren vijf en veertig duizend zeshonderd en vijftig. 16 Al
de getelden in het leger van Ruben waren honderd een en
vijftig duizend vierhonderd en vijftig; naar hun heiren. En
zij zullen de tweede optrekken. 17 Daarna zal de tent der
samenkomst optrekken, met het leger der Levieten, in het
midden van de legers; gelijk als zij zich legeren zullen,
alzo zullen zij optrekken, een iegelijk aan zijn plaats, naar
hun banieren. 18 De banier des legers van Efraim, naar
hun heiren, zal tegen het westen zijn; en Elisama, de zoon
van Ammihud, zal de overste der zonen van Efraim zijn.
19 Zijn heir nu, en zijn getelden waren veertig duizend en
vijfhonderd. 20 En nevens hem de stam van Manasse; en
Gamaliel, de zoon van Pedazur, zal de overste der zonen
van Manasse zijn. 21 Zijn heir nu, en zijn getelden waren
twee en dertig duizend en tweehonderd. 22 Daartoe de
stam van Benjamin; en Abidan, de zoon van Gideoni, zal
de overste der zonen van Benjamin zijn. 23 Zijn heir nu, en
zijn getelden waren vijf en dertig duizend en vierhonderd.
24 Al de getelden in het leger van Efraim waren honderd
acht duizend en eenhonderd, naar hun heiren. En zij zullen
de derde optrekken. 25 De banier des legers van Dan zal
tegen het noorden zijn, naar hun heiren; en Ahiezer, de
zoon van Ammisaddai, zal de overste der zonen van Dan
zijn. 26 Zijn heir nu, en zijn getelden waren twee en zestig
duizend en zevenhonderd. 27 En nevens hem zal zich
legeren de stam van Aser; en Pagiel, de zoon van Ochran,
zal de overste der zonen van Aser zijn. 28 Zijn heir nu, en
zijn getelden waren een en veertig duizend en vijfhonderd.
29 Daartoe de stam van Nafthali; en Ahira, de zoon van
Enan, zal de overste der zonen van Nafthali zijn. 30 Zijn
heir nu, en zijn getelden waren drie en vijftig duizend
en vierhonderd. 31 Al de getelden in het leger van Dan
waren honderd zeven en vijftig duizend en zeshonderd.
In het achterste zullen zij optrekken, naar hun banieren.
32 Dezen zijn de getelden van de kinderen Israels, naar
het huis hunner vaderen; al de getelden der legers, naar
hun heiren waren, zeshonderd drie duizend vijfhonderd en
vijftig. 33 Maar de Levieten werden niet geteld onder de
zonen van Israel, gelijk als de HEERE Mozes geboden
had. 34 En de kinderen Israels deden naar alles, wat de
HEERE Mozes geboden had, zo legerden zij zich naar
hun banieren, en zo trokken zij op, een iegelijk naar zijn
geslachten, naar het huis zijner vaderen.

3 Dit nu zijn de geboorten van Aaron en Mozes; ten dage
als de HEERE met Mozes gesproken heeft op den berg
Sinai. 2 En dit zijn de namen der zonen van Aaron: de
eerstgeborene, Nadab, daarna Abihu, Eleazar, en Ithamar.
3 Dit zijn de namen der zonen van Aaron, der priesteren,
die gezalfd waren, welker hand men gevuld had, om het
priesterambt te bedienen. 4 Maar Nadab en Abihu stierven
voor het aangezicht des HEEREN, als zij vreemd vuur
voor het aangezicht des HEEREN in de woestijn van Sinai
brachten, en hadden geen kinderen, doch Eleazar en
Ithamar bedienden het priesterambt voor het aangezicht
van hun vader Aaron. 5 En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende: 6 Doe den stam van Levi naderen, en stel hem
voor het aangezicht van den priester Aaron, opdat zij hem
dienen; 7 En dat zij waarnemen zijn wacht, en de wacht
der gehele vergadering, voor de tent der samenkomst,
om den dienst des tabernakels te bedienen; 8 En dat zij
al het gereedschap van de tent der samenkomst, en de
wacht der kinderen Israels waarnemen, om den dienst des
tabernakels te bedienen. 9 Gij zult dan, aan Aaron en aan
zijn zonen, de Levieten geven; zij zijn gegeven, zij zijn hem
gegeven uit de kinderen Israels. 10 Maar Aaron en zijn
zonen zult gij stellen, dat zij hun priesterambt waarnemen;
en de vreemde, die nadert, zal gedood worden. 11 En de
HEERE sprak tot Mozes, zeggende: 12 En Ik, zie, Ik heb de
Levieten uit het midden van de kinderen Israels genomen,
in plaats van allen eerstgeborene, die de baarmoeder
opent, uit de kinderen Israels; en de Levieten zullen Mijne

zijn. 13 Want alle eerstgeborene is Mijn; van den dag,
dat Ik alle eerstgeborenen in Egypteland sloeg, heb Ik Mij
geheiligd alle eerstgeborenen in Israel, van de mensen
tot de beesten; zij zullen Mijn zijn; Ik ben de HEERE! 14
En de HEERE sprak tot Mozes in de woestijn van Sinai,
zeggende: 15 Tel de zonen van Levi naar het huis hunner
vaderen, naar hun geslachten, al wat mannelijk is, van
een maand oud en daarboven, die zult gij tellen. 16 En
Mozes telde hen naar het bevel des HEEREN, gelijk hem
geboden was. 17 Dit nu waren de zonen van Levi met
hun namen: Gerson, en Kahath, en Merari. 18 En dit zijn
de namen der zonen van Gerson, naar hun geslachten:
Libni en Simei. 19 En de zonen van Kahath, naar hun
geslachten; Amram en Izhar, Hebron en Uzziel. 20 En de
zonen van Merari, naar hun geslachten: Maheli en Musi;
dit zijn de geslachten der Levieten, naar het huis hunner
vaderen. 21 Van Gerson was het geslacht der Libnieten,
en het geslacht der Simeieten; dit zijn de geslachten der
Gersonieten. 22 Hun getelden in getal waren van al wat
mannelijk was, van een maand oud en daarboven; hun
getelden waren zeven duizend en vijfhonderd. 23 De
geslachten der Gersonieten zullen zich legeren achter
den tabernakel, westwaarts. 24 De overste nu van het
vaderlijke huis der Gersonieten zal zijn Eljasaf, de zoon
van Lael. 25 En de wacht der zonen van Gerson in de
tent der samenkomst zal zijn de tabernakel en de tent,
haar deksel, en het deksel aan de deur van de tent der
samenkomst; 26 En de behangselen des voorhofs, en het
deksel van de deur des voorhofs, welke bij den tabernakel
en bij het altaar rondom zijn; mitsgaders de zelen, tot
zijn gansen dienst. 27 En van Kahath is het geslacht
der Amramieten, en het geslacht der Izharieten, en het
geslacht der Hebronieten, en het geslacht der Uzzielieten;
dit zijn de geslachten der Kahathieten. 28 In getal van al
wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven,
waren acht duizend en zeshonderd, waarnemende de
wacht des heiligdoms. 29 De geslachten der zonen van
Kahath zullen zich legeren aan de zijde des tabernakels,
zuidwaarts. 30 De overste nu van het vaderlijke huis der
geslachten van de Kahathieten, zal zijn Elisafan, de zoon
van Uzziel. 31 Hun wacht nu zal zijn de ark, en de tafel,
en de kandelaar, en de altaren en het gereedschap des
heiligdoms, met hetwelk zij dienst doen, en het deksel,
en al wat tot zijn dienst behoort. 32 De overste nu der
oversten van Levi zal zijn Eleazar, de zoon van Aaron,
den priester; zijn opzicht zal zijn over degenen, die de
wacht des heiligdoms waarnemen. 33 Van Merari is het
geslacht der Mahelieten, en het geslacht der Musieten;
dit zijn de geslachten van Merari. 34 En hun getelden
in getal van al wat mannelijk was, van een maand oud
en daarboven, waren zes duizend en tweehonderd. 35
De overste nu van het vaderlijke huis der geslachten van
Merari zal zijn Zuriel, de zoon van Abihail; zij zullen zich
legeren aan de zijde des tabernakels, noordwaarts. 36 En
het opzicht der wachten van de zonen van Merari zal zijn
over de berderen des tabernakels, en zijn richelen, en
zijn pilaren, en zijn voeten, en al zijn gereedschap, en al
wat tot zijn dienst behoort; 37 En de pilaren des voorhofs
rondom, en hun voeten, en hun pennen, en hun zelen. 38
Die nu zich legeren zullen voor den tabernakel oostwaarts,
voor de tent der samenkomst, tegen den opgang, zullen
zijn Mozes, en Aaron met zijn zonen, waarnemende de
wacht des heiligdoms, voor de wacht der kinderen Israels;
en de vreemde die nadert, zal gedood worden. 39 Alle
getelden der Levieten, welke Mozes en Aaron, op het
bevel des HEEREN, naar hun geslachten, geteld hebben,
al wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven,
waren twee en twintig duizend. 40 En de HEERE zeide tot
Mozes: Tel alle eerstgeborenen, wat mannelijk is onder de
kinderen Israels, van een maand oud en daarboven; en
neem het getal hunner namen op. 41 En gij zult voor Mij
de Levieten nemen (Ik ben de HEERE!), in plaats van alle
eerstgeborenen onder de kinderen Israels, en de beesten
der Levieten, in plaats van alle eerstgeborenen onder de
beesten der kinderen Israels. 42 Mozes dan telde, gelijk
als de HEERE hem geboden had, alle eerstgeborenen
onder de kinderen Israels. 43 En alle eerstgeborenen, die
mannelijk waren, in het getal der namen, van een maand
oud en daarboven, naar hun getelden, waren twee en
twintig duizend tweehonderd en drie en zeventig. 44 En de
HEERE sprak tot Mozes, zeggende: 45 Neem de Levieten,
in plaats van alle eerstgeboorte onder de kinderen Israels,
en de beesten der Levieten, in plaats van hun beesten;
want de Levieten zullen Mijn zijn; Ik ben de HEERE! 46
Aangaande de tweehonderd drie en zeventig, die gelost
zullen worden, die overschieten, boven de Levieten, van
de eerstgeborenen van de kinderen Israels; 47 Gij zult
voor elk hoofd vijf sikkels nemen; naar den sikkel des
heiligdoms zult gij ze nemen; die sikkel is twintig gera. 48
En gij zult dat geld aan Aaron en zijn zonen geven, het geld
der gelosten die onder hen overschieten. 49 Toen nam
Mozes dat losgeld van degenen, die overschoten boven de
gelosten door de Levieten. 50 Van de eerstgeborenen van
de kinderen Israels nam hij dat geld, duizend driehonderd
vijf en zestig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. 51
En Mozes gaf dat geld der gelosten aan Aaron en aan zijn
zonen, naar het bevel des HEEREN, gelijk als de HEERE
Mozes geboden had.

4 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende:
2 Neemt op de som der zonen van Kahath, uit het
midden der zonen van Levi, naar hun geslachten, naar
het huis hunner vaderen. 3 Van dertig jaren oud en
daarboven, tot vijftig jaren oud; al wie tot dezen strijd
inkomt, om het werk in de tent der samenkomst te doen. 4
Dit zal de dienst zijn der zonen van Kahath, in de tent
der samenkomst, te weten de heiligheid der heiligheden.
5 In het optrekken des legers, zo zullen Aaron en zijn
zonen komen, en den voorhang des deksels afnemen,
en zullen daarmede de ark der getuigenis bedekken. 6
En zij zullen een deksel van dassenvellen daarop leggen,
en een geheel kleed van hemelsblauw daar bovenop

uitspreiden; en zij zullen derzelver handbomen aanleggen.
7 Zij zullen ook op de toontafel een kleed van hemelsblauw
uitspreiden, en zullen daarop zetten de schotels, en de
reukschalen, en de kroezen, en de dekschotels; ook
zal het gedurig brood daarop zijn. 8 Daarna zullen zij
een scharlaken kleed daarover uitspreiden, en zullen
dat met een deksel van dassenvellen bedekken; en zij
zullen derzelver handbomen aanleggen. 9 Dan zullen zij
een kleed van hemelsblauw nemen, en bedekken den
kandelaar des luchters, en zijn lampen, en zijn snuiters,
en zijn blusvaten, en al zijn olievaten, met welke zij aan
denzelven dienen. 10 Zij zullen ook denzelven, en al
zijn gereedschap, in een deksel van dassenvellen doen,
en zullen hem op den draagboom leggen. 11 En over
het gouden altaar zullen zij een kleed van hemelsblauw
uitspreiden, en zullen dat met een deksel van dassenvellen
bedekken; en zij zullen deszelfs handbomen aanleggen.
12 Zij zullen ook nemen alle gereedschap van den dienst,
met hetwelk zij in het heiligdom dienen, en zullen het
leggen in een kleed van hemelsblauw, en zullen hetzelve
met een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen
het op den draagboom leggen. 13 En zij zullen de as
van het altaar vegen, en zij zullen daarover een kleed
van purper uitspreiden. 14 En zij zullen daarop leggen
al zijn gereedschap, waarmede zij aan hetzelve dienen,
de koolpannen, de krauwelen, en de schoffelen, en de
sprengbekkens, al het gereedschap des altaars; en zij
zullen daarover een deksel van dassenvellen uitspreiden,
en zullen deszelfs handbomen aanleggen. 15 Als nu Aaron
en zijn zonen, het dekken van het heiligdom, en van alle
gereedschap des heiligdoms, in het optrekken des legers,
zullen voleind hebben, zo zullen daarna de zonen van
Kahath komen om te dragen; maar zij zullen dat heilige
niet aanroeren, dat zij niet sterven. Dit is de last der zonen
van Kahath, in de tent der samenkomst. 16 Het opzicht nu
van Eleazar, den zoon van Aaron, den priester, zal zijn
over de olie des luchters, en het reukwerk der welriekende
specerijen, en het gedurig spijsoffer, en de zalfolie; het
opzicht des gansen tabernakels, en alles wat daarin is,
aan het heiligdom en aan zijn gereedschap. 17 En de
HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende: 18 Gij
zult den stam van de geslachten der Kahathieten niet laten
uitgeroeid worden, uit het midden der Levieten; 19 Maar
dit zult gij hun doen, opdat zij leven en niet sterven, als zij
tot de heiligheid der heiligheden toetreden zullen: Aaron
en zijn zonen zullen komen, en stellen hen een ieder over
zijn dienst en aan zijn last. 20 Doch zij zullen niet inkomen
om te zien, als men het heiligdom inwindt, opdat zij niet
sterven. 21 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: 22
Neem ook op de som der zonen van Gerson, naar het
huis hunner vaderen, naar hun geslachten. 23 Gij zult hen
tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren
oud, al wie inkomt om den strijd te strijden, opdat hij den
dienst bediene in de tent der samenkomst. 24 Dit zal zijn
de dienst der geslachten van de Gersonieten, in het dienen
en in den last. 25 Zij zullen dan dragen de gordijnen des
tabernakels, en de tent der samenkomst; te weten haar
deksel, en het dassendeksel, dat er bovenop is, en het
deksel der deur van de tent der samenkomst, 26 En de
behangselen des voorhofs, en het deksel der deur van de
poort des voorhofs, hetwelk is bij den tabernakel en bij
het altaar rondom; en hun zelen, en al het gereedschap
van hun dienst, mitsgaders al wat daarvoor bereid wordt,
opdat zij dienen. 27 De gehele dienst van de zonen der
Gersonieten, in al hun last, en in al hun dienst, zal zijn
naar het bevel van Aaron en van zijn zonen; en gijlieden
zult hun ter bewaring al hun last bevelen. 28 Dit is de
dienst van de geslachten der zonen van de Gersonieten,
in de tent der samenkomst; en hun wacht zal zijn onder
de hand van Ithamar, den zoon van Aaron, den priester.
29 Aangaande de zonen van Merari, die zult gij naar hun
geslachten, en naar het huis hunner vaderen tellen. 30 Gij
zult hen tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig
jaren oud, al wie inkomt tot dezen strijd, om te bedienen
den dienst van de tent der samenkomst. 31 Dit zal nu zijn
de onderhouding van hun last, naar al hun dienst, in de
tent der samenkomst: de berderen des tabernakels, en zijn
richelen, en zijn pilaren, en zijn voeten; 32 Mitsgaders de
pilaren des voorhofs rondom, hun voeten, en hun pennen,
en hun zelen, met al hun gereedschap, en met al hun
dienst; en het gereedschap van de waarneming van hun
last zult gij bij namen tellen. 33 Dit is de dienst van de
geslachten der zonen van Merari, naar hun gansen dienst,
in de tent der samenkomst, onder de hand van Ithamar,
den zoon van Aaron, den priester. 34 Mozes dan en
Aaron, en de oversten der vergadering telden de zonen
der Kahathieten, naar hun geslachten, en naar het huis
hunner vaderen: 35 Van dertig jaren oud en daarboven, tot
vijftig jaren oud, al wie inkwam tot dezen strijd, tot den
dienst in de tent der samenkomst; 36 Hun getelden nu
waren, naar hun geslachten, twee duizend zevenhonderd
en vijftig. 37 Dit zijn de getelden van de geslachten der
Kahathieten, van al wie in de tent der samenkomst diende,
welke Mozes en Aaron geteld hebben, naar het bevel
des HEEREN, door de hand van Mozes. 38 Insgelijks de
getelden der zonen van Gerson, naar hun geslachten, en
naar het huis hunner vaderen; 39 Van dertig jaren oud en
daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam tot dezen
strijd, tot den dienst in de tent der samenkomst; 40 Hun
getelden waren, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, twee duizend zeshonderd en dertig. 41 Dezen
zijn de getelden van de geslachten der zonen van Gerson,
van al wie in de tent der samenkomst diende, welke Mozes
en Aaron telden, naar het bevel des HEEREN. 42 En
de getelden van de geslachten der zonen van Merari,
naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, 43
Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud,
al wie inkwam tot dezen strijd, tot den dienst in de tent
der samenkomst; 44 Hun getelden nu waren, naar hun
geslachten, drie duizend en tweehonderd. 45 Dezen zijn
de getelden van de geslachten der zonen van Merari,
welke Mozes en Aaron geteld hebben, naar het bevel des

HEEREN, door de hand van Mozes. **46** Al de getelden,
welke Mozes en Aaron, en de oversten van Israel geteld
hebben van de Levieten, naar hun geslachten, en naar
het huis hunner vaderen, **47** Van dertig jaren oud en
daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam, om den
dienst der bediening en den dienst van den last, in de tent
der samenkomst, te bedienen; **48** Hun getelden waren acht
duizend vijfhonderd en tachtig. **49** Men telde hen, naar het
bevel des HEEREN, door de hand van Mozes, een ieder
naar zijn dienst, en naar zijn last; en zijn getelden waren,
die de HEERE Mozes geboden had.

5 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Gebied
den kinderen Israels, dat zij uit het leger wegzenden
alle melaatsen, en alle vloeienden, en allen, die onrein zijn
van een dode. **3** Van het mannelijke tot het vrouwelijke
zult gij hen wegzenden; tot buiten het leger zult gij hen
wegzenden; opdat zij niet verontreinigen hun legers, in
welker midden Ik wone. **4** En de kinderen Israels deden
alzo, en zonden hen tot buiten het leger; gelijk de HEERE
tot Mozes gesproken had, alzo deden de kinderen Israels.
5 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **6** Spreek
tot de kinderen Israels: wanneer een man of een vrouw
iets van enige menselijke zonden gedaan zullen hebben,
overtreden hebbende door overtreding tegen den HEERE,
zo is diezelve ziel schuldig. **7** En zij zullen hun zonde,
welke zij gedaan hebben, belijden; daarna zal hij zijn
schuld weder uitkeren, naar de hoofdsom daarvan, en
derzelver vijfde deel zal hij daarboven toedoen, en zal het
dien geven, aan wien hij zich verschuldigd heeft. **8** Maar
zo die man geen losser zal hebben, om de schuld aan
hem weder uit te keren, zal die schuld, welken den HEERE
weder uitgekeerd wordt, des priesters zijn; behalve den
ram der verzoening, met welken hij voor hem verzoening
doen zal. **9** Desgelijks zal alle heffing van alle geheiligde
dingen der kinderen Israels, welke zij tot den priester
brengen, zijne zijn. **10** En een ieders geheiligde dingen
zullen zijne zijn; wat iemand den priester zal gegeven
hebben, zal zijne zijn. **11** Wijders sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende: **12** Spreek tot de kinderen Israels,
en zeg tot hen: Wanneer van iemand zijn huisvrouw zal
afgeweken zijn, en door overtreding tegen hem overtreden
zal hebben; **13** Dat een man bij haar door bijligging des
zaads zal gelegen hebben, en het voor de ogen haars
mans zal verborgen zijn, en zij zich verheeld zal hebben,
zijnde nochtans onrein geworden; en geen getuige tegen
haar is, en zij niet betrapt is; **14** En de ijvergeest over
hem gekomen is, dat hij ijvert over zijn huisvrouw, dewijl
zij onrein geworden is; of dat over hem de ijvergeest
gekomen is, dat hij over zijn huisvrouw ijvert, hoewel zij
niet onrein geworden is; **15** Dan zal die man zijn huisvrouw
tot den priester brengen, en zal haar offerande voor haar
medebrengen, een tiende deel van een efa gerstemeel; hij
zal geen olie daarop gieten, noch wierook daarop leggen,
dewijl het een spijsoffer der ijveringen is, een spijsoffer
der gedachtenis, dat de ongerechtigheid in gedachtenis
brengt. **16** En de priester zal haar doen naderen; hij zal
haar stellen voor het aangezicht des HEEREN. **17** En
de priester zal heilig water in een aarden vat nemen; en
van het stof, hetwelk op den vloer des tabernakels is, zal
de priester nemen, en in het water doen. **18** Daarna zal
de priester de vrouw voor het aangezicht des HEEREN
stellen, en zal het hoofd van de vrouw ontbloten, en zal
het spijsoffer der gedachtenis op haar handen leggen,
hetwelk het spijsoffer der ijveringen is; en in de hand
des priesters zal dat bitter water zijn, hetwelk den vloek
medebrengt. **19** En de priester zal haar beedigen, en zal
tot die vrouw zeggen: Indien iemand bij u gelegen heeft,
en indien gij, onder uw man zijnde, niet afgeweken zijt tot
onreinigheid, wees vrij van dit bitter water, hetwelk den
vloek medebrengt! **20** Maar zo gij, onder uw man zijnde,
afgeweken zijt, en zo gij onrein geworden zijt, dat een
man bij u gelegen heeft, behalve uw man: **21** (Dan zal de
priester die vrouw met den eed der vervloeking beedigen,
en de priester zal tot die vrouw zeggen:) De HEERE
zette u tot een vloek, en tot een eed, in het midden uws
volks, mits dat de HEERE uw heup vervallende, en uw
buik zwellende make; **22** Dat ditzelve water, hetwelk de
vervloeking medebrengt, in uw ingewand inga, om den
buik te doen zwellen, en de heup te doen vervallen! Dan
zal die vrouw zeggen: Amen, amen! **23** Daarna zal de
priester deze zelfde vloeken op een cedeltje schrijven, en
hij zal het met het bitter water uitdoen. **24** En hij zal die
vrouw dat bitter water, hetwelk de vervloeking medebrengt,
te drinken geven, dat het water, hetwelk de vervloeking
medebrengt, in haar tot bitterheden inga. **25** En de priester
zal uit de hand van die vrouw het spijsoffer der ijveringen
nemen, en hij zal datzelve spijsoffer voor het aangezicht
des HEEREN bewegen, en zal dat op het altaar offeren. **26**
De priester zal ook van dat spijsoffer, deszelfs gedenkoffer,
een handvol grijpen, en zal het op het altaar aansteken; en
daarna zal hij dat water die vrouw te drinken geven. **27** Als
hij haar nu dat water zal te drinken gegeven hebben, het
zal geschieden, indien zij onrein geworden is, en tegen
haar man door overtreding zal overtreden hebben, dat
het water, hetwelk vervloeking medebrengt, tot bitterheid
in haar ingaan zal, en haar buik zwellen, en haar heup
vervallen zal; en die vrouw zal in het midden van haar volk
tot een vloek zijn. **28** Doch indien de vrouw niet onrein
geworden is, maar rein is, zo zal zij vrij zijn, en zal met
zaad bezadigd worden. **29** Dit is de wet der ijveringen,
als een vrouw, onder haar man zijnde, zal afgeweken en
onrein geworden zijn; **30** Of als over en man die ijvergeest
zal gekomen zijn, en hij over zijn huisvrouw zal geijverd
hebben, dat hij de vrouw voor het aangezicht des HEEREN
stelle, en de priester aan haar deze ganse wet volbrenge.
31 En de man zal van de ongerechtigheid onschuldig zijn;
maar diezelve vrouw zal haar ongerechtigheid dragen.

6 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Spreek
tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer
een man of een vrouw zich afgescheiden zal hebben,
belovende de gelofte eens Nazireers, om zich den HEERE

af te zonderen; 3 Van wijn en sterken drank zal hij zich
afzonderen; wijnedik, en edik van sterken drank zal hij
niet drinken, noch enige vochtigheid van druiven zal hij
drinken, noch verse of gedroogde druiven eten. 4 Al de
dagen van zijn Nazireerschap zal hij niet eten van iets, dat
van den wijnstok des wijns gemaakt is, van de kernen
af tot de basten toe. 5 Al de dagen der gelofte van zijn
Nazireerschap zal het scheermes over zijn hoofd niet
gaan; totdat die dagen vervuld zullen zijn, die hij zich den
HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij heilig zijn, latende
de lokken van het haar zijns hoofds wassen. 6 Al de
dagen, die hij zich de HEERE zal afgezonderd hebben, zal
hij tot het lichaam eens doden niet gaan. 7 Om zijn vader
of om zijn moeder, om zijn broeder of om zijn zuster, om
hen zal hij zich niet verontreinigen, als zij dood zijn; want
het Nazireerschap zijns Gods is op zijn hoofd. 8 Al de
dagen van zijn Nazireerschap is hij den HEERE heilig.
9 En zo de gestorvene bij hem onvoorziens haastelijk
gestorven ware, dat hij het hoofd van zijn Nazireerschap
zou verontreinigd hebben, zo zal hij op den dag zijner
reiniging zijn hoofd bescheren; op den zevenden dag zal
hij het bescheren. 10 En op den achtsten dag zal hij
twee tortelduiven, of twee jonge duiven brengen tot den
priester, tot de deur van de tent der samenkomst. 11 De
priester nu zal een bereiden ten zondoffer, en een ten
brandoffer, en zal voor hem verzoening doen, van dat hij
aan het dode lichaam gezondigd heeft; alzo zal hij zijn
hoofd op dienzelfden dag heiligen. 12 Daarna zal hij de
dagen van zijn Nazireerschap den HEERE afzonderen, en
zal een lam, dat eenjarig is, brengen ten schuldoffer; en
de vorige dagen zullen vallen, omdat zijn Nazireerschap
verontreinigd was. 13 En dit is de wet des Nazireers:
op den dag, als de dagen van zijn Nazireerschap zullen
vervuld zijn, zal hij dit brengen tot de deur van de tent
der samenkomst. 14 Hij dan zal tot zijn offerande den
HEERE offeren een volkomen eenjarig lam ten brandoffer,
en een volkomen eenjarig ooilam ten zondoffer, en een
volkomen ram ten dankoffer. 15 En een korf ongezuurde
koeken, koeken van meelbloem, met olie gemengd, en
ongezuurde vladen, met olie bestreken, mitsgaders hun
spijsoffer, en hun drankofferen; 16 En de priester zal het
voor het aangezicht des HEEREN brengen, en zal zijn
zondoffer en zijn brandoffer bereiden. 17 Hij zal ook den
ram ten dankoffer den HEERE bereiden, met den korf
der ongezuurde koeken; en de priester zal zijn spijsoffer
en zijn drankoffer bereiden. 18 Alsdan zal de Nazireer,
aan de deur van de tent der samenkomst, het hoofd van
zijn Nazireerschap bescheren; en hij zal het hoofdhaar
van zijn Nazireerschap nemen, en hij zal het leggen op
het vuur, dat onder het dankoffer is. 19 Daarna zal de
priester een gezoden schouder nemen van den ram, en
een ongezuurden koek uit den korf, en een ongezuurde
vlade; en hij zal ze op de handen des Nazireers leggen,
nadat hij zijn Nazireerschap afgeschoren heeft. 20 En
de priester zal die bewegen ten beweegoffer, voor het
aan gezicht des HEEREN; het is een heilig ding voor
den priester, met de borst des beweegoffers, en met den
schouder des hefoffers; en daarna zal die Nazireer wijn
drinken. 21 Dit is de wet des Nazireers, die zijn offerande
den HEERE voor zijn Nazireerschap zal beloofd hebben,
behalve wat zijn hand bekomen zal; naar zijn gelofte,
welke hij beloofd zal hebben, alzo zal hij doen, naar de
wet van zijn Nazireerschap. 22 En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende: 23 Spreek tot Aaron en zijn zonen,
zeggende: Alzo zult gijlieden de kinderen Israels zegenen,
zeggende tot hen: 24 De HEERE zegene u, en behoede u!
25 De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij
u genadig! 26 De HEERE verheffe Zijn aangezicht over
u, en geve u vrede! 27 Alzo zullen zij Mijn Naam op de
kinderen Israels leggen; en Ik zal hen zegenen.

7 En het geschiedde ten dage, als Mozes geeindigd had
den tabernakel op te richten, en dat hij dien gezalfd, en
dien geheiligd had, en al zijn gereedschap, mitsgaders het
altaar en al zijn gereedschap, en hij ze gezalfd, en dezelve
geheiligd had; 2 Dat de oversten van Israel, de hoofden
van het huis hunner vaderen, offerden; deze waren de
oversten der stammen, die over de getelden stonden. 3
En zij brachten hun offerande voor het aangezicht des
HEEREN, zes overdekte wagens, en twaalf runderen;
een wagen voor twee oversten, en een os voor elk een;
en brachten ze voor den tabernakel. 4 En de HEERE
sprak tot Mozes, zeggende: 5 Neem ze van hen, opdat zij
zijn mogen om te bedienen den dienst van de tent der
samenkomst; en gij zult dezelve den Levieten geven, een
ieder naar zijn dienst. 6 Alzo nam Mozes die wagens,
en die runderen, en gaf dezelve den Levieten. 7 Twee
wagens en vier runderen gaf hij den zonen van Gerson,
naar hun dienst; 8 En vier wagens en acht runderen gaf hij
den zonen van Merari, naar hun dienst; onder de hand van
Ithamar, den zoon van Aaron, den priester. 9 Maar de
zonen van Kohath gaf hij niet; want de dienst der heilige
dingen was op hen, die zij op de schouderen droegen. 10
En de oversten offerden ter inwijding des altaars, op den
dag als hetzelve gezalfd werd; de oversten dan offerden
hun offeranden voor het altaar. 11 En de HEERE zeide
tot Mozes: Elke overste zal, een iegelijk op zijn dag, zijn
offerande offeren, ter inwijding des altaars. 12 Die nu op
den eersten dag zijn offerande offerde, was Nahesson, de
zoon van Amminadab, voor den stam van Juda. 13 En zijn
offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was
honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; 14
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks;
15 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig
was, ten brandoffer; 16 Een geitenbok, ten zondoffer;
17 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf
bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van
Nahesson, den zoon van Amminadab. 18 Op den tweeden
dag offerde Nethaneel, de zoon van Zuar, de overste
van Issaschar. 19 Hij offerde zijn offerande: een zilveren
schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een

zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met
olie gemengd, ten spijsoffer; **20** En een reukschaal van
tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **21** Een var, een jong
rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
22 Een geitenbok, ten zondoffer; **23** En ten dankoffer: twee
runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren.
Dit was de offerande van Nethaneel, den zoon van Zuar.
24 Op den derden dag offerde de overste der zonen van
Zebulon, Eliab, de zoon van Helon. **25** Zijn offerande
was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd
dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren beide
vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **26** Een
reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **27**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig
was, ten brandoffer; **28** Een geitenbok, ten zondoffer; **29** En
ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Eliab, den
zoon van Helon. **30** Op den vierden dag offerde de overste
der kinderen van Ruben, Elizur, de zoon van Sedeur. **31**
Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken
van zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms;
zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten
spijsoffer; **32** Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol
reukwerks; **33** Een var, een jong rund, een ram, een lam,
dat eenjarig was, ten brandoffer; **34** Een geitenbok, ten
zondoffer; **35** En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen,
vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande
van Elizur, den zoon van Sedeur. **36** Op den vijfden dag
offerde den overste der kinderen van Simeon, Selumiel, de
zoon van Zurisaddai. **37** Zijn offerande was: een zilveren
schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een
zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met
olie gemengd, ten spijsoffer; **38** Een reukschaal van tien
gouden sikkelen, vol reukwerks; **39** Een var, een jong
rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
40 Een geitenbok, ten zondoffer; **41** En ten dankoffer:
twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige
lammeren. Dit was de offerande van Selumiel, den zoon
van Zurisaddai. **42** Op den zesden dag offerde de overste
der kinderen van Gad, Eljasaf, den zoon van Dehuel. **43**
Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken
van zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms;
zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten
spijsoffer; **44** Een reukschaal van tien gouden sikkelen,
vol reukwerks; **45** Een var, een jong rund, een ram, een
lam, dat eenjarig was, ten brandoffer; **46** Een geitenbok,
ten zondoffer; **47** En ten dankoffer: twee runderen, vijf
rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was
de offerande van Eljasaf, den zoon van Dehuel. **48** Op
den zevenden dag offerde de overste der kinderen van
Efraim, Elisama, den zoon van Ammihud. **49** Zijn offerande
was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd
dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren beide
vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **50** Een
reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **51**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig
was, ten brandoffer; **52** Een geitenbok, ten zondoffer;
53 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf
bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van
Elisama, den zoon van Ammihud. **54** Op den achtsten dag
offerde de overste der kinderen van Manasse, Gamaliel,
de zoon van Pedazur. **55** Zijn offerande was: een zilveren
schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een
zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met
olie gemengd, ten spijsoffer; **56** Een reukschaal van tien
gouden sikkelen, vol reukwerks; **57** Een var, een jong
rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
58 Een geitenbok, ten zondoffer; **59** En ten dankoffer:
twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige
lammeren. Dit was de offerande van Gamaliel, den zoon
van Pedazur. **60** Op den negenden dag offerde de overste
der kinderen van Benjamin, Abidan, de zoon van Gideoni.
61 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken
van zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms;
zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten
spijsoffer; **62** Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol
reukwerks; **63** Een var, een jong rund, een ram, een lam,
dat eenjarig was, ten brandoffer; **64** Een geitenbok, ten
zondoffer; **65** En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen,
vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande
van Abidan, den zoon van Gideoni. **66** Op den tienden
dag offerde de overste der kinderen van Dan, Ahiezer, de
zoon van Ammisaddai. **67** Zijn offerande was: een zilveren
schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een
zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met
olie gemengd, ten spijsoffer; **68** Een reukschaal van tien
gouden sikkelen, vol reukwerks; **69** Een var, een jong
rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
70 Een geitenbok, ten zondoffer; **71** En ten dankoffer:
twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige
lammeren. Dit was de offerande van Ahiezer, den zoon
van Ammisaddai. **72** Op den elfden dag offerde de overste
der kinderen van Aser, Pagiel, de zoon van Ochran. **73**
Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken
van zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms;
zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten
spijsoffer; **74** Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol
reukwerks; **75** Een var, een jong rund, een ram, een lam,
dat eenjarig was, ten brandoffer; **76** Een geitenbok, ten
zondoffer; **77** En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen,
vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande
van Pagiel, den zoon van Ochran. **78** Op den twaalfden

dag offerde de overste der kinderen van Nafthali, Ahira,
de zoon van Enan. **79** Zijn offerande was: een zilveren
schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een
zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met
olie gemengd, ten spijsoffer; **80** Een reukschaal van tien
gouden sikkelen, vol reukwerks; **81** Een var, een jong
rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
82 Een geitenbok, ten zondoffer; **83** En ten dankoffer: twee
runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren.
Dit was de offerande van Ahira, den zoon van Enan. **84** Dit
was de inwijding des altaars van de oversten van Israel,
op den dag als hetzelve gezalfd werd: twaalf zilveren
schotels, twaalf zilveren sprengbekkens, twaalf gouden
reukschalen. **85** Een zilveren schotel was van honderd
dertig sikkelen, en een sprengbekken van zeventig; al
het zilver van de vaten was twee duizend en vierhonderd
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. **86** Twaalf gouden
reukschalen van reukwerks; elke reukschaal was van tien
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; al het goud
der reukschalen was honderd en twintig sikkelen. **87** Al
de runderen ten brandoffer waren twaalf varren, twaalf
rammen, twaalf eenjarige lammeren, met hun spijsoffer; en
twaalf geitenbokken ten zondoffer. **88** En al de runderen
ten dankoffer waren vier en twintig varren, de rammen
zestig, de bokken zestig, de eenjarige lammeren zestig.
Dit is de inwijding des altaars, nadat hetzelve gezalfd
was. **89** En als Mozes in de tent der samenkomst ging,
om met Hem te spreken, zo hoorde hij een stem tot hem
sprekende, van boven het verzoendeksel, hetwelk is op de
ark der getuigenis, van tussen de twee cherubim. Alzo
sprak Hij tot hem.

8 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Spreek
tot Aaron, en zeg tot hem: Als gij de lampen aansteken
zult, recht tegenover den kandelaar zullen de zeven lampen
lichten. **3** En Aaron deed alzo: tegenover vooraan den
kandelaar stak hij deszelfs lampen aan; **4** Dit werk nu des
kandelaars was van dicht goud, tot zijn schacht, tot zijn
bloemen was het dicht; naar de gedaante, die de HEERE
Mozes vertoond had, alzo had hij den kandelaar gemaakt.
5 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **6** Neem de
Levieten uit het midden van de kinderen Israels, en reinig
hen. **7** En aldus zult gij hun doen, om hen te reinigen:
spreng op hen water der ontzondiging; en zij zullen het
scheermes over hun ganse vlees doen gaan, en zij zullen
hun klederen wassen, en zich reinigen. **8** Daarna zullen
zij nemen een var, een jong rund, met zijn spijsoffer van
meelbloem, met olie gemengd; en een anderen var, een
jong rund, zult gij nemen ten zondoffer. **9** En gij zult de
Levieten voor de tent der samenkomst doen naderen;
en gij zult de gehele vergadering der kinderen Israels
doen verzamelen. **10** Ja, gij zult de Levieten voor het
aangezicht des HEEREN doen naderen; en de kinderen
Israels zullen hun handen op de Levieten leggen. **11** En
Aaron zal de Levieten bewegen ten beweegoffer voor het
aangezicht des HEEREN, vanwege de kinderen Israels;
opdat zij zijn, om den dienst des HEEREN te bedienen. **12**
En de Levieten zullen hun handen op het hoofd der varren
leggen; daarna bereidt gij een ten zondoffer, en een ten
brandoffer den HEERE, om over de Levieten verzoening te
doen. **13** En gij zult de Levieten stellen voor het aangezicht
van Aaron, en voor het aangezicht van zijn zonen, en gij
zult hen bewegen ten beweegoffer den HEERE. **14** En gij
zult de Levieten uit het midden van de kinderen Israels
uitscheiden, opdat de Levieten Mijn zijn. **15** En daarna
zullen de Levieten inkomen, om de tent der samenkomst
te bedienen; en gij zult hen reinigen, en zult hen ten
beweegoffer bewegen. **16** Want zij zijn gegeven, zij zijn Mij
gegeven uit het midden van de kinderen Israels; voor de
opening van alle baarmoeder, voor de eerstgeborenen van
een ieder uit de kinderen Israels, heb Ik ze Mij genomen.
17 Want alle eerstgeborene onder de kinderen Israels is
Mijn, onder de mensen en onder de beesten; ten dage dat
Ik alle eerstgeboorte in Egypteland sloeg, heb Ik dezelve
Mij geheiligd. **18** En Ik heb de Levieten genomen voor
alle eerstgeborenen onder de kinderen Israels. **19** En Ik
heb de Levieten aan Aaron en aan zijn zonen tot een gift
gegeven, uit het midden van de kinderen Israels, om den
dienst van de kinderen Israels in de tent der samenkomst
te bedienen, en om voor de kinderen Israels verzoening
te doen, dat er geen plage zij onder de kinderen Israels,
als de kinderen Israels tot het heiligdom naderen zouden.
20 En Mozes deed, en Aaron, en de ganse vergadering
der kinderen Israels, aan de Levieten, naar alles, wat de
HEERE Mozes geboden had van de Levieten, zo deden de
kinderen Israels aan hen. **21** En de Levieten ontzondigden
zich, en wiesen hun klederen, en Aaron bewoog hen ten
beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN; en Aaron
deed verzoening over hen, om hen te reinigen. **22** En
daarna kwamen de Levieten, om hun dienst te bedienen in
de tent der samenkomst, voor het aangezicht van Aaron,
en voor het aangezicht zijner zonen; gelijk als de HEERE
Mozes van de Levieten geboden had, alzo deden zij aan
hen. **23** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **24** Dit
is het, wat de Levieten aangaat: van vijf en twintig jaren
oud en daarboven, zullen zij inkomen, om den strijd te
strijden, in den dienst van de tent der samenkomst. **25**
Maar van dat hij vijftig jaren oud is, zal hij van den strijd
van dezen dienst afgaan, en hij zal niet meer dienen.
26 Doch hij zal met zijn broederen dienen in de tent der
samenkomst, om de wacht waar te nemen; maar den
dienst zal hij niet bedienen. Alzo zult gij aan de Levieten
doen in hun wachten.

9 En de HEERE sprak tot Mozes in de woestijn van
Sinai, in het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland
uitgetogen waren, in de eerste maand, zeggende: **2** Dat
de kinderen Israels het pascha houden zouden, op zijn
gezetten tijd. **3** Op den veertienden dag in deze maand,
tussen twee avonden zult gij dat houden, op zijn gezetten
tijd; naar al zijn inzettingen, en naar al zijn rechten zult gij
dat houden. **4** Mozes dan sprak tot de kinderen Israels,
dat zij het pascha zouden houden. **5** En zij hielden het

pascha op den veertienden dag der eerste maand, tussen
de twee avonden, in de woestijn van Sinai; naar alles
wat de HEERE Mozes geboden had, alzo deden de
kinderen Israels. 6 Toen waren er lieden geweest, die
over het dode lichaam eens mensen onrein waren, en op
denzelven dag het pascha niet hadden kunnen houden;
daarom naderden zij voor het aangezicht van Mozes, en
voor het aangezicht van Aaron op dienzelven dag. 7 En
diezelve lieden zeiden tot hem: Wij zijn onrein over het
dode lichaam eens mensen; waarom zouden wij verkort
worden, dat wij de offerande des HEEREN op zijn gezetten
tijd niet zouden offeren, in het midden van de kinderen
Israels? 8 En Mozes zeide tot hen: Blijft staande, dat ik
hoor, wat de HEERE u gebieden zal. 9 Toen sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende: 10 Spreek tot de kinderen
Israels, zeggende: Wanneer iemand onder u, of onder
uw geslachten, over een dood lichaam onrein, of op een
verren weg zal zijn, hij zal dan nog den HEERE het pascha
houden. 11 In de tweede maand, op den veertienden
dag, tussen de twee avonden, zullen zij dat houden; met
ongezuurde broden en bittere saus zullen zij dat eten. 12
Zij zullen daarvan niet overlaten tot den morgen, en zullen
daaraan geen been breken; naar alle inzetting van het
pascha zullen zij dat houden. 13 Als een man, die rein is,
en op den weg niet is, en nalaten zal het pascha te houden,
zo zal diezelve ziel uit haar volken uitgeroeid worden; want
hij heeft de offerande des HEEREN op zijn gezetten tijd
niet geofferd, diezelve man zal zijn zonde dragen. 14 En
wanneer een vreemdeling bij u als vreemdeling verkeert,
en hij het pascha den HEERE ook houden zal, naar de
inzetting van het pascha, en naar zijn wijze, alzo zal hij
het houden; het zal enerlei inzetting voor ulieden zijn,
beiden den vreemdeling en den inboorling des lands. 15
En op den dag van het oprichten des tabernakels bedekte
de wolk den tabernakel, op de tent der getuigenis; en in
den avond was over den tabernakel als een gedaante
des vuurs, tot aan den morgen. 16 Alzo geschiedde het
geduriglijk; de wolk bedekte denzelven, en des nachts
was er een gedaante des vuurs. 17 Maar nadat de wolk
opgeheven werd van boven de tent, zo verreisden ook
daarna de kinderen Israels; en in de plaats, waar de wolk
bleef, daar legerden zich de kinderen Israels. 18 Naar den
mond des HEEREN, verreisden de kinderen Israels, en
naar des HEEREN mond legerden zij zich; al de dagen, in
dewelke de wolk over den tabernakel bleef, legerden zij
zich. 19 En als de wolk vele dagen over den tabernakel
verbleef, zo namen de kinderen Israels de wacht des
HEEREN waar, en verreisden niet. 20 Als het nu was, dat
de wolk weinige dagen op den tabernakel was, naar den
mond des HEEREN legerden zij zich, en naar den mond
des HEEREN verreisden zij. 21 Maar was het, dat de wolk
van den avond tot den morgen daar was, en de wolk in den
morgen opgeheven werd, zo verreisden zij; of des daags,
of des nachts, als de wolk opgeheven werd, zo verreisden
zij. 22 Of als de wolk twee dagen, of een maand, of vele
dagen vertoog op den tabernakel, blijvende daarop, zo
legerden zich de kinderen Israels, en verreisden niet; en
als zij verheven werd, verreisden zij. 23 Naar den mond
des HEEREN legerden zij zich, en naar den mond des
HEEREN verreisden zij; zij namen de wacht des HEEREN
waar, naar den mond des HEEREN, door de hand van
Mozes.

10 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 2
Maak u twee zilveren trompetten; van dicht werk
zult gij ze maken; en zij zullen u zijn tot de samenroeping
der vergadering, en tot den optocht der legers. 3 Als zij
met dezelve blazen zullen, dan zal de gehele vergadering
tot u vergaderd worden, aan de deur van de tent der
samenkomst. 4 Maar als zij met de ene zullen blazen, dan
zullen tot u vergaderd worden de oversten, de hoofden
der duizenden van Israel. 5 Als gij met een gebroken
geklank blazen zult, dan zullen de legers, die tegen
het oosten gelegerd zijn, optrekken. 6 Maar als gij ten
tweeden male met een gebroken klank blazen zult, zullen
de legers, die tegen het zuiden legeren, optrekken; met
een gebroken klank zullen zij blazen tot hun optochten. 7
Maar in het verzamelen van de gemeente, zult gij blazen,
doch geen gebroken geklank maken. 8 En de zonen van
Aaron, de priesters, zullen met die trompetten blazen;
en zij zullen ulieden zijn tot een eeuwige inzetting bij uw
geslachten. 9 En wanneer gijlieden in uw land ten strijde
zult trekken tegen den vijand, die u benauwt, zult gij ook
met die trompetten een gebroken klank maken; zo zal
uwer gedacht worden voor het aangezicht des HEEREN,
uws Gods, en gij zult van uw vijanden verlost worden. 10
Desgelijks ten dage uwer vrolijkheid, en in uw gezette
hoogtijden, en in de beginselen uwer maanden, zult gij ook
met de trompetten blazen over uw brandofferen, en over
uw dankofferen; en zij zullen u ter gedachtenis zijn voor het
aangezicht uws Gods; Ik ben de HEERE, uw God! 11 En
het geschiedde in het tweede jaar, in de tweede maand,
op den twintigsten van de maand, dat de wolk verheven
werd van boven den tabernakel der getuigenis. 12 En de
kinderen Israels togen op, naar hun tochten, uit de woestijn
Sinai; en de wolk bleef in de woestijn Paran. 13 Alzo togen
zij vooreerst op, naar den mond des HEEREN, door de
hand van Mozes. 14 Want vooreerst toog op de banier van
het leger der kinderen van Juda, naar hun heiren; en over
zijn heir was Nahesson, de zoon van Amminadab. 15 En
over het heir van den stam der kinderen van Issaschar
was Nethaneel, den zoon van Zuar. 16 En over het heir
van den stam der kinderen van Zebulon was Eliab, de
zoon van Helon. 17 Toen werd de tabernakel afgenomen,
en de zonen van Gerson, en de zonen van Merari togen
op, dragende den tabernakel. 18 Daarna toog de banier
van het leger van Ruben, naar hun heiren; en over zijn
heir was Elizur, de zoon van Sedeur. 19 En over het heir
van den stam der kinderen van Simeon was Selumiel, de
zoon van Zurisaddai. 20 En over het heir van den stam
der kinderen van Gad was Eljasaf, de zoon van Dehuel.
21 Toen togen op de Kohathieten, dragende het heiligdom;
en de anderen richtten den tabernakel op, tegen dat dezen

kwamen. 22 Daarna toog op de banier van het leger der
kinderen van Efraim, naar hun heiren; en over het heir was
Elisama, de zoon van Ammihud. 23 En over het heir van
den stam der kinderen van Manasse was Gamaliel, de
zoon van Pedazur. 24 En over het heir van den stam der
kinderen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gideoni.
25 Toen toog op de banier van het leger der kinderen van
Dan, samensluitende al de legers, naar hun heiren; en
over zijn heir was Ahiezer de zoon van Ammisaddai. 26
En over het heir van den stam der kinderen van Aser was
Pagiel, de zoon van Ochran. 27 En over het heir van den
stam der kinderen van Nafthali was Ahira, de zoon van
Enan. 28 Dit waren de tochten der kinderen Israels, naar
hun heiren, als zij reisden. 29 Mozes nu zeide tot Hobab,
den zoon van Rehuel, den Midianiet, den schoonvader van
Mozes: Wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE
gezegd heeft: Ik zal u die geven; ga met ons, en wij zullen
u weldoen, want de HEERE heeft over Israel het goede
gesproken. 30 Doch hij zeide tot hem: Ik zal niet gaan;
maar ik zal naar mijn land en naar mijn maagschap gaan.
31 En hij zeide: Verlaat ons toch niet; want dewijl gij weet,
dat wij ons legeren in de woestijn, zo zult gij ons tot ogen
zijn. 32 En het zal geschieden, als gij met ons zult gaan,
en het goede geschieden zal, waarmede de HEERE bij
ons weldoen zal, dat wij u ook weldoen zullen. 33 Zo togen
zij drie dagreizen van den berg des HEEREN; en de ark
des verbonds des HEEREN reisde voor hun aangezicht
drie dagreizen, om voor hen een rustplaats uit te speuren.
34 En de wolk des HEEREN was des daags over hen, als
zij uit het leger verreisden. 35 Het geschiedde nu in het
optrekken van de ark, dat Mozes zeide: Sta op, HEERE!
en laat Uw vijanden verstrooid worden, en Uw haters van
Uw aangezicht vlieden! 36 En als zij rustte, zeide hij: Kom
weder, HEERE! tot de tien duizenden der duizenden van
Israel!

11 En het geschiedde, als het volk zich was beklagende,
dat het kwaad was in de oren des HEEREN; want
de HEERE hoorde het, zodat Zijn toorn ontstak, en het
vuur des HEEREN onder hen ontbrandde, en verteerde, in
het uiterste des legers. 2 Toen riep het volk tot Mozes; en
Mozes bad tot den HEERE; en het vuur werd gedempt.
3 Daarom noemde hij den naam dier plaats Thab-era,
omdat het vuur des HEEREN onder hen gebrand had.
4 En het gemene volk, dat in het midden van hen was,
werd met lust bevangen; daarom zo weenden ook de
kinderen Israels wederom, en zeiden: Wie zal ons vlees
te eten geven? 5 Wij gedenken aan de vissen, die wij
in Egypte om niet aten; aan de komkommers, en aan
de pompoenen, en aan het look, en aan de ajuinen, en
aan het knoflook. 6 Maar nu is onze ziel dor, er is niet
met al, behalve dit Man voor onze ogen! 7 Het Man nu
was als korianderzaad, en zijn verf was als de verf van
den bedolah. 8 Het volk liep hier en daar, en verzamelde
het, en maalde het met molens, of stiet het in mortieren,
en zood het in potten, en maakte daarvan koeken; en
zijn smaak was als de smaak van de beste vochtigheid
der olie. 9 En wanneer de dauw des nachts op het leger
nederviel, viel het Man op hetzelve neder. 10 Toen hoorde
Mozes het volk wenen door hun huisgezinnen, een ieder
aan de deur zijner hut; en de toorn des HEEREN ontstak
zeer; ook was het kwaad in de ogen van Mozes. 11 En
Mozes zeide tot de HEERE: Waarom hebt Gij aan Uw
knecht kwalijk gedaan, en waarom heb ik geen genade in
Uw ogen gevonden, dat Gij den last van dit ganse volk
op mij legt? 12 Heb ik dan al dit volk ontvangen? heb
ik het gebaard? dat Gij tot mij zoudt zeggen: Draag het
in uw schoot, gelijk als een voedstervader den zuigeling
draagt, tot dat land, hetwelk Gij hun vaderen gezworen
hebt? 13 Van waar zou ik het vlees hebben, om al dit volk
te geven? Want zij wenen tegen mij, zeggende: Geef ons
vlees, dat wij eten! 14 Ik alleen kan al dit volk niet dragen;
want het is mij te zwaar! 15 En indien Gij alzo aan mij
doet, dood mij toch slechts, indien ik genade in Uw ogen
gevonden heb; en laat mij mijn ongeluk niet aanzien! 16
En de HEERE zeide tot Mozes: Verzamel Mij zeventig
mannen uit de oudsten van Israel, dewelke gij weet, dat
zij de oudsten des volks en deszelfs ambtlieden zijn; en
gij zult hen brengen voor de tent der samenkomst, en
zij zullen zich daar bij u stellen. 17 Zo zal Ik afkomen
en met u aldaar spreken; en van den Geest, die op u is,
zal Ik afzonderen, en op hen leggen; en zij zullen met u
den last van dit volk dragen, opdat gij dien alleen niet
draagt. 18 En tot het volk zult gij zeggen: Heiligt u tegen
morgen, en gij zult vlees eten; want gij hebt voor de oren
des HEEREN geweend, zeggende: Wie zal ons vlees te
eten geven? want het ging ons wel in Egypte! Daarom zal
de HEERE u vlees geven, en gij zult eten. 19 Gij zult niet
een dag, noch twee dagen eten, noch vijf dagen, noch tien
dagen, noch twintig dagen; 20 Tot een gehele maand toe,
totdat het uit uw neus uitga, en u tot walging zij; overmits
gij den HEERE, Die in het midden van u is, verworpen
hebt, en hebt voor Zijn aangezicht geweend, zeggende:
Waarom nu zijn wij uit Egypte getogen? 21 En Mozes
zeide: Zeshonderd duizend te voet is dit volk, in welks
midden ik ben; en Gij hebt gezegd: Ik zal hun vlees geven,
en zij zullen een gehele maand eten! 22 Zullen dan voor
hen schapen en runderen geslacht worden, dat voor hen
genoeg zij? zullen al de vissen der zee voor hen verzameld
worden, dat voor hen genoeg zij? 23 Doch de HEERE
zeide tot Mozes: Zou dan des HEEREN hand verkort zijn?
Gij zult nu zien, of Mijn woord u wedervaren zal, of niet. 24
En Mozes ging uit, en sprak de woorden des HEEREN
tot het volk; en hij verzamelde zeventig mannen uit de
oudsten des volks, en stelde hen rondom de tent. 25 Toen
kwam de HEERE af in de wolk, en sprak tot hem, en
afzonderende van den Geest, die op hem was, legde Hem
op de zeventig mannen, die oudsten; en het geschiedde,
als de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar
daarna niet meer. 26 Maar twee mannen waren in het
leger overgebleven; des enen naam was Eldad, en des
anderen naam Medad; en die Geest rustte op hen (want
zij waren onder de aangeschrevenen, hoewel zij tot de tent

niet uitgegaan waren), en zij profeteerden in het leger. **27** Toen liep een jongen heen, en boodschapte aan Mozes, en zeide: Eldad en Medad profeteren in het leger. **28** En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgelezen jongelingen, antwoordde en zeide: Mijn heer Mozes, verbied hun! **29** Doch Mozes zeide tot hem: Zijt gij voor mij ijverende? Och of al dat volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave! **30** Daarna verzamelde zich Mozes tot het leger, hij en de oudsten van Israel. **31** Toen voer een wind uit van den HEERE, en raapte kwakkelen van de zee, en strooide ze bij het leger, omtrent een dagreize, en omtrent een dagreize derwaarts, rondom het leger; en zij waren omtrent twee ellen boven de aarde. **32** Toen maakte zich het volk op, dien gehelen dag, en dien gansen nacht, en den gansen anderen dag, en verzamelden de kwakkelen; die het minst had, had tien homers verzameld; en zij spreidden ze voor zich van elkander rondom het leger. **33** Dat vlees was nog tussen hun tanden, eer het gekauwd was, zo ontstak de toorn des HEEREN tegen het volk, en de HEERE sloeg het volk met een zeer grote plaag. **34** Daarom heet men den naam derzelver plaats Kibroth Thaava; want daar begroeven zij het volk, dat belust was geweest. **35** Van Kibroth Thaava verreisde het volk naar Hazeroth; en zij bleven in Hazeroth.

12 Mirjam nu sprak, en Aaron, tegen Mozes, ter oorzake der vrouw, der Cuschietische, die hij genomen had; want hij had een Cuschietische ter vrouw genomen. **2** En zij zeiden: Heeft dan de HEERE maar alleen door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken? En de HEERE hoorde het! **3** Doch de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen, die op den aardbodem waren. **4** Toen sprak de HEERE haastelijk tot Mozes, en tot Aaron, en tot Mirjam: Gij drie, komt uit tot de tent der samenkomst! En zij drie kwamen uit. **5** Toen kwam de HEERE af in de wolkkolom, en stond aan de deur der tent; daarna riep Hij Aaron en Mirjam; en zij beiden kwamen uit. **6** En Hij zeide: Hoort nu Mijn woorden! Zo er een profeet onder u is, Ik, de HEERE, zal door een gezicht Mij aan hem bekend maken, door een droom zal Ik met hem spreken. **7** Alzo is Mijn knecht Mozes niet, die in Mijn ganse huis getrouw is. **8** Van mond tot mond spreek Ik met hem, en door aanzien, en niet door duistere woorden; en de gelijkenis des HEEREN aanschouwt hij; waarom dan hebt gijlieden niet gevreesd tegen Mijn knecht, tegen Mozes, te spreken? **9** Zo ontstak des HEEREN toorn tegen hen, en Hij ging weg. **10** En de wolk week van boven de tent; en ziet, Mirjam was melaats, wit als de sneeuw. En Aaron zag Mirjam aan, en ziet, zij was melaats. **11** Daarom zeide Aaron tot Mozes: Och, mijn heer! leg toch niet op ons de zonde, waarmede wij zottelijk gedaan, en waarmede wij gezondigd hebben! **12** Laat zij toch niet zijn als een dode, van wiens vlees, als hij uit zijns moeders lijf uitgaat, de helft wel verteerd is! **13** Mozes dan riep tot den HEERE, zeggende: O God! heel haar toch! **14** En de HEERE zeide tot Mozes: Zo haar vader smadelijk in haar aangezicht gespogen had, zou zij niet zeven dagen beschaamd zijn? Laat haar zeven dagen buiten het leger gesloten, en daarna aangenomen worden! **15** Zo werd Mirjam buiten het leger zeven dagen gesloten; en het volk verreisde niet, totdat Mirjam aangenomen werd. **16** Maar daarna verreisde het volk van Hazeroth, en zij legerden zich in de woestijn van Paran.

13 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Zend u mannen uit: die het land Kanaan verspieden, hetwelk Ik den kinderen Israels geven zal; van elken stam zijner vaderen zult gijlieden een man zenden, zijnde ieder een overste onder hen. **3** Mozes dan zond hen uit de woestijn van Paran, naar den mond des HEEREN; al die mannen waren hoofden der kinderen Israels. **4** En dit zijn hun namen: van den stam van Ruben, Sammua, de zoon van Zaccur. **5** Van de stam van Simeon, Safat, de zoon van Hori. **6** Van de stam van Juda, Kaleb, de zoon van Jefunne. **7** Van de stam van Issaschar, Jigeal, de zoon van Jozef. **8** Van de stam van Efraim, Hosea, de zoon van Nun. **9** Van de stam van Benjamin, Palti, de zoon van Rafu. **10** Van de stam van Zebulon, Gaddiel, de zoon van Sodi. **11** Van de stam van Jozef, voor den stam van Manasse, Gaddi, de zoon van Susi. **12** Van de stam van Dan, Ammiel, de zoon van Gemalli. **13** Van de stam van Aser, Sethur, de zoon van Michael. **14** Van de stam van Nafthali, Nachbi, de zoon van Wofsi. **15** Van de stam van Gad, Guel, de zoon van Machi. **16** Dit zijn de namen der mannen, die Mozes zond, om dat land te verspieden; en Mozes noemde Hosea, den zoon van Nun, Jozua. **17** Mozes dan zond hen, om het land Kanaan te verspieden; en hij zeide tot hen: Trekt dit henen op tegen het zuiden, en klimt op het gebergte; **18** En beziet het land, hoedanig het zij, en het volk, dat daarin woont, of het sterk zij of zwak, of het weinig zij of veel; **19** En hoedanig het land zij, waarin hetzelve woont, of het goed zij of kwaad; en hoedanig de steden zijn, in dewelke hetzelve woont, of in legers, of in sterkten; **20** Ook hoedanig het land zij, of het vet zij of mager, of er bomen in zijn of niet; en versterkt u, en neemt van de vrucht des lands. Die dagen nu waren de dagen der eerste vruchten van de wijndruiven. **21** Alzo trokken zij op, en verspiedden het land, van de woestijn Zin af tot Rechob toe, waar men gaat naar Hamath. **22** En zij trokken op in het zuiden, en kwamen tot Hebron toe en daar waren Ahiman, Sesai en Talmai, kinderen van Enak; Hebron nu was zeven jaren gebouwd voor Zoan in Egypte. **23** Daarna kwamen zij tot het dal Eskol, en sneden van daar een rank af met een tros wijndruiven, dien zij droegen met tweeen, op een draagstok; ook van de granaatappelen en van de vijgen. **24** Diezelve plaats noemde men het dal Eskol, ter oorzake van den tros, dien de kinderen Israels van daar afgesneden hadden. **25** Daarna keerden zij weder van het verspieden des lands, ten einde van veertig dagen. **26** En zij gingen heen, en kwamen tot Mozes en tot Aaron, en tot de gehele vergadering der kinderen Israels, in de woestijn Paran, naar Kades; en brachten bescheid weder aan hen, en aan de gehele vergadering, en lieten

hen de vrucht des lands zien. 27 En zij vertelden hem, en
zeiden: Wij zijn gekomen tot dat land, waarheen gij ons
gezonden hebt; en voorwaar, het is van melk en honig
vloeiende, en dit is zijn vrucht. 28 Behalve dat het een
sterk volk is, hetwelk in dat land woont, en de steden zijn
vast, en zeer groot; en ook hebben wij daar kinderen van
Enak gezien. 29 De Amalekieten wonen in het land van
het zuiden; maar de Hethieten, en de Jebusieten, en de
Amorieten wonen op het gebergte; en de Kanaanieten
wonen aan de zee, en aan den oever van de Jordaan.
30 Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zeide: Laat
ons vrijmoedig optrekken, en dat erfelijk bezitten; want wij
zullen dat voorzeker overweldigen! 31 Maar de mannen,
die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tot
dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan
wij. 32 Alzo brachten zij een kwaad gerucht voort van het
land, dat zij verspied hadden, aan de kinderen Israels,
zeggende: Dat land, door hetwelk wij doorgegaan zijn, om
het te verspieden, is een land, dat zijn inwoners verteert;
en al het volk, hetwelk wij in het midden van hetzelve
gezien hebben, zijn mannen van grote lengte. 33 Wij
hebben ook daar de reuzen gezien, en de kinderen van
Enak, van de reuzen; en wij waren als sprinkhanen in onze
ogen, alzo waren wij ook in hun ogen.

14 Toen verhief zich de gehele vergadering, en zij hieven
hun stem op, en het volk weende in dienzelven
nacht. 2 En al de kinderen Israels murmureerden tegen
Mozes en tegen Aaron; en de gehele vergadering zeide tot
hen: Och, of wij in Egypteland gestorven waren! of, och, of
wij in deze woestijn gestorven waren! 3 En waarom brengt
ons de HEERE naar dat land, dat wij door het zwaard
vallen, en onze vrouwen, en onze kinderkens ten roof
worden? Zou het ons niet goed zijn naar Egypte weder te
keren? 4 En zij zeiden de een tot den ander: Laat ons
een hoofd opwerpen, en wederkeren naar Egypte! 5 Toen
vielen Mozes en Aaron op hun aangezichten, voor het
aangezicht van de ganse gemeente der vergadering van
de kinderen Israels. 6 En Jozua, de zoon van Nun, en
Kaleb, de zoon van Jefunne, zijnde van degenen, die dat
land verspied hadden, scheurden hun klederen. 7 En zij
spraken tot de ganse vergadering der kinderen Israels,
zeggende: Het land, door hetwelk wij getrokken zijn, om
hetzelve te verspieden, is een uitermate goed land. 8
Indien de HEERE een welgevallen aan ons heeft, zo zal
Hij ons in dat land brengen, en zal ons dat geven; een
land, hetwelk van melk en honig is vloeiende. 9 Alleen zijt
tegen den HEERE niet wederspannig! en vreest gij niet het
volk dezes lands; want zij zijn ons brood! hun schaduw
is van hen geweken, en de HEERE is met ons; vreest
hen niet! 10 Toen zeide de ganse vergadering, dat men
hen met stenen stenigen zoude. Maar de heerlijkheid des
HEEREN verscheen in de tent der samenkomst, voor al de
kinderen Israels. 11 En de HEERE zeide tot Mozes: Hoe
lang zal mij dit volk tergen? En hoe lang zullen zij aan Mij
niet geloven, door alle tekenen, die Ik in het midden van
hen gedaan heb? 12 Ik zal het met pestilentie slaan, en Ik
zal het verstoten; en Ik zal u tot een groter en sterker volk
maken, dan dit is. 13 En Mozes zeide tot den HEERE: Zo
zullen het de Egyptenaars horen; want Gij hebt door Uw
kracht dit volk uit het midden van hen doen optrekken;
14 En zij zullen zeggen tot de inwoners van dit land, die
gehoord hebben, dat Gij, HEERE! in het midden van dit
volk zijt; dat Gij HEERE! oog aan oog gezien wordt, dat
Uw wolk over hen staat, en Gij in een wolkkolom voor
hun aangezicht gaat des daags, en in een vuurkolom des
nachts. 15 En zoudt Gij dit volk als een enigen man doden,
zo zouden de heidenen, die Uw gerucht gehoord hebben,
spreken, zeggende: 16 Omdat de HEERE dit volk niet
kon brengen in dat land, hetwelk Hij hun gezworen had,
zo heeft Hij hen geslacht in de woestijn! 17 Nu dan, laat
toch de kracht des HEEREN groot worden, gelijk als Gij
gesproken hebt, zeggende: 18 De HEERE is lankmoedig
en groot van weldadigheid, vergevende de ongerechtigheid
en overtreding, die den schuldige geenszins onschuldig
houdt, bezoekende de ongerechtigheid der vaderen aan
de kinderen, in het derde en in het vierde lid. 19 Vergeef
toch de ongerechtigheid dezes volks, naar de grootte
Uwer goedertierenheid, en gelijk Gij ze aan dit volk, van
Egypteland af tot hiertoe, vergeven hebt! 20 En de HEERE
zeide: Ik heb hun vergeven naar uw woord. 21 Doch
zekerlijk, zo waarachtig als Ik leef, zo zal de ganse aarde
met de heerlijkheid des HEEREN vervuld worden! 22 Want
al de mannen, die gezien hebben Mijn heerlijkheid, en Mijn
tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en
Mij nu tienmaal verzocht hebben, en Mijner stem niet zijn
gehoorzaam geweest; 23 Zo zij het land, hetwelk Ik aan
hun vaderen gezworen heb, zien zullen. Ja, geen van die
Mij getergd hebben, zullen dat zien! 24 Doch Mijn knecht
Kaleb, omdat een andere geest met hem geweest is, en hij
volhard heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot
het land, in hetwelk hij gekomen was, en zijn zaad zal het
erfelijk bezitten. 25 De Amalekieten nu en de Kanaanieten
wonen in het dal; wendt u morgen, en maakt uw reize naar
de woestijn, op den weg naar de Schelfzee. 26 Daarna
sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende: 27
Hoe lang zal Ik bij deze boze vergadering zijn, die tegen
Mij zijn murmurerende? Ik heb gehoord de murmureringen
van de kinderen Israels, waarmede zij tegen Mij zijn
murmurerende. 28 Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de HEERE, indien Ik ulieden zo niet doe, gelijk als
gij in Mijn oren gesproken hebt! 29 Uw dode lichamen
zullen in deze woestijn vallen; en al uw getelden, naar uw
gehele getal, van twintig jaren oud en daarboven, gij, die
tegen Mij gemurmureerd hebt. 30 Zo gij in dat land komt,
over hetwelk Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin
zou doen wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en
Jozua, de zoon van Nun. 31 En uw kinderkens, waarvan gij
zeidet: Zij zullen ten roof worden! die zal Ik daarin brengen,
en die zullen bekennen dat land, hetwelk gij smadelijk
verworpen hebt. 32 Maar u aangaande, uw dode lichamen
zullen in deze woestijn vallen! 33 En uw kinderen zullen
gaan weiden in deze woestijn, veertig jaren, en zullen uw

hoererijen dragen, totdat uw dode lichamen verteerd zijn in
deze woestijn. **34** Naar het getal der dagen, in welke gij
dat land verspied hebt, veertig dagen, elken dag voor elk
jaar, zult gij uw ongerechtigheden dragen, veertig jaren, en
gij zult gewaar worden Mijn afbreking. **35** Ik, de HEERE,
heb gesproken: zo Ik dit aan deze ganse boze vergadering
dergenen, die zich tegen Mij verzameld hebben, niet doe,
zij zullen in deze woestijn te niet worden, en zullen daar
sterven! **36** En die mannen, die Mozes gezonden had,
om het land te verspieden, en wedergekomen zijnde, de
ganse vergadering tegen hem hadden doen murmureren,
een kwaad gerucht over dat land voortbrengende; **37**
Diezelfde mannen, die een kwaad gerucht van dat land
voortgebracht hadden, stierven door een plaag, voor het
aangezicht des HEEREN. **38** Maar Jozua, de zoon van
Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, bleven levende
van de mannen, die heengegaan waren, om het land
te verspieden. **39** En Mozes sprak deze woorden tot al
de kinderen Israels. Toen treurde het volk zeer. **40** En
zij stonden des morgens vroeg op, en klommen op de
hoogte des bergs, zeggende: Ziet, hier zijn wij, en wij
zullen optrekken tot de plaats, die de HEERE gezegd
heeft; want wij hebben gezondigd! **41** Maar Mozes zeide:
Waarom overtreedt gij alzo het bevel des HEEREN? Want
dat zal geen voorspoed hebben. **42** Trekt niet op, want de
HEERE zal in het midden van u niet zijn; opdat gij niet
geslagen wordt, voor het aangezicht uwer vijanden. **43**
Want de Amalekieten, en de Kanaanieten zijn daar voor
uw aangezicht, en gij zult door het zwaard vallen; want,
omdat gij u afgekeerd hebt van den HEERE, zo zal de
HEERE met u niet zijn. **44** Nochtans poogden zij vermetel,
om op de hoogte des bergs te klimmen; maar de ark des
verbonds des HEEREN en Mozes scheidden niet uit het
midden des legers. **45** Toen kwamen af de Amalekieten en
de Kanaanieten, die in dat gebergte woonden, en sloegen
hen, en versmeten hen, tot Horma toe.

15 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen:
Wanneer gij gekomen zult zijn in het land uwer woningen,
dat Ik u geven zal; **3** En gij een vuuroffer den HEERE zult
doen, een brandoffer, of slachtoffer, om af te zonderen een
gelofte, of in een vrijwillig offer, of in uw gezette hoogtijden,
om den HEERE een liefelijken reuk te maken, van runderen
of van klein vee; **4** Zo zal hij, die zijn offerande den HEERE
offert, een spijsoffer offeren van een tiende meelbloem,
gemengd met een vierendeel van een hin olie. **5** En wijn
ten drankoffer, een vierendeel van een hin, zult gij bereiden
tot een brandoffer of tot een slachtoffer, voor een lam. **6**
Of voor een ram zult gij een spijsoffer bereiden, van twee
tienden meelbloem, gemengd met olie, een derde deel
van een hin. **7** En wijn ten drankoffer, een derde deel
van een hin, zult gij offeren tot een liefelijken reuk den
HEERE. **8** En wanneer gij een jong rund zult bereiden
tot een brandoffer of een slachtoffer, om een gelofte af
te zonderen, of ten dankoffer den HEERE; **9** Zo zal hij
tot een jong rund offeren een spijsoffer van drie tienden
meelbloem, gemengd met olie, de helft van een hin. **10** En
wijn zult gij offeren ten drankoffer, de helft van een hin, tot
een vuuroffer van liefelijken reuk den HEERE. **11** Alzo
zal gedaan worden met den enen os, of met den enen
ram, of met het klein vee, van de lammeren, of van de
geiten. **12** Naar het getal, dat gij bereiden zult, zult gij
alzo doen met elkeen, naar hun getal. **13** Alle inboorling
zal deze dingen alzo doen, offerende een vuuroffer tot
een liefelijken reuk den HEERE. **14** Wanneer ook een
vreemdeling bij u als vreemdeling verkeert, of die in het
midden van u is, in uw geslachten, en hij een vuuroffer
zal bereiden tot een liefelijken reuk den HEERE; gelijk
als gij zult doen, alzo zal hij doen. **15** Gij, gemeente, het
zij ulieden en den vreemdeling, die als vreemdeling bij
u verkeert, enerlei inzetting: ter eeuwige inzetting bij uw
geslachten, gelijk gijlieden, alzo zal de vreemdeling voor
des HEEREN aangezicht zijn. **16** Enerlei wet en enerlei
recht zal ulieden zijn, en den vreemdeling, die bij ulieden
als vreemdeling verkeert. **17** Voorts sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende: **18** Spreek tot de kinderen Israels, en
zeg tot hen: Als gij zult gekomen zijn in het land, waarheen
Ik u inbrengen zal, **19** Zo zal het geschieden, als gij van
het brood des lands zult eten, dan zult gij den HEERE
een hefoffer offeren. **20** De eerstelingen uws deegs, een
koek zult gij tot een hefoffer offeren; gelijk het hefoffer des
dorsvloers zult gij dat offeren. **21** Van de eerstelingen
uws deegs zult gij den HEERE een hefoffer geven, bij
uw geslachten. **22** Voorts wanneer gijlieden afgedwaald
zult zijn, en niet gedaan hebben al deze geboden, die de
HEERE tot Mozes gesproken heeft; **23** Alles, wat u de
HEERE door de hand van Mozes geboden heeft; van dien
dag af, dat het de HEERE geboden heeft, en voortaan
bij uw geslachten; **24** Zo zal het geschieden, indien iets
bij dwaling gedaan, en voor de ogen der vergadering
verborgen is, dat de ganse vergadering een var, een jong
rund, zal bereiden ten brandoffer, tot een liefelijken reuk
den HEERE, met zijn spijsoffer en zijn drankoffer, naar de
wijze; en een geitenbok ten zondoffer. **25** En de priester
zal de verzoening doen voor de ganse vergadering van
de kinderen Israels, en het zal hun vergeven worden;
want het was een afdwaling, en zij hebben hun offerande
gebracht, een vuuroffer den HEERE, en hun zondoffer,
voor het aangezicht des HEEREN, over hun afdwaling.
26 Het zal dan aan de ganse vergadering der kinderen
Israels vergeven worden, ook den vreemdeling, die in
het midden van henlieden als vreemdeling verkeert; want
het is het ganse volk door dwaling overkomen. **27** En
indien een ziel door afdwaling gezondigd zal hebben, die
zal een eenjarige geit ten zondoffer offeren. **28** En de
priester zal de verzoening doen over de dwalende ziel, als
zij gezondigd heeft door afdwaling, voor het aangezicht
des HEEREN, doende de verzoening over haar; en het zal
haar vergeven worden. **29** Den inboorling der kinderen
Israels, en den vreemdeling, die in hunlieder midden
als vreemdeling verkeert, enerlei wet zal ulieden zijn,
dengene, die het door afdwaling doet. **30** Maar de ziel,

die iets gedaan zal hebben met opgeheven hand, hetzij
van inboorlingen of van vreemdelingen, die smaadt den
HEERE; en diezelve ziel zal uitgeroeid worden uit het
midden van haar volk; **31** Want zij heeft het woord des
HEEREN veracht en Zijn gebod vernietigd; diezelve ziel
zal ganselijk uitgeroeid worden; haar ongerechtigheid is op
haar. **32** Als nu de kinderen Israels in de woestijn waren,
zo vonden zij een man, hout lezende op den sabbatdag.
33 En die hem vonden, hout lezende, brachten hem tot
Mozes, en tot Aaron, en tot de ganse vergadering. **34** En
zij stelden hem in bewaring; want het was niet verklaard,
wat hem gedaan zou worden. **35** Zo zeide de HEERE tot
Mozes: Die man zal zekerlijk gedood worden; de ganse
vergadering zal hem met stenen stenigen buiten het leger.
36 Toen bracht hem de ganse vergadering uit tot buiten het
leger, en zij stenigden hem met stenen, dat hij stierf, gelijk
als de HEERE Mozes geboden had. **37** En de HEERE
sprak tot Mozes, zeggende: **38** Spreek tot de kinderen
Israels, en zeg tot hen: Dat zij zich snoertjes maken aan
de hoeken hunner klederen, bij hun geslachten; en op de
snoertjes des hoeks zullen zij een hemelsblauwen draad
zetten. **39** En hij zal ulieden aan de snoertjes zijn, opdat gij
het aanziet, en aan al de geboden des HEEREN gedenkt,
en die doet; en gij zult naar uw hart, en naar uw ogen niet
sporen, die gij zijt nahoererende; **40** Opdat gij gedenkt en
doet al Mijn geboden, en uw God heilig zijt. **41** Ik ben de
HEERE, uw God, Die u uit Egypteland uitgevoerd heb, om
u tot een God te zijn; Ik ben de HEERE, uw God!

16 Korach nu, de zoon van Jizhar, zoon van Kohath,
zoon van Levi, nam tot zich zo Dathan als Abiram,
zonen van Eliab, en On, den zoon van Peleth, zonen
van Ruben. **2** En zij stonden op voor het aangezicht van
Mozes, mitsgaders tweehonderd en vijftig mannen uit de
kinderen Israels, oversten der vergadering, de geroepenen
der samenkomst, mannen van naam. **3** En zij vergaderden
zich tegen Mozes, en tegen Aaron, en zeiden tot hen: Het
is te veel voor u, want deze ganse vergadering, zij allen,
zijn heilig, en de HEERE is in het midden van hen; waarom
dan verheft gijlieden u over de gemeente des HEEREN? **4**
Als Mozes dit hoorde, zo viel hij op zijn aangezicht. **5** En hij
sprak tot Korach, en tot zijn ganse vergadering, zeggende:
Morgen vroeg dan zal de HEERE bekend maken, wie de
Zijne, en de heilige is, dien Hij tot Zich zal doen naderen;
en wien Hij verkoren zal hebben, dien zal Hij tot Zich doen
naderen. **6** Doet dit: neemt u wierookvaten, Korach en zijn
ganse vergadering; **7** En doet morgen vuur daarin, legt
reukwerk daarop voor het aangezicht des HEEREN; en
het zal geschieden, dat de man, dien de HEERE verkiezen
zal, die zal heilig zijn. Het is te veel voor u, gij, kinderen
van Levi! **8** Voorts zeide Mozes tot Korach: Hoort toch, gij,
kinderen van Levi! **9** Is het u te weinig, dat de God van
Israel u van de vergadering van Israel heeft afgescheiden,
om ulieden tot Zich te doen naderen; om den dienst van
des HEEREN tabernakel te bedienen, en te staan voor het
aangezicht der vergadering, om hen te dienen? **10** Daar
Hij u, en al uw broederen, de kinderen van Levi, met u,
heeft doen naderen; zoekt gij nu ook het priesterambt? **11**
Daarom gij, en uw ganse vergadering, gij zijt vergaderd
tegen den HEERE, want Aaron, wat is hij, dat gij tegen
hem murmureert? **12** En Mozes schikte heen, om Dathan
en Abiram, de zonen van Eliab, te roepen; maar zij zeiden:
Wij zullen niet opkomen! **13** Is het te weinig, dat gij ons uit
een land, van melk en honig vloeiende, hebt opgevoerd,
om ons te doden in de woestijn, dat gij ook uzelven ten
enenmaal over ons tot een overheer maakt? **14** Ook
hebt gij ons niet gebracht in een land, dat van melk en
honig vloeit, noch ons akkers en wijngaarden ten erfdeel
gegeven. Zult gij de ogen dezer mannen uitgraven? Wij
zullen niet opkomen! **15** Toen ontstak Mozes zeer, en
hij zeide tot den HEERE: Zie hun offer niet aan! Ik heb
niet een ezel van hen genomen, en niet een van hen
kwaad gedaan. **16** Voorts zeide Mozes tot Korach: Gij,
en uw ganse vergadering, weest voor het aangezicht des
HEEREN; gij, en zij, ook Aaron, op morgen. **17** En neemt
een ieder zijn wierookvat, en legt reukwerk daarin, en
brengt voor het aangezicht des HEEREN, een ieder zijn
wierookvat, tweehonderd en vijftig wierookvaten; ook gij,
en Aaron, een ieder zijn wierookvat. **18** Zo namen zij een
ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en legden
reukwerk daarin; en zij stonden voor de deur van de tent
der samenkomst, ook Mozes en Aaron. **19** En Korach
deed de ganse vergadering tegen hen verzamelen, aan de
deur van de tent der samenkomst. Toen verscheen de
heerlijkheid des HEEREN aan deze ganse vergadering. **20**
En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende: **21**
Scheidt u af uit het midden van deze vergadering, en Ik zal
hen als in een ogenblik verteren! **22** Maar zij vielen op hun
aangezichten, en zeiden: O God! God der geesten van alle
vlees! een enig man zal gezondigd hebben, en zult Gij U
over deze ganse vergadering grotelijks vertoornen? **23** En
de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **24** Spreek tot deze
vergadering, zeggende: Gaat op van rondom de woning
van Korach, Dathan en Abiram. **25** Toen stond Mozes op,
en ging tot Dathan en Abiram; en achter hem gingen de
oudsten van Israel. **26** En hij sprak tot de vergadering,
zeggende: Wijkt toch af van de tenten dezer goddeloze
mannen, en roert niets aan van hetgeen hunner is, opdat
gij niet misschien verdaan wordt in al hun zonden. **27**
Zo gingen zij op van de woning van Korach, Dathan en
Abiram, van rondom; maar Dathan en Abiram gingen uit,
staande in de deur hunner tenten, met hun vrouwen, en
hun zonen, en hun kinderkens. **28** Toen zeide Mozes:
Hieraan zult gij bekennen, dat de HEERE mij gezonden
heeft, om al deze daden te doen, dat zij niet uit mijn eigen
hart zijn. **29** Indien deze zullen sterven, gelijk alle mensen
sterven, en over hen een bezoeking zal gedaan worden,
naar aller mensen bezoeking, zo heeft mij de HEERE
niet gezonden. **30** Maar indien de HEERE wat nieuws
zal scheppen, en het aardrijk zijn mond zal opendoen, en
verslinden hen met alles wat hunner is, en zij levend ter
helle zullen nedervaren; alsdan zult gij bekennen, dat deze
mannen de HEERE getergd hebben. **(Sheol h7585)** **31** En

het geschiedde, als hij geeindigd had al deze woorden te
spreken, zo werd het aardrijk, dat onder hen was, gekloofd;
32 En de aarde opende haar mond, en verslond hen met
hun huizen, en allen mensen, die Korach toebehoorden, en
al de have. **33** En zij voeren neder, zij en alles wat hunner
was, levend ter helle; en de aarde overdekte hen, en zij
kwamen om uit het midden der gemeente. **(Sheol h7585)**
34 En het ganse Israel, dat rondom hen was, vlood voor
hun geschrei; want zij zeiden: Dat ons de aarde misschien
niet verslinde! **35** Daartoe ging een vuur uit van den
HEERE, en verteerde die tweehonderd en vijftig mannen,
die reukwerk offerden. **36** En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende: **37** Zeg tot Eleazar, den zoon van Aaron, den
priester, dat hij de wierookvaten uit den brand opneme;
en strooi het vuur verre weg; want zij zijn heilig; **38** Te
weten de wierookvaten van dezen, die tegen hun zielen
gezondigd hebben; dat men uitgerekte platen daarvan
make, tot een overdeksel voor het altaar; want zij hebben
ze gebracht voor het aangezicht des HEEREN, daarom
zijn zij heilig; en zij zullen den kinderen Israels tot een
teken zijn. **39** En Eleazar, de priester, nam de koperen
wierookvaten, die de verbranden gebracht hadden, en zij
rekten ze uit tot een overtreksel voor het altaar; **40** Ter
nagedachtenis voor de kinderen Israels, opdat niemand
vreemds, die niet uit het zaad van Aaron is, nadere om
reukwerk aan te steken voor het aangezicht des HEEREN;
opdat hij niet worde als Korach, en zijn vergadering,
gelijk als hem de HEERE door den dienst van Mozes
gesproken had. **41** Maar des anderen daags murmureerde
de ganse vergadering der kinderen Israels tegen Mozes en
tegen Aaron, zeggende: Gijlieden hebt des HEEREN volk
gedood! **42** En het geschiedde, als de vergadering zich
verzamelde tegen Mozes en Aaron, en zich wendde naar
de tent der samenkomst, ziet, zo bedekte haar die wolk;
en de heerlijkheid des HEEREN verscheen. **43** Mozes nu
en Aaron kwamen tot voor de tent der samenkomst. **44**
Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **45** Maak
u op uit het midden van deze vergadering, en Ik zal
hen verteren, als in een ogenblik! Toen vielen zij op hun
aangezichten. **46** En Mozes zeide tot Aaron: Neem het
wierookvat, en doe vuur daarin van het altaar, en leg
reukwerk daarop, haastelijk gaande tot de vergadering,
doe over hen verzoening; want een grote toorn is van voor
het aangezicht des HEEREN uitgegaan, de plaag heeft
aangevangen. **47** En Aaron nam het, gelijk als Mozes
gesproken had, en liep in het midden der gemeente, en
ziet, de plaag had aangevangen onder het volk; en hij
legde reukwerk daarin, en deed verzoening over het volk.
48 En hij stond tussen de doden en tussen de levenden;
alzo werd de plaag opgehouden. **49** Die nu aan die plaag
gestorven zijn, waren veertien duizend en zevenhonderd,
behalve die gestorven waren om de zaak van Korach. **50**
En Aaron keerde weder tot Mozes aan de deur van de tent
der samenkomst; en de plaag was opgehouden.

17 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Spreek tot de kinderen Israels, en neem van hen
voor elk vaderlijk huis een staf, van al hun oversten, naar
het huis hunner vaderen, twaalf staven; eens iegelijken
naam zult gij schrijven op zijn staf. **3** Doch Aarons naam
zult gij schrijven op den staf van Levi; want een staf zal er
zijn voor het hoofd van het huis hunner vaderen. **4** En gij
zult ze wegleggen in de tent der samenkomst, voor de
getuigenis, waarheen Ik met ulieden samenkomen zal.
5 En het zal geschieden, dat de staf des mans, welke
Ik zal verkoren hebben, zal bloeien; en Ik zal stillen de
murmureringen van de kinderen Israels tegen Mij, welke zij
tegen ulieden murmureerden. **6** Mozes dan sprak tot de
kinderen Israels, en al hun oversten gaven aan hem een
staf, voor elken overste een staf, naar het huis hunner
vaderen, twaalf staven; Aarons staf was ook onder hun
staven. **7** En Mozes legde deze staven weg, voor het
aangezicht des HEEREN, in de tent der getuigenis. **8**
Het geschiedde nu des anderen daags, dat Mozes in de
tent der getuigenis inging; en ziet, Aarons staf, voor het
huis van Levi, bloeide; want hij bracht bloeisel voort, en
bloesemde bloesem, en droeg amandelen. **9** Toen bracht
Mozes al deze staven uit, van voor het aangezicht des
HEEREN, tot al de kinderen Israels; en zij zagen het, en
namen elk zijn staf. **10** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Breng de staf van Aaron weder voor de getuigenis, in
bewaring, tot een teken voor de wederspannige kinderen;
alzo zult gij een einde maken van hun murmureringen
tegen Mij, dat zij niet sterven. **11** En Mozes deed het; gelijk
als de HEERE hem geboden had, alzo deed hij. **12** Toen
spraken de kinderen Israels tot Mozes, zeggende: Zie,
wij geven den geest, wij vergaan, wij allen vergaan! **13**
Al wie enigzins nadert tot den tabernakel des HEEREN,
zal sterven; zullen wij dan den geest gevende verdaan
worden?

18 Zo zeide de HEERE tot Aaron: Gij, en uw zonen,
en het huis uws vaders met u, zult dragen de
ongerechtigheid des heiligdoms; en gij, en uw zonen met
u, zult dragen de ongerechtigheid van uw priesterambt. **2**
En ook zult gij uw broederen, den stam van Levi, den stam
uws vaders, met u doen naderen, dat zij u bijgevoegd
worden, en u dienen; maar gij, en uw zonen met u, zult
zijn voor de tent der getuigenis. **3** En zij zullen uw wacht
waarnemen, en de wacht der ganse tent; doch tot het
gereedschap des heiligdoms en het altaar zullen zij niet
naderen, opdat zij niet sterven, zo zij als gijlieden. **4** Maar
zij zullen u bijgevoegd worden, en de wacht van de tent
der samenkomst waarnemen, en allen dienst der tent; en
een vreemde zal tot u niet naderen. **5** Gijlieden nu zult
waarnemen de wacht des heiligdoms, en de wacht des
altaars; opdat er geen verbolgenheid meer zij over de
kinderen Israels. **6** Want Ik, zie, Ik heb uw broederen, de
Levieten, uit het midden der kinderen Israels genomen; zij
zijn ulieden een gave, gegeven den HEERE, om den dienst
van de tent der samenkomst te bedienen. **7** Maar gij, en
uw zonen met u, zult ulieder priesterambt waarnemen
in alle zaken des altaars, en in hetgeen van binnen den
voorhang is, dat zult gijlieden bedienen; uw priesterambt

geve Ik u tot een dienst van een geschenk; en de vreemde,
die nadert, zal gedood worden. 8 Voorts sprak de HEERE
tot Aaron: En Ik, zie, Ik heb u gegeven de wacht Mijner
hefofferen, met alle heilige dingen van de kinderen Israels
heb Ik ze u gegeven, om der zalving wil, en aan uw zonen,
tot een eeuwige inzetting. 9 Dit zult gij hebben van de
heiligheid der heiligheden, uit het vuur: al hun offeranden,
met al hun spijsoffer, en met al hun zondoffer, en met al
hun schuldoffer, dat zij Mij zullen wedergeven; het zal u
en uw zonen een heiligheid der heiligheden zijn. 10 Aan
het allerheiligste zult gij dat eten; al wat mannelijk is zal
dat eten; het zal u een heiligheid zijn. 11 Ook zal dit het
uwe zijn: het hefoffer hunner gave, met alle beweegofferen
der kinderen Israels; Ik heb ze aan u gegeven, en aan
uw zonen, en aan uw dochteren met u, tot een eeuwige
inzetting; al wie in uw huis rein is, zal dat eten. 12 Al het
beste van de olie, en al het beste van de most, en van
koren, hun eerstelingen, die zij den HEERE zullen geven,
u heb Ik ze gegeven. 13 De eerste vruchten van alles,
wat in hun land is, die zij den HEERE zullen brengen,
zullen uwe zijn; al wie in uw huis rein is, zal dat eten. 14
Al het verbannene in Israel zal het uwe zijn. 15 Al wat
de baarmoeder opent, van alle vlees, dat zij den HEERE
zullen brengen, onder de mensen, en onder de beesten,
zal het uwe zijn; doch de eerstgeborenen der mensen zult
gij ganselijk lossen; ook zult gij lossen der eerstgeborenen
der onreine beesten. 16 Die nu onder dezelve gelost
zullen worden, zult gij van een maand oud lossen, naar
uw schatting, voor het geld van vijf sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms, die is twintig gera. 17 Maar het
eerstgeborene van een koe, of het eerstgeborene van een
schaap, of het eerstgeborene van een geit zult gij niet
lossen, zij zijn heilig; hun bloed zult gij sprengen op het
altaar, en hun ver zult gij aansteken, tot een vuuroffer van
liefelijken reuk den HEERE. 18 En hun vlees zal het uwe
zijn; gelijk de beweegborst, en gelijk de rechterschouder,
zal het uwe zijn. 19 Alle hefofferen der heilige dingen, die
de kinderen Israels den HEERE zullen offeren, heb Ik aan
u gegeven, en aan uw zonen, en aan uw dochteren met u,
tot een eeuwige inzetting; het zal een eeuwig zoutverbond
zijn, voor het aangezicht des HEEREN, voor u en voor uw
zaad met u. 20 Ook zeide de HEERE tot Aaron: Gij zult in
hun land niet erven, en gij zult geen deel in het midden
van henlieden hebben; Ik ben uw deel en uw erfenis, in
het midden van de kinderen Israels. 21 En zie, aan de
kinderen van Levi heb Ik alle tienden in Israel ter erfenis
gegeven, voor hun dienst, dien zij bedienen, den dienst van
de tent der samenkomst. 22 En de kinderen Israels zullen
niet meer naderen tot de tent der samenkomst, om zonde
te dragen en te sterven. 23 Maar de Levieten, die zullen
bedienen den dienst van de tent der samenkomst, en die
zullen hun ongerechtigheid dragen; het zal een eeuwige
inzetting zijn voor uw geslachten; en in het midden van de
kinderen Israels zullen zij geen erfenis erven. 24 Want
de tienden der kinderen Israels, die zij den HEERE tot
een hefoffer zullen offeren, heb Ik aan de Levieten tot een
erfenis gegeven; daarom heb Ik tot hen gezegd: Zij zullen
in het midden van de kinderen Israels geen erfenis erven.
25 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: 26 Gij zult
ook tot de Levieten spreken, en tot hen zeggen: Wanneer
gij van de kinderen Israels de tienden zult ontvangen
hebben, die Ik u voor uw erfenis van henlieden gegeven
heb, zo zult gij daarvan een hefoffer des HEEREN offeren,
de tienden van die tienden; 27 En het zal u gerekend
worden tot uw hefoffer, als koren van den dorsvloer, en als
de volheid van de perskuip. 28 Alzo zult gij ook een hefoffer
des HEEREN offeren van al uw tienden, die gij van de
kinderen Israels zult hebben ontvangen; en gij zult daarvan
des HEEREN hefoffer geven aan den priester Aaron. 29
Van al uw gaven zult gij alle hefoffer des HEEREN offeren;
van al het beste van die, van zijn heiliging daarvan. 30 Gij
zult dan tot hen zeggen: Als gij deszelfs beste daarvan
offert, zo zal het den Levieten toegerekend worden als
een inkomen des dorsvloers, en als een inkomen des
perskuips. 31 En gij zult dat eten in alle plaatsen, gij en uw
huis; want het is ulieden een loon voor uw dienst in de
tent der samenkomst. 32 Zo zult gij daarover geen zonde
dragen, als gij deszelfs beste daarvan offert; en gij zult de
heilige dingen van de kinderen Israels niet ontheiligen,
opdat gij niet sterft.

19 Wijders sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron,
zeggende: 2 Dit is de inzetting van de wet, die de
HEERE geboden heeft, zeggende: Spreek tot de kinderen
Israels, dat zij tot u brengen een rode volkomen vaars, in
welke geen gebrek is, op welke geen juk gekomen is. 3
En gij zult die geven aan Eleazar, den priester; en hij zal
haar uitbrengen tot buiten het leger, en men zal haar voor
zijn aangezicht slachten. 4 En Eleazar, den priester, zal
van haar bloed met zijn vinger nemen, en hij zal van haar
bloed recht tegenover de tent der samenkomst zevenmaal
sprengen. 5 Voorts zal men deze vaars voor zijn ogen
verbranden; haar vel, en haar vlees, en haar bloed, met
haar mest, zal men verbranden. 6 En de priester zal nemen
cederhout, en hysop, en scharlaken, en werpen ze in het
midden van den brand dezer vaars. 7 Dan zal de priester
zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden, en
daarna in het leger gaan; en de priester zal onrein zijn
tot aan den avond. 8 Ook die haar verbrand heeft, zal
zijn klederen met water wassen, en zijn vlees met water
baden, en onrein zijn tot aan den avond. 9 En een rein
man zal de as dezer vaars verzamelen, en buiten het leger
in een reine plaats wegleggen; en het zal zijn ter bewaring
voor de vergadering van de kinderen Israels, tot het water
der afzondering; het is ontzondiging. 10 En die de as
dezer vaars verzameld heeft, zal zijn klederen wassen, en
onrein zijn tot aan den avond. Dit zal den kinderen Israels,
en den vreemdeling, die in het midden van henlieden als
vreemdeling verkeert, tot een eeuwige inzetting zijn. 11
Wie een dode, enig dood lichaam van een mens, aanroert,
die zal zeven dagen onrein zijn. 12 Op den derden dag zal
hij zich daarmede ontzondigen, zo zal hij op den zevenden
dag rein zijn; maar indien hij zich op den derden dag niet

ontzondigt, zo zal hij op den zevenden dag niet rein zijn.
13 Al wie een dode, het dode lichaam eens mensen, die
gestorven zal zijn, aanroert, en zich niet ontzondigd zal
hebben, die verontreinigt den tabernakel des HEEREN;
daarom zal die ziel uitgeroeid worden uit Israel; omdat het
water der afzondering op hem niet gesprengd is, zal hij
onrein zijn; zijn onreinigheid is nog in hem. 14 Dit is de
wet, wanneer een mens zal gestorven zijn in een tent: al
wie in die tent ingaat, en al wie in die tent is, zal zeven
dagen onrein zijn. 15 Ook alle open gereedschap, waarop
geen deksel gebonden is, dat is onrein. 16 En al wie in
het open veld een, die met het zwaard verslagen is, of
een dode, of het gebeente eens mensen, of een graf
zal aangeroerd hebben, zal zeven dagen onrein zijn. 17
Voor een onreine nu zullen zij nemen van het stof des
brands der ontzondiging, en daarop levend water doen
in een vat. 18 En een rein man zal hysop nemen, en in
dat water dopen, en sprengen het aan die tent, en op
al het gereedschap, en aan de zielen, die daar geweest
zijn; insgelijks aan dengene, die een gebeente, of een
verslagene, of een dode, of een graf aangeroerd heeft. 19
En de reine zal den onreine op den derden dag, en op den
zevenden dag besprengen; en op den zevenden dag zal
hij hem ontzondigen; en hij zal zijn klederen wassen, en
zich met water baden, en op den avond rein zijn. 20 Wie
daarentegen onrein zal zijn, en zich niet zal ontzondigen,
die ziel zal uit het midden der gemeente uitgeroeid worden;
want hij heeft het heiligdom des HEEREN verontreinigd,
het water der afzondering is op hem niet gesprengd, hij is
onrein. 21 Dit zal hunlieden zijn tot een eeuwige inzetting.
En die het water der afzondering sprengt, zal zijn klederen
wassen; ook wie het water der afzondering aanroert, die
zal onrein zijn tot aan den avond. 22 Ja, al wat die onreine
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn; en de ziel, die dat
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan den avond.

20 Als de kinderen Israels, de ganse vergadering, in de
woestijn Zin gekomen waren, in de eerste maand,
zo bleef het volk te Kades. En Mirjam stierf aldaar, en
zij werd aldaar begraven. 2 En er was geen water voor
de vergadering; toen vergaderden zij zich tegen Mozes
en tegen Aaron. 3 En het volk twistte met Mozes, en
zij spraken, zeggende: Och, of wij den geest gegeven
hadden, toen onze broeders voor het aangezicht des
HEEREN den geest gaven! 4 Waarom toch hebt gijlieden
de gemeente des HEEREN in deze woestijn gebracht,
dat wij daar sterven zouden, wij en onze beesten? 5 En
waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, om
ons te brengen in deze kwade plaats? Het is geen plaats
van zaad, noch van vijgen, noch van wijnstokken, noch
van granaatappelen; ook is er geen water om te drinken.
6 Toen gingen Mozes en Aaron van het aangezicht der
gemeente tot de deur van de tent der samenkomst, en
zij vielen op hun aangezichten; en de heerlijkheid des
HEEREN verscheen hun. 7 En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende: 8 Neem dien staf, en verzamel de vergadering,
gij en Aaron, uw broeder, en spreekt gijlieden tot den
steenrots voor hun ogen, zo zal zij hun water geven;
alzo zult gij hun water voortbrengen uit den steenrots,
en gij zult de vergadering en haar beesten drenken. 9
Toen nam Mozes den staf van voor het aangezicht des
HEEREN, gelijk als Hij hem geboden had. 10 En Mozes
en Aaron vergaderden de gemeente voor de steenrots, en
hij zeide tot hen: Hoort toch, gij wederspannigen, zullen wij
water voor ulieden uit deze steenrots hervoorbrengen? 11
Toen hief Mozes zijn hand op, en hij sloeg de steenrots
tweemaal met zijn staf; en er kwam veel waters uit, zodat
de vergadering dronk, en haar beesten. 12 Derhalve zeide
de HEERE tot Mozes en tot Aaron: Omdat gijlieden Mij
niet geloofd hebt, dat gij Mij heiligdet voor de ogen der
kinderen van Israel, daarom zult gijlieden deze gemeente
niet inbrengen in het land, hetwelk Ik hun gegeven heb. 13
Dit zijn de wateren van Meriba, daar de kinderen Israels
met den HEERE om getwist hebben; en Hij werd aan hen
geheiligd. 14 Daarna zond Mozes boden uit Kades tot den
koning van Edom, welke zeiden: Alzo zegt uw broeder
Israel: Gij weet al de moeite, die ons ontmoet is; 15 Dat
onze vaders naar Egypte afgetogen zijn, en wij in Egypte
vele dagen gewoond hebben; en dat de Egyptenaars aan
ons en onze vaderen kwaad gedaan hebben. 16 Toen
riepen wij tot den HEERE, en Hij hoorde onze stem, en Hij
zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte; en ziet, wij
zijn te Kades, en stad aan het uiterste uwer landpale. 17
Laat ons toch door uw land trekken; wij zullen niet trekken
door den akker, noch door de wijngaarden, noch zullen
het water der putten drinken; wij zullen den koninklijken
weg gaan, wij zullen niet afwijken ter rechterhand noch ter
linkerhand, totdat wij door uw landpalen zullen getrokken
zijn. 18 Doch Edom zeide tot hem: Gij zult door mij niet
trekken, opdat ik niet misschien met het zwaard uitga u
tegemoet! 19 Toen zeiden de kinderen Israels tot hem: Wij
zullen door den gebaanden weg optrekken, en indien wij
van uw water drinken, ik en mijn vee, zo zal ik deszelfs prijs
daarvoor geven; ik zal alleenlijk, zonder iets anders, te voet
doortrekken. 20 Doch hij zeide: Gij zult niet doortrekken!
En Edom is hem tegemoet uitgetrokken, met een zwaar
volk, en met een sterke hand. 21 Alzo weigerde Edom
Israel toe te laten door zijn landpale te trekken; daarom
week Israel van hem af. 22 Toen reisden zij van Kades; en
de kinderen Israels kwamen, de ganse vergadering, aan
den berg Hor. 23 De HEERE nu sprak tot Mozes, en tot
Aaron, aan den berg Hor, aan de pale van het land van
Edom, zeggende: 24 Aaron zal tot zijn volken verzameld
worden; want hij zal niet komen in het land, hetwelk Ik
aan de kinderen Israels gegeven heb, omdat gijlieden
Mijn mond wederspannig geweest zijt bij de wateren van
Meriba. 25 Neem Aaron, en Eleazar, zijn zoon, en doe hen
opklimmen tot den berg Hor. 26 En trek Aaron zijn klederen
uit, en trek ze Eleazar, zijn zoon, aan; want Aaron zal
verzameld worden, en daar sterven. 27 Mozes nu deed,
gelijk als de HEERE geboden had; want zij klommen op tot
den berg Hor, voor de ogen der ganse vergadering. 28 En
Mozes trok Aaron zijn klederen uit, en hij trok ze zijn zoon

Eleazar aan; en Aaron stierf aldaar, op de hoogte diens
bergs. Toen kwam Mozes en Eleazar van dien berg af. 29
Toen de ganse vergadering zag, dat Aaron overleden was,
zo beweenden zij Aaron dertig dagen, het ganse huis van
Israel.

21 Als de Kanaaniet, de koning van Harad, wonende
tegen het zuiden, hoorde, dat Israel door den weg
der verspieders kwam, zo streed hij tegen Israel, en hij
voerde enige gevangenen uit denzelven gevankelijk weg.
2 Toen beloofde Israel den HEERE een gelofte, en zeide:
Indien Gij dit volk geheel in mijn hand geeft, zo zal ik hun
steden verbannen. 3 De HEERE dan verhoorde de stem
van Israel, en gaf de Kanaanieten over; en hij verbande
hen en hun steden; en hij noemde den naam dier plaats
Horma. 4 Toen reisden zij van den berg Hor, op den
weg der Schelfzee, dat zij om het land der Edomieten
heentogen; doch de ziel des volks werd verdrietig op
dezen weg. 5 En het volk sprak tegen God en tegen
Mozes: Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit
Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want
hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt
over dit zeer lichte brood. 6 Toen zond de HEERE vurige
slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel
volks van Israel. 7 Daarom kwam het volk tot Mozes, en
zij zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den
HEERE en tegen u gesproken hebben; bid den HEERE,
dat Hij deze slangen van ons wegneme. Toen bad Mozes
voor het volk. 8 En de HEERE zeide tot Mozes: Maak
u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal
geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet,
zo zal hij leven. 9 En Mozes maakte een koperen slang,
en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een
slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en
hij bleef levend. 10 Toen verreisden de kinderen Israels,
en zij legerden zich te Oboth. 11 Daarna reisden zij van
Oboth, en legerden zich aan de heuvelen van Abarim in
de woestijn, die tegenover Moab is, tegen den opgang der
zon. 12 Van daar reisden zij, en legerden zich bij de beek
Zered. 13 Van daar reisden zij, en legerden zich aan deze
zijde van de Arnon, welke in de woestijn is, uitgaande uit
de landpalen der Amorieten; want de Arnon is de landpale
van Moab, tussen Moab en tussen de Amorieten. 14
(Daarom wordt gezegd in het boek van de oorlogen des
HEEREN: Tegen Waheb, in een wervelwind, en tegen de
beken Arnon, 15 En den afloop der beken, die zich naar de
gelegenheid van Ar wendt, en leent aan de landpale van
Moab.) 16 En van daar reisden zij naar Beer. Dit is de put,
van welken de HEERE tot Mozes zeide: Verzamel het volk,
zo zal Ik hun water geven. 17 (Toen zong Israel dit lied:
Spring op, gij put, zingt daarvan bij beurte! 18 Gij put, dien
de vorsten gegraven hebben, dien de edelen des volks
gedolven hebben, door den wetgever, met hun staven.)
En van de woestijn reisden zij naar Mattana; 19 En van
Mattana tot Nahaliel; en van Nahaliel tot Bamoth; 20 En
van Bamoth tot het dal, dat in het veld van Moab is, aan de
hoogte van Pisga, en dat tegen de wildernis ziet. 21 Toen
zond Israel boden tot Sihon, den koning der Amorieten,
zeggende: 22 Laat mij door uw land trekken. Wij zullen
niet afwijken in de akkers, noch in de wijngaarden; wij
zullen het water der putten niet drinken; wij zullen op den
koninklijken weg gaan, totdat wij uw landpale doorgetogen
zijn. 23 Doch Sihon liet Israel niet toe, door zijn landpale te
trekken; maar Sihon vergaderde al zijn volk, en hij ging uit,
Israel tegemoet, naar de woestijn, en hij kwam te Jahza,
en streed tegen Israel; 24 Maar Israel sloeg hem met
de scherpte des zwaards, en nam zijn land in erfelijke
bezitting, van de Arnon af tot de Jabbok toe, tot aan de
kinderen Ammons; want de landpale der kinderen Ammons
was vast. 25 Alzo nam Israel al deze steden in; en Israel
woonde in al de steden der Amorieten, te Hesbon, en in al
haar onderhorige plaatsen. 26 Want Hesbon was de stad
van Sihon, den koning der Amorieten; en hij had gestreden
tegen den vorigen koning der Moabieten, en hij had al
zijn land uit zijn hand genomen, tot aan de Arnon. 27
Daarom zeggen zij, die spreekwoorden gebruiken: Komt
tot Hesbon; men bouwe en bevestige de stad van Sihon!
28 Want er is een vuur uitgegaan uit Hesbon; een vlam uit
de stad van Sihon; zij heeft verteerd Ar der Moabieten, en
de heren der hoogten van de Arnon. 29 Wee u, Moab! Gij,
volk Kamoz zijt verloren! Hij heeft zijn zonen, die ontliepen,
en zijn dochters in de gevangenis geleverd aan Sihon, den
koning der Amorieten. 30 En wij hebben hen nedergeveld!
Hesbon is verloren tot Dibon toe; en wij hebben hen
verwoest tot Nofat toe, welke tot Medeba toe reikt. 31 Alzo
woonde Israel in het land van den Amoriet. 32 Daarna
zond Mozes om Jaezer te verspieden; en zij namen haar
onderhorige plaatsen in; en hij dreef de Amorieten, die
er waren, uit de bezitting. 33 Toen wendden zij zich en
trokken op den weg van Basan; en Og, de koning van
Basan, ging uit hen tegemoet, hij en al zijn volk, tot den
strijd, en Edrei. 34 De HEERE nu zeide tot Mozes: Vrees
hem niet; want Ik heb hem in uw hand gegeven, en al
zijn volk, ook zijn land; en gij zult hem doen, gelijk als gij
Sihon, den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde,
gedaan hebt. 35 En zij sloegen hem, en zijn zonen, en al
zijn volk, alzo dat hem niemand overbleef; en zij namen
zijn land in erfelijke bezitting.

22 Daarna reisden de kinderen van Israel, en legerden
zich in de vlakken velden van Moab, aan deze zijde
van de Jordaan van Jericho. 2 Toen Balak, de zoon van
Zippor, zag al wat Israel aan de Amorieten gedaan had; 3
Zo vreesde Moab zeer voor het aangezicht dezes volks,
want het was veel; en Moab was beangstigd voor het
aangezicht van de kinderen Israels. 4 Derhalve zeide Moab
tot de oudsten der Midianieten: Nu zal deze gemeente
oplikken al wat rondom ons is, gelijk de os de groente des
velds oplikt. Te dier tijd nu was Balak, de zoon van Zippor,
koning der Moabieten. 5 Die zond boden aan Bileam,
den zoon van Beor, te Pethor, hetwelk aan de rivier is,
in het land der kinderen zijns volks, om hem te roepen,
zeggende: Zie, er is een volk uit Egypte getogen; zie, het
heeft het gezicht des lands bedekt, en het blijft liggen

recht tegenover mij. **6** En nu, kom toch, vervloek mij dit
volk, want het is machtiger dan ik; misschien zal ik het
kunnen slaan, of het uit het land verdrijven; want ik weet,
dat, wien gij zegent, die zal gezegend zijn, en wien gij
vervloekt, die zal vervloekt zijn. **7** Toen gingen de oudsten
der Moabieten, en de oudsten der Midianieten, en hadden
het loon der waarzeggingen in hun hand; alzo kwamen zij
tot Bileam, en spraken tot hem de woorden van Balak. **8**
Hij dan zeide tot hen: Vernacht hier dezen nacht, zo zal ik
ulieden een antwoord wederbrengen, gelijk als de HEERE
tot mij zal gesproken hebben. Toen bleven de vorsten
der Moabieten bij Bileam. **9** En God kwam tot Bileam en
zeide: Wie zijn die mannen, die bij u zijn? **10** Toen zeide
Bileam tot God: Balak, de zoon van Zippor, de koning der
Moabieten, heeft hen tot mij gezonden, zeggende: **11** Zie,
er is een volk uit Egypte getogen, en het heeft het gezicht
des lands bedekt; kom nu, vervloek het mij; misschien zal
ik tegen hetzelve kunnen strijden, of het uitdrijven. **12** Toen
zeide God tot Bileam: Gij zult met hen niet trekken; gij zult
dat volk niet vloeken, want het is gezegend. **13** Toen stond
Bileam des morgens op, en zeide tot de vorsten van Balak:
Gaat naar uw land; want de HEERE weigert mij toe te
laten met ulieden te gaan. **14** Zo stonden dan de vorsten
der Moabieten op, en kwamen tot Balak, en zij zeiden:
Bileam heeft geweigerd met ons te gaan. **15** Doch Balak
voer nog voort vorsten te zenden, meer en eerlijker, dan
die waren; **16** Die tot Bileam kwamen, en hem zeiden: Alzo
zegt Balak, de zoon van Zippor: Laat u toch niet beletten
tot mij te komen! **17** Want ik zal u zeer hoog vereren, en al
wat gij tot mij zeggen zult, dat zal ik doen; zo kom toch,
vervloek mij dit volk! **18** Toen antwoordde Bileam, en zeide
tot de dienaren van Balak: Wanneer Balak mij zijn huis vol
zilver en goud gave, zo vermocht ik niet het bevel des
HEEREN mijns Gods te overtreden, om te doen klein of
groot. **19** En nu, blijft gijlieden toch ook hier dezen nacht,
opdat ik wete, wat de HEERE tot mij verder spreken zal.
20 God nu kwam tot Bileam des nachts, en zeide tot hem:
Dewijl die mannen gekomen zijn, om u te roepen, sta op,
ga met hen; en nochtans zult gij dat doen, hetwelk Ik tot u
spreken zal. **21** Toen stond Bileam des morgens op, en
zadelde zijn ezelin, en hij trok heen met de vorsten van
Moab. **22** Doch de toorn des HEEREN werd ontstoken,
omdat hij heentoog; en de Engel des HEEREN stelde
Zich in den weg, hem tot een tegenpartij; hij nu reed op
zijn ezelin, en twee zijner jongeren waren bij hem. **23** De
ezelin nu zag den Engel des HEEREN staande in den
weg, met Zijn uitgetrokken zwaard in Zijn hand; daarom
week de ezelin uit den weg, en ging in het veld. Toen
sloeg Bileam de ezelin, om dezelve naar den weg te doen
wenden. **24** Maar de Engel des HEEREN stond in een pad
der wijngaarden, zijnde een muur aan deze, en een muur
aan gene zijde. **25** Toen de ezelin den Engel des HEEREN
zag, zo klemde hij zichzelve aan den wand, en klemde
Bileams voet aan den wand; daarom voer hij voort haar te
slaan. **26** Toen ging de Engel des HEEREN noch verder,
en Hij stond in een enge plaats, waar geen weg was om te
wijken ter rechterhand noch ter linkerhand. **27** Als de ezelin
den Engel des HEEREN zag, zo legde zij zich neder onder
Bileam; en de toorn van Bileam ontstak, en hij sloeg de
ezelin met een stok. **28** De HEERE nu opende den mond
der ezelin, die tot Bileam zeide: Wat heb ik u gedaan, dat
gij mij nu driemaal geslagen hebt? **29** Toen zeide Bileam
tot de ezelin: Omdat gij mij bespot hebt; och, of ik een
zwaard in mijn hand had! want ik zoude u nu doden. **30** De
ezelin nu zeide tot Bileam: Ben ik niet uw ezelin, op welke
gij gereden hebt van toen af, dat gij mijn heer geweest zijt,
tot op dezen dag? Ben ik ooit gewend geweest u alzo te
doen? Hij dan zeide: Neen! **31** Toen ontdekte de HEERE
de ogen van Bileam, zodat hij den Engel des HEEREN
zag, staande in den weg, en Zijn uitgetrokken zwaard in
Zijn hand; daarom neigde hij het hoofd en boog zich op
zijn aangezicht. **32** Toen zeide de Engel des HEEREN tot
hem: Waarom hebt gij uw ezelin nu driemaal geslagen?
Zie, Ik ben uitgegaan u tot een tegenpartij, dewijl deze
weg van Mij afwijkt. **33** Maar de ezelin heeft Mij gezien, en
zij is nu driemaal voor Mijn aangezicht geweken; indien zij
voor Mijn aangezicht niet geweken ware, zekerlijk Ik zoude
u nu ook gedood, en haar bij het leven behouden hebben.
34 Toen zeide Bileam tot den Engel des HEEREN: Ik heb
gezondigd, want ik heb niet geweten, dat Gij mij tegemoet
op dezen weg stondt en nu, is het kwaad in Uw ogen,
ik zal wederkeren. **35** De Engel des HEEREN nu zeide
tot Bileam: Ga heen met deze mannen; maar alleenlijk
dat woord, wat Ik tot u spreken zal, dat zult gij spreken.
Alzo toog Bileam met de vorsten van Balak. **36** Als Balak
hoorde, dat Bileam kwam, zo ging hij uit, hem tegemoet,
tot de stad der Moabieten, welke aan de landpale van de
Arnon ligt, die aan het uiterste der landpale is. **37** En Balak
zeide tot Bileam: Heb ik niet ernstiglijk tot u gezonden, om
u te roepen? Waarom zijt gij niet tot mij gekomen? Kan ik
u niet te recht vereren? **38** Toen zeide Bileam tot Balak:
Zie, ik ben tot u gekomen; zal ik nu enigzins iets kunnen
spreken? Het woord, hetwelk God in mijn mond leggen
zal, dat zal ik spreken. **39** En Bileam ging met Balak; en
zij kwamen te Kirjath-Huzzoth. **40** Toen slachtte Balak
runderen en schapen; en hij zond aan Bileam, en aan de
vorsten, die bij hem waren. **41** En het geschiedde des
morgens, dat Balak Bileam nam, en voerde hem op de
hoogten van Baal, dat hij van daar zag het uiterste des
volks.

23 Toen zeide Bileam tot Balak: Bouw mij hier zeven
altaren, en bereid mij hier zeven varren en zeven
rammen. **2** Balak nu deed, gelijk als Bileam gesproken
had; en Balak en Bileam offerden een var en een ram, op
elk altaar. **3** Toen zeide Bileam tot Balak: Blijf staan bij uw
brandoffer, en ik zal heengaan; misschien zal de HEERE
mij tegemoet komen; en hetgeen Hij wijzen zal, dat zal ik u
bekend maken. Toen ging hij op de hoogte. **4** Als God
Bileam ontmoet was, zo zeide hij tot Hem: Zeven altaren
heb ik toegericht, en heb een var en een ram op elk altaar
geofferd. **5** Toen legde de HEERE het woord in den mond
van Bileam, en zeide: Keer weder tot Balak, en spreek

aldus. 6 Als hij nu tot hem wederkeerde, ziet, zo stond
hij bij zijn brandoffer, hij en al de vorsten der Moabieten.
7 Toen hief hij zijn spreuk op, en zeide: Uit Syrie heeft
mij Balak, de koning der Moabieten, laten halen, van het
gebergte tegen het oosten, zeggende: Kom, vervloek mij
Jakob, en kom, scheld Israel! 8 Wat zal ik vloeken, dien
God niet vloekt; en wat zal ik schelden, waar de HEERE
niet scheldt? 9 Want van de hoogte der steenrotsen zie ik
hem, en van de heuvelen aanschouw ik hem; ziet, dat
volk zal alleen wonen, en het zal onder de heidenen niet
gerekend worden. 10 Wie zal het stof van Jakob tellen, en
het getal, ja, het vierde deel van Israel? Mijn ziel sterve
den dood der oprechten, en mijn uiterste zij gelijk het zijne!
11 Toen zeide Balak tot Bileam: Wat hebt gij mij gedaan?
Ik heb u genomen, om mijn vijanden te vloeken; maar zie,
gij hebt hen doorgaans gezegend! 12 Hij nu antwoordde
en zeide: Zal ik dat niet waarnemen te spreken, wat de
HEERE in mijn mond gelegd heeft? 13 Toen zeide Balak
tot hem: Kom toch met mij aan een andere plaats, van
waar gij hem zult zien; gij zult niet dan zijn einde zien,
maar hem niet ganselijk zien; en vervloek hem mij van
daar! 14 Alzo nam hij hem mede tot het veld Zofim, op
de hoogte van Pisga; en hij bouwde zeven altaren, en hij
offerde een var en een ram op elk altaar. 15 Toen zeide
hij tot Balak: Blijf hier staan bij uw brandoffer, en ik zal
Hem aldaar ontmoeten. 16 Als de HEERE Bileam ontmoet
was, zo legde Hij het woord in zijn mond, en Hij zeide:
Keer weder tot Balak, en spreek alzo. 17 Toen hij tot hem
kwam, ziet, zo stond hij bij zijn brandoffer, en de vorsten
der Moabieten bij hem. Balak nu zeide tot hem: Wat heeft
de HEERE gesproken? 18 Toen hief hij zijn spreuk op, en
zeide: Sta op, Balak, en hoor! Neig uw oren tot mij, gij,
zoon van Zippor! 19 God is geen man, dat Hij liegen zou,
noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou
Hij het zeggen, en niet doen, of spreken, en niet bestendig
maken? 20 Zie, ik heb ontvangen te zegenen; dewijl Hij
zegent, zo zal ik het niet keren. 21 Hij schouwt niet aan de
ongerechtigheid in Jakob; ook ziet Hij niet aan de boosheid
in Israel. De HEERE, zijn God, is met hem, en het geklank
des Konings is bij hem. 22 God heeft hen uit Egypte
uitgevoerd; zijn krachten zijn als van een eenhoorn. 23
Want er is geen toverij tegen Jakob noch waarzeggerij
tegen Israel. Te dezer tijd zal van Jakob gezegd worden,
en van Israel, wat God gewrocht heeft. 24 Zie, het volk zal
opstaan als een oude leeuw, en het zal zich verheffen als
een leeuw; het zal zich niet neerleggen, totdat het den
roof gegeten, en het bloed der verslagenen gedronken
zal hebben! 25 Toen zeide Balak tot Bileam: Gij zult het
ganselijk noch vloeken, noch geenszins zegenen. 26 Doch
Bileam antwoordde en zeide tot Balak: Heb ik niet tot u
gesproken, zeggende: Al wat de HEERE spreken zal, dat
zal ik doen? 27 Verder zeide Balak tot Bileam: Kom toch,
ik zal u aan een ander plaats medenemen; misschien zal
het recht zijn in de ogen van dien God, dat gij het mij van
daar vervloekt. 28 Toen nam Balak Bileam mede tot de
hoogte van Peor, die tegen de woestijn ziet. 29 En Bileam
zeide tot Balak: Bouw mij hier zeven altaren, en bereid mij
hier zeven varren en zeven rammen. 30 Balak nu deed,
gelijk als Bileam gezegd had; en hij offerde een var en een
ram op elk altaar.

24 Toen Bileam zag, dat het goed was in de ogen des
HEEREN, dat hij Israel zegende, zo ging hij ditmaal
niet heen, gelijk meermalen, tot de toverijen; maar hij
stelde zijn aangezicht naar de woestijn. 2 Als Bileam zijn
ogen ophief, en Israel zag, wonende naar zijn stammen,
zo was de Geest van God op hem. 3 En hij hief zijn
spreuk op, en zeide: Bileam, de zoon van Beor, spreekt,
en de man, wien de ogen geopend zijn, spreekt! 4 De
hoorder der redenen Gods spreekt, die het gezicht des
Almachtigen ziet; die verrukt wordt, en wien de ogen
ontdekt worden! 5 Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! uw
woningen, Israel! 6 Gelijk de beken breiden zij zich uit, als
de hoven aan de rivieren; de HEERE heeft ze geplant, als
de sandelbomen, als de cederbomen aan het water. 7
Er zal water uit zijn emmeren vloeien, en zijn zaad zal in
vele wateren zijn; en zijn koning zal boven Agag verheven
worden, en zijn koninkrijk zal verhoogd worden. 8 God
heeft hem uit Egypte uitgevoerd; zijn krachten zijn als van
een eenhoorn; hij zal de heidenen, zijn vijanden, verteren,
en hun gebeente breken, en met zijn pijlen doorschieten.
9 Hij heeft zich gekromd, hij heeft zich nedergelegd, gelijk
een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen
opstaan? Zo wie u zegent, die zij gezegend, en vervloekt
zij, wie u vervloekt! 10 Toen ontstak de toorn van Balak
tegen Bileam, en hij sloeg zijn handen samen; en Balak
zeide tot Bileam: Ik heb u geroepen, om mijn vijanden
te vloeken; maar zie, gij hebt hen nu driemaal gedurig
gezegend! 11 En nu, pak u weg naar uw plaats! Ik had
gezegd, dat ik u hoog vereren zou; maar zie, de HEERE
heeft u die eer van u geweerd! 12 Toen zeide Bileam
tot Balak: Heb ik ook niet tot uw boden, die gij tot mij
gezonden hebt, gesproken, zeggende: 13 Wanneer mij
Balak zijn huis vol zilver en goud gave, zo kan ik het bevel
des HEEREN niet overtreden, doende goed of kwaad uit
mijn eigen hart; wat de HEERE spreken zal, dat zal ik
spreken. 14 En nu, zie, ik ga tot mijn volk; kom, ik zal u
raad geven, en zeggen wat dit volk uw volk doen zal in de
laatste dagen. 15 Toen hief hij zijn spreuk op, en zeide:
Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en die man, wien de
ogen geopend zijn, spreekt! 16 De hoorder der redenen
Gods spreekt, en die de wetenschap des Allerhoogsten
weet; die het gezicht des Almachtigen ziet, die verrukt
wordt, en wien de ogen ontdekt worden. 17 Ik zal hem
zien, maar nu niet; ik aanschouw Hem, maar niet nabij. Er
zal een ster voortkomen uit Jakob, en er zal een scepter uit
Israel opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan,
en zal al de kinderen van Seth verstoren. 18 En Edom zal
een erfelijke bezitting zijn; en Seir zal zijn vijanden een
erfelijke bezitting zijn; doch Israel zal kracht doen. 19 En
er zal een uit Jakob heersen, en hij zal de overigen uit de
steden ombrengen. 20 Toen hij de Amalekieten zag, zo

hief hij zijn spreuk op, en zeide: Amalek is de eersteling
der heidenen; maar zijn uiterste is ten verderve! 21 Toen
hij de Kenieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zeide:
Uw woning is vast, en gij hebt uw nest in een steenrots
gelegd. 22 Evenwel zal Kain verteerd worden, totdat u
Assur gevankelijk wegvoeren zal! 23 Voorts hief hij zijn
spreuk op, en zeide: Och, wie zal leven, als God dit doen
zal! 24 En de schepen van den oever der Chitteers, die
zullen Assur plagen, zij zullen ook Heber plagen; en hij zal
ook ten verderve zijn. 25 Toen stond Bileam op, en ging
heen, en keerde weder tot zijn plaats. Balak ging ook zijn
weg.

25 En Israel verbleef te Sittim, en het volk begon te
hoereren met de dochteren der Moabieten. 2 En
zij nodigden het volk tot de slachtofferen harer goden;
en het volk at, en boog zich voor haar goden. 3 Als nu
Israel zich koppelde aan Baal-Peor, ontstak de toorn des
HEEREN tegen Israel. 4 En de HEERE zeide tot Mozes:
Neem alle hoofden des volks, en hang ze den HEERE
tegen de zon, zo zal de hittigheid van des HEEREN toorn
gekeerd worden van Israel. 5 Toen zeide Mozes tot de
rechters van Israel: Een iedere dode zijn mannen, die zich
aan Baal-Peor gekoppeld hebben! 6 En ziet, een man uit
de kinderen Israels kwam, en bracht een Midianietin tot
zijn broederen voor de ogen van Mozes, en voor de ogen
van de ganse vergadering der kinderen Israels, toen zij
weenden voor de deur van de tent der samenkomst. 7
Toen Pinehas, de zoon van Eleazar, den zoon van Aaron,
den priester, dat zag, zo stond hij op uit het midden der
vergadering, en nam een spies in zijn hand; 8 En hij
ging den Israelietischen man na in de hoerenwinkel, en
doorstak hen beiden, den Israelietischen man en de vrouw,
door hun buik. Toen werd de plaag van over de kinderen
Israels opgehouden. 9 Degenen nu, die aan de plaag
stierven, waren vier en twintig duizend. 10 Toen sprak
de HEERE tot Mozes, zeggende: 11 Pinehas, de zoon
van Eleazar, den zoon van Aaron, den priester, heeft Mijn
grimmigheid van over de kinderen Israels afgewend, dewijl
hij Mijn ijver geijverd heeft in het midden derzelve, zodat
Ik de kinderen Israels in Mijn ijver niet vernield heb. 12
Daarom spreek: Zie, Ik geef hem Mijn verbond des vredes.
13 En hij zal hebben, en zijn zaad na hem, het verbond
des eeuwigen priesterdoms, daarom dat hij voor zijn God
geijverd, en verzoening gedaan heeft voor de kinderen
Israels. 14 De naam nu des verslagenen Israelietischen
mans, die verslagen was met de Midianietin, was Zimri,
de zoon van Salu, een overste van een vaderlijk huis der
Simeonieten. 15 En de naam der verslagene Midianietische
vrouw was Kozbi, een dochter van Zur, die een hoofd was
der volken van een vaderlijk huis onder de Midianieten. 16
Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 17 Handel
vijandelijk met de Midianieten, en versla hen; 18 Want
zij hebben vijandelijk tegen ulieden gehandeld door hun
listen, die zij listig tegen u bedacht hebben in de zaak van
Peor, en in de zaak van Kozbi, de dochter van den overste
der Midianieten, hun zuster, die verslagen is, ten dage der
plaag, om de zaak van Peor.

26 Het geschiedde nu na die plaag, dat de HEERE
sprak tot Mozes, en tot Eleazar, den zoon van Aaron,
den priester, zeggende: 2 Neem de som van de gehele
vergadering der kinderen Israels op, van twintig jaren oud
en daarboven, naar het huis hunner vaderen, al wie ten
heire in Israel uittrekt. 3 Mozes dan en Eleazar, de priester,
spraken hen aan, in de vlakke velden van Moab, aan de
Jordaan van Jericho, zeggende: 4 Dat men opneme van
twintig jaren oud en daarboven; gelijk als de HEERE Mozes
geboden had, en den kinderen Israels, die uit Egypteland
uitgetogen waren. 5 Ruben was de eerstgeborene van
Israel. De zonen van Ruben waren: Hanoch, van welken
was het geslacht der Hanochieten; van Pallu het geslacht
der Palluieten; 6 Van Hezron het geslacht der Hezronieten;
van Karmi het geslacht der Karmieten. 7 Dit zijn de
geslachten der Rubenieten; en hun getelden waren drie en
veertig duizend zevenhonderd en dertig. 8 En de zonen
van Pallu waren Eliab. 9 En de zonen van Eliab waren
Nemuel, en Dathan, en Abiram; deze Dathan en Abiram
waren de geroepenen der vergadering, die gekijf maakten
tegen Mozes en tegen Aaron, in de vergadering van
Korach, als zij gekijf tegen den HEERE maakten. 10 En de
aarde haar mond opendeed, en verslond hen met Korach,
als die vergadering stierf, toen het vuur tweehonderd en
vijftig mannen verteerde, en werden tot een teken. 11 Maar
de kinderen van Korach stierven niet. 12 De zonen van
Simeon, naar hun geslachten: van Nemuel, het geslacht
der Nemuelieten; van Jamin het geslacht der Jaminieten;
van Jachin het geslacht der Jachinieten; 13 Van Zerah
het geslacht der Zerahieten; van Saul het geslacht der
Saulieten. 14 Dat zijn de geslachten der Simeonieten:
twee en twintig duizend en tweehonderd. 15 De zonen van
Gad, naar hun geslachten: van Zefon het geslacht der
Zefonieten; van Haggi het geslacht der Haggieten; van
Suni het geslacht der Sunieten. 16 Van Ozni het geslacht
der Oznieten; van Heri het geslacht der Herieten; 17 Van
Arod het geslacht der Arodieten; van Areli het geslacht
der Arelieten. 18 Dat zijn de geslachten der zonen van
Gad, naar hun getelden: veertig duizend en vijfhonderd.
19 De zonen van Juda waren Er en Onan; maar Er en
Onan stierven in het land Kanaan. 20 Alzo waren de zonen
van Juda naar hun geslachten: van Sela het geslacht der
Selanieten; van Perez het geslacht der Perezieten; van
Zerah het geslacht der Zerahieten. 21 En de zonen van
Perez waren: van Hezron het geslacht der Hezronieten;
van Hamul het geslacht der Hamulieten. 22 Dat zijn de
geslachten van Juda, naar hun getelden: zes en zeventig
duizend en vijfhonderd. 23 De zonen van Issaschar, naar
hun geslachten, waren: van Tola het geslacht der Tolaieten;
van Puva het geslacht der Punieten; 24 Van Jasub het
geslacht der Jasubieten; van Simron het geslacht der
Simronieten. 25 Dat zijn de geslachten van Issaschar, naar
hun getelden: vier en zestig duizend en driehonderd. 26
De zonen van Zebulon, naar hun geslachten, waren: van

Sered het geslacht der Seredieten; van Elon het geslacht
der Elonieten; van Jahleel het geslacht der Jahleelieten.
27 Dat zijn de geslachten der Zebulonieten, naar hun
getelden: zestig duizend en vijfhonderd. **28** De zonen van
Jozef, naar hun geslachten, waren Manasse en Efraim. **29**
De zonen van Manasse waren: van Machir het geslacht
der Machirieten; Machir nu gewon Gilead; van Gilead
was het geslacht der Gileadieten. **30** Dit zijn de zonen
van Gilead: van Jezer het geslacht der Jezerieten; van
Helek het geslacht der Helekieten. **31** En van Asriel het
geslacht der Alrielieten; en van Sechem het geslacht
der Sechemieten; **32** En van Semida het geslacht der
Semidaieten; en van Hefer het geslacht der Heferieten. **33**
Doch Zelafead, de zoon van Hefer, had geen zonen, maar
dochters; en de namen der dochteren van Zelafead waren:
Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza. **34** Dat zijn de
geslachten van Manasse: en hun getelden waren twee en
vijftig duizend en zevenhonderd. **35** Dit zijn de zonen van
Efraim, naar hun geslachten: van Sutelah het geslacht der
Sutelahieten; van Becher het geslacht der Becherieten;
van Tahan het geslacht der Tahanieten. **36** En dit zijn de
zonen van Sutelah; van Eran het geslacht der Eranieten.
37 Dat zijn de geslachten der zonen van Efraim, naar hun
getelden: twee en dertig duizend en vijfhonderd. Dat zijn
de zonen van Jozef, naar hun geslachten. **38** De zonen
van Benjamin, naar hun geslachten: van Bela het geslacht
der Belaieten; van Asbel het geslacht der Asbelieten; van
Ahiram het geslacht der Ahirmieten; **39** Van Sefufam het
geslacht der Sufamieten; van Hufam het geslacht der
Hufamieten. **40** En de zonen van Bela waren Ard en
Naaman; van Ard het geslacht der Ardieten; van Naaman
het geslacht der Naamieten. **41** Dat zijn de zonen van
Benjamin, naar hun geslachten; en hun getelden waren vijf
en veertig duizend en zeshonderd. **42** Dit zijn de zonen
van Dan, naar hun geslachten: van Suham het geslacht
der Suhamieten; dat zijn de geslachten van Dan, naar hun
geslachten. **43** Al de geslachten der Suhamieten, naar hun
getelden, waren vier en zestig duizend en vierhonderd.
44 De zonen van Aser, naar hun geslachten, waren: van
Imna het geslacht der Imnaieten; van Isvi het geslacht
der Isvieten; van Beria het geslacht der Beriieten. **45** Van
de zonen van Beria waren: van Heber het geslacht der
Heberieten; van Malchiel het geslacht der Malchielieten.
46 En de naam der dochter van Aser was Serah. **47** Dat
zijn de geslachten der zonen van Aser, naar hun getelden:
drie en vijftig duizend en vierhonderd. **48** De zonen van
Nafthali, naar hun geslachten: van Jahzeel het geslacht der
Jahzeelieten; van Guni het geslacht der Gunieten; **49** Van
Jezer het geslacht der Jezerieten; van Sillem het geslacht
der Sillemieten. **50** Dat zijn de geslachten van Nafthali,
naar hun geslachten; en hun getelden waren vijf en veertig
duizend en vierhonderd. **51** Dat zijn de getelden van de
zonen Israels: zeshonderd een duizend zevenhonderd
en dertig. **52** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:
53 Aan dezen zal het land uitgedeeld worden ter erfenis,
naar het getal der namen. **54** Aan degenen, die veel
zijn, zult gij hun erfenis meerder maken, en aan hen,
die weinig zijn, zult gij hun erfenis minder maken; aan
een iegelijk zal, naar zijn getelden, zijn erfenis gegeven
worden. **55** Het land nochtans zal door het lot gedeeld
worden; naar de namen der stammen hunner vaderen
zullen zij erven. **56** Naar het lot zal elks erfenis gedeeld
worden tussen de velen, en de weinigen. **57** Dit zijn nu de
getelden van Levi, naar hun geslachten: van Gerson het
geslacht der Gersonieten; van Kohath het geslacht der
Kohathieten; van Merari het geslacht der Merarieten. **58**
Dit zijn de geslachten van Levi: het geslacht der Libnieten,
het geslacht der Hebronieten, het geslacht der Machlieten,
het geslacht der Muzieten, het geslacht der Korachieten.
En Kohath gewon Amram. **59** En de naam der huisvrouw
van Amram was Jochebed, de dochter van Levi, welke de
huisvrouw van Levi baarde in Egypte; en deze baarde aan
Amram, Aaron, en Mozes, en Mirjam, hun zuster. **60** En
aan Aaron werden geboren Nadab en Abihu, Eleazar en
Ithamar. **61** Nadab nu en Abihu waren gestorven, toen zij
vreemd vuur brachten voor het aangezicht des HEEREN.
62 En hun getelden waren drie en twintig duizend, al wat
mannelijk is, van een maand oud en daarboven; want
dezen werden niet geteld onder de kinderen Israels, omdat
hun geen erfenis gegeven werd onder de kinderen Israels.
63 Dat zijn de getelden van Mozes en Eleazar, den priester,
die de kinderen Israels telden in de vlakke velden van
Moab, aan de Jordaan van Jericho. **64** En onder dezen
was niemand uit de getelden van Mozes en Aaron, den
priester, als zij de kinderen Israels telden in de woestijn
van Sinai. **65** Want de HEERE had van die gezegd, dat
zij in de woestijn gewisselijk zouden sterven; en er was
niemand van hen overgebleven, dan Kaleb, de zoon van
Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

27 Toen naderden de dochteren van Zelafead, den
zoon van Hefer, den zoon van Gilead, den zoon
van Machir, den zoon van Manasse, onder de geslachten
van Manasse, den zoon van Jozef (en dit zijn de namen
zijner dochteren: Machla, Noa, en Hogla, en Milka, en
Tirza); **2** En zij stonden voor het aangezicht van Mozes, en
voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het
aangezicht van de oversten, en van de ganse vergadering,
aan de deur van de tent der samenkomst, zeggende:
3 Onze vader is gestorven in de woestijn, en hij is niet
geweest in het midden der vergadering dergenen, die zich
tegen den HEERE vergaderd hebben in de vergadering
van Korach; maar hij is in zijn zonde gestorven, en had
geen zonen. **4** Waarom zou de naam onzes vaders uit het
midden van zijn geslacht weggenomen worden, omdat hij
geen zoon heeft? Geef ons een bezitting in het midden
der broederen van onzen vader. **5** En Mozes bracht haar
rechtzaak voor het aangezicht des HEEREN. **6** En de
HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **7** De dochteren van
Zelafead spreken recht; gij zult haar ganselijk geven de
bezitting ener erfenis, in het midden van de broederen
haars vaders; en gij zult de erfenis haars vaders op haar
doen komen. **8** En tot de kinderen Israels zult gij spreken,

zeggende: Wanneer iemand sterft, en geen zoon heeft,
zo zult gij zijn erfenis op zijn dochter doen komen. **9** En
indien hij geen dochter heeft, zo zult gij zijn erfenis aan
zijn broederen geven. **10** Indien hij nu geen broederen
heeft, zo zult gij zijn erfenis aan de broederen zijns vaders
geven. **11** Indien ook zijn vader geen broeders heeft, zo
zult gij zijn erfenis geven aan zijn naastbestaande, die
hem de naaste van zijn geslacht is, dat hij het erfelijk
bezitte. Dit zal den kinderen Israels tot een inzetting des
rechts zijn, gelijk als de HEERE Mozes geboden heeft. **12**
Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Klim op dezen berg
Abarim, en zie dat land, hetwelk Ik den kinderen Israels
gegeven heb. **13** Wanneer gij dat gezien zult hebben,
dan zult gij tot uw volken verzameld worden, gij ook,
gelijk als uw broeder Aaron verzameld geworden is; **14**
Naardien gijlieden Mijn mond wederspannig zijt geweest in
de woestijn Zin, in de twisting der vergadering, om Mij aan
de wateren voor hun ogen te heiligen. Dat zijn de wateren
van Meriba, van Kades, in de woestijn Zin. **15** Toen sprak
Mozes tot den HEERE, zeggende: **16** Dat de HEERE, de
God der geesten van alle vlees, een man stelle over deze
vergadering. **17** Die voor hun aangezicht uitga, en die voor
hun aangezicht inga, en die hen uitleide, en die hen inleide;
opdat de vergadering des HEEREN niet zij als schapen,
die geen herder hebben. **18** Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Neem tot u Jozua, den zoon van Nun, een man, in
wien de Geest is; en leg uw hand op hem; **19** En stel hem
voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het
aangezicht der ganse vergadering; en geef hem bevel voor
hun ogen; **20** En leg op hem van uw heerlijkheid, opdat
zij horen, te weten de ganse vergadering der kinderen
Israels. **21** En hij zal voor het aangezicht van Eleazar,
den priester, staan, die voor hem raad vragen zal, naar de
wijze van Urim, voor het aangezicht des HEEREN; naar
zijn mond zullen zij uitgaan, en naar zijn mond zullen zij
ingaan, hij, en al de kinderen Israels met hem, en de ganse
vergadering. **22** En Mozes deed, gelijk als de HEERE
hem geboden had; want hij nam Jozua, en stelde hem
voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het
aangezicht der ganse vergadering. **23** En hij legde zijn
handen op hem, en gaf hem bevel; gelijk als de HEERE
door den dienst van Mozes gesproken had.

28 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2**
Gebied den kinderen Israels, en zeg tot hen: Mijn
offerande, Mijn spijze voor Mijn vuurofferen, Mijn liefelijken
reuk, zult gij waarnemen, om Mij te offeren op zijn gezetten
tijd. **3** En gij zult tot hen zeggen: Dit is het vuuroffer, hetwelk
gij den HEERE offeren zult: twee volkomen eenjarige
lammeren des daags, tot een gedurig brandoffer. **4** Het
ene lam zult gij bereiden des morgens; en het andere lam
zult gij bereiden tussen de twee avonden. **5** En een tiende
deel ener efa meelbloem, ten spijsoffer, gemengd met het
vierendeel van een hin van gestoten olie. **6** Het is het
gedurig brandoffer, hetwelk op den berg Sinai ingesteld
was tot een liefelijken reuk, een vuuroffer den HEERE. **7** En
zijn drankoffer zal zijn het vierendeel van een hin, voor het
ene lam; in het heiligdom zult gij het drankoffer des sterken
dranks den HEERE offeren. **8** En het andere lam zult gij
bereiden tussen de twee avonden; gelijk het spijsoffer des
morgens, en gelijk zijn drankoffer zult gij het bereiden,
ten vuuroffer des liefelijken reuks den HEERE. **9** Maar op
den sabbatdag twee volkomen eenjarige lammeren, en
twee tienden meelbloem, ten spijsoffer, met olie gemengd,
mitsgaders zijn drankoffer. **10** Het is het brandoffer des
sabbats op elken sabbat, boven het gedurig brandoffer, en
zijn drankoffer. **11** En in de beginselen uwer maanden zult
gij een brandoffer den HEERE offeren: twee jonge varren,
en een ram, zeven volkomen eenjarige lammeren; **12** En
drie tienden meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd,
tot den enen var; en twee tienden meelbloem ten spijsoffer,
met olie gemengd, tot den enen ram; **13** En tot elk tiende
deel meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd, tot het
ene lam; het is een brandoffer tot een liefelijken reuk, een
vuuroffer, den HEERE. **14** En hun drankofferen zullen zijn
de helft van een hin tot een var, en een derde deel van een
hin tot een ram, en een vierendeel van een hin van wijn tot
een lam; dat is het brandoffer der nieuwe maan in elke
maand, naar de maanden des jaars. **15** Daartoe zal een
geitenbok ten zondoffer den HEERE, boven het gedurige
brandoffer, bereid worden, met zijn drankoffer. **16** En in
de eerste maand, op den veertienden dag der maand,
is het pascha den HEERE. **17** En op den vijftienden
dag derzelve maand is het feest; zeven dagen zullen
ongezuurde broden gegeten worden. **18** Op den eersten
dag zal een heilige samenroeping zijn; geen dienstwerk
zult gijlieden doen; **19** Maar gij zult een vuuroffer ten
brandoffer den HEERE offeren: twee jonge varren, en een
ram, daartoe zeven eenjarige lammeren; volkomen zullen
zij u zijn. **20** En hun spijsoffer zal zijn meelbloem, met olie
gemengd; drie tienden tot een var, en twee tienden tot
een ram zult gij bereiden. **21** Tot elk zult gij een tiende
deel bereiden tot een lam, tot die zeven lammeren toe. **22**
Daarna een bok ten zondoffer, om over ulieden verzoening
te doen. **23** Behalve het morgenbrandoffer, hetwelk tot
een gedurig brandoffer is, zult gij deze dingen bereiden.
24 Achtervolgens deze dingen zult gij des daags, zeven
dagen lang, de spijze des vuuroffers bereiden tot een
liefelijken reuk den HEERE; boven dat gedurig brandoffer
zal het bereid worden, met zijn drankoffer. **25** En op den
zevenden dag zult gij een heilige samenroeping hebben;
geen dienstwerk zult gij doen. **26** Insgelijks op den dag der
eerstelingen, als gij een nieuw spijsoffer den HEERE zult
offeren naar uw werken, zult gij een heilige samenroeping
hebben; geen dienstwerk zult gij doen. **27** Dan zult gij
den HEERE een brandoffer ten liefelijken reuk offeren:
twee jonge varren, een ram, zeven eenjarige lammeren;
28 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd:
drie tienden tot een var, twee tienden tot een ram; **29**
Tot elk een tiende tot een lam, tot die zeven lammeren
toe; **30** Een geitenbok, om voor u verzoening te doen. **31**

Behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, zult gij ze
bereiden; zij zullen u volkomen zijn met hun drankofferen.

29 Desgelijks in de zevende maand, op den eersten der
maand, zult gij een heilige samenroeping hebben;
geen dienstwerk zult gij doen; het zal u een dag des
geklanks zijn. **2** Dan zult gij een brandoffer, ten liefelijken
reuk, den HEERE bereiden: een jongen var, een ram,
zeven volkomen eenjarige lammeren; **3** En hun spijsoffer
van meelbloem, met olie gemengd; drie tienden tot den
var, twee tienden tot den ram. **4** En een tiende tot een
lam, tot die zeven lammeren toe; **5** En een geitenbok
ten zondoffer, om over ulieden verzoening te doen; **6**
Behalve het brandoffer der maand, en zijn spijsoffer, en het
gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, met hun drankofferen,
naar hun wijze, ten liefelijken reuk, ten vuuroffer den
HEERE. **7** En op den tienden dezer zevende maand zult
gij een heilige samenroeping hebben, en gij zult uw zielen
verootmoedigen; geen werk zult gij doen; **8** Maar gij zult
brandoffer, ten liefelijken reuk, den HEERE offeren: een
jongen var, een ram, zeven eenjarige lammeren; volkomen
zullen zij u zijn; **9** En hun spijsoffer van meelbloem, met
olie gemend: drie tienden tot den var, twee tienden tot den
enen ram; **10** Tot elk een tiende tot een lam, tot die zeven
lammeren toe; **11** Een geitenbok ten zondoffer, behalve het
zondoffer der verzoeningen, en het gedurig brandoffer; en
zijn spijsoffer, met hun drankofferen. **12** Insgelijks op den
vijftienden dag dezer zevende maand, zult gij een heilige
samenroeping hebben; geen dienstwerk zult gij doen; maar
zeven dagen zult gij den HEERE een feest vieren. **13** En
gij zult een brandoffer ten vuuroffer offeren, ten liefelijken
reuk den HEERE: dertien jonge varren, twee rammen,
veertien eenjarige lammeren; zij zullen volkomen zijn;
14 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd:
drie tienden tot een var, tot die dertien varren toe; twee
tienden tot een ram, onder die twee rammen; **15** En tot
elke een tiende tot een lam, tot die veertien lammeren
toe; **16** En een geitenbok ten zondoffer; behalve het
gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **17**
Daarna op den tweeden dag: twaalf jonge varren, twee
rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren; **18** En
hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot de
rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
19 En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, en zijn spijsoffer, met hun drankofferen. **20** En
op den dertienden dag: elf varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren; **21** En hun spijsofferen,
en hun drankofferen tot de varren, tot de rammen, en
tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze; **22** En een
bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en zijn
spijsoffer, en zijn drankoffer. **23** Verder op den vierden dag:
tien varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige
lammeren; **24** Hun spijsoffer, en hun drankofferen tot
de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun
getal, naar de wijze; **25** En een geitenbok ten zondoffer;
behalve het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn
drankoffer. **26** En op den vijfden dag: negen varren, twee
rammen, en veertien volkomen eenjarige lammeren; **27**
En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot
de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de
wijze; **28** En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **29** Daarna
op den zesden dag: acht varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren; **30** En hun spijsoffer, en
hun drankofferen tot de varren, tot de rammen, en tot
de lammeren, in hun getal, naar de wijze; **31** En een
bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, zijn
spijsoffer, en zijn drankofferen. **32** En op den zevenden dag:
zeven varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige
lammeren; **33** En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de
varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal,
naar hun wijze; **34** En een bok ten zondoffer; behalve het
gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **35** Op
den achtsten dag zult gij een verbodsdag hebben; geen
dienstwerk zult gij doen. **36** En gij zult een brandoffer ten
vuuroffer offeren, ten liefelijken reuk den HEERE; een var,
een ram, zeven volkomen eenjarige lammeren; **37** Hun
spijsoffer, en hun drankofferen tot den var, tot den ram,
en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze; **38** En
een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en
zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **39** Deze dingen zult gij
den HEERE doen op uw gezette hoogtijden; behalve uw
geloften, en uw vrijwillige offeren, met uw brandofferen, en
met uw spijsofferen, en met uw drankofferen, en met uw
dankofferen. **40** En Mozes sprak tot de kinderen Israels
naar al wat de HEERE Mozes geboden had.

30 En Mozes sprak tot de hoofden der stammen van
de kinderen Israels, zeggende: Dit is de zaak, die de
HEERE geboden heeft: **2** Wanneer een man den HEERE
een gelofte zal beloofd, of een eed zal gezworen hebben,
zijn ziel met een verbintenis verbindende, zijn woord zal
hij niet ontheiligen; naar alles, wat uit zijn mond gegaan
is, zal hij doen. **3** Maar als een vrouw den HEERE een
gelofte zal beloofd hebben, en zich met een verbintenis
in het huis haars vaders in haar jonkheid zal verbonden
hebben; **4** En haar vader haar gelofte, en haar verbintenis,
waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal horen, en
haar vader tegen haar zal stilzwijgen, zo zullen al haar
geloften bestaan, en alle verbintenis, waarmede zij haar
ziel verbonden heeft, zal bestaan. **5** Maar indien haar
vader dat zal breken, den dage als hij het hoort, al haar
geloften, en haar verbintenissen, waarmede zij haar ziel
verbonden heeft, zullen niet bestaan; maar de HEERE
zal het haar vergeven; want haar vader heeft ze haar
doen breken. **6** Doch indien zij immers een man heeft, en
haar geloften op haar zijn, of de uitspraak harer lippen,
waarmede zij haar ziel verbonden heeft; **7** En haar man
dat zal horen, en ten dage als hij het hoort, tegen haar
zal stilzwijgen, zo zullen haar geloften bestaan, en haar
verbintenissen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft,
zullen bestaan. **8** Maar indien haar man ten dage, als hij
het hoorde, dat zal breken, en haar gelofte, die op haar
was, zal te niet maken, mitsgaders de uitspraak harer

lippen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zo zal het
de HEERE haar vergeven. 9 Aangaande de gelofte ener
weduwe, of ener verstotene: alles, waarmede zij haar ziel
verbonden heeft, zal over haar bestaan. 10 Maar indien zij
ten huize haars mans gelofte gedaan heeft, of met een
eed door verbintenis haar ziel verbonden heeft; 11 En
haar man dat gehoord, en tegen haar stil zal gezwegen
hebben, dat niet brekende; zo zullen al haar geloften
bestaan, mitsgaders alle verbintenis, waarmede zij haar
ziel verbonden heeft, zal bestaan. 12 Maar indien haar
man die dingen ganselijk te niet maakt, ten dage als hij het
hoort, niets van al wat uit haar lippen gegaan is, van haar
gelofte, en van de verbintenis harer ziel, zal bestaan; haar
man heeft ze te niet gemaakt, en de HEERE zal het haar
vergeven. 13 Alle gelofte, en allen eed der verbintenis, om
de ziel te verootmoedigen, die zal haar man bevestigen, of
die zal haar man te niet maken. 14 Maar zo haar man
tegen haar van dag tot dag ganselijk stilzwijgt, zo bevestigt
hij al haar geloften, of al haar verbintenissen, dewelke
op haar zijn; hij heeft ze bevestigd, omdat hij tegen haar
stilgezwegen heeft, ten dage als hij het hoorde. 15 Doch
zo hij ze ganselijk te niet maken zal, nadat hij het gehoord
zal hebben, zo zal hij haar ongerechtigheid dragen. 16
Dat zijn de inzettingen, die de HEERE Mozes geboden
heeft, tussen een man en zijn huisvrouw, tussen een vader
en zijn dochter, zijnde in haar jonkheid, ten huize haars
vaders.

31 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: 2 Neem
de wraak der kinderen Israels van de Midianieten;
daarna zult gij verzameld worden tot uw volken. 3 Mozes
dan sprak tot het volk, zeggende: Dat zich mannen uit u
ten strijde toerusten, en dat zij tegen de Midianieten zijn,
om de wraak des HEEREN te doen aan de Midianieten. 4
Van elken stam onder alle stammen Israels zult gij een
duizend ten strijde zenden. 5 Alzo werden geleverd uit
de duizenden van Israel, duizend van elken stam, twaalf
duizend toegerusten ten strijde. 6 En Mozes zond hen
ten strijde, duizend van elken stam, hen en Pinehas, den
zoon van Eleazar, den priester, ten strijde, met de heilige
vaten, en de trompetten des geklanks in zijn hand. 7 En
zij streden tegen de Midianieten, gelijk als de HEERE
Mozes geboden had, en zij doodden al wat mannelijk
was. 8 Daartoe doodden zij boven hun verslagenen, de
koningen der Midianieten, Evi, en Rekem, en Zur, en Hur,
en Reba, vijf koningen der Midianieten; ook doodden zij
met het zwaard Bileam, den zoon van Beor. 9 Maar de
kinderen Israels namen de vrouwen der Midianieten, en
hun kinderkens gevangen; zij roofden ook al hun beesten,
en al hun vee, en al hun vermogen. 10 Voorts al hun steden
met hun woonplaatsen, en al hun burchten verbrandden
zij met vuur. 11 En zij namen al den roof, en al den buit,
van mensen en van beesten. 12 Daarna brachten zij de
gevangenen, en den buit, en den roof, tot Mozes en tot
Eleazar, den priester, en tot de vergadering der kinderen
Israels, in het leger, in de vlakke velden van Moab, dewelke
zijn aan de Jordaan van Jericho. 13 Maar Mozes en
Eleazar, de priester, en alle oversten der vergadering,
gingen uit hen tegemoet, tot buiten voor het leger. 14 En
Mozes werd grotelijks vertoornd tegen de bevelhebbers
des heirs, de hoofdlieden der duizenden, en de hoofdlieden
der honderden, die uit den strijd van dien oorlog kwamen.
15 En Mozes zeide tot hen: Hebt gij dan alle vrouwen laten
leven? 16 Ziet, deze waren, door den raad van Bileam, den
kinderen Israels, om oorzake der overtreding tegen den
HEERE te geven, in de zaak van Peor; waardoor die plaag
werd onder de vergadering des HEEREN. 17 Nu dan,
doodt al wat mannelijk is onder de kinderkens; en doodt
alle vrouw, die door bijligging des mans een man bekend
heeft. 18 Doch al de kinderen van vrouwelijk geslacht,
die de bijligging des mans niet bekend hebben, laat voor
ulieden leven. 19 En gijlieden, legert u buiten het leger
zeven dagen; een ieder, die een mens gedood, en een
ieder, die een verslagene zult aangeroerd hebben, zult u
op den derden dag en op den zevenden dag ontzondigen,
gij en uw gevangenen. 20 Ook zult gij alle kleding, en alle
gereedschap van vellen, en alle geiten haren werk, en
gereedschap van hout, ontzondigen. 21 En Eleazar, de
priester, zeide tot de krijgslieden, die tot dien strijd getogen
waren: Dit is de inzetting der wet, die de HEERE Mozes
geboden heeft. 22 Alleen het goud en het zilver, en het
koper, het ijzer, het tin en het lood; 23 Alle ding, dat het
vuur lijdt, zult gij door het vuur laten doorgaan, dat het rein
worde; evenwel zal het door het water der afzondering
ontzondigd worden; maar al wat het vuur niet lijdt, zult
gij door het water laten doorgaan. 24 Gij zult ook uw
klederen op den zevenden dag wassen, dat gij rein wordt;
en daarna zult gij in het leger komen. 25 Verder sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende: 26 Neem op de som van
den buit der gevangenen van mensen en van beesten; gij
en Eleazar, de priester, en de hoofden van de vaderen der
vergadering. 27 En deel den buit in twee helften tussen
degenen, die den strijd aangegrepen hebben, die tot den
strijd uitgegaan zijn, en tussen de ganse vergadering. 28
Daarna zult gij een schatting voor den HEERE heffen,
van de oorlogsmannen, die tot dezen krijg uitgetogen
zijn, van vijfhonderd een ziel, uit de mensen en uit de
runderen, en uit de ezelen, en uit de schapen. 29 Van hun
helft zult gij het nemen, en den priester Eleazar geven
tot een heffing des HEEREN. 30 Maar van de helft der
kinderen Israels zult gij een gevangene van vijftig nemen,
uit de mensen, uit de runderen, uit de ezelen, en uit de
schapen, uit al de beesten; en gij zult ze aan de Levieten
geven, die de wacht van de tabernakel des HEEREN
waarnemen. 31 En Mozes, en Eleazar, de priester, deden,
gelijk als de HEERE Mozes geboden had. 32 De buit nu,
het overschot van den roof, dat het krijgsvolk geroofd had,
was zeshonderd vijf en zeventig duizend schapen; 33 En
twee en zeventig duizend runderen; 34 En een en zestig
duizend ezelen; 35 En der mensen zielen, uit de vrouwen,
die geen bijligging des mans bekend hadden, alle zielen
waren twee en dertig duizend. 36 En de helft, te weten
het deel dergenen, die tot dezen krijg uitgetogen waren,

was in getal driehonderd zeven en dertig duizend en
vijfhonderd schapen. 37 En de schatting voor den HEERE
van schapen was zeshonderd vijf en zeventig. 38 En de
runderen waren zes en dertig duizend, en hun schatting
voor den HEERE twee en zeventig. 39 En de ezelen
waren dertig duizend en vijfhonderd, en hun schatting
voor den HEERE was een en zestig. 40 En der mensen
zielen waren zestien duizend, en hun schatting voor den
HEERE twee en dertig zielen. 41 En Mozes gaf Eleazar,
den priester, de schatting van de heffing des HEEREN,
gelijk als de HEERE Mozes geboden had. 42 En van de
helft der kinderen Israels, welke Mozes afgedeeld had, van
de mannen, die gestreden hadden; 43 (Het halve deel nu
der vergadering was, uit de schapen, driehonderd zeven
en dertig duizend en vijfhonderd; 44 En de runderen waren
zes en dertig duizend; 45 En de ezelen dertig duizend en
vijfhonderd; 46 En der mensen zielen zestien duizend;
) 47 Van die helft der kinderen Israels nam Mozes een
gevangene uit vijftig, van mensen en van beesten; en hij
gaf ze aan de Levieten, die de wacht van den tabernakel
des HEEREN waarnamen, gelijk als de HEERE Mozes
geboden had. 48 Toen traden tot Mozes de bevelhebbers,
die over de duizenden des heirs waren, de hoofdlieden der
duizenden, en de hoofdlieden der honderden; 49 En zij
zeiden tot Mozes: Uw knechten hebben opgenomen de
som der krijgslieden, die onder onze hand geweest zijn;
en uit ons ontbreekt niet een man. 50 Daarom hebben
wij een offerande des HEEREN gebracht, een ieder wat
hij gekregen heeft, een gouden vat, een keten, of een
armring, een vingerring, een oorring, of een afhangenden
gordel, om voor onze zielen verzoening te doen voor het
aangezicht des HEEREN. 51 Zo nam Mozes en Eleazar,
de priester, van het goud, alle welgewrochte vaten. 52
En al het goud der heffing, dat zij den HEERE offerden,
was zestien duizend zevenhonderd en vijftig sikkelen, van
de hoofdlieden der duizenden, en van de hoofdlieden der
honderden. 53 Aangaande de krijgslieden, een iegelijk had
geroofd voor zichzelven. 54 Zo nam Mozes en Eleazar,
de priester, dat goud van de hoofdlieden der duizenden
en der honderden, en zij brachten het in de tent der
samenkomst, ter gedachtenis voor de kinderen Israels,
voor het aangezicht des HEEREN.

32 De kinderen van Ruben nu hadden veel vee, en
de kinderen van Gad hadden machtig veel; en zij
bezagen het land Jaezer, en het land van Gilead, en
ziet, deze plaats was een plaats voor vee. 2 Zo kwamen
de kinderen van Gad en de kinderen van Ruben, en
spraken tot Mozes, en tot Eleazar, den priester, en tot de
oversten der vergadering, zeggende: 3 Ataroth, en Dibon,
en Jaezer, en Nimra, en Hesbon, en Eleale, en Schebam,
en Nebo, en Behon; 4 Dit land, hetwelk de HEERE voor
het aangezicht der vergadering van Israel geslagen heeft,
is een land voor vee; en uw knechten hebben vee. 5
Voorts zeiden zij: Indien wij genade in uw ogen gevonden
hebben, dat ditzelve land aan uw knechten gegeven worde
tot een bezitting; en doe ons niet trekken over de Jordaan.
6 Maar Mozes zeide tot de kinderen van Gad en tot de
kinderen van Ruben: Zullen uw broeders ten strijde gaan,
en zult gijlieden hier blijven? 7 Waarom toch zult gij het
hart der kinderen Israels breken, dat zij niet overtrekken
naar het land, dat de HEERE hun gegeven heeft? 8 Zo
deden uw vaders, als ik hen van Kades-Barnea zond, om
dit land te bezien. 9 Als zij opgekomen waren tot aan
het dal Eskol, en dit land bezagen, zo braken zij het hart
der kinderen Israels, dat zij niet gingen naar het land, dat
de HEERE hun gegeven had. 10 Toen ontstak de toorn
des HEEREN te dien dage, en Hij zwoer, zeggende: 11
Indien deze mannen, die uit Egypte opgetogen zijn, van
twintig jaren oud en daarboven, het land zullen zien, dat Ik
Abraham, Izak en Jakob gezworen heb! Want zij hebben
niet volhard Mij na te volgen; 12 Behalve Kaleb, de zoon
van Jefunne, den Keniziet, en Jozua, de zoon van Nun;
want zij hebben volhard den HEERE na te volgen. 13 Alzo
ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij deed hen
omzwerven in de woestijn, veertig jaren, totdat verteerd
was het ganse geslacht, hetwelk gedaan had, wat kwaad
was in de ogen des HEEREN. 14 En ziet, gijlieden zijt
opgestaan in stede van uw vaderen, een menigte van
zondige mensen, om de hittigheid van des HEEREN toorn
tegen Israel te vermeerderen. 15 Wanneer gij van achter
Hem u zult afkeren, zo zal Hij wijders voortvaren het te
laten in de woestijn; en gij zult al dit volk verderven. 16
Toen traden zij toe tot hem, en zeiden: Wij zullen hier
schaapskooien bouwen voor ons vee, en steden voor
onze kinderen. 17 Maar wij zelven zullen ons toerusten,
haastende voor het aangezicht der kinderen Israels, totdat
wij hen aan hun plaats zullen gebracht hebben; en onze
kinderen zullen blijven in de vaste steden, vanwege de
inwoners des lands. 18 Wij zullen niet wederkeren tot onze
huizen, totdat zich de kinderen Israels tot erfelijke bezitters
zullen gesteld hebben, een ieder van zijn erfenis. 19
Want wij zullen met hen niet erven aan gene zijde van de
Jordaan, en verder heen, als onze erfenis ons toegekomen
zal zijn aan deze zijde van de Jordaan, tegen den opgang.
20 Toen zeide Mozes tot hen: Indien gij deze zaak doen
zult, indien gij u voor het aangezicht des HEEREN zult
toerusten ten strijde, 21 En een ieder van u, die toegerust
is, over de Jordaan zal trekken voor het aangezicht des
HEEREN, totdat Hij Zijn vijanden voor Zijn aangezicht uit
de bezitting zal verdreven hebben. 22 En het land voor het
aangezicht des HEEREN ten ondergebracht zij; zo zult gij
daarna wederkeren, en onschuldig zijn voor den HEERE
en voor Israel, en dit land zal u ter bezitting zijn voor
het aangezicht des HEEREN. 23 Indien gij daarentegen
alzo niet zult doen, ziet, zo hebt gij tegen den HEERE
gezondigd; doch gij zult uw zonde gewaar worden, als
zij u vinden zal! 24 Bouwt uw steden voor uw kinderen,
en kooien voor uw schapen; en doet, wat uit uw mond
uitgegaan is. 25 Toen spraken de kinderen van Gad en de
kinderen van Ruben tot Mozes, zeggende: Uw knechten
zullen doen, gelijk als mijn heer gebiedt. 26 Onze kinderen,

onze vrouwen, onze have en al onze beesten zullen
aldaar zijn in de steden van Gilead; 27 Maar uw knechten
zullen overtrekken, al wie ten heire toegerust is, voor het
aangezicht des HEEREN tot den strijd, gelijk als mijn heer
gesproken heeft. 28 Toen gebood Mozes, hunnenthalve,
den priester Eleazar, en Jozua, den zoon van Nun, en
den hoofden der vaderen van de stammen der kinderen
Israels; 29 En Mozes zeide tot hen: Indien de kinderen
van Gad, en de kinderen van Ruben, met ulieden over
de Jordaan zullen trekken, een ieder, die toegerust is ten
oorlog, voor het aangezicht des HEEREN, als het land
voor uw aangezicht zal ten ondergebracht zijn; zo zult gij
hun het land Gilead ter bezitting geven. 30 Maar indien zij
niet toegerust met u zullen overtrekken, zo zullen zij tot
bezitters gesteld worden in het midden van ulieden in het
land Kanaan. 31 En de kinderen van Gad en de kinderen
van Ruben antwoordden, zeggende: Wat de HEERE tot
uw knechten gesproken heeft, zullen wij alzo doen. 32
Wij zullen toegerust overtrekken voor het aangezicht des
HEEREN naar het land Kanaan; en de bezitting onzer
erfenis zullen wij hebben aan deze zijde van de Jordaan.
33 Alzo gaf Mozes hunlieden, den kinderen van Gad, en de
kinderen van Ruben, en den halven stam van Manasse,
den zoon van Jozef, het koninkrijk van Sihon, koning der
Amorieten, en het koninkrijk van Og, koning van Bazan;
het land met de steden van hetzelve in de landpalen, de
steden des lands rondom. 34 En de kinderen van Gad
bouwden Dibon, en Ataroth, en Aroer, 35 En Atroth-Sofan,
en Jaezer, en Jogbeha, 36 En Beth-Nimra, en Beth-Haran,
vaste steden en schaapskooien. 37 En de kinderen van
Ruben bouwden Hezbon, en Eleale, en Kirjathaim, 38
En Nebo, en Baal-Meon, veranderd zijnde van naam,
en Sibma; en zij noemden de namen der steden, die zij
bouwden, met andere namen. 39 En de kinderen van
Machir, den zoon van Manasse, gingen naar Gilead, en
namen dat in, en zij verdreven de Amorieten, die daarin
waren, uit de bezitting. 40 Zo gaf Mozes Gilead aan Machir,
den zoon van Manasse; en hij woonde daarin. 41 Jair nu,
de zoon van Manasse, ging heen en nam hunlieder dorpen
in, en hij noemde die Havvoth-Jair. 42 En Nobah ging
heen, en nam Kenath in, met haar onderhorige plaatsen,
en noemde ze Nobah naar zijn naam.

33 Dit zijn de reizen der kinderen Israels, die uit
Egypteland uitgetogen zijn, naar hun heiren, door
de hand van Mozes en Aaron. 2 En Mozes schreef hun
uittochten, naar hun reizen, naar den mond des HEEREN;
en dit zijn hun reizen, naar hun uittochten. 3 Zij reisden
dan van Rameses; in de eerste maand, op den vijftienden
dag der eerste maand, des anderen daags van het pascha,
togen de kinderen Israels uit door een hoge hand, voor
de ogen van alle Egyptenaren; 4 Als de Egyptenaars
begroeven degenen, welke de HEERE onder hen geslagen
had, alle eerstgeborenen; ook had de HEERE gerichten
geoefend aan hun goden. 5 Als de kinderen Israels van
Rameses verreisd waren, zo legerden zij zich te Sukkoth.
6 En zij verreisden van Sukkoth, en legerden zich in Etham,
hetwelk aan het einde der woestijn is. 7 En zij verreisden
van Etham, en keerden weder naar Pi-hachiroth, dat
tegenover Baal-Sefon is, en zij legerden zich voor Migdol.
8 En zij verreisden van Hachiroth, en gingen over, door het
midden van de zee, naar de woestijn, en zij gingen drie
dagreizen in de woestijn Etham, en legerden zich in Mara.
9 En zij verreisden van Mara, en kwamen te Elim; in Elim
nu waren twaalf waterfonteinen en zeventig palmbomen,
en zij legerden zich aldaar. 10 En zij verreisden van Elim,
en legerden zich aan de Schelfzee. 11 En zij verreisden
van de Schelfzee, en legerden zich in de woestijn Sin. 12
En zij verreisden uit de woestijn Sin, en zij legerden zich in
Dofka. 13 En zij verreisden van Dofka, en legerden zich in
Aluz. 14 En zij verreisden van Aluz, en legerden zich in
Rafidim; doch daar was geen water voor het volk, om te
drinken. 15 En zij verreisden van Rafidim, en legerden
zich in de woestijn van Sinai. 16 En zij verreisden uit de
woestijn van Sinai, en legerden zich in Kibroth-Thaava.
17 En zij verreisden van Kibroth-Thaava, en legerden
zich in Hazeroth. 18 En zij verreisden van Hazeroth, en
legerden zich in Rithma. 19 En zij verreisden van Rithma,
en legerden zich in Rimmon-Perez. 20 En zij verreisden
van Rimmon-Perez, en legerden zich in Libna. 21 En zij
verreisden van Libna, en legerden zich in Rissa. 22 En zij
verreisden van Rissa, en legerden zich in Kehelatha. 23
En zij verreisden van Kehelatha, en legerden zich in het
gebergte van Safer. 24 En zij verreisden van het gebergte
Safer, en legerden zich in Harada. 25 En zij verreisden
van Harada, en legerden zich in Makheloth. 26 En zij
verreisden van Makheloth, en legerden zich in Tachath.
27 En zij verreisden van Tachath, en legerden zich in
Tharah. 28 En zij verreisden van Tharah, en legerden zich
in Mithka. 29 En zij verreisden van Mithka, en legerden
zich in Hasmona. 30 En zij verreisden van Hasmona,
en legerden zich in Moseroth. 31 En zij verreisden van
Moseroth, en legerden zich in Bene-Jaakan. 32 En zij
verreisden van Bene-Jaakan, en legerden zich in Hor-
Gidgad. 33 En zij verreisden van Hor-gidgad, en legerden
zich in Jotbatha. 34 En zij verreisden van Jotbatha, en
legerden zich in Abrona. 35 En zij verreisden van Abrona,
en legerden zich in Ezeon-Geber. 36 En zij verreisden van
Ezeon-Geber, en legerden zich in de woestijn Zin, dat is
Kades. 37 En zij verreisden van Kades, en legerden zich
aan den berg Hor, aan het einde des lands van Edom. 38
Toen ging de priester Aaron op den berg Hor, naar den
mond des HEEREN, en stierf aldaar, in het veertigste jaar
na den uittocht van de kinderen Israels uit Egypteland, in
de vijfde maand, op den eersten der maand. 39 Aaron
nu was honderd drie en twintig jaren oud, als hij stierf op
den berg Hor. 40 En de Kanaaniet, de koning van Harad,
die in het zuiden woonde in het land Kanaan, hoorde,
dat de kinderen Israels aankwamen. 41 En zij verreisden
van den berg Hor, en legerden zich in Zalmona. 42 En zij
verreisden van Zalmona, en legerden zich in Funon. 43 En
zij verreisden van Funon, en legerden zich in Oboth. 44 En

zij verreisden van Oboth, en legerden zich aan de heuvelen
van Abarim, in de landpale van Moab. **45** En zij verreisden
van de heuvelen van Abarim, en legerden zich in Dibon-
Gad. **46** En zij verreisden van Dibon-Gad, en legerden
zich in Almon-Diblathaim. **47** En zij verreisden van Almon-
Diblathaim, en legerden zich in de bergen Abarim, tegen
Nebo. **48** En zij verreisden van de bergen Abarim, en
legerden zich in de vlakke velden der Moabieten, aan
de Jordaan van Jericho. **49** En zij legerden zich aan de
Jordaan van Beth-Jesimoth, tot aan Abel-Sittim, in de
vlakke velden der Moabieten. **50** En de HEERE sprak tot
Mozes, in de vlakke velden der Moabieten, aan de Jordaan
van Jericho, zeggende: **51** Spreek tot de kinderen Israels,
en zeg tot hen: Wanneer gijlieden over de Jordaan zult
gegaan zijn in het land Kanaan; **52** Zo zult gij alle inwoners
des lands voor uw aangezicht uit de bezitting verdrijven, en
al hun beeltenissen verderven; ook zult gij al hun gegotene
beelden verderven, en al hun hoogten verdelgen. **53** En gij
zult het land in erfelijke bezitting nemen, en daarin wonen;
want Ik heb u dat land gegeven, om hetzelve erfelijk te
bezitten. **54** En gij zult het land in erfelijke bezitting nemen
door het lot, naar uw geslachten; dengenen, die veel zijn,
zult gij hun erfenis meerder maken, en dien, die weinig zijn,
zult gij hun erfenis minder maken; waarheen voor iemand
het lot zal uitgaan, dat zal hij hebben; naar de stammen
uwer vaderen zult gij de erfenis nemen. **55** Maar indien
gij de inwoners des lands niet voor uw aangezicht uit de
bezitting zult verdrijven, zo zal het geschieden, dat, die gij
van hen zult laten overblijven, tot doornen zullen zijn in uw
ogen, en tot prikkelen in uw zijden, en u zullen benauwen
op het land, waarin gij woont. **56** En het zal geschieden,
dat Ik u zal doen, gelijk als Ik hun dacht te doen.

34 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:
2 Gebied den kinderen Israels, en zeg tot hen:
Wanneer gij in het land Kanaan ingaat, zo zal dit land zijn,
dat u ter erfenis vallen zal, het land Kanaan, naar zijn
landpalen. **3** De zuiderhoek nu zal u zijn van de woestijn
Zin, aan de zijden van Edom; en de zuider landpale zal u
zijn van het einde der Zoutzee tegen het oosten; **4** En
deze landpale zal u omgaan van het zuiden naar den
opgang van Akrabbim, en doorgaan naar Zin; en haar
uitgangen zullen zijn, van het zuiden naar Kades-Barnea;
en zij zal uitgaan naar Hazar-Addar, en doorgaan naar
Azmon. **5** Voorts zal deze landpale omgaan van Azmon
naar de rivier van Egypte, en haar uitgangen zullen zijn
naar de zee. **6** Aangaande de landpale van het westen,
daar zal u de grote zee de landpale zijn; dit zal uw landpale
van het westen zijn. **7** Voorts zal u de landpale van het
noorden deze zijn: van de grote zee af zult gij u den berg
Hor aftekenen. **8** Van den berg Hor zult gij aftekenen tot
daar men komt te Hamath; en de uitgangen dezer landpale
zullen zijn naar Zedad. **9** En deze landpale zal uitgaan
naar Zifron, en haar uitgangen zullen zijn te Hazar-Enan;
dit zal u de noorder landpale zijn. **10** Voorts zult gij u tot
een landpale tegen het oosten aftekenen van Hazar-Enan
naar Sefam. **11** En deze landpale zal afgaan van Sefam
naar Ribla, tegen het oosten van Ain; daarna zal deze
landpale afgaan en strekken langs den oever van de zee
Cinnereth oostwaarts. **12** Voorts zal deze landpale afgaan
langs de Jordaan, en haar uitgangen zullen zijn aan de
Zoutzee. Dit zal u zijn het land naar zijn landpale rondom.
13 En Mozes gebood den kinderen Israels, zeggende: Dit is
het land, dat gij door het lot ten erve innemen zult, hetwelk
de HEERE aan de negen stammen en den halven stam
van Manasse te geven geboden heeft. **14** Want de stam
van de kinderen der Rubenieten, naar het huis hunner
vaderen, en de stam van de kinderen der Gadieten, naar
het huis hunner vaderen, hebben ontvangen; mitsgaders
de halve stam van Manasse heeft zijn erfenis ontvangen.
15 Twee stammen en een halve stam hebben hun erfenis
ontvangen aan deze zijde van de Jordaan, van Jericho
oostwaarts tegen den opgang. **16** Voorts sprak de HEERE
tot Mozes, zeggende: **17** Dit zijn de namen der mannen,
die ulieden het land ten erve zullen uitdelen: Eleazar, de
priester, en Jozua, de zoon van Nun. **18** Daartoe zult gij uit
elken stam een overste nemen, om het land ten erve uit te
delen. **19** En dit zijn de namen dezer mannen: van de
stam van Juda, Kaleb, de zoon van Jefunne; **20** En van
den stam der kinderen van Simeon, Semuel, zoon van
Ammihud; **21** Van den stam van Benjamin, Elidad, zoon
van Chislon; **22** En van den stam der kinderen van Dan,
de overste Bukki, zoon van Jogli; **23** Van de kinderen van
Jozef: van den stam der kinderen van Manasse, de overste
Hanniel, zoon van Efod; **24** En van den stam der kinderen
van Efraim, de overste Kemuel, zoon van Siftan; **25** En van
den stam der kinderen van Zebulon, de overste Elizafan,
zoon van Parnach; **26** En van den stam der kinderen van
Issaschar, de overste Paltiel, zoon van Azzan; **27** En van
den stam der kinderen van Aser, de overste Achihud, zoon
van Selomi; **28** En van den stam der kinderen van Nafthali,
de overste Pedael, zoon van Ammihud. **29** Dit zijn ze,
dien de HEERE geboden heeft, den kinderen Israels de
erfenissen uit te delen, in het land Kanaan.

35 En de HEERE sprak tot Mozes, in de vlakke
velden der Moabieten, aan de Jordaan van Jericho,
zeggende: **2** Gebied den kinderen Israels, dat zij van de
erfenis hunner bezitting aan de Levieten steden zullen
geven om te bewonen; daartoe zult gijlieden aan de
Levieten voorsteden geven, aan de steden rondom dezelve.
3 En die steden zullen zij hebben om te bewonen; maar
hun voorsteden zullen zijn voor hun beesten, en voor hun
have, en voor al hun gedierte, **4** En de voorsteden der
steden, die gij aan de Levieten zult geven, zullen van
den stadsmuur af, en naar buiten, van duizend ellen zijn
rondom. **5** En gij zult meten van buiten de stad, aan den
hoek tegen het oosten, twee duizend ellen, en aan den
hoek van het zuiden, twee duizend ellen, en aan den
hoek van het westen, twee duizend ellen, en aan den
hoek van het noorden, twee duizend ellen; dat de stad in
het midden zij. Dit zullen zij hebben tot voorsteden van
de steden. **6** De steden nu, die gij aan de Levieten zult
geven, zullen zijn zes vrijsteden, die gij geven zult, opdat

de doodslager daarheen vliede; en boven dezelve zult gij
hun twee en veertig steden geven. 7 Al de steden, die
gij aan de Levieten geven zult, zullen zijn acht en veertig
steden, deze met haar voorsteden. 8 De steden, die gij
van de bezitting der kinderen Israels geven zult, zult gij van
dien, die vele heeft, vele nemen, en van dien, die weinig
heeft, weinige nemen; een ieder zal naar zijn erfenis, die
zij zullen erven, van zijn steden aan de Levieten geven. 9
Voorts sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: 10 Spreek
tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer gij over
de Jordaan gaat naar het land Kanaan. 11 Zo zult gij
maken, dat u steden tegemoet liggen, die u tot vrijsteden
zullen zijn; opdat de doodslager daarheen vliede, die een
ziel onwetend geslagen heeft. 12 En deze steden zullen
u tot een toevlucht zijn voor den bloed wreker; opdat de
doodslager niet sterve, totdat hij voor de vergadering aan
het gericht gestaan hebbe. 13 En deze steden, die gij
geven zult, zullen zes vrijsteden voor u zijn. 14 Drie dezer
vrijsteden zult gij geven op deze zijde van de Jordaan,
en drie dezer steden zult gij geven in het land Kanaan;
vrijsteden zullen het zijn. 15 Die zes steden zullen voor de
kinderen Israels, en voor den vreemdeling, en den bijwoner
in het midden van hen, tot een toevlucht zijn; opdat
daarheen vliede, wie een ziel onvoorziens slaat. 16 Maar
indien hij hem met een ijzeren instrument geslagen heeft,
dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze doodslager
zal zekerlijk gedood worden. 17 Of indien hij hem met een
handsteen, waarvan met zoude kunnen sterven, geslagen
heeft, dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze
doodslager zal zekerlijk gedood worden. 18 Of indien
hij hem met een houten handinstrument, waarvan men
zoude kunnen sterven, geslagen heeft, dat hij gestorven
zij, een doodslager is hij; deze doodslager zal zekerlijk
gedood worden. 19 De wreker des bloeds, die zal den
doodslager doden; als hij hem ontmoet, zal hij hem doden.
20 Indien hij hem ook door haat zal gestoten hebben,
of met opzet op hem geworpen heeft, dat hij gestorven
zij; 21 Of hem door vijandschap met zijn hand geslagen
heeft, dat hij gestorven zij; de slager zal zekerlijk gedood
worden, een doodslager is hij; de bloedwreker zal dezen
doodslager doden, als hij hem ontmoet. 22 Maar indien hij
hem met der haast, zonder vijandschap gestoten heeft, of
enig instrument zonder opzet op hem geworpen heeft; 23
Of onvoorziens met enigen steen, waarvan men zoude
kunnen sterven, en hij dien op hem heeft doen vallen, dat
hij gestorven zij, zo hij hem toch geen vijand was, noch
zijn kwaad zoekende; 24 Zo zal de vergadering richten
tussen den slager, en tussen den bloedwreker, naar deze
zelve rechten. 25 En de vergadering zal den doodslager
redden uit den hand des bloedwrekers, en de vergadering
zal hem doen wederkeren tot zijn vrijstad, waarheen hij
gevloden was; en hij zal daarin blijven tot den dood des
hogepriesters, dien men met de heilige olie gezalfd heeft.
26 Doch indien de doodslager enigzins zal gaan uit de
palen zijner vrijstad, waarheen hij gevloden was, 27 En de
bloedwreker hem zal vinden buiten de palen zijner vrijstad;
zo de bloedwreker den doodslager zal doden, het zal hem
geen bloedschuld zijn. 28 Want hij zou in zijn vrijstad
gebleven zijn tot den dood des hogepriesters; maar na de
dood des hogepriesters zal de doodslager wederkeren
tot het land zijner bezitting. 29 En deze dingen zullen
ulieden zijn tot een inzetting van recht, bij uw geslachten,
in al uw woningen. 30 Al wie de ziel slaat, naar den
mond der getuige zal men den doodslager doden, maar
een enig getuige zal niet getuigen tegen een ziel, dat zij
sterve. 31 En gij zult geen verzoening nemen voor de ziel
des doodslagers, die schuldig is te sterven; want hij zal
zekerlijk gedood worden. 32 Ook zult gij geen verzoening
nemen voor dien, die gevlucht is naar zijn vrijstad, dat
hij zou wederkeren, om te wonen in het land, tot den
dood des hoge priesters. 33 Zo zult gij niet ontheiligen
het land, waarin gij zijt; want het bloed ontheiligt het land;
en voor het land zal geen verzoening gedaan worden
over het bloed, dat daarin vergoten is, dan door het bloed
desgenen, die dat vergoten heeft. 34 Verontreinigt dan het
land niet, waarin gij gaat wonen, in welks midden Ik wonen
zal; want Ik ben de HEERE, wonende in het midden der
kinderen Israels.

36 En de hoofden der vaderen van het geslacht de
kinderen van Gilead, den zoon van Machir, den zoon
van Manasse, uit de geslachten der kinderen van Jozef,
traden toe, en spraken voor het aangezicht van Mozes, en
voor het aangezicht der oversten, hoofden van de vaderen
der kinderen Israels. 2 En zeiden: De HEERE heeft mijn
heer geboden, dat land door het lot aan de kinderen Israels
in erfenis te geven; en mijn heer is door den HEERE
geboden, de erfenis van onzen broeder Zelafead te geven
aan zijn dochteren. 3 Wanneer zij een van de zonen der
andere stammen van de kinderen Israels tot vrouwen
zouden worden, zo zou haar erfenis van de erfenis onzer
vaderen afgetrokken worden, en toegedaan zijn tot de
erfenis van dien stam, aan welken zij geworden zouden;
alzo zou van het lot onzer erfenis worden afgetrokken. 4
Als ook de kinderen Israels een jubeljaar zullen hebben,
zo zou haar erfenis toegedaan zijn tot de erfenis van
dien stam, aan welken zij zouden geworden zijn; alzo zou
haar erfenis van de erfenis van den stam onzer vaderen
afgetrokken worden. 5 Toen gebood Mozes den kinderen
Israels, naar des HEEREN mond, zeggende: De stam der
kinderen van Jozef spreekt recht. 6 Dit is het woord, dat
de HEERE van de dochteren van Zelafead geboden heeft,
zeggende: Laat zij dien tot vrouwen worden, die in haar
ogen goed zal zijn; alleenlijk, dat zij aan het geslacht van
haars vaders stam tot vrouwen worden. 7 Zo zal de erfenis
van de kinderen Israels niet omgewend worden van stam
tot stam; want de kinderen Israels zullen aanhangen, een
ieder aan de erfenis van den stam zijner vaderen. 8 Voorts
zal elke dochter, die een erfenis erft, van de stammen
der kinderen Israels, ter vrouw worden aan een van het
geslacht van den stam haars vaders; opdat de kinderen
Israels erfelijk bezitten, een ieder de erfenis zijner vaderen.
9 Zo zal de erfenis niet omgewend worden van den enen

stam tot den anderen; want de stammen der kinderen
Israels zullen aanhangen, een ieder aan zijn erfenis. **10**
Gelijk als de HEERE Mozes geboden had, alzo deden
de dochteren van Zelafead; **11** Want Machla, Thirza, en
Hogla, en Milka, en Noa, dochteren van Zelafead, zijn den
zonen harer ooms tot vrouwen geworden. **12** Onder de
geslachten van de kinderen van Manasse, den zoon van
Jozef, zijn zij tot vrouwen geworden; alzo bleef haar erfenis
aan den stam van het geslacht haars vaders. **13** Dat zijn
de geboden en de rechten, die de HEERE door de dienst
van Mozes aan de kinderen Israels geboden heeft, in de
vlakke velden der Moabieten, aan de Jordaan van Jericho.

Deuteronomium

1 Dit zijn de woorden, die Mozes tot gans Israel gesproken
heeft, aan deze zijde van de Jordaan, in de woestijn,
op het vlakke veld tegenover Suf, tussen Paran en tussen
Tofel, en Laban, en Hazeroth, en Dizahab. 2 Elf dag reizen
zijn het van Horeb, door den weg van het gebergte Seir, tot
aan Kades-Barnea. 3 En het is geschied in het veertigste
jaar, in de elfde maand, op den eersten der maand, dat
Mozes sprak tot de kinderen Israels, naar alles wat hem de
HEERE aan hen bevolen had; 4 Nadat hij geslagen had
Sihon, den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde,
en Og, den koning van Bazan, welke woonde in Astharoth,
te Edrei. 5 Aan deze zijde van de Jordaan, in het land van
Moab, hief Mozes aan, deze wet uit te leggen, zeggende: 6
De HEERE, onze God, sprak tot ons aan Horeb, zeggende:
Gij zijt lang genoeg bij dezen berg gebleven. 7 Keert u, en
vertrekt, en gaat in het gebergte der Amorieten, en tot al
hun geburen, in het vlakke veld, op het gebergte, en in
de laagte, en in het zuiden, en aan de havens der zee;
het land der Kanaanieten, en den Libanon, tot aan die
grote rivier, de rivier Frath. 8 Ziet, Ik heb dat land gegeven
voor uw aangezicht; gaat daarin, en bezit erfelijk het land,
dat de HEERE aan uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob
gegeven heeft, dat Hij het hun en hun zaad na hen geven
zou. 9 En ik sprak ter zelfder tijd tot u, zeggende: Ik alleen
zal u niet kunnen dragen. 10 De HEERE, uw God, heeft u
vermenigvuldigd, en ziet, gij zijt heden als de sterren des
hemels in menigte. 11 De HEERE, uwer vaderen God, doe
tot u, zo als gij nu zijt, duizendmaal meer, en Hij zegene
u, gelijk als Hij tot u gesproken heeft! 12 Hoe zoude ik
alleen uw moeite, en uw last, en uw twistzaken dragen?
13 Neemt u wijze, en verstandige, en ervarene mannen,
van uw stammen, dat ik hen tot uw hoofden stelle. 14
Toen antwoorddet gij mij, en zeidet: Dit woord is goed,
dat gij gesproken hebt, om te doen. 15 Zo nam ik de
hoofden uwer stammen, wijze en ervarene mannen, en
stelde hen tot hoofden over u, oversten van duizenden,
en oversten van honderden, en oversten van vijftigen, en
oversten van tienen, en ambtlieden voor uw stammen.
16 En ik gebood uw rechters ter zelfder tijd, zeggende:
Hoort de verschillen tussen uw broederen, en richt recht
tussen den man en tussen zijn broeder, en tussen deszelfs
vreemdeling. 17 Gij zult het aangezicht in het gericht niet
kennen; gij zult den kleine, zowel als den grote, horen;
gij zult niet vrezen voor iemands aangezicht; want het
gericht is Godes; doch de zaak, die voor u te zwaar zal
zijn, zult gij tot mij doen komen, en ik zal ze horen. 18 Alzo
gebood ik u te dier tijd alle zaken, die gij zoudt doen. 19
Toen vertogen wij van Horeb, en doorwandelden die gans
grote en vreselijke woestijn, die gij gezien hebt, op den
weg van het gebergte der Amorieten, gelijk de HEERE,
onze God, ons geboden had; en wij kwamen tot Kades-
Barnea. 20 Toen zeide ik tot ulieden: Gij zijt gekomen tot
het gebergte der Amorieten, dat de HEERE, onze God,
ons geven zal. 21 Ziet, de HEERE, uw God, heeft dat land
gegeven voor uw aangezicht; trekt op, bezit het erfelijk,
gelijk als de HEERE, uwer vaderen God, tot u gesproken
heeft; vreest niet, en ontzet u niet. 22 Toen naderdet
gij allen tot mij, en zeidet: Laat ons mannen voor ons
aangezicht heenzenden, die ons het land uitspeuren, en
ons bescheid wederbrengen, wat weg wij daarin optrekken
zullen, en tot wat steden wij komen zullen. 23 Deze zaak
nu was goed in mijn ogen; zo nam ik uit u twaalf mannen,
van elken stam een man. 24 Die keerden zich, en togen
op naar het gebergte, en kwamen tot het dal Eskol, en
verspiedden datzelve. 25 En zij namen van de vrucht des
lands in hun hand, en brachten ze tot ons af, en zeiden
ons bescheid weder, en zeiden: Het land, dat de HEERE,
onze God, ons geven zal, is goed. 26 Doch gij wildet niet
optrekken; maar gij waart den mond des HEEREN uws
Gods, wederspannig. 27 En gij murmureerdet in uw tenten,
en zeidet: Omdat de HEERE ons haat, heeft Hij ons uit
Egypteland uitgevoerd, opdat Hij ons levere in de hand der
Amorieten, om ons te verdelgen. 28 Waarheen zouden wij
optrekken? Onze broeders hebben ons hart doen smelten,
zeggende: Het is een volk, groter en langer dan wij; de
steden zijn groot, en gesterkt tot in de hemel toe; ook
hebben wij daar kinderen der Enakieten gezien. 29 Toen
zeide ik tot u: Verschrikt niet, en vreest niet voor hen. 30
De HEERE, uw God, Die voor uw aangezicht wandelt, Die
zal voor u strijden, naar alles, wat Hij bij u voor uw ogen
gedaan heeft in Egypte. 31 En in de woestijn, waar gij
gezien hebt, dat de HEERE uw God, u daarin gedragen
heeft, als een man zijn zoon draagt, op al den weg, dien
gij gewandeld hebt, totdat gij kwaamt aan deze plaats. 32
Maar door dit woord geloofdet gij niet aan den HEERE, uw
God. 33 Die voor uw aangezicht op den weg wandelde,
om u de plaats uit te zien, waar gij zoudt legeren; des
nachts in het vuur, opdat Hij u den weg wees, waarin
gij zoudt gaan, en des daags in de wolk. 34 Als nu de
HEERE de stem uwer woorden hoorde, zo werd Hij zeer
toornig, en zwoer, zeggende: 35 Zo iemand van deze
mannen, van dit kwade geslacht, zal zien dat goede land,
hetwelk Ik gezworen heb uw vaderen te zullen geven! 36
Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne; die zal het zien, en
aan hem zal Ik het land geven, waarop hij getreden heeft,
en aan zijn kinderen; omdat hij volhard heeft den HEERE
te volgen. 37 Ook vertoornde zich de HEERE op mij om
uwentwil, zeggende: Gij zult daar ook niet inkomen. 38
Jozua, de zoon van Nun, die voor uw aangezicht staat, die
zal daarin komen; sterk denzelven, want hij zal het Israel
doen erven. 39 En uw kinderkens, waarvan gij zeidet: Zij
zullen tot een roof zijn; en uw kinderen, die heden noch
goed noch kwaad weten, die zullen daarin komen, en
dien zal Ik het geven, en die zullen het erfelijk bezitten.
40 Gij daarentegen, keert u, en reist naar de woestijn,
den weg van de Schelfzee. 41 Toen antwoorddet gij, en
zeidet tot mij: Wij hebben tegen den HEERE gezondigd; wij
zullen optrekken, en strijden, naar alles, wat de HEERE,
onze God, ons geboden heeft. Als gij nu een iegelijk zijn
krijgsgereedschap aangorddet, en willens waart, om naar

het gebergte henen op te trekken, 42 Zo zeide de HEERE
tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben
niet in het midden van u; opdat gij niet voor het aangezicht
uwer vijanden geslagen wordet. 43 Doch als ik tot u sprak,
zo hoordet gij niet, maar waart den mond des HEEREN
wederspannig, en handeldet trotselijk, en toogt op naar
het gebergte. 44 Toen togen de Amorieten uit, die op dat
gebergte woonden, u tegemoet, en vervolgden u, gelijk als
de bijen doen; en zij verpletterden u in Seir tot Horma toe.
45 Als gij nu wederkwaamt en weendet voor het aangezicht
des HEEREN, zo verhoorde de HEERE uw stem niet, en
neigde Zijn oren niet tot u. 46 Alzo bleeft gij in Kades vele
dagen, naar de dagen, dat gij er bleeft.

2 Daarna keerden wij ons, en reisden naar de woestijn,
den weg van de Schelfzee, gelijk de HEERE tot mij
gesproken had, en wij togen om het gebergte Seir, vele
dagen. 2 Toen sprak de HEERE tot mij, zeggende: 3
Gijlieden hebt dit gebergte genoeg omgetogen; keert u
naar het noorden; 4 En gebied het volk, zeggende: Gij zult
doortrekken aan de landpale uwer broederen, de kinderen
van Ezau, die in Seir wonen; zij zullen wel voor u vrezen;
maar gij zult u zeer wachten. 5 Mengt u niet met hen;
want Ik zal u van hun land niet geven, ook niet tot de
betreding van een voetzool; want Ik heb Ezau het gebergte
Seir ter erfenis gegeven. 6 Spijze zult gij voor geld van
hen kopen, dat gij etet; en ook zult gij water voor geld
van hen kopen, dat gij drinket. 7 Want de HEERE, uw
God, heeft u gezegend in al het werk uwer hand; Hij kent
uw wandelen door deze zo grote woestijn; deze veertig
jaren is de HEERE, uw God, met u geweest; geen ding
heeft u ontbroken. 8 Als wij nu doorgetrokken waren
van onze broederen, de kinderen van Ezau, die in Seir
woonden, van den weg des vlakken velds, van Elath, en
van Ezeon-Geber, zo keerden wij ons, en doortogen den
weg der woestijn van Moab. 9 Toen sprak de HEERE
tot mij: Beangstig Moab niet, en meng u niet met hen in
den strijd; want Ik zal u geen erfenis van hun land geven,
dewijl Ik aan Lots kinderen Ar ter erfenis gegeven heb.
10 De Emieten woonden te voren daarin, een groot, en
menigvuldig, en lang volk, gelijk de Enakieten. 11 Dezen
werden ook voor reuzen gehouden, als de Enakieten; en
de Moabieten noemden hen Emieten. 12 Ook woonden
de Horieten te voren in Seir; maar de kinderen van Ezau
verdreven hen uit de bezitting en verdelgden hen van hun
aangezicht, en hebben in hunlieder plaats gewoond; gelijk
als Israel gedaan heeft aan het land zijner erfenis, hetwelk
de HEERE hun gegeven heeft. 13 Nu, maakt u op, en
trekt over de beek Zered. Alzo trokken wij over de beek
Zered. 14 De dagen nu, die wij gewandeld hebben van
Kades-Barnea, totdat wij over de beek Zered getogen zijn,
waren acht en dertig jaren; totdat het ganse geslacht der
krijgslieden uit het midden der heirlegers verteerd was,
gelijk de HEERE hun gezworen had. 15 Zo was ook de
hand des HEEREN tegen hen, om hen uit het midden des
heirlegers te verslaan, totdat zij verteerd waren. 16 En het
geschiedde, als al de krijgslieden verteerd waren, uit het
midden des heirlegers wegstervende, 17 Dat de HEERE
tot mij sprak, zeggende: 18 Gij zult heden doortrekken aan
Ar, de landpale van Moab; 19 En gij zult naderen tegenover
de kinderen Ammons; beangstig die niet, en meng u met
hen niet; want Ik zal u van het land der kinderen Ammons
geen erfenis geven, dewijl Ik het aan Lots kinderen ter
erfenis gegeven heb. 20 Dit werd ook voor een land der
reuzen gehouden; de reuzen woonden te voren daarin, en
de Ammonieten noemden hen Zamzummieten; 21 Een
groot, en menigvuldig, en lang volk, als de Enakieten; en
de HEERE verdelgde hen voor hun aangezicht, zodat zij
hen uit de bezitting verdreven, en aan hunlieder plaats
woonden; 22 Gelijk als Hij aan de kinderen van Ezau, die
in Seir wonen, gedaan heeft, voor welker aangezicht Hij de
Horieten verdelgde; en zij verdreven hen uit de bezitting,
en hebben aan hun plaats gewoond tot op dezen dag. 23
Ook hebben de Kafthorieten, die uit Kafthor uittogen, de
Avieten, die in Hazerim tot Gaza toe woonden, verdelgd,
en aan hun plaats gewoond. 24 Maakt u op, reist heen,
en gaat over de beek Arnon; ziet, Ik heb Sihon, den
koning van Hesbon, den Amoriet, en zijn land, in uw hand
gegeven; begint te erven, en mengt u met hen in den strijd.
25 Te dezen dage zal Ik beginnen uw schrik en uw vreze te
geven over het aangezicht der volken, onder den gansen
hemel; die uw gerucht zullen horen, die zullen sidderen, en
bang zijn van uw aangezicht. 26 Toen zond ik boden uit de
woestijn Kedemot tot Sihon, den koning van Hesbon, met
woorden van vrede, zeggende: 27 Laat mij door uw land
doortrekken; ik zal alleenlijk langs den weg voorttrekken; ik
zal noch ter rechterhand noch ter linkerhand uitwijken. 28
Verkoop mij spijze voor geld, dat ik ete, en geef mij water
voor geld, dat ik drinke; alleenlijk laat mij op mijn voeten
doortrekken; 29 Gelijk de kinderen van Ezau, die in Seir
wonen, en de Moabieten, die in Ar wonen, mij gedaan
hebben; totdat ik over de Jordaan kome in het land, dat de
HEERE, onze God, ons geven zal. 30 Maar Sihon, de
koning van Hesbon, wilde ons door hetzelve niet laten
doortrekken; want de HEERE, uw God, verhardde zijn
geest, en verstokte zijn hart, opdat Hij hem in uw hand
gave, gelijk het is te dezen dage. 31 En de HEERE zeide
tot mij: Zie, Ik heb begonnen Sihon en zijn land voor uw
aangezicht te geven; begin dan te erven, om zijn land
erfelijk te bezitten. 32 En Sihon toog uit ons tegemoet, hij
en al zijn volk, ten strijde, naar Jahaz. 33 En de HEERE,
onze God, gaf hem voor ons aangezicht; en wij sloegen
hem, en zijn zonen, en al zijn volk. 34 En wij namen te
dier tijd al zijn steden in, en wij verbanden alle steden,
mannen, en vrouwen, en kinderkens; wij lieten niemand
overblijven. 35 Het vee alleen roofden wij voor ons, en
den roof der steden, die wij innamen. 36 Van Aroer af, dat
aan den oever der beek Arnon is, en de stad, die aan de
beek is, ook tot Gilead toe, was er geen stad, die voor ons
te hoog was; de HEERE, onze God, gaf dat alles voor
ons aangezicht. 37 Behalve tot het land van de kinderen
Ammons naderdet gij niet, noch tot de ganse streek der

beek Jabbok, noch tot de steden van het gebergte, noch tot iets, dat de HEERE, onze God, ons verboden had.

3 Daarna keerden wij ons en togen op, den weg van Bazan; en Og, de koning van Bazan, trok uit ons tegemoet, hij en al zijn volk, ten strijde bij Edrei. **2** Toen zeide de HEERE tot mij: Vrees hem niet, want Ik heb hem, en al zijn volk, en zijn land, in uw hand gegeven; en gij zult hem doen, gelijk als gij Sihon, den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde, gedaan hebt. **3** En de HEERE, onze God, gaf ook Og, den koning van Bazan, en al zijn volk, in onze hand, zodat wij hem sloegen, totdat wij hem niemand lieten overblijven. **4** En wij namen te dier tijd al zijn steden; er was geen stad, die wij van hen niet namen: zestig steden, de ganse landstreek van Argob, het koninkrijk van Og in Bazan. **5** Al die steden waren met hoge muren, poorten en grendelen gesterkt, behalve zeer vele onbemuurde steden. **6** En wij verbanden dezelve, gelijk wij Sihon, den koning van Hesbon, gedaan hadden, verbannende alle steden, mannen, vrouwen en kinderen. **7** Doch al het vee en den roof van die steden roofden wij voor ons. **8** Zo namen wij te dier tijd het land uit de hand van de twee koningen der Amorieten, die aan deze zijde van de Jordaan waren, van de beek Arnon tot den berg Hermon toe; **9** (De Zidoniers noemen Hermon Sirjon; maar de Amorieten noemen hem Senir.) **10** Al de steden des platten lands, en het ganse Gilead, en het ganse Bazan, tot Salcha en Edrei toe; steden des koninkrijks van Og in Bazan. **11** Want Og, de koning van Bazan, was alleen van de overigen der reuzen overgebleven; ziet, zijn bedstede, zijnde een bedstede van ijzer, is zij niet te Rabba der kinderen Ammons? Negen ellen is haar lengte, en vier ellen haar breedte, naar eens mans elleboog. **12** Ditzelfde land nu namen wij te dier tijd in bezit; van Aroer af, dat aan de beek Arnon is, en de helft van het gebergte van Gilead, met de steden van hetzelve, gaf ik aan de Rubenieten en Gadieten. **13** En het overige van Gilead, mitsgaders het ganse Bazan, het koninkrijk van Og, gaf ik aan den halven stam van Manasse, de ganse landstreek van Argob, door het ganse Bazan; datzelve werd genoemd het land der reuzen. **14** Jair, de zoon van Manasse, kreeg de ganse landstreek van Argob, tot aan de landpale der Gezurieten en Maachathieten; en hij noemde ze naar zijn naam, Bazan Havvoth-Jair, tot op dezen dag. **15** En aan Machir gaf ik Gilead. **16** Maar aan de Rubenieten en Gadieten gaf ik van Gilead af tot aan de beek Arnon, het midden van de beek en de landpale; en tot aan de beek Jabbok, de landpale der kinderen Ammons; **17** Daartoe het vlakke veld, en de Jordaan, mitsgaders de landpale; van Cinnereth af tot aan de zee des vlakken velds, de Zoutzee, onder Asdoth-Pisga tegen het oosten. **18** Voorts gebood ik ulieden ter zelfder tijd, zeggende: De HEERE, uw God, heeft u dit land gegeven om het te erven; allen dan, die strijdbare mannen zijt, trekt gewapend door voor het aangezicht van uw broederen, de kinderen Israels. **19** Behalve uw vrouwen, en uw kinderkens, en uw vee (ik weet, dat gij veel vee hebt), zij zullen blijven in uw steden, die ik u gegeven heb; **20** Totdat de HEERE uw broederen rust geve, gelijk ulieden, dat zij ook erven het land, dat de HEERE, uw God, hun geven zal aan gene zijde van de Jordaan; dan zult gij wederkeren, elk tot zijn erfenis, die ik u gegeven heb. **21** Ook gebood ik Jozua ter zelfder tijd, zeggende: Uw ogen zien alles, wat de HEERE, ulieder God, aan deze twee koningen gedaan heeft; alzo zal de HEERE aan alle koninkrijken doen, naar welke gij henen doortrekt. **22** Vreest ze niet; want de HEERE, uw God, strijdt voor ulieden. **23** Ook bad ik den HEERE om genade, zeggende ter zelfder tijd: **24** Heere HEERE! Gij hebt begonnen Uw knecht te tonen Uw grootheid en Uw sterke hand; want wat God is er in den hemel en op de aarde, die doen kan naar Uw werken, en naar Uw mogendheden! **25** Laat mij toch overtrekken, en dat goede land bezien, dat aan gene zijde van de Jordaan is, dat goede gebergte, en den Libanon! **26** Doch de HEERE verstoorde zich zeer om uwentwille over mij, en hoorde niet naar mij; maar de HEERE zeide tot mij: Het zij u genoeg; spreek niet meer tot Mij van deze zaak. **27** Klim op de hoogte van Pisga, en hef uw ogen op naar het westen, en naar het noorden, en naar het zuiden, en naar het oosten, en zie toe met uw ogen; want gij zult over deze Jordaan niet gaan. **28** Gebied dan Jozua, en versterk hem, en bekrachtig hem; want hij zal voor het aangezicht van dit volk henen overgaan, en zal hun dat land, dat gij zien zult, doen erven. **29** Alzo bleven wij in dit dal tegenover Beth-Peor.

4 Nu dan, Israel! hoor naar de inzettingen en naar de rechten, die ik ulieden lere te doen; opdat gij leeft, en henen inkomt, en erft het land, dat de HEERE, uwer vaderen God, u geeft. **2** Gij zult tot dit woord, dat ik u gebiede, niet toedoen, ook daarvan niet afdoen; opdat gij bewaart de geboden van den HEERE, uw God, die ik u gebiede. **3** Uw ogen hebben gezien, wat God om Baal-Peor gedaan heeft; want alle man, die Baal-Peor navolgde, dien heeft de HEERE, uw God, uit het midden van u verdaan. **4** Gij daarentegen, die den HEERE, uw God, aanhingt, gij zijt heden allen levende. **5** Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, gelijk als de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; opdat gij alzo doet in het midden des lands, waar gij naar toe gaat, om het te erven. **6** Behoudt ze dan, en doet ze; want dat zal uw wijsheid en uw verstand zijn voor de ogen der volken, die al deze inzettingen horen zullen, en zeggen: Dit groot volk alleen is een wijs en verstandig volk! **7** Want wat groot volk is er, hetwelk de goden zo nabij zijn als de HEERE, onze God, zo dikwijls als wij Hem aanroepen? **8** En wat groot volk is er, dat zo rechtvaardige inzettingen en rechten heeft, als deze ganse wet is, die ik heden voor uw aangezicht geef? **9** Alleenlijk wacht u, en bewaart uw ziel wel, dat gij niet vergeet de dingen, die uw ogen gezien hebben; en dat zij niet van uw hart wijken, al de dagen uws levens; en gij zult ze aan uw kinderen en uw kindskinderen bekend maken. **10** Ten dage, als gij voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, aan Horeb stondt, als de HEERE tot mij zeide: Vergader Mij dit volk, en Ik zal hun Mijn woorden doen

horen, die zij zullen leren, om Mij te vrezen al de dagen,
die zij op den aardbodem zullen leven, en zij zullen ze
hun kinderen leren; **11** En gijlieden naderdet en stondt
beneden dien berg; (die berg nu brandde van vuur, tot
aan het midden des hemels; er was duisternis, wolken en
donkerheid). **12** Zo sprak de HEERE tot u uit het midden
des vuurs; gij hoordet de stem der woorden; maar gij zaagt
geen gelijkenis, behalve de stem. **13** Toen verkondigde Hij
u Zijn verbond, dat Hij u gebood te doen, de tien woorden,
en schreef ze op twee stenen tafelen. **14** Ook gebood mij
de HEERE ter zelver tijd, dat ik u inzettingen en rechten
leren zou; opdat gij die deedt in dat land, naar hetwelk
gij doortrekt, om dat te erven. **15** Wacht u dan wel voor
uw zielen; want gij hebt geen gelijkenis gezien, ten dage
als de HEERE op Horeb uit het midden des vuurs tot
u sprak; **16** Opdat gij u niet verderft, en maakt u iets
gesnedens, de gelijkenis van enig beeld, van mannelijk of
vrouwelijk gedaante, **17** De gedaante van enig beest, dat
op de aarde is; de gedaante van enigen gevleugelden
vogel, die door den hemel vliegt; **18** De gedaante van iets,
dat op den aardbodem kruipt; de gedaante van enigen
vis, die in het water is onder de aarde; **19** Dat gij ook
uw ogen niet opheft naar den hemel, en aanziet de zon,
en de maan, en de sterren, des hemels ganse heir; en
wordt aangedreven, dat gij u voor die buigt, en hen dient;
dewelke de HEERE uw God, aan alle volken onder den
gansen hemel heeft uitgedeeld. **20** Maar ulieden heeft de
HEERE aangenomen, en uit den ijzeroven, uit Egypte,
uitgevoerd; opdat gij Hem tot een erfvolk zoudt zijn, gelijk
het te dezen dage is. **21** Ook vertoornde Zich de HEERE
over mij, om ulieder woorden; en Hij zwoer, dat ik over
de Jordaan niet zou gaan, en dat ik niet zou komen in
dat goede land, dat de HEERE, uw God, u ter erfenis
geven zal. **22** Want ik zal in dit land sterven; ik zal over de
Jordaan niet gaan; maar gij zult er overgaan, en datzelve
goede land erven. **23** Wacht u, dat gij het verbond des
HEEREN, uws Gods, hetwelk Hij met u gemaakt heeft,
niet vergeet, dat gij u een gesneden beeld zoudt maken,
de gelijkenis van iets, dat de HEERE, uw God, u verboden
heeft. **24** Want de HEERE, uw God, is een verterend
vuur, een ijverig God. **25** Wanneer gij nu kinderen en
kindskinderen gewonnen zult hebben, en in het land oud
geworden zult zijn, en u zult verderven, dat gij gesneden
beelden maakt, de gelijkenis van enig ding, en doet, wat
kwaad is in de ogen des HEEREN, uws Gods, om Hem tot
toorn te verwekken; **26** Zo roep ik heden den hemel en de
aarde tot getuige tegen ulieden, dat gij voorzeker haast
zult omkomen van dat land, waar gij over de Jordaan
naar toe trekt, om dat te erven; gij zult uw dagen daarin
niet verlengen, maar ganselijk verdelgd worden. **27** En
de HEERE zal u verstrooien onder de volken; en gij zult
een klein volksken in getal overblijven onder de heidenen,
waar de HEERE u henen leiden zal. **28** En aldaar zult gij
goden dienen, die des mensen handenwerk zijn, hout en
steen, die niet zien, noch horen, noch eten, noch rieken.
29 Dan zult gij van daar den HEERE, uw God, zoeken,
en vinden; als gij Hem zoeken zult met uw ganse hart en
met uw ganse ziel. **30** Wanneer gij in angst zult zijn, en u
al deze dingen zullen treffen; in het laatste der dagen,
dan zult gij wederkeren tot den HEERE, uw God, en Zijn
stem gehoorzaam zijn. **31** Want de HEERE, uw God,
is een barmhartig God; Hij zal u niet verlaten, noch u
verderven; en Hij zal het verbond uwer vaderen, dat Hij
hun gezworen heeft, niet vergeten. **32** Want, vraag toch
naar de vorige dagen, die voor u geweest zijn, van dien
dag af, dat God den mens op de aarde geschapen heeft,
van het ene einde des hemels tot aan het andere einde
des hemels, of zulk een groot ding geschied of gehoord zij,
als dit: **33** Of een volk gehoord hebbe de stem van God,
sprekende uit het midden des vuurs, gelijk als gij gehoord
hebt, en levend zij gebleven? **34** Of: of God verzocht
heeft te gaan, om Zich een volk uit het midden eens volks
aan te nemen, door verzoekingen, door tekenen, en door
wonderen, en door strijd, en door een sterke hand, en door
een uitgestrekten arm, en met grote verschrikkingen; naar
al hetgeen de HEERE, uw God, ulieden voor uw ogen
in Egypte gedaan heeft? **35** U is het getoond, opdat gij
wetet, dat de HEERE die God is; er is niemand meer dan
Hij alleen! **36** Van den hemel heeft Hij u Zijn stem laten
horen, om u te onderwijzen; en op de aarde heeft Hij u
Zijn groot vuur doen zien; en gij hebt Zijn woorden uit het
midden des vuurs gehoord. **37** En omdat Hij uw vaderen
liefhad, en hun zaad na hen verkoren had, zo heeft Hij
u voor Zijn aangezicht door Zijn grote kracht uit Egypte
uitgevoerd; **38** Om volken, die groter en machtiger waren
dan gij, voor uw aangezicht uit de bezitting te verdrijven;
om u in te brengen, dat Hij u hunlieder land ter erfenis
gave, als het te dezen dage is. **39** Zo zult gij heden weten,
en in uw hart hervatten, dat de HEERE die God is, boven
in den hemel, en onder op de aarde, niemand meer! **40** En
gij zult houden Zijn inzettingen en Zijn geboden, die ik u
heden gebiede, opdat het u en uw kinderen na u welga, en
opdat gij de dagen verlengt in het land, dat de HEERE,
uw God, u geeft, voor altoos. **41** Toen scheidde Mozes
drie steden uit, aan deze zijde van de Jordaan, tegen den
opgang der zon; **42** Opdat daarheen vlood de doodslager,
die zijn naaste onwetende doodslaat, dien hij van gisteren
en eergisteren niet haatte; dat hij in een van deze steden
vlood en levend bleef; **43** Bezer in de woestijn, in het effen
land, voor de Rubenieten; en Ramoth in Gilead, voor de
Gadieten; en Golan in Bazan, voor de Manassieten. **44** Dit
is nu de wet, die Mozes de kinderen Israels voorstelde: **45**
Dit zijn de getuigenissen, en de inzettingen, en de rechten,
die Mozes sprak tot de kinderen Israels, als zij uit Egypte
waren uitgetogen; **46** Aan deze zijde van de Jordaan,
in het dal tegenover Beth-Peor, in het land van Sihon,
den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde; welken
Mozes sloeg, en de kinderen Israels, als zij uit Egypte
waren uitgetogen, **47** En zijn land in bezitting genomen
hadden; daartoe het land van Og, koning van Bazan;
twee koningen der Amorieten, die aan deze zijde van de
Jordaan waren, tegen den opgang der zon; **48** Van Aroer

af, dat aan den oever der beek Arnon is, tot aan den berg
Sion, welke is Hermon; 49 En al het vlakke veld, aan deze
zijde van de Jordaan, naar het oosten, tot aan de zee des
vlakken velds, onder Asdoth-Pisga.

5 En Mozes riep het ganse Israel, en zeide tot hen: Hoor,
Israel! de inzettingen en rechten, die ik heden voor uw
oren spreek, dat gij ze leert en waarneemt, om dezelve
te doen. 2 De HEERE, onze God, heeft een verbond
met ons gemaakt aan Horeb. 3 Met onze vaderen heeft
de HEERE dit verbond niet gemaakt, maar met ons, wij
die hier heden allen levend zijn. 4 Van aangezicht tot
aangezicht heeft de HEERE met u op den berg gesproken
uit het midden des vuurs, 5 (Ik stond te dier tijd tussen
den HEERE en tussen u, om u des HEEREN woord
aan te zeggen; want gij vreesdet voor het vuur en klomt
niet op den berg) zeggende: 6 Ik ben de HEERE, uw
God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgeleid
heb. 7 Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht
hebben. 8 Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch
enige gelijkenis, van hetgeen boven in den hemel, of
onder op de aarde is; of in het water onder de aarde
is; 9 Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen;
want Ik, de HEERE, uw God, ben een ijverig God, Die
de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, en
aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij
haten; 10 En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen,
die Mij liefhebben, en Mijn geboden onderhouden. 11
Gij zult den Naam des HEEREN, uws Gods, niet ijdellijk
gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig houden
dengene, die Zijn Naam ijdellijk gebruikt. 12 Onderhoudt
den sabbatdag, dat gij dien heiligt; gelijk als de HEERE,
uw God, u geboden heeft. 13 Zes dagen zult gij arbeiden,
en al uw werk doen; 14 Maar de zevende dag is de sabbat
des HEEREN, uws Gods; dan zult gij geen werk doen, gij,
noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht,
noch uw dienstmaagd, noch uw os, noch uw ezel, noch
enig van uw vee, noch de vreemdeling, die in uw poorten
is; opdat uw dienstknecht, en uw dienstmaagd ruste, gelijk
als gij. 15 Want gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht
in Egypteland geweest zijt, en dat de HEERE, uw God,
u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en een
uitgestrekten arm; daarom heeft u de HEERE, uw God,
geboden, dat gij den sabbatdag houden zult. 16 Eert
uw vader, en uw moeder, gelijk als de HEERE, uw God,
u geboden heeft, opdat uw dagen verlengd worden, en
opdat het u welga in het land, dat u de HEERE, uw God,
geven zal. 17 Gij zult niet doodslaan. 18 En gij zult geen
overspel doen. 19 En gij zult niet stelen. 20 En gij zult
geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste. 21 En gij
zult niet begeren uws naasten vrouw; en gij zult u niet
laten gelusten uws naasten huis, zijn akker, noch zijn
dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, zijn os, noch zijn
ezel, noch iets, dat uws naasten is. 22 Deze woorden
sprak de HEERE tot uw ganse gemeente, op den berg, uit
het midden des vuurs, der wolk en der donkerheid, met een
grote stem, en deed daar niets toe; en Hij schreef ze op
twee stenen tafelen, en gaf ze mij. 23 En het geschiedde,
als gij die stem uit het midden der duisternis hoordet, en
de berg van vuur brandde, zo naderdet gij tot mij, alle
hoofden uwer stammen, en uw oudsten, 24 En zeidet:
Zie, de HEERE, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en
Zijn grootheid laten zien, en wij hebben Zijn stem gehoord
uit het midden des vuurs; dezen dag hebben wij gezien,
dat God met den mens spreekt, en dat hij levend blijft.
25 Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote
vuur zou ons verteren; indien wij voortvoeren de stem des
HEEREN, onzes Gods, langer te horen, zo zouden wij
sterven. 26 Want wie is er van alle vlees, die de stem
des levenden Gods, sprekende uit het midden des vuurs,
gehoord heeft gelijk wij, en is levend gebleven? 27 Nader
gij, en hoor alles, wat de HEERE, onze God, zeggen zal;
en spreek gij tot ons al wat de HEERE, onze God, tot u
spreken zal, en wij zullen het horen en doen. 28 Als nu
de HEERE de stem uwer woorden hoorde, toen gij tot
mij spraakt, zo zeide de HEERE tot mij: Ik heb gehoord
de stem der woorden van dit volk, die zij tot u gesproken
hebben; het is altemaal goed, dat zij gesproken hebben.
29 Och, dat zij zulk een hart hadden, om Mij te vrezen, en
al Mijn geboden te allen dage te onderhouden; opdat het
hun en hun kinderen welging in eeuwigheid! 30 Ga, zeg
hun: Keert weder naar uw tenten. 31 Maar gij, sta hier
bij Mij, dat Ik tot u spreke al de geboden, en inzettingen,
en rechten, die gij hun leren zult, dat zij ze doen in het
land, hetwelk Ik hun geven zal, om dat te erven. 32 Neemt
dan waar, dat gij doet, gelijk als de HEERE, uw God, u
geboden heeft; en wijkt niet af ter rechterhand, noch ter
linkerhand. 33 In al den weg, dien de HEERE, uw God, u
gebiedt, zult gij gaan; opdat gij leeft, en dat het u welga,
en gij de dagen verlengt in het land, dat gij erven zult.

6 Dit zijn dan de geboden, de inzettingen en de rechten,
die de HEERE, uw God, geboden heeft om u te leren;
opdat gij ze doet in het land, naar hetwelk gij heentrekt, om
dat erfelijk te bezitten; 2 Opdat gij den HEERE, uw God,
vrezet, om te houden al Zijn inzettingen, en Zijn geboden,
die ik u gebiede; gij, en uw kind, en kindskind, al de dagen
uws levens; en opdat uw dagen verlengd worden. 3 Hoor
dan, Israel! en neem waar, dat gij ze doet, opdat het u
welga, en opdat gij zeer vermenigvuldigdet (gelijk als u
de HEERE, uwer vaderen God, gesproken heeft) in het
land, dat van melk en honig is vloeiende. 4 Hoor, Israel!
de HEERE, onze God, is een enig HEERE! 5 Zo zult gij
den HEERE, uw God, liefhebben, met uw ganse hart, en
met uw ganse ziel, en met al uw vermogen. 6 En deze
woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn. 7
En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken,
als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij
nederligt, en als gij opstaat. 8 Ook zult gij ze tot een teken
binden op uw hand, en zij zullen u tot voorhoofdspanselen
zijn tussen uw ogen. 9 En gij zult ze op de posten van
uw huis, en aan uw poorten schrijven. 10 Als het dan
zal geschied zijn, dat de HEERE, uw God, u zal hebben

ingebracht in dat land, dat Hij uw vaderen, Abraham, Izak
en Jakob, gezworen heeft, u te zullen geven; grote en
goede steden, die gij niet gebouwd hebt, **11** En huizen, vol
van alle goeds, die gij niet gevuld hebt, en uitgehouwen
bornputten, die gij niet uitgehouwen hebt, wijngaarden
en olijfgaarden, die gij niet geplant hebt, en gij gegeten
hebt en verzadigd zijt; **12** Zo wacht u, dat gij den HEERE
niet vergeet, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis heeft
uitgevoerd. **13** Gij zult den HEERE, uw God, vrezen, en
Hem dienen; en gij zult bij Zijn Naam zweren. **14** Gij zult
andere goden niet navolgen, van de goden der volken, die
rondom u zijn. **15** Want de HEERE, uw God is een ijverig
God in het midden van u; dat de toorn des HEEREN, uws
Gods, tegen u niet ontsteke, en Hij u van den aardbodem
verdelge. **16** Gij zult den HEERE, uw God, niet verzoeken,
gelijk als gij Hem verzocht hebt te Massa. **17** Gij zult
de geboden des HEEREN, uws Gods, vlijtig houden,
mitsgaders Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen, die Hij u
geboden heeft. **18** En gij zult doen, wat recht en goed is
in de ogen des HEEREN; opdat het u welga, en dat gij
inkomt, en erft het goede land, dat de HEERE uw vaderen
gezworen heeft; **19** Om al uw vijanden voor uw aangezicht
te verdrijven, gelijk als de HEERE gesproken heeft. **20**
Wanneer uw zoon u morgen zal vragen, zeggende: Wat
zijn dat voor getuigenissen, en inzettingen, en rechten,
die de HEERE, onze God, ulieden geboden heeft? **21**
Zo zult gij tot uw zoon zeggen: Wij waren dienstknechten
van Farao in Egypte; maar de HEERE heeft ons door een
sterke hand uit Egypte uitgevoerd. **22** En de HEERE gaf
tekenen, en grote en kwade wonderen, in Egypte, aan
Farao en aan zijn ganse huis, voor onze ogen; **23** En hij
voerde ons van daar uit, opdat Hij ons inbracht, om ons
het land te geven, dat Hij onzen vaderen gezworen had.
24 En de HEERE gebood ons te doen al deze inzettingen,
om te vrezen den HEERE, onzen God, ons voor altoos
ten goede, om ons in het leven te behouden, gelijk het
te dezen dage is. **25** En het zal ons gerechtigheid zijn,
als wij zullen waarnemen te doen al deze geboden, voor
het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, gelijk Hij ons
geboden heeft.

7 Wanneer u de HEERE, uw God, zal gebracht hebben in
het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven; en Hij
vele volken voor uw aangezicht zal hebben uitgeworpen,
de Hethieten, en de Girgasieten, en de Amorieten, en
de Kanaanieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en
de Jebusieten, zeven volken, die meerder en machtiger
zijn dan gij; **2** En de HEERE, uw God, hen zal gegeven
hebben voor uw aangezicht, dat gij ze slaat; zo zult gij
hen ganselijk verbannen; gij zult geen verbond met hen
maken, noch hun genadig zijn. **3** Gij zult u ook met hen
niet vermaagschappen; gij zult uw dochters niet geven aan
hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen. **4**
Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij
andere goden zouden dienen; en de toorn des HEEREN
zou tegen ulieden ontsteken, en u haast verdelgen. **5**
Maar alzo zult gij hun doen: hun altaren zult gij afwerpen,
en hun opgerichte beelden verbreken, en hun bossen
zult gij afhouwen, en hun gesnedene beelden met vuur
verbranden. **6** Want gij zijt een heilig volk den HEERE,
uw God; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij
Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken,
die op den aardbodem zijn. **7** De HEERE heeft geen
lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven
alle andere volken; want gij waart het weinigste van alle
volken. **8** Maar omdat de HEERE ulieden liefhad, en opdat
Hij hield den eed, dien Hij uw vaderen gezworen had,
heeft u de HEERE met een sterke hand uitgevoerd, en
heeft u verlost uit het diensthuis, uit de hand van Farao,
koning van Egypte. **9** Gij zult dan weten, dat de HEERE,
uw God, die God is, die getrouwe God, welke het verbond
en de weldadigheid houdt dien, die Hem liefhebben, en
Zijn geboden houden tot in duizend geslachten. **10** En
Hij vergeldt een ieder van hen, die Hem haten, in zijn
aangezicht, om hem te verderven; Hij zal het Zijn hater niet
vertrekken, in zijn aangezicht zal Hij het hem vergelden. **11**
Houdt dan de geboden, en de inzettingen, en de rechten,
die ik u heden gebiede, om die te doen. **12** Zo zal het
geschieden, omdat gij deze rechten zult horen, en houden,
en dezelve doen, dat de HEERE, uw God, u het verbond en
de weldadigheid zal houden, die Hij uw vaderen gezworen
heeft; **13** En Hij zal u liefhebben, en zal u zegenen, en
u doen vermenigvuldigen; en Hij zal zegenen de vrucht
uws buiks, en de vrucht uws lands, uw koren, en uw most,
en uw olie, de voortzetting uwer koeien, en de kudden
van uw klein vee, in het land, dat Hij aan uw vaderen
gezworen heeft u te geven. **14** Gezegend zult gij zijn
boven alle volken; er zal onder u noch man noch vrouw
onvruchtbaar zijn, ook niet onder uw beesten; **15** En de
HEERE zal alle krankheid van u afweren, en Hij zal u
geen van de kwade ziekten der Egyptenaren, die gij kent,
opleggen, maar zal ze leggen op allen, die u haten. **16** Gij
zult dan al die volken verteren, die de HEERE, uw God, u
geven zal; uw oog zal hen niet verschonen, en gij zult hun
goden niet dienen; want dat zoude u een strik zijn. **17**
Zo gij in uw hart zeidet: Deze volken zijn meerder dan
ik; hoe zou ik hen uit de bezitting kunnen verdrijven? **18**
Vreest niet voor hen; gedenkt steeds, wat de HEERE,
uw God, aan Farao en aan alle Egyptenaren gedaan
heeft; **19** De grote verzoekingen, die uw ogen gezien
hebben, en de tekenen, en de wonderen, en de sterke
hand, en den uitgestrekten arm, door welken u de HEERE
uw God, heeft uitgevoerd; alzo zal de HEERE, uw God,
doen aan alle volken, voor welker aangezicht gij vreest. **20**
Daartoe zal de HEERE, uw God, ook horzelen onder hen
zenden; totdat zij omkomen, die overgebleven, en voor uw
aangezicht verborgen zijn. **21** Ontzet u niet voor hunlieder
aangezicht; want de HEERE, uw God, is in het midden
van u, een groot en vreselijk God. **22** En de HEERE, uw
God, zal deze volken voor uw aangezicht allengskens
uitwerpen; haastelijk zult gij hen niet mogen te niet doen,
opdat het wild des velds niet tegen u vermenigvuldige. **23**
En de HEERE zal hen geven voor uw aangezicht, en Hij

zal hen verschrikken met grote verschrikking, totdat zij
verdelgd worden. 24 Ook zal Hij hun koningen in uw hand
geven, dat gij hun naam van onder den hemel te niet doet;
geen man zal voor uw aangezicht bestaan, totdat gij hen
zult hebben verdelgd. 25 De gesneden beelden van hun
goden zult gij met vuur verbranden; het zilver en goud, dat
daaraan is, zult gij niet begeren, noch voor u nemen, opdat
gij daardoor niet verstrikt wordt; want dat is den HEERE,
uw God, een gruwel. 26 Gij zult dan den gruwel in uw
huis niet brengen, dat gij een ban zoudt worden, gelijk
datzelve is; gij zult het ganselijk verfoeien, en te enenmaal
een gruwel daarvan hebben, want het is een ban.

8 Alle geboden, die ik u heden gebiede, zult gij waarnemen
om te doen, opdat gij leeft, en vermenigvuldigt, en
inkomt, en het land erft, dat de HEERE aan uw vaderen
gezworen heeft. 2 En gij zult gedenken aan al den weg,
dien u den HEERE, uw God, deze veertig jaren in de
woestijn geleid heeft; opdat Hij u verootmoedige, om u te
verzoeken, om te weten, wat in uw hart was, of gij Zijn
geboden zoudt houden, of niet. 3 En Hij verootmoedigde
u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat
gij niet kendet, noch uw vaderen gekend hadden; opdat
Hij u bekend maakte, dat de mens niet alleen van het
brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit
des HEEREN mond uitgaat. 4 Uw kleding is aan u niet
verouderd, en uw voet is niet gezwollen, deze veertig
jaren. 5 Bekent dan in uw hart, dat de HEERE, uw God,
u kastijdt, gelijk als een man zijn zoon kastijdt. 6 En
houdt de geboden des HEEREN, uws Gods, om in Zijn
wegen te wandelen, en om Hem te vrezen. 7 Want de
HEERE, uw God, brengt u in een goed land, een land
van waterbeken, fonteinen en diepten, die in dalen en
in bergen uitvlieten; 8 Een land van tarwe en gerst, en
wijnstokken, en vijgebomen, en granaatappelen; een land
van olierijke olijfbomen, en van honig; 9 Een land, waarin
gij brood zonder schaarsheid eten zult, waarin u niets
ontbreken zal; een land, welks stenen ijzer zijn, en uit
welks bergen gij koper uithouwen zult. 10 Als gij dan zult
gegeten hebben, en verzadigd zijn, zo zult gij den HEERE,
uw God, loven over dat goede land, dat Hij u zal hebben
gegeven. 11 Wacht u, dat gij den HEERE, uw God, niet
vergeet, dat gij niet zoudt houden Zijn geboden, en Zijn
rechten, en Zijn inzettingen, die ik u heden gebiede; 12
Opdat niet misschien, als gij zult gegeten hebben, en
verzadigd zijn, en goede huizen gebouwd hebben, en
die bewonen, 13 En uw runderen en uw schapen zullen
vermeerderd zijn, ook zilver en goud u zal vermeerderd
zijn, ja, al wat gij hebt vermeerderd zal zijn; 14 Uw hart zich
alsdan verheffe, dat gij vergeet den HEERE, uw God, Die
u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgevoerd heeft; 15
Die u geleid heeft in die grote en vreselijke woestijn, waar
vurige slangen, en schorpioenen, en dorheid, waar geen
water was; Die u water uit de keiachtige rots voortbracht;
16 Die u in de woestijn spijsde met Man, dat uw vaderen
niet gekend hadden; om u te verootmoedigen, en om u te
verzoeken, opdat Hij u ten laatste weldeed; 17 En gij in
uw hart zegt: Mijn kracht, en de sterkte mijner hand heeft
mij dit vermogen verkregen. 18 Maar gij zult gedenken
den HEERE, uw God, dat Hij het is, Die u kracht geeft om
vermogen te verkrijgen; opdat Hij Zijn verbond bevestige,
dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft, gelijk het te dezen
dage is. 19 Maar indien het geschiedt, dat gij den HEERE,
uw God, ganselijk vergeet, en andere goden navolgt, en
hen dient, en u voor dezelve buigt, zo betuig ik heden tegen
u, dat gij voorzeker zult vergaan. 20 Gelijk de heidenen,
die de HEERE voor uw aangezicht verdaan heeft, alzo zult
gij vergaan, omdat gij de stem des HEEREN, uws Gods,
niet gehoorzaam zult geweest zijn.

9 Hoor, Israel! gij zult heden over de Jordaan gaan, dat
gij inkomt, om volken te erven, die groter en sterker
zijn dan gij; steden, die groot en tot in den hemel gesterkt
zijn; 2 Een groot en lang volk, kinderen der Enakieten; die
gij kent, en van welke gij gehoord hebt: Wie zou bestaan
voor het aangezicht der kinderen van Enak? 3 Zo zult gij
heden weten, dat de HEERE, uw God, Degene is, Die
voor uw aangezicht doorgaat, een verterend vuur: Die
zal hen verdelgen, en Die zal hen voor uw aangezicht
nederwerpen; en gij zult ze uit de bezitting verdrijven, en
zult hen haastelijk te niet doen, gelijk als de HEERE tot u
gesproken heeft. 4 Wanneer hen nu de HEERE, uw God,
voor uw aangezicht zal hebben uitgestoten, zo spreek
niet in uw hart, zeggende: De HEERE heeft mij om mijn
gerechtigheid ingebracht, om dit land te erven; want, om de
goddeloosheid dezer volken, verdrijft hen de HEERE voor
uw aangezicht uit de bezitting. 5 Niet om uw gerechtigheid,
noch om de oprechtheid uws harten, komt gij er henen
in, om hun land te erven; maar om de goddeloosheid
dezer volken, verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw
aangezicht uit de bezitting: en om het woord te bevestigen,
dat de HEERE, uw God, aan uw vaderen, Abraham, Izak
en Jakob, gezworen heeft. 6 Weet dan, dat u de HEERE,
uw God, niet om uw gerechtigheid, ditzelve goede land
geeft, om dat te erven; want gij zijt een hardnekkig volk.
7 Gedenk, vergeet niet, dat gij den HEERE, uw God, in
de woestijn, zeer vertoornd hebt; van dien dag af, dat
gij uit Egypteland uitgegaan zijt, totdat gij kwaamt aan
deze plaats, zijt gijlieden wederspannig geweest tegen den
HEERE. 8 Want aan Horeb vertoorndet gij den HEERE
zeer, dat Hij Zich tegen u vertoornde, om u te verdelgen. 9
Als ik op den berg geklommen was, om te ontvangen de
stenen tafelen, de tafelen des verbonds, dat de HEERE
met ulieden gemaakt had, toen bleef ik veertig dagen en
veertig nachten op den berg, at geen brood, en dronk geen
water. 10 En de HEERE gaf mij de twee stenen tafelen,
met Gods vinger beschreven; en op dezelve, naar al de
woorden, die de HEERE op den berg, uit het midden des
vuurs, ten dage der verzameling, met ulieden gesproken
had. 11 Zo geschiedde het, ten einde van veertig dagen en
veertig nachten, als mij de HEERE de twee stenen tafelen,
de tafelen des verbonds, gaf, 12 Dat de HEERE tot mij
zeide: Sta op, ga haastelijk af van hier; want uw volk,
dat gij uit Egypte hebt uitgevoerd, heeft het verdorven;

zij zijn haastelijk afgeweken van den weg, dien Ik hun
geboden had; zij hebben zich een gegoten beeld gemaakt.
13 Voorts sprak de HEERE tot mij, zeggende: Ik heb dit
volk aangemerkt, en zie, het is een hardnekkig volk. **14**
Laat van Mij af, dat Ik hen verdelge, en hun naam van
onder den hemel uitdoe; en Ik zal u tot een machtiger en
meerder volk maken, dan dit is. **15** Toen keerde ik mij, en
ging van den berg af; de berg nu brandde van vuur, en de
twee tafelen des verbonds waren op beide mijn handen.
16 En ik zag toe, en ziet, gij hadt tegen den HEERE, uw
God, gezondigd; gij hadt u een gegoten kalf gemaakt;
gij waart haastelijk afgeweken van den weg, dien u de
HEERE geboden had. **17** Toen vatte ik de twee tafelen,
en wierp ze heen uit beide mijn handen, en brak ze voor
uw ogen. **18** En ik wierp mij neder voor het aangezicht
des HEEREN, als in het eerst, veertig dagen en veertig
nachten; ik at geen brood, en dronk geen water; om al uw
zonde, die gij hadt gezondigd, doende dat kwaad is in
des HEEREN ogen, om Hem tot toorn te verwekken. **19**
Want ik vreesde vanwege den toorn en de grimmigheid
waarmede de HEERE zeer op ulieden vertoornd was,
om u te verdelgen; doch de HEERE verhoorde mij ook
op dat maal. **20** Ook vertoornde Zich de HEERE zeer
tegen Aaron, om hem te verdelgen; doch ik bad ook ter
zelver tijd voor Aaron. **21** Maar uw zonde, het kalf, dat gij
hadt gemaakt, nam ik, en verbrandde het met vuur, en
stampte het, malende het wel, totdat het verdund werd
tot stof; en zijn stof wierp ik in de beek, die van den berg
afvliet. **22** Ook vertoorndet gij den HEERE zeer te Thab-
era en te Massa, en te Kibroth-Thaava. **23** Voorts als
de HEERE ulieden zond uit dat land, dat Ik u gegeven
heb; zo waart gij den mond des HEEREN, uws Gods,
wederspannig, en geloofdet Hem niet, en waart Zijn stem
niet gehoorzaam. **24** Wederspannig zijt gij geweest tegen
den HEERE, van de dag af, dat ik u gekend heb. **25** En ik
wierp mij neder voor des HEEREN aangezicht, die veertig
dagen en veertig nachten, in welke ik mij nederwierp, dewijl
de HEERE gezegd had, dat Hij u verdelgen zou. **26** En ik
bad tot den HEERE, en zeide: Heere, HEERE, verderf
Uw volk en Uw erfdeel niet, dat Gij door Uw grootheid
verlost hebt; dat Gij uit Egypte door een sterke hand hebt
uitgevoerd. **27** Gedenk aan Uw knechten, Abraham, Izak
en Jakob; zie niet op de hardigheid dezes volks, noch
op zijn goddeloosheid, noch op zijn zonde; **28** Opdat het
land, van waar Gij ons hebt uitgevoerd, niet zegge: Omdat
ze de HEERE niet kon brengen in het land, waarvan Hij
hun gesproken had, en omdat Hij hen haatte, heeft Hij ze
uitgevoerd, om hen te doden in de woestijn. **29** Zij zijn
toch Uw volk, en Uw erfdeel, dat Gij door Uw grote kracht,
en door Uw uitgestrekten arm hebt uitgevoerd!

10 Ter zelver tijd zeide de HEERE tot mij: Houw u twee
stenen tafelen, als de eerste, en klim tot Mij op dezen
berg; daarna zult gij u een kist van hout maken. **2** En Ik
zal op die tafelen schrijven de woorden, die geweest zijn
op de eerste tafelen, die gij gebroken hebt; en gij zult ze
leggen in die kist. **3** Alzo maakte ik een kist van sittimhout,
en hieuw twee stenen tafelen als de eerste; en ik klom op
den berg, en de twee tafelen waren in mijn hand. **4** Toen
schreef Hij op de tafelen, naar het eerste schrift, de tien
woorden, die de HEERE, ten dage der verzameling, op
den berg, uit het midden des vuurs, tot ulieden gesproken
had; en de HEERE gaf ze mij. **5** En ik keerde mij, en
ging af van den berg, en legde de tafelen in de kist, die
ik gemaakt had; en aldaar zijn zij, gelijk als de HEERE
mij geboden heeft. **6** (En de kinderen Israels reisden van
Beeroth-Bene-jaakan en Mosera. Aldaar stierf Aaron, en
werd aldaar begraven; en zijn zoon Eleazar bediende
het priesterambt in zijn plaats. **7** Van daar reisden zij
naar Gudgod, en van Gudgod naar Jotbath, een land van
waterbeken.) **8** Ter zelver tijd scheidde de HEERE den
stam Levi uit, om de ark des verbonds des HEEREN te
dragen, om voor het aangezicht des HEEREN te staan,
om Hem te dienen, en om in Zijn Naam te zegenen, tot
op dezen dag. **9** Daarom heeft Levi geen deel noch erve
met zijn broederen; de HEERE is zijn Erfdeel, gelijk als de
HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft. **10** En ik stond
op den berg, als de vorige dagen, veertig dagen en veertig
nachten; en de HEERE verhoorde mij ook op datzelve
maal; de HEERE heeft u niet willen verderven. **11** Maar
de HEERE zeide tot mij: Sta op, ga op de reize, voor het
aangezicht des volks, dat zij inkomen, en erven het land,
dat Ik hun vaderen gezworen heb, hun te geven. **12** Nu
dan, Israel! wat eist de HEERE, uw God van u dan den
HEERE, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen,
en Hem lief te hebben, en den HEERE, uw God, te dienen,
met uw ganse hart en met uw ganse ziel; **13** Om te houden
de geboden des HEEREN, en Zijn inzettingen, die ik u
heden gebiede, u ten goede. **14** Ziet, des HEEREN, uws
Gods, is de hemel, en de hemel der hemelen, de aarde,
en al wat daarin is. **15** Alleenlijk heeft de HEERE lust
gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en heeft
hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren, gelijk
het te dezen dage is. **16** Besnijdt dan de voorhuid uws
harten, en verhardt uw nek niet meer. **17** Want de HEERE,
uw God, is een God der goden, en een Heere der heren;
die grote, die machtige, en die vreselijke God, Die geen
aangezicht aanneemt, noch geschenk ontvangt; **18** Die
het recht van den wees en van de weduwe doet; en den
vreemdeling liefheeft, dat Hij hem brood en kleding geve.
19 Daarom zult gijlieden den vreemdeling liefhebben, want
gij zijt vreemdelingen geweest in Egypteland. **20** Den
HEERE, uw God, zult gij vrezen; Hem zult gij dienen, en
Hem zult gij aanhangen, en bij Zijn Naam zweren. **21** Hij
is uw Lof, en Hij is uw God. Die bij u gedaan heeft deze
grote en vreselijke dingen, die uw ogen gezien hebben. **22**
Uw vaderen togen af naar Egypte met zeventig zielen; en
nu heeft u de HEERE, uw God, gesteld als de sterren des
hemels in menigte.

11 Daarom zult gij den HEERE, uw God, liefhebben, en
gij zult te allen dage onderhouden Zijn bevel, en Zijn
inzettingen, en Zijn rechten, en Zijn geboden. **2** En gijlieden
zult heden weten, dat ik niet spreek met uw kinderen, die

het niet weten, en de onderwijzing des HEEREN, uws
Gods, niet gezien hebben. Zijn grootheid, Zijn sterke hand
en Zijn uitgestrekten arm; 3 Daartoe Zijn tekenen en Zijn
daden, die Hij in het midden van Egypte gedaan heeft, aan
Farao, den koning van Egypte, en aan zijn ganse land; 4
En wat Hij gedaan heeft aan het heir der Egyptenaren,
aan deszelfs paarden en aan deszelfs wagenen; dat Hij de
wateren van de Schelfzee boven hun aangezicht deed
overzwemmen, als zij ulieden van achteren vervolgden; en
de HEERE verdeed hen, tot op dezen dag. 5 En wat Hij
ulieden gedaan heeft in de woestijn, totdat gij gekomen
zijt aan deze plaats. 6 Daarboven, wat Hij gedaan heeft
aan Dathan, en aan Abiram, zonen van Eliab, den zoon
van Ruben; hoe de aarde haar mond opendeed, en hen
verslond met hun huisgezinnen, en hun tenten, ja, al wat
bestond, dat hun aanging, in het midden van gans Israel.
7 Want het zijn uw ogen, die gezien hebben al dit grote
werk des HEEREN, dat Hij gedaan heeft. 8 Houdt dan alle
geboden, die ik u heden gebiede; opdat gij gesterkt wordt
en inkomt, en erft het land, waarheen gij overtrekt, om dat
te erven; 9 En opdat gij de dagen verlengt in het land, dat
de HEERE uw vaderen gezworen heeft, aan hen en aan
hun zaad te geven; een land, vloeiende van melk en honig.
10 Want het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven,
is niet als Egypteland, van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk
gij bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang,
als een kruidhof. 11 Maar het land, waarheen gij overtrekt,
om dat te erven, is een land van bergen en van dalen;
het drinkt water bij den regen des hemels; 12 Een land,
dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen des HEEREN,
uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin des jaars
tot het einde des jaars. 13 En het zal geschieden, zo gij
naarstiglijk zult horen naar Mijn geboden, die Ik u heden
gebiede, om den HEERE, uw God, lief te hebben, en Hem
te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel; 14 Zo
zal Ik den regen uws lands geven te Zijner tijd, vroegen
regen en spaden regen, opdat gij uw koren, en uw most,
en uw olie inzamelt. 15 En Ik zal kruid geven op uw veld
voor uw beesten; en gij zult eten en verzadigd worden. 16
Wacht uzelven, dat ulieder hart niet verleid worde, dat gij
afwijkt, en andere goden dient, en u voor die buigt; 17
Dat de toorn des HEEREN tegen ulieden ontsteke, en Hij
den hemel toesluite, dat er geen regen zij, en het aardrijk
zijn gewas niet geve; en gij haastelijk omkomt van het
goede land, dat u de HEERE geeft. 18 Legt dan deze mijn
woorden in uw hart, en in uw ziel, en bindt ze tot een teken
op uw hand, dat zij tot voorhoofdspanselen zijn tussen uw
ogen; 19 En leert die uw kinderen, sprekende daarvan, als
gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij
nederligt, en als gij opstaat; 20 En schrijft ze op de posten
van uw huis, en aan uw poorten; 21 Opdat uw dagen, en
de dagen uwer kinderen, in het land, dat de HEERE uw
vaderen gezworen heeft hun te geven, vermenigvuldigen,
gelijk de dagen des hemels op de aarde. 22 Want zo gij
naarstiglijk houdt al deze geboden, die ik u gebiede om die
te doen, den HEERE, uw God, liefhebbende, wandelende
in al Zijn wegen, en Hem aanhangende; 23 Zo zal de
HEERE al deze volken voor uw aangezicht uit de bezitting
verdrijven, en gij zult erfelijk bezitten groter en machtiger
volken, dan gij zijt. 24 Alle plaats, waar uw voetzool op
treedt, zal de uwe zijn; van de woestijn en den Libanon,
van de rivier, de rivier Frath, tot aan de achterste zee,
zal uw landpale zijn. 25 Niemand zal voor uw aangezicht
bestaan; de HEERE, uw God, zal uw schrik en uw vreze
geven over al het land, waarop gij treden zult, gelijk als Hij
tot u gesproken heeft. 26 Ziet, ik stel ulieden heden voor,
zegen en vloek: 27 Den zegen, wanneer gij horen zult
naar de geboden des HEEREN, uws Gods, die ik u heden
gebiede; 28 Maar den vloek, zo gij niet horen zult naar de
geboden des HEEREN, uws Gods, en afwijkt van den weg,
dien ik u heden gebiede, om andere goden na te wandelen,
die gij niet gekend hebt. 29 En het zal geschieden, als u
de HEERE, uw God, zal hebben ingebracht in het land,
waar gij naar toe gaat, om dat te erven; dan zult gij den
zegen uitspreken op den berg Gerizim, en den vloek op
den berg Ebal. 30 Zijn zij niet aan gene zijde van de
Jordaan, achter den weg van den ondergang der zon, in
het land der Kanaanieten, die in het vlakke veld wonen,
tegenover Gilgal, bij de eikenbossen van More? 31 Want
gijlieden zult over de Jordaan gaan, dat gij inkomet om te
erven dat land, dat de HEERE, uw God, u geven zal; en
gij zult het erfelijk bezitten, en daarin wonen. 32 Neemt
dan waar te doen al de inzettingen en de rechten, die ik u
heden voorstel.

12 Dit zijn de inzettingen en de rechten, die gijlieden
zult waarnemen om te doen, in dat land, hetwelk u
de HEERE, uwer vaderen God, gegeven heeft, om het te
erven; al de dagen, die gijlieden op den aardbodem leeft. 2
Gij zult ganselijk vernielen al de plaatsen, alwaar de volken,
die gij zult erven, hun goden gediend hebben; op de hoge
bergen, en op de heuvelen, en onder allen groenen boom.
3 En gij zult hun altaren afwerpen, en hun opgerichte
beelden verbreken, en hun bossen met vuur verbranden,
en de gesneden beelden hunner goden nederhouwen; en
gij zult hun naam te niet doen uit diezelve plaats. 4 Gij
zult den HEERE, uw God, alzo niet doen! 5 Maar naar
de plaats, die de HEERE, uw God, uit al uw stammen
verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te zetten, naar Zijn
woning zult gijlieden vragen, en daarheen zult gij komen; 6
En daarheen zult gijlieden brengen uw brandofferen, en uw
slachtofferen, en uw tienden, en het hefoffer uwer hand, en
uw geloften, en uw vrijwillige offeren, en de eerstgeboorten
uwer runderen en uwer schapen. 7 En aldaar zult gijlieden
voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, eten en
vrolijk zijn, gijlieden en uw huizen, over alles, waaraan gij
uw hand geslagen hebt, waarin u de HEERE, uw God,
gezegend heeft. 8 Gij zult niet doen naar alles, wat wij hier
heden doen, een ieder al wat in zijn ogen recht is. 9 Want
gij zijt tot nu toe niet gekomen in de rust en in de erfenis,
die de HEERE, uw God, u geven zal. 10 Maar gij zult over
de Jordaan gaan, en wonen in het land, dat u de HEERE,
uw God, zal doen erven; en Hij zal u rust geven van al uw

vijanden rondom, en gij zult zeker wonen. **11** Dan zal er
een plaats zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal,
om Zijn Naam aldaar te doen wonen; daarheen zult gij
brengen alles, wat ik u gebiede: uw brandofferen, en uw
slachtofferen, uw tienden, en het hefoffer uwer hand, en
alle keur uwer geloften, die gij den HEERE beloven zult.
12 En gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN,
uws Gods, gijlieden, en uw zonen, en uw dochteren, en
uw dienstknechten, en uw dienstmaagden, en de Leviet,
die in uw poorten is; want hij heeft geen deel noch erve
met ulieden. **13** Wacht u, dat gij uw brandofferen niet offert
in alle plaats, die gij zien zult. **14** Maar in de plaats, die
de HEERE in een uwer stammen zal verkiezen, daar zult
gij uw brandofferen offeren, en daar zult gij doen al wat
ik u gebiede. **15** Doch naar allen lust uwer ziel zult gij
slachten en vlees eten, naar den zegen des HEEREN,
uws Gods, dien Hij u geeft, in al uw poorten; de onreine en
de reine zal daarvan eten, als van een ree, en als van
een hert. **16** Alleenlijk het bloed zult gijlieden niet eten; gij
zult het op de aarde uitgieten als water. **17** Gij zult in uw
poorten niet mogen eten de tienden van uw koren, en van
uw most, en van uw olie, noch de eerstgeboorten van uw
runderen en van uw schapen, noch enige uwer geloften,
die gij zult hebben beloofd, noch uw vrijwillige offeren,
noch het hefoffer uwer hand. **18** Maar gij zult dat eten voor
het aangezicht des HEEREN, uws Gods, in de plaats, die
de HEERE, uw God, verkiezen zal, gij, en uw zoon, en uw
dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de
Leviet, die in uw poorten is; en gij zult vrolijk zijn voor het
aangezicht des HEEREN, uws Gods, over alles, waaraan
gij uw handen geslagen hebt. **19** Wacht u, dat gij den
Leviet niet verlaat, al uw dagen in uw land. **20** Wanneer de
HEERE, uw God, uw landpale zal verwijd hebben, gelijk
als Hij tot u gesproken heeft, en gij zeggen zult: Ik zal
vlees eten; dewijl uw ziel lust heeft vlees te eten, zo zult gij
vlees eten, naar allen lust uwer ziel. **21** Zo de plaats, die
de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar
te zetten, verre van u zal zijn, zo zult gij slachten van uw
runderen en van uw schapen, die de HEERE u gegeven
heeft, gelijk als ik u geboden heb; en gij zult eten in uw
poorten, naar allen lust uwer ziel. **22** Doch gelijk als een
ree en een hert gegeten wordt, alzo zult gij dat eten; de
onreine en de reine zullen het te zamen eten. **23** Alleen
houdt vast, dat gij het bloed niet eet; want het bloed is
de ziel; daarom zult gij de ziel met het vlees niet eten;
24 Gij zult dat niet eten; op de aarde zult gij het uitgieten
als water; **25** Gij zult dat niet eten; opdat het u, en uw
kinderen na u, welga, als gij zult gedaan hebben, wat recht
is in de ogen des HEEREN. **26** Doch uw heilige dingen,
die gij hebben zult, en uw geloften zult gij opnemen, en
komen tot de plaats, die de HEERE verkiezen zal; **27** En
gij zult uw brandofferen, het vlees en het bloed, bereiden
op het altaar des HEEREN, uws Gods; en het bloed uwer
slachtofferen zal op het altaar des HEEREN, uws Gods,
worden uitgegoten; maar het vlees zult gij eten. **28** Neemt
waar, en hoort al deze woorden, die ik u gebiede, opdat
het u, en uw kinderen na u, welga tot in eeuwigheid, als gij
zult gedaan hebben wat goed en recht is in de ogen des
HEEREN, uws Gods. **29** Wanneer de HEERE, uw God,
voor uw aangezicht zal hebben uitgeroeid de volken, naar
dewelke gij heengaat, om die erfelijk te bezitten; en gij die
erfelijk zult bezitten, en in hun land wonen; **30** Wacht u,
dat gij niet verstrikt wordt achter hen, nadat zij voor uw
aangezicht zullen verdelgd zijn; en dat gij niet vraagt naar
hun goden, zeggende: Gelijk als deze volken hun goden
gediend hebben, alzo zal ik ook doen. **31** Gij zult alzo
niet doen den HEERE, uw God; want al wat den HEERE
een gruwel is, dat Hij haat, hebben zij hun goden gedaan;
want zij hebben ook hun zonen en hun dochteren met
vuur verbrand voor hun goden. **32** Al dit woord, hetwelk ik
ulieden gebiede, zult gij waarnemen om te doen; gij zult
daar niet toedoen, en daarvan niet afdoen.

13 Wanneer een profeet, of dromen-dromer, in het
midden van u zal opstaan, en u geven een teken of
wonder; **2** En dat teken of dat wonder komt, dat hij tot u
gesproken had, zeggende: Laat ons andere goden, die gij
niet gekend hebt, navolgen en hen dienen; **3** Gij zult naar
de woorden van dien profeet, of naar dien dromen-dromer
niet horen; want de HEERE, uw God, verzoekt ulieden,
om te weten, of gij den HEERE, uw God, liefhebt met
uw ganse hart en met uw ganse ziel. **4** Den HEERE, uw
God, zult gij navolgen, en Hem vrezen, en Zijn geboden
zult gij houden, en Zijn stem gehoorzaam zijn, en Hem
dienen, en Hem aanhangen. **5** En diezelve profeet, of
dromen-dromer, zal gedood worden; want hij heeft tot een
afval gesproken tegen den HEERE, uw God, Die ulieden
uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit het diensthuis
verlost; om u af te drijven van den weg, dien u de HEERE,
uw God, geboden heeft, om daarin te wandelen. Zo zult gij
het boze uit het midden van u wegdoen. **6** Wanneer uw
broeder, de zoon uwer moeder, of uw zoon, of uw dochter,
of de vrouw van uw schoot, of uw vriend, die als uw ziel
is, u zal aanporren in het heimelijke, zeggende: Laat ons
gaan, en dienen andere goden, die gij niet gekend hebt, gij
noch uw vaderen; **7** Van de goden der volken, die rondom
u zijn, nabij u, of verre van u, van het ene einde der aarde
tot aan het andere einde der aarde; **8** Zo zult gij hem
niet ter wille zijn, en naar hem niet horen; ook zal uw oog
hem niet verschonen, en gij zult u niet ontfermen, noch
hem verbergen; **9** Maar gij zult hem zekerlijk doodslaan;
uw hand zal eerst tegen hem zijn, om hem te doden, en
daarna de hand des gansen volks. **10** En gij zult hem met
stenen stenigen, dat hij sterve; want hij heeft u gezocht af
te drijven van den HEERE, uw God, Die u uit Egypteland,
uit het diensthuis, uitgevoerd heeft. **11** Opdat gans Israel
het hore en vreze, en niet voortvare te doen naar dit boze
stuk in het midden van u. **12** Wanneer gij van een uwer
steden, die de HEERE, uw God, u geeft, om aldaar te
wonen, zult horen zeggen: **13** Er zijn mannen, Belials-
kinderen, uit het midden van u uitgegaan, en hebben de
inwoners hunner stad aangedreven, zeggende: Laat ons
gaan, en dienen andere goden, die gij niet gekend hebt; **14**

Zo zult gij onderzoeken, en naspeuren, en wel navragen;
en ziet, het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een
gruwel is in het midden van u gedaan; 15 Zo zult gij de
inwoners derzelver stad ganselijk slaan met de scherpte
des zwaards, verbannende haar, en alles, wat daarin is,
ook haar beesten, met de scherpte des zwaards. 16 En
al haar roof zult gij verzamelen in het midden van haar
straat, en den HEERE, uw God, die stad en al haar roof
ganselijk met vuur verbranden; en zij zal een hoop zijn
eeuwiglijk, zij zal niet weder gebouwd worden. 17 Ook
zal er niets van het verbannene aan uw hand kleven,
opdat de HEERE Zich wende van de hitte Zijns toorns,
en u geve barmhartigheid, en Zich uwer erbarme, en u
vermenigvuldige, gelijk als Hij uw vaderen gezworen heeft;
18 Wanneer gij de stem des HEEREN, uws Gods, zult
gehoorzaam zijn, om te houden al Zijn geboden, die ik u
heden gebiede, om te doen wat recht is in de ogen des
HEEREN, uws Gods.

14 Gijlieden zijt kinderen des HEEREN, uws Gods;
gij zult uzelven niet snijden, noch kaalheid maken
tussen uw ogen, over een dode. 2 Want gij zijt een heilig
volk den HEERE, uw God; en u heeft de HEERE verkoren,
om Hem tot een volk des eigendoms te zijn, uit al de
volken, die op den aardbodem zijn. 3 Gij zult geen gruwel
eten. 4 Dit zijn de beesten, die gijlieden eten zult; een
os, klein vee der schapen, en klein vee der geiten; 5
Een hert, en een ree, en een buffel, en een steenbok, en
een das, en een wilde os, en een gems. 6 Alle beesten,
die de klauwen verdelen, en de kloof in twee klauwen
klieven, en herkauwen onder de beesten, die zult gij eten.
7 Maar deze zult gij niet eten, van degenen, die alleen
herkauwen, of van degenen, die den gekloofden klauw
alleen verdelen: den kemel, en den haas, en het konijn;
want deze herkauwen wel, maar zij verdelen den klauw
niet; onrein zullen zij ulieden zijn. 8 Ook het varken;
want dat verdeelt zijn klauw wel, maar het herkauwt niet;
onrein zal het ulieden zijn; van hun vlees zult gij niet eten,
en hun dood aas zult gij niet aanroeren. 9 Dit zult gij
eten van alles, wat in de wateren is; al wat vinnen en
schubben heeft, zult gij eten. 10 Maar al wat geen vinnen
en schubben heeft, zult gij niet eten; het zal ulieden onrein
zijn. 11 Allen reinen vogel zult gij eten. 12 Maar deze zijn
het, van dewelke gij niet zult eten: de arend, en de havik,
en de zeearend; 13 En de wouw, en de kraai, en de gier
naar haar aard; 14 En alle rave naar zijn aard; 15 En de
struis, en de nachtuil, en de koekoek, en de sperwer naar
zijn aard; 16 En de steenuil, en de schuifuit, en de kauw,
17 En de roerdomp, en de pelikaan, en het duikertje; 18
En de ooievaar, en de reiger naar zijn aard; en de hop,
en de vledermuis; 19 Ook al het kruipend gevogelte zal
ulieden onrein zijn; zij zullen niet gegeten worden. 20 Al
het rein gevogelte zult gij eten. 21 Gij zult geen dood aas
eten; den vreemdeling, die in uw poorten is, zult gij het
geven, dat hij het ete, of verkoopt het den vreemde; want
gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God. Gij zult het
bokje niet koken in de melk zijner moeder. 22 Gij zult
getrouwelijk vertienen al het inkomen uws zaads, dat elk
jaar van het veld voortkomt. 23 En voor het aangezicht
des HEEREN, uws Gods, ter plaatse, die Hij verkiezen
zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen, zult gij eten de
tienden van uw koren, van uw most, en van uw olie, en de
eerstgeboorten uwer runderen en uwer schapen; opdat gij
den HEERE, uw God, leert vrezen alle dagen. 24 Wanneer
dan nog de weg voor u te veel zal zijn, dat gij zulks niet
zoudt kunnen heendragen, omdat de plaats te verre van u
zal zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn
Naam aldaar te stellen; wanneer de HEERE, uw God, u zal
gezegend hebben; 25 Zo maak het tot geld, en bindt het
geld in uw hand, en gaat naar de plaats, die de HEERE,
uw God, verkiezen zal; 26 En geeft dat geld voor alles,
wat uw ziel gelust, voor runderen en voor schapen, en
voor wijn, en voor sterken drank, en voor alles, wat uw ziel
van u begeren zal, en eet aldaar voor het aangezicht des
HEEREN, uws Gods, en weest vrolijk, gij en uw huis. 27
Maar den Leviet, die in uw poorten is, zult gij niet verlaten;
want hij heeft geen deel noch erve met u. 28 Ten einde
van drie jaren zult gij voortbrengen alle tienden van uw
inkomen, in hetzelve jaar, en gij zult ze wegleggen in uw
poorten; 29 Zo zal komen de Leviet, dewijl hij geen deel
noch erve met u heeft, en de vreemdeling, en de wees
en de weduwe, die in uw poorten zijn, en zullen eten en
verzadigd worden; opdat u de HEERE, uw God, zegene in
al het werk uwer hand, dat gij doen zult.

15 Ten einde van zeven jaren zult gij een vrijlating
maken. 2 Dit nu is de zaak der vrijlating, dat ieder
schuldheer, die zijn naaste zal geleend hebben, vrijlate; hij
zal zijn naaste of zijn broeder niet manen, dewijl men den
HEERE een vrijlating heeft uitgeroepen. 3 Den vreemde
zult gij manen; maar wat gij bij uw broeder hebt, zal
uw hand vrijlaten; 4 Alleenlijk, omdat er geen bedelaar
onder u zal zijn; want de HEERE zal u overloediglijk
zegenen in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve
zal geven, om hetzelve erfelijk te bezitten; 5 Indien gij
slechts de stem des HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk zult
gehoorzamen, dat gij waarneemt te doen al deze geboden,
die ik u heden gebiede. 6 Want de HEERE, uw God, zal u
zegenen, gelijk als Hij tot u heeft gesproken, zo zult gij
aan vele volken lenen; maar gij zult niet ontlenen; en gij
zult over vele volken heersen; maar over u zullen zij niet
heersen. 7 Wanneer er onder u een arme zal zijn, een
uit uw broederen, in een uwer poorten, in uw land, dat
de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij uw hart niet
verstijven, noch uw hand toesluiten voor uw broeder, die
arm is; 8 Maar gij zult hem uw hand mildelijk opendoen,
en zult hem rijkelijk lenen, genoeg voor zijn gebrek, dat
hem ontbreekt. 9 Wacht u, dat in uw hart geen Belials-
woord zij, om te zeggen: Het zevende jaar, het jaar der
vrijlating, naakt; dat uw oog boos zij tegen uw broeder, die
arm is, en dat gij hem niet gevet; en hij over u roepe tot
den HEERE, en zonde in u zij. 10 Gij zult hem mildelijk
geven, en uw hart zal niet boos zijn, als gij hem geeft; want
om dezer zake wil zal u de HEERE, uw God, zegenen in

al uw werk, en in alles, waaraan gij uw hand slaat. **11** Want de arme zal niet ophouden uit het midden des lands; daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult uw hand mildelijk opendoen aan uw broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land. **12** Wanneer uw broeder, een Hebreer of een Hebreinne, aan u verkocht zal zijn, zo zal hij u zes jaren dienen; maar in het zevende jaar zult gij hem vrij van u laten gaan. **13** En als gij hem vrij van u gaan laat, zo zult gij hem niet ledig laten gaan: **14** Gij zult hem rijkelijk opleggen van uw kudde, en van uw dorsvloer, en van uw wijnpers; waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft, daarvan zult gij hem geven. **15** En gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht in Egypteland geweest zijt, en dat u de HEERE, uw God, verlost heeft; daarom gebiede ik u heden deze zake. **16** Maar het zal geschieden, als hij tot u zeggen zal: Ik zal niet van u uitgaan, omdat hij u en uw huis liefheeft, dewijl het hem wel bij u is; **17** Zo zult gij een priem nemen, en steken in zijn oor en in de deur, en hij zal eeuwiglijk uw dienstknecht zijn; en aan uw dienstmaagd zult gij ook alzo doen. **18** Het zal niet hard zijn in uw ogen, als gij hem vrij van u gaan laat; want als een dubbel-loons-dagloner heeft hij u zes jaren gediend; zo zal u de HEERE, uw God, zegenen in alles, wat gij doen zult. **19** Al het eerstgeborene, dat onder uw runderen en onder uw schapen zal geboren worden, zijnde mannelijk, zult gij den HEERE, uw God, heiligen; gij zult niet arbeiden met den eerstgeborene van uw os, noch de eerstgeborene uwer schapen scheren. **20** Voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, zult gij ze jaar op jaar eten in de plaats, die de HEERE zal verkiezen, gij en uw huis. **21** Doch als enig gebrek daaraan zal zijn, hetzij mank of blind, of enig kwaad gebrek, zo zult gij het den HEERE, uw God, niet offeren; **22** In uw poorten zult gij het eten; de onreine en de reine te zamen, als een ree, en als een hert, **23** Zijn bloed alleen zult gij niet eten; gij zult het op de aarde uitgieten als water.

16 Neemt waar de maand Abib, dat gij den HEERE, uw God, pascha houdt; want in de maand Abib heeft u de HEERE, uw God, uit Egypteland uitgevoerd, bij nacht. **2** Dan zult gij den HEERE, uw God, het pascha slachten, schapen en runderen, in de plaats, die de HEERE verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen wonen. **3** Gij zult niets gedesemds op hetzelve eten; zeven dagen zult gij ongezuurde op hetzelve eten, een brood der ellende, (want in der haast zijt gij uit Egypteland uitgetogen); opdat gij gedenkt aan den dag van uw uittrekken uit Egypteland, al de dagen uws levens. **4** Er zal bij u in zeven dagen geen zuurdeeg gezien worden in enige uwer landpalen; ook zal van het vlees, dat gij aan den avond van den eersten dag geslacht zult hebben, niets tot den morgen overnachten. **5** Gij zult het pascha niet mogen slachten in een uwer poorten, die de HEERE, uw God, u geeft. **6** Maar aan de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal om daar Zijn Naam te doen wonen, aldaar zult gij het pascha slachten aan den avond, als de zon ondergaat, ter bestemder tijd van uw uittrekken uit Egypte. **7** Dan zult gij het koken en eten in de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal; daarna zult gij u des morgens keren, en heengaan naar uw tenten. **8** Zes dagen zult gij ongezuurde broden eten, en aan den zevenden dag is een verbods dag den HEERE, uw God; dan zult gij geen werk doen. **9** Zeven weken zult gij u tellen; van dat men met de sikkel begint in het staande koren, zult gij de zeven weken beginnen te tellen. **10** Daarna zult gij den HEERE, uw God, het feest der weken houden; het zal een vrijwillige schatting uwer hand zijn, dat gij geven zult, naardat u de HEERE, uw God, zal gezegend hebben. **11** En gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, gij, en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw poorten is, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe, die in het midden van u zijn; in de plaats, die de HEERE, uw God, zal verkiezen, om Zijnen Naam aldaar te doen wonen. **12** En gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht geweest zijt in Egypte; en gij zult deze inzettingen houden en doen. **13** Het feest der loofhutten zult gij u zeven dagen houden, als gij zult hebben ingezameld van uw dorsvloer en van uw wijnpers. **14** En gij zult vrolijk zijn op uw feest, gij, en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe, die in uw poorten zijn. **15** Zeven dagen zult gij den HEERE, uw God, feest houden, in de plaats, die de HEERE verkiezen zal; want de HEERE, uw God, zal u zegenen in al uw inkomen, en in al het werk uwer handen; daarom zult gij immers vrolijk zijn. **16** Driemaal in het jaar zal alles, wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, verschijnen, in de plaats, die Hij verkiezen zal: op het feest der ongezuurde, en op het feest der weken, en op het feest der loofhutten; maar het zal niet ledig voor het aangezicht des HEEREN verschijnen: **17** Een ieder, naar de gave zijner hand, naar den zegen des HEEREN, uws Gods, dien Hij u gegeven heeft. **18** Rechters en ambtlieden zult gij u stellen in al uw poorten, die de HEERE, uw God, u geven zal, onder uw stammen; dat zij het volk richten met een gericht der gerechtigheid. **19** Gij zult het gericht niet buigen; gij zult het aangezicht niet kennen; ook zult gij geen geschenk nemen; want het geschenk verblindt de ogen der wijzen, en verkeert de woorden der rechtvaardigen. **20** Gerechtigheid, gerechtigheid zult gij najagen; opdat gij leeft, en erfelijk bezit het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal. **21** Gij zult u geen bos planten van enig geboomte, bij het altaar des HEEREN, uws Gods, dat gij u maken zult. **22** Ook zult gij u geen opgericht beeld stellen, hetwelk de HEERE, uw God, haat.

17 Gij zult den HEERE, uw God, geen os of klein vee offeren, waaraan een gebrek zij of enig kwaad; want dat is den HEERE, uw God, een gruwel. **2** Wanneer in het midden van u, in een uwer poorten, die de HEERE, uw God, u geeft, een man of vrouw gevonden zal worden, die doen zal, dat kwaad is in de ogen des HEEREN, uws Gods, overtredende Zijn verbond; **3** Dat hij heengaat, en dient andere goden, en buigt zich voor die, of voor de

zon, of voor de maan, of voor het ganse heir des hemels,
hetwelk ik niet geboden heb; 4 En het wordt u aangezegd,
en gij hoort het; zo zult gij het wel onderzoeken; en ziet,
het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een gruwel is
in Israel gedaan; 5 Zo zult gij dien man of die vrouw,
die ditzelve boze stuk gedaan hebben, tot uw poorten
uitbrengen, dien man zeg ik, of die vrouw; en gij zult hen
met stenen stenigen, dat zij sterven. 6 Op den mond van
twee getuigen, of drie getuigen, zal hij gedood worden, die
sterven zal; op den mond van een enigen getuige zal hij
niet gedood worden. 7 De hand der getuigen zal eerst
tegen hem zijn, om hem te doden, en daarna de hand des
gansen volks; zo zult gij het boze uit het midden van u
wegdoen. 8 Wanneer een zaak aan het gericht voor u te
zwaar zal zijn, tussen bloed en bloed, tussen rechtshandel
en rechtshandel, tussen plage en plage, zijnde twistzaken
in uw poorten, zo zult gij u opmaken, en opgaan naar
de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal; 9 En
gij zult komen tot de Levietische priesters, en tot den
rechter, die in die dagen zijn zal; en gij zult ondervragen,
en zij zullen u de zaak des rechts aanzeggen. 10 En
gij zult doen naar de mond des woords, dat zij u zullen
aanzeggen, van diezelve plaats, die de HEERE verkiezen
zal, en gij zult waarnemen te doen naar alles, wat zij u
zullen leren. 11 Naar de mond der wet, die zij u zullen
leren, en naar het oordeel, dat zij u zullen zeggen, zult
gij doen; gij zult niet afwijken van het woord, dat zij u
zullen aanzeggen, ter rechterhand of ter linkerhand. 12
De man nu, die trotselijk handelen zal, dat hij niet hore
naar den priester, dewelke staat, om aldaar den HEERE,
uw God, te dienen, of naar den rechter, dezelve man zal
sterven; en gij zult het boze uit Israel wegdoen. 13 Dat het
al dat volk hore en vreze, en niet meer trotselijk handele.
14 Wanneer gij zult gekomen zijn in het land, dat u de
HEERE, uw God, geeft, en gij dat erfelijk zult bezitten en
daarin wonen, en gij zeggen zult: Ik zal een koning over
mij stellen, als al de volken, die rondom mij zijn; 15 Zo zult
gij ganselijk tot koning over u stellen, dien de HEERE, uw
God, verkiezen zal; uit het midden uwer broederen zult gij
een koning over u stellen; gij zult niet vermogen over u te
zetten een vreemden man, die uw broeder niet zij. 16 Maar
hij zal voor zich de paarden niet vermenigvuldigen, en
het volk niet doen wederkeren naar Egypte, om paarden
te vermenigvuldigen; terwijl de HEERE ulieden gezegd
heeft: Gij zult voortaan niet wederkeren door dezen weg.
17 Ook zal hij voor zich de vrouwen niet vermenigvuldigen,
opdat zijn hart niet afwijke; hij zal ook voor zich geen
zilver en goud zeer vermenigvuldigen. 18 Voorts zal het
geschieden, als hij op den stoel zijns koninkrijks zal zitten,
zo zal hij zich een dubbel van deze wet afschrijven in
een boek, uit hetgeen voor het aangezicht der Levietische
priesteren is; 19 En het zal bij hem zijn, en hij zal daarin
lezen al de dagen zijns levens; opdat hij den HEERE, zijn
God, lere vrezen, om te bewaren al de woorden dezer wet
en deze inzettingen, om die te doen; 20 Dat zijn hart zich
niet verheffe boven zijn broederen, en dat hij niet afwijke
van het gebod, ter rechterhand of ter linkerhand; opdat hij
de dagen verlenge in zijn koninkrijk, hij en zijn zonen, in
het midden van Israel.

18 De Levietische priesteren, de ganse stam van Levi,
zullen geen deel noch erve hebben met Israel; de
vuuroffers des HEEREN en zijn erfdeel zullen zij eten. 2
Daarom zal hij geen erfdeel hebben in het midden zijner
broederen; de HEERE is zijn Erfdeel, gelijk als Hij tot
hem gesproken heeft. 3 Dit nu zal het recht der priesters
zijn van het volk, van hen, die een offerande offeren,
hetzij een os, of klein vee: dat hij den priester zal geven
den schouder, en beide kinnebakken, en de pens. 4 De
eerstelingen van uw koren, van uw most en van uw olie,
en de eerstelingen van de beschering uwer schapen zult
gij hem geven; 5 Want de HEERE, uw God, heeft hem
uit al uw stammen verkoren, dat hij sta, om te dienen
in den Naam des HEEREN, hij en zijn zonen, te allen
dage. 6 Voorts wanneer een Leviet zal komen uit een uwer
poorten, uit gans Israel, alwaar hij woont, en hij komt naar
alle begeerte zijner ziel, tot de plaats, die de HEERE zal
hebben verkoren; 7 En hij dienen zal in den Naam des
HEEREN, zijns Gods, als al zijn broederen, de Levieten,
die aldaar voor het aangezicht des HEEREN staan; 8
Zo zullen zij een gelijk deel eten, boven zijn verkoping
bij de vaderen. 9 Wanneer gij komt in het land, dat de
HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij niet leren te
doen naar de gruwelen van dezelve volken. 10 Onder u
zal niet gevonden worden, die zijn zoon of zijn dochter
door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen
omgaat, een guichelaar, of die op vogelgeschrei acht geeft,
of tovenaar. 11 Of een bezweerder, die met bezwering
omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een
duivelskunstenaar, of die de doden vraagt. 12 Want al
wie zulks doet, is den HEERE een gruwel; en om dezer
gruwelen wil verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw
aangezicht uit de bezitting. 13 Oprecht zult gij zijn met
den HEERE, uw God. 14 Want deze volken, die gij zult
erven, horen naar guichelaars en waarzeggers; maar
u aangaande, de HEERE, uw God, heeft u zulks niet
toegelaten. 15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw
broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken;
naar Hem zult gij horen; 16 Naar alles, wat gij van den
HEERE, uw God, aan Horeb, ten dage der verzameling,
geeist hebt, zeggende: Ik zal niet voortvaren te horen
de stem des HEEREN, mijns Gods, en ditzelve grote
vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve. 17 Toen
zeide de HEERE tot mij: Het is goed, wat zij gesproken
hebben. 18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het
midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in
Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik
Hem gebieden zal. 19 En het zal geschieden, de man, die
niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal
spreken, van dien zal Ik het zoeken. 20 Maar de profeet,
die hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in
Mijn Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken,
of die spreken zal in den naam van andere goden, dezelve

profeet zal sterven. 21 Zo gij dan in uw hart zoudt mogen
zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE
niet gesproken heeft? 22 Wanneer die profeet in den
Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord
geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de
HEERE niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die
profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezen.

19 Wanneer de HEERE, uw God, de volken zal hebben
uitgeroeid, welker land de HEERE, uw God, u geven
zal, en gij die erfelijk zult bezitten, en in hun steden en in
hun huizen wonen; 2 Zo zult gij u drie steden uitscheiden,
in het midden van uw land, hetwelk de HEERE, uw God,
u geven zal, om dat erfelijk te bezitten. 3 Gij zult u den
weg bereiden, en de pale uws lands, dat u de HEERE, uw
God, zal doen erven, in drieen delen; dit nu zal zijn, opdat
ieder doodslager daarhenen vliede. 4 En dit zij de zaak
des doodslagers, die daarhenen vlieden zal, dat hij leve;
die zijn naaste zal geslagen hebben door onwetendheid,
dien hij toch van gisteren en eergisteren niet haatte; 5 Als,
dewelke met zijn naaste in het bos zal zijn gegaan, om hout
te houwen, en zijn hand met de bijl wordt aangedreven,
om hout af te houwen, en het ijzer schiet af van den steel,
en treft zijn naaste, dat hij sterve; die zal in een dezer
steden vluchten en leven; 6 Opdat de bloedwreker den
doodslager niet najage, als zijn hart verhit is, en hem
achterhale, omdat de weg te verre zou zijn, en hem sla
aan het leven; zo toch geen oordeel des doods aan hem
is; want hij haatte hem niet van gisteren en eergisteren. 7
Daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult u drie steden
uitscheiden. 8 En indien de HEERE, uw God, uw landpale
zal verwijden, gelijk als Hij uw vaderen gezworen heeft, en
u al dat land geven zal, hetwelk Hij uw vaderen te geven
gesproken heeft; 9 (Wanneer gij al ditzelve gebod zult
waarnemen, om dat te doen, hetgeen ik u heden gebiede,
den HEERE, uw God, liefhebbende, en alle dagen in Zijn
wegen wandelende) zo zult gij u nog drie steden toedoen
tot deze drie; 10 Opdat het bloed des onschuldigen niet
vergoten worde in het midden van uw land, dat u de
HEERE, uw God, ten erve geeft, en bloedschulden op
u zouden zijn. 11 Maar wanneer er iemand zijn zal, die
zijn naaste haat, en hem lagen legt, en staat tegen hem
op, en slaat hem aan het leven, dat hij sterve; en vliedt
tot een van die steden; 12 Zo zullen de oudsten zijner
stad zenden, en nemen hem van daar, en zij zullen hem in
de hand des bloedwrekers geven, dat hij sterve. 13 Uw
oog zal hem niet verschonen; maar gij zult het bloed des
onschuldigen uit Israel wegdoen, dat het u welga. 14 Gij
zult uws naasten landpale, die de voorvaderen gepaald
hebben, niet verrukken in uw erfdeel, dat gij erven zult, in
het land, hetwelk u de HEERE, uw God, geeft, om dat
erfelijk te bezitten. 15 Een enig getuige zal tegen niemand
opstaan over enige ongerechtigheid of over enige zonde,
van alle zonde, die hij zou mogen zondigen; op den mond
van twee getuigen, of op den mond van drie getuigen
zal de zaak bestaan. 16 Wanneer een wrevelige getuige
tegen iemand zal opstaan, om een afwijking tegen hem
te betuigen; 17 Zo zullen die twee mannen, welke den
twist hebben, staan voor het aangezicht des HEEREN,
voor het aangezicht der priesters, en der rechters, die
in diezelve dagen zullen zijn. 18 En de rechters zullen
wel onderzoeken; en ziet, de getuige is een vals getuige,
hij heeft valsheid betuigd tegen zijn broeder; 19 Zo zult
gijlieden hem doen, gelijk als hij zijn broeder dacht te
doen; alzo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen;
20 Dat de overgeblevenen het horen en vrezen, en niet
voortvaren meer te doen naar dit boze stuk, in het midden
van u. 21 En uw oog zal niet verschonen; ziel om ziel, oog
om oog, tand om tand, hand om hand, voet om voet.

20 Wanneer gij zult uittrekken tot den strijd tegen uw
vijanden, en zult zien paarden en wagenen, een
volk, meerder dan gij, zo zult gij voor hen niet vrezen; want
de HEERE, uw God, is met u, Die u uit Egypteland heeft
opgevoerd. 2 En het zal geschieden, als gijlieden tot den
strijd nadert, zo zal de priester toetreden, en tot het volk
spreken. 3 En tot hen zeggen: Hoort, Israel! gijlieden zijt
heden na aan den strijd tegen uw vijanden; uw hart worde
niet week, vreest niet, en beeft niet, en verschrikt niet voor
hun aangezicht. 4 Want het is de HEERE, uw God, Die
met u gaat, om voor u te strijden tegen uw vijanden, om
u te verlossen. 5 Dan zullen de ambtlieden tot het volk
spreken, zeggende: Wie is de man, die een nieuw huis
heeft gebouwd, en het niet heeft ingewijd? Die ga henen
en kere weder naar zijn huis; opdat hij niet misschien
sterve in den strijd, en iemand anders dat inwijde. 6 En wie
is de man, die een wijngaard geplant heeft, en deszelfs
vrucht niet heeft genoten? Die ga henen en kere weder
naar zijn huis, opdat hij niet misschien in den strijd sterve
en iemand anders die geniete. 7 En wie is de man, die
een vrouw ondertrouwd heeft, en haar niet tot zich heeft
genomen? Die ga henen en kere weder naar zijn huis;
opdat hij niet misschien in den strijd sterve, en een ander
man haar neme. 8 Daarna zullen de ambtlieden voortvaren
te spreken tot het volk, en zeggen: Wie is de man, die
vreesachtig en week van hart is? Die ga henen en kere
weder naar zijn huis; opdat het hart zijner broederen niet
smelte, gelijk zijn hart. 9 En het zal geschieden, als die
ambtlieden geeindigd zullen hebben te spreken tot het volk,
zo zullen zij oversten der heiren aan de spits des volks
bestellen. 10 Wanneer gij nadert tot een stad om tegen
haar te strijden, zo zult gij haar den vrede toeroepen. 11
En het zal geschieden, indien zij u vrede zal antwoorden,
en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden
wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen. 12 Doch zo zij geen
vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult
gij haar belegeren. 13 En de HEERE, uw God, zal haar
in uw hand geven; en gij zult alles, wat mannelijk daarin
is, slaan met de scherpte des zwaards; 14 Behalve de
vrouwen, en de kinderkens, en de beesten, en al wat in de
stad zijn zal, al haar buit zult gij voor u roven; en gij zult
eten den buit uwer vijanden, dien u de HEERE, uw God,
gegeven heeft. 15 Alzo zult gij aan alle steden doen, die
zeer verre van u zijn, die niet zijn van de steden dezer

volken. 16 Maar van de steden dezer volken, die u de
HEERE, uw God, ten erve geeft, zult gij niets laten leven,
dat adem heeft. 17 Maar gij zult ze ganselijk verbannen:
de Hethieten, en de Amorieten, en de Kanaanieten, en de
Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten, gelijk als u de
HEERE, uw God, geboden heeft; 18 Opdat zij ulieden
niet leren te doen naar al hun gruwelen, die zij hun goden
gedaan hebben, en gij zondigt tegen den HEERE, uw
God. 19 Wanneer gij een stad vele dagen zult belegeren,
strijdende tegen haar, om die in te nemen, zo zult gij haar
geboomte niet verderven, de bijl daaraan drijvende; want
gij zult daarvan eten; daarom zult gij dat niet afhouwen
(want het geboomte van het veld is des mensen spijze),
opdat het voor uw aangezicht kome tot een bolwerk. 20
Maar het geboomte, hetwelk gij kennen zult, dat het geen
geboomte ter spijze is, dat zult gij verderven en afhouwen;
en gij zult een bolwerk bouwen tegen deze stad, dewelke
tegen u krijg voert, totdat zij ten onderga.

21 Wanneer in het land, hetwelk de HEERE, uw God,
u geven zal, om dat te erven, een verslagene zal
gevonden worden, liggende in het veld, niet bekend zijnde,
wie hem geslagen heeft; 2 Zo zullen uw oudsten en uw
rechters uitgaan, en zij zullen meten naar de steden,
die rondom den verslagene zijn. 3 De stad nu, die de
naaste zal zijn aan den verslagene, daar zullen de oudsten
derzelver stad een jonge koe van de runderen nemen, met
dewelke niet gearbeid is, die aan het juk niet getrokken
heeft. 4 En de oudsten derzelver stad zullen de jonge koe
afbrengen in een ruw dal, dat niet bearbeid noch bezaaid
zal zijn; en zij zullen deze jonge koe aldaar in het dal den
nek doorhouwen. 5 Dan zullen de priesters, de kinderen
van Levi, toetreden; want de HEERE, uw God, heeft hen
verkoren, om Hem te dienen, en om in des HEEREN Naam
te zegenen, en naar hun mond zal alle twist en alle plaag
afgedaan worden. 6 En alle oudsten derzelver stad, die
naast aan den verslagene zijn, zullen hun handen wassen
over deze jonge koe, die in dat dal de nek doorgehouwen
is; 7 En zij zullen betuigen en zeggen: Onze handen
hebben dit bloed niet vergoten, en onze ogen hebben het
niet gezien; 8 Wees genadig aan Uw volk Israel, dat Gij,
o HEERE! verlost hebt, en leg geen onschuldig bloed in
het midden van Uw volk Israel! En dat bloed zal voor hen
verzoend zijn. 9 Alzo zult gij het onschuldig bloed uit het
midden van u wegdoen; want gij zult doen, wat recht is in
de ogen des HEEREN. 10 Wanneer gij zult uitgetogen
zijn tot den strijd tegen uw vijanden; en de HEERE, uw
God, hen zal gegeven hebben in uw hand, dat gij hun
gevangenen gevankelijk wegvoert; 11 En gij onder de
gevangenen zult zien een vrouw, schoon van gedaante,
en gij lust tot haar gekregen zult hebben, dat gij ze u
ter vrouwe neemt; 12 Zo zult gij haar binnen in uw huis
brengen; en zij zal haar hoofd scheren, en haar nagelen
besnijden. 13 En zij zal het kleed harer gevangenis van
zich afleggen, en in uw huis zitten, en haar vader en haar
moeder een maand lang bewenen; en daarna zult gij tot
haar ingaan, en haar man zijn, en zij zal u ter vrouwe zijn.
14 En het zal geschieden, indien gij geen behagen in haar
hebt, dat gij haar zult laten gaan naar haar begeerte; doch
gij zult haar geenszins voor geld verkopen, gij zult met haar
geen gewin drijven, daarom dat gij haar vernederd hebt.
15 Wanneer een man twee vrouwen heeft, een beminde,
en een gehate; en de beminde en de gehate hem zonen
zullen gebaard hebben, en de eerstgeboren zoon van de
gehate zal zijn; 16 Zo zal het geschieden, ten dage als hij
zijn zonen zal doen erven wat hij heeft, dat hij niet zal
vermogen de eerstgeboorte te geven aan den zoon der
beminde, voor het aangezicht van den zoon der gehate,
die de eerstgeborene is. 17 Maar den eerstgeborene, den
zoon der gehate, zal hij kennen, gevende hem het dubbele
deel van alles, wat bij hem zal worden gevonden; want hij
is het beginsel zijner kracht, het recht der eerstgeboorte
is het zijne. 18 Wanneer iemand een moedwilligen en
wederspannigen zoon heeft, die de stem zijns vaders en
de stem zijner moeder niet gehoorzaam is; en zij hem
gekastijd zullen hebben, en hij naar hen niet horen zal,
19 Zo zullen zijn vader en zijn moeder hem grijpen, en
zij zullen hem uitbrengen tot de oudsten zijner stad, en
tot de poorte zijner plaats. 20 En zij zullen zeggen tot
de oudsten zijner stad: Deze onze zoon is afwijkende en
wederspannig, hij is onze stem niet gehoorzaam; hij is een
brasser en zuiper. 21 Dan zullen alle lieden zijner stad hem
met stenen overwerpen, dat hij sterve; en gij zult het boze
uit het midden van u wegdoen; dat het gans Israel hore, en
vreze. 22 Voorts, wanneer in iemand een zonde zal zijn,
die het oordeel des doods waardig is, dat hij gedood zal
worden, en gij hem aan het hout zult opgehangen hebben;
23 Zo zal zijn dood lichaam aan het hout niet overnachten;
maar gij zult het zekerlijk ten zelven dage begraven; want
een opgehangene is Gode een vloek. Alzo zult gij uw land
niet verontreinigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve
geeft.

22 Gij zult uws broeders os of klein vee niet zien
afgedreven, en u van die verbergen; gij zult ze uw
broeder ganselijk weder toesturen. 2 En indien uw broeder
niet nabij u is, of gij hem niet kent, zo zult gij ze binnen in
uw huis vergaderen, dat zij bij u zijn, totdat uw broeder die
zoeke, en gij ze hem wedergeeft. 3 Alzo zult gij ook doen
aan zijn ezel, en alzo zult gij doen aan zijn kleding, ja, alzo
zult gij doen aan al het verlorene uws broeders, dat van
hem verloren zal zijn, en dat gij zult hebben gevonden;
gij zult u niet mogen verbergen. 4 Gij zult uws broeders
ezel of zijn os niet zien, vallende op den weg, en u van
die verbergen; gij zult ze met hem ganselijk oprichten. 5
Het kleed eens mans zal niet zijn aan een vrouw, en een
man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks
doet, is den HEERE, uw God, een gruwel. 6 Wanneer
voor uw aangezicht een vogelnest op den weg voorkomt,
in enigen boom, of op de aarde, met jongen of eieren, en
de moeder zittende op de jongen of op de eieren, zo zult
gij de moeder met de jongen niet nemen. 7 Gij zult de
moeder ganselijk vrijlaten; maar de jongen zult gij voor u
nemen; opdat het u welga, en gij de dagen verlengt. 8

Wanneer gij een nieuw huis zult bouwen, zo zult gij op uw
dak een leuning maken; opdat gij geen bloedschuld op uw
huis legt, wanneer iemand, vallende, daarvan afviel. **9**
Gij zult uw wijngaard niet met tweeerlei bezaaien; opdat
de volheid des zaads, dat gij zult gezaaid hebben, en de
inkomst des wijngaards niet ontheiligd worde. **10** Gij zult
niet ploegen met een os en met een ezel te gelijk. **11** Gij
zult geen kleed van gemengde stof aantrekken, wollen
en linnen te gelijk. **12** Snoeren zult gij u maken aan de
vier hoeken uws opperkleeds, waarmede gij u bedekt. **13**
Wanneer een man een vrouw zal genomen hebben, en
tot haar ingegaan zijnde, alsdan haar zal haten, **14** En
haar oorzaak van naspraak zal opleggen, en een kwaden
naam over haar uitbrengen, en zeggen: Deze vrouw heb
ik genomen, en ben tot haar genaderd, maar heb den
maagdom aan haar niet gevonden; **15** Dan zullen de
vader van deze jonge dochter en haar moeder nemen,
en tot de oudsten der stad aan de poort uitbrengen, den
maagdom dezer jonge vrouw. **16** En de vader van de jonge
dochter zal tot de oudsten zeggen: Ik heb mijn dochter
aan dezen man gegeven tot een vrouw; maar hij heeft
haar gehaat; **17** En ziet, hij heeft oorzaak van opspraak
gegeven, zeggende: Ik heb den maagdom aan uw dochter
niet gevonden; dit nu is de maagdom mijner dochter. En
zij zullen het kleed voor het aangezicht van de oudsten
der stad uitbreiden. **18** Dan zullen de oudsten derzelver
stad dien man nemen, en kastijden hem; **19** En zij zullen
hem een boete opleggen van honderd zilverlingen, en
ze geven aan den vader van de jonge dochter, omdat
hij een kwaden naam heeft uitgebracht over een jonge
dochter van Israel; voorts zal zij hem ter vrouwe zijn, hij zal
haar niet mogen laten gaan al zijn dagen. **20** Maar indien
ditzelve woord waarachtig is, dat de maagdom aan de
jonge dochter niet gevonden is; **21** Zo zullen zij deze jonge
dochter uitbrengen tot de deur van haars vaders huis,
en de lieden harer stad zullen haar met stenen stenigen,
dat zij sterve, omdat zij een dwaasheid in Israel gedaan
heeft, hoererende in haars vaders huis; zo zult gij het boze
uit het midden van u wegdoen. **22** Wanneer een man
gevonden zal worden, liggende bij eens mans getrouwde
vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man, die bij de
vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult gij het boze
uit Israel wegdoen. **23** Wanneer er een jonge dochter
zal zijn, die een maagd is, ondertrouwd aan een man,
en een man haar in de stad zal gevonden, en bij haar
gelegen hebben; **24** Zo zult gij ze beiden uitbrengen tot de
poort derzelver stad, en gij zult hen met stenen stenigen,
dat zij sterven; de jonge dochter, ter oorzake, dat zij niet
geroepen heeft in de stad, en den man, ter oorzake dat hij
zijns naasten vrouw vernederd heeft; zo zult gij het boze
uit het midden van u wegdoen. **25** En indien een man een
ondertrouwde jonge dochter in het veld gevonden, en de
man haar verkracht en bij haar gelegen zal hebben, zo zal
de man, die bij haar gelegen heeft, alleen sterven; **26** Maar
de jonge dochter zult gij niets doen; de jonge dochter heeft
geen zonde des doods; want gelijk of een man tegen zijn
naaste opstond, en sloeg hem dood aan het leven, alzo is
deze zaak. **27** Want hij heeft haar in het veld gevonden;
de ondertrouwde jonge dochter riep, en er was niemand,
die haar verloste. **28** Wanneer een man een jonge dochter
zal gevonden hebben, die een maagd is, dewelke niet
ondertrouwd is, en haar zal gegrepen en bij haar gelegen
hebben, en zij gevonden zullen zijn; **29** Zo zal de man, die
bij haar gelegen heeft, den vader van de jonge dochter
vijftig zilverlingen geven, en zij zal hem ter vrouwe zijn,
omdat hij haar vernederd heeft; hij zal ze niet mogen laten
gaan al zijn dagen. **30** Een man zal zijns vaders vrouw
niet nemen, en hij zal zijns vaders slippe niet ontdekken.

23 Die door plettering verwond of uitgesneden is aan de
mannelijkheid, zal in de vergadering des HEEREN
niet komen. **2** Geen bastaard zal in de vergadering des
HEEREN komen; zelfs zijn tiende geslacht zal in de
vergadering des HEEREN niet komen. **3** Geen Ammoniet,
noch Moabiet zal in de vergadering des HEEREN komen;
zelfs hun tiende geslacht zal in de vergadering des
HEEREN niet komen tot in eeuwigheid. **4** Ter oorzake
dat zij ulieden op den weg niet tegengekomen zijn met
brood en met water, als gij uit Egypte uittoogt; en omdat
hij tegen u gehuurd heeft Bileam, den zoon van Beor,
van Pethor uit Mesopotamie, om u te vloeken. **5** Doch
de HEERE, uw God, heeft naar Bileam niet willen horen;
maar de HEERE, uw God, heeft u den vloek in een zegen
veranderd, omdat de HEERE, uw God, u liefhad. **6** Gij
zult hun vrede en hun best niet zoeken, al uw dagen in
eeuwigheid. **7** Den Edomiet zult gij voor geen gruwel
houden, want hij is uw broeder; den Egyptenaar zult gij
voor geen gruwel houden want gij zijt een vreemdeling
geweest in zijn land. **8** Aangaande de kinderen, die hun
zullen geboren worden in het derde geslacht, elk van die
zal in de vergadering des HEEREN komen. **9** Wanneer
het leger uittrekt tegen uw vijanden, zo zult gij u wachten
voor alle kwade zaak. **10** Wanneer iemand onder u is,
die niet rein is, door enig toeval des nachts, die zal tot
buiten het leger uitgaan; hij zal tot binnen het leger niet
komen. **11** Maar het zal geschieden, dat hij zich tegen
het naken van den avond met water zal baden; en als de
zon ondergegaan is, zal hij tot binnen het leger komen.
12 Gij zult ook een plaats hebben buiten het leger, en
daarhenen zult gij uitgaan naar buiten. **13** En gij zult
een schopje hebben, benevens uw gereedschap, en het
zal geschieden, als gij buiten gezeten hebt, dan zult gij
daarmede graven, en u omkeren, en bedekken wat van u
uitgegaan is. **14** Want de HEERE, uw God, wandelt in
het midden van uw leger, om u te verlossen, en om uw
vijanden voor uw aangezicht te geven; daarom zal uw
leger heilig zijn, opdat Hij niets schandelijks onder u zie,
en achterwaarts van u afkere. **15** Gij zult een knecht aan
zijn heer niet overleveren, die van zijn heer tot u ontkomen
zal zijn. **16** Hij zal bij u blijven in het midden van u, in de
plaats, die hij zal verkiezen, in een van uw poorten, waar
het goed voor hem is; gij zult hem niet verdrukken. **17** Er
zal geen hoer zijn onder de dochteren van Israel; en er

zal geen schandjongen zijn onder de zonen van Israel.
18 Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het huis
des HEEREN, uws Gods, brengen, tot enige gelofte; want
ook die beiden zijn den HEERE, uw God, een gruwel. 19
Gij zult aan uw broeder niet woekeren, met woeker van
geld, met woeker van spijze, met woeker van enig ding,
waarmede men woekert. 20 Aan den vreemde zult gij
woekeren; maar aan uw broeder zult gij niet woekeren;
opdat u de HEERE, uw God, zegene, in alles, waaraan
gij uw hand slaat, in het land, waar gij naar toe gaat, om
dat te erven. 21 Wanneer gij den HEERE, uw God, een
gelofte zult beloofd hebben, gij zult niet vertrekken die te
betalen; want de HEERE, uw God, zal ze zekerlijk van
u eisen, en zonde zou in u zijn. 22 Maar als gij nalaat
te beloven, zo zal het geen zonde in u zijn. 23 Wat uit
uw lippen gaat, zult gij houden en doen; gelijk als gij den
HEERE, uw God, een vrijwillig offer beloofd hebt, dat gij
met uw mond gesproken hebt. 24 Wanneer gij gaan zult in
uws naasten wijngaard, zo zult gij druiven eten naar uw
lust, tot uw verzadiging; maar in uw vat zult gij niets doen.
25 Wanneer gij zult gaan in uws naasten staande koren, zo
zult gij de aren met uw hand afplukken; maar de sikkel zult
gij aan uws naasten staande koren niet bewegen.

24 Wanneer een man een vrouw zal genomen en die
getrouwd hebben, zo zal het geschieden, indien
zij geen genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets
schandelijks aan haar gevonden heeft, dat hij haar een
scheidbrief zal schrijven, en in haar hand geven, en ze
laten gaan uit zijn huis. 2 Zo zij dan, uit zijn huis uitgegaan
zijnde, zal henengaan en een anderen man ter vrouwe
worden, 3 En deze laatste man haar gehaat, en haar een
scheidbrief geschreven, en in haar hand gegeven, en haar
uit zijn huis zal hebben laten gaan; of als deze laatste
man, die ze voor zich tot een vrouw genomen heeft, zal
gestorven zijn; 4 Zo zal haar eerste man, die haar heeft
laten gaan, haar niet mogen wedernemen, dat zij hem ter
vrouwe zij, nadat zij is verontreinigd geworden; want dat is
een gruwel voor het aangezicht des HEEREN; alzo zult gij
het land niet doen zondigen, dat u de HEERE, uw God,
ten erve geeft. 5 Wanneer een man een nieuwe vrouw
zal genomen hebben, die zal in het heir niet uittrekken,
en men zal hem geen last opleggen; een jaar lang zal
hij vrij zijn in zijn huis, en zijn vrouw, die hij genomen
heeft, verheugen. 6 Men zal beide molenstenen, immers
den bovensten molensteen, niet te pand nemen; want
hij neemt de ziel te pand. 7 Wanneer iemand gevonden
zal worden, die een ziel steelt uit zijn broederen, uit de
kinderen Israels, en drijft gewin met hem, en verkoopt
hem; zo zal deze dief sterven, en gij zult het boze uit
het midden van u wegdoen. 8 Wacht u in de plaag der
melaatsheid, dat gij naarstiglijk waarneemt en doet naar
alles, wat de Levietische priesteren ulieden zullen leren;
gelijk als ik hun geboden heb, zult gij waarnemen te doen.
9 Gedenkt, wat de HEERE, uw God, gedaan heeft aan
Mirjam, op den weg, als gij uit Egypte waart uitgetogen.
10 Wanneer gij aan uw naaste iets zult geleend hebben,
zo zult gij tot zijn huis niet ingaan, om zijn pand te pand
te nemen; 11 Buiten zult gij staan, en de man, dien gij
geleend hebt, zal het pand naar buiten tot u uitbrengen.
12 Doch indien hij een arm man is, zo zult gij met zijn
pand niet nederliggen. 13 Gij zult hem dat pand zekerlijk
wedergeven, als de zon ondergaat, dat hij in zijn kleed
nederligge, en u zegene; en het zal u gerechtigheid zijn
voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods. 14 Gij zult
den armen en nooddruftigen dagloner niet verdrukken,
die uit uw broederen is, of uit uw vreemdelingen, die in
uw land en in uw poorten zijn. 15 Op zijn dag zult gij zijn
loon geven, en de zon zal daarover niet ondergaan; want
hij is arm, en zijn ziel verlangt daarnaar; dat hij tegen
u niet roepe tot den HEERE, en zonde in u zij. 16 De
vaders zullen niet gedood worden voor de kinderen, en
de kinderen zullen niet gedood worden voor de vaders;
een ieder zal om zijn zonde gedood worden. 17 Gij zult
het recht van den vreemdeling en van den wees niet
buigen, en gij zult het kleed der weduwe niet te pand
nemen. 18 Maar gij zult gedenken, dat gij een knecht in
Egypte geweest zijt, en de HEERE, uw God, heeft u van
daar verlost; daarom gebiede ik u deze zaak te doen. 19
Wanneer gij uw oogst op uw akker afgeoogst, en een
garf op den akker vergeten zult hebben, zo zult gij niet
wederkeren, om die op te nemen; voor den vreemdeling,
voor den wees en voor de weduwe zal zij zijn; opdat u de
HEERE, uw God, zegene, in al het werk uwer handen.
20 Wanneer gij uw olijfboom zult geschud hebben, zo
zult gij de takken achter u niet nauw doorzoeken; voor
den vreemdeling, voor den wees en voor de weduwe
zal het zijn. 21 Wanneer gij uw wijngaard zult afgelezen
hebben, zo zult gij de druiven achter u niet nalezen; voor
den vreemdeling, voor den wees en voor de weduwe zal
het zijn. 22 En gij zult gedenken, dat gij een knecht in
Egypteland geweest zijt; daarom gebiede ik u deze zaak te
doen.

25 Wanneer er tussen lieden twist zal zijn, en zij tot
het gerecht zullen toetreden, dat zij hen richten, zo
zullen zij den rechtvaardige rechtvaardig spreken, en den
onrechtvaardige verdoemen. 2 En het zal geschieden,
indien de onrechtvaardige slagen verdiend heeft, dat
de rechter hem zal doen nedervallen, en hem doen
slaan in zijn tegenwoordigheid, naar dat het voor zijn
onrechtvaardigheid genoeg zal zijn, in getal. 3 Met veertig
slagen zal hij hem doen slaan, hij zal er niet toedoen;
opdat niet misschien, zo hij voortvoere hem daarboven
met meer slagen te doen slaan, uw broeder dan voor
uw ogen verachtelijk gehouden worde. 4 Een os zult
gij niet muilbanden, als hij dorst. 5 Wanneer broeders
samenwonen, en een van hen sterft, en geen zoon heeft,
zo zal de vrouw des verstorvenen aan geen vreemden
man daarbuiten geworden; haar mans broeder zal tot haar
ingaan en nemen haar zich ter vrouw, en doen haar den
plicht van eens mans broeder. 6 En het zal geschieden,
dat de eerstgeborene, dien zij zal baren, zal staan in den
naam zijns broeders, des verstorvenen; opdat zijn naam

niet uitgedelgd worde uit Israel. 7 Maar indien dezen man
zijns broeders vrouw niet bevallen zal te nemen, zo zal
zijn broeders vrouw opgaan naar de poort tot de oudsten,
en zeggen: Mijns mans broeder weigert zijn broeder een
naam te verwekken in Israel; hij wil mij den plicht van eens
mans broeders niet doen. 8 Dan zullen hem de oudsten
zijner stad roepen, en tot hem spreken; blijft hij dan daarbij
staan, en zegt: Het bevalt mij niet haar te nemen; 9 Zo
zal zijns broeders vrouw voor de ogen der oudsten tot
hem toetreden, en zijn schoen van zijn voet uittrekken, en
spuwen in zijn aangezicht, en zal betuigen en zeggen:
Alzo zal dien man gedaan worden, die zijns broeders huis
niet zal bouwen. 10 En zijn naam zal in Israel genoemd
worden: Het huis desgenen, dien de schoen uitgetogen
is. 11 Wanneer mannen, de een met den ander, twisten,
en de vrouw des enen toetreedt, om haar man uit de
hand desgenen, die hem slaat, te redden, en haar hand
uitstrekt, en zijn schamelheid aangrijpt; 12 Zo zult gij haar
hand afhouwen, uw oog zal niet verschonen. 13 Gij zult
geen tweeerlei weegstenen in uw zak hebben; een groten
en een kleinen. 14 Gij zult in uw huis geen tweeerlei efa
hebben, een grote en een kleine. 15 Gij zult een volkomen
en gerechten weegsteen hebben; gij zult een volkomene
en gerechte efa hebben; opdat uw dagen verlengd worden
in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal. 16 Want
al wie zulks doet, is den HEERE, uw God, een gruwel; ja,
al wie onrecht doet. 17 Gedenkt, wat u Amalek gedaan
heeft op den weg, als gij uit Egypte uittoogt; 18 Hoe hij
u op den weg ontmoette, en sloeg onder u in den staart
al de zwakken achter u, als gij moede en mat waart; en
hij vreesde God niet. 19 Het zal dan geschieden, als u
de HEERE, uw God, rust zal gegeven hebben, van al uw
vijanden rondom, in het land, dat u de HEERE, uw God,
ten erve geven zal, om hetzelve erfelijk te bezitten, dat
gij de gedachtenis van Amalek van onder den hemel zult
uitdelgen; vergeet het niet!

26 Voorts zal het geschieden, wanneer gij zult gekomen
zijn in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve
geven zal, en gij dat erfelijk zult bezitten, en daarin wonen;
2 Zo zult gij nemen van de eerstelingen van alle vrucht des
lands, die gij opbrengen zult van uw land, dat u de HEERE,
uw God, geeft, en zult ze in een korf leggen; en gij zult
heengaan tot de plaats, die de HEERE, uw God, verkoren
zal hebben, om Zijn Naam aldaar te doen wonen; 3 En gij
zult komen tot den priester, dewelke in die dagen zijn zal,
en tot hem zeggen: Ik verklaar heden voor den HEERE, uw
God, dat ik gekomen ben in het land, hetwelk de HEERE
onzen vaderen gezworen heeft ons te zullen geven. 4 En
de priester zal den korf van uw hand nemen, en hij zal
dien voor het altaar des HEEREN, uws Gods, nederzetten.
5 Dan zult gij voor het aangezicht des HEEREN, uws
Gods, betuigen en zeggen: Mijn vader was een bedorven
Syrier, en hij toog af naar Egypte, en verkeerde aldaar
als vreemdeling met weinig volks; maar hij werd aldaar
tot een groot, machtig en menigvuldig volk. 6 Doch de
Egyptenaars deden ons kwaad, en verdrukten ons, en
legden ons een harden dienst op. 7 Toen riepen wij tot den
HEERE, den God onzer vaderen; en de HEERE verhoorde
onze stem en zag onze ellende aan, en onzen arbeid,
en onze onderdrukking. 8 En de HEERE voerde ons uit
Egypte, door een sterke hand, en door een uitgestrekten
arm, en door groten schrik, en door tekenen, en door
wonderen. 9 En Hij heeft ons gebracht tot deze plaats;
en Hij heeft ons dit land gegeven, een land vloeiende
van melk en honig. 10 En nu, zie, ik heb gebracht de
eerstelingen van de vrucht dezes lands, dat Gij, HEERE,
mij gegeven hebt! Dan zult gij ze nederzetten voor het
aangezicht des HEEREN, uws Gods, en zult u buigen voor
het aangezicht des HEEREN, uws Gods; 11 En gij zult
vrolijk zijn over al het goede, dat de HEERE, uw God,
aan u en uw huis gegeven heeft; gij, en de Leviet, en de
vreemdeling, die in het midden van u is. 12 Wanneer gij
zult geeindigd hebben alle tienden van uw inkomen te
vertienen, in het derde jaar, zijnde een jaar der tienden;
dan zult gij aan den Leviet, aan den vreemdeling, aan den
wees en aan de weduwe geven, dat zij in uw poorten eten
en verzadigd worden. 13 En gij zult voor het aangezicht
des HEEREN, uws Gods, zeggen: Ik heb het heilige uit
het huis weggenomen, en heb het ook aan den Leviet en
aan den vreemdeling, aan den wees en aan de weduwe
gegeven, naar al Uw geboden, die Gij mij geboden hebt; ik
heb niets van Uw geboden overtreden, en niets vergeten.
14 Ik heb daarvan niets gegeten in mijn leed, en heb
daarvan niets weggenomen tot iets onreins, noch daarvan
gegeven tot een dode; ik ben der stem des HEEREN,
mijns Gods, gehoorzaam geweest, ik heb gedaan naar
alles, wat Gij mij geboden hebt. 15 Zie nederwaarts van
Uw heilige woning, van den hemel, en zegen Uw volk
Israel, en het land, dat Gij ons gegeven hebt, gelijk als
Gij onzen vaderen gezworen hebt, een land van melk en
honig vloeiende. 16 Te dezen dage gebiedt u de HEERE,
uw God, deze inzettingen en rechten te doen; houdt dan
en doet dezelve, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.
17 Heden hebt gij den HEERE doen zeggen, dat Hij u tot
een God zal zijn, en dat gij zult wandelen in Zijn wegen, en
houden Zijn inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten,
en dat gij Zijner stem zult gehoorzaam zijn. 18 En de
HEERE heeft u heden doen zeggen, dat gij Hem tot een
volk des eigendoms zult zijn, gelijk als Hij u gesproken
heeft, en dat gij al Zijn geboden zult houden; 19 Opdat Hij
u alzo boven al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog
zette, tot lof, en tot een naam, en tot heerlijkheid; en opdat
gij een heilig volk zijt den HEERE, uw God, gelijk als Hij
gesproken heeft.

27 En Mozes, te zamen met de oudsten van Israel,
gebood het volk, zeggende: Behoudt al deze
geboden, die ik ulieden heden gebiede. 2 Het zal dan
geschieden, ten dage als gij over de Jordaan zult gegaan
zijn in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal,
zo zult gij u grote stenen oprichten, en bestrijken ze met
kalk; 3 En gij zult daarop schrijven alle woorden dezer
wet, als gij overgegaan zult zijn; opdat gij komt in het land,

dat de HEERE, uw God, u geven zal, een land vloeiende
van melk en honig, gelijk als de HEERE, uwer vaderen
God, tot u gesproken heeft. 4 Het zal dan geschieden,
als gij over de Jordaan gegaan zult zijn, dat gij dezelve
stenen, van dewelke ik u heden gebiede, zult oprichten op
den berg Ebal, en gij zult ze met kalk bestrijken; 5 En
gij zult aldaar den HEERE, uw God, een altaar bouwen,
een altaar van stenen; gij zult geen ijzer over hetzelve
bewegen. 6 Van gehele stenen zult gij het altaar des
HEEREN, uws Gods, bouwen, en gij zult den HEERE,
uw God, brandofferen daarop offeren. 7 Ook zult gij
dankofferen offeren, en zult aldaar eten, en vrolijk zijn voor
het aangezicht des HEEREN, uws Gods. 8 En gij zult op
deze stenen schrijven alle woorden dezer wet, die wel
uitdrukkende. 9 Voorts sprak Mozes, te zamen met de
Levietische priesteren, tot gans Israel, zeggende: Luistert
toe en hoort o Israel! Op dezen dag zijt gij den HEERE,
uw God, tot een volk geworden. 10 Daarom zult gij der
stem des HEEREN, uws Gods, gehoorzaam zijn, en gij
zult doen Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden
gebiede. 11 En Mozes gebood het volk te dien dage,
zeggende: 12 Dezen zullen staan, om het volk te zegenen
op den berg Gerizim, als gij over de Jordaan gegaan zult
zijn: Simeon, en Levi, en Juda, en Issaschar, en Jozef, en
Benjamin. 13 En dezen zullen staan over den vloek op
den berg Ebal: Ruben, Gad en Aser, Zebulon, Dan en
Nafthali. 14 En de Levieten zullen betuigen en zeggen tot
allen man van Israel, met verhevene stem: 15 Vervloekt zij
de man, die een gesneden of gegoten beeld, een gruwel
des HEEREN, een werk van 's werkmeesters handen, zal
maken, en zetten in het verborgene! En al het volk zal
antwoorden en zeggen: Amen. 16 Vervloekt zij, die zijn
vader of zijn moeder veracht! En al het volk zal zeggen:
Amen. 17 Vervloekt zij, die zijns naasten landpale verrukt!
En al het volk zal zeggen: Amen. 18 Vervloekt zij, die een
blinde op den weg doet dolen! En al het volk zal zeggen:
Amen. 19 Vervloekt zij, die het recht van den vreemdeling,
van den wees en van de weduwe buigt! En al het volk
zal zeggen: Amen. 20 Vervloekt zij, die bij de vrouw zijns
vaders ligt, omdat hij zijns vaders slippe ontdekt heeft! En
al het volk zal zeggen: Amen. 21 Vervloekt zij, die bij enig
beest ligt! En al het volk zal zeggen: Amen. 22 Vervloekt
zij, die bij zijn zuster ligt, de dochter zijns vaders of de
dochter zijner moeder! En al het volk zal zeggen: Amen.
23 Vervloekt zij, die bij zijn schoonmoeder ligt! En al het
volk zal zeggen: Amen. 24 Vervloekt zij, die zijn naaste in
het verborgene verslaat! En al het volk zal zeggen: Amen.
25 Vervloekt zij, die geschenk neemt, om een ziel, het
bloed eens onschuldigen, te verslaan! En al het volk zal
zeggen: Amen. 26 Vervloekt zij, die de woorden dezer wet
niet zal bevestigen, doende dezelve! En al het volk zal
zeggen: Amen.

28 En het zal geschieden, indien gij der stem des
HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen,
waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden
gebiede, zo zal de HEERE, uw God, u hoog zetten boven
alle volken der aarde. 2 En al deze zegeningen zullen
over u komen, en u aantreffen, wanneer gij der stem des
HEEREN uws Gods, zult gehoorzaam zijn. 3 Gezegend
zult gij zijn in de stad, en gezegend zult gij zijn in het veld.
4 Gezegend zal zijn de vrucht uws buiks, en de vrucht uws
lands, en de vrucht uwer beesten, de voortzetting uwer
koeien, en de kudden van uw klein vee. 5 Gezegend zal
zijn uw korf, en uw baktrog. 6 Gezegend zult gij zijn in uw
ingaan, gezegend zult gij zijn in uw uitgaan. 7 De HEERE
zal geven uw vijanden, die tegen u opstaan, geslagen voor
uw aangezicht; door een weg zullen zij tot u uittrekken,
maar door zeven wegen zullen zij voor uw aangezicht
vlieden. 8 De HEERE zal den zegen gebieden, dat Hij met
u zij in uw schuren, en in alles, waaraan gij uw hand slaat;
en Hij zal u zegenen in het land, dat u de HEERE, uw God,
geven zal. 9 De HEERE zal u Zichzelven tot een heilig
volk bevestigen, gelijk als Hij u gezworen heeft, wanneer
gij de geboden des HEEREN, uws Gods, zult houden,
en in Zijn wegen wandelen. 10 En alle volken der aarde
zullen zien, dat de Naam des HEEREN over u genoemd
is, en zij zullen voor u vrezen. 11 En de HEERE zal u
doen overvloeien aan goed, in de vrucht uws buiks, en in
de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands; op
het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft u te
zullen geven. 12 De HEERE zal u opendoen Zijn goeden
schat, den hemel, om aan uw land regen te geven te zijner
tijd, en om te zegenen al het werk uwer hand; en gij zult
aan vele volken lenen, maar gij zult niet ontlenen. 13 En de
HEERE zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart,
en gij zult alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer
gij horen zult naar de geboden des HEEREN, uws Gods,
die ik u heden gebiede te houden en te doen; 14 En gij
niet afwijken zult van al de woorden, die ik ulieden heden
gebiede, ter rechterhand of ter linkerhand, dat gij andere
goden nawandelt, om hen te dienen. 15 Daarentegen zal
het geschieden, indien gij de stem des HEEREN, uws
Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat
gij doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden
gebiede; zo zullen al deze vloeken over u komen, en u
treffen. 16 Vervloekt zult gij zijn in de stad, en vervloekt
zult gij zijn in het veld. 17 Vervloekt zal zijn uw korf, en
uw baktrog. 18 Vervloekt zal zijn de vrucht uws buiks,
en de vrucht uws lands, de voortzetting uwer koeien, en
de kudden van uw klein vee. 19 Vervloekt zult gij zijn in
uw ingaan, en vervloekt zult gij zijn in uw uitgaan. 20 De
HEERE zal onder u zenden den vloek, de verstoring en
het verderf, in alles, waaraan gij uw hand slaat, dat gij
doen zult; totdat gij verdelgd wordt, en totdat gij haastelijk
omkomt, vanwege de boosheid uwer werken, waarmede
gij Mij verlaten hebt. 21 De HEERE zal u de pestilentie
doen aankleven, totdat Hij u verdoe van het land, waar gij
naar toe gaat, om dat te erven. 22 De HEERE zal u slaan
met tering, en met koorts, en met vurigheid, en met hitte,
en met droogte, en met brandkoren, en met honigdauw,
die u vervolgen zullen, totdat gij omkomt. 23 En uw hemel,
die boven uw hoofd is, zal koper zijn, en de aarde, die

onder u is, zal ijzer zijn. **24** De HEERE, uw God, zal pulver
en stof tot regen uws lands geven; van den hemel zal het
op u nederdalen, totdat gij verdelgd wordt. **25** De HEERE
zal u geslagen geven voor het aangezicht uwer vijanden;
door een weg zult gij tot hem uittrekken, en door zeven
wegen zult gij voor zijn aangezicht vlieden; en gij zult van
alle koninkrijken der aarde beroerd worden. **26** En uw
dood lichaam zal aan alle gevogelte des hemels, en aan
de beesten der aarde tot spijze zijn; en niemand zal ze
afschrikken. **27** De HEERE zal u slaan met zweren van
Egypte, en met spenen, en met droge schurft, en met
krauwsel, waarvan gij niet zult kunnen genezen worden. **28**
De HEERE zal u slaan met onzinnigheid, en met blindheid,
en met verbaasdheid des harten; **29** Dat gij op den middag
zult omtasten, gelijk als een blinde omtast in het donkere,
en uw wegen niet zult voorspoedig maken; maar gij zult
alleenlijk verdrukt en beroofd zijn alle dagen, en er zal geen
verlosser zijn. **30** Gij zult een vrouw ondertrouwen, maar
een ander zal haar beslapen; een huis zult gij bouwen,
maar daarin niet wonen; een wijngaard zult gij planten,
maar dien niet gemeen maken. **31** Uw os zal voor uw ogen
geslacht worden, maar gij zult daarvan niet eten; uw ezel
zal van voor uw aangezicht geroofd worden, en tot u niet
wederkeren; uw klein vee zal aan uw vijanden gegeven
worden, en voor u zal geen verlosser zijn. **32** Uw zonen en
uw dochteren zullen aan een ander volk gegeven worden,
dat het uw ogen aanzien, en naar hen bezwijken den
gansen dag; maar het zal in het vermogen uwer hand niet
zijn. **33** De vrucht van uw land en al uw arbeid zal een
volk eten, dat gij niet gekend hebt; en gij zult alle dagen
alleenlijk verdrukt en gepletterd zijn. **34** En gij zult onzinnig
zijn, vanwege het gezicht uwer ogen, dat gij zien zult. **35**
De HEERE zal u slaan met boze zweren, aan de knieen
en aan de benen, waarvan gij niet zult kunnen genezen
worden, van uw voetzool af tot aan uw schedel. **36** De
HEERE zal u, mitsgaders uw koning, dien gij over u zult
gesteld hebben, doen gaan tot een volk, dat gij niet gekend
hebt, noch uw vaderen; en aldaar zult gij dienen andere
goden, hout en steen. **37** En gij zult zijn tot een schrik, tot
een spreekwoord en tot een spotrede, onder al de volken,
waarheen u de HEERE leiden zal. **38** Gij zult veel zaads
op den akker uitbrengen, maar gij zult weinig inzamelen;
want de sprinkhaan zal het verteren. **39** Wijngaarden zult
gij planten, en bouwen, maar gij zult geen wijn drinken,
noch iets vergaderen; want de worm zal het afeten. **40**
Olijfbomen zult gij hebben in al uw landpalen, maar gij zult
u met olie niet zalven; want uw olijfboom zal zijn vrucht
afwerpen. **41** Zonen en dochteren zult gij gewinnen, maar
zij zullen voor u niet zijn; want zij zullen in gevangenis
gaan. **42** Al uw geboomte, en de vrucht uws lands zal het
boos gewormte erfelijk bezitten. **43** De vreemdeling, die in
het midden van u is, zal hoog, hoog boven u opklimmen;
en gij zult laag, laag nederdalen. **44** Hij zal u lenen, maar
gij zult hem niet lenen; hij zal tot een hoofd zijn, en gij zult
tot een staart zijn. **45** En al deze vloeken zullen over u
komen, en u vervolgen, en u treffen, totdat gij verdelgd
wordt; omdat gij der stem des HEEREN, uws Gods, niet
gehoorzaam zult geweest zijn, om te houden Zijn geboden
en Zijn inzettingen, die Hij u geboden heeft. **46** En zij zullen
onder u tot een teken, en tot een wonder zijn, ja, onder
uw zaad tot in eeuwigheid. **47** Omdat gij den HEERE, uw
God, niet gediend zult hebben met vrolijkheid en goedheid
des harten, vanwege de veelheid van alles; **48** Zo zult gij
uw vijanden, die de HEERE onder u zenden zal, dienen, in
honger en in dorst, en in naaktheid, en in gebrek van alles;
en Hij zal een ijzeren juk op uw hals leggen, totdat Hij u
verdelge. **49** De HEERE zal tegen u een volk verheffen
van verre, van het einde der aarde, gelijk als een arend
vliegt; een volk, welks spraak gij niet zult verstaan; **50** Een
volk, stijf van aangezicht, dat het aangezicht des ouden
niet zal aannemen, noch den jonge genadig zijn. **51** En
het zal de vrucht uwer beesten, en de vrucht uws lands
opeten, totdat gij verdelgd zult zijn; hetwelk u geen koren,
most noch olie, voortzetting uwer koeien noch kudden van
uw klein vee zal overig laten, totdat Hij u verdoe. **52** En
het zal u beangstigen in al uw poorten, totdat uw hoge en
vaste muren nedervallen, op welke gij vertrouwdet in uw
ganse land; ja, het zal u beangstigen in al uw poorten,
in uw ganse land, dat u de HEERE, uw God, gegeven
heeft. **53** En gij zult eten de vrucht uws buiks, het vlees
uwer zonen en uwer dochteren, die u de HEERE, uw God,
gegeven zal hebben; in de belegering en in de benauwing,
waarmede uw vijanden u zullen benauwen **54** Aangaande
den man, die teder onder u, en die zeer wellustig geweest
is, zijn oog zal kwaad zijn tegen zijn broeder en tegen
de huisvrouw zijns schoots, en tegen zijn overige zonen,
die hij overgehouden zal hebben; **55** Dat hij niet aan een
van die zal geven van het vlees zijner zonen, die hij eten
zal, omdat hij voor zich niets heeft overgehouden; in de
belegering en in de benauwing, waarmede uw vijand u in
al uw poorten zal benauwen. **56** Aangaande de tedere
en wellustige vrouw onder u, die niet verzocht heeft haar
voetzool op de aarde te zetten, omdat zij zich wellustig en
teder hield; haar oog zal kwaad zijn tegen den man haars
schoots, en tegen haar zoon, en tegen haar dochter; **57**
En dat om haar nageboorte, die van tussen haar voeten
uitgegaan zal zijn, en om haar zonen, die zij gebaard zal
hebben; want zij zal hen eten in het verborgene, vermits
gebrek van alles; in de belegering en in de benauwing,
waarmede uw vijand u zal benauwen in uw poorten. **58**
Indien gij niet zult waarnemen te doen al de woorden dezer
wet, die in dit boek geschreven zijn, om te vrezen dezen
heerlijken en vreselijken Naam den HEERE uw God; **59** Zo
zal de HEERE uw plagen wonderlijk maken, mitsgaders de
plagen van uw zaad; het zullen grote en gewisse plagen,
en boze en gewisse krankten zijn. **60** En Hij zal op u doen
keren alle kwalen van Egypte, voor dewelke gij gevreesd
hebt, en zij zullen u aanhangen. **61** Ook alle krankte, en
alle plage, die in het boek dezer wet niet geschreven is, zal
de HEERE over u doen komen, totdat gij verdelgd wordt.
62 En gij zult met weinige mensen overgelaten worden, in
plaats dat gij geweest zijt als de sterren des hemels in

menigte; omdat gij der stem des HEEREN, uws Gods, niet
gehoorzaam geweest zijt. 63 En het zal geschieden, gelijk
als de HEERE Zich over ulieden verblijdde, u goed doende
en u vermenigvuldigende, alzo zal Zich de HEERE over
u verblijden, u verdoende en u verdelgende; en gij zult
uitgerukt worden uit het land, waar gij naar toe gaat, om
dat te erven. 64 En de HEERE zal u verstrooien onder alle
volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere
einde der aarde; en aldaar zult gij andere goden dienen,
die gij niet gekend hebt, noch uw vaders, hout en steen.
65 Daartoe zult gij onder dezelve volken niet stil zijn, en
uw voetzool zal geen rust hebben; want de HEERE zal u
aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen,
en mattigheid der ziel. 66 En uw leven zal tegenover u
hangen; en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult
van uw leven niet zeker zijn. 67 Des morgens zult gij
zeggen: Och, dat het avond ware; en des avonds zult gij
zeggen: Och, dat het morgen ware; vermits den schrik uws
harten, waarmede gij zult verschrikt zijn, en vermits het
gezicht uwer ogen, dat gij zien zult. 68 En de HEERE zal u
naar Egypte doen wederkeren in schepen, door een weg,
waarvan ik u gezegd heb: Gij zult dien niet meer zien;
en aldaar zult gij u aan uw vijanden willen verkopen tot
dienstknechten en tot dienstmaagden; maar er zal geen
koper zijn.

29 Dit zijn de woorden des verbonds, dat de HEERE
Mozes geboden heeft te maken met de kinderen
Israels, in het land van Moab, boven het verbond, dat
Hij met hen gemaakt had aan Horeb. 2 En Mozes riep
gans Israel, en zeide tot hen: Gij hebt gezien al wat de
HEERE in Egypteland voor uw ogen gedaan heeft, aan
Farao, en aan al zijn knechten, en aan zijn land; 3 De
grote verzoekingen, die uw ogen gezien hebben, diezelve
tekenen en grote wonderen. 4 Maar de HEERE heeft
ulieden niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen
om te zien, noch oren om te horen, tot op dezen dag.
5 En Ik heb ulieden veertig jaren doen wandelen in de
woestijn; uw klederen zijn aan u niet verouderd, en uw
schoen is niet verouderd aan uw voet. 6 Brood hebt
gij niet gegeten, en wijn en sterken drank hebt gij niet
gedronken; opdat gij wistet, dat Ik de HEERE, uw God,
ben. 7 Toen gij nu kwaamt aan deze plaats, toog Sihon,
de koning van Hesbon, uit, en Og, de koning van Bazan,
ons tegemoet, ten strijde; en wij sloegen hen. 8 En wij
hebben hun land ingenomen, en dat ten erve gegeven aan
de Rubenieten en Gadieten, mitsgaders aan den halven
stam der Manassieten. 9 Houdt dan de woorden dezes
verbonds, en doet ze; opdat gij verstandelijk handelt in
alles, wat gij doen zult. 10 Gij staat heden allen voor het
aangezicht des HEEREN, uws Gods: uw hoofden uwer
stammen, uw oudsten, en uw ambtlieden, alle man van
Israel; 11 Uw kinderkens, uw vrouwen, en uw vreemdeling,
die in het midden van uw leger is, van uw houthouwer tot
uw waterputter toe; 12 Om over te gaan in het verbond
des HEEREN, uws Gods, en in Zijn vloek, hetwelk de
HEERE, uw God, heden met u maakt; 13 Opdat Hij u
heden Zichzelven tot een volk bevestige, en Hij u tot een
God zij, gelijk als Hij tot u gesproken heeft, en gelijk als Hij
uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft.
14 En niet met ulieden alleen maak ik dit verbond en
dezen vloek; 15 Maar met dengene, die heden hier bij ons
voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, staat;
en met dengene, die hier heden bij ons niet is. 16 Want
gij weet, hoe wij in Egypteland gewoond hebben, en hoe
wij doorgetogen zijn door het midden der volken, die gij
doorgetogen zijt. 17 En gij hebt gezien hun verfoeiselen,
en hun drekgoden, hout en steen, zilver en goud, die bij
hen waren. 18 Dat onder ulieden niet zij een man, of
vrouw, of huisgezin, of stam, die zijn hart heden wende
van den HEERE, onzen God, om te gaan dienen de goden
dezer volken; dat onder ulieden niet zij een wortel, die gal
en alsem drage; 19 En het geschiede, als hij de woorden
dezes vloeks hoort, dat hij zichzelven zegene in zijn hart,
zeggende: Ik zal vrede hebben, wanneer ik schoon naar
mijns harten goeddunken zal wandelen, om den dronkene
te doen tot den dorstige. 20 De HEERE zal hem niet willen
vergeven; maar alsdan zal des HEEREN toorn en ijver
roken over denzelven man, en al de vloek, die in dit boek
geschreven is, zal op hem liggen; en de HEERE zal zijn
naam van onder den hemel uitdelgen. 21 En de HEERE
zal hem ten kwade afscheiden van al de stammen Israels,
naar alle vloeken des verbonds, dat in het boek dezer
wet geschreven is. 22 Dan zal zeggen het navolgend
geslacht, uw kinderen, die na ulieden opstaan zullen, en de
vreemde, die uit verren lande komen zal, als zij zullen zien
de plagen dezes lands en deszelfs krankheden, waarmede
de HEERE het gekrenkt heeft; 23 Dat zijn ganse aarde zij
zwavel en zout der verbranding; die niet bezaaid zal zijn,
en geen spruit zal voortgebracht hebben, noch enig kruid
daarin zal opgekomen zijn; gelijk de omkering van Sodom
en Gomorra, Adama en Zeboim, die de HEERE heeft
omgekeerd in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid; 24 En alle
volken zullen zeggen: Waarom heeft de HEERE aan dit
land alzo gedaan? Wat is de ontsteking van dezen groten
toorn? 25 Dan zal men zeggen: Omdat zij het verbond des
HEEREN, des Gods hunner vaderen, hebben verlaten,
dat Hij met hen gemaakt had, als Hij hen uit Egypteland
uitvoerde; 26 En zij heengegaan zijn, en andere goden
gediend en zich voor die gebogen hebben; goden, die
hen niet gekend hadden, en geen van welke hun iets
medegedeeld had; 27 Daarom is de toorn des HEEREN
ontstoken tegen dit land, om daarover te brengen al dezen
vloek, die in dit boek geschreven is. 28 En de HEERE heeft
hen uit hun land uitgetrokken, in toorn, en in grimmigheid,
en in grote verbolgenheid; en Hij heeft hen verworpen
in een ander land, gelijk het is te dezen dage. 29 De
verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar
de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot
in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

30 Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen
over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze
vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter

harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE,
uw God, gedreven heeft; 2 En gij zult u bekeren tot den
HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar
alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw
ganse hart en met uw ganse ziel. 3 En de HEERE, uw
God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen;
en Hij zal wederkeren en u vergaderen uit al de volken,
waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had. 4 Al
waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van
daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar
zal Hij u nemen. 5 En de HEERE, uw God, zal u brengen
in het land, dat uw vaderen erfelijk bezeten hebben, en gij
zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u
vermenigvuldigen boven uw vaderen. 6 En de HEERE, uw
God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om
den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en
met uw ganse ziel, opdat gij levet. 7 En de HEERE, uw
God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en op uw
haters, die u vervolgd hebben. 8 Gij dan zult u bekeren,
en der stemme des HEEREN gehoorzaam zijn, en gij zult
doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede. 9 En de
HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk
uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer
beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de
HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten
goede, gelijk als Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft;
10 Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods,
zult gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn
inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij
u zult bekeren tot den HEERE, uw God, met uw ganse hart
en met uw ganse ziel. 11 Want ditzelve gebod, hetwelk ik
u heden gebiede, dat is van u niet verborgen, en dat is niet
verre. 12 Het is niet in den hemel, om te zeggen: Wie zal
voor ons ten hemel varen, dat hij het voor ons hale, en ons
hetzelve horen late, dat wij het doen? 13 Het is ook niet
op gene zijde der zee, om te zeggen: Wie zal voor ons
overvaren aan gene zijde der zee, dat hij het voor ons
hale, en ons hetzelve horen late, dat wij het doen? 14
Want dit woord is zeer nabij u, in uw mond, en in uw hart,
om dat te doen. 15 Ziet, ik heb u heden voorgesteld het
leven, en het goede, en den dood, en het kwade. 16 Want
ik gebiede u heden, den HEERE, uw God, lief te hebben,
in Zijn wegen te wandelen, en te houden Zijn geboden,
en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat gij levet en
vermenigvuldiget, en de HEERE, uw God, u zegene in het
land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven. 17 Maar
indien uw hart zich zal afwenden, en gij niet horen zult,
en gij gedreven zult worden, dat gij u voor andere goden
buigt, en dezelve dient; 18 Zo verkondig ik ulieden heden,
dat gij voorzeker zult omkomen; gij zult de dagen niet
verlengen op het land, naar hetwelk gij over de Jordaan zijt
heengaande, om daarin te komen, dat gij het erfelijk bezit.
19 Ik neem heden tegen ulieden tot getuigen den hemel en
de aarde; het leven en den dood heb ik u voorgesteld, den
zegen en den vloek! Kiest dan het leven, opdat gij levet, gij
en uw zaad; 20 Liefhebbende den HEERE, uw God, Zijner
stem gehoorzaam zijnde, en Hem aanhangende; want Hij
is uw leven en de lengte uwer dagen; opdat gij blijft in het
land, dat de HEERE uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob,
gezworen heeft hun te zullen geven.

31 Daarna ging Mozes heen, en sprak deze woorden
tot gans Israel, 2 En zeide tot hen: Ik ben heden
honderd en twintig jaren oud; ik zal niet meer kunnen
uitgaan en ingaan; daartoe heeft de HEERE tot mij gezegd:
Gij zult over deze Jordaan niet gaan. 3 De HEERE, uw
God, Die zal voor uw aangezicht overgaan; Die zal deze
volken van voor uw aangezicht verdelgen, dat gij hen
erfelijk bezit. Jozua zal voor uw aangezicht overgaan,
gelijk als de HEERE gesproken heeft. 4 En de HEERE
zal hun doen, gelijk als Hij aan Sihon en Og, koningen
der Amorieten, en aan hun land, gedaan heeft, die Hij
verdelgd heeft. 5 Wanneer hen nu de HEERE voor uw
aangezicht zal gegeven hebben, dan zult gij hun doen
naar alle gebod, dat ik ulieden geboden heb. 6 Weest
sterk en hebt goeden moed, en vreest niet, en verschrikt
niet voor hun aangezicht; want het is de HEERE, uw God,
Die met u gaat; Hij zal u niet begeven, noch u verlaten.
7 En Mozes riep Jozua, en zeide tot hem voor de ogen
van gans Israel: Wees sterk en heb goeden moed, want
gij zult met dit volk ingaan in het land dat de HEERE
hun vaderen gezworen heeft, hun te zullen geven; en gij
zult het hun doen erven. 8 De HEERE nu is Degene,
Die voor uw aangezicht gaat; Die zal met u zijn; Hij zal
u niet begeven, noch u verlaten; vrees niet, en ontzet u
niet. 9 En Mozes schreef deze wet, en gaf ze aan de
priesteren, de zonen van Levi, die de ark des verbonds
des HEEREN droegen, en aan alle oudsten van Israel. 10
En Mozes gebood hun, zeggende: Ten einde van zeven
jaren, op den gezetten tijd van het jaar der vrijlating, op het
feest der loofhutten. 11 Als gans Israel zal komen, om te
verschijnen voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
in de plaats, die Hij zal verkoren hebben, zult gij deze wet
voor gans Israel uitroepen, voor hun oren; 12 Vergadert
het volk, de mannen, en de vrouwen, en de kinderen,
en uw vreemdelingen, die in uw poorten zijn; opdat zij
horen, en opdat zij leren, en vrezen den HEERE, uw God,
en waarnemen te doen alle woorden dezer wet. 13 En
dat hun kinderen, die het niet geweten hebben, horen en
leren, om te vrezen den HEERE, uw God, al de dagen, die
gij leeft op het land, naar hetwelk gij over de Jordaan zijt
heengaande, om dat te erven. 14 En de HEERE zeide tot
Mozes: Zie, uw dagen zijn genaderd, om te sterven; roep
Jozua, en stelt ulieden in de tent der samenkomst, dat Ik
hem bevel geve. Zo ging Mozes, en Jozua, en zij stelden
zich in de tent der samenkomst. 15 Toen verscheen de
HEERE in de tent, in de wolkkolom; en de wolkkolom
stond boven de deur der tent. 16 En de HEERE zeide tot
Mozes: Zie, gij zult slapen met uw vaderen; en dit volk zal
opstaan, en nahoereren de goden der vreemden van dat
land, waar het naar toe gaat, in het midden van hetzelve;
en het zal Mij verlaten en vernietigen Mijn verbond, dat Ik

met hetzelve gemaakt heb. **17** Zo zal Mijn toorn te dien
dage tegen hetzelve ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en
Mijn aangezicht van hen verbergen, dat zij ter spijze zijn,
en vele kwaden en benauwdheden zullen het treffen; dat
het te dien dage zal zeggen: Hebben mij deze kwaden
niet getroffen, omdat mijn God in het midden van mij niet
is? **18** Ik dan zal Mijn aangezicht te dien dage ganselijk
verbergen, om al het kwaad, dat het gedaan heeft; want
het heeft zich gewend tot andere goden. **19** En nu, schrijft
ulieden dit lied, en leert het den kinderen Israels; legt het
in hun mond; opdat dit lied Mij ten getuige zij tegen de
kinderen Israels. **20** Want Ik zal dit volk inbrengen in het
land, dat Ik zijn vaderen gezworen heb, vloeiende van melk
en honig, en het zal eten, en verzadigd, en vet worden; dan
zal het zich wenden tot andere goden, en hen dienen, en
zij zullen Mij tergen, en Mijn verbond vernietigen. **21** En het
zal geschieden, wanneer vele kwaden en benauwdheden
hetzelve zullen treffen, dan zal dit lied voor zijn aangezicht
antwoorden tot getuige; want het zal uit den mond zijns
zaads niet vergeten worden; dewijl Ik weet zijn gedichtsel
dat het heden maakt, aleer Ik het inbreng in het land, dat
Ik gezworen heb. **22** Zo schreef Mozes dit lied te dien
dage, en hij leerde het den kinderen Israels. **23** En Hij
gebood Jozua, den zoon van Nun, en zeide: Zijt sterk
en heb goeden moed, want gij zult de kinderen Israels
inbrengen in het land, dat Ik hun gezworen heb; en Ik zal
met u zijn. **24** En het geschiedde, als Mozes voleind had
de woorden dezer wet te schrijven in een boek, totdat zij
voltrokken waren; **25** Zo gebood Mozes den Levieten, die
de ark des verbonds des HEEREN droegen, zeggende: **26**
Neemt dit wetboek, en legt het aan de zijde van de ark des
verbonds des HEEREN, uws Gods, dat het aldaar zij ten
getuige tegen u. **27** Want ik ken uw wederspannigheid,
en uw harden nek. Ziet, terwijl ik nog heden met ulieden
leve, zijt gij wederspannig geweest tegen den HEERE;
hoe veel te meer na mijn dood! **28** Vergadert tot mij al de
oudsten uwer stammen, en uw ambtlieden; dat ik voor
hun oren deze woorden spreke, en tegen hen den hemel
en de aarde tot getuigen neme. **29** Want ik weet, dat gij
het na mijn dood zekerlijk zult verderven, en afwijken van
den weg, dien ik u geboden heb; dan zal u dit kwaad in
het laatste der dagen ontmoeten, wanneer gij zult gedaan
hebben, dat kwaad is in de ogen des HEEREN, om Hem
door het werk uwer handen tot toorn te verwekken. **30**
Toen sprak Mozes, voor de oren der ganse gemeente van
Israel, de woorden dezes lieds, totdat zij voltrokken waren.

32 Neig de oren, gij hemel, en ik zal spreken; en de
aarde hore de redenen mijns monds. **2** Mijn leer
druipe als een regen, mijn rede vloeie als een dauw; als
een stofregen op de grasscheutjes, en als druppelen op
het kruid. **3** Want ik zal den Naam des HEEREN uitroepen;
geeft onzen God grootheid! **4** Hij is de Rotssteen, Wiens
werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gerichte. God
is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is
Hij. **5** Hij heeft het tegen Hem verdorven; het zijn Zijn
kinderen niet; de schandvlek is hun; het is een verkeerd en
verdraaid geslacht. **6** Zult gij dit den HEERE vergelden, gij,
dwaas en onwijs volk! Is Hij niet uw Vader, Die u verkregen,
Die u gemaakt en u bevestigd heeft? **7** Gedenk aan de
dagen van ouds; merk op de jaren van elk geslacht; vraag
uw vader, die zal het u bekend maken, uw ouden, en zij
zullen het u zeggen. **8** Toen de Allerhoogste aan de volken
de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen
scheidde, heeft Hij de landpalen der volken gesteld naar
het getal der kinderen Israels. **9** Want des HEEREN deel is
Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve. **10** Hij vond hem in
een land der woestijn, en in een woeste huilende wildernis;
Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde
hem als Zijn oogappel. **11** Gelijk een arend zijn nest
opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze
neemt en ze draagt op zijn vlerken; **12** Zo leidde hem de
HEERE alleen, en er was geen vreemd god met hem. **13**
Hij deed hem rijden op de hoogten der aarde, dat hij at de
inkomsten des velds; en Hij deed hem honig zuigen uit
de steenrots, en olie uit den kei der rots; **14** Boter van
koeien, en melk van klein vee, met het vet der lammeren
en der rammen, die in Bazan weiden, en der bokken,
met het vette der nieren van tarwe; en het druivenbloed,
reinen wijn, hebt gij gedronken. **15** Als nu Jeschurun vet
werd, zo sloeg hij achteruit (gij zijt vet, gij zijt dik, ja, met
vet overdekt geworden!); en hij liet God varen, Die hem
gemaakt heeft, en versmaadde den Rotssteen zijns heils.
16 Zij hebben Hem tot ijver verwekt door vreemde goden;
door gruwelen hebben zij Hem tot toorn verwekt. **17** Zij
hebben aan de duivelen geofferd, niet aan God; aan de
goden, die zij niet kenden; nieuwe, die van nabij gekomen
waren, voor dewelke uw vaders niet geschrikt hebben. **18**
Den Rotssteen, Die u gegenereerd heeft, hebt gij vergeten;
en gij hebt in vergetenis gesteld den God, Die u gebaard
heeft. **19** Als het de HEERE zag, zo versmaadde Hij hen,
uit toornigheid tegen zijn zonen en zijn dochteren. **20** En
Hij zeide: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik zal
zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een
gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is.
21 Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God
is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden;
Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die
geen volk zijn; door een dwaas volk zal Ik hen tot toorn
verwekken. **22** Want een vuur is aangestoken in Mijn
toorn, en zal bernen tot in de onderste hel, en zal het
land met zijn inkomst verteren, en de gronden der bergen
in vlam zetten. **(Sheol h7585)** **23** Ik zal kwaden over hen
hopen; Mijn pijlen zal Ik op hen verschieten. **24** Uitgeteerd
zullen zij zijn van honger, opgegeten van den karbonkel en
bitter verderf; en Ik zal de tanden der beesten onder hen
schikken, met vurig venijn van slangen des stofs. **25** Van
buiten zal het zwaard beroven, en uit de binnenkameren
de verschrikking; ook den jongeling, ook de jonge dochter,
het zuigende kind met den grijzen man. **26** Ik zeide:
In alle hoeken zoude Ik hen verstrooien; Ik zoude hun
gedachtenis van onder de mensen doen ophouden; **27** Ten
ware, dat Ik de toornigheid des vijands schroomde, dat niet

hun tegenpartijen zich vreemd mochten houden; dat zij niet
mochten zeggen: Onze hand is hoog geweest; de HEERE
heeft dit alles niet gewrocht. 28 Want zij zijn een volk, dat
door raadslagen verloren gaat, en er is geen verstand in
hen. 29 O, dat zij wijs waren; zij zouden dit vernemen, zij
zouden op hun einde merken. 30 Hoe zoude een enige
duizend jagen, en twee tien duizend doen vluchten, ten
ware, dat hunlieder Rotssteen hen verkocht, en de HEERE
hen overgeleverd had? 31 Want hun rotssteen is niet gelijk
onze Rotssteen, zelfs onze vijanden rechters zijnde. 32
Want hun wijnstok is uit den wijnstok van Sodom, en uit
de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn vergiftige
wijndruiven; zij hebben bittere bezien. 33 Hun wijn is vurig
drakenvenijn, en een wreed adderenvergift. 34 Is dat niet
bij Mij opgesloten, verzegeld in Mijn schatten? 35 Mijn is
de wraak en de vergelding, ten tijde als hunlieder voet zal
wankelen; want de dag huns ondergangs is nabij, en de
dingen, die hun zullen gebeuren, haasten. 36 Want de
HEERE zal aan Zijn volk recht doen, en het zal Hem over
Zijn knechten berouwen; want Hij zal zien, dat de hand
is weggegaan, en de beslotene en verlatene niets is. 37
Dan zal Hij zeggen: Waar zijn hun goden; de rotssteen, op
welken zij betrouwden? 38 Welker slachtofferen vet zij
aten, welker drankofferen wijn zij dronken; dat zij opstaan
en u helpen, dat er verberging voor u zij. 39 Ziet nu, dat Ik,
Ik Die ben, en geen God met Mij, Ik dood en maak levend;
Ik versla en Ik heel; en er is niemand, die uit Mijn hand
redt! 40 Want Ik zal Mijn hand naar den hemel opheffen,
en Ik zal zeggen: Ik leef in eeuwigheid! 41 Indien Ik Mijn
glinsterend zwaard wette, en Mijn hand ten gerichte grijpt,
zo zal Ik wraak op Mijn tegenpartijen doen wederkeren,
en Mijn hateren vergelden. 42 Ik zal Mijn pijlen dronken
maken van bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten; van
het bloed des verslagenen en des gevangenen, van het
hoofd af zullen er wraken des vijands zijn. 43 Juicht,
gij heidenen, met Zijn volk! want Hij zal het bloed Zijner
knechten wreken; en Hij zal de wraak op Zijn tegenpartijen
doen wederkeren, en verzoenen Zijn land en Zijn volk. 44
En Mozes kwam, en sprak al de woorden dezes lieds voor
de oren des volks, hij en Hosea, de zoon van Nun. 45 Als
nu Mozes geeindigd had al die woorden tot gans Israel
te spreken; 46 Zo zeide hij tot hen: Zet uw hart op al de
woorden, die ik heden onder ulieden betuige, dat gij ze uw
kinderen gebieden zult, dat zij waarnemen te doen al de
woorden dezer wet. 47 Want dat is geen vergeefs woord
voor ulieden; maar het is uw leven; en door ditzelve woord
zult gij de dagen verlengen op het land, waar gij over de
Jordaan naar toe gaat, om dat te erven. 48 Daarna sprak
de HEERE tot Mozes, op dienzelfden dag, zeggende: 49
Klim op den berg Abarim (deze is de berg Nebo, die in het
land van Moab is, die tegenover Jericho is), en zie het land
Kanaan, dat Ik den kinderen Israels tot een bezitting geven
zal; 50 En sterf op dien berg, waarheen gij opklimmen zult,
en word vergaderd tot uw volken; gelijk als uw broeder
Aaron stierf op den berg Hor, en werd tot zijn volken
vergaderd. 51 Omdat gijlieden u tegen Mij vergrepen hebt,
in het midden der kinderen Israels, aan het twistwater te
Kades, in de woestijn Zin; omdat gij Mij niet geheiligd hebt
in het midden der kinderen Israels. 52 Want van tegenover
zult gij dat land zien, maar daarheen niet inkomen, in het
land, dat Ik den kinderen Israels geven zal.

33 Dit nu is de zegen, met welken Mozes, de man
Gods, de kinderen Israels gezegend heeft, voor zijn
dood. 2 Hij zeide dan: De HEERE is van Sinai gekomen,
en is hunlieden opgegaan van Seir; Hij is blinkende
verschenen van het gebergte Paran, en is aangekomen
met tien duizenden der heiligen; tot Zijn rechterhand was
een vurige wet aan hen. 3 Immers bemint Hij de volken! Al
zijn heiligen zijn in Uw hand; zij zullen in het midden tussen
Uw voeten gezet worden; een ieder zal ontvangen van Uw
woorden. 4 Mozes heeft ons de wet geboden, een erfenis
van Jakobs gemeente; 5 En Hij was Koning in Jeschurun,
als de hoofden des volks zich vergaderden, samen met de
stammen Israels. 6 Dat Ruben leve, en niet sterve, en dat
zijn lieden van getal zijn! 7 En dit is van Juda, dat hij zeide:
Hoor, HEERE! de stem van Juda! en breng hem weder tot
zijn volk; zijn handen moeten hem genoegzaam zijn, en
zijt Gij hem een Hulp tegen zijn vijanden! 8 En van Levi
zeide hij: Uw Thummim en Uw Urim zijn aan den man, Uw
gunstgenoot; dien Gij verzocht hebt in Massa, met welken
Gij getwist hebt aan de wateren van Meriba. 9 Die tot zijn
vader en tot zijn moeder zeide: Ik zie hem niet; en die
zijn broederen niet kende, en zijn zonen niet achtte; want
zij onderhielden Uw woord, en bewaarden Uw verbond.
10 Zij zullen Jakob Uw rechten leren, en Israel Uw wet;
zij zullen reukwerk voor Uw neus leggen, en dat gans
verteerd zal worden, op Uw altaar. 11 Zegen, HEERE! zijn
vermogen, en laat U het werk zijner handen wel bevallen;
versla de lenden dergenen, die tegen hem opstaan en
hem haten, dat zij niet weder opstaan! 12 En van Benjamin
zeide hij: De beminde des HEEREN, hij zal zeker bij
Hem wonen. Hij zal hem den gansen dag overdekken,
en tussen Zijn schouders zal hij wonen! 13 En van Jozef
zeide hij: Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het
uitnemendste des hemels, van den dauw, en van de diepte,
die beneden is liggende; 14 En van de uitnemendste
inkomsten der zon, en van de uitnemendste voortzetting
der maan; 15 En van het voornaamste der oude bergen,
en van het uitnemendste der eeuwige heuvelen; 16 En van
het uitnemendste der aarde en haar volheid, en van de
goedgunstigheid Desgenen, Die in het braambos woonde,
kome de zegening op het hoofd van Jozef, en op den
schedel des afgezonderden van zijn broederen! 17 Hij
heeft de heerlijkheid des eerstgeborenen zijns osses, en
zijn hoornen zijn hoornen des eenhoorns; met dezelve zal
hij de volken te zamen stoten tot aan de einden des lands.
Dezen nu zijn de tien duizenden van Efraim, en dezen zijn
de duizenden van Manasse! 18 En van Zebulon zeide hij:
Verheug u, Zebulon! over uw uittocht, en Issaschar! over
uw hutten. 19 Zij zullen de volken tot den berg roepen;
daar zullen zij offeranden der gerechtigheid offeren; want
zij zullen den overvloed der zeeen zuigen, en de bedekte

verborgen dingen des zands. **20** En van Gad zeide hij: Gezegend zij, die aan Gad ruimte maakt! hij woont als een oude leeuw, en verscheurt den arm, ja ook den schedel. **21** En hij heeft zich van het eerste voorzien, omdat hij aldaar in het deel des wetgevers bedekt was; daarom kwam hij met de hoofden des volks; hij verrichtte de gerechtigheid des HEEREN, en zijn gerichten met Israel. **22** En van Dan zeide hij: Dan is een jonge leeuw; hij zal als uit Bazan voortspringen. **23** En van Nafthali zeide hij: O Nafthali! wees verzadigd van de goedgunstigheid, en vol van den zegen des HEEREN; bezit erfelijk het westen en het zuiden. **24** En van Aser zeide hij: Aser zij gezegend met zonen; hij zij zijn broederen aangenaam, en dope zijn voet in olie. **25** Ijzer en koper zal onder uw schoen zijn; en uw sterkte gelijk uw dagen! **26** Niemand is er gelijk God, o Jeschurun! Die op den hemel vaart tot uw hulp, en met Zijn hoogheid op de bovenste wolken. **27** De eeuwige God zij u een woning, en van onder eeuwige armen; en Hij verdrijve den vijand voor uw aangezicht, en zegge: Verdelg! **28** Israel dan zal zeker alleen wonen, en Jakobs oog zal zijn op een land van koren en most; ja, zijn hemel zal van dauw druipen. **29** Welgelukzalig zijt gij, o Israel! wie is u gelijk? gij zijt een volk, verlost door den HEERE, het Schild uwer hulp, en Die een Zwaard is uwer hoogheid; daarom zullen zich uw vijanden geveinsdelijk aan u onderwerpen, en gij zult op hun hoogten treden!

34 Toen ging Mozes op, uit de vlakke velden van Moab, naar den berg Nebo, op de hoogten van Pisga, welke recht tegenover Jericho is; en de HEERE wees hem dat ganse land, Gilead tot Dan toe; **2** En het ganse Nafthali, en het land van Efraim en Manasse, en het ganse land van Juda, tot aan de achterste zee; **3** En het Zuiden, en het effen veld der vallei van Jericho, de palmstad, tot Zoar toe. **4** En de HEERE zeide tot hem: Dit is het land, dat Ik Abraham, Izak en Jakob gezworen heb, zeggende: Aan uw zaad zal Ik het geven! Ik heb het u met uw ogen doen zien, maar gij zult daarheen niet overgaan. **5** Alzo stierf Mozes, de knecht des HEEREN, aldaar in het land van Moab, naar des HEEREN mond. **6** En Hij begroef hem in een dal, in het land van Moab, tegenover Beth-Peor; en niemand heeft zijn graf geweten, tot op dezen dag. **7** Mozes nu was honderd en twintig jaren oud, als hij stierf; zijn oog was niet donker geworden, en zijn kracht was niet vergaan. **8** En de kinderen Israels beweenden Mozes, in de vlakke velden van Moab, dertig dagen; en de dagen des wenens, van den rouw over Mozes, werden voleindigd. **9** Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van den Geest der wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd; zo hoorden de kinderen Israels naar hem, en deden gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **10** En er stond geen profeet meer op in Israel, gelijk Mozes, dien de HEERE gekend had, van aangezicht tot aangezicht, **11** In al de tekenen en de wonderen, waartoe hem de HEERE gezonden heeft, om die in Egypteland te doen aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan al zijn land; **12** En in al die sterke hand, en in al die grote verschrikking, die Mozes gedaan heeft voor de ogen van gans Israel.

Jozua

1 Het geschiedde nu, na den dood van Mozes, den
knecht des HEEREN, dat de HEERE tot Jozua, den
zoon van Nun, den dienaar van Mozes, sprak, zeggende:
2 Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek
over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik
hun, den kinderen Israels, geve. **3** Alle plaats, waarop
ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik
tot Mozes gesproken heb. **4** Van de woestijn en dezen
Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier Frath, het ganse
land der Hethieten, en tot aan de grote zee, tegen den
ondergang der zon, zal ulieder landpale zijn. **5** Niemand
zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens;
gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn;
Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten. **6** Wees
sterk en heb goeden moed! want gij zult dit volk dat land
erfelijk doen bezitten, dat Ik hun vaderen heb gezworen
hun te geven. **7** Alleenlijk wees sterk en heb zeer goeden
moed, dat gij waarneemt te doen naar de ganse wet, welke
Mozes, Mijn knecht, u geboden heeft, en wijk daarvan niet,
ter rechter hand noch ter linkerhand, opdat gij verstandelijk
handelt alom, waar gij zult gaan; **8** Dat het boek dezer
wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en
nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles, wat daarin
geschreven is; want alsdan zult gij uw wegen voorspoedig
maken, en alsdan zult gij verstandelijk handelen. **9** Heb Ik
het u niet bevolen? wees sterk en heb goeden moed, en
verschrik niet, en ontzet u niet; want de HEERE, uw God,
is met u alom, waar gij heengaat. **10** Toen gebood Jozua
den ambtlieden des volks, zeggende: **11** Gaat door het
midden des legers, en beveelt het volk, zeggende: Bereidt
teerkost voor ulieden; want binnen nog drie dagen zult
gijlieden over deze Jordaan gaan, dat gij ingaat, om te
erven het land, hetwelk de HEERE, uw God, ulieden geeft
om te beerven. **12** En Jozua sprak tot de Rubenieten en
Gadieten, en den halven stam van Manasse, zeggende:
13 Gedenkt aan het woord, hetwelk Mozes, de knecht des
HEEREN, ulieden geboden heeft, zeggende: De HEERE,
uw God, geeft ulieden rust, en Hij geeft u dit land; **14** Laat
uw vrouwen, uw kleine kinderen, en uw vee blijven in het
land, dat Mozes ulieden aan deze zijde van de Jordaan
gegeven heeft; maar gijlieden zult gewapend trekken, voor
het aangezicht uwer broederen, alle strijdbare helden, en
zult hen helpen; **15** Totdat de HEERE uw broederen rust
geve, als ulieden, en dat zij ook erfelijk bezitten het land,
dat de HEERE, uw God, hun geeft; alsdan zult gijlieden
wederkeren tot het land uwer erfenis, en zult het erfelijk
bezitten, dat Mozes, de knecht des HEEREN, ulieden
gegeven heeft, aan deze zijde van de Jordaan, tegen
den opgang der zon. **16** Toen antwoordden zij Jozua,
zeggende: Al wat gij ons geboden hebt, zullen wij doen, en
alom, waar gij ons zenden zult, zullen wij gaan. **17** Gelijk
wij in alles naar Mozes hebben gehoord, alzo zullen wij
naar u horen; alleenlijk dat de HEERE, uw God, met u zij,
gelijk als Hij met Mozes geweest is! **18** Alle man, die uw
mond wederspannig wezen zal, en uw woorden niet horen
zal in alles, wat gij hem gebieden zult, die zal gedood
worden, alleenlijk wees sterk en heb goeden moed!

2 Jozua nu, de zoon van Nun, had twee mannen, die
heimelijk verspieden zouden, gezonden van Sittim,
zeggende: Gaat heen, bezichtigt het land en Jericho. Zij
dan gingen, en kwamen ten huize van een vrouw, een
hoer, wier naam was Rachab, en zij sliepen daar. **2** Toen
werd den koning te Jericho geboodschapt, zeggende:
Zie, in dezen nacht zijn hier mannen gekomen van de
kinderen Israels, om dit land te doorzoeken. **3** Daarom
zond de koning van Jericho tot Rachab, zeggende: Breng
de mannen uit, die tot u gekomen zijn, die te uwen huize
gekomen zijn; want zij zijn gekomen, om het ganse land
te doorzoeken. **4** Maar die vrouw had die beide mannen
genomen, en zij had hen verborgen; en zeide aldus: Er
zijn mannen tot mij gekomen, maar ik wist niet, van waar
zij waren. **5** En het geschiedde, als men de poort zou
sluiten, als het duister was, dat die mannen uitgingen; ik
weet niet, waarheen die mannen gegaan zijn; jaagt hen
haastelijk na, want gij zult ze achterhalen. **6** Maar zij had
hen op het dak doen klimmen, en zij had hen verstoken
onder de vlasstoppelen, die van haar op het dak beschikt
waren. **7** Die mannen nu jaagden hen na op den weg
van de Jordaan, tot aan de veren; en men sloot de poort
toe, nadat zij uitgegaan waren, die hen najaagden. **8** Eer
zij nu sliepen, zo klom zij tot hen op, op het dak. **9** En
zij sprak tot die mannen: Ik weet, dat de HEERE u dit
land gegeven heeft, en dat ulieder verschrikking op ons
gevallen is, en dat al de inwoners dezes lands voor ulieder
aangezicht gesmolten zijn. **10** Want wij hebben gehoord,
dat de HEERE de wateren der Schelfzee uitgedroogd
heeft voor ulieder aangezicht, toen gij uit Egypte gingt; en
wat gijlieden aan de twee koningen der Amorieten, Sihon
en Og, gedaan hebt, die op gene zijde van de Jordaan
waren, dewelke gijlieden verbannen hebt. **11** Als wij het
hoorden, zo versmolt ons hart, en er bestaat geen moed
meer in iemand, vanwege ulieder tegenwoordigheid; want
de HEERE, ulieder God, is een God boven in den hemel,
en beneden op de aarde. **12** Nu dan, zweert mij toch bij
den HEERE, dewijl ik weldadigheid aan ulieden gedaan
heb, dat gij ook weldadigheid doen zult aan mijns vaders
huis, en geeft mij een waarteken, **13** Dat gij mijn vader
en mijn moeder in het leven zult behouden, als ook mijn
broeders en mijn zusters, met alles, wat zij hebben; en
dat gij onze zielen van den dood redden zult. **14** Toen
spraken die mannen tot haar: Onze ziel zij voor ulieden om
te sterven, indien gijlieden deze onze zaak niet te kennen
geeft; het zal dan geschieden, wanneer de HEERE ons
dit land geeft, zo zullen wij aan u weldadigheid en trouw
bewijzen. **15** Zij liet hen dan neder met een zeel door het
venster; want haar huis was op den stadsmuur; en zij
woonde op den muur. **16** En zij zeide tot hen: Gaat op het
gebergte, opdat niet misschien de vervolgers u ontmoeten,
en verbergt u aldaar drie dagen, totdat de vervolgers
wedergekeerd zullen zijn; en gaat daarna uw weg. **17** Ook

zeiden die mannen tot haar: Wij zullen onschuldig zijn van
dezen uw eed, dien gij ons hebt doen zweren; 18 Zie,
wanneer wij in het land komen, zo zult gij dit snoer van
scharlakendraad aan het venster binden, door hetwelk gij
ons zult nedergelaten hebben; en gij zult tot u in het huis
vergaderen uw vader, en uw moeder, en uw broeders, en
het ganse huisgezin uws vaders. 19 Zo zal het geschieden,
al wie uit de deuren van uw huis naar buiten gaan zal,
zijn bloed zij op zijn hoofd, en wij zullen onschuldig zijn;
maar al wie bij u in het huis zijn zal, diens bloed zij op
ons hoofd, indien een hand tegen hem zijn zal! 20 Maar
indien gij deze onze zaak te kennen zult geven, zo zullen
wij onschuldig zijn van uw eed, dien gij ons hebt doen
zweren. 21 Zij nu zeide: Het zij alzo naar uw woorden.
Toen liet zij hen gaan; en zij gingen heen; en zij bond
het scharlakensnoer aan het venster. 22 Zij dan gingen
heen, en kwamen op het gebergte, en bleven aldaar drie
dagen, totdat de vervolgers wedergekeerd waren; want de
vervolgers hadden hen op al den weg gezocht, maar niet
gevonden. 23 Alzo keerden die twee mannen weder, en
gingen af van het gebergte, en voeren over, en kwamen
tot Jozua, den zoon van Nun; en zij vertelden hem al
wat hun wedervaren was. 24 En zij zeiden tot Jozua:
Zekerlijk, de HEERE heeft dat ganse land in onze handen
gegeven; want ook zijn al de inwoners des lands voor onze
aangezichten gesmolten.

3 Jozua dan maakte zich des morgens vroeg op, en zij
reisden van Sittim, en kwamen tot aan de Jordaan, hij
en al de kinderen Israels; en zij vernachtten aldaar, eer
zij overtrokken. 2 En het geschiedde, dat de ambtlieden,
op het einde van drie dagen, door het midden des legers
gingen; 3 En zij geboden het volk, zeggende: Wanneer gij
de ark des verbonds des HEEREN, uws Gods, ziet, en de
Levietische priesters dezelve dragende, verreist gijlieden
ook van uw plaats, en volgt haar na; 4 Dat er nochtans
ruimte zij tussen ulieden en tussen dezelve, bij de twee
duizend ellen in de maat; en nadert tot dezelve niet; opdat
gij dien weg wetet, dien gij gaan zult; want gijlieden zijt
door dien weg niet gegaan gisteren en eergisteren. 5
Jozua zeide ook tot het volk: Heiligt u! want morgen zal de
HEERE wonderheden in het midden van ulieden doen. 6
Desgelijks sprak Jozua tot de priesters, zeggende: Neemt
de ark des verbonds op, en gaat door voor het aangezicht
van dit volk. Zij dan namen de ark des verbonds op, en zij
gingen voor het aangezicht des volks. 7 Want de HEERE
had tot Jozua gezegd: Dezen dag zal Ik beginnen u groot
te maken voor de ogen van gans Israel, opdat zij weten,
dat Ik met u zijn zal, gelijk als Ik met Mozes geweest ben.
8 Gij dan zult den priesteren, die de ark des verbonds
dragen, gebieden, zeggende: Wanneer gijlieden komt tot
aan het uiterste van het water van de Jordaan, staat stil in
de Jordaan. 9 Toen zeide Jozua tot de kinderen Israels:
Nadert herwaarts, en hoort de woorden des HEEREN,
uws Gods. 10 Verder zeide Jozua: Hieraan zult gijlieden
bekennen, dat de levende God in het midden van u is,
en dat Hij ganselijk voor uw aangezicht uitdrijven zal de
Kanaanieten, en de Hethieten, en de Hevieten, en de
Ferezieten, en de Girgazieten, en de Amorieten en de
Jebusieten. 11 Ziet, de ark des verbonds van den Heere
der ganse aarde gaat door voor ulieder aangezicht in de
Jordaan. 12 Nu dan, neemt gijlieden u twaalf mannen uit de
stammen Israels, uit iederen stam een man; 13 Want het
zal geschieden, met dat de voetzolen der priesteren, die de
ark van den HEERE, den Heere der ganse aarde, dragen,
in het water van de Jordaan zullen rusten, zo zullen de
wateren van de Jordaan afgesneden worden, te weten de
wateren, die van boven afvlieten, en zij zullen op een hoop
blijven staan. 14 En het geschiedde, toen het volk vertrok
uit zijn tenten, om over de Jordaan te gaan, zo droegen
de priesters de ark des verbonds voor het aangezicht
des volks. 15 En als zij, die de ark droegen, tot aan de
Jordaan gekomen waren, en de voeten der priesteren,
dragende de ark, ingedoopt waren in het uiterste van het
water (de Jordaan nu was vol al de dagen des oogstes
aan al haar oevers); 16 Zo stonden de wateren, die van
boven afkwamen; zij rezen op een hoop, zeer verre van de
stad Adam af, die ter zijde van Sarthan ligt en die naar
de zee des vlakken velds, te weten de Zoutzee, afliepen,
vergingen, zij werden afgesneden. Toen trok het volk over,
tegenover Jericho. 17 Maar de priesters, die de ark des
verbonds des HEEREN droegen, stonden steevast op het
droge, in het midden van de Jordaan; en gans Israel ging
over op het droge, totdat al het volk geeindigd had door de
Jordaan te trekken.

4 Het geschiedde nu, toen al het volk geeindigd had over
de Jordaan te trekken, dat de HEERE tot Jozua sprak,
zeggende: 2 Neemt gijlieden u twaalf mannen uit het volk,
uit elken stam een man. 3 En gebiedt hun, zeggende:
Neemt voor ulieden op, van hier uit het midden van de
Jordaan, uit de standplaats van de voeten der priesteren,
en bereidt twaalf stenen, en brengt ze met ulieden over,
en stelt ze in het nachtleger, waar gij dezen nacht zult
vernachten. 4 Jozua dan riep die twaalf mannen, die hij
had doen bestellen van de kinderen Israels, uit elken stam
een man. 5 En Jozua zeide tot hen: Gaat over voor de ark
des HEEREN, uws Gods, midden in de Jordaan; en heft
u een ieder een steen op zijn schouder, naar het getal
der stammen van de kinderen Israels; 6 Opdat dit een
teken zij onder ulieden; wanneer uw kinderen morgen
vragen zullen, zeggende: Wat zijn u deze stenen? 7 Zo
zult gij tot hen zeggen: Omdat de wateren van de Jordaan
zijn afgesneden geweest voor de ark des verbonds des
HEEREN; als zij toog door de Jordaan, werden de wateren
van de Jordaan afgesneden; zo zullen deze stenen den
kinderen Israels ter gedachtenis zijn tot in eeuwigheid.
8 De kinderen Israels nu deden alzo, gelijk als Jozua
geboden had; en zij namen twaalf stenen op midden uit de
Jordaan, gelijk als de HEERE tot Jozua gesproken had,
naar het getal der stammen van de kinderen Israels; en zij
brachten ze met zich over naar het nachtleger, en stelden
ze aldaar. 9 Jozua richtte ook twaalf stenen op, midden in
de Jordaan, ter standplaats van de voeten der priesteren,

die de ark des verbonds droegen; en zij zijn daar tot op dezen dag. **10** De priesters nu, die de ark droegen, stonden midden in de Jordaan, totdat alle ding volbracht was, hetwelk de HEERE Jozua geboden had het volk aan te zeggen, naar al wat Mozes Jozua geboden had. En het volk haastte, en het trok over. **11** En het geschiedde, als al het volk geeindigd had over te gaan, toen ging de ark des HEEREN over, en de priesters voor het aangezicht des volks. **12** En de kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, mitsgaders de halve stam van Manasse, trokken gewapend voor het aangezicht der kinderen Israels, gelijk als Mozes tot hen gesproken had. **13** Omtrent veertig duizend toegeruste krijgsmannen trokken er voor het aangezicht des HEEREN ten strijde, naar de vlakke velden van Jericho. **14** Te dienzelven dage maakte de HEERE Jozua groot voor de ogen van het ganse Israel; en zij vreesden hem, gelijk als zij Mozes gevreesd hadden, al de dagen zijns levens. **15** De HEERE dan sprak tot Jozua, zeggende: **16** Gebied den priesteren, die de ark der getuigenis dragen, dat zij uit de Jordaan opklimmen. **17** Toen gebood Jozua den priesteren, zeggende: Klimt op uit de Jordaan. **18** En het geschiedde, toen de priesters, die de ark des verbonds des HEEREN droegen, uit het midden van de Jordaan opgeklommen waren, en de voetzolen der priesteren afgetrokken waren tot op het droge; zo keerden de wateren van de Jordaan weder in hun plaats, en gingen als gisteren en eergisteren aan al haar oevers. **19** Het volk nu was den tiende der eerste maand uit de Jordaan opgeklommen; en zij legerden zich te Gilgal, aan het oosteinde van Jericho. **20** En Jozua richtte die twaalf stenen te Gilgal op, die zij uit de Jordaan genomen hadden. **21** En hij sprak tot de kinderen Israels, zeggende: Wanneer uw kinderen morgen hun vaderen vragen zullen, zeggende: Wat zijn deze stenen? **22** Zo zult gij het uw kinderen te kennen geven, zeggende: Op het droge is Israel door deze Jordaan gegaan. **23** Want de HEERE, uw God, heeft de wateren van de Jordaan voor uw aangezichten doen uitdrogen, totdat gijlieden er waart doorgegaan; gelijk als de HEERE, uw God, aan de Schelfzee gedaan heeft, die Hij voor ons aangezicht heeft doen uitdrogen, totdat wij daardoor gegaan waren; **24** Opdat alle volken der aarde de hand des HEEREN kennen zouden, dat zij sterk is; opdat gijlieden den HEERE, uw God, vrezet te allen dage.

5 En het geschiedde, toen al de koningen der Amorieten, die aan deze zijde van de Jordaan westwaarts, en al de koningen der Kanaanieten, die aan de zee waren, hoorden, dat de HEERE de wateren van de Jordaan had uitgedroogd, voor het aangezicht der kinderen Israels, totdat wij daardoor gegaan waren; zo versmolt hun hart, en er was geen moed meer in hen, voor het aangezicht der kinderen Israels. **2** Te dier tijd sprak de HEERE tot Jozua: Maak u stenen messen, en besnijd wederom de kinderen Israels ten tweeden maal. **3** Toen maakte zich Jozua stenen messen, en besneed de kinderen Israels op den heuvel der voorhuiden. **4** Dit nu was de oorzaak, waarom hen Jozua besneed: al het volk, dat uit Egypte getogen was, de manspersonen, alle krijgslieden, waren gestorven in de woestijn, op den weg, nadat zij uit Egypte getogen waren. **5** Want al het volk, dat er uittoog, was besneden; maar al het volk, dat geboren was in de woestijn op den weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden. **6** Want de kinderen Israels wandelden veertig jaren in de woestijn, totdat vergaan was het ganse volk der krijgslieden, die uit Egypte gegaan waren; die de stem des HEEREN niet gehoorzaam geweest waren, denwelken de HEERE gezworen had, dat Hij hun niet zoude laten zien het land, hetwelk de HEERE hun vaderen gezworen had ons te zullen geven, een land vloeiende van melk en honig. **7** Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats gesteld; die heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden. **8** En het geschiedde, als men een einde gemaakt had van al dat volk te besnijden, zo bleven zij in hun plaats in het leger, totdat zij genezen waren. **9** Verder sprak de HEERE tot Jozua: Heden heb Ik den smaad van Egypte van ulieden afgewenteld; daarom noemde men den naam dier plaats Gilgal, tot op dezen dag. **10** Terwijl de kinderen Israels te Gilgal gelegerd lagen, zo hielden zij het pascha op den veertienden dag derzelver maand, in den avond, op de vlakke velden van Jericho. **11** En zij aten van het overjarige koren des lands, des anderen daags van het pascha, ongezuurde broden en verzengde aren, even op dienzelven dag. **12** En het Manna hield op des anderen daags, nadat zij van des lands overjarige koren gegeten hadden; en de kinderen Israels hadden geen Manna meer, maar zij aten in hetzelve jaar van de inkomst des lands Kanaan. **13** Voorts geschiedde het, als Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen ophief, en zag toe, en ziet, er stond een Man tegenover hem, Die een uitgetogen zwaard in Zijn hand had. En Jozua ging tot Hem, en zeide tot Hem: Zijt Gij van ons, of van onze vijanden? **14** En Hij zeide: Neen, maar Ik ben de Vorst van het heir des HEEREN: Ik ben nu gekomen! Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde en aanbad, en zeide tot Hem: Wat spreekt mijn Heere tot Zijn knecht? **15** Toen zeide de Vorst van het heir des HEEREN tot Jozua: Trek uw schoenen af van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed alzo.

6 (Jericho nu sloot de poorten toe, en was gesloten, voor het aangezicht van de kinderen Israels; er ging niemand uit, en er ging niemand in.) **2** Toen zeide de HEERE tot Jozua: Zie, Ik heb Jericho met haar koning en strijdbare helden in uw hand gegeven. **3** Gij dan allen, die krijgslieden zijt, zult rondom de stad gaan, de stad omringende eenmaal; alzo zult gij doen zes dagen lang. **4** En zeven priesters zullen zeven ramsbazuinen dragen, voor de ark; en gijlieden zult op den zevenden dag de stad zevenmaal omgaan; en de priesters zullen met de bazuinen blazen. **5** En het zal geschieden, als men langzaam met den ramshoorn blaast, als gijlieden het geluid der bazuin hoort, zo zal al het volk juichen met een

groot gejuich; dan zal de stadsmuur onder zich vallen,
en het volk zal daarin klimmen, een iegelijk tegenover
zich. 6 Toen riep Jozua, de zoon van Nun, de priesters, en
zeide tot hen: Draagt de ark des verbonds, en dat zeven
priesters zeven ramsbazuinen dragen, voor de ark des
HEEREN. 7 En tot het volk zeide hij: Trekt door en gaat
rondom deze stad; en wie toegerust is, die ga door voor
de ark des HEEREN. 8 En het geschiedde, gelijk Jozua
tot het volk gesproken had, zo gingen de zeven priesters,
dragende zeven ramsbazuinen, voor het aangezicht des
HEEREN; zij trokken door en bliezen met de bazuinen; en
de ark des verbonds des HEEREN volgde hen na; 9 En
wie toegerust was, ging voor het aangezicht der priesteren,
die de bazuinen bliezen; en de achtertocht volgde de
ark na, terwijl men ging en blies met de bazuinen. 10
Jozua nu had het volk geboden, zeggende: Gij zult niet
juichen, ja, gij zult uw stem niet laten horen, en geen
woord zal er uit uw mond uitgaan, tot op den dag, wanneer
ik tot ulieden zeggen zal: Juicht! dan zult gij juichen. 11
En hij deed de ark des HEEREN rondom de stad gaan,
omringende dezelve eenmaal; toen kwamen zij weder in
het leger, en vernachtten in het leger. 12 Daarna stond
Jozua des morgens vroeg op, en de priesters droegen de
ark des HEEREN. 13 En de zeven priesters, dragende de
zeven ramsbazuinen voor de ark des HEEREN, gingen
voort, en bliezen met de bazuinen; en de toegerusten
gingen voor hun aangezichten, en de achtertocht volgde
de ark des HEEREN na, terwijl men ging en blies met de
bazuinen. 14 Alzo gingen zij eenmaal rondom de stad
op den tweeden dag; en zij keerden weder in het leger.
Alzo deden zij zes dagen lang. 15 En het geschiedde op
den zevenden dag, dat zij zich vroeg opmaakten, met het
opgaan des dageraads, en zij gingen rondom de stad, naar
dezelve wijze, zevenmaal; alleenlijk op dien dag gingen zij
zevenmaal rondom de stad. 16 En het geschiedde ten
zevenden male, als de priesters met de bazuinen bliezen,
dat Jozua tot het volk sprak: Juicht, want de HEERE heeft
ulieden de stad gegeven! 17 Doch deze stad zal den
HEERE verbannen zijn, zij en al wat daarin is; alleenlijk zal
de hoer Rachab levend blijven, zij en allen, die met haar
in het huis zijn, omdat zij de boden, die wij uitgezonden
hadden, verborgen heeft. 18 Alleenlijk dat gijlieden u wacht
van het verbannene, opdat gij u misschien niet verbant,
mits nemende van het verbannene, en het leger van Israel
niet stelt tot een ban, noch datzelve beroert. 19 Maar al
het zilver en goud, en de koperen en ijzeren vaten, zullen
den HEERE heilig zijn; tot den schat des HEEREN zullen
zij komen. 20 Het volk dan juichte, als zij met de bazuinen
bliezen; en het geschiedde, als het volk het geluid der
bazuin hoorde, zo juichte het volk met een groot gejuich;
en de muur viel onder zich, en het volk klom in de stad,
een ieder tegenover zich, en zij namen de stad in. 21 En
zij verbanden alles, wat in de stad was, van den man tot
de vrouw toe, van het kind tot den oude, en tot den os, en
het klein vee, en den ezel, door de scherpte des zwaards.
22 Jozua nu zeide tot de twee mannen, de verspieders
des lands: Gaat in het huis der vrouw, der hoer, en brengt
die vrouw van daar uit, met al wat zij heeft, gelijk als gij
haar gezworen hebt. 23 Toen gingen de jongelingen, de
verspieders, daarin en brachten er Rachab uit, en haar
vader, en haar moeder, en haar broeders, en al wat zij had;
ook brachten zij uit al haar huisgezinnen, en zij stelden hen
buiten het leger van Israel. 24 De stad nu verbrandden
zij met vuur, en al wat daarin was; alleenlijk het zilver en
goud, mitsgaders de koperen en ijzeren vaten, gaven zij tot
den schat van het huis des HEEREN. 25 Dus liet Jozua de
hoer Rachab leven, en het huisgezin haars vaders, en al
wat zij had; en zij heeft gewoond in het midden van Israel
tot op dezen dag, omdat zij de boden verborgen had, die
Jozua gezonden had, om Jericho te verspieden. 26 En ter
zelver tijd bezwoer hen Jozua, zeggende: Vervloekt zij die
man voor het aangezicht des HEEREN, die zich opmaken
en deze stad Jericho bouwen zal; dat hij ze grondveste op
zijn eerstgeborenen zoon, en haar poorten stelle op zijn
jongsten zoon! 27 Alzo was de HEERE met Jozua; en zijn
gerucht liep door het ganse land.

7 Maar de kinderen Israels overtraden door overtreding
met het verbannene; want Achan, de zoon van Charmi,
den zoon van Zabdi, den zoon van Zerah, uit den stam van
Juda, nam van het verbannene. Toen ontstak de toorn des
HEEREN tegen de kinderen Israels. 2 Als Jozua mannen
zond van Jericho naar Ai, dat bij Beth-Aven ligt, aan het
oosten van Beth-El, zo sprak hij tot hen, zeggende: Trekt
opwaarts en bespiedt het land. Die mannen nu trokken op
en bespiedden Ai. 3 Daarna keerden zij weder naar Jozua,
en zeiden tot hem: Dat het ganse volk niet optrekke, dat er
omtrent twee duizend mannen, of omtrent drie duizend
mannen optrekken, om Ai te slaan; vermoei daarheen al
het volk niet; want zij zijn weinige. 4 Alzo trokken derwaarts
op van het volk omtrent drie duizend man; dewelke vloden
voor het aangezicht der mannen van Ai. 5 En de mannen
van Ai sloegen van dezelven omtrent zes en dertig man,
en vervolgden hen van voor de poort tot Schebarim toe,
en sloegen hen in een afgang. Toen versmolt het hart
des volks, en het werd tot water. 6 Toen verscheurde
Jozua zijn klederen, en viel op zijn aangezicht ter aarde,
voor de ark des HEEREN, tot den avond toe, hij en de
oudsten van Israel; en zij wierpen stof op hun hoofd. 7
En Jozua zeide: Ach, Heere HEERE! waarom hebt Gij dit
volk door de Jordaan ooit doen gaan, om ons te geven in
de hand der Amorieten, om ons te verderven? Och, dat
wij toch tevreden geweest en gebleven waren aan gene
zijde van de Jordaan! 8 Och, HEERE! wat zal ik zeggen,
nademaal dat Israel voor het aangezicht zijner vijanden
den nek gekeerd heeft? 9 Als het de Kanaanieten, en
alle inwoners des lands horen zullen, zo zullen zij ons
omsingelen, en onzen naam uitroeien van de aarde; wat
zult Gij dan Uw groten Naam doen? 10 Toen zeide de
HEERE tot Jozua: Sta op; waarom ligt gij dus neder op uw
aangezicht? 11 Israel heeft gezondigd; en zij hebben ook
Mijn verbond, hetwelk Ik hun geboden had, overtreden;
en ook hebben zij van het verbannene genomen, en ook

gestolen, en ook gelogen, en hebben het ook onder hun
gereedschap gelegd. 12 Daarom zullen de kinderen Israels
niet kunnen bestaan voor het aangezicht hunner vijanden;
zij zullen den nek voor het aangezicht hunner vijanden
keren; want zij zijn in den ban. Ik zal voortaan niet meer
met ulieden zijn, tenzij gij den ban uit het midden van
ulieden verdelgt. 13 Sta op, heilig het volk, en zeg: Heiligt
u tegen morgen; want alzo zegt de HEERE, de God van
Israel: Er is een ban in het midden van u, Israel! gij zult
niet kunnen bestaan voor het aangezicht uwer vijanden,
totdat gij den ban wegdoet uit het midden van u. 14 Gij zult
dan in den morgenstond aankomen naar uw stammen; en
het zal geschieden, de stam, welken de HEERE geraakt
zal hebben, die zal aankomen naar de geslachten, en welk
geslacht de HEERE geraakt zal hebben, dat zal aankomen
bij huisgezinnen, en welk huisgezin de HEERE geraakt zal
hebben, dat zal aankomen man voor man. 15 En het zal
geschieden, die geraakt zal worden met den ban, die zal
met vuur verbrand worden, hij en al wat hij heeft; omdat hij
het verbond des HEEREN overtreden heeft, en omdat hij
dwaasheid in Israel gedaan heeft. 16 Toen maakte zich
Jozua des morgens vroeg op, en deed Israel aankomen
naar zijn stammen; en de stam van Juda werd geraakt. 17
Als hij het geslacht van Juda deed aankomen, zo raakte hij
het geslacht van Zarchi. Toen hij het geslacht van Zarchi
deed aankomen, man voor man, zo werd Zabdi geraakt;
18 Welks huisgezin als hij deed aankomen, man voor man,
zo werd Achan geraakt, de zoon van Charmi, den zoon
van Zabdi, den zoon van Zerah, uit den stam van Juda. 19
Toen zeide Jozua tot Achan: Mijn zoon! Geef toch den
HEERE, den God van Israel, de eer, en doe voor Hem
belijdenis; en geef mij toch te kennen, wat gij gedaan hebt,
verberg het voor mij niet. 20 Achan nu antwoordde Jozua,
en zeide: Voorwaar, ik heb tegen den HEERE, den God
Israels, gezondigd, en heb alzo en alzo gedaan. 21 Want
ik zag onder den roof een schoon sierlijk Babylonisch
overkleed, en tweehonderd sikkelen zilvers, en een gouden
tong, welker gewicht was vijftig sikkelen; en ik kreeg lust
daartoe, en ik nam ze; en zie, zij zijn verborgen in de
aarde, in het midden mijner tent, en het zilver daaronder.
22 Toen zond Jozua boden henen, die tot de tent liepen; en
ziet, het lag verborgen in zijn tent, en het zilver daaronder.
23 Zij dan namen die dingen uit het midden der tent, en zij
brachten ze tot Jozua en tot al de kinderen Israels; en zij
stortten ze uit voor het aangezicht des HEEREN. 24 Toen
nam Jozua, en gans Israel met hem, Achan, den zoon van
Zerah, en het zilver, en het sierlijk overkleed, en de gouden
tong, en zijn zonen, en zijn dochteren, en zijn ossen, en
zijn ezelen, en zijn vee, en zijn tent, en alles wat hij had;
en zij voerden ze naar het dal Achor. 25 En Jozua zeide:
Hoe hebt gij ons beroerd? De HEERE zal u beroeren te
dezen dage! En gans Israel stenigde hem met stenen, en
zij verbrandden hen met vuur, en zij overwierpen hen met
stenen. 26 En zij richtten over hem een groten steenhoop,
zijnde tot op dezen dag. Alzo keerde Zich de HEERE van
de hittigheid Zijns toorns. Daarom noemde men den naam
dier plaats het dal van Achor, tot dezen dag toe.

8 Toen zeide de HEERE tot Jozua: Vrees niet, en ontzet
u niet; neem met u al het krijgsvolk, en maak u op, trek
op naar Ai; zie, Ik heb den koning van Ai, en zijn volk,
en zijn stad, en zijn land in uw hand gegeven. 2 Gij nu
zult aan Ai en haar koning doen, gelijk als gij aan Jericho
en haar koning gedaan hebt; behalve dat gij haar roof en
haar vee voor ulieden roven zult; stel u een achterlage
tegen de stad, van achter dezelve. 3 Toen maakte zich
Jozua op, en al het krijgsvolk, om op te trekken naar
Ai. En Jozua verkoos dertig duizend mannen, strijdbare
helden, en hij zond hen bij nacht uit, 4 En gebood hun,
zeggende: Ziet toe, gijlieden zult der stad lagen leggen
van achter de stad; houdt u niet zeer verre van de stad,
en weest gij allen bereid. 5 Ik nu, en al het volk, dat bij
mij is, zullen tot de stad naderen; en het zal geschieden,
wanneer zij ons tegemoet zullen uitgaan, gelijk als in het
eerst, zo zullen wij voor hun aangezicht vlieden. 6 Laat
hen dan uitkomen achter ons, totdat wij hen van de stad
aftrekken; want zij zullen zeggen: Zij vlieden voor onze
aangezichten, gelijk als in het eerst; zo zullen wij vlieden
voor hun aangezichten. 7 Dan zult gijlieden opstaan uit de
achterlage, en gij zult de stad innemen; want de HEERE,
uw God, zal ze in uw hand geven. 8 En het zal geschieden,
wanneer gij de stad ingenomen hebt, zo zult gij de stad
met vuur aansteken; naar het woord des HEEREN zult
gijlieden doen; ziet, ik heb het ulieden geboden. 9 Alzo
zond Jozua hen heen, en zij gingen naar de achterlage, en
zij bleven tussen Beth-El en tussen Ai, tegen het westen
van Ai; maar Jozua overnachtte dien nacht in het midden
des volks. 10 En Jozua maakte zich des morgens vroeg
op, en hij monsterde het volk; en hij trok op, hij en de
oudsten van Israel, voor het aangezicht des volks, naar Ai.
11 Ook trok al het krijgsvolk op, dat bij hem was; en zij
naderden en kwamen tegenover de stad, en zij legerden
zich tegen het noorden van Ai; en er was een dal tussen
hem en tussen Ai. 12 Hij nam ook omtrent vijf duizend
man, en hij stelde hen tot een achterlage tussen Beth-El
en tussen Ai, aan het westen der stad. 13 En zij stelden
het volk, het ganse leger, dat aan het noorden der stad
was, en zijn lage was aan het westen der stad. En Jozua
ging in denzelven nacht in het midden des dals. 14 En het
geschiedde, toen de koning van Ai dat zag, zo haastten
zij en maakten zich vroeg op, en de mannen der stad
kwamen uit, Israel tegemoet, ten strijde, hij en al zijn volk,
ter bestemder tijd, voor het vlakke veld; want hij wist niet,
dat hem iemand een achterlage legde van achter de stad.
15 Jozua dan, en gans Israel, werd geslagen voor hun
aangezichten; en zij vloden door den weg der woestijn.
16 Daarom werd samengeroepen al het volk, dat in de
stad was, om hen na te jagen; en zij joegen Jozua na, en
werden van de stad afgetrokken. 17 En er werd niet een
man overgelaten, in Ai, noch Beth-El, die niet uittrokken,
Israel na; en zij lieten de stad openstaan, en joegen Israel
achterna. 18 Toen sprak de HEERE tot Jozua: Strek de

spies uit, die in uw hand is, naar Ai, want Ik zal hen in
uw hand geven. Toen strekte Jozua de spies, die in zijn
hand was, naar de stad aan. 19 Toen rees de achterlage
haastelijk op van haar plaats, en zij liepen toe, met dat
hij zijn hand uitgestrekt had, en kwamen aan de stad, en
zij namen ze in, en zij haastten zich, en staken de stad
aan met vuur. 20 Als de mannen van Ai zich achterom
keerden, zo zagen zij, en ziet, de rook der stad ging op
naar den hemel; en zij hadden geen ruimte, om herwaarts
of derwaarts te vlieden; want het volk, dat naar de woestijn
vluchtte, keerde zich tegen degenen, die hen najoegen. 21
En Jozua en gans Israel, ziende, dat de achterlage de
stad ingenomen had, en dat de rook der stad opging, zo
keerden zij zich om, en sloegen de mannen van Ai. 22
Ook kwamen die uit de stad hun tegemoet, zodat zij in het
midden der Israelieten waren, deze van hier en gene van
daar; en zij sloegen hen, totdat geen overige onder hen
overbleef, noch die ontkwam. 23 Doch den koning van Ai
grepen zij levend, en zij brachten hem tot Jozua. 24 En
het geschiedde, toen de Israelieten een einde gemaakt
hadden van al de inwoners van Ai te doden, op het veld, in
de woestijn, in dewelke zij hen nagejaagd hadden, en dat
zij allen door de scherpte des zwaards gevallen waren,
totdat zij allen vernield waren; zo keerde zich gans Israel
naar Ai, en zij sloegen ze met de scherpte des zwaards.
25 En het geschiedde, dat allen, die te dien dage vielen, zo
mannen als vrouwen, waren twaalf duizend, al te zamen
lieden van Ai. 26 Jozua trok ook zijn hand niet terug, die hij
met de spies had uitgestrekt, totdat hij al de inwoners van
Ai verbannen had. 27 Alleenlijk roofden de Israelieten voor
zichzelven het vee en den buit derzelver stad, naar het
woord des HEEREN, dat Hij Jozua geboden had. 28 Jozua
nu verbrandde Ai, en hij stelde haar tot een eeuwigen
hoop, ter verwoesting, tot op dezen dag. 29 En den koning
van Ai hing hij aan een hout, tot aan den avondstond; en
omtrent den ondergang der zon gebood Jozua, dat men
zijn dood lichaam van het hout afname; en zij wierpen het
aan de deur der stadspoort, en richtten daarop een groten
steenhoop, zijnde tot op dezen dag. 30 Toen bouwde Jozua
een altaar den HEERE, den God van Israel, op den berg
Ebal; 31 Gelijk als Mozes, de knecht des HEEREN, den
kinderen Israels geboden had, achtereenvolgens hetgeen
geschreven is in het wetboek van Mozes: een altaar van
gehele stenen, over dewelke men geen ijzer bewogen
had; en daarop offerden zij den HEERE brandofferen;
ook offerden zij dankofferen. 32 Aldaar schreef hij ook
op stenen een dubbel van de wet van Mozes, hetwelk hij
geschreven heeft voor het aangezicht der kinderen Israels.
33 En gans Israel met zijn oudsten, en ambtlieden, en zijn
rechters, stonden aan deze en aan gene zijde der ark, voor
de Levietische priesteren, die de ark des verbonds des
HEEREN droegen, zo vreemdelingen als inboorlingen, een
helft daarvan tegenover den berg Gerizim, en een helft
daarvan tegenover den berg Ebal, gelijk als Mozes, de
knecht des HEEREN, bevolen had; om het volk van Israel
in het eerst te zegenen. 34 En daarna las hij overluid al de
woorden der wet, de zegening en den vloek, naar alles,
wat in het wetboek geschreven staat. 35 Daar was niet
een woord van al hetgeen Mozes geboden had, dat Jozua
niet overluid las voor de gehele gemeente van Israel, en
de vrouwen, en de kleine kinderen, en de vreemdelingen,
die in het midden van hen wandelden.

9 En het geschiedde, toen dit hoorden al de koningen,
die aan deze zijde van de Jordaan waren, op het
gebergte, en in de laagte, en aan alle havens der grote zee,
tegenover den Libanon: de Hethieten, en de Amorieten,
de Kanaanieten, de Ferezieten, de Hevieten, en de
Jebusieten; 2 Zo vergaderden zij zich samen, om tegen
Jozua en tegen Israel te krijgen, eenmoediglijk. 3 Als de
inwoners te Gibeon hoorden, wat Jozua met Jericho en
met Ai gedaan had, 4 Zo handelden zij ook arglistiglijk,
en gingen heen, en veinsden zich gezanten te zijn, en zij
namen oude zakken op hun ezels, en oude en gescheurde,
en samengebonden lederen wijnzakken; 5 Ook oude en
bevlekte schoenen aan hun voeten, en zij hadden oude
klederen aan, en al het brood, dat zij op hun reize hadden,
was droog en beschimmeld. 6 En zij gingen tot Jozua in
het leger te Gilgal, en zij zeiden tot hem en tot de mannen
van Israel: Wij zijn gekomen uit een ver land, zo maakt
nu een verbond met ons. 7 Toen zeiden de mannen van
Israel tot de Hevieten: Misschien woont gijlieden in het
midden van ons, hoe zullen wij dan een verbond met u
maken? 8 Zij dan zeiden tot Jozua: Wij zijn uw knechten.
Toen zeide Jozua tot hen: Wie zijt gijlieden, en van waar
komt gij? 9 Zij nu zeiden tot hem: Uw knechten zijn uit
een zeer ver land gekomen, om den Naam des HEEREN,
uws Gods; want wij hebben Zijn gerucht gehoord, en
alles wat Hij in Egypte gedaan heeft; 10 En alles wat
Hij gedaan heeft aan de twee koningen der Amorieten
die aan gene zijde van de Jordaan waren, Sihon, den
koning van Hesbon, en Og, den koning van Bazan, die
te Astharoth woonde. 11 Daarom spraken tot ons onze
oudsten, en al de inwoners onzes lands, zeggende: Neemt
reiskost met u in uw handen op de reize, en gaat hun
tegemoet, en zegt tot hen: Wij zijn ulieder knechten, zo
maakt nu een verbond met ons. 12 Dit ons brood hebben
wij warm tot onzen teerkost uit onze huizen genomen,
ten dage, toen wij uittogen om tot ulieden te reizen; maar
ziet, nu is het droog, en het is beschimmeld; 13 En deze
lederen wijnzakken, die wij gevuld hebben, waren nieuw,
maar ziet, zij zijn gescheurd; en deze onze klederen, en
onze schoenen zijn oud geworden, vanwege deze zeer
lange reis. 14 Toen namen de mannen van hun reiskost;
en zij vraagden het den mond des HEEREN niet. 15 En
Jozua maakte vrede met hen, en hij maakte een verbond
met hen, dat hij hen bij het leven behouden zoude; en
de oversten der vergadering zwoeren hun. 16 En het
geschiedde ten einde van drie dagen, nadat zij het verbond
met hen gemaakt hadden, zo hoorden zij, dat zij hun
naburen waren, en dat zij in het midden van hen waren
wonende. 17 Want toen de kinderen Israels voorttogen, zo
kwamen zij ten derden dage aan hun steden; hun steden

nu waren Gibeon, en Chefira, en Beeroth, en Kirjath-
Jearim. 18 En de kinderen Israels sloegen ze niet, omdat
de oversten der vergadering hun gezworen hadden bij
den HEERE, den God Israels; daarom murmureerde de
ganse vergadering tegen de oversten. 19 Toen zeiden al
de oversten tot de ganse vergadering: Wij hebben hun
gezworen bij den HEERE, den God Israels; daarom kunnen
wij hen niet aantasten. 20 Dit zullen wij hun doen, dat wij
hen bij het leven behouden, opdat geen grote toorn over
ons zij, om des eeds wil, dien wij hun gezworen hebben.
21 Verder zeiden de oversten tot hen: Laat hen leven,
en laat ze houthouwers en waterputters zijn der ganse
vergadering, gelijk de oversten tot hen gezegd hebben. 22
En Jozua riep hen, en sprak tot hen, zeggende: Waarom
hebt gijlieden ons bedrogen, zeggende: Wij zijn zeer verre
van ulieden gezeten, daar gij in het midden van ons zijt
wonende? 23 Nu dan, vervloekt zijt gijlieden! en onder
ulieden zullen niet afgesneden worden knechten, noch
houthouwers, noch waterputters ten huize mijns Gods.
24 Zij dan antwoordden Jozua, en zeiden: Dewijl het aan
uw knechten zekerlijk was te kennen gegeven, dat de
HEERE, uw God, Zijn knecht Mozes geboden heeft, dat
Hij ulieden al dit land geven, en al de inwoners des lands
voor ulieder aangezicht verdelgen zoude, zo vreesden
wij onzes levens zeer voor ulieder aangezichten; daarom
hebben wij deze zaak gedaan. 25 En nu, zie, wij zijn in
uw hand; doe, gelijk het goed en gelijk het recht is in uw
ogen ons te doen. 26 Zo deed hij hun alzo, en hij verloste
hen van de hand der kinderen Israels, dat zij hen niet
doodsloegen. 27 Alzo gaf Jozua hen over ten zelven dage
tot houthouwers en waterputters der vergadering, en dat
tot het altaar des HEEREN, tot dezen dag toe, aan de
plaats, die Hij verkiezen zoude.

10 Het geschiedde nu, toen Adoni-Zedek, de koning van
Jeruzalem, gehoord had, dat Jozua Ai ingenomen,
en haar verbannen had, en aan Ai en haar koning alzo
gedaan had, gelijk als hij aan Jericho en haar koning
gedaan had; en dat de inwoners van Gibeon vrede met
Israel gemaakt hadden, en in derzelver midden waren; 2
Zo vreesden zij zeer; want Gibeon was een grote stad,
als een der koninklijke steden; ja, zij was groter dan Ai,
en al haar mannen waren sterk. 3 Daarom zond Adoni-
Zedek, koning van Jeruzalem, tot Hoham, den koning van
Hebron, en tot Pir-Am, den koning van Jarmuth, en tot
Jafia, den koning van Lachis, en tot Debir, den koning van
Eglon, zeggende: 4 Komt op tot mij, en helpt mij, dat wij
Gibeon slaan; omdat zij vrede gemaakt heeft met Jozua
en met de kinderen Israels. 5 Toen werden verzameld en
kwamen op, vijf koningen der Amorieten, de koning van
Jeruzalem, de koning van Hebron, de koning van Jarmuth,
de koning van Lachis, de koning van Eglon, zij en al hun
legers; en zij belegerden Gibeon, en krijgden tegen haar.
6 De mannen nu van Gibeon zonden tot Jozua, in het
leger van Gilgal, zeggende: Trek uw handen niet af van
uw knechten, kom haastelijk tot ons op, en verlos ons,
en help ons; want al de koningen der Amorieten, die op
het gebergte wonen, hebben zich tegen ons vergaderd.
7 Toen toog Jozua op van Gilgal, hij en al het krijgsvolk
met hem, en alle strijdbare helden. 8 Want de HEERE
had tot Jozua gezegd: Vrees u niet voor hen, want Ik heb
ze in uw hand gegeven; niemand van hen zal voor uw
aangezicht bestaan. 9 Alzo kwam Jozua snellijk tot hen;
den gansen nacht over was hij van Gilgal opgetrokken. 10
En de HEERE verschrikte hen voor het aangezicht van
Israel; en hij sloeg hen met een groten slag te Gibeon,
en vervolgde hen op den weg, waar men naar Beth-
horon opgaat, en sloeg hen tot Azeka en tot Makkeda toe.
11 Het geschiedde nu, toen zij voor het aangezicht van
Israel vluchtten, zijnde in den afgang van Beth-horon, zo
wierp de HEERE grote stenen op hen van den hemel,
tot Azeka toe, dat zij stierven; daar waren er meer, die
van de hagelstenen stierven, dan die de kinderen Israels
met het zwaard doodden. 12 Toen sprak Jozua tot den
HEERE, ten dage als de HEERE de Amorieten voor het
aangezicht de kinderen Israels overgaf, en zeide voor
de ogen der Israelieten: Zon, sta stil te Gibeon, en gij,
maan, in het dal van Ajalon! 13 En de zon stond stil, en de
maan bleef staan, totdat zich het volk aan zijn vijanden
gewroken had. Is dit niet geschreven in het boek des
oprechten? De zon nu stond stil in het midden des hemels,
en haastte niet onder te gaan omtrent een volkomen
dag. 14 En er was geen dag aan dezen gelijk, voor hem
noch na hem, dat de HEERE de stem eens mans alzo
verhoorde; want de HEERE streed voor Israel. 15 Toen
keerde Jozua weder, en gans Israel met hem, naar het
leger te Gilgal. 16 Maar die vijf koningen waren gevloden,
en hadden zich verborgen in de spelonk bij Makkeda.
17 En aan Jozua werd geboodschapt, mits te zeggen:
Die vijf koningen zijn gevonden, verborgen in de spelonk
bij Makkeda. 18 Zo zeide Jozua: Wentelt grote stenen
voor den mond der spelonk, en stelt mannen daarvoor om
hen te bewaren. 19 Maar staat gijlieden niet stil, jaagt uw
vijanden achterna, en slaat hen in den staart; laat hen in
hun steden niet komen; want de HEERE, uw God, heeft ze
in uw hand gegeven. 20 En het geschiedde, toen Jozua en
de kinderen Israels geeindigd hadden hen met een zeer
groten slag te slaan, totdat zij vernield waren, en dat de
overgeblevenen, die van hen overgebleven waren, in de
vaste steden gekomen waren; 21 Zo keerde al het volk tot
Jozua in het leger, bij Makkeda, in vrede; niemand had zijn
tong tegen de kinderen Israels geroerd. 22 Daarna zeide
Jozua: Opent den mond der spelonk, en brengt tot mij uit
die vijf koningen, uit die spelonk. 23 Zij nu deden alzo,
en brachten tot hem uit die vijf koningen, uit de spelonk:
den koning van Jeruzalem, den koning van Hebron, den
koning van Jarmuth, den koning van Lachis, den koning
van Eglon. 24 En het geschiedde, als zij die koningen
uitgebracht hadden tot Jozua, zo riep Jozua al de mannen
van Israel, en hij zeide tot de oversten des krijgsvolks, die
met hem getogen waren: Treedt toe, zet uw voeten op de
halzen dezer koningen. En zij traden toe, en zetten hun
voeten op hun halzen. 25 Toen zeide Jozua tot hen: Vreest

niet en ontzet u niet, zijt sterk en hebt goeden moed;
want alzo zal de HEERE aan al uw vijanden doen, tegen
dewelke gijlieden strijdt. 26 En Jozua sloeg hen daarna,
en doodde ze, en hing ze aan vijf houten; en zij hingen
aan de houten tot den avond. 27 En het geschiedde, ten
tijde als de zon onderging, beval Jozua, dat men hen
van de houten afname, en zij wierpen hen in de spelonk,
alwaar zij verborgen geweest waren; en zij legden grote
stenen voor den mond der spelonk, die daar zijn tot op
dezen zelven dag. 28 Op denzelven dag nam ook Jozua
Makkeda in, en sloeg haar met de scherpte des zwaards;
daartoe verbande hij derzelver koning, henlieden en alle
ziel die daarin was; hij liet geen overigen overblijven; en hij
deed den koning van Makkeda, gelijk als hij den koning
van Jericho gedaan had. 29 Toen toog Jozua door, en
gans Israel met hem, van Makkeda naar Libna, en hij
krijgde tegen Libna. 30 En de HEERE gaf dezelve ook in
de hand van Israel, met haar koning; en hij sloeg haar met
de scherpte des zwaards, en alle ziel, die daarin was; hij
liet daarin geen overigen overblijven; en hij deed derzelver
koning, gelijk als hij den koning van Jericho gedaan had.
31 Toen toog Jozua voort, en gans Israel met hem, van
Libna naar Lachis; en hij belegerde haar en krijgde tegen
haar. 32 En de HEERE gaf Lachis in de hand van Israel;
en hij nam haar in op den tweeden dag, en hij sloeg haar
met de scherpte des zwaards, en alle ziel, die daarin was,
naar alles, wat hij aan Libna gedaan had. 33 Toen trok
Horam, de koning van Gezer, op, om Lachis te helpen;
maar Jozua sloeg hem en zijn volk, totdat hij hem geen
overigen overliet. 34 En Jozua trok voort van Lachis naar
Eglon, en gans Israel met hem; en zij belegerden haar en
krijgden tegen haar. 35 En zij namen haar in ten zelven
dage, en sloegen haar met de scherpte des zwaards, en
alle ziel, die daarin was, verbande hij op denzelven dag,
naar alles, wat hij aan Lachis gedaan had. 36 Daarna
toog Jozua op, en gans Israel met hem; van Eglon naar
Hebron, en zij krijgden tegen haar. 37 En zij namen haar
in, en sloegen haar met de scherpte des zwaards, zo haar
koning als al haar steden, en alle ziel, die daarin was; hij
liet niemand in het leven overblijven, naar alles, wat hij
Eglon gedaan had; en hij verbande haar, en alle ziel, die
daarin was. 38 Toen keerde Jozua, en gans Israel met
hem, naar Debir, en hij krijgde tegen haar. 39 En hij nam
haar in, met haar koning, en al haar steden, en zij sloegen
haar met de scherpte des zwaards, en verbanden alle ziel,
die daarin was; hij liet geen overigen overblijven; gelijk als
hij aan Hebron gedaan had, alzo deed hij aan Debir en
haar koning, en gelijk als hij aan Libna en haar koning
gedaan had; 40 Alzo sloeg Jozua het ganse land, het
gebergte, en het zuiden, en de laagte, en de aflopingen
der wateren, en al hun koningen; hij liet geen overigen
overblijven; ja, hij verbande alles, wat adem had, gelijk als
de HEERE, de God Israels, geboden had. 41 En Jozua
sloeg hen van Kades-Barnea en tot Gaza toe; ook het
ganse land Gosen, en tot Gibeon toe. 42 En Jozua nam al
deze koningen en hun land op eenmaal; want de HEERE,
de God Israels, streed voor Israel. 43 Toen keerde Jozua
weder, en gans Israel met hem, naar het leger te Gilgal.

11 Het geschiedde daarna, als Jabin, de koning van
Hazor, dit hoorde, zo zond hij tot Jobab, den koning
van Madon, en tot den koning van Simron, en tot den
koning van Achsaf, 2 En tot de koningen, die tegen het
noorden op het gebergte, en op het vlakke, tegen het
zuiden van Cinneroth, en in de laagte, en in Nafoth-Dor,
aan de zee waren; 3 Tot de Kanaanieten tegen het oosten
en tegen het westen, en de Amorieten, en de Hethieten,
en de Ferezieten; en de Jebusieten op het gebergte, en de
Hevieten onder aan Hermon, in het land van Mizpa. 4
Dezen nu togen uit, en al hun heirlegers met hen; veel
volks, als het zand, dat aan den oever der zee is, in
veelheid; en zeer vele paarden en wagens. 5 Al deze
koningen werden vergaderd, en kwamen en legerden zich
samen aan de wateren van Merom, om tegen Israel te
krijgen. 6 En de HEERE zeide tot Jozua: Vrees niet voor
hun aangezichten; want morgen omtrent dezen tijd zal Ik
hen altegader verslagen geven voor het aangezicht van
Israel; hun paarden zult gij verlammen, en hun wagenen
met vuur verbranden. 7 En Jozua, en al het krijgsvolk
met hem, kwam snellijk over hen aan de wateren van
Merom, en zij overvielen hen. 8 En de HEERE gaf hen in
de hand van Israel, en zij sloegen hen, en joegen hen
na tot groot Sidon toe, en tot Misrefoth-maim, en tot het
dal Mizpa tegen het oosten; en zij sloegen hen, totdat zij
geen overigen onder hen overlieten. 9 Jozua nu deed hun,
gelijk hem de HEERE gezegd had; hun paarden verlamde
hij, en hun wagenen verbrandde hij met vuur. 10 En Jozua
keerde weder ter zelver tijd, en hij nam Hazor in, en haar
koning sloeg hij met het zwaard; want Hazor was te voren
het hoofd van al deze koninkrijken. 11 En zij sloegen alle
ziel, die daarin was, met de scherpte des zwaards, die
verbannende; er bleef niets over, dat adem had; en Hazor
verbrandde hij met vuur. 12 En Jozua nam al de steden
dezer koningen in, en al haar koningen, en hij sloeg hen
met de scherpte des zwaards, hen verbannende, gelijk
als Mozes, de knecht des HEEREN geboden had. 13
Alleenlijk verbrandden de Israelieten geen steden, die
op haar heuvelen stonden, behalve Hazor alleen; dat
verbrandde Jozua. 14 En al den roof dezer steden, en
het vee, roofden de kinderen Israels voor zich; alleenlijk
sloegen zij al de mensen met de scherpte des zwaards,
totdat zij hen verdelgden; zij lieten niet overblijven wat
adem had. 15 Gelijk als de HEERE Mozes, Zijn knecht,
geboden had, alzo gebood Mozes aan Jozua; en alzo
deed Jozua; hij deed er niet een woord af van alles, wat
de HEERE Mozes geboden had. 16 Alzo nam Jozua
al dat land in, het gebergte, en al het zuiden, en al het
land van Gosen, en de laagte, en het vlakke veld, en het
gebergte Israels, en zijn laagte. 17 Van den kalen berg,
die opwaarts naar Seir gaat, tot Baal-Gad toe, in het dal
van den Libanon, onder aan den berg Hermon; al hun
koningen nam hij ook, en sloeg hen, en doodde hen. 18
Vele dagen voerde Jozua krijg tegen al deze koningen.

19 Er was geen stad, die vrede maakte met de kinderen
Israels, behalve de Hevieten, inwoners van Gibeon; zij
namen ze allen in door krijg. 20 Want het was van den
HEERE, hun harten te verstokken, dat zij Israel met oorlog
tegemoet gingen, opdat hij hen verbannen zoude, dat hun
geen genade geschiedde, maar opdat hij hen verdelgen
zoude, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. 21 Te
dier tijde nu kwam Jozua, en roeide de Enakieten uit, van
het gebergte, van Hebron, van Debir, van Anab, en van het
ganse gebergte van Juda, en van het ganse gebergte van
Israel; Jozua verbande hen met hun steden. 22 Er bleef
niemand van de Enakieten over in het land der kinderen
Israels; alleenlijk bleven zij over te Gaza, te Gath, en te
Asdod. 23 Alzo nam Jozua al dat land in, naar alles, wat
de HEERE tot Mozes gesproken had; en Jozua gaf het
Israel ten erve, naar hun afdelingen, naar hun stammen.
En het land rustte van den krijg.

12 Dit nu zijn de koningen des lands, die de kinderen
Israels geslagen hebben, en hun land erfelijk
bezaten, aan gene zijde van de Jordaan, tegen den opgang
der zon; van de beek Arnon af tot den berg Hermon, en het
ganse vlakke veld tegen het oosten: 2 Sihon, de koning
der Amorieten, die te Hesbon woonde; die van Aroer af
heerste, welke aan den oever der beek Arnon is, en over
het midden der beek en de helft van Gilead, en tot aan
de beek Jabbok, de landpale der kinderen Ammons; 3
En over het vlakke veld tot aan de zee van Cinneroth
tegen het oosten, en tot aan de zee des vlakken velds,
de Zoutzee, tegen het oosten, op den weg naar Beth-
Jesimoth; en van het zuiden beneden Asdoth-Pisga. 4
Daartoe de landpale van Og, den koning van Bazan, die
van het overblijfsel der reuzen was, wonende te Astharoth
en te Edrei. 5 En heerste over den berg Hermon, en
over Salcha, en over geheel Bazan, tot aan de landpale
der Gezurieten, en der Maachathieten; en de helft van
Gilead, de landpale van Sihon, den koning van Hesbon. 6
Mozes, de knecht des HEEREN, en de kinderen Israels
sloegen hen, en Mozes, de knecht des HEEREN, gaf aan
de Rubenieten en aan de Gadieten, en aan den halven
stam van Manasse, dat land tot een erfelijke bezitting. 7
Dit nu zijn de koningen des lands, die Jozua sloeg, en de
kinderen Israels, aan deze zijde van de Jordaan tegen het
westen, van Baal-Gad aan, in het dal van den Libanon, en
tot aan den kalen berg, die naar Seir opgaat; en Jozua gaf
het aan de stammen Israels tot een erfelijke bezitting, naar
hun afdelingen. 8 Wat op het gebergte, en in de laagte, en
in het vlakke veld, en in de aflopingen der wateren, en in
de woestijn, en tegen het zuiden was: de Hethieten, de
Amorieten, en Kanaanieten, de Ferezieten, de Hevieten,
en de Jebusieten. 9 De koning van Jericho, een; de koning
van Ai, die ter zijde van Beth-El is, een; 10 De koning
van Jeruzalem, een; de koning van Hebron, een; 11 De
koning van Jarmuth, een; de koning van Lachis, een; 12
De koning van Eglon, een; de koning Gezer, een; 13 De
koning van Debir, een; de koning van Geder, een; 14 De
koning van Horma, een; de koning van Harad, een; 15
De koning van Libna, een; de koning van Adullam, een;
16 De koning van Makkeda, een; de koning van Beth-
El, een; 17 De koning van Tappuah, een; de koning van
Hefer, een; 18 De koning van Afek, een; de koning van
Lassaron, een; 19 De koning van Madon, een; de koning
van Hazor, een; 20 De koning van Simron-Meron, een; de
koning van Achsaf, een; 21 De koning van Taanach, een;
de koning van Megiddo, een; 22 De koning van Kedes,
een; de koning van Jokneam, aan den Karmel, een; 23
De koning van Dor, tot Nafath-Dor, een; de koning der
heidenen te Gilgal, een; 24 De koning van Thirza, een. Al
deze koningen zijn een en dertig.

13 Jozua nu was oud, wel bedaagd; en de HEERE zeide
tot hem: Gij zijt oud geworden, welbedaagd, en er is
zeer veel lands overgebleven, om dat erfelijk te bezitten.
2 Dit is het land, dat overgebleven is; al de grenzen der
Filistijnen en het ganse Gesuri. 3 Van de Sichor, die
voor aan Egypte is, tot aan de landpale van Ekron tegen
het noorden, dat den Kanaanieten toegerekend wordt;
vijf vorsten der Filistijnen, de Gazatiet en Asdodiet, de
Askeloniet, de Gathiet en Ekroniet, en de Avvieten. 4 Van
het zuiden, het ganse land der Kanaanieten, en Meara,
die van de Sidoniers is, tot Afek toe, tot aan de landpale
der Amorieten. 5 Daartoe het land der Giblieten, en de
ganse Libanon tegen den opgang der zon, van Baal-
Gad, onder aan den berg Hermon, tot aan den ingang
van Hamath. 6 Allen, die op het gebergte wonen van
den Libanon aan tot Misrefoth-maim toe, al de Sidoniers;
Ik zal hen verdrijven van het aangezicht der kinderen
Israels; alleenlijk maak, dat het Israel ten erfdeel valle,
gelijk als Ik u geboden heb. 7 En nu, deel dit land tot
een erfdeel aan de negen stammen, en aan den halven
stam van Manasse, 8 Met denwelken de Rubenieten en
Gadieten hun erfenis ontvangen hebben; dewelke Mozes
hunlieden gaf aan gene zijde van de Jordaan tegen het
oosten, gelijk als Mozes, de knecht des HEEREN, hun
gegeven had: 9 Van Aroer aan, die aan den oever der
beek Arnon is, en de stad, die in het midden der beek is,
en al het vlakke land van Medeba tot Dibon toe; 10 En
al de steden van Sihon, de koning der Amorieten, die te
Hesbon geregeerd heeft, tot aan de landpale der kinderen
Ammons; 11 En Gilead, en de landpale der Gezurieten, en
der Maachathieten, en den gansen berg Hermon, en gans
Bazan, tot Salcha toe; 12 Het ganse koninkrijk van Og,
in Bazan, die geregeerd heeft te Astharoth, en te Edrei;
deze is overig gebleven uit het overblijfsel der reuzen,
dewelke Mozes heeft verslagen, en heeft ze verdreven. 13
Doch de kinderen Israels verdreven de Gezurieten en de
Maachathieten niet; maar Gezur en Maachath woonden
in het midden van Israel tot op dezen dag. 14 Alleenlijk
gaf hij den stam Levi geen erfenis. De vuurofferen Gods,
des HEEREN van Israel, zijn zijne erfenis, gelijk als Hij tot
hem gesproken had. 15 Alzo gaf Mozes aan den stam
der kinderen van Ruben, naar hun huisgezinnen, 16 Dat
hun landpale was van Aroer af, dat aan den oever der
beek Arnon is, en de stad, die in het midden der beek is,

en al het vlakke land tot Medeba toe: **17** Hesbon en al
haar steden, die in het vlakke land zijn, Dibon, en Bamoth-
Baal, en Beth-Baal-meon, **18** En Jahza, en Kedemoth, en
Mefaath, **19** En Kirjathaim, en Sibma, en Zeret-Hassahar
op den berg des dals, **20** En Beth-Peor, en Asdoth-Pisga,
en Beth-Jesimoth; **21** En alle steden des vlakken lands, en
het ganse koninkrijk van Sihon, den koning der Amorieten,
die te Hesbon regeerde, denwelken Mozes geslagen heeft,
mitsgaders de vorsten van Midian, Evi, en Rekem, en
Zur, en Hur, en Reba, geweldigen van Sihon, inwoners
des lands. **22** Daartoe hebben de kinderen Israels met
het zwaard gedood Bileam, den zoon van Beor, den
voorzegger, nevens degenen, die van hen verslagen zijn.
23 De landpale nu der kinderen van Ruben was de Jordaan,
en derzelver landpale; dat is het erfdeel der kinderen van
Ruben, naar hun huisgezinnen, de steden en haar dorpen.
24 En aan den stam van Gad, aan de kinderen van Gad,
naar hun huisgezinnen, gaf Mozes, **25** Dat hun landpale
was Jaezer, en al de steden van Gilead, en het halve land
der kinderen Ammons, tot Aroer toe, die voor aan Rabba
is; **26** En van Hesbon af tot Ramath-Mizpa en Betonim;
en van Mahanaim tot aan de landpale van Debir; **27** En
in het dal, Beth-haram, en Beth-nimra, en Sukkoth, en
Zefon, wat over was van het koninkrijk van Sihon, den
koning te Hesbon, de Jordaan en haar landpale, tot aan
het einde der zee van Cinnereth, over de Jordaan, tegen
het oosten. **28** Dit is het erfdeel der kinderen van Gad,
naar hun huisgezinnen: de steden en haar dorpen. **29**
Verder had Mozes aan den halven stam van Manasse een
erfenis gegeven, die aan den halven stam der kinderen
van Manasse bleef, naar hun huisgezinnen; **30** Zodat
hun landpale was van Mahanaim af, het ganse Bazan,
het ganse koninkrijk van Og, den koning van Bazan, en
al de vlekken van Jair, die in Bazan zijn, zestig steden.
31 En het halve Gilead, en Astharoth, en Edrei, steden
des koninkrijks van Og in Bazan, waren van de kinderen
van Machir, den zoon van Manasse, namelijk de helft der
kinderen van Machir, naar hun huisgezinnen. **32** Dat is het,
wat Mozes ten erve uitgedeeld had in de velden van Moab,
op gene zijde der Jordaan van Jericho, tegen het oosten.
33 Maar aan den stam van Levi gaf Mozes geen erfdeel;
de HEERE, de God Israels, is Zelf hunlieder Erfdeel, gelijk
als Hij tot hen gesproken heeft.

14 Dit is nu hetgeen de kinderen Israels geerfd hebben
in het land Kanaan; hetwelk de priester Eleazar,
en Jozua, de zoon van Nun, en de hoofden der vaderen
van de stammen der kinderen Israels, hun hebben doen
erven; **2** Door het lot hunner erfenis, gelijk als de HEERE
door den dienst van Mozes geboden had, aangaande de
negen stammen en den halven stam. **3** Want aan de twee
stammen en den halven stam had Mozes een erfdeel
gegeven op gene zijde van de Jordaan; maar aan de
Levieten had hij geen erfdeel onder hen gegeven. **4** Want
de kinderen van Jozef waren twee stammen, Manasse en
Efraim; en aan de Levieten gaven zij geen deel in het land,
maar steden om te bewonen, en derzelver voorsteden
voor hun vee en voor hun bezitting. **5** Gelijk als de HEERE
Mozes geboden had, alzo deden de kinderen Israels, en
zij deelden het land. **6** Toen naderden de kinderen van
Juda tot Jozua, te Gilgal, en Kaleb, de zoon van Jefunne,
de Keneziet, zeide tot hem: Gij weet het woord, dat de
HEERE tot Mozes, den man Gods, gesproken heeft te
Kades-Barnea, ter oorzake van mij, en ter oorzake van u.
7 Ik was veertig jaren oud, toen Mozes, de knecht des
HEEREN, mij uitgezonden heeft van Kades-Barnea, om
het land te verspieden, en ik hem antwoord bracht, gelijk
als het in mijn hart was. **8** Maar mijn broeders, die met mij
opgegaan waren, deden het hart des volks smelten; doch
ik volhardde den HEERE, mijn God, na te volgen. **9** Toen
zwoer Mozes te dien zelven dage, zeggende: Indien niet
het land, waarop uw voet getreden heeft, u en uw kinderen
ten erfdeel zal zijn in eeuwigheid, dewijl gij volhard hebt
den HEERE, mijn God, na te volgen. **10** En nu, zie, de
HEERE heeft mij in het leven behouden, gelijk als Hij
gesproken heeft; het zijn nu vijf en veertig jaren, sedert
dat de HEERE dit woord tot Mozes gesproken heeft, toen
Israel in de woestijn wandelde; en nu, zie, ik ben heden vijf
en tachtig jaren oud. **11** Ik ben nog heden zo sterk, gelijk
als ik was ten dage, toen Mozes mij uitzond; gelijk mijn
kracht toen was, alzo is nu mijn kracht, tot den oorlog, en
om uit te gaan, en om in te gaan. **12** En nu, geef mij dit
gebergte, waarvan de HEERE te dien dage gesproken
heeft; want gij hebt het te dienzelven dage gehoord, dat
de Enakieten aldaar waren, en dat er grote vaste steden
waren; of de HEERE met mij ware, dat ik hen verdreef,
gelijk als de HEERE gesproken heeft. **13** Toen zegende
hem Jozua, en hij gaf Kaleb, den zoon van Jefunne,
Hebron ten erfdeel. **14** Daarom werd Hebron aan Kaleb,
den zoon van Jefunne, den Keneziet, ten erfdeel tot op
dezen dag; omdat hij volhard had den HEERE, den God
Israels, na te volgen. **15** De naam nu van Hebron was
eertijds Kirjath-Arba, die een groot mens geweest is onder
de Enakieten. En het land rustte van den krijg.

15 En het lot voor den stam der kinderen van Juda,
naar hun huisgezinnen, was: aan de landpale van
Edom, de woestijn Zin, zuidwaarts, was het uiterste tegen
het zuiden; **2** Zodat hun landpale, tegen het zuiden, het
uiterste van de Zoutzee was, van de tong af, die tegen
het zuiden ziet; **3** En zij gaat uit naar het zuiden tot den
opgang van Akrabbim, en gaat door naar Zin, en gaat op
van het zuiden naar Kades-Barnea, en gaat door Hezron,
en gaat op naar Adar, en gaat om Karkaa; **4** En gaat door
naar Azmon, en komt uit aan de beek van Egypte; en
de uitgangen dezer landpale zullen naar de zee zijn. Dit
zal uw landpale tegen het zuiden zijn. **5** De landpale nu
tegen het oosten zal de Zoutzee zijn, tot aan het uiterste
van de Jordaan; en de landpale, aan de zijde tegen het
noorden, zal zijn van de tong der zee, van het uiterste
van de Jordaan. **6** En deze landpale zal opgaan tot Beth-
hogla, en zal doorgaan van het noorden naar Beth-araba;
en deze landpale zal opgaan tot den steen van Bohan,
den zoon van Ruben. **7** Verder zal deze landpale opgaan

naar Debir, van het dal van Achor, en zal noordwaarts zien
naar Gilgal, hetwelk tegen den opgang van Adummim is,
die aan het zuiden der beek is. Daarna zal deze landpale
doorgaan tot het water van En-semes, en haar uitgangen
zullen wezen te En-rogel. **8** En deze landpale zal opgaan
door het dal van den zoon van Hinnom, aan de zijde van
den Jebusiet van het zuiden, dezelve is Jeruzalem; en
deze landpale zal opwaarts gaan tot de spits van den berg,
die voor aan het dal van Hinnom is, westwaarts, hetwelk in
het uiterste van het dal der Refaieten is, tegen het noorden.
9 Daarna zal deze landpale strekken van de hoogte des
bergs tot aan de waterfontein Nefthoah, en uitgaan tot de
steden van het gebergte Efron. Verder zal deze landpale
strekken naar Baala; deze is Kirjath-Jearim. **10** Daarna zal
deze landpale zich omkeren Baala tegen het westen, naar
het gebergte Seir, en zal doorgaan aan de zijde van den
berg Jearim van het noorden; deze is Chesalon; en zij
zal afkomen naar Beth-Semes, en door Timna gaan. **11**
Verder zal deze landpale uitgaan aan de zijde van Ekron,
noordwaarts, en deze landpale zal strekken naar Sichron
aan, en over den berg Baala gaan, en uitgaan te Jabneel;
en de uitgangen dezer landpale zullen zijn naar de zee.
12 De landpale nu tegen het westen zal zijn tot de grote
zee en derzelver landpale. Dit is de landpale der kinderen
van Juda rondom heen, naar hun huisgezinnen. **13** Doch
Kaleb, den zoon van Jefunne, had hij een deel gegeven in
het midden der kinderen van Juda, naar den mond des
HEEREN tot Jozua, de stad van Arba, vader van Enak, dat
is Hebron. **14** En Kaleb verdreef van daar de drie zonen
van Enak, Sesai, en Ahiman, en Talmai, geboren van
Enak. **15** En van daar toog hij opwaarts tot de inwoners
van Debir, (de naam van Debir nu was te voren Kirjath-
Sefer). **16** En Kaleb zeide: Wie Kirjath-Sefer zal slaan,
en nemen haar in, dien zal ik ook mijn dochter Achsa tot
een vrouw geven. **17** Othniel nu, de zoon van Kenaz, den
broeder van Kaleb, nam haar in; en hij gaf hem Achsa, zijn
dochter, tot een vrouw. **18** En het geschiedde, als zij tot
hem kwam, zo porde zij hem aan, om een veld van haar
vader te begeren; en zij sprong van den ezel af; toen sprak
Kaleb tot haar: Wat is u? **19** En zij zeide: Geef mij een
zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij
ook waterwellingen. Toen gaf hij haar hoge waterwellingen
en lage waterwellingen. **20** Dit is het erfdeel van den stam
der kinderen van Juda, naar hun huisgezinnen. **21** De
steden nu, van het uiterste van den stam der kinderen van
Juda, tot de landpale van Edom, tegen het zuiden, zijn:
Kabzeel, en Eder, en Jagur, **22** En Kina, en Dimona, en
Adada, **23** En Kedes, en Hazor, en Jithnan, **24** Zif, en
Telem, en Bealoth, **25** En Hazor-Hadattha, en Kerioth-
Hezron, dat is Hazor, **26** Amam, en Sema, en Molada, **27**
En Hazar-Gadda, en Hesmon, en Beth-Palet, **28** En Hazar-
Sual, en Beer-Seba, en Bizjotheja, **29** Baala, en Ijim, en
Azem, **30** En Eltholad, en Chesil, en Horma, **31** En Ziklag,
en Madmanna, en Sanzanna, **32** En Lebaoth, en Silhim,
en Ain, en Rimmon. Al deze steden zijn negen en twintig
en haar dorpen. **33** In de laagte zijn: Esthaol, en Zora, en
Asna, **34** En Zanoah, en En-gannim, Tappuah, en Enam,
35 Jarmuth, en Adullam, Socho en Azeka, **36** En Saaraim,
en Adithaim, en Gedera, en Gederothaim; veertien steden
en haar dorpen. **37** Zenan, en Hadasa, en Migdal-gad, **38**
En Dilan, en Mizpa, en Jokteel, **39** Lachis, en Bozkath,
en Eglon, **40** En Chabbon, en Lahmas, en Chitlis, **41** En
Gederoth, Beth-Dagon, en Naama, en Makkeda; zestien
steden en haar dorpen. **42** Libna, en Ether, en Asan, **43**
En Jiftah, en Asna, en Nezib, **44** En Kehila, en Achzib, en
Mareza; negen steden en haar dorpen. **45** Ekron, en haar
onderhorige plaatsen, en haar dorpen. **46** Van Ekron, en
naar de zee toe; alle, die aan de zijde van Asdod zijn,
en haar dorpen; **47** Asdod, haar onderhorige plaatsen en
haar dorpen; Gaza, haar onderhorige plaatsen en haar
dorpen, tot aan de rivier van Egypte; en de grote zee, en
haar landpale. **48** Op het gebergte nu: Samir, en Jatthir, en
Socho, **49** En Danna, en Kirjath-Sanna, die is Debir, **50**
En Anab, en Estemo, en Anim, **51** En Gosen, en Holon,
en Gilo; elf steden en haar dorpen. **52** Arab, en Duma,
en Esan, **53** En Janum, en Beth-Tappuah, en Afeka, **54**
En Humta, en Kirjath-Arba, die is Hebron, en Zior; negen
steden en haar dorpen. **55** Maon, Karmel, en Zif, en Juta,
56 En Jizreel, en Jokdeam, en Zanoah, **57** Kain, Gibea,
en Timna; tien steden en haar dorpen. **58** Halhul, Beth-
Zur, en Gedor, **59** En Maarath, en Beth-Anoth, en Eltekon;
zes steden en haar dorpen. **60** Kirjath-Baal, die is Kirjath-
Jearim, en Rabba; twee steden en haar dorpen. **61** In de
woestijn: Beth-araba, Middin en Sechacha, **62** En Nibsan,
en de Zoutstad, en Engedi; zes steden en haar dorpen.
63 Maar de kinderen van Juda konden de Jebusieten,
inwoners van Jeruzalem, niet verdrijven; alzo woonden
de Jebusieten bij de kinderen van Juda te Jeruzalem, tot
dezen dag toe.

16 Daarna kwam het lot der kinderen van Jozef uit: van
de Jordaan bij Jericho, aan het water van Jericho,
oostwaarts, de woestijn opgaande van Jericho, door het
gebergte Beth-El; **2** En het komt van Beth-El uit naar
Luz; en het gaat door tot de landpale des Archiets, tot
Ataroth toe; **3** En het gaat af tegen het westen naar de
landpale Jafleti, tot aan de landpale van het benedenste
Beth-horon, en tot Gezer; en haar uitgangen zijn aan de
zee. **4** Alzo hebben hun erfdeel bekomen de kinderen van
Jozef, Manasse en Efraim. **5** De landpale nu der kinderen
van Efraim, naar hun huisgezinnen, is deze: te weten, de
landpale huns erfdeels was oostwaarts Atroth-Addar tot
aan het bovenste Beth-Horon. **6** En deze landpale gaat uit
tegen het westen bij Michmetath, van het noorden, en deze
landpale keert zich om tegen het oosten naar Thaanath-
Silo, en gaat door dezelve van het oosten naar Janoah; **7**
En komt af van Janoah naar Ataroth en Naharoth, en stoot
aan Jericho, en gaat uit aan de Jordaan. **8** Van Tappuah
gaat deze landpale westwaarts naar de beek Kana, en
haar uitgangen zijn aan de zee. Dit is het erfdeel van den
stam der kinderen van Efraim, naar hun huisgezinnen. **9**
En de steden, die afgezonderd waren voor de kinderen
van Efraim, waren in het midden van het erfdeel der

kinderen van Manasse, al die steden en haar dorpen.
10 En zij verdreven de Kanaanieten niet, die te Gezer
woonden; alzo woonden die Kanaanieten in het midden
der Efraimieten tot op dezen dag; maar zij waren onder
schatting dienende.

17 De stam van Manasse had ook een lot, omdat hij de
eerstgeborene van Jozef was: te weten Machir, de
eerstgeborene van Manasse, de vader van Gilead; omdat
hij een krijgsman was, zo had hij Gilead en Bazan. 2 Ook
hadden de overgebleven kinderen van Manasse een lot,
naar hun huisgezinnen; te weten de kinderen van Abiezer,
en de kinderen van Helek, en de kinderen van Asriel, en
de kinderen van Sechem, en de kinderen van Hefer, en de
kinderen van Semida. Dit zijn de mannelijke kinderen van
Manasse, den zoon van Jozef, naar hun huisgezinnen. 3
Zelafead nu, de zoon van Hefer, den zoon van Gilead, den
zoon van Machir, den zoon van Manasse, had geen zonen,
maar dochters; en dit zijn de namen zijner dochteren:
Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza. 4 Dezen dan traden
toe voor het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor
het aangezicht van Jozua, den zoon van Nun, en voor
het aangezicht der oversten, zeggende: De HEERE heeft
Mozes geboden, dat men ons een erfdeel geven zou in
het midden onzer broederen. Daarom gaf hij haar, naar
den mond des HEEREN, een erfdeel in het midden der
broederen van haar vader. 5 En aan Manasse vielen tien
snoeren toe, behalve het land Gilead en Bazan, dat op
gene zijde van de Jordaan is. 6 Want de dochteren van
Manasse erfden een erfdeel in het midden zijner zonen; en
het land Gilead hadden de overgebleven kinderen van
Manasse. 7 Zodat de landpale van Manasse was van
Aser af tot Michmetath, die voor aan Sichem is; en deze
landpale gaat ter rechterhand tot aan de inwoners van En-
Tappuah. 8 Manasse had wel het land van Tappuah, maar
Tappuah zelve, aan de landpale van Manasse, hadden de
kinderen van Efraim. 9 Daarna komt de landpale af naar
de beek Kana tegen het zuiden der beek. Deze steden
zijn van Efraim in het midden der steden van Manasse;
en de landpale van Manasse is aan het noorden der
beek, en haar uitgangen zijn aan de zee. 10 Het was
van Efraim tegen het zuiden, en tegen het noorden was
het van Manasse, en de zee was zijn landpale; en aan
het noorden stieten zij aan Aser, en aan het oosten aan
Issaschar. 11 Want Manasse had, in Issaschar en in Aser,
Beth-Sean en haar onderhorige plaatsen, en Jibleam en
haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te Dor en haar
onderhorige plaatsen, en de inwoners te En-Dor en haar
onderhorige plaatsen, en de inwoners te Thaanach en
haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te Megiddo en
haar onderhorige plaatsen: drie landstreken. 12 En de
kinderen van Manasse konden de inwoners van die steden
niet verdrijven; want de Kanaanieten wilden in hetzelve
land wonen. 13 En het geschiedde, als de kinderen Israels
sterk werden, zo maakten zij de Kanaanieten cijnsbaar;
maar zij verdreven hen niet ganselijk. 14 Toen spraken de
kinderen van Jozef tot Jozua, zeggende: Waarom hebt gij
mij ten erfdeel maar een lot en een snoer gegeven, daar ik
toch een groot volk ben, voor zoveel de HEERE mij dus
verre gezegend heeft? 15 Jozua nu zeide tot henlieden:
Dewijl gij een groot volk zijt, zo ga op naar het woud, en
houw daar voor u af in het land der Ferezieten en der
Refaieten, dewijl u het gebergte van Efraim te eng is. 16
Toen zeiden de kinderen van Jozef: Dat gebergte zou ons
niet genoegzaam zijn; er zijn ook ijzeren wagens bij alle
Kanaanieten, die in het land des dals wonen, bij die te
Beth-Sean en haar onderhorige plaatsen, en die in het dal
van Jizreel zijn. 17 Verder sprak Jozua tot het huis van
Jozef, tot Efraim en tot Manasse, zeggende: Gij zijt een
groot volk, en gij hebt grote kracht, gij zult geen een lot
hebben; 18 Maar het gebergte zal het uwe zijn; en dewijl
het een woud is, zo houw het af, zo zullen zijn uitgangen
de uwe zijn; want gij zult de Kanaanieten verdrijven, al
hebben zij ijzeren wagens, al zijn zij sterk.

18 En de ganse vergadering van de kinderen Israels
verzamelde zich te Silo, en zij richtten aldaar op de
tent der samenkomst, nadat het land voor hen onderworpen
was. 2 En er bleven over onder de kinderen Israels, aan
dewelken zij hun erfdeel niet uitgedeeld hadden, zeven
stammen. 3 En Jozua zeide tot de kinderen Israels: Hoe
lang houdt gij u zo slap, om voort te gaan, om het land te
beerven, hetwelk de HEERE, de God uwer vaderen, u
gegeven heeft? 4 Geeft voor ulieden drie mannen van
elken stam, dat ik ze heenzende, en zij zich opmaken, en
het land doorwandelen, en beschrijven hetzelve naar hun
erven, en weder tot mij komen. 5 Zij nu zullen het delen
in zeven delen; Juda zal blijven op zijn landpale van het
zuiden, en het huis van Jozef zal blijven op zijn landpale
van het noorden. 6 En gijlieden zult het land beschrijven
in zeven delen, en tot mij herwaarts brengen, dat ik
voor ulieden het lot hier werpe voor het aangezicht des
HEEREN, onzes Gods. 7 Want de Levieten hebben geen
deel in het midden van ulieden; maar het priesterdom des
HEEREN is hun erfdeel. Gad nu, en Ruben, en de halve
stam van Manasse, hebben hun erfdeel genomen op gene
zijde van de Jordaan, oostwaarts, hetwelk hun Mozes, de
knecht des HEEREN, gegeven heeft. 8 Toen maakten zich
die mannen op, en gingen heen. En Jozua gebood hun,
die heengingen om het land te beschrijven, zeggende:
Gaat, en doorwandelt het land, en beschrijft het; komt dan
weder tot mij, zo zal ik ulieden hier het lot werpen, voor
het aangezicht des HEEREN, te Silo. 9 De mannen dan
gingen heen, en togen het land door en beschreven het,
naar de steden, in zeven delen, in een boek; en kwamen
weder tot Jozua in het leger te Silo. 10 Toen wierp Jozua
het lot voor hen te Silo, voor het aangezicht des HEEREN.
En Jozua deelde aldaar den kinderen Israels het land, naar
hun afdelingen. 11 En het lot van den stam der kinderen
van Benjamin kwam op, naar hun huisgezinnen; en de
landpale van hun lot ging uit tussen de kinderen van Juda,
en tussen de kinderen van Jozef. 12 En hun landpale
was naar den hoek noordwaarts van de Jordaan; en deze
landpale gaat opwaarts aan de zijde van Jericho van het

noorden, en gaat op door het gebergte westwaarts, en
haar uitgangen zijn aan de woestijn van Beth-Aven. **13** En
van daar gaat de landpale door naar Luz, aan de zijde van
Luz, welke is Beth-El, zuidwaarts; en deze landpale gaat
af naar Atroth-Addar, aan den berg, die aan de zuidzijde
van het benedenste Beth-Horon is. **14** En die landpale
strekt en keert zich om, naar den westhoek zuidwaarts
van den berg, die tegenover Beth-horon zuidwaarts is,
en haar uitgangen zijn aan Kirjath-Baal (welke is Kirjath-
Jearim), een stad der kinderen van Juda. Dit is de hoek
ten westen. **15** De hoek nu ten zuiden is aan het uiterste
van Kirjath-Jearim; en deze landpale gaat uit ten westen,
en zij komt uit aan de fontein der wateren van Neftoah. **16**
En deze landpale gaat af tot aan het uiterste des bergs,
die tegenover het dal van den zoon van Hinnom is, die
in het dat der Refaiten is tegen het noorden; en gaat af
door het dal van Hinnom, aan de zijde der Jebusieten
zuidwaarts, en gaat af aan de fontein van Rogel; **17** En
strekt zich van het noorden, en gaat uit te En-semes; van
daar gaat zij uit naar Geliloth, welke is tegenover den
opgang naar Adummim, en zij gaat af aan den steen van
Bohan, den zoon van Ruben; **18** En gaat door ter zijde
tegenover Araba naar het noorden, en gaat af te Araba.
19 Verder gaat deze landpale door aan de zijde van Beth-
hogla noordwaarts, en de uitgangen van deze landpale zijn
aan de tong der Zoutzee noordwaarts, aan het uiterste van
de Jordaan zuidwaarts. Dit is de zuiderlandpale. **20** De
Jordaan nu bepaalt haar aan den hoek naar het oosten. Dit
is het erfdeel der kinderen van Benjamin, in hun landpalen
rondom, naar hun huisgezinnen. **21** De steden nu van den
stam der kinderen van Benjamin, naar hun huisgezinnen,
zijn: Jericho, en Beth-hogla, en Emek-Keziz, **22** En Beth-
araba, en Zemaraim, en Beth-El, **23** En Haavvim, en Para,
en Ofra, **24** Chefar-haammonai, en Ofni, en Gaba; twaalf
steden en haar dorpen. **25** Gibeon, en Rama, en Beeroth,
26 En Mizpa, en Chefira, en Moza, **27** En Rekem, en
Jirpeel, en Tharala, **28** En Zela, Elef en Jebusi (deze is
Jeruzalem), Gibath, Kirjath: veertien steden mitsgaders
haar dorpen. Dit is het erfdeel der kinderen van Benjamin,
naar hun huisgezinnen.

19 Daarna ging het tweede lot uit voor Simeon, voor
den stam der kinderen van Simeon, naar hun
huisgezinnen; en hun erfdeel was in het midden van het
erfdeel der kinderen van Juda. **2** En zij hadden in hun
erfdeel: Beer-seba, en Seba, en Molada, **3** En Hazar-Sual,
en Bala, en Azem, **4** En Eltholad, en Bethul, en Horma, **5**
En Ziklag, en Beth-hammerchaboth, en Hazar-Suza, **6**
En Beth-Lebaoth, en Saruhen; dertien steden en haar
dorpen. **7** Ain, Rimmon, en Ether, en Asan; vier steden en
haar dorpen; **8** En al de dorpen, die rondom deze steden
waren, tot Baalath-Beer, dat is Ramath tegen het zuiden.
Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van Simeon,
naar hun huisgezinnen. **9** Het erfdeel der kinderen van
Simeon is onder het snoer der kinderen van Juda; want
het erfdeel der kinderen van Juda was te groot voor hen;
daarom erfden de kinderen van Simeon in het midden
van hun erfdeel. **10** Daarna kwam het derde lot op voor
de kinderen van Zebulon, naar hun huisgezinnen; en de
landpale van hun erfdeel was tot aan Sarid. **11** En hun
landpale gaat opwaarts naar het westen en Mar-ala, en
reikt tot Dabbaseth, en reikt tot aan de beek, die voor aan
Jokneam is. **12** En zij wendt zich van Sarid oostwaarts
tegen den opgang der zon, tot de landpale van Chisloth-
Thabor, en zij komt uit te Dobrath, en gaat opwaarts naar
Jafia. **13** En van daar gaat zij oostwaarts door naar den
opgang, naar Gath-Hefer, te Eth-Kazin, en zij komt uit te
Rimmon-Methoar, hetwelk is Nea. **14** En deze landpale
keert zich om tegen het noorden naar Hannathon, en
haar uitgangen zijn het dal van Jiftah-El. **15** En Kattath,
en Nahalal, en Simron, en Jidala, en Bethlehem; twaalf
steden en haar dorpen. **16** Dit is het erfdeel der kinderen
van Zebulon, naar hun huisgezinnen; deze steden en haar
dorpen. **17** Het vierde lot ging uit voor Issaschar, voor de
kinderen van Issaschar, naar hun huisgezinnen. **18** En
hun landpale was Jizreela, en Chesulloth, en Sunem, **19**
En Hafaraim, en Sion, en Anacharath, **20** En Rabbith, en
Kisjon, en Ebez, **21** En Remeth, en En-gannim, en En-
hadda, en Beth-Pazzez. **22** En deze landpale reikt aan
Thabor, en Sahazima, en Beth-Semes; en de uitgangen
van hun landpale zijn aan de Jordaan; zestien steden
en haar dorpen. **23** Dit is het erfdeel van den stam der
kinderen van Issaschar, naar hun huisgezinnen, de steden
en haar dorpen. **24** Toen ging het vijfde lot voor den stam
der kinderen van Aser uit, naar hun huisgezinnen. **25** En
hun landpale was Helkath, en Hali, en Beten, en Achsaf,
26 En Allammelech, en Am-ad, en Mis-al; en zij reikt aan
Karmel westwaarts, en aan Sichor-Libnath; **27** En wendt
zich tegen den opgang der zon naar Beth-Dagon, en reikt
aan Zebulon, en aan het dal Jiftha-El noordwaarts naar
Beth-Emek, en Nehiel, en komt uit tot Kabul ter linkerhand;
28 En Ebron, en Rehob, en Hammon, en Kana, tot aan
groot Sidon. **29** En deze landpale wendt zich naar Rama,
en tot aan de vaste stad Tyrus; dan keert deze landpale
naar Hosa, en haar uitgangen zijn aan de zee, van het
landsnoer strekkende naar Achzib, **30** En Umma, en Afek,
en Rehob; twee en twintig steden en haar dorpen. **31**
Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van Aser,
naar hun huisgezinnen, deze steden en haar dorpen. **32**
Het zesde lot ging uit voor de kinderen van Nafthali, voor
de kinderen van Nafthali, naar hun huisgezinnen. **33** En
hun landpale is van Helef, van Allon tot Zaanannim, en
Adami-Nekeb, en Jabneel, tot Lakkum; en haar uitgangen
zijn aan de Jordaan. **34** En deze landpale wendt zich
westwaarts naar Asnoth-Thabor, en van daar gaat zij
voort naar Hukkok, en zij reikt aan Zebulon tegen het
zuiden, en aan Aser reikt zij tegen het westen, en aan
Juda aan de Jordaan tegen den opgang der zon. **35** De
vaste steden nu zijn: Ziddim, Zer en Hammath, Rakkath
en Cinnereth, **36** En Adama, en Rama, en Hazor, **37** En
Kedes, en Edrei, en En-Hazor, **38** En Jiron, en Migdal-El,
Horem en Beth-Anath, en Beth-Semes; negentien steden
en haar dorpen. **39** Dit is het erfdeel van den stam der

kinderen van Nafthali, naar hun huisgezinnen, de steden
en haar dorpen. 40 Het zevende lot ging uit voor den stam
der kinderen van Dan, naar hun huisgezinnen. 41 En de
landpale van hun erfdeel was: Zora, en Esthaol, en Ir-
Semes, 42 En Saalabbin, en Ajalon, en Jithla, 43 En Elon,
en Timnatha, en Ekron, 44 En Elteke, en Gibbethon, en
Baalath, 45 En Jehud, en Bene-Berak, en Gath-Rimmon,
46 En Me-Jarkon, en Rakkon, met de landpale tegenover
Jafo. 47 Doch de landpale der kinderen van Dan was hun
klein uitgekomen; daarom togen de kinderen van Dan op,
en krijgden tegen Lesem, en namen haar in, en sloegen
haar met de scherpte des zwaards, en erfden haar, en
woonden daarin; en zij noemden Lesem, Dan, naar den
naam van hun vader Dan. 48 Dit is het erfdeel van de stam
der kinderen van Dan, naar hun huisgezinnen, deze steden
en haar dorpen. 49 Toen zij nu geeindigd hadden het land
erfelijk te delen, naar zijn landpale, zo gaven de kinderen
Israels aan Jozua, den zoon van Nun, een erfdeel in het
midden van hen. 50 Naar den mond des HEEREN gaven
zij hem die stad, welke hij begeerde, Thimnath-Serah,
op het gebergte van Efraim; en hij bouwde die stad, en
woonde in dezelve. 51 Dit zijn de erfdelen, welke Eleazar,
de priester, en Jozua, de zoon van Nun, en de hoofden
der vaderen van de stammen, door het lot aan de kinderen
Israels erfelijk uitdeelden te Silo, voor het aangezicht des
HEEREN, aan de deur van de tent der samenkomst. Aldus
maakten zij een einde van het uitdelen des lands.

20 Verder sprak de HEERE tot Jozua, zeggende: 2
Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Geeft voor
ulieden de vrijsteden, waarvan Ik met ulieden gesproken
heb door den dienst van Mozes. 3 Dat daarheen vliede de
doodslager, die een ziel door dwaling, niet met wetenschap,
verslaat; opdat zij ulieden zijn tot een toevlucht voor den
bloedwreker. 4 Als hij vlucht tot een van die steden, zo
zal hij staan aan de deur der stadspoort, en hij zal zijn
woorden spreken voor de oren van de oudsten derzelver
stad; dan zullen zij hem tot zich in de stad nemen, en hem
plaats geven, dat hij bij hen wone. 5 En als de bloedwreker
hem najaagt, zo zullen zij den doodslager in zijn hand
niet overgeven, dewijl hij zijn naaste niet met wetenschap
verslagen heeft, en hem gisteren en eergisteren niet heeft
gehaat. 6 En hij zal in dezelve stad wonen, totdat hij
sta voor het aangezicht der vergadering voor het gericht,
totdat de hogepriester sterve, die in die dagen zijn zal; dan
zal de doodslager wederkeren, en komen tot zijn stad,
en tot zijn huis, tot de stad, van waar hij gevloden is. 7
Toen heiligden zij Kedes in Galilea, op het gebergte van
Nafthali, en Sichem op het gebergte van Efraim, en Kirjath-
Arba, deze is Hebron, op het gebergte van Juda. 8 En
aan gene zijde van de Jordaan, van Jericho oostwaarts,
gaven zij Bezer in de woestijn, in het platte land, van den
stam van Ruben; en Ramoth in Gilead, van den stam van
Gad; en Golan in Bazan, van den stam van Manasse.
9 Dit nu zijn de steden, die bestemd waren voor al de
kinderen Israels, en voor den vreemdeling, die in het
midden van henlieden verkeert, opdat derwaarts vluchte al
wie een ziel slaat door dwaling; opdat hij niet sterve door
de hand des bloedwrekers, totdat hij voor het aangezicht
der vergadering gestaan zal hebben.

21 Toen naderden de hoofden der vaderen van de
Levieten tot Eleazar, den priester, en tot Jozua, den
zoon van Nun, en tot de hoofden der vaderen van de
stammen der kinderen Israels; 2 En zij spraken tot hen,
te Silo, in het land Kanaan, zeggende: De HEERE heeft
geboden door den dienst van Mozes, dat men ons steden
te bewonen geven zou, en haar voorsteden voor onze
beesten. 3 Daarom gaven de kinderen Israels aan de
Levieten van hun erfdeel, naar den mond des HEEREN,
deze steden en de voorsteden derzelve. 4 Toen ging het
lot uit voor de huisgezinnen der Kahathieten; en voor
de kinderen van Aaron, den priester, uit de Levieten,
waren van den stam van Juda, en van den stam van
Simeon, en van den stam van Benjamin, door het lot,
dertien steden. 5 En aan de overgebleven kinderen van
Kahath vielen, bij het lot, van de huisgezinnen van den
stam van Efraim, en van den stam van Dan, en van den
halven stam van Manasse, tien steden. 6 En aan den
kinderen van Gerson, van de huisgezinnen van den stam
van Issaschar, en van den stam van Aser, en van den
stam van Nafthali, en van den halven stam van Manasse,
in Bazan, bij het lot, dertien steden. 7 Aan de kinderen
van Merari, naar hun huisgezinnen, van den stam van
Ruben, en van den stam van Gad, en van den stam van
Zebulon, twaalf steden. 8 Alzo gaven de kinderen Israels
aan de Levieten deze steden en haar voorsteden, bij het
lot, gelijk de HEERE geboden had door den dienst van
Mozes. 9 Verder gaven zij van den stam der kinderen van
Juda, en van den stam der kinderen van Simeon, deze
steden, die men bij name noemde; 10 Dat zij waren van de
kinderen van Aaron, van de huisgezinnen der Kahathieten,
uit de kinderen van Levi; want het eerste lot was het
hunne. 11 Zo gaven zij hun de stad van Arba, den vader
van Anok (zij is Hebron), op den berg van Juda, en haar
voorsteden rondom haar. 12 Maar het veld der stad en
haar dorpen, gaven zij aan Kaleb, den zoon van Jefunne,
tot zijn bezitting. 13 Alzo gaven zij aan de kinderen van
den priester Aaron de vrijstad des doodslagers, Hebron
en haar voorsteden, en Libna en haar voorsteden; 14
En Jatthir en haar voorsteden, en Esthemoa en haar
voorsteden; 15 En Holon en haar voorsteden, en Debir en
haar voorsteden; 16 En Ain en haar voorsteden, en Jutta
en haar voorsteden, en Beth-Semes en haar voorsteden;
negen steden van deze twee stammen. 17 En van den
stam van Benjamin, Gibeon en haar voorsteden, Geba
en haar voorsteden; 18 Anathoth en haar voorsteden,
en Almon en haar voorsteden: vier steden. 19 Al de
steden der kinderen van Aaron, de priesteren, waren
dertien steden en haar voorsteden. 20 De huisgezinnen nu
der kinderen van Kahath, de Levieten, die overgebleven
waren van de kinderen van Kahath, die hadden de steden
huns lots van den stam van Efraim. 21 En zij gaven hun
Sichem, een vrijstad des doodslagers, en haar voorsteden,

op den berg Efraim, en Gezer en haar voorsteden; 22
En Kibzaim en haar voorsteden, en Beth-horon en haar
voorsteden: vier steden. 23 En van den stam van Dan,
Elteke en haar voorsteden, Gibbethon en haar voorsteden;
24 Ajalon en haar voorsteden, Gath-Rimmon en haar
voorsteden: vier steden. 25 En van den halven stam van
Manasse, Thaanach en haar voorsteden, en Gath-Rimmon
en haar voorsteden: twee steden. 26 Al de steden voor
de huisgezinnen van de overige kinderen van Kahath
zijn tien, met haar voorsteden. 27 En aan de kinderen
van Gerson, van de huisgezinnen der Levieten, van den
halven stam van Manasse, de vrijstad des doodslagers,
Golan in Bazan, en haar voorsteden, en Beesthera en
haar voorsteden: twee steden. 28 En van den stam van
Issaschar, Kisjon en haar voorsteden, en Dobrath en
haar voorsteden; 29 Jarmuth en haar voorsteden, En-
gannim en haar voorsteden: vier steden. 30 En van den
stam van Aser, Misal en haar voorsteden, Abdon en haar
voorsteden; 31 En Helkath en haar voorsteden, en Rehob
en haar voorsteden: vier steden. 32 En van den stam van
Nafthali, de vrijstad des doodslagers, Kedes in Galilea, en
haar voorsteden, en Hammoth-Dor en haar voorsteden, en
Karthan en haar voorsteden: drie steden. 33 Al de steden
der Gersonieten, naar hun huisgezinnen, zijn dertien
steden en haar voorsteden. 34 Aan de huisgezinnen nu
van de kinderen van Merari, van de overige Levieten, werd
gegeven van den stam van Zebulon, Jokneam en haar
voorsteden, Kartha en haar voorsteden; 35 Dimna en haar
voorsteden, Nahalal en haar voorsteden: vier steden. 36
En van den stam van Ruben, Bezer en haar voorsteden,
en Jahza en haar voorsteden; 37 Kedemoth en haar
voorsteden, en Mefaath en haar voorsteden: vier steden.
38 Van den stam van Gad nu, de vrijstad des doodslagers,
Ramoth in Gilead, en haar voorsteden, en Mahanaim en
haar voorsteden; 39 Hesbon en haar voorsteden, Jaezer
en haar voorsteden: al die steden zijn vier. 40 Al die steden
waren van de kinderen van Merari, naar hun huisgezinnen,
die nog overig waren van de huisgezinnen der Levieten; en
hun lot was twaalf steden. 41 Al de steden der Levieten, in
het midden van de erfenis der kinderen Israels, waren acht
en veertig steden en haar voorsteden. 42 Deze steden
waren elk met haar voorsteden rondom haar; alzo was
het met al die steden. 43 Alzo gaf de HEERE aan Israel
het ganse land, dat Hij gezworen had hun vaderen te
geven, en zij beerfden het, en woonden daarin. 44 En
de HEERE gaf hun rust rondom, naar alles, wat Hij hun
vaderen gezworen had; en er bestond niet een man van al
hun vijanden voor hun aangezicht; al hun vijanden gaf de
HEERE in hun hand. 45 Er viel niet een woord van al de
goede woorden, die de HEERE gesproken had tot het huis
van Israel; het kwam altemaal.

22 Toen riep Jozua de Rubenieten, en de Gadieten,
en den halven stam van Manasse, 2 En hij zeide tot
hen: Gijlieden hebt onderhouden alles, wat u Mozes, de
knecht des HEEREN, geboden heeft; en gij zijt mijner stem
gehoorzaam geweest in alles, wat ik u geboden heb. 3 Gij
hebt uw broederen niet verlaten nu langen tijd, tot op dezen
dag toe; maar gij hebt waargenomen de onderhouding der
geboden van den HEERE, uw God. 4 En nu, de HEERE,
uw God, heeft uw broederen rust gegeven, gelijk Hij hun
toegezegd had; keert dan nu wederom, en gaat gij naar uw
tenten, naar het land uwer bezitting, hetwelk u Mozes, de
knecht des HEEREN, gegeven heeft op gene zijde van de
Jordaan. 5 Alleenlijk neemt naarstiglijk waar te doen het
gebod en de wet, die u Mozes, de knecht des HEEREN,
geboden heeft, dat gij den HEERE, uw God, liefhebt, en
dat gij wandelt in al Zijn wegen, en Zijn geboden houdt,
en Hem aanhangt, en dat gij Hem dient met uw ganse
hart en met uw ganse ziel. 6 Alzo zegende hen Jozua, en
hij liet hen gaan; en zij gingen naar hun tenten. 7 Want
aan de helft van den stam van Manasse had Mozes een
erfdeel gegeven in Bazan; maar aan de andere helft van
denzelven gaf Jozua een erfdeel bij hun broederen, aan
deze zijde van de Jordaan westwaarts. Verder ook als
Jozua hen liet trekken naar hun tenten, zo zegende hij
hen. 8 En hij sprak tot hen, zeggende: Keert weder tot uw
tenten met veel rijkdom, en met zeer veel vee, met zilver,
en met goud, en met koper, en met ijzer, en met zeer veel
klederen; deelt den roof uwer vijanden met uw broederen.
9 Alzo keerden de kinderen van Ruben, en de kinderen van
Gad, en de halve stam van Manasse wederom, en togen
van de kinderen Israels, van Silo, dat in het land Kanaan
is, om te gaan naar het land van Gilead, naar het land
hunner bezitting, in hetwelk zij bezitters gemaakt waren,
naar den mond des HEEREN, door den dienst van Mozes.
10 Toen zij kwamen aan de grenzen van de Jordaan, die
in het land Kanaan zijn, zo bouwden de kinderen van
Ruben, en de kinderen van Gad, en de halve stam van
Manasse aldaar een altaar aan de Jordaan, een altaar
groot in het aanzien. 11 En de kinderen Israels hoorden
zeggen: Ziet, de kinderen van Ruben, en de kinderen van
Gad, en de halve stam van Manasse hebben een altaar
gebouwd, tegenover het land Kanaan, aan de grenzen
van de Jordaan, aan de zijde der kinderen Israels. 12 Als
de kinderen Israels dit hoorden, zo verzamelde de ganse
vergadering der kinderen Israels te Silo, dat zij tegen hen
optogen met een heir. 13 En de kinderen Israels zonden
aan de kinderen van Ruben, en aan de kinderen van Gad,
en aan den halven stam van Manasse, in het land Gilead,
Pinehas, den zoon van Eleazar, den priester; 14 En tien
vorsten met hem, van ieder vaderlijk huis een vorst, uit al
de stammen van Israel; en zij waren een ieder een hoofd
van het huis hunner vaderen over de duizenden van Israel.
15 Toen zij tot de kinderen van Ruben, en tot de kinderen
van Gad, en tot den halven stam van Manasse kwamen,
in het land Gilead, zo spraken zij met hen, zeggende:
16 Alzo spreekt de ganse gemeente des HEEREN: Wat
overtreding is dit, waarmede gijlieden overtreden hebt
tegen den God van Israel, heden afkerende van achter
den HEERE, mits dat gij een altaar voor u gebouwd hebt,
om heden tegen den HEERE wederspannig te zijn? 17 Is
ons de ongerechtigheid van Peor te weinig, van dewelke

wij niet gereinigd zijn tot op dezen dag, hoewel de plaag
in de vergadering des HEEREN geweest is? 18 Dewijl
gij u heden van achter den HEERE afkeert, het zal dan
geschieden, als gij heden wederspannig zijt tegen den
HEERE, zo zal Hij Zich morgen grotelijks vertoornen tegen
de ganse gemeente van Israel. 19 Maar toch, indien het
land uwer bezitting onrein is, komt over in het land van de
bezitting des HEEREN, waar de tabernakel des HEEREN
woont, en neemt bezitting in het midden van ons; maar
zijt niet wederspannig tegen den HEERE, en zijt ook niet
wederspannig tegen ons, een altaar voor u bouwende,
behalve het altaar van den HEERE, onzen God. 20 Heeft
niet Achan, de zoon van Zerah, overtreding begaan met
het verbannene, en kwam er niet een verbolgenheid over
de ganse vergadering van Israel? En die man stierf niet
alleen in zijn ongerechtigheid. 21 Toen antwoordden de
kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, en de halve
stam van Manasse, en zij spraken met de hoofden der
duizenden van Israel: 22 De God der goden, de HEERE,
de God der goden, de HEERE, Die weet het; Israel zelf zal
het ook weten! Is het door wederspannigheid, of is het door
overtreding tegen den HEERE, zo behoudt ons heden niet;
23 Dat wij ons een altaar zouden gebouwd hebben, om
ons van achter den HEERE af te keren, of om brandoffer
en spijsoffer daarop te offeren, of om dankoffer daarop
te doen, zo eise het de HEERE. 24 En zo wij dit niet
uit zorg vanwege deze zaak gedaan hebben, zeggende:
Morgen mochten uw kinderen tot onze kinderen spreken,
zeggende: Wat hebt gij met den HEERE, den God van
Israel, te doen? 25 De HEERE heeft immers de Jordaan
tot landpale gezet tussen ulieden, gij, kinderen van Ruben,
en gij, kinderen van Gad! gij hebt geen deel aan den
HEERE. Zo mochten uw kinderen onze kinderen doen
ophouden, dat zij den HEERE niet vreesden. 26 Daarom
zeiden wij: Laat ons toch voor ons maken, bouwende
een altaar, niet ten brandoffer, noch ten offer. 27 Maar
dat het een getuige zij tussen ons en tussen ulieden, en
tussen onze geslachten na ons, opdat wij den dienst des
HEEREN voor Zijn aangezicht dienen mochten met onze
brandofferen, en met onze slachtofferen, en met onze
dankofferen; en dat uw kinderen tot onze kinderen morgen
niet zeggen: Gijlieden hebt geen deel aan den HEERE. 28
Daarom zeiden wij: Wanneer het geschiedt, dat zij morgen
alzo tot ons en tot onze geslachten zeggen zullen; zo
zullen wij zeggen: Ziet de gedaante van het altaar des
HEEREN, hetwelk onze vaderen gemaakt hebben, niet ten
brandoffer, noch ten offer; maar het is een getuige tussen
ons en tussen ulieden. 29 Het zij verre van ons, van ons
dat wij zouden wederspannig zijn tegen den HEERE, of
dat wij te dezen dage ons van achter den HEERE afkeren
zouden, bouwende een altaar ten brandoffer, ten spijsoffer,
of ten slachtoffer, behalve het altaar van den HEERE,
onzen God, dat voor Zijn tabernakel is. 30 Toen de priester
Pinehas, en de oversten der vergadering, en de hoofden
der duizenden van Israel, die bij hem waren, de woorden
hoorden, die de kinderen van Ruben, en de kinderen van
Gad, en de kinderen van Manasse gesproken hadden, zo
was het goed in hun ogen. 31 En Pinehas, de zoon van
den priester Eleazar, zeide tot de kinderen van Ruben, en
tot de kinderen van Gad, en tot de kinderen van Manasse:
Heden weten wij, dat de HEERE in het midden van ons is,
dewijl gij deze overtreding tegen den HEERE niet begaan
hebt; toen hebt gijlieden de kinderen Israel verlost uit de
hand des HEEREN. 32 En Pinehas, de zoon van den
priester Eleazar, keerde wederom met de oversten van de
kinderen van Ruben, en van de kinderen van Gad, uit het
land Gilead, naar het land Kanaan, tot de kinderen Israel;
en zij brachten hun antwoord weder; 33 Het antwoord
nu was goed in de ogen van de kinderen Israels, en de
kinderen Israels loofden God, en zeiden niet meer van
tegen hen op te trekken met een heir, om het land te
verderven, waarin de kinderen van Ruben en de kinderen
van Gad woonden. 34 En de kinderen van Ruben en de
kinderen van Gad noemden dat altaar: Dat het een getuige
zij tussen ons, dat de HEERE God is.

23 En het geschiedde na vele dagen, nadat de HEERE
Israel rust gegeven had van al zijn vijanden rondom
heen, en Jozua oud geworden en wel bedaagd was; 2 Zo
riep Jozua gans Israel, hun oudsten, en hun hoofden, en
hun richters, en hun ambtlieden, en hij zeide tot hen: Ik
ben oud geworden, en wel bedaagd; 3 En gijlieden hebt
gezien alles, wat de HEERE, uw God, gedaan heeft aan
al deze volken voor uw aangezicht; want de HEERE, uw
God, Zelf, is het, Die voor u gestreden heeft. 4 Ziet, ik
heb u deze overige volken door het lot doen toevallen,
ten erfdeel voor uw stammen, van de Jordaan af, met
al de volken, die ik uitgeroeid heb, en tot de grote zee,
tegen den ondergang der zon. 5 En de HEERE, uw God,
Zelf zal hen uitstoten voor ulieder aangezicht, en Hij zal
hen van voor ulieder aangezicht verdrijven; en gij zult hun
land erfelijk bezitten, gelijk als de HEERE, uw God, tot u
gesproken heeft. 6 Zo weest zeer sterk, om te bewaren en
om te doen alles, wat geschreven is in het wetboek van
Mozes; opdat gij daarvan niet afwijkt ter rechter hand noch
ter linkerhand; 7 Dat gij niet ingaat tot deze volken: deze,
die overgebleven zijn bij ulieden; gedenkt ook niet aan den
naam hunner goden, en doet er niet bij zweren, en dient
hen niet, en buigt u voor die niet; 8 Maar den HEERE, uw
God, zult gij aanhangen, gelijk als gij tot op dezen dag
gedaan hebt. 9 Want de HEERE heeft van uw aangezicht
verdreven grote en machtige volken; en u aangaande,
niemand heeft voor uw aangezicht bestaan, tot op dezen
dag toe. 10 Een enig man onder u zal er duizend jagen;
want het is de HEERE, uw God, Zelf, Die voor u strijdt,
gelijk al Hij tot u gesproken heeft. 11 Daarom bewaart uw
zielen naarstiglijk, dat gij den HEERE, uw God, liefhebt. 12
Want zo gij enigszins afkeert, en het overige van deze
volken aanhangt, van deze, die bij u overgebleven zijn, en
u met hen verzwagert, en gij tot hen zult ingaan, en zij
tot u; 13 Weet voorzeker, dat de HEERE, uw God, niet
voortvaren zal deze volken van voor uw aangezicht te
verdrijven; maar zij zullen ulieden zijn tot een strik, en tot

een net, en tot een gesel aan uw zijden, en tot doornen in
uw ogen, totdat gij omkomt van dit goede land, hetwelk
u de HEERE, uw God, gegeven heeft. 14 En ziet, ik ga
heden in den weg der ganse aarde; en gij weet in uw
ganse hart en in uw ganse ziel, dat er niet een enig woord
gevallen is van al die goede woorden, welke de HEERE,
uw God, over u gesproken heeft; zij zijn u alle overkomen;
er is van dezelve niet een enig woord gevallen. 15 En
het zal geschieden, gelijk als al die goede dingen over u
gekomen zijn, die de HEERE, uw God, tot u gesproken
heeft, alzo zal de HEERE over u komen laten al die kwade
dingen, totdat Hij u verdelge van dit goede land, hetwelk
u HEERE, uw God gegeven heeft. 16 Wanneer gij het
verbond des HEEREN, uws Gods, overtreedt, dat Hij u
geboden heeft, en gij heengaat en dient andere goden, en
u voor dezelve nederbuigt, zo zal de toorn des HEEREN
over u ontsteken, en gij zult haastiglijk omkomen van het
goede land, hetwelk Hij u gegeven heeft.

24 Daarna verzamelde Jozua al de stammen van
Israel te Sichem, en hij riep de oudsten van Israel,
en deszelfs hoofden, en deszelfs richters, en deszelfs
ambtlieden; en zij stelden zich voor het aangezicht van
God. 2 Toen zeide Jozua tot het ganse volk: Alzo zegt
de HEERE, de God Israels: Over gene zijde der rivier
hebben uw vaders van ouds gewoond, namelijk Terah,
de vader van Abraham, en de vader van Nahor; en zij
hebben andere goden gediend. 3 Toen nam Ik uw vader
Abraham van gene zijde der rivier, en deed hem wandelen
door het ganse land Kanaan; Ik vermeerderde ook zijn
zaad en gaf hem Izak. 4 En aan Izak gaf Ik Jakob en
Ezau; en Ik gaf aan Ezau het gebergte Seir, om dat
erfelijk te bezitten; maar Jakob en zijn kinderen togen af in
Egypte. 5 Toen zond Ik Mozes en Aaron, en Ik plaagde
Egypte, gelijk als Ik in deszelfs midden gedaan heb; en
daarna leidde Ik u daaruit. 6 Als Ik uw vaders uit Egypte
gevoerd had, zo kwaamt gij aan de zee, en de Egyptenaars
jaagden uw vaderen na met wagens en met ruiters, tot de
Schelfzee. 7 Zij nu riepen tot den HEERE, en Hij stelde
een duisternis tussen u en tussen de Egyptenaars, en
Hij bracht de zee over hen, en bedekte hen; en uw ogen
hebben gezien, wat Ik in Egypte gedaan heb. Daarna hebt
gij vele dagen in de woestijn gewoond. 8 Toen bracht Ik
u in het land der Amorieten, die over gene zijde van de
Jordaan woonden, die streden tegen u; maar Ik gaf hen in
uw hand, en gij bezat hun land erfelijk, en Ik verdelgde
hen voor ulieder aangezicht. 9 Ook maakt zich Balak
op, de zoon van Zippor, de koning der Moabieten, en hij
streed tegen Israel; en hij zond heen, en deed Bileam,
den zoon van Beor, roepen, opdat hij u vervloeken zou.
10 Maar Ik wilde Bileam niet horen; dies zegende hij u
gestadig, en Ik verloste u uit zijn hand. 11 Toen gij over
de Jordaan getrokken waart, en te Jericho kwaamt, zo
krijgden de burgers van Jericho tegen u, de Amorieten, en
de Ferezieten, en de Kanaanieten, en de Hethieten, en
de Girgazieten, de Hevieten en de Jebusieten; doch Ik
gaf hen in ulieder hand. 12 En Ik zond horzelen voor u
heen; die dreven hen weg van ulieder aangezicht, gelijk
de beide koningen der Amorieten, niet door uw zwaard,
noch door uw boog. 13 Dus heb Ik u een land gegeven,
waaraan gij niet gearbeid hebt, en steden, die gij niet
gebouwd hebt, en gij woont in dezelve; gij eet van de
wijngaarden en olijfbomen, die gij niet geplant hebt. 14
En nu, vreest den HEERE, en dient Hem in oprechtheid
en in waarheid; en doet weg de goden, die uw vaders
gediend hebben, aan gene zijde der rivier, en in Egypte;
en dient den HEERE. 15 Doch zo het kwaad is in uw
ogen den HEERE te dienen, kiest u heden, wien gij dienen
zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere
zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der
Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande
mij, en mijn huis, wij zullen den HEERE dienen! 16 Toen
antwoordde het volk en zeide: Het zij verre van ons, dat wij
den HEERE verlaten zouden, om andere goden te dienen.
17 Want de HEERE is onze God; Hij is het, Die ons en onze
vaderen uit het land van Egypte, uit het diensthuis heeft
opgebracht, en Die deze grote tekenen voor onze ogen
gedaan heeft, en ons bewaard heeft op al den weg, door
welken wij getogen zijn, en onder alle volken, door welker
midden wij getrokken zijn. 18 En de HEERE heeft voor ons
aangezicht uitgestoten al die volken, zelfs den Amoriet,
inwoner des lands. Wij zullen ook den HEERE dienen,
want Hij is onze God. 19 Toen zeide Jozua tot het volk: Gij
zult den HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig
God; Hij is een ijverig God; Hij zal uw overtredingen en uw
zonden niet vergeven. 20 Indien gij den HEERE verlaten
en vreemde goden dienen zult, zo zal Hij Zich omkeren,
en Hij zal u kwaad doen, en Hij zal u verdoen, naar dat
Hij u goed gedaan zal hebben. 21 Toen zeide het volk
tot Jozua: Neen, maar wij zullen den HEERE dienen. 22
Jozua nu zeide tot het volk: Gij zijt getuigen over uzelven,
dat gij u den HEERE verkoren hebt, om Hem te dienen. En
zij zeiden: Wij zijn getuigen. 23 En nu, doet de vreemde
goden weg, die in het midden van u zijn, en neigt uw
harten tot den HEERE, den God van Israel. 24 En het
volk zeide tot Jozua: Wij zullen den HEERE, onzen God,
dienen, en wij zullen Zijner stem gehoorzamen. 25 Alzo
maakt Jozua op dienzelven dag een verbond met het volk;
en hij stelde het hun tot een inzetting en recht te Sichem.
26 En Jozua schreef deze woorden in het wetboek Gods;
en hij nam een groten steen, en hij richtte dien daar op
onder den eik, die bij het heiligdom des HEEREN was.
27 En Jozua zeide tot het ganse volk: Ziet, deze steen
zal ons tot een getuigenis zijn; want hij heeft gehoord
al de redenen des HEEREN, die Hij tot ons gesproken
heeft; ja, hij zal tot een getuigenis tegen ulieden zijn, opdat
gij uw God niet liegt. 28 Toen zond Jozua het volk weg,
een ieder naar zijn erfdeel. 29 En het geschiedde na
deze dingen, dat Jozua, de zoon van Nun, de knecht des
HEEREN, stierf, oud zijnde honderd en tien jaren. 30 En zij
begroeven hem in de landpale zijns erfdeels, te Timnath-
Serah, welke is op een berg van Efraim, aan het noorden
van den berg Gaas. 31 Israel nu diende den HEERE al de

dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten, die lang
na Jozua leefden, en die al het werk des HEEREN wisten,
hetwelk Hij aan Israel gedaan had. **32** Zij begroeven ook
de beenderen van Jozef, die de kinderen Israel uit Egypte
opgebracht hadden, te Sichem, in dat stuk velds, hetwelk
Jakob gekocht had van de kinderen van Hemor, den vader
van Sichem, voor honderd stukken gelds, want zij waren
aan de kinderen van Jozef ter erfenis geworden. **33** Ook
stierf Eleazar, de zoon van Aaron; en zij begroeven hem
op den heuvel van Pinehas, zijn zoon, die hem gegeven
was geweest op het gebergte van Efraim.

Richteren

1 En het geschiedde na den dood van Jozua, dat de
kinderen Israels den HEERE vraagden, zeggende: Wie
zal onder ons het eerst optrekken naar de Kanaanieten,
om tegen hen te krijgen? **2** En de HEERE zeide: Juda zal
optrekken; ziet, Ik heb dat land in zijn hand gegeven. **3**
Toen zeide Juda tot zijn broeder Simeon: Trek met mij op
in mijn lot, en laat ons tegen de Kanaanieten krijgen, zo zal
ik ook met u optrekken in uw lot. Alzo toog Simeon op met
hem. **4** En Juda toog op, en de HEERE gaf de Kanaanieten
en de Ferezieten in hun hand; en zij sloegen hen bij Bezek,
tien duizend man. **5** En zij vonden Adoni-Bezek te Bezek,
en streden tegen hem; en zij sloegen de Kanaanieten
en de Ferezieten. **6** Doch Adoni-Bezek vluchtte; en zij
jaagden hem na, en zij grepen hem, en hieuwen de duimen
zijner handen en zijner voeten af. **7** Toen zeide Adoni-
Bezek: Zeventig koningen, met afgehouwen duimen van
hun handen en van hun voeten, waren onder mijn tafel, de
kruimen oplezende; gelijk als ik gedaan heb, alzo heeft
mij God vergolden! En zij brachten hem te Jeruzalem, en
hij stierf aldaar. **8** Want de kinderen van Juda hadden
tegen Jeruzalem gestreden, en hadden haar ingenomen,
en met de scherpte des zwaards geslagen; en zij hadden
de stad in het vuur gezet. **9** En daarna waren de kinderen
van Juda afgetogen, om te krijgen tegen de Kanaanieten,
wonende in het gebergte, en in het zuiden, en in de laagte.
10 En Juda was heengetogen tegen de Kanaanieten, die
te Hebron woonden (de naam nu van Hebron was tevoren
Kirjath-Arba), en zij sloegen Sesai, en Ahiman, en Thalmai.
11 En van daar was hij heengetogen tegen de inwoners
van Debir; de naam nu van Debir was te voren Kirjath-
Sefer. **12** En Kaleb zeide: Wie Kirjath-Sefer zal slaan, en
haar innemen, dien zal ik ook mijn dochter Achsa tot een
vrouw geven. **13** Toen nam Othniel haar in, de zoon van
Kenaz, broeder van Kaleb, die jonger was dan hij; en Kaleb
gaf hem Achsa, zijn dochter, tot een vrouw. **14** En het
geschiedde, als zij tot hem kwam, dat zij hem aanporde,
om van haar vader een veld te begeren; en zij sprong
van den ezel af; toen zeide Kaleb tot haar: Wat is u? **15**
En zij zeide tot hem: Geef mij een zegen; dewijl gij mij
een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen.
Toen gaf Kaleb haar hoge wellingen en lage wellingen.
16 De kinderen van den Keniet, den schoonvader van
Mozes, togen ook uit de Palmstad op, met de kinderen
van Juda, naar de woestijn van Juda, die tegen het zuiden
van Harad is; en zij gingen heen en woonden met het volk.
17 Juda dan toog met zijn broeder Simeon, en zij sloegen
de Kanaanieten, wonende te Zefat, en zij verbanden hen;
en men noemde den naam dezer stad Horma. **18** Daartoe
nam Juda Gaza in, met haar landpale, en Askelon met haar
landpale, en Ekron met haar landpale. **19** En de HEERE
was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte
verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners des dals
te verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden. **20** En
zij gaven Hebron aan Kaleb, gelijk als Mozes gesproken
had; en hij verdreef van daar de drie zonen van Enak. **21**
Doch de kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten, te
Jeruzalem wonende, niet verdreven; maar de Jebusieten
woonden met de kinderen van Benjamin te Jeruzalem,
tot op dezen dag. **22** En het huis van Jozef toog ook op
naar Beth-El. En de HEERE was met hen. **23** En het huis
van Jozef bestelde verspieders bij Beth-El; de naam nu
dezer stad was te voren Luz. **24** En de wachters zagen
een man, uitgaande uit de stad; en zij zeiden tot hem: Wijs
ons toch den ingang der stad, en wij zullen weldadigheid
bij u doen. **25** En als hij hun den ingang der stad gewezen
had, zo sloegen zij de stad met de scherpte des zwaards;
maar dien man en zijn ganse huis lieten zij gaan. **26** Toen
toog deze man in het land der Hethieten, en hij bouwde
een stad, en noemde haar naam Luz; dit is haar naam tot
op dezen dag. **27** En Manasse verdreef Beth-Sean niet,
noch haar onderhorige plaatsen, noch Thaanach met haar
onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Dor met haar
onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Jibleam met
haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Megiddo
met haar onderhorige plaatsen; en de Kanaanieten wilden
wonen in hetzelve land. **28** En het geschiedde, als Israel
sterk werd, dat hij de Kanaanieten op cijns stelde; maar
hij verdreef hen niet ganselijk. **29** Ook verdreef Efraim
de Kanaanieten niet, die te Gezer woonden; maar de
Kanaanieten woonden in het midden van hem te Gezer.
30 Zebulon verdreef de inwoners van Kitron niet, noch de
inwoners van Nahalol; maar de Kanaanieten woonden in
het midden van hem, en waren cijnsbaar. **31** Aser verdreef
de inwoners van Acco niet, noch de inwoners van Sidon,
noch Achlab, noch Achsib, noch Chelba, noch Afik, noch
Rechob; **32** Maar de Aserieten woonden in het midden der
Kanaanieten, die in het land woonden; want zij verdreven
hen niet. **33** Nafthali verdreef de inwoners van Beth-Semes
niet, noch de inwoners van Beth-Anath, maar woonde in
het midden der Kanaanieten, die in het land woonden;
doch de inwoners van Beth-Semes en Beth-Anath werden
hun cijnsbaar. **34** En de Amorieten drongen de kinderen
van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te
komen in het dal. **35** Ook wilden de Amorieten wonen op
het gebergte van Heres, te Ajalon, en te Saalbim; maar
de hand van het huis van Jozef werd zwaar, zodat zij
cijnsbaar werden. **36** En de landpale der Amorieten was
van den opgang van Akrabbim, van den rotssteen, en
opwaarts heen.

2 En een Engel des HEEREN kwam opwaarts van Gilgal
tot Bochim, en Hij zeide: Ik heb ulieden uit Egypte
opgevoerd, en u gebracht in het land, dat Ik uw vaderen
gezworen heb, en gezegd: Ik zal Mijn verbond met ulieden
niet verbreken in eeuwigheid. **2** En ulieden aangaande, gij
zult geen verbond maken met de inwoners dezes lands;
hun altaren zult gij afbreken. Maar gij zijt Mijner stem niet
gehoorzaam geweest; waarom hebt gij dit gedaan? **3**
Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht
niet uitdrijven; maar zij zullen u aan de zijden zijn, en hun
goden zullen u tot een strik zijn. **4** En het geschiedde, als

de Engel des HEEREN deze woorden tot alle kinderen
Israels gesproken had, zo hief het volk zijn stem op en
weende. 5 Daarom noemden zij den naam dier plaats
Bochim; en zij offerden aldaar den HEERE. 6 Als Jozua
het volk had laten gaan, zo waren de kinderen Israels
heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om het land erfelijk
te bezitten. 7 En het volk diende den HEERE, al de dagen
van Jozua, en al de dagen der oudsten, die lang geleefd
hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk
des HEEREN, dat Hij aan Israel gedaan had. 8 Maar
als Jozua, de zoon van Nun, de knecht des HEEREN,
gestorven was, honderd en tien jaren oud zijnde; 9 En zij
hem begraven hadden in de landpale zijns erfdeels, te
Timnath-Heres, op een berg van Efraim, tegen het noorden
van den berg Gaas; 10 En al datzelve geslacht ook tot zijn
vaderen vergaderd was; zo stond er een ander geslacht
na hen op, dat den HEERE niet kende, noch ook het werk,
dat Hij aan Israel gedaan had. 11 Toen deden de kinderen
Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij
dienden de Baals. 12 En zij verlieten den HEERE, hunner
vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd,
en volgden andere goden na, van de goden der volken,
die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij
verwekten den HEERE tot toorn. 13 Want zij verlieten den
HEERE, en dienden de Baal en Astharoth. 14 Zo ontstak
des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij gaf hen in de hand
der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de
hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer
bestaan voor het aangezicht hunner vijanden. 15 Overal,
waarheen zij uittogen, was de hand des HEEREN tegen
hen, ten kwade, gelijk als de HEERE gesproken, en gelijk
als de HEERE gezworen had; en hun was zeer bang.
16 En de HEERE verwekte richteren, die hen verlosten
uit de hand dergenen, die hen beroofden; 17 Doch zij
hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden
andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken
zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden,
horende de geboden des HEEREN; alzo deden zij niet.
18 En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo
was de HEERE met den richter, en verloste hen uit de
hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het
berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege
degenen, die hen drongen en die hen drukten. 19 Maar
het geschiedde met het versterven des richters, dat zij
omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen,
navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor
die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch
van dezen harden weg. 20 Daarom ontstak de toorn des
HEEREN tegen Israel, dat Hij zeide: Omdat dit volk Mijn
verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaderen geboden
heb, en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben; 21 Zo
zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht iemand
uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die Jozua
heeft achtergelaten, als hij stierf; 22 Opdat Ik Israel door
hen verzoeke, of zij den weg des HEEREN zullen houden,
om daarin te wandelen, gelijk als hun vaderen gehouden
hebben, of niet. 23 Alzo liet de HEERE deze heidenen
blijven, dat Hij hen niet haastelijk uit de bezitting verdreef;
die Hij in de hand van Jozua niet had overgegeven.

3 Dit nu zijn de heidenen, die de HEERE liet blijven,
om door hen Israel te verzoeken, allen, die niet wisten
van al de krijgen van Kanaan; 2 Alleenlijk, opdat de
geslachten der kinderen Israels die wisten, opdat Hij hun
den krijg leerde, tenminste dengenen, die daar te voren
niet van wisten. 3 Vijf vorsten der Filistijnen, en al de
Kanaanieten, en de Sidoniers, en de Hevieten, wonende in
het gebergte van den Libanon, van den berg Baal-Hermon,
tot daar men komt te Hamath. 4 Dezen dan waren, om
Israel door hen te verzoeken, opdat men wiste, of zij de
geboden des HEEREN zouden horen, die Hij hun vaderen
door de hand van Mozes geboden had. 5 Als nu de
kinderen Israels woonden in het midden der Kanaanieten,
der Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en
der Hevieten, en der Jebusieten; 6 Zo namen zij zich
derzelver dochters tot vrouwen, en gaven hun dochters
aan derzelver zonen; en zij dienden derzelver goden. 7
En de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen
des HEEREN, en vergaten den HEERE, hun God, en zij
dienden de Baals en de bossen. 8 Toen ontstak de toorn
des HEEREN tegen Israel; en Hij verkocht hen in de hand
van Cuschan Rischataim, koning van Mesopotamie; en de
kinderen Israels dienden Cuschan Rischataim acht jaren.
9 Zo riepen de kinderen Israels tot den HEERE; en de
HEERE verwekte de kinderen Israels een verlosser, die
hen verloste, Othniel, zoon van Kenaz, broeder van Kaleb,
die jonger was dan hij. 10 En de Geest des HEEREN
was over hem, en hij richtte Israel, en toog uit ten strijde;
en de HEERE gaf Cuschan Rischataim, den koning van
Syrie, in zijn hand, dat zijn hand sterk werd over Cuschan
Rischataim. 11 Toen was het land veertig jaren stil, en
Othniel, de zoon van Kenaz, stierf. 12 Maar de kinderen
Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen
des HEEREN; toen sterkte de HEERE Eglon, den koning
der Moabieten, tegen Israel, omdat zij deden, wat kwaad
was in de ogen des HEEREN. 13 En hij vergaderde tot zich
de kinderen Ammons en de Amalekieten en hij toog heen,
en sloeg Israel, en zij namen de Palmstad in bezit. 14 En
de kinderen Israels dienden Eglon, koning der Moabieten,
achttien jaren. 15 Toen riepen de kinderen Israels tot den
HEERE, en de HEERE verwekte hun een verlosser, Ehud,
den zoon van Gera, een zoon van Jemini, een man, die
links was. En de kinderen Israels zonden door zijn hand
een geschenk aan Eglon, den koning der Moabieten. 16
En Ehud maakte zich een zwaard, dat twee scherpten
had, welks lengte een el was; en hij gordde dat onder
zijn klederen, aan zijn rechterheup. 17 En hij bracht aan
Eglon, den koning der Moabieten, dat geschenk; Eglon
nu was een zeer vet man. 18 En het geschiedde, als hij
geeindigd had het geschenk te leveren, zo geleidde hij
het volk, die het geschenk gedragen hadden; 19 Maar
hijzelf keerde wederom van de gesneden beelden, die
bij Gilgal waren, en zeide: Ik heb een heimelijke zaak

aan u, o koning! dewelke zeide: Zwijg! En allen, die om
hem stonden, gingen van hem uit. 20 En Ehud kwam
tot hem in, daar hij was zittende in een koele opperzaal,
die hij voor zich alleen had; zo zeide Ehud: Ik heb een
woord Gods aan u. Toen stond hij op van den stoel. 21
Ehud dan reikte zijn linkerhand uit, en nam het zwaard van
zijn rechterheup, en stak het in zijn buik; 22 Dat ook het
hecht achter het lemmer inging, en het vet om het lemmer
toesloot (want hij trok het zwaard niet uit zijn buik), en
de drek uitging. 23 Toen ging Ehud uit van de voorzaal,
en sloot de deuren der opperzaal voor zich toe, en deed
ze in het slot. 24 Als hij uitgegaan was, zo kwamen zijn
knechten, en zagen toe, en ziet, de deuren der opperzaal
waren in het slot gedaan; zo zeiden zij: Zeker, hij bedekt
zijn voeten in de verkoelkamer. 25 Als zij nu tot schamens
toe gebeid hadden, ziet, zo opende hij de deuren der
opperzaal niet. Toen namen zij den sleutel en deden open;
en ziet, hunlieder heer lag ter aarde dood. 26 En Ehud
ontkwam, terwijl zij vertoefden; want hij ging voorbij de
gesneden beelden, en ontkwam naar Sehirath. 27 En het
geschiedde, als hij aankwam, zo blies hij met de bazuin op
het gebergte van Efraim; en de kinderen Israels togen met
hem af van het gebergte, en hij zelf voor hun aangezicht
heen. 28 En hij zeide tot hen: Volgt mij na; want de
HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in ulieder hand
gegeven. En zij togen af, hem na, en namen de veren van
de Jordaan in naar Moab, en lieten niemand overgaan.
29 En zij sloegen de Moabieten te dier tijd, omtrent tien
duizend man, allen vette en allen strijdbare mannen, dat er
niet een man ontkwam. 30 Alzo werd Moab te dien dage
onder Israels hand ten ondergebracht; en het land was stil
tachtig jaren. 31 Na hem nu was Samgar, een zoon van
Anath, die sloeg de Filistijnen, zeshonderd man, met een
ossenstok; alzo verloste hij ook Israel.

4 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat
kwaad was in de ogen des HEEREN, als Ehud
gestorven was. 2 Zo verkocht hen de HEERE in de hand
van Jabin, koning der Kanaanieten, die te Hazor regeerde;
en zijn krijgsoverste was Sisera; dezelve nu woonde
in Haroseth der heidenen. 3 Toen riepen de kinderen
Israels tot den HEERE; want hij had negenhonderd ijzeren
wagenen, en hij had de kinderen Israels met geweld
onderdrukt, twintig jaren. 4 Debora nu, een vrouw, die een
profetesse was, de huisvrouw van Lappidoth, deze richtte
te dier tijd Israel. 5 En zij woonde onder den palmboom van
Debora, tussen Rama en tussen Beth-El, op het gebergte
van Efraim; en de kinderen Israels gingen op tot haar ten
gerichte. 6 En zij zond heen en riep Barak, den zoon van
Abinoam, van Kedes-Nafthali; en zij zeide tot hem: Heeft
de HEERE, de God Israels, niet geboden: Ga heen en trek
op den berg Thabor, en neem met u tien duizend man,
van de kinderen van Nafthali, en van de kinderen van
Zebulon? 7 En Ik zal aan de beek Kison tot u trekken
Sisera, den krijgsoverste van Jabin, met zijn wagenen en
zijn menigte; en Ik zal hem in uw hand geven? 8 Toen
zeide Barak tot haar: Indien gij met mij trekken zult, zo zal
ik heen trekken; maar indien gij niet met mij zult trekken,
zo zal ik niet trekken. 9 En zij zeide: Ik zal zekerlijk met u
trekken, behalve dat de eer de uwe niet zal zijn op dezen
weg, dien gij wandelt; want de HEERE zal Sisera verkopen
in de hand ener vrouw. Alzo maakte Debora zich op, en
toog met Barak naar Kedes. 10 Toen riep Barak Zebulon
en Nafthali bijeen te Kedes, en hij toog op, op zijn voeten,
met tien duizend man; ook toog Debora met hem op. 11
Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kain, uit
de kinderen van Hobab, Mozes schoonvader; en hij had
zijn tenten opgeslagen tot aan den eik in Zaanaim, die bij
Kedes is. 12 Toen boodschapten zij Sisera, dat Barak, de
zoon van Abinoam, op den berg Thabor getogen was.
13 Zo riep Sisera al zijn wagenen bijeen, negenhonderd
ijzeren wagenen, en al het volk, dat met hem was, van
Haroseth der heidenen tot de beek Kison. 14 Debora dan
zeide tot Barak: Maak u op; want dit is de dag, in welken
de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft; is de HEERE
niet voor uw aangezicht henen uitgetogen? Zo trok Barak
van den berg Thabor af, en tien duizend man achter hem.
15 En de HEERE versloeg Sisera, met al zijn wagenen,
en het ganse heirleger, door de scherpte de zwaards,
voor het aangezicht van Barak; dat Sisera van den wagen
afklom, en vluchtte op zijn voeten. 16 En Barak jaagde ze
na, achter de wagenen en achter het heirleger, tot aan
Haroseth der heidenen. En het ganse heirleger van Sisera
viel door de scherpte des zwaards, dat er niet overbleef
tot een toe. 17 Maar Sisera vluchtte op zijn voeten naar
de tent van Jael, de huisvrouw van Heber, den Keniet;
want er was vrede tussen Jabin, den koning van Hazor, en
tussen het huis van Heber, den Keniet. 18 Jael nu ging uit,
Sisera tegemoet, en zeide tot hem: Wijk in, mijn heer, wijk
in tot mij, vrees niet! En hij week tot haar in de tent, en zij
bedekte hem met een deken. 19 Daarna zeide hij tot haar:
Geef mij toch een weinig waters te drinken, want mij dorst.
Toen opende zij een melkfles, en gaf hem te drinken, en
dekte hem toe. 20 Ook zeide hij tot haar: Sta in de deur
der tent; en het zij, zo iemand zal komen, en u vragen,
en zeggen: Is hier iemand? dat gij zegt: Niemand. 21
Daarna nam Jael, de huisvrouw van Heber, een nagel der
tent, en greep een hamer in haar hand, en ging stilletjes
tot hem in, en dreef den nagel in den slaap zijns hoofds,
dat hij in de aarde vast werd; hij nu was met een diepen
slaap bevangen en vermoeid, en stierf. 22 En ziet, Barak
vervolgde Sisera; en Jael ging uit hem tegemoet, en zeide
tot hem: Kom, en ik zal u den man wijzen, dien gij zoekt. Zo
kwam hij tot haar in, en ziet, Sisera lag dood, en de nagel
was in den slaap zijns hoofds. 23 Alzo heeft God te dien
dage Jabin, den koning van Kanaan, ten ondergebracht,
voor het aangezicht der kinderen Israels. 24 En de hand
der kinderen Israels ging steeds voort, en werd hard over
Jabin, den koning van Kanaan, totdat zij Jabin, den koning
van Kanaan, hadden uitgeroeid.

5 Voorts zong Debora, en Barak, de zoon van Abinoam,
ten zelven dage, zeggende: 2 Looft den HEERE, van
het wreken der wraken in Israel, van dat het volk zich

gewillig heeft aangeboden. 3 Hoort, gij koningen, neemt
ter oren, gij vorsten! Ik, den HEERE zal ik zingen, ik zal
den HEERE, den God Israels, psalmzingen. 4 HEERE!
toen Gij voorttoogt van Seir, toen Gij daarheen traadt
van het veld van Edom, beefde de aarde, ook droop de
hemel, ook dropen de wolken van water. 5 De bergen
vervloten van het aangezicht des HEEREN; zelfs Sinai
van het aangezicht des HEEREN, des Gods van Israel.
6 In de dagen van Samgar, den zoon van Anath, in de
dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op paden
wandelden, gingen kromme wegen. 7 De dorpen hielden
op in Israel, zij hielden op; totdat ik, Debora, opstond, dat
ik opstond, een moeder in Israel. 8 Verkoos hij nieuwe
goden, dan was er krijg in de poorten; werd er ook een
schild gezien, of een spies, onder veertig duizend in
Israel? 9 Mijn hart is tot wetgevers van Israel, die zich
gewillig aangeboden hebben onder het volk; looft den
HEERE! 10 Gij, die op witte ezelinnen rijdt, gij, die aan
het gerichte zit, en gij, die over weg wandelt, spreekt er
van! 11 Van het gedruis der schutters, tussen de plaatsen,
waar men water schept, spreekt aldaar te zamen van
de gerechtigheid des HEEREN, van de gerechtigheden,
bewezen aan zijn dorpen in Israel; toen ging des HEEREN
volk af tot de poorten. 12 Waak op, waak op, Debora, waak
op, waak op, spreek een lied! maak u op, Barak! en leid
uw gevangenen gevangen, gij zoon van Abinoam. 13 Toen
deed Hij de overgeblevenen heersen over de heerlijken
onder het volk; de HEERE doet mij heersen over de
geweldigen. 14 Uit Efraim was hun wortel tegen Amalek.
Achter u was Benjamin onder uw volken. Uit Machir zijn de
wetgevers afgetogen, en uit Zebulon, trekkende door den
staf des schrijvers. 15 Ook waren de vorsten in Issaschar
met Debora; en gelijk Issaschar, alzo was Barak; op zijn
voeten werd hij gezonden in het dal. In Rubens gedeelten
waren de inbeeldingen des harten groot. 16 Waarom
bleeft gij zitten tussen de stallingen, om te horen het
geblaat der kudden? De gedeelten van Ruben hadden
grote onderzoekingen des harten. 17 Gilead bleef aan
gene zijde der Jordaan; en Dan, waarom onthield hij zich
in schepen! Aser zat aan de zeehaven, en bleef in zijn
gescheurde plaatsen. 18 Zebulon, het is een volk, dat zijn
ziel versmaad heeft, insgelijks Nafthali, op de hoogten des
velds. 19 De koningen kwamen, zij streden; toen streden
de koningen van Kanaan, te Thaanach aan de wateren van
Megiddo; zij brachten geen gewin des zilvers daarvan. 20
Van den hemel streden zij, de sterren uit haar loopplaatsen
streden tegen Sisera. 21 De beek Kison wentelde hen weg,
de beek Kedumin, de beek Kison; vertreed, o mijn ziel! de
sterken. 22 Toen werden de paardenhoeven verpletterd,
van het rennen, het rennen zijner machtigen. 23 Vloekt
Meroz, zegt de Engel des HEEREN, vloekt haar inwoners
geduriglijk; omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp des
HEEREN, tot de hulp des HEEREN, met de helden. 24
Gezegend zij boven de vrouwen Jael, de huisvrouw van
Heber, den Keniet; gezegend zij ze boven de vrouwen in
de tent! 25 Water eiste hij, melk gaf zij; in een herenschaal
bracht zij boter. 26 Haar hand sloeg zij aan den nagel, en
haar rechterhand aan den hamer der arbeidslieden; en zij
klopte Sisera; zij streek zijn hoofd af, als zij zijn slaap had
doornageld en doorgedrongen. 27 Tussen haar voeten
kromde hij zich, viel henen, lag daar neder; tussen haar
voeten kromde hij zich; hij viel; alwaar hij zich kromde,
daar lag hij geheel geschonden! 28 De moeder van Sisera
keek uit door het venster, en schreeuwde door de tralien:
Waarom vertoeft zijn wagen te komen! Waarom blijven
de gangen zijner wagenen achter? 29 De wijsten harer
staatsvrouwen antwoordden; ook beantwoordde zij haar
redenen aan zichzelve: 30 Zouden zij dan de buit niet
vinden en delen? een liefje, of twee liefjes, voor iegelijken
man? Voor Sisera, een buit van verscheidene verven, een
buit van verscheidene verven, gestikt; van verscheiden
verf aan beide zijden gestikt, voor de buithalzen? 31 Alzo
moeten omkomen al Uw vijanden, o HEERE! die Hem
daarentegen liefhebben, moeten zijn, als wanneer de zon
opgaat in haar kracht. En het land was stil, veertig jaren.

6 Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in
de ogen des HEEREN; zo gaf hen de HEERE in de
hand der Midianieten, zeven jaren. 2 Als nu de hand
der Midianieten sterk werd over Israel, maakten zich de
kinderen Israels, vanwege de Midianieten, de holen, die in
de bergen zijn, en de spelonken, en de vestingen. 3 Want
het geschiedde, als Israel gezaaid had, zo kwamen de
Midianieten op, en de Amalekieten, en die van het oosten
kwamen ook op tegen hen. 4 En zij legerden zich tegen
hen, en verdierven de opkomst des lands, tot daar gij komt
te Gaza; en zij lieten geen leeftocht overig in Israel, noch
klein vee, noch os, noch ezel. 5 Want zij kwamen op met
hun vee en hun tenten; zij kwamen gelijk de sprinkhanen in
menigte, dat men hen en hun kemelen niet tellen kon; en
zij kwamen in het land, om dat te verderven. 6 Alzo werd
Israel zeer verarmd, vanwege de Midianieten. Toen riepen
de kinderen Israels tot den HEERE. 7 En het geschiedde,
als de kinderen Israels tot den HEERE riepen, ter oorzake
van de Midianieten; 8 Zo zond de HEERE een man, die
een profeet was, tot de kinderen Israels; die zeide tot hen:
Alzo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u uit Egypte
doen opkomen, en u uit het diensthuis uitgevoerd; 9 En
Ik heb u verlost van de hand der Egyptenaren, en van
de hand van allen, die u drukten; en Ik heb hen voor uw
aangezicht uitgedreven, en u hun land gegeven; 10 En
Ik zeide tot ulieden: Ik ben de HEERE, uw God; vreest
de goden der Amorieten niet, in welker land gij woont;
maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest. 11
Toen kwam een Engel des HEEREN, en zette Zich onder
den eik, die te Ofra is, welke aan Joas, den Abi-ezriet,
toekwam; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om
die te vluchten voor het aangezicht der Midianieten. 12
Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot
hem: De HEERE is met u, gij strijdbare held! 13 Maar
Gideon zeide tot Hem: Och, mijn Heer! zo de HEERE
met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? en
waar zijn al Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld

hebben, zeggende: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte
opgevoerd? Doch nu heeft ons de HEERE verlaten, en
heeft ons in der Midianieten hand gegeven. **14** Toen keerde
zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw
kracht, en gij zult Israel uit der Midianieten hand verlossen;
heb Ik u niet gezonden? **15** En hij zeide tot Hem: Och,
mijn Heer! waarmede zal ik Israel verlossen? Zie, mijn
duizend is het armste in Manasse, en ik ben de kleinste in
mijns vaders huis. **16** En de HEERE zeide tot hem: Omdat
Ik met u zal zijn, zo zult gij de Midianieten slaan, als een
enigen man. **17** En hij zeide tot Hem: Indien ik nu genade
gevonden heb in Uw ogen, zo doe mij een teken, dat Gij
het zijt, Die met mij spreekt. **18** Wijk toch niet van hier,
totdat ik tot U kome, en mijn geschenk uitbrenge, en U
voorzette. En Hij zeide: Ik zal blijven, totdat gij wederkomt.
19 En Gideon ging in, en bereidde een geitenbokje, en
ongezuurde koeken van een efa meels; het vlees legde hij
in een korf, en het sop deed hij in een pot; en hij bracht
het tot Hem uit, tot onder den eik, en zette het nader. **20**
Doch de Engel Gods zeide tot hem: Neem het vlees en
de ongezuurde koeken, en leg ze op dien rotssteen, en
giet het sop uit; en hij deed alzo. **21** En de Engel des
HEEREN stak het uiterste van den staf uit, die in Zijn hand
was, en roerde het vlees en de ongezuurde koeken aan;
toen ging er vuur op uit de rots, en verteerde het vlees
en de ongezuurde koeken. En de Engel des HEEREN
bekwam uit zijn ogen. **22** Toen zag Gideon, dat het een
Engel des HEEREN was; en Gideon zeide: Ach, Heere,
HEERE! daarom, omdat ik een Engel des HEEREN gezien
heb van aangezicht tot aangezicht. **23** Doch de HEERE
zeide tot hem: Vrede zij u, vrees niet, gij zult niet sterven.
24 Toen bouwde Gideon aldaar den HEERE een altaar,
en noemde het: De HEERE is vrede! het is nog tot op
dezen dag in Ofra der Abi-ezrieten. **25** En het geschiedde
in dienzelven nacht, dat de HEERE tot hem zeide: Neem
een var van de ossen, die van uw vader zijn, te weten, den
tweeden var, van zeven jaren; en breek af het altaar van
Baal, dat van uw vader is, en houw af het bos, dat daarbij
is. **26** En bouw den HEERE, uw God, een altaar, op de
hoogte dezer sterkte, in een bekwame plaats; en neem
den tweeden var, en offer een brandoffer met het hout
der hage, die gij zult hebben afgehouwen. **27** Toen nam
Gideon tien mannen uit zijn knechten, en deed, gelijk als
de HEERE tot hem gesproken had. Doch het geschiedde,
dewijl hij zijns vaders huis en de mannen van die stad
vreesde, van het te doen bij dag, dat hij het deed bij nacht.
28 Als nu de mannen van die stad des morgens vroeg
opstonden, ziet, zo was het altaar van Baal omgeworpen,
en de haag, die daarbij was, afgehouwen, en die tweede
var was op het gebouwde altaar geofferd. **29** Zo zeiden zij,
de een tot de ander: Wie heeft dit stuk gedaan? En als zij
onderzochten en navraagden, zo zeide men: Gideon, de
zoon van Joas, heeft dit stuk gedaan. **30** Toen zeiden de
mannen van die stad tot Joas: Breng uw zoon uit, dat hij
sterve, omdat hij het altaar van Baal heeft omgeworpen, en
omdat hij de haag, die daarbij was, afgehouwen heeft. **31**
Joas daarentegen zeide tot allen, die bij hem stonden: Zult
gij voor den Baal twisten; zult gij hem verlossen? Die voor
hem zal twisten, zal nog dezen morgen gedood worden!
Indien een hij god is, hij twiste voor zichzelven, omdat
men zijn altaar heeft omgeworpen. **32** Daarom noemde
hij hem te dien dage Jerubbaal, zeggende: Baal twiste
tegen hem, omdat hij zijn altaar heeft omgeworpen. **33**
Alle Midianieten nu, en Amalekieten, en de kinderen van
het oosten, waren samenvergaderd, en zij trokken over, en
legerden zich in het dal van Jizreel. **34** Toen toog de Geest
des HEEREN Gideon aan, en hij blies met de bazuin, en
de Abi-ezrieten werden achter hem bijeengeroepen. **35**
Ook zond hij boden in gans Manasse, en die werden ook
achter hem bijeengeroepen; desgelijks zond hij boden in
Aser, en in Zebulon, en in Nafthali; en zij kwamen op, hun
tegemoet. **36** En Gideon zeide tot God: Indien Gij Israel
door mijn hand zult verlossen, gelijk als Gij gesproken
hebt; **37** Zie, ik zal een wollen vlies op den vloer leggen;
indien er dauw op het vlies alleen zal zijn, en droogte op
de ganse aarde, zo zal ik weten, dat Gij Israel door mijn
hand zult verlossen, gelijk als Gij gesproken hebt. **38** En
het geschiedde alzo; want hij stond des anderen daags
vroeg op, en drukte het vlies uit, en hij wrong den dauw uit
het vlies, een schaal vol waters. **39** En Gideon zeide tot
God: Uw toorn ontsteke niet tegen mij, dat ik alleenlijk
ditmaal spreke; laat mij toch alleenlijk ditmaal met het vlies
verzoeken; er zij toch droogte op het vlies alleen, en op de
ganse aarde zij dauw. **40** En God deed alzo in denzelven
nacht; want de droogte was op het vlies alleen, en op de
ganse aarde was dauw.

7 Toen stond Jerubbaal (dewelke is Gideon) vroeg op, en
al het volk, dat met hem was; en zij legerden zich aan
de fontein van Harod; dat hij het heirleger der Midianieten
had tegen het noorden, achter den heuvel More, in het dal.
2 En de HEERE zeide tot Gideon: Des volks is te veel,
dat met u is, dan dat Ik de Midianieten in hun hand zou
geven; opdat zich Israel niet tegen Mij beroeme, zeggende:
Mijn hand heeft mij verlost. **3** Nu dan, roep nu uit voor
de oren des volks, zeggende: Wie blode en versaagd is,
die kere weder, en spoede zich naar het gebergte van
Gilead! Toen keerden uit het volk weder twee en twintig
duizend, dat er tienduizend overbleven. **4** En de HEERE
zeide tot Gideon: Nog is des volks te veel; doe hen afgaan
naar het water, en Ik zal ze u aldaar beproeven; en het
zal geschieden, van welken Ik tot u zeggen zal: Deze zal
met u trekken, die zal met u trekken; maar al degene,
van welken Ik zeggen zal: Deze zal niet met u trekken,
die zal niet trekken. **5** En hij deed het volk afgaan naar
het water. Toen zeide de HEERE tot Gideon: Al wie met
zijn tong uit het water zal lekken, gelijk als een hond zou
lekken, dien zult gij alleen stellen; desgelijks al wie op
zijn knieen zal bukken om te drinken. **6** Toen was het
getal dergenen, die met hun hand tot hun mond gelekt
hadden, driehonderd man; maar alle overigen des volks
hadden op hun knieen gebukt, om water te drinken. **7**
En de HEERE zeide tot Gideon: Door deze driehonderd

mannen, die gelekt hebben, zal Ik ulieden verlossen, en de
Midianieten in uw hand geven; daarom laat al dat volk
weggaan, een ieder naar zijn plaats. **8** En het volk nam
den teerkost in hun hand, en hun bazuinen; en hij liet al die
mannen van Israel gaan, een iegelijk naar zijn tent; maar
die driehonderd man behield hij. En hij had het heirleger
der Midianieten beneden in het dal. **9** En het geschiedde in
denzelven nacht, dat de HEERE tot hem zeide: Sta op, ga
henen af in het leger, want Ik heb het in uw hand gegeven.
10 Vreest gij dan nog af te gaan, zo ga af, gij, en Pura, uw
jongen, naar het leger. **11** En gij zult horen, wat zij zullen
spreken, en daarna zullen uw handen gesterkt worden,
dat gij aftrekken zult in het leger. Toen ging hij af, met
Pura, zijn jongen, tot het uiterste der schildwachten, die in
het leger waren. **12** En de Midianieten, en Amalekieten,
en al de kinderen van het oosten, lagen in het dal, gelijk
sprinkhanen in menigte, en hun kemelen waren ontelbaar,
gelijk het zand, dat aan den oever der zee is, in menigte.
13 Toen nu Gideon aankwam, ziet, zo was er een man, die
zijn metgezel een droom vertelde, en zeide: Zie, ik heb
een droom gedroomd, en zie, een geroost gerstebrood
wentelde zich in het leger der Midianieten, en het kwam tot
aan de tent, en sloeg haar, dat zij viel, en keerde haar om,
het onderste boven, dat de tent er lag. **14** En zijn metgezel
antwoordde, en zeide: Dit is niet anders, dan het zwaard
van Gideon, de zoon van Joas, de Israelietischen man;
God heeft de Midianieten en dit ganse leger in zijn hand
gegeven. **15** En het geschiedde, als Gideon de vertelling
dezes drooms, en zijn uitlegging hoorde, zo aanbad hij; en
hij keerde weder tot het leger van Israel, en zeide: Maakt
u op, want de HEERE heeft het leger der Midianieten in
ulieder hand gegeven. **16** En hij deelde de driehonderd
man in drie hopen; en hij gaf een iegelijk een bazuin in
zijn hand, en ledige kruiken, en fakkelen in het midden
der kruiken. **17** En hij zeide tot hen: Ziet naar mij en
doet alzo; en ziet, als ik zal komen aan het uiterste des
legers, zo zal het geschieden, gelijk als ik zal doen, alzo
zult gij doen. **18** Als ik met de bazuin zal blazen, ik en
allen, die met mij zijn, dan zult gijlieden ook met de bazuin
blazen, rondom het ganse leger, en gij zult zeggen: Voor
den HEERE en voor Gideon! **19** Alzo kwam Gideon, en
honderd mannen, die met hem waren, in het uiterste des
legers, in het begin van de middelste nachtwaak, als zij
maar even de wachters gesteld hadden; en zij bliezen
met de bazuinen, ook sloegen zij de kruiken, die in hun
hand waren, in stukken. **20** Alzo bliezen de drie hopen
met de bazuinen, en braken de kruiken; en zij hielden met
de linkerhand de fakkelen, en met hun rechterhand de
bazuinen om te blazen; en zij riepen: Het zwaard van den
HEERE, en van Gideon! **21** En zij stonden, een iegelijk in
zijn plaats, rondom het leger. Toen verliep het ganse leger,
en zij schreeuwden en vloden. **22** Als de driehonderd
met de bazuinen bliezen, zo zette de HEERE het zwaard
des een tegen den anderen, en dat in het ganse leger;
en het leger vluchtte tot Beth-Sitta toe naar Tseredath,
tot aan de grens van Abel-Mehola, boven Tabbath. **23**
Toen werden de mannen van Israel bijeengeroepen, uit
Nafthali, en uit Aser, en uit gans Manasse; en zij jaagden
de Midianieten achterna. **24** Ook zond Gideon boden in
het ganse gebergte van Efraim, zeggende: Komt af de
Midianieten tegemoet, en beneemt hunlieden de wateren,
tot aan Beth-bara, te weten de Jordaan; alzo werd alle
man van Efraim bijeengeroepen, en zij benamen hun de
wateren tot aan Beth-bara, en de Jordaan. **25** En zij vingen
twee vorsten der Midianieten, Oreb en Zeeb, en doodden
Oreb op den rotssteen Oreb, en Zeeb doodden zij in de
perskuip van Zeeb, en vervolgden de Midianieten; en zij
brachten de hoofden van Oreb en Zeeb tot Gideon, over
de Jordaan.

8 Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk
is dit, dat gij ons gedaan hebt, dat gij ons niet riept,
toen gij heentoogt om te strijden tegen de Midianieten? En
zij twistten sterk met hem. **2** Hij daarentegen zeide tot
hen: Wat heb ik nu gedaan, gelijk gijlieden; zijn niet de
nalezingen van Efraim beter dan de wijnoogst van Abi-
ezer? **3** God heeft de vorsten der Midianieten, Oreb en
Zeeb, in uw hand gegeven; wat heb ik dan kunnen doen,
gelijk gijlieden? Toen liet hun toorn van hem af, als hij
dit woord sprak. **4** Als nu Gideon gekomen was aan de
Jordaan, ging hij over, met de driehonderd mannen, die
bij hem waren, zijnde moede, nochtans vervolgende. **5**
En hij zeide tot de lieden van Sukkoth: Geeft toch enige
bollen broods aan het volk, dat mijn voetstappen volgt,
want zij zijn moede; en ik jaag Zebah en Tsalmuna, de
koningen der Midianieten, achterna. **6** Maar de oversten
van Sukkoth zeiden: Is dan de handpalm van Zebah en
Tsalmuna alrede in uw hand, dat wij aan uw heir brood
zouden geven? **7** Toen zeide Gideon: Daarom, als de
HEERE Zebah en Tsalmuna in mijn hand geeft, zo zal
ik uw vlees dorsen met doornen der woestijn, en met
distelen. **8** En hij toog van daar op naar Pnuel, en sprak
tot hen desgelijks. En de lieden van Pnuel antwoordden
hem, gelijk als de lieden van Sukkoth geantwoord hadden.
9 Daarom sprak hij ook tot de lieden van Pnuel, zeggende:
Als ik met vrede wederkome, zal ik deze toren afwerpen.
10 Zebah nu en Tsalmuna waren te Karkor, en hun legers
met hen, omtrent vijftien duizend, al de overgeblevenen
van het ganse leger der kinderen van het oosten; en de
gevallenen waren honderd en twintig duizend mannen,
die het zwaard uittrokken. **11** En Gideon toog opwaarts,
den weg dergenen, die in tenten wonen, tegen het oosten
van Nobah en Jogbeha; en hij sloeg dat leger, want het
leger was zorgeloos. **12** En Zebah en Tsalmuna vloden;
doch hij jaagde hen na; en hij ving de beide koningen der
Midianieten, Zebah en Tsalmuna, en verschrikte het ganse
leger. **13** Toen nu Gideon, de zoon van Joas, van den
strijd wederkwam, voor den opgang der zon, **14** Zo ving hij
een jongen van de lieden te Sukkoth, en ondervraagde
hem; die schreef hem op de oversten van Sukkoth, en
hun oudsten, zeven en zeventig mannen. **15** Toen kwam
hij tot de lieden van Sukkoth, en zeide: Ziet daar Zebah
en Tsalmuna, van dewelke gij mij smadelijk verweten

hebt, zeggende: Is de handpalm van Zebah en Tsalmuna
alrede in uw hand, dat wij aan uw mannen, die moede
zijn, brood zouden geven? 16 En hij nam de oudsten dier
stad, en doornen der woestijn, en distelen, en deed het
den lieden van Sukkoth door dezelve verstaan. 17 En de
toren van Pnuel wierp hij af, en doodde de lieden der stad.
18 Daarna zeide hij tot Zebah en Tsalmuna: Wat waren
het voor mannen, die gij te Thabor doodsloegt? En zij
zeiden: Gelijk gij, alzo waren zij, enerlei, van gedaante als
koningszonen. 19 Toen zeide hij: Het waren mijn broeders,
zonen mijner moeder; zo waarlijk als de HEERE leeft, zo
gij hen hadt laten leven, ik zou ulieden niet doden! 20
En hij zeide tot Jether, zijn eerstgeborene: Sta op, dood
hen; maar de jongeling trok zijn zwaard niet uit, want hij
vreesde, dewijl hij nog een jongeling was. 21 Toen zeiden
Zebah en Tsalmuna: Sta gij op, en val op ons aan, want
naar dat de man is, zo is zijn macht. Zo stond Gideon op,
en doodde Zebah en Tsalmuna, en nam de maantjes, die
aan de halzen hunner kemelen waren. 22 Toen zeiden
de mannen van Israel tot Gideon: Heers over ons, zo gij
als uw zoon en uws zoons zoon, dewijl gij ons van der
Midianieten hand verlost hebt. 23 Maar Gideon zeide tot
hen: Ik zal over u niet heersen; ook zal mijn zoon over u
niet heersen; de HEERE zal over u heersen. 24 Voorts
zeide Gideon tot hen: Een begeerte zal ik van u begeren:
geeft mij maar een iegelijk een voorhoofdsiersel van zijn
roof; want zij hadden gouden voorhoofdsierselen gehad,
dewijl zij Ismaelieten waren. 25 En zij zeiden: Wij zullen ze
gaarne geven; en zij spreidden een kleed uit, en wierpen
daarop een iegelijk een voorhoofdsiersel van zijn roof.
26 En het gewicht der gouden voorhoofdsierselen, die
hij begeerd had, was duizend en zevenhonderd sikkelen
gouds, zonder de maantjes, en ketenen, en purperen
klederen, die de koningen der Midianieten aangehad
hadden, en zonder de halsbanden, die aan de halzen
hunner kemelen geweest waren. 27 En Gideon maakte
daarvan een efod, en stelde die in zijn stad, te Ofra; en
gans Israel hoereerde aldaar denzelven na; en het werd
Gideon en zijn huis tot een valstrik. 28 Alzo werden de
Midianieten ten onder gebracht voor het aangezicht der
kinderen Israels, en hieven hun hoofd niet meer op. En het
land was stil veertig jaren, in de dagen van Gideon. 29 En
Jerubbaal, de zoon van Joas, ging henen en woonde in
zijn huis. 30 Gideon nu had zeventig zonen, die uit zijn
heupe voortgekomen waren; want hij had vele vrouwen.
31 En zijn bijwijf, hetwelk te Sichem was, baarde hem ook
een zoon; en hij noemde zijn naam Abimelech. 32 En
Gideon, de zoon van Joas, stierf in goeden ouderdom;
en hij werd begraven in het graf van zijn vader Joas, te
Ofra, des Abi-ezriets. 33 En het geschiedde, als Gideon
gestorven was, dat de kinderen Israels zich omkeerden,
en de Baals nahoereerden; en zij stelden zich Baal-Berith
tot een God. 34 En de kinderen Israels dachten niet aan
den HEERE, hun God, Die hen gered had van de hand
van al hun vijanden van rondom. 35 En zij deden geen
weldadigheid bij het huis van Jerubbaal, dat is Gideon,
naar al het goede, dat hij bij Israel gedaan had.

9 Abimelech nu, de zoon van Jerubbaal, ging henen naar
Sichem, tot de broeder zijner moeder; en hij sprak tot
hen, en tot het ganse geslacht van het huis van den vader
zijner moeder, zeggende: 2 Spreekt toch voor de oren
van alle burgers van Sichem: Wat is u beter, dat zeventig
mannen, alle zonen van Jerubbaal, over u heersen, of dat
een man over u heerse? Gedenkt ook, dat ik uw been en
uw vlees ben. 3 Toen spraken de broeders zijner moeder
van hem, voor de oren van alle burgers van Sichem, al
dezelve woorden; en hun hart neigde zich naar Abimelech;
want zij zeiden: Hij is onze broeder. 4 En zij gaven
hem zeventig zilverlingen, uit het huis van Baal-Berith;
en Abimelech huurde daarmede ijdele en lichtvaardige
mannen, die hem navolgden. 5 En hij kwam in zijns vaders
huis te Ofra, en doodde zijn broederen, de zonen van
Jerubbaal, zeventig mannen, op een steen; doch Jotham,
de jongste zoon van Jerubbaal werd overgelaten, want hij
had zich verstoken. 6 Toen vergaderden zich alle burgers
van Sichem, en het ganse huis van Millo, en gingen heen
en maakten Abimelech ten koning, bij den hogen eik, die
bij Sichem is. 7 Als zij dit Jotham aanzeiden, zo ging hij
heen, en stond op de hoogte des bergs Gerizim, en verhief
zijn stem, en riep, en hij zeide tot hen: Hoort naar mij, gij,
burgers van Sichem! en God zal naar ulieden horen. 8 De
bomen gingen eens heen, om een koning over zich te
zalven, en zij zeiden tot den olijfboom: Wees gij koning
over ons. 9 Maar de olijfboom zeide tot hen: Zoude ik mijn
vettigheid verlaten, die God en de mensen in mij prijzen?
En zoude ik heengaan om te zweven over de bomen?
10 Toen zeiden de bomen tot den vijgeboom: Kom gij,
wees koning over ons. 11 Maar de vijgeboom zeide tot
hen: Zou ik mijn zoetigheid en mijn goede vrucht verlaten?
En zou ik heengaan om te zweven over de bomen? 12
Toen zeiden de bomen tot den wijnstok: Kom gij, wees
koning over ons. 13 Maar de wijnstok zeide tot hen: Zou
ik mijn most verlaten, die God en mensen vrolijk maakt?
En zou ik heengaan om te zweven over de bomen? 14
Toen zeiden al de bomen tot den doornenbos: Kom gij,
wees koning over ons. 15 En de doornenbos zeide tot de
bomen: Indien gij mij in waarheid tot een koning over u
zalft, zo komt, vertrouwt u onder mijn schaduw; maar indien
niet, zo ga vuur uit de doornenbos, en vertere de cederen
van de Libanon. 16 Alzo nu, indien gij het in waarheid
en oprechtheid gedaan hebt, dat gij Abimelech koning
gemaakt hebt, en indien gij welgedaan hebt bij Jerubbaal
en bij zijn huis, en indien gij hem naar de verdienste zijner
handen gedaan hebt. 17 (Want mijn vader heeft voor
ulieden gestreden, en hij heeft zijn ziel verre weggeworpen,
en u uit der Midianieten hand gered; 18 Maar gij zijt
heden opgestaan tegen het huis mijns vaders, en hebt zijn
zonen, zeventig mannen, op een steen gedood; en gij hebt
Abimelech, een zoon zijner dienstmaagd, koning gemaakt
over de burgers van Sichem, omdat hij uw broeder is); 19
Indien gij dan in waarheid en in oprechtheid bij Jerubbaal

en bij zijn huis te dezen dage gehandeld hebt, zo weest
vrolijk over Abimelech, en hij zij ook vrolijk over ulieden. **20**
Maar indien niet, zo ga vuur uit van Abimelech, en vertere
de burgers van Sichem, en het huis van Millo; en vuur
ga uit van de burgers van Sichem, en van het huis van
Millo, en vertere Abimelech! **21** Toen vlood Jotham, en
vluchtte, en ging naar Beer; en hij woonde aldaar vanwege
zijn broeder Abimelech. **22** Als nu Abimelech drie jaren
over Israel geheerst had, **23** Zo zond God een bozen
geest tussen Abimelech en tussen de burgers van Sichem;
en de burgers van Sichem handelden trouweloos tegen
Abimelech; **24** Opdat het geweld, gedaan aan de zeventig
zonen van Jerubbaal, kwame, en opdat hun bloed gelegd
wierd op Abimelech, hun broeder, die hen gedood had,
en op de burgers van Sichem, die zijn handen gesterkt
hadden om zijn broeders te doden. **25** En de burgers
van Sichem bestelden tegen hem, die op de hoogten der
bergen lagen legden, en al wie voorbij hen op den weg
doorging, beroofden zij; en het werd Abimelech aangezegd.
26 Gaal, de zoon van Ebed, kwam ook met zijn broederen,
en zij gingen over in Sichem; en de burgeren van Sichem
verlieten zich op hem. **27** En zij togen uit in het veld, en
lazen hun wijnbergen af, en traden de druiven, en maakten
loflieder en; en zij gingen in het huis huns gods, en aten en
dronken, en vloekten Abimelech. **28** En Gaal, de zoon van
Ebed, zeide: Wie is Abimelech, en wat is Sichem, dat wij
hem dienen zouden? is hij niet een zoon van Jerubbaal?
en Zebul zijn bevelhebber? dient liever de mannen van
Hemor, den vader van Sichem; want waarom zouden wij
hem dienen? **29** Och, dat dit volk in mijn hand ware! ik
zoude Abimelech wel verdrijven. En tot Abimelech zeide
hij: Vermeerder uw heir, en trek uit. **30** Als Zebul, de
overste der stad, de woorden van Gaal, den zoon van
Ebed, hoorde, zo ontstak zijn toorn. **31** En hij zond listiglijk
boden tot Abimelech, zeggende: Zie, Gaal, de zoon van
Ebed, en zijn broeders zijn te Sichem gekomen, en zie, zij,
met deze stad, handelen vijandiglijk tegen u. **32** Zo maak
u nu op bij nacht, gij en het volk, dat met u is, en leg lagen
in het veld. **33** En het geschiede in den morgen, als de
zon opgaat, zo maak u vroeg op, en overval deze stad; en
zie, zo hij en het volk, dat met hem is, tot u uittrekken, zo
doe hem, gelijk als uw hand vinden zal. **34** Abimelech dan
maakte zich op, en al het volk, dat met hem was, bij nacht;
en zij legden lagen op Sichem, met vier hopen. **35** En
Gaal, de zoon van Ebed, ging uit, en stond aan de deur
van de stadspoort; en Abimelech rees op, en al het volk,
dat met hem was, uit de achterlage. **36** Als Gaal dat volk
zag, zo zeide hij tot Zebul: Zie, er komt volk af van de
hoogten der bergen. Zebul daarentegen zeide tot hem: Gij
ziet de schaduw der bergen voor mensen aan. **37** Maar
Gaal voer wijders voort te spreken en zeide: Zie daar volk,
afkomende uit het midden des lands, en een hoop komt
van den weg van den eik Meonenim. **38** Toen zeide Zebul
tot hem: Waar is nu uw mond, waarmede gij zeidet: Wie is
Abimelech, dat wij hem zouden dienen? is niet dit het volk,
dat gij veracht hebt? trek toch nu uit en strijd tegen hem!
39 En Gaal trok uit voor het aangezicht der burgeren van
Sichem, en hij streed tegen Abimelech. **40** En Abimelech
jaagde hem na, want hij vlood voor zijn aangezicht; en er
vielen vele verslagenen tot aan de deur der stads poort. **41**
Abimelech nu bleef te Aruma; en Zebul verdreef Gaal en
zijn broederen, dat zij te Sichem niet mochten wonen. **42**
En het geschiedde des anderen daags dat het volk uittrok
in het veld, en zij zeiden het Abimelech aan. **43** Toen nam
hij het volk, en deelde hen in drie hopen, en hij legde lagen
in het veld; en hij zag toe, en ziet, het volk trok uit de stad,
zo maakte hij zich tegen hen op, en sloeg hen. **44** Want
Abimelech en de hopen, die bij hem waren, overvielen
hen, en bleven staan aan de deur der stadspoort; en de
twee andere hopen overvielen allen, die in het veld waren,
en sloegen hen. **45** Voorts streed Abimelech tegen de stad
dienzelven gansen dag, en nam de stad in, en doodde het
volk, dat daarin was; en hij brak de stad af, en bezaaide
haar met zout. **46** Als alle burgers des torens van Sichem
dat hoorden, zo gingen zij in de sterkte, in het huis van
den god Berith. **47** En het werd Abimelech aangezegd,
dat alle burgeren des torens van Sichem zich verzameld
hadden. **48** Zo ging Abimelech op den berg Zalmon, hij en
al het volk, dat met hem was; en Abimelech nam een bijl in
zijn hand, en hieuw een tak van de bomen, en nam hem
op, en legde hem op zijn schouder; en hij zeide tot het
volk, dat bij hem was: Wat gij mij hebt zien doen, haast u,
doet als ik. **49** Zo hieuw ook al het volk een iegelijk zijn
tak af, en zij volgden Abimelech na, en legden ze aan de
sterkte, en verbrandden daardoor de sterkte met vuur; dat
ook alle lieden des torens van Sichem stierven, omtrent
duizend mannen en vrouwen. **50** Voorts toog Abimelech
naar Thebez, en hij legerde zich tegen Thebez, en nam
haar in. **51** Doch er was een sterke toren in het midden der
stad; zo vloden daarheen al de mannen en de vrouwen,
en alle burgers van de stad, en sloten voor zich toe; en zij
klommen op het dak des torens. **52** Toen kwam Abimelech
tot aan den toren, en bestormde dien; en hij genaakte tot
aan de deur des torens, om dien met vuur te verbranden.
53 Maar een vrouw wierp een stuk van een molensteen
op Abimelechs hoofd; en zij verpletterde zijn hersenpan.
54 Toen riep hij haastelijk den jongen, die zijn wapenen
droeg, en zeide tot hem: Trek uw zwaard uit, en dood
mij, opdat zij niet van mij zeggen: Een vrouw heeft hem
gedood. En zijn jongen doorstak hem, dat hij stierf. **55** Als
nu de mannen van Israel zagen, dat Abimelech dood was,
zo gingen zij een iegelijk naar zijn plaats. **56** Alzo deed
God wederkeren heet kwaad van Abimelech, dat hij aan
zijn vader gedaan had, dodende zijn zeventig broederen.
57 Desgelijks al het kwaad der lieden van Sichem deed
God wederkeren op hun hoofd; en de vloek van Jotham,
den zoon van Jerubbaal, kwam over hen.

10 Na Abimelech nu stond op, om Israel te behouden,
Thola, een zoon van Pua, zoon van Dodo, een man
van Issaschar; en hij woonde te Samir, op het gebergte van
Efraim. **2** En hij richtte Israel drie en twintig jaren; en hij
stierf, en werd begraven te Samir. **3** En na hem stond op

Jair, de Gileadiet; en hij richtte Israel twee en twintig jaren.
4 En hij had dertig zonen, rijdende op dertig ezelveulens,
en die hadden dertig steden, die zij noemden Havvoth-Jair,
tot op dezen dag, dewelke in het land van Gilead zijn. **5**
En Jair stierf, en werd begraven te Kamon. **6** Toen voeren
de kinderen Israels voort te doen, dat kwaad was in de
ogen des HEEREN, en dienden de Baals, en Astharoth,
en de goden van Syrie, en de goden van Sidon, en de
goden van Moab, en de goden der kinderen Ammons,
mitsgaders de goden der Filistijnen; en zij verlieten den
HEERE, en dienden Hem niet. **7** Zo ontstak de toorn des
HEEREN tegen Israel; en Hij verkocht hen in de hand der
Filistijnen, en in de hand der kinderen Ammons. **8** En zij
onderdrukten en vertraden de kinderen Israels in datzelve
jaar; achttien jaren, onderdrukten zij al de kinderen Israels,
die aan gene zijde van de Jordaan waren, in het land
der Amorieten, dat in Gilead is. **9** Daartoe togen de
kinderen Ammons over de Jordaan, om te krijgen, zelfs
tegen Juda, en tegen Benjamin, en tegen het huis van
Efraim; zodat het Israel zeer bang werd. **10** Toen riepen de
kinderen Israels tot den HEERE, zeggende: Wij hebben
tegen U gezondigd, zo omdat wij onzen God hebben
verlaten, als dat wij de Baals gediend hebben. **11** Maar de
HEERE zeide tot de kinderen Israels: Heb Ik u niet van de
Egyptenaren, en van de Amorieten, en van de kinderen
Ammons, en van de Filistijnen, **12** En de Sidoniers, en
Amalekieten, en Maonieten, die u onderdrukten, toen gij
tot Mij riept, alsdan uit hun hand verlost? **13** Nochtans
hebt gij Mij verlaten, en andere goden gediend; daarom
zal Ik u niet meer verlossen. **14** Gaat henen, roept tot de
goden, die gij verkoren hebt; laten die u verlossen, ter tijd
uwer benauwdheid. **15** Maar de kinderen Israels zeiden tot
den HEERE: Wij hebben gezondigd; doe Gij ons, naar
alles, wat goed is in Uw ogen; alleenlijk verlos ons toch
te dezen dage! **16** En zij deden de vreemde goden uit
hun midden weg, en dienden den HEERE. Toen werd
Zijn ziel verdrietig over den arbeid van Israel. **17** En de
kinderen Ammons werden bijeengeroepen, en legerden
zich in Gilead; daarentegen werden de kinderen Israels
vergaderd, en legerden zich te Mizpa. **18** Toen zeide het
volk, de oversten van Gilead, de een tot den ander: Wie is
de man, die beginnen zal te strijden tegen de kinderen
Ammons? die zal tot een hoofd zijn over alle inwoners van
Gilead.

11 Jeftha nu, de Gileadiet, was een strijdbaar held,
maar hij was een hoerekind; doch Gilead had Jeftha
gegenereerd. **2** Gileads huisvrouw baarde hem ook zonen;
en de zonen dezer vrouw, groot geworden zijnde, stieten
Jeftha uit, en zeiden tot hem: Gij zult in het huis onzes
vaders niet erven, want gij zijt een zoon van een andere
vrouw. **3** Toen vlood Jeftha voor het aangezicht zijner
broederen, en woonde in het land Tob; en ijdele mannen
vergaderden zich tot Jeftha, en togen met hem uit. **4** En
het geschiedde, na enige dagen, dat de kinderen Ammons
tegen Israel krijgden. **5** Zo geschiedde het, als de kinderen
Ammons tegen Israel krijgden, dat de oudsten van Gilead
heengingen, om Jeftha te halen uit het land van Tob. **6** En
zij zeiden tot Jeftha: Kom, en wees ons tot een overste,
opdat wij strijden tegen de kinderen Ammons. **7** Maar
Jeftha zeide tot de oudsten van Gilead: Hebt gijlieden mij
niet gehaat, en mij uit mijn vaders huis verstoten? waarom
zijt gij dan nu tot mij gekomen, terwijl gij in benauwdheid
zijt? **8** En de oudsten van Gilead zeiden tot Jeftha: Daarom
zijn wij nu tot u wedergekomen, dat gij met ons trekt,
en tegen de kinderen Ammons strijdt; en gij zult ons tot
een hoofd zijn, over alle inwoners van Gilead. **9** Toen
zeide Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo gijlieden mij
wederhaalt, om te strijden tegen de kinderen Ammons, en
de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan
tot een hoofd zijn? **10** En de oudsten van Gilead zeiden tot
Jeftha: De HEERE zij toehoorder tussen ons, indien wij
niet alzo naar uw woord doen. **11** Alzo ging Jeftha met de
oudsten van Gilead, en het volk stelde hem tot een hoofd
en overste over zich. En Jeftha sprak al zijn woorden
voor het aangezicht des HEEREN te Mizpa. **12** Voorts
zond Jeftha boden tot den koning der kinderen Ammons,
zeggende: Wat hebben ik en gij met elkander te doen, dat
gij tot mij gekomen zijt, om tegen mijn land te krijgen? **13**
En de koning der kinderen Ammons zeide tot de boden
van Jeftha: Omdat Israel, als hij uit Egypte optoog, mijn
land genomen heeft, van de Arnon af tot aan de Jabbok,
en tot aan de Jordaan; zo geef mij dat nu weder met vrede.
14 Maar Jeftha voer wijders voort, en zond boden tot den
koning der kinderen Ammons. **15** En hij zeide tot hem:
Zo zegt Jeftha: Israel heeft het land der Moabieten, en
het land der kinderen Ammons niet genomen; **16** Want
als zij uit Egypte optogen, zo wandelde Israel door de
woestijn tot aan de Schelfzee, en kwam te Kades. **17** En
Israel zond boden tot de koning der Edomieten, zeggende:
Laat mij toch door uw land doortrekken; maar de koning
der Edomieten gaf geen gehoor. En hij zond ook tot de
koning der Moabieten, die ook niet wilde. Alzo bleef Israel
in Kades. **18** Daarna wandelde hij in de woestijn, en toog
om het land der Edomieten en het land der Moabieten, en
kwam van den opgang der zon aan het land der Moabieten,
en zij legerden zich op gene zijde van de Arnon; maar
zij kwamen niet binnen de landpale der Moabieten; want
de Arnon is de landpale der Moabieten. **19** Maar Israel
zond boden tot Sihon, den koning der Amorieten, koning
van Hesbon, en Israel zeide tot hem: Laat ons toch door
uw land doortrekken tot aan mijn plaats. **20** Doch Sihon
betrouwde Israel niet door zijn landpale door te trekken;
maar Sihon verzamelde al zijn volk, en zij legerden zich te
Jaza; en hij streed tegen Israel. **21** En de HEERE, de God
Israels, gaf Sihon met al zijn volk in de hand van Israel,
dat zij hen sloegen; alzo nam Israel erfelijk in het ganse
land der Amorieten, die in datzelve land woonden. **22** En
zij namen erfelijk in de ganse landpale der Amorieten, van
de Arnon af tot aan de Jabbok, en van de woestijn tot aan
de Jordaan. **23** Zo heeft nu de HEERE, de God Israels,
de Amorieten voor het aangezicht van zijn volk Israel uit
de bezitting verdreven; en zoudt gij hunlieder erfgenaam

zijn? 24 Zoudt gij niet dengene erven, dien uw god Kamos
voor u uit de bezitting verdreef? Alzo zullen wij al dengene
erven, dien de HEERE, onze God, voor ons aangezicht
uit de bezitting verdrijft. 25 Nu voorts, zijt gij veel beter
dan Balak, de zoon van Zippor, de koning der Moabieten?
heeft hij ooit met Israel getwist? heeft hij ook ooit tegen
hen gekrijgd? 26 Terwijl Israel driehonderd jaren gewoond
heeft in Hesbon, en in haar stedekens, en in Aroer, en in al
de stedekens, en in al de steden, die aan de zijde van de
Arnon zijn; waarom hebt gij het dan in die tijd niet gered?
27 Ook heb ik tegen u niet gezondigd, maar gij doet kwalijk
bij mij, dat gij tegen mij krijgt; de HEERE, Die Rechter
is, richte heden tussen de kinderen Israels en tussen
de kinderen Ammons! 28 Maar de koning der kinderen
Ammons hoorde niet naar de woorden van Jeftha, die
hij tot hem gezonden had. 29 Toen kwam de Geest des
HEEREN op Jeftha, dat hij Gilead en Manasse doortrok;
want hij trok door tot Mizpa in Gilead, en van Mizpa in
Gilead trok hij door tot de kinderen Ammons. 30 En Jeftha
beloofde den HEERE een gelofte, en zeide: Indien Gij de
kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult geven; 31
Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn huis mij
tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de kinderen
Ammons wederkom, dat zal des HEEREN zijn, en ik zal
het offeren ten brandoffer. 32 Alzo trok Jeftha door naar
de kinderen Ammons, om tegen hen te strijden; en de
HEERE gaf hen in zijn hand. 33 En hij sloeg hen van Aroer
af tot daar gij komt te Minnith, twintig steden, en tot aan
Abel-Keramim, met een zeer groten slag. Alzo werden de
kinderen Ammons ten ondergebracht voor het aangezicht
der kinderen Israels. 34 Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn
huis kwam, ziet, zo ging zijn dochter uit hem tegemoet,
met trommelen en met reien. Zij nu was alleen, een enig
kind; hij had uit zich anders geen zoon of dochter. 35 En
het geschiedde, als hij haar zag, zo verscheurde hij zijn
klederen, en zeide: Ach, mijn dochter! gij hebt mij ganselijk
nedergebogen, en gij zijt onder degenen, die mij beroeren;
want ik heb mijn mond opengedaan tot den HEERE, en ik
zal niet kunnen teruggaan. 36 En zij zeide tot hem: Mijn
vader! hebt gij uw mond opengedaan tot den HEERE,
doe mij, gelijk als uit uw mond gegaan is; naardien u de
HEERE volkomene wraak gegeven heeft van uw vijanden,
van de kinderen Ammons. 37 Voorts zeide zij tot haar
vader: Laat deze zaak aan mij geschieden: Laat twee
maanden van mij af, dat ik heenga, en ga tot de bergen, en
bewene mijn maagdom, ik en mijn gezellinnen. 38 En hij
zeide: Ga heen; en hij liet haar twee maanden gaan. Toen
ging zij heen met haar gezellinnen, en beweende haar
maagdom op de bergen. 39 En het geschiedde ten einde
van twee maanden dat zij tot haar vader wederkwam, die
aan haar volbracht zijn gelofte, die hij beloofd had; en zij
heeft geen man bekend. Voorts werd het een gewoonheid
in Israel, 40 Dat de dochteren Israels van jaar tot jaar
heengingen, om de dochter van Jeftha, de Gileadiet, aan
te spreken, vier dagen in het jaar.

12 Toen werden de mannen van Efraim bijeengeroepen,
en trokken over naar het noorden; en zij zeiden tot
Jeftha: Waarom zijt gij doorgetogen om te strijden tegen de
kinderen Ammons, en hebt ons niet geroepen, om met u
te gaan? wij zullen uw huis met u met vuur verbranden. 2
En Jeftha zeide tot hen: Ik en mijn volk waren zeer twistig
met de kinderen Ammons; en ik heb ulieden geroepen,
maar gij hebt mij uit hun hand niet verlost. 3 Als ik nu
zag, dat gij niet verlostet, zo stelde ik mijn ziel in mijn
hand, en toog door tot de kinderen Ammons, en de
HEERE gaf hen in mijn hand; waarom zijt gij dan te dezen
dage tot mij opgekomen, om tegen mij te strijden? 4 En
Jeftha vergaderde alle mannen van Gilead, en streed met
Efraim; en de mannen van Gilead sloegen Efraim, want
de Gileadieten, zijnde tussen Efraim en tussen Manasse,
zeiden: Gijlieden zijt vluchtelingen van Efraim. 5 Want
de Gileadieten namen de Efraimieten de veren van de
Jordaan af; en het geschiedde, als de vluchtelingen van
Efraim zeiden: Laat mij overgaan; zo zeiden de mannen
van Gilead tot hem: Zijt gij een Efraimiet? wanneer hij
zeide: Neen; 6 Zo zeiden zij tot hem: Zeg nu Schibboleth;
maar hij zeide: Sibbolet, en kon het alzo niet recht spreken;
zo grepen zij hem, en versloegen hem aan de veren van de
Jordaan, dat te dier tijd van Efraim vielen twee en veertig
duizend. 7 Jeftha nu richtte Israel zes jaren; en Jeftha,
de Gileadiet, stierf, en werd begraven in de steden van
Gilead. 8 En na hem richtte Israel Ebzan, van Bethlehem.
9 En hij had dertig zonen; en hij zond dertig dochteren
naar buiten, en bracht dertig dochteren van buiten in voor
zijn zonen; en hij richtte Israel zeven jaren. 10 Toen stierf
Ebzan, en werd begraven te Bethlehem. 11 En na hem
richtte Israel Elon, de Zebuloniet, en hij richtte Israel tien
jaren. 12 En Elon, de Zebuloniet, stierf, en werd begraven
te Ajalon, in het land van Zebulon. 13 En na hem richtte
Israel Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet. 14 En
hij had veertig zonen, en dertig zoons zonen, rijdende op
zeventig ezelveulens; en hij richtte Israel acht jaren. 15
Toen stierf Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet; en
hij werd begraven te Pirhathon, in het land van Efraim, op
den berg van den Amalekiet.

13 En de kinderen Israels voeren voort te doen, dat
kwaad was in de ogen des HEEREN; zo gaf de
HEERE hen in de hand der Filistijnen veertig jaren. 2
En er was een man van Zora, uit het geslacht van een
Daniet, wiens naam was Manoach; en zijn huisvrouw was
onvruchtbaar en baarde niet. 3 En een Engel des HEEREN
verscheen aan deze vrouw, en Hij zeide tot haar: Zie nu,
gij zijt onvruchtbaar, en hebt niet gebaard; maar gij zult
zwanger worden, en een zoon baren. 4 Zo wacht u toch
nu, en drink geen wijn noch sterken drank, en eet niets
onreins. 5 Want zie, gij zult zwanger worden, en een zoon
baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want
dat knechtje zal een Nazireer Gods zijn, van moeders buik
af; en hij zal beginnen Israel te verlossen uit der Filistijnen
hand. 6 Toen kwam deze vrouw in, en sprak tot haar
man, zeggende: Er kwam een Man Gods tot mij, Wiens

aangezicht was als het aangezicht van een Engel Gods,
zeer vreselijk; en ik vraagde Hem niet, van waar Hij was,
en Zijn naam gaf Hij mij niet te kennen. 7 Maar Hij zeide
tot mij: Zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren;
zo drink nu geen wijn noch sterken drank, en eet niets
onreins; want dat knechtje zal een Nazireer Gods zijn, van
moeders buik af tot op de dag zijns doods. 8 Toen aanbad
Manoach den HEERE vuriglijk, en zeide: Och, HEERE! dat
toch de Man Gods, Dien Gij gezonden hebt, weder tot ons
kome, en ons lere, wat wij dat knechtje doen zullen, dat
geboren zal worden. 9 En God verhoorde de stem van
Manoach; en de Engel Gods kwam wederom tot de vrouw.
Zij nu zat in het veld, doch haar man Manoach was niet bij
haar. 10 Zo haastte de vrouw, en liep, en gaf het haar
man te kennen; en zij zeide tot hem: Zie, die Man is mij
verschenen, Welke op dien dag tot mij kwam. 11 Toen
stond Manoach op, en ging zijn huisvrouw na; en hij kwam
tot dien Man, en zeide tot Hem: Zijt gij die Man, Dewelke
tot deze vrouw gesproken hebt? En Hij zeide: Ik ben het.
12 Toen zeide Manoach: Nu, dat Uw woorden komen; maar
wat zal des knechtjes wijze en zijn werk zijn? 13 En de
Engel des HEEREN zeide tot Manoach: Van alles, wat Ik
tot de vrouw gezegd heb, zal zij zich wachten. 14 Zij zal niet
eten van iets, dat van de wijnstok des wijns voortkomt; en
wijn en sterke drank zal zij niet drinken, noch iets onreins
eten; al wat Ik haar geboden heb, zal zij onderhouden.
15 Toen zeide Manoach tot den Engel des HEEREN:
Laat ons U toch ophouden, en een geitenbokje voor Uw
aangezicht bereiden. 16 Maar de Engel des HEEREN
zeide tot Manoach: Indien gij Mij zult ophouden, Ik zal van
uw brood niet eten; en indien gij een brandoffer zult doen,
dat zult gij den HEERE offeren. Want Manoach wist niet,
dat het een Engel des HEEREN was. 17 En Manoach
zeide tot den Engel des HEEREN: Wat is Uw naam, opdat
wij U vereren, wanneer Uw woord zal komen. 18 En de
Engel des HEEREN zeide tot hem: Waarom vraagt gij dus
naar Mijn naam? Die is toch Wonderlijk. 19 Toen nam
Manoach een geitenbokje, en het spijsoffer, en offerde het
op den rotssteen, den HEERE. En Hij handelde wonderlijk
in Zijn doen; en Manoach en zijn huisvrouw zagen toe. 20
En het geschiedde, als de vlam van het altaar opvoer naar
den hemel, zo voer de Engel des HEEREN op in de vlam
des altaars. Als Manoach en zijn huisvrouw dat zagen,
zo vielen zij op hun aangezichten ter aarde. 21 En de
Engel des HEEREN verscheen niet meer aan Manoach,
en aan zijn huisvrouw. Toen bekende Manoach, dat het
een Engel des HEEREN was. 22 En Manoach zeide tot
zijn huisvrouw: Wij zullen zekerlijk sterven, omdat wij God
gezien hebben. 23 Maar zijn huisvrouw zeide tot hem: Zo
de HEERE lust had ons te doden, Hij had het brandoffer
en spijsoffer van onze hand niet aangenomen, noch ons
dit alles getoond, noch ons om dezen tijd laten horen,
zulks als dit is. 24 Daarna baarde deze vrouw een zoon,
en zij noemde zijn naam Simson; en dat knechtje werd
groot, en de HEERE zegende het. 25 En de Geest des
HEEREN begon hem bij wijlen te drijven in het leger van
Dan, tussen Zora en tussen Esthaol.

14 En Simson ging af naar Thimnath, en gezien
hebbende een vrouw te Thimnath, van de dochteren
der Filistijnen, 2 Zo ging hij opwaarts, en gaf het zijn vader
en zijn moeder te kennen, en zeide: Ik heb een vrouw
gezien te Thimnath, van de dochteren der Filistijnen; nu
dan, neem mij die tot een vrouw. 3 Maar zijn vader zeide
tot hem, mitsgaders zijn moeder: Is er geen vrouw onder
de dochteren uwer broeders, en onder al mijn volk, dat gij
heengaat, om een vrouw te nemen van de Filistijnen, die
onbesnedenen? En Simson zeide tot zijn vader: Neem mij
die, want zij is bevallig in mijn ogen. 4 Zijn vader nu en
zijn moeder wisten niet, dat dit van den HEERE was, dat
hij gelegenheid zocht van de Filistijnen; want de Filistijnen
heersten te dier tijd over Israel. 5 Alzo ging Simson, met
zijn vader en zijn moeder, henen af naar Thimnath. Als zij
nu kwamen tot aan de wijngaarden van Thimnath, ziet
daar, een jonge leeuw, brullende hem tegemoet. 6 Toen
werd de Geest des HEEREN vaardig over hem, dat hij
hem van een scheurde, gelijk men een bokje van een
scheurt, en er was niets in zijn hand; doch hij gaf zijn vader
en zijn moeder niet te kennen, wat hij gedaan had. 7 En hij
kwam af, en sprak tot de vrouw; en zij beviel in Simsons
ogen. 8 En na sommige dagen kwam hij weder, om haar
te nemen; toen week hij af, om het aas van de leeuw te
bezien, en ziet, een bijenzwerm was in het lichaam van
den leeuw, met honig. 9 En hij nam dien in zijn handen,
en ging voort, al gaande en etende; en hij ging tot zijn
vader en tot zijn moeder, en gaf hun daarvan, en zij aten;
doch hij gaf hun niet te kennen, dat hij den honig uit het
lichaam van den leeuw genomen had. 10 Als nu zijn vader
afgekomen was tot die vrouw, zo maakte Simson aldaar
een bruiloft, want alzo plachten de jongelingen te doen.
11 En het geschiedde, als zij hem zagen, zo namen zij
dertig metgezellen, die bij hem zouden zijn. 12 Simson
dan zeide tot hen: Ik zal nu ulieden een raadsel te raden
geven; indien gij mij dat in de zeven dagen dezer bruiloft
wel zult verklaren en uitvinden, zo zal ik ulieden geven
dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen. 13
En indien gij het mij niet zult kunnen verklaren, zo zult
gijlieden mij geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig
wisselklederen. En zij zeiden tot hem: Geef uw raadsel te
raden, en laat het ons horen. 14 En hij zeide tot hen: Spijze
ging uit van den eter, en zoetigheid ging uit van de sterke.
En zij konden dat raadsel in drie dagen niet verklaren. 15
Daarna geschiedde het op den zevenden dag, dat zij tot de
huisvrouw van Simson zeiden: Overreed uw man, dat hij
ons dat raadsel verklare, opdat wij niet misschien u, en het
huis uws vaders, met vuur verbranden. Hebt gijlieden ons
genodigd, om het onze te bezitten; is het zo niet? 16 En
Simsons huisvrouw weende voor hem en zeide: Gij haat
mij maar, en hebt mij niet lief; gij hebt den kinderen mijns
volks een raadsel te raden gegeven, en hebt het mij niet
verklaard. En hij zeide tot haar: Zie, ik heb het mijn vader
en mijn moeder niet verklaard, zou ik het u dan verklaren?

17 En zij weende voor hem, op den zevenden der dagen in
dewelke zij deze bruiloft hadden; zo geschiedde het op
den zevenden dag, dat hij het haar verklaarde, want zij
perste hem; en zij verklaarde dat raadsel den kinderen
haars volks. 18 Toen zeiden de mannen der stad tot hem,
op den zevenden dag, eer de zon onderging: Wat is zoeter
dan honig? en wat is sterker dan een leeuw? En hij zeide
tot hen: Zo gij met mijn kalf niet hadt geploegd, gij zoudt
mijn raadsel niet hebben uitgevonden. 19 Toen werd de
Geest des HEEREN vaardig over hem, en hij ging af naar
de Askelonieten, en sloeg van hen dertig man; en hij nam
hun gewaad, en gaf de wisselklederen aan degenen, die
dat raadsel verklaard hadden. Doch zijn toorn ontstak, en
hij ging op in zijns vaders huis. 20 En de huisvrouw van
Simson werd zijns metgezels, die hem vergezelschapt
had.

15 En het geschiedde na sommige dagen, in de dagen
van de tarweoogst, dat Simson zijn huisvrouw
bezocht met een geitenbokje, en hij zeide: Laat mij tot
mijn huisvrouw ingaan in de kamer; maar haar vader liet
hem niet toe in te gaan. 2 Want haar vader zeide: Ik sprak
zeker, dat gij haar ganselijk haattet, zo heb ik haar aan uw
metgezel gegeven. Is niet haar kleinste zuster schoner
dan zij? Laat ze u toch zijn in de plaats van haar. 3 Toen
zeide Simson tot henlieden: Ik ben ditmaal onschuldig
van de Filistijnen, wanneer ik aan hen kwaad doe. 4
En Simson ging heen, en ving driehonderd vossen; en
hij nam fakkelen, en keerde staart aan staart, en deed
een fakkel tussen twee staarten in het midden. 5 En hij
stak de fakkelen aan met vuur, en liet ze lopen in het
staande koren der Filistijnen; en hij stak in brand zowel de
korenhopen als het staande koren, zelfs tot de wijngaarden
en olijfbomen toe. 6 Toen zeiden de Filistijnen: Wie heeft
dit gedaan? En men zeide: Simson, de schoonzoon van
den Thimniet, omdat hij zijn huisvrouw heeft genomen, en
heeft haar aan zijn metgezel gegeven. Toen kwamen de
Filistijnen op, en verbrandden haar en haar vader met vuur.
7 Toen zeide Simson tot hen: Zoudt gij alzo doen? Zeker,
als ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden.
8 En hij sloeg hen, den schenkel en de heup, met een
groten slag; en hij ging af, en woonde op de hoogte van de
rots Etam. 9 Toen togen de Filistijnen op, en legerden
zich tegen Juda, en breidden zich uit in Lechi. 10 En de
mannen van Juda zeiden: Waarom zijt gijlieden tegen ons
opgetogen? En zij zeiden: Wij zijn opgetogen om Simson
te binden, om hem te doen, gelijk als hij ons gedaan heeft.
11 Toen kwamen drie duizend mannen af uit Juda tot het
hol der rots Etam, en zeiden tot Simson: Wist gij niet, dat
de Filistijnen over ons heersen? Waarom hebt gij ons dan
dit gedaan? En hij zeide tot hen: Gelijk als zij mij gedaan
hebben, alzo heb ik hunlieden gedaan. 12 En zij zeiden tot
hem: Wij zijn afgekomen om u te binden, om u over te
geven in de hand der Filistijnen. Toen zeide Simson tot
hen: Zweert mij, dat gijlieden op mij niet zult aanvallen. 13
En zij spraken tot hem, zeggende: Neen, maar wij zullen u
wel binden, en u in hunlieder hand overgeven; doch wij
zullen u geenszins doden. En zij bonden hem met twee
nieuwe touwen, en voerden hem op van de rots. 14 Als hij
kwam tot Lechi, zo juichten de Filistijnen hem tegemoet;
maar de Geest des HEEREN werd vaardig over hem; en
de touwen, die aan zijn armen waren, werden als linnen
draden, die van het vuur gebrand zijn, en zijn banden
versmolten van zijn handen. 15 En hij vond een vochtig
ezelskinnebakken, en hij strekte zijn hand uit, en nam het,
en sloeg daarmede duizend man. 16 Toen zeide Simson:
Met een ezelskinnebakken, een hoop, twee hopen, met
een ezelskinnebakken heb ik duizend man geslagen. 17
En het geschiedde, als hij geeindigd had te spreken, zo
wierp hij het kinnebakken uit zijn hand, en hij noemde
dezelve plaats Ramath-Lechi. 18 Als nu hem zeer dorstte,
zo riep hij tot den HEERE, en zeide: Gij hebt door de hand
van Uw knecht dit grote heil gegeven; zou ik dan nu van
dorst sterven, en vallen in de hand dezer onbesnedenen?
19 Toen kloofde God de holle plaats, die in Lechi is, en
er ging water uit van dezelve, en hij dronk. Toen kwam
zijn geest weder, en hij werd levend. Daarom noemde hij
haar naam: De fontein des aanroepers, die in Lechi is, tot
op dezen dag. 20 En hij richtte Israel, in de dagen der
Filistijnen, twintig jaren.

16 Simson nu ging heen naar Gaza; en hij zag aldaar
een vrouw, die een hoer was; en hij ging tot haar
in. 2 Toen werd de Gazieten gezegd: Simson is hier in
ingekomen; zo gingen zij rondom, en legden hem den
gansen nacht lagen in de stadspoort; doch zij hielden zich
den gansen nacht stil, zeggende: Tot aan het morgenlicht,
dan zullen wij hem doden. 3 Maar Simson lag tot
middernacht toe; toen stond hij op ter middernacht, en
hij greep de deuren der stadspoort met de beide posten,
en nam ze weg met den grendelboom, en legde ze op
zijn schouderen, en droeg ze opwaarts op de hoogte
des bergs, die in het gezicht van Hebron is. 4 En het
geschiedde daarna, dat hij een vrouw lief kreeg, aan de
beek Sorek, welker naam was Delila. 5 Toen kwamen
de vorsten der Filistijnen tot haar op, en zeiden tot haar:
Overreed hem, en zie, waarin zijn grote kracht zij, en
waarmede wij hem zouden machtig worden, en hem
binden, om hem te plagen; zo zullen wij u geven, een
iegelijk, duizend en honderd zilverlingen. 6 Delila dan
zeide tot Simson: Verklaar mij toch, waarin uw grote kracht
zij, en waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden,
dat men u plage. 7 En Simson zeide tot haar: Indien zij
mij bonden met zeven verse zelen, die niet verdroogd
zijn, zo zou ik zwak worden, en wezen als een ander
mens. 8 Toen brachten de vorsten der Filistijnen tot haar
op zeven verse zelen, die niet verdroogd waren; en zij
bond hem daarmede. 9 De achterlage nu zat bij haar in
een kamer. Zo zeide zij tot hem: De Filistijnen over u,
Simson! Toen verbrak hij de zelen, gelijk als een snoertje
van grof vlas verbroken wordt, als het vuur riekt. Alzo
werd zijn kracht niet bekend. 10 Toen zeide Delila tot
Simson: Zie, gij hebt met mij gespot, en leugenen tot
mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede gij zoudt

kunnen gebonden worden? **11** En hij zeide tot haar: Indien
zij mij vastbonden met nieuwe touwen, met dewelke geen
werk gedaan is, zo zou ik zwak worden, en wezen als
een ander mens. **12** Toen nam Delila nieuwe touwen,
en bond hem daarmede, en zeide tot hem: De Filistijnen
over u, Simson! (De achterlage nu was zittende in een
kamer.) Toen verbrak hij ze van zijn armen als een draad.
13 En Delila zeide tot Simson: Tot hiertoe hebt gij met mij
gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch
nu, waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden. En
hij zeide tot haar: Indien gij de zeven haarlokken mijns
hoofds vlochtet aan een weversboom. **14** En zij maakte ze
vast met een pin, en zeide tot hem: De Filistijnen over u,
Simson! Toen waakte hij op uit zijn slaap, en nam weg de
pin der gevlochten haarlokken, en den weversboom. **15**
Toen zeide zij tot hem: Hoe zult gij zeggen: Ik heb u lief,
daar uw hart niet met mij is? Gij hebt nu driemaal met mij
gespot, en mij niet verklaard, waarin uw grote kracht zij.
16 En het geschiedde, als zij hem alle dagen met haar
woorden perste, en hem moeilijk viel, dat zijn ziel verdrietig
werd tot stervens toe; **17** Zo verklaarde hij haar zijn ganse
hart, en zeide tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn
hoofd gekomen, want ik ben een Nazireer Gods van mijn
moeders buik af; indien ik geschoren wierd, zo zou mijn
kracht van mij wijken, en ik zou zwak worden, en wezen
als alle de mensen. **18** Als nu Delila zag, dat hij haar zijn
ganse hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de
vorsten der Filistijnen, zeggende: Komt ditmaal op, want
hij heeft mij zijn ganse hart verklaard. En de vorsten der
Filistijnen kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun
hand. **19** Toen deed zij hem slapen op haar knieen, en riep
een man en liet hem de zeven haarlokken zijns hoofds
afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week
van hem. **20** En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson!
En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal
uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij
wist niet, dat de HEERE van hem geweken was. **21** Toen
grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en
zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee
koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.
22 En het haar zijns hoofds begon weder te wassen, gelijk
toen hij geschoren werd. **23** Toen verzamelden zich de
vorsten der Filistijnen, om hun god Dagon een groot offer
te offeren, en tot vrolijkheid; en zij zeiden: Onze god heeft
onze vijand Simson in onze hand gegeven. **24** Desgelijks
als hem het volk zag, loofden zij hun god, want zij zeiden:
Onze god heeft in onze hand gegeven onzen vijand, en
die ons land verwoestte, en die onzer verslagenen velen
maakte! **25** En het geschiedde, als hun hart vrolijk was,
dat zij zeiden: Roept Simson, dat hij voor ons spele. En
zij riepen Simson uit het gevangenhuis; en hij speelde
voor hun aangezichten, en zij deden hem staan tussen de
pilaren. **26** Toen zeide Simson tot den jongen, die hem bij
de hand hield: Laat mij gaan, dat ik de pilaren betaste, op
dewelke het huis gevestigd is, dat ik daaraan leune. **27** Het
huis nu was vol mannen en vrouwen; ook waren daar alle
vorsten der Filistijnen; en op het dak waren omtrent drie
duizend mannen en vrouwen, die toezagen, als Simson
speelde. **28** Toen riep Simson tot den HEERE, en zeide:
Heere, HEERE! gedenk toch mijner, en sterk mij toch
alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn
twee ogen aan de Filistijnen wreke. **29** En Simson vatte de
twee middelste pilaren, op dewelke het huis was gevestigd,
en waarop het steunde, de enen met zijn rechterhand, en
den anderen met zijn linkerhand; **30** En Simson zeide:
Mijn ziel sterve met de Filistijnen; en hij boog zich met
kracht, en het huis viel op de vorsten, en op al het volk,
dat daarin was. En de doden, die hij in zijn sterven gedood
heeft, waren meer, dan die hij in zijn leven gedood had. **31**
Toen kwamen zijn broeders af, en het ganse huis zijns
vaders, en namen hem op, en brachten hem opwaarts, en
begroeven hem tussen Zora en tussen Esthaol, in het graf
van zijn vader Manoach; hij nu had Israel gericht twintig
jaren.

17 En er was een man van het gebergte van Efraim,
wiens naam was Micha. **2** Die zeide tot zijn moeder:
De duizend en honderd zilverlingen, die u ontnomen zijn,
om dewelke gij gevloekt hebt, en ook voor mijn oren
gesproken hebt, zie, dat geld is bij mij, ik heb dat genomen.
Toen zeide zijn moeder: Gezegend zij mijn zoon den
HEERE! **3** Alzo gaf hij aan zijn moeder de duizend en
honderd zilverlingen weder. Doch zijn moeder zeide: Ik heb
dat geld den HEERE ganselijk geheiligd van mijn hand,
voor mijn zoon, om een gesneden beeld en een gegoten
beeld te maken; zo zal ik het u nu wedergeven. **4** Maar
hij gaf dat geld aan zijn moeder weder. En zijn moeder
nam tweehonderd zilverlingen, en gaf ze den goudsmid,
die maakte daarvan een gesneden beeld en een gegoten
beeld; dat was in het huis van Micha. **5** En de man Micha
had een godshuis; en hij maakte een efod, en terafim, en
vulde de hand van een uit zijn zonen, dat hij hem tot een
priester ware. **6** In diezelve dagen was er geen koning in
Israel; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen. **7**
Nu was er een jongeling van Bethlehem-Juda, van het
geslacht van Juda; deze was een Leviet, en verkeerde
aldaar als vreemdeling. **8** En deze man was uit die stad,
uit Bethlehem-Juda getogen, om te verkeren, waar hij
gelegenheid zou vinden. Als hij nu kwam aan het gebergte
van Efraim tot aan het huis van Micha, om zijn weg te
gaan, **9** Zo zeide Micha tot hem: Van waar komt gij? En hij
zeide tot hem: Ik ben een Leviet, van Bethlehem-Juda, en
ik wandel, om te verkeren, waar ik gelegenheid zal vinden.
10 Toen zeide Micha tot hem: Blijf bij mij, en wees mij tot
een vader en tot een priester; en ik zal u jaarlijks geven
tien zilverlingen, en orde van klederen, en uw leeftocht;
alzo ging de Leviet met hem. **11** En de Leviet bewilligde bij
dien man te blijven; en de jongeling was hem als een van
zijn zonen. **12** En Micha vulde de hand van den Leviet, dat
hij hem tot een priester wierd; alzo was hij in het huis van
Micha. **13** Toen zeide Micha: Nu weet ik, dat de HEERE mij
weldoen zal, omdat ik dezen Leviet tot een priester heb.

18 In die dagen was er geen koning in Israel; en in
dezelve dagen zocht de stam der Danieten voor
zich een erfenis om te wonen; want hun was tot op dien
dag onder de stammen van Israel niet genoegzaam ter
erfenis toegevallen. **2** Zo zonden de kinderen van Dan
uit hun geslacht vijf mannen uit hun einden, mannen, die
strijdbaar waren, van Zora en van Esthaol, om het land te
verspieden, en dat te doorzoeken; en zij zeiden tot hen:
Gaat, doorzoekt het land. En zij kwamen aan het gebergte
van Efraim, tot aan het huis van Micha, en vernachtten
aldaar. **3** Zijnde bij het huis van Micha, zo kenden zij de
stem van den jongeling, den Leviet; en zij weken daarheen,
en zeiden tot hem: Wie heeft u hier gebracht, en wat
doet gij alhier, en wat hebt gij hier? **4** En hij zeide tot
hen: Zo en zo heeft Micha mij gedaan; en hij heeft mij
gehuurd, en ik ben hem tot een priester. **5** Toen zeiden zij
tot hem: Vraag toch God, dat wij mogen weten, of onze
weg, op welken wij wandelen, voorspoedig zal zijn. **6** En
de priester zeide tot hen: Gaat in vrede; uw weg, welke gij
zult heentrekken, is voor den HEERE. **7** Toen gingen die
vijf mannen heen, en kwamen te Lais; en zij zagen het
volk, hetwelk in derzelver midden was, zijnde gelegen in
zekerheid, naar de wijze der Sidoniers, stil en zeker zijnde;
en daar was geen erfheer, die iemand om enige zaak
schande aandeed in dat land; ook waren zij verre van de
Sidoniers, en hadden niets te doen met enigen mens. **8**
En zij kwamen tot hun broederen te Zora en te Esthaol, en
hun broeders zeiden tot hen: Wat zegt gijlieden? **9** En zij
zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken; want wij
hebben dat land bezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt gij
dan stil zijn? Weest niet lui om te trekken, dat gij henen
inkomt, om dat land in erfelijke bezitting te nemen; **10** (Als
gij daarhenen komt, zo zult gij komen tot een zorgeloos
volk, en dat land is wijd van ruimte) want God heeft het in
uw hand gegeven; een plaats, alwaar geen gebrek is van
enig ding, dat op de aarde is. **11** Toen reisden van daar
uit het geslacht der Danieten, van Zora en van Esthaol,
zeshonderd man, aangegord met krijgswapenen. **12** En
zij togen op, en legerden zich bij Kirjath-Jearim, in Juda;
daarom noemden zij deze plaats, Machane-Dan, tot op
dezen dag; ziet, het is achter Kirjath-Jearim. **13** En van
daar togen zij door naar het gebergte van Efraim, en zij
kwamen tot aan het huis van Micha. **14** Toen antwoordden
de vijf mannen, die gegaan waren om het land van Lais te
verspieden, en zeiden tot hun broederen: Weet gijlieden
ook, dat in die huizen een efod is, en terafim, en een
gesneden en een gegoten beeld? Zo weet nu, wat u te
doen zij. **15** Toen weken zij daarheen, en kwamen aan het
huis van den jongeling, den Leviet, ten huize van Micha;
en zij vraagden hem naar vrede. **16** En de zeshonderd
mannen, die van de kinderen van Dan waren, met hun
krijgswapenen aangegord, bleven staan aan de deur van
de poort. **17** Maar de vijf mannen, die gegaan waren om
het land te verspieden, gingen op, kwamen daarhenen in,
en namen weg het gesneden beeld, en den efod, en de
terafim, en het gegoten beeld; de priester nu bleef staan
aan de deur van de poort, met de zeshonderd mannen,
die met krijgswapenen aangegord waren. **18** Als die nu
ten huize van Micha waren ingegaan, en het gesneden
beeld, den efod, en de terafim, en het gegoten beeld
weggenomen hadden, zo zeide de priester tot hen: Wat
doet gijlieden? **19** En zij zeiden tot hem: Zwijg, leg uw
hand op uw mond, en ga met ons, en wees ons tot een
vader en tot een priester! Is het beter, dat gij een priester
zijt voor het huis van een man, of dat gij een priester zijt
voor een stam, en een geslacht in Israel? **20** Toen werd
het hart van den priester vrolijk, en hij nam den efod, en de
terafim, en het gesneden beeld, en hij kwam in het midden
des volks. **21** Alzo keerden zij zich, en togen voort; en zij
stelden de kinderkens, en het vee, en de bagage voor
zich. **22** Als zij nu verre van Micha's huis gekomen waren,
zo werden de mannen, zijnde in de huizen, die bij het huis
van Micha waren, bijeengeroepen, en zij achterhaalden
de kinderen van Dan. **23** En zij riepen de kinderen van
Dan na; dewelke hun aangezichten omkeerden, en zeiden
tot Micha: Wat is u, dat gij bijeengeroepen zijt? **24** Toen
zeide hij: Gijlieden hebt mijn goden, die ik gemaakt had,
weggenomen, mitsgaders den priester, en zijt weggegaan;
wat heb ik nu meer? Wat is het dan, dat gij tot mij zegt:
Wat is u? **25** Maar de kinderen van Dan zeiden tot hem:
Laat uw stem bij ons niet horen, opdat niet misschien
mannen, van bitteren gemoede, op u aanvallen, en gij uw
leven verliest, en het leven van uw huis. **26** Alzo gingen de
kinderen van Dan huns weegs; en Micha, ziende, dat zij
sterker waren dan hij, zo keerde hij om, en kwam weder
tot zijn huis. **27** Zij dan namen wat Micha gemaakt had, en
den priester, die hij gehad had, en kwamen te Lais, tot een
stil en zeker volk, en sloegen hen met de scherpte des
zwaards, en de stad verbrandden zij met vuur. **28** En er
was niemand, die hen verloste; want zij was verre van
Sidon, en zij hadden niets met enigen mens te doen; en zij
lag in het dal, dat bij Beth-Rechob is. Daarna herbouwden
zij de stad, en woonden daarin. **29** En zij noemden den
naam der stad Dan, naar den naam huns vaders Dan, die
aan Israel geboren was; hoewel de naam dezer stad te
voren Lais was. **30** En de kinderen van Dan richtten voor
zich dat gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van
Gersom, den zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren
priesters voor den stam der Danieten, tot den dag toe, dat
het land gevankelijk is weggevoerd. **31** Alzo stelden zij
onder zich het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt
had, al de dagen, dat het huis Gods te Silo was.

19 Het geschiedde ook in die dagen, als er geen
koning was in Israel, dat er een Levietisch man
was, verkerende als vreemdeling aan de zijden van het
gebergte van Efraim, die zich een vrouw, een bijwijf, nam
van Bethlehem-Juda. **2** Maar zijn bijwijf hoereerde, bij hem
zijnde, en toog van hem weg naar haars vaders huis, tot
Bethlehem-Juda; en zij was aldaar enige dagen, te weten
vier maanden. **3** En haar man maakte zich op, en toog
haar na, om naar haar hart te spreken, om haar weder
te halen; en zijn jongen was bij hem, en een paar ezels.

En zij bracht hem in het huis haars vaders. En als de
vader van de jonge vrouw hem zag, werd hij vrolijk over
zijn ontmoeting. **4** En zijn schoonvader, de vader van de
jonge vrouw, behield hem, dat hij drie dagen bij hem bleef;
en zij aten en dronken, en vernachtten aldaar. **5** Op den
vierden dag nu geschiedde het, dat zij des morgens vroeg
op waren, en hij opstond om weg te trekken; toen zeide de
vader van de jonge dochter tot zijn schoonzoon: Sterk
uw hart met een bete broods, en daarna zult gijlieden
wegtrekken. **6** Zo zaten zij neder, en zij beiden aten te
zamen, en dronken. Toen zeide de vader van de jonge
vrouw tot den man: Bewillig toch en vernacht, en laat
uw hart vrolijk zijn. **7** Maar de man stond op, om weg te
trekken. Toen drong hem zijn schoonvader, dat hij aldaar
wederom vernachtte. **8** Als hij op den vijfden dag des
morgens vroeg op was, om weg te trekken, zo zeide de
vader van de jonge vrouw: Sterk toch uw hart. En zij
vertoefden, totdat de dag zich neigde; en zij beiden aten te
zamen. **9** Toen maakte de man zich op, om weg te trekken,
hij, en zijn bijwijf, en zijn jongen; en zijn schoonvader, de
vader van de jonge vrouw, zeide: Zie toch, de dag heeft
afgenomen, dat het avond zal worden, vernacht toch; zie,
de dag legert zich, vernacht hier, en laat uw hart vrolijk zijn,
en maak u morgen vroeg op uws weegs, en ga naar uw
tent. **10** Doch de man wilde niet vernachten, maar stond
op, en trok weg, en kwam tot tegenover Jebus (dewelke is
Jeruzalem), en met hem het paar gezadelde ezelen; ook
was zijn bijwijf met hem. **11** Als zij nu bij Jebus waren, zo
was de dag zeer gedaald; en de jongen zeide tot zijn heer:
Trek toch voort, en laat ons in deze stad der Jebusieten
wijken, en daarin vernachten. **12** Maar zijn heer zeide tot
hem: Wij zullen herwaarts niet wijken tot een vreemde
stad, die niet is van de kinderen Israels; maar wij zullen
voorttrekken tot Gibea toe. **13** Voorts zeide hij tot zijn
jongen: Ga voort, dat wij tot een van die plaatsen naderen,
en te Gibea of te Rama vernachten. **14** Alzo togen zij
voort, en wandelden; en de zon ging hun onder bij Gibea,
dewelke Benjamins is; **15** En zij weken daarheen, dat zij
inkwamen, om in Gibea te vernachten. Toen hij nu inkwam,
zat hij neder in een straat der stad, want er was niemand,
die hen in huis nam, om te vernachten. **16** En ziet, een
oud man kwam van zijn werk van het veld in den avond,
welke man ook was van het gebergte van Efraim, doch als
vreemdeling verkeerde te Gibea; maar de lieden dezer
plaats waren kinderen van Jemini. **17** Als hij nu zijn ogen
ophief, zo zag hij die reizenden man op de straat der stad;
en de oude man zeide: Waar trekt gij henen, en van waar
komt gij? **18** En hij zeide tot hem: Wij trekken door van
Bethlehem-Juda tot aan de zijden van het gebergte van
Efraim, van waar ik ben; en ik was naar Bethlehem-Juda
getogen, maar ik trek nu naar het huis des HEEREN; en
er is niemand, die mij in huis neemt. **19** Daar toch onze
ezelen zowel stro als voeder hebben, en ook brood en wijn
is voor mij, en voor uw dienstmaagd, en voor de jongen,
die bij uw knechten is; er is aan geen ding gebrek. **20**
Toen zeide de oude man: Vrede zij u! al wat u ontbreekt, is
toch bij mij; alleenlijk vernacht niet op de straat. **21** En hij
bracht hem in zijn huis, en gaf aan de ezelen voeder; en
hun voeten gewassen hebbende, zo aten en dronken zij.
22 Toen zij nu hun hart vrolijk maakten, ziet, zo omringden
de mannen van die stad (mannen, die Belials kinderen
waren) het huis, kloppende op de deur; en zij spraken tot
den ouden man, den heer des huizes, zeggende: Breng
den man, die in uw huis gekomen is, uit, opdat wij hem
bekennen. **23** En de man, de heer des huizes, ging tot
hen uit, en zeide tot hen: Niet, mijn broeders, doet toch zo
kwalijk niet; naardien deze man in mijn huis gekomen is,
zo doet zulke dwaasheid niet. **24** Ziet, mijn dochter die
maagd is, en zijn bijwijf, die zal ik nu uitbrengen, dat gij
die schendt, en haar doet, wat goed is in uw ogen; maar
doet aan dezen man zulk een dwaas ding niet. **25** Maar
de mannen wilden naar hem niet horen. Toen greep de
man zijn bijwijf, en bracht haar uit tot hen daarbuiten; en
zij bekenden haar, en waren met haar bezig den gansen
nacht tot aan den morgen, en lieten haar gaan, als de
dageraad oprees. **26** En deze vrouw kwam tegen het
aanbreken van den morgenstond, en viel neder voor de
deur van het huis des mans, waarin haar heer was, totdat
het licht werd. **27** Als nu haar heer des morgens opstond
en de deuren van het huis opendeed, en uitging om zijns
weegs te gaan, ziet, zo lag de vrouw, zijn bijwijf, aan de
deur van het huis, en haar handen op den dorpel. **28**
En hij zeide tot haar: Sta op, en laat ons trekken; maar
niemand antwoordde. Toen nam hij haar op den ezel, en
de man maakte zich op, en toog naar zijn plaats. **29** Als
hij nu in zijn huis kwam, zo nam hij een mes, en greep
zijn bijwijf, en deelde haar met haar beenderen in twaalf
stukken; en hij zond ze in alle landpalen van Israel. **30** En
het geschiedde, dat al wie het zag, zeide: Zulks is niet
geschied noch gezien, van dien dag af, dat de kinderen
Israels uit Egypteland zijn opgetogen, tot op dezen dag;
legt uw hart daarop, geeft raad en spreekt!

20 Toen togen al de kinderen Israels uit, en de
vergadering verzamelde zich, als een enig man, van
Dan af tot Ber-seba toe, ook het land van Gilead, tot den
HEERE te Mizpa. **2** En uit de hoeken des gansen volks
stelden zich al de stammen van Israel in de vergadering
van het volk Gods, vierhonderd duizend man te voet,
die het zwaard uittrokken. **3** (De kinderen Benjamins nu
hoorden, dat de kinderen Israels opgetogen naar Mizpa.)
En de kinderen Israels zeiden: Spreekt, hoe is dit kwaad
geschied? **4** Toen antwoordde de Levietische man, de man
van de vrouw, die gedood was, en zeide: Ik kwam met mijn
bijwijf te Gibea, dewelke Benjamins is, om te vernachten.
5 En de burgers van Gibea maakten zich tegen mij op,
en omringden tegen mij het huis bij nacht; zij dachten mij
te doden, en mijn bijwijf hebben zij geschonden, dat zij
gestorven is. **6** Toen greep ik mijn bijwijf, en deelde haar,
en zond haar in het ganse land der erfenis van Israel,
omdat zij een schandelijke daad en dwaasheid in Israel
gedaan hadden. **7** Ziet, gij allen zijt kinderen Israels, geeft
hier voor ulieden woord en raad! **8** Toen maakte zich al

het volk op, als een enig man, zeggende: Wij zullen niet
gaan, een ieder naar zijn tent, noch wijken, een ieder naar
zijn huis. **9** Maar nu, dit is de zaak, die wij aan Gibea
zullen doen: tegen haar bij het lot! **10** En wij zullen tien
mannen nemen van honderd, van alle stammen Israels, en
honderd van duizend, en duizend van tienduizend, om
teerkost te nemen voor het volk, opdat zij, komende te
Gibea-Benjamins, haar doen naar al de dwaasheid, die
zij in Israel gedaan heeft. **11** Alzo werden alle mannen
van Israel verzameld tot deze stad, verbonden als een
enig man. **12** En de stammen van Israel zonden mannen
door den gansen stam van Benjamin, zeggende: Wat voor
een kwaad is dit, dat onder ulieden geschied is? **13** Zo
geeft nu die mannen, die kinderen Belials, die te Gibea
zijn, dat wij hen doden, en het kwaad uit Israel wegdoen.
Doch de kinderen van Benjamin wilden niet horen naar de
stem van hun broederen, de kinderen Israels. **14** Maar de
kinderen van Benjamin verzamelden zich uit de steden
naar Gibea, om uit te trekken ten strijde tegen de kinderen
Israels. **15** En de kinderen van Benjamin werden te dien
dage geteld uit de steden, zes en twintig duizend mannen,
die het zwaard uittrokken, behalve dat de inwoners van
Gibea geteld werden, zevenhonderd uitgelezene mannen.
16 Onder al dit volk waren zevenhonderd uitgelezene
mannen, welke links waren; deze allen slingerden met
een steen op een haar, dat het hun niet miste. **17** En
de mannen van Israel werden geteld, behalve Benjamin,
vierhonderd duizend mannen, die het zwaard uittrokken;
deze allen waren mannen van oorlog. **18** En de kinderen
Israels maakten zich op, en togen opwaarts ten huize
Gods, en vraagden God, en zeiden: Wie zal onder ons
vooreerst optrekken ten strijde tegen de kinderen van
Benjamin? En de HEERE zeide: Juda vooreerst. **19** Alzo
maakten zich de kinderen Israels in den morgenstond
op, en legerden zich tegen Gibea. **20** En de mannen van
Israel togen uit ten strijde tegen Benjamin; voorts schikten
de mannen Israels den strijd tegen hen bij Gibea. **21** Toen
togen de kinderen van Benjamin uit van Gibea, en zij
vernielden ter aarde op dien dag van Israel twee en twintig
duizend man. **22** Doch het volk versterkte zich, te weten de
mannen van Israel, en zij beschikten de strijd wederom ter
plaatse, waar zij dien des vorige daags geschikt hadden.
23 En de kinderen Israels togen op, en weenden voor het
aangezicht des HEEREN tot op den avond, en vraagden
den HEERE zeggende: Zal ik weder genaken ten strijde
tegen de kinderen van Benjamin, mijn broeder? En de
HEERE zeide: Trekt tegen hem op. **24** Zo naderden
de kinderen Israels tot de kinderen van Benjamin, des
anderen daags. **25** En die van Benjamin trokken uit hun
tegemoet, uit Gibea, op den tweeden dag, en velden van
de kinderen Israels nog achttien duizend man neder ter
aarde; die allen trokken het zwaard uit. **26** Toen togen alle
kinderen Israels en al het volk op, en kwamen ten huize
Gods, en weenden, en bleven aldaar voor het aangezicht
des HEEREN, en vastten dien dag tot op den avond; en zij
offerden brandofferen en dankofferen voor het aangezicht
des HEEREN. **27** En de kinderen Israels vraagden den
HEERE, want aldaar was de ark des verbonds van God
in die dagen. **28** En Pinehas, de zoon van Eleazar, den
zoon van Aaron, stond voor Zijn aangezicht, in die dagen,
zeggende: Zal ik nog meer uittrekken ten strijde tegen de
kinderen van Benjamin, mijn broeder, of zal ik ophouden?
en de HEERE zeide: Trekt op, want morgen zal Ik hem
in uw hand geven. **29** Toen bestelde Israel achterlagen
op Gibea rondom. **30** En de kinderen Israels togen op,
aan den derden dag, tegen de kinderen van Benjamin;
en zij schikten den strijd op Gibea, als op de andere
malen. **31** Toen togen de kinderen van Benjamin uit, het
volk tegemoet, en werden van de stad afgetrokken; en zij
begonnen te slaan van het volk, en te doorsteken, gelijk
de andere malen, op de straten, waarvan de een opgaat
naar het huis Gods, en de ander naar Gibea, in het veld,
omtrent dertig man van Israel. **32** Toen zeiden de kinderen
van Benjamin: Zij zijn voor ons aangezicht geslagen, als te
voren; maar de kinderen Israels zeiden: Laat ons vlieden,
en hen van de stad aftrekken naar de straten. **33** Toen
maakten zich alle mannen van Israel op uit hun plaatsen,
en schikten den strijd te Baal-Thamar; ook brak Israels
achterlage op uit haar plaats, na de ontbloting van Gibea.
34 En tien duizend uitgelezen mannen van gans Israel
kwamen van tegenover Gibea, en de strijd werd zwaar;
doch zij wisten niet, dat het kwaad hen treffen zou. **35** Toen
sloeg de HEERE Benjamin voor Israels aangezicht; dat de
kinderen Israels op dien dag van Benjamin vernielden vijf
en twintig duizend en honderd mannen; die allen trokken
het zwaard uit. **36** En de kinderen van Benjamin zagen,
dat zij geslagen waren; want de mannen van Israel gaven
de Benjaminieten plaats, omdat zij vertrouwden op de
achterlage, die zij tegen Gibea gesteld hadden. **37** En de
achterlage haastte, en brak voorwaarts naar Gibea toe; ja,
de achterlage trok rechtdoor, en sloeg de ganse stad met
de scherpte des zwaards. **38** En de mannen van Israel
hadden een bestemde tijd met de achterlage, wanneer zij
een grote verheffing van rook van de stad zouden doen
opgaan. **39** Zo keerden zich de mannen van Israel om
in den strijd; en Benjamin had begonnen te slaan en te
doorsteken van de mannen van Israel omtrent dertig man;
want zij zeiden: Immers is hij zekerlijk voor ons aangezicht
geslagen, als in den vorigen strijd. **40** Toen begon de
verheffing op te gaan van de stad, als een pilaar van rook;
als nu Benjamin achter zich omzag, ziet, zo ging de brand
der stad op naar den hemel. **41** En de mannen van Israel
keerden zich om; en de mannen van Benjamin werden
verbaasd, want zij zagen, dat het kwaad hen treffen zou.
42 Zo wendden zij zich voor het aangezicht der mannen
van Israel naar den weg der woestijn; maar de strijd kleefde
hen aan, en die uit de steden vernielden ze in het midden
van hen. **43** Zij omringden Benjamin, zij vervolgden hem,
zij vertraden hem gemakkelijk, tot voor Gibea, tegen den
opgang der zon. **44** En er vielen van Benjamin achttien
duizend mannen; deze allen waren strijdbare mannen. **45**
Toen keerden zij zich, en vloden naar de woestijn, tot den

rotssteen van Rimmon; maar zij deden een nalezing onder
hen op de straten, van vijf duizend man; voorts kleefden zij
hen achteraan tot aan Gideom, en sloegen van hen twee
duizend man. **46** Alzo waren allen, die op die dag van
Benjamin vielen, vijf en twintig duizend mannen, die het
zwaard uittrokken; die allen waren strijdbare mannen. **47**
Doch zeshonderd mannen keerden zich, en vloden naar de
woestijn, tot den rotssteen van Rimmon, en bleven in den
rotssteen van Rimmon, vier maanden. **48** En de mannen
van Israel keerden weder tot de kinderen van Benjamin,
en sloegen hen met de scherpte des zwaards, die van de
gehele stad tot de beesten toe, ja, al wat gevonden werd;
ook zetten zij alle steden, die gevonden werden, in het
vuur.

21 De mannen van Israel nu hadden te Mizpa gezworen,
zeggende: Niemand van ons zal zijn dochter aan de
Benjaminieten ter vrouwe geven. **2** Zo kwam het volk tot
het huis Gods, en zij bleven daar tot op den avond, voor
Gods aangezicht; en zij hieven hun stem op en weenden
met groot geween. **3** En zeiden: O HEERE, God van
Israel! Waarom is dit geschied in Israel, dat er heden een
stam van Israel gemist wordt? **4** En het geschiedde des
anderen daags, dat zich het volk vroeg opmaakte, en
bouwde aldaar een altaar; en zij offerden brandofferen en
dankofferen. **5** En de kinderen Israels zeiden: Wie is er,
die niet is opgekomen in de vergadering uit al de stammen
van Israel tot den HEERE? Want er was een grote eed
geschied aangaande dengene, die niet opkwam tot den
HEERE te Mizpa, zeggende: Hij zal zekerlijk gedood
worden. **6** En het berouwde den kinderen Israels over
Benjamin, hun broeder; en zij zeiden: Heden is een stam
van Israel afgesneden. **7** Wat zullen wij, belangende de
vrouwen, doen aan degenen, die overgebleven zijn? Want
wij hebben bij den HEERE gezworen, dat wij hun van
onze dochteren geen tot vrouwen zullen geven. **8** En zij
zeiden: Is er iemand van de stammen van Israel, die niet
opgekomen is tot den HEERE te Mizpa? En ziet, van
Jabes in Gilead was niemand opgekomen in het leger, tot
de gemeente. **9** Want het volk werd geteld, en ziet, er was
niemand van de inwoners van Jabes in Gilead. **10** Toen
zond de vergadering daarheen twaalf duizend mannen,
van de strijdbaarste; en zij geboden hun, zeggende: Trekt
heen, en slaat met de scherpte des zwaards de inwoners
van Jabes in Gilead, met de vrouwen en de kinderkens. **11**
Doch dit is de zaak, die gij doen zult; al wat mannelijk
is, en alle vrouwen, die de bijligging eens mans bekend
hebben, zult gij verbannen. **12** En zij vonden onder de
inwoners van Jabes in Gilead vierhonderd jonge dochters,
die maagden waren, die geen man bekend hadden in
bijligging des mans; en zij brachten die in het leger te Silo,
dewelke is in het land Kanaan. **13** Toen zond de ganse
vergadering heen, en sprak tot de kinderen van Benjamin,
die in den rotssteen van Rimmon waren, en zij riepen hen
vrede toe. **14** Alzo kwamen de Benjaminieten ter zelfder
tijd weder; en zij gaven hun de vrouwen, die zij in het
leven behouden hadden van de vrouwen van Jabes in
Gilead; maar alzo waren er nog niet genoeg voor hen.
15 Toen berouwde het den volke over Benjamin, omdat
de HEERE een scheur gemaakt had in de stammen van
Israel. **16** En de oudsten der vergadering zeiden: Wat
zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen,
die overgebleven zijn? Want de vrouwen zijn uit Benjamin
verdelgd. **17** Wijders zeiden zij: De erfenis dergenen,
die ontkomen zijn, is van Benjamin, en er moet geen
stam uitgedelgd worden uit Israel. **18** Maar wij zullen
hun geen vrouwen van onze dochteren kunnen geven;
want de kinderen Israels hebben gezworen, zeggende:
Vervloekt zij, die de Benjaminieten een vrouw geeft! **19**
Toen zeiden zij: Ziet, er is een feest des HEEREN te Silo,
van jaar tot jaar, dat gehouden wordt tegen het noorden
van het huis Gods, tegen den opgang der zon, aan den
hogen weg, die opgaat van het huis Gods naar Sichem,
en tegen het zuiden van Lebona. **20** En zij geboden den
kinderen van Benjamin, zeggende: Gaat heen, en loert in
de wijngaarden. **21** En let er op, en ziet, als de dochters
van Silo zullen uitgegaan zijn om met reien te dansen,
zo komt gij voort uit de wijngaarden, en schaakt u, een
ieder zijn huisvrouw, uit de dochteren van Silo; en gaat
heen in het land van Benjamin. **22** En het zal geschieden,
wanneer haar vaders of haar broeders zullen komen, om
voor ons te rechten, dat wij tot hen zullen zeggen: Zijt
hun om onzentwil genadig, omdat wij geen huisvrouw
voor een ieder van hen in deze krijg genomen hebben;
want gijlieden hebt ze hun niet gegeven, dat gij te dezer
tijd schuldig zoudt zijn. **23** En de kinderen van Benjamin
deden alzo, en voerden naar hun getal vrouwen weg, van
de reiende dochters, die zij roofden, en zij togen heen, en
keerden weder tot hun erfenis, en herbouwden de steden,
en woonden daarin. **24** Ook togen de kinderen Israels te
dier tijd van daar, een iegelijk naar zijn stam en naar zijn
geslacht; alzo togen zij uit van daar, een iegelijk naar zijn
erfenis. **25** In die dagen was er geen koning in Israel; een
iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.

Ruth

1 In de dagen, als de richters richtten, zo geschiedde
het, dat er honger in het land was; daarom toog een
man van Bethlehem-Juda, om als vreemdeling te verkeren
in de velden Moabs, hij, en zijn huisvrouw, en zijn twee
zonen. **2** De naam nu dezes mans was Elimelech, en de
naam zijner huisvrouw Naomi, en de naam zijner twee
zonen Machlon en Chiljon, Efrathers, van Bethlehem-Juda;
en zij kwamen in de velden Moabs, en bleven aldaar. **3**
En Elimelech, de man van Naomi, stierf; maar zij werd
overgelaten met haar twee zonen. **4** Die namen zich
Moabietische vrouwen; de naam der ene was Orpa, en de
naam der andere Ruth; en zij bleven aldaar omtrent tien
jaren. **5** En die twee, Machlon en Chiljon, stierven ook;
alzo werd deze vrouw overgelaten na haar twee zonen
en na haar man. **6** Toen maakte zij zich op met haar
schoondochters, en keerde weder uit de velden van Moab;
want zij had gehoord in het land van Moab, dat de HEERE
Zijn volk bezocht had, gevende hun brood. **7** Daarom
ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was en haar
twee schoondochters met haar. Als zij nu gingen op den
weg, om weder te keren naar het land van Juda, **8** Zo
zeide Naomi tot haar twee schoondochters: Gaat heen,
keert weder, een iegelijk tot het huis van haar moeder;
de HEERE doe bij u weldadigheid, gelijk als gij gedaan
hebt bij de doden, en bij mij. **9** De HEERE geve u, dat gij
ruste vindt, een iegelijk in het huis van haar man! En als zij
haar kuste, hieven zij haar stem op en weenden; **10** En zij
zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot
uw volk. **11** Maar Naomi zeide: Keert weder, mijn dochters!
Waarom zoudt gij met mij gaan? Heb ik nog zonen in mijn
lichaam, dat zij u tot mannen zouden zijn? **12** Keert weder,
mijn dochters! Gaat heen; want ik ben te oud om een
man te hebben. Wanneer ik al zeide: Ik heb hoop, of ik
ook in dezen nacht een man had, ja, ook zonen baarde;
13 Zoudt gij daarnaar wachten, totdat zij zouden groot
geworden zijn; zoudt gij daarnaar opgehouden worden,
om geen man te nemen? Niet, mijn dochters! Want het is
mij veel bitterder dan u; maar de hand des HEEREN is
tegen mij uitgegaan. **14** Toen hieven zij haar stem op, en
weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder,
maar Ruth kleefde haar aan. **15** Daarom zeide zij: Zie, uw
zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden;
keer gij ook weder, uw zwagerin na. **16** Maar Ruth zeide:
Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u
weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook
heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten;
uw volk is mijn volk, en uw God mijn God. **17** Waar gij zult
sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden;
alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de
dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen
u! **18** Als zij nu zag, dat zij vastelijk voorgenomen had
met haar te gaan, zo hield zij op tot haar te spreken. **19**
Alzo gingen die beiden, totdat zij te Bethlehem inkwamen;
en het geschiedde, als zij te Bethlehem inkwamen, dat
de ganse stad over haar beroerd werd, en zij zeiden: Is
dit Naomi? **20** Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij
niet Naomi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft
mij grote bitterheid aangedaan. **21** Vol toog ik weg, maar
ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren; waarom
zoudt gij mij Naomi noemen, daar de HEERE tegen mij
getuigt, en de Almachtige mij kwaad aangedaan heeft?
22 Alzo kwam Naomi weder, en Ruth, de Moabietische,
haar schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs
wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van
de gersteoogst.

2 Naomi nu had een bloedvriend van haar man, een
man, geweldig van vermogen, van het geslacht van
Elimelech; en zijn naam was Boaz. **2** En Ruth, de
Moabietische, zeide tot Naomi: Laat mij toch in het veld
gaan, en van de aren oplezen, achter dien, in wiens ogen
ik genade zal vinden. En zij zeide tot haar: Ga heen, mijn
dochter! **3** Zo ging zij heen, en kwam en las op in het veld,
achter de maaiers; en haar viel bij geval voor, een deel
van het veld van Boaz, die van het geslacht van Elimelech
was. **4** En ziet, Boaz kwam van Bethlehem, en zeide tot
de maaiers: De HEERE zij met ulieden! En zij zeiden tot
hem: De HEERE zegene u! **5** Daarna zeide Boaz tot zijn
jongen, die over de maaiers gezet was: Wiens is deze
jonge vrouw? **6** En de jongen, die over de maaiers gezet
was, antwoordde en zeide: Deze is de Moabietische jonge
vrouw, die met Naomi wedergekomen is uit de velden
Moabs; **7** En zij heeft gezegd: Laat mij toch oplezen en
aren bij de garven verzamelen, achter de maaiers; zo is
zij gekomen en heeft gestaan van des morgens af tot
nu toe; nu is haar te huis blijven weinig. **8** Toen zeide
Boaz tot Ruth: Hoort gij niet, mijn dochter? Ga niet, om
in een ander veld op te lezen; ook zult gij van hier niet
weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden.
9 Uw ogen zullen zijn op dit veld, dat zij maaien zullen,
en gij zult achter haarlieden gaan; heb ik den jongens
niet geboden, dat men u niet aanroere? Als u dorst, zo
ga tot de vaten, en drink van hetgeen de jongens zullen
geschept hebben. **10** Toen viel zij op haar aangezicht, en
boog zich ter aarde, en zij zeide tot hem: Waarom heb
ik genade gevonden in uw ogen, dat gij mij kent, daar
ik een vreemde ben? **11** En Boaz antwoordde en zeide
tot haar: Het is mij wel aangezegd alles, wat gij bij uw
schoonmoeder gedaan hebt, na de dood uws mans, en
hebt uw vader en uw moeder, en het land uwer geboorte
verlaten, en zijt heengegaan tot een volk, dat gij van te
voren niet kendet. **12** De HEERE vergelde u uw daad en
uw loon zij volkomen, van den HEERE, den God Israels,
onder wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te
nemen! **13** En zij zeide: Laat mij genade vinden in uw
ogen, mijn heer, dewijl gij mij getroost hebt, en dewijl gij
naar het hart uwer dienstmaagd gesproken hebt, hoewel ik
niet ben, gelijk een uwer dienstmaagden. **14** Als het nu
etenstijd was, zeide Boaz tot haar: Kom hier bij, en eet van
het brood, en doop uw bete in den azijn. Zo zat zij neder

aan de zijde van de maaiers, en hij langde haar geroost
koren, en zij at, en werd verzadigd, en hield over. **15** Als zij
nu opstond, om op te lezen, zo gebood Boaz zijn jongens,
zeggende: Laat haar ook tussen de garven oplezen, en
beschaamt haar niet. **16** Ja, laat ook allengskens van de
handvollen voor haar wat vallen, en laat het liggen, dat zij
het opleze, en bestraft haar niet. **17** Alzo las zij op in dat
veld, tot aan den avond; en zij sloeg uit, wat zij opgelezen
had, en het was omtrent een efa gerst. **18** En zij nam
het op, en kwam in de stad; en haar schoonmoeder zag,
wat zij opgelezen had; ook bracht zij voort, en gaf haar,
wat zij van haar verzadiging overgehouden had. **19** Toen
zeide haar schoonmoeder tot haar: Waar hebt gij heden
opgelezen, en waar hebt gij gewrocht? Gezegend zij, die u
gekend heeft! En zij verhaalde haar schoonmoeder, bij
wien zij gewrocht had, en zeide: De naam des mans, bij
welken ik heden gewrocht heb, is Boaz. **20** Toen zeide
Naomi tot haar schoondochter: Gezegend zij den HEERE,
Die Zijn weldadigheid niet heeft nagelaten aan de levenden
en aan de doden! Voorts zeide Naomi tot haar: Die man is
ons nabestaande; hij is een van onze lossers. **21** En Ruth,
de Moabietische, zeide: Ook, omdat hij tot mij gezegd
heeft: Gij zult u houden bij de jongens, die ik heb, totdat zij
den gansen oogst, die ik heb, zullen hebben voleindigd.
22 En Naomi zeide tot haar schoondochter Ruth: Het is
goed, mijn dochter, dat gij met zijn maagden uitgaat, opdat
zij u niet tegenvallen in een ander veld. **23** Alzo hield zij
zich bij de maagden van Boaz, om op te lezen, totdat de
gersteoogst en tarweoogst voleindigd waren; en zij bleef
bij haar schoonmoeder.

3 En Naomi, haar schoonmoeder, zeide tot haar: Mijn
dochter! zoude ik u geen rust zoeken, dat het u welga?
2 Nu dan, is niet Boaz, met wiens maagden gij geweest
zijt, van onze bloedvriendschap? Zie, hij zal dezen nacht
gerst op den dorsvloer wannen. **3** Zo baad u, en zalf u,
en doe uw klederen aan, en ga af naar den dorsvloer;
maar maak u den man niet bekend, totdat hij geeindigd zal
hebben te eten en te drinken. **4** En het zal geschieden,
als hij nederligt, dat gij de plaats zult merken, waar hij zal
nedergelegen zijn; ga dan in, en sla zijn voetdeksel op, en
leg u; zo zal hij u te kennen geven, wat gij doen zult. **5** En
zij zeide tot haar: Al wat gij tot mij zegt, zal ik doen. **6** Alzo
ging zij af naar den dorsvloer, en deed naar alles, wat haar
schoonmoeder haar geboden had. **7** Als nu Boaz gegeten
en gedronken had, en zijn hart vrolijk was, zo kwam hij
om neder te liggen aan het uiterste van een koren hoop.
Daarna kwam zij stilletjes in, en sloeg zijn voetdeksel op,
en legde zich. **8** En het geschiedde te middernacht, dat
die man verschrikte, en om zich greep; en ziet, een vrouw
lag aan zijn voetdeksel. **9** En hij zeide: Wie zijt gij? En zij
zeide: Ik ben Ruth, uw dienstmaagd, breid dan uw vleugel
uit over uw dienstmaagd, want gij zijt de losser. **10** En
hij zeide: Gezegend zijt gij den HEERE, mijn dochter! Gij
hebt deze uw laatste weldadigheid beter gemaakt dan de
eerste, dewijl gij geen jonge gezellen zijt nagegaan, hetzij
arm of rijk. **11** En nu, mijn dochter, vrees niet; al wat gij
gezegd hebt, zal ik u doen; want de ganse stad mijns
volks weet, dat gij een deugdelijke vrouw zijt. **12** Nu dan,
wel is waar, dat ik een losser ben; maar er is nog een
losser, nader dan ik. **13** Blijf dezen nacht over; voorts in
den morgen zal het geschieden, indien hij u lost, goed,
laat hem lossen; maar indien het hem niet lust u te lossen,
zo zal ik u lossen, zo waarachtig als de HEERE leeft; leg u
neder tot den morgen toe. **14** Alzo lag zij neder aan zijn
voetdeksel tot den morgen toe; en zij stond op, eer dat de
een den ander kennen kon; want hij zeide: Het worde niet
bekend, dat een vrouw op den dorsvloer gekomen is. **15**
Voorts zeide hij: Lang den sluier, die op u is, en houd dien;
en zij hield hem; en hij mat zes maten gerst, en legde
ze op haar; daarna ging hij in de stad. **16** Zij nu kwam
tot haar schoonmoeder, dewelke zeide: Wie zijt gij, mijn
dochter? En zij verhaalde haar alles, wat die man haar
gedaan had. **17** Ook zeide zij: Deze zes maten gerst heeft
hij mij gegeven; want hij zeide tot mij: Kom niet ledig tot
uw schoonmoeder. **18** Toen zeide zij: Zit stil, mijn dochter,
totdat gij weet, hoe de zaak zal vallen; want die man zal
niet rusten, tenzij dat hij heden deze zaak voleind hebbe.

4 En Boaz ging op in de poort, en zette zich aldaar en
ziet, de losser, van welken Boaz gesproken had, ging
voorbij; zo zeide hij: Wijk herwaarts, zet u hier, gij, zulk
een! En hij week derwaarts, en zette zich. **2** En hij nam
tien mannen van de oudsten der stad, en zeide: Zet u
hier; en zij zetten zich. **3** Toen zeide hij tot dien losser:
Het stuk lands, dat van onzen broeder Elimelech was,
heeft Naomi, die uit der Moabieten land wedergekomen
is, verkocht; **4** En ik heb gezegd: Ik zal het voor uw oor
openbaren, zeggende: Aanvaard het in tegenwoordigheid
der inwoners, en in tegenwoordigheid der oudsten mijns
volks; zo gij het zult lossen, los het; en zo men het ook niet
zou lossen, verklaar het mij, dat ik het wete; want er is
niemand, behalve gij, die het losse, en ik na u. Toen zeide
hij: Ik zal het lossen. **5** Maar Boaz zeide: Ten dage, als gij
het land aanvaardt van de hand van Naomi, zo zult gij het
ook aanvaarden van Ruth, de Moabietische, de huisvrouw
des verstorvenen, om den naam des verstorvenen te
verwekken over zijn erfdeel. **6** Toen zeide die losser: Ik zal
het voor mij niet kunnen lossen, opdat ik mijn erfdeel niet
misschien verderve; los gij mijn lossing voor u; want ik zal
niet kunnen lossen. **7** Nu was dit van ouds een gewoonheid
in Israel, bij de lossing en bij de verwisseling, om de ganse
zaak te bevestigen, zo trok de man zijn schoen uit en
gaf die aan zijn naaste; en dit was tot een getuigenis in
Israel. **8** Zo zeide de losser tot Boaz: Aanvaard gij het
voor u; en hij trok zijn schoen uit. **9** Toen zeide Boaz tot
de oudsten en al het volk: Gijlieden zijt heden getuigen,
dat ik aanvaard heb alles, wat van Elimelech geweest
is, en alles, wat van Chiljon en Machlon geweest is, van
de hand van Naomi. **10** Daartoe aanvaard ik mij ook
Ruth, de Moabietische, de huisvrouw van Machlon, tot
een vrouw, om den naam des verstorvenen over zijn
erfdeel te verwekken, opdat de naam des verstorvenen
niet worde uitgeroeid van zijn broederen, en van de poort

zijner plaats; gijlieden zijt heden getuigen. **11** En al het
volk, dat in de poort was, mitsgaders de oudsten zeiden:
Wij zijn getuigen; de HEERE make deze vrouw, die in uw
huis komt, als Rachel en als Lea, die beiden het huis van
Israel gebouwd hebben; en handel kloekelijk in Efratha, en
maak uw naam vermaard in Bethlehem! **12** En uw huis zij,
als het huis van Perez (die Thamar aan Juda baarde), van
het zaad, dat de HEERE u geven zal uit deze jonge vrouw.
13 Alzo nam Boaz Ruth, en zij werd hem ter vrouwe, en hij
ging tot haar in; en de HEERE gaf haar, dat zij zwanger
werd en een zoon baarde. **14** Toen zeiden de vrouwen tot
Naomi: Geloofd zij de HEERE, Die niet heeft nagelaten u
heden een losser te geven; en zijn naam worde vermaard
in Israel! **15** Die zal u zijn tot een verkwikker der ziel, en om
uw ouderdom te onderhouden; want uw schoondochter,
die u liefheeft, heeft hem gebaard, dewelke u beter is dan
zeven zonen. **16** En Naomi nam dat kind, en zette het op
haar schoot, en werd zijn voedster. **17** En de naburinnen
gaven hem een naam, zeggende: Aan Naomi is een zoon
geboren; en zij noemden zijn naam Obed; deze is de vader
van Isai, Davids vader. **18** Dit nu zijn de geboorten van
Perez: Perez gewon Hezron; **19** En Hezron gewon Ram;
en Ram gewon Amminadab; **20** En Amminadab gewon
Nahesson; en Nahesson gewon Salma; **21** En Salmon
gewon Boaz, en Boaz gewon Obed; **22** En Obed gewon
Isai; en Isai gewon David.

1 Samuël

1 Daar was een man van Ramathaim-Zofim, van het
gebergte van Efraim, wiens naam was Elkana, een
zoon van Jerocham, den zoon van Elihu, den zoon van
Tochu, den zoon van Zuf, een Efrathiet. **2** En hij had twee
vrouwen; de naam van de ene was Hanna, en de naam
van de andere was Peninna. Peninna nu had kinderen,
maar Hanna had geen kinderen. **3** Deze man nu ging
opwaarts uit zijn stad van jaar tot jaar om te aanbidden,
en om te offeren den HEERE der heirscharen te Silo; en
aldaar waren priesters des HEEREN, Hofni, en Pinehas,
de twee zonen van Eli. **4** En het geschiedde op dien dag,
als Elkana offerde, zo gaf hij aan Peninna, zijn huisvrouw,
en aan al haar zonen en haar dochteren, delen. **5** Maar
aan Hanna gaf hij een aanzienlijk deel, want hij had Hanna
lief; doch de HEERE had haar baarmoeder toegesloten. **6**
En haar tegenpartijdige tergde haar ook met terging, om
haar te vergrimmen, omdat de HEERE haar baarmoeder
toegesloten had. **7** En alzo deed hij jaar op jaar; van dat zij
opging tot het huis des HEEREN, zo tergde zij haar alzo;
daarom weende zij en at niet. **8** Toen zeide Elkana, haar
man: Hanna, waarom weent gij, en waarom eet gij niet, en
waarom is uw hart kwalijk gesteld? Ben ik u niet beter dan
tien zonen? **9** Toen stond Hanna op, nadat hij gegeten, en
nadat hij gedronken had te Silo. En Eli, de priester, zat op
een stoel bij een post van den tempel des HEEREN. **10** Zij
dan viel bitterlijk bedroefd zijnde, zo bad zij tot den HEERE,
en zij weende zeer. **11** En zij beloofde een gelofte, en
zeide: HEERE der heirscharen, zo Gij eenmaal de ellende
Uwer dienstmaagd aanziet, en mijner gedenkt, en Uw
dienstmaagd niet vergeet, maar geeft aan Uw dienstmaagd
een mannelijk zaad, zo zal ik dat den HEERE geven al
de dagen zijns levens, en er zal geen scheermes op zijn
hoofd komen. **12** Het geschiedde nu, als zij evenzeer bleef
biddende voor het aangezicht des HEEREN, zo gaf Eli
acht op haar mond. **13** Want Hanna sprak in haar hart;
alleenlijk roerden zich haar lippen, maar haar stem werd
niet gehoord; daarom hield Eli haar voor dronken. **14** En
Eli zeide tot haar: Hoe lang zult gij u dronken aanstellen?
Doe uw wijn van u. **15** Doch Hanna antwoordde en zeide:
Neen, mijn heer! ik ben een vrouw, bezwaard van geest; ik
heb noch wijn, noch sterken drank gedronken; maar ik heb
mijn ziel uitgegoten voor het aangezicht des HEEREN. **16**
Acht toch uw dienstmaagd niet voor een dochter Belials;
want ik heb tot nu toe gesproken uit de veelheid van mijn
gedachten en van mijn verdriet. **17** Toen antwoordde Eli en
zeide: Ga heen in vrede, en de God Israels zal uw bede
geven, die gij van Hem gebeden hebt. **18** En zij zeide: Laat
uw dienstmaagd genade vinden in uw ogen! Alzo ging die
vrouw haars weegs; en zij at, en haar aangezicht was haar
zodanig niet meer. **19** En zij stonden des morgens vroeg
op, en zij aanbaden voor het aangezicht des HEEREN,
en zij keerden weder, en kwamen tot hun huis te Rama.
En Elkana bekende zijn huisvrouw Hanna, en de HEERE
gedacht aan haar. **20** En het geschiedde, na verloop van
dagen, dat Hanna bevrucht werd, en baarde een zoon, en
zij noemde zijn naam Samuel: Want, zeide zij, ik heb hem
van de HEERE gebeden. **21** En die man, Elkana toog
op met zijn ganse huis, om den HEERE te offeren het
jaarlijkse offer, en zijn gelofte. **22** Doch Hanna toog niet
op; maar zij zeide tot haar man: Als de jongen gespeend
is, dan zal ik hem brengen, dat hij voor het aangezicht des
HEEREN verschijne, en blijve daar tot in eeuwigheid. **23**
En Elkana, haar man, zeide tot haar: Doe, wat goed is in
uw ogen; blijf, totdat gij hem zult gespeend hebben; de
HEERE bevestige naar Zijn woord! Alzo bleef de vrouw, en
zoogde haar zoon, totdat zij hem speende. **24** Daarna, als
zij hem gespeend had, bracht zij hem met zich opwaarts,
met drie varren, en een efa meels, en een fles met wijn; en
zij bracht hem in het huis des HEEREN te Silo; en het
jongsken was zeer jong. **25** En zij slachtten een var; alzo
brachten zij het kind tot Eli. **26** En zij zeide: Och, mijn
heer! zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer! Ik ben die
vrouw, die hier bij u stond, om den HEERE te bidden. **27**
Ik bad om deze jongeling, en de HEERE heeft mij mijn
bede gegeven, die ik van Hem gebeden heb. **28** Daarom
heb ik hem ook den HEERE overgegeven al de dagen, die
hij wezen zal; hij is van den HEERE gebeden. En hij bad
aldaar den HEERE aan.

2 Toen bad Hanna en zeide: Mijn hart springt van vreugde
op in den HEERE; mijn hoorn is verhoogd in den
HEERE; mijn mond is wijd opengedaan over mijn vijanden;
want ik verheug mij in Uw heil. **2** Er is niemand heilig,
gelijk de HEERE; want er is niemand dan Gij, en er is geen
rotssteen, gelijk onze God! **3** Maakt het niet te veel, dat gij
hoog, hoog zoudt spreken, dat iets hards uit uw mond zou
gaan; want de HEERE is een God der wetenschappen, en
Zijn daden zijn recht gedaan. **4** De boog der sterken is
gebroken; en die struikelden, zijn met sterkte omgord. **5**
Die verzadigd waren, hebben zich verhuurd om brood,
en die hongerig waren, zijn het niet meer; totdat de
onvruchtbare zeven heeft gebaard, en die vele kinderen
had, krachteloos is geworden. **6** De HEERE doodt en
maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet
weder opkomen. **(Sheol h7585)** **7** De HEERE maakt arm en
maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij. **8** Hij verheft
den geringe uit het stof, en den nooddruftige verhoogt Hij
uit den drek, om te doen zitten bij de vorsten, dat Hij hen
den stoel der ere doe beerven; want de grondvesten des
aardrijks zijn des HEEREN, en Hij heeft de wereld daarop
gezet. **9** Hij zal de voeten Zijner gunstgenoten bewaren;
maar de goddelozen zullen zwijgen in duisternis; want een
man vermag niet door kracht. **10** Die met den HEERE
twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in den hemel
over hen donderen; de HEERE zal de einden der aarde
richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en den hoorn
Zijns Gezalfden verhogen. **11** Daarna ging Elkana naar
Rama in zijn huis; maar de jongeling was den HEERE
dienende voor het aangezicht van den priester Eli. **12**
Doch de zonen van Eli waren kinderen Belials; zij kenden
den HEERE niet. **13** Want de wijze dier priesters met het

volk was, dat, wanneer iemand een offerande offerde,
des priesters jongen kwam, terwijl het vlees kookte, met
een drietandigen krauwel in zijn hand; **14** En sloeg in de
teile, of in den ketel, of in de pan, of in den pot; al wat de
krauwel optrok, dat nam de priester voor zich. Alzo deden
zij aan al de Israelieten, die te Silo kwamen. **15** Ook eer zij
het vet aanstaken, kwam des priesters jongen, en zeide
tot den man, die offerde: Geef dat vlees om te braden
voor den priester; want hij zal geen gekookt vlees van
u nemen, maar rauw. **16** Wanneer nu die man tot hem
zeide: Zij zullen dat vet als heden ganselijk aansteken, zo
neem dan voor u, gelijk als het uw ziel lusten zal; zo zeide
hij tot hem: Nu zult gij het immers geven, en zo niet, ik
zal het met geweld nemen. **17** Alzo was de zonde dezer
jongelingen zeer groot voor het aangezicht des HEEREN;
want de lieden verachtten het spijsoffer des HEEREN. **18**
Doch Samuel diende voor het aangezicht des HEEREN,
zijnde een jongeling, omgord met den linnen lijfrok. **19** En
zijn moeder maakte hem een kleinen rok, en bracht hem
dien van jaar tot jaar, als zij opkwam met haar man, om
het jaarlijkse offer te offeren. **20** En Eli zegende Elkana, en
zijn huisvrouw, en zeide: De HEERE geve u zaad uit deze
vrouw voor de bede, die zij den HEERE afgebeden heeft.
En zij gingen naar zijn plaats. **21** Want de HEERE bezocht
Hanna, en zij werd bevrucht, en baarde drie zonen en
twee dochters; en de jongeling Samuel werd groot bij den
HEERE. **22** Doch Eli was zeer oud, en hoorde al, wat
zijn zonen aan gans Israel deden, en dat zij sliepen bij
de vrouwen, die met hopen samenkwamen aan de deur
van de tent der samenkomst. **23** En hij zeide tot hen:
Waarom doet gij al zulke dingen, dat ik deze uw boze
stukken hore van dit ganse volk? **24** Niet, mijn zonen;
want dit is geen goed gerucht, dat ik hoor; gij maakt,
dat het volk des HEEREN overtreedt. **25** Wanneer een
mens tegen een mens zondigt, zo zullen de goden hem
oordelen; maar wanneer een mens tegen den HEERE
zondigt, wie zal voor hem bidden? Doch zij hoorden de
stem huns vaders niet, want de HEERE wilde hen doden.
26 En de jongeling Samuel nam toe, en werd groot en
aangenaam beide bij den HEERE en ook bij de mensen.
27 En er kwam een man Gods tot Eli, en zeide tot hem:
Zo zegt de HEERE: Heb Ik Mij klaarlijk geopenbaard aan
het huis uws vaders, toen zij in Egypte waren, in het huis
van Farao? **28** En Ik heb hem uit alle stammen van Israel
Mij ten priester verkoren, om te offeren op Mijn altaar,
om het reukwerk aan te steken, om den efod voor Mijn
aangezicht te dragen; en heb aan het huis uws vaders
gegeven al de vuurofferen van de kinderen Israels. **29**
Waarom slaat gijlieden achteruit tegen Mijn slachtoffer, en
tegen Mijn spijsoffer, hetwelk Ik geboden heb in de woning;
en eert uw zonen meer dan Mij, dat gijlieden u mest van
het voornaamste van alle spijsoffers van Mijn volk Israel?
30 Daarom spreekt de HEERE, de God Israels: Ik had
wel klaarlijk gezegd: Uw huis en uws vaders huis zouden
voor Mijn aangezicht wandelen tot in eeuwigheid; maar
nu spreekt de HEERE: Dat zij verre van Mij; want die Mij
eren, zal Ik eren, maar die Mij versmaden, zullen licht
geacht worden. **31** Zie, de dagen komen, dat Ik uw arm zal
afhouwen, en den arm van uws vaders huis, dat er geen
oud man in uw huis wezen zal. **32** En gij zult aanschouwen
de benauwdheid der woning Gods, in plaats van al het
goede, dat Hij Israel zou gedaan hebben; en er zal te
genen dage een oud man in uw huis zijn. **33** Doch de man,
dien Ik u niet zal uitroeien van Mijn altaar, zou zijn om uw
ogen te verteren, en om uw ziel te bedroeven; en al de
menigte uws huizes zal sterven, mannen geworden zijnde.
34 Dit nu zal u een teken zijn, hetwelk over uw beide zonen,
over Hofni en Pinehas, komen zal: op een dag zullen zij
beiden sterven. **35** En Ik zal Mij een getrouwen priester
verwekken; die zal doen, gelijk als in Mijn hart en in Mijn
ziel zijn zal; dien zal Ik een bestendig huis bouwen, en hij
zal altijd voor het aangezicht Mijns Gezalfden wandelen.
36 En het zal geschieden, dat al wie van uw huis zal overig
zijn, zal komen, om zich voor hem neder te buigen voor
een stukje gelds, en een bolle broods, en zal zeggen:
Neem mij toch aan tot enige priesterlijke bedienig, dat ik
een bete broods moge eten.

3 En de jongeling Samuel diende den HEERE voor het
aangezicht van Eli; en het woord des HEEREN was
dierbaar in die dagen; er was geen openbaar gezicht. **2** En
het geschiedde te dien dage, als Eli op zijn plaats nederlag
(en zijn ogen begonnen donker te worden, dat hij niet zien
kon), **3** En Samuel zich ook nedergelegd had, eer de
lampe Gods uitgedaan werd, in den tempel des HEEREN,
waar de ark Gods was, **4** Dat de HEERE Samuel riep; en
hij zeide: Zie, hier ben ik. **5** En hij liep tot Eli en zeide: Zie,
hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Doch hij zeide: Ik
heb niet geroepen, keer weder, leg u neder. En hij ging
heen en legde zich neder. **6** Toen riep de HEERE Samuel
wederom; en Samuel stond op; en ging tot Eli, en zeide:
Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Hij dan zeide:
Ik heb u niet geroepen, mijn zoon; keer weder, leg u neder.
7 Doch Samuel kende de HEERE nog niet; en het woord
des HEEREN was aan hem nog niet geopenbaard. **8** Toen
riep de HEERE Samuel wederom, ten derde maal; en hij
stond op, en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij
hebt mij geroepen. Toen verstond Eli, dat de HEERE den
jongeling riep. **9** Daarom zeide Eli tot Samuel: Ga heen,
leg u neder, en het zal geschieden, zo Hij u roept, zo zult
gij zeggen: Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort. Toen
ging Samuel heen en legde zich aan zijn plaats. **10** Toen
kwam de HEERE, en stelde Zich daar, en riep gelijk de
andere malen: Samuel, Samuel! En Samuel zeide: Spreek,
want Uw knecht hoort. **11** En de HEERE zeide tot Samuel:
Zie, Ik doe een ding in Israel, dat al wie het horen zal, dien
zullen zijn beide oren klinken. **12** Te dienzelven dage zal Ik
verwekken over Eli alles, wat Ik tegen zijn huis gesproken
heb; Ik zal het beginnen en voleinden. **13** Want Ik heb
hem te kennen gegeven, dat Ik zijn huis rechten zal tot in
eeuwigheid, om der ongerechtigheids wil, die hij geweten
heeft; want als zijn zonen zich hebben vervloekt gemaakt,
zo heeft hij hen niet eens zuur aangezien. **14** Daarom dan

heb Ik het huis van Eli gezworen: Zo de ongerechtigheid
van het huis van Eli tot in eeuwigheid zal verzoend worden
door slachtoffer of door spijsoffer! **15** Samuel nu lag tot
aan den morgen; toen deed hij de deuren van het huis des
HEEREN open; doch Samuel vreesde dit gezicht aan Eli
te kennen te geven. **16** Toen riep Eli Samuel, en zeide:
Mijn zoon Samuel! Hij dan zeide: Zie, hier ben ik. **17** En hij
zeide: Wat is het woord, dat Hij tot u gesproken heeft?
Verberg het toch niet voor mij; God doe u zo, en zo doe Hij
daartoe, indien gij een woord voor mij verbergt van al de
woorden, die Hij tot u gesproken heeft! **18** Toen gaf hem
Samuel te kennen al die woorden, en verborg ze voor hem
niet. En hij zeide: Hij is de HEERE; Hij doe, wat goed is
in Zijn ogen! **19** Samuel nu werd groot; en de HEERE
was met hem, en liet niet een van al Zijn woorden op de
aarde vallen. **20** En gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe,
bekende, dat Samuel bevestigd was tot een profeet des
HEEREN. **21** En de HEERE voer voort te verschijnen te
Silo; want de HEERE openbaarde Zich aan Samuel te
Silo, door het woord des HEEREN.

4 En het woord van Samuel geschiedde aan gans Israel.
En Israel toog uit, den Filistijnen tegemoet, ten strijde,
en legerde zich bij Eben-Haezer, maar de Filistijnen
legerden zich bij Afek. **2** En de Filistijnen stelden zich in
slagorden, om Israel te ontmoeten; en als zich de strijd
uitspreidde, zo werd Israel voor der Filistijnen aangezicht
geslagen; want zij sloegen in de slagorden in het veld
omtrent vier duizend man. **3** Als het volk wederom in het
leger gekomen was, zo zeiden de oudsten van Israel:
Waarom heeft ons de HEERE heden geslagen voor het
aangezicht der Filistijnen? Laat ons van Silo tot ons nemen
de ark des verbonds des HEEREN, en laat die in het
midden van ons komen, opdat zij ons verlosse van de
hand onzer vijanden. **4** Het volk dan zond naar Silo, en
men bracht van daar de ark des verbonds des HEEREN
der heirscharen, die tussen de cherubim woont; en de
twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, waren daar met
de ark des verbonds van God. **5** En het geschiedde, als
de ark des verbonds des HEEREN in het leger kwam,
zo juichte gans Israel met een groot gejuich, alzo dat de
aarde dreunde. **6** Als nu de Filistijnen de stem van het
juichen hoorden, zo zeiden zij: Wat is de stem van dit
grote juichen in het leger der Hebreen? Toen vernamen zij,
dat de ark des HEEREN in het leger gekomen was. **7**
Daarom vreesden de Filistijnen, want zij zeiden: God is in
het leger gekomen. En zij zeiden: Wee ons, want dergelijke
is gisteren en eergisteren niet geschied! **8** Wee ons, wie
zal ons redden uit de hand van deze heerlijke goden? Dit
zijn dezelfde goden, die de Egyptenaars met alle plagen
geplaagd hebben, bij de woestijn. **9** Zijt sterk, en weest
mannen, gij Filistijnen, opdat gij de Hebreen niet misschien
dient, gelijk als zij ulieden gediend hebben; zo zijt mannen,
en strijdt. **10** Toen streden de Filistijnen, en Israel werd
geslagen, en zij vloden een iegelijk in zijn tenten; en er
geschiedde een zeer grote nederlaag, zodat er van Israel
vielen dertig duizend voetvolks. **11** En de ark Gods werd
genomen, en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas,
stierven. **12** Toen liep er een Benjaminiet uit de slagorden,
en kwam te Silo denzelfden dag; en zijn klederen waren
gescheurd, en er was aarde op zijn hoofd. **13** En als hij
kwam, ziet, zo zat Eli op een stoel aan de zijde van den
weg, uitziende; want zijn hart was sidderende vanwege de
ark Gods. Als die man kwam, om zulks te verkondigen
in de stad, toen schreeuwde de ganse stad. **14** En als
Eli de stem des geroeps hoorde, zo zeide hij: Wat is de
stem dezer beroerte? Toen haastte zich die man, en hij
kwam en boodschapte het aan Eli. **15** (Eli nu was een
man van acht en negentig jaren, en zijn ogen stonden
stijf, dat hij niet zien kon.) **16** En die man zeide tot Eli: Ik
ben het, die uit de slagorden kom, en ik ben heden uit de
slagorden gevloden. Hij dan zeide: Wat is er geschied,
mijn zoon? **17** Toen antwoordde hij, die de boodschap
bracht, en zeide: Israel is gevloden voor het aangezicht
der Filistijnen, en er is ook een grote nederlaag onder het
volk geschied; daarenboven zijn uw twee zonen, Hofni en
Pinehas, gestorven, en de ark Gods is genomen. **18** En
het geschiedde, als hij van de ark Gods vermeldde, zo
viel hij achterwaarts van den stoel af, aan de zijde der
poort, en brak den nek, en stierf; want de man was oud
en zwaar; en hij richtte Israel veertig jaren. **19** En zijn
schoondochter, de huisvrouw van Pinehas, was bevrucht,
zij zou baren; als deze de tijding hoorde, dat de ark Gods
genomen was, en haar schoonvader gestorven was, en
haar man, zo kromde zij zich, en baarde; want haar weeen
overvielen haar. **20** En omtrent den tijd van haar sterven,
zo spraken de vrouwen, die bij haar stonden: Vrees niet,
want gij hebt een zoon gebaard. Doch zij antwoordde niet,
en nam het niet ter harte. **21** En zij noemde het jongsken
Ikabod, zeggende: De eer is weggevoerd uit Israel! Omdat
de ark Gods gevankelijk weggevoerd was, en om haars
schoonvaders en haars mans wil. **22** En zij zeide: De eer
is gevankelijk weggevoerd uit Israel, want de ark Gods is
genomen.

5 De Filistijnen nu namen de ark Gods, en zij brachten
ze van Eben-Haezer tot Asdod. **2** En de Filistijnen
namen de ark Gods, en zij brachten ze in het huis van
Dagon, en stelden ze bij Dagon. **3** Maar als die van
Asdod des anderen daags vroeg opstonden, ziet, zo was
Dagon op zijn aangezicht ter aarde gevallen voor de
ark des HEEREN. En zij namen Dagon en zetten hem
weder op zijn plaats. **4** Toen zij nu des anderen daags
des morgens vroeg opstonden, ziet, Dagon lag op zijn
aangezicht ter aarde gevallen voor de ark des HEEREN;
maar het hoofd van Dagon, en de beide palmen zijner
handen afgehouwen, aan den dorpel; alleenlijk was Dagon
daarop overgebleven. **5** Daarom treden de priesters van
Dagon, en allen, die in het huis van Dagon komen, niet op
den dorpel van Dagon te Asdod, tot op dezen dag. **6** Doch
de hand des HEEREN was zwaar over die van Asdod, en
verwoestte hen; en Hij sloeg ze met spenen, Asdod en
haar landpalen. **7** Toen nu de mannen te Asdod zagen, dat
het alzo toeging, zo zeiden zij: Dat de ark des Gods van

Israel bij ons niet blijve; want Zijn hand is hard over ons, en over Dagon, onzen god. **8** Daarom zonden zij heen, en verzamelden tot zich al de vorsten der Filistijnen, en zij zeiden: Wat zullen wij met de ark des Gods van Israel doen? En die zeiden: Dat de ark des Gods van Israel rondom Gath ga. Alzo droegen zij de ark des Gods van Israel rondom. **9** En het geschiedde, nadat zij die hadden rondom gedragen, zo was de hand des HEEREN tegen die stad met een zeer grote kwelling; want Hij sloeg de lieden dier stad van den kleine tot den grote, en zij hadden spenen in de verborgene plaatsen. **10** Toen zonden zij de ark Gods naar Ekron; maar het geschiedde, als de ark Gods te Ekron kwam, zo riepen die van Ekron, zeggende: Zij hebben de ark des Gods van Israel tot mij rondom gebracht, om mij en mijn volk te doden. **11** En zij zonden heen, en vergaderden al de vorsten der Filistijnen, en zeiden: Zendt de ark des Gods van Israel heen, dat zij wederkere tot haar plaats, opdat zij mij en mijn volk niet dode; want er was een dodelijke kwelling in de ganse stad, en de hand Gods was er zeer zwaar. **12** En de mensen, die niet stierven, werden geslagen met spenen, zodat het geschrei der stad opklom naar den hemel.

6 Als nu de ark des HEEREN zeven maanden in het land der Filistijnen geweest was, **2** Zo riepen de Filistijnen de priesters en de waarzeggers, zeggende: Wat zullen wij met de ark des HEEREN doen? Laat ons weten, waarmede wij ze aan haar plaats zenden zullen. **3** Zij dan zeiden: Indien gij de ark des Gods van Israel wegzendt, zendt haar niet ledig weg, maar vergeldt Hem ganselijk een schuldoffer; dan zult gij genezen worden, en ulieden zal bekend worden, waarom Zijn hand van u niet afwijkt. **4** Toen zeiden zij: Welk is dat schuldoffer, dat wij Hem vergelden zullen? En zij zeiden: Vijf gouden spenen, en vijf gouden muizen, naar het getal van de vorsten der Filistijnen; want het is enerlei plaag over u allen, en over uw vorsten. **5** Zo maakt dan beelden uwer spenen, en beelden uwer muizen, die het land verderven, en geeft den God van Israel de eer; misschien zal Hij Zijn hand verlichten van over ulieden, en van over uw god, en van over uw land. **6** Waarom toch zoudt gijlieden uw hart verzwaren, gelijk de Egyptenaars en Farao hun hart verzwaard hebben? Hebben zij niet, toen Hij wonderlijk met hen gehandeld had, hen laten trekken, dat zij heengingen? **7** Nu dan, neemt en maakt een nieuwen wagen, en twee zogende koeien, op dewelke geen juk gekomen is; spant de koeien aan den wagen, en brengt haar kalveren van achter haar weder naar huis. **8** Neemt dan de ark des HEEREN, en zet ze op den wagen, en legt de gouden kleinoden, die gij Hem ten schuloffer vergelden zult, in een koffertje aan haar zijde; en zendt ze weg, dat zij heenga. **9** Ziet dan toe, indien zij den weg van haar landpale opgaat naar Beth-Semes, zo heeft Hij ons dit groot kwaad gedaan; maar zo niet, zo zullen wij weten, dat Zijn hand ons niet geraakt heeft; het is ons een toeval geweest. **10** En die lieden deden alzo, en namen twee zogende koeien, en spanden ze aan den wagen, en haar kalveren sloten zij in huis. **11** En zij zetten de ark des HEEREN op den wagen, en het koffertje met de gouden muizen, en de beelden hunner spenen. **12** De koeien nu gingen recht in dien weg, op den weg naar Beth-Semes op een straat; zij gingen steeds voort, al loeiende, en weken noch ter rechter hand noch ter linkerhand; en de vorsten der Filistijnen gingen achter dezelve tot aan de landpale van Beth-Semes. **13** En die van Beth-Semes maaiden den tarweoogst in het dal, en als zij hun ogen ophieven, zagen zij de ark en verblijdden zich, als zij die zagen. **14** En de wagen kwam op den akker van Jozua, den Beth-semiet, en bleef daar staande; en daar was een grote steen, en zij kloofden het hout van den wagen, en offerden de koeien den HEERE ten brandoffer. **15** En de Levieten namen de ark des HEEREN af en het koffertje, dat daarbij was, waarin de gouden kleinoden waren, en zetten ze op dien groten steen; en die lieden van Beth-Semes offerden brandofferen, en slachtten slachtofferen den HEERE, op denzelven dag. **16** En als de vijf vorsten der Filistijnen zulks gezien hadden, zo keerden zij weder op denzelven dag naar Ekron. **17** Dit nu zijn de gouden spenen, die de Filistijnen aan den HEERE ten schuldoffer vergolden hebben: Voor Asdod een voor Gaza een, voor Askelot een, voor Gath een, voor Ekron een. **18** Ook gouden muizen, naar het getal van alle steden der Filistijnen, onder de vijf vorsten, van de vaste steden af tot aan de landvlekken; en tot aan Abel, den groten steen, op denwelken zij de ark des HEEREN nedergesteld hadden, die tot op dezen dag is op den akker van Jozua, den Beth-semiet. **19** En de Heere sloeg onder die lieden van Beth-Semes, omdat zij in de ark des HEEREN gezien hadden; ja, Hij sloeg van het volk zeventig mannen, en vijftig duizend mannen. Toen bedreef het volk rouw, omdat de HEERE een groten slag onder het volk geslagen had. **20** Toen zeiden de lieden van Beth-Semes: Wie zou kunnen bestaan voor het aangezicht van de HEERE, dezen heiligen God? En tot wien van ons zal Hij optrekken? **21** Zo zonden zij boden tot de inwoners van Kirjath-Jearim, zeggende: De Filistijnen hebben de ark des HEEREN wedergebracht; komt af, haalt ze opwaarts tot u.

7 Toen kwamen de mannen van Kirjath-Jearim, en haalden de ark des HEEREN op, en zij brachten ze in het huis van Abinadab, op den heuvel; en zij heiligden zijn zoon Eleazar, dat hij de ark des HEEREN bewaarde. **2** En het geschiedde, van dien dag af, dat de ark des Heeren te Kirjath-Jearim bleef, en de dagen werden twintig jaren; en het ganse huis van Israel klaagde den HEERE achterna. **3** Toen sprak Samuel tot het ganse huis van Israel, zeggende: Indien gijlieden u met uw ganse hart tot den HEERE bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot den HEERE, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken. **4** De kinderen Israels nu deden de Baals en de Astharoths weg, en zij dienden den HEERE alleen. **5** Verder zeide Samuel: Vergadert het ganse Israel naar Mizpa, en ik zal den HEERE voor u bidden. **6** En zij werden vergaderd te Mizpa, en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht des HEEREN; en

zij vastten te dien dage, en zeiden aldaar: Wij hebben
tegen den HEERE gezondigd. Alzo richtte Samuel de
kinderen Israels te Mizpa. 7 Toen de Filistijnen hoorden,
dat de kinderen Israels zich vergaderd hadden te Mizpa,
zo kwamen de oversten der Filistijnen op tegen Israel.
Als de kinderen Israels dat hoorden, zo vreesden zij voor
het aangezicht der Filistijnen. 8 En de kinderen Israels
zeiden tot Samuel: Zwijg niet van onzentwege, dat gij niet
zoudt roepen tot den HEERE, onzen God, opdat Hij ons
verlosse uit de hand der Filistijnen. 9 Toen nam Samuel
een melklam, en hij offerde het geheel den HEERE ten
brandoffer; en Samuel riep tot den HEERE voor Israel; en
de HEERE verhoorde hem. 10 En het geschiedde, toen
Samuel dat brandoffer offerde, zo kwamen de Filistijnen
aan ten strijde tegen Israel; en de HEERE donderde te
dien dage met een groten donder over de Filistijnen, en
Hij verschrikte hen, zodat zij verslagen werden voor het
aangezicht van Israel. 11 En de mannen van Israel togen
uit van Mizpa, en vervolgden de Filistijnen, en zij sloegen
hen tot onder Beth-kar. 12 Samuel nu nam een steen, en
stelde dien tussen Mizpa en tussen Sen, en hij noemde
diens naam Eben-Haezer; en hij zeide: Tot hiertoe heeft
de HEERE ons geholpen. 13 Alzo werden de Filistijnen
vernederd, en kwamen niet meer in de landpalen van
Israel; want de hand des HEEREN was tegen de Filistijnen
al de dagen van Samuel. 14 En de steden, welke de
Filistijnen van Israel genomen hadden kwamen weder aan
Israel, van Ekron tot Gath toe; ook rukte Israel derzelver
landpale uit de hand der Filistijnen; en er was vrede tussen
Israel en tussen de Amorieten. 15 Samuel nu richtte Israel
al de dagen zijns levens. 16 En hij toog van jaar tot jaar,
en ging rondom naar Beth-El, en Gilgal, en Mizpa; en hij
richtte Israel in al die plaatsen. 17 Doch hij keerde weder
naar Rama; want daar was zijn huis, en daar richtte hij
Israel; en hij bouwde aldaar den HEERE een altaar.

8 Het geschiedde nu, toen Samuel oud geworden was, zo
stelde hij zijn zonen tot richters over Israel. 2 De naam
van zijn eerstgeborenen zoon nu was Joel, en de naam
van zijn tweeden was Abia; zij waren richters te Ber-seba.
3 Doch zijn zonen wandelden niet in zijn wegen; maar zij
neigden zich tot de gierigheid, en namen geschenken, en
bogen het recht. 4 Toen vergaderden zich alle oudsten van
Israel, en zij kwamen tot Samuel te Rama; 5 En zij zeiden
tot hem: Zie, gij zijt oud geworden, en uw zonen wandelen
niet in uw wegen; zo zet nu een koning over ons, om ons
te richten, gelijk al de volken hebben. 6 Maar dit woord
was kwaad in de ogen van Samuel, als zij zeiden: Geef
ons een koning, om ons te richten. En Samuel bad den
HEERE aan. 7 Doch de HEERE zeide tot Samuel: Hoor
naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen;
want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij
verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn. 8 Naar
de werken, die zij gedaan hebben, van dien dag af, toen
Ik hen uit Egypte geleid heb, tot op dezen dag toe, en
hebben Mij verlaten en andere goden gediend; alzo doen
zij u ook. 9 Hoor dan nu naar hun stem; doch als gij hen op
het hoogste zult betuigd hebben, zo zult gij hen te kennen
geven de wijze des konings, die over hen regeren zal. 10
Samuel nu zeide al de woorden des HEEREN het volk
aan, hetwelk een koning van hem begeerde. 11 En zeide:
Dit zal des konings wijze zijn, die over u regeren zal: hij zal
uw zonen nemen, dat hij hen zich stelle tot zijn wagen, en
tot zijn ruiteren, dat zij voor zijn wagen henen lopen; 12 En
dat hij hen zich stelle tot oversten der duizenden, en tot
oversten der vijftigen; en dat zij zijn akker ploegen, en dat
zij zijn oogst oogsten, en dat zij zijn krijgswapenen maken,
mitsgaders zijn wapentuig. 13 En uw dochteren zal hij
nemen tot apothekeressen, en tot keukenmaagden, en tot
baksters. 14 En uw akkers, en uw wijngaarden, en uw
olijfgaarden, die de beste zijn, zal hij nemen, en zal ze aan
zijn knechten geven. 15 En uw zaad, en uw wijngaarden
zal hij vertienen, en hij zal ze aan zijn hovelingen, en aan
zijn knechten geven. 16 En hij zal uw knechten, en uw
dienstmaagden, en uw beste jongelingen, en uw ezelen
nemen, en hij zal zijn werk daarmede doen. 17 Hij zal
uw kudden vertienen; en gij zult hem tot knechten zijn.
18 Gij zult wel te dien dage roepen, vanwege uw koning,
dien gij u zult verkoren hebben, maar de HEERE zal u
te dien dage niet verhoren. 19 Doch het volk weigerde
Samuels stem te horen; en zij zeiden: Neen, maar er zal
een koning over ons zijn. 20 En wij zullen ook zijn gelijk
al de volken; en onze koning zal ons richten, en hij zal
voor onze aangezichten uitgaan, en hij zal onze krijgen
voeren. 21 Als Samuel al de woorden des volks gehoord
had, zo sprak hij dezelve voor de oren des HEEREN. 22
De HEERE nu zeide tot Samuel: Hoor naar hun stem, en
stel hun een koning. Toen zeide Samuel tot de mannen
van Israel: Gaat heen, een iegelijk naar zijn stad.

9 Er was nu een man van Benjamin, wiens naam was
Kis, een zoon van Abiel, den zoon van Zeror, den zoon
van Bechorath, den zoon van Afiah, den zoon eens mans
van Jemini, een dapper held. 2 Die had een zoon, wiens
naam was Saul, een jongeman, en schoon, ja, er was
geen schoner man dan hij onder de kinderen Israels; van
zijn schouderen en opwaarts was hij hoger dan al het volk.
3 De ezelinnen nu van Kis, den vader van Saul, waren
verloren; daarom zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem nu
een van de jongens met u, en maak u op, ga heen, zoek
de ezelinnen. 4 Hij dan ging door het gebergte van Efraim,
en hij ging door het land van Salisa, maar zij vonden ze
niet; daarna gingen zij door het land van Sahalim, maar zij
waren er niet; verder ging hij door het land van Jemini,
doch zij vonden ze niet. 5 Toen zij in het land van Zuf
kwamen, zeide Saul tot zijn jongen, die bij hem was: Kom
en laat ons wederkeren; dat niet misschien mijn vader van
de ezelinnen aflate, en voor ons bekommerd zij. 6 Hij
daarentegen zeide tot hem: Zie toch, er is een man Gods
in deze stad, en hij is een geeerd man; al wat hij spreekt,
dat komt zekerlijk; laat ons nu derwaarts gaan, misschien
zal hij ons onzen weg aanwijzen, op denwelken wij gaan
zullen. 7 Toen zeide Saul tot zijn jongen: Maar zie, zo wij
gaan, wat zullen wij toch dien man brengen? Want het

brood is weg uit onze vaten, en wij hebben geen gaven,
om den man Gods te brengen; wat hebben wij? 8 En de
jongen antwoordde Saul verder en zeide: Zie, er vindt zich
in mijn hand het vierendeel eens zilveren sikkels; dat zal ik
den man Gods geven, opdat hij ons onzen weg wijze. 9
(Eertijds zeide een ieder aldus in Israel, als hij ging om
God te vragen: Komt en laat ons gaan tot den ziener; want
die heden een profeet genoemd wordt, die werd eertijds
een ziener genoemd.) 10 Toen zeide Saul tot zijn jongen:
Uw woord is goed, kom, laat ons gaan. En zij gingen naar
de stad, waar de man Gods was. 11 Als zij opklommen
door den opgang der stad, zo vonden zij maagden, die
uitgingen om water te putten; en zij zeiden tot haar: Is de
ziener hier? 12 Toen antwoordden zij hun, en zeiden: Ziet,
hij is voor uw aangezicht; haast u nu, want hij is heden in
de stad gekomen, dewijl het volk heden een offerande
heeft op de hoogte. 13 Wanneer gijlieden in de stad komt,
zo zult gij hem vinden, eer hij opgaat op de hoogte om
te eten; want het volk zal niet eten, totdat hij komt, want
hij zegent het offer, daarna eten de genodigden; daarom
gaat nu op, want hem, als heden zult gij hem vinden.
14 Alzo gingen zij op in de stad. Toen zij in het midden
der stad kwamen, ziet, zo ging Samuel uit hun tegemoet,
om op te gaan naar de hoogte. 15 Want de HEERE had
het voor Samuels oor geopenbaard, een dag eer Saul
kwam, zeggende: 16 Morgen omtrent dezen tijd zal Ik tot u
zenden een man uit het land van Benjamin, dien zult gij
ten voorganger zalven over Mijn volk Israel; en hij zal Mijn
volk verlossen uit der Filistijnen hand, want Ik heb Mijn
volk aangezien, dewijl deszelfs geroep tot Mij gekomen
is. 17 Toen Samuel Saul aanzag, zo antwoordde hem de
HEERE: Zie, dit is de man, van welken Ik u gezegd heb:
Deze zal over Mijn volk heersen. 18 En Saul naderde
tot Samuel in het midden der poort, en zeide: Wijs mij
toch, waar is hier het huis des zieners? 19 En Samuel
antwoordde Saul en zeide: Ik ben de ziener; ga op voor
mijn aangezicht op de hoogte, dat gijlieden heden met mij
eet; zo zal ik u morgen vroeg laten gaan, en alles, wat in
uw hart is, zal ik u te kennen geven. 20 Want de ezelinnen
aangaande, die gij heden den derden dag verloren hebt,
zet uw hart daarop niet, want zij zijn gevonden; en wiens
zal zijn al het gewenste, dat in Israel is? Is het niet van u,
en van het ganse huis uws vaders? 21 Toen antwoordde
Saul, en zeide: Ben ik niet een zoon van Jemini, van de
kleinsten der stammen van Israel? en mijn geslacht is
het niet het kleinste van al de geslachten van den stam
van Benjamin? Waarom spreekt gij mij dan aan met zulke
woorden? 22 Samuel dan nam Saul en zijn jongen, en
hij bracht ze in de kamer; en hij gaf hun plaats aan het
opperste der genodigden; die nu waren omtrent dertig
man. 23 Toen zeide Samuel tot den kok: Lang dat stuk,
hetwelk Ik u gegeven heb, waarvan ik tot u zeide: Zet het
bij u weg. 24 De kok nu bracht een schouder op, met wat
daaraan was, en zette het voor Saul; en hij zeide: Zie,
dit is het overgeblevene; zet het voor u, eet, want het is
ter bestemder tijd voor u bewaard, als ik zeide: Ik heb
het volk genodigd. Alzo at Saul met Samuel op dien dag.
25 Daarna gingen zij af van de hoogte in de stad; en hij
sprak met Saul op het dak. 26 En zij stonden vroeg op; en
het geschiedde, omtrent den opgang des dageraads, zo
riep Samuel Saul op het dak, zeggende: Sta op, en zij
beiden gingen uit, hij en Samuel, naar buiten. 27 Toen zij
afgegaan waren aan het einde der stad, zo zeide Samuel
tot Saul: Zeg den jongen, dat hij voor onze aangezichten
heenga; toen ging hij heen; maar sta gij als nu stil, en ik
zal u Gods woord doen horen.

10 Toen nam Samuel een oliekruik, en goot ze uit op
zijn hoofd, en kuste hem, en zeide: Is het niet alzo,
dat de HEERE u tot een voorganger over Zijn erfdeel
gezalfd heeft? 2 Als gij heden van mij gaat, zo zult gij twee
mannen vinden bij het graf van Rachel, aan de landpale
van Benjamin, te Zelzah; die zullen tot u zeggen: De
ezelinnen zijn gevonden, die gij zijt gaan zoeken, en zie,
uw vader heeft de zaken der ezelinnen verlaten, en hij is
bekommerd voor ulieden, zeggende: Wat zal ik om mijn
zoon doen? 3 Als gij u van daar en verder aan begeeft, en
zult komen tot aan Elon-Thabor, daar zullen u drie mannen
vinden, opgaande tot God naar Beth-El; een, dragende
drie bokjes, en een, dragende drie bollen broods, en een,
dragende een fles wijn. 4 En zij zullen u naar uw welstand
vragen, en zij zullen u twee broden geven; die zult gij
van hun hand nemen. 5 Daarna zult gij komen op den
heuvel Gods, waar der Filistijnen bezettingen zijn; en het
zal geschieden, als gij aldaar in de stad komt, zo zult gij
ontmoeten een hoop profeten, van de hoogte afkomende,
en voor hun aangezichten luiten, en trommelen, en pijpen,
en harpen, en zij zullen profeteren. 6 En de Geest des
HEEREN zal vaardig worden over u, en gij zult met hen
profeteren; en gij zult in een anderen man veranderd
worden. 7 En het zal geschieden, als u deze tekenen
zullen komen, doe gij, wat uw hand vinden zal, want God
zal met u zijn. 8 Gij nu zult voor mijn aangezicht afgaan
naar Gilgal, en zie, ik zal tot u afkomen, om brandofferen
te offeren, om te offeren offeranden der dankzegging;
zeven dagen zult gij daar beiden, totdat ik tot u kome, en u
bekend make, wat gij doen zult. 9 Het geschiedde nu,
toen hij zijn schouder keerde, om van Samuel te gaan,
veranderde God hem het hart in een ander; en al die
tekenen kwamen ten zelven dage. 10 Toen zij daar aan
den heuvel kwamen, zie, zo kwam hem een hoop profeten
tegemoet; en de Geest des HEEREN werd vaardig over
hem, en hij profeteerde in het midden van hen. 11 En
het geschiedde, als een iegelijk, die hem van te voren
gekend had, zag, dat hij, ziet, profeteerde met de profeten,
zo zeide het volk, een ieder tot zijn metgezel: Wat is dit,
dat den zoon van Kis geschied is? Is Saul ook onder
de profeten? 12 Toen antwoordde een man van daar,
en zeide: Wie is toch hun vader? Daarom is het tot een
spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten?
13 Toen hij nu voleind had te profeteren, zo kwam hij op
de hoogte. 14 En Sauls oom zeide tot hem en tot zijn
jongen: Waar zijt gijlieden heengegaan? Hij nu zeide: Om

de ezelinnen te zoeken; toen wij zagen, dat zij er niet
waren, zo kwamen wij tot Samuel. **15** Toen zeide Sauls
oom: Geef mij toch te kennen, wat heeft Samuel ulieden
gezegd? **16** Saul nu zeide tot zijn oom: Hij heeft ons
voorzeker te kennen gegeven, dat de ezelinnen gevonden
waren; maar de zaak des koninkrijks, waarvan Samuel
gezegd had, gaf hij hem niet te kennen. **17** Doch Samuel
riep het volk te zamen tot den HEERE, te Mizpa. **18** En hij
zeide tot de kinderen Israels: Alzo heeft de HEERE, de
God Israel, gesproken: Ik heb Israel uit Egypte opgebracht,
en Ik heb ulieden van de hand der Egyptenaren gered, en
van de hand van alle koninkrijken, die u onderdrukten. **19**
Maar gijlieden hebt heden uw God verworpen, Die u uit al
uw ellenden en uw noden verlost heeft, en hebt tot Hem
gezegd: Zet een koning over ons; nu dan, stelt u voor het
aangezicht des HEEREN, naar uw stammen en naar uw
duizenden. **20** Toen nu Samuel al de stammen van Israel
had doen naderen, zo is de stam van Benjamin geraakt.
21 Toen hij den stam van Benjamin deed aankomen naar
zijn geslachten, zo werd het geslacht van Matri geraakt;
en Saul, de zoon van Kis, werd geraakt. En zij zochten
hem, maar hij werd niet gevonden. **22** Toen vraagden zij
verder den HEERE, of die man nog derwaarts komen zou?
De HEERE dan zeide: Ziet, hij heeft zich tussen de vaten
verstoken. **23** Zij nu liepen, en namen hem van daar, en
hij stelde zich in het midden des volks; en hij was hoger
dan al het volk, van zijn schouder en opwaarts. **24** Toen
zeide Samuel tot het ganse volk: Ziet gij, dien de HEERE
verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder het
ganse volk. Toen juichte het ganse volk, en zij zeiden: de
koning leve! **25** Samuel nu sprak tot het volk het recht des
koninkrijks, en schreef het in een boek, en legde het voor
het aangezicht des HEEREN. Toen liet Samuel het ganse
volk gaan, elk naar zijn huis. **26** En Saul ging ook naar zijn
huis te Gibea, en van het heir gingen met hem, welker hart
God geroerd had. **27** Doch de kinderen Belials zeiden:
Wat zou ons deze verlossen? en zij verachtten hem, en
brachten hem geen geschenk. Doch hij was als doof.

11 Toen toog Nahas, de Ammoniet, op, en belegerde
Jabes in Gilead. En al de mannen van Jabes zeiden
tot Nahas: Maak een verbond met ons, zo zullen wij u
dienen. **2** Doch Nahas, de Ammoniet, zeide tot hen: Mits
dezen zal ik een verbond met ulieden maken, dat ik u allen
het rechteroog uitsteke; en dat ik deze schande op gans
Israel legge. **3** Toen zeiden tot hem de oudsten Jabes:
Laat zeven dagen van ons af, dat wij boden zenden in al
de landpalen van Israel; is er dan niemand, die ons verlost,
zo zullen wij tot u uitgaan. **4** Als de boden te Gibea-Sauls
kwamen, zo spraken zij deze woorden voor de oren van
het volk. Toen hief al het volk zijn stem op, en weende. **5**
En ziet, Saul kwam achter de runderen uit het veld, en Saul
zeide: Wat is den volke, dat zij wenen? Toen vertelden zij
hem de woorden der mannen van Jabes. **6** Toen werd
de Geest Gods vaardig over Saul, als hij deze woorden
hoorde; en zijn toorn ontstak zeer. **7** En hij nam een paar
runderen, en hieuw ze in stukken, en hij zond ze in alle
landpalen van Israel door de hand der boden, zeggende:
Die niet zelf uittrekt achter Saul en achter Samuel, alzo zal
men zijn runderen doen. Toen viel de vreze des HEEREN
op het volk, en zij gingen uit als een enig man. **8** En hij
telde hen te Bezek; en van de kinderen Israels waren
driehonderd duizend, en van de mannen van Juda dertig
duizend. **9** Toen zeiden zij tot de boden, die gekomen
waren: Aldus zult gijlieden den mannen te Jabes in Gilead
zeggen: Morgen zal u verlossing geschieden, als de zon
heet worden zal. Als de boden kwamen, en verkondigden
dat aan de mannen te Jabes, zo werden zij verblijd. **10**
En de mannen van Jabes zeiden: Morgen zullen wij tot
ulieden uitgaan, en gij zult ons doen naar alles, wat goed
is in uw ogen. **11** Het geschiedde nu des anderen daags,
dat Saul het volk stelde in drie hopen, en zij kwamen in
het midden des legers, in de morgenwake, en zij sloegen
Ammon, totdat de dag heet werd; en het geschiedde, dat
de overigen alzo verstrooid werden, dat er onder hen geen
twee te zamen bleven. **12** Toen zeide het volk tot Samuel:
Wie is hij, die zeide: Zou Saul over ons regeren? Geeft
hier die mannen, dat wij hen doden. **13** Maar Saul zeide:
Er zal te dezen dage geen man gedood worden, want de
HEERE heeft heden een verlossing in Israel gedaan. **14**
Verder zeide Samuel tot het volk: Komt en laat ons naar
Gilgal gaan, en het koninkrijk aldaar vernieuwen. **15** Toen
ging al het volk naar Gilgal, en maakte Saul aldaar koning
voor het aangezicht des HEEREN te Gilgal; en zij offerden
aldaar dankofferen voor het aangezicht des HEEREN; en
Saul verheugde zich aldaar gans zeer, met al de mannen
van Israel.

12 Toen zeide Samuel tot gans Israel: Ziet, ik heb naar
ulieder stem gehoord in alles, wat gij mij gezegd
hebt, en ik heb een koning over u gezet. **2** En nu, ziet, daar
trekt de koning voor uw aangezicht heen, en ik ben oud en
grijs geworden, en ziet, mijn zonen zijn bij ulieden; en ik
heb voor uw aangezichten gewandeld van mijn jeugd af tot
dezen dag toe. **3** Ziet, hier ben ik, betuigt tegen mij, voor
den HEERE, en voor Zijn gezalfde, wiens os ik genomen
heb, en wiens ezel ik genomen heb, en wien ik verongelijkt
heb, wien ik onderdrukt heb, en van wiens hand ik een
geschenk genomen heb, dat ik mijn ogen van hem zou
verborgen hebben; zo zal ik het ulieden wedergeven. **4**
Toen zeiden zij: Gij hebt ons niet verongelijkt, en gij hebt
ons niet onderdrukt, en gij hebt van niemands hand iets
genomen. **5** Toen zeide hij tot hen: De HEERE zij een
Getuige tegen ulieden, en Zijn gezalfde zij te dezen dage
getuige, dat gij in mijn hand niets gevonden hebt! En het
volk zeide: Hij zij Getuige! **6** Verder zeide Samuel tot het
volk: Het is de HEERE, Die Mozes en Aaron gemaakt
heeft, en Die uw vaders uit Egypteland opgebracht heeft.
7 En nu, stelt u hier, dat ik met ulieden rechte, voor het
aangezicht des HEEREN, over al de gerechtigheden des
HEEREN, die Hij aan u en aan uw vaderen gedaan heeft.
8 Nadat Jakob in Egypte gekomen was, zo riepen uw
vaders tot den HEERE; en de HEERE zond Mozes en
Aaron, en zij leidden uw vaders uit Egypte, en deden hen

aan deze plaats wonen. 9 Maar zij vergaten den HEERE,
hun God; zo verkocht Hij hen in de hand van Sisera, den
krijgsoverste, te Hazor, en in de hand der Filistijnen, en in
de hand van den koning der Moabieten, die tegen hen
streden. 10 En zij riepen tot den HEERE, en zeiden: Wij
hebben gezondigd, dewijl wij den HEERE verlaten, en
de Baals en Astharoths gediend hebben; en nu, ruk ons
uit de hand onzer vijanden, en wij zullen U dienen. 11
En de HEERE zond Jerubbaal, en Bedan, en Jeftha, en
Samuel, en Hij rukte u uit de hand uwer vijanden rondom,
alzo dat gij zeker woondet. 12 Als gij nu zaagt, dat Nahas,
de koning van de kinderen Ammons, tegen u kwam, zo
zeidet gij tot mij: Neen, maar een koning zal over ons
regeren; zo toch de HEERE, uw God, uw Koning was.
13 En nu, ziet daar den koning, dien gij verkoren hebt,
dien gij begeerd hebt; en ziet, de HEERE heeft een koning
over ulieden gezet. 14 Zo gij den HEERE zult vrezen,
en Hem dienen, en naar Zijn stem horen, en den mond
des HEEREN niet wederspannig zijt, zo zult gijlieden,
zowel gij als de koning, die over u regeren zal, achter den
HEERE, uw God, zijn. 15 Doch zo gij naar de stem des
HEEREN niet zult horen, maar den mond des HEEREN
wederspannig zijn, zo zal de hand des HEEREN, tegen u
zijn, als tegen uw vaders. 16 Ook stelt u nu hier, en ziet
die grote zaak, die de HEERE voor uw ogen doen zal. 17
Is het niet vandaag de tarweoogst? Ik zal tot den HEERE
roepen, en Hij zal donder en regen geven; zo weet dan,
en ziet, dat uw kwaad groot is, dat gij voor de ogen des
HEEREN gedaan hebt, dat gij een koning voor u begeerd
hebt. 18 Toen Samuel den HEERE aanriep, zo gaf de
HEERE donder en regen te dien dage; daarom vreesde
al het volk zeer den HEERE en Samuel. 19 En al het
volk zeide tot Samuel: Bid voor uw knechten den HEERE,
uw God, dat wij niet sterven; want boven al onze zonden
hebben wij dit kwaad daartoe gedaan, dat wij voor ons een
kong begeerd hebben. 20 Toen zeide Samuel tot het volk:
Vreest niet, gij hebt al dit kwaad gedaan; doch wijkt niet
van achter den HEERE af, maar dient den HEERE met uw
ganse hart. 21 En wijkt niet af; want gij zoudt de ijdelheden
na volgen, die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want
zij zijn ijdelheden. 22 Want de HEERE zal Zijn volk niet
verlaten, om Zijns groten Naams wil, dewijl het den HEERE
beliefd heeft, ulieden Zich tot een volk te maken. 23 Wat
ook mij aangaat, het zij verre van mij, dat ik tegen den
HEERE zou zondigen, dat ik zou aflaten voor ulieden te
bidden; maar ik zal u den goeden en rechten weg leren.
24 Vreest slechts den HEERE, en dient Hem trouwelijk met
uw ganse hart; want ziet, hoe grote dingen Hij bij ulieden
gedaan heeft! 25 Maar indien gij voortaan kwaad doet, zo
zult gijlieden, als ook uw koning, omkomen.

13 Saul was een jaar in zijn regering geweest, en het
tweede jaar regeerde hij over Israel. 2 Toen verkoos
zich Saul drie duizend mannen uit Israel; en er waren
bij Saul twee duizend te Michmas en op het gebergte
van Beth-El, en duizend waren er bij Jonathan te Gibea-
Benjamins; en het overige des volks liet hij gaan, een
iegelijk naar zijn tent. 3 Doch Jonathan sloeg de bezetting
der Filistijnen, die te Geba was, hetwelk de Filistijnen
hoorden. Daarom blies Saul met de bazuin in het ganse
land, zeggende: Laat het de Hebreen horen. 4 Toen hoorde
het ganse Israel zeggen: Saul heeft de bezetting der
Filistijnen geslagen, en ook is Israel stinkende geworden bij
de Filistijnen. Toen werd het volk samengeroepen achter
Saul, naar Gil-gal. 5 En de Filistijnen werden verzameld
om te strijden tegen Israel, dertig duizend wagens, en zes
duizend ruiters, en volk in menigte als het zand, dat aan
den oever der zee is; en zij togen op, en legerden zich te
Michmas, tegen het oosten van Beth-Aven. 6 Toen de
mannen van Israel zagen, dat zij in nood waren (want
het volk was benauwd), zo verborg zich het volk in de
spelonken, en in de doornbossen, en in de steenklippen, en
in de vestingen, en in de putten. 7 De Hebreen nu gingen
over de Jordaan in het land van Gad en Gilead. Toen Saul
nog zelf te Gilgal was, zo kwam al het volk bevende achter
hem. 8 En hij vertoefde zeven dagen, tot den tijd, dien
Samuel bestemd had. Als Samuel te Gilgal niet opkwam,
zo verstrooide het volk van hem. 9 Toen zeide Saul:
Brengt tot mij herwaarts een brandoffer, en dankofferen;
en hij offerde brandoffer. 10 En het geschiedde, toen hij
geeindigd had het brandoffer te offeren, ziet, zo kwam
Samuel; en Saul ging uit hem tegemoet, om hem te
zegenen. 11 Toen zeide Samuel: Wat hebt gij gedaan?
Saul nu zeide: Omdat ik zag, dat zich het volk van mij
verstrooide, en gij op den bestemden tijd der dagen niet
kwaamt, en de Filistijnen te Michmas vergaderd waren,
12 Zo zeide ik: Nu zullen de Filistijnen tot mij afkomen te
Gilgal, en ik heb het aangezicht des HEEREN niet ernstelijk
aangebeden, zo dwong ik mijzelven, en heb brandoffer
geofferd. 13 Toen zeide Samuel tot Saul: Gij hebt zottelijk
gedaan; gij hebt het gebod van den HEERE, uw God, niet
gehouden, dat Hij u geboden heeft; want de HEERE zou
nu uw rijk over Israel bevestigd hebben tot in eeuwigheid.
14 Maar nu zal uw rijk niet bestaan. De HEERE heeft Zich
een man gezocht naar Zijn hart, en de HEERE heeft hem
geboden een voorganger te zijn over Zijn volk, omdat gij
niet gehouden hebt, wat u de HEERE geboden had. 15
Toen maakte zich Samuel op, en hij ging op van Gilgal
naar Gibea-Benjamins; en Saul telde het volk, dat bij hem
gevonden werd, omtrent zeshonderd man. 16 En Saul en
zijn zoon Jonathan, en het volk, dat bij hen gevonden was,
bleven te Gibea-Benjamins; maar de Filistijnen waren te
Michmas gelegerd. 17 En de verdervers gingen uit het
leger der Filistijnen, in drie hopen; de ene hoop keerde
zich op den weg naar Ofra, naar het land Sual; 18 En een
hoop keerde zich naar den weg van Beth-horon; en een
hoop keerde zich naar den weg der landpale, die naar
het dal Zeboim naar de woestijn uitziet. 19 En er werd
geen smid gevonden in het ganse land van Israel; want de
Filistijnen hadden gezegd: Opdat de Hebreen geen zwaard
noch spies maken. 20 Daarom moest gans Israel tot de
Filistijnen aftrekken, opdat een iegelijk zijn ploegijzer, of
zijn spade, of zijn bijl, of zijn houweel scherpen liet. 21

Maar zij hadden tandige vijlen tot hun houwelen, en tot
hun spaden, en tot de drietandige vorken, en tot de bijlen,
en tot het stellen der prikkelen. 22 En het geschiedde ten
dage des strijds, dat er geen zwaard noch spies gevonden
werd in de hand van het ganse volk, dat bij Saul en bij
Jonathan was; doch bij Saul en bij Jonathan, zijn zoon,
werden zij gevonden. 23 En der Filistijnen leger toog naar
den doortocht van Michmas.

14 Het geschiedde nu op een dag, dat Jonathan, de
zoon van Saul, tot den jongen, die zijn wapenen
droeg, zeide: Kom, en laat ons tot de bezetting der
Filistijnen overgaan, welke aan gene zijde is; doch hij gaf
het zijn vader niet te kennen. 2 Saul nu zat aan het uiterste
van Gibea onder den granatenboom, die te Migron was; en
het volk, dat bij hem was, was omtrent zeshonderd man. 3
En Ahia, de zoon van Ahitub, den broeder van Ikabod,
den zoon van Pinehas, den zoon van Eli, was priester
des HEEREN, te Silo, dragende den efod; doch het volk
wist niet, dat Jonathan heengegaan was. 4 Er was nu
tussen de doortochten, waar Jonathan zocht door te gaan
tot der Filistijnen bezetting, een scherpte van een steenklip
aan deze zijde, en een scherpte van een steenklip aan
gene zijde; en de naam der ene was Bozes, en de naam
der andere Sene. 5 De ene tand was gelegen tegen het
noorden, tegenover Michmas, en de andere tegen het
zuiden, tegenover Geba. 6 Jonathan nu zeide tot den
jongen, die zijn wapenen droeg: Kom, en laat ons tot de
bezetting dezer onbesnedenen overgaan; misschien zal
de HEERE voor ons werken; want bij den HEERE is geen
verhindering, om te verlossen door velen of door weinigen.
7 Toen zeide zijn wapendrager tot hem: Doe al, wat in uw
hart is; wend u, zie ik ben met u, naar uw hart. 8 Jonathan
nu zeide: Zie, wij zullen overgaan tot die mannen, en
wij zullen ons aan hen ontdekken. 9 Indien zij aldus tot
ons zeggen: Staat stil, totdat wij aan ulieden komen; zo
zullen wij blijven staan aan onze plaats, en tot hen niet
opklimmen. 10 Maar zeggen zij aldus: Klimt tot ons op;
zo zullen wij opklimmen, want de HEERE heeft hen in
onze hand gegeven; en dit zal ons een teken zijn. 11 Toen
zij beiden zich aan der Filistijnen bezetting ontdekten, zo
zeiden de Filistijnen: Ziet, de Hebreen zijn uit de holen
uitgegaan, waarin zij zich verstoken hadden. 12 Verder
antwoordden de mannen der bezetting aan Jonathan en
zijn wapendrager, en zeiden: Klimt op tot ons, en wij zullen
het u wijs maken. En Jonathan zeide tot zijn wapendrager:
Klim op achter mij, want de HEERE heeft hen gegeven in
de hand van Israel. 13 Toen klom Jonathan op zijn handen
en op zijn voeten, en zijn wapendrager hem na; en zij
vielen voor Jonathans aangezicht, en zijn wapendrager
doodde ze achter hem. 14 Deze eerste slag nu, waarmede
Jonathan en zijn wapendrager omtrent twintig mannen
versloegen, geschiedde omtrent in de helft eens bunders,
zijnde een juk ossen lands. 15 En er was een beving
in het leger, op het veld en onder het ganse volk; de
bezetting en de verdervers beefden ook zelven; ja, het
land werd beroerd, want het was een beving Gods. 16
Als nu de wachters van Saul te Gibea-Benjamins zagen,
dat, ziet, de menigte versmolt, en doorging, en geklopt
werd; 17 Toen zeide Saul tot het volk, dat bij hem was:
Telt toch, en beziet, wie van ons weggegaan zijn. En zij
telden, en ziet, Jonathan en zijn wapendrager waren daar
niet. 18 Toen zeide Saul tot Ahia: Breng de ark Gods
herwaarts. Want de ark Gods was te dien dage bij de
kinderen Israels. 19 En het geschiedde, toen Saul nog tot
den priester sprak, dat het rumoer, hetwelk in der Filistijnen
leger was, zeer toenam en vermenigvuldigde; zo zeide
Saul tot den priester: Haal uw hand in. 20 Saul nu, en
al het volk, dat bij hem was, werd samengeroepen, en
zij kwamen ten strijde; en ziet, het zwaard des enen was
tegen den anderen, er was een zeer groot gedruis. 21
Er waren ook Hebreen bij de Filistijnen, als eertijds, die
met hen in het leger opgetogen waren rondom; dezen nu
vervoegden zich ook met de Israelieten, die bij Saul en
Jonathan waren. 22 Als alle mannen van Israel, die zich
verstoken hadden in het gebergte van Efraim, hoorden, dat
de Filistijnen vluchtten, zo kleefden zij ook hen achteraan
in den strijd. 23 Alzo verloste de HEERE Israel te dien
dage; en het leger trok over naar Beth-Aven. 24 En de
mannen van Israel werden mat te dien dage; want Saul
had het volk bezworen, zeggende: Vervloekt zij de man,
die spijze eet tot aan den avond, opdat ik mij aan mijn
vijanden wreke! Daarom proefde dat ganse volk geen
spijs. 25 En het ganse volk kwam in een woud; en daar
was honig op het veld. 26 Toen het volk in het woud
kwam, ziet, zo was er een honigvloed; maar niemand
raakte met zijn hand aan zijn mond, want het volk vreesde
de bezwering. 27 Maar Jonathan had het niet gehoord,
toen zijn vader het volk bezworen had, en hij reikte het
einde van den staf uit, die in zijn hand was, en hij doopte
denzelven in een honigraat; als hij nu zijn hand tot zijn
mond wendde, zo werden zijn ogen verlicht. 28 Toen
antwoordde een man uit het volk, en zeide: Uw vader
heeft het volk zwaarlijk bezworen, zeggende: Vervloekt
zij de man, die heden brood eet! Daarom bezwijkt het
volk. 29 Toen zeide Jonathan: Mijn vader heeft het land
beroerd; zie toch, hoe mijn ogen verlicht zijn, omdat ik een
weinig van dezen honig gesmaakt heb; 30 Hoe veel meer,
indien het volk heden had mogen vrijelijk eten van den buit
zijner vijanden, dien het gevonden heeft! Maar nu is die
slag niet groot geweest over de Filistijnen. 31 Doch zij
sloegen te dien dage de Filistijnen van Michmas tot Ajalon;
en het volk was zeer moede. 32 Toen maakte zich het
volk aan den buit, en zij namen schapen, en runderen, en
kalveren, en zij slachtten ze tegen de aarde; en het volk
at ze met het bloed. 33 En men boodschapte het Saul,
zeggende: Zie, het volk verzondigt zich aan den HEERE,
etende met het bloed. En hij zeide: Gij hebt trouwelooslijk
gehandeld; wentelt heden een groten steen tot mij. 34
Verder sprak Saul: Verstrooit u onder het volk, en zegt tot
hen: Brengt tot mij een iegelijk zijn os, en een iegelijk zijn
schaap, en slacht het hier, en eet, en bezondigt u niet aan
den HEERE, die etende met het bloed. Toen bracht al

het volk een iegelijk zijn os met zijn hand, des nachts,
en slachtte ze aldaar. 35 Toen bouwde Saul den HEERE
een altaar; dit was het eerste altaar, dat hij den HEERE
bouwde. 36 Daarna zeide Saul: Laat ons aftrekken de
Filistijnen na, bij nacht, en laat ons dezelve beroven, totdat
het morgen licht worde, en laat ons niet een man onder
hen overig laten. Zij nu zeiden: Doe al wat goed is in uw
ogen; maar de priester zeide: Laat ons herwaarts tot God
naderen. 37 Toen vraagde Saul God: Zal ik aftrekken de
Filistijnen na? Zult Gij ze in de hand van Israel overgeven?
Doch Hij antwoordde hem niet te dien dage. 38 Toen
zeide Saul: Komt herwaarts uit alle hoeken des volks, en
verneemt, en ziet, waarin deze zonde heden geschied
zij. 39 Want zo waarachtig als de HEERE leeft, Die Israel
verlost, alware het in mijn zoon Jonathan, zo zal hij den
dood sterven; en niemand uit het ganse volk antwoordde
hem. 40 Verder zeide hij tot het ganse Israel: Gijlieden
zult aan de ene zijde zijn, en ik en mijn zoon Jonathan
zullen aan de andere zijde zijn. Toen zeide het volk tot
Saul: Doe, wat goed is in uw ogen. 41 Saul nu sprak tot
den HEERE, den God Israels: Toon den onschuldige. Toen
werd Jonathan en Saul geraakt, en het volk ging vrij uit. 42
Toen zeide Saul: Werpt het lot tussen mij en tussen mijn
zoon Jonathan. Toen werd Jonathan geraakt. 43 Saul dan
zeide tot Jonathan: Geef mij te kennen, wat gij gedaan
hebt. Toen gaf het Jonathan hem te kennen, en zeide: Ik
heb maar een weinig honigs geproefd, met het uiterste
des stafs, dien ik in mijn hand had; zie hier ben ik, moet
ik sterven? 44 Toen zeide Saul: Zo doe mij God, en zo
doe Hij daartoe, Jonathan! gij moet den dood sterven. 45
Maar het volk zeide tot Saul: Zou Jonathan sterven, die
deze grote verlossing in Israel gedaan heeft? Dat zij verre!
zo waarachtig als de HEERE leeft, als er een haar van
zijn hoofd op de aarde vallen zal; want hij heeft dit heden
met God gedaan. Alzo verloste het volk Jonathan, dat hij
niet stierf. 46 Saul nu toog op van achter de Filistijnen,
en de Filistijnen trokken aan hun plaats. 47 Toen nam
Saul het koninkrijk over Israel in; en hij streed rondom
tegen al zijn vijanden, tegen Moab, en tegen de kinderen
Ammons, en tegen Edom, en tegen de koningen van Zoba,
en tegen de Filistijnen; en overal, waar hij zich wendde,
oefende hij straf. 48 En hij handelde dapper, en hij sloeg de
Amalekieten, en hij redde Israel uit de hand desgenen, die
hem beroofde. 49 De zonen van Saul nu waren: Jonathan,
en Isvi, en Malchi-sua; en de namen zijner twee dochteren
waren deze: de naam der eerstgeborenen was Merab, en
de naam der kleinste Michal. 50 En de naam van Sauls
huisvrouw was Ahinoam, een dochter van Ahimaaz; en
de naam van zijn krijgsoverste was Abner, een zoon van
Ner, Sauls oom. 51 En Kis was Sauls vader, en Ner,
Abners vader, was een zoon van Abiel. 52 En er was
een sterke krijg tegen de Filistijnen al de dagen van Saul;
daarom alle helden en alle kloeke mannen, die Saul zag,
die vergaderde hij tot zich.

15 Toen zeide Samuel tot Saul: de HEERE heeft mij
gezonden, dat ik u ten koning zalfde over Zijn volk,
over Israel; hoor dan nu de stem van de woorden des
HEEREN. 2 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb
bezocht, hetgeen Amalek aan Israel gedaan heeft, hoe
hij zich tegen hem gesteld heeft op den weg, toen hij uit
Egypte opkwam. 3 Ga nu heen, en sla Amalek, en verban
alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood
van den man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de
zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kemelen
tot de ezelen toe. 4 Dit verkondigde Saul het volk, en hij
telde hen te Telaim, tweehonderd duizend voetvolks, en
tien duizend mannen van Juda. 5 Als Saul tot aan de stad
Amalek kwam, zo legde hij een achterlage in het dal. 6 En
Saul liet den Kenieten zeggen: Gaat weg, wijkt, trekt af
uit het midden der Amalekieten, opdat ik u met hen niet
wegruime; want gij hebt barmhartigheid gedaan aan al
de kinderen Israels, toen zij uit Egypte opkwamen. Alzo
weken de Kenieten uit het midden der Amalekieten. 7 Toen
sloeg Saul de Amalekieten van Havila af, tot daar gij komt
te Sur, dat voor aan Egypte is. 8 En hij ving Agag, den
koning der Amalekieten, levend; maar al het volk verbande
hij door de scherpte des zwaards. 9 Doch Saul en het
ganse volk verschoonde Agag, en de beste schapen, en
runderen, en de naast beste, en de lammeren, en al wat
best was, en zij wilden ze niet verbannen; maar alle ding,
dat verachtzaam, en dat verdwijnende was, verbanden zij.
10 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Samuel,
zeggende: 11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning
gemaakt heb, dewijl hij zich van achter Mij afgekeerd
heeft, en Mijn woorden niet bevestigd heeft. Toen ontstak
Samuel, en hij riep tot den HEERE den gansen nacht. 12
Daarna maakte zich Samuel des morgens vroeg op, Saul
tegemoet; en het werd Samuel geboodschapt, zeggende:
Saul is te Karmel gekomen, en zie, hij heeft zich een pilaar
gesteld; daarna is hij omgetogen, en doorgetrokken, en
naar Gilgal afgekomen. 13 Samuel nu kwam tot Saul, en
Saul zeide tot hem: Gezegend zijt gij den HEERE! Ik heb
des HEEREN woord bevestigd. 14 Toen zeide Samuel:
Wat is dan dit voor een stem der schapen in mijn oren, en
een stem der runderen, die ik hoor? 15 Saul nu zeide:
Zij hebben ze van de Amalekieten gebracht, want het
volk heeft de beste schapen en runderen verschoond,
om den HEERE, uw God, te offeren; maar het overige
hebben wij verbannen. 16 Toen zeide Samuel tot Saul:
Houd op, zo zal ik u te kennen geven, wat de HEERE
van nacht tot mij gesproken heeft. Hij dan zeide tot hem:
Spreek. 17 En Samuel zeide: Is het niet alzo, toen gij
klein waart in uw ogen, dat gij het hoofd der stammen van
Israel geworden zijt, en dat u de HEERE tot koning over
Israel gezalfd heeft? 18 En de HEERE heeft u op den weg
gezonden, en gezegd: Ga heen en verban de zondaars,
de Amalekieten, en strijd tegen hen, totdat gij dezelve
te niet doet. 19 Waarom toch hebt gij naar de stem des
HEEREN niet gehoord, maar zijt tot den roof gevlogen, en
hebt gedaan dat kwaad was in de ogen des HEEREN?
20 Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb immers naar de
stem des HEEREN gehoord, en heb gewandeld op den

weg, op denwelken mij de HEERE gezonden heeft; en ik
heb Agag, den koning der Amalekieten, mede gebracht,
maar de Amalekieten heb ik verbannen. **21** Het volk nu
heeft genomen van den roof, schapen en runderen, het
voornaamste van het verbannene, om den HEERE, uw
God, op te offeren te Gilgal. **22** Doch Samuel zeide:
Heeft de HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen,
als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN?
Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan
het vette der rammen. **23** Want wederspannigheid is
een zonde der toverij, en wederstreven is afgoderij en
beeldendienst. Omdat gij des HEEREN woord verworpen
hebt, zo heeft Hij u verworpen, dat gij geen koning zult
zijn. **24** Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb gezondigd,
omdat ik des HEEREN bevel en uw woorden overtreden
heb; want ik heb het volk gevreesd en naar hun stem
gehoord. **25** Nu dan, vergeef mij toch mijn zonde, en keer
met mij wederom, dat ik den HEERE aanbidde. **26** Doch
Samuel zeide tot Saul: Ik zal met u niet wederkeren; omdat
gij het woord des HEEREN verworpen hebt, zo heeft u
de HEERE verworpen, dat gij geen koning over Israel
zult zijn. **27** Als zich Samuel omkeerde om weg te gaan,
zo greep hij een slip van zijn mantel en zij scheurde. **28**
Toen zeide Samuel tot hem: De HEERE heeft heden het
koninkrijk van Israel van u afgescheurd, en heeft het aan
uw naaste gegeven, die beter is dan gij. **29** En ook liegt
Hij, Die de Overwinning van Israel is, niet, en het berouwt
Hem niet; want Hij is geen mens, dat Hem iets berouwen
zou. **30** Hij dan zeide: Ik heb gezondigd; eer mij toch
nu voor de oudsten mijns volks, en voor Israel; en keer
wederom met mij, dat ik den HEERE, uw God, aanbidde.
31 Toen keerde Samuel wederom Saul na; en Saul aanbad
den HEERE. **32** Toen zeide Samuel: Breng Agag, den
koning der Amalekieten, hier tot mij; Agag nu ging tot hem
weeldelijk; en Agag zeide: Voorwaar, de bitterheid des
doods is geweken! **33** Maar Samuel zeide: Gelijk als uw
zwaard de vrouwen van haar kinderen beroofd heeft, alzo
zal uw moeder van haar kinderen beroofd worden onder
de vrouwen. Toen hieuw Samuel Agag in stukken, voor
het aangezicht des HEEREN te Gilgal. **34** Daarna ging
Samuel naar Rama; en Saul ging op naar zijn huis te
Gibea-Sauls. **35** En Samuel zag Saul niet meer tot den
dag zijns doods toe; evenwel droeg Samuel leed om Saul;
en het berouwde den HEERE, dat Hij Saul tot koning over
Israel gemaakt had.

16 Toen zeide de HEERE tot Samuel: Hoe lang draagt
gij leed om Saul, dien Ik toch verworpen heb, dat hij
geen koning zij over Israel? Vul uw hoorn met olie, en ga
heen; Ik zal u zenden tot Isai, den Bethlehemiet; want Ik
heb Mij een koning onder zijn zonen uitgezien. **2** Maar
Samuel zeide: Hoe zou ik heengaan? Saul zal het toch
horen en mij doden. Toen zeide de HEERE: Neem een
kalf van de runderen met u, en zeg: Ik ben gekomen, om
den HEERE offerande te doen. **3** En gij zult Isai ten offer
nodigen, en Ik zal u te kennen geven, wat gij doen zult,
en gij zult Mij zalven, dien Ik u zeggen zal. **4** Samuel nu
deed, hetgeen de HEERE gesproken had, en hij kwam te
Bethlehem. Toen kwamen de oudsten der stad bevende
hem tegemoet, en zeiden: Is uw komst met vrede? **5** Hij
dan zeide: Met vrede; ik ben gekomen om den HEERE
offerande te doen; heiligt u, en komt met mij ten offer;
en hij heiligde Isai en zijn zonen, en hij nodigde hen ten
offer. **6** En het geschiedde, toen zij inkwamen, zo zag hij
Eliab aan, en dacht: Zekerlijk, is deze voor den HEERE,
Zijn gezalfde. **7** Doch de HEERE zeide tot Samuel: Zie
zijn gestalte niet aan, noch de hoogte zijner statuur, want
Ik heb hem verworpen; want het is niet gelijk de mens
ziet; want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de
HEERE ziet het hart aan. **8** Toen riep Isai Abinadab, en hij
deed hem voorbij het aangezicht van Samuel gaan; doch
hij zeide: Dezen heeft de HEERE ook niet verkoren. **9**
Daarna liet Isai Samma voorbijgaan; doch hij zeide: Dezen
heeft de HEERE ook niet verkoren. **10** Alzo liet Isai zijn
zeven zonen voorbij het aangezicht van Samuel gaan;
doch Samuel zeide tot Isai: De HEERE heeft dezen niet
verkoren. **11** Voorts zeide Samuel tot Isai: Zijn dit al de
jongelingen? En hij zeide: De kleinste is nog overig, en zie,
hij weidt de schapen. Samuel nu zeide tot Isai: Zend heen
en laat hem halen; want wij zullen niet rondom aanzitten,
totdat hij hier zal gekomen zijn. **12** Toen zond hij heen, en
bracht hem in; hij nu was roodachtig, mitsgaders schoon
van ogen en schoon van aanzien; en HEERE zeide: Sta
op, zalf hem, want deze is het. **13** Toen nam Samuel den
oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden zijner broederen.
En de Geest des HEEREN werd vaardig over David van
dien dag af en voortaan. Daarna stond Samuel op, en hij
ging naar Rama. **14** En de Geest des HEEREN week van
Saul; en een boze geest van den HEERE verschrikte hem.
15 Toen zeiden Sauls knechten tot hem: Zie toch, een boze
geest Gods verschrikt u. **16** Onze heer zegge toch tot uw
knechten, die voor uw aangezicht staan, dat zij een man
zoeken, die op de harp spelen kan; en het zal geschieden,
als de boze geest Gods op u is, dat hij met zijn hand spele,
dat het beter met u worde. **17** Toen zeide Saul tot zijn
knechten: Ziet mij toch naar een man uit, die wel spelen
kan, en brengt hem tot mij. **18** Toen antwoordde een van
de jongelingen, en zeide: Zie, ik heb gezien een zoon van
Isai, den Bethlehemiet, die spelen kan, en hij is een dapper
held, en een krijgsman, en verstandig in zaken, en een
schoon man, en de HEERE is met hem. **19** Saul nu zond
boden tot Isai, en zeide: Zend uw zoon David tot mij, die bij
de schapen is. **20** Toen nam Isai een ezel met brood, en
een lederen zak met wijn, en een geitenbokje; en hij zond
ze door de hand van zijn zoon David aan Saul. **21** Alzo
kwam David tot Saul, en hij stond voor zijn aangezicht; en
hij beminde hem zeer, en hij werd zijn wapendrager. **22**
Daarna zond Saul tot Isai, om te zeggen: Laat toch David
voor mijn aangezicht staan, want hij heeft genade in mijn
ogen gevonden. **23** En het geschiedde, als de geest Gods
over Saul was, zo nam David de harp, en hij speelde met
zijn hand; dat was voor Saul een verademing, en het werd
beter met hem, en de boze geest week van hem.

17 En de Filistijnen verzamelden hun heir ten strijde,
en verzamelden zich te Socho, dat in Juda is; en zij
legerden zich tussen Socho en tussen Azeka, aan het
einde van Dammim. **2** Doch Saul en de mannen van
Israel verzamelden zich, en legerden zich in het eikendal;
en stelden de slagorde tegen de Filistijnen aan. **3** De
Filistijnen nu stonden aan een berg aan gene, en de
Israelieten stonden aan een berg aan deze zijde; en de
vallei was tussen hen. **4** Toen ging er een kampvechter
uit, uit het leger der Filistijnen; zijn naam was Goliath,
van Gath; zijn hoogte was zes ellen en een span. **5** En
hij had een koperen helm op zijn hoofd, en hij had een
schubachtig pantsier aan; en het gewicht van het pantsier
was vijf duizend sikkelen kopers; **6** En een koperen
scheenharnas boven zijn voeten, en een koperen schild
tussen zijn schouders; **7** En de schacht zijner spies was
als een weversboom, en het lemmer zijner spies was
van zeshonderd sikkelen ijzers; en de schilddrager ging
voor zijn aangezicht. **8** Deze nu stond, en riep tot de
slagorden van Israel, en zeide tot hen: Waarom zoudt
gijlieden uittrekken, om de slagorde te stellen? Ben ik
niet een Filistijn, en gijlieden knechten van Saul? Kiest
een man onder u, die tot mij afkome. **9** Indien hij tegen
mij strijden en mij verslaan kan, zo zullen wij ulieden tot
knechten zijn; maar indien ik hem overwin en hem sla, zo
zult gij ons tot knechten zijn, en ons dienen. **10** Verder
zeide de Filistijn: Ik heb heden de slagorden van Israel
gehoond, zeggende: Geeft mij een man, dat wij te zamen
strijden! **11** Toen Saul en het ganse Israel deze woorden
van den Filistijn hoorden, zo ontzetten zij zich, en vreesden
zeer. **12** David nu was de zoon van den Efrathischen man
van Bethlehem-Juda, wiens naam was Isai, en die acht
zonen had, en in de dagen van Saul was hij een man, oud,
afgaande onder de mannen. **13** En de drie grootste zonen
van Isai gingen heen; zij volgden Saul na in den krijg.
De namen nu zijner drie zonen, die in den krijg gingen,
waren: Eliab, de eerstgeborene, en zijn tweede Abinadab,
en de derde Samma. **14** En David was de kleinste; en
de drie grootsten waren Saul nagevolgd. **15** Doch David
ging henen, en kwam weder van Saul, om zijns vaders
schapen te weiden te Bethlehem. **16** De Filistijn nu trad
toe, des morgens vroeg en des avonds. Alzo stelde hij
zich daar veertig dagen lang. **17** En Isai zeide tot zijn
zoon David: Neem toch voor uw broeders een efa van
dit geroost koren, en deze tien broden, en breng ze ter
loops in het leger tot uw broederen. **18** Maar breng deze
tien melkkazen aan de oversten over duizend; en gij zult
uw broederen bezoeken, of het hun welga, en gij zult
van hen pand medenemen. **19** Saul nu, en zij, en alle
mannen van Israel waren bij het eikendal met de Filistijnen
strijdende. **20** Toen maakte zich David des morgens vroeg
op, en hij liet de schapen bij den hoeder, en hij nam het
op, en ging henen, gelijk als Isai hem bevolen had; en
hij kwam aan den wagenburg, als het heir in slagorde
uittoog, en men ten strijde riep. **21** En de Israelieten en
Filistijnen stelden slagorde tegen slagorde. **22** David nu
liet de vaten van zich, onder de hand van den bewaarder
der vaten, en hij liep ter slagorde; en hij kwam en vraagde
zijn broederen naar hun welstand. **23** Toen hij met hen
sprak, ziet, zo kwam der kampvechter op; zijn naam was
Goliath, de Filistijn van Gath, uit het heir der Filistijnen, en
hij sprak achtervolgens die woorden; en David hoorde ze.
24 Doch alle mannen in Israel, als zij dien man zagen, zo
vluchtten zij voor zijn aangezicht, en zij vreesden zeer. **25**
En de mannen Israels zeiden: Hebt gijlieden dien man wel
gezien, die opgekomen is? Want hij is opgekomen, om
Israel te honen; en het zal geschieden, dat de koning dien
man, die hem slaat, met groten rijkdom verrijken zal, en hij
zal hem zijn dochter geven, en hij zal zijns vaders huis
vrijmaken in Israel. **26** Toen zeide David tot de mannen,
die bij hem stonden, zeggende: Wat zal men dien man
doen, die dezen Filistijn slaat, en den smaad van Israel
wendt? Want wie is deze onbesneden Filistijn, dat hij de
slagorden van den levenden God zou honen? **27** Wederom
zeide hem het volk achtervolgens dat woord, zeggende:
Alzo zal men den man doen, die hem slaat. **28** Als Eliab,
zijn grootste broeder, hem tot die mannen hoorde spreken,
zo ontstak de toorn van Eliab tegen David, en hij zeide:
Waarom zijt gij nu afgekomen, en onder wien hebt gij
de weinige schapen in de woestijn gelaten? Ik ken uw
vermetelheid, en de boosheid uws harten wel; want gij
zijt afgekomen, opdat gij den strijd zaagt. **29** Toen zeide
David: Wat heb ik nu gedaan? Is er geen oorzaak? **30** En
hij wendde zich af van dien naar een anderen toe, en hij
zeide achtervolgens dat woord; en het volk gaf hem weder
antwoord, achtervolgens de eerste woorden. **31** Toen die
woorden gehoord werden, die David gesproken had, en in
de tegenwoordigheid van Saul verkondigd werden, zo liet
hij hem halen. **32** En David zeide tot Saul: Aan geen mens
ontvalle het hart, om zijnentwil. Uw knecht zal heengaan
en hij zal met dezen Filistijn strijden. **33** Maar Saul zeide
tot David: Gij zult niet kunnen heengaan tot dezen Filistijn,
om met hem te strijden; want gij zijt een jongeling, en hij
is een krijgsman van zijn jeugd af. **34** Toen zeide David
tot Saul: Uw knecht weid de schapen zijns vaders, en er
kwam een leeuw en een beer, en nam een schaap van de
kudde weg. **35** En ik ging uit hem na, en ik sloeg hem,
en redde het uit zijn mond; toen hij tegen mij opstond, zo
vatte ik hem bij zijn baard, en sloeg hem, en doodde hem.
36 Uw knecht heeft zo den leeuw als den beer geslagen;
alzo zal deze onbesneden Filistijn zijn, gelijk een van die,
omdat hij de slagorden van den levenden God gehoond
heeft. **37** Verder zeide David: De HEERE, Die mij van de
hand des leeuws gered heeft, en uit de hand des beers,
Die zal mij redden uit de hand van dezen Filistijn. Toen
zeide Saul tot David: Ga heen, en de HEERE zij met u! **38**
En Saul kleedde David met zijn klederen, en zette een
koperen helm op zijn hoofd, en kleedde hem met een
pantsier. **39** En David gordde zijn zwaard aan over zijn
klederen, en wilde gaan; want hij had het nooit verzocht.
Toen zeide David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want
ik heb het nooit verzocht; en David legde ze van zich.

40 En hij nam zijn staf in zijn hand, en hij koos zich vijf
gladde stenen uit de beek, en legde ze in de herderstas,
die hij had, te weten in den zak, en zijn slinger was in
zijn hand; alzo naderde hij tot den Filistijn. 41 De Filistijn
ging ook heen, gaande en naderende tot David, en zijn
schilddrager ging voor zijn aangezicht. 42 Toen de Filistijn
opzag, en David zag, zo verachtte hij hem; want hij was
een jongeling, roodachtig, mitsgaders schoon van aanzien.
43 De Filistijn nu zeide tot David: Ben ik een hond, dat gij
tot mij komt met stokken? En de Filistijn vloekte David bij
zijn goden. 44 Daarna zeide de Filistijn tot David: Kom
tot mij, zo zal ik uw vlees aan de vogelen des hemels
geven, en aan de dieren des velds. 45 David daarentegen
zeide tot den Filistijn: Gij komt tot mij met een zwaard,
en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u
in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God
der slagorden van Israel, Dien gij gehoond hebt. 46 Te
dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik
zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik
zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag
aan de vogelen des hemels, en aan de beesten des velds
geven; en de ganse aarde zal weten, dat Israel een God
heeft. 47 En deze ganse vergadering zal weten, dat de
HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost;
want de krijg is des HEEREN, Die zal ulieden in onze
hand geven. 48 En het geschiedde, toen de Filistijn zich
opmaakte, en heenging, en David tegemoet naderde, zo
haastte David, en liep naar de slagorde toe, den Filistijn
tegemoet. 49 En David stak zijn hand in de tas, en hij nam
een steen daaruit, en hij slingerde, en trof den Filistijn in
zijn voorhoofd; zodat de steen zonk in zijn voorhoofd, en
hij viel op zijn aangezicht ter aarde. 50 Alzo overweldigde
David den Filistijn met een slinger en met een steen; en hij
versloeg den Filistijn, en doodde hem; doch David had
geen zwaard in de hand. 51 Daarom liep David, en stond
op den Filistijn, en nam zijn zwaard, en hij trok het uit
zijn schede, en hij doodde hem, en hij hieuw hem het
hoofd daarmede af. Toen de Filistijnen zagen, dat hun
geweldigste dood was, zo vluchtten zij. 52 Toen maakten
zich de mannen van Israel en van Juda op, en juichten,
en vervolgden de Filistijnen, tot daar men komt aan de
vallei, en tot aan de poorten van Ekron; en de verwonden
der Filistijnen vielen op den weg van Saaraim, en tot aan
Gath, en tot aan Ekron. 53 Daarna keerden de kinderen
Israels om, van het hittig najagen der Filistijnen, en zij
beroofden hun legers. 54 Daarna nam David het hoofd
van den Filistijn, en bracht het naar Jeruzalem; maar zijn
wapenen legde hij in zijn tent. 55 Toen Saul David zag
uitgaan den Filistijn tegemoet, zeide hij tot Abner, den
krijgsoverste: Wiens zoon is deze jongeling, Abner? En
Abner zeide: Zo waarachtig als uw ziel leeft, o koning! ik
weet het niet. 56 De koning nu zeide: Vraag gij het, wiens
zoon deze jongeling is. 57 Als David wederkeerde van
het slaan des Filistijns, zo nam hem Abner, en hij bracht
hem voor het aangezicht van Saul, en het hoofd van den
Filistijn was in zijn hand. 58 En Saul zeide tot hem: Wiens
zoon zijt gij, jongeling? En David zeide: Ik ben een zoon
van uw knecht Isai, den Bethlehemiet.

18 Het geschiedde nu, als hij geeindigd had tot Saul
te spreken, dat de ziel van Jonathan verbonden
werd aan de ziel van David; en Jonathan beminde hem
als zijn ziel. 2 En Saul nam hem te dien dage, en liet
hem niet werderkeren tot zijns vaders huis. 3 Jonathan
nu en David maakten een verbond, dewijl hij hem liefhad
als zijn ziel. 4 En Jonathan deed zijn mantel af, dien hij
aan had, en gaf hem aan David, ook zijn klederen, ja, tot
zijn zwaard toe, en tot zijn boog toe, en tot zijn gordel
toe. 5 En David toog uit, overal, waar Saul hem zond; hij
gedroeg zich voorzichtiglijk, en Saul zette hem over de
krijgslieden; en hij was aangenaam in de ogen des gansen
volks, en ook in de ogen der knechten van Saul. 6 Het
geschiedde nu, toen zij kwamen, en David wederkeerde
van het slaan der Filistijnen, dat de vrouwen uitgingen
uit al de steden van Israel, met gezang en reien, den
koning Saul tegemoet, met trommelen, met vreugde en
met muziekinstrumenten. 7 En de vrouwen, spelende,
antwoordden elkander en zeiden: Saul heeft zijn duizenden
verslagen, maar David zijn tienduizenden! 8 Toen ontstak
Saul zeer, en dat woord was kwaad in zijn ogen, en hij
zeide: Zij hebben David tien duizend gegeven, doch mij
hebben zij maar duizend gegeven; en voorzeker zal het
koninkrijk nog voor hem zijn. 9 En Saul had het oog op
David, van dien dag af en voortaan. 10 En het geschiedde
des anderen daags, dat de boze geest Gods over Saul
vaardig werd, en hij profeteerde midden in het huis, en
David speelde op snarenspel met zijn hand, als van dag tot
dag; Saul nu had een spies in zijn hand. 11 En Saul schoot
de spies, en zeide: Ik zal David aan den wand spitten;
maar David wendde zich tweemaal van zijn aangezicht
af. 12 En Saul vreesde voor David, want de HEERE was
met hem, en Hij was van Saul geweken. 13 Daarom
deed hem Saul van zich weg, en hij zette hem zich tot
een overste van duizend; en hij ging uit en hij ging in
voor het aangezicht des volks. 14 En David gedroeg zich
voorzichtiglijk op al zijn wegen; en de HEERE was met
hem. 15 Toen nu Saul zag, dat hij zich zeer voorzichtiglijk
gedroeg, vreesde hij voor zijn aangezicht. 16 Doch gans
Israel en Juda had David lief; want hij ging uit en hij ging in
voor hun aangezicht. 17 Derhalve zeide Saul tot David:
Zie, mijn grootste dochter Merab zal ik u tot een vrouw
geven; alleenlijk, wees mij een dapper zoon, en voer den
krijg des HEEREN. Want Saul zeide: Dat mijn hand niet
tegen hem zij, maar dat de hand der Filistijnen tegen hem
zij. 18 Doch David zeide tot Saul: Wie ben ik, en wat is
mijn leven, en mijns vaders huisgezin in Israel, dat ik des
konings schoonzoon zou worden? 19 Het geschiedde nu
ten tijde als men Merab, de dochter van Saul, aan David
geven zou, zo is zij aan Adriel, den Meholathiet, ter vrouw
gegeven. 20 Doch Michal, de dochter van Saul, had David
lief. Toen dat Saul te kennen werd gegeven, zo was die
zaak recht in zijn ogen. 21 En Saul zeide: Ik zal haar hem
geven, dat zij hem tot een valstrik zij, en dat de hand der

Filistijnen tegen hem zij. Daarom zeide Saul tot David:
Met de andere zult gij heden mijn schoonzoon worden.
22 En Saul gebood zijn knechten: Spreekt met David in
het heimelijke, zeggende: Zie, de koning heeft lust aan
u, en al zijn knechten hebben u lief; word dan nu des
konings schoonzoon. 23 En de knechten van Saul spraken
deze woorden voor de oren van David. Toen zeide David:
Is dat licht in ulieder ogen, des konings schoonzoon te
worden, daar ik een arm en verachtzaam man ben? 24 En
de knechten van Saul boodschapten het hem, zeggende:
Zulke woorden heeft David gesproken. 25 Toen zeide
Saul: Aldus zult gijlieden tot David zeggen: De koning
heeft geen lust aan den bruidschat, maar aan honderd
voorhuiden der Filistijnen, opdat men zich wreke aan des
konings vijanden. Want Saul dacht David te vellen door de
hand der Filistijnen. 26 Zijn knechten nu boodschapten
David deze woorden. En die zaak was recht in de ogen
van David, dat hij des konings schoonzoon zou worden;
maar de dagen waren nog niet vervuld. 27 Toen maakte
zich David op, en hij en zijn mannen gingen heen, en
zij sloegen onder de Filistijnen tweehonderd mannen, en
David bracht hun voorhuiden, en men leverde ze den
koning volkomenlijk, opdat hij schoonzoon des konings
worden zou. Toen gaf Saul hem zijn dochter Michal ter
vrouw. 28 En Saul zag en merkte, dat de HEERE met
David was; en Michal, de dochter van Saul, had hem lief.
29 Toen vreesde zich Saul nog meer voor David; en Saul
was David een vijand al zijn dagen. 30 Als de vorsten der
Filistijnen uittogen, zo geschiedde het, als zij uittogen, dat
David kloeker was, dan al de knechten van Saul; zodat
zijn naam zeer geacht was.

19 Derhalve sprak Saul tot zijn zoon Jonathan en tot al
zijn knechten, om David te doden. Doch Jonathan,
Sauls zoon, had groot welgevallen aan David. 2 En
Jonathan verkondigde het David, zeggende: Mijn vader
Saul zoekt u te doden; nu dan, wacht u toch des morgens,
en blijf in het verborgene, en versteek u. 3 Doch ik zal
uitgaan, en aan de hand mijns vaders staan op het veld,
waar gij zult zijn; en ik zal van u tot mijn vader spreken, en
zal zien wat het zij; dat zal ik u verkondigen. 4 Zo sprak
dan Jonathan goed van David tot zijn vader Saul; en hij
zeide tot hem: De koning zondige niet tegen zijn knecht
David, omdat hij tegen u niet gezondigd heeft, en omdat
zijn daden voor u zeer goed zijn. 5 Want hij heeft zijn
ziel in zijn hand gezet, en hij heeft den Filistijn geslagen,
en de HEERE heeft een groot heil aan het ganse Israel
gedaan; gij hebt het gezien, en gij zijt verblijd geweest;
waarom zoudt gij dan tegen onschuldig bloed zondigen,
David zonder oorzaak dodende? 6 Saul nu hoorde naar de
stem van Jonathan; en Saul zwoer: zo waarachtig als de
HEERE leeft, hij zal niet gedood worden! 7 En Jonathan
riep David, en Jonathan gaf hem al deze woorden te
kennen; en Jonathan bracht David tot Saul, en hij was
voor zijn aangezicht als gisteren en eergisteren. 8 En er
werd wederom krijg; en David toog uit, en streed tegen de
Filistijnen, en hij sloeg hen met een groten slag, en zij
vloden voor zijn aangezicht. 9 Doch de boze geest des
HEEREN was over Saul, en hij zat in zijn huis, en zijn
spies was in zijn hand; en David speelde op snarenspel
met de hand; 10 Saul nu zocht met de spies David aan
den wand te spitten, doch hij ontweek van het aangezicht
van Saul, die met de spies in den wand sloeg. Toen vlood
David, en ontkwam in dienzelfden nacht. 11 Maar Saul
zond boden heen tot Davids huis, dat zij hem bewaarden,
en dat zij hem des morgens doodden. Dit gaf Michal,
zijn huisvrouw, David te kennen, zeggende: Indien gij uw
ziel dezen nacht niet behoedt, zo zult gij morgen gedood
worden. 12 En Michal liet David door een venster neder,
en hij ging heen, en vluchtte, en ontkwam. 13 En Michal
nam een beeld, en zij legde het in het bed, en zij legde
een geitenvel aan zijn hoofdpeluw, en dekte het met een
kleed toe. 14 Saul nu zond boden, om David te halen. Zij
dan zeide: Hij is ziek. 15 Toen zond Saul boden, om David
te bezien, zeggende: Breng hem op het bed tot mij op, dat
men hem dode. 16 Als de boden kwamen, zo ziet, er was
een beeld in het bed, en er was een geitenvel aan zijn
hoofdpeluw. 17 Toen zeide Saul tot Michal: Waarom hebt
gij mij alzo bedrogen en hebt mijn vijand laten gaan, dat hij
ontkomen is? Michal nu zeide tot Saul: Hij zeide tot mij:
Laat mij gaan, waarom zou ik u doden? 18 Alzo vluchtte
David en ontkwam, en hij kwam tot Samuel te Rama, en hij
gaf hem te kennen al wat Saul hem gedaan had; en hij en
Samuel gingen heen, en zij bleven te Najoth. 19 En men
boodschapte Saul, zeggende: Zie, David is te Najoth, bij
Rama. 20 Toen zond Saul boden heen, om David te halen;
die zagen een vergadering van profeten, profeterende, en
Samuel, staande, over hen gesteld; en de Geest Gods
was over Sauls boden, en die profeteerden ook. 21 Toen
men het Saul boodschapte, zo zond hij andere boden,
en die profeteerden ook; toen voer Saul voort en zond
de derde boden, en die profeteerden ook. 22 Daarna
ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam tot den groten
waterput, die te Sechu was, en hij vraagde en zeide: Waar
is Samuel, en David? Toen werd hem gezegd: Zie, zij zijn
te Najoth bij Rama. 23 Toen ging hij derwaarts naar Najoth
bij Rama; en dezelfde Geest Gods was ook op hem, en hij,
al voortgaande, profeteerde, totdat hij te Najoth in Rama
kwam. 24 En hij toog zelf ook zijn klederen uit, en hij
profeteerde zelf ook, voor het aangezicht van Samuel; en
hij viel bloot neder dienzelfden gansen dag, en den gansen
nacht. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?

20 Toen vluchtte David van Najoth bij Rama, en hij
kwam, en zeide voor het aangezicht van Jonathan:
Wat heb ik gedaan, wat is mijn misdaad, en wat is mijn
zonde voor het aangezicht uws vaders, dat hij mijn ziel
zoekt? 2 Hij daarentegen zeide tot hem: Dat zij verre, gij
zult niet sterven. Zie, mijn vader doet geen grote zaak,
en geen kleine zaak, die hij voor mijn oor niet openbaart;
waarom zou dan mijn vader deze zaak van mij verbergen?
Dat is niet. 3 Toen zwoer David verder, en zeide: Uw vader
weet zeer wel, dat ik genade in uw ogen gevonden heb;
daarom heeft hij gezegd: Dat Jonathan dit niet wete, opdat

hij zich niet bekommere; en zekerlijk, zo waarachtig als de
HEERE leeft, en uw ziel leeft, er is maar als een schrede
tussen mij en tussen den dood! 4 Jonathan nu zeide tot
David: Wat uw ziel zegt, dat zal ik u doen. 5 En David
zeide tot Jonathan: Zie, morgen is de nieuwe maan, dat
ik zekerlijk met den koning zou aanzitten om te eten; zo
laat mij gaan, dat ik mij op het veld verberge tot aan den
derden avond. 6 Indien uw vader mij gewisselijk mist, zo
zult gij zeggen: David heeft van mij zeer begeerd, dat
hij tot zijn stad Bethlehem mocht lopen; want aldaar is
een jaarlijks offer voor het ganse geslacht. 7 Indien hij
aldus zegt: Het is goed, zo heeft uw knecht vrede; maar
indien hij gans ontstoken is, zo weet, dat het kwaad bij
hem ten volle besloten is. 8 Doe dan barmhartigheid aan
uw knecht, want gij hebt uw knecht in een verbond des
HEEREN met u gebracht; maar is er een misdaad in mij,
zo dood gij mij; waarom zoudt gij mij toch tot uw vader
brengen? 9 Toen zeide Jonathan: Dat zij verre van u! Maar
indien ik zekerlijk merkte, dat dit kwaad bij mijn vader ten
volle besloten ware, dat het u zou overkomen, zou ik dat u
dan niet te kennen geven? 10 David nu zeide tot Jonathan:
Wie zal het mij te kennen geven, indien uw vader u wat
hards antwoordt? 11 Toen zeide Jonathan tot David: Kom,
laat ons toch uitgaan in het veld; en die beiden gingen uit
in het veld. 12 En Jonathan zeide tot David: De HEERE,
de God Israels, indien ik mijn vader onderzocht zal hebben
omtrent dezen tijd, morgen of overmorgen, en zie, het is
goed voor David, en ik dan tot u niet zende, en voor uw
oor openbare; 13 Alzo doe de HEERE aan Jonathan, en
alzo doe Hij daartoe! Als mijn vader het kwaad over u
behaagt, zo zal ik het voor uw oor ontdekken, en ik zal u
trekken laten, dat gij in vrede heengaat; en de HEERE
zij met u, gelijk als Hij met mijn vader geweest is. 14
En zult gij niet, indien ik dan nog leve, ja, zult gij niet
de weldadigheid des HEEREN aan mij doen, dat ik niet
sterve? 15 Ook zult gij uw weldadigheid niet afsnijden van
mijn huis tot in eeuwigheid; ook niet wanneer de HEERE
een iegelijk der vijanden van David van den aardbodem
zal afgesneden hebben. 16 Alzo maakte Jonathan een
verbond met het huis van David, zeggende: Dat het de
HEERE eise van de hand der vijanden Davids! 17 En
Jonathan voer voort, met David te doen zweren, omdat
hij hem liefhad; want hij had hem lief met de liefde zijner
ziel. 18 Daarna zeide Jonathan tot hem: Morgen is de
nieuwe maan; dan zal men u missen, want uw zitplaats zal
ledig gevonden worden. 19 En als gij de drie dagen zult
uitgebleven zijn, kom haastig af, en ga tot die plaats, waar
gij u verborgen hadt ten dage dezer handeling; en blijf bij
den steen Ezel. 20 Zo zal ik drie pijlen ter zijde schieten,
als of ik naar een teken schoot. 21 En zie, ik zal den
jongen zenden, zeggende: Ga heen, zoek de pijlen, indien
ik uitdrukkelijk tot den jongen zeg: Zie, de pijlen zijn van u
af en herwaarts, neem hem; en kom gij, want er is vrede
voor u, en er is geen ding, zo waarlijk de HEERE leeft!
22 Maar indien ik tot den jongen alzo zeg: Zie, de pijlen
zijn van u af en verder; ga heen, want de HEERE heeft u
laten gaan. 23 En aangaande de zaak, waarvan ik en gij
gesproken hebben, zie, de HEERE zij tussen mij en tussen
u, tot in eeuwigheid! 24 David nu verborg zich in het veld;
en als het nieuwe maan was, zat de koning bij de spijze,
om te eten. 25 Toen zich de koning gezet had op zijn
zitplaats, op dit maal gelijk de andere maal, aan de stede
bij den wand, zo stond Jonathan op, en Abner zat aan
Sauls zijde, en Davids plaats werd ledig gevonden. 26 En
Saul sprak te dien dage niets, want hij zeide: Hem is wat
voorgevallen, dat hij niet rein is; voorzeker, hij is niet rein.
27 Het geschiedde nu des anderen daags, den tweeden
der nieuwe maan, als Davids plaats ledig gevonden werd,
zo zeide Saul tot zijn zoon Jonathan: Waarom is de zoon
van Isai noch gisteren noch heden tot de spijze gekomen?
28 En Jonathan antwoordde Saul: David begeerde van mij
ernstelijk naar Bethlehem te mogen gaan. 29 En hij zeide:
Laat mij toch gaan; want ons geslacht heeft een offer
in de stad, en mijn broeder heeft het mij zelfs geboden;
heb ik nu genade in uw ogen gevonden, laat mij toch
ontslagen zijn, dat ik mijn broeders zie; hierom is hij aan
des konings tafel niet gekomen. 30 Toen ontstak de toorn
van Saul tegen Jonathan, en hij zeide tot hem: Gij, zoon
der verkeerde in wederspannigheid, weet ik het niet, dat gij
den zoon van Isai verkoren hebt tot uw schande, en tot
schande van de naaktheid uwer moeder? 31 Want al de
dagen, die de zoon van Isai op den aardbodem leven zal,
zo zult gij noch uw koninkrijk bevestigd worden; nu dan,
schik heen, en haal hem tot mij, want hij is een kind des
doods. 32 Toen antwoordde Jonathan Saul, zijn vader,
en zeide tot hem: Waarom zal hij gedood worden? Wat
heeft hij gedaan? 33 Toen schoot Saul de spies op hem,
om hem te slaan. Alzo merkte Jonathan, dat dit ten volle
bij zijn vader besloten was, David te doden. 34 Daarom
stond Jonathan van de tafel op in hittigheid des toorns; en
hij at op den tweeden dag der nieuwe maan geen brood,
want hij was bekommerd om David, omdat zijn vader hem
gesmaad had. 35 En het geschiedde des morgens, dat
Jonathan in het veld ging, op den tijd, die David bestemd
was; en er was een kleine jongen bij hem. 36 En hij zeide
tot zijn jongen: Loop, zoek nu de pijlen, die ik schieten zal.
De jongen liep heen, en hij schoot een pijl, dien hij deed
over hem vliegen. 37 Toen de jongen tot aan de plaats des
pijls, dien Jonathan geschoten had, gekomen was, zo riep
Jonathan den jongen na, en zeide: Is niet de pijl van u af
en verder? 38 Wederom riep Jonathan den jongen na:
Haast u, spoed u, sta niet stil! De jongen van Jonathan nu
raapte den pijl op, en hij kwam tot zijn heer. 39 Doch de
jongen wist er niets van; Jonathan en David alleen wisten
van de zaak. 40 Toen gaf Jonathan zijn gereedschap aan
den jongen, dien hij had; en hij zeide tot hem: Ga heen,
breng het in de stad. 41 Als de jongen heenging, zo stond
David op van de zuidzijde, en hij viel op zijn aangezicht ter
aarde, en hij boog zich driemaal; en zij kusten elkander, en
weenden met elkander, totdat het David gans veel maakte.
42 Toen zeide Jonathan tot David: Ga in vrede; hetgeen wij
beiden in den Naam des HEEREN gezworen Hebben,

zeggende: De HEERE zij tussen mij en tussen u, en tussen
mijn zaad en tussen uw zaad, zij tot in eeuwigheid! Daarna
stond hij op, en ging heen; en Jonathan kwam in de stad.

21 Toen kwam David te Nob, tot den priester Achimelech;
en Achimelech kwam bevende David tegemoet, en
hij zeide tot hem: Waarom zijt gij alleen, en geen man met
u? **2** En David zeide tot den priester Achimelech: De koning
heeft mij een zaak bevolen, en zeide tot mij: Laat niemand
iets van de zaak weten, om dewelke ik u gezonden heb,
en die ik u geboden heb; den jongelingen nu heb ik de
plaats van zulk een te kennen te kennen gegeven. **3**
En nu wat is er onder uw hand? Geef mij vijf broden in
mijn hand, of wat er gevonden wordt. **4** En de priester
antwoordde David, en zeide: Er is geen gemeen brood
onder mijn hand; maar er is heilig brood, wanneer zich de
jongelingen slechts van de vrouw onthouden hebben. **5**
David nu antwoordde den priester, en zeide tot hem: Ja
trouwens, de vrouw is ons onthouden geweest gisteren en
eergisteren, toen ik uitging, en de vaten der jongelingen
zijn heilig; en het is enigerwijze gemeen brood, te meer
dewijl heden ander in de vaten zal geheiligd worden. **6**
Toen gaf de priester hem dat heilige, dewijl er geen brood
was dan de toonbroden, die van voor het aangezicht des
HEEREN weggenomen waren, dat men er warm brood
legde, ten dage als dat weggenomen werd. **7** Daar was nu
een man van de knechten van Saul, te dienzelven dage
opgehouden voor het aangezicht des HEEREN, en zijn
naam was Doeg, een Edomiet, de machtigste onder de
herderen, die Saul had. **8** En David zeide tot Achimelech:
Is hier onder uw hand geen spies of zwaard? Want ik
heb noch mijn zwaard noch ook mijn wapenen in mijn
hand genomen, dewijl de zaak des konings haastig was.
9 Toen zeide de priester: Het zwaard van Goliath, den
Filistijn, denwelken gij sloegt in het eikendal, zie, dat is
hier, gewonden in een kleed, achter den efod; indien gij
u dat nemen wilt, zo neem het, want hier is geen ander
dan dit. David nu zeide: Er is zijns gelijke niet; geef het
mij. **10** En David maakte zich op, en vluchtte te dien dage
van het aangezicht van Saul; en hij kwam tot Achis, den
koning van Gath. **11** Doch de knechten van Achis zeiden
tot hem: Is deze niet David, de koning des lands? Zong
men niet van dezen in de reien, zeggende: Saul heeft zijn
duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden? **12**
En David legde deze woorden in zijn hart; en hij was zeer
bevreesd voor het aangezicht van Achis, den koning van
Gath. **13** Daarom veranderde hij zijn gelaat voor hun ogen,
en hij maakte zichzelven gek onder hun handen; en hij
bekrabbelde de deuren der poort, en hij liet zijn zever in
zijn baard aflopen. **14** Toen zeide Achis tot zijn knechten:
Ziet, gij ziet, dat de man razende is, waarom hebt gij hem
tot mij gebracht? **15** Heb ik razenden gebrek, dat gij dezen
gebracht hebt, om voor mij te razen? Zal deze in mijn huis
komen?

22 Toen ging David van daar, en ontkwam in de spelonk
van Adullam. En zijn broeders hoorden het, en het
ganse huis zijns vaders, en kwamen derwaarts tot hem
af. **2** En tot hem vergaderde alle man, die benauwd was,
en alle man, die een schuldeiser had, en alle man, wiens
ziel bitterlijk bedroefd was, en hij werd tot overste over
hen; zodat bij hem waren omtrent vierhonderd mannen. **3**
En David ging van daar naar Mizpa der Moabieten; en hij
zeide tot den koning der Moabieten: Laat toch mijn vader
en mijn moeder bij ulieden uitgaan, totdat ik weet, wat
God mij doen zal. **4** En hij bracht hen voor het aangezicht
van den koning der Moabieten; en zij bleven bij hem al de
dagen, die David in de vesting was. **5** Doch de profeet
Gad zeide tot David: Blijf in de vesting niet, ga heen, en ga
in het land van Juda. Toen ging David heen, en hij kwam
in het woud Chereth. **6** En Saul hoorde, dat David bekend
geworden was, en de mannen, die bij hem waren. Saul nu
zat op een heuvel onder het geboomte te Rama, en hij had
zijn spies in zijn hand, en al zijn knechten stonden bij hem.
7 Toen zeide Saul tot zijn knechten, die bij hem stonden:
Hoort toch, gij, zonen van Jemini, zal ook de zoon van Isai
u altegader akkers en wijnbergen geven? Zal hij u allen
tot oversten van duizenden, en oversten van honderden
stellen? **8** Dat gij u allen tegen mij verbonden hebt, en
niemand voor mijn oor openbaart, dat mijn zoon een
verbond gemaakt heeft met den zoon van Isai; en niemand
is onder ulieden, dien het wee doet van mijnentwege, en
die het voor mijn oor openbaart; want mijn zoon heeft mijn
knecht tegen mij opgewekt, tot een lagenlegger, gelijk het
te dezen dage is. **9** Toen antwoordde Doeg, de Edomiet,
die bij de knechten van Saul stond, en zeide: Ik zag den
zoon van Isai, komende te Nob, tot Achimelech, den zoon
van Ahitub; **10** Die den HEERE voor hem vraagde, en gaf
hem teerkost; hij gaf hem ook het zwaard van Goliath, den
Filistijn. **11** Toen zond de koning heen, om den priester
Achimelech, den zoon van Ahitub, te roepen, en zijns
vaders ganse huis, de priesters, die te Nob waren; en zij
kwamen allen tot den koning. **12** En Saul zeide: Hoor nu,
gij, zoon van Ahitub! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn
heer! **13** Toen zeide Saul tot hem: Waarom hebt gijlieden
samen u tegen mij verbonden, gij en de zoon van Isai,
mits dat gij hem gegeven hebt brood en het zwaard, en
God voor hem gevraagd, dat hij zou opstaan tegen mij
tot een lagenlegger, gelijk het te dezen dage is? **14** En
Achimelech antwoordde den koning en zeide: Wie is toch
onder al uw knechten getrouw als David, en des konings
schoonzoon, en voortgaande in uw gehoorzaamheid, en
is eerlijk in uw huis? **15** Heb ik heden begonnen God
voor hem te vragen? Dat zij verre van mij, de koning
legge op zijn knecht geen ding, noch op het ganse huis
mijns vader; want uw knecht heeft van al deze dingen
niet geweten, klein noch groot. **16** Doch de koning zeide:
Achimelech, gij moet den dood sterven, gij en het ganse
huis uws vaders. **17** En de koning zeide tot de trawanten,
die bij hem stonden: Wendt u, en doodt de priesters des
HEEREN, omdat hun hand ook met David is, en omdat zij
geweten hebben, dat hij vluchtte, en hebben het voor mijn
oren niet geopenbaard. Doch de knechten des konings

wilden hun hand niet uitsteken, om op de priesters des
HEEREN aan te vallen. 18 Toen zeide de koning tot Doeg:
Wend gij u, en val aan op de priesters. Toen wendde
zich Doeg, de Edomiet, en hij viel aan op de priesters,
en doodde te dien dage vijf en tachtig mannen, die den
linnen lijfrok droegen. 19 Hij sloeg ook Nob, de stad dezer
priesters, met de scherpte des zwaards, van den man tot
de vrouw, van de kinderen tot de zuigelingen, zelfs de
ossen en ezels, en de schapen, sloeg hij met de scherpte
des zwaards. 20 Doch een der zonen van Achimelech,
den zoon van Ahitub, ontkwam, wiens naam was Abjathar;
die vluchtte David na. 21 En Abjathar boodschapte het
David, dat Saul de priesteren des HEEREN gedood had.
22 Toen zeide David tot Abjathar: Ik wist wel te dien dage,
toen Doeg, de Edomiet, daar was, dat hij het voorzeker
Saul zou te kennen geven; ik heb oorzaak gegeven tegen
al de zielen van uws vaders huis. 23 Blijf bij mij; vrees niet;
want wie mijn ziel zoeken zal, die zal uw ziel zoeken; maar
gij zult met mij in bewaring zijn.

23 En men boodschapte David, zeggende: Zie, de
Filistijnen strijden tegen Kehila, en zij beroven de
schuren. 2 En David vraagde den HEERE, zeggende: Zal
ik heengaan en deze Filistijnen slaan? En de HEERE zeide
tot David: Ga heen, en gij zult de Filistijnen slaan en Kehila
verlossen. 3 Doch de mannen Davids zeiden tot hem:
Zie, wij vrezen hier in Juda; hoeveel te meer, als wij naar
Kehila tegen der Filistijnen slagorden gaan zullen. 4 Toen
vraagde David den HEERE nog verder; en de HEERE
antwoordde hem en zeide: Maak u op, trek af naar Kehila;
want Ik geef de Filistijnen in uw hand. 5 Alzo toog David en
zijn mannen naar Kehila, en hij streed tegen de Filistijnen,
en dreef hun vee weg, en hij sloeg onder hen een groten
slag; alzo verloste David de inwoners van Kehila. 6 En het
geschiedde, toen Abjathar, de zoon van Achimelech, tot
David vluchtte naar Kehila, dat hij afkwam met den efod
in zijn hand. 7 Als aan Saul te kennen gegeven werd,
dat David te Kehila gekomen was, zo zeide Saul: God
heeft hem in mijn hand overgegeven, want hij is besloten,
komende in een stad met poorten en grendelen. 8 Toen
liet Saul al het volk ten strijde roepen, dat zij aftogen naar
Kehila, om David en zijn mannen te belegeren. 9 Als nu
David verstond, dat Saul dit kwaad tegen hem heimelijk
voorhad, zeide hij tot den priester Abjathar: Breng den efod
herwaarts. 10 En David zeide: HEERE, God van Israel! Uw
knecht heeft zekerlijk gehoord, dat Saul zoekt naar Kehila
te komen, en de stad te verderven om mijnentwil. 11 Zullen
mij ook de burgers van Kehila in zijn hand overgeven?
Zal Saul afkomen, gelijk als Uw knecht gehoord heeft?
O HEERE, God van Israel, geef het toch Uw knecht te
kennen! De HEERE nu zeide: Hij zal afkomen. 12 Daarna
zeide David: Zouden de burgers van Kehila mij en mijn
mannen overgeven in de hand van Saul? En de HEERE
zeide: Zij zouden u overgeven. 13 Toen maakte zich David
en zijn mannen op, omtrent zeshonderd man, en zij gingen
uit Kehila, en zij gingen heen, waar zij konden gaan.
Toen aan Saul geboodschapt werd, dat David uit Kehila
ontkomen was, zo hield hij op uit te trekken. 14 David nu
bleef in de woestijn in de vestingen, en hij bleef op den
berg in de woestijn Zif; en Saul zocht hem alle dagen,
doch God gaf hem niet over in zijn hand. 15 Als David
zag, dat Saul uitgetogen was, om zijn ziel te zoeken, zo
was David in de woestijn Zif in een woud. 16 Toen maakte
zich Jonathan, de zoon van Saul, op, en hij ging tot David
in het woud; en hij versterkte zijn hand in God. 17 En hij
zeide tot hem: Vrees niet, want de hand van Saul, mijn
vader, zal u niet vinden, maar gij zult koning worden over
Israel, en ik zal de tweede bij u zijn; ook weet mijn vader
Saul zulks wel. 18 En die beiden maakten een verbond
voor het aangezicht des HEEREN; en David bleef in het
woud, maar Jonathan ging naar zijn huis. 19 Toen togen
de Zifieten op tot Saul naar Gibea, zeggende: Heeft zich
niet David bij ons verborgen in de vestingen in het woud,
op den heuvel van Hachila, die aan de rechterhand der
wildernis is? 20 Nu dan, o koning, kom spoedig af naar
al de begeerte uwer ziel; en het komt ons toe hem over
te geven in de hand des konings. 21 Toen zeide Saul:
Gezegend zijt gijlieden den HEERE, dat gij u over mij
ontfermd hebt! 22 Gaat toch heen, en bereidt de zaak nog
meer, dat gij weet en beziet zijn plaats, waar zijn gang is,
wie hem daar gezien heeft; want hij heeft tot mij gezegd,
dat hij zeer listiglijk pleegt te handelen. 23 Daarom ziet
toe, en verneemt naar alle schuilplaatsen, in dewelke hij
schuilt; komt dan weder tot mij met vast bescheid, zo zal
ik met ulieden gaan; en het zal geschieden, zo hij in het
land is, zo zal ik hem naspeuren onder alle duizenden van
Juda. 24 Toen maakten zij zich op, en zij gingen naar Zif
voor het aangezicht van Saul. David nu en zijn mannen
waren in de woestijn van Maon, in het vlakke veld, aan de
rechterhand der wildernis. 25 Saul en zijn mannen gingen
ook om te zoeken. Dat werd David geboodschapt, die van
dien rotssteen afgegaan was, en bleef in de woestijn van
Maon. Toen Saul dat hoorde, jaagde hij David na in de
woestijn van Maon. 26 En Saul ging aan deze zijde des
bergs, en David en zijn mannen aan gene zijde des bergs.
Het geschiedde nu, dat zich David haastte, om te ontgaan
van het aangezicht van Saul; en Saul en zijn mannen
omsingelden David en zijn mannen, om die te grijpen. 27
Doch daar kwam een bode tot Saul, zeggende: Haast u,
en kom, want de Filistijnen zijn in het land gevallen. 28
Toen keerde zich Saul van David na te jagen, en hij toog
den Filistijnen tegemoet; daarom noemde men die plaats
Sela-Machlekoth. 29 En David toog van daar op, en hij
bleef in de vestingen van En-gedi.

24 En het geschiedde, nadat Saul wedergekeerd was
van achter de Filistijnen, zo gaf men hem te kennen,
zeggende: Zie, David is in de woestijn van En-gedi. 2 Toen
nam Saul drie duizend uitgelezen mannen uit gans Israel,
en hij toog heen, om David en zijn mannen te zoeken
boven op de rotsstenen der steenbokken. 3 En hij kwam
tot de schaapskooien aan den weg, waar een spelonk
was; en Saul ging daarin, om zijn voeten te dekken. David
nu en zijn mannen zaten aan de zijden der spelonken. 4

Toen zeiden de mannen van David tot hem: Zie den dag,
in welken de HEERE tot u zegt: Zie, Ik geef uw vijand in
uw hand, en gij zult hem doen, gelijk als het goed zal zijn
in uw ogen. En David stond op, en sneed stilletjes een
slip van Sauls mantel. **5** Doch het geschiedde daarna,
dat Davids hart hem sloeg, omdat hij de slip van Saul
afgesneden had. **6** En hij zeide tot zijn mannen: Dat late
de HEERE ver van mij zijn, dat ik die zaak doen zou
aan mijn heer, den gezalfde des HEEREN, dat ik mijn
hand tegen hem uitsteken zou; want hij is de gezalfde
des HEEREN! **7** En David scheidde zijn mannen met
woorden, en liet hun niet toe, dat zij opstonden tegen Saul.
En Saul maakte zich op uit de spelonk, en ging op den
weg. **8** Daarna maakte zich David ook op, en ging uit de
spelonk, en hij riep Saul achterna, zeggende: Mijn heer
koning! Toen zag Saul achter zich om, en David boog zich
met het aangezicht ter aarde en neigde zich. **9** En David
zeide tot Saul: Waarom hoort gij de woorden der mensen,
zeggende: Zie, David zoekt uw kwaad? **10** Zie, te dezen
dage hebben uw ogen gezien, dat de HEERE u heden in
mijn hand gegeven heeft in deze spelonk, en men zeide,
dat ik u doden zou; doch mijn hand verschoonde u, want
ik zeide: Ik zal mijn hand niet uitsteken tegen mijn heer,
want hij is de gezalfde des HEEREN. **11** Zie toch, mijn
vader, ja, zie de slip uws mantels in mijn hand; want als
ik de slip uws mantels afgesneden heb, zo heb ik u niet
gedood; beken en zie, dat er in mijn hand geen kwaad,
noch overtreding is, en ik tegen u niet gezondigd heb;
nochtans jaagt gij mijn ziel, dat gij ze wegneemt. **12** De
HEERE zal richten tussen mij en tussen u, en de HEERE
zal mij wreken aan u; maar mijn hand zal niet tegen u
zijn. **13** Gelijk als het spreekwoord der ouden zegt: Van de
goddelozen komt goddeloosheid voort; maar mijn hand zal
niet tegen u zijn. **14** Naar wien is de koning van Israel
uitgegaan? Wien jaagt gij na? Naar een doden hond, naar
een enige vlo! **15** Doch de HEERE zal zijn tot Rechter,
en richten tussen mij en tussen u, en zien daarin, en
twisten mijn twist, en richten mij van uw hand. **16** En het
geschiedde, toen David geeindigd had al deze woorden tot
Saul te spreken, zo zeide Saul: Is dit uw stem, mijn zoon
David? Toen hief Saul zijn stem op en weende. **17** En hij
zeide tot David: Gij zijt rechtvaardiger dan ik; want gij hebt
mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden. **18** En
gij hebt mij heden aangewezen, dat gij mij goed gedaan
hebt; want de HEERE had mij in uw hand besloten, en gij
hebt mij niet gedood. **19** Zo wanneer iemand zijn vijand
gevonden heeft, zal hij hem op een goeden weg laten
gaan? De HEERE nu vergelde u het goede, voor dezen
dag, dien gij mij heden gemaakt hebt. **20** En nu, zie, ik
weet, dat gij voorzeker koning worden zult, en dat het
koninkrijk van Israel in uw hand bestaan zal. **21** Zo zweer
mij dan nu bij den HEERE, zo gij mijn zaad na mij zult
uitroeien, en mijn naam zult uitdelgen van mijns vaders
huis! **22** Toen zwoer David aan Saul; en Saul ging in zijn
huis, maar David en zijn mannen gingen op in de vesting.

25 En Samuel stierf; en gans Israel vergaderde zich, en
zij bedreven rouw over hem, en begroeven hem in
zijn huis te Rama. En David maakte zich op, en toog af
naar de woestijn Paran. **2** En er was een man te Maon, en
zijn bedrijf was te Karmel; en die man was zeer groot, en
hij had drie duizend schapen, en duizend geiten; en hij
was in het scheren zijner schapen te Karmel. **3** En de
naam des mans was Nabal, en de naam zijner huisvrouw
was Abigail; en de vrouw was goed van verstand, en
schoon van gedaante; maar de man was hard en boos
van daden, en hij was een Kalebiet. **4** Als David hoorde in
de woestijn, dat Nabal zijn schapen schoor, **5** Zo zond
David tien jongelingen; en David zeide tot de jongelingen:
Gaat op naar Karmel, en als gij tot Nabal komt, zo zult
gij hem in mijn naam naar den welstand vragen; **6** En
zult alzo zeggen tot dien welvarende: Vrede zij u, en uw
huize zij vrede, en alles, wat gij hebt, zij vrede! **7** En nu,
ik heb gehoord, dat gij scheerders hebt; nu, de herders,
die gij hebt, zijn bij ons geweest; wij hebben hun geen
smaadheid aangedaan, en zij hebben ook niets gemist
al de dagen, die zij te Karmel geweest zijn. **8** Vraag
het uw jongelingen, en zij zullen het u te kennen geven.
Laat dan deze jongelingen genade vinden in uw ogen,
want wij zijn op een goeden dag gekomen; geef toch uw
knechten, en uw zoon David, hetgeen uw hand vinden zal.
9 Toen de jongelingen van David gekomen waren, en in
Davids naam naar al die woorden tot Nabal gesproken
hadden, zo hielden zij stil. **10** En Nabal antwoordde den
knechten van David, en zeide: Wie is David, en wie is
de zoon van Isai? Er zijn heden vele knechten, die zich
afscheuren, elk van zijn heer. **11** Zou ik dan mijn brood, en
mijn water, en mijn geslacht vlees nemen, dat ik voor mijn
scheerders geslacht heb, en zou ik het den mannen geven,
die ik niet weet, van waar zij zijn? **12** Toen keerden zich
de jongelingen van David naar hun weg; en zij keerden
weder, en kwamen, en boodschapten hem achtervolgens
al deze woorden. **13** David dan zeide tot zijn mannen: Een
iegelijk gorde zijn zwaard aan. Toen gordde een iegelijk zijn
zwaard aan, en David gordde ook zijn zwaard aan; en zij
togen op achter David, omtrent vierhonderd man, en daar
bleven er tweehonderd bij het gereedschap. **14** Doch een
jongeling uit de jongelingen boodschapte het aan Abigail,
de huisvrouw van Nabal, zeggende: Zie, David heeft boden
gezonden uit de woestijn, om onzen heer te zegenen; maar
hij is tegen hen uitgevaren. **15** Nochtans zijn zij ons zeer
goede mannen geweest; en wij hebben geen smaadheid
geleden, en wij hebben niets gemist al de dagen, die wij
met hen verkeerd hebben, toen wij op het veld waren.
16 Zij zijn een muur om ons geweest, zo bij nacht als bij
dag, al de dagen, die wij bij hen geweest zijn, weidende
de schapen. **17** Weet dan nu, en zie, wat gij doen zult;
want het kwaad is ten volle over onzen heer besloten, en
over zijn ganse huis; en hij is een zoon Belials, dat men
hem niet mag aanspreken. **18** Toen haastte zich Abigail,
en nam tweehonderd broden, en twee lederzakken wijns,
en vijf toebereide schapen, en vijf maten geroost koren,

en honderd stukken rozijnen, en tweehonderd klompen
vijgen, en legde die op ezelen. **19** En zij zeide tot haar
jongelingen: Trekt heen voor mijn aangezicht; ziet, ik kom
achter ulieden; doch haar man Nabal gaf zij het niet te
kennen. **20** Het geschiedde nu, toen zij op den ezel reed,
en dat zij afkwam in het verborgene des bergs, en ziet,
David en zijn mannen kwamen af haar tegemoet, en zij
ontmoette hen. **21** David nu had gezegd: Trouwens ik heb
te vergeefs bewaard al wat deze in de woestijn heeft, alzo
dat er niets van alles, wat hij heeft, gemist is; en hij heeft
mij kwaad voor goed vergolden. **22** Zo doe God aan de
vijanden van David, en zo doe Hij daartoe, indien ik van
allen, die hij heeft, iets tot morgen overlaat, dat mannelijk
is! **23** Toen nu Abigail David zag, zo haastte zij zich, en
kwam van den ezel af, en zij viel voor het aangezicht van
David op haar aangezicht, en zij boog zich ter aarde. **24**
En zij viel aan zijn voeten en zeide: Och, mijn heer, mijn zij
de misdaad, en laat toch uw dienstmaagd voor uw oren
spreken, en hoor de woorden uwer dienstmaagd. **25** Mijn
heer stelle toch zijn hart niet aan dezen Belials man, aan
Nabal; want gelijk zijn naam is, alzo is hij; zijn naam is
Nabal, en dwaasheid is bij hem; en ik, uw dienstmaagd,
heb de jongelingen van mijn heer niet gezien, die gij
gezonden hebt. **26** En nu, mijn heer! zo waarachtig als
de HEERE leeft, en uw ziel leeft, het is de HEERE, Die
u verhinderd heeft van te komen met bloedstorting, dat
uw hand u zou verlossen; en nu, dat als Nabal worden
uw vijanden, en die tegen mijn heer kwaad zoeken! **27**
En nu, dit is de zegen, dien uw dienstmaagd mijn heer
toegebracht heeft, dat hij gegeven worde den jongelingen,
die mijns heren voetstappen nawandelen. **28** Vergeef toch
aan uw dienstmaagd de overtreding, want de HEERE
zal zekerlijk mijn heer een bestendig huis maken, dewijl
mijn heer de oorlogen des HEEREN oorloogt, en geen
kwaad bij u gevonden is van uw dagen af. **29** Wanneer
een mens opstaan zal om u te vervolgen, en om uw ziel
te zoeken, zo zal de ziel mijns heren ingebonden zijn
in het bundeltje der levenden bij den HEERE, uw God;
maar de ziel uwer vijanden zal Hij slingeren uit het midden
van de holligheid des slingers. **30** En het zal geschieden,
als de HEERE mijn heer naar al het goede doen zal,
dat Hij over u gesproken heeft, en Hij u gebieden zal
een voorganger te zijn over Israel; **31** Zo zal dit u, mijn
heer, niet zijn tot wankeling, noch aanstoot des harten,
te weten, dat gij bloed zonder oorzaak zoudt vergoten
hebben, en dat mijn heer zichzelven zou verlost hebben;
en als de HEERE mijn heer weldoen zal, zo zult gij uwer
dienstmaagd gedenken. **32** Toen zeide David tot Abigail:
Gezegend zij de HEERE, de God Israels, Die u te dezen
dage mij tegemoet gezonden heeft! **33** En gezegend zij uw
raad en gezegend zijt gij, dat gij mij te dezen dage geweerd
hebt, van te komen met bloedstorting, dat mijn hand mij
verlost zou hebben! **34** Want voorzeker, de HEERE, de
God Israels, leeft, Die mij verhinderd heeft, van u kwaad te
doen, dat, ten ware dat gij u gehaast hadt, en mij tegemoet
gekomen waart, zo ware van Nabal niemand, die mannelijk
is, overgebleven tot het morgenlicht! **35** Toen nam David uit
haar hand, wat zij hem gebracht had; en hij zeide tot haar:
Trek met vrede op naar uw huis; zie, ik heb naar uw stem
gehoord, en heb uw aangezicht aangenomen. **36** Toen nu
Abigail tot Nabal kwam, ziet, zo had hij een maaltijd in
zijn huis, als eens konings maaltijd; en het hart van Nabal
was vrolijk op denzelven, en hij was zeer dronken; daarom
gaf zij hem niet een woord, klein noch groot, te kennen,
tot aan het morgenlicht. **37** Het geschiedde nu in den
morgen, toen de wijn van Nabal gegaan was, zo gaf hem
zijn huisvrouw die woorden te kennen. Toen bestierf zijn
hart in het binnenste van hem, en hij werd als een steen.
38 En het geschiedde omtrent na tien dagen, zo sloeg de
HEERE Nabal, dat hij stierf. **39** Toen David hoorde, dat
Nabal dood was, zo zeide hij: Gezegend zij de HEERE,
Die den twist mijner smaadheid getwist heeft van de hand
van Nabal, en heeft zijn knecht onthouden van het kwade,
en dat de HEERE het kwaad van Nabal op zijn hoofd
heeft doen wederkeren! En David zond heen, en liet met
Abigail spreken, dat hij ze zich ter vrouwe nam. **40** Als
nu de knechten van David tot Abigail gekomen waren te
Karmel, zo spraken zij tot haar, zeggende: David heeft ons
tot u gezonden, dat hij zich u ter vrouwe neme. **41** Toen
stond zij op, en neigde zich met het aangezicht ter aarde,
en zij zeide: Ziet, uw dienstmaagd zij tot een dienares,
om de voeten der knechten mijns heren te wassen. **42**
Abigail nu haastte, en maakte zich op, en zij reed op een
ezel, met haar vijf jonge maagden, die haar voetstappen
nawandelden; zij dan volgde de boden van David na, en
zij werd hem ter huisvrouw. **43** Ook nam David Ahinoam
van Jizreel; alzo waren ook die beiden hem tot vrouwen.
44 Want Saul had zijn dochter Michal, de huisvrouw van
David, gegeven aan Palti, den zoon van Lais, die van
Gallim was.

26 De Zifieten nu kwamen tot Saul te Gibea, zeggende:
Houdt zich David niet verborgen op den heuvel
van Hachila, voor aan de wildernis? **2** Toen maakte zich
Saul op, en toog af naar de woestijn Zif, en met hem
drie duizend man, uitgelezenen van Israel, om David te
zoeken in de woestijn Zif. **3** En Saul legerde zich op den
heuvel van Hachila, die voor aan de wildernis is aan den
weg, maar David bleef in de woestijn, en zag, dat Saul
achter hem kwam naar de woestijn. **4** Want David had
verspieders gezonden, en hij vernam, dat Saul voorzeker
kwam. **5** En David maakte zich op, en kwam aan de
plaats, waar Saul zich gelegerd had, en David bezag de
plaats, waar Saul lag, met Abner, den zoon van Ner, zijn
krijgsoverste. En Saul lag in den wagenburg, en het volk
was rondom hem gelegerd. **6** Toen antwoordde David, en
sprak tot Achimelech, den Hethiet, en tot Abisai, den zoon
van Zeruja, den broeder van Joab, zeggende: Wie zal met
mij tot Saul in het leger afgaan? Toen zeide Abisai: Ik zal
met u afgaan. **7** Alzo kwamen David en Abisai tot het volk
des nachts; en ziet, Saul lag te slapen in den wagenburg,
en zijn spies stak in de aarde aan zijn hoofdeinde, en
Abner, en het volk lag rondom hem. **8** Toen zeide Abisai

tot David: God heeft heden uw vijand in uw hand besloten;
laat mij toch hem nu met de spies op eenmaal ter aarde
slaan, en ik zal het hem niet ten tweeden male doen. **9**
David daarentegen zeide tot Abisai: Verderf hem niet; want
wie heeft zijn hand aan den gezalfde des HEEREN gelegd,
en is onschuldig gebleven? **10** Verder zeide David: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, de HEERE zal hem slaan,
of zijn dag zal komen, dat hij zal sterven, of hij zal in een
strijd trekken, dat hij omkome. **11** De HEERE late het
verre van mij zijn, dat ik mijn hand legge aan den gezalfde
des HEEREN! zo neem toch nu de spies, die aan zijn
hoofdeinde is, en de waterfles, en laat ons gaan. **12** Zo
nam David de spies en de waterfles van Sauls hoofdeinde,
en zij gingen heen; en er was niemand, die het zag, en
niemand, die het merkte, ook niemand, die ontwaakte;
want zij sliepen allen; want er was een diepe slaap des
HEEREN op hen gevallen. **13** Toen David over aan gene
zijde gekomen was, zo stond hij op de hoogte des bergs
van verre, dat er een grote plaats tussen hen was. **14**
En David riep tot het volk, en tot Abner, den zoon van
Ner, zeggende: Zult gij niet antwoorden, Abner? Toen
antwoordde Abner en zeide: Wie zijt gij, die tot den koning
roept? **15** Toen zeide David tot Abner: Zijt gij niet een
man, en wie is u gelijk in Israel? Waarom dan hebt gij
over uw heer, den koning, geen wacht gehouden? Want
daar is een van het volk gekomen, om den koning, uw
heer, te verderven. **16** Deze zaak, die gij gedaan hebt, is
niet goed; zo waarachtig als de HEERE leeft, gijlieden
zijt kinderen des doods, die over uw heer, den gezalfde
des HEEREN, geen wacht gehouden hebt! En nu, zie,
waar de spies des konings is, en de waterfles, die aan zijn
hoofdeinde was. **17** Saul nu kende de stem van David, en
zeide: Is dit uw stem, mijn zoon David? David zeide: Het is
mijn stem, mijn heer koning! **18** Hij zeide verder: Waarom
vervolgt mijn heer zijn knecht alzo achterna, want wat
heb ik gedaan, en wat kwaad is er in mijn hand? **19** En
nu, mijn heer de koning hore toch naar de woorden zijns
knechts. Indien de HEERE u tegen mij aanport, laat Hem
het spijsoffer rieken; maar indien het mensenkinderen zijn,
zo zijn zij vervloekt voor het aangezicht des HEEREN,
dewijl zij mij heden verstoten, dat ik niet mag vastgehecht
blijven in het erfdeel des HEEREN, zeggende: Ga heen,
dien andere goden. **20** En nu, mijn bloed valle niet op
de aarde van voor het aangezicht des HEEREN; want de
koning van Israel is uitgegaan om een enige vlo te zoeken,
gelijk als men een veldhoen op de bergen najaagt. **21**
Toen zeide Saul: Ik heb gezondigd; keer weder, mijn zoon
David, want ik zal u geen kwaad meer doen, voor dat mijn
ziel dezen dag dierbaar in uw ogen geweest is; zie, ik
heb dwaselijk gedaan, en ik heb zeer grotelijks gedwaald.
22 Toen antwoordde David, en zeide: Zie, de spies des
konings; zo laat een van de jongelingen overkomen, en
halen ze. **23** De HEERE dan vergelde aan een iegelijk zijn
gerechtigheid en zijn getrouwheid; want de HEERE had u
heden in mijn hand gegeven; maar ik heb mijn hand niet
willen uitsteken, aan den gezalfde des HEEREN. **24** En
zie, gelijk als te dezen dage uw ziel in mijn ogen is groot
geacht geweest, alzo zij mijn ziel in de ogen des HEEREN
groot geacht, en Hij verlosse mij uit allen nood. **25** Toen
zeide Saul tot David: Gezegend zijt gij, mijn zoon David;
gij zult het ja gewisselijk doen, en gij zult ook gewisselijk
de overhand hebben. Toen ging David op zijn weg, en
Saul keerde weder naar zijn plaats.

27 David nu zeide in zijn hart: Nu zal ik een der dagen
door Sauls hand omkomen; mij is niet beter, dan
dat ik haastelijk ontkome in het land der Filistijnen, opdat
Saul van mij de hoop verlieze, om mij meer te zoeken in
de ganse landpale van Israel; zo zal ik ontkomen uit zijn
hand. **2** Toen maakte zich David op, en hij ging door, hij
en de zeshonderd mannen, die bij hem waren, tot Achis,
den zoon van Maoch, den koning van Gath. **3** En David
bleef bij Achis te Gath, hij en zijn mannen, een iegelijk
met zijn huis; David met zijn beide vrouwen, Ahinoam,
en Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal,
de Karmelietische. **4** Toen aan Saul geboodschapt werd,
dat David gevlucht was naar Gath, zo voer hij niet meer
voort hem te zoeken. **5** En David zeide tot Achis: Indien ik
nu genade in uw ogen gevonden heb, men geve mij een
plaats in een van de steden des lands, dat ik daar wone;
want waarom zou uw knecht in de koninklijke stad bij u
wonen? **6** Toen gaf Achis te dien dage Ziklag; daarom is
Ziklag van de koningen van Juda geweest tot op dezen
dag. **7** Het getal nu der dagen, die David in het land
der Filistijnen woonde, was een jaar en vier maanden. **8**
David nu toog op met zijn mannen, en zij overvielen de
Gesurieten, en de Girzieten, en de Amalekieten (want
deze zijn vanouds geweest de inwoners des lands), dat gij
gaat naar Sur, en tot aan Egypteland. **9** En David sloeg
dat land, en liet noch man noch vrouw leven; ook nam
hij de schapen en runderen, en de ezelen, en kemels,
en klederen, en keerde weder en kwam tot Achis. **10** Als
Achis zeide: Waar zijt gijlieden heden ingevallen? zo zeide
David: Tegen het zuiden van Juda, en tegen het zuiden
der Jerahmeelieten, en tegen het zuiden der Kenieten. **11**
En David liet noch man noch vrouw leven, om te Gath
te brengen, zeggende: Dat zij misschien van ons niet
boodschappen, zeggende: Alzo heeft David gedaan! En
alzo was zijn wijze al de dagen, die hij in der Filistijnen land
gewoond heeft. **12** En Achis geloofde David, zeggende: Hij
heeft zich ten enenmaal stinkende gemaakt bij zijn volk, in
Israel; daarom zal hij eeuwiglijk mij tot een knecht zijn.

28 En het geschiedde in die dagen, als de Filistijnen
hun legers vergaderden tot den strijd, om tegen
Israel te strijden, zo zeide Achis tot David: Gij zult zekerlijk
weten, dat gij met mij in het leger zult uittrekken, gij en uw
mannen. **2** Toen zeide David tot Achis: Aldus zult gij weten,
wat uw knecht doen zal. En Achis zeide tot David: Daarom
zal ik u ten bewaarder mijns hoofds zetten, te allen dage.
3 Samuel nu was gestorven, en gans Israel had rouw over
hem bedreven; en zij hadden hem begraven te Rama, te
weten in zijn stad. En Saul had uit het land weggedaan de

waarzeggers en duivelskunstenaars. 4 En de Filistijnen
kwamen en vergaderden zich, en zij legerden zich te
Sunem; en Saul vergaderde gans Israel, en zij legerden
zich op Gilboa. 5 Toen Saul het leger der Filistijnen zag,
zo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer. 6 En Saul vraagde
den HEERE; maar de HEERE antwoordde hem niet; noch
door dromen, noch door de urim, noch door de profeten. 7
Toen zeide Saul tot zijn knechten: Zoekt mij een vrouw, die
een waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar ga, en door
haar onderzoeke. Zijn knechten nu zeiden tot hem: Zie, te
Endor is een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft.
8 En Saul verstelde zich, en trok andere klederen aan, en
ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen des
nachts tot de vrouw, en hij zeide: Voorzeg mij toch door
den waarzeggenden geest, en doe mij opkomen, dien ik
tot u zeggen zal. 9 Toen zeide de vrouw tot hem: Zie, gij
weet, wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en
de duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom
stelt gij dan mijn ziel een strik, om mij te doden? 10 Saul
nu zwoer haar bij den HEERE, zeggende: Zo waarachtig
als de HEERE leeft, indien u een straf om deze zaak zal
overkomen! 11 Toen zeide de vrouw: Wien zal ik u doen
opkomen? En hij zeide: Doe mij Samuel opkomen. 12
Toen nu de vrouw Samuel zag, zo riep zij met luider stem,
en de vrouw sprak tot Saul, zeggende: Waarom hebt gij
mij bedrogen? Want gij zijt Saul. 13 En de koning zeide tot
haar: Vrees niet; maar wat ziet gij? Toen zeide de vrouw
tot Saul: Ik zie goden, uit de aarde opkomende. 14 Hij
dan zeide tot haar: Hoe is zijn gedaante? En zij zeide: Er
komt een oud man op, en hij is met een mantel bekleed.
Toen Saul vernam, dat het Samuel was, zo neigde hij
zich met het aangezicht ter aarde, en hij boog zich. 15
En Samuel zeide tot Saul: Waarom hebt gij mij onrustig
gemaakt, mij doende opkomen? Toen zeide Saul: Ik ben
zeer beangstigd, want de Filistijnen krijgen tegen mij, en
God is van mij geweken, en antwoordt mij niet meer, noch
door den dienst der profeten, noch door dromen; daarom
heb ik u geroepen, dat gij mij te kennen geeft, wat ik doen
zal. 16 Toen zeide Samuel: Waarom vraagt gij mij toch,
dewijl de HEERE van u geweken en uw vijand geworden
is? 17 Want de HEERE heeft voor Zich gedaan, gelijk als
Hij door mijn dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk
van uw hand gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan
uw naaste, aan David. 18 Gelijk als gij naar de stem des
HEEREN niet gehoord hebt, en de hittigheid Zijns toorns
niet uitgericht hebt tegen Amalek; daarom heeft de HEERE
u deze zaak gedaan te dezen dage. 19 En de HEERE
zal ook Israel met u in de hand der Filistijnen geven, en
morgen zult gij en uw zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE
het leger van Israel in de hand der Filistijnen geven. 20
Toen viel Saul haastelijk ter aarde, zo lang als hij was, en
hij vreesde zeer vanwege de woorden van Samuel; ook
was er geen kracht in hem; want hij had den gehelen dag
en den gehelen nacht geen brood gegeten. 21 De vrouw
nu kwam tot Saul, en zag, dat hij zeer verbaasd was; en zij
zeide tot hem: Zie, uw dienstmaagd heeft naar uw stem
gehoord, en ik heb mijn ziel in mijn hand gesteld, en ik heb
uw woorden gehoord, die gij tot mij gesproken hebt. 22 Zo
hoor toch gij nu ook naar de stem uwer dienstmaagd, en
laat mij een bete broods voor u zetten, en eet; zo zal er
kracht in u zijn, dat gij over weg gaat. 23 Doch hij weigerde
het, en zeide: Ik zal niet eten. Maar zijn knechten, en ook
de vrouw, hielden bij hem aan. Toen hoorde hij naar hun
stem, en hij stond op van de aarde, en zette zich op het
bed. 24 En de vrouw had een gemest kalf in het huis;
en zij haastte zich en slachtte het; en zij nam meel, en
kneedde het, en bakte daar ongezuurde van. 25 En zij
bracht ze voor Saul en voor zijn knechten, en zij aten;
daarna stonden zij op, en gingen weg in dienzelfden nacht.

29 De Filistijnen nu hadden al hun legers vergaderd te
Afek; en de Israelieten legerden zich bij de fontein,
die bij Jizreel is. 2 En de vorsten der Filistijnen togen
daarheen met honderden, en met duizenden; doch David
met zijn mannen togen met Achis in den achtertocht. 3
Toen zeiden de oversten der Filistijnen: Wat zullen deze
Hebreen? Zo zeide Achis tot de oversten der Filistijnen:
Is deze niet David, de knecht van Saul, den koning van
Israel, die deze dagen of deze jaren bij mij geweest is?
En ik heb in hem niets gevonden van dien dag af, dat hij
afgevallen is tot dezen dag toe. 4 Doch de oversten der
Filistijnen werden zeer toornig op hem, en de oversten der
Filistijnen zeiden tot hem: Doe den man wederkeren, dat
hij tot zijn plaats wederkere, waar gij hem besteld hebt,
en dat hij niet met ons aftrekke in den strijd, opdat hij
ons niet tot een tegenpartijder worde in den strijd; want
waarmede zou deze zich bij zijn heer aangenaam maken?
Is het niet met de hoofden dezer mannen? 5 Is dit niet die
David, van denwelken zij in den rei elkander antwoordden,
zeggende: Saul heeft zijn duizenden geslagen, maar David
zijn tienduizenden? 6 Toen riep Achis David, en zeide
tot hem: Het is zo waarachtig als de HEERE leeft, dat gij
oprecht zijt, en uw uitgang en uw ingang met mij in het
leger is goed in mijn ogen; want ik heb geen kwaad bij u
gevonden, van dien dag af, dat gij tot mij zijt gekomen, tot
dezen dag toe; maar gij zijt niet aangenaam in de ogen
der vorsten. 7 Zo keer nu om, en ga in vrede, opdat gij
geen kwaad doet in de ogen van de vorsten der Filistijnen.
8 Toen zeide David tot Achis: Maar wat heb ik gedaan? Of
wat hebt gij in uw knecht gevonden, van dien dag af, dat ik
voor uw aangezicht geweest ben, tot dezen dag toe, dat ik
niet zal gaan en strijden tegen de vijanden van mijn heer,
den koning? 9 Achis nu antwoordde en zeide tot David: Ik
weet het; voorwaar, gij zijt aangenaam in mijn ogen, als
een engel Gods; maar de oversten der Filistijnen hebben
gezegd: Laat hem met ons in dezen strijd niet optrekken.
10 Nu dan, maak u morgen vroeg op met de knechten
uws heren, die met u gekomen zijn; en als gijlieden u
morgen vroeg zult opgemaakt hebben, en het ulieden
licht geworden is, zo gaat heen. 11 Toen maakte zich
David vroeg op, hij en zijn mannen, dat zij des morgens
weggingen, om weder te keren in het land der Filistijnen;
de Filistijnen daarentegen togen op naar Jizreel.

30 Het geschiedde nu, als David en zijn mannen den
derden dag te Ziklag kwamen, dat de Amalekieten
in het zuiden en te Ziklag ingevallen waren, en Ziklag
geslagen, en dezelve met vuur verbrand hadden; **2** En dat
zij de vrouwen, die daarin waren, gevankelijk weggevoerd
hadden; doch zij hadden niemand doodgeslagen, van den
kleinste tot den grootste, maar hadden ze weggevoerd en
waren huns weegs gegaan. **3** En David en zijn mannen
kwamen aan de stad, en ziet, zij was met vuur verbrand;
en hun vrouwen, en hun zonen en hun dochteren waren
gevankelijk weggevoerd. **4** Toen hief David en het volk,
dat bij hem was, hun stem op, en weenden, tot dat er geen
kracht meer in hen was om te wenen. **5** Davids beide
vrouwen waren ook gevankelijk weggevoerd, Ahinoam,
de Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal,
den Karmeliet. **6** En David werd zeer bang, want het
volk sprak van hem te stenigen; want de zielen van het
ganse volk waren verbitterd, een iegelijk over zijn zonen
en over zijn dochteren; doch David sterkte zich in den
HEERE, zijn God. **7** En David zeide tot den priester
Abjathar, den zoon van Achimelech: Breng mij toch den
efod hier. En Abjathar bracht den efod tot David. **8** Toen
vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik deze bende
achternajagen? Zal ik ze achterhalen? En Hij zeide tot
hem: Jaag na, want gij zult gewisselijk achterhalen, en
gij zult gewisselijk verlossen. **9** David dan ging heen, hij
en de zes honderd mannen, die bij hem waren; en als zij
kwamen aan de beek Besor, zo bleven de overigen staan.
10 En David vervolgde hen, hij en die vierhonderd mannen;
en tweehonderd mannen bleven staan, die zo moede
waren, dat zij over de beek Besor niet konden gaan. **11**
En zij vonden een Egyptischen man op het veld, en zij
brachten hem tot David; en zij gaven hem brood, en hij at,
en zij gaven hem water te drinken. **12** Zij gaven hem ook
een stuk van een klomp vijgen, en twee stukken rozijnen;
en hij at, en zijn geest kwam weder in hem; want hij had in
drie dagen en drie nachten geen brood gegeten, noch
water gedronken. **13** Daarna zeide David tot hem: Wiens
zijt gij? En van waar zijt gij? Toen zeide de Egyptische
jongen: Ik ben de knecht van een Amalekietischen man,
en mijn heer heeft mij verlaten, omdat ik voor drie dagen
krank geworden ben. **14** Wij waren ingevallen tegen het
zuiden van de Cherethieten, en op hetgeen van Juda is,
en tegen het zuiden van Kaleb; en wij hebben Ziklag met
vuur verbrand. **15** Toen zeide David tot hem: Zoudt gij
mij wel henen afleiden tot deze bende? Hij dan zeide:
Zweer mij bij God, dat gij mij niet zult doden, en dat gij
mij niet zult overleveren in de hand mijns heren! Zo zal ik
u tot deze bende afleiden. **16** En hij leidde hem af, en
ziet, zij lagen verstrooid over de ganse aarde, etende, en
drinkende, en dansende, om al den groten buit, dien zij
genomen hadden uit het land der Filistijnen, en uit het land
van Juda. **17** En David sloeg hen van de schemering tot
aan den avond van hunlieder anderen dag; en er ontkwam
niet een man van hen, behalve vierhonderd jonge mannen,
die op kemelen reden en vloden. **18** Alzo redde David al
wat de Amalekieten genomen hadden; ook redde David
zijn twee vrouwen. **19** En onder hen werd niet gemist van
den kleinste tot aan den grootste, en tot aan de zonen en
dochteren; en van den buit, ook tot alles, wat zij van hen
genomen hadden; David bracht het altemaal weder. **20**
David nam ook al de schapen en de runderen; zij dreven
ze voor datzelve vee heen, en zeiden: Dit is Davids buit.
21 Als David tot de tweehonderd mannen kwam, die zo
moede waren geweest, dat zij David niet hadden kunnen
navolgen, en die zij aan de beek Besor hadden laten
blijven, die gingen David tegemoet, en het volk, dat bij
hem was, tegemoet; en David trad tot het volk, en hij
vraagde hen naar den welstand. **22** Toen antwoordde
een ieder boos en Belials man onder de mannen, die met
David getogen waren, en zij zeiden: Omdat zij met ons niet
getogen zijn, zullen wij hun van den buit, dien wij gered
hebben, niet geven, maar aan een iegelijk zijn vrouw en
zijn kinderen; laat hen die heenleiden, en weggaan. **23**
Maar David zeide: Alzo zult gij niet doen, mijn broeders,
met hetgeen ons de HEERE gegeven heeft, en Hij heeft
ons bewaard, en heeft de bende, die tegen ons kwam, in
onze hand gegeven. **24** Wie zou toch ulieden in deze zaak
horen? Want gelijk het deel dergenen is, die in den strijd
mede afgetogen zijn, alzo zal ook het deel dergenen zijn,
die bij het gereedschap gebleven zijn; zij zullen gelijkelijk
delen. **25** En dit is van dien dag af en voortaan alzo
geweest; want hij heeft het tot een inzetting en tot een
recht gesteld in Israel, tot op dezen dag. **26** Als nu David
te Ziklag kwam, zo zond hij tot de oudsten van Juda, zijn
vrienden, van den buit, zeggende: Ziet, daar is een zegen
voor ulieden, van den buit der vijanden des HEEREN. **27**
Namelijk tot die te Beth-El, en tot die te Ramoth tegen het
zuiden, en tot die te Jather, **28** En tot die te Aroer, en tot
die te Sifmoth, en tot die te Esthemoa, **29** En tot die te
Rachel, en tot die, welke in de steden der Jerahmeelieten
waren, en tot die, welke in de steden der Kenieten waren,
30 En tot die te Horma, en tot die te Chor-Asan, en tot die
te Atach, **31** En tot die te Hebron, en tot al de plaatsen,
waar David gewandeld had, hij en zijn mannen.

31 De Filistijnen dan steden tegen Israel; en de mannen
Israels vloden voor het aangezicht der Filistijnen, en
vielen verslagen op het gebergte Gilboa. **2** En de Filistijnen
hielden dicht op Saul en zijn zonen; en de Filistijnen
sloegen Jonathan, en Abinadab, en Malchisua, de zonen
van Saul. **3** En de strijd werd zwaar tegen Saul; en de
mannen, die met den boog schieten, troffen hem aan, en
hij vreesde zeer voor de schutters. **4** Toen zeide Saul
tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard uit, en doorsteek
mij daarmede, dat misschien deze onbesnedenen niet
komen, en mij doorsteken, en met mij den spot drijven.
Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer.
Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin. **5** Toen zijn
wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in
zijn zwaard en stierf met hem. **6** Alzo stierf Saul, en zijn
drie zonen, en zijn wapendrager, ook al zijn mannen, te
dienzelven dage te gelijk. **7** Als de mannen van Israel,

die aan deze zijde van het dal waren, en die aan deze
zijde der Jordaan waren, zagen, dat de mannen van Israel
gevloden waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren,
zo verlieten zij de steden, en zij vloden. Toen kwamen
de Filistijnen en woonden daarin. **8** Het geschiedde nu
des anderen daags, als de Filistijnen kwamen, om de
verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn drie
zonen, liggende op het gebergte Gilboa. **9** En zij hieuwen
zijn hoofd af, en zij togen zijn wapenen uit, en zij zonden
ze in der Filistijnen land rondom, om te boodschappen
in het huis hunner afgoden, en onder het volk. **10** En zij
legden zijn wapenen in het huis van Astharoth; en zijn
lichaam hechtten zij aan den muur te Beth-San. **11** Als de
inwoners van Jabes in Gilead daarvan hoorden, wat de
Filistijnen Saul gedaan hadden; **12** Zo maakten zich op alle
strijdbare mannen, en gingen den gehelen nacht, en zij
namen het lichaam van Saul, en de lichamen zijner zonen,
van den muur te Beth-San; en zij kwamen te Jabes, en
brandden ze aldaar. **13** En zij namen hun beenderen, en
begroeven ze onder het geboomte te Jabes; en zij vastten
zeven dagen.

2 Samuël

1 Voorts geschiedde het na Sauls dood, als David van
den slag der Amalekieten was wedergekomen, en
David twee dagen te Ziklag gebleven was; 2 Zo geschiedde
het op den derden dag, dat, ziet, uit het heirleger van
Saul, een man kwam, wiens klederen gescheurd waren,
en aarde was op zijn hoofd; en het geschiedde, als hij tot
David kwam, zo viel hij ter aarde en boog zich neder. 3 En
David zeide tot hem: Van waar komt gij? En hij zeide tot
hem: Ik ben ontkomen uit het heirleger van Israel. 4 Voorts
zeide David tot hem: Wat is de zaak? Verhaal het mij toch.
En hij zeide, dat het volk uit den strijd gevloden was, en
dat er ook velen van het volk gevallen en gestorven waren,
dat ook Saul en zijn zoon Jonathan dood waren. 5 En
David zeide tot den jongen, die hem de boodschap bracht:
Hoe weet gij, dat Saul dood is, en zijn zoon Jonathan? 6
Toen zeide de jongen, die hem de boodschap bracht: Ik
kwam bij geval op het gebergte van Gilboa; en ziet, Saul
leunde op zijn spies; en ziet, de wagens en ritmeesters
hielden dicht op hem. 7 Zo zag hij achter zich om, en zag
mij, en hij riep mij, en ik zeide: Zie, hier ben ik. 8 En hij
zeide tot mij: Wie zijt gij? En ik zeide tot hem: Ik ben een
Amalekiet. 9 Toen zeide hij tot mij: Sta toch bij mij, en
dood mij; want deze malienkolder heeft mij opgehouden;
want mijn leven is nog gans in mij. 10 Zo stond ik bij hem,
en doodde hem; want ik wist, dat hij na zijn val niet leven
zou; en ik nam de kroon, die op zijn hoofd was, en het
armgesmijde, dat aan zijn arm was, en heb ze hier tot
mijn heer gebracht. 11 Toen vatte David zijn klederen en
scheurde ze; desgelijks ook al de mannen, die met hem
waren. 12 En zij weeklaagden, en weenden, en vastten
tot op den avond, over Saul en over Jonathan, zijn zoon,
en over het volk des HEEREN, en over het huis Israels,
omdat zij door het zwaard gevallen waren. 13 Voorts zeide
David tot den jongen, die hem de boodschap gebracht
had: Van waar zijt gij? En hij zeide: Ik ben de zoon van
een vreemden man, van een Amalekiet. 14 En David
zeide tot hem: Hoe, hebt gij niet gevreesd uw hand uit te
strekken, om den gezalfde des HEEREN te verderven. 15
En David riep een van de jongens, en zeide: Treed toe, val
op hem aan. En hij sloeg hem, dat hij stierf. 16 En David
zeide tot hem: Uw bloed zij op uw hoofd; want uw mond
heeft tegen u getuigd, zeggende: ik heb den gezalfde
des HEEREN gedood. 17 David nu klaagde deze klage
over Saul en over Jonathan, zijn zoon; 18 Als hij gezegd
had, dat men den kinderen van Juda den boog zou leren;
ziet, het is geschreven in het boek des Oprechten. 19 O
Sieraad van Israel, op uw hoogten is hij verslagen; hoe
zijn de helden gevallen! 20 Verkondigt het niet te Gath,
boodschapt het niet op de straten van Askelon; opdat
de dochters der Filistijnen zich niet verblijden, opdat de
dochters der onbesnedenen niet opspringen van vreugde.
21 Gij, bergen van Gilboa, noch dauw noch regen moet zijn
op u, noch velden der hefofferen; want aldaar is der helden
schild smadelijk weggeworpen, het schild van Saul, alsof
hij niet gezalfd ware geweest met olie. 22 Van het bloed
der verslagenen, van het vette der helden, werd Jonathans
boog niet achterwaarts gedreven; en Sauls zwaard keerde
niet ledig weder. 23 Saul en Jonathan, die beminden,
en die liefelijken in hun leven, zijn ook in hun dood niet
gescheiden; zij waren lichter dan arenden, zij waren sterker
dan leeuwen. 24 Gij, dochteren Israels, weent over Saul;
die u kleedde met scharlaken, met weelde; die u sieraad
van goud deed dragen over uw kleding. 25 Hoe zijn de
helden gevallen in het midden van den strijd! Jonathan is
verslagen op uw hoogten! 26 Ik ben benauwd om uwentwil,
mijn broeder Jonathan! Gij waart mij zeer liefelijk; uw liefde
was mij wonderlijker dan liefde der vrouwen. 27 Hoe zijn
de helden gevallen, en de krijgswapenen verloren!

2 En het geschiedde daarna, dat David den HEERE
vraagde, zeggende: Zal ik optrekken in een der steden
van Juda? En de HEERE zeide tot hem: Trek op. En David
zeide: Waarheen zal ik optrekken? En Hij zeide: Naar
Hebron. 2 Alzo toog David derwaarts op, als ook zijn
twee vrouwen, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail,
de huisvrouw van Nabal, den Karmeliet. 3 Ook deed
David zijn mannen optrekken, die bij hem waren, een
iegelijk met zijn huisgezin; en zij woonden in de steden
van Hebron. 4 Daarna kwamen de mannen van Juda,
en zalfden aldaar David tot een koning over het huis
van Juda. Toen boodschapten zij David, zeggende: Het
zijn de mannen van Jabes in Gilead, die Saul begraven
hebben. 5 Toen zond David boden tot de mannen van
Jabes in Gilead, en hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij
den HEERE, dat gij deze weldadigheid gedaan hebt aan
uw heer, aan Saul, en hebt hem begraven. 6 Zo doe nu
de HEERE aan u weldadigheid en trouw! En ik ook, ik
zal aan u dit goede doen, dewijl gij deze zaak gedaan
hebt. 7 En nu, laat uw handen sterk zijn, en zijt dapper,
dewijl uw heer Saul gestorven is; en ook hebben mij die
van het huis van Juda tot koning over zich gezalfd. 8
Abner nu, de zoon van Ner, de krijgsoverste, dien Saul
gehad had, nam Isboseth, Sauls zoon, en voerde hem
over naar Mahanaim, 9 En maakte hem ten koning over
Gilead, en over de Aschurieten, en over Jizreel, en over
Efraim, en over Benjamin, en over gans Israel. 10 Veertig
jaren was Isboseth, Sauls zoon, oud, als hij koning werd
over Israel; en hij regeerde het tweede jaar; alleenlijk die
van het huis van Juda volgden David na. 11 Het getal nu
der dagen, die David koning geweest is te Hebron, over
het huis van Juda, is zeven jaren en zes maanden. 12
Toen toog Abner, de zoon van Ner, uit, met de knechten
van Isboseth, den zoon van Saul, van Mahanaim naar
Gibeon. 13 Joab, de zoon van Zeruja, en de knechten van
David, togen ook uit; en zij ontmoetten elkander bij den
vijver van Gibeon; en zij bleven, deze aan deze zijde des
vijvers, en die aan gene zijde des vijvers. 14 En Abner
zeide tot Joab: Laat zich nu de jongens opmaken, en
voor ons aangezicht spelen. En Joab zeide: Laat hen zich
opmaken. 15 Toen maakten zich op, en gingen over in
getal, twaalf van Benjamin, te weten voor Isboseth, Sauls

zoon, en twaalf van Davids knechten. 16 En de een greep
den ander bij het hoofd, en stiet zijn zwaard in de zijde des
anderen, en zij vielen te zamen; daarvan noemde men
dezelve plaats Chelkath-Hazurim, die bij Gibeon is. 17 En
er was op dienzelfden dag een gans zeer harde strijd.
Doch Abner en de mannen van Israel werden voor het
aangezicht der knechten van David geslagen. 18 Nu waren
aldaar drie zonen van Zeruja, Joab, en Abisai en Asahel;
en Asahel was licht op zijn voeten, als een der reeen, die
in het veld zijn. 19 En Asahel jaagde Abner achterna; en
hij week niet, om van achter Abner ter rechterhand of ter
linkerhand af te gaan. 20 Toen zag Abner achter zich om,
en zeide: Zijt gij dit, Asahel? En hij zeide: Ik ben het. 21
En Abner zeide tot hem: Wijk tot uw rechterhand of tot
uw linkerhand, en grijp u een van die jongens, en neem
voor u hun gewaad; maar Asahel wilde niet afwijken van
achter hem. 22 Toen voer Abner wijders voort, zeggende
tot Asahel: Wijkt af van achter mij; waarom zal ik u ter
aarde slaan? Hoe zou ik dan mijn aangezicht opheffen
voor uw broeder Joab? 23 Maar hij weigerde af te wijken.
Zo sloeg hem Abner met het achterste van de spies aan
de vijfde rib, dat de spies van achter hem uitging; en hij
viel aldaar, en stierf op zijn plaats. En het geschiedde, dat
allen, die tot de plaats kwamen, alwaar Asahel gevallen
en gestorven was, staan bleven. 24 Maar Joab en Abisai
jaagden Abner achterna; en de zon ging onder, als zij
gekomen waren tot den heuvel van Amma, dewelke is
voor Giach, op den weg der woestijn van Gibeon. 25 En
de kinderen van Benjamin verzamelden zich achter Abner,
en werden tot een hoop; en zij stonden op de spits van
een heuvel. 26 Toen riep Abner tot Joab, en zeide: Zal
dan het zwaard eeuwiglijk verteren? Weet gij niet, dat het
in het laatste bitterheid zal zijn? En hoe lang zult gij het
volk niet zeggen, dat zij wederkeren van hun broederen te
vervolgen? 27 En Joab zeide: Zo waarachtig als God leeft,
ten ware dat gij gesproken hadt, zekerlijk het volk zou al
toen van den morgen af weggevoerd zijn geweest, een
iegelijk van zijn broeder te vervolgen! 28 Toen blies Joab
met de bazuin; en al het volk stond stil, en zij jaagden
Israel niet meer achterna, en voeren niet wijders voort te
strijden. 29 Abner dan en zijn mannen gingen dienzelfden
gansen nacht over het vlakke veld; en zij gingen over de
Jordaan en wandelden het ganse Bithron door, en kwamen
tot Mahanaim. 30 Joab keerde ook weder van achter
Abner, en verzamelde het ganse volk. En er werden van
Davids knechten gemist negentien mannen, en Asahel. 31
Maar Davids knechten hadden van Benjamin en onder
Abners mannen geslagen: driehonderd en zestig mannen
waren er dood gebleven. 32 En zij namen Asahel op, en
begroeven hem in zijns vaders graf, dat te Bethlehem was.
Joab nu en zijn mannen gingen den gansen nacht, dat hun
het licht aanbrak te Hebron.

3 En er was een lange krijg tussen het huis van Saul,
en tussen het huis van David. Doch David ging en
werd sterker; maar die van het huis van Saul gingen en
werden zwakker. 2 En David werden zonen geboren te
Hebron. Zijn eerstgeborene nu was Amnon, van Ahinoam,
de Jizreelietische; 3 En zijn tweede was Chileab, van
Abigail, de huisvrouw van Nabal, den Karmeliet; en de
derde, Absalom, de zoon van Maacha, de dochter van
Thalmai, koning van Gesur; 4 En de vierde, Adonia, de
zoon van Haggith; en de vijfde Sefatja, de zoon van Abital;
5 En de zesde, Jithream, van Egla, Davids huisvrouw.
Dezen zijn David geboren te Hebron. 6 Terwijl die krijg
was tussen het huis van Saul, en tussen het huis van
David, zo geschiedde het, dat Abner zich sterkte in het
huis van Saul. 7 Saul nu had een bijwijf gehad, welker
naam was Rizpa, dochter van Aja; en Isboseth zeide tot
Abner: Waarom zijt gij ingegaan tot mijns vaders bijwijf?
8 Toen ontstak Abner zeer over Isboseths woorden, en
zeide: Ben ik dan een hondskop, ik, die tegen Juda, aan
het huis van Saul, uw vader, aan zijn broederen en aan zijn
vrienden, heden weldadigheid doe, en u niet overgeleverd
heb in Davids hand, dat gij heden aan mij onderzoekt de
ongerechtigheid ener vrouw? 9 God doe Abner zo, en
doe hem zo daartoe! Voorzeker, gelijk als de HEERE aan
David gezworen heeft, dat ik even alzo aan hem zal doen.
10 Overbrengende het koninkrijk van het huis van Saul, en
oprichtende den stoel van David over Israel en over Juda,
van Dan tot Ber-seba toe. 11 En hij kon Abner verder niet
een woord antwoorden, omdat hij hem vreesde. 12 Toen
zond Abner boden voor zich tot David, zeggende: Wiens is
het land? zeggende wijders: Maak uw verbond met mij,
en zie, mijn hand zal met u zijn, om gans Israel tot u om
te keren. 13 En hij zeide: Wel, ik zal een verbond met
u maken; doch een ding begeer ik van u, zeggende: Gij
zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat gij Michal, Sauls
dochter, te voren inbrengt, als gij komt om mijn aangezicht
te zien. 14 Ook zond David boden tot Isboseth, den zoon
van Saul, zeggende: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik
mij met honderd voorhuiden der Filistijnen ondertrouwd
heb. 15 Isboseth dan zond heen, en nam haar van den
man, van Paltiel, den zoon van Lais. 16 En haar man
ging met haar, al gaande en wenende achter haar, tot
Bahurim toe. Toen zeide Abner tot hem: Ga weg, keer
weder. En hij keerde weder. 17 Abner nu had woorden met
de oudsten van Israel, zeggende: Gij hebt David te voren
lang tot een koning over u begeerd. 18 Zo doet het nu;
want de HEERE heeft tot David gesproken, zeggende:
Door de hand van David, Mijn knecht, zal Ik Mijn volk
Israel verlossen van de hand der Filistijnen, en van de
hand van al hun vijanden. 19 En Abner sprak ook voor de
oren van Benjamin. Voorts ging Abner ook heen, om te
Hebron voor Davids oren te spreken alles, wat goed was
in de ogen van Israel, en in de ogen van het ganse huis
van Benjamin. 20 En Abner kwam tot David te Hebron, en
twintig mannen met hem. En David maakte Abner, en den
mannen, die met hem waren, een maaltijd. 21 Toen zeide
Abner tot David: Ik zal mij opmaken, en heengaan, en
vergaderen gans Israel tot mijn heer, den koning, dat zij
een verbond met u maken, en gij regeert over alles, wat
uw ziel begeert. Alzo liet David Abner gaan, en hij ging in

vrede. **22** En ziet, Davids knechten en Joab kwamen van
een bende, en brachten met zich een groten roof. Abner
nu was niet bij David te Hebron; want hij had hem laten
gaan, en hij was gegaan in vrede. **23** Als nu Joab en het
ganse heir, dat met hem was, aankwamen, zo gaven zij
Joab te kennen, zeggende: Abner, de zoon van Ner, is
gekomen tot den koning, en hij heeft hem laten gaan, en
hij is gegaan in vrede. **24** Toen ging Joab tot den koning
in, en zeide: Wat hebt gij gedaan? Zie, Abner is tot u
gekomen; waarom nu hebt gij hem laten gaan, dat hij zo
vrij is weggegaan? **25** Gij kent Abner, den zoon van Ner;
dat hij gekomen is om u te overreden, en om te weten uw
uitgang en uw ingang, ja, om te weten alles, wat gij doet.
26 En Joab ging uit van David, en zond Abner boden na,
die hem wederom haalden van den bornput van Sira; maar
David wist het niet. **27** Als nu Abner weder te Hebron
kwam, zo leidde Joab hem ter zijde af in het midden der
poort, om in de stilte met hem te spreken; en hij sloeg
hem aldaar aan de vijfde, dat hij stierf, om des bloeds wil
van zijn broeder Asahel. **28** Als David dat daarna hoorde,
zo zeide hij: Ik ben onschuldig, en mijn koninkrijk, bij den
HEERE, tot in eeuwigheid, van het bloed van Abner, den
zoon van Ner. **29** Het blijve op het hoofd van Joab, en op
het ganse huis zijns vaders; en er worde van het huis van
Joab niet afgesneden, die een vloed hebbe, en melaats zij,
en zich aan den stok houde, en door het zwaard valle, en
broodsgebrek hebbe! **30** Alzo hebben Joab en zijn broeder
Abisai Abner doodgeslagen, omdat hij hun broeder Asahel
te Gibeon in den strijd gedood had. **31** David dan zeide
tot Joab en tot al het volk, dat bij hem was: Scheurt uw
klederen, en gordt zakken aan, en weeklaagt voor Abner
henen; en de koning David ging achter de baar. **32** Als zij
nu Abner te Hebron begroeven, zo hief de koning zijn stem
op, en weende bij Abners graf; ook weende al het volk. **33**
En de koning maakte een klage over Abner, en zeide: Is
dan Abner gestorven, als een dwaas sterft? **34** Uw handen
waren niet gebonden, noch uw voeten in koperen boeien
gedaan, maar gij zijt gevallen, gelijk men valt voor het
aangezicht van kinderen der verkeerdheid. Toen weende
het ganse volk nog meer over hem. **35** Daarna kwam al
het volk, om David brood te doen eten, als het nog dag
was; maar David zwoer, zeggende: God doe mij zo, en
doe er zo toe, indien ik voor het ondergaan der zon brood
of iets smake! **36** Als al het volk dit vernam, zo was het
goed in hun ogen, alles, zoals de koning gedaan had, was
goed in de ogen van het ganse volk. **37** En al het volk
en gans Israel merkten te dienzelven dage, dat het van
den koning niet was, dat men Abner, den zoon van Ner,
gedood had. **38** Voorts zeide de koning tot zijn knechten:
Weet gij niet, dat te dezen dage een vorst, ja, een grote in
Israel gevallen is? **39** Maar ik ben heden teder, en gezalfd
ten koning, en deze mannen, de zonen van Zeruja, zijn
harder dan ik; de HEERE zal den boosdoener vergelden
naar zijn boosheid.

4 Als nu Sauls zoon hoorde, dat Abner te Hebron
gestorven was, werden zijn handen slap, en gans
Israel werd verschrikt. **2** En Sauls zoon had twee mannen,
oversten van benden; de naam des enen was Baena,
en de naam des anderen Rechab, zonen van Rimmon,
den Beerothiet, van de kinderen van Benjamin; want
ook Beeroth werd aan Benjamin gerekend. **3** En de
Beerothieten waren gevloden naar Gitthaim, en waren
aldaar vreemdelingen tot op dezen dag. **4** En Jonathan,
Sauls zoon, had een zoon, die geslagen was aan beide
voeten; vijf jaren was hij oud als het gerucht van Saul en
Jonathan uit Jizreel kwam; en zijn voedster hem opnam,
en vluchtte; en het geschiedde, als zij haastte, om te
vluchten, dat hij viel en kreupel werd; en zijn naam was
Mefiboseth. **5** En de zonen van Rimmon: den Beerothiet,
Rechab en Baena, gingen heen, en kwamen ten huize van
Isboseth, als de dag heet geworden was; en hij lag op
de slaapstede, in den middag. **6** En zij kwamen daarin
tot het midden des huizes, zullende tarwe halen; en zij
sloegen hem aan de vijfde rib; en Rechab en zijn broeder
Baena ontkwamen. **7** Want zij kwamen in huis, als hij
op zijn bed lag, in zijn slaapkamer, en sloegen hem, en
doodden hem, en hieuwen zijn hoofd af; en zij namen zijn
hoofd, en gingen henen, den weg op het vlakke veld, den
gansen nacht. **8** En zij brachten het hoofd van Isboseth tot
David te Hebron, en zeiden tot den koning: Zie, daar is
het hoofd van Isboseth, den zoon van Saul, uw vijand,
die uw ziel zocht, alzo heeft de HEERE mijn heer den
koning te dezen dage wrake gegeven van Saul en van zijn
zaad. **9** Maar David antwoordde Rechab en zijn broeder
Baena, den zonen van Rimmon, den Beerothiet, en zeide
tot hen: Zo waarachtig als De HEERE leeft, Die mijn ziel
uit alle benauwdheid verlost heeft! **10** Dewijl ik hem, die
mij boodschapte, zeggende: Zie, Saul is dood; daar hij
in zijn ogen was als een, die goede boodschap bracht,
nochtans gegrepen en te Ziklag gedood heb, hoewel hij
meende, dat ik hem bodenloon zou geven; **11** Hoeveel te
meer, wanneer goddeloze mannen een rechtvaardigen
man in zijn huis op zijn slaapstede hebben gedood? Nu
dan, zou ik zijn bloed van uw handen niet eisen, en u van
de aarde wegdoen? **12** En David gebood zijn jongens, en
zij doodden hen, en hieuwen hun handen en hun voeten
af, en hingen ze op bij den vijver te Hebron, maar het
hoofd van Isboseth namen zij, en begroeven het in Abners
graf te Hebron.

5 Toen kwamen alle stammen van Israel tot David te
Hebron; en zij spraken, zeggende: Zie, wij, uw gebeente
en uw vlees zijn wij. **2** Daartoe ook te voren, toen Saul
koning over ons was, waart gij Israel uitvoerende en
inbrengende; ook heeft de HEERE tot u gezegd: Gij zult
Mijn volk Israel weiden, en gij zult tot een voorganger zijn
over Israel. **3** Alzo kwamen alle oudsten van Israel tot den
koning te Hebron; en de koning David maakte een verbond
met hen te Hebron, voor het aangezicht des HEEREN;
en zij zalfden David tot koning over Israel. **4** Dertig jaar
was David oud, als hij koning werd; veertig jaren heeft hij
geregeerd. **5** Te Hebron regeerde hij over Juda zeven jaren
en zes maanden; en te Jeruzalem regeerde hij drie en

dertig jaren over gans Israel en Juda. **6** En de koning toog
met zijn mannen naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten, die
in dat land woonden. En zij spraken tot David, zeggende:
Gij zult hier niet inkomen, maar de blinden en kreupelen
zullen u afdrijven; dat is te zeggen: David zal hier niet
inkomen. **7** Maar David nam den burg Sion in; dezelve is
de stad Davids. **8** Want David zeide ten zelven dage: Al
wie de Jebusieten slaat, en geraakt aan die watergoot, en
die kreupelen, en die blinden, die van Davids ziel gehaat
zijn, die zal tot een hoofd en tot een overste zijn; daarom
zegt men: Een blinde en kreupele zal in het huis niet
komen. **9** Alzo woonde David in den burg en noemde dien
Davids stad. En David bouwde rondom van Millo af en
binnenwaarts. **10** David nu ging geduriglijk voort, en werd
groot; want de HEERE, de God der heirscharen, was met
hem. **11** En Hiram, de koning van Tyrus, zond boden tot
David, en cederenhout, en timmerlieden, en metselaars; en
zij bouwden David een huis. **12** En David merkte, dat de
HEERE hem tot een koning over Israel bevestigd had, en
dat Hij zijn koninkrijk verheven had, om Zijns volks Israels
wil. **13** En David nam meer bijwijven, en vrouwen van
Jeruzalem, nadat hij van Hebron gekomen was; en David
werden meer zonen en dochteren geboren. **14** En dit zijn
de namen dergenen, die hem te Jeruzalem geboren zijn:
Schammua, en Schobab, en Nathan, en Salomo. **15** En
Ibchar, en Elischua en Nefeg, en Jafia, **16** En Elischama,
en Eljade, en Elifeleth. **17** Als nu de Filistijnen hoorden,
dat zij David ten koning over Israel gezalfd hadden, zo
togen alle Filistijnen op om David te zoeken; en David,
dat horende, toog af, naar den burg. **18** En de Filistijnen
kwamen en verspreidden zich in het dal Refaim. **19** Zo
vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik optrekken
tegen de Filistijnen? Zult Gij ze in mijn hand geven? En de
HEERE zeide tot David: Trek op, want Ik zal de Filistijnen
zekerlijk in uw hand geven. **20** Toen kwam David te Baal-
Perazim; en David sloeg hen aldaar, en zeide: De HEERE
heeft mijn vijanden voor mijn aangezicht gescheurd, als
een scheur der wateren; daarom noemde hij den naam
derzelve plaats, Baal-Perazim. **21** En zij lieten hun afgoden
aldaar; en David en zijn mannen namen ze op. **22** Daarna
togen de Filistijnen weder op; en zij verspreidden zich in
het dal Refaim. **23** En David vraagde den HEERE, Dewelke
zeide: Gij zult niet optrekken; maar trek om tot achter hen,
dat gij aan hen komt van tegenover de moerbezienbomen;
24 En het geschiede, als gij hoort het geruis van een
gang in de toppen der moerbezienbomen, dan rep u; want
alsdan is de HEERE voor uw aangezicht uitgegaan, om
het heirleger der Filistijnen te slaan. **25** En David deed
alzo, gelijk als de HEERE hem geboden had; en hij sloeg
de Filistijnen van Geba af, totdat gij komt te Gezer.

6 Daarna verzamelde David wederom alle uitgelezenen
in Israel, dertig duizend. **2** En David maakte zich op,
en ging heen met al het volk, dat bij hem was, van Baalim-
Juda, om van daar op te brengen de ark Gods, bij dewelke
de Naam wordt aangeroepen, de Naam van den HEERE
der heirscharen, Die daarop woont tussen de cherubim. **3**
En zij voerden de ark Gods op een nieuwen wagen, en
haalden ze uit het huis van Abinadab, dat op een heuvel is;
en Uza en Ahio, zonen van Abinadab, leidden den nieuwen
wagen. **4** Toen zij hem nu uit het huis van Abinadab, dat
op den heuvel is, met de ark Gods, wegvoerden, zo ging
Ahio voor de ark henen. **5** En David en het ganse huis
Israels speelden voor het aangezicht des HEEREN, met
allerlei snarenspel van dennenhout, als met harpen, en
met luiten, en met trommelen, ook met schellen, en met
cimbalen. **6** Als zij nu kwamen tot aan Nachons dorsvloer,
zo strekte Uza zijn hand uit aan de ark Gods, en hield ze,
want de runderen struikelden. **7** Toen ontstak de toorn
des HEEREN tegen Uza, en God sloeg hem aldaar, om
deze onbedachtzaamheid; en hij stierf aldaar bij de ark
Gods. **8** En David ontstak, omdat de HEERE een scheur
gescheurd had aan Uza; en hij noemde dezelve plaats
Perez-Uza, tot op dezen dag. **9** En David vreesde den
HEERE ten zelven dage; en hij zeide: Hoe zal de ark
des HEEREN tot mij komen? **10** David dan wilde de ark
des HEEREN niet tot zich laten overbrengen in de stad
Davids; maar David deed ze afwijken in het huis van Obed-
Edom, den Gethiet. **11** En de ark des HEEREN bleef in
het huis van Obed-Edom, den Gethiet, drie maanden; en
de HEERE zegende Obed-Edom en zijn ganse huis. **12**
Toen boodschapte men den koning David, zeggende: De
HEERE heeft het huis van Obed-Edom, en al wat hij heeft,
gezegend om der ark Gods wil; zo ging David heen en
haalde de ark Gods uit het huis van Obed-Edom opwaarts
in de stad Davids, met vreugde. **13** En het geschiedde,
als zij, die de ark des HEEREN droegen, zes treden
voortgetreden waren, dat hij ossen en gemest vee offerde.
14 En David huppelde met alle macht voor het aangezicht
des HEEREN; en David was omgord met een linnen lijfrok.
15 Alzo brachten David en het ganse huis Israels de ark
des HEEREN op, met gejuich en met geluid der bazuinen.
16 En het geschiedde, als de ark des HEEREN in de stad
Davids kwam, dat Michal, Sauls dochter, door het venster
uitzag. Als zij nu den koning David zag, springende en
huppelende voor het aangezicht des HEEREN, verachtte
zij hem in haar hart. **17** Toen zij nu de ark des HEEREN
inbrachten, stelden zij die in haar plaats, in het midden
der tent, die David voor haar gespannen had; en David
offerde brandofferen voor des HEEREN aangezicht, en
dankofferen. **18** Als David geeindigd had het brandoffer
en de dankofferen te offeren, zo zegende hij het volk
in den Naam des HEEREN der heirscharen. **19** En hij
deelde uit aan het ganse volk, aan de ganse menigte
van Israel, van de mannen tot de vrouwen toe, aan een
iegelijk een broodkoek, en een schoon stuk vlees, en een
fles wijn. Toen ging al dat volk heen, een iegelijk naar
zijn huis. **20** Als nu David wederkwam, om zijn huis te
zegenen, ging Michal, Sauls dochter, uit, David tegemoet,
en zeide: Hoe is heden de koning van Israel verheerlijkt,
die zich heden voor de ogen van de dienstmaagden zijner
dienstknechten heeft ontbloot, gelijk een van de ijdele
lieden zich onbeschaamdelijk ontbloot? **21** Maar David

zeide tot Michal: Voor het aangezicht des HEEREN, Die mij
verkoren heeft voor uw vader en voor zijn ganse huis, mij
instellende tot een voorganger over het volk des HEEREN,
over Israel; ja, ik zal spelen voor het aangezicht des
HEEREN. 22 Ook zal ik mij nog geringer houden dan alzo,
en zal nederig zijn in mijn ogen, en met de dienstmaagden,
waarvan gij gezegd hebt, met dezelve zal ik verheerlijkt
worden. 23 Michal nu, Sauls dochter, had geen kind, tot
den dag van haar dood toe.

7 En het geschiedde, als de koning in zijn huis zat, en
de HEERE hem rust gegeven had van al zijn vijanden
rondom, 2 Zo zeide de koning tot den profeet Nathan: Zie
toch, ik woon in een cederen huis, en de ark Gods woont
in het midden der gordijnen. 3 En Nathan zeide tot den
koning: Ga heen, doe al wat in uw hart is, want de HEERE
is met u. 4 Maar het gebeurde in denzelfden nacht, dat het
woord des HEEREN tot Nathan geschiedde, zeggende: 5
Ga, en zeg tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de HEERE:
Zoudt gij Mij een huis bouwen tot Mijn woning? 6 Want
Ik heb in geen huis gewoond, van dien dag af, dat Ik de
kinderen Israels uit Egypte opvoerde, tot op dezen dag;
maar Ik heb gewandeld in een tent en in een tabernakel. 7
Overal, waar Ik met al de kinderen Israels heb gewandeld,
heb Ik wel een woord gesproken met een der stammen
Israels, dien Ik bevolen heb Mijn volk Israel te weiden,
zeggende: Waarom bouwt gij Mij niet een cederen huis? 8
Nu dan, alzo zult gij tot Mijn knecht, tot David, zeggen:
Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb u genomen
van de schaapskooi, van achter de schapen, dat gij een
voorganger zoudt zijn over Mijn volk, over Israel. 9 En Ik
ben met u geweest, overal, waar gij gegaan zijt, en heb
al uw vijanden voor uw aangezicht uitgeroeid; en Ik heb
u een groten naam gemaakt, als den naam der groten,
die op de aarde zijn. 10 En Ik heb voor Mijn volk, voor
Israel, een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn
plaats wone, en niet meer heen en weder gedreven worde;
en de kinderen der verkeerdheid zullen hem niet meer
verdrukken, gelijk als in het eerst. 11 En van dien dag af,
dat Ik geboden heb richters te wezen over Mijn volk Israel.
Doch u heb Ik rust gegeven van al uw vijanden. Ook geeft
u de HEERE te kennen, dat de HEERE u een huis maken
zal. 12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met
uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u
doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal
zijn koninkrijk bevestigen. 13 Die zal Mijn Naam een huis
bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot
in eeuwigheid. 14 Ik zal hem zijn tot een Vader, en hij zal
Mij zijn tot een zoon; dewelke als hij misdoet, zo zal Ik hem
met een mensenroede en met plagen der mensenkinderen
straffen. 15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet
wijken, gelijk als Ik die weggenomen heb van Saul, dien Ik
van voor uw aangezicht heb weggenomen. 16 Doch uw
huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid,
voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.
17 Naar al deze woorden, en naar dit ganse gezicht, alzo
sprak Nathan tot David. 18 Toen ging de koning David in,
en bleef voor het aangezicht des HEEREN, en hij zeide:
Wie ben ik, Heere HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij
tot hiertoe gebracht hebt? 19 Daartoe is dit in Uw ogen
nog klein geweest, Heere HEERE, maar Gij hebt ook over
het huis Uws knechts gesproken tot van verre heen; en
dit naar de wet der mensen, Heere HEERE! 20 En wat
zal David nog meer tot U spreken? Want Gij kent Uw
knecht, Heere HEERE! 21 Om Uws woords wil, en naar
Uw hart hebt Gij al deze grote dingen gedaan, om aan Uw
knecht bekend te maken. 22 Daarom zijt Gij groot, HEERE
God! Want er is niemand gelijk Gij, en er is geen God
dan alleen Gij, naar alles, wat wij met onze oren gehoord
hebben. 23 En wie is, gelijk Uw volk, gelijk Israel, een
enig volk op aarde, hetwelk God is heengegaan Zich tot
een volk te verlossen, en om Zich een Naam te zetten, en
om voor ulieden deze grote en verschrikkelijke dingen te
doen aan Uw land, voor het aangezicht Uws volks, dat
Gij U uit Egypte verlost hebt, de heidenen en hun goden
verdrijvende. 24 En Gij hebt Uw volk Israel U bevestigd, U
tot een volk, tot in eeuwigheid; en Gij, HEERE, zijt hun
tot een God geworden. 25 Nu dan, HEERE God, doe dit
woord, dat Gij over Uw knecht en over zijn huis gesproken
hebt, bestaan tot in eeuwigheid, en doe, gelijk als Gij
gesproken hebt. 26 En Uw Naam worde groot gemaakt tot
in eeuwigheid, dat men zegge: De HEERE der heirscharen
is God over Israel; en het huis van Uw knecht David zal
bestendig zijn voor Uw aangezicht. 27 Want Gij, HEERE
der heirscharen, Gij, God Israels! Gij hebt voor het oor
Uws knechts geopenbaard, zeggende: Ik zal u een huis
bouwen; daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden,
dit gebed tot U te bidden. 28 Nu dan, Heere HEERE!
Gij zijt die God, en Uw woorden zullen waarheid zijn,
en Gij hebt dit goede tot Uw knecht gesproken. 29 Zo
believe het U nu, en zegen het huis van Uw knecht, dat
het in eeuwigheid voor uw aangezicht zij; want Gij, Heere
HEERE, hebt het gesproken, en met Uw zegen zal het
huis van Uw knecht gezegend worden in eeuwigheid.

8 En het geschiedde daarna, dat David de Filistijnen
sloeg, en bracht hen ten onder; en David nam Meteg-
Amma uit der Filistijnen hand. 2 Ook sloeg hij de
Moabieten, en mat hen met een snoer, doende hen ter
aarde nederliggen; en hij mat met twee snoeren om te
doden, en met een vol snoer om in het leven te laten.
Alzo werden de Moabieten David tot knechten, brengende
geschenken. 3 David sloeg ook Hadad-ezer, den zoon
van Rechob, den koning van Zoba, toen hij heentoog, om
zijn hand te wenden naar de rivier Frath. 4 En David nam
hem duizend wagens af, en zevenhonderd ruiteren, en
twintig duizend man te voet; en David ontzenuwde alle
wagenpaarden, en hield daarvan honderd wagenen over.
5 En de Syriers van Damaskus kwamen om Hadad-ezer,
den koning van Zoba, te helpen; maar David sloeg van de
Syriers twee en twintig duizend man. 6 En David legde
bezettingen in Syrie van Damaskus, en de Syriers werden
David tot knechten, brengende geschenken; en de HEERE
behoedde David overal, waar hij heentoog. 7 En David

nam de gouden schilden die bij Hadad-ezers knechten
geweest waren, en bracht ze te Jeruzalem. 8 Daartoe
nam de koning David zeer veel kopers uit Betach, en uit
Berothai, steden van Hadad-ezer. 9 Als nu Thoi, de koning
van Hamath, hoorde, dat David het ganse heir van Hadad-
ezer geslagen had; 10 Zo zond Thoi zijn zoon Joram tot
den koning David, om hem te vragen naar zijn welstand,
en om hem te zegenen, vanwege dat hij tegen Hadad-
ezer gekrijgd en hem geslagen had, (want Hadad-ezer
voerde steeds krijg tegen Thoi); en in zijn hand waren
zilveren vaten, en gouden vaten, en koperen vaten; 11
Welke de koning David ook den HEERE heiligde, met het
zilver en het goud, dat hij geheiligd had van alle heidenen,
die hij zich onderworpen had; 12 Van Syrie, en van Moab,
en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen, en
van Amalek, en van den roof van Hadad-ezer, den zoon
van Rechob, den koning van Zoba. 13 Ook maakte zich
David een naam, als hij wederkwam, nadat hij de Syriers
geslagen had, in het Zoutdal, achttien duizend. 14 En
hij legde bezettingen in Edom; in gans Edom legde hij
bezettingen; en alle Edomieten werden David tot knechten;
en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoog.
15 Alzo regeerde David over gans Israel, en David deed
aan zijn ganse volk recht en gerechtigheid. 16 Joab nu, de
zoon van Zeruja, was over het heir; en Josafat, zoon van
Achilud, was kanselier. 17 En Zadok, zoon van Ahitub, en
Achimelech, zoon van Abjathar, waren priesters; en Seraja
was schrijver. 18 Er was ook Benaja, zoon van Jojada, met
de Krethi en de Plethi; maar Davids zonen waren prinsen.

9 En David zeide: Is er nog iemand die overgebleven
is van het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem
doe, om Jonathans wil? 2 Het huis van Saul nu had
een knecht, wiens naam was Ziba; en zij riepen hem tot
David. En de koning zeide tot hem: Zijt gij Ziba? En hij
zeide: Uw knecht. 3 En de koning zeide: Is er nog iemand
van het huis van Saul, dat ik Gods weldadigheid bij hem
doe? Toen zeide Ziba tot den koning: Er is nog een zoon
van Jonathan, die geslagen is aan beide voeten. 4 En
de koning zeide tot hem: Waar is hij? En Ziba zeide tot
den koning: Zie, hij is in het huis van Machir, den zoon
van Ammiel, te Lodebar. 5 Toen zond de koning David
heen, en hij nam hem uit het huis van Machir, den zoon
van Ammiel, van Lodebar. 6 Als nu Mefiboseth, de zoon
van Jonathan, den zoon van Saul, tot David inkwam, zo
viel hij op zijn aangezicht, en boog zich neder. En David
zeide: Mefiboseth! En hij zeide: Zie, hier is uw knecht. 7
En David zeide tot hem: Vrees niet, want ik zal zekerlijk
weldadigheid bij u doen, om uws vaders Jonathans wil;
en ik zal u alle akkers van uw vader Saul wedergeven;
en gij zult geduriglijk brood eten aan mijn tafel. 8 Toen
boog hij zich, en zeide: Wat is uw knecht, dat gij omgezien
hebt naar een doden hond, als ik ben? 9 Toen riep de
koning Ziba, Sauls jongen, en zeide tot hem: Al wat Saul
gehad heeft, en zijn ganse huis, heb ik den zoon uws
heren gegeven. 10 Daarom zult gij voor hem het land
bearbeiden, gij, en uw zonen, en uw knechten, en zult
de vruchten inbrengen, opdat de zoon uws heren brood
hebbe, dat hij ete; en Mefiboseth, de zoon uws heren,
zal geduriglijk brood eten aan mijn tafel. Ziba nu had
vijftien zonen en twintig knechten. 11 En Ziba zeide tot den
koning: Naar alles, wat mijn heer de koning zijn knecht
gebiedt, alzo zal uw knecht doen. Ook zou Mefiboseth,
etende aan mijn tafel, als een van des konings zonen zijn.
12 Mefiboseth nu had een kleinen zoon, wiens naam was
Micha; en allen, die in het huis van Ziba woonden, waren
knechten van Mefiboseth. 13 Alzo woonde Mefiboseth te
Jeruzalem, omdat hij geduriglijk at aan des konings tafel;
en hij was kreupel aan beide zijn voeten.

10 En het geschiedde daarna, dat de koning der
kinderen Ammons stierf, en zijn zoon Hanun werd
koning in zijn plaats. 2 Toen zeide David: Ik zal weldadigheid
doen aan Hanun, den zoon van Nahas, gelijk als zijn vader
weldadigheid aan mij gedaan heeft. Zo zond David heen,
om hem door den dienst zijner knechten te troosten over
zijn vader. En de knechten van David kwamen in het land
van de kinderen Ammons. 3 Toen zeiden de vorsten der
kinderen Ammons tot hun heer Hanun: Eert David uw
vader in uw ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft?
Heeft David zijn knechten niet daarom tot u gezonden, dat
hij deze stad doorzoeke, en die verspiede, en die omkere?
4 Toen nam Hanun Davids knechten, en schoor hun baard
half af, en sneed hun klederen half af, tot aan hun billen;
en hij liet hen gaan. 5 Als zij dit David lieten weten, zo
zond hij hun tegemoet; want deze mannen waren zeer
beschaamd. En de koning zeide: Blijft te Jericho, totdat
uw baard weder gewassen zal zijn, komt dan weder. 6
Toen nu de kinderen Ammons zagen, dat zij zich bij David
stinkende gemaakt hadden, zonden de kinderen Ammons
heen, en huurden van de Syriers van Beth-Rechob, en van
de Syriers van Zoba, twintig duizend voetvolks, en van den
koning van Maacha duizend man, en van de mannen van
Tob twaalf duizend man. 7 Als David dit hoorde, zond hij
Joab heen, en het ganse heir met de helden. 8 En de
kinderen Ammons togen uit, en stelden de slagorde voor
de deur der poort; maar de Syriers van Zoba, en Rechob,
en de mannen van Tob en Maacha waren bijzonder in het
veld. 9 Als nu Joab zag, dat de spits der slagorde tegen
hem was, van voren en van achteren, zo verkoos hij uit
alle uitgelezenen van Israel, en stelde hen in orde tegen de
Syriers aan; 10 En het overige des volks gaf hij onder de
hand van zijn broeder Abisai, die het in orde stelde tegen
de kinderen Ammons aan. 11 En hij zeide: Zo de Syriers
mij te sterk zullen zijn, zo zult gij mij komen verlossen;
en zo de kinderen Ammons u te sterk zullen zijn, zo zal
ik komen om u te verlossen. 12 Wees sterk, en laat ons
sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de
HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen. 13 Toen naderde
Joab, en het volk, dat bij hem was, tot den strijd tegen
de Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht. 14 Als de
kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, vloden
zij ook voor het aangezicht van Abisai, en kwamen in de
stad. En Joab keerde weder van de kinderen Ammons, en

kwam te Jeruzalem. **15** Toen nu de Syriers zagen, dat zij
voor Israels aangezicht geslagen waren, zo vergaderden
zij zich weder te zamen. **16** En Hadad-ezer zond heen,
en deed de Syriers uitkomen, die op gene zijde der rivier
zijn, en zij kwamen te Helam; en Sobach, Hadad-ezers
krijgsoverste, toog voor hun aangezicht heen. **17** Als dat
David werd aangezegd, verzamelde hij gans Israel, en
toog over de Jordaan, en kwam te Helam, en de Syriers
stelden de slagorde tegen David aan, en streden met hem.
18 Maar de Syriers vloden voor Israels aangezicht, en
David versloeg van de Syriers zevenhonderd wagenen,
en veertig duizend ruiteren; daartoe sloeg hij Sobach,
hun krijgsoverste, dat hij aldaar stierf. **19** Toen nu al de
koningen, die Hadad-ezers knechten waren, zagen, dat zij
voor Israels aangezicht geslagen waren, maakten zij vrede
met Israel, en dienden hen; en de Syriers vreesden de
kinderen Ammons meer te verlossen.

11 En het geschiedde met de wederkomst van het jaar,
ter tijde als de koningen uittrekken, dat David Joab,
en zijn knechten met hem, en gans Israel henenzond, dat
zij de kinderen Ammons verderven, en Rabba belegeren
zouden. Doch David bleef te Jeruzalem. **2** Zo geschiedde
het tegen den avondtijd, dat David van zijn leger opstond,
en wandelde op het dak van het koningshuis, en zag van
het dak een vrouw, zich wassende; deze vrouw nu was
zeer schoon van aanzien. **3** En David zond henen, en
ondervraagde naar deze vrouw; en men zeide: Is dat niet
Bathseba, de dochter van Eliam, de huisvrouw van Uria,
den Hethiet? **4** Toen zond David boden henen, en liet
haar halen. En als zij tot hem ingekomen was, lag hij bij
haar, (zij nu had zich van haar onreinigheid gezuiverd),
daarna keerde zij weder naar haar huis. **5** En die vrouw
werd zwanger; zo zond zij henen, en liet David weten,
en zeide: Ik ben zwanger geworden. **6** Toen zond David
tot Joab, zeggende: Zend Uria, den Hethiet, tot mij. En
Joab zond Uria tot David. **7** Als nu Uria tot hem kwam,
zo vraagde David naar den welstand van Joab, en naar
den welstand des volks, en naar den welstand des krijgs.
8 Daarna zeide David tot Uria: Ga af naar uw huis, en
was uw voeten. En toen Uria uit des konings huis uitging,
volgde hem een gerecht des konings achterna. **9** Maar
Uria legde zich neder voor de deur van des konings huis,
met al de knechten zijns heren; en hij ging niet af in zijn
huis. **10** En zij gaven het David te kennen, zeggende: Uria
is niet afgegaan in zijn huis. Toen zeide David tot Uria:
Komt gij niet van de reis? Waarom zijt gij niet afgegaan in
uw huis? **11** En Uria zeide tot David: De ark, en Israel,
en Juda blijven in de tenten; en mijn heer Joab, en de
knechten mijns heren zijn gelegerd op het open veld,
en zou ik in mijn huis gaan, om te eten en te drinken,
en bij mijn huisvrouw te liggen? Zo waarachtig als gij
leeft en uw ziel leeft, indien ik deze zaak doen zal! **12**
Toen zeide David tot Uria: Blijf ook heden hier, zo zal ik u
morgen afzenden. Alzo bleef Uria te Jeruzalem, dien dag
en den anderen dag. **13** En David nodigde hem, zodat
hij voor zijn aangezicht at en dronk, en hij maakte hem
dronken. Daarna ging hij in den avond uit, om zich neder
te leggen op zijn leger, met zijns heren knechten, maar
ging niet af in zijn huis. **14** Des morgens nu geschiedde
het, dat David een brief schreef aan Joab; en hij zond dien
door de hand van Uria. **15** En hij schreef in dien brief,
zeggende: Stel Uria vooraan tegenover den sterksten
strijd, en keer van achter hem af, opdat hij geslagen worde
en sterve. **16** Zo geschiedde het, als Joab op de stad
gelet had, dat hij Uria stelde aan de plaats, waarvan hij
wist, dat aldaar strijdbare mannen waren. **17** Als nu de
mannen der stad uittogen en met Joab streden, vielen er
van het volk, van Davids knechten, en Uria, de Hethiet,
stierf ook. **18** Toen zond Joab heen, en liet David den
gansen handel van dezen strijd weten. **19** En hij beval den
bode, zeggende: Als gij zult geeindigd hebben den gansen
handel van dezen strijd tot den koning uit te spreken; **20**
En het zal geschieden, indien de grimmigheid des konings
opkomt, en hij tot u zegt: Waarom zijt gij zo na aan de
stad gekomen om te strijden? Wist gij niet, dat zij van den
muur zouden schieten? **21** Wie sloeg Abimelech, den
zoon van Jerubbeseth? Wierp niet een vrouw een stuk van
een molensteen op hem van den muur, dat hij te Thebez
stierf? Waarom zijt gij tot den muur genaderd? Dan zult gij
zeggen: Uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood. **22** En
de bode ging heen, en kwam in, en gaf David te kennen
alles, waar hem Joab om uitgezonden had. **23** En de bode
zeide tot David: Die mannen zijn ons zeker te machtig
geweest, en zijn tot ons uitgetogen in het veld; maar wij zijn
tegen hen aan geweest tot aan de deur der poort. **24** Toen
schoten de schutters van den muur af op uw knechten,
dat er van des konings knechten dood gebleven zijn; en
uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood. **25** Toen zeide
David tot den bode: Zo zult gij tot Joab zeggen: Laat deze
zaak niet kwaad zijn in uw ogen, want het zwaard verteert
zowel dezen als genen; versterk uw strijd tegen de stad,
en verstoor ze; versterk hem alzo. **26** Als nu de huisvrouw
van Uria hoorde, dat haar man Uria dood was, zo droeg zij
leed over haar heer. **27** En als de rouw was overgegaan,
zond David heen, en nam haar in zijn huis; en zij werd hem
ter vrouwe, en baarde hem een zoon. Doch deze zaak, die
David gedaan had, was kwaad in de ogen des HEEREN.

12 En de HEERE zond Nathan tot David. Als die tot
hem inkwam, zeide hij tot hem: Er waren twee
mannen in een stad, de een rijk en de ander arm. **2** De
rijke had zeer veel schapen en runderen. **3** Maar de arme
had gans niet dan een enig klein ooilam, dat hij gekocht
had, en had het gevoed, dat het groot geworden was bij
hem, en bij zijn kinderen tegelijk; het at van zijn bete,
en dronk van zijn beker, en sliep in zijn schoot, en het
was hem als een dochter. **4** Toen nu den rijken man een
wandelaar overkwam, verschoonde hij te nemen van zijn
schapen en van zijn runderen, om voor den reizenden
man, die tot hem gekomen was, wat te bereiden; en hij
nam des armen mans ooilam, en bereidde dat voor den
man, die tot hem gekomen was. **5** Toen ontstak Davids
toorn zeer tegen dien man; en hij zeide tot Nathan: Zo

waarachtig als de HEERE leeft, de man, die dat gedaan
heeft, is een kind des doods! 6 En dat ooilam zal hij
viervoudig wedergeven, daarom dat hij deze zaak gedaan,
en omdat hij niet verschoond heeft. 7 Toen zeide Nathan
tot David: Gij zijt die man! Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Ik heb u ten koning gezalfd over Israel, en Ik heb
u uit Sauls hand gered; 8 En Ik heb u uws heren huis
gegeven, daartoe uws heren vrouwen in uw schoot, ja,
Ik heb u het huis van Israel en Juda gegeven; en indien
het weinig is, Ik zou u alzulks en alzulks daartoe doen. 9
Waarom hebt gij dan het woord des HEEREN veracht,
doende wat kwaad is in Zijn ogen? Gij hebt Uria, den
Hethiet, met het zwaard verslagen, en zijn huisvrouw hebt
gij u ter vrouwe genomen; en hem hebt gij met het zwaard
van de kinderen Ammons doodgeslagen. 10 Nu dan, het
zwaard zal van uw huis niet afwijken tot in eeuwigheid;
daarom dat gij Mij veracht hebt, en de huisvrouw van Uria,
den Hethiet, genomen hebt, dat zij u ter vrouwe zij. 11
Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over u verwekken
uit uw huis, en zal uw vrouwen nemen voor uw ogen, en
zal haar aan uw naaste geven; die zal bij uw vrouwen
liggen, voor de ogen dezer zon. 12 Want gij hebt het in het
verborgen gedaan; maar Ik zal deze zaak doen voor gans
Israel, en voor de zon. 13 Toen zeide David tot Nathan: Ik
heb gezondigd tegen den HEERE! En Nathan zeide tot
David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen, gij
zult niet sterven. 14 Nochtans, dewijl gij door deze zaak
de vijanden des HEEREN grotelijks hebt doen lasteren,
zal ook de zoon, die u geboren is, den dood sterven. 15
Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE sloeg het
kind, dat de huisvrouw van Uria David gebaard had, dat
het zeer krank werd. 16 En David zocht God voor dat
jongsken; en David vastte een vasten, en ging in, en lag
den nacht over op de aarde. 17 Toen maakten zich de
oudsten van zijn huis op tot hem, om hem te doen opstaan
van de aarde; maar hij wilde niet, en at geen brood met
hen. 18 En het geschiedde op den zevenden dag, dat
het kind stierf; en Davids knechten vreesden hem aan
te zeggen, dat het kind dood was, want zij zeiden: Ziet,
als het kind nog levend was, spraken wij tot hem, maar
hij hoorde naar onze stem niet, hoe zullen wij dan tot
hem zeggen: Het kind is dood? Want het mocht kwaad
doen. 19 Maar David zag, dat zijn knechten mompelden;
zo merkte David, dat het kind dood was. Dies zeide David
tot zijn knechten: Is het kind dood? En zij zeiden: Het is
dood. 20 Toen stond David op van de aarde, en wies en
zalfde zich, en veranderde zijn kleding, en ging in het huis
des HEEREN, en bad aan; daarna kwam hij in zijn huis,
en eiste brood; en zij zetten hem brood voor, en hij at. 21
Zo zeiden zijn knechten tot hem: Wat is dit voor een ding,
dat gij gedaan hebt? Om des levenden kinds wil hebt gij
gevast en geweend; maar nadat het kind gestorven is, zijt
gij opgestaan en hebt brood gegeten. 22 En hij zeide: Als
het kind nog leefde, heb ik gevast en geweend; want ik
zeide: Wie weet, de HEERE zou mij mogen genadig zijn,
dat het kind levend bleve. 23 Maar nu is het dood, waarom
zou ik nu vasten? Zal ik hem nog kunnen wederhalen? Ik
zal wel tot hem gaan, maar hij zal tot mij niet wederkomen.
24 Daarna troostte David zijn huisvrouw Bathseba, en ging
tot haar in, en lag bij haar; en zij baarde een zoon, wiens
naam zij noemde Salomo; en de HEERE had hem lief. 25
En zond heen door de hand van den profeet Nathan, en
noemde zijn naam Jedid-Jah, om des HEEREN wil. 26
Joab nu krijgde tegen Rabba der kinderen Ammons; en hij
nam de koninklijke stad in. 27 Toen zond Joab boden tot
David, en zeide: Ik heb gekrijgd tegen Rabba, ook heb
ik de waterstad ingenomen. 28 Zo verzamel gij nu het
overige des volks, en beleger de stad, en neem ze in;
opdat niet, zo ik de stad zou innemen, mijn naam over
haar uitgeroepen worde. 29 Toen verzamelde David al dat
volk, en toog naar Rabba; en hij krijgde tegen haar, en
nam ze in. 30 En hij nam de kroon haars konings van
zijn hoofd af, welker gewicht was een talent gouds, met
edelgesteente, en zij werd op Davids hoofd gezet; ook
voerde hij uit een zeer groten roof der stad. 31 Het volk nu,
dat daarin was, voerde hij uit, en legde het onder zagen,
en onder ijzeren dorswagens, en onder ijzeren bijlen, en
deed hen door den ticheloven doorgaan; en alzo deed hij
aan alle steden der kinderen Ammons. Daarna keerde
David, en al het volk, weder naar Jeruzalem.

13 En het geschiedde daarna, alzo Absalom, Davids
zoon, een schone zuster had, welker naam was
Thamar, dat Amnon, Davids zoon, haar lief kreeg. 2 En
Amnon was benauwd tot krank wordens toe, om zijner
zuster Thamars wil; want zij was een maagd, zodat het
in Amnons ogen zwaar was, haar iets te doen. 3 Doch
Amnon had een vriend, wiens naam was Jonadab, een
zoon van Simea, Davids broeder; en Jonadab was een
zeer wijs man. 4 Die zeide tot hem: Waarom zijt gij van
morgen tot morgen zo mager, gij koningszoon, zult gij het
mij niet te kennen geven? Toen zeide Amnon tot hem: Ik
heb Thamar, de zuster van mijn broeder Absalom, lief. 5
En Jonadab zeide tot hem: Leg u op uw leger, en maak u
krank; als dan uw vader zal komen om u te zien, zo zult
gij tot hem zeggen: Dat toch mijn zuster Thamar kome,
dat zij mij met brood spijzige, en de spijze voor mijn ogen
toemake, opdat ik het aanzie, en van haar hand ete. 6
Amnon dan legde zich, en maakte zich krank. Toen nu
de koning kwam om hem te zien, zeide Amnon tot den
koning: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij twee
koekjes voor mijn ogen toemake, en ik van haar hand ete.
7 Toen zond David heen tot Thamar in het huis, zeggende:
Ga toch heen in het huis van uw broeder Amnon, en maak
hem een spijze. 8 En Thamar ging heen in het huis van
haar broeder Amnon, (hij nu was nederliggende), en zij
nam deeg, en kneedde het, en maakte koekjes toe voor
zijn ogen, en bakte de koekjes. 9 En zij nam een pan, en
goot ze uit voor zijn aangezicht; maar hij weigerde te eten.
En Amnon zeide: Doet alle man van mij uitgaan. En alle
man ging van hem uit. 10 Toen zeide Amnon tot Thamar:
Breng de spijze in de kamer, dat ik van uw hand ete; zo
nam Thamar de koekjes, die zij gemaakt had, en bracht

ze haar broeder Amnon in de kamer. **11** Als zij ze nu tot
hem nabij bracht, dat hij ate, zo greep hij haar, en zeide
tot haar: Kom, lig bij mij, mijn zuster! **12** Maar zij zeide
tot hem: Niet, mijn broeder, verkracht mij niet, want alzo
doet men niet in Israel; doe deze dwaasheid niet. **13** Want
ik, waarhenen zou ik mijn schande brengen? En gij, gij
zoudt zijn als een der dwazen in Israel; zo spreek toch nu
tot den koning, want hij zal mij van u niet onthouden. **14**
Doch hij wilde naar haar stem niet horen; maar sterker
zijnde dan zij, zo verkrachtte hij haar, en lag bij haar. **15**
Daarna haatte haar Amnon met een zeer groten haat;
want de haat, waarmede hij haar haatte, was groter dan
de liefde, waarmede hij haar had liefgehad; en Amnon
zeide tot haar: Maak u op, ga weg. **16** Toen zeide zij tot
hem: Er zijn geen oorzaken om mij uit te drijven; dit kwaad
zou groter zijn dan het andere, dat gij bij mij gedaan hebt;
maar hij wilde naar haar niet horen. **17** En hij riep zijn
jongen, die hem diende, en zeide: Drijf nu deze van mij
uit naar buiten, en grendel de deur achter haar toe. **18**
Zij nu had een veelvervigen rok aan; want alzo werden
des konings dochteren, die maagden waren, met mantels
gekleed; en zijn dienaar bracht haar uit tot buiten, en
grendelde de deur achter haar toe. **19** Toen nam Thamar
as op haar hoofd, en scheurde den veelvervigen rok, dien
zij aanhad; en zij legde haar hand op haar hoofd, en ging
vast henen en kreet. **20** En haar broeder Absalom zeide
tot haar: Is uw broeder Amnon bij u geweest? Nu dan, mijn
zuster, zwijg stil, hij is uw broeder; zet uw hart niet op deze
zaak. Alzo bleef Thamar en was eenzaam in het huis van
haar broeder Absalom. **21** Als de koning David al deze
dingen hoorde, zo ontstak hij zeer. **22** Doch Absalom sprak
niet met Amnon, noch kwaad noch goed; maar Absalom
haatte Amnon, ter oorzake dat hij zijn zuster Thamar
verkracht had. **23** En het geschiedde, na twee volle jaren,
dat Absalom, schaaps scheerders had te Baal-Hazor, dat
bij Efraim is; zo nodigde Absalom al des konings zonen.
24 En Absalom kwam tot den koning, en zeide: Zie, nu
heeft uw knecht schaaps scheerders; dat toch de koning
en zijn knechten met uw knecht gaan. **25** Maar de koning
zeide tot Absalom: Niet, mijn zoon, laat ons toch niet al te
zamen gaan, opdat wij u niet bezwaarlijk zijn; en hij hield
bij hem aan, doch hij wilde niet gaan, maar zegende hem.
26 Toen zeide Absalom: Zo niet, laat toch mijn broeder
Amnon met ons gaan. Maar de koning zeide tot hem:
Waarom zou hij met u gaan? **27** Als Absalom bij hem
aanhield, zo liet hij Amnon en al des konings zonen met
hem gaan. **28** Absalom nu gebood zijn jongens, zeggende:
Let er nu op, als Amnons hart vrolijk is van den wijn, en
ik tot ulieden zal zeggen: Slaat Amnon, dan zult gij hem
doden; vreest niet; is het niet, omdat ik het u geboden
heb? Zijt sterk en weest dapper. **29** En Absaloms jongens
deden aan Amnon, gelijk als Absalom geboden had. Toen
stonden alle zonen des konings op, en reden een iegelijk
op zijn muildier, en vloden. **30** En het geschiedde, als
zij op den weg waren, dat het gerucht tot David kwam,
dat men zeide: Absalom heeft al de zonen des konings
geslagen, en er is niet een van hen overgelaten. **31** Toen
stond de koning op, en scheurde zijn klederen, en legde
zich neder ter aarde; desgelijks stonden al zijn knechten
met gescheurde klederen. **32** Maar Jonadab, de zoon
van Simea, Davids broeder, antwoordde en zeide: Mijn
heer zegge niet, dat zij al de jongelingen, des konings
zonen, gedood hebben; maar Amnon alleen is dood; want
bij Absalom is er op toegelegd, van den dag af, dat hij
zijn zuster Thamar verkracht heeft. **33** Zo neme nu mijn
heer de koning de zaak niet in zijn hart, denkende: al des
konings zonen zijn dood; want Amnon alleen is dood. **34**
Absalom nu vluchtte; en de jongen, die de wacht hield,
hief zijn ogen op, en zag toe, en ziet, er kwam veel volks
van den weg achter hem, aan de zijde van het gebergte.
35 Toen zeide Jonadab tot den koning: Zie, de zonen des
konings komen; naar het woord uws knechts, alzo is het
geschied. **36** En het geschiedde, als hij geeindigd had
te spreken, ziet, zo kwamen de zonen des konings, en
hieven hun stemmen op en weenden; en de koning ook en
al zijn knechten weenden met een zeer groot geween. **37**
(Absalom dan vluchtte, en toog tot Thalmai, den zoon van
Ammihur, koning van Gesur.) En hij droeg rouw over zijn
zoon, al die dagen. **38** Alzo vluchtte Absalom, en toog naar
Gesur; en hij was aldaar drie jaren. **39** Toen verlangde de
ziel van den koning David zeer om naar Absalom uit te
trekken; want hij had zich getroost over Amnon, dat hij
dood was.

14 Als nu Joab, de zoon van Zeruja, merkte, dat des
konings hart over Absalom was; **2** Zo zond Joab
heen naar Thekoa, en nam van daar een wijze vrouw; en
hij zeide tot haar: Stel u toch, alsof gij rouw droegt, en trek
nu rouwklederen aan, en zalf u niet met olie, en wees als
een vrouw, die nu vele dagen rouw gedragen heeft over
een dode; **3** En ga in tot den koning, en spreek tot hem
naar dit woord. En Joab legde de woorden in haar mond.
4 En de Thekoietische vrouw zeide tot den koning, als
zij op haar aangezicht ter aarde was gevallen, en zich
nedergebogen had, zo zeide zij: Behoud, o koning! **5** En
de koning zeide tot haar: Wat is u? En zij zeide: Zekerlijk,
ik ben een weduwvrouw, en mijn man is gestorven. **6** Nu
had uw dienstmaagd twee zonen, en deze beiden twistten
in het veld, en er was geen scheider tussen hen; en de
een sloeg den ander, en doodde hem. **7** En zie, het ganse
geslacht is opgestaan tegen uw dienstmaagd, en hebben
gezegd: Geef dien hier, die zijn broeder geslagen heeft, dat
wij hem voor de ziel zijns broeders, dien hij doodgeslagen
heeft, doden, en ook den erfgenaam verdelgen; alzo zullen
zij mijn kool, die overgebleven is, uitblussen, opdat zij mijn
man geen naam noch overblijfsel laten op den aardbodem.
8 Toen zeide de koning tot deze vrouw: Ga naar uw huis,
en ik zal voor u gebieden. **9** En de Thekoietische vrouw
zeide tot den koning: Mijn heer koning, de ongerechtigheid
zij op mij en op mijns vaders huis; de koning daarentegen,
en zijn stoel, zij onschuldig. **10** En de koning zeide:
Spreekt iemand tegen u, zo breng hem tot mij; en hij
zal u voortaan niet meer aantasten. **11** En zij zeide: De

koning gedenke toch aan den HEERE, uw God, dat de
bloedwrekers niet te vele worden om te verderven, dat zij
mijn zoon niet verdelgen. Toen zeide hij: Zo waarachtig als
de HEERE leeft, indien er een van de haren uws zoons
op de aarde zal vallen! 12 Toen zeide deze vrouw: Laat
toch uw dienstmaagd een woord tot mijn heer den koning
spreken. En hij zeide: Spreek. 13 En de vrouw zeide:
Waarom hebt gij dan alzulks tegen Gods volk gedaan?
Want daaruit, dat de koning dit woord gesproken heeft,
is hij als een schuldige, dewijl de koning zijn verstotene
niet wederhaalt. 14 Want wij zullen den dood sterven,
en wezen als water, dat, ter aarde uitgestort zijnde, niet
verzameld wordt. God dan zal de ziel niet wegnemen,
maar Hij zal gedachten denken, dat Hij den verstotene niet
van Zich verstote. 15 Nu dan, dat ik gekomen ben, om
ditzelve woord tot den koning, mijn heer, te spreken, is
omdat het volk mij vreesachtig gemaakt heeft; zo zeide uw
dienstmaagd: Ik zal nu tot den koning spreken; misschien
zal de koning het woord zijner dienstmaagd doen. 16
Want de koning zal horen, om zijn dienstmaagd te redden
van de hand des mans, die voorheeft mij en mijn zoon
te zamen van Gods erve te verdelgen. 17 Wijders zeide
uw dienstmaagd: Het woord mijns heren, des konings, zij
toch tot rust; want gelijk een Engel Gods, alzo is mijn heer
de koning, om te horen het goede en het kwade; en de
HEERE, uw God, zal met u zijn. 18 Toen antwoordde de
koning, en zeide tot de vrouw: Verberg nu niet voor mij de
zaak, die ik u vragen zal. En de vrouw zeide: Mijn heer
de koning spreke toch. 19 En de koning zeide: Is Joabs
hand met u in dit alles? En de vrouw antwoordde en zeide:
Zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer koning, indien
iemand ter rechter- of ter linkerhand zou kunnen afwijken
van alles, wat mijn heer de koning gesproken heeft; want
uw knecht Joab heeft het mij geboden, en die heeft al deze
woorden in den mond uwer dienstmaagd gelegd; 20 Dat ik
de gestalte dezer zaak alzo omwenden zou, zulks heeft
uw knecht Joab gedaan; doch mijn heer is wijs, naar de
wijsheid van een Engel Gods, om te merken alles, wat op
de aarde is. 21 Toen zeide de koning tot Joab: Zie nu, ik
heb deze zaak gedaan; zo ga henen, haal den jongeling
Absalom weder. 22 Toen viel Joab op zijn aangezicht ter
aarde, en boog zich, en dankte den koning; en Joab zeide:
Heden heeft uw knecht gemerkt, dat ik genade gevonden
heb in uw ogen, mijn heer koning! Omdat de koning het
woord van zijn knecht gedaan heeft. 23 Alzo maakte zich
Joab op, en toog naar Gesur; en hij bracht Absalom te
Jeruzalem. 24 En de koning zeide: Dat hij in zijn huis kere,
en mijn aangezicht niet zie. Alzo keerde Absalom in zijn
huis, en zag des konings aangezicht niet. 25 Nu was er in
gans Israel geen man zo schoon als Absalom, zeer te
prijzen; van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was
er geen gebrek in hem. 26 En als hij zijn hoofd beschoor,
(nu geschiedde het ten einde van elk jaar, dat hij het
beschoor, omdat het hem te zwaar was, zo beschoor hij
het), zo woog het haar zijns hoofds tweehonderd sikkelen,
naar des konings gewicht. 27 Ook werden Absalom drie
zonen geboren, en een dochter, welker naam was Thamar;
deze was een vrouw, schoon van aanzien. 28 Alzo bleef
Absalom twee volle jaren te Jeruzalem, dat hij des konings
aangezicht niet zag. 29 Daarom zond Absalom tot Joab,
dat hij hem tot den koning zond; maar hij wilde niet tot
hem komen. Zo zond hij nog ten anderen male; evenwel
wilde hij niet komen. 30 Zo zeide hij tot zijn knechten:
Ziet, het stuk akkers van Joab is aan de zijde van het
mijne, en hij heeft gerst daarop; gaat heen, en steekt het
aan met vuur, en Absaloms knechten staken dat stuk
akkers aan met vuur. 31 Toen maakte zich Joab op en
kwam tot Absalom in het huis, en zeide tot hem: Waarom
hebben uw knechten het stuk akkers, dat mijn is, met vuur
aangestoken? 32 En Absalom zeide tot Joab: Zie, ik heb
tot u gezonden, zeggende: Kom herwaarts, dat ik u tot den
koning zende, om te zeggen: Waarom ben ik van Gesur
gekomen? Het ware mij goed, dat ik nog daar ware; nu
dan, laat mij het aangezicht des konings zien; is er dan
nog een misdaad in mij, zo dode hij mij. 33 Toen ging
Joab in tot den koning, en zeide het hem aan. Toen riep
hij Absalom, en hij kwam tot den koning in, en boog zich
voor hem op zijn aangezicht ter aarde, voor des konings
aangezicht; en de koning kuste Absalom.

15 En het geschiedde daarna, dat Absalom zich liet
bereiden wagenen en paarden, en vijftig mannen,
lopende voor zijn aangezicht henen. 2 Ook maakte zich
Absalom des morgens vroeg op, en stond aan de zijde van
den weg der poort. En het geschiedde, dat Absalom allen
man, die een geschil had, om tot den koning ten gerichte
te komen, tot zich riep, en zeide: Uit welke stad zijt gij? Als
hij dan zeide: Uw knecht is uit een der stammen Israels; 3
Zo zeide Absalom tot hem: Zie, uw zaken zijn goed en
recht; maar gij hebt geen verhoorder van des konings
wege. 4 Voorts zeide Absalom: Och, dat men mij ten
rechter stelde in het land! Dat alle man tot mij kwame, die
een geschil of rechtzaak heeft, dat ik hem recht sprake. 5
Het geschiedde ook, als iemand naderde, om zich voor
hem te buigen, zo reikte hij zijn hand uit, en greep hem, en
kuste hem. 6 En naar die wijze deed Absalom aan gans
Israel, die tot den koning ten gerichte kwamen. Alzo stal
Absalom het hart der mannen van Israel. 7 Ten einde nu
van veertig jaren is het geschied, dat Absalom tot den
koning zeide: Laat mij toch heengaan, en mijn gelofte, die
ik den HEERE beloofd heb, te Hebron betalen. 8 Want uw
knecht heeft een gelofte beloofd, als ik te Gesur in Syrie
woonde, zeggende: Indien de HEERE mij zekerlijk weder
te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik den HEERE dienen. 9
Toen zeide de koning tot hem: Ga in vrede. Alzo maakte
hij zich op, en ging naar Hebron. 10 Absalom nu had
verspieders uitgezonden in alle stammen van Israel, om te
zeggen: Als gij het geluid der bazuin zult horen, zo zult gij
zeggen: Absalom is koning te Hebron. 11 En er gingen met
Absalom van Jeruzalem tweehonderd mannen, genodigd
zijnde, doch gaande in hun eenvoudigheid, want zij wisten
van geen zaak. 12 Absalom zond ook om Achitofel, den
Giloniet, Davids raad, uit zijn stad, uit Gilo te halen, als hij

offeranden offerde. En de verbintenis werd sterk, en het
volk kwam toe en vermeerderde bij Absalom. 13 Toen
kwam er een boodschapper tot David, zeggende: Het
hart van een iegelijk in Israel volgt Absalom na. 14 Zo
zeide David tot al zijn knechten, die met hem te Jeruzalem
waren: Maakt u op, en laat ons vlieden, want er zou voor
ons geen ontkomen zijn voor Absaloms aangezicht; haast
u, om weg te gaan, opdat hij niet misschien haaste, en
ons achterhale, en een kwaad over ons drijve, en deze
stad sla met de scherpte des zwaards. 15 Toen zeiden de
knechten des konings tot den koning: Naar alles, wat mijn
heer de koning verkiezen zal, ziet, hier zijn uw knechten.
16 En de koning ging uit met zijn ganse huis te voet; doch
de koning liet tien bijwijven, om het huis te bewaren. 17
Als nu de koning met al het volk te voet was uitgegaan,
zo bleven zij staan in een verre plaats. 18 En al zijn
knechten gingen aan zijn zijde heen, ook al de Krethi en al
de Plethi, en al de Gethieten, zeshonderd man, die van
Gath te voet gekomen waren, gingen voor des konings
aangezicht heen. 19 Zo zeide de koning tot Ithai, den
Gethiet: Waarom zoudt gij ook met ons gaan? Keer weder,
en blijf bij den koning; want gij zijt vreemd, en ook zult
gij weder vertrekken naar uw plaats. 20 Gisteren zijt gij
gekomen, en heden zou ik u met ons omvoeren om te
gaan? Zo ik toch gaan moet, waarheen ik gaan kan, keer
weder; en breng uw broederen wederom; weldadigheid en
trouw zij met u. 21 Maar Ithai antwoordde den koning, en
zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, en mijn heer de
koning leeft, in de plaats, waar mijn heer de koning zal
zijn, hetzij ten dode, hetzij ten leven, daar zal uw knecht
voorzeker ook zijn! 22 Toen zeide David tot Ithai: Zo kom,
en ga over. Alzo ging Ithai, de Gethiet, over, en al zijn
mannen, en al de kinderen die met hem waren. 23 En
het ganse land weende met luider stem, als al het volk
overging; ook ging de koning over de beek Kidron, en al
het volk ging over, recht naar den weg der woestijn. 24
En ziet, Zadok was ook daar, en al de Levieten met hem,
dragende de ark des verbonds van God, en zij zetten de
ark Gods neder; en Abjathar klom op, totdat al het volk uit
de stad geeindigd had over te gaan. 25 Toen zeide de
koning tot Zadok: Breng de ark Gods weder in de stad;
indien ik genade zal vinden in des HEEREN ogen, zo zal
Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, mitsgaders
Zijn woning. 26 Maar indien Hij alzo zal zeggen: Ik heb
geen lust tot u; zie, hier ben ik, Hij doe mij, zo als het
in Zijn ogen goed is. 27 Voorts zeide de koning tot den
priester Zadok: Zijt gij niet een ziener? Keer weder in
de stad met vrede; ook ulieder beide zonen, Ahimaaz,
uw zoon, en Jonathan, Abjathars zoon, met u. 28 Zie, ik
zal vertoeven in de vlakke velden der woestijn, totdat er
een woord van ulieden kome, dat men mij aanzegge. 29
Alzo bracht Zadok, en Abjathar, de ark Gods weder te
Jeruzalem, en zij bleven aldaar. 30 En David ging op door
den opgang der olijven, opgaande en wenende, en het
hoofd was hem bewonden; en hij zelf ging barrevoets; ook
had al het volk, dat met hem was, een iegelijk zijn hoofd
bedekt, en zij gingen op, opgaande en wenende. 31 Toen
gaf men David te kennen, zeggende: Achitofel is onder
degenen, die zich met Absalom hebben verbonden. Dies
zeide David: O, HEERE! maak toch Achitofels raad tot
zotheid. 32 En het geschiedde, als David tot op de hoogte
kwam, dat hij aldaar God aanbad; ziet, toen ontmoette
hem Husai, de Archiet, hebbende zijn rok gescheurd, en
aarde op zijn hoofd. 33 En David zeide tot hem: Zo gij met
mij voortgaat, zo zult gij mij tot een last zijn; 34 Maar zo gij
weder in de stad gaat, en tot Absalom zegt: Uw knecht, ik
zal des konings zijn; ik ben wel uws vaders knecht van te
voren geweest, maar nu zal ik uw knecht zijn; zo zoudt
gij mij den raad van Achitofel te niet maken. 35 En zijn
niet Zadok en Abjathar, de priesters, aldaar met u? Zo zal
het geschieden, dat gij alle ding, dat gij uit des konings
huis zult horen, den priesteren, Zadok en Abjathar, zult te
kennen geven. 36 Ziet, hun beide zonen zijn aldaar bij
hen, Ahimaaz, Zadoks, en Jonathan, Abjathars zoon; zo
zult gijlieden door hun hand tot mij zenden alle ding, dat gij
zult horen. 37 Alzo kwam Husai, Davids vriend, in de stad;
en Absalom kwam te Jeruzalem.

16 Als nu David een weinig van de hoogte was
voortgegaan, ziet, toen ontmoette hem Ziba,
Mefiboseths jongen, met een paar gezadelde ezelen,
en daarop tweehonderd broden, met honderd stukken
rozijnen, en honderd stukken zomervruchten, en een
lederen zak wijns. 2 En de koning zeide tot Ziba: Wat
zult gij daarmede? En Ziba zeide: De ezels zijn voor het
huis des konings, om op te rijden en het brood en de
zomervruchten, om te eten voor de jongens; en de wijn,
opdat de moeden in de woestijn drinken. 3 Toen zeide
de koning: Waar is dan de zoon uws heren? En Ziba
zeide tot den koning: Zie, hij blijft te Jeruzalem, want
hij zeide: Heden zal mij het huis Israels mijns vaders
koninkrijk wedergeven. 4 Zo zeide de koning tot Ziba:
Zie, het zal het uwe zijn alles wat Mefiboseth heeft. En
Ziba zeide: Ik buig mij neder, laat mij genade vinden in
uw ogen, mijn heer koning! 5 Als nu de koning David
tot aan Bahurim kwam, ziet, toen kwam van daar een
man uit, van het geslacht van het huis van Saul, wiens
naam was Simei, de zoon van Gera; hij ging steeds voort,
en vloekte. 6 En hij wierp David met stenen, mitsgaders
alle knechten van den koning David, hoewel al het volk
en al de helden aan zijn rechter- en aan zijn linkerhand
waren. 7 Aldus nu zeide Simei in zijn vloeken: Ga uit,
ga uit, gij, man des bloeds, en gij, Belials man! 8 De
HEERE heeft op u doen wederkomen al het bloed van
Sauls huis, in wiens plaats gij geregeerd hebt; nu heeft de
HEERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom,
uw zoon; zie nu, gij zijt in uw ongeluk, omdat gij een man
des bloeds zijt. 9 Toen zeide Abisai, de zoon van Zeruja,
tot den koning: Waarom zou deze dode hond mijn heer
den koning vloeken? Laat mij toch overgaan en zijn kop
wegnemen. 10 Maar de koning zeide: Wat heb ik met u te
doen, gij zonen van Zeruja? Ja, laat hem vloeken; want de
HEERE toch heeft tot hem gezegd: Vloek David; wie zou

dan zeggen: Waarom hebt gij alzo gedaan? **11** Voorts
zeide David tot Abisai en tot al zijn knechten: Ziet, mijn
zoon, die van mijn lijf is voortgekomen, zoekt mijn ziel;
hoeveel te meer dan nu deze zoon van Jemini? Laat hem
geworden, dat hij vloeke, want de HEERE heeft het hem
gezegd. **12** Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien;
en de HEERE zal mij goed vergelden voor zijn vloek, te
dezen dage. **13** Alzo ging David met zijn lieden op den
weg; en Simei ging al voort langs de zijde des bergs tegen
hem over, en vloekte, en wierp met stenen van tegenover
hem, en stoof met stof. **14** En de koning kwam in, en al
het volk, dat met hem was, moede zijnde; en hij verkwikte
zich aldaar. **15** Absalom nu en al het volk, de mannen van
Israel, kwamen te Jeruzalem, en Achitofel met hem. **16** En
het geschiedde, als Husai, de Archiet, Davids vriend, tot
Absalom kwam, dat Husai tot Absalom zeide: De koning
leve, de koning leve! **17** Maar Absalom zeide tot Husai: Is
dit uw weldadigheid aan uw vriend? Waarom zijt gij niet
met uw vriend getogen? **18** En Husai zeide tot Absalom:
Neen, maar welken de HEERE verkiest, en al dit volk,
en alle mannen van Israel, diens zal ik zijn, en bij hem
zal ik blijven. **19** En ten andere, wien zou ik dienen? Zou
het niet zijn voor het aangezicht zijns zoons? Gelijk als
ik voor het aangezicht uws vaders gediend heb, alzo zal
ik voor uw aangezicht zijn. **20** Toen zeide Absalom tot
Achitofel: Geeft onder ulieden raad, wat zullen wij doen?
21 En Achitofel zeide tot Absalom: Ga in tot de bijwijven
uws vaders, die hij gelaten heeft om het huis te bewaren;
zo zal gans Israel horen, dat gij bij uw vader stinkende zijt
geworden, en de handen van allen, die met u zijn, zullen
gesterkt worden. **22** Zo spanden zij Absalom een tent op
het dak; en Absalom ging in tot de bijwijven zijns vaders,
voor de ogen van het ganse Israel. **23** En in die dagen
was Achitofels raad, dien hij raadde, als of men naar Gods
woord gevraagd had; alzo was alle raad van Achitofel, zo
bij David als bij Absalom.

17 Voorts zeide Achitofel tot Absalom: Laat mij nu
twaalf duizend mannen uitlezen, dat ik mij opmake
en David dezen nacht achterna jage. **2** Zo zal ik over hem
komen, daar hij moede en slap van handen is, en zal hem
verschrikken, en al het volk, dat met hem is, zal vluchten;
dan zal ik den koning alleen slaan. **3** En ik zal al het volk
tot u doen wederkeren; de man, dien gij zoekt, is gelijk het
wederkeren van allen; zo zal al het volk in vrede zijn. **4** Dit
woord nu was recht in Absaloms ogen, en in de ogen van
alle oudsten Israels. **5** Doch Absalom zeide: Roep toch
ook Husai, den Archiet, en laat ons horen, wat hij ook zegt.
6 En als Husai tot Absalom inkwam, zo sprak Absalom tot
hem, zeggende: Aldus heeft Achitofel gesproken; zullen wij
zijn woord doen? Zo niet, spreek gij. **7** Toen zeide Husai tot
Absalom: De raad, dien Achitofel op ditmaal geraden heeft,
is niet goed. **8** Wijders zeide Husai: Gij kent uw vader en
zijn mannen, dat zij helden zijn, dat zij bitter van gemoed
zijn, als een beer, die van de jongen beroofd is in het veld;
daartoe is uw vader een krijgsman, en zal niet vernachten
met het volk. **9** Zie, nu heeft hij zich verstoken in een der
holen, of in een der plaatsen. En het zal geschieden, als er
in het eerst sommigen onder hen vallen, dat een ieder, die
het zal horen, alsdan zal zeggen: Er is een slag geschied
onder het volk, dat Absalom navolgt. **10** Zo zou hij, die ook
een dapper man is, wiens hart is als een leeuwenhart, te
enen male smelten; want gans Israel weet, dat uw vader
een held is, en het dappere mannen zijn, die met hem
zijn. **11** Maar ik rade, dat in alle haast tot u verzameld
worde gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, als zand, dat
aan de zee is, in menigte; en dat uw persoon medega in
den strijd. **12** Dan zullen wij tot hem komen, in een der
plaatsen, waar hij gevonden wordt, en hem gemakkelijk
overvallen, gelijk als de dauw op den aardbodem valt; en
er zal van hem, en van al de mannen, die met hem zijn,
ook niet een worden overgelaten. **13** En indien hij zich
in een stad zal begeven, zo zal gans Israel koorden tot
dezelve stad aandragen, en wij zullen ze tot in de beek
nedertrekken, totdat ook niet een steentje aldaar gevonden
worde. **14** Toen zeide Absalom, en alle man van Israel:
De raad van Husai, den Archiet, is beter dan Achitofels
raad. Doch de HEERE had het geboden, om den goeden
raad van Achitofel te vernietigen, opdat de HEERE het
kwaad over Absalom bracht. **15** En Husai zeide tot Zadok
en tot Abjathar, de priesters: Alzo en alzo heeft Achitofel
Absalom en den oudsten van Israel geraden, maar alzo en
alzo heb ik geraden. **16** Nu dan, zendt haastelijk henen, en
boodschapt David, zeggende: Vernacht dezen nacht niet
in de vlakke velden der woestijn, en ook ga spoedig over;
opdat de koning niet verslonden worde, en al het volk, dat
met hem is. **17** Jonathan nu en Ahimaaz stonden bij de
fontein Rogel; en een dienstmaagd ging henen en zeide
het hun aan; en zij gingen henen en zeiden het den koning
David aan; want zij mochten zich niet zien laten, dat zij in
de stad kwamen. **18** Een jongen dan nog zag hen, en
zeide het Absalom aan; doch die beiden gingen haastelijk,
en kwamen in eens mans huis te Bahurim, dewelke een
put had in zijn voorhof, en zij daalden daarin. **19** En de
vrouw nam en spreidde een deksel over het opene van
den put, en strooide gort daarop. Alzo werd de zaak niet
bekend. **20** Toen nu Absaloms knechten tot de vrouw in het
huis kwamen, zeiden zij: Waar zijn Ahimaaz en Jonathan?
En de vrouw zeide tot hen: Zij zijn over dat waterriviertje
gegaan. En toen zij hen gezocht en niet gevonden hadden,
keerden zij weder naar Jeruzalem. **21** En het geschiedde,
nadat zij weggegaan waren, zo klommen zij uit den put, en
gingen henen en boodschapten het den koning David; en
zij zeiden tot David: Maakt ulieden op, en gaat haastelijk
over het water, want alzo heeft Achitofel tegen ulieden
geraden. **22** Toen maakte zich David op, en al het volk,
dat met hem was; en zij gingen over de Jordaan. Aan het
morgenlicht ontbrak er niet tot een toe, die niet over de
Jordaan gegaan was. **23** Als nu Achitofel zag, dat zijn raad
niet gedaan was, zadelde hij den ezel, en maakte zich op,
en toog naar zijn huis in zijn stad, en gaf bevel aan zijn
huis, en verhing zich. Alzo stierf hij, en werd begraven
in zijns vaders graf. **24** David nu kwam te Mahanaim,

en Absalom toog over de Jordaan, hij en alle mannen
van Israel met hem. 25 En Absalom had Amasa in Joabs
plaats gesteld over het heir. Amasa nu was eens mans
zoon, wiens naam was Jethra, de Israeliet, die ingegaan
was tot Abigail, dochter van Nahas, zuster van Zeruja,
Joabs moeder. 26 Israel nu en Absalom legerden zich in
het land van Gilead. 27 En het geschiedde, als David te
Mahanaim gekomen was, dat Sobi, de zoon van Nahas,
van Rabba der kinderen Ammons, en Machir, de zoon
van Ammiel, van Lodebar, en Barzillai, de Gileadiet, van
Rogelim, 28 Beddewerk, en schalen, en aarden vaten, en
tarwe, en gerst, en meel, en geroost koren, en bonen, en
linzen, ook geroost, 29 En honig, en boter, en schapen, en
koeienkazen, brachten tot David, en tot het volk, dat met
hem was, om te eten, want zij zeiden: Dit volk is hongerig,
en moede, en dorstig in de woestijn.

18 En David monsterde het volk, dat met hem was;
en hij stelde over hen oversten van duizenden, en
oversten van honderden. 2 Voorts zond David het volk uit,
een derde deel onder de hand van Joab, en een derde
deel onder de hand van Abisai, den zoon van Zeruja,
Joabs broeder, en een derde deel onder de hand van
Ithai, den Gethiet. En de koning zeide tot het volk: Ik zal
ook zelf zekerlijk met ulieden uittrekken. 3 Maar het volk
zeide: Gij zult niet uittrekken; want of wij te enen male
vloden, zij zullen het hart op ons niet stellen; ja, of de
helft van ons stierf, zij zullen het hart op ons niet stellen;
maar gij zijt nu als tien duizend onzer. Zo zal het nu beter
zijn, dat gij ons uit de stad ter hulpe zijt. 4 Toen zeide de
koning tot hen: Ik zal doen, wat goed is in uw ogen. De
koning nu stond aan de zijde van de poort, en al het volk
trok uit bij honderden en bij duizenden. 5 En de koning
gebood Joab, en Abisai, en Ithai, zeggende: Handelt mij
zachtkens met den jongeling, met Absalom. En al het volk
hoorde het, als de koning aan al de oversten van Absaloms
zaak gebood. 6 Alzo toog het volk uit in het veld, Israel
tegemoet, en de strijd geschiedde bij Efraims woud. 7
En het volk van Israel werd aldaar voor het aangezicht
van Davids knechten geslagen; en aldaar geschiedde te
dienzelven dage een grote slag, van twintig duizend. 8
Want de strijd werd aldaar verspreid over al dat land. En
het woud verteerde meer van het volk, dan die het zwaard
verteerde, te denzelven dage. 9 Absalom nu ontmoette
voor het aangezicht der knechten Davids; en Absalom reed
op een muildier; en als het muildier kwam onder de dichte
takken van een groten eik, zo werd zijn hoofd vast aan
den eik, dat hij hangen bleef tussen den hemel en tussen
de aarde, en het muildier, dat onder hem was, ging door.
10 Als dat een man zag, zo gaf hij het Joab te kennen, en
zeide: Zie, ik heb Absalom zien hangen aan een eik. 11
Toen zeide Joab tot den man, die het hem te kennen gaf:
Zie toch, gij hebt het gezien, waarom dan hebt gij hem
niet aldaar ter aarde geslagen, alzo het aan mij stond om
u tien zilverlingen en een gordel te geven? 12 Maar die
man zeide tot Joab: En of ik al duizend zilverlingen op
mijn handen mocht wegen, zo zou ik mijn hand aan des
konings zoon niet slaan; want de koning heeft u, en Abisai,
en Ithai, voor onze oren geboden, zeggende: Hoedt u,
wie gij zijt, van den jongeling, van Absalom. 13 Of ik al
valselijk tegen mijn ziel handelde, zo zou toch geen ding
voor den koning verborgen worden; ook gij zelf zoudt er u
van tegenover stellen. 14 Toen zeide Joab: Ik zal hier bij
u alzo niet vertoeven; en hij nam drie pijlen, en stak ze
in Absaloms hart, daar hij nog levend was in het midden
van den eik. 15 En tien jongens, wapendragers van Joab,
omringden hem, en zij sloegen Absalom, en doodden hem.
16 Toen blies Joab met de bazuin, en al het volk keerde
af van Israel achterna te jagen, want Joab hield het volk
terug. 17 En zij namen Absalom, en wierpen hem in het
woud, in een groten kuil, en stelden op hem een zeer
groten steenhoop; en gans Israel vluchtte, een iegelijk
naar zijn tent. 18 Absalom nu had genomen, en in zijn
leven voor zich opgericht een pilaar, die in het koningsdal
is; want hij zeide: Ik heb geen zoon, om aan mijn naam
te doen gedenken; en hij had dien pilaar genoemd naar
zijn naam; daarom wordt hij tot op dezen dag genoemd:
Absaloms hand. 19 Toen zeide Ahimaaz, Zadoks zoon:
Laat mij toch heenlopen, en den koning boodschappen,
dat de HEERE hem recht gedaan heeft van de hand zijner
vijanden. 20 Maar Joab zeide tot hem: Gij zult dezen dag
geen boodschapper zijn, maar op een anderen dag zult gij
boodschappen; dezen dag nu zult gij niet boodschappen,
daarom dat des konings zoon dood is. 21 En Joab zeide
tot Cuschi: Ga heen, en zeg den koning aan, wat gij gezien
hebt; en Cuschi boog zich voor Joab, en liep heen. 22
Doch Ahimaaz, Zadoks zoon, voer nog voort en zeide tot
Joab: Wat het ook zij, laat mij toch ook Cuschi achterna
lopen. En Joab zeide: Waarom zoudt gij nu heenlopen,
mijn zoon! Zo gij toch geen bekwame boodschap hebt? 23
Wat het ook zij, zeide hij, laat mij heenlopen; zo zeide
hij tot hem: Loop heen. En Ahimaaz liep den weg van
het effen veld, en kwam Cuschi voorbij. 24 David nu zat
tussen de twee poorten; en de wachter ging op het dak der
poort aan den muur, en hief zijn ogen op, en zag, en ziet,
er liep een man alleen. 25 Zo riep de wachter, en zeide
het den koning aan; en de koning zeide: Indien hij alleen
is, zo is er een boodschap in zijn mond; en hij ging al voort
en naderde. 26 Toen zag de wachter een anderen man
lopende, en de wachter riep tot den poortier en zeide: Zie,
er loopt nog een man alleen. Toen zeide de koning: Die is
ook een boodschapper. 27 Voorts zeide de wachter: Ik
zie den loop des eersten aan, als den loop van Ahimaaz,
Zadoks zoon. Toen zeide de koning: Dat is een goed man,
en hij zal met een goede boodschap komen. 28 Ahimaaz
dan riep en zeide tot den koning Vrede! En hij boog zich
voor den koning met het aangezicht ter aarde, en hij zeide:
Geloofd zij de HEERE, uw God, Die de mannen, dewelke
hun hand tegen mijn heer den koning ophieven, heeft
overgegeven. 29 Toen zeide de koning: Is het wel met den
jongeling, met Absalom? En Ahimaaz zeide: Ik zag een
groot rumoer, als Joab, den knecht des konings, en mij uw
knecht afzond, maar ik weet niet wat. 30 En de koning

zeide: Ga om, stel u hier; zo ging hij om, en bleef staan.
31 En ziet, Cuschi kwam aan; en Cuschi zeide: Mijn heer
den koning wordt geboodschapt, dat u de HEERE heden
heeft recht gedaan van de hand van al degenen, die tegen
u opstonden. 32 Toen zeide de koning tot Cuschi: Is het
wel met den jongeling, met Absalom? En Cuschi zeide: De
vijanden van mijn heer den koning, en allen, die tegen u
ten kwade opstaan, moeten worden als die jongeling. 33
Toen werd de koning zeer beroerd, en ging op naar de
opperzaal der poort, en weende; en in zijn gaan zeide hij
alzo: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom!
Och, dat ik, ik voor u gestorven ware, Absalom, mijn zoon,
mijn zoon!

19 En Joab werd aangezegd: Zie, de koning weent,
en bedrijft rouw over Absalom. 2 Toen werd de
verlossing te dienzelven dage het ganse volk tot rouw;
want het volk had te dienzelven dage horen zeggen: Het
smart den koning over zijn zoon. 3 En het volk kwam te
dienzelven dage steelsgewijze in de stad, gelijk als het
volk zich wegsteelt, dat beschaamd is, wanneer zij in den
strijd gevloden zijn. 4 De koning nu had zijn aangezicht
toegewonden, en de koning riep met luider stem: Mijn
zoon Absalom, Absalom, mijn zoon, mijn zoon! 5 Toen
kwam Joab tot den koning in het huis, en zeide: Gij hebt
heden beschaamd het aangezicht van al uw knechten, die
uw ziel, en de ziel uwer zonen en uwer dochteren, en de
ziel uwer vrouwen, en de ziel uwer bijwijven heden hebben
bevrijd; 6 Liefhebbende die u haten, en hatende die u
liefhebben; want gij geeft heden te kennen, dat oversten
en knechten bij u niets zijn; want ik merk heden, dat zo
Absalom leefde, en wij heden allen dood waren, dat het
alsdan recht zou zijn in uw ogen. 7 Zo sta nu op, ga uit,
en spreek naar het hart uwer knechten; want ik zweer bij
den HEERE, als gij niet uitgaat, zo er een man dezen
nacht bij u zal vernachten! En dit zal u kwader zijn, dan al
het kwaad, dat over u gekomen is van uw jeugd af tot
nu toe. 8 Toen stond de koning op, en zette zich in de
poort. En zij lieten al het volk weten, zeggende: Ziet, de
koning zit in de poort. Toen kwam al het volk voor des
konings aangezicht, maar Israel was gevloden, een iegelijk
naar zijn tenten. 9 En al het volk, in alle stammen van
Israel, was onder zich twistende, zeggende: De koning
heeft ons gered van de hand onzer vijanden en hij heeft
ons bevrijd van de hand der Filistijnen, en nu is hij uit
het land gevlucht voor Absalom; 10 En Absalom, dien wij
over ons gezalfd hadden, is in den strijd gestorven; nu
dan, waarom zwijgt gijlieden van den koning weder te
halen? 11 Toen zond de koning David tot Zadok en tot
Abjathar, de priesteren, zeggende: Spreekt tot de oudsten
van Juda, zeggende: Waarom zoudt gijlieden de laatsten
zijn, om den koning weder te halen in zijn huis? (Want de
rede van het ganse Israel was tot den koning gekomen in
zijn huis.) 12 Gij zijt mijn broederen; mijn been en mijn
vlees zijt gij; waarom zoudt gij dan de laatsten zijn, om den
koning weder te halen? 13 En tot Amasa zult gijlieden
zeggen: Zijt gij niet mijn been en mijn vlees? God doe
mij zo, en doe er zo toe, zo gij niet krijgsoverste zult zijn
voor mijn aangezicht, te allen dage, in Joabs plaats. 14
Alzo neigde hij het hart aller mannen van Juda, als van
een enigen man; en zij zonden henen tot den koning,
zeggende: Keer weder, gij en al uw knechten. 15 Toen
keerde de koning weder, en kwam tot aan de Jordaan; en
Juda kwam te Gilgal, om den koning tegemoet te gaan,
dat zij den koning over de Jordaan voerden. 16 En Simei,
de zoon van Gera, een zoon van Jemini, die van Bahurim
was, haastte zich, en kwam af met de mannen van Juda,
den koning David tegemoet; 17 En duizend man van
Benjamin met hem; ook Ziba, de knecht van Sauls huis,
en zijn vijftien zonen en zijn twintig knechten met hem; en
zij togen vaardiglijk over de Jordaan, voor den koning. 18
Als nu de pont overvoer, om het huis des konings over
te halen, en te doen, wat goed was in zijn ogen, zo viel
Simei, de zoon van Gera, neder voor het aangezicht des
konings, als hij over de Jordaan voer; 19 En hij zeide tot
den koning: Mijn heer rekene mij niet toe de misdaad,
en gedenke niet, wat uw knecht verkeerdelijk gedaan
heeft, te dien dage, als mijn heer de koning uit Jeruzalem
uitging, dat het de koning zich ter harte zoude nemen.
20 Want uw knecht weet het zekerlijk, ik heb gezondigd;
doch zie, ik ben heden gekomen, de eerste van het ganse
huis van Jozef, om mijn heer den koning tegemoet af te
komen. 21 Toen antwoordde Abisai, de zoon van Zeruja,
en zeide: Zou dan Simei hiervoor niet gedood worden?
Zo hij toch den gezalfde des HEEREN gevloekt heeft. 22
Maar David zeide: Wat heb ik met ulieden te doen, gij
zonen van Zeruja! Dat gij mij heden ten satan zoudt zijn?
Zou heden iemand gedood worden in Israel? Want weet
ik niet, dat ik heden koning geworden ben over Israel?
23 En de koning zeide tot Simei: Gij zult niet sterven.
En de koning zwoer hem. 24 Mefiboseth, Sauls zoon,
kwam ook af den koning tegemoet; en hij had zijn voeten
niet schoongemaakt, noch zijn knevelbaard beschoren,
noch zijn klederen gewassen, van dien dag af, dat de
koning was weggegaan, tot dien dag toe, dat hij met vrede
wederkwam. 25 En het geschiedde, als hij te Jeruzalem
den koning tegemoet kwam, dat de koning tot hem zeide:
Waarom zijt gij niet met mij getogen, Mefiboseth? 26 En hij
zeide: Mijn heer koning, mijn knecht heeft mij bedrogen;
want uw knecht zeide: Ik zal mij een ezel zadelen, en
daarop rijden, en tot den koning trekken, want uw knecht
is kreupel. 27 Daartoe heeft hij uw knecht bij mijn heer den
koning valselijk aangedragen; doch mijn heer de koning is
als een engel Gods; doe dan, wat goed is in uw ogen.
28 Want al mijns vaders huis is niet geweest, dan maar
lieden des doods voor mijn heer den koning; nochtans
hebt gij uw knecht gezet onder degenen, die aan uw tafel
eten; wat heb ik dan meer voor gerechtigheid, en meer te
roepen aan den koning? 29 Toen zeide de koning tot hem:
Waarom spreekt gij meer van uw zaken? Ik heb gezegd:
Gij en Ziba, deelt het land. 30 En Mefiboseth zeide tot den
koning: Hij neme het ook gans weg, naardien mijn heer de
koning met vrede in zijn huis is gekomen. 31 Barzillai,

de Gileadiet, kwam ook af van Rogelim; en hij toog met
den koning over de Jordaan, om hem over de Jordaan
te geleiden. 32 Barzillai nu was zeer oud, een man van
tachtig jaren; en hij had den koning onderhouden, toen hij
te Mahanaim zijn verblijf had; want hij was een zeer groot
man. 33 En de koning zeide tot Barzillai: Trekt gij met mij
over, en ik zal u bij mij te Jeruzalem onderhouden. 34 Maar
Barzillai zeide tot den koning: Hoe veel zullen de dagen
der jaren mijns levens zijn, dat ik met den koning zou
optrekken naar Jeruzalem? 35 Ik ben heden tachtig jaren
oud; zou ik kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad?
Zou uw knecht kunnen smaken, wat ik eet en wat ik drink?
Zoude ik meer kunnen horen naar de stem der zangers en
zangeressen? En waarom zou uw knecht mijn heer den
koning verder tot een last zijn? 36 Uw knecht zal maar een
weinig met den koning over de Jordaan gaan; waarom
toch zou mij de koning zulk een vergelding doen? 37 Laat
toch uw knecht wederkeren, dat ik sterve in mijn stad, bij
het graf mijns vaders en mijner moeder; maar zie, daar is
uw knecht Chimham, laat dien met mijn heer den koning
overtrekken, en doe hem, wat goed is in uw ogen. 38 Toen
zeide de koning: Chimham zal met mij overtrekken, en
ik zal hem doen, wat goed is in uw ogen; ja, alles, wat
gij op mij begeren zult, zal ik u doen. 39 Toen nu al het
volk over de Jordaan gegaan was, en de koning ook was
overgegaan, kuste de koning Barzillai, en zegende hem;
alzo keerde hij weder naar zijn plaats. 40 En de koning
toog voort naar Gilgal, en Chimham toog met hem voort;
en al het volk van Juda had den koning overgevoerd, als
ook een gedeelte van het volk Israels. 41 En ziet, alle
mannen van Israel kwamen tot den koning; en zij zeiden
tot den koning: Waarom hebben u onze broeders, de
mannen van Juda, gestolen, en hebben den koning en zijn
huis over de Jordaan gevoerd, en alle mannen Davids met
hem? 42 Toen antwoordden alle mannen van Juda tegen
de mannen van Israel: Omdat de koning ons na verwant
is; en waarom zijt gij nu toornig over deze zaak? Hebben
wij dan enigszins gegeten van des konings kost, of heeft
hij ons een geschenk geschonken? 43 En de mannen van
Israel antwoordden den mannen van Juda, en zeiden: Wij
hebben tien delen aan den koning, en ook aan David, wij,
meer dan gij; waarom hebt gij ons dan gering geacht, dat
ons woord niet het eerste geweest is, om onzen koning
weder te halen? Maar het woord der mannen van Juda
was harder dan het woord der mannen van Israel.

20 Toen was daar bij geval een Belials man, wiens
naam was Seba, een zoon van Bichri, een man van
Jemini; die blies met de bazuin, en zeide: Wij hebben
geen deel aan David, en wij hebben geen erfenis aan
den zoon van Isai, een iegelijk naar zijn tenten, o Israel!
2 Toen toog alle man van Israel op van achter David,
Seba, den zoon van Bichri, achterna; maar de mannen
van Juda kleefden hun koning aan, van de Jordaan af tot
aan Jeruzalem. 3 Toen nu David in zijn huis te Jeruzalem
kwam, nam de koning de tien vrouwen, zijn bijwijven, die
hij gelaten had, om het huis te bewaren, en deed ze in
een huis van bewaring, en onderhield ze, maar ging tot
haar niet in. En zij waren opgesloten tot op den dag van
haarlieder dood, levende als weduwen. 4 Voorts zeide
de koning tot Amasa: Roep mij de mannen van Juda te
zamen, tegen den derden dag; en gij, stel u dan hier. 5
En Amasa ging heen, om Juda bijeen te roepen; maar hij
bleef achter, boven den gezetten tijd, dien hij hem gezet
had. 6 Toen zeide David tot Abisai: Nu zal ons Seba, de
zoon van Bichri, meer kwaads doen, dan Absalom; neem
gij de knechten uws heren, en jaag hem achterna, opdat
hij niet misschien vaste steden voor zich vinde, en zich
aan onze ogen onttrekke. 7 Toen togen uit, hem achterna,
de mannen van Joab, en de Krethi, en de Plethi, en al de
helden. Dezen togen uit van Jeruzalem, om Seba, den
zoon van Bichri, achterna te jagen. 8 Als zij nu waren bij
den groten steen, die bij Gibeon is, zo kwam Amasa voor
hun aangezicht. En Joab was omgord over zijn kleed, dat
hij aan had, en daarop was een gordel, daar het zwaard
aan vastgemaakt was op zijn lenden in zijn schede; en als
hij voortging, zo viel het uit. 9 En Joab zeide tot Amasa:
Is het wel met u, mijn broeder? En Joab vatte met de
rechterhand den baard van Amasa, om hem te kussen.
10 En Amasa hoedde zich niet voor het zwaard, dat in
Joabs hand was; zo sloeg hij hem daarmede aan de vijfde
rib, en hij stortte zijn ingewand ter aarde uit, en hij sloeg
hem niet ten tweeden male, en hij stierf. Toen jaagden
Joab en zijn broeder Abisai, Seba, den zoon van Bichri,
achterna. 11 Maar een man, van Joabs jongens, bleef
bij hem staan, en hij zeide: Wie is er, die lust heeft aan
Joab, en wie is er, die voor David is, die volge Joab na!
12 Amasa nu lag in het bloed gewenteld, midden op de
straat. Als die man zag, dat al het volk staan bleef, zo
deed hij Amasa weg van de straat in het veld, en wierp
een kleed op hem, dewijl hij zag, dat al wie bij hem kwam,
bleef staan. 13 Toen hij nu van de straat weggenomen
was, toog alle man voort, Joab na, om Seba, den zoon
van Bichri, achterna te jagen. 14 En hij toog heen door alle
stammen van Israel, naar Abel, te weten, Beth-Maacha, en
het ganse Berim; en zij verzamelden zich, en kwamen
hem ook na. 15 En zij kwamen en belegerden hem in Abel
Beth-Maacha, en zij wierpen een wal op tegen de stad, dat
hij aan den buitenmuur stond; en al het volk, dat met Joab
was, verdorven den muur, om dien neder te vellen. 16
Toen riep een wijze vrouw uit de stad: Hoort, hoort, zegt
toch tot Joab: Nader tot hiertoe, dat ik tot u spreke. 17
Toen hij nu tot haar naderde, zeide de vrouw: Zijt gij Joab?
En hij zeide: Ik ben het; en zij zeide tot hem: Hoor de
woorden uwer dienstmaagd; en hij zeide: Ik hoor. 18 Toen
sprak zij, zeggende: In voortijden spraken zij gemeenlijk,
zeggende: Zij zullen zonder twijfel te Abel vragen; en alzo
volbrachten zij het. 19 Ik ben een van de vreedzamen, van
de getrouwen in Israel, en gij zoekt te doden een stad, die
een moeder is in Israel; waarom zoudt gij het erfdeel des
HEEREN verslinden? 20 Toen antwoordde Joab, en zeide:
Het zij verre, het zij verre van mij, dat ik zou verslinden, en
dat ik zou verderven. 21 De zaak is niet alzo; maar een

man van het gebergte van Efraim, wiens naam is Seba, de
zoon van Bichri, heeft zijn hand opgeheven tegen den
koning, tegen David; lever hem alleen, zo zal ik van deze
stad aftrekken. Toen zeide de vrouw tot Joab: Zie, zijn
hoofd zal tot u over den muur geworpen worden. **22** En
de vrouw kwam in tot al het volk, met haar wijsheid; en
zij hieuwen Seba, den zoon van Bichri, het hoofd af, en
wierpen het tot Joab. Toen blies hij met de bazuin, en zij
verstrooiden zich van de stad, een iegelijk naar zijn tenten;
en Joab keerde weder naar Jeruzalem tot den koning. **23**
Joab nu was over het ganse heir van Israel; en Benaja, de
zoon van Jojada, over de Krethi en over de Plethi; **24** En
Adoram was over de schatting; en Josafat, de zoon van
Ahilud, was kanselier; **25** En Seja was schrijver; en Zadok
en Abjathar waren priesters. **26** En ook was Ira, de Jairiet,
Davids opperofficier.

21 En er was in Davids dagen een honger, drie jaren,
jaar achter jaar; en David zocht het aangezicht des
HEEREN. En de HEERE zeide: Het is om Saul en om des
bloedhuizes wil, omdat hij de Gibeonieten gedood heeft. **2**
Toen riep de koning de Gibeonieten, en zeide tot hen: (De
Gibeonieten nu waren niet van de kinderen Israels, maar
van het overblijfsel der Amorieten; en de kinderen Israels
hadden hun gezworen, maar Saul zocht hen te slaan in
zijn ijver voor de kinderen van Israel en Juda.) **3** David
dan zeide tot de Gibeonieten: Wat zal ik ulieden doen,
en waarmede zal ik verzoenen, dat gij het erfdeel des
HEEREN zegent? **4** Toen zeiden de Gibeonieten tot hem:
Het is ons niet te doen om zilver en goud met Saul en met
zijn huis; ook is het ons niet om iemand te doden in Israel.
En hij zeide: Wat zegt gij dan, dat ik u doen zal? **5** En zij
zeiden tot den koning: De man die ons te niet gemaakt, en
tegen ons gedacht heeft, dat wij zouden verdelgd worden,
zonder te kunnen bestaan in enige landpale van Israel; **6**
Laat ons zeven mannen van zijn zonen gegeven worden,
dat wij hen den HEERE ophangen te Gibea Sauls, o, gij
verkorene des HEEREN! En de koning zeide: Ik zal hen
geven. **7** Doch de koning verschoonde Mefiboseth, den
zoon van Jonathan, den zoon van Saul, om den eed des
HEEREN, die tussen hen was, tussen David en tussen
Jonathan, Sauls zoon. **8** Maar de koning nam de twee
zonen van Rizpa, dochter van Aja, die zij Saul gebaard
had, Armoni en Mefiboseth; daartoe de vijf zonen van
Michals zuster, Sauls dochter, die zij Adriel, den zoon van
Barzillai, den Meholathiet, gebaard had; **9** En hij gaf hen in
de hand der Gibeonieten, die ze ophingen op den berg
voor het aangezicht des HEEREN; en die zeven vielen
tegelijk; en zij werden gedood in de dagen van den oogst,
in de eerste dagen, in het begin van den gersteoogst. **10**
Toen nam Rizpa, de dochter van Aja, een zak, en spande
dien voor zich uit op een rotssteen, van het begin van den
oogst, totdat er water op hen drupte van den hemel; en
zij liet het gevogelte des hemels op hen niet rusten des
daags, noch het gedierte van het veld des nachts. **11** En
het werd David aangezegd, wat Rizpa, de dochter van
Aja, Sauls bijwijf, gedaan had. **12** Zo ging David henen,
en nam de beenderen van Saul, en de beenderen van
Jonathan, zijn zoon, van de burgeren van Jabes in Gilead,
die dezelve gestolen hadden van de straat Beth-San,
alwaar de Filistijnen ze hadden opgehangen, ten dage als
de Filistijnen Saul sloegen op Gilboa. **13** En hij bracht van
daar op de beenderen van Saul, en de beenderen van
Jonathan, zijn zoon; ook verzamelden zij de beenderen
der gehangenen. **14** En zij begroeven de beenderen van
Saul en zijn zoon Jonathan in het land van Benjamin te
Zela, in het graf van zijn vader Kis, en deden alles, wat de
koning geboden had. Alzo werd God na dezen den lande
verbeden. **15** Voorts hadden de Filistijnen nog een krijg
tegen Israel. En David toog af, en zijn knechten met hem,
en streden tegen de Filistijnen, dat David moede werd. **16**
En Isbi Benob, die van de kinderen van Rafa was, en het
gewicht zijner spies driehonderd gewicht kopers, en hij
was aangegord met een nieuw zwaard; deze dacht David
te slaan. **17** Maar Abisai, de zoon van Zeruja, hielp hem,
en sloeg den Filistijn, en doodde hem. Toen zwoeren hem
de mannen van David, zeggende: Gij zult niet meer met
ons uittrekken ten strijde, opdat gij de lamp van Israel niet
uitblust. **18** En het geschiedde daarna, dat er wederom een
krijg was te Gob tegen de Filistijnen. Toen sloeg Sibbechai,
de Husathiet, Saf, die van de kinderen van Rafa was. **19**
Voorts was er nog een krijg te Gob tegen de Filistijnen; en
Elhanan, de zoon van Jaare-Oregim, sloeg Beth-Halachmi,
dewelke was met Goliath, den Gethiet, wiens spiesenhout
was als een weversboom. **20** Nog was er ook een krijg te
Gath; en er was een zeer lang man, die zes vingeren had
aan zijn handen, en zes tenen aan zijn voeten, vier en
twintig in getal, en deze was ook aan Rafa geboren. **21** En
hij hoonde Israel; maar Jonathan, de zoon van Simea,
Davids broeder, sloeg hem. **22** Deze vier waren aan Rafa
geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en
door de hand zijner knechten.

22 En David sprak de woorden dezes lieds tot den
HEERE, ten dage als de HEERE hem verlost had
uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul. **2**
Hij zeide dan: De HEERE is mij mijn Steenrots, en mijn
Burg, en mijn Uithelper. **3** God is mijn Rots, ik zal op Hem
betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog
Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt
Gij mij verlost! **4** Ik riep den HEERE aan, Die te prijzen is,
en ik werd verlost van mijn vijanden. **5** Want baren des
doods hadden mij omvangen; beken Belials verschrikten
mij. **6** Banden der hel omringden mij; strikken des doods
bejegenden mij. **(Sheol h7585)** **7** Als mij bange was, riep ik
den HEERE aan, en riep tot mijn God; en Hij hoorde mijn
stem uit Zijn paleis, en mijn geroep kwam in Zijn oren. **8**
Toen daverde en beefde de aarde; de fondamenten des
hemels beroerden zich, en daverden, omdat Hij ontstoken
was. **9** Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn
mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken. **10**
En Hij boog den hemel, en daalde neder; en donkerheid
was onder Zijn voeten. **11** En Hij voer op een cherub, en
vloog, en werd gezien op de vleugelen des winds. **12** En Hij

zette duisternis rondom Zich tot tenten, een samenbinding
der wateren, wolken des hemels. 13 Van den glans voor
Hem henen werden kolen des vuurs aangestoken. 14
De HEERE donderde van den hemel, en de Allerhoogste
gaf Zijn stem. 15 En Hij zond pijlen uit en verstrooide ze;
bliksemen en verschrikte ze. 16 En de diepe kolken der
zee werden gezien, de gronden der wereld werden ontdekt,
door het schelden des HEEREN, van het geblaas des
winds van Zijn neus. 17 Hij zond van de hoogte, Hij nam
mij, Hij trok mij op uit grote wateren. 18 Hij verloste mij van
mijn sterken vijand, van mijn haters, omdat zij machtiger
waren dan ik. 19 Zij hadden mij bejegend ten dage mijns
ongevals; maar de HEERE was mij een Steunsel. 20 En
Hij voerde mij uit in de ruimte, en rukte mij uit, want Hij
had lust aan mij. 21 De HEERE vergold mij naar mijn
gerechtigheid; Hij gaf mij weder naar de reinigheid mijner
handen. 22 Want ik heb des HEEREN wegen gehouden,
en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan. 23
Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen,
daarvan week ik niet af. 24 Maar ik was oprecht voor
Hem; en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid. 25 Zo
gaf mij de HEERE weder naar mijn gerechtigheid, naar
mijn reinigheid, voor Zijn ogen. 26 Bij den goedertierene
houdt Gij U goedertieren; bij den oprechten held houdt
Gij U oprecht. 27 Bij den reine houdt Gij U rein; maar bij
den verkeerde houdt Gij U verdraaid. 28 En Gij verlost
het bedrukte volk; maar Uw ogen zijn tegen de hogen,
Gij zult hen vernederen. 29 Want Gij zijt mijn Lamp, o
HEERE, en de HEERE doet mijn duisternis opklaren. 30
Want met U loop ik door een bende; met mijn God spring
ik over een muur. 31 Gods weg is volmaakt; de rede des
HEEREN is doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op
Hem betrouwen. 32 Want wie is God, behalve de HEERE,
en wie is een rotssteen, behalve onze God? 33 God is
mijn Sterkte en Kracht; en Hij heeft mijn weg volkomen
geopend. 34 Hij maakt mijn voeten gelijk als der hinden,
en stelt mij op mijn hoogten. 35 Hij leert mijn handen ten
strijde, zodat een stalen boog met mijn armen verbroken
is. 36 Ook hebt Gij mij gegeven het schild Uws heils, en
door Uw verootmoedigen hebt Gij mij groot gemaakt. 37
Gij hebt mijn voetstap ruim gemaakt onder mij; en mijn
enkelen hebben niet gewankeld. 38 Ik vervolgde mijn
vijanden, en verdelgde hen, en keerde niet weder, totdat ik
ze verdaan had. 39 En ik verteerde hen, en doorstak ze,
dat zij niet weder opstonden; maar zij vielen onder mijn
voeten. 40 Want Gij omgorddet mij met kracht ten strijde;
Gij deedt onder mij nederbukken, die tegen mij opstonden.
41 En Gij gaaft mij den nek mijner vijanden, mijner haters,
en ik vernielde hen. 42 Zij zagen uit, maar er was geen
verlosser; naar den HEERE, maar Hij antwoordde hun niet.
43 Toen vergruisde ik hen als stof der aarde; ik stampte
ze, ik breidde hen uit als slijk der straten. 44 Ook hebt
Gij mij uitgeholpen van de twisten mijns volks, Gij hebt
mij bewaard tot een hoofd der heidenen; het volk, dat ik
niet kende, heeft mij gediend. 45 Vreemden hebben zich
mij geveinsdelijk onderworpen; zo haast als hun oor van
mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd. 46 Vreemden
zijn vervallen, en hebben zich aangegord uit hun sloten.
47 De HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen; en
verhoogd zij God, de Rotssteen mijns heils! 48 De God,
Die mij volkomene wraak geeft, en de volken onder mij
nederwerpt; 49 En Die mij uitvoert van mijn vijanden; en
Gij verhoogt mij boven degenen, die tegen mij opstaan; Gij
redt mij van den man alles gewelds. 50 Daarom zal ik U, o
HEERE, loven onder de heidenen, en Uw Naam zal ik
psalmzingen. 51 Hij is een Toren der verlossingen Zijns
konings, en Hij doet goedertierenheid aan Zijn gezalfde,
aan David en aan zijn zaad, tot in eeuwigheid.

23 Voorts zijn dit de laatste woorden van David. David,
de zoon van Isai zegt, en de man, die hoog is
opgericht, de gezalfde van Jakobs God, en liefelijk in
psalmen van Israel, zegt: 2 De Geest des HEEREN heeft
door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest.
3 De God Israels heeft gezegd, de Rotssteen Israels heeft
tot mij gesproken: Er zal zijn een Heerser over de mensen,
een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods. 4
En Hij zal zijn gelijk het licht des morgens, wanneer de
zon opgaat, des morgens zonder wolken, wanneer van
den glans na den regen de grasscheutjes uit de aarde
voortkomen. 5 Hoewel mijn huis alzo niet is bij God,
nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in
alles wel geordineerd en bewaard is; voorzeker is daarin
al mijn heil, en alle lust, hoewel Hij het nog niet doet
uitspruiten. 6 Maar de mannen Belials zullen altemaal zijn
als doornen, die weggeworpen worden, omdat men ze
met de hand niet kan vatten; 7 Maar een iegelijk, die ze
zal aantasten, voorziet zich met ijzer en het hout ener
spies; en zij zullen ganselijk met vuur verbrand worden
ter zelver plaats. 8 Dit zijn de namen der helden, die
David gehad heeft: Joscheb Baschebeth, de zoon van
Tachkemoni, de voornaamste der hoofdlieden. Deze was
Adino, de Ezniet, die zich stelde tegen achthonderd, die
van hem verslagen werden op eenmaal. 9 En na hem
was Eleazar, de zoon van Dodo, zoon van Ahohi, deze
was onder de drie helden met David, toen zij de Filistijnen
beschimpten, die aldaar ten strijde verzameld waren, en
de mannen van Israel waren opgetogen. 10 Deze stond
op, en sloeg onder de Filistijnen, totdat zijn hand moede
werd, ja, zijn hand aan het zwaard kleefde; en de HEERE
wrocht een groot heil ten zelven dage; en het volk keerde
wederom hem na, alleenlijk om te plunderen. 11 Na hem
nu was Samma, de zoon van Age, de Harariet. Toen de
Filistijnen verzameld waren in een dorp, en aldaar een
stuk akkers was vol linzen, en het volk voor het aangezicht
der Filistijnen vluchtte; 12 Zo stelde hij zich in het midden
van dat stuk, en verloste dat, en sloeg de Filistijnen; en de
HEERE wrocht een groot heil. 13 Ook gingen af drie van
de dertig hoofden, en kwamen in den oogst tot David, in
de spelonk van Adullam; en de hoop der Filistijnen had
zich gelegerd in het dal Rafaim. 14 En David was toen in
een vesting; en de bezetting der Filistijnen was toen te
Bethlehem. 15 En David kreeg lust, en zeide: Wie zal mij

water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de
poort is? 16 Toen braken die drie helden door het leger
der Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput,
die in de poort is, en droegen het, en kwamen tot David;
doch hij wilde dat niet drinken, maar goot het uit voor den
HEERE. 17 En zeide: Het zij verre van mij, o HEERE,
dat ik dit zou doen; zou ik drinken het bloed der mannen,
die heengegaan zijn met gevaar van hun leven? En hij
wilde het niet drinken. Dit deden die drie helden. 18 Abisai,
Joabs broeder, de zoon van Zeruja, die was ook een hoofd
van drieen; en die hief zijn spies op tegen driehonderd, die
van hem verslagen werden; en hij had een naam onder die
drie. 19 Was hij niet de heerlijkste van die drie? Daarom
was hij hun tot een overste. Maar hij kwam niet tot aan die
eerste drie. 20 Voorts Benaja, de zoon van Jojada, de zoon
van een dapperen man, groot van daden, van Kabzeel;
die sloeg twee sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af,
en sloeg een leeuw in het midden van een kuil in den
sneeuwtijd. 21 Daartoe sloeg hij een Egyptischen man,
een man van aanzien; en in de hand des Egyptenaars was
een spies, maar hij ging tot hem af met een staf; en hij
rukte de spies uit de hand des Egyptenaars, en doodde
hem met zijn eigen spies. 22 Die dingen deed Benaja, de
zoon van Jojada; dies had hij een naam onder de drie
helden. 23 Hij was de heerlijkste van de dertig, maar
tot die drie eersten kwam hij niet; en David stelde hem
over zijn trawanten. 24 Asahel, Joabs broeder, was onder
de dertig; Elhanan, de zoon van Dodo, van Bethlehem;
25 Samma, de Harodiet; Elika, de Harodiet; 26 Helez,
de Paltiet; Ira, de zoon van Ikes, de Thekoiet; 27 Abi-
ezer, de Anetothiet; Mebunnai, de Husathiet; 28 Zalmon,
de Ahohiet; Maharai, de Netofathiet; 29 Heleb, de zoon
van Baena, de Netofathiet; Ithai, de zoon van Ribai, van
Gibea der kinderen Benjamins; 30 Benaja, de Pirhathoniet;
Hiddai, van de beken van Gaas; 31 Abi-Albon, de Arbathiet;
Azmaveth, de Barhumiet; 32 Eljachba, de Saalboniet; van
de zonen van Jazen, Jonathan; 33 Samma, de Harariet;
Ahiam, de zoon van Sarar, de Harariet; 34 Elifelet, de zoon
van Ahasbai, de zoon van een Maachathiet; Eliam, de
zoon van Achitofel, de Giloniet; 35 Hezrai, de Karmeliet;
Paerai, de Arbiet; 36 Jig-al, de zoon van Nathan, van
Zoba; Bani, de Gadiet; 37 Zelek, de Ammoniet; Naharai,
de Beerothiet, de wapendrager van Joab, den zoon van
Zeruja; 38 Ira, de Jethriet; Gareb, de Jethriet; 39 Uria, de
Hethiet, zeven en dertig in alles.

24 En de toorn des HEEREN voer voort te ontsteken
tegen Israel; en Hij porde David aan tegen henlieden,
zeggende: Ga, tel Israel en Juda. 2 De koning dan zeide
tot Joab, den krijgsoverste, die bij hem was: Trek nu om,
door alle stammen van Israel, van Dan tot Ber-seba toe,
en tel het volk, opdat ik het getal des volks wete. 3 Toen
zeide Joab tot den koning: Nu doe de HEERE, uw God, tot
dit volk, zoals deze en die nu zijn, honderdmaal meer,
dat de ogen van mijn heer den koning het aanzien; maar
waarom heeft mijn heer de koning lust tot deze zaak? 4
Doch des konings woord nam de overhand tegen Joab, en
tegen de oversten des heirs. Alzo toog Joab uit, met de
oversten des heirs, van des konings aangezicht, om het
volk Israel te tellen. 5 En zij gingen over de Jordaan, en
legerden zich bij Aroer, ter rechterhand der stad, die in
het midden is van de beek van Gad, en aan Jaezer. 6
Voorts kwamen zij in Gilead, en in het lage land Hodsi;
ook kwamen zij tot Dan-Jaan, en rondom bij Sidon. 7 En
zij kwamen tot de vesting van Tyrus, en alle steden der
Hevieten en der Kanaanieten; en zij kwamen uit aan het
zuiden van Juda te Ber-seba. 8 Alzo togen zij om door het
ganse land; en ten einde van negen maanden en twintig
dagen kwamen zij te Jeruzalem. 9 En Joab gaf de som
van het getelde volk aan den koning; en in Israel waren
achthonderd duizend strijdbare mannen, die het zwaard
uittrokken, en de mannen van Juda waren vijfhonderd
duizend man. 10 En Davids hart sloeg hem, nadat hij
het volk geteld had; en David zeide tot den HEERE: Ik
heb zeer gezondigd in hetgeen ik gedaan heb; maar nu,
o HEERE, neem toch de misdaad Uws knechts weg,
want ik heb zeer zottelijk gedaan. 11 Als nu David des
morgens opstond, zo geschiedde het woord des HEEREN
tot den profeet Gad, Davids ziener, zeggende: 12 Ga
heen, en spreek tot David: Alzo zegt de HEERE: Drie
dingen draag Ik u voor; verkies u een uit die, dat Ik u doe.
13 Zo kwam Gad tot David, en maakte het hem bekend, en
zeide tot hem: Zal u een honger van zeven jaren in uw
land komen? Of wilt gij drie maanden vlieden voor het
aangezicht uwer vijanden, dat die u vervolgen? Of dat er
drie dagen pestilentie in uw land zij? Merk nu, en zie toe,
wat antwoord ik Dien zal wederbrengen, Die mij gezonden
heeft. 14 Toen zeide David tot Gad: Mij is zeer bange;
laat ons toch in de hand des HEEREN vallen, want Zijn
barmhartigheden zijn vele, maar laat mij in de hand van
mensen niet vallen. 15 Toen gaf de HEERE een pestilentie
in Israel, van den morgen af tot den gezetten tijd toe; en er
stierven van het volk, van Dan tot Ber-seba toe, zeventig
duizend mannen. 16 Toen nu de engel zijn hand uitstrekte
over Jeruzalem, om haar te verderven, berouwde het den
HEERE over dat kwaad, en Hij zeide tot den engel, die
het verderf onder het volk maakte: Het is genoeg, trek
uw hand nu af. De engel des HEEREN nu was bij den
dorsvloer van Arauna, den Jebusiet. 17 En David, als hij
den engel zag, die het volk sloeg, sprak tot den HEERE,
en zeide: Zie ik, ik heb gezondigd, en ik, ik heb onrecht
gehandeld, maar wat hebben deze schapen gedaan? Uw
hand zij toch tegen mij en tegen mijns vaders huis. 18
En Gad kwam tot David op dienzelfden dag, en zeide
tot hem: Ga op, richt den HEERE een altaar op, op den
dorsvloer van Arauna, den Jebusiet. 19 Alzo ging David op
naar het woord van Gad, gelijk als de HEERE geboden
had. 20 En Arauna zag toe, en zag den koning en zijn
knechten tot zich overkomen; zo ging Arauna uit, en boog
zich voor den koning met zijn aangezicht ter aarde. 21 En
Arauna zeide: Waarom komt mijn heer de koning tot zijn
knecht? En David zeide: Om dezen dorsvloer van u te
kopen, om den HEERE een altaar te bouwen, opdat deze

plage opgehouden worde van over het volk. **22** Toen zeide
Arauna tot David: Mijn heer de koning neme en offere, wat
goed is in zijn ogen; zie, daar de runderen ten brandoffer,
en de sleden en het rundertuig tot hout. **23** Dit alles gaf
Arauna, de koning, aan den koning. Voorts zeide Arauna
tot den koning: De HEERE uw God neme een welgevallen
in u! **24** Doch de koning zeide tot Arauna: Neen, maar ik
zal het zekerlijk van u kopen voor den prijs; want ik zal
den HEERE, mijn God, niet offeren brandofferen om niet.
Alzo kocht David den dorsvloer en de runderen voor vijftig
zilveren sikkelen. **25** En David bouwde aldaar den HEERE
een altaar, en offerde brandofferen en dankofferen. Alzo
werd de HEERE den lande verbeden, en deze plage van
over Israel opgehouden.

1 Koningen

1 De koning David nu was oud, wel bedaagd; en zij
dekten hem met klederen, doch hij kreeg gene warmte.
2 Toen zeiden zijn knechten tot hem: Laat ze mijn heer den
koning een jonge dochter, een maagd zoeken, die voor het
aangezicht des konings sta, en hem koestere; en zij slape
in uw schoot, dat mijn heer de koning warm worde. 3 Zo
zochten zij een schone jonge dochter in alle landpalen
van Israel; en zij vonden Abisag, een Sunamietische, en
brachten ze tot den koning. 4 En de jonge dochter was
bovenmate schoon, en koesterde de koning, en diende
hem; doch de koning bekende ze niet. 5 Adonia nu, de
zoon van Haggith, verhief zich, zeggende: Ik zal koning
zijn; en hij bereidde zich wagenen en ruiteren, en vijftig
mannen, lopende voor zijn aangezicht. 6 En zijn vader
had hem niet bedroefd van zijn dagen, zeggende: Waarom
hebt gij alzo gedaan? En ook was hij zeer schoon van
gedaante, en Haggith had hem gebaard na Absalom. 7 En
zijn raadslagen waren met Joab, den zoon van Zeruja, en
met Abjathar, den priester; die hielpen, volgende Adonia.
8 Maar Zadok, de priester, en Benaja, de zoon van Jojada,
en Nathan, de profeet, en Simei, en Rei, en de helden,
die David had, waren met Adonia niet. 9 En Adonia
slachtte schapen en runderen, en gemest vee bij den
steen Zoheleth, die bij de fontein Rogel is; en noodde al
zijn broederen, de zonen des konings, en alle mannen
van Juda, des konings knechten. 10 Maar Nathan, den
profeet, en Benaja, en de helden, en Salomo, zijn broeder,
noodde hij niet. 11 Toen sprak Nathan tot Bathseba, de
moeder van Salomo, zeggende: Hebt gij niet gehoord, dat
Adonia, de zoon van Haggith, koning is? En onze heer
David weet dat niet. 12 Nu dan, kom, laat mij u toch een
raad geven, dat gij uw ziel en de ziel van uw zoon Salomo
redt. 13 Ga heen, en treed in tot den koning David, en zeg
tot hem: Hebt gij niet, mijn heer koning, uw dienstmaagd
gezworen, zeggende: Voorzeker, uw zoon Salomo zal na
mij koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten! Waarom dan
is Adonia koning? 14 Zie, als gij daar nog met den koning
spreken zult, zo zal ik na u inkomen, en zal uw woorden
vervullen. 15 En Bathseba ging in tot den koning in de
binnenkamer; doch de koning was zeer oud, en Abisag,
de Sunamietische, diende den koning. 16 En Bathseba
neigde het hoofd en boog zich neder voor den koning;
en de koning zeide: Wat is u? 17 En zij zeide tot hem:
Mijn heer! gij hebt uw dienstmaagd bij den HEERE, uw
God, gezworen: Voorzeker Salomo, uw zoon, zal na mij
koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten! 18 En nu zie,
Adonia is koning; en nu, mijn heer koning, gij weet het
niet. 19 En hij heeft ossen, en gemest vee, en schapen in
menigte geslacht, en genood al de zonen des konings, en
Abjathar, den priester, en Joab, den krijgsoverste, maar uw
knecht Salomo heeft hij niet genood. 20 Maar gij, mijn
heer koning, de ogen van het ganse Israel zijn op u, dat gij
hun zoudt te kennen geven, wie op den troon van mijn
heer den koning na hem zitten zal. 21 Anders zal het
geschieden, als mijn heer de koning met zijn vaderen zal
ontslapen zijn, dat ik en mijn zoon Salomo als zondaars
zullen zijn. 22 En ziet, zij sprak nog met den koning, als de
profeet Nathan inkwam. 23 En zij gaven den koning te
kennen, zeggende: Zie, de profeet Nathan is daar; en hij
kwam voor het aangezicht des konings, en boog zich voor
den koning op zijn aangezicht ter aarde. 24 En Nathan
zeide: Mijn heer koning! hebt gij gezegd: Adonia zal na mij
koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten? 25 Want hij
is heden afgegaan, en heeft geslacht ossen, en gemest
vee, en schapen in menigte, en heeft genood al de zonen
des konings, en de oversten des heirs, en Abjathar, den
priester; en zie, zij eten, en drinken voor zijn aangezicht,
en zeggen: De koning Adonia leve! 26 Maar mij, die uw
knecht ben, en Zadok, den priester, en Benaja, den zoon
van Jojada, en Salomo, uw knecht, heeft hij niet genood.
27 Is deze zaak van mijn heer den koning geschied? En
hebt gij uw knecht niet bekend gemaakt, wie op den troon
van mijn heer den koning na hem zitten zou? 28 En de
koning David antwoordde en zeide: Roept mij Bathseba; en
zij kwam voor het aangezicht des konings, en stond voor
het aangezicht des konings. 29 Toen zwoer de koning, en
zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, die mijn ziel
uit allen nood verlost heeft; 30 Voorzeker, gelijk als ik u
gezworen heb bij den HEERE, den God Israels, zeggende:
Voorzeker zal uw zoon Salomo na mij koning zijn, en zal
op mijn troon in mijn plaats zitten; voorzeker, alzo zal ik te
dezen zelfden dage doen. 31 Toen neigde zich Bathseba
met het aangezicht ter aarde, en boog zich neder voor
den koning, en zeide: Mijn heer de koning David leve in
eeuwigheid! 32 En de koning David zeide: Roep mij Zadok,
den priester, en Nathan, den profeet, en Benaja, den
zoon van Jojada; en zij kwamen voor het aangezicht des
konings. 33 En de koning zeide tot hen: Neemt met u de
knechten uws heren, en doet mijn zoon Salomo rijden op
de muilezelin, die voor mij is; en voert hem af naar Gihon.
34 En dat Zadok, de priester, met Nathan, den profeet,
hem aldaar tot koning over Israel zalven. Daarna zult gij
met de bazuin blazen, en zeggen: De koning Salomo leve!
35 Dan zult gij achter hem optrekken, en hij zal komen, en
zal op mijn troon zitten, en hij zal koning zijn in mijn plaats;
want ik heb geboden, dat hij een voorganger zou zijn over
Israel en over Juda. 36 Toen antwoordde Benaja, de zoon
van Jojada, den koning, en zeide: Amen; alzo zegge de
HEERE, de God van mijn heer den koning! 37 Gelijk als
de HEERE met mijn heer den koning geweest is, alzo zij
Hij met Salomo; en Hij make zijn troon groter dan den
troon van mijn heer den koning David! 38 Toen ging Zadok,
de priester, af, met Nathan, den profeet, en Benaja, den
zoon van Jojada, en de Krethi en de Plethi, en zij deden
Salomo rijden op de muilezelin van den koning David,
en geleidden hem naar Gihon. 39 En Zadok, de priester,
nam den oliehoorn uit de tent, en zalfde Salomo; en zij
bliezen met de bazuin, en al het volk zeide: De koning
Salomo leve! 40 En al het volk kwam op achter hem, en
het volk pijpte met pijpen, en verblijdde zich met grote

blijdschap, zodat de aarde van hun geluid spleet. **41** En
Adonia hoorde het, en al de genoden, die met hem waren,
die nu geeindigd hadden te eten; ook hoorde Joab het
geluid der bazuinen, en zeide: Waarom is het geroep dier
stad, die in roer is? **42** Als hij nog sprak, ziet, zo kwam
Jonathan, de zoon van Abjathar, den priester; en Adonia
zeide: Kom in, want gij zijt een kloek man, en zult het
goede boodschappen. **43** En Jonathan antwoordde en
zeide tot Adonia: Ja, maar onze heer, de koning David,
heeft Salomo tot koning gemaakt. **44** En de koning heeft
met hem gezonden Zadok, den priester, en Nathan, den
profeet, en Benaja, den zoon van Jojada, en de Krethi en
de Plethi; en zij hebben hem doen rijden op de muilezelin
des konings. **45** Daartoe hebben hem Zadok, de priester,
en Nathan, de profeet, in Gihon tot koning gezalfd, en zijn
van daar blijde opgetogen, zodat de stad in roer is; dat is
het geroep, dat gij gehoord hebt. **46** En ook zit Salomo op
den troon des koninkrijks. **47** Zo zijn ook de knechten des
konings gekomen, om onzen heer, den koning David, te
zegenen, zeggende: Uw God make den naam van Salomo
beter dan uw naam, en make zijn troon groter dan uw
troon; en de koning heeft aangebeden op de slaapstede.
48 Ja, ook heeft de koning aldus gezegd: Geloofd zij de
HEERE, de God Israels, Die heden gegeven heeft een,
zittende op mijn troon, dat het mijn ogen gezien hebben!
49 Toen verschrikten en stonden op al de genoden, die
bij Adonia waren, en gingen een iegelijk zijns weegs. **50**
Doch Adonia vreesde voor Salomo, en hij stond op, en
ging heen, en vatte de hoornen des altaars. **51** En men
maakte Salomo bekend, zeggende: Zie, Adonia vreest den
koning Salomo, want zie, hij heeft de hoornen des altaars
gevat, zeggende: Dat de koning Salomo mij als heden
zwere, dat hij zijn knecht met het zwaard niet doden zal!
52 En Salomo zeide: Indien hij een vroom man zal zijn,
daar zal niet van zijn haar op de aarde vallen; maar indien
in hem kwaad bevonden zal worden, zo zal hij sterven. **53**
En de koning Salomo zond heen, en zij deden hem afgaan
van het altaar; en hij kwam, en boog zich neder voor den
koning Salomo. En Salomo zeide tot hem: Ga heen naar
uw huis.

2 Als nu de dagen van David nabij waren, dat hij sterven
zou, zo gebood hij zijn zoon Salomo, zeggende: **2** Ik ga
heen in den weg der ganse aarde, zo wees sterk, en wees
een man. **3** En neem waar de wacht des HEEREN, uws
Gods, om te wandelen in Zijn wegen, om te onderhouden
Zijn inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten, en
Zijn getuigenissen, gelijk geschreven is in de wet van
Mozes; opdat gij verstandelijk handelt in al wat gij doen
zult, en al waarheen gij u wenden zult; **4** Opdat de HEERE
bevestige Zijn woord, dat Hij over mij gesproken heeft,
zeggende: Indien uw zonen hun weg bewaren, om voor
Mijn aangezicht trouwelijk, met hun ganse hart en met
hun ganse ziel te wandelen, zo zal geen man, zeide Hij,
u afgesneden worden van den troon Israels. **5** Zo weet
gij ook, wat Joab, de zoon van Zeruja, mij gedaan heeft,
en wat hij gedaan heeft aan de twee krijgsoversten van
Israel, Abner, den zoon van Ner, en Amasa, den zoon van
Jether, dien hij gedood heeft, en heeft krijgsbloed vergoten
in vrede; en hij heeft krijgsbloed gedaan aan zijn gordel,
die aan zijn lendenen was, en aan zijn schoenen, die aan
zijn voeten waren. **6** Doe dan naar uw wijsheid, dat gij zijn
grauwe haar niet met vrede in het graf laat dalen. **(Sheol
h7585)** **7** Maar aan de zonen van Barzillai, den Gileadiet,
zult gij weldadigheid bewijzen, en zij zullen zijn onder
degenen, die aan uw tafel eten; want alzo naderden zij tot
mij, als ik vluchtte voor het aangezicht van uw broeder
Absalom. **8** En zie, bij u is Simei, de zoon van Gera, de
zoon van Jemini, uit Bahurim, die mij vloekte met een
geweldigen vloek, ten dage als ik ging naar Mahanaim;
doch hij kwam af mij tegemoet aan de Jordaan, en ik
zwoer hem bij den HEERE, zeggende: Zo ik hem met
het zwaard dode! **9** Maar nu, houd hem niet onschuldig,
dewijl gij een wijs man zijt; en gij zult weten, wat gij hem
doen zult, opdat gij zijn grauwe haar met bloed in het
graf doet dalen. **(Sheol h7585)** **10** En David ontsliep met
zijn vaderen, en werd begraven in de stad Davids. **11**
De dagen nu, die David geregeerd heeft over Israel, zijn
veertig jaren; zeven jaren heeft hij geregeerd in Hebron,
en in Jeruzalem heeft hij drie en dertig jaren geregeerd.
12 En Salomo zat op den troon van zijn vader David;
en zijn koninkrijk werd zeer bevestigd. **13** Toen kwam
Adonia, de zoon van Haggith, tot Bathseba, de moeder
van Salomo; en zij zeide: Is uw komst vrede? En hij zeide:
Vrede. **14** Daarna zeide hij: Ik heb een woord aan u.
En zij zeide: Spreek. **15** Hij zeide dan: Gij weet, dat het
koninkrijk mijn was, en het ganse Israel zijn aangezicht op
mij gezet had, dat ik koning zijn zou; hoewel het koninkrijk
omgewend en mijns broeders geworden is; want het is
van den HEERE hem geworden. **16** En nu begeer ik
van u een enige begeerte; wijs mijn aangezicht niet af.
En zij zeide tot hem: Spreek. **17** En hij zeide: Spreek
toch tot den koning Salomo, want hij zal uw aangezicht
niet afwijzen, dat hij mij Abisag, de Sunamietische, ter
vrouwe geve. **18** En Bathseba zeide: Het is goed, ik zal
den koning voor u aanspreken. **19** Zo kwam Bathseba
tot den koning Salomo, om hem voor Adonia aan te
spreken. En de koning stond op, haar tegemoet, en boog
zich voor haar; daarna zat hij op zijn troon, en deed een
stoel voor de moeder des konings zetten; en zij zat aan
zijn rechterhand. **20** Toen zeide zij: Ik begeer van u een
enige kleine begeerte, wijs mijn aangezicht niet af. En de
koning zeide tot haar: Begeer, mijn moeder, want ik zal uw
aangezicht niet afwijzen. **21** En zij zeide: Laat Abisag,
de Sunamietische, aan Adonia, uw broeder, ter vrouwe
gegeven worden. **22** Toen antwoordde de koning Salomo,
en zeide tot zijn moeder: En waarom begeert gij Abisag,
de Sunamietische, voor Adonia? Begeer ook voor hem het
koninkrijk (want hij is mijn broeder, die ouder is dan ik ben),
ja, voor hem, en voor Abjathar, den priester, en voor Joab,
den zoon van Zeruja. **23** En de koning Salomo zwoer bij
den HEERE, zeggende: Zo doe mij God, en zo doe Hij
daartoe, voorzeker Adonia zal dat woord tegen zijn leven

gesproken hebben! **24** En nu, zo waarachtig als de HEERE
leeft, Die mij bevestigd heeft, en mij heeft doen zitten
op den troon van mijn vader David, en Die mij een huis
gemaakt heeft, gelijk als Hij gesproken had; voorzeker,
Adonia zal heden gedood worden! **25** En de koning Salomo
zond door de hand van Benaja, den zoon van Jojada; die
viel op hem aan, dat hij stierf. **26** En tot Abjathar, den
priester, zeide de koning: Ga naar Anathoth, op uw akkers;
want gij zijt een man des doods; maar dezen dag zal ik u
niet doden, omdat gij de ark des Heeren HEEREN voor
het aangezicht van mijn vader David gedragen hebt, en
omdat gij verdrukt zijt geweest, in alles, waarin mijn vader
verdrukt was. **27** Salomo dan verdreef Abjathar, dat hij des
HEEREN priester niet ware, om te vervullen het woord
des HEEREN, hetwelk Hij over het huis van Eli te Silo
gesproken had. **28** Als het gerucht tot Joab kwam (want
Joab had zich gewend achter Adonia, hoewel hij zich niet
had gewend achter Absalom), zo vluchtte Joab tot de tent
des HEEREN, en vatte de hoornen des altaars. **29** En
het werd den koning Salomo aangezegd, dat Joab tot
de tent des HEEREN gevloden was, en zie, hij is bij het
altaar. Toen zond Salomo Benaja, den zoon van Jojada,
zeggende: Ga heen, val op hem aan. **30** En Benaja kwam
tot de tent des HEEREN, en zeide tot hem: Zo zegt de
koning: Kom uit. En hij zeide: Neen, maar hier zal ik
sterven! En Benaja bracht het antwoord weder aan den
koning, zeggende: Zo heeft Joab gesproken, en zo heeft hij
mij geantwoord. **31** En de koning zeide tot hem: Doe gelijk
als hij gesproken heeft, en val op hem aan, en begraaf
hem, opdat gij wegdoet, van mij en van mijns vaders huis,
dat bloed, dat Joab zonder oorzaak vergoten heeft. **32** Zo
zal de HEERE zijn bloed op zijn hoofd doen wederkeren,
omdat hij op twee mannen, rechtvaardiger en beter dan
hij, aangevallen is, en die met het zwaard gedood heeft,
daar het mijn vader David niet wist, Abner, den zoon van
Ner, den krijgsoverste van Israel, en Amasa, den zoon van
Jether, den krijgsoverste van Juda. **33** Alzo zal hun bloed
wederkeren op het hoofd van Joab, en op het hoofd van
zijn zaad in eeuwigheid; maar David, en zijn zaad, en zijn
huis, en zijn troon zal vrede hebben van den HEERE tot in
eeuwigheid. **34** En Benaja, de zoon van Jojada, ging op,
en viel op hem aan, en doodde hem; en hij werd begraven
in zijn huis, in de woestijn. **35** En de koning zette Benaja,
den zoon van Jojada, in zijn plaats over het heir; en Zadok,
den priester, zette de koning in de plaats van Abjathar. **36**
Daarna zond de koning, en riep Simei, en zeide tot hem:
Bouw u een huis in Jeruzalem, en woon aldaar; en ga
van daar niet uit herwaarts of derwaarts. **37** Want het zal
geschieden ten dage van uw uitgaan, als gij over de beek
Kidron zult gaan, weet voorzeker, dat gij den dood sterven
zult; uw bloed zal op uw hoofd zijn. **38** En Simei zeide
tot den koning: Dat woord is goed; gelijk als mijn heer de
koning gesproken heeft, alzo zal uw knecht doen. En Simei
woonde te Jeruzalem vele dagen. **39** Doch het geschiedde
met het einde van drie jaren, dat twee knechten van Simei
wegliepen tot Achis, den zoon van Maacha, den koning
van Gath; en men gaf het Simei te kennen, zeggende:
Zie, uw knechten zijn in Gath. **40** Toen maakte zich Simei
op, en zadelde zijn ezel, en toog heen naar Gath tot
Achis, om zijn knechten te zoeken; zo toog Simei heen, en
bracht zijn knechten van Gath. **41** En het werd Salomo
aangezegd, dat Simei uit Jeruzalem naar Gath getogen,
en wedergekomen was. **42** Toen zond de koning, en riep
Simei, en zeide tot hem: Heb ik u niet beedigd bij den
HEERE, en tegen u betuigd, zeggende: Ten dage van uw
uitgaan, als gij zult herwaarts of derwaarts gaan, weet
voorzeker, dat gij den dood zult sterven? En gij zeidet tot
mij: Dat woord is goed, dat ik gehoord heb. **43** Waarom
dan hebt gij den eed des HEEREN niet gehouden, en het
gebod, dat ik over u geboden had? **44** Verder zeide de
koning tot Simei: Gij weet al de boosheid, die uw hart weet,
die gij aan mijn vader David gedaan hebt; daarom heeft
de HEERE uw boosheid op uw hoofd doen wederkeren.
45 Maar de koning Salomo is gezegend; en de troon van
David zal bevestigd zijn voor het aangezicht des HEEREN
tot in eeuwigheid. **46** En de koning gebood Benaja, den
zoon van Jojada; die ging uit, en viel op hem aan, dat
hij stierf. Alzo is het koninkrijk bevestigd in de hand van
Salomo.

3 En Salomo verzwagerde zich met Farao, den koning
van Egypte; en nam de dochter van Farao, en bracht ze
in de stad Davids totdat hij voleind zou hebben het bouwen
van zijn huis en het huis des HEEREN, en den muur van
Jeruzalem rondom. **2** Alleenlijk offerde het volk op de
hoogten, want geen huis was den Naam des HEEREN
gebouwd, tot die dagen toe. **3** En Salomo had den HEERE
lief, wandelende in de inzettingen van zijn vader David;
alleenlijk offerde hij en rookte op de hoogten. **4** En de
koning ging naar Gibeon, om aldaar te offeren, omdat die
hoogte groot was; duizend brandofferen offerde Salomo op
dat altaar. **5** Te Gibeon verscheen de HEERE aan Salomo
in een droom des nachts en God zeide: Begeer wat Ik u
geven zal. **6** En Salomo zeide: Gij hebt aan Uw knecht
David, mijn vader, grote weldadigheid gedaan, gelijk als hij
voor Uw aangezicht gewandeld heeft, in waarheid, en in
gerechtigheid, en in oprechtheid des harten met U; en
Gij hebt hem deze grote weldadigheid gehouden, dat Gij
hem gegeven hebt een zoon, zittende op zijn troon, als te
dezen dage. **7** Nu dan, HEERE, mijn God! Gij hebt Uw
knecht koning gemaakt in de plaats van mijn vader David;
en ik ben een klein jongeling, ik weet niet uit te gaan noch
in te gaan. **8** En Uw knecht is in het midden van Uw volk,
dat Gij verkoren hebt, een groot volk, hetwelk niet kan
geteld noch gerekend worden, vanwege de menigte. **9**
Geef dan Uw knecht een verstandig hart, om Uw volk te
richten, verstandelijk onderscheidende tussen goed en
kwaad; want wie zou dit Uw zwaar volk kunnen richten?
10 Die zaak nu was goed in de ogen des HEEREN, dat
Salomo deze zaak begeerd had. **11** En God zeide tot
hem: Daarom dat gij deze zaak begeerd hebt, en niet
begeerd hebt, voor u vele dagen, noch voor u begeerd
hebt rijkdom, noch begeerd hebt de ziel uwer vijanden;

maar hebt begeerd verstand voor u, om gerichtszaken te
horen; 12 Zie, Ik heb gedaan naar uw woorden; zie, Ik heb
u een wijs en verstandig hart gegeven, dat uws gelijke voor
u niet geweest is, en uws gelijke na u niet opstaan zal. 13
Zelfs ook wat gij niet begeerd hebt, heb Ik u gegeven,
beide rijkdom en eer; dat uws gelijke niemand onder de
koningen al uw dagen zijn zal. 14 En zo gij in Mijn wegen
wandelen zult, onderhoudende Mijn inzettingen en Mijn
geboden, gelijk als uw vader David gewandeld heeft, zo
zal Ik ook uw dagen verlengen. 15 En Salomo waakte op,
en ziet, het was een droom. En hij kwam te Jeruzalem, en
stond voor de ark des verbonds des HEEREN, en offerde
brandofferen, en bereidde dankofferen, en maakte een
maaltijd voor al zijn knechten. 16 Toen kwamen er twee
vrouwen, die hoeren waren, tot den koning; en zij stonden
voor zijn aangezicht. 17 En de ene vrouw zeide: Och, mijn
heer. Ik en deze vrouw wonen in een huis; en ik heb bij
haar in dat huis gebaard. 18 Het is nu geschied op den
derden dag na mijn baren dat deze vrouw ook gebaard
heeft; en wij waren te zamen, geen vreemde was met ons
in dat huis, behalve ons tweeen in het huis. 19 En de zoon
dezer vrouw is des nachts gestorven, omdat zij op hem
gelegen had. 20 En zij stond ter middernacht op, en nam
mijn zoon van bij mij, als uw dienstmaagd sliep, en legde
hem in haar schoot, en haar doden zoon legde zij in mijn
schoot. 21 En ik stond in de morgen op, om mijn zoon te
zogen, en zie, hij was dood; maar ik lette in den morgen op
hem, en zie, het was mijn zoon niet, dien ik gebaard had.
22 Toen zeide de andere vrouw: Neen, maar die levende
is mijn zoon, en de dode is uw zoon; gene daarentegen
zeide: Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende
is mijn zoon! Alzo spraken zij voor het aangezicht des
konings. 23 Toen zeide de koning: Deze zegt: Dit is mijn
zoon, die leeft, maar uw zoon is het, die dood is; en die
zegt: Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende mijn
zoon. 24 Verder zeide de koning: Haalt mij een zwaard; en
zij brachten een zwaard voor het aangezicht des konings.
25 En de koning zeide: Doorsnijdt dat levende kind in
tweeen, en geeft de ene een helft, en de andere een helft.
26 Maar de vrouw, welker zoon de levende was, sprak
tot den koning (want haar ingewand ontstak over haar
zoon), en zeide: Och, mijn heer! Geef haar dat levende
kind, en dood het geenszins; deze daarentegen zeide: Het
zij noch het uwe noch het mijne, doorsnijdt het. 27 Toen
antwoordde de koning, en zeide: Geeft aan die het levende
kind, den doodt het geenszins; die is zijn moeder. 28 En
geheel Israel hoorde dat oordeel, dat de koning geoordeeld
had, en vreesde voor het aangezicht des konings; want
zij zagen, dat de wijsheid Gods in hem was, om recht te
doen.

4 Alzo was de koning Salomo koning over gans Israel.
2 En deze waren de vorsten, die hij had: Azaria, de
zoon van Zadok, was opperambtman. 3 Elihoref, en
Ahia, de zoon van Sisa, waren schrijvers; Josafat, de
zoon van Ahilud, was kanselier. 4 En Benaja, de zoon
van Jojada, was over het heir; en Zadok en Abjathar
waren priesters. 5 En Azaria, de zoon van Nathan, was
over de bestelmeesters; en Zabud, de zoon van Nathan,
was overambtman, des konings vriend. 6 En Ahisar was
hofmeester; en Adoniram, de zoon van Abda, was over de
schatting. 7 En Salomo had twaalf bestelmeesters over
gans Israel, die den koning en zijn huis verzorgden; voor
elk was een maand in het jaar om te verzorgen. 8 En dit
zijn hun namen: de zoon van Hur was in het gebergte van
Efraim. 9 De zoon van Deker in Makaz, en in Saalbim, en
Beth-Semes, en Elon-Beth-hanan. 10 De zoon van Hesed
in Arubboth; hij had daartoe Socho en het ganse land
Hefer. 11 De zoon van Abinadab had de ganse landstreek
van Dor; deze had Tafath, de dochter van Salomo, tot een
vrouw. 12 Baana, de zoon van Ahilud, had Taanach, en
Megiddo, en het ganse Beth-Sean, hetwelk is bij Zartana,
beneden van Jizreel, van Beth-Sean aan tot Abel-Mehola,
tot op gene zijde van Jokmeam. 13 De zoon van Geber
was te Ramoth in Gilead; hij had de dorpen van Jair,
den zoon van Manasse, die in Gilead zijn; ook had hij de
streek van Argob, welke is in Basan, zestig grote steden,
met muren en koperen grendelen. 14 Abinadab, de zoon
van Iddo, was te Mahanaim. 15 Ahimaaz was in Nafthali;
deze nam ook Salomo's dochter, Basmath, ter vrouwe. 16
Baana, de zoon van Husai, was in Aser en in Aloth. 17
Josafath, de zoon van Paruah, in Issaschar. 18 Simei, de
zoon van Ela, in Benjamin. 19 Geber, de zoon van Uri,
was in het land Gilead, het land van Sihon, den koning
der Amorieten, en van Og, den koning van Basan, en hij
was de enige bestelmeester, die in dat land was. 20 Juda
nu en Israel waren velen, als zand, dat aan de zee is in
menigte, etende, en drinkende, en blijde zijnde. 21 En
Salomo was heersende over al de koninkrijken, van de
rivier tot het land der Filistijnen, en tot aan de landpale van
Egypte; die brachten geschenken, en dienden Salomo al
de dagen zijns levens. 22 De spijze nu van Salomo was
voor een dag, dertig kor meelbloem, en zestig kor meel; 23
Tien vette runderen, en twintig weiderunderen, en honderd
schapen; uitgenomen de herten, en reeen, en buffelen, en
gemeste vogelen. 24 Want hij had heerschappij over al wat
op deze zijde der rivier was van Thifsah tot aan Gaza, over
alle koningen op deze zijde der rivier; en hij had vrede van
al zijn zijden rondom. 25 En Juda en Israel woonden zeker,
een iegelijk onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom,
van Dan tot Ber-seba, al de dagen van Salomo. 26 Salomo
had ook veertig duizend paardenstallen tot zijn wagenen,
en twaalf duizend ruiteren. 27 Die bestelmeesters nu, een
ieder op zijn maand, verzorgden den koning Salomo, en al
degenen, die tot de tafel van den koning Salomo naderden;
zij lieten geen ding ontbreken. 28 De gerst nu en het stro
voor de paarden, en voor de snelle kemelen, brachten zij
aan de plaats, waar hij was, een iegelijk naar zijn last. 29
En God gaf Salomo wijsheid en zeer veel verstand, en een
wijd begrip des harten, gelijk zand, dat aan den oever der
zee is. 30 En de wijsheid van Salomo was groter dan de
wijsheid van al die van het oosten, en dan alle wijsheid der
Egyptenaren; 31 Ja, hij was wijzer dan alle mensen; dan

Ethan, de Ezrahiet, en Heman, en Chalcol, en Darda, de
zonen van Mahol; en zijn naam was onder alle heidenen
rondom. 32 En hij sprak drie duizend spreuken; daartoe
waren zijn liederen duizend en vijf. 33 Hij sprak ook van
de bomen, van den cederboom af, die op den Libanon is,
tot op den hysop, die aan den wand uitwast; hij sprak ook
van het vee, en van het gevogelte, en van de kruipende
dieren, en van de vissen. 34 En van alle volken kwamen
er, om de wijsheid van Salomo te horen, van alle koningen
der aarde, die van zijn wijsheid gehoord hadden.

5 En Hiram, de koning van Tyrus, zond zijn knechten
tot Salomo (want hij had gehoord, dat zij Salomo tot
koning gezalfd hadden in zijns vaders plaats), dewijl Hiram
David altijd bemind had. 2 Daarna zond Salomo tot Hiram,
zeggende: 3 Gij weet, dat mijn vader David den Naam des
HEEREN, zijns Gods, geen huis kon bouwen, vanwege
de oorlogen, waarmede zij hem omsingelden, totdat de
HEERE hen onder zijn voetzolen gaf. 4 Maar nu heeft de
HEERE, mijn God, mij van rondom rust gegeven; er is
geen tegenpartijder, en geen bejegening van kwaad. 5 En
zie, ik denk voor den Naam van den HEERE, mijn God,
een huis te bouwen; gelijk als de HEERE gesproken heeft
tot mijn vader David, zeggende: Uw zoon, dien Ik in uw
plaats op uw troon zetten zal, die zal Mijn Naam dat huis
bouwen. 6 Zo gebied nu, dat men mij cederen uit den
Libanon houwe, en mijn knechten zullen met uw knechten
zijn, en het loon uwer knechten zal ik u geven, naar al wat
gij zeggen zult; want gij weet, dat onder ons niemand is,
die weet hout te houwen, gelijk de Sidoniers. 7 En het
geschiedde, als Hiram de woorden van Salomo gehoord
had, dat hij zich zeer verblijdde, en zeide: Gezegend zij
de HEERE heden, Die David een wijzen zoon gegeven
heeft over dit grote volk! 8 En Hiram zond tot Salomo,
zeggende: Ik heb gehoord, waarom gij tot mij gezonden
hebt; ik zal al uw wil doen met het cederenhout, en met het
dennenhout. 9 Mijn knechten zullen het afbrengen van den
Libanon aan de zee; en ik zal het op vlotten over de zee
doen voeren, tot die plaats, die gij aan mij ontbieden zult,
en zal het aldaar los maken, en gij zult het wegnemen; gij
zult ook mijn wil doen, dat gij mijn huis spijze geeft. 10 Alzo
gaf Hiram aan Salomo cederenhout en dennenhout, naar
al zijn wil. 11 En Salomo gaf Hiram twintig duizend kor
tarwe, tot spijze van zijn huis, en twintig kor gestoten olie;
zulks gaf Salomo aan Hiram jaar op jaar. 12 De HEERE
dan gaf Salomo wijsheid, gelijk als Hij tot hem gesproken
had; en er was vrede tussen Hiram en tussen Salomo,
en zij beiden maakten een verbond. 13 En de koning
Salomo deed een uitschot opkomen uit gans Israel; en het
uitschot was dertig duizend man. 14 En hij zond hen naar
den Libanon, tien duizend des maands bij beurten; een
maand waren zij op den Libanon; twee maanden elk in
zijn huis; en Adoniram was over dit uitschot. 15 Daartoe
had Salomo zeventig duizend, die last droegen, en tachtig
duizend houwers op het gebergte. 16 Behalve de oversten
van Salomo's bestelden, die over dat werk waren, drie
duizend en driehonderd, die heerschappij hadden over
het volk, hetwelk dat werk deed. 17 Als de koning het nu
gebood, zo voerden zij grote stenen toe, kostelijke stenen,
gehouwen stenen, om den grond van dat huis te leggen.
18 En de bouwlieden van Salomo, en de bouwlieden van
Hiram, en de Giblieten behieuwen ze, en bereidden het
hout toe, en de stenen, om dat huis te bouwen.

6 Het geschiedde nu in het vierhonderd en tachtigste
jaar, na den uitgang der kinderen Israels uit Egypte, in
het vierde jaar van het koninkrijk van Salomo over Israel,
in de maand Ziv (deze is de tweede maand), dat hij het
huis des HEEREN bouwde. 2 En dat huis, hetwelk de
koning Salomo den HEERE bouwde, was van zestig ellen
in zijn lengte, en van twintig in zijn breedte, en van dertig
ellen in zijn hoogte. 3 En het voorhuis, vooraan den tempel
van dat huis, was in zijn lengte van twintig ellen, naar de
breedte van het huis, tien ellen in zijn breedte, vooraan
het huis. 4 En hij maakte vensteren aan het huis van
gesloten uitzichten. 5 En rondom aan den wand van het
huis bouwde hij kameren, aan de wanden van het huis
rondom, beide van den tempel en van de aanspraakplaats.
Alzo maakte hij zijkameren rondom. 6 De onderste kamer
was van vijf ellen in haar breedte, en de middelste van zes
ellen in haar breedte, en de derde van zeven ellen in haar
breedte; want hij had aan het huis rondom buitenwaarts
inkortingen gemaakt, opdat zij zich niet hielden in de
wanden van het huis. 7 Het huis nu, als het gebouwd werd,
werd met volmaakten steen, zoals dezelve toegevoerd
was, gebouwd; zodat geen hameren, noch bijl of enig
ijzeren gereedschap gehoord werd in het huis, als het
gebouwd werd. 8 De deur der middelste zijkamer was aan
de rechterzijde van het huis; en door wenteltrappen ging
men tot de middelste zijkamer, en van de middelste tot
de derde. 9 Alzo bouwde hij het huis, en volmaakte het;
en bedekte dat huis met gewelven en rijen van cederen.
10 Hij bouwde ook de kameren aan het ganse huis, van
vijf ellen in haar hoogte; en hij voegde ze vast aan dat
huis met cederenhout. 11 Toen geschiedde het woord des
HEEREN tot Salomo, zeggende: 12 Aangaande dit huis,
dat gij bouwt, zo gij wandelt in Mijn inzettingen, en doet
Mijn rechten, en onderhoudt al Mijn geboden, wandelende
in dezelve; zo zal Ik Mijn woord met u bevestigen, dat
Ik tot uw vader David gesproken heb; 13 En Ik zal in
het midden der zonen Israels wonen; en Ik zal Mijn volk
Israel niet verlaten. 14 Alzo bouwde Salomo dat huis en
volmaakte hetzelve. 15 Ook bouwde hij de wanden van het
huis van binnen met cederen planken; van den vloer des
huizes tot aan het dak der wanden, beschoot hij ze van
binnen met hout; en overdekte den vloer van het huis met
dennen planken. 16 Daartoe bouwde hij twintig ellen met
cederen planken aan de zijden van het huis, van den vloer
af tot de wanden; dit bouwde hij Hem van binnen tot een
aanspraakplaats, tot het heilige der heiligen. 17 Dat huis
nu was van veertig ellen, namelijk de tempel, die vooraan
was. 18 En het ceder aan het huis inwendig was gesneden
met knoppen en open bloemen; en het was al ceder, geen
steen werd gezien. 19 En de aanspraakplaats bereidde hij

inwaarts in het huis, om de ark des verbonds des HEEREN
daar te zetten. 20 En de aanspraakplaats vooraan was
van twintig ellen in lengte, en van twintig ellen in breedte,
en van twintig ellen in haar hoogte, en hij overtoog ze met
gesloten goud; ook overtoog hij het cederen altaar. 21 En
Salomo overtoog het huis van binnen met gesloten goud;
en hij toog voor de aanspraakplaats een voorhang henen
door met gouden ketenen, en overtoog dien met goud.
22 Alzo overtoog hij het ganse huis met goud, totdat het
ganse huis volmaakt was; daartoe overtoog hij met goud
het gehele altaar, dat voor de aanspraakplaats was. 23
In de aanspraakplaats nu maakte hij twee cherubs van
olieachtig hout; elks hoogte was tien ellen. 24 En van vijf
ellen was de ene vleugel des cherubs, en van vijf ellen de
andere vleugel des cherubs; van het einde van zijn enen
vleugel, tot aan het einde van zijn anderen vleugel, waren
tien ellen. 25 Alzo was de andere cherub van tien ellen;
beide cherubs hadden enerlei maat, en enerlei snede.
26 De hoogte van den enen cherub was van tien ellen,
en alzo van den anderen cherub. 27 En hij zette deze
cherubs in het midden van het binnenste huis; en de
cherubs spreidden de vleugelen uit, zodat de vleugel des
enen raakte aan dezen wand, en de vleugel des anderen
cherubs raakte aan den anderen wand; en hun vleugelen
naar het midden van het huis raakten vleugel aan vleugel.
28 En hij overtoog deze cherubs met goud. 29 En al de
wanden van het huis, in het ronde, graveerde hij met
uitgesneden graveringen van cherubs, en van palmbomen,
en open bloemen, van binnen en van buiten. 30 Daartoe
overtoog hij den vloer van het huis met goud van binnen
en van buiten. 31 En aan den ingang der aanspraakplaats
maakte hij deuren van olieachtig hout; de bovendorpel
met de posten was het vijfde deel des wands. 32 De twee
deuren ook waren van olieachtige bomen; en hij graveerde
daarop graveringen van cherubs, en van palmbomen, en
van open bloemen, dewelke hij met goud overtoog; ook
trok hij goud over de cherubs en over de palmbomen. 33
En alzo maakte hij aan de deuren des tempels posten van
olieachtige bomen, uit het vierde deel van de wand. 34 En
de twee deuren waren van dennenhout; de twee zijden
der ene deur waren omdraaiende; alzo waren de twee
gegraveerde zijden der andere deur omdraaiende. 35 En
hij graveerde ze met cherubs, en palmbomen, en open
bloemen, dewelke hij met goud overtoog, gericht naar
het uitgesnedene. 36 Daarna bouwde hij het binnenste
voorhof van drie rijen gehouwen stenen, en een rij cederen
balken. 37 In het vierde jaar werd de grond van het huis
des HEEREN gelegd, in de maand Ziv; 38 En in het elfde
jaar, in de maand Bul, welke is de achtste maand, was dit
huis volmaakt, naar al zijn stukken en naar al zijn behoren;
alzo heeft hij zeven jaren daaraan gebouwd.

7 Maar aan zijn huis bouwde Salomo dertien jaren, en hij
volmaakte zijn ganse huis. 2 Hij bouwde ook het huis
des wouds van Libanon, van honderd ellen in zijn lengte,
en vijftig ellen in zijn breedte, en dertig ellen in zijn hoogte,
op vier rijen van cederen pilaren, en cederen balken op de
pilaren. 3 En het was bedekt met ceder van boven op
de ribben, die op vijf en veertig pilaren waren, vijftien in
een rij. 4 Er waren drie rijen van uitzichten, dat het ene
venster was over het andere venster, in drie orden. 5 Ook
waren al de deuren en de posten vierkantig van enerlei
uitzicht; en venster was tegenover venster, in drie orden. 6
Daarna maakte hij een voorhuis van pilaren; vijftig ellen
was zijn lengte, en dertig ellen zijn breedte; en het voorhuis
was tegenover die, en de pilaren met de dikke balken
tegenover dezelve. 7 Ook maakte hij een voorhuis voor
den troon, alwaar hij richtte, tot een voorhuis des gerichts,
dat met ceder bedekt was, van vloer tot vloer. 8 En aan
zijn huis, alwaar hij woonde, was een ander voorhof, meer
inwaarts dan dat voorhuis, hetwelk aan hetzelve werk
gelijk was; ook maakte hij voor de dochter van Farao,
die Salomo tot vrouw genomen had, een huis, aan dat
voorhuis gelijk. 9 Al deze dingen waren van kostelijke
stenen, naar de maten gehouwen, van binnen en van
buiten met de zaag gezaagd; en dat van den grondslag tot
aan de neutstenen een palm breed, en van buiten tot het
grote voorhof. 10 Het was ook gegrondvest met kostelijke
stenen, grote stenen; met stenen van tien ellen, en stenen
van acht ellen. 11 En bovenop kostelijke stenen, naar
de winkelmaten gehouwen, en cederen. 12 En het grote
voorhof was rondom van drie rijen gehouwen stenen, met
een rij van cederen balken. Zo was het met het binnenste
voorhof, van het huis des HEEREN, en met het voorhuis
van dat huis. 13 En de koning Salomo zond heen, en
liet Hiram van Tyrus halen. 14 Hij was de zoon ener
weduwvrouw, uit den stam van Nafthali, en zijn vader was
een man van Tyrus geweest, een koperwerker, die vervuld
was met wijsheid, en met verstand, en met wetenschap,
om alle werk in het koper te maken; deze kwam tot den
koning Salomo, en maakte al zijn werk. 15 Want hij vormde
twee koperen pilaren; de hoogte van den enen pilaar was
achttien ellen, en een draad van twaalf ellen omving den
anderen pilaar. 16 Hij maakte ook twee kapitelen, van
gegoten koper, om op de hoofden der pilaren te zetten; vijf
ellen was de hoogte van het ene kapiteel, en vijf ellen de
hoogte van het andere kapiteel. 17 De netten waren van
nettenwerk, de banden van ketenwerk voor de kapitelen,
die op het hoofd der pilaren waren; zeven waren voor het
ene kapiteel, en zeven voor het andere kapiteel. 18 Zo
maakte hij de pilaren, mitsgaders twee rijen rondom over
het ene net, om de kapitelen, die boven het hoofd der
granaatappelen waren, te bedekken; alzo deed hij ook aan
het andere kapiteel. 19 En de kapitelen, dewelke waren op
het hoofd der pilaren, waren van leliewerk in het voorhuis,
van vier ellen. 20 De kapitelen nu waren op de twee
pilaren, ja, daarboven tegenover den buik, dewelke was
nevens het net; en tweehonderd granaatappelen waren in
rijen rondom, ook over het andere kapiteel. 21 Daarna
richtte hij de pilaren op in het voorhuis des tempels; en
den rechter pilaar opgericht hebbende, zo noemde hij zijn
naam Jachin, en den linker pilaar opgericht hebbende, zo
noemde hij zijn naam Boaz. 22 En op het hoofd der pilaren

was het leliewerk; alzo werd het werk der pilaren volmaakt.
23 Verder maakte hij de gegotene zee; van tien ellen was
zij van haar enen rand tot haar anderen rand, rondom
rond, en van vijf ellen in haar hoogte, en een meetsnoer
van dertig ellen omving ze rondom. **24** En onder haar
rand waren knoppen, dezelve rondom omsingelende, tien
in een el, omringende die zee rondom; twee rijen dezer
knoppen waren in haar gieting gegoten. **25** Zij stond op
twaalf runderen; drie ziende naar het noorden, en drie
ziende naar het westen, en drie ziende naar het zuiden,
en drie ziende naar het oosten; en de zee was boven op
dezelve; en al hun achterdelen waren inwaarts. **26** Haar
dikte nu was een hand breed, en haar rand als het werk
van den rand eens bekers of ener leliebloem; zij hield twee
duizend bath. **27** Hij maakte ook tien koperen stellingen;
van vier ellen was de lengte ener stelling, en van vier ellen
haar breedte, en van drie ellen haar hoogte. **28** En dit
was het werk der stelling; zij hadden lijsten, en de lijsten
waren tussen kransen. **29** En op de lijsten, die tussen de
kransen waren, waren leeuwen, runderen en cherubs; en
op de kransen was een voet boven henen; en onder de
leeuwen en runderen bijvoegselen van uitgerekt werk.
30 En een stelling had vier koperen raderen, en koperen
platen; en haar vier hoeken hadden schouderen; onder
het wasvat waren deze gegoten schouderen ter zijde van
ieders bijvoegselen. **31** En de mond daarvan was van
binnen den krans, en daarboven van een el, en de mond
hiervan was rond van voetwerk van een el en een halve
el; en op de mond daarvan waren ook graveringen, en
de lijsten daarvan waren vierkantig, niet rond. **32** De vier
raderen nu waren onder de lijsten, en de assen der raderen
aan de stelling; en de hoogte van een rad was een el en
een halve el. **33** En het werk van die raderen was als het
werk van een wagenrad; hun assen, en hun naven, en hun
randen, en hun spaken waren alle gegoten. **34** En er waren
vier schouderen op de vier hoeken ener stelling; haar
schouderen waren uit de stelling. **35** En op het hoofd ener
stelling was een ronde hoogte van een halve el rondom;
ook waren op het hoofd der stelling haar handhaven, en
haar lijsten uit denzelve. **36** Hij sneed nu op de platen van
haar handhaven, en op haar lijsten, cherubs, leeuwen,
en palmbomen, naar elks ledige plaats, en bijvoegselen
rondom. **37** Dezen gelijk maakte hij de tien stellingen;
enerlei gieting, enerlei maat, enerlei snede hadden zij
allen. **38** Hij maakte ook tien koperen wasvaten; een
wasvat hield veertig bath; een wasvat was van vier ellen;
op elke stelling van die tien stellingen was een wasvat. **39**
En hij zette vijf dier stellingen aan de rechterzijde van het
huis, en vijf aan de linkerzijde van het huis; maar de zee
zette hij aan de rechterzijde van het huis, oostwaarts tegen
het zuiden. **40** Daartoe maakte Hiram de wasvaten, en de
schoffelen, en de besprengbekkens; en Hiram voleindde
al het werk te maken, dat hij voor den koning Salomo
maakte voor het huis des HEEREN; **41** Te weten de twee
pilaren, en bollen der kapitelen, die op het hoofd der twee
pilaren waren, en de twee netten, om de twee bollen der
kapitelen te bedekken, die op het hoofd der pilaren waren;
42 En de vierhonderd granaatappelen tot de twee netten,
namelijk twee rijen van granaatappelen tot het ene net,
om de twee bollen der kapitelen te bedekken, die boven
op de pilaren waren; **43** Mitsgaders de tien stellingen, en
de tien wasvaten op de stellingen; **44** Daartoe de ene
zee; en de twaalf runderen onder die zee. **45** De potten
ook, en de schoffelen, en de besprengbekkens, en al
deze vaten, die Hiram voor den koning Salomo tot het
huis des HEEREN maakte, alle van gepolijst koper. **46**
In de vlakte van de Jordaan goot ze de koning, in dichte
aarde, tussen Sukkoth en tussen Zarthan. **47** En Salomo
liet al deze vaten ongewogen vanwege de zeer grote
menigte; het gewicht des kopers werd niet onderzocht. **48**
Ook maakte Salomo al de vaten, die voor het huis des
HEEREN waren; het gouden altaar, en de gouden tafel,
op dewelke de toonbroden waren; **49** En de kandelaren,
vijf aan de rechterhand, en vijf aan de linkerhand, voor
de aanspraakplaats, van gesloten goud; en de bloemen,
en de lampen, en de snuiters van goud; **50** Mitsgaders
de schalen, en de gaffelen, en de sprengbekkens, en
de rookschalen, en de wierookvaten, van gesloten goud;
daartoe de herren der deuren van het binnenste huis, van
het heilige der heiligen, en der deuren van het huis des
tempels, van goud. **51** Alzo werd al het werk volbracht, dat
de koning Salomo aan het huis des HEEREN maakte.
Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen van zijn vader
David; het zilver en het goud, en de vaten legde hij onder
de schatten van het huis des HEEREN.

8 Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en
al de hoofden der stammen, de oversten der vaderen,
onder de kinderen Israels, tot den koning Salomo te
Jeruzalem, om de ark des verbonds des HEEREN op
te brengen uit de stad Davids, dewelke is Sion. **2** En
alle mannen van Israel verzamelden zich tot den koning
Salomo, in de maand Ethanim op het feest; die is de
zevende maand. **3** En al de oudsten van Israel kwamen;
en de priesters namen de ark op. **4** En zij brachten de
ark des HEEREN en de tent der samenkomst opwaarts
mitsgaders al de heilige vaten, die in de tent waren; en de
priesters en de Levieten brachten dezelve opwaarts. **5** De
koning Salomo nu en de ganse vergadering van Israel, die
bij hem vergaderd waren, waren met hem voor de ark,
offerende schapen en runderen, die vanwege de menigte
niet konden geteld, noch gerekend worden. **6** Alzo brachten
de priesteren de ark des verbonds des HEEREN tot haar
plaats, tot de aanspraakplaats van het huis, tot het heilige
der heiligen, tot onder de vleugelen der cherubim. **7** Want
de cherubim spreidden beide vleugelen over de plaats der
ark; en de cherubim overdekten de ark en haar handbomen
van boven. **8** Daarna schoven zij de handbomen verder
uit, dat de hoofden der handbomen gezien werden uit het
heiligdom voor aan de aanspraakplaats, maar buiten niet
gezien werden; en zij zijn aldaar tot op dezen dag. **9** Er
was niets in de ark, dan alleen de twee stenen tafelen,
die Mozes bij Horeb daarin gelegd had, als de HEERE

een verbond maakte met de kinderen Israels, toen zij uit
Egypteland uitgetogen waren. **10** En het geschiedde, als
de priesters uit het heilige uitgingen, dat een wolk het
huis des HEEREN vervulde. **11** En de priesters konden
niet staan om te dienen, vanwege de wolk; want de
heerlijkheid des HEEREN had het huis des HEEREN
vervuld. **12** Toen zeide Salomo: De HEERE heeft gezegd,
dat Hij in donkerheid zou wonen. **13** Ik heb immers een
huis gebouwd, U ter woonstede, een vaste plaats tot
Uw eeuwige woning. **14** Daarna wendde de koning zijn
aangezicht om, en zegende de ganse gemeente van Israel;
en de ganse gemeente van Israel stond. **15** En hij zeide:
Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die met Zijn mond
tot mijn vader David gesproken heeft, en heeft het met
Zijn hand vervuld, zeggende: **16** Van dien dag af, dat Ik
Mijn volk Israel uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen
stad verkoren uit alle stammen van Israel, om een huis
te bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; maar Ik heb
David verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou. **17**
Het was ook in het hart van mijn vader David, een huis
den Naam van den HEERE, den God Israels, te bouwen.
18 Maar de HEERE zeide tot David, mijn vader: Dewijl
dat in uw hart geweest is Mijn Naam een huis te bouwen,
gij hebt welgedaan, dat het in uw hart geweest is. **19**
Evenwel gij zult dat huis niet bouwen; maar uw zoon, die
uit uw lendenen voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat
huis bouwen. **20** Ze heeft de HEERE bevestigd Zijn woord,
dat Hij gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats
van mijn vader David, en ik zit op den troon van Israel,
gelijk als de HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis
gebouwd den Naam des HEEREN, des Gods van Israel.
21 En ik heb daar een plaats beschikt voor de ark, waarin
het verbond des HEEREN is, hetwelk Hij met onze vaderen
maakte, als Hij hen uit Egypteland uitvoerde. **22** En Salomo
stond voor het altaar des HEEREN, tegenover de ganse
gemeente van Israel, en breidde zijn handen uit naar den
hemel; **23** En hij zeide: HEERE, God van Israel, er is geen
God, gelijk Gij, boven in den hemel, noch beneden op de
aarde, houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw
knechten, die voor Uw aangezicht met hun ganse hart
wandelen; **24** Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden
hebt, wat Gij tot hem gesproken hadt; want met Uw mond
hebt Gij gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te
dezen dage is. **25** En nu HEERE, God van Israel, houd
Uw knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken
hebt, zeggende: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht
afgesneden worden, die op den troon van Israel zitte;
alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen
voor Mijn aangezicht, gelijk als gij gewandeld hebt voor
Mijn aangezicht. **26** Nu dan, o God van Israel, laat toch
Uw woord waar worden, hetwelk Gij gesproken hebt tot
Uw knecht, mijn vader David. **27** Maar waarlijk, zou God
op de aarde wonen? Zie, de hemelen, ja, de hemel der
hemelen zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis,
dat ik gebouwd heb! **28** Wend U dan nog tot het gebed
van Uw knecht, en tot zijn smeking, o HEERE, mijn God,
om te horen naar het geroep en naar het gebed, dat Uw
knecht heden voor Uw aangezicht bidt. **29** Dat Uw ogen
open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats,
van dewelke Gij gezegd hebt: Mijn Naam zal daar zijn;
om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden
zal in deze plaats. **30** Hoor dan naar de smeking van Uw
knecht, en van Uw volk Israel, die in deze plaats zullen
bidden; en Gij, hoor in de plaats Uwer woning, in den
hemel, ja, hoor, en vergeef. **31** Wanneer iemand tegen zijn
naaste zal gezondigd hebben, en hij hem een eed des
vloeks opgelegd zal hebben, om zichzelven te vervloeken;
en de eed des vloeks voor Uw altaar in dit huis komen
zal; **32** Hoor Gij dan in den hemel, en doe, en richt Uw
knechten, veroordelende den ongerechtige, gevende zijn
weg op zijn hoofd, en rechtvaardigende den gerechtige,
gevende hem naar zijn gerechtigheid. **33** Wanneer Uw
volk Israel zal geslagen worden voor het aangezicht des
vijands, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en
zich tot U bekeren, en Uw Naam belijden, en tot U in dit
huis bidden en smeken zullen; **34** Hoor Gij dan in den
hemel, en vergeef de zonde van Uw volk Israel, en breng
hen weder in het land, dat Gij hun vaderen gegeven hebt.
35 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is,
omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze
plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden
zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd zult hebben; **36**
Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw
knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd
hebben den goeden weg in denwelken zij wandelen zullen;
en geef regen op Uw land, dat Gij Uw volk tot een erfenis
gegeven hebt. **37** Als er honger in het land wezen zal,
als er pest wezen zal, als er brandkoren, honigdauw,
sprinkhanen, kevers wezen zullen, als zijn vijand in het
land zijner poorten hem belegeren zal, of enige plage, of
enige krankheid wezen zal; **38** Alle gebed, alle smeking,
die van enig mens, van al Uw volk Israel, geschieden zal;
als zij erkennen, een ieder de plage zijns harten, en een
ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal; **39** Hoor Gij dan
in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en vergeef,
en doe, en geef een iegelijk naar al zijn wegen, gelijk
Gij zijn hart kent; want Gij alleen kent het hart van alle
kinderen der mensen; **40** Opdat zij U vrezen al de dagen,
die zij leven zullen in het land, dat Gij onzen vaderen
gegeven hebt. **41** Zelfs ook aangaande den vreemde, die
van Uw volk Israel niet zal zijn, maar uit verren lande om
Uws Naams wil komen zal; **42** (Want zij zullen horen van
Uw groten Naam, en van Uw sterke hand, en van Uw
uitgestrekten arm) als hij komen en bidden zal in dit huis;
43 Hoor Gij in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en
doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen zal;
opdat alle volken der aarde Uw Naam kennen, om U te
vrezen, gelijk Uw volk Israel, en om te weten, dat Uw
Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd
heb. **44** Wanneer Uw volk in den krijg tegen zijn vijand
uittrekken zal door den weg, dien Gij hen henen zenden
zult, en zullen tot den HEERE bidden naar den weg dezer

stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik
Uw Naam gebouwd heb; **45** Hoor dan in den hemel hun
gebed en hun smeking, en voer hun recht uit. **46** Wanneer
zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens
is er, die niet zondigt), en Gij tegen hen vertoornd zult
zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands,
dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk
wegvoeren in des vijands land, dat verre of nabij is. **47**
En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn,
weder aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren,
en tot U smeken in het land dergenen, die ze gevankelijk
weggevoerd hebben, zeggende: Wij hebben gezondigd, en
verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk gehandeld;
48 En zij zich tot U bekeren, met hun ganse hart, en
met hun ganse ziel, in het land hunner vijanden, die hen
gevankelijk weggevoerd zullen hebben; en tot U bidden
zullen naar den weg van hun land (hetwelk Gij hun vaderen
gegeven hebt), naar deze stad, die Gij verkoren hebt, en
naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb; **49** Hoor dan
in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en
hun smeking en voer hun recht uit; **50** En vergeef aan Uw
volk, dat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en al hun
overtredingen, waarmede zij tegen U zullen overtreden
hebben; en geef hun barmhartigheid voor het aangezicht
dergenen, die ze gevangen houden, opdat zij zich hunner
ontfermen; **51** Want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel, die
Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland, uit het midden des
ijzeren ovens; **52** Opdat Uw ogen open zijn tot de smeking
van Uw knecht en tot de smeking van Uw volk Israel, om
naar hen te horen, in al hun roepen tot U. **53** Want Gij
hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken
der aarde; gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst
van Mozes, Uw knecht, als Gij onze vaderen uit Egypte
uitvoerdet, Heere HEERE! **54** Het geschiedde nu, als
Salomo voleind had dit ganse gebed, en deze smeking
tot den HEERE te bidden, dat hij van voor het altaar des
HEEREN opstond, van het knielen op zijn knieen, met zijn
handen uitgebreid naar den hemel; **55** Zo stond hij, en
zegende de ganse gemeente van Israel, zeggende met
luider stem: **56** Geloofd zij de HEERE, Die aan Zijn volk
Israel rust gegeven heeft, naar alles, wat Hij gesproken
heeft! Niet een enig woord is er gevallen van al Zijn goede
woorden, die Hij gesproken heeft door den dienst van
Mozes, Zijn knecht. **57** De HEERE, onze God, zij met ons,
gelijk als Hij geweest is met onze vaderen; Hij verlate ons
niet, en begeve ons niet; **58** Neigende tot Zich ons hart,
om in al Zijn wegen te wandelen, en om te houden Zijn
geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, dewelke
Hij onzen vaderen geboden heeft. **59** En dat deze mijn
woorden, waarmede ik voor den HEERE gesmeekt heb,
mogen nabij zijn voor den HEERE, onzen God, dag en
nacht; opdat Hij het recht van Zijn knecht uitvoere, en het
recht van Zijn volk Israel, elkeen dagelijks op zijn dag. **60**
Opdat alle volken der aarde weten, dat de HEERE die God
is, niemand meer; **61** En ulieder hart volkomen zij met den
HEERE, onzen God, om te wandelen in Zijn inzettingen,
en Zijn geboden te houden, gelijk te dezen dage. **62** En de
koning, en gans Israel met hem, offerden slachtofferen
voor het aangezicht des HEEREN. **63** En Salomo offerde
ten dankoffer, dat hij den HEERE offerde, twee en twintig
duizend runderen, en honderd en twintig duizend schapen.
Alzo hebben zij het huis des HEEREN ingewijd, de koning
en al de kinderen Israels. **64** Ten zelfden dage heiligde
de koning het middelste des voorhofs, dat voor het huis
des HEEREN was, omdat hij aldaar het brandoffer en het
spijsoffer bereid had, mitsgaders het vet der dankofferen;
want het koperen altaar, dat voor het aangezicht des
HEEREN was, was te klein, om de brandofferen, en de
spijsofferen, en het vet der dankofferen te vatten. **65**
Terzelfder tijd ook hield Salomo het feest, en gans Israel
met hem, een grote gemeente, van den ingang af van
Hamath tot de rivier van Egypte, voor het aangezicht des
HEEREN, onzes Gods, zeven dagen en zeven dagen,
zijnde veertien dagen. **66** Op den achtsten dag liet hij het
volk gaan, en zij zegenden den koning; daarna gingen zij
naar hun tenten, blijde en goedsmoeds over al het goede,
dat de HEERE aan David, Zijn knecht, en aan Israel, Zijn
volk, gedaan had.

9 Het geschiedde nu, als Salomo voleind had te bouwen
het huis des HEEREN en het huis des konings, en al
de begeerten van Salomo, die hem gelust had te maken; **2**
Dat de HEERE ten anderen male aan Salomo verscheen,
gelijk als Hij hem in Gibeon verschenen was. **3** En de
HEERE zeide tot hem: Ik heb uw gebed en uw smeking
gehoord, die gij voor Mijn aangezicht smekende gedaan
hebt; Ik heb dat huis geheiligd, hetwelk gij gebouwd hebt,
opdat Ik Mijn Naam aldaar tot in eeuwigheid zette; en Mijn
ogen en Mijn hart zullen daar zijn te allen dage. **4** En zo
gij voor Mijn aangezicht wandelen zult, gelijk als uw vader
David gewandeld heeft, met volkomenheid des harten, en
met oprechtheid, om te doen naar al wat Ik u geboden
heb, en Mijn inzettingen en Mijn rechten houden zult; **5** Zo
zal Ik den troon uws koninkrijks over Israel bevestigen in
eeuwigheid; gelijk als Ik gesproken heb over uw vader
David, zeggende: Geen man zal u afgesneden worden van
den troon van Israel. **6** Maar zo gijlieden u te enen male
afkeren zult, gij en uw kinderen, van Mij na te volgen, en
niet houden zult Mijn geboden en Mijn inzettingen, die
Ik voor uw aangezicht gegeven heb; maar heengaan, en
andere goden dienen, en u voor dezelve nederbuigen
zult; **7** Zo zal Ik Israel uitroeien van het land, dat Ik hun
gegeven heb, en dit huis, hetwelk Ik Mijn Naam geheiligd
heb, zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen; en Israel zal
tot een spreekwoord en spotrede zijn onder alle volken. **8**
En aangaande dit huis, dat verheven zal geweest zijn, al
wie voor hetzelve zal voorbijgaan, zal zich ontzetten en
fluiten; men zal zeggen: Waarom heeft de HEERE alzo
gedaan aan dit land en aan dit huis? **9** En men zal zeggen:
Omdat zij den HEERE, hun God, verlaten hebben, Die
hun vaderen uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben
zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve
nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft de HEERE

al dit kwaad over hen gebracht. **10** En het geschiedde ten
einde van twintig jaren, in dewelke Salomo die twee huizen
gebouwd had, het huis des HEEREN en het huis des
konings; **11** (Waartoe Hiram, de koning van Tyrus, Salomo
van cederbomen, en van dennenbomen, en van goud, naar
al zijn lust opgebracht had), dat alstoen de koning Salomo
aan Hiram twintig steden gaf in het land van Galilea. **12**
En Hiram toog uit van Tyrus, om de steden te bezien, die
Salomo hem gegeven had, maar zij waren niet recht in zijn
ogen. **13** Daarom zeide hij: Wat zijn dat voor steden, mijn
broeder, die gij mij gegeven hebt? En hij noemde ze het
land Kabul, tot op dezen dag. **14** En Hiram had den koning
gezonden honderd en twintig talenten gouds. **15** Dit is nu
de oorzaak van het uitschot, dat de koning Salomo deed
opkomen, om het huis des HEEREN te bouwen, en zijn
huis, en Millo, en den muur van Jeruzalem, mitsgaders
Hazor, en Megiddo, en Gezer. **16** Want Farao, de koning
van Egypte, was opgekomen, en had Gezer ingenomen,
en haar met vuur verbrand, en de Kanaanieten, die in de
stad woonden, gedood, en had haar aan zijn dochter, de
huisvrouw van Salomo, tot een geschenk gegeven. **17**
Alzo bouwde Salomo Gezer, en het lage Beth-horon. **18**
En Baalath, en Tamor in de woestijn, in dat land; **19** En al
de schatsteden, die Salomo had, en de wagensteden, en
de steden der ruiteren, en wat de begeerte van Salomo
begeerde te bouwen, in Jeruzalem, en op den Libanon, en
in het ganse land zijner heerschappij. **20** Aangaande al het
volk, dat overgebleven was van de Amorieten, Hethieten,
Ferezieten, Hevieten, en Jebusieten, die niet waren van de
kinderen Israels; **21** Hun kinderen, die na hen in het land
overgebleven waren, die de kinderen Israels niet hadden
kunnen verbannen, die heeft Salomo gebracht op slaafsen
uitschot tot op dezen dag. **22** Doch van de kinderen Israels
maakte Salomo geen slaaf; maar zij waren krijgslieden,
en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn hoofdlieden, en
de oversten zijner wagenen, en zijner ruiteren. **23** Dezen
waren de oversten der bestelden, die over het werk van
Salomo waren, vijfhonderd en vijftig, die heerschappij
hadden over het volk, dat in het werk doende was. **24**
Doch de dochter van Farao toog van de stad Davids op
tot haar huis, hetwelk hij voor haar gebouwd had; toen
bouwde hij Millo. **25** En Salomo offerde driemaal des jaars
brandofferen en dankofferen, op het altaar, dat hij den
HEERE gebouwd had, en rookte op dat, hetwelk voor het
aangezicht des HEEREN was, als hij het huis volmaakt
had. **26** De koning Salomo maakte ook schepen te Ezeon-
Geber, dat bij Eloth is, aan den oever der Schelfzee, in
het land van Edom. **27** En Hiram zond met die schepen
zijn knechten, scheepslieden, kenners van de zee, met
de knechten van Salomo. **28** En zij kwamen te Ofir,
en haalden van daar aan goud, vierhonderd en twintig
talenten, en brachten het tot den koning Salomo.

10 En toen de koningin van Scheba het gerucht
van Salomo hoorde, aangaande den Naam des
HEEREN, kwam zij, om hem met raadselen te verzoeken.
2 En zij kwam te Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, met
kemelen, dragende specerijen, en zeer veel gouds, en
kostelijk gesteente; en zij kwam tot Salomo, en sprak tot
hem al wat in haar hart was. **3** En Salomo verklaarde haar
al haar woorden; geen ding was er verborgen voor den
koning, dat hij haar niet verklaarde. **4** Als nu de koningin
van Scheba zag al de wijsheid van Salomo, en het huis,
hetwelk hij gebouwd had, **5** En de spijze zijner tafel, en het
zitten zijner knechten, en het staan zijner dienaren, en hun
kledingen, en zijn schenkers, en zijn opgang, waardoor hij
henen opging in het huis des HEEREN, zo was in haar
geen geest meer. **6** En zij zeide tot den koning: Het woord
is waarheid geweest, dat ik in mijn land gehoord heb, van
uw zaken en van uw wijsheid. **7** Ik heb die woorden niet
geloofd, totdat ik gekomen ben, en mijn ogen dat gezien
hebben; en zie, de helft is mij niet aangezegd; gij hebt met
wijsheid, en goed overtroffen het gerucht, dat ik gehoord
heb. **8** Welgelukzalig zijn uw mannen, welgelukzalig deze
uw knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die
uw wijsheid horen! **9** Geloofd zij de HEERE, uw God,
Die behagen in u heeft gehad, om u op den troon van
Israel te zetten! Omdat de HEERE Israel in eeuwigheid
bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld, om recht en
gerechtigheid te doen. **10** En zij gaf den koning honderd
en twintig talenten gouds, en zeer veel specerijen, en
kostelijk gesteente; als deze specerij, die de koningin van
Scheba den koning Salomo gaf, is er nooit meer in menigte
gekomen. **11** Verder ook de schepen van Hiram, die goud
uit Ofir voerden, brachten uit Ofir zeer veel almuggimhout
en kostelijk gesteente. **12** En de koning maakte van dit
almuggimhout steunselen voor het huis des HEEREN, en
voor het huis des konings, mitsgaders harpen en luiten
voor de zangers. Het almuggimhout was zo niet gekomen
noch gezien geweest, tot op dezen dag. **13** En de koning
Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat
zij begeerde; behalve dat hij haar gaf naar het vermogen
van den koning Salomo; zo keerde zij en toog in haar land,
zij en haar knechten. **14** Het gewicht nu van het goud, dat
voor Salomo op een jaar inkwam was zeshonderd zes en
zestig talenten gouds; **15** Behalve dat van de kramers was,
en van den handel der kruideniers, en van alle koningen
van Arabie, en van de geweldigen van dat land. **16** Ook
maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van
geslagen goud; zeshonderd sikkelen gouds liet hij opwegen
tot elke rondas. **17** Insgelijks driehonderd schilden van
geslagen goud; drie pond gouds liet hij opwegen tot elk
schild; en de koning legde ze in het huis des wouds van
Libanon. **18** Nog maakte de koning een groten elpenbenen
troon, en hij overtoog denzelven met dicht goud. **19** Deze
troon had zes trappen, en het hoofd van den troon was van
achteren rond, en aan beide zijden waren leuningen tot de
zitplaats toe, en twee leeuwen stonden bij die leuningen.
20 En twaalf leeuwen stonden daar op de zes trappen aan
beide zijden, desgelijks is in geen koninkrijken gemaakt
geweest. **21** Ook waren alle drinkvaten van den koning
Salomo van goud, en alle vaten van het huis des wouds
van Libanon waren van gesloten goud; geen zilver was

er aan; want het werd in de dagen van Salomo niet voor
enig ding geacht. 22 Want de koning had in zee schepen
van Tharsis, met de schepen van Hiram; deze schepen
van Tharsis kwamen in, eenmaal in drie jaren, brengende
goud, en zilver, elpenbeen, en apen, en pauwen. 23 Alzo
werd de koning Salomo groter dan alle koningen der aarde,
in rijkdom en in wijsheid. 24 En de ganse aarde zocht het
aangezicht van Salomo, om zijn wijsheid te horen, die God
in zijn hart gegeven had. 25 En zij brachten een ieder zijn
geschenk, zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen,
en harnas, en specerijen, paarden en muilezelen, elk ding
van jaar tot jaar. 26 Daartoe vergaderde Salomo wagenen
en ruiteren, en hij had duizend en vierhonderd wagenen,
en twaalf duizend ruiteren, en legde ze in de wagensteden
en bij den koning in Jeruzalem. 27 En de koning maakte
het zilver in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen
maakte hij te zijn als de wilde vijgebomen, die in de laagte
zijn, in menigte. 28 En het uitbrengen der paarden was
hetgeen Salomo uit Egypte had; en aangaande het linnen
garen, de kooplieden des konings namen het linnen garen
voor den prijs. 29 En een wagen kwam op, en ging uit van
Egypte, voor zeshonderd sikkelen zilvers, en een paard
voor honderd en vijftig; en alzo voerden ze die uit door
hun hand voor alle koningen der Hethieten, en voor de
koningen van Syrie.

11 En de koning Salomo had veel vreemde vrouwen lief,
en dat benevens de dochter van Farao: Moabietische,
Ammonietische, Edomietische, Sidonische, Hethietische;
2 Van die volken, waarvan de HEERE gezegd had tot
de kinderen Israels: Gijlieden zult tot hen niet ingaan, en
zij zullen tot u niet inkomen; zij zouden zekerlijk uw hart
achter hun goden neigen; aan deze hing Salomo met
liefde. 3 En hij had zevenhonderd vrouwen, vorstinnen, en
driehonderd bijwijven; en zijn vrouwen neigden zijn hart. 4
Want het geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom,
dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden;
dat zijn hart niet volkomen was met den HEERE, zijn
God, gelijk het hart van zijn vader David. 5 Want Salomo
wandelde Astoreth, den god der Sidoniers, na, en Milchom,
het verfoeisel der Ammonieten. 6 Alzo deed Salomo dat
kwaad was in de ogen des HEEREN; en volhardde niet
den HEERE te volgen, gelijk zijn vader David. 7 Toen
bouwde Salomo een hoogte voor Kamos, het verfoeisel
der Moabieten, op den berg, die voor Jeruzalem is, en
voor Molech, het verfoeisel der kinderen Ammons. 8 En
alzo deed hij voor al zijn vreemde vrouwen, die haar
goden rookten en offerden. 9 Daarom vertoornde Zich de
HEERE tegen Salomo, omdat hij zijn hart geneigd had
van den HEERE, den God Israels, Die hem tweemaal
verschenen was. 10 En hem van deze zaak geboden had,
dat hij andere goden niet zou nawandelen; doch hij hield
niet, wat de HEERE geboden had. 11 Daarom zeide de
HEERE tot Salomo: Dewijl dit bij u geschied is, dat gij
niet hebt gehouden Mijn verbond en Mijn inzettingen, die
Ik u geboden heb; Ik zal gewisselijk dit koninkrijk van u
scheuren, en datzelve uw knecht geven. 12 In uw dagen
nochtans zal Ik dat niet doen, om uws vaders Davids wil,
van de hand uws zoons zal Ik het scheuren. 13 Doch Ik
zal het gehele koninkrijk niet afscheuren; een stam zal
Ik uw zoon geven, om Mijns knechts Davids wil, en om
Jeruzalems wil, dat Ik verkoren heb. 14 Zo verwekte de
HEERE Salomo een tegenpartijder, Hadad, den Edomiet;
hij was van des konings zaad in Edom. 15 Want het
was geschied, als David in Edom was, toen Joab, de
krijgsoverste, optoog, om de verslagenen te begraven, dat
hij al wat mannelijk was in Edom sloeg; 16 Want Joab bleef
aldaar zes maanden, met het ganse Israel, totdat hij al wat
mannelijk was in Edom uitgeroeid had. 17 Doch Hadad
was ontvloden, hij en enige Edomietische mannen uit zijns
vaders knechten met hem, om in Egypte te komen; Hadad
nu was een klein jongsken. 18 En zij maakten zich op van
Midian, en kwamen tot Paran, en kwamen in Egypte tot
Farao, den koning van Egypte, die hem een huis gaf, en
hem voeding toezeide, en hem een land gaf. 19 En Hadad
vond grote genade in de ogen van Farao, zodat hij hem tot
een vrouw gaf de zuster zijner huisvrouw, de zuster van
Tachpenes, de koningin. 20 En de zuster van Tachpenes
baarde hem zijn zoon Genubath, denwelken Tachpenes
optoog in het huis van Farao; zodat Genubath in het huis
van Farao was, onder de zonen van Farao. 21 Toen
nu Hadad in Egypte hoorde, dat David met zijn vaderen
ontslapen, en dat Joab, de krijgsoverste, dood was, zeide
Hadad tot Farao: Laat mij gaan, dat ik in mijn land trekke.
22 Doch Farao zeide: Maar wat ontbreekt u bij mij, dat, zie,
gij in uw land zoekt te trekken? En hij zeide: Niets, maar
laat mij evenwel gaan. 23 Ook verwekte God hem een
wederpartijder, Rezon, den zoon van Eljada, die gevloden
was van zijn heer Hadad-ezer, den koning van Zoba, 24
Tegen welken hij ook mannen vergaderd had, en werd
overste ener bende, als David die doodde; en getrokken
zijnde naar Damaskus, woonden zij aldaar, en regeerden
in Damaskus. 25 En hij was Israels tegenpartijder al de
dagen van Salomo, en dat benevens het kwaad, dat Hadad
deed; want hij had een afkeer van Israel, en hij regeerde
over Syrie. 26 Daartoe Jerobeam, de zoon van Nebat, een
Efrathiet van Zereda, Salomo's knecht (wiens moeders
naam was Zerua, een weduwvrouw), hief ook de hand op
tegen den koning. 27 Dit is nu de zaak, waarom hij de
hand tegen den koning ophief. Salomo bouwde Millo, en
sloot de breuk der stad van zijn vader David toe. 28 En de
man Jerobeam was een dapper held. Toen Salomo dezen
jongeling zag, dat hij arbeidzaam was, zo stelde hij hem
over al den last van het huis van Jozef. 29 Het geschiedde
nu te dier tijd, als Jerobeam uit Jeruzalem uitging, dat de
profeet Ahia, de Siloniet, hem op den weg vond, en hij zich
een nieuw kleed aangedaan had, en zij beiden alleen op
het veld waren; 30 Zo vatte Ahia het nieuwe kleed, dat aan
hem was, en scheurde het, in twaalf stukken. 31 En hij
zeide tot Jerobeam: Neem u tien stukken; want alzo zegt
de HEERE, de God Israels: Zie, Ik zal het koninkrijk van
de hand van Salomo scheuren, en u tien stammen geven.
32 Maar een stam zal hij hebben, om Mijns knechts Davids

wil, en om Jeruzalems wil, de stad, die Ik verkoren heb uit
alle stammen van Israel. 33 Daarom dat zij Mij verlaten, en
zich nedergebogen hebben voor Astoreth, den god der
Sidoniers, Kamos, den god der Moabieten, en Milchom,
den god der kinderen Ammons; en niet gewandeld hebben
in Mijn wegen, om te doen wat recht is in Mijn ogen, te
weten Mijn inzettingen en Mijn rechten; gelijk zijn vader
David. 34 Doch niets van dit koninkrijk zal Ik uit zijn hand
nemen; maar Ik stel hem tot een vorst al de dagen zijns
levens, om Mijns knechts Davids wil, dien Ik verkoren heb,
die Mijn geboden en Mijn inzettingen gehouden heeft. 35
Maar uit de hand zijns zoons zal Ik het koninkrijk nemen;
en Ik zal u daarvan tien stammen geven. 36 En zijn zoon
zal Ik een stam geven; opdat Mijn knecht David altijd een
lamp voor Mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad,
die Ik Mij verkoren heb, om Mijn Naam daar te stellen. 37
Zo zal Ik u nemen, en gij zult regeren over al wat uw ziel
zal begeren; en gij zult koning zijn over Israel. 38 En het
zal geschieden, zo gij horen zult al wat Ik u zal gebieden,
en in Mijn wegen zult wandelen, en doen wat recht in
Mijn ogen is, houdende Mijn inzettingen en Mijn geboden,
gelijk als Mijn knecht David gedaan heeft; dat Ik met u zal
zijn, en u een bestendig huis bouwen, gelijk als Ik David
gebouwd heb, en zal u Israel geven. 39 En Ik zal om
diens wil het zaad van David verootmoedigen; nochtans
niet altijd. 40 Daarom zocht Salomo Jerobeam te doden;
maar Jerobeam maakte zich op, en vlood in Egypte, tot
Sisak, den koning van Egypte, en was in Egypte, totdat
Salomo stierf. 41 Het overige nu der geschiedenissen van
Salomo, en al wat hij gedaan heeft, en zijn wijsheid, is
dat niet geschreven in het boek der geschiedenissen van
Salomo? 42 De tijd nu, dien Salomo te Jeruzalem over
het ganse Israel regeerde, was veertig jaar. 43 Daarna
ontsliep Salomo met zijn vaderen, en werd begraven in de
stad van zijn vader David; en Rehabeam, zijn zoon, werd
koning in zijn plaats.

12 En Rehabeam toog naar Sichem, want het ganse
Israel was te Sichem gekomen, om hem koning te
maken. 2 Het geschiedde nu, als Jerobeam, de zoon van
Nebat, dit hoorde, daar hij nog in Egypte was (want hij was
van het aangezicht van den koning Salomo gevloden; en
Jerobeam woonde in Egypte), 3 Dat zij henen zonden, en
lieten hem roepen; en Jerobeam en de ganse gemeente
van Israel kwamen en spraken tot Rehabeam, zeggende:
4 Uw vader heeft ons juk hard gemaakt; gij dan nu, maak
uws vaders harden dienst, en zijn zwaar juk, dat hij ons
opgelegd heeft, lichter, en wij zullen u dienen. 5 En hij
zeide tot hen: Gaat heen tot aan den derden dag, komt
dan weder tot mij. En het volk ging heen. 6 En de koning
Rehabeam hield raad met de oudsten, die gestaan hadden
voor het aangezicht van zijn vader Salomo, als hij leefde,
zeggende: Hoe raadt gijlieden, dat men dit volk antwoorden
zal? 7 En zij spraken tot hem, zeggende: Indien gij heden
knecht van dit volk wezen zult, en hen dienen, en hun
antwoorden, en tot hen goede woorden spreken zult, zo
zullen zij te allen dage uw knechten zijn. 8 Maar hij verliet
den raad der oudsten, dien zij hem geraden hadden; en hij
hield raad met de jongelingen, die met hem opgewassen
waren, die voor zijn aangezicht stonden. 9 En hij zeide
tot hen: Wat raadt gijlieden, dat wij dit volk antwoorden
zullen, die tot mij gesproken hebben, zeggende: Maak het
juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter. 10 En de
jongelingen, die met hem opgewassen waren, spraken
tot hem, zeggende: Alzo zult gij zeggen tot dat volk, die
tot u gesproken hebben, zeggende: Uw vader heeft ons
juk zwaar gemaakt, maar maak gij het over ons lichter;
alzo zult gij tot hen spreken: Mijn kleinste vinger zal dikker
zijn dan mijns vaders lenden. 11 Indien nu mijn vader
een zwaar juk op u heeft doen laden, zo zal ik boven uw
juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen
gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden. 12 Zo
kwam Jerobeam en het ganse volk tot Rehabeam op den
derden dag, gelijk als de koning gesproken had, zeggende:
Komt weder tot mij op den derden dag. 13 En de koning
antwoordde het volk hardelijk; want hij verliet den raad der
oudsten, dien zij hem geraden hadden. 14 En hij sprak
tot hen naar den raad der jongelingen, zeggende: Mijn
vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal boven uw
juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen
gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden. 15
Alzo hoorde de koning naar het volk niet; want deze
omwending was van den HEERE, opdat Hij Zijn woord
bevestigde, hetwelk de HEERE door den dienst van Ahia,
den Siloniet, gesproken had tot Jerobeam, den zoon van
Nebat. 16 Toen gans Israel zag, dat de koning naar hen
niet hoorde, zo gaf het volk den koning weder antwoord,
zeggende: Wat deel hebben wij aan David? Ja, geen erve
hebben wij aan den zoon van Isai; naar uw tenten, o Israel!
Voorzie nu uw huis, o David! Zo ging Israel naar zijn tenten.
17 Doch aangaande de kinderen van Israel, die in de
steden van Juda woonden, over die regeerde Rehabeam
ook. 18 Toen zond de koning Rehabeam Adoram, die over
de schatting was; en het ganse Israel stenigde hem met
stenen, dat hij stierf; maar de koning Rehabeam vervloekte
zich om op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem
vluchtte. 19 Alzo vielen de Israelieten van het huis Davids
af, tot op dezen dag. 20 En het geschiedde, als gans
Israel hoorde, dat Jerobeam wedergekomen was, dat zij
henen zonden, en hem in de vergadering riepen, en hem
over gans Israel koning maakten; niemand volgde het
huis Davids, dan de stam van Juda alleen. 21 Toen nu
Rehabeam te Jeruzalem gekomen was, vergaderde hij het
ganse huis van Juda en den stam van Benjamin, honderd
en tachtig duizend uitgelezenen, geoefend ten oorlog, om
tegen het huis Israels te strijden, opdat hij het koninkrijk
weder aan Rehabeam, den zoon van Salomo, bracht. 22
Doch het woord van God geschiedde tot Semaja, den man
Gods, zeggende: 23 Zeg tot Rehabeam, den zoon van
Salomo, den koning van Juda, en tot het ganse huis van
Juda en Benjamin, en overige des volks, zeggende: 24 Zo
zegt de HEERE: Gij zult niet optrekken, noch strijden tegen
uw broederen, de kinderen Israels; een ieder kere weder

tot zijn huis, want deze zaak is van Mij geschied. En zij
hoorden het woord des HEEREN, en keerden weder, om
weg te trekken naar het woord des HEEREN. **25** Jerobeam
nu bouwde Sichem op het gebergte van Efraim, en woonde
daarin, en toog van daar uit, en bouwde Penuel. **26** En
Jerobeam zeide in zijn hart: Nu zal het koninkrijk weder tot
het huis van David keren. **27** Zo dit volk opgaan zal om
offeranden te doen in het huis des HEEREN te Jeruzalem,
zo zal het hart dezes volks tot hun heer, tot Rehabeam,
den koning van Juda, wederkeren; ja, zij zullen mij doden,
en tot Rehabeam, den koning van Juda, wederkeren. **28**
Daarom hield de koning een raad, en maakte twee gouden
kalveren; en hij zeide tot hen: Het is ulieden te veel om op
te gaan naar Jeruzalem; zie uw goden, o Israel, die u uit
Egypteland opgebracht hebben. **29** En hij zette het ene te
Beth-El, en het andere stelde hij te Dan. **30** En deze zaak
werd tot zonde; want het volk ging heen voor het ene,
tot Dan toe. **31** Hij maakte ook een huis der hoogten; en
maakte priesteren van de geringsten des volks, die niet
waren uit de zonen van Levi. **32** En Jerobeam maakte
een feest in de achtste maand, op den vijftienden dag der
maand, gelijk het feest, dat in Juda was, en offerde op
het altaar; van gelijken deed hij te Beth-El, offerende den
kalveren, die hij gemaakt had; hij stelde ook te Beth-El
priesteren der hoogten, die hij gemaakt had. **33** En hij
offerde op het altaar, dat hij te Beth-El gemaakt had, op den
vijftienden dag der achtste maand, der maand, dewelke
hij uit zijn hart verdacht had; zo maakte hij den kinderen
Israels een feest, en offerde op dat altaar, rokende.

13 En ziet, een man Gods kwam uit Juda, door het
woord des HEEREN tot Beth-El; en Jerobeam stond
bij het altaar, om te roken. **2** En hij riep tegen het altaar,
door het woord des HEEREN, en zeide: Altaar, altaar, zo
zegt de HEERE: Zie, een zoon zal aan het huis Davids
geboren worden, wiens naam zal zijn Josia; die zal op
u offeren de priesters der hoogten, die op u roken, en
men zal mensenbeenderen op u verbranden. **3** En hij gaf
ten zelfden dage een wonderteken, zeggende: Dit is dat
wonderteken, waarvan de HEERE gesproken heeft; ziet,
het altaar zal vaneen gescheurd, en de as, die daarop is,
afgestort worden. **4** Het geschiedde nu, als de koning het
woord van den man Gods hoorde, hetwelk hij tegen het
altaar te Beth-El geroepen had, dat Jerobeam zijn hand
van op het altaar uitstrekte, zeggende: Grijpt hem! Maar
zijn hand, die hij tegen hem uitgestrekt had, verdorde, dat
hij ze niet weder tot zich trekken kon. **5** En het altaar werd
vaneen gescheurd, en de as van het altaar afgestort, naar
dat wonderteken, dat de man Gods gegeven had, door
het woord des HEEREN. **6** Toen antwoordde de koning,
en zeide tot den man Gods: Aanbid toch het aangezicht
des HEEREN, uws Gods, ernstelijk, en bid voor mij, dat
mijn hand weder tot mij kome! Toen bad de man Gods
het aangezicht des HEEREN ernstelijk; en de hand des
konings kwam weder tot hem, en werd gelijk te voren. **7**
En de koning sprak tot den man Gods: Kom met mij naar
huis, en sterk u, en ik zal u een geschenk geven. **8** Maar
de man Gods zeide tot den koning: Al gaaft gij mij de helft
van uw huis, zo zou ik niet met u gaan, en ik zou in deze
plaats geen brood eten, noch water drinken. **9** Want zo
heeft mij de HEERE geboden door Zijn woord, zeggende:
Gij zult geen brood eten, noch water drinken; en gij zult
niet wederkeren door den weg, dien gij gegaan zijt. **10** En
hij ging door een anderen weg, en keerde niet weder door
den weg, door welken hij te Beth-El gekomen was. **11** Een
oud profeet nu woonde te Beth-El; en zijn zoon kwam, en
vertelde hem al het werk, dat de man Gods te dien dage
in Beth-El gedaan had, met de woorden, die hij tot den
koning gesproken had; deze vertelden zij ook hun vader.
12 En hun vader sprak tot hen: Wat weg is hij getogen? En
zijn zonen hadden den weg gezien, welken de man Gods
was getogen, die uit Juda gekomen was. **13** Toen zeide hij
tot zijn zonen: Zadelt mij den ezel. En zij zadelden hem
den ezel, en hij reed daarop. **14** En hij toog den man Gods
na, en vond hem zittende onder een eik; en hij zeide tot
hem: Zijt gij de man Gods, die uit Juda gekomen zijt? En
hij zeide: Ik ben het. **15** Toen zeide hij tot hem: Kom met
mij naar huis, en eet brood. **16** Doch hij zeide: Ik kan niet
met u wederkeren, noch met u inkomen; ik zal ook geen
brood eten, noch met u water drinken, in deze plaats. **17**
Want een woord is tot mij geschied door het woord des
HEEREN: Gij zult aldaar noch brood eten, noch water
drinken; gij zult niet wederkeren, gaande door den weg,
door denwelken gij gegaan zijt. **18** En hij zeide tot hem:
Ik ben ook een profeet, gelijk gij, en een engel heeft tot
mij gesproken door het woord des HEEREN, zeggende:
Breng hem weder met u in uw huis, dat hij brood ete
en water drinke. Doch hij loog hem. **19** En hij keerde
met hem wederom, en at brood in zijn huis, en dronk
water. **20** En het geschiedde, als zij aan de tafel zaten,
dat het woord des HEEREN geschiedde tot den profeet,
die hem had doen wederkeren; **21** En hij riep tot den
man Gods, die uit Juda gekomen was, zeggende: Zo zegt
de HEERE: Daarom dat gij den mond des HEEREN zijt
wederspannig geweest, en niet gehouden hebt het gebod,
dat u de HEERE, uw God, geboden had, **22** Maar zijt
wedergekeerd, en hebt brood gegeten en water gedronken
ter plaatse, waarvan Hij tot u gesproken had: Gij zult geen
brood eten noch water drinken; zo zal uw dood lichaam in
uw vaderen graf niet komen. **23** En het geschiedde, nadat
hij brood gegeten, en nadat hij gedronken had, dat hij hem
den ezel zadelde, te weten voor den profeet, dien hij had
koen wederkeren. **24** Zo toog hij heen, en een leeuw vond
hem op den weg, en doodde hem; en zijn dood lichaam lag
geworpen op den weg, en de ezel stond daarbij; ook stond
de leeuw bij het dode lichaam. **25** En ziet, er gingen lieden
voorbij, en zagen het dode lichaam geworpen op den
weg, en den leeuw, staande bij het dode lichaam; en zij
kwamen en zeiden het in de stad, waarin de oude profeet
woonde. **26** Als de profeet, die hem van den weg had doen
wederkeren, dit hoorde, zo zeide hij: Het is de man Gods,
die den mond des HEEREN wederspannig is geweest;
daarom heeft de HEERE hem den leeuw overgegeven die

hem gebroken, en hem gedood heeft, naar het woord des
HEEREN, dat Hij tot hem gesproken had. 27 Verder sprak
hij tot zijn zonen, zeggende: Zadelt mij den ezel. En zij
zadelden hem. 28 Toen toog hij heen, en vond zijn dood
lichaam geworpen op den weg, en den ezel, en den leeuw,
staande bij het dode lichaam; de leeuw had het dode
lichaam niet gegeten, en den ezel niet gebroken. 29 Toen
nam de profeet het dode lichaam van den man Gods op, en
legde dat op den ezel, en voerde het wederom; zo kwam
de oude profeet in de stad om rouw te bedrijven en hem te
begraven. 30 En hij legde zijn dood lichaam in zijn graf; en
zij maakten over hem een weeklage: Ach, mijn broeder!
31 Het geschiedde nu, nadat hij hem begraven had, dat hij
sprak tot zijn zonen, zeggende: Als ik zal gestorven zijn,
zo begraaft mij in dat graf, waarin de man Gods begraven
is, en legt mijn beenderen bij zijn beenderen. 32 Want de
zaak zal gewisselijk geschieden, die hij door het woord des
HEEREN uitgeroepen heeft tegen het altaar, dat te Beth-El
is, en tegen al de huizen der hoogten, die in de steden
van Samaria zijn. 33 Na deze geschiedenis keerde zich
Jerobeam niet van zijn bozen weg; maar maakte wederom
priesters der hoogten van de geringsten des volks; wie
wilde, diens hand vulde hij, en werd een van de priesters
der hoogten. 34 En hij werd in deze zaak het huis van
Jerobeam tot zonde, om hetzelve te doen afsnijden en te
verdelgen van den aardbodem.

14 Te dierzelfder tijd was Abia, de zoon van Jerobeam,
krank. 2 En Jerobeam zeide tot zijn huisvrouw:
Maak u nu op, en verstel u, dat men niet merkte, dat gij
Jerobeams huisvrouw zijt, en ga heen naar Silo, zie, daar
is de profeet Ahia, die van mij gesproken heeft, dat ik
koning zou zijn over dit volk. 3 En neem in uw hand tien
broden, en koeken, en een kruik honig, en ga tot hem; hij
zal u te kennen geven, wat dezen jongen geschieden zal.
4 En Jerobeams huisvrouw deed alzo, en maakte zich op,
en ging naar Silo, en kwam in het huis van Ahia. Ahia
nu kon niet zien, want zijn ogen stonden stijf vanwege
zijn ouderdom. 5 Maar de HEERE zeide tot Ahia: Zie,
Jerobeams huisvrouw komt, om een zaak van u te vragen,
aangaande haar zoon, want hij is krank; zo en zo zult gij
tot haar spreken, en het zal zijn, als zij inkomt, dat zij zich
vreemd aanstellen zal. 6 En het geschiedde, als Ahia het
geruis harer voeten hoorde, toen zij ter deure inkwam, dat
hij zeide: Kom in, gij huisvrouw van Jerobeam! Waarom
stelt gij u dus vreemd aan? Want ik ben tot u gezonden met
een harde boodschap. 7 Ga heen, zeg Jerobeam: Zo zegt
de HEERE, de God Israels: Daarom, dat Ik u verheven heb
uit het midden des volks, en u tot een voorganger over Mijn
volk Israel gesteld heb; 8 En het koninkrijk van het huis
van David gescheurd, en dat u gegeven heb, en gij niet
geweest zijt, gelijk Mijn knecht David, die Mijn geboden
hield, en die Mij met zijn ganse hart navolgde, om te doen
alleen wat recht is in Mijn ogen; 9 Maar kwaad gedaan
hebt, doende des meer dan allen, die voor u geweest
zijn, en henengegaan zijt, en hebt u andere goden en
gegotene beelden gemaakt, om Mij tot toorn te verwekken,
en hebt Mij achter uw rug geworpen; 10 Daarom, zie, Ik
zal kwaad over het huis van Jerobeam brengen, en van
Jerobeam uitroeien, wat mannelijk is, den beslotene en
verlatene in Israel; en Ik zal de nakomelingen van het huis
van Jerobeam wegdoen, gelijk de drek weggedaan wordt,
totdat het ganselijk vergaan zij. 11 Die van Jerobeam in
de stad sterft, zullen de honden eten; en die in het veld
sterft, zullen de vogelen des hemels eten; want de HEERE
heeft het gesproken. 12 Gij dan maak u op, ga naar uw
huis; als uw voeten in de stad zullen gekomen zijn, zo zal
het kind sterven. 13 En gans Israel zal hem beklagen, en
hem begraven; want deze alleen van Jerobeam zal in het
graf komen, omdat in hem wat goeds voor den HEERE,
den God Israels, in het huis van Jerobeam gevonden
is. 14 Doch de HEERE zal Zich een koning verwekken
over Israel, die het huis van Jerobeam ten zelfden dage
uitroeien zal; maar wat zal het ook nu zijn? 15 De HEERE
zal ook Israel slaan, gelijk een riet in het water omgedreven
wordt, en zal Israel uitrukken uit dit goede land, dat Hij
hun vaderen gegeven heeft, en zal hen verstrooien op
gene zijde der rivier; daarom dat zij hun bossen gemaakt
hebben, den HEERE tot toorn verwekkende. 16 En Hij zal
Israel overgeven, om Jerobeams zonden wil, die gezondigd
heeft, en die Israel heeft doen zondigen. 17 Toen maakte
zich Jerobeams vrouw op, en ging heen, en kwam te
Thirza; als zij nu op den dorpel van het huis kwam, zo
stierf de jongeling. 18 En zij begroeven hem, en gans
Israel beklaagde hem; naar het woord des HEEREN, dat
Hij gesproken had door den dienst van Zijn knecht Ahia,
den profeet. 19 Het overige nu der geschiedenissen van
Jerobeam, hoe hij gekrijgd, en hoe hij geregeerd heeft,
ziet, die zijn geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Israel. 20 De dagen nu, die Jerobeam heeft
geregeerd, zijn twee en twintig jaren; en hij ontsliep met
zijn vaderen, en Nadab, zijn zoon, regeerde in zijn plaats.
21 Rehabeam nu, de zoon van Salomo, regeerde in Juda;
een en veertig jaren was Rehabeam oud, als hij koning
werd, en regeerde zeventien jaren te Jeruzalem, in de
stad, die de HEERE verkoren had uit al de stammen van
Israel, om Zijn Naam daar te zetten; en de naam zijner
moeder was Naama, de Ammonietische. 22 En Juda
deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij
verwekten Hem tot ijver, meer dan al hun vaderen gedaan
hadden, met hun zonden, die zij zondigden. 23 Want ook zij
bouwden zich hoogten, en opgerichte beelden, en bossen,
op allen hogen heuvel, en onder allen groenen boom.
24 Er waren ook schandjongens in het land; zij deden
naar al de gruwelen der heidenen, die de HEERE van het
aangezicht der kinderen Israels uit de bezitting verdreven
had. 25 Het geschiedde nu in het vijfde jaar van den koning
Rehabeam, dat Sisak, de koning van Egypte, optoog
tegen Jeruzalem. 26 En hij nam de schatten van het huis
des HEEREN, en de schatten van het huis des konings
weg, ja, hij nam alles weg; hij nam ook al de gouden
schilden weg, die Salomo gemaakt had. 27 En de koning
Rehabeam maakte, in plaats van die, koperen schilden; en

hij beval die onder de hand van de oversten der trawanten,
die de deur van het huis des konings bewaarden. **28**
En het geschiedde, zo wanneer de koning in het huis
des HEEREN ging, dat de trawanten dezelve droegen,
en die wederbrachten in der trawanten wachtkamer. **29**
Het overige nu der geschiedenissen van Rehabeam, en
al wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Juda? **30** En er
was krijg tussen Rehabeam en tussen Jerobeam, al hun
dagen. **31** En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en
werd begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en de
naam zijner moeder was Naama, de Ammonietische; en
zijn zoon Abiam regeerde in zijn plaats.

15 In het achttiende jaar nu van den koning Jerobeam,
den zoon van Nebat, werd Abiam koning over Juda.
2 Hij regeerde drie jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Maacha, een dochter van Abisalom. **3** En
hij wandelde in al de zonden zijns vaders, die hij voor
hem gedaan had; en zijn hart was niet volkomen met den
HEERE, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David. **4**
Maar om Davids wil, gaf de HEERE, zijn God, hem een
lamp in Jeruzalem, verwekkende zijn zoon na hem, en
bevestigende Jeruzalem. **5** Omdat David gedaan had wat
recht was in de ogen des HEEREN, en niet geweken was
van alles, wat Hij hem geboden had, al de dagen zijns
levens, dan alleen in de zaak van Uria, den Hethiet. **6**
En er was krijg geweest tussen Rehabeam en tussen
Jerobeam, al de dagen zijns levens. **7** Het overige nu
der geschiedenissen van Abiam, en alles, wat hij gedaan
heeft, is dat niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Juda? Er was ook krijg tussen Abiam en
tussen Jerobeam. **8** En Abiam ontsliep met zijn vaderen,
en zij begroeven hem in de stad Davids; en Asa, zijn
zoon, regeerde in zijn plaats. **9** In het twintigste jaar van
Jerobeam, den koning van Israel, werd Asa koning over
Juda. **10** En hij regeerde een en veertig jaren te Jeruzalem,
en de naam zijner moeder was Maacha, een dochter van
Abisalom. **11** En Asa deed wat recht was in de ogen des
HEEREN, gelijk zijn vader David. **12** Want hij nam weg de
schandjongens uit het land, en deed weg al de drekgoden,
die zijn vaders gemaakt hadden. **13** Ja, zelfs zijn moeder
Maacha zette hij ook af, dat zij geen koningin ware, omdat
zij een afgrijselijken afgod in een bos gemaakt had; ook
roeide Asa uit haar afgrijselijken afgod, en verbrandde
hem aan de beek Kidron. **14** De hoogten werden wel niet
weggenomen; nochtans was het hart van Asa volkomen
met den HEERE, al zijn dagen. **15** En hij bracht in het huis
des HEEREN de geheiligde dingen zijns vaders, en zijn
geheiligde dingen, zilver, en goud, en vaten. **16** En er was
krijg tussen Asa en tussen Baesa, den koning van Israel,
al hun dagen. **17** Want Baesa, de koning van Israel, toog
op tegen Juda, en bouwde Rama; opdat hij niemand toeliet
uit te gaan en in te komen tot Asa, den koning van Juda.
18 Toen nam Asa al het zilver en goud, dat overgebleven
was in de schatten van het huis des HEEREN, en de
schatten van het huis des konings, en gaf ze in de hand
zijner knechten; en de koning Asa zond ze tot Benhadad,
den zoon van Tabrimmon, den zoon van Hezion, den
koning van Syrie, die te Damaskus woonde, zeggende:
19 Er is een verbond tussen mij en tussen u, tussen mijn
vader en tussen uw vader; zie, ik zend u een geschenk,
zilver en goud; ga heen, maak uw verbond te niet met
Baesa, den koning van Israel, dat hij aftrekke van tegen
mij. **20** En Benhadad hoorde naar den koning Asa, en
zond de oversten der heiren, die hij had, tegen de steden
van Israel; en sloeg Ijon, en Dan, en Abel Beth-Maacha,
en het ganse Cinneroth, met het ganse land Nafthali. **21**
En het geschiedde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet
van Rama te bouwen, en hij bleef te Thirza. **22** Toen liet
de koning Asa door gans Juda uitroepen (niemand was
vrij), dat zij de stenen van Rama, en het hout daarvan,
zouden wegdragen, waarmede Baesa gebouwd had; en
de koning Asa bouwde daarmede Geba-Benjamins, en
Mizpa. **23** Het overige nu van alle geschiedenissen van
Asa, en al zijn macht, en al wat hij gedaan heeft, en de
steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet geschreven in
het boek der kronieken der koningen van Juda? Doch in
den tijd zijns ouderdoms werd hij krank aan zijn voeten.
24 En Asa ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven
met zijn vaderen, in de stad van zijn vader David; en
zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats. **25** Nadab
nu, de zoon van Jerobeam, werd koning over Israel, in
het tweede jaar van Asa, den koning van Juda; en hij
regeerde twee jaren over Israel. **26** En hij deed wat kwaad
was in de ogen des HEEREN, en wandelde in den weg
zijns vaders, en in zijn zonde, waarmede hij Israel had
doen zondigen. **27** En Baesa, de zoon van Ahia, van het
huis van Issaschar, maakte een verbintenis tegen hem, en
Baesa sloeg hem te Gibbethon, hetwelk der Filistijnen is,
als Nadab en gans Israel Gibbethon belegerden. **28** En
Baesa doodde hem, in het derde jaar van Asa, den koning
van Juda, en werd koning in zijn plaats. **29** Het geschiedde
nu, als hij regeerde, dat hij het ganse huis van Jerobeam
sloeg; hij liet niets over van Jerobeam, wat adem had,
totdat hij hem verdelgd had, naar het woord des HEEREN,
dat Hij gesproken had door den dienst van Zijn knecht
Ahia, den Siloniet; **30** Om de zonden van Jerobeam, die
zondigde, en die Israel zondigen deed, en om zijn terging,
waarmede hij den HEERE, den God Israels, getergd had.
31 Het overige nu der geschiedenissen van Nadab, en al
wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Israel? **32** En er was oorlog
tussen Asa en tussen Baesa, den koning van Israel, al hun
dagen. **33** In het derde jaar van Asa, koning van Juda,
werd Baesa, de zoon van Ahia, koning over gans Israel, te
Thirza, en regeerde vier en twintig jaren. **34** En hij deed
wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en wandelde in
den weg van Jerobeam, en in zijn zonde, waarmede hij
Israel had doen zondigen.

16 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Jehu,
den zoon van Hanani, tegen Baesa, zeggende:
2 Daarom, dat Ik u uit het stof verheven, en u tot een

voorganger over Mijn volk Israel gesteld heb, en gij
gewandeld hebt in den weg van Jerobeam, en Mijn volk
Israel hebt doen zondigen, Mij tot toorn verwekkende door
hun zonden; 3 Zie, zo zal Ik de nakomelingen van Baesa,
en de nakomelingen van zijn huis wegdoen; en Ik zal uw
huis maken, gelijk het huis van Jerobeam, den zoon van
Nebat. 4 Die van Baesa in de stad sterft, zullen de honden
eten, en die van hem in het veld sterft, zullen de vogelen
des hemels eten. 5 Het overige nu der geschiedenissen
van Baesa, en wat hij gedaan heeft, en zijn macht, zijn die
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Israel? 6 En Baesa ontsliep met zijn vaderen, en
werd begraven te Thirza; en zijn zoon Ela regeerde in zijn
plaats. 7 Alzo geschiedde ook het woord des HEEREN,
door den dienst van den profeet Jehu, den zoon van
Hanani, tegen Baesa en tegen zijn huis; en dat om al het
kwaad, dat hij gedaan had in de ogen des HEEREN, Hem
tot toorn verwekkende door het werk zijner handen, omdat
hij was gelijk het huis van Jerobeam, en omdat hij hetzelve
verslagen had. 8 In het zes en twintigste jaar van Asa, den
koning van Juda, werd Ela, de zoon van Baesa, koning
over Israel, te Thirza, en regeerde twee jaren. 9 En Zimri,
zijn knecht, overste van de helft der wagenen, maakte een
verbintenis tegen hem, als hij te Thirza was, zich dronken
drinkende in het huis van Arza, den hofmeester te Thirza;
10 Zo kwam Zimri in, en sloeg hem, en doodde hem, in het
zeven en twintigste jaar van Asa, den koning van Juda; en
hij werd koning in zijn plaats. 11 En het geschiedde, als hij
regeerde, als hij op zijn troon zat, dat hij het ganse huis
van Baesa sloeg; hij liet hem niet over die mannelijk was,
noch zijn bloedverwanten, noch zijn vrienden. 12 Alzo
verdelgde Zimri het ganse huis van Baesa, naar het woord
des HEEREN, dat Hij over Baesa gesproken had, door
den dienst van den profeet Jehu; 13 Om al de zonden
van Baesa, en de zonden van Ela, zijn zoon, waarmede
zij gezondigd hadden, en waarmede zij Israel hadden
doen zondigen, tot toorn verwekkende den HEERE, den
God Israels, door hun ijdelheden. 14 Het overige nu der
geschiedenissen van Ela, en al wat hij gedaan heeft, is dat
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Israel? 15 In het zeven en twintigste jaar van Asa, den
koning van Juda, regeerde Zimri zeven dagen te Thirza;
en het volk had zich gelegerd tegen Gibbethon, dat der
Filistijnen is. 16 Het volk nu, dat zich gelegerd had, hoorde
zeggen: Zimri heeft een verbintenis gemaakt, ja, heeft ook
den koning verslagen; daarom maakte het ganse Israel ten
zelfden dage Omri, den krijgsoverste, koning over Israel, in
het leger. 17 En Omri toog op, en gans Israel met hem van
Gibbethon, en belegerde Thirza. 18 En het geschiedde,
als Zimri zag, dat de stad ingenomen was, dat hij ging in
het paleis van het huis des konings, en verbrandde boven
zich het huis des konings met vuur, en stierf; 19 Om zijn
zonden, die hij gezondigd had, doende wat kwaad was
in de ogen des HEEREN, wandelende in den weg van
Jerobeam, en in zijn zonde, die hij gedaan had, doende
Israel zondigen. 20 Het overige nu der geschiedenissen
van Zimri, en zijn verbintenis, die hij gemaakt heeft, zijn die
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Israel? 21 Toen werd het volk van Israel verdeeld in
twee helften; de helft des volks volgde Tibni, den zoon
van Ginath, om hem koning te maken; en de helft volgde
Omri. 22 Maar het volk, dat Omri volgde, was sterker dan
het volk, dat Tibni, den zoon van Ginath, volgde; en Tibni
stierf, en Omri regeerde. 23 In het een en dertigste jaar
van Asa, den koning van Juda, werd Omri koning over
Israel, en regeerde twaalf jaren; te Thirza regeerde hij
zes jaren. 24 En hij kocht den berg Samaria van Semer,
voor twee talenten zilvers, en bebouwde den berg; en
noemde den naam der stad, die hij bouwde, naar den
naam van Semer, den heer des bergs, Samaria. 25 En
Omri deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN; ja, hij
deed erger dan allen, die voor hem geweest waren. 26 En
hij wandelde in alle wegen van Jerobeam, den zoon van
Nebat, en in zijn zonden, waarmede hij Israel had doen
zondigen, verwekkende den HEERE, den God Israels,
tot toorn, door hun ijdelheden. 27 Het overige nu der
geschiedenissen van Omri, wat hij gedaan heeft, en zijn
macht die hij gepleegd heeft, zijn die niet geschreven
in het boek der kronieken der koningen van Israel? 28
En Omri ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven te
Samaria; en zijn zoon Achab regeerde in zijn plaats. 29
En Achab, de zoon van Omri, werd koning over Israel, in
het acht en dertigste jaar van Asa, den koning van Juda;
en Achab, de zoon van Omri, regeerde over Israel, te
Samaria, twee en twintig jaren. 30 En Achab, den zoon
van Omri, deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN,
meer dan allen, die voor hem geweest waren. 31 En het
geschiedde (was het een lichte zaak, dat hij wandelde
in de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat?), dat
hij nog ter vrouwe nam Izebel, de dochter van Eth-Baal,
den koning der Sidoniers, en heenging, en diende Baal,
en boog zich voor hem. 32 En hij richtte voor Baal een
altaar op, in het huis van Baal, hetwelk hij te Samaria
gebouwd had. 33 Ook maakte Achab een bos, zodat
Achab nog meer deed, om den HEERE, den God Israels,
tot toorn te verwekken, dan alle koningen van Israel, die
voor hem geweest waren. 34 In zijn dagen bouwde Hiel,
de Betheliet, Jericho; op Abiram, zijn eerstgeborenen zoon
heeft hij haar gegrondvest, en op Segub, zijn jongsten
zoon, heeft hij haar poorten gesteld; naar het woord des
HEEREN, dat Hij door den dienst van Jozua, den zoon
van Nun, gesproken had.

17 En Elia, de Thisbiet, van de inwoneren van Gilead,
zeide tot Achab: Zo waarachtig als de HEERE, de
God Israels, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, indien
deze jaren dauw of regen zijn zal, tenzij dan naar mijn
woord! 2 Daarna geschiedde het woord des HEEREN tot
hem, zeggende: 3 Ga weg van hier, en wend u naar het
oosten, en verberg u aan de beek Krith, die voor aan de
Jordaan is. 4 En het zal geschieden, dat gij uit de beek
drinken zult; en Ik heb de raven geboden, dat zij u daar
onderhouden zullen. 5 Hij ging dan heen, en deed naar

het woord des HEEREN; want hij ging en woonde bij de
beek Krith, die voor aan de Jordaan is. **6** En de raven
brachten hem des morgens brood en vlees, desgelijks
brood en vlees des avonds; en hij dronk uit de beek. **7** En
het geschiedde ten einde van vele dagen, dat de beek
uitdroogde; want geen regen was in het land geweest.
8 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot hem,
zeggende: **9** Maak u op, ga heen naar Zarfath, dat bij
Sidon is, en woon aldaar; zie, Ik heb daar een weduwvrouw
geboden, dat zij u onderhoude. **10** Toen maakte hij zich
op, en ging naar Zarfath. Als hij nu aan de poort der stad
kwam, ziet, zo was daar een weduwvrouw, hout lezende;
en hij riep tot haar, en zeide: Haal mij toch een weinig
waters in dit vat, dat ik drinke. **11** Toen zij nu heenging
om te halen, zo riep hij tot haar, en zeide: Haal mij toch
ook een bete broods in uw hand. **12** Maar zij zeide: Zo
waarachtig als de HEERE, uw God, leeft, indien ik een
koek heb, dan alleen een hand vol meels in de kruik, en
een weinig olie in de fles! En zie ik heb een paar houten
gelezen, en ik ga heen, en zal het voor mij en voor mijn
zoon bereiden, dat wij het eten, en sterven. **13** En Elia
zeide tot haar: Vrees niet, ga heen, doe naar uw woord;
maar maak mij vooreerst een kleinen koek daarvan, en
breng mij dien hier uit; doch voor u en uw zoon zult gij
daarna wat maken. **14** Want zo zegt de HEERE, de God
Israels: Het meel van de kruik zal niet verteerd worden, en
de olie der fles zal niet ontbreken, tot op den dag, dat de
HEERE regen op den aardbodem geven zal. **15** En zij
ging heen, en deed naar het woord van Elia; zo at zij, en
hij, en haar huis, vele dagen. **16** Het meel van de kruik
werd niet verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar
het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door den
dienst van Elia. **17** En het geschiedde na deze dingen,
dat de zoon dezer vrouw, der waardin van het huis, krank
werd; en zijn krankheid werd zeer sterk, totdat geen adem
in hem overgebleven was. **18** En zij zeide tot Elia: Wat heb
ik met u te doen, gij man Gods? Zijt gij bij mij ingekomen,
om mijn ongerechtigheid in gedachtenis te brengen, en om
mijn zoon te doden? **19** En hij zeide tot haar: Geef mij uw
zoon. En hij nam hem van haar schoot, en droeg hem
boven in de opperzaal, waar hij zelf woonde, en hij legde
hem neder op zijn bed. **20** En hij riep den HEERE aan, en
zeide: HEERE, mijn God, hebt Gij dan ook deze weduwe,
bij dewelke ik herberge, zo kwalijk gedaan, dat Gij haar
zoon gedood hebt? **21** En hij mat zich driemaal uit over
dat kind, en riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn
God, laat toch de ziel van dit kind in hem wederkomen. **22**
En de HEERE verhoorde de stem van Elia; en de ziel van
het kind kwam weder in hem, dat het weder levend werd.
23 En Elia nam het kind, en bracht het af van de opperzaal
in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia zeide: Zie,
uw zoon leeft. **24** Toen zeide de vrouw tot Elia: Nu weet ik,
dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des HEEREN
in uw mond waarheid is.

18 En het gebeurde na vele dagen, dat het woord des
HEEREN geschiedde tot Elia, in het derde jaar,
zeggende: Ga heen, vertoon u aan Achab; want Ik zal
regen geven op den aardbodem. **2** En Elia ging heen,
om zich aan Achab te vertonen. En de honger was sterk
in Samaria. **3** En Achab had Obadja, den hofmeester,
geroepen; en Obadja was den HEERE zeer vrezende. **4**
Want het geschiedde, als Izebel de profeten des HEEREN
uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam, en verborg
ze bij vijftig man in een spelonk, en onderhield hen met
brood en water. **5** En Achab had gezegd tot Obadja: Trek
door het land, tot alle waterfonteinen en tot alle rivieren;
misschien zullen wij gras vinden, opdat wij de paarden en
de muilezelen in het leven behouden, en niets uitroeien
van de beesten. **6** En zij deelden het land onder zich, dat
zij het doortogen; Achab ging bijzonder op een weg, en
Obadja ging ook bijzonder op een weg. **7** Als nu Obadja
op den weg was, ziet, zo was hem Elia tegemoet; en hem
kennende, zo viel hij op zijn aangezicht, en zeide: Zijt
gij mijn heer Elia? **8** Hij zeide: Ik ben het; ga heen, zeg
uw heer: Zie, Elia is hier. **9** Maar hij zeide: Wat heb ik
gezondigd, dat gij uw knecht geeft in de hand van Achab,
dat hij mij dode? **10** Zo waarachtig als de HEERE, uw
God, leeft, zo er een volk of koninkrijk is, waar mijn heer
niet gezonden heeft, om u te zoeken; en als zij zeiden:
Hij is hier niet; zo nam hij dat koninkrijk en dat volk een
eed af; dat zij u niet hadden gevonden. **11** En nu zegt gij:
Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier. **12** En het mocht
geschieden, wanneer ik van u zou weggegaan zijn, dat de
Geest des HEEREN u wegnam, ik weet niet waarheen; en
ik kwam, om dat Achab aan te zeggen, en hij vond u niet,
zo zou hij mij doden; ik, uw knecht, nu vrees den HEERE
van mijn jonkheid af. **13** Is mijn heer niet aangezegd,
wat ik gedaan heb, als Izebel de profeten des HEEREN
doodde? Dat ik van de profeten des HEEREN honderd
man heb verborgen, elk vijftig man in een spelonk, en die
met brood en water onderhouden heb? **14** En nu zegt
gij: Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier, en hij zou mij
doodslaan. **15** En Elia zeide: Zo waarachtig als de HEERE
der heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, ik zal
voorzeker mij heden aan hem vertonen! **16** Toen ging
Obadja Achab tegemoet, en zeide het hem aan; en Achab
ging Elia tegemoet. **17** En het geschiedde, als Achab Elia
zag, dat Achab tot hem zeide: Zijt gij die beroerden van
Israel? **18** Toen zeide hij: Ik heb Israel niet beroerd, maar
gij en uws vaders huis, daarmede, dat gijlieden de geboden
des HEEREN verlaten hebt en de Baals nagevolgd zijt. **19**
Nu dan, zend heen, verzamel tot mij het ganse Israel op
den berg Karmel, en de vierhonderd en vijftig profeten
van Baal, en de vierhonderd profeten van het bos, die
van de tafel van Izebel eten. **20** Zo zond Achab onder
alle kinderen Israels, en verzamelde de profeten op den
berg Karmel. **21** Toen naderde Elia tot het ganse volk,
en zeide: Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zo de
HEERE God is, volgt Hem na, en zo het Baal is, volgt
hem na! Maar het volk antwoordde hem niet een woord.
22 Toen zeide Elia tot het volk: Ik ben alleen een profeet
des HEEREN overgebleven, en de profeten van Baal zijn

vierhonderd en vijftig mannen. 23 Dat men ons dan twee
varren geve, en dat zij voor zich den enen var kiezen,
en denzelven in stukken delen, en op het hout leggen,
maar geen vuur daaraan leggen; en ik zal den anderen var
bereiden, en op het hout leggen, en geen vuur daaraan
leggen. 24 Roept gij daarna den naam van uw god aan, en
ik zal den Naam des HEEREN aanroepen; en de God, Die
door vuur antwoorden zal, Die zal God zijn. En het ganse
volk antwoordde en zeide: Dat woord is goed. 25 En Elia
zeide tot de profeten van Baal: Kiest gijlieden voor u den
enen var, en bereidt gij hem eerst, want gij zijt velen; en
roept den naam uws gods aan, en legt geen vuur daaraan.
26 En zij namen de var, dien hij hun gegeven had, en
bereidden hem, en riepen den naam van Baal aan, van den
morgen tot op den middag, zeggende: O Baal, antwoord
ons! Maar er was geen stem en geen antwoorder. En zij
sprongen tegen het altaar, dat men gemaakt had. 27 En
het geschiedde op den middag, dat Elia met hen spotte, en
zeide: Roept met luider stem, want hij is een god; omdat hij
in gepeins is, of omdat hij wat te doen heeft, of omdat hij
een reize heeft; misschien slaapt hij en zal wakker worden.
28 En zij riepen met luider stem, en zij sneden zichzelven
met messen en met priemen, naar hun wijze, totdat zij
bloed over zich uitstortten. 29 Het geschiedde nu, als de
middag voorbij was, dat zij profeteerden totdat men het
spijsoffer zou offeren; maar er was geen stem, en geen
antwoorder, en geen opmerking. 30 Toen zeide Elia tot het
ganse volk: Nadert tot mij. En al het volk naderde tot hem;
en hij heelde het altaar des HEEREN, dat verbroken was.
31 En Elia nam twaalf stenen, naar het getal der stammen
van de kinderen Jakobs, tot welke het woord des HEEREN
geschied was, zeggende: Israel zal uw naam zijn. 32
En hij bouwde met die stenen het altaar in den Naam
des HEEREN; daarna maakte hij een groeve rondom het
altaar, naar de wijdte van twee maten zaads. 33 En hij
schikte het hout, en deelde den var in stukken, en legde
hem op het hout. 34 En hij zeide: Vult vier kruiken met
water, en giet het op het brandoffer en op het hout. En
hij zeide: Doet het ten tweeden male. En zij deden het
ten tweeden male. Voorts zeide hij: Doet het ten derden
male. En zij deden het ten derden male; 35 Dat het water
rondom het altaar liep; daartoe vulde hij ook de groeve
met water. 36 Het geschiedde nu, als men het spijsoffer
offerde, dat de profeet Elia naderde, en zeide: HEERE,
God van Abraham, Izak en Israel, dat het heden bekend
worde, dat Gij God in Israel zijt, en ik Uw knecht; en dat ik
al deze dingen naar Uw woord gedaan heb. 37 Antwoord
mij, HEERE, antwoord mij; opdat dit volk erkenne, dat Gij,
o HEERE, die God zijt, en dat Gij hun hart achterwaarts
omgewend hebt. 38 Toen viel het vuur de HEEREN, en
verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die stenen, en
dat stof, ja, lekte dat water op, hetwelk in de groeve was.
39 Als nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij op hun
aangezichten, en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is
God! 40 En Elia zeide tot hen: Grijpt de profeten van Baal,
dat niemand van hen ontkome. En zij grepen ze; en Elia
voerde hen af naar de beek Kison, en slachtte hen aldaar.
41 Daarna zeide Elia tot Achab: Trek op, eet en drink; want
er is een geruis van een overvloedigen regen. 42 Alzo
toog Achab op, om te eten en te drinken; maar Elia ging op
naar de hoogte van Karmel, en breidde zich uit voorwaarts
ter aarde; daarna legde hij zijn aangezicht tussen zijn
knieen. 43 En hij zeide tot zijn jongen: Ga nu op, en zie uit
naar de zee. Toen ging hij op, en zag uit, en zeide: Er is
niets. Toen zeide hij: Ga weder henen, zevenmaal. 44 En
het geschiedde op de zevende maal, dat hij zeide: Zie,
een kleine wolk, als eens mans hand, gaat op van de zee.
En hij zeide: Ga op, zeg tot Achab: Span aan, en kom
af, dat u de regen niet ophoude. 45 En het geschiedde
ondertussen, dat de hemel van wolken en wind zwart
werd; en er kwam een grote regen; en Achab reed weg, en
toog naar Jizreel. 46 En de hand des HEEREN was over
Elia, en hij gordde zijn lenden, en liep voor het aangezicht
van Achab henen, tot daar men te Jizreel komt.

19 En Achab zeide Izebel aan al wat Elia gedaan had,
en allen, die hij gedood had, te weten al de profeten,
met het zwaard. 2 Toen zond Izebel een bode tot Elia, om
te zeggen: Zo doen mij de goden, en doen zo daartoe,
voorzeker, ik zal morgen omtrent dezen tijd uw ziel stellen,
als de ziel van een hunner. 3 Toen hij dat zag, maakte
hij zich op, en ging heen, om zijns levens wil, en kwam
te Ber-seba, dat in Juda is, en liet zijn jongen aldaar. 4
Maar hij zelf ging henen in de woestijn een dagreis, en
kwam, en zat onder een jeneverboom; en bad, dat zijn
ziel stierve, en zeide: Het is genoeg; neem nu, HEERE,
mijn ziel, want ik ben niet beter dan mijn vaderen. 5 En hij
legde zich neder, en sliep onder een jeneverboom; en ziet,
toen roerde hem een engel aan, en zeide tot hem: Sta op,
eet; 6 En hij zag om, en ziet, aan zijn hoofdeinde was een
koek op de kolen gebakken, en een fles met water; alzo
at hij, en dronk, en legde zich wederom neder. 7 En de
engel des HEEREN kwam ten anderen male weder, en
roerde hem aan, en zeide: Sta op, eet, want de weg zou te
veel voor u zijn. 8 Zo stond hij op, en at, en dronk; en
hij ging, door de kracht derzelver spijs, veertig dagen en
veertig nachten, tot aan den berg Gods, Horeb. 9 En hij
kwam aldaar in een spelonk, en vernachtte aldaar; en ziet,
het woord des HEEREN geschiedde tot hem, en zeide
tot hem: Wat maakt gij hier, Elia? 10 En hij zeide: Ik heb
zeer geijverd voor den HEERE, den God der heirscharen;
want de kinderen Israels hebben Uw verbond verlaten,
Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard
gedood; en ik alleen ben overgebleven, en zij zoeken mijn
ziel, om die weg te nemen. 11 En Hij zeide: Ga uit, en
sta op dezen berg, voor het aangezicht des HEEREN. En
ziet, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind,
scheurende de bergen, en brekende de steenrotsen, voor
den HEERE henen; doch de HEERE was in den wind niet;
en na dezen wind een aardbeving; de HEERE was ook in
de aardbeving niet; 12 En na de aardbeving een vuur; de
HEERE was ook in het vuur niet; en na het vuur het suizen
van een zachte stilte. 13 En het geschiedde, als Elia dat

hoorde, dat hij zijn aangezicht bewond met zijn mantel, en
uitging, en stond in den ingang der spelonk. En ziet, een
stem kwam tot hem, die zeide: Wat maakt gij hier, Elia? **14**
En hij zeide: Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den
God der heirscharen; want de kinderen Israels hebben Uw
verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten
met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven,
en zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen. **15** En de
HEERE zeide tot hem: Ga, keer weder op uwen weg, naar
de woestijn van Damaskus; en ga daar in, en zalf Hazael
ten koning over Syrie. **16** Daartoe zult gij Jehu, den zoon
van Nimsi, zalven ten koning over Israel; en Elisa, den
zoon van Safat, van Abel-mehola, zult gij tot profeet zalven
in uw plaats. **17** En het zal geschieden, dat Jehu hem, die
van het zwaard van Hazael ontkomt, doden zal; en die van
het zwaard van Jehu ontkomt, dien zal Elisa doden. **18**
Ook heb Ik in Israel doen overblijven zeven duizend, alle
knieen, die zich niet gebogen hebben voor Baal, en allen
mond, die hem niet gekust heeft. **19** Zo ging hij van daar,
en vond Elisa, den zoon van Safat; dezelve ploegde met
twaalf juk runderen voor zich henen, en hij was bij het
twaalfde; en Elia ging over tot hem, en wierp zijn mantel
op hem. **20** En hij verliet de runderen, en liep Elia na,
en zeide: Dat ik toch mijn vader en mijn moeder kusse,
daarna zal ik u navolgen. En hij zeide tot hem: Ga, keer
weder; want wat heb ik u gedaan? **21** Zo keerde hij weder
van achter hem af, en nam een juk runderen, en slachtte
het, en met het gereedschap der runderen zood hij hun
vlees, hetwelk hij aan het volk gaf; en zij aten. Daarna
stond hij op, en volgde Elia na, en diende hem.

20 En Benhadad, de koning van Syrie, vergaderde al
zijn macht; en twee en dertig koningen waren met
hem, en paarden en wagenen; en hij toog op, en belegerde
Samaria en krijgde tegen haar. **2** En hij zond boden tot
Achab, den koning van Israel, in de stad. **3** En hij zeide
hem aan: Zo zegt Benhadad: Uw zilver en uw goud, dat is
mijn, daartoe uw vrouwen en uw beste kinderen, die zijn
mijn. **4** En de koning van Israel antwoordde en zeide: Naar
uw woord, mijn heer de koning, ik ben uwe, en al wat ik
heb. **5** Daarna kwamen de boden weder, en zeiden: Alzo
spreekt Benhadad, zeggende: Ik heb wel tot u gezonden,
zeggende: Uw zilver, en uw goud, en uw vrouwen, en uw
kinderen zult gij mij geven; **6** Maar morgen om dezen tijd
zal ik mijn knechten tot u zenden, dat zij uw huis en de
huizen uwer knechten bezoeken; en het zal geschieden,
dat zij al het begeerlijke uwer ogen in hun handen leggen
en wegnemen zullen. **7** Toen riep de koning van Israel
alle oudsten des lands, en zeide: Merkt toch en ziet, dat
deze het kwade zoekt; want hij had tot mij gezonden, om
mijn vrouwen, en om mijn kinderen, en om mijn zilver, en
om mijn goud, en ik heb het hem niet geweigerd. **8** Doch
al de oudsten, en het ganse volk, zeiden tot hem: Hoor
niet, en bewillig niet. **9** Daarom zeide hij tot de boden van
Benhadad: Zegt mijn heer den koning: Alles, waarom gij
in het eerst tot uw knecht gezonden hebt, zal ik doen;
maar deze zaak kan ik niet doen. Zo gingen de boden
heen en brachten hem bescheid weder. **10** En Benhadad
zond tot hem en zeide: De goden doen mij zo, en doen zo
daartoe, indien het stof van Samaria genoeg zal zijn tot
handvollen voor al het volk, dat mijn voetstappen volgt! **11**
Maar de koning van Israel antwoordde en zeide: Spreekt
tot hem: Die zich aangordt, beroeme zich niet, als die zich
los maakt. **12** En het geschiedde, als hij dit woord hoorde,
daar hij was drinkende, hij en de koningen in de tenten,
dat hij zeide tot zijn knechten: Legt aan! En zij legden aan
tegen de stad. **13** En ziet, een profeet trad tot Achab, den
koning van Israel, en zeide: Zo zegt de HEERE: Hebt gij
gezien al deze grote menigte? Zie, Ik zal ze heden in uw
hand geven, opdat gij weet, dat Ik de HEERE ben. **14** En
Achab zeide: Door wie? En hij zeide: Zo zegt de HEERE:
Door de jongens van de oversten der landschappen. En
hij zeide: Wie zal den strijd aanbinden? En hij zeide:
Gij. **15** Toen telde hij de jongens van de oversten der
landschappen, en zij waren tweehonderd twee en dertig;
en na hen telde hij al het volk, al de kinderen Israels, zeven
duizend. **16** En zij togen uit op den middag. Benhadad
nu dronk zich dronken in de tenten, hij en de koningen,
de twee en dertig koningen, die hem hielpen. **17** En de
jongens van de oversten der landschappen togen eerst uit.
Doch Benhadad zond enigen uit, en zij boodschapten hem,
zeggende: Uit Samaria zijn mannen uitgetogen. **18** En hij
zeide: Hetzij dat zij tot vrede uitgetogen zijn, grijpt hen
levend; hetzij ook, dat zij ten strijde uitgetogen zijn, grijpt
hen levend. **19** Zo togen deze jongens van de oversten der
landschappen uit de stad, en het heir, dat hen navolgde.
20 En een ieder sloeg zijn man, zodat de Syriers vloden,
en Israel jaagde hen na. Doch Benhadad, de koning van
Syrie, ontkwam op een paard, met enige ruiteren. **21** En de
koning van Israel toog uit, en sloeg paarden en wagenen,
dat hij een groten slag aan de Syriers sloeg. **22** Toen
trad die profeet tot den koning van Israel, en zeide tot
hem: Ga heen, sterk u; en bemerk, en zie, wat gij doen
zult; want met de wederkomst des jaars zal de koning van
Syrie tegen u optrekken. **23** Want de knechten van den
koning van Syrie hadden tot hem gezegd: Hun goden zijn
berggoden, daarom zijn zij sterker geweest dan wij; maar
zeker, laat ons tegen hen op het effen veld strijden, zo wij
niet sterker zijn dan zij! **24** Daarom doe deze zaak: Doe de
koningen weg, elkeen uit zijn plaats, en stel landvoogden
in hun plaats. **25** En gij, tel u een heir, als dat heir, dat
van de uwen gevallen is, en paarden, als die paarden, en
wagenen, als die wagenen; en laat ons tegen hen op het
effen veld strijden, zo wij niet sterker zijn dan zij! En hij
hoorde naar hun stem, en deed alzo. **26** Het geschiedde
nu met de wederkomst des jaars, dat Benhadad de Syriers
monsterde; en hij toog op naar Afek, ten krijge tegen
Israel. **27** De kinderen Israels werden ook gemonsterd, en
waren verzorgd van leeftocht, en trokken hun tegemoet;
en de kinderen Israels legerden zich tegenover hen, als
twee blote geitenkudden, maar de Syriers vervulden het
land. **28** En de man Gods trad toe, en sprak tot den koning
van Israel, en zeide: Zo zegt de HEERE: Daarom dat

de Syriers gezegd hebben: De HEERE is een God der
bergen, en Hij is niet een God der laagten; zo zal Ik al deze
grote menigte in uw hand geven, opdat gijlieden weet, dat
Ik de HEERE ben. 29 En dezen waren gelegerd tegenover
die, zeven dagen; het geschiedde nu op den zevenden
dag, dat de strijd aanging; en de kinderen Israels sloegen
van de Syriers honderd duizend voetvolks op een dag. 30
En de overgeblevenen vloden naar Afek in de stad, en
de muur viel op zeven en twintig duizend mannen, die
overgebleven waren; ook vlood Benhadad, en kwam in de
stad van kamer in kamer. 31 Toen zeiden de knechten
tot hem: Zie toch, wij hebben gehoord, dat de koningen
van het huis Israels goedertierene koningen zijn; laat ons
toch zakken om onze lenden leggen, en koorden om onze
hoofden, en uitgaan tot den koning van Israel; mogelijk zal
hij uw ziel in het leven behouden. 32 Toen gordden zij
zakken om hun lenden, en koorden om hun hoofden, en
kwamen tot den koning van Israel, en zeiden: Uw knecht
Benhadad zegt: Laat toch mijn ziel leven. En hij zeide:
Leeft hij dan nog? Hij is mijn broeder. 33 De mannen nu
namen naarstiglijk waar, en vatten het haastelijk, of het
van hem ware, en zeiden: Uw broeder Benhadad leeft. En
hij zeide: Komt, brengt hem. Toen kwam Benhadad tot
hem uit, en hij deed hem op den wagen klimmen. 34 En hij
zeide tot hem: De steden, die mijn vader van uw vader
genomen heeft, zal ik wedergeven, en maak u straten in
Damaskus, gelijk mijn vader in Samaria gemaakt heeft. En
ik, antwoordde Achab, zal u met dit verbond dan laten
gaan. Zo maakte hij een verbond met hem, en liet hem
gaan. 35 Toen zeide een man uit de zonen der profeten tot
zijn naaste, door het woord des HEEREN: Sla mij toch. En
de man weigerde hem te slaan. 36 En hij zeide tot hem:
Daarom dat gij de stem des HEEREN niet gehoorzaam zijt
geweest, zie, als gij van mij weggegaan zijt, zo zal u een
leeuw slaan. En als hij van bij hem weggegaan was, zo
vond hem een leeuw, die hem sloeg. 37 Daarna vond hij
een anderen man, en zeide: Sla mij toch. En die man sloeg
hem, slaande en wondende. 38 Toen ging de profeet heen,
en stond voor den koning op den weg; en hij verstelde zich
met as boven zijn ogen. 39 En het geschiedde, als de
koning voorbijging, dat hij tot den koning riep, en zeide:
Uw knecht was uitgegaan in het midden des strijds; en
zie, een man was afgeweken, en bracht tot mij een man,
en zeide: Bewaar dezen man, indien hij enigszins gemist
wordt, zo zal uw ziel in de plaats zijner ziel zijn, of gij zult
een talent zilvers opwegen. 40 Het geschiedde nu, als uw
knecht hier en daar doende was, dat hij er niet was. Toen
zeide de koning van Israel tot hem: Zo is uw oordeel; gij
hebt zelf het geveld. 41 Toen haastte hij zich, en deed de
as af van zijn ogen; en de koning van Israel kende hem,
dat hij een der profeten was. 42 En hij zeide tot hem: Zo
zegt de HEERE: Omdat gij den man, dien Ik verbannen
heb, uit de hand hebt laten gaan, zo zal uw ziel in de
plaats van zijn ziel zijn, en uw volk in de plaats van zijn
volk. 43 En de koning van Israel toog henen, gemelijk en
toornig, naar zijn huis, en kwam te Samaria.

21 Het geschiedde nu na deze dingen, alzo Naboth,
en Jizreeliet, een wijngaard had, die te Jizreel was,
bij het paleis van Achab, den koning van Samaria. 2 Dat
Achab sprak tot Naboth, zeggende: Geef mij uw wijngaard,
opdat hij mij zij tot een kruidhof, dewijl hij nabij mijn huis is;
en ik zal u daarvoor geven een wijngaard, die beter is dan
die; of, zo het goed in uw ogen is, zal ik u in geld deszelfs
waarde geven. 3 Maar Naboth zeide tot Achab: Dat late de
HEERE verre van mij zijn, dat ik u de erve mijner vaderen
geven zou! 4 Toen kwam Achab in zijn huis, gemelijk
en toornig over het woord, dat Naboth, de Jizreeliet, tot
hem gesproken had, en gezegd: Ik zal de erve mijner
vaderen niet geven. En hij legde zich neder op zijn bed,
en keerde zijn aangezicht om, en at geen brood. 5 Maar
Izebel, zijn huisvrouw, kwam tot hem, en sprak tot hem:
Wat is dit, dat uw geest dus gemelijk is, en dat gij geen
brood eet? 6 En hij sprak tot haar: Omdat ik tot Naboth,
den Jizreeliet, gesproken en hem gezegd heb: Geef mij
uw wijngaard om geld, of, zo het u behaagt, zal ik u een
wijngaard in zijn plaats geven; maar hij heeft gezegd: Ik
zal u mijn wijngaard niet geven. 7 Toen zeide Izebel, zijn
huisvrouw, tot hem: Zoudt gij nu het koninkrijk over Israel
regeren? Sta op, eet brood, en uw hart zij vrolijk; ik zal u
den wijngaard van Naboth, den Jizreeliet, geven. 8 Zij dan
schreef brieven in den naam van Achab, en verzegelde ze
met zijn signet; en zond de brieven tot de oudsten en tot
de edelen, die in zijn stad waren, wonende met Naboth. 9
En zij schreef in die brieven, zeggende: Roept een vasten
uit, en zet Naboth in de hoogste plaats des volks; 10 En
zet tegenover hem twee mannen, zonen Belials, die tegen
hem getuigen, zeggende: Gij hebt God en den koning
gezegend; en voert hem uit, en stenigt hem, dat hij sterve.
11 En de mannen zijner stad, die oudsten en die edelen,
die in zijn stad woonden, deden gelijk als Izebel tot hen
gezonden had; gelijk als geschreven was in de brieven,
die zij tot hen gezonden had. 12 Zij riepen een vasten uit;
en zij zetten Naboth in de hoogste plaats des volks. 13
Toen kwamen de twee mannen, zonen Belials, en zetten
zich tegenover hem; en de mannen Belials getuigden
tegen hem, tegen Naboth, voor het volk, zeggende: Naboth
heeft God en den koning gezegend. En zij voerden hem
buiten de stad, en stenigden hem met stenen, dat hij
stierf. 14 Daarna zonden zij tot Izebel, zeggende: Naboth
is gestenigd en is dood. 15 Het geschiedde nu, toen Izebel
hoorde, dat Naboth gestenigd en dood was, dat Izebel
tot Achab zeide: Sta op, bezit den wijngaard van Naboth,
den Jizreeliet, erfelijk, dien hij u weigerde om geld te
geven; want Naboth leeft niet, maar is dood. 16 En het
geschiedde, als Achab hoorde, dat Naboth dood was, dat
Achab opstond, om naar den wijngaard van Naboth, den
Jizreeliet, af te gaan, om dien erfelijk te bezitten. 17 Doch
het woord des HEEREN geschiedde tot Elia, den Thisbiet,
zeggende: 18 Maak u op, ga henen af, Achab, den koning
van Israel, tegemoet, die in Samaria is; zie hij is in den
wijngaard van Naboth, waarhenen hij afgegaan is, om
dien erfelijk te bezitten. 19 En gij zult tot hem spreken,

zeggende: Alzo zegt de HEERE: Hebt gij doodgeslagen,
en ook een erfelijke bezitting ingenomen? Daartoe zult gij
tot hem spreken, zeggende: Alzo zegt de HEERE: In plaats
dat de honden het bloed van Naboth gelekt hebben, zullen
de honden uw bloed lekken, ja het uwe! 20 En Achab
zeide tot Elia: Hebt gij mij gevonden, o, mijn vijand? En hij
zeide: Ik heb u gevonden, overmits gij uzelven verkocht
hebt, om te doen dat kwaad is in de ogen des HEEREN.
21 Zie, Ik zal kwaad over u brengen, en uw nakomelingen
wegdoen; en Ik zal van Achab uitroeien, wat mannelijk is,
mitsgaders den beslotene en verlatene in Israel. 22 En Ik
zal uw huis maken gelijk het huis van Jerobeam, den zoon
van Nebat, en gelijk het huis van Baesa, den zoon van
Ahia; om de terging, waarmede gij Mij getergd hebt, en dat
gij Israel hebt doen zondigen. 23 Verder ook over Izebel
sprak de HEERE, zeggende: De honden zullen Izebel
eten, aan den voorwal van Jizreel. 24 Die van Achab
sterft in de stad, zullen de honden eten; en die in het veld
sterft, zullen de vogelen des hemels eten. 25 Doch er was
niemand geweest gelijk Achab, die zichzelven verkocht
had, om te doen dat kwaad is in de ogen des HEEREN,
dewijl Izebel, zijn huisvrouw, hem ophitste. 26 En hij deed
zeer gruwelijk, wandelende achter de drekgoden; naar
alles, wat de Amorieten gedaan hadden, die God voor
het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting
verdreven had. 27 Het geschiedde nu, als Achab deze
woorden hoorde, dat hij zijn klederen scheurde, en een
zak om zijn vlees legde, en vastte; hij lag ook neder in den
zak, en ging langzaam. 28 En het woord des HEEREN
geschiedde tot Elia, den Thisbiet, zeggende: 29 Hebt gij
gezien, dat Achab zich vernedert voor Mijn aangezicht?
Daarom dewijl hij zich vernedert voor Mijn aangezicht, zo
zal Ik dat kwaad in zijn dagen niet brengen; in de dagen
zijns zoons zal Ik dat kwaad over zijn huis brengen.

22 En zij zaten drie jaren stil, dat er geen krijg was
tussen Syrie en tussen Israel. 2 Maar het geschiedde
in het derde jaar, als Josafat, de koning van Juda, tot den
koning van Israel afgekomen was, 3 Dat de koning van
Israel tot zijn knechten zeide: Weet gij, dat Ramoth in
Gilead onze is? En wij zijn stil, zonder dat te nemen uit de
hand van den koning van Syrie. 4 Daarna zeide hij tot
Josafat: Zult gij met mij trekken in den strijd naar Ramoth
in Gilead? En Josafat zeide tot den koning van Israel: Zo
zal ik zijn gelijk gij zijt, zo mijn volk als uw volk, zo mijn
paarden als uw paarden. 5 Verder zeide Josafat tot den
koning van Israel: Vraag toch als heden naar het woord
des HEEREN. 6 Toen vergaderde de koning van Israel de
profeten, omtrent vierhonderd man, en hij zeide tot hen:
Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal
ik het nalaten? En zij zeiden: Trek op, want de HEERE
zal ze in de hand des konings geven. 7 Maar Josafat
zeide: Is hier niet nog een profeet des HEEREN, dat wij
het van hem vragen mochten? 8 Toen zeide de koning
van Israel tot Josafat: Er is nog een man, om door hem
den HEERE te vragen; maar ik haat hem, omdat hij over
mij niets goeds profeteert, maar kwaad: Micha, de zoon
van Jimla. En Josafat zeide: De koning zegge niet alzo! 9
Toen riep de koning van Israel een kamerling, en hij zeide:
Haal haastelijk Micha, den zoon van Jimla. 10 De koning
van Israel nu, en Josafat, de koning van Juda, zaten elk
op zijn troon, bekleed met hun klederen, op het plein,
aan de deur der poort van Samaria; en al de profeten
profeteerden in hun tegenwoordigheid. 11 En Zedekia, de
zoon van Kenaana, had zich ijzeren horens gemaakt; en
hij zeide: Zo zegt de HEERE: Met deze zult gij de Syriers
stoten, totdat gij hen gans verdaan zult hebben. 12 En al
de profeten profeteerden alzo, zeggende: Trek op naar
Ramoth in Gilead, en gij zult voorspoedig zijn; want de
HEERE zal hen in de hand des konings geven. 13 De
bode nu, die heengegaan was, om Micha te roepen, sprak
tot hem, zeggende: Zie toch, de woorden der profeten zijn
uit een mond goed tot den koning; dat toch uw woord zij,
gelijk als het woord van een uit hen, en spreek het goede.
14 Doch Micha zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft,
hetgeen de HEERE tot mij zeggen zal, dat zal ik spreken.
15 Als hij tot den koning gekomen was, zo zeide de koning
tot hem: Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde
trekken, of zullen wij het nalaten? En hij zeide tot hem:
Trek op, en gij zult voorspoedig zijn, want de HEERE zal
ze in de hand des konings geven. 16 En de koning zeide
tot hem: Tot hoe vele reizen zal ik u bezweren, opdat
gij tot mij niet spreekt, dan alleen de waarheid, in den
Naam des HEEREN? 17 En hij zeide: Ik zag het ganse
Israel verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die geen
herder hebben; en de HEERE zeide: Dezen hebben geen
heer; een iegelijk kere weder naar zijn huis in vrede. 18
Toen zeide de koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot
u niet gezegd: Hij zal over mij niets goed, maar kwaads
profeteren? 19 Verder zeide hij: Daarom hoort het woord
des HEEREN: Ik zag den HEERE, zittende op Zijn troon,
en al het hemelse heir staande nevens Hem, aan Zijn
rechter hand en aan Zijn linkerhand. 20 En de HEERE
zeide: Wie zal Achab overreden, dat hij optrekke en valle
te Ramoth in Gilead? De een nu zeide aldus, en de andere
zeide alzo. 21 Toen ging een geest uit, en stond voor het
aangezicht des HEEREN, en zeide: Ik zal hem overreden.
En de HEERE zeide tot hem: Waarmede? 22 En hij zeide:
Ik zal uitgaan, en een leugengeest zijn in den mond van
al zijn profeten. En Hij zeide: Gij zult overreden, en zult
het ook vermogen; ga uit en doe alzo. 23 Nu dan, zie, de
HEERE heeft een leugengeest in den mond van al deze
uw profeten gegeven; en de HEERE heeft kwaad over u
gesproken. 24 Toen trad Zedekia, de zoon van Kenaana,
toe, en sloeg Micha op het kinnebakken; en hij zeide: Door
wat weg is de geest des HEEREN van mij doorgegaan,
om u aan te spreken? 25 En Micha zeide: Zie, gij zult het
zien, op dienzelfden dag, als gij zult gaan van kamer in
kamer, om u te versteken. 26 De koning van Israel nu
zeide: Neem Micha, en breng hem weder tot Amon, den
overste der stad, en tot Joas, den zoon des konings; 27
En gij zult zeggen: Zo zegt de koning: Zet dezen in het
gevangenhuis, en spijst hem met brood der bedruktheid,

en met water der bedruktheid, totdat ik met vrede weder
kom. 28 En Micha zeide: Indien gij enigszins met vrede
wederkomt, zo heeft de HEERE door mij niet gesproken!
Verder zeide hij: Hoort, gij volken altegaar! 29 Alzo toog
de koning van Israel en Josafat, de koning van Juda, op
naar Ramoth in Gilead. 30 En de koning van Israel zeide
tot Josafat: Als ik mij versteld heb, zal ik in den strijd
komen; maar gij, trek uw klederen aan. Alzo verstelde
zich de koning van Israel, en kwam in den strijd. 31 De
koning nu van Syrie had geboden aan de oversten der
wagenen, van welke hij twee en dertig had, zeggende: Gij
zult noch kleinen noch groten bestrijden, maar den koning
van Israel alleen. 32 Het geschiedde dan, als de oversten
der wagenen Josafat zagen, dat zij zeiden: Gewisselijk, die
is de koning van Israel, en zij keerden zich naar hem, om
te strijden; maar Josafat riep uit. 33 En het geschiedde, als
de oversten der wagenen zagen, dat hij de koning van
Israel niet was, dat zij zich van achter hem afkeerden. 34
Toen spande een man den boog in zijn eenvoudigheid, en
schoot den koning van Israel tussen de gespen en tussen
het pantsier. Toen zeide hij tot zijn voerman: Keer uw hand,
en voer mij uit het leger, want ik ben zeer verwond. 35 En
de strijd nam op denzelven dag toe, en de koning werd
met den wagen staande gehouden tegenover de Syriers;
maar hij stierf des avonds, en het bloed der wonde vloeide
in den bak des wagens. 36 En er ging een uitroeping
door het heirleger, als de zon onderging, zeggende: Een
ieder kere naar zijn stad, en een ieder naar zijn land! 37
Alzo stierf de koning, en werd naar Samaria gebracht;
en zij begroeven den koning te Samaria. 38 Als men nu
den wagen in den vijver van Samaria spoelde, lekten de
honden zijn bloed, waar de hoeren wiesen, naar het woord
des HEEREN, dat Hij gesproken had. 39 Het overige nu
der geschiedenissen van Achab, en al wat hij gedaan
heeft, en het elpenbenen huis, dat hij gebouwd heeft, en al
de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet geschreven
in het boek der kronieken der koningen van Israel? 40
Alzo ontsliep Achab met zijn vaderen; en zijn zoon Ahazia
werd koning in zijn plaats. 41 Josafat nu, de zoon van
Asa, werd koning over Juda, in het vierde jaar van Achab,
den koning van Israel. 42 Josafat was vijf en dertig jaren
oud, als hij koning werd, en regeerde vijf en twintig jaren
te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Azuba, de
dochter van Silchi. 43 En hij wandelde in al den weg van
zijn vader Asa; hij week niet daarvan, doende dat recht
was in de ogen des HEEREN. Evenwel werden de hoogten
niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de
hoogten. 44 En Josafat maakte vrede met den koning
van Israel. 45 Het overige nu der geschiedenissen van
Josafat, en zijn macht, die hij bewezen heeft, en hoe hij
geoorloogd heeft, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? 46 Ook deed hij uit het
land weg de overige schandjongens, die in de dagen van
zijn vader Asa overgebleven waren. 47 Toen was er geen
koning in Edom, maar een stadhouder des konings. 48
En Josafat maakte schepen van Tharsis, om naar Ofir
te gaan om goud; maar zij gingen niet, want de schepen
werden gebroken te Ezeon-Geber. 49 Toen zeide Ahazia,
de zoon van Achab, tot Josafat: Laat mijn knechten met
uw knechten op de schepen varen; maar Josafat wilde
niet. 50 En Josafat ontsliep met zijn vaderen, en werd bij
zijn vaderen begraven in de stad van zijn vader David; en
zijn zoon Joram werd koning in zijn plaats. 51 Ahazia, de
zoon van Achab, werd koning over Israel te Samaria, in
het zeventiende jaar van Josafat, den koning van Juda, en
regeerde twee jaren over Israel. 52 En hij deed dat kwaad
was in de ogen des HEEREN; want hij wandelde in den
weg van zijn vader, en in den weg van zijn moeder, en in
den weg van Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel
zondigen deed. 53 En hij diende Baal, en boog zich voor
hem, en vertoornde den HEERE, den God Israels, naar
alles, wat zijn vader gedaan had.

2 Koningen

1 En Moab viel van Israel af, na Achabs dood. **2** En
Ahazia viel door een tralie in zijn opperzaal, die te
Samaria was, en werd krank. En hij zond boden, en zeide
tot hen: Gaat heen, vraagt Baal-Zebub, den god van Ekron,
of ik van deze krankheid genezen zal. **3** Maar de Engel
des HEEREN sprak tot Elia, den Thisbiet: Maak u op, ga
op, den boden des konings van Samaria tegemoet, en
spreek tot hen: Is het, omdat er geen God in Israel is, dat
gijlieden heengaat, om Baal-Zebub, den god van Ekron, te
vragen? **4** Daarom nu zegt de HEERE alzo: Gij zult niet
afkomen van dat bed, waarop gij geklommen zijt, maar gij
zult den dood sterven. En Elia ging weg. **5** Zo kwamen de
boden weder tot hem; en hij zeide tot hen: Wat is dit, dat gij
wederkomt? **6** En zij zeiden tot hem: Een man kwam op,
ons tegemoet, en zeide tot ons: Gaat heen, keert weder tot
den koning die u gezonden heeft, en spreekt tot hem: Zo
zegt de HEERE: Is het, omdat er geen God in Israel is, dat
gij zendt, om Baal-Zebub, den god van Ekron, te vragen?
Daarom zult gij van dat bed, waarop gij geklommen zijt,
niet afkomen, maar gij zult den dood sterven. **7** En hij
sprak tot hen: Hoedanig was de gestalte des mans, die u
tegemoet opgekomen is, en deze woorden tot u gesproken
heeft? **8** En zij zeiden tot hem: Hij was een man met een
harig kleed, en met een lederen gordel gegord om zijn
lenden. Toen zeide hij: Het is Elia, de Thisbiet. **9** En hij
zond tot hem een hoofdman van vijftig met zijn vijftigen.
En als hij tot hem opkwam (want ziet, hij zat op de hoogte
eens bergs), zo sprak hij tot hem: Gij man Gods! de koning
zegt: Kom af. **10** Maar Elia antwoordde en sprak tot den
hoofdman van vijftigen: Indien ik dan een man Gods ben,
zo dale vuur van den hemel, en vertere u en uw vijftigen.
Toen daalde vuur van den hemel, en verteerde hem en
zijn vijftigen. **11** En hij zond wederom tot hem een anderen
hoofdman van vijftig met zijn vijftigen. Deze antwoordde en
sprak tot hem: Gij, man Gods! zo zegt de koning: Kom
haastelijk af. **12** En Elia antwoordde en sprak tot hem: Ben
ik een man Gods, zo dale vuur van den hemel, en vertere
u en uw vijftigen. Toen daalde vuur Gods van den hemel
en verteerde hem en zijn vijftigen. **13** En wederom zond hij
een hoofdman van de derde vijftigen met zijn vijftigen.
Zo ging de derde hoofdman van vijftigen op, en kwam en
boog zich op zijn knieen, voor Elia, en smeekte hem, en
sprak tot hem: Gij, man Gods, laat toch mijn ziel en de
ziel van uw knechten, van deze vijftigen, dierbaar zijn in
uw ogen! **14** Zie, het vuur is van den hemel gedaald, en
heeft die twee eerste hoofdmannen van vijftigen met hun
vijftigen verteerd; maar nu, laat mijn ziel dierbaar zijn in uw
ogen! **15** Toen sprak de Engel des HEEREN tot Elia: Ga af
met hem; vrees niet voor zijn aangezicht. En hij stond op,
en ging met hem af tot den koning. **16** En hij sprak tot hem:
Zo zegt de HEERE: Daarom, dat gij boden gezonden hebt,
om Baal-Zebub, den god van Ekron, te vragen (is het,
omdat er geen God in Israel is, om Zijn woord te vragen?);
daarom, van dat bed, waarop gij geklommen zijt, zult gij
niet afkomen, maar gij zult den dood sterven. **17** Alzo stierf
hij, naar het woord des HEEREN, dat Elia gesproken had;
en Joram werd koning in zijn plaats, in het tweede jaar
van Joram, den zoon van Josafat, den koning van Juda;
want hij had geen zoon. **18** Het overige nu der zaken van
Ahazia, die hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Israel?

2 Het geschiedde nu, als de HEERE Elia met een
onweder ten hemel opnemen zou, dat Elia met Elisa
ging van Gilgal. **2** En Elia zeide tot Elisa: Blijf toch hier,
want de HEERE heeft mij naar Beth-El gezonden. Maar
Elisa zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel
leeft ik zal u niet verlaten! Alzo gingen zij af naar Beth-
El. **3** Toen gingen de zonen der profeten, die te Beth-El
waren, tot Elisa uit, en zeiden tot hem: Weet gij, dat de
HEERE heden uw heer van uw hoofd wegnemen zal? En
hij zeide: Ik weet het ook wel, zwijgt gij stil. **4** En Elia zeide
tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de HEERE heeft mij
naar Jericho gezonden. Maar hij zeide: Zo waarachtig als
de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten!
Alzo kwamen zij te Jericho. **5** Toen traden de zonen der
profeten, die te Jericho waren, naar Elisa toe, en zeiden
tot hem: Weet gij, dat de HEERE heden uw heer van uw
hoofd wegnemen zal? En hij zeide: Ik weet het ook wel,
zwijgt gij stil. **6** En Elia zeide tot hem: Blijf toch hier, want
de HEERE heeft mij naar de Jordaan gezonden. Maar hij
zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft,
ik zal u niet verlaten! En zij beiden gingen henen. **7** En
vijftig mannen van de zonen der profeten gingen henen,
en stonden tegenover van verre; en die beiden stonden
aan de Jordaan. **8** Toen nam Elia zijn mantel, en wond
hem samen, en sloeg het water, en het werd herwaarts en
derwaarts verdeeld; en zij beiden gingen er door op het
droge. **9** Het geschiedde nu, als zij overgekomen waren,
dat Elia zeide tot Elisa: Begeer wat ik u doen zal, eer ik van
bij u weggenomen worde. En Elisa zeide: Dat toch twee
delen van uw geest op mij zijn! **10** En hij zeide: Gij hebt
een harde zaak begeerd; indien gij mij zult zien, als ik van
bij u weggenomen worde, het zal u alzo geschieden; doch
zo niet, het zal niet geschieden. **11** En het gebeurde, als
zij voortgingen, gaande en sprekende, ziet, zo was er een
vurige wagen met vurige paarden, die tussen hen beiden
scheiding maakten. Alzo voer Elia met een onweder ten
hemel. **12** En Elisa zag het, en hij riep: Mijn vader, mijn
vader, wagen Israels en zijn ruiteren! En hij zag hem niet
meer; en hij vatte zijn klederen en scheurde ze in twee
stukken. **13** Hij hief ook Elia's mantel op, die van hem
afgevallen was, en keerde weder, en stond aan den oever
van de Jordaan. **14** En hij nam den mantel van Elia, die
van hem afgevallen was, en sloeg het water, en zeide:
Waar is de HEERE, de God van Elia? Ja, Dezelve? En
hij sloeg het water, en het werd herwaarts en derwaarts
verdeeld, en Elisa ging er door. **15** Als nu de kinderen der
profeten, die tegenover te Jericho waren, hem zagen, zo
zeiden zij: De geest van Elia rust op Elisa; en zij kwamen
hem tegemoet, en bogen zich voor hem neder ter aarde.

16 En zij zeiden tot hem: Zie nu, er zijn bij uw knechten
vijftig dappere mannen; laat hen toch heengaan, en uw
heer zoeken, of niet misschien de Geest des HEEREN
hem opgenomen, en op een der bergen, of in een der
dalen hem geworpen heeft. Doch hij zeide: Zendt niet.
17 Maar zij hielden bij hem aan tot schamens toe; en
hij zeide: Zendt. En zij zonden vijftig mannen, die drie
dagen zochten, doch hem niet vonden. 18 Toen kwamen
zij weder tot hem, daar hij te Jericho gebleven was; en hij
zeide tot hen: Heb ik tot ulieden niet gezegd: Gaat niet?
19 En de mannen der stad zeiden tot Elisa: Zie toch, de
woning dezer stad is goed, gelijk als mijn heer ziet; maar
het water is kwaad, en het land onvruchtbaar. 20 En hij
zeide: Brengt mij een nieuwe schaal, en legt er zout in.
En zij brachten ze tot hem. 21 Toen ging hij uit tot de
waterwel, en wierp het zout daarin, en zeide: Zo zegt de
HEERE: Ik heb dit water gezond gemaakt, er zal geen
dood noch onvruchtbaarheid meer van worden. 22 Alzo
werd dat water gezond, tot op dezen dag, naar het woord
van Elisa, dat hij gesproken had. 23 En hij ging van daar
op naar Beth-El. Als hij nu den weg opging, zo kwamen
kleine jongens uit de stad; die bespotten hem, en zeiden
tot hem: Kaalkop, ga op, kaalkop, ga op! 24 En hij keerde
zich achterom, en hij zag ze, en vloekte hen, in den Naam
des HEEREN. Toen kwamen twee beren uit het woud, en
verscheurden van dezelve twee en veertig kinderen. 25
En hij ging van daar naar den berg Karmel; en van daar
keerde hij weder naar Samaria.

3 Joram nu, de zoon van Achab, werd koning over Israel
te Samaria, in het achttiende jaar van Josafat, den
koning van Juda, en hij regeerde twaalf jaren. 2 En hij
deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, doch niet
gelijk zijn vader en gelijk zijn moeder; want hij deed dag
opgerichte beeld van Baal weg, hetwelk zijn vader gemaakt
had. 3 Evenwel hing hij de zonden van Jerobeam, den
zoon van Nebat, aan, die Israel deed zondigen; hij week
daarvan niet af. 4 Mesa nu, de koning der Moabieten, was
een veehandelaar, en bracht op aan den koning van Israel
honderd duizend lammeren, en honderd duizend rammen
met de wol. 5 Maar het geschiedde, als Achab gestorven
was, dat de koning der Moabieten van den koning van
Israel afviel. 6 Zo toog de koning Joram ter zelfder tijd uit
Samaria, en monsterde gans Israel. 7 En hij ging heen,
en zond tot Josafat, den koning van Juda, zeggende: De
koning der Moabieten is van mij afgevallen, zult gij met mij
trekken in den oorlog tegen de Moabieten? En hij zeide: Ik
zal opkomen; zo zal ik zijn, gelijk gij zijt, zo mijn volk als
uw volk, zo mijn paarden als uw paarden. 8 En hij zeide:
Door welken weg zullen wij optrekken? Hij dan zeide:
Door den weg der woestijn van Edom. 9 Alzo toog de
koning van Israel heen, en de koning van Juda, en de
koning van Edom; en als zij zeven dagreizen omgetogen
waren, zo had het leger en het vee, dat hen navolgde,
geen water. 10 Toen zeide de koning van Israel: Ach, dat
de HEERE deze drie koningen geroepen heeft, om die in
der Moabieten hand te geven! 11 En Josafat zeide: Is hier
geen profeet des HEEREN, dat wij door hem den HEERE
mochten vragen? Toen antwoordde een van de knechten
des konings van Israel, en zeide: Hier is Elisa, de zoon
van Safat, die water op Elia's handen goot. 12 En Josafat
zeide: Des HEEREN woord is bij hem. Zo togen tot hem af
de koning van Israel, en Josafat, en de koning van Edom.
13 Maar Elisa zeide tot den koning van Israel: Wat heb ik
met u te doen? Ga heen tot de profeten uws vaders, en tot
de profeten uwer moeder. Doch de koning van Israel zeide
tot hem: Neen, want de HEERE heeft deze drie koningen
geroepen, om die in der Moabieten hand te geven. 14 En
Elisa zeide: Zo waarachtig als de HEERE der heirscharen
leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, zo ik niet het aangezicht
van Josafat, den koning van Juda, opnam, ik zou u niet
aanschouwen, noch u aanzien! 15 Nu dan, brengt mij
een speelman. En het geschiedde, als de speelman op
de snaren speelde, dat de hand des HEEREN op hem
kwam. 16 En hij zeide: Zo zegt de HEERE: Maakt in dit
dal vele grachten. 17 Want zo zegt de HEERE: Gijlieden
zult geen wind zien, en gij zult geen regen zien; nochtans
zal dit dal met water vervuld worden, zodat gij zult drinken,
gij en uw vee, en uw beesten. 18 Daartoe is dat slecht
in de ogen des HEEREN, Hij zal ook de Moabieten in
ulieder hand geven. 19 En gij zult alle vaste steden, en
alle uitgelezene steden slaan, en zult alle goede bomen
vellen, en zult alle waterfonteinen stoppen; en alle goede
stukken lands zult gij met stenen verderven. 20 En het
geschiedde des morgens, als men het spijsoffer offert,
dat er, ziet, water door den weg van Edom kwam, en het
land met water vervuld werd. 21 Toen nu al de Moabieten
hoorden, dat koningen opgetogen waren, om tegen hen te
strijden, zo werden zij samen geroepen, van al degenen af,
die den gordel aangordden en daarboven, en zij stonden
aan de landpale. 22 En toen zij zich des morgens vroeg
opmaakten, en de zon over dat water oprees, zagen de
Moabieten dat water tegenover rood, gelijk bloed. 23 En
zij zeiden: Dit is bloed; de koningen hebben voorzeker
zich met het zwaard verdorven, en hebben de een de
ander verslagen; nu dan aan den buit, gij Moabieten! 24
Maar als zij aan het leger van Israel kwamen, maakten
zich de Israelieten op, en sloegen de Moabieten; en zij
vloden van hun aangezicht; ja, zij kwamen in het land,
slaande ook de Moabieten. 25 De steden nu braken zij
af, en een iegelijk wierp zijn steen op alle goede stukken
lands, en zij vulden ze, en stopten alle waterfonteinen, en
velden alle goede bomen, totdat zij in Kir-hareseth alleen
de stenen daarvan lieten overblijven; en de slingeraars
omsingelden en sloegen hen. 26 Doch als de koning der
Moabieten zag, dat hem de strijd te sterk was, nam hij
tot zich zevenhonderd mannen, die het zwaard uittogen,
om door te breken tegen den koning van Edom; maar
zij konden niet. 27 Toen nam hij zijn eerstgeboren zoon,
die in zijn plaats koning zou worden, en offerde hem ten
brandoffer op den muur. Daaruit werd een zeer grote toorn
in Israel; daarom trokken zij van hem af, en keerden weder
in hun land.

4 Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen der profeten
riep tot Elisa, zeggende: Uw knecht, mijn man, is
gestorven, en gij weet, dat uw knecht den HEERE was
vrezende; nu is de schuldheer gekomen, om mijn beide
kinderen voor zich tot knechten te nemen. **2** En Elisa zeide
tot haar: Wat zal ik u doen? Geef mij te kennen, wat gij in
het huis hebt. En zij zeide: Uw dienstmaagd heeft niet met
al in het huis, dan een kruik met olie. **3** Toen zeide hij:
Ga, eis voor u vaten van buiten, van al uw naburen ledige
vaten; maak er niet weinig te hebben. **4** Kom dan in, en
sluit de deur voor u en voor uw zonen toe; daarna giet
in al die vaten, en zet weg, dat vol is. **5** Zo ging zij van
hem, en sloot de deur voor zich en voor haar zonen toe;
die brachten haar de vaten toe, en zij goot in. **6** En het
geschiedde, als die vaten vol waren, dat zij tot haar zoon
zeide: Breng mij nog een vat aan; maar hij zeide tot haar:
Er is geen vat meer. En de olie stond stil. **7** Toen kwam
zij, en gaf het den man Gods te kennen; en hij zeide: Ga
heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldheer; gij dan
met uw zonen, leef bij het overige. **8** Het geschiedde ook
op een dag, als Elisa naar Sunem doortrok, dat aldaar
een grote vrouw was, dewelke hem aanhield om brood
te eten. Voorts geschiedde het, zo dikwijls hij doortrok,
week hij daarin, om brood te eten. **9** En zij zeide tot haar
man: Zie nu, ik heb gemerkt, dat deze man Gods heilig is,
die bij ons altoos doortrekt. **10** Laat ons toch een kleine
opperkamer van een wand maken, en laat ons daar voor
hem zetten een bed, en tafel, en stoel, en kandelaar; zo
zal het geschieden, wanneer hij tot ons komt, dat hij daar
inwijke. **11** En het geschiedde op een dag, dat hij daar
kwam; en hij week in die opperkamer, en legde zich daar
neder. **12** Toen zeide hij tot zijn jongen Gehazi: Roep deze
Sunamietische. En als hij ze geroepen had, stond zij voor
zijn aangezicht. **13** (Want hij had hem gezegd: Zeg nu tot
haar: Zie, gij zijt zorgvuldig voor ons geweest, met al deze
zorgvuldigheid; wat is er voor u te doen? Is er iets om voor
u te spreken tot den koning, of tot den krijgsoverste? En
zij had gezegd: Ik woon in het midden mijns volks. **14**
Toen had hij gezegd: Wat is er dan voor haar te doen? En
Gehazi had gezegd: Zij heeft toch geen zoon, en haar man
is oud. **15** Daarom had hij gezegd: Roep haar. En als hij
ze geroepen had, stond zij in de deur.) **16** En hij zeide: Op
dezen gezetten tijd, omtrent dezen tijd des levens zult gij
een zoon omhelzen. En zij zeide: Neen, mijn heer, gij, man
Gods, lieg tegen uw dienstmaagd niet. **17** En de vrouw
werd zwanger, en baarde een zoon op dien gezette tijd,
omtrent den tijd des levens, dien Elisa tot haar gesproken
had. **18** Toen nu het kind groot werd, geschiedde het op
een dag, dat het uitging tot zijn vader, tot de maaiers. **19**
En het zeide tot zijn vader: Mijn hoofd, mijn hoofd! Hij dan
zeide tot een jongen: Draag hem tot zijn moeder. **20** En hij
droeg hem, en bracht hem tot zijn moeder. En hij zat op
haar knieen tot aan den middag toe; toen stierf hij. **21** En
zij ging op, en legde hem op het bed van den man Gods;
daarna sloot zij voor hem toe, en ging uit. **22** En zij riep om
haar man, en zeide: Zend mij toch een van de jongens, en
een van de ezelinnen, dat ik tot den man Gods lope, en
wederkomen. **23** En hij zeide: Waarom gaat gij heden tot
hem? Het is geen nieuwe maan, noch sabbat. En zij zeide:
Het zal wel zijn. **24** Toen zadelde zij de ezelin, en zeide
tot haar jongen: Drijf, en ga voort; houd mij niet op voort
te rijden, tenzij dan dat ik het u zegge. **25** Alzo toog zij
heen, en kwam tot den man Gods, tot den berg Karmel.
En het geschiedde, als de man Gods haar van tegenover
zag, dat hij tot Gehazi, zijn jongen zeide: Zie, daar is de
Sunamietische. **26** Nu loop toch haar tegemoet, en zeg
tot haar: Is het wel met u? Is het wel met uw man? Is
het wel met uw kind? En zij zeide: Het is wel. **27** Toen
zij nu tot den man Gods op den berg kwam, vatte zij zijn
voeten. Maar Gehazi trad toe, om haar af te stoten. Doch
de man Gods zeide: Laat ze geworden; want haar ziel is in
haar bitterlijk bedroefd, en de HEERE heeft het voor mij
verborgen, en mij niet verkondigd. **28** En zij zeide: Heb ik
een zoon van mijn heer begeerd? Zeide ik niet: Bedrieg
mij niet? **29** En hij zeide tot Gehazi: Gord uw lenden, en
neem mijn staf in uw hand, en ga henen; zo gij iemand
vindt, groet hem niet; en zo u iemand groet, antwoord hem
niet; en leg mijn staf op het aangezicht van den jongen. **30**
Doch de moeder van den jongen zeide: Zo waarachtig als
de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten! Hij
stond dan op, en volgde haar na. **31** Gehazi nu was voor
hun aangezicht doorgegaan; en hij legde den staf op het
aangezicht van den jongen; doch er was geen stem, noch
opmerking. Zo keerde hij weder hem tegemoet, en bracht
hem boodschap, zeggende: De jongen is niet ontwaakt.
32 En toen Elisa in het huis kwam, ziet, zo was de jongen
dood, zijnde gelegd op zijn bed. **33** Zo ging hij in, en sloot
de deur voor hen beiden toe, en bad tot den HEERE.
34 En hij klom op, en legde zich neder op het kind, en
leggende zijn mond op deszelfs mond, en zijn ogen op zijn
ogen, en zijn handen op zijn handen, breidde zich over
hem uit. En het vlees des kinds werd warm. **35** Daarna
kwam hij weder, en wandelde in het huis eens herwaarts,
en eens derwaarts, en klom weder op, en breidde zich
over hem uit; en de jongen niesde tot zevenmaal toe;
daarna deed de jongen zijn ogen open. **36** En hij riep
Gehazi, en zeide: Roep deze Sunamietische. En hij riep
ze, en zij kwam tot hem; en hij zeide: Neem uw zoon op.
37 Zo kwam zij, en viel voor zijn voeten, en boog zich ter
aarde, en zij nam haar zoon op, en ging uit. **38** Als nu
Elisa weder te Gilgal kwam, zo was er honger in dat land,
en de zonen der profeten zaten voor zijn aangezicht; en hij
zeide tot zijn jongen: Zet den groten pot aan, en zied moes
voor de zonen der profeten. **39** Toen ging er een uit in het
veld, om moeskruiden te lezen, en hij vond een wilden
wijnstok, en las daarvan, zijn kleed vol wilde kolokwinten,
en kwam, en sneed ze in den moespot; want zij kenden ze
niet. **40** Daarna schepten zij voor de mannen op om te
eten; en het geschiedde, als zij aten van dat moes, dat zij
riepen en zeiden: Man Gods, de dood is in den pot! En zij
konden het niet eten. **41** Maar hij zeide: Brengt dan meel;
en hij wierp het in den pot; en hij zeide: Schep voor het

volk op, dat zij eten. Toen was er niets kwaads in den pot.
42 En er kwam een man van Baal-Salisa, en bracht den
man Gods broden der eerstelingen, twintig gerstebroden,
en groene aren in haar hulzen; en hij zeide: Geef aan het
volk, dat zij eten. 43 Doch zijn dienaar zeide: Wat zou ik
dat aan honderd mannen voorzetten? En hij zeide: Geef
aan het volk, dat zij eten; want alzo zegt de HEERE: Men
zal eten en overhouden. 44 Zo zette hij het hun voor, en zij
aten, en zij hielden over, naar het woord des HEEREN.

5 Naaman nu, de krijgsoverste van den koning van Syrie,
was een groot man voor het aangezicht zijns heren,
en van hoog aanzien; want door hem had de HEERE
den Syriers verlossing gegeven; zo was deze man een
strijdbaar held, doch melaats. 2 En er waren benden uit
Syrie getogen, en hadden een kleine jonge dochter uit
het land van Israel gevankelijk gebracht, die in den dienst
der huisvrouw van Naaman was. 3 Deze zeide tot haar
vrouw: Och, of mijn heer ware voor het aangezicht van
den profeet, die te Samaria is, dan zou hij hem van zijn
melaatsheid ontledigen. 4 Toen ging hij in en gaf het
zijn heer te kennen, zeggende: Zo en zo heeft de jonge
dochter gesproken, die uit het land van Israel is. 5 Toen
zeide de koning van Syrie: Ga heen, kom, en ik zal een
brief aan den koning van Israel zenden. En hij ging heen,
en nam in zijn hand tien talenten zilvers, en zes duizend
sikkelen gouds, en tien wisselklederen. 6 En hij bracht den
brief tot den koning van Israel, zeggende: Zo wanneer nu
deze brief tot u zal gekomen zijn, zie, ik heb mijn knecht
Naaman tot u gezonden, dat gij hem ontledigt van zijn
melaatsheid. 7 En het geschiedde, als de koning van Israel
den brief gelezen had, dat hij zijn klederen scheurde, en
zeide: Ben ik dan God, om te doden en levend te maken,
dat deze tot mij zendt, om een man van zijn melaatsheid
te ontledigen? Want voorwaar, merkt toch, en ziet, dat hij
oorzaak tegen mij zoekt. 8 Maar het geschiedde, als Elisa,
de man Gods, gehoord had, dat de koning van Israel zijn
klederen gescheurd had, dat hij tot den koning zond, om te
zeggen: Waarom hebt gij uw klederen gescheurd? Laat
hem nu tot mij komen, zo zal hij weten, dat er een profeet
in Israel is. 9 Alzo kwam Naaman met zijn paarden en
met zijn wagen, en stond voor de deur van het huis van
Elisa. 10 Toen zond Elisa tot hem een bode, zeggende:
Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees
zal u wederkomen, en gij zult rein zijn. 11 Maar Naaman
werd zeer toornig, en toog weg, en zeide: Zie, ik zeide
bij mijzelven: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den
Naam des HEEREN, Zijns Gods, aanroepen, en zijn hand
over de plaats strijken, en den melaatse ontledigen. 12 Zijn
niet Abana en Farpar, de rivieren van Damaskus, beter
dan alle wateren van Israel; zou ik mij in die niet kunnen
wassen en rein worden? Zo wendde hij zich, en toog weg
met grimmigheid. 13 Toen traden zijn knechten toe, en
spraken tot hem, en zeiden: Mijn vader, zo die profeet tot u
een grote zaak gesproken had, zoudt gij ze niet gedaan
hebben? Hoeveel te meer, naardien hij tot u gezegd heeft:
Was u, en gij zult rein zijn? 14 Zo klom hij af, en doopte
zich in de Jordaan zevenmaal, naar het woord van den
man Gods; en zijn vlees kwam weder, gelijk het vlees
van een kleinen jongen; en hij werd rein. 15 Toen keerde
hij weder tot den man Gods, hij en zijn ganse heir, en
kwam, en stond voor zijn aangezicht en zeide: Zie, nu
weet ik, dat er geen God is op de ganse aarde, dan in
Israel! Nu dan, neem toch een zegen van uw knecht. 16
Maar hij zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, voor
Wiens aangezicht ik sta, indien ik het neme! En hij hield bij
hem aan, opdat hij het nam, doch hij weigerde het. 17
En Naaman zeide: Zo niet; laat toch uw knecht gegeven
worden een last aarde van een juk muildieren; want uw
knecht zal niet meer brandoffer of slachtoffer aan andere
goden doen, maar den HEERE. 18 In deze zaak vergeve
de HEERE uw knecht: wanneer mijn heer in het huis van
Rimmon zal gaan, om zich daar neder te buigen, en hij op
mijn hand leunen zal en ik mij in het huis van Rimmon
nederbuigen zal; als ik mij alzo nederbuigen zal in het huis
van Rimmon, de HEERE vergeve toch uw knecht in deze
zaak. 19 En hij zeide tot hem: Ga in vrede. En hij ging van
hem een kleine streek lands. 20 Gehazi nu, de jongen van
Elisa, den man Gods, zeide: Zie, mijn heer heeft Naaman,
dien Syrier belet, dat men uit zijn hand niet genomen heeft,
wat hij gebracht had; maar zo waarachtig als de HEERE
leeft, ik zal hem nalopen, en zal wat van hem nemen! 21
Zo volgde Gehazi Naaman achterna. En toen Naaman
zag, dat hij hem naliep, viel hij van den wagen af, hem
tegemoet, en hij zeide: Is het wel? 22 En hij zeide: Het
is wel; mijn heer heeft mij gezonden, om te zeggen: Zie,
nu straks zijn tot mij twee jongelingen uit de zonen der
profeten, van het gebergte van Efraim gekomen; geef hun
toch een talent zilvers en twee wisselklederen. 23 En
Naaman zeide: Belieft het u, neem twee talenten. En hij
hield aan bij hem, en bond twee talenten zilvers in twee
buidels, met twee wisselklederen, en hij legde ze op twee
van zijn jongens, die ze voor zijn aangezicht droegen. 24
Als hij nu op de hoogte kwam, nam hij ze van hun hand,
en bestelde ze in een huis; en hij liet de mannen gaan,
en zij togen heen. 25 Daarna kwam hij in, en stond voor
zijn heer. En Elisa zeide tot hem: Van waar, Gehazi? En
hij zeide: Uw knecht is noch herwaarts noch derwaarts
gegaan. 26 Maar hij zeide tot hem: Ging niet mijn hart
mede, als die man zich omkeerde van op zijn wagen u
tegemoet? Was het tijd, om dat zilver te nemen, en om
klederen te nemen, en olijfbomen, en wijngaarden, en
schapen, en runderen, en knechten, en dienstmaagden?
27 Daarom zal u de melaatsheid van Naaman aankleven,
en uw zaad in eeuwigheid! Toen ging hij uit van voor zijn
aangezicht, melaats, wit als de sneeuw.

6 En de kinderen der profeten zeiden tot Elisa: Zie nu,
de plaats, waar wij wonen voor uw aangezicht, is voor
ons te eng. 2 Laat ons toch tot aan de Jordaan gaan,
en elk van daar een timmerhout halen, dat wij ons daar
een plaats maken, om er te wonen. En hij zeide: Gaat
heen. 3 En er zeide een: Het believe u toch te gaan

met uw knechten. En hij zeide: Ik zal gaan. **4** Zo ging
hij met hen. Als zij nu aan de Jordaan gekomen waren,
hieuwen zij hout af. **5** En het geschiedde, als een het
timmerhout velde, dat het ijzer in het water viel; en hij riep,
en zeide: Ach, mijn heer, want het was geleend. **6** En
de man Gods zeide: Waar is het gevallen? En toen hij
hem de plaats gewezen had, sneed hij een hout af, en
wierp het daarhenen, en deed het ijzer boven zwemmen.
7 En hij zeide: Neem het tot u op. Toen stak hij zijn hand
uit, en nam het, **8** En de koning van Syrie voerde krijg
tegen Israel, en beraadslaagde zich met zijn knechten,
zeggende: Mijn legering zal zijn in de plaats van zulk een.
9 Maar de man Gods zond henen tot den koning van
Israel, zeggende: Wacht u, dat gij door die plaats niet trekt,
want de Syriers zijn daarhenen afgekomen. **10** Daarom
zond de koning van Israel henen aan die plaats, waarvan
hem de man Gods gezegd en hem gewaarschuwd had,
en wachtte zich aldaar, niet eenmaal, noch tweemaal.
11 Toen werd het hart des konings van Syrie onstuimig
over dezen handel; en hij riep zijn knechten, en zeide tot
hen: Zult gij mij dan niet te kennen geven, wie van de
onzen zij voor den koning van Israel? **12** En een van zijn
knechten zeide: Neen, mijn heer koning! Maar Elisa, de
profeet, die in Israel is, geeft den koning van Israel te
kennen de woorden, die gij in uw binnenste slaapkamer
spreekt. **13** En hij zeide: Gaat heen, en ziet, waar hij is,
dat ik zende en hem halen late. En hem werd te kennen
gegeven, zeggende: Zie, hij is te Dothan. **14** Toen zond
hij daarhenen paarden, en wagenen, en een zwaar heir;
welke des nachts kwamen, en omsingelden de stad. **15** En
de dienaar van den man Gods stond zeer vroeg op, en
ging uit; en ziet, een heir omringde de stad met paarden en
wagenen. Toen zeide zijn jongen tot hem: Ach, mijn heer,
hoe zullen wij doen. **16** En hij zeide: Vrees niet; want die
bij ons zijn, zijn meer, dan die bij hen zijn. **17** En Elisa bad,
en zeide: HEERE, open toch zijn ogen, dat hij zie! En de
HEERE opende de ogen van den jongen, dat hij zag; en
ziet, de berg was vol vurige paarden en wagenen rondom
Elisa. **18** Als zij nu tot hem afkwamen, bad Elisa tot den
HEERE, en zeide: Sla toch dit volk met verblindheden.
En Hij sloeg hen met verblindheden, naar het woord van
Elisa. **19** Toen zeide Elisa tot hen: Dit is de weg niet, en dit
is de stad niet; volgt mij na, en ik zal u leiden tot den man,
dien gij zoekt; en hij leidde hen naar Samaria. **20** En het
geschiedde, als zij te Samaria gekomen waren, dat Elisa
zeide: HEERE, open de ogen van dezen, dat zij zien! En
de HEERE opende hun ogen, dat zij zagen; en ziet, zij
waren in het midden van Samaria. **21** En de koning van
Israel zeide tot Elisa, als hij hen zag: Zal ik hen slaan? Zal
ik hen slaan, mijn vader? **22** Doch hij zeide: Gij zult hen
niet slaan; zoudt gij ook slaan, die gij met uw zwaard en
met uw boog gevangen hadt? Zet hun brood en water voor,
dat zij eten en drinken, en tot hun heer trekken. **23** En hij
bereidde hun een groten maaltijd, dat zij aten en dronken;
daarna liet hij hen gaan, en zij trokken tot hun heer. Zo
kwamen de benden der Syriers niet meer in het land van
Israel. **24** En het geschiedde daarna, dat Benhadad, de
koning van Syrie, zijn gehele leger verzamelde, en optoog,
en Samaria belegerde. **25** En er werd grote honger in
Samaria; want ziet, zij belegerden ze, totdat een ezelskop
voor tachtig zilverlingen was verkocht, en een vierendeel
van een kab duivenmest voor vijf zilverlingen. **26** En het
geschiedde, als de koning op den muur voorbijging, dat
een vrouw tot hem riep, zeggende: Help mij, heer koning!
27 En hij zeide: De HEERE helpt u niet; waarvan zou ik u
helpen? Van den dorsvloer of van den wijnpers? **28** Verder
zeide de koning tot haar: Wat is u? En zij zeide: Deze
vrouw heeft tot mij gezegd: Geef uw zoon, dat wij hem
heden eten, en morgen zullen wij mijn zoon eten. **29** Zo
hebben wij mijn zoon gezoden, en hebben hem gegeten;
maar als ik des anderen daags tot haar zeide: Geef uw
zoon, dat wij hem eten, zo heeft zij haar zoon verstoken.
30 En het geschiedde, als de koning de woorden dezer
vrouw gehoord had, dat hij zijn klederen scheurde, alzo hij
op den muur voortging; en het volk zag, dat, ziet, een zak
van binnen over zijn vlees was. **31** En hij zeide: Zo doe mij
God, en doe zo daartoe, indien het hoofd van Elisa, den
zoon van Safat, heden op hem zal blijven staan! **32** (Elisa
nu zat in zijn huis, en de oudsten zaten bij hem.) En hij
zond een man van voor zijn aangezicht; maar eer de bode
tot hem gekomen was, had hij gezegd tot de oudsten: Hebt
gijlieden gezien, hoe die zoon des moordenaars gezonden
heeft, om mijn hoofd af te nemen? Ziet toe, als die bode
komt, sluit de deur toe, en dringt hem uit met de deur; is
niet het geruis der voeten van zijn heer achter hem? **33**
Als hij nog met hen sprak, ziet, zo kwam de bode tot hem
af; en hij zeide: Zie, dat kwaad is van den HEERE; wat
zou ik verder op den HEERE wachten?

7 Toen zeide Elisa: Hoort het woord des HEEREN; zo
zegt de HEERE: Morgen omtrent dezen tijd zal een
maat meelbloem verkocht worden voor een sikkel, en twee
maten gerst voor een sikkel, in de poort van Samaria. **2**
Maar een hoofdman, op wiens hand de koning leunde,
antwoordde den man Gods, en zeide: Zie, zo de HEERE
vensteren in den hemel maakte, zou die zaak kunnen
geschieden? En hij zeide: Zie, gij zult het met uw ogen
zien, doch daarvan niet eten. **3** Er waren nu vier melaatse
mannen voor de deur der poort; die zeiden, de een tot den
ander: Wat blijven wij hier, totdat wij sterven? **4** Indien
wij zeggen: Laat ons in de stad komen, zo is de honger
in de stad, en wij zullen daar sterven, en indien wij hier
blijven, wij zullen ook sterven; nu dan, komt, en laat ons
in het leger der Syriers vallen; indien zij ons laten leven,
wij zullen leven; en indien zij ons doden, wij zullen maar
sterven. **5** En zij stonden op in de schemering, om in het
leger der Syriers te komen. Toen zij aan het uiterste van
het leger der Syriers kwamen, ziet, toen was er niemand.
6 Want de HEERE had het heir der Syriers doen horen
een geluid van wagenen, en een geluid van paarden,
het geluid ener grote heirkracht; zodat zij zeiden de een
tot den ander: Zie, de koning van Israel heeft tegen ons
gehuurd de koningen der Hethieten, en de koningen der

Egyptenaren, om tegen ons te komen. 7 Derhalve hadden
zij zich opgemaakt, en waren in de schemering gevloden,
en hadden hun tenten gelaten, en hun paarden, en hun
ezelen, het leger gelijk als het was; en waren gevloden
om huns levens wil. 8 Als nu deze melaatsen aan het
uiterste des legers kwamen, zo gingen zij in een tent, en
aten en dronken, en namen van daar zilver, en goud, en
klederen, en gingen henen, en verborgen het; daarna
keerden zij weder, en kwamen in een andere tent, namen
van daar ook, en gingen henen, en verborgen het. 9 Toen
zeiden zij, de een tot den ander: Wij doen niet recht; deze
dag is een dag van goede boodschap, en wij zwijgen stil.
Indien wij vertoeven tot den lichten morgen, zo zal ons
de ongerechtigheid vinden; daarom nu, komt, laat ons
gaan, en dit aan het huis des konings boodschappen.
10 Zo kwamen zij, en riepen tot den poortier der stad,
en boodschapten hun, zeggende: Wij zijn gekomen tot
het leger der Syriers, en ziet, niemand was daar, noch
eens mensen stem; maar paarden aangebonden, en ezels
aangebonden, en tenten, gelijk als zij waren. 11 En hij
riep de poortiers; en zij deden de boodschap binnen in
het huis des konings. 12 En de koning stond op in den
nacht, en zeide tot zijn knechten: Ik zal u nu te kennen
geven, wat de Syriers ons gedaan hebben; zij weten, dat
wij hongerig zijn; daarom zijn zij uit het leger gegaan, om
zich in het veld te versteken, zeggende: Als zij uit de stad
gegaan zullen zijn, dan zullen wij hen levend grijpen, en
wij zullen in de stad komen. 13 Toen antwoordde een van
zijn knechten, en zeide: Dat men toch neme vijf van de
overige paarden, die hierbinnen overgebleven zijn (zie, zij
zijn als de gehele menigte der Israelieten, die hierbinnen
overgebleven zijn; zie, zij zijn als de gehele menigte der
Israelieten, die vergaan zijn), laat ons die zenden, en zien.
14 Zij namen dan twee wagenpaarden. En de koning zond
het leger der Syriers achterna, zeggende: Gaat henen,
en ziet. 15 En zij volgden hen na tot de Jordaan toe; en
ziet, de ganse weg was vol van klederen en gereedschap,
die de Syriers in hun verhaasten weggeworpen hadden.
De boden nu keerden weder, en boodschapten het den
koning. 16 Toen ging het volk uit, en beroofde het leger
der Syriers; en een maat meelbloem werd verkocht voor
een sikkel, en twee maten gerst voor een sikkel, naar het
woord des HEEREN. 17 De koning nu had den hoofdman,
op wiens hand hij leunde, over die poort gesteld; en het
volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf, gelijk de man
Gods gesproken had, die het sprak, als de koning tot hem
afgekomen was. 18 Want het was geschied, gelijk de man
Gods gesproken had tot den koning, zeggende: Morgen
omtrent dezen tijd zullen twee maten gerst voor een sikkel,
en een maat meelbloem voor een sikkel verkocht worden,
in de poort van Samaria. 19 En die hoofdman had den
man Gods geantwoord en gezegd: Zie, zo de HEERE
vensteren in den hemel maakte, zou het ook naar dit
woord geschieden kunnen? En hij had gezegd: Zie, gij zult
het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten. 20 Even
alzo geschiedde hem, want het volk vertrad hem in de
poort, dat hij stierf.

8 Elisa nu had gesproken tot die vrouw, welker zoon
hij levend gemaakt had, zeggende: Maak u op, en ga
heen, gij en uw huisgezin, en verkeer als vreemdeling,
waar gij verkeren kunt; want de HEERE heeft een honger
geroepen, die ook in het land zeven jaren komen zal. 2 En
de vrouw had zich opgemaakt, en had gedaan naar het
woord van den man Gods; want zij was gegaan met haar
huisgezin, en had als vreemdeling verkeerd in het land der
Filistijnen, zeven jaren. 3 En het geschiedde met het einde
der zeven jaren, dat de vrouw uit het land der Filistijnen
wederkeerde; en zij ging uit, dat zij tot den koning riep,
om haar huis en om haar akker. 4 De koning nu sprak
tot Gehazi, den jongen van den man Gods, zeggende:
Vertel mij toch al de grote dingen, die Elisa gedaan heeft.
5 En het geschiedde, als hij den koning vertelde, hoe hij
een dode had levend gemaakt, ziet, zo riep de vrouw,
welker zoon hij levend gemaakt had, tot den koning, om
haar huis en om haar akker. Toen zeide Gehazi: Mijn heer
koning! Dit is de vrouw, en dit is haar zoon, dien Elisa
heeft levend gemaakt. 6 En de koning ondervraagde de
vrouw, en zij vertelde het hem. Toen gaf de koning haar
een kamerling, zeggende: Doe haar wederhebben alles,
wat het hare was, daartoe alle inkomsten des akkers,
van den dag af, dat zij het land verlaten heeft, tot nu toe.
7 Daarna kwam Elisa te Damaskus, als Benhadad, de
koning van Syrie, krank was; en men boodschapte hem,
zeggende: De man Gods is herwaarts gekomen. 8 Toen
zeide de koning tot Hazael: Neem een geschenk in uw
hand, en ga den man Gods tegemoet; en vraag door
hem den HEERE, zeggende: Zal ik van deze krankheid
genezen? 9 Zo ging Hazael hem tegemoet, en nam een
geschenk in zijn hand, te weten, alle goed van Damaskus,
een last van veertig kemelen; en hij kwam, en stond voor
zijn aangezicht, en zeide: Uw zoon Benhadad, de koning
van Syrie, heeft mij tot u gezonden, om te zeggen: Zal ik
van deze krankheid genezen? 10 En Elisa zeide tot hem:
Ga, zeg, gij zult ganselijk niet genezen; want de HEERE
heeft mij getoond, dat hij den dood sterven zal. 11 En hij
hield zijn gezicht staande, en zette het vast tot schamens
toe; en de man Gods weende. 12 Toen zeide Hazael:
Waarom weent mijn heer? En hij zeide: omdat ik weet,
wat kwaad gij den kinderen Israels doen zult; gij zult hun
sterkten in het vuur zetten, en hun jonge manschap met
het zwaard doden, en hun jonge kinderen verpletteren,
en hun zwangere vrouwen opensnijden. 13 En Hazael
zeide: Maar wat is uw knecht, die een hond is, dat hij deze
grote zaak doen zou? En Elisa zeide: De HEERE heeft mij
getoond, dat gij koning zijn zult over Syrie. 14 Zo ging hij
weg van Elisa, en kwam tot zijn heer, die tot hem zeide:
Wat heeft Elisa tot u gezegd? En hij zeide: Hij heeft tot mij
gezegd: Gij zult zekerlijk genezen. 15 En het geschiedde
des anderen daags, dat hij een deken nam, en in het water
doopte, en over zijn aangezicht uitspreidde, dat hij stierf;
en Hazael werd koning in zijn plaats. 16 In het vijfde jaar

nu van Joram, den zoon van Achab, den koning van Israel,
toen Josafat koning was van Juda, begon Jehoram, de
zoon van Josafat, den koning van Juda, te regeren. **17** Hij
was twee en dertig jaren oud, toen hij koning werd, en
hij regeerde acht jaren te Jeruzalem. **18** En hij wandelde
op den weg der koningen van Israel, gelijk als het huis
van Achab deed; want de dochter van Achab was hem
ter vrouw geworden; en hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN. **19** Doch de HEERE wilde Juda niet
verderven, om Davids Zijns knechts wil; gelijk als Hij hem
gezegd had, dat Hij hem te allen tijde voor zijn zonen een
lamp zou geven. **20** In zijn dagen vielen de Edomieten van
onder het gebied van Juda af, en maakten een koning
over zich. **21** Daarom toog Joram over naar Zair, en al de
wagenen met hem; en hij maakte zich des nachts op, en
sloeg de Edomieten, die rondom hem waren, daartoe de
oversten der wagenen; en het volk vlood in zijn hutten. **22**
De Edomieten evenwel vielen van onder het gebied van
Juda af, tot op dezen dag; toen viel Libna af in denzelfden
tijd. **23** Het overige nu der geschiedenissen van Joram,
en alles wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in
het boek der kronieken der koningen van Juda? **24** En
Joram ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn
vaderen, in de stad Davids; en Ahazia, zijn zoon, werd
koning in zijn plaats. **25** In het twaalfde jaar van Joram,
den zoon van Achab, den koning van Israel, begon Ahazia,
de zoon van Jeroham, den koning van Juda, te regeren. **26**
Twee en twintig jaren was Ahazia oud, als hij koning werd,
en regeerde een jaar te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Athalia, de dochter van Omri, den koning van
Israel. **27** En hij wandelde in den weg van het huis van
Achab, en deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN,
gelijk het huis van Achab; want hij was een schoonzoon
van het huis van Achab. **28** En hij toog met Joram, den
zoon van Achab, naar den strijd, te Ramoth in Gilead,
tegen Hazael, den koning van Syrie; en de Syriers sloegen
Joram. **29** Toen keerde Joram, de koning wederom, opdat
hij zich te Jizreel helen liet van de slagen, die hem de
Syriers te Rama geslagen hadden, als hij streed tegen
Hazael den koning van Syrie; en Ahazia, de zoon van
Jehoram, de koning van Juda, kwam af, om Joram, den
zoon van Achab, te Jizreel te bezien, want hij was krank.

9 Toen riep de profeet Elisa een van de zonen der
profeten, en hij zeide tot hem: Gord uw lenden, en
neem deze oliekruik in uw hand, en ga heen naar Ramoth
in Gilead. **2** Als gij daar zult gekomen zijn, zo zie, waar
Jehu, de zoon van Josafat, den zoon van Nimsi, is; en ga
in, en doe hem opstaan uit het midden zijner broederen,
en breng hem in een binnenste kamer. **3** En neem de
oliekruik, en giet ze uit op zijn hoofd, en zeg: Zo zegt
de HEERE: Ik heb u tot koning gezalfd over Israel. Doe
daarna de deur open, en vlied, en vertoef niet. **4** Zo
ging de jongeling, die jongeling van den profeet, naar
Ramoth in Gilead. **5** En toen hij inkwam, ziet, daar zaten
de hoofdmannen van het heir, en hij zeide: Ik heb een
woord aan u, o hoofdman! En Jehu zeide: Tot wien van
ons allen? En hij zeide: Tot u, o hoofdman! **6** Toen stond
hij op, en ging in huis; hij dan goot de olie op zijn hoofd, en
hij zeide tot hem: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik
heb u gezalfd tot koning over het volk des HEEREN, over
Israel. **7** En gij zult het huis van Achab, uw heer, slaan,
opdat Ik het bloed van Mijn knechten, de profeten, en het
bloed van alle knechten des HEEREN, wreke van de hand
van Izebel. **8** En het ganse huis van Achab zal omkomen;
en Ik zal van Achab uitroeien, wat mannelijk is, ook den
beslotene en verlatene in Israel. **9** Want Ik zal het huis van
Achab maken als het huis van Jerobeam, den zoon van
Nebat, en als het huis van Baesa, den zoon van Ahia. **10**
Ook zullen de honden Izebel eten op het stuk lands van
Jizreel, en er zal niemand zijn, die haar begrave. Toen
deed hij de deur open en vlood. **11** En als Jehu uitging tot
de knechten zijns heren, zeide men tot hem: Is het al wel?
Waarom is deze onzinnige tot u gekomen? En hij zeide tot
hen: Gij kent den man en zijn spraak. **12** Maar zij zeiden:
Het is leugen; geef het ons nu te kennen. En hij zeide: Zo
en zo heeft hij tot mij gesproken, zeggende: Zo zegt de
HEERE: Ik heb u gezalfd tot koning over Israel. **13** Toen
haastten zij zich, en een iegelijk nam zijn kleed, en legde
het onder hem, op den hoogsten trap; en zij bliezen met
de bazuin, en zeiden: Jehu is koning geworden! **14** Alzo
maakte Jehu, de zoon van Josafat, den zoon van Nimsi,
een verbintenis tegen Joram. (Joram nu had Ramoth in
Gilead bewaard, hij en gans Israel, uit oorzake van Hazael,
den koning van Syrie; **15** Maar de koning Joram was
wedergekeerd, opdat hij zich te Jizreel helen liet van de
slagen, die hem de Syriers geslagen hadden, als hij streed
tegen Hazael, den koning van Syrie.) En Jehu zeide: Zo
het ulieder wil is, laat niemand van de stad uittrekken, die
ontkome, om dit in Jizreel te gaan verkondigen. **16** Toen
reed Jehu, en toog naar Jizreel; want Joram lag aldaar; en
Ahazia, de koning van Juda, was afgekomen, om Joram te
bezien. **17** De wachter nu stond op den toren te Jizreel, en
zag den hoop van Jehu, als hij aankwam, en zeide: Ik zie
een hoop. Toen zeide Joram: Neem een ruiter, en zend
dien hunlieden tegemoet, en dat hij zegge: Is het vrede?
18 En de ruiter te paard toog heen hem tegemoet, en
zeide: Zo zegt de koning: Is het vrede? En Jehu zeide: Wat
hebt gij met den vrede te doen? Keer om naar achter mij.
En de wachter gaf het te kennen, zeggende: De bode is tot
hen gekomen, maar hij komt niet weder. **19** Toen zond hij
een anderen ruiter te paard; en als deze tot hen gekomen
was, zeide hij: Zo zegt de koning: Is het vrede? En Jehu
zeide: Wat hebt gij met den vrede te doen? Keer om achter
mij. **20** En de wachter gaf dit te kennen, zeggende: Hij is
tot aan hen gekomen, maar hij komt niet weder; en het
drijven is als het drijven van Jehu, den zoon van Nimsi,
want hij drijft onzinniglijk. **21** Toen zeide Joram: Span aan.
En men spande zijn wagen aan. Zo toog Joram, de koning
van Israel, uit, en Ahazia, de koning van Juda, een ieder
op zijn wagen; en zij togen uit Jehu tegemoet, en vonden
hem op het stuk lands van Naboth, den Jizreeliet. **22** Het

geschiedde nu, als Joram Jehu zag, dat hij zeide: Is het
ook vrede, Jehu? Maar hij zeide: Wat vrede, zo lang als de
hoererijen van uw moeder Izebel, en haar toverijen zo vele
zijn? 23 Toen keerde Joram zijn hand, en vlood, en zeide
tot Ahazia: Het is bedrog, Ahazia! 24 Maar Jehu spande
den boog met volle kracht, en schoot Joram tussen zijn
armen, dat de pijl door zijn hart uitging; en hij kromde
zich in zijn wagen. 25 Toen zeide Jehu tot Bidkar, zijn
hoofdman: Neem, werp hem op dat stuk lands van Naboth,
den Jizreeliet; want gedenk, als ik en gij nevens elkander
achter zijn vader Achab reden, dat hem de HEERE dezen
last oplegde, zeggende: 26 Zo Ik gisteravond niet gezien
heb het bloed van Naboth, en het bloed zijner zonen, zegt
de HEERE, en Ik u dat niet vergelde op dit stuk lands,
zegt de HEERE. Nu dan, neem, werp hem op dat stuk
land, naar het woord des HEEREN. 27 Als Ahazia, de
koning van Juda, dat zag, zo vlood hij door den weg van
het huis des hofs; doch Jehu vervolgde hem achterna, en
zeide: Slaat hem ook op den wagen, aan den opgang naar
Gur, die bij Jibleam is; en hij vlood naar Megiddo, en stierf
aldaar. 28 En zijn knechten voerden hem naar Jeruzalem,
en zij begroeven hem in zijn graf, bij zijn vaderen in de
stad Davids. 29 In het elfde jaar nu van Joram, den zoon
van Achab, was Ahazia koning geworden over Juda. 30 En
Jehu kwam te Jizreel. Als Izebel dat hoorde, zo blankette
zij haar aangezicht, en versierde haar hoofd, en keek ten
venster uit. 31 Toen nu Jehu ter poorte inkwam, zeide zij:
Is het wel, o Zimri, doodslager van zijn heer? 32 En hij hief
zijn aangezicht op naar het venster, en zeide: Wie is met
mij? Wie? Toen zagen op hem twee, drie kamerlingen. 33
En hij zeide: Stoot ze van boven neder. En zij stieten haar
van boven neder, zodat van haar bloed aan den wand
en aan de paarden gesprengd werd; en hij vertrad haar.
34 Als hij nu ingekomen was, en gegeten en gedronken
had, zeide hij: Ziet nu naar die vervloekte, en begraaf ze;
want zij is eens konings dochter. 35 En zij gingen heen om
haar te begraven; doch zij vonden niet van haar, dan het
bekkeneel, en de voeten, en de palmen harer handen. 36
Toen kwamen zij weder, en gaven het hem te kennen, en
hij zeide: Dit is het woord des HEEREN, dat Hij gesproken
heeft door den dienst van Zijn knecht Elia, den Thisbiet,
zeggende: Op het stuk lands van Jizreel zullen de honden
het vlees van Izebel eten. 37 En het dode lichaam van
Izebel zal zijn gelijk mest op het veld, in het stuk lands van
Jizreel, dat men niet zal kunnen zeggen: Dit is Izebel.

10 Achab nu had zeventig zonen te Samaria; en Jehu
schreef brieven, dewelke hij zond naar Samaria,
tot de oversten van Jizreel, de oudsten, en tot de
voedsterheren van Achab, zeggende: 2 Zo wanneer nu
deze brief tot u zal gekomen zijn, dewijl de zonen van uw
heer bij u zijn, ook de wagenen en de paarden bij u zijn,
mitsgaders een vaste stad, en wapenen; 3 Zo ziet naar
den beste en gerechtigste van de zonen uws heren, zet
dien op zijns vaders troon; en strijdt voor het huis uws
heren. 4 Doch zij vreesden gans zeer, en zeiden: Ziet,
twee koningen bestonden niet voor zijn aangezicht, hoe
zouden wij dan bestaan? 5 Die dan over het huis was, en
die over de stad was, en de oudsten, en de voedsterheren
zonden tot Jehu, zeggende: Wij zijn uw knechten, en al wat
gij tot ons zeggen zult, zullen wij doen; wij zullen niemand
koning maken; doe wat goed is in uw ogen. 6 Toen schreef
hij ten tweeden male tot hen een brief, zeggende: Zo gij
mijn zijt, en gij naar mijn stem hoort, neemt de hoofden
van de mannen, de zonen uws heren, en komt tot mij
morgen omtrent dezen tijd naar Jizreel. (De zonen nu
de konings, zeventig mannen, waren bij de groten stad,
die hen opvoedden.) 7 Het geschiedde dan, als die brief
tot hen kwam, dat zij de zonen des konings namen, en
zeventig mannen sloegen; en zij legden hun hoofden in
korven, die zij tot hem zonden naar Jizreel. 8 En er kwam
een bode, en boodschapte hem, zeggende: Zij hebben
de hoofden van de zonen des konings gebracht. En hij
zeide: Legt ze in twee hopen, aan de deur der poort,
tot morgen. 9 En het geschiedde des morgens, toen hij
uitging, dat hij stil stond, en tot al het volk zeide: Gij zijt
rechtvaardig. Ziet, ik heb een verbintenis gemaakt tegen
mijn heer, en heb hem doodgeslagen; en wie heeft alle
dezen geslagen? 10 Weet nu, dat niets van het woord
des HEEREN, hetwelk de HEERE tegen het huis van
Achab gesproken heeft, zal op de aarde vallen; want de
HEERE heeft gedaan, wat Hij door den dienst van Zijn
knecht Elia gesproken heeft. 11 Daartoe sloeg Jehu al de
overgeblevenen van het huis van Achab te Jizreel, en al
zijn groten, en zijn bekenden, en zijn priesteren; totdat
hij hem geen overigen liet overblijven. 12 En hij maakte
zich op, en toog heen en ging naar Samaria; en zijnde te
Beth-Heked der herderen, op den weg, 13 Vond Jehu de
broederen van Ahazia, den koning van Juda, en hij zeide:
Wie zijt gijlieden? En zij zeiden: Wij zijn de broederen van
Ahazia, en zijn afgekomen, om de zonen des konings en
de zonen der koningin te groeten. 14 Toen zeide hij: Grijpt
hen levend. En zij grepen hen levend; en zij sloegen hen
bij den bornput van Beth-Heked, twee en veertig mannen,
en hij liet niet een van hen over. 15 En van daar gegaan
zijnde, zo vond hij Jonadab, den zoon van Rechab, hem
tegemoet; die hem groette; en hij zeide tot hem: Is uw
hart recht, gelijk als mijn hart met uw hart is? En Jonadab
zeide: Het is, ja, het is; geef uw hand. En hij gaf zijn hand,
en hij deed hem tot zich op den wagen klimmen. 16 En hij
zeide: Ga met mij, en zie mijn ijver aan voor den HEERE.
Zo deden zij hem rijden op zijn wagen. 17 En toen hij te
Samaria kwam, sloeg hij allen, die aan Achab te Samaria
overgebleven waren, totdat hij hem verdelgd had, naar het
woord des HEEREN, dat Hij tot Elia gesproken had. 18 En
Jehu verzamelde al het volk, en zeide tot hen: Achab heeft
Baal een weinig gediend; Jehu zal hem veel dienen. 19 Nu
daarom roept alle profeten van Baal, al zijn dienaren, en al
zijn priesteren tot mij, dat niemand gemist worde; want ik
heb een grote offerande aan Baal; al wie gemist wordt, zal
niet leven. Doch Jehu deed dat door listigheid, opdat hij de
dienaren van Baal ombracht. 20 Verder zeide Jehu: Heiligt
Baal een verbods dag. en zij riepen dien uit. 21 Ook zond

Jehu in het ganse Israel; en alle Baalsdienaren kwamen,
dat niet een man overbleef, die niet kwam; en zij kwamen
in het huis van Baal, dat het huis van Baal vervuld werd
van het ene einde tot het andere einde. **22** Toen zeide hij
tot dengene, die over het klederhuis was: Breng voor alle
dienaren van Baal de kleding uit. En hij bracht voor hen de
kleding uit. **23** En Jehu kwam met Jonadab, den zoon van
Rechab, in het huis van Baal; en hij zeide tot de dienaren
van Baal: Onderzoekt, en ziet toe, dat hier misschien bij u
niemand zij van de dienaren van Baal alleen. **24** Toen zij
nu inkwamen, om slachtofferen en brandofferen te doen,
bestelde zich Jehu daarbuiten tachtig mannen, en hij zeide:
Zo iemand van de mannen, die ik in uw handen gebracht
heb, ontkomt, zijn ziel zal voor deszelfs ziel zijn. **25** En het
geschiedde, als hij voleind had het brandoffer te doen, dat
Jehu zeide tot de trawanten en tot de hoofdmannen: Komt
in, slaat hen, dat niemand uitkome. En zij sloegen hen met
de scherpte des zwaard; en de trawanten en hoofdmannen
wierpen hen weg; daarna kwamen zij tot de stad in het
huis van Baal; **26** En zij brachten de opgerichte beelden uit
het huis van Baal, en verbrandden ze. **27** Zij braken ook
het opgerichte beeld van Baal af; daartoe braken zij het
huis van Baal af, en maakten dat tot heimelijke gemakken,
tot op dezen dag. **28** Alzo verdelgde Jehu Baal uit Israel.
29 Maar van de zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat, die Israel zondigen deed, na te volgen, week Jehu
niet af, te weten, van de gouden kalveren, die te Beth-El
en die te Dan waren. **30** De HEERE dan zeide tot Jehu:
Daarom dat gij welgedaan hebt, doende wat recht is in
Mijn ogen, en hebt aan het huis van Achab gedaan, naar
alles, wat in Mijn hart was, zullen u zonen tot het vierde
gelid op den troon van Israel zitten. **31** Maar Jehu nam niet
waar te wandelen in de wet des HEEREN, des Gods van
Israel, met zijn ganse hart; hij week niet van de zonden
van Jerobeam, die Israel zondigen deed. **32** In die dagen
begon de HEERE Israel af te korten, want Hazael sloeg
ze in alle landpalen van Israel: **33** Van de Jordaan af,
tegen den opgang der zon, het ganse land van Gilead, der
Gadieten, en der Rubenieten, en der Manassieten; van
Aroer, dat aan de beek van Arnon is, en Gilead, en Basan.
34 Het overige nu der geschiedenissen van Jehu, en al wat
hij gedaan heeft, en al zijn macht, zijn die niet geschreven
in het boek der kronieken der koningen van Israel? **35** En
Jehu ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem te
Samaria, en zijn zoon Joahaz werd koning in zijn plaats.
36 En de dagen, die Jehu over Israel geregeerd heeft in
Samaria, zijn acht en twintig jaren.

11 Toen nu Athalia, de moeder van Ahazia, zag, dat
haar zoon dood was, zo maakte zij zich op, en bracht
al het koninklijke zaad om. **2** Maar Joseba, de dochter
van den koning Joram, de zuster van Ahazia, nam Joas,
den zoon van Ahazia, en stal hem uit het midden van
des konings zonen, die gedood werden, zettende hem en
zijn voedster in een slaapkamer; en zij verborgen hem
voor Athalia, dat hij niet gedood werd. **3** En hij was met
haar verstoken in het huis des HEEREN zes jaren; en
Athalia regeerde over het land. **4** In het zevende jaar nu
zond Jojada, en nam de oversten van honderd met de
hoofdmannen, en met de trawanten, en hij bracht hen tot
zich, in het huis des HEEREN; en hij maakte een verbond
met hen, en hij beedigde hen in het huis des HEEREN, en
hij toonde hun den zoon des konings. **5** En hij gebood
hun, zeggende: Dit is de zaak, die gij doen zult: een derde
deel van u, die op den sabbat ingaan, zullen de wacht
waarnemen van het huis des konings; **6** En een derde
deel zal zijn aan de poort Sur; en een derde deel aan de
poort achter de trawanten; zo zult gij waarnemen de wacht
van dit huis, tegen inbreking. **7** En de twee delen van
ulieden, allen, die op den sabbat uitgaan, zullen de wacht
van het huis des HEEREN waarnemen bij den koning. **8**
En gij zult den koning rondom omsingelen, een ieder met
zijn wapenen in zijn hand, en hij, die tussen de ordeningen
intreedt, zal gedood worden; en zijt gij bij den koning,
als hij uitgaat, en als hij inkomt. **9** De oversten dan van
honderd deden naar al wat de priester Jojada geboden
had, en namen ieder zijn mannen, die op den sabbat
ingingen, met degenen, die op den sabbat uitgingen; en zij
kwamen tot den priester Jojada. **10** En de priester gaf aan
de oversten van honderd de spiesen en de schilden, die
van den koning David geweest waren, die in het huis des
HEEREN geweest waren. **11** En de trawanten stonden,
ieder met zijn wapenen in zijn hand, van de rechterzijde
van het huis, tot de linkerzijde van het huis, naar het altaar
en naar het huis toe, bij den koning rondom. **12** Daarna
bracht hij des konings zoon voor, en zette hem de kroon
op, en gaf hem de getuigenis; en zij maakten hem koning,
en zalfden hem; daartoe klapten zij met de handen, en
zeiden: De koning leve! **13** Toen Athalia hoorde de stem
der trawanten en des volks, zo kwam zij tot het volk in het
huis des HEEREN. **14** En zij zag toe, en ziet, de koning
stond bij den pilaar, naar de wijze, en de oversten en de
trompetten bij den koning; en al het volk des lands was
blijde, en blies met trompetten. Toen verscheurde Athalia
haar klederen, en zij riep: Verraad, verraad! **15** Maar de
priester Jojada gebood aan de oversten van honderd, die
over het heir gesteld waren, en zeide tot hen: Brengt haar
uit tot buiten de ordeningen, en doodt, wie haar volgt,
met het zwaard; want de priester had gezegd: Laat ze
in het huis des HEEREN niet gedood worden. **16** En zij
legden de handen aan haar; en zij ging den weg van
den ingang der paarden naar het huis des konings, en zij
werd daar gedood. **17** En Jojada maakte een verbond
tussen den HEERE en tussen den koning, en tussen het
volk, dat het den HEERE tot een volk zou zijn; mitsgaders
tussen de koning en tussen het volk. **18** Daarna ging al
het volk des lands in het huis van Baal, en braken dat
af; zijn altaren en zijn beelden verbraken zij recht wel; en
Mattan, den priester van Baal, sloegen zij dood voor de
altaren. De priester nu bestelde de ambten in het huis des
HEEREN. **19** En hij nam de oversten van honderd, en de
hoofdmannen, en de trawanten, en al het volk des lands;
en zij brachten den koning af uit het huis des HEEREN, en

kwamen door den weg van de poort der trawanten tot het
huis des konings, en hij zat op den troon der koningen.
20 En al het volk des lands was blijde, en de stad werd
stil, nadat zij Athalia met het zwaard gedood hadden bij
des konings huis. 21 Joas was zeven jaren oud, toen hij
koning werd.

12 In het zevende jaar van Jehu werd Joas koning, en
regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Zibja van Ber-seba. 2 En Joas deed
dat recht was in de ogen des HEEREN, al zijn dagen, in
dewelke de priester Jojada hem onderwees. 3 Alleenlijk
werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde
en rookte nog op de hoogten. 4 En Joas zeide tot de
priesteren: Al het geld der geheiligde dingen, dat gebracht
zal worden in het huis des HEEREN, te weten het geld
desgenen, die overgaat tot de getelden, het geld van een
ieder der personen naar zijn schatting, en al het geld, dat
in ieders hart komt, om dat te brengen in het huis des
HEEREN, 5 Zullen de priesters tot zich nemen, een ieder
van zijn bekende; en zij zullen de breuken van het huis
verbeteren, naar alles wat er voor breuk bevonden zal
worden. 6 Maar het geschiedde in het drie en twintigste
jaar van den koning Joas, dat de priesters de breuken
van het huis niet gebeterd hadden. 7 Toen riep de koning
Joas den priester Jojada en de andere priesteren, en
zeide tot hen: Waarom betert gijlieden niet de breuken van
het huis? Nu dan, neemt geen geld van uw bekenden,
dat gij het zoudt geven voor de breuken van het huis.
8 En de priesters bewilligden van het volk geen geld te
nemen, noch de breuken van het huis te verbeteren. 9
Maar de priester Jojada nam een kist, en boorde een gat
in haar deksel, en zette die bij het altaar ter rechterhand,
als iemand inkwam in het huis des HEEREN; en de
priesters, die den dorpel bewaarden, staken daarin al
het geld, dat ten huize des HEEREN gebracht werd. 10
Het geschiedde nu, als zij zagen, dat veel gelds in de
kist was, dat des konings schrijver met den hogepriester
opkwam, en zij bonden het samen, en telden het geld,
dat in het huis des HEEREN gevonden werd. 11 En zij
gaven het geld wel gewogen in handen der verzorgers van
dat werk, die gesteld waren over het huis des HEEREN;
en zij besteedden het uit aan de timmerlieden en aan
de bouwlieden, die het huis des HEEREN vermaakten;
12 En aan de metselaren, en aan de steenhouwers, en
om hout en gehouwen stenen te kopen, om de breuken
van het huis des HEEREN te verbeteren, en voor al wat
uitgegeven werd voor het huis, om dat te beteren. 13
Evenwel werden niet gemaakt voor het huis des HEEREN
zilveren schalen, gaffelen, sprengbekkens, trompetten,
noch enig gouden vat, of zilveren vat, van het geld, dat ten
huize des HEEREN gebracht werd. 14 Maar zij gaven
dat aan degenen, die het werk deden; en zij verbeterden
daarmede het huis des HEEREN. 15 Daartoe eisten zij
geen rekening van de mannen, wien zij dat geld in hun
handen gaven, om aan degenen, die het werk deden, te
geven; want zij handelden trouwelijk. 16 Het geld van
schuldoffer, en het geld van zondofferen werd ten huize
des HEEREN niet gebracht; het was voor de priesteren.
17 Toen trok Hazael, de koning van Syrie op, en krijgde
tegen Gath, en nam haar in; daarna stelde Hazael zijn
aangezicht, om tegen Jeruzalem op te trekken. 18 Maar
Joas, de koning van Juda, nam al de geheiligde dingen, die
Josafat, en Joram, en Ahazia, zijn vaderen, de koningen
van Juda, geheiligd hadden, en zijn geheiligde dingen, en
al het goud, dat gevonden werd in de schatten van het
huis des HEEREN, en van het huis des konings, en zond
het tot Hazael, den koning van Syrie; toen trok hij op van
Jeruzalem. 19 Het overige nu der geschiedenissen van
Joas, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in
het boek der kronieken der koningen van Juda? 20 En
zijn knechten stonden op, en maakten een verbintenis, en
sloegen Joas, in het huis van Millo, dat afgaat naar Silla;
21 Want Jozacar, de zoon van Simeath, en Jozabad, de
zoon van Somer, zijn knechten, sloegen hem, dat hij stierf;
en zij begroeven hem met zijn vaderen in de stad Davids;
en Amazia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

13 In het drie en twintigste jaar van Joas, den zoon
van Ahazia, den koning van Juda, werd Joahaz,
de zoon van Jehu, koning over Israel, te Samaria, en
regeerde zeventien jaren. 2 En hij deed dat kwaad was in
de ogen des HEEREN; want hij wandelde na de zonden
van Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel zondigen
deed; hij week daarvan niet af. 3 Daarom ontstak des
HEEREN toorn tegen Israel; en Hij gaf hen in de hand
van Hazael, den koning van Syrie, en in de hand van
Benhadad, den zoon van Hazael, al die dagen. 4 Doch
Joahaz bad des HEEREN aangezicht ernstelijk aan; en de
HEERE verhoorde hem; want Hij zag de verdrukking van
Israel, dat de koning van Syrie hen verdrukte. 5 (Zo gaf de
HEERE Israel een verlosser, dat zij van onder de hand
der Syriers uitkwamen; en de kinderen Israels woonden
in hun tenten, als te voren. 6 Nochtans weken zij niet
af van de zonden van het huis van Jerobeam, die Israel
zondigen deed; maar hij wandelde daarin; en het bos bleef
ook staan te Samaria.) 7 Want hij had Joahaz geen volk
laten overblijven dan vijftig ruiteren en tien wagenen, en
tien duizend voetvolks; want de koning van Syrie had hen
omgebracht, en had hen dorsende gemaakt als stof. 8 Het
overige nu der geschiedenissen van Joahaz, en al wat hij
gedaan heeft, en al zijn macht, zijn die niet geschreven in
het boek der kronieken der koningen van Israel? 9 En
Joahaz ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem te
Samaria; en Joas, zijn zoon, regeerde in zijn plaats. 10
In het zeven en dertigste jaar van Joas, den koning van
Juda, werd Joas, de zoon van Joahaz, koning over Israel,
te Samaria, en regeerde zestien jaren. 11 En hij deed
dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij week niet af
van al de zonden van Jerobeam, dien zoon van Nebat,
die Israel zondigen deed, maar hij wandelde daarin. 12
Het overige nu der geschiedenissen van Joas, en al wat
hij gedaan heeft, en zijn macht, waarmede hij gestreden
heeft tegen Amazia, den koning van Juda, zijn die niet

geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel? 13 En Joas ontsliep met zijn vaderen, en Jerobeam
zat op zijn troon. En Joas werd begraven te Samaria, bij de
koningen van Israel. 14 Elisa nu was krank geweest van
zijn krankheid, van dewelke hij stierf; en Joas, de koning
van Israel, was tot hem afgekomen, en had geweend over
zijn aangezicht, en gezegd: Mijn vader, mijn vader, wagen
Israels en zijn ruiteren! 15 En Elisa zeide tot hem: Neem
een boog en pijlen. En hij nam tot zich een boog en pijlen.
16 En hij zeide tot den koning van Israel: Leg uw hand aan
den boog, en hij leide zijn hand daaraan; en Elisa leide zijn
handen op des konings handen. 17 En hij zeide: Doe het
venster open tegen het oosten. En hij deed het open. Toen
zeide Elisa: Schiet. En hij schoot. En hij zeide: Het is een
pijl der verlossing des HEEREN, en een pijl der verlossing
tegen de Syriers; want gij zult de Syriers slaan in Afek, tot
verdoens toe. 18 Daarna zeide hij: Neem de pijlen. En
hij nam ze. Toen zeide hij tot den koning van Israel: Sla
tegen de aarde. En hij sloeg driemaal; daarna stond hij
stil. 19 Toen werd de man Gods zeer toornig op hem, en
zeide: Gij zoudt vijfmaal of zesmaal geslagen hebben; dan
zoudt gij de Syriers tot verdoens toe geslagen hebben;
doch nu zult gij de Syriers driemaal slaan. 20 Daarna stierf
Elisa, en zij begroeven hem. De benden nu der Moabieten
kwamen in het land met het ingaan des jaars. 21 En het
geschiedde, als zij een man begroeven, dat zij, ziet, een
bende zagen; zo wierpen zij den man in het graf van Elisa;
en toen de man daarin kwam, en het gebeente van Elisa
aanroerde, werd hij levend, en rees op zijn voeten. 22
Hazael nu, de koning van Syrie, verdrukte Israel, al de
dagen van Joahaz. 23 Doch de HEERE was hun genadig,
en ontfermde Zich hunner, en wendde Zich tot hen, om
Zijns verbonds wil met Abraham, Izak en Jakob; en Hij
wilde hen niet verderven, en heeft hen niet verworpen
van Zijn aangezicht, tot nu toe. 24 En Hazael, de koning
van Syrie, stierf, en zijn zoon Benhadad werd koning in
zijn plaats. 25 Joas nu, de zoon van Joahaz, nam de
steden weder in, uit de hand van Benhadad, den zoon van
Hazael, die hij uit de hand van Joahaz, zijn vader, met krijg
genomen had; Joas sloeg hem driemaal, en bracht de
steden aan Israel weder.

14 In het tweede jaar van Joas, den zoon van Joahaz,
den koning van Israel, werd Amazia koning, de zoon
van Joas, den koning van Juda. 2 Vijf en twintig jaren
was hij oud, toen hij koning werd, en regeerde negen en
twintig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was
Joaddan van Jeruzalem. 3 En hij deed dat recht was in de
ogen des HEEREN, nochtans niet als zijn vader David;
hij deed naar alles, wat zijn vader Joas gedaan had. 4
Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk
offerde en rookt nog op de hoogten. 5 Het geschiedde
nu, als het koninkrijk in zijn hand versterkt was, dat hij
zijn knechten sloeg, die den koning, zijn vader, geslagen
hadden, 6 Doch de kinderen der doodslagers doodde hij
niet; gelijk geschreven is in het wetboek van Mozes, waar
de HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen
voor de kinderen niet gedood worden, en de kinderen
zullen voor de vaders niet gedood worden; maar een
ieder zal om zijn zonde gedood worden. 7 Hij sloeg de
Edomieten in het Zoutdal tien duizend, en nam Sela in met
krijg, en noemde haar naam Jokteel, tot op dezen dag. 8
Toen zond Amazia boden tot Joas, den zoon van Joahaz,
den zoon van Jehu, den koning van Israel, zeggende:
Kom, laat ons elkanders aangezicht zien. 9 Maar Joas, de
koning van Israel, zond tot Amazia, den koning van Juda,
zeggende: De distel, die op den Libanon is, zond tot den
ceder, die op den Libanon is, zeggende: Geef uw dochter
mijn zoon ter vrouw; maar het gedierte des velds, dat op
den Libanon is, ging voorbij, en vertrad den distel. 10 Gij
hebt de Edomieten dapper geslagen, daarom heeft uw hart
u verheven; heb de eer, en blijf in uw huis; want waarom
zoudt gij u in het kwade mengen, dat gij vallen zoudt, gij
en Juda met u? 11 Doch Amazia hoorde niet; daarom toog
Joas, de koning van Israel, op, zodat hij en Amazia, de
koning van Juda, elkanders aangezicht zagen te Beth-
Semes, dat in Juda is. 12 En Juda werd geslagen voor het
aangezicht van Israel, en zij vloden, een iegelijk in zijn
tenten. 13 En Joas, de koning van Israel, greep Amazia,
den koning van Juda, den zoon van Joas, den zoon van
Ahazia, te Beth-Semes, en kwam te Jeruzalem; en hij brak
aan den muur van Jeruzalem, van de poort van Efraim tot
aan de Hoekpoort, vierhonderd ellen. 14 En hij nam al het
goud, en het zilver, en al de vaten, die gevonden werden in
het huis des HEEREN, en in de schatten van des konings
huis, mitsgaders gijzelaars; en hij keerde weder naar
Samaria. 15 Het overige nu der geschiedenissen van Joas,
wat hij gedaan heeft, en zijn macht, en hoe hij gestreden
heeft tegen Amazia, den koning van Juda, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel? 16 En Joas ontsliep met zijn vaderen, en werd
te Samaria begraven bij de koningen van Israel; en zijn
zoon Jerobeam werd koning in zijn plaats. 17 Amazia nu,
de zoon van Joas, koning van Juda, leefde na den dood
van Joas, den zoon van Joahaz, den koning van Israel,
vijftien jaren. 18 Het overige nu der geschiedenissen van
Amazia, is dat niet geschreven in het boek der kronieken
der koningen van Juda? 19 En zij maakten een verbintenis
tegen hem te Jeruzalem, dat hij vluchtte naar Lachis; maar
zij zonden hem na tot Lachis, en doodden hem aldaar. 20
En zij brachten hem op paarden; en hij werd te Jeruzalem
begraven, bij zijn vaderen, in de stad Davids. 21 En het
ganse volk van Juda nam Azaria (die nu zestien jaren oud
was), en maakten hem koning in plaats van zijn vader
Amazia. 22 Die bouwde Elath, en bracht haar weder aan
Juda, nadat de koning met zijn vaderen ontslapen was.
23 In het vijftiende jaar van Amazia, den zoon van Joas,
den koning van Juda, werd te Samaria koning, Jerobeam,
de zoon van Joas, koning van Israel, en regeerde een
en veertig jaren. 24 En hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN; hij week niet van alle zonden van
Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
25 Hij bracht ook weder de landpale van Israel van den

ingang van Hamath, tot aan de zee van het vlakke veld;
naar het woord des HEEREN, des Gods van Israel, dat Hij
gesproken had door den dienst van Zijn knecht Jona, den
zoon van Amitthai, den profeet, die van Gath-hefer was. **26**
Want de HEERE zag, dat de ellende van Israel zeer bitter
was, en dat er geen opgeslotenen noch verlatenen waren,
en dat Israel geen helper had. **27** En de HEERE had niet
gesproken, dat Hij den naam van Israel van onder den
hemel verdelgen zou; maar Hij verloste hen door de hand
van Jerobeam, den zoon van Joas. **28** Het overige nu
der geschiedenissen van Jerobeam, en al wat hij gedaan
heeft, en zijn macht, hoe hij gekrijgd heeft, en hoe hij
Damaskus en Hamath, tot Juda behorende, aan Israel
wedergebracht heeft, zijn die niet geschreven in het boek
der kronieken der koningen van Israel? **29** En Jerobeam
ontsliep met zijn vaderen, met de koningen van Israel; en
zijn zoon Zacharia werd koning in zijn plaats.

15 In het zeven en twintigste jaar van Jerobeam, den
koning van Israel, werd koning Azaria, de zoon van
Amazia, den koning van Juda. **2** Hij was zestien jaren oud,
toen hij koning werd, en hij regeerde twee en vijftig jaren
te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Jecholia,
van Jeruzalem. **3** En hij deed dat recht was in de ogen
des HEEREN, naar al wat zijn vader Amazia gedaan
had. **4** Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen;
het volk offerde en rookte nog op de hoogten. **5** En de
HEERE plaagde den koning, dat hij melaats werd tot
den dag zijns doods; en hij woonde in een afgezonderd
huis; doch Jotham, de zoon des konings, was over het
huis, richtende het volk des lands. **6** Het overige nu der
geschiedenissen van Azaria, en al wat hij gedaan heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Juda? **7** En Azaria ontsliep met zijn vaderen,
en zij begroeven hem bij zijn vaderen, in de stad Davids;
en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats. **8** In het
acht en dertigste jaar van Azaria, den koning van Juda,
regeerde Zacharia, de zoon van Jerobeam, over Israel
te Samaria, zes maanden. **9** En hij deed dat kwaad was
in de ogen des HEEREN, gelijk als zijn vaderen gedaan
hadden; hij week niet af van de zonden van Jerobeam,
den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **10** En
Sallum, de zoon van Jabes, maakte een verbintenis tegen
hem, en sloeg hem voor het volk, en doodde hem; en
hij werd koning in zijn plaats. **11** Het overige nu der
geschiedenissen van Zacharia, ziet, dat is geschreven in
het boek der kronieken der koningen van Israel. **12** Dit was
het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had tot Jehu,
zeggende: U zullen zonen van het vierde gelid op den
troon van Israel zitten; en het is alzo geschied. **13** Sallum,
de zoon van Jabes, werd koning, in het negen en dertigste
jaar van Uzzia, den koning van Juda; en hij regeerde een
volle maand te Samaria. **14** Want Menahem, de zoon
van Gadi, toog op van Thirza, en kwam te Samaria, en
sloeg Sallum, den zoon van Jabes, te Samaria, en doodde
hem, en werd koning in zijn plaats. **15** Het overige nu der
geschiedenissen van Sallum, en zijn verbintenis, die hij
maakte, ziet, die zijn geschreven in het boek der kronieken
der koningen van Israel. **16** Toen sloeg Menahem Tifsah,
met allen, die daarin waren, ook haar landpalen van Thirza
af; omdat men niet voor hem had opengedaan, zo sloeg
hij hen; al haar bevruchte vrouwen hieuw hij in stukken.
17 In het negen en dertigste jaar van Azaria, den koning
van Juda, werd Menahem, den zoon van Gadi, koning
over Israel, en regeerde tien jaren te Samaria. **18** En hij
deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij week
al zijn dagen niet af van de zonden van Jerobeam, den
zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **19** Toen kwam
Pul, de koning van Assyrie, tegen het land; en Menahem
gaf aan Pul duizend talenten zilvers, opdat zijn hand met
hem zoude zijn, om het koninkrijk in zijn hand te sterken.
20 Menahem nu bracht dit geld op van Israel, van alle
geweldigen van vermogen, om den koning van Assyrie te
geven, voor elk man vijftig zilveren sikkels; alzo keerde de
koning van Assyrie weder, en bleef daar niet in het land.
21 Het overige nu der geschiedenissen van Menahem, en
al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek
der kronieken der koningen van Israel? **22** Daarna ontsliep
Menahem met zijn vaderen; en zijn zoon Pekahia werd
koning in zijn plaats. **23** In het vijftigste jaar van Azaria, den
koning van Juda, werd Pekahia, de zoon van Menahem,
koning over Israel, en regeerde twee jaren te Samaria. **24**
En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij
week niet af van de zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat, die Israel zondigen deed. **25** En Pekah, de zoon
van Remalia, zijn hoofdman, maakte een verbintenis tegen
hem, en sloeg hem te Samaria, in het paleis van het huis
des konings, met Argob en met Arje, en met hem vijftig
mannen van de kinderen der Gileadieten; alzo doodde
hij hem, en werd koning in zijn plaats. **26** Het overige nu
der geschiedenissen van Pekahia, en al wat hij gedaan
heeft, ziet, dat is geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Israel. **27** In het twee en vijftigste jaar van
Azaria, den koning van Juda, werd Pekah, de zoon van
Remalia, koning over Israel, en regeerde twintig jaren te
Samaria. **28** En hij deed dat kwaad was in de ogen des
HEEREN; hij week niet af van de zonden van Jerobeam,
den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **29** In de
dagen Pekah, den koning van Israel, kwam Tiglath-Pilezer,
de koning van Assyrie, en nam Ijon in, en Abel-Beth-
maacha, en Janoah, en Kedes, en Hazor, en Gilead, en
Galilea, het ganse land van Nafthali; en hij voerde hen
weg naar Assyrie. **30** En Hosea, de zoon van Ela, maakte
een verbintenis tegen Pekah, den zoon van Remalia, en
sloeg hem, en doodde hem, en werd koning in zijn plaats;
in het twintigste jaar van Jotham, den zoon van Uzzia. **31**
Het overige nu der geschiedenissen van Pekah, en al wat
hij gedaan heeft, ziet, dat is geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Israel. **32** In het tweede jaar
van Pekah, den zoon van Remalia, den koning van Israel,
werd Jotham koning, de zoon van Uzzia, den koning van
Juda. **33** Vijf en twintig jaren was hij oud, als hij koning
werd, en regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en de naam

zijner moeder was Jerusa, de dochter van Zadok. **34** En hij
deed dat recht was in de ogen des HEEREN; naar alles,
wat zijn vader Uzzia gedaan had, deed hij. **35** Alleenlijk
werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde
en rookte nog op de hoogten; dezelve bouwde de hoge
poort aan het huis des HEEREN. **36** Het overige nu der
geschiedenissen van Jotham, en al wat hij gedaan heeft, is
dat niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Juda? **37** In die dagen begon de HEERE in Juda te
zenden Rezin, den koning van Syrie, en Pekah, den zoon
van Remalia. **38** En Jotham ontsliep met zijn vaderen, en
werd begraven bij zijn vaderen in de stad van zijn vader
David; en zijn zoon Achaz werd koning in zijn plaats.

16 In het zeventiende jaar van Pekah, den zoon van
Remalia, werd Achaz koning, de zoon van Jotham,
den koning van Juda. **2** Twintig jaren was Achaz oud, toen
hij koning werd, en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem;
en hij deed niet dat recht was in de ogen des HEEREN
zijns Gods, als zijn vader David. **3** Want hij wandelde in
den weg der koningen van Israel; ja, hij deed ook zijn zoon
door het vuur gaan, naar de gruwelen der heidenen, die
de HEERE voor de kinderen Israels verdreven had. **4** Hij
offerde ook en rookte op de hoogten en op de heuvelen,
ook onder alle groen geboomte. **5** Toen toog Rezin, de
koning van Syrie, op, met Pekah, den zoon van Remalia,
den koning van Israel, naar Jeruzalem ten strijde; en zij
belegerden Achaz, maar zij vermochten niet met strijden.
6 Te dierzelfder tijd bracht Rezin, de koning van Syrie,
Elath weder aan Syrie, en wierp de Joden uit Elath; en de
Syriers kwamen te Elath, en hebben daar gewoond tot op
dezen dag. **7** Achaz nu zond boden tot Tiglath-Pilezer, den
koning van Assyrie, zeggende: Ik ben uw knecht en uw
zoon; kom op, en verlos mij uit de hand van den koning
van Syrie, en uit de hand van den koning van Israel, die
zich tegen mij opmaken. **8** En Achaz nam het zilver en
het goud, dat in het huis des HEEREN, en in de schatten
van het huis des konings gevonden werd, en hij zond
den koning van Assyrie een geschenk. **9** Zo hoorde de
koning van Assyrie naar hem; want de koning van Assyrie
toog op tegen Damaskus, en nam haar in, en voerde hen
gevankelijk naar Kir, en hij doodde Rezin. **10** Toen toog
de koning Achaz Tiglath-Pilezer, den koning van Assyrie,
tegemoet, naar Damaskus; en gezien hebbende een altaar,
dat te Damaskus was, zo zond de koning Achaz aan den
priester Uria de gelijkenis van het altaar, en zijn afbeelding,
naar zijn ganse maaksel. **11** En Uria, de priester, bouwde
een altaar, naar alles, wat de koning Achaz van Damaskus
ontboden had; alzo deed de priester Uria, tegen dat de
koning Achaz van Damaskus kwam. **12** Als nu de koning
van Damaskus gekomen was, zag de koning het altaar; en
de koning naderde tot het altaar, en offerde daarop. **13** En
hij stak zijn brandoffer aan, en zijn spijsoffer, en goot zijn
drankoffer en sprengde het bloed zijner dankofferen op dat
altaar. **14** Maar het koperen altaar, dat voor het aangezicht
des HEEREN was, dat bracht hij van het voorste deel
van het huis, van tussen zijn altaar, en van tussen het
huis des HEEREN, en hij zette het aan de zijde zijns
altaars noordwaarts. **15** En de koning Achaz gebood Uria,
den priester, zeggende: Steek op het grote altaar aan het
morgenbrandoffer, en het avondspijsoffer, en des konings
brandoffer, en zijn spijsoffer, en het brandoffer van al het
volk des lands, en hun spijsoffer, en hun drankofferen;
en spreng daarop al het bloed des brandoffers, en al het
bloed des slachtoffer; maar het koperen altaar zal mij zijn,
om te onderzoeken. **16** En Uria, de priester, deed naar
alles, wat de koning Achaz geboden had. **17** En de koning
Achaz sneed de lijsten der stellingen af, en nam die van
boven het wasvat weg, en deed de zee af van de koperen
runderen, die daaronder waren; en hij zette die op een
stenen vloer. **18** Daartoe het deksel des sabbats, dat zij
in het huis gebouwd hadden, en den buitensten ingang
des konings nam hij weg van het huis des HEEREN,
vanwege den koning van Assyrie. **19** Het overige nu der
geschiedenissen van Achaz, wat hij gedaan heeft, is dat
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Juda? **20** En Achaz ontsliep met zijn vaderen, en werd
begraven bij zijn vaderen, in de stad Davids; en Hizkia,
zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

17 In het twaalfde jaar van Achaz, den koning van Juda,
werd Hosea, de zoon van Ela, koning over Israel
te Samaria, en regeerde negen jaren. **2** En hij deed dat
kwaad was in de ogen des HEEREN; evenwel niet, als de
koningen van Israel, die voor hem geweest waren. **3** Tegen
hem toog op Salmaneser, koning van Assyrie; en Hosea
werd zijn knecht, dat hij hem een geschenk gaf. **4** Maar de
koning van Assyrie bevond een verbintenis in Hosea, dat
hij tot So, den koning van Egypte, boden gezonden had,
en het geschenk aan den koning van Assyrie niet als te
voren van jaar tot jaar opbracht; zo besloot hem de koning
van Assyrie, en bond hem in het gevangenhuis. **5** Want de
koning van Assyrie toog op in het ganse land; ja, hij kwam
op naar Samaria, en hij belegerde haar drie jaren. **6** In
het negende jaar van Hosea, nam de koning van Assyrie
Samaria in, en voerde Israel weg in Assyrie, en deed ze
wonen in Halah, en in Habor, aan de rivier Gozan, en in
de steden der Meden. **7** Want het was geschied, dat de
kinderen Israels gezondigd hadden tegen den HEERE,
hun God, Die hen uit Egypteland opgebracht had, van
onder de hand van Farao, den koning van Egypte; en
hadden andere goden gevreesd; **8** En hadden gewandeld
in de inzettingen der heidenen, die de HEERE voor het
aangezicht der kinderen Israels verdreven had, en der
koningen van Israel, die ze gemaakt hadden. **9** En de
kinderen Israels hadden de zaken, die niet recht zijn,
tegen den HEERE, hun God, bemanteld; en hadden zich
hoogten gebouwd in al hun steden, van den wachttoren af
tot de vaste steden toe. **10** En zij hadden zich staande
beelden opgericht en bossen, op allen hogen heuvel en
onder alle groen geboomte. **11** En zij hadden daar gerookt
op alle hoogten, gelijk de heidenen, die de HEERE van
hun aangezichten weggevoerd had; en zij hadden kwade
dingen gedaan, om den HEERE tot toorn te verwekken.

12 En zij hadden de drekgoden gediend, waarvan de
HEERE tot hen gezegd had: Gij zult deze zaak niet doen.
13 Als nu de HEERE tegen Israel en tegen Juda, door
den dienst van alle profeten, van alle zieners, betuigd
had, zeggende: Bekeert u van uw boze wegen en houdt
Mijn geboden, en Mijn inzettingen, naar al de wet, die Ik
uw vaderen geboden heb, en die Ik tot u door de hand
van Mijn knechten, de profeten, gezonden heb; 14 Zo
hoorden zij niet, maar zij verhardden hun nek, gelijk de
nek hunner vaderen geweest was, die aan den HEERE,
hun God, niet geloofd hadden. 15 Daartoe verwierpen zij
Zijn inzettingen, en Zijn verbond, dat Hij met hun vaderen
gemaakt had, en Zijn getuigenissen, die Hij tegen hen
betuigd had, en wandelden de ijdelheid na, dat zij ijdel
werden, en achter de heidenen, die rondom hen waren,
van dewelke de HEERE hun geboden had, dat zij niet
zouden doen gelijk die. 16 Ja, zij verlieten al de geboden
des HEEREN, huns Gods, en maakten zich gegoten
beelden, twee kalveren; en maakten bossen, en bogen
zich voor alle heir des hemels, en dienden Baal. 17 Ook
deden zij hun zonen en hun dochteren door het vuur gaan,
en gebruikten waarzeggerijen, en gaven op vogelgeschrei
acht, en verkochten zich, om te doen dat kwaad was in
de ogen des HEEREN, om Hem tot toorn te verwekken.
18 Daarom vertoornde zich de HEERE zeer over Israel,
dat Hij hen wegdeed van Zijn aangezicht; er bleef niets
over, behalve de stam van Juda alleen. 19 Zelfs hield
Juda de geboden des HEEREN, huns Gods, niet; maar zij
wandelden in de inzettingen van Israel, die zij gemaakt
hadden. 20 Zo verwierp de HEERE het ganse zaad van
Israel, en bedrukte hen, en gaf ze in de hand der rovers,
totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had. 21
Want Hij scheurde Israel van het huis van David af, en
zij maakten Jerobeam, den zoon van Nebat, koning; en
Jerobeam dreef Israel af van achter den HEERE, en hij
deed ze een grote zonde zondigen. 22 Alzo wandelden
de kinderen Israels in alle zonden van Jerobeam die hij
gedaan had; zij weken daarvan niet af; 23 Totdat de
HEERE Israel van Zijn aangezicht wegdeed, gelijk als Hij
gesproken had door den dienst van al Zijn knechten, de
profeten; alzo werd Israel weggevoerd uit zijn land naar
Assyrie, tot op dezen dag. 24 De koning nu van Assyrie
bracht volk van Babel, en van Chuta, en van Avva, en
van Hamath, en Sefarvaim, en deed hen wonen in de
steden van Samaria, in de plaats der kinderen Israels; en
zij namen Samaria erfelijk in, en woonden in haar steden.
25 En het geschiedde in het begin hunner woning aldaar,
dat zij den HEERE niet vreesden; zo zond de HEERE
leeuwen onder hen, die enigen van hen doodden. 26
Daarom spraken zij tot den koning van Assyrie, zeggende:
De volken, die gij vervoerd hebt, en hebt doen wonen
in de steden van Samaria, weten de wijze des Gods
van het land niet; daarom heeft Hij leeuwen onder hen
gezonden, en ziet, zij doden hen, dewijl zij niet weten
de wijze des Gods van het land. 27 Toen gebood de
koning van Assyrie, zeggende: Brengt een der priesteren
daarheen, die gijlieden van daar weggevoerd hebt, dat
zij henentrekken, en wonen aldaar; en dat hij hun lere
de wijze des Gods van het land. 28 Zo kwam een uit
de priesteren, die zij van Samaria weggevoerd hadden,
en woonde te Beth-El; en hij leerde hun, hoe zij den
HEERE vrezen zouden. 29 Maar elk volk maakte zijn
goden; en zij stelden ze in de huizen der hoogten, die de
Samaritanen gemaakt hadden, elk volk in hun steden,
waarin zij woonachtig waren. 30 Want de lieden van Babel
maakten Sukkoth Benoth, en de lieden van Chut maakten
Nergal, en de lieden van Hamath maakten Asima, 31 En
de Avieten maakten Nibhaz en Tartak, en de Sefarvieten
verbrandden hun zonen voor Adramelech en Anamelech,
de goden van Sefarvaim, met vuur. 32 Ook vreesden
zij den HEERE, en maakten zich van hun geringsten
priesteren der hoogten, dewelke voor hen dienst deden in
de huizen der hoogten. 33 Zij vreesden den HEERE, en
dienden ook hun goden, naar de wijze der volken, van
dewelke zij die weggevoerd hadden. 34 Tot op dezen dag
toe doen die naar de eerste wijzen; zij vrezen den HEERE
niet, en zij doen niet naar hun inzettingen, en naar hun
rechten, en naar de wet, en naar het gebod, dat de HEERE
geboden heeft aan de kinderen van Jakob, dien Hij den
naam Israel gaf. 35 Nochtans had de HEERE een verbond
met hen gemaakt, en had hun geboden, zeggende: Gij zult
geen andere goden vrezen, noch u voor hen nederbuigen,
noch hen dienen, noch hun offerande doen. 36 Maar den
HEERE, Die u uit Egypteland met grote kracht en met een
uitgestrekten arm opgevoerd heeft, Dien zult gij vrezen, en
voor Hem zult gij u buigen, en Hem zult gij offerande doen;
37 En de inzettingen, en de rechten, en de wet, en het
gebod, die Hij u geschreven heeft, zult gij waarnemen te
doen te allen dag; en gij zult andere goden niet vrezen. 38
En het verbond, dat Ik met u gemaakt heb, zult gij niet
vergeten; en gij zult andere goden niet vrezen. 39 Maar
den HEERE, uw God, zult gij vrezen; en Hij zal u redden
uit de hand van al uw vijanden. 40 Doch zij hoorden niet,
maar zij deden naar hun eerste wijze. 41 Maar deze volken
vreesden den HEERE, en dienden hun gesneden beelden;
ook doen hun kinderen en hun kindskinderen, gelijk als
hun vaders gedaan hebben, tot op dezen dag.

18 Het geschiedde nu in het derde jaar van Hosea,
den zoon van Ela, den koning van Israel, dat Hizkia
koning werd, de zoon van Achaz, koning van Juda. 2 Vijf
en twintig jaren was hij oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem, en de naam
zijner moeder was Abi, een dochter van Zacharia. 3 En
hij deed dat recht was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat zijn vader David gedaan had. 4 Hij nam de
hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en roeide de
bossen uit; en hij verbrijzelde de koperen slang, die Mozes
gemaakt had, omdat de kinderen Israels tot die dagen toe
haar gerookt hadden; en hij noemde haar Nehustan. 5
Hij betrouwde op den HEERE, den God Israels, zodat na
hem zijns gelijke niet was onder alle koningen van Juda,
noch die voor hem geweest waren. 6 Want hij kleefde den

HEERE aan; hij week niet van Hem na te volgen, en hij
hield Zijn geboden, die de HEERE aan Mozes geboden
had. 7 Zo was de HEERE met hem; overal, waar hij
henen uittrok, handelde hij kloekelijk; daartoe viel hij af
van den koning van Assyrie, dat hij hem niet diende. 8
Hij sloeg de Filistijnen tot Gaza toe, en haar landpalen,
van den wachttoren af tot de vaste steden toe. 9 Het
geschiedde nu in het vierde jaar van den koning Hizkia
(hetwelk was het zevende jaar van Hosea, den zoon van
Ela, den koning van Israel) dat Salmaneser, de koning van
Assyrie, opkwam tegen Samaria, en haar belegerde. 10
En zij namen haar in ten einde van drie jaren, in het zesde
jaar van Hizkia; het was het negende jaar van Hosea, den
koning van Israel, als Samaria ingenomen werd. 11 En de
koning van Assyrie voerde Israel weg naar Assyrie, en
deed hen leiden in Halah, en in Habor, bij de rivier Gozan,
en in de steden der Meden. 12 Daarom dat zij de stem des
HEEREN, huns Gods, niet waren gehoorzaam geweest,
maar Zijn verbond overtreden hadden; en al wat Mozes,
de knecht des HEEREN, geboden had, dat hadden zij niet
gehoord, noch gedaan. 13 Maar in het veertiende jaar van
den koning Hizkia kwam Sanherib, de koning van Assyrie,
op tegen alle vaste steden van Juda, en nam ze in. 14
Toen zond Hizkia, de koning van Juda, tot den koning van
Assyrie, naar Lachis, zeggende: Ik heb gezondigd, keer
af van mij, wat gij mij opleggen zult, zal ik dragen. Toen
legde de koning van Assyrie Hizkia, den koning van Juda,
driehonderd talenten zilvers, en dertig talenten gouds op.
15 Alzo gaf Hizkia al het zilver, dat gevonden werd in het
huis des HEEREN, en in de schatten van het huis des
konings. 16 Te dier tijd sneed Hizkia het goud af van de
deuren van den tempel des HEEREN, en van de posten,
die Hizkia, de koning van Juda, had laten overtrekken, en
gaf dat aan de koning van Assyrie. 17 Evenwel zond de
koning van Assyrie Tartan, en Rabsaris, en Rabsake, van
Lachis tot den koning Hizkia, met een zwaar heir naar
Jeruzalem; en zij togen op, en kwamen naar Jeruzalem.
En als zij optogen en gekomen waren, bleven zij staan
bij den watergang des oppersten vijvers, welke is bij den
hogen weg van het veld des vollers. 18 En zij riepen tot
den koning; zo ging tot hen uit Eljakim, de zoon van Hilkia,
de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon
van Asaf, de kanselier. 19 En Rabsake zeide tot hen:
Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de grote koning, de koning van
Assyrie: Wat vertrouwen is dit, waarmede gij vertrouwt? 20
Gij zegt (doch het is een woord der lippen): Er is raad
en macht tot den oorlog; op wien vertrouwt gij nu, dat gij
tegen mij rebelleert? 21 Zie nu, vertrouwt gij u op dien
gebroken rietstaf, op Egypte, op denwelken zo iemand
leunt, zo zal hij in zijn hand gaan, en die doorboren; alzo is
Farao, de koning van Egypte, al dengenen, die op hem
vertrouwen. 22 Maar zo gij tot mij zegt: Wij vertrouwen op
den HEERE, onzen God; is Hij die niet, Wiens hoogten
en Wiens altaren Hizkia weggenomen heeft, en tot Juda
en tot Jeruzalem gezegd heeft: Voor dit altaar zult gij u
buigen te Jeruzalem? 23 Nu dan, wed toch met mijn heer,
den koning van Assyrie; en ik zal u twee duizend paarden
geven, zo gij voor u de ruiters daarop zult kunnen geven.
24 Hoe zoudt gij dan het aangezicht van een enigen vorst
van de geringste knechten mijns heren afkeren? Maar gij
vertrouwt op Egypte, om de wagenen en om de ruiteren.
25 Nu, ben ik zonder den HEERE opgetogen tegen deze
plaats, om die te verderven? De HEERE heeft tot mij
gezegd: Trek op tegen dat land, en verderf het. 26 Toen
zeide Eljakim, de zoon van Hilkia, en Sebna, en Joah tot
Rabsake: Spreek toch tot uw knechten in het Syrisch,
want wij verstaan het wel; en spreek met ons niet in het
Joods, voor de oren des volks, dat op den muur is. 27
Maar Rabsake zeide tot hen: Heeft mijn heer mij tot uw
heer en tot u gezonden, om deze woorden te spreken? Is
het niet tot de mannen, die op den muur zitten, dat zij met
ulieden hun drek eten, en hun water drinken zullen? 28
Alzo stond Rabsake, en riep met luider stem in het Joods;
en hij sprak en zeide: Hoort het woord des groten konings,
des konings van Assyrie! 29 Zo zegt de koning: Dat Hizkia
u niet bedriege: want hij zal u niet kunnen redden uit zijn
hand. 30 Daartoe dat Hizkia u niet doe vertrouwen op den
HEERE, zeggende: De HEERE zal ons zekerlijk redden,
en deze stad zal niet in de hand van den koning van
Assyrie gegeven worden. 31 Hoort naar Hizkia niet; want
zo zegt de koning van Assyrie: Handelt met mij door een
geschenk, en komt tot mij uit, en eet, een ieder van zijn
wijnstok, en een ieder van zijn vijgeboom; en drinkt een
ieder het water zijns bornputs; 32 Totdat ik kom, en u
haal in een land, als ulieder land, een land van koren en
van most, een land van brood en van wijngaarden, een
land van olijven, van olie en van honig; zo zult gij leven
en niet sterven; en hoort niet naar Hizkia, want hij hitst u
op, zeggende: De HEERE zal ons redden. 33 Hebben
de goden der volken, ieder zijn land, enigszins gered uit
de hand van den koning van Assyrie? 34 Waar zijn de
goden van Hamath, en van Arpad? Waar zijn de goden
van Sefarvaim, Hena en Ivva? Ja, hebben zij Samaria uit
mijn hand gered? 35 Welke zijn ze onder alle goden der
landen, die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de
HEERE Jeruzalem uit mijn hand redden zou? 36 Doch het
volk zweeg stil en antwoordde hem niet een woord; want
het gebod des konings was, zeggende: Gij zult hem niet
antwoorden. 37 Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de
hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van
Asaf, de kanselier, tot Hizkia, met gescheurde klederen; en
zij gaven hem de woorden van Rabsake te kennen.

19 En het geschiedde, als de koning Hizkia dat hoorde,
zo scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met
een zak, en ging in het huis des HEEREN. 2 Daarna zond
hij Eljakim, den hofmeester, en Sebna, den schrijver, en de
oudsten der priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja,
den profeet, den zoon van Amoz; 3 En zij zeiden tot hem:
Alzo zegt Hizkia: Deze dag is een dag der benauwdheid,
en der schelding, en der lastering; want de kinderen zijn
gekomen tot aan de geboorte, en er is geen kracht om te
baren. 4 Misschien zal de HEERE, uw God, horen al de

woorden van Rabsake, denwelken zijn heer, de koning van
Assyrie, gezonden heeft, om den levenden God te honen,
en te schelden, met woorden, die de HEERE, uw God,
gehoord heeft; hef dan een gebed op voor het overblijfsel,
dat gevonden wordt. **5** En de knechten van den koning
Hizkia kwamen tot Jesaja. **6** En Jesaja zeide tot hen: Zo
zult gij tot uw heer zeggen: Zo zegt de HEERE: Vrees niet
voor de woorden, die gij gehoord hebt, waarmede Mij de
dienaars van den koning van Assyrie gelasterd hebben. **7**
Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht
horen zal, en weder in zijn land keren; en ik zal hem door
het zwaard in zijn land vellen. **8** Zo kwam Rabsake weder,
en vond den koning van Assyrie, strijdende tegen Libna;
want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken was.
9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, den koning van Cusch,
zeggen: Ziet, hij is uitgetogen om tegen u te strijden,
zond hij weder boden tot Hizkia, zeggende: **10** Zo zult
gij spreken tot Hizkia, den koning van Juda, zeggende:
Laat u uw God niet bedriegen, op welken gij vertrouwt,
zeggende: Jeruzalem zal in de hand des konings van
Assyrie niet gegeven worden. **11** Zie, gij hebt gehoord, wat
de koningen van Assyrie aan alle landen gedaan hebben,
die verbannende; en zoudt gij gered worden? **12** Hebben
de goden der volken, die mijn vaders verdorven hebben,
dezelve gered, als Gozan, en Haran, en Rezef, en de
kinderen van Eden, die in Telasser waren? **13** Waar is de
koning van Hamath, en de koning van Arpad, en de koning
der stad Sefarvaim, Hena en Ivva? **14** Als nu Hizkia de
brieven uit der boden hand ontvangen, en die gelezen had,
ging hij op in het huis des HEEREN, en Hizkia breidde die
uit voor het aangezicht des HEEREN. **15** En Hizkia bad
voor het aangezicht des HEEREN, en zeide: O HEERE,
God Israels, Die tussen de cherubim woont! Gij zelf, Gij
alleen zijt de God van alle koninkrijken der aarde, Gij hebt
den hemel en de aarde gemaakt. **16** O, HEERE! neig Uw
oor en hoor, doe, HEERE! Uw ogen open en zie, en hoor
de woorden van Sanherib, die dezen gezonden heeft,
om den levenden God te honen. **17** Waarlijk, HEERE,
hebben de koningen van Assyrie die heidenen en hun
land verwoest; **18** En hebben hun goden in het vuur
geworpen; want zij waren geen goden, maar het werk van
mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij die
verdorven. **19** Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons toch
uit zijn hand; zo zullen alle koninkrijken der aarde weten,
dat Gij, HEERE, alleen God zijt. **20** Toen zond Jesaja,
de zoon van Amoz, tot Hizkia, zeggende: Zo spreekt de
HEERE, de God Israels: Dat gij tot Mij gebeden hebt tegen
Sanherib, den koning van Assyrie, heb Ik gehoord. **21** Dit
is het woord, dat de HEERE over hem gesproken heeft: De
jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot u, de
dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter u. **22** Wien
hebt gij gehoond en gelasterd? en tegen Wien hebt gij de
stem verheven, en uw ogen omhoog opgeheven? Tegen
den Heilige Israels! **23** Door middel uwer boden hebt gij
den HEERE gehoond, en gezegd: Ik heb met de menigte
mijner wagenen beklommen de hoogten der bergen, de
zijden van den Libanon; en ik zal zijn hoge cederbomen,
en zijn uitgelezen dennebomen afhouwen; en zal komen in
zijn uiterste herberg, in het woud zijns schonen velds. **24** Ik
heb gegraven en heb gedronken vreemde wateren; en ik
heb met mijn voetzolen alle rivieren der belegerde plaatsen
verdroogd. **25** Hebt gij niet gehoord, dat Ik zulks lang te
voren gedaan heb en dat van oude dagen af geformeerd
heb? Nu heb Ik dat doen komen, dat gij zoudt zijn, om de
vaste steden te verstoren tot woeste hopen. **26** Daarom
waren haar inwoners handeloos; zij waren verslagen en
beschaamd; zij waren als het gras des velds, en de groene
grasscheutjes, het hooi der daken, en het brandkoren, eer
het over einde staat. **27** Maar Ik weet uw zitten, en uw
uitgaan, en uw inkomen, en uw woeden tegen Mij. **28** Om
uw woeden tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren
opgekomen is, zo Mijn gebit in uw lippen, en Ik zal u doen
wederkeren door dien weg, door denwelken gij gekomen
zijt. **29** En dat zij u een teken, dat men in dit jaar eten
zal, wat van zelf gewassen is; en in het tweede jaar, wat
daarvan weder uitspruit; maar zaait in het derde jaar, en
maait, en plant wijngaarden, en eet hun vruchten. **30** Want
het ontkomene, dat overgebleven is van het huis van Juda,
zal wederom nederwaarts wortelen, en zal opwaarts vrucht
dragen. **31** Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan,
en het ontkomene van den berg Sion; de ijver van den
HEERE der heirscharen zal dit doen. **32** Daarom zo zegt
de HEERE van den koning van Assyrie: Hij zal in deze stad
niet komen, noch daar een pijl inschieten; ook zal hij met
geen schild daarvoor komen, en zal geen wal daartegen
opwerpen. **33** Door den weg, dien hij gekomen is, door dien
zal hij wederkeren; maar in deze stad zal hij niet komen,
zegt de HEERE. **34** Want Ik zal deze stad beschermen,
om die te verlossen, om Mijnentwil, en om Davids, Mijns
knechts wil. **35** Het geschiedde dan in dienzelven nacht,
dat de Engel des HEEREN uitvoer, en sloeg in het leger
van Assyrie honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij
zich des morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren
dode lichamen. **36** Zo vertrok Sanherib, de koning van
Assyrie, en toog henen, en keerde weder; en hij bleef
te Nineve. **37** Het geschiedde nu, als hij in het huis van
Nisroch, zijn god, zich nederboog, dat Adramelech en
Sarezer, zijn zonen, hem met het zwaard versloegen; doch
zij ontkwamen in het land van Ararat; en Esar-Haddon, zijn
zoon, werd koning in zijn plaats.

20 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe;
en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot
hem, en zeide tot hem: Zo zegt de HEERE: Geef bevel
aan uw huis, want gij zult sterven, en niet leven. **2** Toen
keerde hij zijn aangezicht om naar den wand, en hij bad tot
den HEERE, zeggende: **3** Och, HEERE, gedenk toch, dat
ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen
hart gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb.
En Hizkia weende gans zeer. **4** Het gebeurde nu, als
Jesaja uit het middelvoorhof nog niet gegaan was, dat het
woord des HEEREN tot hem geschiedde, zeggende: **5**
Keer weder en zeg tot Hizkia, den voorganger Mijns volks:

Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Ik heb
uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal u
gezond maken; aan den derden dag zult gij opgaan in
het huis des HEEREN; **6** En Ik zal vijftien jaren tot uw
dagen toedoen, en zal u uit de hand des konings van
Assyrie verlossen, mitsgaders deze stad; en Ik zal deze
stad beschermen om Mijnentwil, en om Mijns knechts
Davids wil. **7** Daarna zeide Jesaja: Neemt een klomp
vijgen; en zij namen ze, en legden ze op de zweer, en hij
werd genezen. **8** Hizkia nu had gezegd tot Jesaja: Welk is
het teken, dat de HEERE mij gezond maken zal, en dat ik
den derden dag in des HEEREN huis zal opgaan? **9** En
Jesaja zeide: Dit zal u een teken van den HEERE zijn,
dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen
zal: Zal de schaduw tien graden voorwaarts gaan, of tien
graden achterwaarts keren? **10** Toen zeide Hizkia: Het
is der schaduwe licht, tien graden nederwaarts te gaan;
neen, maar dat de schaduw tien graden achterwaarts kere.
11 En Jesaja, de profeet, riep den HEERE aan; en Hij deed
de schaduw tien graden achterwaarts keren in de graden,
dewelke zij nederwaarts gegaan was, in de graden van
Achaz' zonnewijzer. **12** Te dier tijd zond Berodach Baladan
de zoon van Baladan, de koning van Babel, brieven en
een geschenk aan Hizkia; want hij had gehoord, dat Hizkia
krank geweest was. **13** En Hizkia hoorde naar hen, en hij
toonde hun zijn ganse schathuis, het zilver, en het goud,
en de specerijen, en de beste olie, en zijn wapenhuis, en
al wat gevonden werd in zijn schatten; er was geen ding in
zijn huis, noch in zijn ganse heerschappij, dat hij hun niet
toonde. **14** Toen kwam de profeet Jesaja tot den koning
Hizkia, en zeide tot hem: Wat hebben die mannen gezegd,
en van waar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia zeide: Zij
zijn uit verren lande gekomen, uit Babel. **15** En hij zeide:
Wat hebben zij gezien in uw huis? En Hizkia zeide: Zij
hebben alles gezien, wat in mijn huis is; geen ding is er
in mijn schatten, dat ik hun niet getoond heb. **16** Toen
zeide Jesaja tot Hizkia: Hoor des HEEREN woord. **17**
Zie, de dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw
vaderen tot dezen dage toe opgelegd hebben, naar Babel
weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten worden,
zegt de HEERE. **18** Daartoe zullen zij van uw zonen, die
uit u zullen voortkomen, die gij gewinnen zult, nemen, dat
zij hovelingen zijn in het paleis des konings van Babel. **19**
Maar Hizkia zeide tot Jesaja: Het woord des HEEREN,
dat gij gesproken hebt, is goed. Ook zeide hij: Zou het
niet, naardien vrede en waarheid in mijn dagen wezen
zal? **20** Het overige nu der geschiedenissen van Hizkia,
en al zijn macht, en hoe hij den vijver en den watergang
gemaakt heeft, en water in de stad gebracht heeft, zijn die
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Juda? **21** En Hizkia ontsliep met zijn vaderen; en zijn
zoon Manasse werd koning in zijn plaats.

21 Manasse was twaalf jaren oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem; en
de naam zijner moeder was Hefzi-bah. **2** En hij deed dat
kwaad was in de ogen des HEEREN, naar de gruwelen der
heidenen, die de HEERE voor het aangezicht der kinderen
Israels uit de bezitting verdreven had. **3** Want hij bouwde
de hoogten weder op, die Hizkia, zijn vader, verdorven had;
en hij richtte Baal altaren op, en maakte een bos, gelijk
als Achab, de koning van Israel, gemaakt had, en boog
zich neder voor het heir des hemels, en diende ze. **4** En
hij bouwde altaren in het huis des HEEREN, waarvan de
HEERE gezegd had: te Jeruzalem zal Ik Mijn Naam zetten.
5 Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir des hemels,
in beide de voorhoven van het huis des HEEREN. **6** Ja, hij
deed zijn zoon door het vuur gaan, en pleegde guichelarij
en gaf op vogelgeschrei acht; en hij stelde waarzeggers
en duivelskunstenaren; hij deed zeer veel kwaads in de
ogen des HEEREN, om Hem tot toorn te verwekken. **7**
Hij stelde ook een gesneden beeld van het bos, dat hij
gemaakt had, in het huis waarvan de HEERE gezegd
had tot David, en tot zijn zoon Salomo: In dit huis, en in
Jeruzalem, die Ik uit alle stammen van Israel verkoren heb,
zal Ik Mijn Naam zetten in eeuwigheid. **8** En Ik zal niet
voortvaren den voet van Israel te bewegen uit dit land, dat
Ik hun vaderen gegeven heb; alleenlijk, zo zij waarnemen
te doen, naar alles, wat Ik hun geboden heb, en naar de
ganse wet, die Mijn knecht Mozes hun geboden heeft. **9**
Maar zij hoorden niet; want Manasse deed hen dwalen,
dat zij erger deden dan de heidenen, die de HEERE voor
het aangezicht der kinderen Israels verdelgd had. **10** Toen
sprak de HEERE door den dienst van Zijn knechten, de
profeten, zeggende: **11** Dewijl dat Manasse, de koning van
Juda, deze gruwelen gedaan heeft, erger doende dan al
wat de Amorieten gedaan hebben, die voor hem geweest
zijn, ja, ook Juda door zijn drekgoden heeft doen zondigen;
12 Daarom, alzo zegt de HEERE, de God Israels: Ziet, Ik
zal een kwaad over Jeruzalem en Juda brengen, dat een
ieder, die het hoort, beide zijn oren klinken zullen. **13** En Ik
zal over Jeruzalem het meetsnoer van Samaria trekken,
mitsgaders het paslood van het huis van Achab; en Ik zal
Jeruzalem uitwissen, gelijk als men een schotel uitwist;
men wist dien uit, en men keert hem om op zijn holligheid.
14 En Ik zal het overblijfsel Mijns erfdeels verlaten, en zal
ze in de hand hunner vijanden geven; en zij zullen tot een
roof en plundering worden al hun vijanden. **15** Daarom,
dat zij gedaan hebben dat kwaad was in Mijn ogen, en Mij
tot toorn verwekt hebben, van dien dag, dat hun vaderen
van Egypte uitgegaan zijn, ook tot op dezen dag toe. **16**
Daartoe vergoot Manasse ook zeer veel onschuldig bloed,
totdat hij Jeruzalem van het ene einde tot het andere
vervuld had; behalve zijn zonde, die hij Juda zondigen
deed, doende wat kwaad was in de ogen des HEEREN.
17 Het overige der geschiedenissen van Manasse, en al
wat hij gedaan heeft, en zijn zonde, die hij gezondigd
heeft, zijn die niet geschreven in het boek der kronieken
der koningen van Juda? **18** En Manasse ontsliep met zijn
vaderen, en werd begraven in den hof van zijn huis, in
den hof van Uzza; en zijn zoon Amon werd koning in zijn
plaats. **19** Amon was twee en twintig jaren oud, toen hij
koning werd, en hij regeerde twee jaren te Jeruzalem;

en de naam zijner moeder was Mesullemet, een dochter
van Haruz van Jotba. 20 En hij deed dat kwaad was
in de ogen des HEEREN; gelijk als zijn vader Manasse
gedaan had. 21 Want hij wandelde in al den weg, dien zijn
vader gewandeld had, en hij diende de drekgoden, die
zijn vader gediend had, en hij boog zich voor die neder.
22 Zo verliet hij den HEERE, den God zijner vaderen, en
hij wandelde niet in den weg des HEEREN. 23 En de
knechten van Amon maakten een verbintenis tegen hem,
en zij doodden den koning in zijn huis. 24 Maar het volk
des lands versloeg allen, die tegen den koning Amon een
verbintenis gemaakt hadden; en het volk des lands maakte
zijn zoon Josia koning in zijn plaats. 25 Het overige nu der
geschiedenissen van Amon, wat hij gedaan heeft, zijn die
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Juda? 26 En men begroef hem in zijn graf, in den hof
van Uzza; en zijn zoon Josia werd koning in zijn plaats.

22 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd, en
regeerde een en dertig jaren te Jeruzalem; en de
naam zijner moeder was Jedida, een dochter van Adaja,
van Bozkath. 2 En hij deed dat recht was in de ogen des
HEEREN; en hij wandelde in al den weg van zijn vader
David, en week niet af ter rechterhand noch ter linkerhand.
3 Het geschiedde nu in het achttiende jaar van den koning
Josia, dat de koning den schrijver Safan, den zoon van
Azalia, den zoon van Mesullam, zond in het huis des
HEEREN, zeggende: 4 Ga op tot Hilkia, den hogepriester,
opdat hij het geld opsomme, dat in het huis des HEEREN
gebracht is, hetwelk de wachters des dorpels van het volk
verzameld hebben; 5 En dat zij dat geven in de hand der
verzorgers van het werk, die besteld zijn over het huis
des HEEREN; opdat zij het geven aan degenen, die het
werk doen, dat in het huis des HEEREN is, om de breuken
van het huis te beteren; 6 Aan de timmerlieden en de
bouwlieden, en de metselaars, en om hout en gehouwene
stenen te kopen, om het huis te beteren. 7 Doch er werd
met hen geen rekening gehouden van het geld, dat in
hun hand geleverd was, want zij handelden trouwelijk. 8
Toen zeide de hogepriester Hilkia tot Safan, den schrijver:
Ik heb het wetboek in het huis des HEEREN gevonden;
en Hilkia gaf dat boek aan Safan, die las het. 9 Daarna
kwam Safan, de schrijver, tot den koning, en bracht den
koning bescheid weder, en hij zeide: Uw knechten hebben
het geld, dat in het huis gevonden was, samengebracht,
en hebben het gegeven in de hand der verzorgers van
het werk, die besteld waren over het huis des HEEREN.
10 Ook gaf Safan, de schrijver, den koning te kennen,
zeggende: De priester Hilkia heeft mij een boek gegeven.
En Safan las dat voor het aangezicht des konings. 11 Het
geschiedde nu, als de koning de woorden des wetboeks
hoorde, dat hij zijn klederen scheurde. 12 En de koning
gebood Hilkia, den priester, en Ahikam, den zoon van
Safan, en Achbor, den zoon van Michaja, en Safan, den
schrijver, en Asaja, den knecht des konings, zeggende: 13
Gaat henen, vraagt den HEERE voor mij, en voor het volk,
en voor het ganse Juda, over de woorden dezes boeks,
dat gevonden is; want de grimmigheid des HEEREN is
groot, dewelke tegen ons aangestoken is, omdat onze
vaderen niet gehoord hebben naar de woorden dezes
boeks, om te doen naar al wat voor ons geschreven is. 14
Toen ging de priester Hilkia, en Ahikam, en Achbor, en
Safan, en Asaja henen tot de profetes Hulda, de huisvrouw
van Sallum, den zoon van Tikva, den zoon van Harhas,
den klederbewaarder (zij nu woonde te Jeruzalem, in het
tweede deel), en zij spraken tot haar. 15 En zij zeide tot
hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zegt tot den
man, die u tot mij gezonden heeft: 16 Zo zegt de HEERE:
Zie, Ik zal kwaad over deze plaats brengen, en voer haar
inwoners, namelijk al de woorden des boeks, dat de koning
van Juda gelezen heeft. 17 Daarom dat zij Mij verlaten,
en anderen goden gerookt hebben, opdat zij Mij tot toorn
verwekten met al het werk hunner handen, zo zal Mijn
grimmigheid aangestoken worden, tegen deze plaats, en
niet uitgeblust worden. 18 Maar tot den koning van Juda,
die u gezonden heeft, om den HEERE te vragen, alzo zult
gij tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE, de God Israels:
Aangaande de woorden, die gij gehoord hebt; 19 Omdat
uw hart week geworden is, en gij u voor het aangezicht des
HEEREN vernederd hebt, als gij hoordet, wat Ik gesproken
heb tegen deze plaats en derzelver inwoners, dat zij tot
een verwoesting en vloek zullen worden, en dat gij uw
klederen gescheurd en voor Mijn aangezicht geweend
hebt; zo heb Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE. 20
Daarom zie, Ik zal u verzamelen tot uw vaderen, en gij zult
met vrede in uw graf verzameld worden, en uw ogen zullen
al het kwaad niet zien, dat Ik over deze plaats brengen zal.
En zij brachten den koning het antwoord weder.

23 Toen zond de koning henen, en tot hem verzamelden
al de oudsten van Juda en Jeruzalem. 2 En de
koning ging op in het huis des HEEREN, en met hem alle
inwoners van Jeruzalem, en de priesters en de profeten,
en al het volk, van den minste tot den meeste; en hij las
voor hun oren al de woorden van het boek des verbonds,
dat in het huis des HEEREN gevonden was. 3 De koning
nu stond aan den pilaar, en maakte een verbond voor des
HEEREN aangezicht, om den HEERE na te wandelen, en
Zijn geboden, en Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen met
ganser harte en met ganser ziele te houden, bevestigende
de woorden dezes verbonds, die in dit boek geschreven
zijn. En het ganse volk stond in dit verbond. 4 En de koning
gebood den hogepriester Hilkia, en den priesteren der
tweede ordening, en den dorpelbewaarders, dat zij uit den
tempel des HEEREN alle gereedschap, dat voor Baal, en
voor het beeld van het bos, en voor al het heir des hemels
gemaakt was, uitbrengen zouden; en hij verbrandde dat
buiten Jeruzalem in de velden van Kidron, en liet het stof
daarvan naar Beth-El dragen. 5 Daartoe schafte hij de
Chemarim af, die de koningen van Juda gesteld hadden,
opdat men roken zou op de hoogten, in de steden van
Juda, en rondom Jeruzalem, mitsgaders, die voor Baal, de
zon, en de maan, en de andere planeten, en al het heir
des hemels rookten. 6 Hij bracht ook het beeld van het

bos uit het huis des HEEREN weg, buiten Jeruzalem, tot
de beek Kidron, en verbrandde het aan de beek Kidron,
en vergruisde het tot stof; en hij wierp het stof daarvan
op de graven der kinderen des volks. 7 Daartoe brak hij
de huizen der schandjongens af, die aan het huis des
HEEREN waren, alwaar de vrouwen huisjes voor het beeld
van het bos weefden. 8 En hij bracht al de priesters uit de
steden van Juda, en verontreinigde de hoogten, alwaar
die priesters gerookt hadden, van Geba af tot Ber-seba
toe; en hij brak de hoogten der poort van Jozua, den
overste der stad, was, welke aan iemands linkerhand was,
in de stadspoort gaande. 9 Doch de priesters der hoogten
offerden niet op het altaar des HEEREN te Jeruzalem;
maar zij aten ongezuurde broden in het midden van hun
broederen. 10 Hij verontreinigde ook Thofeth, dat in het
dal der kinderen van Hinnom is, opdat niemand zijn zoon
of zijn dochter voor den Molech door het vuur deed gaan.
11 En hij schafte de paarden af, die de koningen van Juda
voor de zon gesteld hadden, van den ingang van het
huis des HEEREN, tot de kamer van Nathan-Melech, den
hoveling, die in Parvarim was; en de wagenen der zon
verbrandde hij met vuur. 12 Verder de altaren die op het
dak der opperzaal van Achaz waren, die de koningen van
Juda gemaakt hadden, mitsgaders de altaren, die Manasse
in de twee voorhoven van het huis des HEEREN gemaakt
had, brak de koning af; en hij verbrijzelde ze van daar, en
wierp het stof daarvan in de beek Kidron. 13 De hoogten
ook, die vooraan Jeruzalem waren, dewelke waren ter
rechterhand van de berg Mashith, die Salomo, de koning
van Israel, voor Astoreth, het verfoeisel der Sidoniers,
en voor Kamos, het verfoeisel der Moabieten, en voor
Milchom, den gruwel der kinderen Ammons, gebouwd
had, verontreinigde de koning. 14 Insgelijks brak hij de
opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij vervulde
hun plaats met mensenbeenderen. 15 Daartoe ook het
altaar, dat te Beth-El was, en de hoogte, die Jerobeam, de
zoon van Nebat, dewelke Israel zondigen deed, gemaakt
had; te zamen dat altaar en die hoogte brak hij af; ja, hij
verbrandde de hoogte, hij vergruisde ze tot stof, en hij
verbrandde het bos. 16 En als Josia zich omkeerde, zag
hij de graven, die daar op den berg waren, en zond henen,
en nam de beenderen uit de graven, en verbrandde ze
op dat altaar, en verontreinigde dat; naar het woord des
HEEREN, dat de man Gods uitgeroepen had, die deze
woorden uitriep. 17 Verder zeide hij: Wat is dat voor een
grafteken, dat ik zie? En de lieden der stad zeiden tot hem:
Het is het graf van den man Gods, die uit Juda kwam, en
deze dingen, die gij tegen dit altaar van Beth-El gedaan
hebt, uitgeroepen heeft. 18 En hij zeide: Laat hem liggen,
dat niemand zijn beenderen verroere. Zo bevrijdden zij zijn
beenderen, met de beenderen van den profeet, die uit
Samaria gekomen was. 19 Daartoe nam Josia ook weg
al de huizen der hoogten, die in de steden van Samaria
waren, die de koningen van Israel gemaakt hadden, om
den HEERE tot toorn te verwekken; en hij deed dezelve
naar al de daden, die hij te Beth-El gedaan had. 20 En hij
slachtte al de priesteren der hoogten, die daar waren, op
de altaren, en verbrandde mensenbeenderen op dezelve.
Daarna keerde hij weder naar Jeruzalem. 21 En de koning
gebood het ganse volk, zeggende: Houdt den HEERE, uw
God, pascha, gelijk in dit boek des verbonds geschreven
is. 22 Want gelijk dit pascha was er geen gehouden,
van de dagen der richteren af, die Israel gericht hadden,
noch in al de dagen der koningen van Israel, noch der
koningen van Juda. 23 Maar in het achttiende jaar van den
koning Josia, werd dit pascha den HEERE te Jeruzalem
gehouden. 24 En ook deed Josia weg de waarzeggers, en
de duivelskunstenaars, en de terafim, en de drekgoden, en
alle verfoeiselen, die in het land van Juda en in Jeruzalem
gezien werden; opdat hij bevestigde de woorden der wet,
die geschreven waren in het boek, dat de priester Hilkia in
het huis des HEEREN gevonden had. 25 En voor hem
was geen koning zijns gelijke, die zich tot den HEERE,
met zijn ganse hart, en met zijn ganse ziel, en met zijn
ganse kracht, naar al de wet van Mozes, bekeerd had; en
na hem stond zijns gelijke niet op. 26 Nochtans keerde
zich de HEERE van den brand Zijns groten toorns niet
af, waarmede Zijn toorn brandde tegen Juda, om al de
tergingen, waarmede Manasse Hem getergd had. 27 En
de HEERE zeide: Ik zal Juda ook van Mijn aangezicht
wegdoen, gelijk als Ik Israel weggedaan heb; en Ik zal
deze stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkoren heb, en
het huis, waarvan Ik gezegd heb: Mijn Naam zal daar
wezen. 28 Het overige nu der geschiedenissen van Josia,
en al wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Juda? 29 In zijn
dagen toog Farao Necho, de koning van Egypte, op tegen
den koning van Assyrie, naar de rivier Frath; en de koning
Josia toog hem tegemoet, en hij doodde hem te Megiddo,
als hij hem gezien had. 30 En zijn knechten voerden hem
dood op een wagen van Megiddo, en brachten hem te
Jeruzalem, en begroeven hem in zijn graf; en het volk des
lands nam Joahaz, den zoon Josia, en zalfden hem, en
maakten hem koning in zijns vaders plaats. 31 Drie en
twintig jaren was Joahaz oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde drie maanden te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, van Libna.
32 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN,
naar alles, wat zijn vaderen gedaan hadden. 33 Doch
Farao Necho liet hem binden te Ribla in het land van
Hamath, opdat hij te Jeruzalem niet regeren zou; en hij
legde het land een boete op van honderd talenten zilvers
en een talent gouds. 34 Ook maakte Farao Necho Eljakim,
den zoon van Josia, koning, in de plaats van zijn vader
Josia, en veranderde zijn naam in Jojakim; maar Joahaz
nam hij mede, en hij kwam in Egypte, en stierf aldaar. 35
En Jojakim gaf dat zilver en dat goud aan Farao; doch hij
schatte het land, om dat geld naar het bevel van Farao
te geven; een ieder naar zijn schatting eiste hij het zilver
en goud af van het volk des lands, om aan Farao Necho
te geven. 36 Vijf en twintig jaren was Jojakim oud, toen
hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem; en

de naam zijner moeder was Zebudda, een dochter van
Pedaja, van Ruma. 37 En hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN, naar alles, wat zijn vaders gedaan
hadden.

24 In zijn dagen toog Nebukadnezar, de koning van
Babel, op, en Jojakim werd zijn knecht drie jaren;
daarna keerde hij zich om, en rebelleerde tegen hem. 2
En de HEERE zond tegen hem de benden der Chaldeen,
en de benden der Syriers, en de benden der Moabieten,
en de benden der kinderen Ammons, en zond hen tegen
Juda, om dat te verderven, naar het woord des HEEREN,
dat Hij gesproken had door den dienst Zijner knechten,
de profeten. 3 Zekerlijk geschiedde dit naar het bevel
des HEEREN tegen Juda, dat Hij hen van Zijn aangezicht
wegdeed, om de zonden van Manasse, naar alles, wat hij
gedaan had; 4 Als ook om het onschuldig bloed, dat hij
vergoten had, zodat hij Jeruzalem met onschuldig bloed
vervuld had; daarom wilde de HEERE niet vergeven. 5
Het overige nu der geschiedenissen van Jojakim, en al wat
hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? 6 En Jojakim ontsliep
met zijn vaderen; en zijn zoon Jojachin werd koning in
zijn plaats. 7 De koning nu van Egypte toog voortaan niet
meer uit zijn land; want de koning van Babel had, van de
rivier van Egypte af tot aan de rivier Frath, ingenomen
al wat van den koning van Egypte was. 8 Jojachin was
achttien jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde drie
maanden te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was
Nehusta, een dochter van Elnathan, van Jeruzalem. 9 En
hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat zijn vader gedaan had. 10 Te dier tijd togen
de knechten van Nebukadnezar, den koning van Babel,
naar Jeruzalem; en de stad werd belegerd. 11 Zelfs kwam
Nebukadnezar, de koning van Babel, tegen de stad, als
zijn knechten die belegerden. 12 Toen ging Jojachin, de
koning van Juda, uit tot den koning van Babel, hij, en
zijn moeder, en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn
hovelingen; en de koning van Babel nam hem gevangen
in het achtste jaar zijner regering. 13 En hij bracht van
daar uit al de schatten van het huis des HEEREN, en
de schatten van het huis des konings; en hij hieuw alle
gouden vaten af, die Salomo, de koning van Israel, in
den tempel des HEEREN gemaakt had, gelijk als de
HEERE gesproken had. 14 En hij voerde gans Jeruzalem
weg, mitsgaders al de vorsten, en alle strijdbare helden,
tien duizend gevangen, en alle timmerlieden en smeden;
niemand werd overgelaten, dan het arme volk des lands.
15 Zo voerde hij Jojachin weg naar Babel, mitsgaders
des konings moeder, en des konings vrouwen, en zijn
hovelingen; daartoe de machtigen des lands bracht hij
gevankelijk van Jeruzalem naar Babel; 16 En alle kloeke
mannen tot zeven duizend, en timmerlieden en smeden
tot een duizend, en alle helden, die ten oorlog geoefend
waren; dezen bracht de koning van Babel gevankelijk
naar Babel. 17 En de koning van Babel maakte Mattanja,
deszelfs oom, koning in plaats van hem, en veranderde
zijn naam in Zedekia. 18 Zedekia was een en twintig
jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde elf jaren
te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Hamutal,
een dochter van Jeremia, van Libna. 19 En hij deed dat
kwaad was in de ogen des HEEREN, naar alles, wat
Jojakim gedaan had. 20 Want het geschiedde, om den
toorn des HEEREN tegen Jeruzalem en tegen Juda, totdat
Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had. En Zedekia
rebelleerde tegen den koning van Babel.

25 En het geschiedde in het negende jaar zijner
regering, in de tiende maand, op den tienden der
maand, dat Nebukadnezar, de koning van Babel, kwam
tegen Jeruzalem, hij en zijn ganse heir, en legerde zich
tegen haar; en zij bouwden tegen haar sterkten rondom. 2
Zo kwam de stad in belegering, tot in het elfde jaar van den
koning Zedekia. 3 Op den negenden der vierde maand,
als de honger in de stad sterk werd, en het volk des lands
geen brood had, 4 Toen werd de stad doorgebroken, en
al de krijgslieden vloden des nachts door den weg der
poort, tussen de twee muren, die aan des konings hof
waren (de Chaldeen nu waren tegen de stad rondom),
en de koning trok door den weg des vlakken velds. 5
Doch het heir der Chaldeen jaagde den koning na, en zij
achterhaalden hem in de vlakke velden van Jericho, en zal
zijn heir werd van bij hem verstrooid. 6 Zij dan grepen
den koning, en voerden hem opwaarts tot den koning van
Babel, naar Ribla; en zij spraken een oordeel tegen hem.
7 En zij slachtten de zonen van Zedekia voor zijn ogen, en
men verblindde Zedekia's ogen, en zij bonden hem met
twee koperen ketenen, en voerden hem naar Babel. 8
Daarna in de vijfde maand, op de zevenden der maand (dit
was het negentiende jaar van Nebukadnezar, den koning
van Babel) kwam Nebuzaradan, de overste der trawanten,
de knecht des konings van Babel, te Jeruzalem. 9 En
hij verbrandde het huis des HEEREN, en het huis des
konings, mitsgaders alle huizen van Jeruzalem; en alle
huizen der groten verbrandde hij met vuur. 10 En het ganse
heir de Chaldeen, dat met den overste der trawanten was,
brak de muren van Jeruzalem rondom af. 11 Het overige
nu des volks, die in de stad overgelaten waren, en de
afvalligen, die tot den koning van Babel gevallen waren, en
het overige der menigte, voerde Nebuzaradan, de overste
der trawanten, gevankelijk weg. 12 Maar van de armsten
des lands liet de overste der trawanten enigen overig tot
wijngaardeniers en tot akkerlieden. 13 Verder braken de
Chaldeen de koperen pilaren, die in het huis des HEEREN
waren, en de stellingen, en de koperen zee, die in het huis
des HEEREN was; en zij voerden het koper daarvan naar
Babel. 14 Zij namen ook de potten, en de schoffelen, en
de gaffelen, en de rookschalen, en al de koperen vaten,
daar men den dienst mede deed. 15 En de overste der
trawanten nam weg de wierookvaten en de sprengbekkens,
wat geheel goud en wat geheel zilver was. 16 De twee
pilaren, de ene zee, en de stellingen, die Salomo voor het
huis des HEEREN gemaakt had; het koper van al deze

vaten was zonder gewicht. **17** De hoogte van een pilaar
was achttien ellen, en het kapiteel daarop was koper; en
de hoogte des kapiteels was drie ellen; en het net, en
de granaatappelen op het kapiteel rondom, waren alle
van koper; en dezen gelijk had de andere pilaar, met het
net. **18** Ook nam de overste der trawanten Seraja, den
hoofdpriester, en Zefanja, den tweeden priester, en de drie
dorpelbewaarders. **19** En uit de stad nam hij een hoveling,
die over de krijgslieden gesteld was, en vijf mannen uit
degenen, die des konings aangezicht zagen, die in de stad
gevonden werden, mitsgaders den oversten schrijver des
heirs, die het volk des lands ten oorlog opschreef, en zestig
mannen van het volk des lands, die in de stad gevonden
werden. **20** Als Nebuzaradan, de overste der trawanten,
dezen genomen had, zo bracht hij hen tot den koning van
Babel, naar Ribla. **21** En de koning van Babel sloeg hen,
en doodde hen te Ribla, in het land van Hamath. Alzo
werd Juda uit zijn land gevankelijk weggevoerd. **22** Maar
aangaande het volk, dat in het land van Juda overgebleven
was, dat Nebukadnezar, de koning van Babel, had laten
overblijven, daarover stelde hij Gedalia, den zoon van
Ahikam, den zoon van Safan. **23** Toen nu al de oversten
der heiren, zij en hun mannen, hoorden, dat de koning
van Babel Gedalia tot overste gesteld had, kwamen zij
tot Gedalia naar Mizpa; namelijk, Ismael, de zoon van
Nethanja, en Johanan, de zoon van Kareah, en Seraja, de
zoon van Tanhumeth, de Netofathiet, en Jaazanja, de zoon
van den Maachathiet, zij en hun mannen. **24** En Gedalia
zwoer hun en hun mannen, en zeide tot hen: Vreest niet
van te zijn knechten der Chaldeen, blijft in het land, en
dient den koning van Babel, zo zal het u wel gaan. **25** Maar
het geschiedde in de zevende maand, dat Ismael, de zoon
van Nethanja, den zoon van Elisama, van koninklijk zaad,
kwam, en tien mannen met hem; en zij sloegen Gedalia,
dat hij stierf; mitsgaders de Joden en de Chaldeen, die
met hem te Mizpa waren. **26** Toen maakte zich al het
volk op, van de minste tot den meeste, en de oversten
der heiren, en kwamen in Egypte; want zij vreesden voor
de Chaldeen. **27** Het geschiedde daarna in het zeven en
dertigste jaar der wegvoering van Jojachin, den koning van
Juda, in de twaalfde maand, op den zeven en twintigsten
der maand, dat Evilmerodach, de koning van Babel, in
het jaar, als hij koning werd, het hoofd van Jojachin, den
koning van Juda, uit het gevangenhuis, verhief. **28** En hij
sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel boven den
stoel der koningen, die bij hem te Babel waren. **29** En
hij veranderde de klederen zijner gevangenis, en hij at
geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen zijns
levens. **30** En aangaande zijn tering, een gedurige tering
werd hem van den koning gegeven, elk dagelijks bestemde
deel op zijn dag, al de dagen zijns levens.

1 Kronieken

1 Adam, Seth, Enos, **2** Kenan, Mahalal-el, Jered, **3** Henoch, Methusalah, Lamech, **4** Noach, Sem, Cham en Jafeth. **5** De kinderen van Jafeth waren Gomer, en Magog, en Madai, en Javan, en Tubal, en Mesech, en Tiras. **6** En de kinderen van Gomer waren Askenaz, en Difath, en Thogarma. **7** En de kinderen van Javan waren Elisa en Tharsisa, de Chittieten en Dodanieten. **8** De kinderen van Cham waren Cusch en Mitsraim, Put, en Kanaan. **9** En de kinderen van Cusch waren Seba, en Havila, en Sabta, en Raema, en Sabtecha; en de kinderen van Raema waren Scheba en Dedan. **10** Cusch nu gewon Nimrod; die begon geweldig te zijn op aarde. **11** En Mitsraim gewon de Ludieten, en de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten, **12** En de Pathrusieten, en de Casluchieten, (van welke de Filistijnen zijn voortgekomen) en de Cafthorieten. **13** Kanaan nu gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth, **14** En den Jebusiet, en den Amoriet, en den Girgasiet, **15** En den Heviet, en den Arkiet, en den Siniet, **16** En den Arvadiet, en den Zemariet, en den Hamathiet. **17** De kinderen van Sem waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en Lud, en Aram, en Uz, en Hul, en Gether, en Mesech. **18** Arfachsad nu gewon Selah, en Selah gewon Heber. **19** Aan Heber nu zijn twee zonen geboren; de naam des enen was Peleg, omdat in zijn dagen het aardrijk verdeeld is, en de naam zijns broeders was Joktan. **20** En Joktan gewon Almodad, en Selef, en Hazarmaveth, en Jerah, **21** En Hadoram, en Uzal, en Dikla, **22** En Ebal, en Abimael, en Scheba, **23** En Ofir, en Havila, en Jobab. Alle dezen waren zonen van Joktan. **24** Sem, Arfachsad, Selah, **25** Heber, Peleg, Rehu, **26** Serug, Nahor, Terah, **27** Abram; die is Abraham. **28** De kinderen van Abraham waren Izak en Ismael. **29** Dit zijn hun geboorten: de eerstgeborene van Ismael was Nebajoth, en Kedar, en Adbeel, en Mibsam, **30** Misma en Duma, Massa, Hadad en Thema, **31** Jetur, Nafis, en Kedma; deze zijn de kinderen van Ismael. **32** De kinderen nu van Ketura, Abrahams bijwijf: die baarde Zimram, en Joksan, en Medan, en Midian, en Isbak, en Suah. En de kinderen van Joksan waren Scheba en Dedan. **33** De kinderen van Midian nu waren Efa, en Efer, en Henoch, en Abida, en Eldaa. Die allen waren zonen van Ketura. **34** Abraham nu gewon Izak. De zonen van Izak waren Ezau en Israel. **35** En de kinderen van Ezau: Elifaz, Rehuel, en Jehus, en Jaelam, en Korah. **36** De kinderen van Elifaz waren Theman, en Omar, Zefi, en Gaetham, Kenaz, en Timna, en Amalek. **37** De kinderen van Rehuel waren Nahath, Zerah, Samma en Mizza. **38** De kinderen van Seir nu waren Lotan, en Sobal, en Zibeon, en Ana, en Dison, en Ezer, en Disan. **39** De kinderen van Lotan nu waren Hori en Homam; en de zuster van Lotan was Timna. **40** De kinderen van Sobal waren Aljan, en Manahath, en Ebal, Sefi en Onam; en de kinderen van Zibeon waren Aja en Ana. **41** De kinderen van Ana waren Dison; en de zonen van Dison waren Hamram, en Esban, en Jithran, en Cheran. **42** De kinderen van Ezer waren Bilhan, en Zaavan, en Jaakan. De kinderen van Disan waren Uz en Aran. **43** Dit nu zijn de koningen, die geregeerd hebben in het land van Edom, eer er een koning regeerde over de kinderen Israels: Bela, de zoon van Beor; en de naam zijner stad was Dinhaba. **44** En Bela stierf, en Jobab regeerde in zijn plaats, een zoon van Zerah, van Bozra. **45** En Jobab stierf, en Husam, uit het land der Themanieten, regeerde in zijn plaats. **46** En Husam stierf, en Hadad, de zoon van Bedad, regeerde in zijn plaats, die de Midianieten in het veld van Moab versloeg; en den naam zijner stad was Avith. **47** En Hadad stierf, en Samla, van Masreka, regeerde in zijn plaats. **48** En Samla stierf, en Saul, van Rehoboth aan de rivier, regeerde in zijn plaats. **49** En Saul stierf, en Baal-Hanan, de zoon van Achbor, regeerde in zijn plaats. **50** Als Baal-Hanan stierf, zo regeerde Hadad in zijn plaats, en de naam zijner stad was Pahi, en de naam zijner huisvrouw was Mehetabeel, de dochter van Matred, dochter van Mee-Sahab. **51** Toen Hadad stierf, zo werden vorsten in Edom: de vorst Timna, de vorst Alja, de vorst Jetheth, **52** De vorst Aholibama, de vorst Ela, de vorst Pinon, **53** De vorst Kenaz, de vorst Theman, de vorst Mibzar, **54** De vorst Magdiel, de vorst Iram. Dezen waren de vorsten van Edom.

2 Dezen zijn de kinderen van Israel: Ruben, Simeon, Levi en Juda, Issaschar en Zebulon, **2** Dan, Jozef en Benjamin, Nafthali, Gad en Aser. **3** De kinderen van Juda zijn: Er, en Onan, en Sela; drie zijn er hem geboren van de dochter van Sua, de Kanaanietische; en Er, de eerstgeborene van Juda, was kwaad in de ogen des HEEREN; daarom doodde Hij hem. **4** Maar Thamar, zijn schoondochter, baarde hem Perez en Zerah. Al de zonen van Juda waren vijf. **5** De kinderen van Perez waren Hezron en Hamul. **6** En de kinderen van Zerah waren Zimri, en Ethan, en Heman, en Chalcol, en Dara. Deze allen zijn vijf. **7** En de kinderen van Charmi waren Achan, de beroerder van Israel, die zich aan het verbannene vergreep. **8** De kinderen van Ethan nu waren Azaria. **9** En de kinderen van Hezron, die hem geboren zijn, waren Jerahmeel, en Ram, en Chelubai. **10** Ram nu gewon Amminadab, en Amminadab gewon Nahesson, den vorst der kinderen van Juda; **11** En Nahesson gewon Salma, en Salma gewon Boaz. **12** En Boaz gewon Obed, en Obed gewon Isai, **13** En Isai gewon Eliab, zijn eerstgeborene, en Abinadab, den tweede, en Simea, den derde, **14** Nethaneel, den vierde, Raddai, den vijfde, **15** Ozem, den zesde, David, den zevende. **16** En hun zusters waren Zeruja en Abigail. De kinderen nu van Zeruja waren Abisai, en Joab, en Asa-El drie. **17** En Abigail baarde Amasa; en de vader van Amasa was Jether, een Ismaeliet. **18** Kaleb nu, de zoon van Hezron, gewon kinderen uit Azuba, zijn vrouw, en uit Jerioth. En de zonen van deze zijn: Jeser, en Sobab, en Ardon. **19** Als nu Azuba gestorven was, zo nam zich Kaleb Efrath, die baarde hem Hur. **20** En Hur gewon Uri, en Uri gewon Bezaleel. **21** Daarna ging Hezron in tot de dochter van Machir, den vader van Gilead, en

hij nam ze, toen hij zestig jaren oud was; en zij baarde
hem Segub. 22 Segub nu gewon Jair; en hij had drie
en twintig steden in het land van Gilead. 23 En hij nam
Gesur en Aram, met de vlekken van Jair, van dezelve,
met Kenath, en haar onderhorige plaatsen, zestig steden.
Deze allen zijn zonen van Machir, den vader van Gilead.
24 En na den dood van Hezron, in Kaleb-Efratha, heeft
Abia, Hezrons huisvrouw, hem ook gebaard Aschur, de
vader van Thekoa. 25 De kinderen van Jerahmeel nu, den
eerstgeborene van Hezron, waren deze: de eerstgeborene
was Ram, daartoe Buna, en Oren, en Ozem en Ahia. 26
Jerahmeel had nog een andere vrouw, welker naam was
Atara; zij was de moeder van Onam. 27 En de kinderen
van Ram, den eerstgeborene van Jerahmeel waren Maaz,
en Jamin, en Eker. 28 En de kinderen van Onam waren
Sammai en Jada. En de kinderen van Sammai: Nadab
en Abisur. 29 De naam nu der huisvrouw van Abisur
was Abihail: die baarde hem Achban en Molid. 30 En de
kinderen van Nadab waren Seled en Appaim; en Seled
stierf zonder kinderen. 31 En de kinderen van Appaim
waren Jisei; en de kinderen van Jisei waren Sesan; en de
kinderen van Sesan, Achlai. 32 En de kinderen van Jada,
den broeder van Sammai, waren Jether en Jonathan;
en Jether is gestorven zonder kinderen. 33 De kinderen
van Jonathan nu waren Peleth en Zaza. Dit waren de
kinderen van Jerahmeel. 34 En Sesan had geen zonen,
maar dochteren. En Sesan had een Egyptischen knecht,
wiens naam was Jarha. 35 Sesan nu gaf zijn dochter aan
zijn knecht Jarha tot een vrouw; en zij baarde hem Attai.
36 Attai nu gewon Nathan, en Nathan gewon Zabad, 37 En
Zabad gewon Eflal, en Eflal gewon Obed, 38 En Obed
gewon Jehu, en Jehu gewon Azaria, 39 En Azaria gewon
Helez, en Helez gewon Elasa, 40 En Elasa gewon Sismai,
en Sismai gewon Sallum, 41 En Sallum gewon Jekamja,
en Jekamja gewon Elisama. 42 De kinderen van Kaleb nu,
den broeder van Jerahmeel, zijn Mesa, zijn eerstgeborene
(die is de vader van Zif), en de kinderen van Maresa, den
vader van Hebron. 43 De kinderen van Hebron nu waren
Korah, en Tappuah, en Rekem, en Sema. 44 Sema nu
gewon Raham, den vader van Jorkeam, en Rekem gewon
Sammai. 45 De kinderen van Sammai nu waren Maon; en
Maon was de vader van Beth-Zur. 46 En Efa, het bijwijf van
Kaleb, baarde Haran, en Moza, en Gazez; en Haran gewon
Gazez. 47 De kinderen van Jochdai nu waren Regem, en
Jotham, en Gesan, en Pelet, en Efa, en Saaf. 48 Uit het
bijwijf Maacha gewon Kaleb: Seber en Tirhana. 49 En de
huisvrouw van Saaf, den vader van Madmanna, baarde
Seva, den vader van Machbena, en den vader van Gibea;
en de dochter van Kaleb was Achsa. 50 Dit waren de
kinderen van Kaleb, den zoon van Hur, den eerstgeborene
van Efratha: Sobal, de vader van Kirjath-Jearim; 51 Salma,
de vader der Bethlehemieten; Haref, de vader van Beth-
Gader. 52 De kinderen van Sobal, den vader van Kirjath-
Jearim, waren Haroe en Hazihammenuchoth. 53 En de
geslachten van Kirjath-Jearim waren de Jithrieten, en
de Futhieten, en de Sumathieten, en de Misraieten; van
dezen zijn uitgegaan de Zoraieten en de Esthaolieten.
54 De kinderen van Salma waren de Bethlehemieten,
en de Netofathieten, Atroth, Beth-Joab, en de helft der
Manathieten, en de Zorieten. 55 En de huisgezinnen
der schrijvers, die te Jabes woonden, de Tirathieten, de
Simeathieten, de Suchathieten; dezen zijn de Kenieten,
die gekomen zijn van Hammath, den vader van het huis
van Rechab.

3 Dezen nu waren de kinderen van David, die hem te
Hebron geboren zijn: de eerstgeborene Amnon, van
Ahinoam, de Jizreelietische; de tweede Daniel, van Abigail,
de Karmelietische; 2 De derde Absalom, de zoon van
Maacha, de dochter van Thalmai, de koning te Gesur; de
vierde Adonia, de zoon van Haggith; 3 De vijfde Sefatja,
van Abital; de zesde Jithream, van zijn huisvrouw Egla.
4 Zes zijn hem te Hebron geboren; want hij regeerde
daar zeven jaren en zes maanden; en drie en dertig
jaren regeerde hij te Jeruzalem. 5 Dezen nu zijn hem
te Jeruzalem geboren: Simea, en Sobab, en Nathan, en
Salomo; deze vier zijn van Bath-Sua, de dochter van
Ammiel; 6 Daartoe Jibchar, en Elisama, en Elifelet, 7
En Nogah, en Nefeg, en Jafia, 8 En Elisama, en Eljada,
en Elifelet, negen. 9 Deze allen zijn zonen van David,
behalve de kinderen der bijwijven, en Thamar hun zuster.
10 Salomo's zoon nu was Rehabeam; zijn zoon was Abia;
zijn zoon was Asa; zijn zoon was Josafat; 11 Zijn zoon
was Joram; zijn zoon was Ahazia; zijn zoon was Joas; 12
Zijn zoon was Amazia; zijn zoon was Azaria; zijn zoon
was Jotham; 13 Zijn zoon was Achaz; zijn zoon was
Hizkia; zijn zoon was Manasse; 14 Zijn zoon was Amon;
zijn zoon was Josia. 15 De zonen van Josia nu waren
dezen: de eerstgeborene Johanan, de tweede Jojakim,
de derde Zedekia, de vierde Sallum. 16 De kinderen
van Jojakim nu waren: Jechonia zijn zoon, Zedekia zijn
zoon. 17 En de kinderen van Jechonia waren Assir; zijn
zoon was Sealthiel; 18 Dezes zonen waren Malchiram, en
Pedaja, en Senazar, Jekamja, Hosama en Nedabja. 19 De
kinderen van Pedaja nu waren Zerubbabel en Simei; en de
kinderen van Zerubbabel waren Mesullam en Hananja;
en Selomith was hunlieder zuster; 20 En Hasuba, en
Ohel, en Berechja, en Hasadja, Jusabhesed; vijf. 21 De
kinderen van Hananja nu waren Pelatja en Jesaja. De
kinderen van Refaja, de kinderen van Arnan, de kinderen
van Obadja, de kinderen van Sechanja. 22 De kinderen nu
van Sechanja waren Semaja; en de kinderen van Semaja
waren Hattus, en Jigeal, en Bariah, en Nearja, en Safat;
zes. 23 En de kinderen van Nearja waren Eljoenai, en
Hizkia, en Azrikam; drie. 24 En de kinderen van Eljoenai
waren Hodajeva, en Eljasib, en Pelaja, en Akkub, en
Johanan, en Delaja, en Anani; zeven.

4 De kinderen van Juda waren Perez, Hezron en Charmi,
en Hur, en Sobal. 2 En Reaja, de zoon van Sobal,
gewon Jahath, en Jahath gewon Ahumai en Lahad; dit
zijn de huisgezinnen der Zorathieten; 3 En dezen zijn
van den vader Etam: Jizreel, en Isma, en Idbas; en de

naam hunner zuster was Hazelelponi. **4** En Pnuel was de
vader van Gedor, en Ezer de vader van Husah. Dit zijn de
kinderen van Hur, den eerstgeborene van Efratha, den
vader van Bethlehem. **5** Asschur nu, de vader van Thekoa,
had twee vrouwen, Hela en Naara. **6** En Naara baarde
hem Ahuzzam, en Hefer, en Temeni, en Haahastari. Dit
zijn de kinderen van Naara. **7** En de kinderen van Hela
waren Zereth, Jezohar, en Ethnan. **8** En Koz gewon Anub
en Hazobeba, en de huisgezinnen van Aharlel, den zoon
van Harum. **9** Jabez nu was heerlijker dan zijn broeders;
en zijn moeder had zijn naam Jabez genoemd, zeggende:
Want ik heb hem met smarten gebaard. **10** Want Jabez
riep den God Israels aan, zeggende: Indien Gij mij rijkelijk
zegenen, en mijn landpale vermeerderen zult, en Uw hand
met mij zijn zal, en met het kwade alzo maakt, dat het mij
niet smarte! En God liet komen, wat hij begeerde. **11** En
Chelub, de broeder van Suha, gewon Mechir; hij is de
vader van Eston. **12** Eston nu gewon Beth-rafa, en Pasea,
en Tehinna, den vader van Ir-nahas; dit zijn de mannen
van Recha. **13** En de kinderen van Kenaz waren Othniel
en Seraja; en de kinderen van Othniel, Hathath. **14** En
Meonothai gewon Ofra; en Seraja gewon Joab, den vader
des dals der werkmeesters; want zij waren werkmeesters.
15 De kinderen van Kaleb nu, den zoon van Jefunne,
waren Iru, Ela en Naam; en de kinderen van Ela, te weten
Kenaz. **16** En de kinderen van Jehalelel waren Zif en Zifa,
Thirea en Asareel. **17** En de kinderen van Ezra waren
Jether, en Mered, en Efer, en Jalon; en zij baarde Mirjam,
en Sammai, en Isbah, den vader van Esthemoa. **18** En zijn
Joodse huisvrouw baarde Jered, den vader van Gedor,
en Heber, den vader van Socho, en Jekuthiel, den vader
van Bitja, de dochter van Farao, die Mered genomen had.
19 En de kinderen van de huisvrouw Hodija, de zuster
van Naham, waren Abi-Kehila, de Garmiet, en Esthemoa,
de Maachathiet. **20** En de kinderen van Simon nu waren
Amnon en Rinna, Ben-hanan en Tilon; en de kinderen
van Isei waren Zoheth en Ben-Zoheth. **21** De kinderen
van Sela, den zoon van Juda, waren Er, de vader van
Lecha, en Lada, de vader van Maresa; en de huisgezinnen
van het huis der linnenwerkers in het huis Asbea. **22**
Daartoe Jokim, en de mannen van Chozeba, en Joas,
en Saraf (die over de Moabieten geheerst hebben) en de
Jasubilehem; doch deze dingen zijn oud. **23** Dezen waren
pottenbakkers, wonende bij plantages en tuinen; zij zijn
daar gebleven bij den koning in zijn werk. **24** De kinderen
van Simeon waren Nemuel en Jamin, Jarib, Zerah, Saul.
25 Sallum was zijn zoon; Mibsam was zijn zoon; Misma
was zijn zoon. **26** De kinderen van Misma waren dezen:
Hammuel zijn zoon, Zaccur zijn zoon, Simei zijn zoon.
27 Simei nu had zestien zonen en zes dochteren; maar
zijn broeders hadden niet veel kinderen; en hun ganse
huisgezin werd zo zeer niet vermenigvuldigd, als van de
kinderen van Juda. **28** En zij woonden te Ber-seba, en te
Molada, en te Hazar-Sual, **29** En te Bilha, en te Ezem, en
te Tholad, **30** En te Bethuel, en te Horma, en te Ziklag, **31**
En te Beth-markaboth, en te Hazar-Susim, en te Beth-Biri,
en te Saaraim. Dit waren hun steden, totdat David koning
werd. **32** En hun dorpen waren Etam en Ain, Rimmon
en Tochen, en Asan; vijf steden. **33** En al haar dorpen,
die in den omloop dezer steden waren, tot Baal toe. Dit
zijn hun woningen en hun geslachtsrekening voor hen.
34 Doch Mesobab, en Jamlech, en Josa, de zoon van
Amazia, **35** En Joel, en Jehu, de zoon van Jesibja, den
zoon van Saraja, den zoon van Asiel, **36** En Eljoenai, en
Jaakoba, en Jesohaja, en Asaja, en Adiel, en Jesimeel,
en Benaja, **37** En Ziza, de zoon van Sifei, den zoon van
Allon, den zoon van Jedaja, den zoon van Simri, den zoon
van Semaja; **38** Dezen kwamen tot namen, zijnde vorsten
in hun huisgezinnen, en de huisgezinnen hunner vaderen
braken uit in menigte. **39** En zij gingen tot aan den ingang
van Gedor tot het oosten des dals, om weide te zoeken
voor hun schapen. **40** En zij vonden vette en goede weide,
en een land, wijd van begrip, en stil, en gerust; want die
van Cham woonden daar tevoren. **41** Dezen nu, die met
namen beschreven zijn, kwamen in de dagen van Hizkia,
den koning van Juda, en zij sloegen de tenten en woningen
dergenen, die daar gevonden werden; en zij verbanden
hen, tot op dezen dag; en zij woonden aan hun plaats,
want daar was weide voor hun schapen. **42** Ook gingen uit
hen, te weten uit de kinderen van Simeon, vijfhonderd
mannen, tot het gebergte van Seir; en Pelatja, en Nearja,
en Refaja, en Izziel, de zonen van Isei, waren hun tot
hoofden. **43** En zij sloegen de overigen der ontkomenen
onder de Amalekieten, en zij woonden aldaar tot op dezen
dag.

5 De kinderen van Ruben nu, den eerstgeborene van
Israel; (want hij was de eerstgeborene; maar dewijl hij
zijns vaders bed ontheiligd had, werd zijn eerstgeboorte
gegeven aan de kinderen van Jozef, den zoon van Israel;
doch niet alzo, dat hij zich in het geslachtsregister naar de
eerstgeboorte rekenen mocht; **2** Want Juda werd machtig
onder zijn broederen, en die tot een voorganger was, was
uit hem; doch de eerstgeboorte was van Jozef.) **3** De
kinderen van Ruben, den eerstgeborene van Israel, zijn
Hanoch en Pallu, Hezron en Charmi. **4** De kinderen van
Joel: zijn zoon Semaja; zijn zoon Gog; zijn zoon Simei; **5**
Zijn zoon Micha; zijn zoon Reaja; zijn zoon Baal; **6** Zijn zoon
Beera, welken Tiglath-Pilneser, de koning van Assyrie,
gevankelijk wegvoerde; hij was de vorst der Rubenieten. **7**
Aangaande zijn broederen in hun huisgezinnen, als zij naar
hun geboorten in de geslachtsregisters gesteld werden; de
hoofden zijn geweest Jehiel en Zecharja, **8** En Bela, de
zoon van Azaz, den zoon van Sema, den zoon van Joel,
die woonde te Aroer, en tot aan Nebo, en Baal-Meon, **9** En
hij woonde tegen het oosten, tot den ingang der woestijn,
van de rivier Frath af; want hun vee was veel geworden in
het land van Gilead. **10** En in de dagen van Saul voerden
zij krijg tegen de Hagarenen, die vielen door hun hand; en
zij woonden in hun tenten tegen de gehele oostzijde van
Gilead. **11** De kinderen van Gad nu woonden tegen hen
over, in het land van Basan, tot Salcha toe. **12** Joel was
het hoofd; en Safam de tweede; maar Jaenai en Safat

bleven in Basan. 13 Hun broeders nu, naar hun vaderlijke
huizen, waren Michael, en Mesullam, en Seba, en Jorai,
en Jachan, en Zia, en Heber: zeven. 14 Dezen zijn de
kinderen van Abihail, den zoon van Huri, den zoon van
Jaroah, den zoon van Gilead, den zoon van Michael, den
zoon van Jesisai, den zoon van Jahdo, den zoon van Buz.
15 Ahi, de zoon van Abdiel, den zoon van Guni, was het
hoofd van het huis hunner vaderen. 16 En zij woonden in
Gilead, in Basan, en in haar onderhorige plaatsen, en in
al de voorsteden van Saron, tot aan hun uitgangen. 17
Deze allen zijn naar hun geslachtsregisters geteld, in de
dagen van Jotham, den koning van Juda, en in de dagen
van Jerobeam, den koning van Israel. 18 Van de kinderen
van Ruben, en van de Gadieten, en van den halven stam
van Manasse, van de strijdbaarste mannen, schild en
zwaard dragende, en den boog spannende, en ervaren in
den krijg, waren vier en veertig duizend zevenhonderd en
zestig, uitgaande in het heir. 19 En zij voerden krijg tegen
de Hagarenen, en tegen Jethur, en Nafis, en Nodab. 20
Doch zij werden geholpen tegen hen, en de Hagarenen
werden in hun hand gegeven, en allen, die met hen waren;
omdat zij tot God riepen in den krijg, zo liet Hij Zich van
hen verbidden, dewijl zij op Hem vertrouwden. 21 En
zij voerden hun vee gevankelijk weg; van hun kemelen
vijftig duizend, en tweehonderd en vijftig duizend schapen,
en twee duizend ezelen, en honderd duizend zielen der
mensen. 22 Want er vielen vele verwonden, dewijl de
strijd van God was; en zij woonden in hun plaats, totdat zij
gevankelijk weggevoerd werden. 23 De kinderen nu van
den halven stam van Manasse woonden in dat land. Zij
werden vermenigvuldigd van Basan tot aan Baal-Hermon,
en Senir, en den berg Hermon. 24 Dezen nu waren de
hoofden hunner vaderlijke huizen, te weten: Hefer, en
Jisei, en Eliel, en Azriel, en Jeremia, en Hodavja, en
Jahdiel; mannen sterk van kracht, mannen van naam,
hoofden der huizen hunner vaderen. 25 Maar zij hebben
tegen den God hunner vaderen overtreden, en de goden
der volken des lands nagehoereerd, welke God voor hun
aangezichten had verdelgd. 26 Zo verwekte de God Israels
den geest van Pul, den koning van Assyrie, en den geest
van Tiglath-Pilneser, den koning van Assyrie, die voerde
hen gevankelijk weg, te weten de Rubenieten, en de
Gadieten, en den halven stam van Manasse; en hij bracht
hen te Halah, en Habor, en Hara, en aan de rivier Gozan,
tot op dezen dag.

6 De kinderen van Levi waren Gerson, Kahath en Merari.
2 De kinderen van Kahath nu waren Amram, Jizhar,
en Hebron, en Uzziel. 3 En de kinderen van Amram
waren Aaron, en Mozes en Mirjam; en de kinderen van
Aaron waren Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar. 4 En
Eleazar gewon Pinehas, Pinehas gewon Abisua; 5 En
Abisua gewon Bukki, en Bukki gewon Uzzi; 6 En Uzzi
gewon Zerahja, en Zerahja gewon Merajoth; 7 En Merajoth
gewon Amarja, en Amarja gewon Ahitub; 8 En Ahitub
gewon Zadok, en Zadok gewon Ahimaaz; 9 En Ahimaaz
gewon Azarja, en Azarja gewon Johanan; 10 En Johanan
gewon Azarja. Hij is het, die het priesterambt bediende
in het huis, dat Salomo te Jeruzalem gebouwd had. 11
En Azarja gewon Amarja, en Amarja gewon Ahitub; 12
En Ahitub gewon Zadok, en Zadok gewon Sallum; 13 En
Sallum gewon Hilkia, en Hilkia gewon Azarja; 14 En Azarja
gewon Seraja, en Seraja gewon Jozadak; 15 En Jozadak
ging mede, als de HEERE Juda en Jeruzalem gevankelijk
wegvoerde door de hand van Nebukadnezar. 16 Zo zijn
dan de kinderen van Levi: Gerson, Kahath en Merari. 17
En dit zijn de namen der zonen van Gerson: Libni en
Simei. 18 En de kinderen van Kahath waren Amram, en
Jizhar, en Hebron, en Uzziel. 19 De kinderen van Merari
waren Maheli en Musi. En dit zijn de huisgezinnen der
Levieten, naar hun vaderen. 20 Van Gerson: zijn zoon was
Libni; zijn zoon Jahath; zijn zoon Zimma; 21 Zijn zoon
Joah; zijn zoon Iddo; zijn zoon Zerah; zijn zoon Jeathrai.
22 De kinderen van Kahath waren: zijn zoon Amminadab;
zijn zoon Korah; zijn zoon Assir; 23 Zijn zoon Elkana; en
zijn zoon Ebjasaf; en zijn zoon Assir; 24 Zijn zoon Tahath;
zijn zoon Uriel; zijn zoon Uzzia, en zijn zoon Saul. 25
De kinderen van Elkana nu waren Amasia en Ahimoth.
26 Elkana; dezes zoon was Elkana; zijn zoon was Zofai;
en zijn zoon was Nahath; 27 Zijn zoon Eliab; zijn zoon
Jeroham; zijn zoon Elkana. 28 De zonen van Samuel
nu waren dezen: zijn eerstgeborene was Vasni, daarna
Abia. 29 De kinderen van Merari waren Maheli; zijn zoon
Libni; zijn zoon Simei; zijn zoon Uzza; 30 Zijn zoon Simea;
zijn zoon Haggija; zijn zoon Asaja. 31 Dezen nu zijn het,
die David gesteld heeft tot het ambt des gezangs in het
huis des HEEREN, nadat de ark tot rust gekomen was.
32 En zij dienden voor den tabernakel van de tent der
samenkomst met gezangen, totdat Salomo het huis des
HEEREN te Jeruzalem bouwde; en zij stonden naar hun
wijze in hun ambt. 33 Dezen nu zijn ze, die daar stonden
met hun zonen; van de zonen der Kahathieten, Heman de
zanger, de zoon van Joel, den zoon van Samuel, 34 Den
zoon van Elkana, den zoon van Jeroham, den zoon van
Eliel, den zoon van Toah, 35 Den zoon van Zuf, den zoon
van Elkana, den zoon van Mahath, den zoon van Amasai,
36 Den zoon van Elkana, den zoon van Joel, den zoon van
Azarja, den zoon van Zefanja, 37 Den zoon van Tahath,
den zoon van Assir, den zoon van Ebjasaf, den zoon van
Korah, 38 Den zoon van Jizhar, den zoon van Kahath, den
zoon van Levi, den zoon van Israel. 39 En zijn broeder
Asaf stond aan zijn rechter zijde; Asaf was de zoon van
Berechja, den zoon van Simea, 40 Den zoon van Michael,
den zoon van Baeseja, den zoon van Malchija, 41 Den
zoon van Ethni, den zoon van Zerah, den zoon van Adaja,
42 Den zoon van Ethan, den zoon van Zimma, den zoon
van Simei, 43 Den zoon van Jahath, den zoon van Gerson,
den zoon van Levi. 44 Hunne broeders nu, de kinderen
van Merari, stonden aan de linker zijde, namelijk Ethan, de
zoon van Kisi, den zoon van Abdi, den zoon van Malluch,
45 Den zoon van Hasabja, den zoon van Amazia, den zoon
van Hilkia, 46 Den zoon van Amzi, den zoon van Bani,
den zoon van Semer, 47 Den zoon van Maheli, den zoon

van Musi, den zoon van Merari, den zoon van Levi. **48** Hun broeders nu, de Levieten, waren gegeven tot allerlei dienst des tabernakels van het huis Gods. **49** Aaron nu en zijn zonen rookten op het altaar des brandoffers, en op het reukaltaar, zijnde besteld tot al het werk van het heilige der heiligen, en om over Israel verzoening te doen, naar alles wat Mozes, de knecht Gods, geboden had. **50** Dit nu zijn de kinderen van Aaron: Eleazar, was zijn zoon; Pinehas zijn zoon; Abisua zijn zoon; **51** Bukki zijn zoon; Uzzi zijn zoon; Serahja zijn zoon; **52** Merajoth zijn zoon; Amarja zijn zoon; Ahitub zijn zoon; **53** Zadok zijn zoon; Ahimaaz zijn zoon. **54** En dit waren hun woningen, naar hun kastelen, in hun landpalen, namelijk van de zonen van Aaron, van het huisgezin der Kahathieten, want dat lot was voor hen. **55** En zij gaven hun Hebron, in het land van Juda, en haar voorsteden rondom dezelve. **56** Maar het veld der stad, en haar dorpen, gaven zij Kaleb, den zoon van Jefunne. **57** En den kinderen van Aaron gaven zij steden van Juda, de vrijstad Hebron, en Libna en haar voorsteden, en Jattir en Esthemoa, en haar voorsteden, **58** En Hilen en haar voorsteden, en Debir en haar voorsteden, **59** En Asan en haar voorsteden, en Beth-Semes en haar voorsteden. **60** Van den stam van Benjamin nu: Geba en haar voorsteden, en Allemeth en haar voorsteden, en Anathoth en haar voorsteden. Al hun steden, in hun huisgezinnen, waren dertien steden. **61** Maar de kinderen van Kahath, die overgebleven waren, hadden van het huisgezin van den stam, uit den halven stam van half Manasse, bij het lot, tien steden. **62** En de kinderen van Gerson, naar hun huisgezinnen, hadden van den stam van Issaschar, en van den stam van Aser, en van den stam van Nafthali, en van den stam van Manasse in Basan, dertien steden. **63** De kinderen van Merari, naar hun huisgezinnen, hadden van den stam van Ruben, en van den stam van Gad, en van den stam van Zebulon, bij het lot, twaalf steden. **64** Alzo gaven de kinderen Israels aan de Levieten deze steden en haar voorsteden. **65** En zij gaven ze bij het lot, van den stam der kinderen van Juda, en van den stam der kinderen van Simeon, en van den stam der kinderen van Benjamin, deze steden, dewelke zij bij namen noemden. **66** Aan de overigen nu, uit de huisgezinnen der kinderen van Kahath, dien gewerden steden hunner landpale, van den stam van Efraim. **67** Want zij gaven hun van de vrijsteden, Sichem en haar voorsteden op het gebergte van Efraim, en Gezer en haar voorsteden, **68** En Jokmeam en haar voorsteden, en Beth-horon en haar voorsteden, **69** En Ajalon en haar voorsteden, en Gath-Rimmon en haar voorsteden. **70** En uit den halven stam van Manasse: Aner en haar voorsteden, en Bileam en haar voorsteden. De huisgezinnen der overige kinderen van Kahath hadden deze steden: **71** De kinderen van Gerson hadden van de huisgezinnen van den halven stam van Manasse: Golan in Basan en haar voorsteden, en Astharoth, en haar voorsteden. **72** En van den stam van Issaschar: Kedes en haar voorsteden, Dobrath en haar voorsteden, **73** En Ramoth en haar voorsteden, en Anem en haar voorsteden. **74** En van den stam van Aser: Masal en haar voorsteden, en Abdor en haar voorsteden, **75** En Hukok en haar voorsteden, en Rehob en haar voorsteden. **76** En van den stam van Nafthali: Kedes in Galilea, en haar voorsteden, en Hammon en haar voorsteden, en Kirjathaim en haar voorsteden. **77** De overige kinderen van Merari hadden van den stam van Zebulon: Rimmono en haar voorsteden, Thabor en haar voorsteden; **78** En aan gene zijde van de Jordaan tegen Jericho, tegen het oosten aan de Jordaan, van den stam van Ruben: Bezer in de woestijn, en haar voorsteden, en Jahza en haar voorsteden, **79** En Kedemoth en haar voorsteden, en Mefaath en haar voorsteden; **80** En van den stam van Gad: Ramoth in Gilead, en haar voorsteden, en Mahanaim en haar voorsteden, **81** En Hesbon en haar voorsteden, en Jaezer en haar voorsteden.

7 De kinderen van Issaschar waren Thola en Pua, Jasib en Simron; vier. **2** De kinderen van Thola nu waren Uzzi, en Refaja, en Jeriel, en Jachmai, en Jibsam, en Samuel; hoofden van de huizen hunner vaderen, van Thola, kloeke helden in hun geslachten; hun getal was in de dagen van David twee en twintig duizend en zeshonderd. **3** En de kinderen van Uzzi waren Jizrahja; en de kinderen van Jizrahja waren Michael, en Obadja, en Joel, en Jisia; deze vijf waren al te zamen hoofden. **4** En met hen naar hun geslachten, naar hun vaderlijke huizen, waren de hopen des krijgsheirs zes en dertig duizend; want zij hadden vele vrouwen en kinderen. **5** En hun broeders, in alle huisgezinnen van Issaschar, kloeke helden, waren zeven en tachtig duizend, al dezelve in geslachtsregisters gesteld zijnde. **6** De kinderen van Benjamin waren Bela, en Becher, en Jediael; drie. **7** En de kinderen van Bela waren Ezbon, en Uzzi, en Uzziel, en Jerimoth, en Iri; vijf hoofden in de huizen der vaderen, kloeke helden; die, in geslachtsregisters gesteld zijnde, waren twee en twintig duizend en vier en dertig. **8** De kinderen van Becher nu waren Zemira, en Joas, en Eliezer, en Eljoenai, en Omri, en Jeremoth, en Abija, en Anathoth, en Alemeth; deze allen waren kinderen van Becher. **9** Dezen nu in geslachtsregisters gesteld zijnde, naar hun geslachten, hoofden der huizen hunner vaderen, kloeke helden, waren twintig duizend en tweehonderd. **10** De kinderen van Jediael nu waren Bilhan; en de kinderen van Bilhan waren Jeus en Benjamin, en Ehud, en Chenaana, en Zethan, en Tharsis, en Ahi-sahar. **11** Alle dezen waren kinderen van Jediael, tot hoofden der vaderen, kloeke helden, zeventien duizend en tweehonderd, uitgaande in het heir ten strijde. **12** Daartoe Suppim en Huppim waren kinderen van Ir, en Husim, kinderen van Aher. **13** De kinderen van Nafthali waren Jahziel, en Guni, en Jezer, en Sallum, kinderen van Bilha. **14** De kinderen van Manasse waren Asriel, welken de vrouw van Gilead baarde; doch zijn bijwijf, de Syrische, baarde Machir, den vader van Gilead. **15** Machir nu nam tot een vrouw de zuster van Huppim en Suppim, en haar naam was Maacha; en de naam des tweeden was Zelafead. Zelafead nu had dochters. **16** En Maacha, de

huisvrouw van Machir, baarde een zoon, en zij noemde
zijn naam Peres, en de naams zijns broeders was Seres,
en zijn zonen waren Ulam en Rekem. **17** De kinderen
van Ulam nu waren Bedan; dezen zijn de kinderen van
Gilead, den zoon van Machir, den zoon van Manasse. **18**
Belangende nu zijn zuster Molecheth, zij baarde Ishod,
en Abiezer, en Mahela. **19** De kinderen van Semida nu
waren Ahjan, en Sechem, en Likhi, en Aniam. **20** En de
kinderen van Efraim waren Suthelah; en zijn zoon was
Bered; en zijn zoon Tahath; en zijn zoon Elada; en zijn
zoon Tahath; **21** En zijn zoon was Zabad; en zijn zoon
Suthelah, en Ezer, en Elad. En de mannen van Gath,
die in het land geboren waren, doodden hen, omdat zij
afgekomen waren om hun vee te nemen. **22** Daarom
droeg Efraim, hun vader, vele dagen leed; en zijn broeders
kwamen om hem te troosten. **23** Daarna ging hij in tot
zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde een zoon;
en hij noemde zijn naam Beria, omdat zij in ellende was
in zijn huis. **24** Zijn dochter nu was Seera, die bouwde
het lage en het hoge Beth-horon, en Uzzen-Seera. **25** En
Refah was zijn zoon, en Resef; en zijn zoon was Telah;
en zijn zoon Tahan; **26** Zijn zoon was Ladan; zijn zoon
Ammihud; zijn zoon Elisama; **27** Zijn zoon was Non; zijn
zoon Jozua. **28** En hun bezitting en hun woning was Beth-
El, en haar onderhorige plaatsen; en tegen het oosten
Naaran, en tegen het westen Gezer en haar onderhorige
plaatsen; en Sichem en haar onderhorige plaatsen, tot
Gaza toe, en haar onderhorige plaatsen. **29** En aan de
zijden der kinderen van Manasse was Beth-Sean en haar
onderhorige plaatsen, Thaanach en haar onderhorige
plaatsen, Megiddo en haar onderhorige plaatsen, Dor en
haar onderhorige plaatsen. In deze hebben de kinderen
van Jozef, den zoon van Israel, gewoond. **30** De kinderen
van Aser waren Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Beria, en
Sera, hunlieder zuster. **31** De kinderen van Beria nu
waren Heber en Malchiel; hij is de vader van Birzavith. **32**
En Heber gewon Jaflet, en Somer, en Hotham, en Sua,
hunlieder zuster. **33** De kinderen van Jaflet nu waren
Pasach, en Bimhal, en Asvath; dit waren de kinderen van
Jaflet. **34** En de zonen van Semer waren Ahi en Rohega,
Jehubba en Aram. **35** En de kinderen van zijn broeder
Helem waren Zofah, en Jimna, en Seles, en Amal. **36** De
kinderen van Zofah waren Suah, en Harnefer, en Sual,
en Beri, en Jimra, **37** Bezer, en Hod, en Samma, en
Silsa, en Jithran, en Beera. **38** De kinderen van Jether
nu waren Jefunne, en Pispa, en Ara. **39** En de kinderen
van Ulla waren Arah, en Hanniel, en Rizja. **40** Deze allen
waren kinderen van Aser, hoofden der vaderlijke huizen,
uitgelezene kloeke helden, hoofden der vorsten; en zij
werden in geslachtsregisters geteld ten heire in den krijg;
hun getal was zes en twintig duizend mannen.

8 Benjamin nu gewon Bela, zijn eerstgeborene, Asbel,
den tweede, en Ahrah, den derde, **2** Naho, den vierde,
en Rafa, den vijfde. **3** Bela nu had deze kinderen: Addar,
en Gera, en Abihud, **4** En Abisua, en Naaman, en Ahoah,
5 En Gera, en Sefufan, en Huram. **6** Dezen nu zijn de
kinderen van Ehud; dezen waren hoofden der vaderen
van de inwoners te Geba, en hij voerde hen over naar
Manahath; **7** En Naaman, en Ahia, en Gera; dezen voerde
hij weg; en hij gewon Uzza en Ahihud. **8** En Saharaim
gewon kinderen in het land van Moab (nadat hij dezelve
weggezonden had) uit Husim en Baara, zijn vrouwen; **9**
En uit Hodes, zijn huisvrouw, gewon hij Joab, en Zibja, en
Mesa, en Malcham, **10** En Jeuz, en Sochja, en Mirma;
dezen zijn zijne zonen, hoofden der vaderen. **11** En uit
Husim gewon hij Abitub en Elpaal. **12** De kinderen van
Elpaal nu waren Eber, en Misam, en Semed; deze heeft
Ono gebouwd, en Lod en haar onderhorige plaatsen; **13**
En Beria, en Sema; dezen waren hoofden der vaderen
van de inwoners te Ajalon; dezen hebben de inwoners
van Gath verdreven. **14** En Ahjo, Sasak en Jeremoth, **15**
En Zebadja, en Arad, en Eder, **16** En Michael, en Jispa,
en Joha waren kinderen van Beria. **17** En Zebadja, en
Mesullam, en Hizki, en Heber, **18** En Jismerai, en Jizlia en
Jobab, de kinderen van Elpaal. **19** En Jakim, en Zichri,
en Zabdi, **20** En Eljoenai, en Zillethai, en Eliel, **21** En
Adaja, en Beraja, en Simrath waren kinderen van Simei.
22 En Jispan, en Eber, en Eliel, **23** En Abdon, en Zichri,
en Hanan, **24** En Hananja, en Elam, en Antothija, **25**
En Jifdeja, en Pnuel waren zonen van Sasak. **26** En
Samserai, en Seharja, en Athalja, **27** En Jaaresja, en Elia,
en Zichri waren zonen van Jeroham. **28** Dezen waren de
hoofden der vaderen, hoofden naar hun geslachten; dezen
woonden te Jeruzalem. **29** En te Gibeon woonde de vader
van Gibeon; en de naam zijner huisvrouw was Maacha. **30**
En zijn eerstgeboren zoon was Abdon, daarna Zur, en Kis,
en Baal, en Nadab, **31** En Gedor, en Ahio, en Zecher. **32** En
Mikloth gewon Simea; en dezen woonden ook tegenover
hun broederen te Jeruzalem, met hun broederen. **33**
Ner nu gewon Kis, en Kis gewon Saul, en Saul gewon
Jonathan, en Malchi-sua, Abinadab, en Esbaal. **34** En
Jonathans zoon was Merib-baal, en Merib-baal gewon
Micha. **35** De kinderen van Micha nu waren Pithon, en
Melech, en Thaarea, en Achaz. **36** En Achaz gewon
Jehoadda, en Jehoadda gewon Alemeth, en Azmaveth, en
Zimri; Zimri nu gewon Moza; **37** En Moza gewon Bina; zijn
zoon was Rafa; zijn zoon was Elasa; zijn zoon was Azel.
38 Azel nu had zes zonen, en dit zijn hun namen; Azrikam,
Bochru, en Ismael, en Searja, en Obadja, en Hanan. Al
dezen waren zonen van Azel. **39** En de zonen van Esek,
zijn broeder, waren Ulam, zijn eerstgeborene, Jeus, de
tweede, en Elifelet, de derde. **40** En de zonen van Ulam
waren mannen, kloeke helden, den boog spannende, en
zij hadden vele zonen, en zoons zonen, honderd en vijftig.
Al dezen waren van de kinderen van Benjamin.

9 En gans Israel werd in geslachtsregisters geteld, en
ziet, zij zijn geschreven in het boek der koningen van
Israel. En die van Juda waren weggevoerd naar Babel,
om hunner overtredingen wil. **2** De eerste inwoners nu,
die in hun bezitting, in hun steden kwamen, waren de
Israelieten, de priesters, de Levieten, en de Nethinim. **3**

Maar te Jeruzalem woonden van de kinderen van Juda, en
van de kinderen van Benjamin, en van de kinderen van
Efraim en Manasse; 4 Uthai, de zoon van Ammihud, den
zoon van Omri, den zoon van Imri, den zoon van Bani,
van de kinderen van Perez, den zoon van Juda. 5 En
van de Silonieten was Asaja, de eerstgeborene, en zijn
kinderen. 6 En van de kinderen van Zerah was Jeuel,
en van hun broederen waren zeshonderd en negentig. 7
En van de kinderen van Benjamin waren Sallu, de zoon
van Mesullam, den zoon van Hodavja, den zoon van
Hassenua; 8 En Jibnea, de zoon van Jeroham, en Ela, de
zoon van Uzzi, den zoon van Michri; en Mesullam, de zoon
van Sefatja, den zoon van Reuel, den zoon van Jibnija; 9
En hun broederen naar hun geslachten, negenhonderd
zes en vijftig; al deze mannen waren hoofden der vaderen
in de huizen hunner vaderen. 10 Van de priesteren nu,
Jedaja, en Jojarib, en Jachin, 11 En Azarja, de zoon van
Hilkija, den zoon van Mesullam, den zoon van Zadok,
den zoon van Merajoth, den zoon van Ahitub, overste
van het huis Gods; 12 En Adaja, de zoon van Jeroham,
den zoon van Pashur, den zoon van Malchija; en Massi,
de zoon van Adiel, den zoon van Jahzera, den zoon van
Mesullam, den zoon van Mesillemith, den zoon van Immer.
13 Daartoe hun broeders, hoofden in de huizen hunner
vaderen, duizend zevenhonderd en zestig, kloeke helden
aan het werk van den dienst van het huis Gods. 14 Van de
Levieten nu waren Semaja, de zoon van Hasub, den zoon
van Azrikam, den zoon van Hasabja, van de kinderen van
Merari; 15 En Bakbakkar, Heres, en Galal, en Mattanja,
de zoon van Micha, den zoon van Zichri, den zoon van
Asaf; 16 En Obadja, de zoon van Semaja, den zoon van
Galal, den zoon van Jeduthun; en Berechja, de zoon
van Asa, den zoon van Elkana, woonachtig in de dorpen
der Netofathieten. 17 De poortiers nu waren: Sallum, en
Akkub, en Talmon, en Ahiman, en hun broeders; Sallum
was het hoofd. 18 Ook tot nog toe, aan de poort des
konings oostwaarts, waren dezen de poortiers onder de
legers der kinderen van Levi. 19 En Sallum, de zoon van
Kore, den zoon van Ebjasaf, den zoon van Korah, en zijn
broeders van het huis zijns vaders, de Korathieten, waren
over het werk van den dienst, wachters der dorpelen des
tabernakels; gelijk hun vaders in het leger des HEEREN
geweest waren bewaarders van den ingang; 20 Als
Pinehas, de zoon van Eleazar, te voren voorganger bij hen
was, met welken de HEERE was. 21 Zacharja, de zoon
van Meselemja, was poortier aan de deur van de tent der
samenkomst. 22 Allen, die uitgelezen waren tot poortiers
aan de dorpelen, waren tweehonderd en twaalf. Dezen
waren in het geslachtsregister gesteld naar hun dorpen.
David en Samuel, de ziener, hadden hen in hun ambt
bevestigd. 23 Zij dan en hun zonen waren aan de poorten
van het huis des HEEREN, in het huis der tent, aan de
wachten. 24 Die poortiers waren aan de vier winden,
tegen het oosten, tegen het westen, tegen het noorden,
en tegen het zuiden. 25 En hun broeders waren op hun
dorpen, inkomende ten zevenden dage van tijd tot tijd,
om met hen te dienen; 26 Want in dat ambt waren vier
overste poortiers, die Levieten waren; en zij waren over
de kameren en over de schatten van het huis Gods. 27
En zij bleven over nacht rondom het huis Gods; want op
hen was de wacht, en zij waren over de opening, en dat
allen morgen. 28 En enigen van hen waren over de vaten
van den dienst; want bij getal droegen zij ze in, en bij
getal droegen zij ze uit. 29 Want uit dezelve zijn er besteld
over de vaten, en over al de heilige vaten, en over de
meelbloem, en wijn, en olie, en wierook, en specerij. 30 En
uit de zonen der priesteren waren de bereiders van het
reukwerk der specerijen. 31 En Mattithja uit de Levieten,
dewelke was de eerstgeborene van Sallum, den Korahiet,
was in het ambt over het werk, dat in pannen gekookt
wordt. 32 En uit de kinderen der Kahathieten, uit hun
broederen, waren enigen over de broden der toerichting,
om die alle sabbatten te bereiden. 33 Uit dezen zijn ook
de zangers, hoofden der vaderen onder de Levieten in de
kameren, dienstvrij; want dag en nacht was het op hen, in
dat werk te zijn. 34 Dit zijn de hoofden der vaderen onder
de Levieten, hoofden in hun geslachten; dezen woonden te
Jeruzalem. 35 Maar te Gibeon hadden gewoond Jeiel, de
vader van Gibeon; de naam zijner zuster nu was Maacha.
36 En Abdon was zijn eerstgeboren zoon, daarna Zur, en
Kis, en Baal, en Ner, en Nadab. 37 En Gedor, en Ahio, en
Zacharja, en Mikloth. 38 Mikloth nu gewon Simeam; dezen
woonden ook te Jeruzalem, tegenover hun broederen, met
hun broederen. 39 En Ner gewon Kis, en Kis gewon Saul,
en Saul gewon Jonathan, en Malchi-sua, en Abinadab,
en Esbaal. 40 En Jonathans zoon van Merib-baal, en
Merib-baal gewon Micha. 41 De kinderen van Micha nu
waren Pithon, en Melech, en Thaerea. 42 En Achaz gewon
Jaera, en Jaera gewon Alemeth, en Azmaveth, en Zimri;
en Zimri gewon Moza; 43 En Moza gewon Bina; wiens
zoon was Refaja; wiens zoon was Elasa; wiens zoon was
Azel. 44 Azel nu had zes zonen, en dit zijn hun namen:
Azrikam, Bochru, en Ismael, en Searja, en Obadja, en
Hanan; dezen zijn Azels zonen.

10 En de Filistijnen streden tegen Israel, en de mannen
van Israel vloden voor het aangezicht der Filistijnen,
en zij vielen verslagen op het gebergte Gilboa. 2 En de
Filistijnen hielden dicht achter Saul aan en achter zijn
zonen; en de Filistijnen sloegen Jonathan, en Abinadab, en
Malchi-sua, de zonen van Saul. 3 En de strijd werd zwaar
tegen Saul, en de schutters met de bogen troffen hem aan;
en hij vreesde zeer voor de schutters. 4 Toen zeide Saul
tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard uit en doorsteek mij
daarmede, dat misschien deze onbesnedenen niet komen,
en met mij den spot drijven. Maar zijn wapendrager wilde
niet, want hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en
viel daarin. 5 Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood
was, zo viel hij ook in het zwaard en stierf. 6 Alzo stierf
Saul en zijn drie zonen; ook zijn ganse huis is tegelijk
gestorven. 7 Als al de mannen van Israel, die in het dal
waren, zagen, dat zij gevloden waren, en dat Saul en
zijn zonen dood waren, zo verlieten zij hun steden, en zij

vloden. Toen kwamen de Filistijnen en woonden daarin. **8** Het geschiedde nu des anderen daags, als de Filistijnen kwamen om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn zonen, liggende op het gebergte Gilboa. **9** En zij plunderden hem, en zij namen zijn hoofd en zijn wapenen, en zij zonden ze in der Filistijnen land rondom, om dit te boodschappen aan hun afgoden, en aan het volk. **10** En zij legden zijn wapenen in het huis huns gods; en zijn hoofd hechtten zij in het huis van Dagon. **11** Als geheel Jabes in Gilead hoorde alles, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden, **12** Zo maakten zich alle strijdbare mannen op, en zij namen het lichaam van Saul, en de lichamen zijner zonen, en zij brachten ze te Jabes; en zij begroeven hun beenderen onder een eikenboom te Jabes, en zij vastten zeven dagen. **13** Alzo stierf Saul, in zijn overtreding, waarmede hij overtreden had tegen den HEERE, tegen het woord des HEEREN hetwelk hij niet gehouden had; en ook omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende, **14** En den HEERE niet gezocht had; daarom doodde Hij hem, en keerde het koninkrijk tot David, den zoon van Isai.

11 Toen vergaderde zich gans Israel tot David naar Hebron, zeggende: Zie, wij zijn uw gebeente en uw vlees. **2** Zelfs ook te voren, toen Saul nog koning was, hebt gij Israel uitgeleid en ingeleid; ook heeft de HEERE, uw God, tot u gezegd: Gij zult Mijn volk Israel weiden, en gij zult voorganger zijn van Mijn volk Israel. **3** Ook kwamen alle oudsten in Israel tot den koning van Hebron, en David maakte een verbond met hen te Hebron, voor het aangezicht des HEEREN; en zij zalfden David ten koning over Israel, naar het woord des HEEREN, door den dienst van Samuel. **4** En David toog henen, en gans Israel, naar Jeruzalem, welke is Jebus; want daar waren de Jebusieten, de inwoners des lands. **5** En de inwoners van Jebus zeiden tot David: Gij zult hier niet inkomen. David dan nog won den burg Sion, welke is de stad Davids. **6** Want David zeide: Al wie de Jebusieten het eerst slaat, zal tot een hoofd, en tot een overste worden. Toen beklom Joab, de zoon van Zeruja, dien het eerst; daarom werd hij tot een hoofd. **7** David nu woonde op den burg; daarom heet men dien de stad Davids. **8** En hij bouwde de stad rondom, van Millo af, en rondom henen; en Joab vernieuwde het overige der stad. **9** En David ging geduriglijk voort, en werd groot, want de HEERE der heirscharen was met hem. **10** Dezen nu waren de hoofden der helden, die David had, die zich dapper bij hem gedragen hebben in zijn koninkrijk bij geheel Israel, om hem koning te maken, naar het woord des HEEREN over Israel. **11** Dezen nu zijn van het getal der helden, die David had: Jasobam, de zoon van Hachmoni, was het hoofd der dertigen, die zijn spies tegen driehonderd opheffende, hen op eenmaal versloeg. **12** En na hem was Eleazar, de zoon van Dodo, de Ahohiet; hij was onder die drie helden. **13** Hij was met David te Pas-Dammim, als de Filistijnen daar ten strijde vergaderd waren, en het stuk des akkers vol gerst was, en het volk voor het aangezicht der Filistijnen vlood; **14** En zij stelden zich in het midden van dat stuk, en beschermden het, en zij sloegen de Filistijnen; en de HEERE verloste hen door een grote verlossing. **15** En drie uit de dertig hoofden togen af naar den rotssteen tot David in de spelonk van Adullam; en het leger der Filistijnen had zich gelegerd in het dal Refaim. **16** En David was toen in de vesting en de bezetting der Filistijnen was toen te Bethlehem. **17** En David kreeg lust, en zeide: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die onder de poort is? **18** Toen braken die drie door het leger der Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput, die onder de poort is, en zij droegen het en brachten het tot David. Doch David wilde het niet drinken, maar hij goot het uit voor den HEERE; **19** En hij zeide: Dat late mijn God verre van mij zijn, van zulks te doen! Zou ik het bloed dezer mannen drinken? Met gevaar huns levens, ja, met gevaar huns levens hebben zij dat gebracht. En hij wilde het niet drinken. Dit deden de drie helden. **20** Abisai nu, de broeder van Joab, was ook het hoofd van drie; en hij, verheffende zijn spies tegen driehonderd, versloeg hen; alzo had hij een naam onder die drie. **21** Uit die drie was hij geeerd boven de twee; daarom werd hij hun tot een overste; maar hij kwam tot aan de eerste drie niet. **22** Benaja, de zoon van Jojada, de zoon eens dapperen mans van Kabzeel, was groot van daden; hij versloeg twee sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af, en versloeg een leeuw in het midden des kuils, in den sneeuwtijd. **23** Hij versloeg ook een Egyptischen man, een man van grote lengte, van vijf ellen; en die Egyptenaar had een spies in de hand, als een weversboom; maar hij ging tot hem af met een staf, en rukte de spies uit de hand des Egyptenaars, en hij doodde hem met zijn eigen spies. **24** Deze dingen deed Benaja, de zoon van Jojada; dies had hij een naam onder die drie helden. **25** Ziet, hij was de heerlijkste van die dertig; nochtans kwam hij tot aan de drie niet. En David stelde hem over zijn trawanten. **26** De helden nu der heiren waren: Asahel, de broeder van Joab; Elhanan, de zoon van Dodo, van Bethlehem; **27** Sammoth, de Harodiet; Helez, de Peloniet; **28** Ira, de zoon van Ikkes, de Thekoiet; Abiezer, de Anathothiet; **29** Sibbechai, de Husathiet; Ilai, de Ahohiet; **30** Maharai, de Netofathiet; Heled, de zoon van Baana, de Netofathiet; **31** Ithai, de zoon van Ribai, van Gibea der kinderen Benjamins; Benaja, de Pirhathoniet; **32** Hurai, van de beken van Gaas; Abiel; de Arbathiet; **33** Azmaveth, de Baharumiet; Eljahba, de Saalboniet; **34** Van de kinderen van Hasem, den Gizoniet, was Jonathan, de zoon van Sage, de Harariet; **35** Ahiam, de zoon van Sachar, de Harariet; Elifal, de zoon van Ur; **36** Hefer, de Mecherathiet; Ahia, de Peloniet; **37** Hezro, de Karmeliet; Naari, de zoon van Ezbai; **38** Joel, de broeder van Nathan; Mibhar, de zoon van Geri; **39** Zelek, de Ammoniet; Nahrai, de Berothiet, wapendrager van Joab, den zoon van Zeruja; **40** Ira, de Jithriet; Gareb, de Jithriet; **41** Uria, de Hethiet; Zabad, de zoon van Ahlai; **42** Adina, de zoon van Siza, de Rubeniet, was het hoofd der Rubenieten; nochtans waren er dertig boven hem; **43** Hanan, de zoon van Maacha,

en Josafat, de Mithniet; 44 Uzzia, de Asterathiet; Sama,
en Jeiel, de zoon van Hotham, den Aroeriet; 45 Jediael,
de zoon van Simri, en Joha, zijn broeder, de Tiziet; 46
Eliel Hammahavim en Jeribai, en Josavia, de zonen van
Elnaam; en Jithma, de Moabiet; 47 Eliel, en Obed, en
Jaaziel van Mezobaja.

12 Dezen nu zijn het, die tot David kwamen naar Ziklag,
toen hij nog besloten was voor het aangezicht van
Saul, den zoon van Kis; zij waren ook onder de helden,
die tot dien krijg hielpen. 2 Gewapend met bogen, rechts
en links met stenen werpende, en met pijlen schietende
uit den boog; zij waren van de broederen van Saul, uit
Benjamin. 3 Het hoofd was Ahiezer, en Joas, zonen van
Semaa, den Gibeathiet; daarna Jeziel en Pelet, zonen van
Azmaveth, en Beracha, en Jehu, de Anathothiet. 4 En
Jismaja, de Gibeoniet, was een held onder de dertig, en
over dertig gesteld; en Jirmeja, en Jahaziel, en Johanan,
en Jozabad, de Gederathiet; 5 Eluzai, en Jerimoth, en
Bealja, en Semarja, en Sefatja, de Harufiet; 6 Elkana, en
Jissia, en Azareel, en Joezer, en Jasobam, de Korahieten;
7 En Joela en Zebadja, de zonen van Jeroham, van
Gedor. 8 Ook scheidden zich van de Gadieten af tot
David, in die vesting naar de woestijn, kloeke helden,
krijgslieden ten oorlog, toegerust met rondas en schild;
en hun aangezichten waren aangezichten der leeuwen;
en zij waren als de reeen op de bergen in snelheid. 9
Ezer was het hoofd; Obadja de tweede; Eliab de derde; 10
Mismanna de vierde; Jirmeja de vijfde; 11 Attai de zesde;
Eliel de zevende; 12 Johanan de achtste; Elzabad de
negende; 13 Jirmeja de tiende; Machbannai de elfde.
14 Dezen waren van de kinderen van Gad, hoofden des
heirs; een van de kleinsten was over honderd, en de
grootste over duizend. 15 Deze zelfden zijn het, die over
de Jordaan gingen in de eerste maand, toen dezelve vol
was aan al haar oevers; en zij verdreven al de inwoners
der laagten, tegen het oosten en tegen het westen. 16 Er
kwamen ook van de kinderen van Benjamin en Juda op de
vesting tot David. 17 En David ging uit hun tegemoet, en
antwoordde, en zeide tot hen: Indien gijlieden ten vrede
tot mij gekomen zijt, om mij te helpen, zo zal mijn hart
tegelijk over ulieden zijn; maar indien het is, om mij aan
mijn vijanden bedriegelijk over te leveren, daar toch geen
wrevel in mijn handen is, de God onzer vaderen zie het, en
straffe het! 18 En de Geest toog Amasai aan, den overste
der hoofdlieden, en hij zeide: Wij zijn uw, o David, en met
u zijn wij, gij, zoon van Isai. Vrede, vrede zij u, en vrede
uw helperen; want uw God helpt u. Toen nam David hen
aan, en stelde hen tot hoofden der benden. 19 Er vielen
ook van Manasse tot David, toen hij met de Filistijnen
kwam, om tegen Saul te strijden, alhoewel zij hen niet
hielpen; want de vorsten der Filistijnen verlieten hem met
raad, zeggende: Met gevaar van onze hoofden zou hij tot
Saul, zijn heer, vallen. 20 Toen hij naar Ziklag toog, vielen
tot hem uit Manasse: Adnah, en Jozabad, en Jediael, en
Michael, en Jozabad, en Elihu, en Zillethai; hoofden der
duizenden, die in Manasse waren. 21 En dezen hielpen
David mede tegen die benden; want alle dezen waren
kloeke helden; en zij waren oversten in het heir. 22 Want
er kwamen er te dier tijd dag bij dag tot David, om hem te
helpen, tot een groot leger toe, als een leger Gods. 23 En
dit zijn de getallen der hoofden dergenen, die toegerust
waren ten heire, die tot David te Hebron kwamen, om
het koninkrijk van Saul tot hem te wenden, naar den
mond des HEEREN: 24 Van de kinderen van Juda, die
rondassen en spiesen droegen, waren zes duizend en
achthonderd toegerust ten heire; 25 Van de kinderen
van Simeon, kloeke helden ten heire, zeven duizend en
honderd; 26 Van de kinderen van Levi, vier duizend en
zeshonderd; 27 En Jehojada was overste der Aaronieten;
en met hem waren er drie duizend en zevenhonderd.
28 En Zadok was een jongeling, een kloek held; en uit
zijns vaders huis waren twee en twintig oversten; 29 En
van de kinderen van Benjamin, de broederen van Saul,
drie duizend; want tot nog toe waren er velen van hen,
die het met het huis van Saul hielden; 30 En van de
kinderen van Efraim, twintig duizend en achthonderd,
kloeke helden, mannen van naam in het huis hunner
vaderen; 31 En van den halven stam van Manasse achttien
duizend, die met namen uitgedrukt zijn, dat zij kwamen,
om David koning te maken; 32 En van de kinderen van
Issaschar, die ervaren waren in het verstand van de tijden,
om te weten wat Israel doen moest; hun hoofden waren
tweehonderd, en alle hun broeders pasten op hun woord;
33 Uit Zebulon, uitgaande in het heir, toegerust ten strijde
met alle krijgswapenen, vijftig duizend; en om een slagorde
te houden met een onwankelbaar hart; 34 En uit Nafthali,
duizend oversten, en bij hen met rondas en spies, zeven en
dertig duizend. 35 En uit de Danieten, ten strijde toegerust,
acht en twintig duizend en zeshonderd; 36 En uit Aser,
uitgaande in het heir, om krijgsorde te houden, waren
veertig duizend; 37 En van gene zijde van de Jordaan,
van de Rubenieten, en Gadieten, en den halven stam
van Manasse, met allerlei krijgsgereedschap ten oorlog,
honderd en twintigduizend. 38 Al deze krijgslieden, die zich
in slagorde konden houden, kwamen met een volkomen
hart te Hebron, om David koning te maken over gans
Israel. En ook was al het overige van Israel een hart, om
David tot koning te maken. 39 En zij waren daar bij David
drie dagen lang, etende en drinkende; want hun broeders
hadden voor hen wat toebereid. 40 En ook de naasten aan
hen, tot aan Issaschar, en Zebulon, en Nafthali, brachten
brood op ezelen, en op kemelen, en op muildieren, en op
runderen, meelspijs, stukken vijgen, en stukken rozijnen,
en wijn, en olie, en runderen, en klein vee in menigte; want
er was blijdschap in Israel.

13 En David hield raad met de oversten der duizenden
en der honderden, en met alle vorsten. 2 En David
zeide tot de ganse gemeente van Israel: Indien het ulieden
goeddunkt, en van den HEERE, onzen God, te zijn, laat ons
ons uitbreiden, laat ons zenden aan onze overige broeders,
in alle landen van Israel, en de priesters en Levieten, die

met hen zijn in de steden, met haar voorsteden, opdat zij
tot ons vergaderd worden. 3 En laat ons de ark onzes
Gods tot ons wederhalen, want wij hebben ze in de dagen
van Saul niet gezocht. 4 Toen zeide de ganse gemeente,
dat men alzo doen zou; want die zaak was recht in de
ogen des gansen volks. 5 David dan vergaderde gans
Israel van het Egyptische Sichor af, tot daar men komt te
Hamath, om de ark Gods te brengen van Kirjath-Jearim.
6 Toen toog David op met het ganse Israel naar Baala,
dat is, Kirjath-Jearim, hetwelk in Juda is, dat hij van daar
ophaalde de ark Gods, des HEEREN, Die tussen de
cherubim woont, waar de Naam wordt aangeroepen. 7 En
zij voerden de ark Gods op een nieuwen wagen uit het
huis van Abinadab. Uza nu en Ahio leidden den wagen. 8
En David en gans Israel speelden voor het aangezicht
Gods met alle macht, zo met liederen, als met harpen,
en met luiten, en met trommelen, en met cimbalen, en
met trompetten. 9 Toen zij aan den dorsvloer van Chidon
gekomen waren, zo strekte Uza zijn hand uit, om de ark te
houden, want de runderen struikelden. 10 Toen ontstak de
toorn des HEEREN over Uza, en Hij sloeg hem, omdat hij
zijn hand had uitgestrekt aan de ark; en hij stierf aldaar
voor het aangezicht Gods. 11 En David ontstak, dat de
HEERE een scheur gescheurd had aan Uza; daarom
noemde hij diezelve plaats Perez-Uza, tot op dezen dag.
12 En David vreesde den HEERE te dien dage, zeggende:
Hoe zal ik de ark Gods tot mij brengen? 13 Daarom liet
David de ark niet tot zich brengen in de stad Davids, maar
deed ze afwijken in het huis van Obed-Edom, den Gethiet.
14 Alzo bleef de ark Gods bij het huisgezin van Obed-
Edom, in zijn huis, drie maanden; en de HEERE zegende
het huis van Obed-Edom, en alles, wat hij had.

14 Toen zond Hiram, de koning van Tyrus, boden
tot David, en cederenhout, en metselaars, en
timmerlieden, dat zij hem een huis bouwden. 2 En David
merkte, dat hem de HEERE tot koning bevestigd had over
Israel; want zijn koninkrijk werd ten hoogste verheven, om
Zijns volks Israels wil. 3 En David nam meer vrouwen te
Jeruzalem, en David gewon meer zonen en dochteren. 4
Dit nu zijn de namen der kinderen, die hij te Jeruzalem had:
Sammua, en Sobab, Nathan en Salomo, 5 En Jibchar, en
Elisua, en Elpelet, 6 En Nogah, en Nefeg, en Jafia, 7 En
Elisama, en Beeljada, en Elifelet. 8 Toen de Filistijnen
hoorden, dat David tot koning gezalfd was over het ganse
Israel, zo togen al de Filistijnen op om David te zoeken.
Toen David dat hoorde zo toog hij uit tegen hen. 9 Toen de
Filistijnen kwamen, zo spreidden zij zich uit in de laagte
van Refaim. 10 Toen vraagde David God, zeggende: Zal
ik optrekken tegen de Filistijnen, en zult Gij hen in mijn
hand geven? En de HEERE zeide tot hem: Trek op, want
Ik zal hen in uw hand geven. 11 Toen zij nu optogen
naar Baal-Perazim, zo sloeg hen David daar; en David
zeide: God heeft mijn vijanden door mijn hand gescheurd,
als een scheur der wateren; daarom noemden zij den
naam derzelver plaats Baal-Perazim. 12 En daar lieten
zij hun goden; en David gebood, en zij werden met vuur
verbrand. 13 Doch de Filistijnen voeren nog voort, en zij
verspreidden zich in dat dal. 14 En David vraagde God
nog eens; en God zeide tot hem: Gij zult niet optrekken
achter hen heen; maar omsingel hen van boven, en kom
tot hen tegenover de moerbezienbomen. 15 En het zal
geschieden, als gij hoort het geruis van een gang in de
toppen der moerbezienbomen, kom dan uit ten strijde;
want God zal voor uw aangezicht uitgegaan zijn, om het
leger der Filistijnen te slaan. 16 David nu deed, gelijk
als hem God geboden had; en zij sloegen het heir der
Filistijnen van Gibeon af tot aan Gezer. 17 Alzo ging
Davids naam uit in al die landen; en de HEERE gaf Zijn
verschrikking over al die heidenen.

15 En David maakte zich huizen in zijn stad; en hij
bereidde der ark Gods een plaats, en spande een
tent voor haar. 2 Toen zeide David: Niemand mag de
ark Gods dragen, dan de Levieten; want die heeft de
HEERE verkoren, om de ark Gods te dragen, en om Hem
te dienen tot in der eeuwigheid. 3 Ook vergaderde David
gans Israel te Jeruzalem, om de ark des HEEREN op te
halen aan haar plaats, die hij haar bereid had. 4 En David
verzamelde de kinderen van Aaron en de Levieten. 5 Van
de kinderen van Kehath was Uriel overste, en van zijn
broederen waren honderd en twintig. 6 Van de kinderen
van Merari was Asaja overste, en van zijn broederen waren
tweehonderd en twintig. 7 Van de kinderen van Gersom
was Joel overste, en van zijn broederen waren honderd
en dertig. 8 Uit de kinderen van Elizafan was overste
Semaja, en van zijn broederen waren tweehonderd. 9
Uit de kinderen van Hebron was Eliel overste, en zijn
broederen waren tachtig. 10 Uit de kinderen van Uzziel
was Amminadab overste, en zijn broederen waren honderd
en twaalf. 11 En David riep de priesters Zadok en Abjathar,
en de Levieten Uriel, Asaja en Joel, Semaja, en Eliel,
en Amminadab. 12 En hij zeide tot hen: Gijlieden zijt
hoofden der vaderen onder de Levieten; heiligt u, gij en uw
broeders, dat gij de ark des HEEREN, des Gods van Israel,
opbrengt, ter plaatse, die ik voor haar bereid heb. 13 Want
omdat gijlieden ten eerste dit niet deedt, heeft de HEERE,
onze God, onder ons een scheur gedaan, omdat wij Hem
niet gezocht hebben naar het recht. 14 Zo heiligden zich
dan de priesters en Levieten, om de ark des HEEREN, des
Gods van Israel, op te brengen. 15 En de kinderen der
Levieten droegen de ark Gods op hun schouderen, met de
draagbomen, die op hen waren, gelijk als Mozes geboden
had naar het woord des HEEREN. 16 En David zeide tot
de oversten der Levieten, dat zij hun broeders, de zangers,
stellen zouden met muziekinstrumenten, met luiten, en
harpen, en cimbalen, dat zij zich zouden doen horen,
verheffende de stem met blijdschap. 17 Zo stelden dan de
Levieten Heman, den zoon van Joel, en uit zijn broederen
Asaf, den zoon van Berechja; en uit de zonen van Merari,
hun broederen, Ethan, den zoon van Kusaja; 18 En met
hen hun broeders van de tweede orde: Zecharja, Ben
en Jaaziel, en Semiramoth, en Jehiel, en Unni, Eliab, en
Benaja, en Maaseja, en Mattithja, en Elifele, en Mikneja,

en Obed-Edom, en Jeiel, de poortiers. **19** De zangers nu,
Heman, Asaf en Ethan, lieten zich horen met koperen
cimbalen; **20** En Zecharja, en Aziel, en Semiramoth,
en Jehiel, en Unni, en Eliab, en Maaseja, en Benaja,
met luiten op Alamoth. **21** En Mattithja, en Elifele, en
Mikneja, en Obed-Edom, en Jeiel, en Azazja, met harpen
op de Scheminith, om den toon te versterken. **22** En
Chenanja, de overste der Levieten, was over het opheffen;
hij onderwees hen in het opheffen; want hij was verstandig.
23 En Berechja en Elkana waren poortiers der ark. **24**
En Sebanja, en Josafat, en Nethaneel, en Amasai, en
Zecharja, en Benaja, en Eliezer, de priesters, trompetten
met trompetten voor de ark Gods; en Obed-Edom en Jehia
waren poortiers der ark. **25** Het geschiedde nu, dat David
en de oudsten van Israel, en de oversten der duizenden,
henengingen, om de ark des verbonds des HEEREN op
te halen, uit het huis van Obed-Edom, met vreugde; **26**
Zo geschiedde het, doordien dat God de Levieten hielp,
die de ark des verbonds des HEEREN droegen, dat zij
zeven varren en zeven rammen offerden. **27** David nu
was gekleed met een mantel van fijn linnen; ook al de
Levieten, die de ark droegen, en de zangers, en Chenanja,
de overste van het opheffen der zangers; ook had David
een lijfrok aan van linnen. **28** Alzo bracht gans Israel de ark
des verbonds des HEEREN op, met gejuich, en met geluid
der bazuin, en met trompetten, en met cimbalen, makende
geluid met luiten en met harpen. **29** Het geschiedde
nu, toen de ark des verbonds des HEEREN tot aan de
stad Davids gekomen was, dat Michal, de dochter van
Saul, door een venster keek, en den koning David zag,
springende en spelende; zo verachtte zij hem in haar hart.

16 Toen zij de ark Gods inbrachten, zo stelden zij
ze in het midden der tent, welke David voor haar
gespannen had; en zij offerden brandofferen en dankofferen
voor het aangezicht Gods. **2** Als David het brandoffer en
de dankofferen geeindigd had te offeren, zo zegende hij
het volk in den Naam des HEEREN. **3** En hij deelde een
iegelijk in Israel, van den man tot de vrouw, een iegelijk
een bol broods, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn.
4 En hij stelde voor de ark des HEEREN sommigen uit de
Levieten tot dienaars, en dat, om den HEERE, den God
Israels, te vermelden, en te loven, en te prijzen. **5** Asaf
was het hoofd, en Zecharja de tweede na hem; Jeiel, en
Semiramoth, en Jehiel, en Mattithja, en Eliab, en Benaja,
en Obed-Edom, en Jeiel, met instrumenten der luiten en
met harpen; en Asaf liet zich horen met cimbalen; **6** Maar
Benaja en Jahaziel, de priesters, steeds met trompetten
voor de ark des verbonds van God. **7** Te dienzelven dage
gaf David ten eerste dezen psalm, om den HEERE te
loven, door den dienst van Asaf, en zijn broederen. **8**
Looft den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden
bekend onder de volken. **9** Zingt Hem, psalmzingt Hem,
spreekt aandachtelijk van al Zijn wonderwerken. **10** Roemt
u in den Naam Zijner heiligheid; dat zich het hart dergenen,
die den HEERE zoeken, verblijde. **11** Vraagt naar den
HEERE en Zijn sterkte, zoekt Zijn aangezicht geduriglijk.
12 Gedenkt Zijner wonderwerken, die Hij gedaan heeft,
Zijner wondertekenen, en de oordelen Zijns monds; **13**
Gij, zaad van Israel, Zijn dienaar, gij, kinderen van Jakob,
Zijn uitverkorenen! **14** Hij is de HEERE, onze God; Zijn
oordelen zijn over de gehele aarde. **15** Gedenkt tot in der
eeuwigheid Zijns verbonds, des woords, dat Hij ingesteld
heeft tot in het duizendste geslacht; **16** Des verbonds,
dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan
Izak; **17** Welken Hij ook aan Jakob heeft gesteld tot een
inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond; **18** Zeggende:
Ik zal u het land Kanaan geven, een snoer van ulieder
erfdeel; **19** Als gij weinige mensen in getal waart; ja,
weinigen en vreemdelingen daarin. **20** En zij wandelden
van volk tot volk, en van het ene koninkrijk tot een ander
volk. **21** Hij liet niemand toe hen te onderdrukken; ook
bestrafte Hij koningen om hunnentwil, zeggende: **22** Tast
Mijn gezalfden niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad.
23 Zingt den HEERE, gij, ganse aarde, boodschapt Zijn
heil van dag tot dag. **24** Vertelt Zijn eer onder de heidenen,
Zijn wonderwerken onder alle volken. **25** Want de HEERE
is groot, en zeer te prijzen, en Hij is vreselijk boven alle
goden. **26** Want al de goden der volken zijn afgoden; maar
de HEERE heeft de hemelen gemaakt. **27** Majesteit en
heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en vrolijkheid
zijn in Zijn plaats. **28** Geeft den HEERE, gij, geslachten
der volken, geeft den HEERE eer en sterkte. **29** Geeft den
HEERE de eer Zijns Naams, brengt offer, en komt voor
Zijn aangezicht; aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des
heiligdoms. **30** Schrikt voor Zijn aangezicht, gij, gehele
aarde! Ook zal de wereld bevestigd worden, dat zij niet
bewogen worde. **31** Dat de hemelen zich verblijden, en
de aarde verheuge zich, en dat men onder de heidenen
zegge: De HEERE regeert. **32** Dat de zee bruise met
haar volheid, dat het veld huppele van vreugde, met al
wat daarin is. **33** Dan zullen de bomen des wouds juichen
voor het aangezicht des HEEREN, omdat Hij komt, om de
aarde te richten. **34** Looft den HEERE, want Hij is goed,
want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid. **35** En zegt:
Verlos ons, o God onzes heils, en verzamel ons, en red
ons van de heidenen, dat wij Uw heiligen Naam loven, en
dat wij ons Uws lofs roemen. **36** Geloofd zij de HEERE, de
God Israels, van eeuwigheid tot eeuwigheid! En al het volk
zeide: Amen! en het loofde den HEERE. **37** Alzo liet hij
daar, voor de ark des verbonds des HEEREN, Asaf en zijn
broederen, om geduriglijk te dienen voor de ark, naardat op
elken dag besteld was. **38** Obed-Edom nu, met hunlieder
broederen, waren acht en zestig; en hij stelde Obed-Edom,
den zoon van Jeduthun, en Hosa, tot poortiers; **39** En den
priester Zadok, en zijn broederen, de priesters, voor den
tabernakel des HEEREN op de hoogte, welke te Gibeon is;
40 Om den HEERE de brandofferen geduriglijk te offeren
op het brandofferaltaar, des morgens en des avonds; en
zulks naar alles, wat er geschreven staat in de wet des
HEEREN, die Hij Israel geboden had. **41** En met hen
Heman en Jeduthun, en de overige uitgelezenen, die met
namen uitgedrukt zijn om den HEERE te loven; want Zijn

goedertierenheid is tot in der eeuwigheid. **42** Met hen dan
waren Heman en Jeduthun, met trompetten en cimbalen
voor degenen, die zich lieten horen, en met instrumenten
der muziek Gods; maar de zonen van Jeduthun waren aan
de poort. **43** Alzo toog het ganse volk henen, een iegelijk
in zijn huis; en David keerde zich, om zijn huis te gaan
zegenen.

17 Het geschiedde nu, als David in zijn huis woonde,
dat David tot Nathan, den profeet, zeide: Zie, ik
woon in een cederen huis, maar de ark des verbonds des
HEEREN onder gordijnen. **2** Toen zeide Nathan tot David:
Doe alles, wat in uw hart is, want God is met u. **3** Maar het
geschiedde in denzelven nacht, dat het woord Gods tot
Nathan kwam, zeggende: **4** Ga heen en zeg tot David,
Mijn knecht: Alzo zegt de HEERE: Gij zult Mij geen huis
bouwen, om in te wonen. **5** Want Ik heb in geen huis
gewoond van dien dag af, dat Ik Israel heb opgevoerd tot
dezen dag toe; maar Ik ben gegaan van tent tot tent, en
van tabernakel tot tabernakel. **6** Overal, waar Ik gewandeld
heb met geheel Israel, heb Ik wel een woord gesproken tot
een van de richters van Israel, denwelken Ik gebood Mijn
volk te weiden, zeggende: Waarom bouwt gijlieden Mij
geen cederen huis? **7** Nu dan, alzo zult gij zeggen tot Mijn
knecht, tot David: Zo zegt de HEERE der heirscharen:
Ik heb u van de schaapskooi genomen, van achter de
schapen, opdat gij een voorganger over Mijn volk Israel
zoudt zijn; **8** En Ik ben met u geweest overal, waar gij
heengegaan zijt, en Ik heb al uw vijanden uitgeroeid van
voor uw aangezicht; en Ik heb u een naam gemaakt, gelijk
de naam is der groten, die op de aarde zijn. **9** En Ik heb
voor Mijn volk Israel een plaats besteld, en hem geplant,
dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weder
gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid zullen
hem niet meer krenken, gelijk als in het eerst. **10** En van
die dagen af, dat Ik geboden heb richters te wezen over
Mijn volk Israel; en heb al uw vijanden vernederd; ook heb
Ik u te kennen gegeven, dat u de HEERE een huis bouwen
zal. **11** En het zal geschieden, als uw dagen zullen vervuld
zijn, dat gij heengaat tot uw vaderen, zo zal Ik uw zaad na
u doen opstaan, hetwelk uit uw zonen zijn zal, en Ik zal zijn
koninkrijk bevestigen. **12** Die zal Mij een huis bouwen, en
Ik zal zijn stoel bevestigen tot in der eeuwigheid. **13** Ik zal
hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn; en
Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wenden, gelijk
als Ik die weggenomen heb van dien, die voor u geweest
is; **14** Maar Ik zal hem in Mijn huis bestendig maken, en
in Mijn Koninkrijk tot in eeuwigheid; en zijn stoel zal vast
zijn tot in eeuwigheid. **15** Naar al deze woorden, en naar
dit ganse gezicht, alzo sprak Nathan tot David. **16** Toen
kwam de koning David in, en bleef voor het aangezicht des
HEEREN, en hij zeide: Wie ben ik, HEERE God, en wat
is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? **17** En
dit is klein in Uw ogen geweest, o God! daarom hebt Gij
van het huis Uws knechts tot van verre heen gesproken,
en Gij hebt mij naar menselijke wijze voorzien met deze
verhoging, o HEERE God! **18** Wat zal David meer bij U
daartoe voegen, vanwege de eer aan Uw knecht? Doch
Gij kent Uw knecht wel. **19** HEERE, om Uws knechts wil,
en naar Uw hart, hebt Gij al dezen grote dingen gedaan,
om al deze grote dingen bekend te maken. **20** HEERE, er
is niemand gelijk Gij, en er is geen God behalve Gij, naar
alles, wat wij met onze oren gehoord hebben. **21** En wie is
als Uw volk Israel, een enig volk op de aarde, hetwelk God
heengegaan is Zich tot een volk te verlossen, dat Gij U
een Naam maaktet van grote en verschrikkelijke dingen,
met de heidenen uit te stoten van het aangezicht Uws
volks, hetwelk Gij uit Egypte verlost hebt? **22** En Gij hebt
Uw volk Israel U ten volk gemaakt tot in der eeuwigheid;
en Gij, HEERE, zijt hun tot een God geworden. **23** Nu dan,
HEERE, het woord, dat Gij over Uw knecht gesproken
hebt, en over zijn huis, dat worde waar tot in eeuwigheid;
en doe, gelijk als Gij gesproken hebt. **24** Ja, het worde
waar, en Uw Naam worde groot gemaakt tot in eeuwigheid,
dat men zegge: De HEERE der heirscharen, de God van
Israel, is Israels God; en het huis van David, Uw knecht, zij
bestendig voor Uw aangezicht. **25** Want Gij, mijn God,
hebt voor het oor Uws knechts geopenbaard, dat Gij hem
een huis bouwen zoudt; daarom heeft Uw knecht in zijn
hart gevonden, om voor Uw aangezicht te bidden. **26** Nu
dan, HEERE, Gij zijt die God; en Gij hebt dit goede over
Uw knecht gesproken. **27** Nu dan, het heeft U beliefd te
zegenen het huis Uws knechts, dat het in eeuwigheid voor
Uw aangezicht zij; want Gij, HEERE, hebt het gezegend,
en het zal gezegend zijn in eeuwigheid.

18 Het geschiedde nu na dezen, dat David de Filistijnen
sloeg, en hen ten onderbracht; en hij nam Gath,
en haar onderhorige plaatsen, uit der Filistijnen hand.
2 Hij sloeg ook de Moabieten, alzo dat de Moabieten
Davids knechten werden, brengende geschenken. **3** David
sloeg ook Hadar-ezer, den koning van Zoba, naar Hamath
toe, toen hij heentoog, om zijn hand te stellen aan de
rivier Frath. **4** En David nam hem duizend wagens af, en
zeven duizend ruiters, en twintig duizend man te voet;
en David ontzenuwde al de wagen paarden; doch hij
behield honderd wagens daarvan over. **5** En de Syriers
van Damaskus kwamen, om Hadar-ezer, den koning van
Zoba, te helpen; maar David sloeg van de Syriers twee
en twintig duizend man. **6** En David legde bezetting in
Syrie van Damaskus, alzo dat de Syriers Davids knechten
werden, geschenken brengende. En de HEERE behoedde
David overal, waar hij heenging. **7** En David nam de
gouden schilden, die bij Hadar-ezers knechten waren, en
hij bracht ze te Jeruzalem. **8** Ook nam David zeer veel
kopers uit Tibchath, en uit Chun, steden van Hadar-ezer;
daarvan heeft Salomo de koperen zee, en de pilaren, en
de koperen vaten gemaakt. **9** Toen Thou, de koning van
Hamath, hoorde, dat David de ganse heirkracht van Hadar-
ezer, den koning van Zoba, geslagen had; **10** Zo zond hij
zijn zoon Hadoram tot den koning David, om hem naar
zijn welstand te vragen, en om hem te zegenen, vanwege
dat hij met Hadar-ezer gestreden, en hem verslagen had
(want Hadar-ezer voerde oorlog tegen Thou), en alle

gouden, en zilveren, en koperen vaten; 11 Deze heiligde de
koning David ook den HEERE, met het zilver en het goud,
hetwelk hij medegebracht had van al de heidenen: van
de Edomieten, en van de Moabieten, en van de kinderen
Ammons, en van de Filistijnen, en van de Amalekieten. 12
Ook sloeg Abisai, de zoon van Zeruja, de Edomieten in
het Zoutdal, achttien duizend. 13 En hij legde bezetting in
Edom, zodat al de Edomieten Davids knechten werden; en
de HEERE behoedde David overal, waar hij heenging.
14 Alzo regeerde David over gans Israel, en hij deed zijn
gansen volke recht en gerechtigheid. 15 Joab nu, de zoon
van Zeruja, was over het heir; en Josafat, de zoon van
Ahilud, was kanselier; 16 En Zadok, de zoon van Ahitub,
en Abimelech, de zoon van Abjathar, waren priesters, en
Sausa schrijver; 17 En Benaja, de zoon van Jojada, was
over de Krethi en Plethi; maar de zonen van David waren
de eersten aan de hand des konings.

19 En het geschiedde na dezen, dat Nahas, de koning
der kinderen Ammons, stierf, en zijn zoon werd
koning in zijn plaats. 2 Toen zeide David: Ik zal weldadigheid
doen aan Hanun, den zoon van Nahas; want zijn vader
heeft weldadigheid aan mij gedaan. Daarom zond David
boden, om hem te troosten over zijn vader. Toen de
knechten van David in het land der kinderen Ammons
tot Hanun kwamen, om hem te troosten, 3 Zo zeiden de
vorsten der kinderen Ammons tot Hanun: Eert David uw
vader in uw ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft?
Zijn niet zijn knechten tot u gekomen, om te doorzoeken, en
om om te keren, en om het land te verspieden? 4 Daarom
nam Hanun de knechten van David, en hij beschoor
hen, en sneed hun klederen half af tot aan de heupen,
en liet hen henengaan. 5 Zij nu gingen henen, en men
boodschapte David van deze mannen; en hij zond hun
tegemoet; want die mannen waren zeer beschaamd. De
koning dan zeide: Blijft te Jericho, totdat ulieder baard
weder gewassen zij; komt dan wederom. 6 Toen de
kinderen Ammons zagen, dat zij zich stinkende gemaakt
hadden bij David, zo zond Hanun en de kinderen Ammons
duizend talenten zilvers, om zich wagenen en ruiters te
huren uit Mesopotamie, en uit Syrie-Maacha, en uit Zoba;
7 Zodat zij zich huurden twee en dertig duizend wagenen;
en de koning van Maacha en zijn volk kwamen en legerden
zich voor Medeba; ook vergaderden de kinderen Ammons
uit hun steden, en zij kwamen ten strijde. 8 Toen het David
hoorde, zo zond hij Joab en het ganse heir met de helden.
9 Als de kinderen Ammons uitgetogen waren, zo stelden
zij de slagorde voor de poort der stad; maar de koningen,
die gekomen waren, die waren bijzonder in het veld. 10
Toen Joab zag, dat de spits der slagorde van voren en van
achteren tegen hem was, zo verkoos hij enigen uit alle
uitgelezenen in Israel, en hij stelde hen in orde tegen de
Syriers aan. 11 En het overige des volks gaf hij in de hand
van zijn broeder Abisai, en zij stelden hen in orde tegen
de kinderen Ammons aan. 12 En hij zeide: Indien mij de
Syriers te sterk worden, zo zult gij mij komen verlossen; en
indien de kinderen Ammons u te sterk worden, zo zal ik
u verlossen. 13 Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor
ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu
doe, wat goed is in Zijn ogen. 14 Toen naderde Joab en
het volk, dat bij hem was, ten strijde voor het aangezicht
der Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht. 15 Toen
de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, zo
vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, zijn broeder,
en zij kwamen in de stad; en Joab kwam te Jeruzalem.
16 Als de Syriers zagen, dat zij voor het aangezicht van
Israel geslagen waren, zo zonden zij boden, en brachten
de Syriers uit, die aan gene zijde der rivier woonden; en
Sofach, de krijgsoverste van Hadar-ezer, toog voor hun
aangezicht heen. 17 Toen het David werd aangezegd, zo
vergaderde hij gans Israel, en hij toog over de Jordaan,
en hij kwam tot hen, en hij stelde de slagorde tegen hen.
Als David de slagorde tegen de Syriers gesteld had, zo
streden zij met hem. 18 Doch de Syriers vloden voor het
aangezicht van Israel, en David versloeg van de Syriers
zeven duizend wagenen, en veertig duizend mannen te
voet; daartoe doodde hij Sofach, den krijgsoverste. 19
Toen de knechten van Hadar-ezer zagen, dat zij geslagen
waren, voor het aangezicht van Israel, zo maakten zij
vrede met David, en dienden hem; en de Syriers wilden de
kinderen Ammons niet meer verlossen.

20 Het geschiedde nu ten tijde van de wederkomst des
jaars, ten tijde als de koningen uittrokken, zo voerde
Joab de heirkracht, en hij verdierf het land der kinderen
Ammons; en hij kwam, en belegerde Rabba; maar David
bleef te Jeruzalem. En Joab sloeg Rabba, en verwoestte
ze. 2 En David nam de kroon huns konings van zijn hoofd,
en hij bevond haar in gewicht een talent gouds, en daar
was edelgesteente aan; en zij werd op Davids hoofd gezet,
en hij voerde zeer veel roofs uit de stad. 3 Hij voerde ook
al het volk uit, dat daarin was, en hij zaagde ze met de
zaag, en met ijzeren dorswagens, en met bijlen; en alzo
deed David aan al de steden der kinderen Ammons. Toen
keerde David wederom met al het volk naar Jeruzalem. 4
En het geschiedde daarna, als de krijg met de Filistijnen te
Gezer opstond, toen sloeg Sibchai, de Husathiet, Sippai,
die van de kinderen van Rafa was; en zij werden ten
ondergebracht. 5 Daarna was er nog een krijg tegen de
Filistijnen, en Elhanan, de zoon van Jair, versloeg Lachmi,
den broeder van Goliath, den Gethiet, wiens spieshout
was als een weversboom. 6 Daarna was er nog een krijg
te Gath; en daar was een zeer lang man, en zijn vingeren
waren zes en zes, vier en twintig, en hij was ook van
Rafa geboren; 7 En hij hoonde Israel, maar Jonathan, de
zoon van Simea, den broeder van David, versloeg hem. 8
Dezen waren van Rafa geboren te Gath; en zij vielen door
de hand van David, en door de hand zijner knechten.

21 Toen stond de satan op tegen Israel, en hij porde
David aan, dat hij Israel telde. 2 En David zeide
tot Joab en tot de oversten des volks: Gaat heen, telt
Israel van Ber-seba tot Dan toe, en brengt hen tot mij, dat
ik hun getal wete. 3 Toen zeide Joab: De HEERE doe

tot Zijn volk, gelijk zij nu zijn, honderdmaal meer; zijn zij
niet allen, o mijn heer koning, mijn heer tot knechten?
Waarom verzoekt mijn heer dit? Waarom zou het Israel
tot schuld worden? 4 Doch het woord des konings nam
de overhand tegen Joab; derhalve toog Joab uit, en hij
doorwandelde gans Israel; daarna kwam hij weder te
Jeruzalem. 5 En Joab gaf David de som van het gestelde
volk; en gans Israel was elfhonderd duizend man, die
het zwaard uittrokken, en Juda vierhonderd duizend, en
zeventig duizend man, die het zwaard uittrokken. 6 Doch
Levi en Benjamin telde hij onder dezelve niet; want des
konings woord was Joab een gruwel. 7 En deze zaak was
kwaad in de ogen Gods; daarom sloeg Hij Israel. 8 Toen
zeide David tot God: Ik heb zeer gezondigd, dat ik deze
zaak gedaan heb; maar neem toch nu de misdaad Uws
knechts weg, want ik heb zeer zottelijk gehandeld. 9 De
HEERE nu sprak tot Gad, den ziener van David, zeggende:
10 Ga heen, en spreek tot David, zeggende: Aldus zegt de
HEERE: Drie dingen leg Ik u voor; kies u een uit die, dat
Ik u doe. 11 En Gad kwam tot David, en zeide tot hem:
Zo zegt de HEERE: Neem u uit: 12 Of drie jaren honger,
of drie maanden verteerd te worden voor het aangezicht
uwer wederpartij, en dat het zwaard uwer vijanden u
achterhale; of drie dagen het zwaard des HEEREN, dat is,
de pestilentie in het land, en een verdervenden engel des
HEEREN in al de landpalen van Israel? Zo zie nu toe,
wat antwoord ik Dien zal wedergeven, Die mij gezonden
heeft. 13 Toen zeide David tot Gad: Mij is zeer bange;
laat mij toch in de hand des HEEREN vallen; want Zijn
barmhartigheden zijn zeer vele, maar laat mij in de hand
der mensen niet vallen. 14 De HEERE dan gaf pestilentie
in Israel; en er vielen van Israel zeventig duizend man.
15 En God zond een engel naar Jeruzalem, om die te
verderven; en als hij haar verdierf, zag het de HEERE, en
het berouwde Hem over dat kwaad; en Hij zeide tot den
verdervenden engel: Het is genoeg, trek nu uw hand af.
De engel des HEEREN nu stond bij den dorsvloer van
Ornan, den Jebusiet. 16 Als David zijn ogen ophief, zo zag
hij den engel des HEEREN, staande tussen de aarde en
tussen den hemel, met zijn uitgetrokken zwaard in zijn
hand, uitgestrekt over Jeruzalem; toen viel David, en de
oudsten, bedekt met zakken, op hun aangezichten. 17 En
David zeide tot God: Ben ik het niet, die gezegd heb, dat
men het volk tellen zou? Ja, ik zelf ben het, die gezondigd
en zeer kwalijk gehandeld heb; maar deze schapen, wat
hebben die gedaan? O HEERE, mijn God, dat toch Uw
hand tegen mij, en tegen het huis mijns vaders zij, maar
niet tegen Uw volk ter plage. 18 Toen zeide de engel des
HEEREN tot Gad, dat hij David zeggen zou, dat David
zou opgaan, om den HEERE een altaar op te richten op
den dorsvloer van Ornan, den Jebusiet. 19 Zo ging dan
David op naar het woord van Gad, dat hij in den Naam des
HEEREN gesproken had. 20 Toen zich Ornan wendde, zo
zag hij den engel; en zijn vier zonen, die bij hem waren,
verstaken zich; en Ornan dorste tarwe. 21 En David kwam
tot Ornan; en Ornan zag toe, en zag David; zo ging hij uit
den dorsvloer, en boog zich neder voor David, met het
aangezicht ter aarde. 22 En David zeide tot Ornan: Geef
mij de plaats des dorsvloers, dat ik op dezelve den HEERE
een altaar bouwe; geef ze mij voor het volle geld, opdat
deze plage opgehouden worde van over het volk. 23 Toen
zeide Ornan tot David: Neem ze maar henen, en mijn heer
de koning doe wat goed is in zijn ogen; zie, ik geef deze
runderen tot brandofferen, en deze sleden tot hout, en de
tarwe tot spijsoffer; ik geef het al. 24 En de koning David
zeide tot Ornan: Neen, maar ik zal het zekerlijk kopen voor
het volle geld; want ik zal voor den HEERE niet nemen wat
uw is, dat ik een brandoffer om niet offere. 25 En David gaf
aan Ornan voor die plaats zeshonderd gouden sikkelen
van gewicht. 26 Toen bouwde David aldaar den HEERE
een altaar, en hij offerde brandofferen en dankofferen.
Als hij den HEERE aanriep, zo antwoordde Hij hem door
vuur uit den hemel, op het brandofferaltaar. 27 En de
HEERE zeide tot den engel, dat hij zijn zwaard weder in
zijn schede steken zou. 28 Ter zelfder tijd, toen David zag,
dat de HEERE hem geantwoord had op den dorsvloer
van Ornan, den Jebusiet, zo offerde hij aldaar; 29 Want
de tabernakel des HEEREN, dien Mozes in de woestijn
gemaakt had, en het altaar des brandoffers, was te dier tijd
op de hoogte te Gibeon. 30 David nu kon niet heengaan
voor hetzelve, om God te zoeken; want hij was verschrikt
voor het zwaard van den engel des HEEREN.

22 En David zeide: Hier zal het huis Gods des HEEREN
zijn, en hier zal het altaar des brandoffers voor
Israel zijn. 2 En David zeide, dat men vergaderen zou
de vreemdelingen, die in het land Israels waren; en hij
bestelde steenhouwers, om uit te houwen stenen, welke
men behouwen zou, om het huis Gods te bouwen. 3
En David bereidde ijzer in menigte, tot nagelen aan de
deuren der poorten, en tot de samenvoegingen; ook koper
in menigte, zonder gewicht; 4 En cederenhout zonder
getal; want de Sidoniers en de Tyriers brachten tot David
cederenhout in menigte. 5 Want David zeide: Mijn zoon
Salomo is een jongeling en teder; en het huis, dat men den
HEERE bouwen zal, zal men ten hoogste groot maken, tot
een Naam en tot heerlijkheid in alle landen; ik zal hem
nu voorraad bereiden. Alzo bereidde David voorraad in
menigte voor zijn dood. 6 Toen riep hij zijn zoon Salomo,
en gebood hem den HEERE, den God Israels, een huis te
bouwen. 7 En David zeide tot Salomo: Mijn zoon, wat mij
aangaat, het was in mijn hart den Naam des HEEREN,
mijns Gods, een huis te bouwen; 8 Doch het woord des
HEEREN geschiedde tot mij, zeggende: Gij hebt bloed in
menigte vergoten, want gij hebt grote krijgen gevoerd; gij
zult Mijn Naam geen huis bouwen, dewijl gij veel bloeds
op de aarde voor Mijn aangezicht vergoten hebt. 9 Zie,
de zoon, die u geboren zal worden, die zal een man der
rust zijn, want Ik zal hem rust geven van al zijn vijanden
rondom henen; want zijn naam zal Salomo zijn, en Ik zal
vrede en stilte over Israel geven in zijn dagen. 10 Die zal
Mijn Naam een huis bouwen, en die zal Mij tot een zoon
zijn, en Ik hem tot een Vader; en Ik zal den troon zijns rijks

over Israel bevestigen tot in eeuwigheid. **11** Nu, mijn zoon,
de HEERE zal met u zijn, en gij zult voorspoedig zijn,
en zult het huis des HEEREN, uws Gods, bouwen, gelijk
als Hij van u gesproken heeft. **12** Alleenlijk de HEERE
geve u kloekheid en verstand, en geve u bevel over Israel,
en dat om te onderhouden de wet des HEEREN, uws
Gods. **13** Dan zult gij voorspoedig zijn, als gij waarnemen
zult te doen de inzettingen en de rechten, die de HEERE
aan Mozes geboden heeft over Israel. Wees sterk en heb
goeden moed, vrees niet, en wees niet verslagen! **14** Zie
daar, ik heb in mijn verdrukking voor het huis des HEEREN
bereid honderd duizend talenten gouds, en duizend maal
duizend talenten zilvers; en des kopers en des ijzers is
geen gewicht, want het is er in menigte; ik heb ook hout
en stenen bereid; doe gij er nog meer bij. **15** Ook zijn er
bij u in menigte, die het werk kunnen doen, houwers, en
werkmeesters in steen en hout, en allerlei wijze lieden in
allerlei werk. **16** Des gouds, des zilvers, en des kopers,
en des ijzers is geen getal; maak u op, en doe het, en
de HEERE zal met u zijn. **17** Ook gebood David aan alle
vorsten van Israel, dat zij zijn zoon Salomo helpen zouden,
zeggende: **18** Is niet de HEERE, uw God, met ulieden, en
heeft u rust gegeven rondom henen? Want Hij heeft de
inwoners des lands in mijn hand gegeven, en dit land is
onderworpen geworden voor het aangezicht des HEEREN,
envoor het aangezicht Zijns volks. **19** Zo begeeft dan nu
uw hart en uw ziel, om te zoeken den HEERE, uw God, en
maakt u op, en bouwt het heiligdom Gods des HEEREN;
dat men de ark des verbonds des HEEREN en de heilige
vaten Gods in dit huis brenge, dat den Naam des HEEREN
zal gebouwd worden.

23 Toen nu David oud was en zat van dagen, maakte
hij zijn zoon Salomo tot koning over Israel. **2** En
hij vergaderde al de vorsten van Israel, ook de priesters
en de Levieten. **3** En de Levieten werden geteld, van
dertig jaren af en daarboven; en hun getal was, naar
hun hoofden, aan mannen, acht en dertig duizend. **4** Uit
dezen waren er vier en twintig duizend om het werk van
het huis des HEEREN aan te drijven; en zes duizend
ambtlieden en rechters; **5** En vier duizend poortiers, en
vier duizend lofzangers des HEEREN, met instrumenten,
die ik gemaakt heb, zeide David, om lof te zingen. **6** En
David verdeelde hen in verdelingen, naar de kinderen van
Levi, Gerson, Kehath en Merari. **7** Uit de Gersonieten
waren Ladan en Simei. **8** De kinderen van Ladan waren
dezen: Jehiel, het hoofd, en Zetham, en Joel; drie. **9** De
kinderen van Simei waren Selomith, en Haziel, en Haran,
drie; dezen waren de hoofden der vaderen van Ladan. **10**
De kinderen van Simei nu waren Jahath, Zina, en Jeus, en
Beria; dezen waren de kinderen van Simei; vier. **11** En
Jahath was het hoofd, en Zizza de tweede; maar Jeus en
Beria hadden niet vele kinderen; daarom waren zij in het
vaderlijke huis maar van een telling. **12** De kinderen van
Kehath waren Amram, Jizhar, Hebron en Uzziel; vier. **13**
De kinderen van Amram waren Aaron en Mozes. Aaron nu
werd afgezonderd, dat hij heiligde de allerheiligste dingen,
hij en zijn zonen, tot in eeuwigheid, om te roken voor het
aangezicht des HEEREN, om Hem te dienen en om in Zijn
Naam tot in eeuwigheid te zegenen. **14** Aangaande nu
Mozes, den man Gods, zijn kinderen werden genoemd
onder den stam van Levi. **15** De kinderen van Mozes waren
Gersom en Eliezer. **16** Van de kinderen van Gersom was
Sebuel het hoofd. **17** De kinderen van Eliezer nu waren
dezen: Rehabja het hoofd; en Eliezer had geen andere
kinderen, maar de kinderen van Rehabja vermeerderden
ten hoogste. **18** Van de kinderen van Jizhar was Selomith
het hoofd. **19** Aangaande de kinderen van Hebron: Jeria
was het hoofd, Amarja de tweede, Jahaziel de derde, en
Jekameam de vierde. **20** Aangaande de kinderen van
Uzziel: Micha was het hoofd, en Jissia de tweede. **21** De
kinderen van Merari waren Maheli en Musi; de kinderen
van Maheli waren Eleazar en Kis. **22** En Eleazar stierf,
en hij had geen zonen, maar dochters; en de kinderen
van Kis, haar broeders, namen ze. **23** De kinderen van
Musi waren Maheli, en Eder, en Jeremoth; drie. **24** Dit zijn
de kinderen van Levi, naar het huis hunner vaderen, de
hoofden der vaderen, naar hun gerekenden in het getal
der namen naar hun hoofden, doende het werk van den
dienst van het huis des HEEREN van twintig jaren oud
en daarboven. **25** Want David had gezegd: De HEERE,
de God Israels, heeft Zijn volk rust gegeven, en Hij zal te
Jeruzalem wonen tot in eeuwigheid. **26** En ook aangaande
de Levieten, dat zij den tabernakel, noch enig van deszelfs
gereedschap, tot deszelfs dienst behorende, niet meer
zouden dragen. **27** Want naar de laatste woorden van
David werden de kinderen van Levi geteld, van twintig jaren
oud en daarboven; **28** Omdat hun standplaats was aan de
hand der zonen van Aaron in den dienst van het huis des
HEEREN, over de voorhoven, en over de kameren, en
over de reiniging van alle heilige dingen, en het werk van
den dienst van het huis Gods; **29** Te weten tot het brood
der toerichting, en tot de meelbloem ten spijsoffer, en tot
ongezuurde vladen, en tot de pannen, en tot het gerooste,
en tot alle mate en afmeting; **30** En om alle morgens te
staan, om den HEERE te loven en te prijzen; en desgelijks
des avonds; **31** En tot al het offeren der brandofferen des
HEEREN, op de sabbatten, op de nieuwe maanden, en
op de gezette hoogtijden in getal, naar de wijze onder
hen, geduriglijk, voor het aangezicht des HEEREN; **32**
En dat zij de wacht van de tent der samenkomst zouden
waarnemen, en de wacht des heiligdoms, en de wacht der
zonen van Aaron, hun broederen, in den dienst van het
huis des HEEREN.

24 Aangaande nu de kinderen van Aaron, dit waren
hun verdelingen. De zonen van Aaron waren Nadab,
en Abihu, Eleazar en Ithamar. **2** Maar Nadab stierf, en
Abihu, voor het aangezicht huns vaders, en zij hadden
geen kinderen. En Eleazar en Ithamar bedienden het
priesterambt. **3** David nu verdeelde hen, en Zadok uit
de kinderen van Eleazar, en Abimelech uit de kinderen
van Ithamar, naar hun ambt in hun dienst. **4** En van de
kinderen van Eleazar werden meer gevonden tot hoofden

der mannen, dan van de kinderen van Ithamar, als zij hen
afdeelden; van de kinderen van Eleazar waren zestien
hoofden der vaderlijke huizen, maar van de kinderen van
Ithamar, naar hun vaderlijke huizen, acht. **5** En zij deelden
hen door loten af, dezen met genen; want de oversten des
heiligdoms en de oversten Gods waren uit de kinderen van
Eleazar en van de kinderen van Ithamar. **6** En Semaja,
de zoon van Nethaneel, de schrijver, uit de Levieten,
schreef hen op, voor het aangezicht des konings, en van
de vorsten, en van den priester Zadok, en van Achimelech,
den zoon van Abjathar, en van de hoofden der vaderen
onder de priesters en onder de Levieten; een vaderlijk huis
werd genomen voor Eleazer, en desgelijks werd genomen
voor Ithamar. **7** Het eerste lot nu ging uit voor Jojarib,
het tweede voor Jedaja, **8** Het derde voor Harim, het
vierde voor Seorim, **9** Het vijfde voor Malchia, het zesde
voor Mijamin, **10** Het zevende voor Hakkoz, het achtste
voor Abia, **11** Het negende voor Jesua, het tiende voor
Sechanja, **12** Het elfde voor Eljasib, het twaalfde voor
Jakim, **13** Het dertiende voor Huppa, het veertiende voor
Jesebeab, **14** Het vijftiende voor Bilga, het zestiende voor
Immer, **15** Het zeventiende voor Hezir, het achttiende voor
Happizzes, **16** Het negentiende voor Petahja, het twintigste
voor Jehezkel, **17** Het een en twintigste voor Jachin, het
twee en twintigste voor Gamul, **18** Het drie en twintigste
voor Delaja, het vier en twintigste voor Maazja. **19** Het
ambt van dezen in hun dienst was te gaan in het huis des
HEEREN, naar hun ordening door de hand van Aaron,
huns vaders; gelijk als hem de HEERE, de God Israels,
geboden had. **20** Van de overige kinderen van Levi nu,
was van de kinderen van Amram Subael, van de kinderen
van Subael was Jechdeja. **21** Aangaande Rehabja: van de
kinderen van Rehabja was Jissia het hoofd. **22** Van de
Jizharieten was Selomoth; van de kinderen van Selomoth
was Jahath. **23** En van de kinderen van Hebron was
Jeria de eerste, Amarja de tweede, Jahaziel de derde,
Jekameam de vierde. **24** Van de kinderen van Uzziel was
Micha; van de kinderen van Micha was Samir; **25** De
broeder van Micha was Jissia; van de kinderen van Jissia
was Zecharja. **26** De kinderen van Merari waren Maheli
en Musi. De kinderen van Jaazia waren Beno. **27** De
kinderen van Merari van Jaazia waren Beno, en Soham,
en Zakkur, en Hibri. **28** Van Maheli was Eleazar; en die
had geen kinderen. **29** Aangaande Kis: de kinderen van
Kis waren Jerahmeel. **30** En de kinderen van Musi waren
Maheli, en Eder, en Jerimoth. Dezen zijn de kinderen der
Levieten, naar hun vaderlijke huizen. **31** En zij wierpen
ook loten, nevens hun broederen, de zonen van Aaron,
voor het aangezicht van den koning David, en Zadok, en
Achimelech, en van de hoofden der vaderen onder de
priesteren en onder de Levieten; het hoofd der vaderen
tegen zijn kleinsten broeder.

25 En David, mitsgaders de oversten des heirs, scheidde
af tot den dienst, van de kinderen van Asaf, en van
Heman, en van Jeduthun, die met harpen, met luiten en
met cimbalen profeteren zouden; en die onder hen geteld
werden, waren mannen, bekwaam tot het werk van hun
dienst. **2** Van de kinderen van Asaf waren Zakkur, en
Jozef, en Nethanja, en Asarela, kinderen van Asaf; aan de
hand van Asaf, die aan des konings handen profeteerde.
3 Aangaande Jeduthun: de kinderen van Jeduthun waren
Gedalja, en Zeri, en Jesaja, Hasabja en Mattithja, zes;
aan de handen van hun vader Jeduthun, op harpen
profeterende met den HEERE te danken en te loven.
4 Aangaande Heman: de kinderen van Heman waren
Bukkia, Mattanja, Uzziel, Sebuel, en Jerimoth, Hananja,
Hanani, Eliatha, Giddalti, en Romamthi-Ezer, Josbekasa,
Mallothi, Hothir, Mahazioth. **5** Deze allen waren kinderen
van Heman, den ziener des konings, in de woorden Gods,
om den hoorn te verheffen; want God had Heman veertien
zonen gegeven, en drie dochters. **6** Dezen waren altemaal
aan de handen huns vaders gesteld tot het gezang van
het huis des HEEREN, op cimbalen, luiten, en harpen,
tot den dienst van het huis Gods, aan de handen van
den koning, van Asaf, Jeduthun, en van Heman. **7** En
hun getal met hun broederen, die geleerd waren in het
gezang des HEEREN, allen meesters, was tweehonderd
acht en tachtig. **8** En zij wierpen de loten over de wacht,
tegen elkander, zo de kleinen, als de groten, den meester
met den leerling. **9** Het eerste lot nu ging uit voor Asaf,
namelijk voor Jozef. Het tweede voor Gedalja; hij en zijn
broederen, en zijn zonen, waren twaalf. **10** Het derde voor
Zakkur; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **11** Het vierde
voor Jizri; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **12** Het
vijfde voor Nethanja; zijn zonen en zijn broederen, twaalf.
13 Het zesde voor Bukkia; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **14** Het zevende voor Jesarela; zijn zonen en zijn
broederen, twaalf. **15** Het achtste voor Jesaja; zijn zonen
en zijn broederen, twaalf. **16** Het negende voor Mattanja;
zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **17** Het tiende voor
Simei; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **18** Het elfde
voor Azareel; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **19**
Het twaalfde voor Hasabja; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **20** Het dertiende voor Subael; zijn zonen en zijn
broederen, twaalf. **21** Het veertiende voor Mattithja; zijn
zonen en zijn broederen, twaalf. **22** Het vijftiende voor
Jeremoth; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **23** Het
zestiende voor Hananja; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **24** Het zeventiende voor Josbekasa; zijn zonen en
zijn broederen, twaalf. **25** Het achttiende voor Hanani;
zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **26** Het negentiende
voor Mallothi; zijn zonen en zijn broederen; twaalf. **27**
Het twintigste voor Eliatha; zijn zonen en zijn broederen;
twaalf. **28** Het een en twintigste voor Hothir; zijn zonen
en zijn broederen, twaalf. **29** Het twee en twintigste voor
Giddalti; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **30** Het drie
en twintigste voor Mahazioth; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **31** Het vier en twintigste voor Romamthi-Ezer; zijn
zonen en zijn broederen, twaalf.

26 Aangaande de verdelingen der poortiers: van de
Korahieten was Meselemja, de zoon van Kore, van
de kinderen van Asaf. **2** Meselemja nu had kinderen;

Zecharja was de eerstgeborene, Jediael de tweede,
Zebadja de derde, Jathniel de vierde, 3 Elam de vijfde,
Johanan de zesde, Eljoenai de zevende. 4 Obed-Edom had
ook kinderen: Semaja was de eerstgeborene, Jozabad de
tweede, Joah de derde, en Sachar de vierde, en Nethaneel
de vijfde. 5 Ammiel de zesde, Issaschar de zevende,
Peullethai de achtste; want God had hem gezegend. 6 Ook
werden zijn zoon Semaja kinderen geboren, heersende
over het huis huns vaders; want zij waren kloeke helden.
7 De kinderen van Semaja waren Othni, en Refael, en
Obed, en Elzabad, zijn broeders, kloeke lieden; Elihu,
en Semachja. 8 Deze allen waren uit de kinderen van
Obed-Edom; zij, en hun kinderen, en hun broeders, kloeke
mannen in kracht tot den dienst; daar waren er twee en
zestig van Obed-Edom. 9 Meselemja nu had kinderen
en broeders, kloeke lieden, achttien. 10 En Hosa, uit de
kinderen van Merari, had zonen; Simri was het hoofd;
(alhoewel hij de eerstgeborene niet was, nochtans stelde
hem zijn vader tot een hoofd). 11 Hilkia was de tweede,
Tebalja de derde, Zecharja de vierde; al de kinderen en
broederen van Hosa waren dertien. 12 Uit dezen waren de
verdelingen der poortiers onder de hoofden der mannen,
tot de wachten tegen hun broederen, om te dienen in het
huis des HEEREN. 13 En zij wierpen de loten, zo de
kleinen als de groten, naar hun vaderlijke huizen, tot elke
poort. 14 Het lot nu tegen het oosten viel op Salemja; maar
voor zijn zoon Zecharja, die een verstandig raadsman
was, wierp men de loten, en zijn lot is uitgekomen tegen
het noorden; 15 Obed-Edom tegen het zuiden; en voor
zijn kinderen het huis der schatkameren. 16 Suppim en
Hosa tegen het westen, met de poort Schallechet, bij den
opgaanden hogen weg, wacht tegenover wacht. 17 Tegen
het oosten waren zes Levieten; tegen het noorden des
daags vier; tegen het zuiden des daags vier; maar bij de
schatkameren twee en twee. 18 Aan Parbar tegen het
westen waren er vier bij den hogen weg, twee bij Parbar.
19 Dit zijn de verdelingen der poortiers van de kinderen der
Korahieten, en der kinderen van Merari. 20 Ook was, van
de Levieten, Ahia over de schatten van het huis Gods,
en over de schatten der geheiligde dingen. 21 Van de
kinderen van Ladan, kinderen van den Gersonieten Ladan;
van Ladan, den Gersoniet, waren hoofden der vaderen
Jehieli. 22 De kinderen van Jehieli waren Zetham en Joel,
zijn broeder; dezen waren over de schatten van het huis
des HEEREN. 23 Voor de Amramieten, van de Jizharieten,
van de Hebronieten, van de Uzzielieten, 24 En Sebuel,
de zoon van Gersom, den zoon van Mozes, was overste
over de schatten. 25 Maar zijn broeders van Eliezer waren
dezen: Rehabja was zijn zoon, en Jesaja zijn zoon, en
Joram zijn zoon, en Zichri zijn zoon, en Selomith zijn
zoon. 26 Deze Selomith en zijn broederen waren over
al de schatten der heilige dingen, die de koning David
geheiligd had, mitsgaders de hoofden der vaderen, de
oversten over duizenden en honderden, en de oversten
des heirs; 27 Van de krijgen en van den buit hadden zij
het geheiligd, om het huis des HEEREN te onderhouden.
28 Ook alles, wat Samuel, de ziener, geheiligd had, en
Saul, de zoon van Kis, en Abner, de zoon van Ner, en
Joab, de zoon van Zeruja; al wat iemand geheiligd had,
was onder de hand van Selomith en zijn broederen. 29
Van de Jizharieten waren Chenanja en zijn zonen tot het
buitenwerk in Israel, tot ambtlieden en tot rechters. 30 Van
de Hebronieten was Hasabja, en zijn broeders, kloeke
mannen, duizend en zevenhonderd, over de ambten van
Israel op deze zijde van de Jordaan tegen het westen,
over al het werk des HEEREN, en tot den dienst des
konings. 31 Van de Hebronieten was Jeria het hoofd,
van de Hebronieten zijner geslachten onder de vaderen;
in het veertigste jaar des koninkrijks van David zijn er
gezocht en onder hen gevonden kloeke helden in Jaezer
in Gilead. 32 En zijn broeders waren kloeke lieden, twee
duizend en zevenhonderd hoofden der vaderen; en de
koning David stelde hen over de Rubenieten, en Gadieten,
en den halven stam der Manassieten, tot alle zaken Gods
en de zaken des konings.

27 Dit nu zijn de kinderen Israels naar hun getal, de
hoofden der vaderen, en de oversten der duizenden
en der honderden, met hun ambtlieden, den koning
dienende in alle zaken der verdelingen, aangaande en
afgaande van maand tot maand in al de maanden des
jaars; elke verdeling was vier en twintig duizend. 2 Over
de eerste verdeling in de eerste maand was Jasobam,
de zoon van Zabdiel; en in zijn verdeling waren er vier
en twintig duizend. 3 Hij was uit de kinderen van Perez,
het hoofd van al de oversten der heiren in de eerste
maand. 4 En over de verdeling in de tweede maand was
Dodai, de Ahohiet, en over zijn verdeling was Mikloth ook
voorganger; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig
duizend. 5 De derde overste des heirs in de derde maand
was Benaja, de zoon van Jojada, den opperambtman; die
was het hoofd; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig
duizend. 6 Deze Benaja was een held van de dertig, en
over de dertig; en over zijn verdeling was Ammizabad, zijn
zoon. 7 De vierde, in de vierde maand, was Asahel, de
broeder van Joab, en na hem Zebadja, zijn zoon; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. 8 De vijfde,
in de vijfde maand, was Samhuth, de Jizrahiet, de overste;
in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
9 De zesde, in de zesde maand, was Ira, de zoon van
Ikkes, de Thekoiet; in zijn verdeling waren er ook vier en
twintig duizend. 10 De zevende, in de zevende maand,
was Helez, de Peloniet, uit de kinderen van Efraim; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. 11 De
achtste, in de achtste maand, was Sibbechai, de Husathiet,
van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier en
twintig duizend. 12 De negende, in de negende maand,
was Abiezer, de Anathothiet; van de Benjaminieten; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. 13 De
tiende, in de tiende maand, was Maharai, de Nethofathiet,
van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier
en twintig duizend. 14 De elfde, in de elfde maand, was
Benaja, de Pirhathoniet, van de kinderen van Efraim;

in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
15 De twaalfde, in de twaalfde maand, was Heldai, de
Nethofathiet, van Othniel; in zijn verdeling waren er ook
vier en twintig duizend. 16 Doch over de stammen van
Israel waren dezen: over de Rubenieten was Eliezer, de
zoon van Zichri, voorganger; over de Simeonieten was
Sefatja, de zoon van Maacha; 17 Over de Levieten was
Hasabja, de zoon van Kemuel; over de Aaronieten was
Zadok; 18 Over Juda was Elihu, uit de broederen van
David; over Issaschar was Omri, de zoon van Michael;
19 Over Zebulon was Jismaja, de zoon van Obadja; over
Nafthali was Jerimoth, de zoon van Azriel; 20 Over de
kinderen van Efraim was Hosea, de zoon van Azarja; over
den halven stam van Manasse was Joel, de zoon van
Pedaja; 21 Over half Manasse, in Gilead, was Jiddo, de
zoon van Zecharja; over Benjamin was Jaasiel, de zoon
van Abner; 22 Over Dan was Azarel, de zoon van Jeroham.
Dezen waren de oversten der stammen van Israel. 23
Maar David nam het getal van die niet op, die twintig jaren
oud en daar beneden waren; omdat de HEERE gezegd
had, dat Hij Israel vermenigvuldigen zou als de sterren
des hemels. 24 Joab, de zoon van Zeruja, had begonnen
te tellen, maar hij voleindde het niet, omdat er deshalve
een grote toorn over Israel gekomen was; daarom is het
getal niet opgebracht in de rekening der kronieken van
den koning David. 25 En over de schatten des konings
was Azmaveth, de zoon van Adiel; en over de schatten op
het land, in de steden, en in de dorpen, en in de torens,
was Jonathan, de zoon van Uzzia. 26 En over die, die
het akkerwerk deden, in de landbouwing, was Esri, de
zoon van Chelub. 27 En over de wijngaarden was Simei,
de Ramathiet; maar over hetgeen dat van de wijnstokken
kwam tot de schatten des wijns, was Zabdi, de Sifmiet. 28
En over de olijfgaarden en de wilde vijgebomen, die in de
laagte waren, was Baal-Hanan, de Gederiet; maar Joas
was over de schatten der olie. 29 En over de runderen,
die in Saron weidden, was Sitrai, de Saroniet; maar over
de runderen in de laagten, was Safat, de zoon van Adlai.
30 En over de kemelen was Obil, de Ismaeliet; en over
de ezelinnen was Jechdeja, de Meronothiet. 31 En over
het kleine vee was Jaziz, de Hageriet. Alle dezen waren
oversten over de have, die de koning David had. 32 En
Jonathan, Davids oom, was raad, een verstandig man; hij
was ook schrijver; Jehiel nu, de zoon van Hachmoni, was
bij de zonen des konings. 33 En Achitofel was raad des
konings; en Husai, de Archiet, was des konings vriend.
34 En na Achitofel was Jojada, de zoon van Benaja, en
Abjathar; maar Joab was des konings krijgsoverste.

28 Toen vergaderde David te Jeruzalem alle oversten
van Israel, de oversten der stammen, en de oversten
der verdelingen, den koning dienende, en de oversten der
duizenden, en de oversten der honderden, en de oversten
van alle have en vee des konings en zijner zonen, met de
kamerlingen, en de helden, ja, allen kloeken held. 2 En de
koning David stond op zijn voeten, en hij zeide: Hoort mij,
mijn broeders, en mijn volk! Ik had in mijn hart een huis der
rust voor de ark des verbonds des HEEREN te bouwen,
en voor de voetbank der voeten onzes Gods, en ik heb
gereedschap gemaakt om te bouwen. 3 Maar God heeft
tot mij gezegd: Gij zult Mijn Naam geen huis bouwen, want
gij zijt een krijgsman, en gij hebt veel bloeds vergoten. 4
Nu heeft mij de HEERE, de God Israels, verkoren uit mijns
vaders ganse huis, dat ik tot koning over Israel wezen zou
in eeuwigheid; want Hij heeft Juda tot een voorganger
verkoren, en mijns vaders huis in het huis van Juda; en
onder de zonen mijns vaders heeft Hij een welgevallen aan
mij gehad, dat Hij mij ten koning maakte over gans Israel.
5 En uit al mijn zonen (want de HEERE heeft mij vele
zonen gegeven) zo heeft Hij mijn zoon Salomo verkoren,
dat hij zitten zou op den stoel des koninkrijks des HEEREN
over Israel. 6 En Hij heeft tot mij gezegd: Uw zoon Salomo,
die zal Mijn huis en Mijn voorhoven bouwen; want Ik heb
hem Mij uitverkoren tot een zoon, en Ik zal hem tot een
Vader zijn. 7 En Ik zal zijn koninkrijk bevestigen tot in
eeuwigheid, indien hij sterk wezen zal, om Mijn geboden
en Mijn rechten te doen, gelijk te dezen dage. 8 Nu dan,
voor de ogen van het ganse Israel, de gemeente des
HEEREN, en voor de oren onzes Gods, houdt en zoekt
al de geboden des HEEREN, uws Gods; opdat gijlieden
dit goede land erfelijk bezit, en uw kinderen na u tot in
eeuwigheid doet erven. 9 En gij, mijn zoon Salomo, ken
den God uws vaders, en dien Hem met een volkomen hart
en met een willige ziel; want de HEERE doorzoekt alle
harten, en Hij verstaat al het gedichtsel der gedachten;
indien gij Hem zoekt, Hij zal van u gevonden worden; maar
indien gij Hem verlaat, Hij zal u tot in eeuwigheid verstoten.
10 Zie nu toe, want de HEERE heeft u verkoren, dat gij
een huis ten heiligdom bouwt; wees sterk, en doe het. 11
En David gaf zijn zoon Salomo een voorbeeld van het
voorhuis, met zijn behuizingen, en zijn schatkameren, en
zijn opperzalen, en zijn binnenkameren, en van het huis
des verzoendeksels; 12 En een voorbeeld van alles, wat bij
hem door den Geest was, namelijk van de voorhoven van
het huis des HEEREN, en van alle kameren rondom; tot de
schatten van het huis Gods, en tot de schatten der heilige
dingen; 13 En van de verdelingen der priesteren en der
Levieten, en van alle werk van den dienst van het huis des
HEEREN, en van alle vaten van den dienst van het huis
des HEEREN. 14 Het goud gaf hij naar het goudgewicht,
tot alle vaten van elken dienst; ook zilver tot alle zilveren
vaten bij gewicht, tot al de vaten van elken dienst; 15 En
het gewicht tot de gouden kandelaars, en hun gouden
lampen, naar het gewicht van elken kandelaar en zijn
lampen; ook tot de zilveren kandelaars, naar het gewicht
van een kandelaar en zijn lampen, naar den dienst van
elken kandelaar. 16 Ook gaf hij het goud naar het gewicht
tot de tafelen der toerichting, tot elke tafel, en het zilver tot
de zilveren tafelen; 17 En louter goud tot de krauwelen,
en tot de sprengbekkens, en tot de schotelen, en tot
gouden bekers, het gewicht tot elken beker, desgelijks
tot zilveren bekers, tot elken beker het gewicht; 18 En
tot het reukaltaar gelouterd goud in gewicht; en goud tot

het voorbeeld des wagens, te weten der cherubim, die
de vleugels zouden uitbreiden, en de ark des verbonds
des HEEREN overdekken. 19 Dit alles heeft men mij,
zeide David, bij geschrift te verstaan gegeven van de hand
des HEEREN, te weten al de werken dezes voorbeelds.
20 En David zeide tot zijn zoon Salomo: Wees sterk, en
heb goeden moed, en doe het, vrees niet, en wees niet
verslagen; want de HEERE God, mijn God, zal met u zijn;
Hij zal u niet begeven, en Hij zal u niet verlaten, totdat
gij al het werk tot den dienst van het huis des HEEREN
zult volbracht hebben. 21 En zie, daar zijn de verdelingen
der priesteren en der Levieten, tot allen dienst van het
huis Gods; en bij u zijn tot alle werk allerlei vrijwilligen,
met wijsheid tot allen dienst, ook de vorsten, en het ganse
volk, bereid tot al uw bevelen.

29 Verder zeide de koning David tot de ganse gemeente:
God heeft mijn zoon Salomo alleen verkoren, een
jongeling en teder; dit werk daarentegen is groot, want het
is geen paleis voor een mens, maar voor God, den HEERE.
2 Ik heb nu uit al mijn kracht bereid tot het huis mijns
Gods, goud tot gouden, en zilver tot zilveren, en koper
tot koperen, ijzer tot ijzeren, en hout tot houten werken;
sardonixstenen en vervullende stenen, versierstenen en
borduursel, en allerlei kostelijke stenen, en marmerstenen
in menigte. 3 En daartoe, uit mijn welgevallen tot het huis
mijns Gods, geef ik het bijzonder goud en zilver, dat ik heb,
tot het huis mijns Gods daarenboven, behalve al wat ik ten
huize des heiligdoms bereid heb; 4 Drie duizend talenten
gouds, van het goud van Ofir, en zeven duizend talenten
gelouterd zilver, om de wanden der huizen te overtrekken;
5 Goud tot de gouden, en zilver tot de zilveren vaten, en
tot alle werk, door de hand der werkmeesteren te maken.
En wie is er willig, heden zijn hand den HEERE te vullen?
6 Toen gaven vrijwillig de oversten der vaderen, en de
oversten der stammen van Israel, en de oversten der
duizenden en der honderden, en de oversten van het
werk des konings; 7 En zij gaven, tot den dienst van het
huis Gods, vijf duizend talenten gouds, en tien duizend
drachmen, en tien duizend talenten zilvers, en achttien
duizend talenten kopers, en honderd duizend talenten
ijzers. 8 En bij wien stenen gevonden werden, die gaven
zij in den schat van het huis des HEEREN, onder de hand
van Jehiel, den Gersoniet. 9 En het volk was verblijd over
hun vrijwillig geven; want zij gaven met een volkomen
hart den HEERE vrijwillig; en de koning David verblijdde
zich ook met grote blijdschap. 10 Daarom loofde David
den HEERE voor de ogen der ganse gemeente; en David
zeide: Geloofd zijt Gij, HEERE, God van onzen vader
Israel, van eeuwigheid tot in eeuwigheid! 11 Uw, o HEERE,
is de grootheid, en de macht, en de heerlijkheid, en de
overwinning, en de majesteit; want alles, wat in den hemel
en op aarde is, is Uw: Uw, o HEERE, is het Koninkrijk,
en Gij hebt U verhoogd tot een Hoofd boven alles. 12
En rijkdom en eer zijn voor Uw aangezicht, en Gij heerst
over alles; en in Uw hand is kracht en macht; ook staat
het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken.
13 Nu dan, onze God, wij danken U, en loven den Naam
Uwer heerlijkheid. 14 Want wie ben ik, en wat is mijn
volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben, om
vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U, en wij
geven het U uit Uw hand. 15 Want wij zijn vreemdelingen
en bijwoners voor Uw aangezicht, gelijk al onze vaders;
onze dagen op aarde zijn als een schaduw, en er is geen
verwachting. 16 HEERE, onze God, al deze menigte,
die wij bereid hebben om U een huis te bouwen, den
Naam Uwer heiligheid, dat is van Uw hand, en het is
alles Uw. 17 En ik weet, mijn God, dat Gij het hart proeft,
en dat Gij een welgevallen hebt aan oprechtigheden. Ik
heb in oprechtigheid mijns harten al deze dingen vrijwillig
gegeven, en ik heb nu met vreugde Uw volk, dat hier
bevonden wordt, gezien, dat het zich jegens U vrijwillig
gedragen heeft. 18 O HEERE, Gij, God onzer vaderen,
Abraham, Izak en Israel, bewaar dit in der eeuwigheid in
den zin der gedachten van het hart Uws volks, en richt hun
hart tot U. 19 En geef mijn zoon Salomo een volkomen
hart, om te houden Uw geboden, Uw getuigenissen en
Uw inzettingen; en om alles te doen, en om dit paleis te
bouwen, hetwelk ik bereid heb. 20 Daarna zeide David
tot de ganse gemeente: Looft nu den HEERE, uw God!
Toen loofde de ganse gemeente den HEERE, den God
hunner vaderen; en zij neigden het hoofd, en zij bogen
zich neder voor den HEERE, en voor den koning. 21 En zij
offerden den HEERE slachtofferen; ook offerden zij den
HEERE brandofferen, des anderen morgens van dien dag,
duizend varren, duizend rammen, duizend lammeren, met
hun drankofferen; en slachtofferen in menigte, voor gans
Israel. 22 En zij aten en dronken deszelven daags voor
het aangezicht des HEEREN met grote vreugde; en zij
maakten Salomo, den zoon van David, ten andere male
koning, en zij zalfden hem den HEERE tot voorganger, en
Zadok tot priester. 23 Alzo zat Salomo op den troon des
HEEREN, als koning in zijns vaders Davids plaats, en hij
was voorspoedig; en gans Israel hoorde naar hem. 24
En al de vorsten, en helden, ja, ook al de zonen van den
koning David, gaven de hand, dat zij onder den koning
Salomo zijn zouden. 25 En de HEERE maakte Salomo
groot ten hoogste voor de ogen van gans Israel; en Hij gaf
aan hem een koninklijke majesteit, zodanige aan geen
koning van Israel voor hem geweest is. 26 Zo heeft dan
David, de zoon van Isai, geregeerd over gans Israel. 27 De
dagen nu, die hij geregeerd heeft over Israel, zijn veertig
jaren; te Hebron regeerde hij zeven jaren, en te Jeruzalem
regeerde hij drie en dertig. 28 En hij stierf in goeden
ouderdom, zat van dagen, rijkdom en eer; en zijn zoon
Salomo regeerde in zijn plaats. 29 De geschiedenissen nu
van den koning David, de eerste en de laatste, ziet, die
zijn geschreven in de geschiedenissen van Samuel, den
ziener, en in de geschiedenissen van den profeet Nathan,
en in de geschiedenissen van Gad, den ziener; 30 Met al
zijn koninkrijk, en zijn macht, en de tijden, die over hem
verlopen zijn, en over Israel, en over al de koninkrijken der
landen.

2 Kronieken

1 En Salomo, de zoon van David, werd versterkt in zijn
koninkrijk, want de HEERE, zijn God, was met hem,
en maakte hem ten hoogste groot. **2** En Salomo sprak
tot het ganse Israel, tot de oversten der duizenden en
der honderden, en tot de richteren, en tot alle vorsten
in gans Israel, de hoofden der vaderen; **3** En zij gingen
henen, Salomo en de ganse gemeente met hem, naar
de hoogte, die te Gibeon was; want daar was de tent der
samenkomst Gods, die Mozes, de knecht des HEEREN,
in de woestijn gemaakt had. **4** (Maar de ark Gods had
David van Kirjath-Jearim opgebracht, ter plaatse, die David
voor haar bereid had; want hij had voor haar een tent te
Jeruzalem gespannen.) **5** Ook was het koperen altaar, dat
Bezaleel, de zoon van Uri, den zoon van Hur, gemaakt had,
aldaar voor den tabernakel des HEEREN; Salomo nu en de
gemeente bezochten hetzelve. **6** En Salomo offerde daar,
voor het aangezicht des HEEREN, op het koperen altaar,
dat aan de tent der samenkomst was; en hij offerde daarop
duizend brandofferen. **7** In dienzelfden nacht verscheen
God aan Salomo; en Hij zeide tot hem: Begeer, wat Ik u
geven zal. **8** En Salomo zeide tot God: Gij hebt aan mijn
vader David grote weldadigheid gedaan; en Gij hebt mij
koning gemaakt in zijn plaats; **9** Nu, HEERE God, laat Uw
woord waar worden, gedaan aan mijn vader David; want
Gij hebt mij koning gemaakt over een volk, menigvuldig als
het stof der aarde; **10** Geef mij nu wijsheid en wetenschap,
dat ik voor het aangezicht van dit volk uitga en inga; want
wie zou dit Uw groot volk kunnen richten? **11** Toen zeide
God tot Salomo: Daarom, dat dit in uw hart geweest is, en
gij niet begeerd hebt rijkdom, goederen, noch eer, noch de
ziel uwer haters, noch ook vele dagen begeerd hebt; maar
wijsheid en wetenschap voor u begeerd hebt, opdat gij Mijn
volk mocht richten, waarover Ik u koning gemaakt heb;
12 De wijsheid, en de wetenschap is u gegeven; daartoe
zal Ik u rijkdom, en goederen, en eer geven, dergelijke
geen koningen, die voor u geweest zijn, gehad hebben,
en na u zal dergelijke niet zijn. **13** Alzo kwam Salomo te
Jeruzalem, van de hoogte, die te Gibeon is, van voor de
tent der samenkomst; en hij regeerde over Israel. **14** En
Salomo vergaderde wagenen en ruiteren, zodat hij duizend
en vierhonderd wagenen, en twaalf duizend ruiteren had;
en hij legde ze in de wagensteden, en bij den koning te
Jeruzalem. **15** En de koning maakte het zilver en het goud
in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen maakte
hij te zijn als wilde vijgebomen, die in de laagten zijn, in
menigte. **16** En het uitbrengen der paarden was hetgeen
Salomo uit Egypte had; en aangaande het linnengaren, de
kooplieden des konings namen het linnengaren voor den
prijs. **17** En zij brachten op, en voerden een wagen uit van
Egypte voor zeshonderd sikkelen zilvers, en een paard
voor eenhonderd en vijftig; en alzo voerden zij die door
hun hand uit, voor alle koningen der Hethieten, en voor de
koningen van Syrie.

2 Salomo nu dacht voor den Naam des HEEREN een huis
te bouwen, en een huis voor zijn koninkrijk. **2** En Salomo
telde zeventig duizend lastdragende mannen, en tachtig
duizend mannen, die houwen zouden in het gebergte;
mitsgaders drie duizend en zeshonderd opzieners over
dezelve. **3** En Salomo zond tot Huram, den koning van
Tyrus, zeggende: Gelijk als gij met mijn vader David
gedaan hebt, en hebt hem cederen gezonden, om voor
hem een huis te bouwen, om daarin te wonen, zo doe
ook met mij. **4** Zie, ik zal een huis voor den Naam des
HEEREN, mijns Gods, bouwen, om Hem te heiligen, om
reukwerk der welriekende specerijen voor Zijn aangezicht
aan te steken, en voor de toerichting des gedurigen broods,
en voor de brandofferen des morgens en des avonds,
op de sabbatten, en op de nieuwe maanden, en op de
gezette hoogtijden des HEEREN, onzes Gods; hetwelk
voor eeuwig is in Israel. **5** En het huis, dat ik zal bouwen,
zal groot zijn; want onze God is groter dan alle goden. **6**
Doch wie zou de kracht hebben, om voor Hem een huis te
bouwen, dewijl de hemelen, ja, de hemel der hemelen,
Hem niet bevatten zouden? En wie ben ik, dat ik voor Hem
een huis zou bouwen, ten ware om reukwerk voor Zijn
aangezicht aan te steken? **7** Zo zend mij nu een wijzen
man, om te werken in goud, en in zilver, en in koper, en in
ijzer, en in purper, en karmozijn, en hemelsblauw, en die
weet graveerselen te graveren, met de wijzen, die bij mij
zijn in Juda en in Jeruzalem, die mijn vader David beschikt
heeft. **8** Zend mij ook cederen, dennen, en algummimhout
uit Libanon; want ik weet, dat uw knechten het hout van
Libanon weten te houwen; en zie, mijn knechten zullen
met uw knechten zijn. **9** En dat om mij hout in menigte te
bereiden; want het huis, dat ik zal bouwen, zal groot en
wonderlijk zijn. **10** En zie, ik zal uw knechten, den houwers,
die het hout houwen, twintig duizend kor uitgeslagen tarwe,
en twintig duizend kor gerst geven; daartoe twintig duizend
bath wijn, en twintig duizend bath olie. **11** Huram nu, de
koning van Tyrus, antwoordde door schrift, en zond tot
Salomo: Daarom dat de HEERE Zijn volk lief heeft, heeft
Hij u over hen tot koning gesteld. **12** Verder zeide Huram:
Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die den hemel
en de aarde gemaakt heeft, dat Hij den koning David
een wijzen zoon, kloek in voorzichtigheid en verstand,
gegeven heeft, die een huis voor den HEERE, en een huis
voor zijn koninkrijk bouwe! **13** Zo zend ik nu een wijzen
man, kloek van verstand, Huram Abi; **14** Den zoon ener
vrouw uit de dochteren van Dan, en wiens vader een man
geweest is van Tyrus, die weet te werken in goud, en in
zilver, in koper, in ijzer, in stenen, en in hout, in purper,
in hemelsblauw, en in fijn linnen, en in karmozijn, en om
alle graveersels te graveren, en om te bedenken allen
vernuftigen vond, die hem zal voorgesteld worden, met uw
wijzen, en de wijzen van mijn heer, uw vader David. **15** Zo
zende nu mijn heer zijn knechten de tarwe en de gerst, de
olie en den wijn, die hij gezegd heeft. **16** En wij zullen hout
houwen uit den Libanon, naar al uw nooddruft, en zullen
het tot u met vlotten, over de zee, naar Jafo brengen; en gij

zult het laten ophalen naar Jeruzalem. 17 En Salomo telde
al de vreemde mannen, die in het land van Israel waren,
achtervolgens de telling, met dewelke zijn vader David
die geteld had; en er werden gevonden honderd drie en
vijftig duizend en zeshonderd. 18 En hij maakte uit dezelve
zeventig duizend lastdragers, en tachtig duizend houwers
in het gebergte, mitsgaders drie duizend en zeshonderd
opzieners, om het volk te doen arbeiden.

3 En Salomo begon het huis des HEEREN te bouwen
te Jeruzalem, op den berg Moria, die zijn vader David
gewezen was, in de plaats, die David toebereid had, op
den dorsvloer van Ornan, den Jebusiet. 2 Hij begon nu
te bouwen in de tweede maand, op den tweeden dag,
in het vierde jaar van zijn koninkrijk. 3 En deze zijn de
grondleggingen van Salomo, om het huis Gods te bouwen:
de lengte in ellen, naar de eerste mate, was zestig ellen,
en de breedte twintig ellen. 4 En het voorhuis, hetwelk
vooraan was, was in de lengte, naar de breedte van het
huis, twintig ellen, en de hoogte honderd en twintig; hetwelk
hij van binnen overtrok met louter goud. 5 Het grote huis
nu overdekte hij met dennenhout; daarna overtoog hij
dat met goed goud; en hij maakte daarop palmen en
ketenwerk. 6 Hij overtoog ook het huis met kostelijke
stenen tot versiering; het goud nu was goud van Parvaim.
7 Daartoe overdekte hij aan het huis de balken, de posten
en de wanden daarvan, en de deuren daarvan met goud;
en hij graveerde cherubs aan de wanden. 8 Verder maakte
hij het huis van het heilige der heiligen, welks lengte,
naar de breedte van het huis, was twintig ellen, en de
breedte daarvan twintig ellen; en hij overtoog dat met
goed goud, tot zeshonderd talenten. 9 En het gewicht der
nagelen was tot vijftig sikkelen gouds; en hij overtoog de
opperzalen met goud. 10 Ook maakte hij, in het huis van
het heilige der heiligen, twee cherubim van uittrekkend
werk, en hij overtoog die met goud. 11 Aangaande de
vleugelen der cherubim, hun lengte was twintig ellen; des
enen vleugel was van vijf ellen, rakende aan den wand
van het huis, en de andere vleugel van vijf ellen, rakende
aan de vleugel des anderen cherubs. 12 Insgelijks was de
vleugel des anderen cherubs van vijf ellen, rakende aan
den wand van het huis; en de andere vleugel was van vijf
ellen, klevende aan den vleugel des anderen cherubs. 13
De vleugelen dezer cherubim spreidden zich uit twintig
ellen; en zij stonden op hun voeten, en hun aangezichten
waren huiswaarts. 14 Hij maakte ook den voorhang van
hemelsblauw, en purper, en karmozijn, en fijn linnen; en
hij maakte cherubs daarop. 15 Nog maakte hij voor het
huis twee pilaren, van vijf en dertig ellen in lengte; en het
kapiteel, dat op derzelver hoofd was, was van vijf ellen. 16
Ook maakte hij ketenen, als in de aanspraakplaats, en hij
zette ze op de hoofden der pilaren; daartoe maakte hij
honderd granaatappelen, en zette ze tussen de ketenen.
17 En hij richtte de pilaren op voor aan den tempel, een ter
rechterhand, en een ter linkerhand; en hij noemde den
naam van den rechter Jachin, en den naam van den linker
Boaz.

4 Hij maakte ook een koperen altaar, van twintig ellen in
zijn lengte, en twintig ellen in zijn breedte, en tien ellen
in zijn hoogte. 2 Daartoe maakte hij de gegoten zee; van
tien ellen was zij, van haar enen rand tot haar anderen
rand, rondom rond, en van vijf ellen in haar hoogte, en
een meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom. 3
Onder dezelve nu was de gelijkenis van runderen, rondom
henen, die omsingelende, tien in een el, omringende de
zee rondom; twee rijen dezer runderen waren in haar
gieting gegoten. 4 Zij stond op twaalf runderen, drie ziende
naar het noorden, en drie ziende naar het westen, en drie
ziende naar het zuiden, en drie ziende naar het oosten;
en de zee was boven op dezelve; en al hun achterdelen
waren inwaarts. 5 Haar dikte nu was een hand breed,
en haar rand als het werk van den rand eens bekers of
ener leliebloem, bevattende vele bathen; zij hield drie
duizend. 6 En hij maakte tien wasvaten, en stelde vijf ter
rechter hand en vijf ter linkerhand, om daarin te wassen;
wat ten brandoffer behoort, staken zij daarin; maar de zee
was, opdat de priesters zich daarin zouden wassen. 7 Hij
maakte ook tien gouden kandelaren, naar hun wijze, en hij
stelde ze in den tempel, vijf aan de rechterhand, en vijf aan
de linkerhand. 8 Ook maakte hij tien tafelen, en hij zette
ze in den tempel, vijf aan de rechterhand, en vijf aan de
linkerhand; en hij maakte honderd gouden sprengbekkens.
9 Verder maakte hij het voorhof der priesteren, en het
grote voorhof, mitsgaders de deuren voor het voorhof, en
overtoog hun deuren met koper. 10 De zee nu zette hij aan
de rechterzijde, naar het oosten, tegenover het zuiden.
11 Daartoe maakte Huram de potten, en de schoffelen,
en de sprengbekkens; alzo voleindde Huram het werk te
maken, dat hij voor de koning Salomo aan het huis Gods
maakte. 12 De twee pilaren, en de bollen, en de twee
kapitelen, op het hoofd der pilaren; en de twee netten,
om de twee bollen der kapitelen te bedekken, die op der
pilaren hoofd waren; 13 En de vierhonderd granaatappelen
tot de twee netten: twee rijen van granaatappelen tot
elk net, om de twee bollen der kapitelen te bedekken,
die boven op de pilaren waren. 14 Hij maakte ook de
stellingen; en wasvaten maakte hij op de stellingen; 15
Een zee, en de twaalf runderen daaronder. 16 Insgelijks
de potten, en de schoffelen, en de krauwelen, en al hun
vaten maakte Huram Abiu voor de koning Salomo, voor
het huis des HEEREN, van gepolijst koper. 17 In de vlakte
van de Jordaan goot ze de koning, in dichte aarde, tussen
Sukkoth, en tussen Zeredatha. 18 En Salomo maakte al
deze vaten, in grote menigte; want het gewicht des kopers
werd niet onderzocht. 19 Ook maakte Salomo alle vaten,
die voor het huis Gods waren, en het gouden altaar, en de
tafelen, waarop de toonbroden zijn; 20 En de kandelaren
met hun lampen, van gesloten goud, om die naar de
wijze aan te steken, voor de aanspraakplaats; 21 En de
bloemen, en de lampen, en de snuiters, van goud; het was
het volmaaktste goud; 22 Mitsgaders de gaffelen, en de
sprengbekkens, en de rookschalen, en de wierookvaten,
van gesloten goud; aangaande den ingang van het huis,

zijn binnenste deuren, van het heilige der heiligen, en de deuren van het huis des tempels waren van goud.

5 Alzo werd al het werk volbracht, dat Salomo aan het huis des HEEREN maakte. Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen van zijn vader David; en het zilver, en het goud, en al de vaten legde hij onder de schatten van het huis Gods. **2** Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en al de hoofden der stammen, de oversten der vaderen onder de kinderen Israels, te Jeruzalem, om de ark des verbonds des HEEREN op te brengen uit de stad Davids, dewelke is Sion. **3** En alle mannen van Israel verzamelden zich tot de koning op het feest, hetwelk was in de zevende maand. **4** En al de oudsten van Israel kwamen, en de Levieten namen de ark op. **5** En zij brachten de ark, en de tent der samenkomst opwaarts, mitsgaders al de heilige vaten, die in de tent waren; deze brachten de priesters en Levieten opwaarts. **6** De koning Salomo nu, en de ganse vergadering van Israel, die bij hem vergaderd waren voor de ark, offerden schapen en runderen, die vanwege de menigte niet konden geteld noch gerekend worden. **7** Alzo brachten de priesters de ark des verbonds des HEEREN tot haar plaats, tot de aanspraakplaats van het huis, tot het heilige der heiligen, tot onder de vleugelen der cherubim. **8** Want de cherubim spreidden de beide vleugelen over de plaats der ark; en de cherubim overdekten de ark en haar handbomen van boven. **9** Daarna schoven zij de handbomen verder uit, dat de hoofden der handbomen gezien werden uit de ark, voor aan de aanspraakplaats, maar buiten niet gezien werden; en zij was daar tot op dezen dag. **10** Er was niets in de ark, dan alleen de twee tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gedaan had als de HEERE een verbond maakte met de kinderen Israels, toen zij uit Egypte uitgetogen waren. **11** En het geschiedde, als de priesters uit het heilige uitgingen; (want al de priesters, die gevonden werden, hadden zich geheiligd, zonder de verdelingen te houden; **12** En de Levieten, die zangers waren van hen allen, van Asaf, van Heman, van Jeduthun, en van hun zonen, en van hun broederen, in fijn linnen gekleed, met cimbalen, en met luiten, en harpen, stonden tegen het oosten des altaars, en met hen tot honderd en twintig priesteren toe, trompettende met trompetten.) **13** Het geschiedde dan, als zij eenpariglijk trompetten en zongen, om een eenparige stem te laten horen, prijzende en lovende den HEERE; en als zij de stem verhieven met trompetten, en met cimbalen, en andere muzikale instrumenten, en als zij den HEERE prezen, dat Hij goed is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid; dat het huis met een wolk vervuld werd, namelijk het huis des HEEREN. **14** En de priesters konden, vanwege die wolk, niet staan, om te dienen; want de heerlijkheid des HEEREN had het huis Gods vervuld.

6 Toen zeide Salomo: De HEERE heeft gezegd, dat Hij in de donkerheid zou wonen. **2** En ik heb U een huis ter woonstede gebouwd, en een vaste plaats tot Uw eeuwige woning. **3** Daarna wendde de koning zijn aangezicht om, en zegende de ganse gemeente van Israel; en de ganse gemeente van Israel stond. **4** En hij zeide: Geloofd zij de HEERE, de God van Israel, Die met Zijn mond tot mijn vader David gesproken heeft, en heeft het met Zijn handen vervuld, zeggende: **5** Van dien dag af, dat Ik Mijn volk uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen stad verkoren uit alle stammen van Israel, om een huis te bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; en geen man verkoren om een voorganger te zijn over Mijn volk Israel. **6** Maar Ik heb Jeruzalem verkoren, dat Mijn Naam daar zou wezen; en Ik heb David verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou. **7** Het was ook in het hart van mijn vader David, een huis te bouwen den Naam des HEEREN, des Gods van Israel. **8** Maar de HEERE zeide tot mijn vader David: Dewijl dat in uw hart geweest is, Mijn Naam een huis te bouwen, gij hebt welgedaan, dat het in uw hart geweest is. **9** Evenwel, gij zult dat huis niet bouwen, maar uw zoon, die uit uw lenden voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen. **10** Zo heeft de HEERE Zijn woord bevestigd, dat Hij gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader David, en ik zit op den troon van Israel, gelijk als de HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd den Naam des HEEREN, des Gods van Israel. **11** En ik heb daar de ark gesteld, waarin het verbond des HEEREN is, hetwelk Hij maakte met de kinderen Israels. **12** En hij stond voor het altaar des HEEREN, tegenover de ganse gemeente van Israel; en hij breidde zijn handen uit; **13** (Want Salomo had een koperen gestoelte gemaakt, en had het gesteld in het midden des voorhofs; zijnde vijf ellen in zijn lengte en vijf ellen in zijn breedte, en drie ellen in zijn hoogte; en hij stond daarop, en knielde op zijn knieen voor de ganse gemeente van Israel, en breidde zijn handen uit naar den hemel.) **14** En hij zeide: HEERE, God van Israel, er is geen God gelijk Gij, in den hemel noch op de aarde, houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw knechten, die voor Uw aangezicht met hun ganse hart wandelen; **15** Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden hebt, wat Gij tot hem gesproken hadt; want met Uw mond hebt Gij gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te dezen dage is. **16** En nu, HEERE, God van Israel, houd Uw knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken hebt, zeggende: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden, die zitte op den troon van Israel; alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen in Mijn wet, gelijk als gij gewandeld hebt voor Mijn aangezicht. **17** Nu dan, o HEERE, God van Israel! Laat Uw woord waar worden, hetwelk Gij gesproken hebt tot Uw knecht, tot David. **18** Maar waarlijk, zou God bij de mensen op de aarde wonen? Ziet de hemelen, ja, de hemel der hemelen, zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd heb? **19** Wend U dan nog tot het gebed Uws knechts, en tot zijn smeking, o HEERE, mijn God, om te horen naar het geroep en naar het gebed, dat Uw knecht voor Uw aangezicht bidt. **20** Dat Uw ogen open zijn, dag en nacht, over dit huis, over de plaats, van dewelke Gij gezegd hebt, Uw Naam daar te zullen zetten;

om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden
zal in deze plaats. 21 Hoor dan naar de smekingen van
Uw knecht, en van Uw volk Israel, die in deze plaats zullen
bidden; en hoor Gij uit de plaats Uwer woning, uit den
hemel, ja, hoor, en vergeef. 22 Wanneer iemand tegen zijn
naaste zal gezondigd hebben, en die hem een eed des
vloeks opgelegd zal hebben, om zichzelven te vervloeken,
en de eed des vloeks voor Uw altaar in dit huis komen
zal; 23 Hoor Gij dan uit den hemel, en doe, en richt Uw
knechten, vergeldende den goddeloze, gevende zijn weg
op zijn hoofd, en rechtvaardigende den rechtvaardige,
gevende hem naar zijn gerechtigheid. 24 Wanneer ook Uw
volk Israel voor het aangezicht des vijands zal geslagen
worden, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en
zich bekeren, en Uw Naam belijden, en voor Uw aangezicht
in dit huis bidden en smeken zullen, 25 Hoor Gij dan uit
den hemel, en vergeef de zonden van Uw volk Israel, en
breng hen weder in het land, dat Gij hun en hun vaderen
gegeven hebt. 26 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er
geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben;
en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en
van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd
zult hebben; 27 Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de
zonden Uwer knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun
zult geleerd hebben den goeden weg, in denwelken zij
wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat Gij Uw
volk tot een erfenis gegeven hebt. 28 Als er honger in het
land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren
of honigdauw, sprinkhanen en kevers wezen zullen, als
iemand van zijn vijanden in het land zijner poorten hem
belegeren zal, of enige plage, of enige krankheid wezen
zal; 29 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, of
van al Uw volk Israel geschieden zal, als zij erkennen, een
ieder zijn plage en zijn smarte, en een ieder zijn handen in
dit huis uitbreiden zal; 30 Hoor Gij dan uit den hemel, de
vaste plaats Uwer woning, en vergeef, en geef een iegelijk
naar al zijn wegen, gelijk Gij zijn hart kent; want Gij alleen
kent het hart van de kinderen der mensen. 31 Opdat zij U
vrezen, om te wandelen in Uw wegen, al de dagen, die zij
leven zullen op het land, dat Gij onzen vaderen gegeven
hebt. 32 Zelfs ook aangaande den vreemde, die van Uw
volk Israel niet zijn zal, maar uit verren lande, om Uws
groten Naams, en Uwer sterke hand, en Uws uitgestrekten
arms wil, komen zal; als zij komen, en bidden zullen in dit
huis; 33 Hoor Gij dan uit den hemel, uit de vaste plaats
Uwer woning, en doe naar alles, waarom die vreemde
tot U roepen zal; opdat alle volken der aarde Uw Naam
kennen, zo om U te vrezen, gelijk Uw volk Israel, als om te
weten, dat Uw Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk
ik gebouwd heb. 34 Wanneer Uw volk in den krijg tegen
zijn vijanden uittrekken zal door den weg, dien Gij hen
heenzenden zult, en zullen tot U bidden naar den weg
dezer stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk
ik Uw Naam gebouwd heb; 35 Hoor dan uit den hemel hun
gebed en hun smeking, en voer hun recht uit. 36 Wanneer
zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens
is er, die niet zondigt), en Gij tegen hen vertoornd zult
zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands,
dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk
wegvoeren in een land, dat verre of nabij is; 37 En zij in
het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weder aan
hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren, en tot U
smeken in het land hunner gevangenis, zeggende: Wij
hebben gezondigd, verkeerdelijk gedaan, en goddelooslijk
gehandeld; 38 En zij zich tot U bekeren, met hun ganse
hart en met hun ganse ziel, in het land hunner gevangenis,
waar zij hen gevankelijk weggevoerd hebben, en bidden
zullen naar den weg huns lands, dat Gij hun vaderen
gegeven hebt, en naar deze stad, die Gij verkoren hebt, en
naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb; 39 Hoor dan
uit den hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, hun gebed
en hun smekingen, en voer hun recht uit, en vergeef Uw
volk, wat zij tegen U gezondigd zullen hebben. 40 Nu, mijn
God, laat toch Uw ogen open en Uw oren opmerkende
zijn tot het gebed dezer plaats. 41 En nu, HEERE God,
maak U op tot Uw rust, Gij en de ark Uwer kracht; laat Uw
priesters, HEERE God, met heil bekleed worden, en laat
Uw gunstgenoten over het goede blijde zijn. 42 O HEERE
God! wend het aangezicht Uws gezalfden niet af; gedenk
der weldadigheden van David, Uw knecht.

7 Als nu Salomo voleind had te bidden, zo daalde het
vuur van den hemel, en verteerde het brandoffer en de
slachtofferen; en de heerlijkheid des HEEREN vervulde het
huis. 2 En de priesters konden niet ingaan in het huis des
HEEREN; want de heerlijkheid des HEEREN had het huis
des HEEREN vervuld. 3 En als al de kinderen Israels dat
vuur zagen afdalen, en de heerlijkheid des HEEREN over
het huis, zo bukten zij met hun aangezichten ter aarde op
den vloer, en aanbaden en loofden den HEERE, dat Hij
goedig is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid. 4 De
koning nu en al het volk offerden slachtofferen voor het
aangezicht des HEEREN. 5 En de koning Salomo offerde
slachtofferen van runderen, twee en twintig duizend, en
van schapen, honderd en twintig duizend. Alzo hebben de
koning en het ganse volk het huis Gods ingewijd. 6 Ook
stonden de priesters in hun wachten, en de Levieten met
de muzikale instrumenten des HEEREN, die de koning
David gemaakt had, om den HEERE te loven, dat Zijn
weldadigheid is in eeuwigheid, als David door hun dienst
Hem prees; en de priesters trompetten tegen hen over, en
gans Israel stond. 7 En Salomo heiligde het middelste
des voorhofs, hetwelk voor het huis des HEEREN was,
dewijl hij daar de brandofferen en het vette der dankofferen
bereid had; want het koperen altaar, dat Salomo gemaakt
had, kon het brandoffer, en het spijsoffer, en het vette niet
vatten. 8 Salomo hield ook ter zelfder tijd het feest zeven
dagen, en gans Israel met hem, een zeer grote gemeente,
van den ingang af van Hamath, tot de rivier van Egypte. 9
En ten achtsten dage hielden zij een verbodsdag; want zij
hielden de inwijding des altaars zeven dagen, en het feest
zeven dagen. 10 Doch op den drie en twintigsten dag
der zevende maand liet hij het volk gaan tot hun hutten,

blijde en goedsmoeds over het goede, dat de HEERE aan
David en Salomo, en Zijn volk Israel gedaan had. **11** Alzo
volbracht Salomo het huis des HEEREN, en het huis des
konings; en al wat in Salomo's hart gekomen was, om in
het huis des HEEREN en in zijn huis te maken, richtte hij
voorspoedig uit. **12** En de HEERE verscheen Salomo des
nachts, en Hij zeide tot hem: Ik heb uw gebed verhoord,
en heb Mij deze plaats verkoren tot een offerhuis. **13** Zo Ik
den hemel toesluite, dat er geen regen zij, of zo Ik den
sprinkhaan gebiede, het land te verteren, of zo Ik pest
onder Mijn volk zende; **14** En Mijn volk, over dewelken
Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt,
en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun
boze wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden
vergeven, en hun land genezen. **15** Nu zullen Mijn ogen
open zijn, en Mijn oren opmerkende op het gebed dezer
plaats. **16** Want Ik heb nu dit huis verkoren en geheiligd,
opdat Mijn Naam daar zij tot in eeuwigheid en Mijn ogen en
Mijn hart zullen daar te allen dage zijn. **17** En u aangaande,
zo gij voor Mijn aangezicht wandelen zult, gelijk als uw
vader David gewandeld heeft, en doen naar alles, wat Ik u
geboden heb, en Mijn inzettingen en Mijn rechten houden
zult; **18** Zo zal Ik den troon uws koninkrijks bevestigen,
gelijk als Ik een verbond met uw vader David gemaakt heb,
zeggende: Geen man zal u afgesneden worden, die in
Israel heerse. **19** Maar zo gijlieden u afkeren zult, en Mijn
inzettingen en Mijn geboden, die Ik voor uw aangezicht
gegeven heb, verlaten, en heengaan, en andere goden
dienen, en u voor die nederbuigen zult; **20** Zo zal Ik hen
uitrukken uit Mijn land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis,
dat Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht
wegwerpen, en zal het tot een spreekwoord en spotrede
onder alle volken maken. **21** En dit huis, dat verheven zal
geweest zijn, daarover zal zich een ieder, die voorbijgaat,
ontzetten, dat hij zal zeggen: Waarom heeft de HEERE
aan dit land en aan dit huis alzo gedaan? **22** En men zal
zeggen: Omdat zij den HEERE, hunner vaderen God,
verlaten hebben, Die hen uit Egypteland uitgevoerd had,
en hebben zich aan andere goden gehouden, en zich voor
dezelve nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft Hij
al dat kwaad over hen gebracht.

8 Het geschiedde nu ten einde van twintig jaren, in
dewelke Salomo het huis des HEEREN en zijn huis
gebouwd had, **2** Dat Salomo de steden, welke Huram hem
gegeven had, bouwde, en de kinderen Israels aldaar deed
wonen. **3** Daarna toog Salomo naar Hamath-Zoba, en
hij overweldigde het. **4** Hij bouwde ook Thadmor in de
woestijn, en al de schatsteden, die hij bouwde in Hamath.
5 Ook bouwde hij het hoge Beth-horon en het neder Beth-
horon, vaste steden met muren, deuren en grendelen; **6**
Mitsgaders Baalath, en al de schatsteden, die Salomo
had, en alle wagensteden, en de steden der ruiteren, en
wat de begeerte van Salomo begeerd had te bouwen, in
Jeruzalem, en in den Libanon, en in het ganse land zijner
heerschappij. **7** Aangaande al het volk, dat overgebleven
was van de Hethieten, en de Amorieten, en de Ferezieten,
en de Hevieten, en de Jebusieten, die niet uit Israel waren;
8 Uit hun kinderen, die na hen in het land overgebleven
waren, welke de kinderen Israels niet verdaan hadden, die
bracht Salomo op uitschot tot op dezen dag. **9** Doch uit
de kinderen Israels, die Salomo niet maakte tot slaven
in zijn werk; (want zij waren krijgslieden, en oversten
zijner hoofdlieden, en oversten zijner wagenen en zijner
ruiteren); **10** Uit dezen dan waren oversten der bestelden,
die de koning Salomo had, tweehonderd en vijftig, die over
het volk heerschappij hadden. **11** Salomo nu deed de
dochter van Farao opkomen uit de stad Davids, tot het
huis, dat hij voor haar gebouwd had; want hij zeide: Mijn
vrouw zal in het huis van David, den koning van Israel, niet
wonen, omdat de plaatsen heilig zijn, tot dewelke de ark
des HEEREN gekomen is. **12** Toen offerde Salomo den
HEERE brandofferen op het altaar des HEEREN, hetwelk
hij voor het voorhuis gebouwd had; **13** Zelfs naar den eis
van elken dag, offerende, naar het gebod van Mozes,
op de sabbatten, en op de nieuwe maanden, en op de
gezette hoogtijden, drie malen in het jaar; op het feest van
de ongezuurde broden, en op het feest der weken, en op
het feest der loofhutten. **14** Hij stelde ook, naar de wijze
zijns vaders Davids, de verdelingen der priesteren over
hun dienst, en der Levieten over hun wachten, om God
te prijzen, en voor de priesteren te dienen, naar den eis
van elken dag; en de poortiers in hun verdelingen, aan
elke poort; want alzo was het gebod van David, den man
Gods. **15** En men week niet van des konings gebod aan
de priesteren en de Levieten, aangaande alle zaken, en
aangaande de schatten. **16** Alzo werd al het werk van
Salomo bereid tot den dag der grondlegging van het huis
des HEEREN, en tot het volbrengen van hetzelve, dat het
huis des HEEREN volmaakt werd. **17** Toen toog Salomo
naar Ezeon-Geber, en naar Eloth, aan den oever der zee,
in het land Edom. **18** En Huram zond hem, door de hand
zijner knechten, schepen, mitsgaders knechten, kenners
van de zee; en zij gingen met Salomo's knechten naar
Ofir, en zij haalden van daar vierhonderd en vijftig talenten
gouds, dewelke zij brachten tot den koning Salomo.

9 En toen de koningin van Scheba het gerucht van
Salomo hoorde, kwam zij, om Salomo met raadselen
te verzoeken, te Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, en
kemelen, dragende specerijen en goud in menigte, en
kostelijk gesteente; en zij kwam tot Salomo, en sprak met
hem al wat in haar hart was. **2** En Salomo verklaarde haar
al haar woorden; en geen ding was er verborgen voor
Salomo, dat hij haar niet verklaarde. **3** Als nu de koningin
van Scheba zag de wijsheid van Salomo, en het huis,
dat hij gebouwd had, **4** En de spijze zijner tafel, en het
zitten zijner knechten, en het staan zijner dienaren, en hun
kledingen, en zijn schenkers, en hun kledingen, en zijn
opgang, waardoor hij opging in het huis des HEEREN,
zo was in haar geen geest meer. **5** En zij zeide tot den
koning: Het is een waarachtig woord geweest, dat ik in
mijn land gehoord heb, van uw zaken en van uw wijsheid.
6 En ik heb hun woorden niet geloofd, totdat ik gekomen

ben, en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft
van de grootheid uwer wijsheid is mij niet aangezegd;
gij hebt overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb. 7
Welgelukzalig zijn uw mannen, en welgelukzalig deze uw
knechten, die geduriglijk voor uw aangezicht staan, en
uw wijsheid horen. 8 Geloofd zij de HEERE, uw God,
Die behagen in u gehad heeft, om u op Zijn troon, den
HEERE, uw God, tot een koning te zetten; overmits uw
God Israel bemint, om hetzelve tot in eeuwigheid op te
richten, zo heeft Hij u tot een koning over hen gesteld, om
recht en gerechtigheid te doen. 9 En zij gaf de koning
honderd en twintig talenten gouds, en specerijen in grote
menigte, en kostelijk gesteente; en er was gelijk deze
specerij, die de koningin van Scheba den koning Salomo
gaf, geen geweest. 10 Verder ook Hurams knechten, en
Salomo's knechten, die goud brachten uit Ofir, brachten
algummimhout en edelgesteente. 11 En de koning maakte
van dat algummimhout hoge gangen tot het huis des
HEEREN en tot het huis des konings, mitsgaders harpen
en luiten voor de zangers; desgelijks ook was te voren in
het land van Juda niet geweest. 12 En de koning Salomo
gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij
begeerde, behalve hetgeen zij tot den koning gebracht
had; zo keerde zij, en toog naar haar land, zij en haar
knechten. 13 Het gewicht nu van het goud, dat voor
Salomo op een jaar inkwam, was zeshonderd zes en
zestig talenten gouds; 14 Behalve dat zij van de kramers
en de kooplieden inbrachten; ook brachten alle koningen
van Arabie, en de vorsten deszelven lands, goud en
zilver aan Salomo. 15 Daartoe maakte de koning Salomo
tweehonderd rondassen van geslagen goud; zeshonderd
sikkelen van geslagen goud liet hij opwegen tot elke
rondas. 16 Insgelijks driehonderd schilden van geslagen
goud; driehonderd sikkelen gouds liet hij opwegen tot
elk schild; en de koning legde ze in het huis des wouds
van den Libanon. 17 Nog maakte de koning een groten
elpenbenen troon, en hij overtoog denzelven met louter
goud. 18 En de troon had zes trappen en een voetbank
van goud, aan den troon vast zijnde, en leuningen aan
beide zijden, tot de zitplaats toe; en twee leeuwen stonden
bij de leuningen. 19 En twaalf leeuwen stonden daar aan
beide zijden, op de zes trappen; desgelijks is in geen
koninkrijk gemaakt geweest. 20 Ook waren alle drinkvaten
van den koning Salomo van goud, en alle vaten van het
huis des wouds van den Libanon waren van gesloten
goud; het zilver was in de dagen van Salomo niet voor
iets geacht. 21 Want des konings schepen voeren naar
Tharsis, met de knechten van Huram; eens in drie jaren
kwamen de schepen van Tharsis in, brengende goud,
en zilver, elpenbeen, en apen, en pauwen. 22 Alzo werd
de koning Salomo groter dan alle koningen der aarde
in rijkdom en wijsheid. 23 En alle koningen der aarde
zochten Salomo's aangezicht, om zijn wijsheid te horen,
die God in zijn hart gegeven had. 24 En zij brachten een
ieder zijn geschenk, zilveren vaten, en gouden vaten, en
klederen, harnas, en specerijen, paarden, en muilezelen,
van elk van jaar tot jaar. 25 Ook had Salomo vier duizend
paardenstallen, en wagenen, en twaalf duizend ruiteren;
en hij legde ze in de wagensteden, en bij den koning
te Jeruzalem. 26 En hij heerste over alle koningen, van
de rivier tot aan het land der Filistijnen, en tot aan de
landpale van Egypte. 27 Ook maakte de koning het zilver
in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen maakte
hij te zijn als de wilde vijgebomen, die in de laagte zijn,
in menigte. 28 En zij brachten voor Salomo paarden
uit Egypte, en uit al die landen. 29 Het overige nu der
geschiedenissen van Salomo, der eerste en der laatste,
zijn die niet geschreven in de woorden van Nathan, den
profeet, en in de profetie van Ahia, den Siloniet, en in de
gezichten van Jedi, den ziener, aangaande Jerobeam, den
zoon van Nebat? 30 En Salomo regeerde te Jeruzalem
over gans Israel, veertig jaren. 31 En Salomo ontsliep met
zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad zijns vaders
Davids; en zijn zoon Rehabeam werd koning in zijn plaats.

10 En Rehabeam toog naar Sichem; want het ganse
Israel was te Sichem gekomen, om hem koning te
maken. 2 Het geschiedde nu, als Jerobeam, de zoon van
Nebat, dat hoorde (dezelve nu was in Egypte, alwaar hij
van het aangezicht van den koning Salomo gevloden was),
dat Jerobeam uit Egypte weerkeerde; 3 Want zij zonden
henen, en lieten hem roepen; zo kwam Jerobeam met het
ganse Israel, en zij spraken tot Rehabeam, zeggende:
4 Uw vader heeft ons juk hard gemaakt, nu dan, maak
gij uws vaders harden dienst, en zijn zwaar juk, dat hij
ons opgelegd heeft, lichter, en wij zullen u dienen. 5 En
hij zeide tot hen: Komt over drie dagen weder tot mij. En
het volk ging heen. 6 En de koning Rehabeam hield raad
met de oudsten, die gestaan hadden voor het aangezicht
van zijn vader Salomo, als hij leefde, zeggende: Hoe
raadt gijlieden, dat men dit volk antwoorden zal? 7 En zij
spraken tot hem, zeggende: Indien gij dit volk goedertieren
en jegens hen goedwillig wezen zult, en tot hen goede
woorden spreken, zo zullen zij te allen dage uw knechten
zijn. 8 Maar hij verliet den raad der oudsten, dien zij hem
geraden hadden; en hij hield raad met de jongelingen,
die met hem opgewassen waren, die voor zijn aangezicht
stonden. 9 En hij zeide tot hen: Wat raadt gijlieden, dat wij
dit volk antwoorden zullen, die tot mij gesproken hebben,
zeggende: Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft,
lichter? 10 En de jongelingen die met hem opgewassen
waren, spraken tot hem, zeggende: Alzo zult gij zeggen tot
dat volk, die tot u gesproken heeft, zeggende: Uw vader
heeft ons juk zwaar gemaakt, maar maak gij het over ons
lichter; alzo zult gij tot hen spreken: Mijn kleinste vinger zal
dikker zijn dan mijns vaders lenden. 11 Indien nu mijn
vader een zwaar juk op u heeft doen laden, zo zal ik boven
uw juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen
gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden. 12
Zo kwam Jerobeam en al het volk tot Rehabeam, op den
derden dag, gelijk als de koning gesproken had, zeggende:
Komt weder tot mij op den derden dag. 13 En de koning
antwoordde hun hardelijk; want de koning Rehabeam

verliet den raad der oudsten. **14** En hij sprak tot hen naar
den raad der jongelingen, zeggende: Mijn vader heeft uw
juk zwaar gemaakt, maar ik zal nog daarboven toedoen;
mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met
schorpioenen kastijden. **15** Alzo hoorde de koning naar
het volk niet; want deze omwending was van God, opdat
de HEERE Zijn woord bevestigde, hetwelk Hij door den
dienst van Ahia, den Siloniet, gesproken had tot Jerobeam,
den zoon van Nebat. **16** Toen het ganse volk Israel zag,
dat de koning naar hen niet hoorde, zo antwoordde het
volk den koning, zeggende: Wat deel hebben wij aan
David? Ja, geen erve hebben wij aan den zoon van Isai;
een ieder naar uw tenten, o Israel! Voorzie nu uw huis, o
David! Zo ging het ganse Israel naar zijn tenten. **17** Doch
aangaande de kinderen van Israel, die in de steden van
Juda woonden, over die regeerde Rehabeam ook. **18**
Toen zond de koning Rehabeam Hadoram, die over de
schatting was; en de kinderen Israels stenigden hem met
stenen, dat hij stierf; maar de koning Rehabeam verkloekte
zich, om op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem
vluchtte. **19** Alzo vielen de Israelieten van het huis van
David af, tot op dezen dag.

11 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was,
vergaderde hij het huis van Juda en Benjamin,
eenhonderd en tachtig duizend, uitgelezenen, geoefend
ten oorlog, om tegen Israel te strijden, opdat hij het
koninkrijk weder aan Rehabeam bracht. **2** Doch het woord
des HEEREN geschiedde tot Semaja, den man Gods,
zeggende: **3** Zeg tot Rehabeam, den zoon van Salomo,
den koning van Juda, en tot het ganse Israel in Juda
en Benjamin, zeggende: **4** Zo zegt de HEERE: Gij zult
niet optrekken, noch strijden tegen uw broederen; een
ieder kere weder tot zijn huis, want deze zaak is van
Mij geschied. En zij hoorden de woorden des HEEREN,
en zij keerden weder van tegen Jerobeam te trekken. **5**
Rehabeam nu woonde te Jeruzalem; en hij bouwde steden
tot vastigheden in Juda. **6** Hij bouwde nu Bethlehem, en
Etham, en Thekoa, **7** En Beth-Zur, en Socho, en Adullam,
8 En Gath, en Maresa, en Zif, **9** En Adoraim, en Lachis,
en Azeka, **10** En Zora, en Ajalon, en Hebron; dewelke in
Juda en in Benjamin de vaste steden waren. **11** En hij
sterkte deze vastigheden, en legde oversten daarin, en
schatten van spijs, en olie, en wijn; **12** En in elke stad
rondassen en spiesen, en sterkte ze gans zeer; zo was
Juda, en Benjamin zijne. **13** Daartoe de priesteren en de
Levieten, die in het ganse Israel waren, stelden zich bij
hem uit al hun landpalen. **14** Want de Levieten verlieten
hun voorsteden en hun bezitting, en kwamen in Juda en
in Jeruzalem; want Jerobeam en zijn zonen hadden hen
verstoten, van het priesterdom des HEEREN te mogen
bedienen. **15** En hij had zich priesteren gesteld voor de
hoogte, en voor de duivelen, en voor de kalveren, die hij
gemaakt had. **16** Na die kwamen ook uit alle stammen van
Israel te Jeruzalem, die hun hart begaven, om den HEERE,
den God Israels, te zoeken, dat zij den HEERE, den God
hunner vaderen, offerande deden. **17** Alzo sterkten zij het
koninkrijk van Juda, en bekrachtigden Rehabeam, den
zoon van Salomo, drie jaren; want drie jaren wandelden
zij in den weg van David, en Salomo. **18** En Rehabeam
nam zich, benevens Mahalath, de dochter van Jerimoth,
den zoon van David, ter vrouwe Abihail, de dochter van
Eliab, den zoon van Isai, **19** Dewelke hem zonen baarde,
Jeus, en Semaria, en Zaham. **20** En na haar nam hij
Maacha, de dochter van Absalom; deze baarde hem Abia,
en Attai, en Ziza, en Selomith. **21** En Rehabeam had
Maacha, Absaloms dochter, liever dan al zijn vrouwen en
zijn bijwijven; want hij had achttien vrouwen genomen,
en zestig bijwijven; en hij gewon acht en twintig zonen
en zestig dochteren. **22** En Rehabeam stelde Abia, den
zoon van Maacha, tot een hoofd, om een overste te zijn
onder zijn broederen; want het was om hem koning te
maken. **23** En hij handelde verstandelijk, dat hij van al
zijn zonen, door alle landen van Juda en Benjamin, in
alle vaste steden verspreidde, denwelken hij spijze gaf in
overvloed; en hij begeerde de veelheid van vrouwen.

12 Het geschiedde nu, als Rehabeam het koninkrijk
bevestigd had, en hij sterk geworden was, dat hij
de wet des HEEREN verliet, en gans Israel met hem.
2 Daarom geschiedde het, in het vijfde jaar van den
koning Rehabeam, dat Sisak, de koning van Egypte, tegen
Jeruzalem optoog (want zij hadden overtreden tegen den
HEERE), **3** Met duizend en tweehonderd wagenen, en
met zestig duizend ruiteren; en des volks was geen getal,
dat met hem kwam uit Egypte, Libiers, Suchieten en
Moren; **4** En hij nam de vaste steden in, die Juda had, en
hij kwam tot Jeruzalem toe. **5** Toen kwam Semaja, de
profeet, tot Rehabeam en de oversten van Juda, die te
Jeruzalem verzameld waren, uit oorzaak van Sisak, en hij
zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE: Gij hebt Mij verlaten,
daarom heb Ik u ook verlaten in de hand van Sisak. **6**
Toen verootmoedigden zich de oversten van Israel en de
koning, en zij zeiden: De HEERE is rechtvaardig. **7** Als nu
de HEERE zag, dat zij zich verootmoedigden, geschiedde
het woord des HEEREN tot Semaja, zeggende: Zij hebben
zich verootmoedigd, Ik zal hen niet verderven; maar Ik
zal hun in kort ontkoming geven, dat Mijn grimmigheid
over Jeruzalem door de hand van Sisak niet zal uitgegoten
worden. **8** Doch zij zullen hem tot knechten zijn, opdat zij
onderkennen Mijn dienst, en den dienst van de koninkrijken
der landen. **9** Zo toog Sisak, de koning van Egypte, op
tegen Jeruzalem; en hij nam de schatten van het huis des
HEEREN en de schatten van het huis des konings weg; hij
nam alles weg; hij nam ook al de gouden schilden weg,
die Salomo gemaakt had. **10** En de koning Rehabeam
maakte, in plaats van die, koperen schilden; en hij beval
die onder de hand van de oversten der trawanten, die
de deur van het huis des konings bewaarden. **11** En
het geschiedde, zo wanneer de koning in het huis des
HEEREN ging, dat de trawanten kwamen, en die droegen,
en die wederbrachten in der trawanten wachtkamer. **12**
En als hij zich verootmoedigde, keerde de toorn des
HEEREN van hem af, opdat Hij hem niet ten uiterste toe

verdierf; ook waren in Juda nog goede dingen. **13** Zo
versterkte zich de koning Rehabeam in Jeruzalem, en
regeerde; want Rehabeam was een en veertig jaren oud,
als hij koning werd, en hij regeerde zeventien jaren in
Jeruzalem, de stad, die de HEERE uit alle stammen van
Israel verkoren had, om Zijn Naam daar te zetten; en de
naam zijner moeder was Naama, een Ammonietische.
14 En hij deed dat kwaad was, dewijl hij zijn hart niet
richtte, om den HEERE te zoeken. **15** De geschiedenissen
nu van Rehabeam, de eerste en de laatste, zijn die niet
geschreven in de woorden van Semaja, den profeet,
en Iddo, den ziener, verhalende de geslachtsregisteren;
daartoe de krijgen van Rehabeam en Jerobeam in al hun
dagen? **16** En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en
werd begraven in de stad Davids; en zijn zoon Abia werd
koning in zijn plaats.

13 In het achttiende jaar van den koning Jerobeam,
zo werd Abia koning over Juda. **2** Hij regeerde
drie jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was
Michaja, de dochter van Uriel, van Gibea; en er was krijg
tussen Abia en tussen Jerobeam. **3** En Abia bond den
strijd aan met een heir van strijdbare helden, vierhonderd
duizend uitgelezen mannen; en Jerobeam stelde tegen
hem de slagorde, met achthonderd duizend uitgelezen
mannen, kloeke helden. **4** En Abia maakte zich op van
boven den berg Zemaraim, dewelke is in het gebergte van
Efraim; en hij zeide: Hoort mij toe, Jerobeam, en gans
Israel! **5** Staat het u niet toe te weten, dat de HEERE, de
God Israels, het koninkrijk over Israel aan David gegeven
heeft, tot in eeuwigheid, hem en zijn zonen, met een
zoutverbond? **6** Evenwel is Jerobeam, de zoon van Nebat,
de knecht van Salomo, den zoon van David, opgestaan,
en heeft gerebelleerd tegen zijn heer. **7** Daartoe hebben
zich ijdele mannen, kinderen Belials, tot hem vergaderd,
en hebben zich sterk gemaakt tegen Rehabeam, den zoon
van Salomo, als Rehabeam jong was en teder van hart,
dat hij zich tegen hen niet kon versterken. **8** En nu, gij
denkt u te versterken tegen het koninkrijk des HEEREN,
hetwelk in de hand is der zonen van David; gij zijt wel
een grote menigte, maar gij hebt gouden kalveren bij u,
die u Jerobeam tot goden gemaakt heeft. **9** Hebt gij niet
de priesteren des HEEREN, de zonen van Aaron, en
de Levieten uitgedreven, en hebt u priesteren gemaakt,
gelijk de volken der landen? Een iegelijk, die komt om zijn
hand te vullen met een jong rund en zeven rammen, die
wordt priester dergenen, die geen goden zijn. **10** Maar ons
aangaande, de HEERE is onze God, en wij hebben Hem
niet verlaten; en de priesters, die den HEERE dienen, zijn
de zonen van Aaron, en de Levieten zijn in het werk. **11**
En zij steken aan voor den HEERE brandofferen, op elken
morgen en op elken avond, ook reukwerk van welriekende
specerijen, nevens de toerichting des broods op de reine
tafel, en den gouden kandelaar en zijn lampen, om die
op elken avond te doen branden; want wij nemen waar
de wacht des HEEREN, onzes Gods; maar gij hebt Hem
verlaten. **12** Daarom ziet, God is met ons aan de spitse,
en Zijn priesteren met de trompetten des geklanks, om
tegen u alarmgeklank te maken; o kinderen Israels, strijdt
niet tegen den HEERE, den God uwer vaderen, want gij
zult geen voorspoed hebben. **13** Maar Jerobeam deed een
achterlage omwenden, om van achter hen te komen; zo
waren zij voor het aangezicht van Juda, en de achterlage
was achter hen. **14** Toen nu Juda omzag, ziet, zo hadden
zij den strijd voor en achter; en zij riepen tot den HEERE,
en de priesters trompetten met de trompetten. **15** En de
mannen van Juda maakten een alarmgeschrei; en het
geschiedde, als de mannen van Juda een alarmgeschrei
maakten, dat God Jerobeam en het ganse Israel sloeg
voor Abia en Juda. **16** En de kinderen Israels vloden
voor het aangezicht van Juda; en God gaf hen in hun
hand. **17** Abia dan, en zijn volk, sloeg hen met een groten
slag; want uit Israel vielen verslagen vijfhonderd duizend
uitgelezen mannen. **18** Alzo werden de kinderen Israels
vernederd te dier tijd; maar de kinderen van Juda werden
machtig, dewijl zij op den HEERE, hunner vaderen God,
gesteund hadden. **19** En Abia jaagde Jerobeam achterna,
en nam van hem de steden, Beth-El met haar onderhorige
plaatsen, en Jesana met haar onderhorige plaatsen, en
Efron met haar onderhorige plaatsen. **20** En Jerobeam
behield geen kracht meer in de dagen van Abia; maar de
HEERE sloeg hem, dat hij stierf. **21** Zo versterkte zich
Abia; en hij nam zich veertien vrouwen, en gewon twee en
twintig zonen en zestien dochteren. **22** Het overige nu der
geschiedenissen van Abia, zo zijn wegen als zijn woorden,
zijn beschreven in de historie van den profeet Iddo.

14 Zo ontsliep Abia met zijn vaderen, en zij begroeven
hem in de stad Davids, en zijn zoon Asa werd koning
in zijn plaats. In zijn dagen was het land tien jaren stil.
2 En Asa deed dat goed en dat recht was in de ogen
des HEEREN, zijns Gods. **3** Want hij nam de altaren der
vreemden, en de hoogten weg, en brak de opgerichte
beelden, en hieuw de bossen af. **4** En hij zeide tot Juda, dat
zij den HEERE, den God hunner vaderen, zoeken, en dat
zij de wet en het gebod doen zouden. **5** Hij nam ook weg
uit alle steden van Juda de hoogten en de zonnebeelden;
en het koninkrijk was voor hem stil. **6** Daartoe bouwde hij
vaste steden in Juda; want het land was stil, en er was
geen oorlog in die jaren tegen hem, dewijl de HEERE hem
rust gaf. **7** Want hij zeide tot Juda: Laat ons deze steden
bouwen, en muren daarom trekken, en torens, deuren en
grendelen, terwijl het land nog is voor ons aangezicht;
want wij hebben den HEERE, onzen God, gezocht, wij
hebben Hem gezocht, en Hij heeft ons rondom henen
rust gegeven. Zo bouwden zij en hadden voorspoed. **8**
Asa nu had een heir van driehonderd duizend uit Juda,
rondas en spies dragende, en tweehonderd en tachtig
duizend uit Benjamin, het schild dragende en den boog
spannende; al dezen waren kloeke helden. **9** En Zerah, de
Moor, kwam tegen hen uit, met een heir van duizend maal
duizend, en driehonderd wagenen; en hij kwam tot Maresa
toe. **10** Toen toog Asa tegen hem uit; en zij stelden de
slagorde in het dal Zefatha bij Maresa. **11** En Asa riep tot

den HEERE, zijn God, en zeide: HEERE, het is niets bij
U, te helpen hetzij den machtige, hetzij den krachteloze;
help ons, o HEERE, onze God! Want wij steunen op U,
en in Uw Naam zijn wij gekomen tegen deze menigte; o
HEERE! Gij zijt onze God; laat den sterfelijken mens tegen
U niets vermogen. 12 En de HEERE plaagde de Moren
voor Asa en voor Juda; en de Moren vloden. 13 Asa nu
en het volk, dat met hem was, jaagden hen na tot Gerar
toe; en zo velen vielen er van de Moren, dat er voor hen
geen hervatting was; want zij waren verbroken voor den
HEERE en voor Zijn leger; en zij droegen zeer veel roofs
daarvan. 14 En zij sloegen alle steden rondom Gerar;
want de verschrikking des HEEREN was over hen; en zij
beroofden al de steden, omdat veel roofs in dezelve was.
15 En zij sloegen ook de tenten van het vee, en voerden
weg schapen in menigte, en kemelen; en kwamen weder
te Jeruzalem.

15 Toen kwam de Geest Gods op Azaria, den zoon
van Oded. 2 En hij ging uit, Asa tegen, en hij zeide
tot hem: Hoort mij, Asa, en gans Juda, en Benjamin! De
HEERE is met ulieden, terwijl gij met Hem zijt; en zo gij
Hem zoekt, Hij zal van u gevonden worden; maar zo gij
Hem verlaat, Hij zal u verlaten. 3 Israel nu is vele dagen
geweest zonder den waren God, en zonder een lerenden
priester, en zonder de wet. 4 Maar als zij zich in hun
nood bekeerden tot den HEERE, den God Israels, en
Hem zochten, zo werd Hij van hen gevonden. 5 En in die
tijden was er geen vrede voor dengene, die uitging, en
dengene, die inkwam; maar vele beroerten waren over al
de inwoners van die landen; 6 Dat volk tegen volk, en stad
tegen stad in stukken gestoten werden; want God had hen
met allen angst verschrikt. 7 Daarom weest gij sterk, en
laat uw handen niet verslappen; want er is loon naar uw
werk. 8 Als nu Asa deze woorden hoorde, en de profetie
van den profeet Oded, sterkte hij zich, en hij deed weg de
verfoeiselen uit het ganse land van Juda en Benjamin, en
uit de steden, die hij van het gebergte van Efraim genomen
had, en vernieuwde het altaar des HEEREN, dat voor
het voorhuis des HEEREN was. 9 En hij vergaderde het
ganse Juda en Benjamin, en de vreemdelingen met hen
uit Efraim, en Manasse, en uit Simeon; want uit Israel
vielen zij tot hem in menigte, als zij zagen, dat de HEERE,
zijn God, met hem was. 10 En zij vergaderden zich te
Jeruzalem, in de derde maand, in het vijftiende jaar van
het koninkrijk van Asa. 11 En zij offerden den HEERE
ten zelfden dage van den roof, dien zij gebracht hadden,
zevenhonderd runderen en zeven duizend schapen. 12 En
zij traden in een verbond, dat zij den HEERE, den God
hunner vaderen, zoeken zouden met hun ganse hart en
met hun ganse ziel. 13 En al wie den HEERE, den God
Israels, niet zou zoeken, zou gedood worden, van den
kleine tot den grote, en van den man tot de vrouw toe.
14 En zij zwoeren den HEERE met luider stem en met
gejuich, desgelijks met trompetten en met bazuinen. 15 En
gans Juda was verblijd over dezen eed; want zij hadden
met hun ganse hart gezworen, en met hun gansen wil Hem
gezocht; en Hij werd van hen gevonden, en de HEERE
gaf hun rust rondom henen. 16 Aangaande ook Maacha,
de moeder van den koning Asa, hij zette haar af, dat zij
geen koningin ware, omdat zij een afgrijselijken afgod in
een bos gemaakt had; ook roeide Asa haar afgrijselijken
afgod uit, en verbrijzelde en verbrandde hem aan de beek
Kidron. 17 De hoogten werden wel niet weggenomen uit
Israel, het hart van Asa nochtans was volkomen al zijn
dagen. 18 En hij bracht in het huis Gods de geheiligde
dingen zijns vaders, en zijn geheiligde dingen, zilver en
goud, en vaten. 19 En er was geen oorlog tot in het vijf en
dertigste jaar van het koninkrijk van Asa.

16 In het zes en dertigste jaar van het koninkrijk van
Asa, toog Baesa, de koning van Israel, op tegen
Juda, en bouwde Rama, opdat hij niemand toeliet uit
te gaan en in te komen tot Asa, den koning van Juda.
2 Toen bracht Asa het zilver en het goud voort, uit de
schatten van het huis des HEEREN en van het huis des
konings, en zond tot Benhadad, den koning van Syrie, die
te Damaskus woonde, zeggende: 3 Er is een verbond
tussen mij en tussen u, en tussen mijn vader en tussen
uw vader; zie, ik zend u zilver en goud, ga heen, maak
uw verbond te niet met Baesa, den koning van Israel, dat
hij van tegen mij aftrekke. 4 En Benhadad hoorde naar
den koning Asa, en zond de oversten der heiren, die hij
had, tegen de steden van Israel, en zij sloegen Ijon, en
Dan, en Abel-Maim, en alle schatsteden van Nafthali. 5 En
het geschiedde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet van
Rama te bouwen, en zijn werk staakte. 6 Toen nam de
koning Asa gans Juda, en zij droegen weg de stenen van
Rama, en het hout daarvan, waarmede Baesa gebouwd
had; en hij bouwde daarmede Geba en Mizpa. 7 En in
denzelfden tijd kwam de ziener Hanani tot Asa, den koning
van Juda, en hij zeide tot hem: Omdat gij gesteund hebt
op den koning van Syrie, en niet gesteund hebt op den
HEERE, uw God, daarom is het heir des konings van Syrie
uit uw hand ontkomen. 8 Waren niet de Moren en de
Libiers een groot heir met zeer veel wagenen en ruiteren?
Toen gij nochtans op den HEERE steundet, heeft Hij hen
in uw hand gegeven. 9 Want den HEERE aangaande, Zijn
ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen
aan degenen, welker hart volkomen is tot Hem; gij hebt
hierin zottelijk gedaan; want van nu af zullen oorlogen
tegen u zijn. 10 Doch Asa werd toornig tegen den ziener,
en leidde hem in het gevangenhuis; want hij was hierover
tegen hem ontsteld; daartoe onderdrukte Asa enigen uit
het volk ter zelfder tijd. 11 En ziet, de geschiedenissen van
Asa, de eerste met de laatste, ziet, zij zijn beschreven in
het boek der koningen van Juda en Israel. 12 Asa nu werd,
in het negen en dertigste jaar van zijn koninkrijk, krank
aan zijn voeten; tot op het hoogste toe was zijn krankheid;
daartoe ook zocht hij den HEERE niet in zijn krankheid,
maar de medicijnmeesters. 13 Alzo ontsliep Asa met zijn
vaderen; en hij stierf in het een en veertigste jaar zijner
regering. 14 En zij begroeven hem in zijn graf, dat hij voor
zich gegraven had in de stad Davids, en legden hem op

het bed, hetwelk hij gevuld had met specerijen, en dat van
verscheidene soorten, naar apothekerskunst toebereid; en
zij brandden over hem een ganse grote branding.

17 En zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats, en
hij sterkte zich tegen Israel. **2** En hij legde krijgsvolk
in alle vaste steden van Juda, en legde bezettingen in het
land van Juda, en in de steden van Efraim, die zijn vader
Asa ingenomen had. **3** En de HEERE was met Josafat;
want hij wandelde in de vorige wegen zijns vaders Davids,
en zocht de Baals niet. **4** Maar hij zocht den God zijns
vaders, en wandelde in Zijn geboden, en niet naar het
doen van Israel. **5** En de HEERE bevestigde het koninkrijk
in zijn hand, en gans Juda gaf Josafat geschenken; en
hij had rijkdom en eer in menigte. **6** En zijn hart verhief
zich in de wegen des HEEREN; en hij nam verder de
hoogten en de bossen uit Juda weg. **7** In het derde jaar
nu zijner regering zond hij tot zijn vorsten, tot Ben-chail,
en tot Obadja, en tot Zecharja, en tot Nathaneel, en tot
Michaja, opdat men zou leren in de steden van Juda. **8** En
met hen de Levieten, Semaja en Nethanja, en Zebadja,
en Asael, en Semiramoth, en Jonathan, en Adonia, en
Tobia, en Tob-Adonia de Levieten, en met hen de priesters
Elisama en Joram. **9** En zij leerden in Juda, en het wetboek
des HEEREN was bij hen; en zij gingen rondom in alle
steden van Juda, en leerden onder het volk. **10** En een
verschrikking des HEEREN werd over alle koninkrijken
der landen, die rondom Juda waren, dat zij niet krijgden
tegen Josafat. **11** En van de Filistijnen brachten zij Josafat
geschenken met het opgelegde geld; ook brachten hem
de Arabieren klein vee, zeven duizend en zevenhonderd
rammen, en zeven duizend en zevenhonderd bokken. **12**
Alzo nam Josafat toe, en werd ten hoogste groot; daartoe
bouwde hij in Juda burchten en schatsteden. **13** En hij
had veel werks in de steden van Juda, en krijgslieden,
kloeke helden in Jeruzalem. **14** Dit nu is hun telling,
naar de huizen hunner vaderen. In Juda waren oversten
der duizenden: Adna de overste, en met hem waren
driehonderd duizend kloeke helden. **15** Naast hem nu
was de overste Johanan; en met hem waren tweehonderd
tachtig duizend; **16** En naast hem was Amasia, de zoon
van Zichri, die zich vrijwillig den HEERE overgegeven had;
en met hem waren tweehonderd duizend kloeke helden.
17 En uit Benjamin was Eljada, een kloek held; en met hem
tweehonderd duizend, die met boog en schild gewapend
waren. **18** En naast hem was Jozabad; en met hem waren
honderd en tachtig duizend, ten krijge toegerust. **19** Dezen
waren in den dienst des konings; behalve degenen, die de
koning in de vaste steden door gans Juda gezet had.

18 Josafat nu had rijkdom en eer in overvloed; en hij
verzwagerde zich aan Achab. **2** En ten einde van
enige jaren toog hij af tot Achab naar Samaria; en Achab
slachtte schapen en runderen voor hem in menigte, en
voor het volk, dat met hem was; en hij porde hem aan, om
op te trekken naar Ramoth in Gilead. **3** Want Achab, de
koning van Israel, zeide tot Josafat, den koning van Juda:
Zult gij met mij gaan naar Ramoth in Gilead? En hij zeide
tot hem: Zo zal ik zijn, gelijk gij zijt, en gelijk uw volk is,
zal mijn volk zijn, en wij zullen met u zijn in dezen krijg.
4 Verder zeide Josafat tot den koning van Israel: Vraag
toch als heden naar het woord des HEEREN. **5** Toen
vergaderde de koning van Israel de profeten, vierhonderd
mannen, en hij zeide tot hen: Zullen wij tegen Ramoth
in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten? En zij
zeiden: Trek op, want God zal hen in de hand des konings
geven. **6** Maar Josafat zeide: Is hier niet nog een profeet
des HEEREN, dat wij van hem vragen mochten? **7** Toen
zeide de koning van Israel tot Josafat: Er is nog een man,
om door hem den HEERE te vragen; maar ik haat hem,
want hij profeteert over mij niets goeds, maar altijd kwaad;
deze is Micha, de zoon van Jimla. En Josafat zeide: de
koning zegge niet alzo. **8** Toen riep de koning van Israel
een kamerling, en hij zeide: Haal haastelijk Micha, den
zoon van Jimla. **9** De koning van Israel nu en Josafat,
de koning van Juda, zaten elk op zijn troon, bekleed met
hun klederen, en zij zaten op het plein, aan de deur der
poort van Samaria; en al de profeten profeteerden in hun
tegenwoordigheid. **10** En Zedekia, de zoon van Kenaana,
had zich ijzeren hoornen gemaakt, en hij zeide: Zo zegt
de HEERE: Met deze zult gij de Syriers stoten, totdat
gij hen gans verdaan zult hebben. **11** En al de profeten
profeteerden alzo, zeggende: Trek op naar Ramoth in
Gilead, en gij zult voorspoedig zijn, want de HEERE zal
hen in de hand des konings geven. **12** De bode nu, die
heengegaan was, om Micha te roepen, sprak tot hem,
zeggende: Zie, de woorden der profeten zijn, uit een mond,
goed tot den koning; dat nu toch uw woord zij, gelijk als van
een uit hen, en spreek het goede. **13** Doch Micha zeide: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen mijn God zeggen
zal, dat zal ik spreken! **14** Als hij tot den koning gekomen
was, zo zeide de koning tot hem: Micha, zullen wij naar
Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten?
En hij zeide: Trekt op, en gijlieden zult voorspoedig zijn,
want zij zullen in uw hand gegeven worden. **15** En de
koning zeide tot hem: Tot hoevele reizen zal ik u bezweren,
opdat gij tot mij niet spreekt, dan de waarheid, in den
Naam des HEEREN? **16** En hij zeide: Ik zag het ganse
Israel verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die geen
herder hebben; en de HEERE zeide: Dezen hebben geen
heer; een iegelijk kere weder naar zijn huis in vrede. **17**
Toen zeide de koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot
u niet gezegd: Hij zal over mij niets goeds, maar kwaad
profeteren? **18** Verder zeide hij: Daarom hoort het woord
des HEEREN: Ik zag den HEERE, zittende op Zijn troon,
en al het hemelse heir, staande aan Zijn rechter hand en
Zijn linkerhand. **19** En de HEERE zeide: Wie zal Achab,
den koning van Israel, overreden, dat hij optrekke, en valle
te Ramoth in Gilead? Daarna zeide Hij: Deze zegt aldus,
en die zegt alzo. **20** Toen kwam een geest voort, en stond
voor het aangezicht des HEEREN, en zeide: Ik zal hem
overreden. En de HEERE zeide tot hem: Waarmede?
21 En Hij zeide: Ik zal uitgaan, en een leugengeest zijn

in den mond van al zijn profeten. En Hij zeide: Gij zult
overreden, en zult ook vermogen; ga uit, en doe alzo. 22
Nu dan, zie, de HEERE heeft een leugengeest in den
mond van deze uw profeten gegeven, en de HEERE heeft
kwaad over u gesproken. 23 Toen trad Zedekia, de zoon
van Kenaana, toe, en sloeg Micha op het kinnebakken,
en hij zeide: Door wat weg is de Geest des HEEREN
van mij doorgegaan, om u aan te spreken? 24 En Micha
zeide: Zie, gij zult het zien aan dienzelfden dag, als gij
zult gaan van kamer in kamer, om u te versteken. 25 De
koning van Israel nu zeide: Neemt Micha, en brengt hem
weder tot Amon, den overste der stad, en tot Joas, den
zoon des konings; 26 En gijlieden zult zeggen: Zo zegt
de koning: Zet dezen in het gevangenhuis, en spijst hem
met brood der bedruktheid, en met water der bedruktheid,
totdat ik met vrede wederkom. 27 En Micha zeide: Indien
gij enigszins met vrede wederkomt, zo heeft de HEERE
door mij niet gesproken. Verder zeide hij: Hoort, gij volken
altegaar! 28 Alzo toog de koning van Israel, en Josafat, de
koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead. 29 En de
koning van Israel zeide tot Josafat: Als ik mij versteld heb,
zal ik in den strijd komen; maar gij, trek uw klederen aan.
Alzo verstelde zich de koning van Israel, en zij kwamen in
den strijd. 30 De koning nu van Syrie had geboden aan de
oversten der wagens, die hij had, zeggende: Gijlieden zult
niet strijden tegen kleinen noch groten, maar tegen den
koning van Israel alleen. 31 Het geschiedde dan, als de
oversten der wagenen Josafat zagen, dat zij zeiden: Die
is de koning van Israel; en zij togen rondom hem, om te
strijden; maar Josafat riep, en de HEERE hielp hem, en
God wendde hen van hem af. 32 Want het geschiedde,
als de oversten der wagenen zagen, dat het de koning
van Israel niet was, dat zij van achter hem afkeerden. 33
Toen spande een man den boog in zijn eenvoudigheid, en
schoot den koning van Israel tussen de gespen en tussen
het pantsier. Toen zeide hij tot den voerman: Keer uw
hand en voer mij uit het leger, want ik ben verwond. 34 En
de strijd nam op dien dag toe, en de koning van Israel
deed zich met den wagen staande houden tegenover de
Syriers, tot den avond toe; en hij stierf ter tijd, als de zon
onderging.

19 En Josafat, de koning van Juda, keerde met vrede
weder naar zijn huis te Jeruzalem. 2 En Jehu, de
zoon van Hanani, de ziener, ging uit, hem tegen, en zeide
tot den koning Josafat: Zoudt gij den goddeloze helpen, en
die den HEERE haten, liefhebben? Nu is daarom over
u van het aangezicht des HEEREN grote toornigheid. 3
Evenwel goede dingen zijn bij u gevonden; want gij hebt
de bossen uit het land weggedaan, en uw hart gericht om
God te zoeken. 4 Josafat nu woonde in Jeruzalem; en
hij toog wederom uit door het volk, van Ber-seba af tot
het gebergte van Efraim toe, en deed hen wederkeren
tot den HEERE, hunner vaderen God. 5 En hij stelde
richters in het land, in alle vaste steden van Juda, van
stad tot stad. 6 En hij zeide tot de richters: Ziet wat gij
doet, want gij houdt het gericht niet den mens, maar den
HEERE; en Hij is bij u in de zaak van het gericht. 7
Nu dan, de verschrikking des HEEREN zij op ulieden;
neemt waar, en doet het; want bij den HEERE, onzen God,
is geen onrecht, noch aanneming van personen, noch
ontvanging van geschenken. 8 Daartoe stelde Josafat ook
te Jeruzalem enige van de Levieten, en van de priesteren,
en van de hoofden der vaderen van Israel, over het
gericht des HEEREN, en over rechtsgeschillen, als zij
weder te Jeruzalem gekomen waren. 9 En hij gebood
hun, zeggende: Doet alzo in de vreze des HEEREN, met
getrouwheid en met een volkomen hart. 10 En in alle
geschil, hetwelk van uw broederen, die in hun steden
wonen, tot u zal komen, tussen bloed en bloed, tussen
wet en gebod, en inzettingen en rechten, zo vermaant
hen, dat zij niet schuldig worden aan den HEERE, en een
grote toornigheid over u en over uw broederen zij; doet
alzo, en gij zult niet schuldig worden. 11 En ziet, Amarja,
den hoofdpriester, is over u in alle zaak des HEEREN; en
Zebadja, de zoon van Ismael, de vorst van het huis van
Juda, in alle zaak des konings; ook zijn de ambtlieden, de
Levieten, voor uw aangezicht; weest sterk en doet het, en
de HEERE zal met den goede zijn.

20 Het geschiedde nu na dezen, dat de kinderen
Moabs, en de kinderen Ammons, en het hen anderen
benevens de Ammonieten, kwamen tegen Josafat ten
strijde. 2 Toen kwamen er, die Josafat boodschapten,
zeggende: Daar komt een grote menigte tegen u van gene
zijde der zee, uit Syrie, en zie, zij zijn te Hazezon-Thamar,
hetwelk is Engedi. 3 Josafat nu vreesde, en stelde zijn
aangezicht, om den HEERE te zoeken; en hij riep een
vasten uit in gans Juda. 4 En Juda werd vergaderd, om
van den HEERE hulp te zoeken; ook kwamen zij uit alle
steden van Juda, om den HEERE te zoeken. 5 En Josafat
stond in de gemeente van Juda en Jeruzalem, in het huis
des HEEREN, voor het nieuwe voorhof. 6 En hij zeide:
O, HEERE, God onzer vaderen, zijt Gij niet de God in
den hemel? Ja, Gij zijt de Heerser over alle koninkrijken
der heidenen; en in Uw hand is kracht en sterkte, zodat
niemand zich tegen U stellen kan. 7 Hebt Gij niet, onze
God, de inwoners dezes lands van voor het aangezicht
van Uw volk Israel verdreven, en dat aan het zaad van
Abraham, Uw liefhebber, tot in eeuwigheid gegeven? 8 Zij
nu hebben daarin gewoond, en zij hebben U daarin een
heiligdom gebouwd voor Uw Naam, zeggende: 9 Indien
over ons enig kwaad komt, het zwaard des oordeels, of
pestilentie, of honger, wij zullen voor dit huis, en voor Uw
aangezicht staan, dewijl Uw Naam in dit huis is; en wij
zullen uit onze benauwdheid tot U roepen, en Gij zult
verhoren en verlossen. 10 En nu, zie de kinderen Ammons,
en Moab, en die van het gebergte Seir, door dewelken Gij
Israel niet toeliet te trekken, als zij uit Egypteland togen,
maar zij weken van hen, en verdelgden hen niet; 11 Zie
dan, zij vergelden het ons, komende om ons uit Uw erve,
die Gij ons te erven gegeven hebt, te verdrijven. 12 O, onze
God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? want in ons is
geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt,

en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn
op U. 13 En gans Juda stond voor het aangezicht des
HEEREN, ook hun kinderkens, hun vrouwen en hun zonen.
14 Toen kwam de Geest des HEEREN in het midden der
gemeente, op Jahaziel, den zoon van Zecharja, den zoon
van Benaja, den zoon van Jehiel, den zoon van Matthanja,
den Leviet, uit de zonen van Asaf; 15 En hij zeide: Merkt
op, geheel Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem, en gij,
koning Josafat! Alzo zegt de HEERE tot ulieden: Vreest
gijlieden niet, en wordt niet ontzet vanwege deze grote
menigte; want de strijd is niet uwe, maar Gods. 16 Trekt
morgen tot hen af; ziet, zij komen op bij den opgang van
Ziz; en gij zult hen vinden in het einde des dals, voor
aan de woestijn van Jeruel. 17 Gij zult in dezen strijd
niet te strijden hebben; stelt uzelven, staat en ziet het
heil des HEEREN met u, o Juda en Jeruzalem! Vreest
niet, en ontzet u niet, gaat morgen uit, hun tegen, want de
HEERE zal met u wezen. 18 Toen neigde zich Josafat met
het aangezicht ter aarde; en gans Juda en de inwoners
van Jeruzalem vielen neder voor het aangezicht des
HEEREN, aanbiddende den HEERE. 19 En de Levieten
uit de kinderen der Kahathieten, en uit de kinderen der
Korahieten, stonden op, om den HEERE, den God Israels,
met luider stem ten hoogste te prijzen. 20 En zij maakten
zich des morgens vroeg op, en togen uit naar de woestijn
van Thekoa; en als zij uittogen, stond Josafat en zeide:
Hoort mij, o Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem! Gelooft
in den HEERE, uw God, zo zult gij bevestigd worden;
gelooft aan Zijn profeten, en gij zult voorspoedig zijn. 21
Hij nu beraadslaagde zich met het volk, en hij stelde den
HEERE zangers, die de heilige Majesteit prijzen zouden,
voor de toegerusten uitgaande en zeggende: Looft den
HEERE, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid!
22 Ter tijd nu, als aanhieven met een vreugdegeroep en
lofzang, stelde de HEERE achterlagen tegen de kinderen
Ammons, Moab, en die van het gebergte Seir, die tegen
Juda gekomen waren; en zij werden geslagen. 23 Want de
kinderen Ammons en Moab stonden op tegen de inwoners
van het gebergte Seir, om te verbannen en te verdelgen;
en als zij met de inwoners van Seir een einde gemaakt
hadden, hielpen zij de een den ander ten verderve. 24
Als nu Juda tot den wachttoren in de woestijn gekomen
was, wendden zij zich naar de menigte; en ziet, het waren
dode lichamen, liggende op de aarde, en niemand was
ontkomen. 25 Josafat nu en zijn volk kwamen, om hun buit
te roven, en zij vonden bij hen in menigte, zowel have en
dode lichamen, als kostelijk gereedschap, en namen voor
zich weg, totdat zij niet meer dragen konden; en zij roofden
den buit drie dagen, want dies was veel. 26 En op den
vierden dag vergaderden zij zich in het dal van Beracha,
want daar loofden zij den HEERE; daarom noemden zij
den naam dierzelver plaats het dal van Beracha, tot op
dezen dag. 27 Daarna keerden alle mannen van Juda en
Jeruzalem weder, en Josafat in de voorspitse van hen, om
wederom met blijdschap tot Jeruzalem te komen; want
de HEERE had hen verblijd over hun vijanden. 28 En zij
kwamen te Jeruzalem, met luiten, en met harpen, en met
trompetten, tot het huis des HEEREN. 29 En er werd een
verschrikking Gods over alle koninkrijken dier landen, als
zij hoorden, dat de HEERE tegen de vijanden van Israel
gestreden had. 30 Alzo was het koninkrijk van Josafat stil;
en zijn God gaf hem rust rondom henen. 31 Zo regeerde
Josafat over Juda; hij was vijf en dertig jaren oud, als
hij koning werd, en hij regeerde vijf en twintig jaren te
Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Azuba, een
dochter van Silhi. 32 En hij wandelde in den weg van zijn
vader Asa, en hij week daarvan niet af, doende dat recht
was in de ogen des HEEREN. 33 Evenwel werden de
hoogten niet weggenomen; want het volk had nog zijn hart
niet geschikt tot den God zijner vaderen. 34 Het overige nu
der geschiedenissen van Josafat, de eerste en de laatste,
ziet, die zijn geschreven in de geschiedenissen van Jehu,
den zoon van Hanani, die men hem optekenen deed in
het boek der koningen van Israel. 35 Doch na dezen
vergezelschapte zich Josafat, de koning van Juda, met
Ahazia, den koning van Israel; die handelde goddelooslijk
in zijn doen. 36 En hij vergezelschapte zich met hem,
om schepen te maken, om naar Tharsis te gaan; en zij
maakten de schepen te Ezeon-Geber. 37 Maar Eliezer, de
zoon van Dodava, van Maresa, profeteerde tegen Josafat,
zeggende: Omdat gij u met Ahazia vergezelschapt hebt,
heeft de HEERE uw werken verscheurd. Alzo werden de
schepen verbroken, dat zij niet konden naar Tharsis gaan.

21 Daarna ontsliep Josafat met zijn vaderen, en werd
begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en
zijn zoon Joram werd koning in zijn plaats. 2 En hij had
broederen, Josafats zonen, Azarja, en Jehiel, en Zecharja,
en Azarjahu, en Michael, en Sefatja; deze allen waren
zonen van Josafat, den koning van Israel. 3 En hun vader
had hun vele gaven gegeven van zilver, en van goud, en
van kostelijkheden, met vaste steden in Juda; maar het
koninkrijk gaf hij Joram, omdat hij de eerstgeborene was.
4 Als Joram tot het koninkrijk zijns vaders opgekomen
was, en zich versterkt had, zo doodde hij al zijn broederen
met het zwaard, mitsgaders ook enige van de vorsten
van Israel. 5 Twee en dertig jaar was Joram oud, toen hij
koning werd, en hij regeerde acht jaren te Jeruzalem. 6 En
hij wandelde in de weg der koningen van Israel, gelijk als
het huis van Achab deed; want hij had de dochter van
Achab tot een vrouw; en hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN. 7 Doch de HEERE wilde het huis
Davids niet verderven, om des verbonds wil, dat Hij met
David gemaakt had; en gelijk als Hij gezegd had, hem en
zijn zonen te allen dage een lamp te zullen geven. 8 In zijn
dagen vielen de Edomieten af van onder het gebied van
Juda, en zij maakten over zich een koning. 9 Daarom toog
Joram voort met zijn oversten, en al de wagenen met hem;
en hij maakte zich des nachts op, en sloeg de Edomieten,
die rondom hem waren, en de oversten der wagenen. 10
Evenwel vielen de Edomieten af van onder het gebied van
Juda, tot op dezen dag; toen ter zelfder tijd viel Libna af,
van onder zijn gebied, want hij had den HEERE, den God

zijner vaderen, verlaten. **11** Ook maakte hij hoogten op de
bergen van Juda; en hij deed de inwoners van Jeruzalem
hoereren, ja, hij dreef Juda daartoe. **12** Zo kwam een
schrift tot hem van den profeet Elia, zeggende: Alzo zegt
de HEERE, de God van uw vader David: Omdat gij in
de wegen van uw vader Josafat, en in de wegen van
Asa, den koning van Juda, niet gewandeld hebt; **13** Maar
hebt gewandeld in den weg der koningen van Israel, en
hebt Juda en de inwoners van Jeruzalem doen hoereren,
achtervolgens het hoereren van het huis van Achab; en
ook uw broederen, van uws vaders huis, gedood hebt, die
beter waren dan gij; **14** Zie, de HEERE zal u plagen met
een grote plage aan uw volk, en aan uw kinderen, en aan
uw vrouwen, en aan al uw have. **15** Gij zult ook in grote
krankheden zijn, door de krankheid uwer ingewanden,
totdat uw ingewanden uitgaan vanwege de krankheid, jaar
op jaar. **16** Zo verwekte de HEERE tegen Joram den geest
der Filistijnen en der Arabieren, die aan de zijde der Moren
zijn. **17** Die togen op in Juda, en braken daarin, en voerden
alle have weg, die in het huis des konings gevonden werd,
zelfs ook zijn kinderen, en zijn vrouwen; zodat hem geen
zoon overgelaten werd, dan Joahaz, de kleinste zijner
zonen. **18** En na dit alles plaagde hem de HEERE in zijn
ingewand met een krankheid, daar geen genezen aan was.
19 Dit geschiedde van jaar tot jaar, zodat, wanneer de tijd
van het einde der twee jaren uitging, zijn ingewanden met
de krankheid uitgingen, dat hij stierf van boze krankheden;
en zijn volk maakte hem gene branding, als de branding
zijner vaderen. **20** Hij was twee en dertig jaren oud, als hij
koning werd, en regeerde acht jaren te Jeruzalem; en hij
ging henen zonder begeerd te zijn; en zij begroeven hem
in de stad Davids, maar niet in de graven der koningen.

22 En de inwoners van Jeruzalem maakten Ahazia,
zijn kleinsten zoon, koning in zijn plaats; want een
bende, die met de Arabieren in het leger gekomen was,
had al de eersten gedood. Ahazia dan, de zoon van Joram,
de koning van Juda, regeerde. **2** Twee en veertig jaar was
Ahazia oud, toen hij koning werd, en hij regeerde een jaar
te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Athalia, een
dochter van Omri. **3** Hij wandelde ook in de wegen van het
huis van Achab; want zijn moeder was zijn raadgeefster,
om goddelooslijk te handelen. **4** En hij deed dat kwaad
was in de ogen des HEEREN, gelijk het huis van Achab;
want zij waren zijn raadgevers, na den dood zijns vaders,
hem ten verderve. **5** Hij wandelde ook in hun raad, en
toog henen met Joram, den zoon van Achab, den koning
van Israel, tot den strijd tegen Hazael, den koning van
Syrie, bij Ramoth in Gilead; en de Syriers sloegen Joram.
6 En hij keerde weder om zich te laten genezen te Jizreel;
want hij had wonden, die men hem bij Rama geslagen
had, als hij streed tegen Hazael, den koning van Syrie; en
Azarja, de zoon van Joram, den koning van Juda, kwam
af, om Joram, den zoon van Achab, te Jizreel te bezien,
want hij was krank. **7** De vertreding nu van Ahazia was
van God, dat hij tot Joram kwam; want als hij gekomen
was, toog hij met Joram uit tot Jehu, den zoon van Nimsi,
denwelken de HEERE gezalfd had, om het huis van Achab
uit te roeien. **8** Zo geschiedde het, als Jehu het oordeel
uitvoerde tegen het huis van Achab, dat hij de vorsten
van Juda en de zonen der broederen van Ahazia, die
Ahazia dienden, vond, en die doodde. **9** Daarna zocht
hij Ahazia, en zij kregen hem (want hij was verstoken in
Samaria), en zij brachten hem tot Jehu, en zij doodden
hem, en begroeven hem; want zij zeiden: Hij is de zoon
van Josafat, die den HEERE met zijn ganse hart gezocht
heeft. Zo had het huis van Ahazia niemand, die kracht
behield tot het koninkrijk. **10** Toen Athalia, de moeder van
Ahazia, zag, dat haar zoon dood was, zo maakte zij zich
op, en bracht al het koninklijke zaad van het huis van Juda
om. **11** Maar Jozabath, de dochter des konings, nam Joas,
den zoon van Ahazia, en stal hem uit het midden van des
konings zonen, die gedood werden, en zette hem en zijn
voedster in een slaapkamer; zo verborg hem Jozabath,
de dochter van den koning Joram, de huisvrouw van den
priester Jojada (want zij was de zuster van Ahazia), voor
Athalia, dat zij hem niet doodde. **12** En hij was bij hen
verstoken in het huis Gods zes jaren; en Athalia regeerde
over het land.

23 Doch in het zevende jaar versterkte zich Jojada, en
nam de oversten der honderden, Azarja, den zoon
van Jeroham en Ismael, den zoon van Johanan, en Azarja,
den zoon van Obed, en Maaseja, den zoon van Adaja en
Elisafat, den zoon van Zichri, met zich in een verbond. **2**
Die togen om in Juda, en vergaderden de Levieten uit alle
steden van Juda, en de hoofden der vaderen van Israel,
en zij kwamen naar Jeruzalem. **3** En die ganse gemeente
maakte een verbond in het huis Gods, met den koning; en
hij zeide tot hen: Ziet, de zoon des konings zal koning zijn,
gelijk als de HEERE van de zonen van David gesproken
heeft. **4** Dit is de zaak, die gij doen zult: een derde deel
van u, die op den sabbat ingaan, van de priesteren en van
de Levieten, zullen tot poortiers der dorpelen zijn; **5** En
een derde deel zal zijn aan het huis des konings; en een
derde deel aan de Fondamentpoort; en al het volk zal in
de voorhoven zijn van het huis des HEEREN. **6** Maar dat
niemand kome in het huis des HEEREN, dan de priesteren
en de Levieten, die dienen; die zullen ingaan, want zij
zijn heilig; maar al het volk zal de wacht des HEEREN
waarnemen. **7** De Levieten nu zullen de koning rondom
omsingelen, een ieder met zijn wapenen in zijn hand; en
die tot het huis inkomt, zal gedood worden; doch weest
gijlieden bij den koning, als hij inkomt en uitgaat. **8** En de
Levieten en gans Juda deden naar alles, wat de priester
Jojada geboden had; en zij namen een ieder zijn mannen,
die op den sabbat inkwamen, met degenen, die op den
sabbat uitgingen; want de priester Jojada had aan de
verdelingen geen verlof gegeven. **9** Verder gaf de priester
Jojada aan de oversten der honderden de spiesen, en
de rondassen, en de schilden, die van den koning David
geweest waren, die in het huis Gods waren. **10** En hij
stelde al het volk, en een ieder met zijn geweer in zijn
hand, van de rechterzijde van het huis tot de linkerzijde van

het huis, naar het altaar, en naar het huis, bij den koning
rondom. 11 Toen brachten zij des Konings zoon voor, en
zetten hem de kroon op, en gaven hem de getuigenis, en
zij maakten hem koning; en Jojada en zijn zonen zalfden
hem, en zeiden: De koning leve! 12 Toen nu Athalia hoorde
de stem des volks, dat toeliep en den koning roemde,
kwam zij tot het volk in het huis des HEEREN. 13 En
zij zag toe; en ziet, de koning stond bij zijn pilaar, aan
de ingang; en de oversten en de trompetten waren bij
den koning; en al het volk des lands was blijde, en blies
met de trompetten; en de zangers waren er met muzikale
instrumenten, en gaven te kennen, dat men lofzingen
zou; toen verscheurde Athalia haar klederen, en zij riep:
Verraad, verraad! 14 Maar de priester Jojada bracht de
oversten der honderden, die over het heir gesteld waren,
uit, en zeide tot hen: Brengt ze uit tot buiten de ordeningen,
en die haar volgt, zal met het zwaard gedood worden;
want de priester had gezegd: Gij zult ze in het huis des
HEEREN niet doden. 15 En zij legden de handen aan
haar, en zij ging naar den ingang van de Paardenpoort,
naar het huis des konings; en zij doodden ze daar. 16 En
Jojada maakte een verbond tussen zich, en tussen al het
volk, en tussen den koning, dat zij den HEERE tot een
volk zouden zijn. 17 Daarna ging al het volk in het huis
van Baal, en braken dat af; en zijn altaren en zijn beelden
verbraken zij, en Matthan, den priester van Baal, sloegen
zij dood voor de altaren. 18 Jojada nu bestelde de ambten
in het huis des HEEREN, onder de hand der Levietische
priesteren, die David in het huis des HEEREN afgedeeld
had, om de brandofferen des HEEREN te offeren, gelijk in
de wet van Mozes geschreven is, met blijdschap en met
gezang, naar de instelling van David. 19 En hij stelde de
poortiers aan de poorten van het huis des HEEREN, opdat
niemand, in enig ding onrein zijnde, inkwame. 20 En hij
nam de oversten der honderden, en de machtigen, en die
heerschappij hadden onder het volk, en al het volk des
lands, en bracht den koning van het huis des HEEREN af,
en zij kwamen door het midden der hoge poort in het huis
des konings; en zij zetten den koning op den troon des
koninkrijks. 21 En al het volk des lands was blijde, en de
stad werd stil, nadat zij Athalia met het zwaard gedood
hadden.

24 Joas was zeven jaren oud, toen hij koning werd, en
hij regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Zibja, van Ber-seba. 2 En Joas deed dat
recht was in de ogen des HEEREN, al de dagen van den
priester Jojada. 3 En Jojada nam voor hem twee vrouwen;
en hij gewon zonen en dochteren. 4 Het geschiedde nu
na dezen, dat het in het hart van Joas was, het huis des
HEEREN te vernieuwen. 5 Zo vergaderde hij de priesteren
en de Levieten, en zeide tot hen: Trekt uit tot de steden van
Juda, en vergadert geld van het ganse Israel, om het huis
uws Gods te beteren van jaar tot jaar; en gijlieden, haast
tot deze zaak; maar de Levieten haastten niet. 6 En de
koning riep Jojada, het hoofd, en zeide tot hem: Waarom
hebt gij geen onderzoek gedaan bij de Levieten, dat zij uit
Juda en uit Jeruzalem inbrengen zouden de schatting van
Mozes, den knecht des HEEREN, en van de gemeente
van Israel, voor de tent der getuigenis? 7 Want als Athalia
goddelooslijk handelde, hadden haar zonen het huis Gods
opengebroken, ja, zelfs alle geheiligde dingen van het
huis des HEEREN besteed aan de Baals. 8 En de koning
gebood, en zij maakten een kist, en stelden die buiten
aan de poort van het huis des HEEREN. 9 En men deed
uitroeping in Juda en in Jeruzalem, dat men den HEERE
inbrengen zou de schatting van Mozes, den knecht Gods,
over Israel in de woestijn. 10 Toen verblijdden zich alle
oversten en al het volk, en zij brachten in, en wierpen in de
kist, totdat men voleind had. 11 Het geschiedde nu ter tijd,
als hij de kist, naar des konings bevel, door de hand der
Levieten, inbracht, en als zij zagen, dat er veel gelds was,
dat de schrijver des konings kwam, en de bestelde van de
hoofdpriester, en de kist ledig maakten, en die opnamen,
en die wederbrachten aan haar plaats; alzo deden zij van
dag tot dag, en verzamelden geld in menigte; 12 Hetwelk
de koning en Jojada gaven aan dengenen, die het werk
van den dienst van het huis des HEEREN verzorgden; en
zij huurden houwers en timmerlieden, om het huis des
HEEREN te vernieuwen, mitsgaders ook werkmeesters in
ijzer en koper, om het huis des HEEREN te beteren. 13
Zo deden de verzorgers van het werk, dat de betering
des werks door hun hand toenam; en zij herstelden het
huis Gods in zijn gestaltenis, en maakten het vast. 14 Als
zij nu voleind hadden, brachten zij voor den koning en
Jojada het overige des gelds, waarvan hij vaten maakte
voor het huis des HEEREN, vaten om te dienen en te
offeren, en rookschalen, en gouden en zilveren vaten;
en zij offerden geduriglijk brandofferen in het huis des
HEEREN al de dagen van Jojada. 15 En Jojada werd oud
en zat van dagen, en stierf; hij was honderd en dertig
jaren oud, toen hij stierf. 16 En zij begroeven hem in de
stad Davids, bij de koningen; want hij had goed gedaan in
Israel, beide aan God en zijn huize. 17 Maar na den dood
van Jojada kwamen de vorsten van Juda, en bogen zich
neder voor den koning; toen hoorde de koning naar hen.
18 Zo verlieten zij het huis des HEEREN, des Gods hunner
vaderen, en dienden de bossen en de afgoden; toen was
een grote toornigheid over Juda en Jeruzalem, om deze
hun schuld. 19 Doch Hij zond profeten onder hen, om hen
tot den HEERE te doen wederkeren; die betuigden tegen
hen, maar zij neigden de oren niet. 20 En de Geest Gods
toog Zacharia aan, den zoon van Jojada, den priester,
die boven het volk stond, en hij zeide tot hen: Zo zegt
God: Waarom overtreedt gij de geboden des HEEREN?
Daarom zult gij niet voorspoedig zijn; dewijl gij den HEERE
verlaten hebt, zo zal Hij u verlaten. 21 En zij maakten
een verbintenis tegen hem, en stenigden hem met stenen
door het gebod des konings, in het voorhof van het huis
des HEEREN. 22 Zo gedacht de koning Joas niet der
weldadigheid, die zijn vader Jojada aan hem gedaan had,
maar doodde zijn zoon; dewelke, als hij stierf, zeide: De

HEERE zal het zien en zoeken! 23 Daarom geschiedde
het met den omgang des jaars, dat de heirkracht van Syrie
tegen hem optoog, en zij kwamen tot Juda en Jeruzalem,
en verdierven uit het volk al de vorsten des volks; en zij
zonden al hun roof tot den koning van Damaskus. 24
Hoewel de heirkracht van Syrie met weinig mannen kwam,
evenwel gaf de HEERE in hun hand een heirkracht van
grote menigte, dewijl zij den HEERE, den God hunner
vaderen, verlaten hadden; alzo voerden zij de oordelen
uit tegen Joas. 25 En toen zij van hem getogen waren
(want zij lieten hem in grote krankheden), maakten zijn
knechten, om het bloed der zonen van den priester Jojada,
een verbintenis tegen hem, en zij sloegen hem dood op
zijn bed, dat hij stierf; en zij begroeven hem in de stad
Davids, maar zij begroeven hem niet in de graven der
koningen. 26 Dezen nu zijn, die een verbintenis tegen hem
maakten: Zabad, de zoon van Simeath, de Ammonietische,
en Jozabad, de zoon van Simrith, de Moabietische. 27
Aangaande nu zijn zonen, en de grootheid van den last,
hem opgelegd, en het gebouw van het huis Gods, ziet, zij
zijn geschreven in de historie van het boek der koningen;
en zijn zoon Amazia werd koning in zijn plaats.

25 Amazia, vijf en twintig jaren oud zijnde, werd koning,
en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en
de naam zijner moeder was Joaddan, van Jeruzalem. 2
En hij deed dat recht was in de ogen des HEEREN, doch
niet met een volkomen hart. 3 Het geschiedde nu, als het
koninkrijk aan hem gesterkt was, dat hij zijn knechten,
die den koning, zijn vader, geslagen hadden, doodde. 4
Doch hun kinderen doodde hij niet, maar hij deed, gelijk in
de wet, in het boek van Mozes, geschreven is, waar de
HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen niet
sterven om de kinderen, en de kinderen zullen niet sterven
om de vaders; maar een ieder zal om zijn zonde sterven.
5 En Amazia vergaderde Juda, en stelde hen, naar de
huizen der vaderen, tot oversten van duizenden en tot
oversten van honderden, door gans Juda en Benjamin; en
hij monsterde hen, van twintig jaren oud en daarboven, en
vond hen driehonderd duizend uitgelezenen, uittrekkende
ten heire, handelende spies en rondas. 6 Daartoe huurde
hij uit Israel honderd duizend kloeke helden, voor honderd
talenten zilvers. 7 Maar er kwam een man Gods tot hem,
zeggende: O, koning! laat het heir van Israel met u niet
gaan; want de HEERE is niet met Israel, met alle kinderen
van Efraim. 8 Maar zo gij gaat, doe het, wees sterk ten
strijde; God zal u doen vallen voor den vijand; want in
God is kracht, om te helpen en om te doen vallen. 9 En
Amazia zeide tot den man Gods: Maar wat zal men doen
met de honderd talenten, die ik aan de benden van Israel
gegeven heb? En de man Gods zeide: De HEERE heeft
meer dan dit, om u te geven. 10 Toen scheidde Amazia die
af, te weten de benden, die uit Efraim tot hem gekomen
waren, dat zij naar hun plaats gingen; daarom ontstak hun
toorn zeer tegen Juda, en zij keerden weder tot hun plaats
in hittigheid des toorns. 11 Amazia nu sterkte zich, en
leidde zijn volk uit, en toog in het Zoutdal, en sloeg van
de kinderen van Seir tien duizend. 12 Daartoe vingen de
kinderen van Juda tien duizend levend, en brachten ze op
de hoogte der steenrots, en stieten hen van de spits der
steenrots af, dat zij allen barstten. 13 Maar de mannen der
benden, die Amazia had doen wederkeren, dat zij met
hem in den strijd niet zouden trekken, die deden een inval
in de steden van Juda, van Samaria af tot Beth-horon toe,
en sloegen van hen drie duizend, en roofden veel roofs.
14 Het geschiedde nu, nadat Amazia van het slaan der
Edomieten gekomen was, en dat hij de goden der kinderen
van Seir medegebracht had, dat hij die zich tot goden
stelde, en zich voor dezelve neder boog en dien rookte. 15
Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Amazia; en
Hij zond tot hem een profeet, die zeide tot hem: Waarom
hebt gij de goden van dat volk gezocht, die hun volk niet
gered hebben uit uw hand? 16 En het geschiedde, als
hij tot hem sprak, dat hij hem zeide: Heeft men u tot des
konings raadgever gesteld? Houd gij op; waarom zouden
zij u slaan? Toen hield de profeet op, en zeide: Ik merk, dat
God besloten heeft u te verderven, dewijl gij dit gedaan,
en naar mijn raad niet gehoord hebt. 17 En Amazia, de
koning van Juda, werd te rade, dat hij zond tot Joas, den
zoon van Joahaz, den zoon van Jehu, den koning van
Israel, om te zeggen: Kom, laat ons elkanders aangezicht
zien. 18 Maar Joas, de koning van Israel, zond tot Amazia,
den koning van Juda, om te zeggen: De distel, die op
den Libanon is, zond tot den ceder, die op den Libanon
is, om te zeggen: Geef uw dochter mijn zoon ter vrouw;
maar het gedierte des velds, dat op den Libanon is, ging
voorbij, en vertrad de distel. 19 Gij zegt: Zie, gij hebt de
Edomieten geslagen; daarom heeft uw hart u verheven,
om te roemen; nu, blijf in uw huis; waarom zoudt gij u in
het kwaad mengen, dat gij vallen zoudt; gij en Juda met
u? 20 Doch Amazia hoorde niet, want het was van God,
opdat Hij hen in hun hand gave, overmits zij de goden
der Edomieten gezocht hadden. 21 Zo toog Joas, de
koning van Israel, op, en hij en Amazia, de koning van
Juda, zagen elkanders aangezichten te Beth-Semes, dat
in Juda is. 22 En Juda werd geslagen voor het aangezicht
van Israel; en zij vloden een iegelijk in zijn tenten. 23 En
Joas, de koning van Israel, greep Amazia, den koning van
Juda, den zoon van Joas, den zoon van Joahaz, te Beth-
Semes; en hij bracht hem te Jeruzalem, en hij brak aan
den muur van Jeruzalem, van de poort van Efraim tot aan
de Hoekpoort, vierhonderd ellen. 24 Daartoe nam hij al het
goud, en het zilver, en al de vaten, die in het huis Gods
gevonden werden, bij Obed-Edom, en de schatten van
het huis des konings, mitsgaders gijzelaars, en hij keerde
weder naar Samaria. 25 Amazia nu, de zoon van Joas,
de koning van Juda, leefde na den dood van Joas, den
zoon van Joahaz, den koning van Israel, vijftien jaren.
26 Het overige nu der geschiedenissen van Amazia, de
eerste en de laatste, ziet, zijn die niet geschreven in het
boek der koningen van Juda en Israel? 27 Van den tijd nu
af, dat Amazia afgeweken was van achter den HEERE,
zo maakten zij in Jeruzalem een verbintenis tegen hem;

doch hij vluchtte naar Lachis. Toen zonden zij hem na tot
Lachis, en doodden hem aldaar. 28 En zij brachten hem
op paarden, en begroeven hem bij zijn vaderen in de stad
van Juda.

26 Toen nam het ganse volk van Juda Uzzia (die nu
zestien jaren oud was), en maakte hem koning in de
plaats van zijn vader Amazia. 2 Dezelve bouwde Eloth,
en bracht ze weder aan Juda, nadat de koning met zijn
vaderen ontslapen was. 3 Zestien jaren was Uzzia oud,
toen hij koning werd, en hij regeerde twee en vijftig jaren
te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Jecholia,
van Jeruzalem. 4 En hij deed dat recht was in de ogen
des HEEREN, naar alles, wat zijn vader Amazia gedaan
had. 5 Want hij begaf zich om God te zoeken, in de dagen
van Zacharia, die verstandig was in de gezichten Gods;
in de dagen nu, dat hij den HEERE zocht, maakte hem
God voorspoedig. 6 Want hij toog uit, en krijgde tegen de
Filistijnen, en brak den muur van Gath, en den muur van
Jabne, en den muur van Asdod; daartoe bouwde hij steden
in Asdod, en onder de Filistijnen. 7 En God hielp hem
tegen de Filistijnen, en tegen de Arabieren, die te Gur-Baal
woonden, en tegen de Meunieten. 8 En de Ammonieten
gaven Uzzia geschenken; en zijn naam ging tot den ingang
van Egypte, want hij sterkte zich ten hoogste. 9 Daartoe
bouwde Uzzia torens te Jeruzalem, aan de Hoekpoort en
aan de Dalpoort, en aan de hoeken; en hij sterkte ze.
10 Hij bouwde ook torens in de woestijn, en hieuw vele
putten uit, overmits hij veel vee had, beide in de laagten
en in de effene velden; akkerlieden en wijngaardeniers
op de bergen en op de vruchtbare velden; want hij was
een liefhebber van den land bouw. 11 Verder had Uzzia
een heirkracht van geoefenden ten oorlog, uittrekkende
ten heire bij benden, naar het getal hunner monstering,
daar de hand van Jeiel, den schrijver, en Mahaseja, den
ambtman; onder de hand van Hananja, een van de vorsten
des konings. 12 Het gehele getal van de hoofden der
vaderen, der strijdbare helden, was twee duizend en
zeshonderd. 13 En onder hun hand was een krijgsheir
van driehonderd zeven duizend en vijfhonderd, die met
strijdbare kracht zich ten oorlog oefenden, om den koning
tegen den vijand te helpen. 14 En Uzzia bereidde voor
hen, voor het ganse heir, schilden, en spiesen, en helmen,
en pantsieren, en bogen, zelfs tot de slingerstenen toe. 15
Hij maakte ook te Jeruzalem kunstige werken, bedenking
van kunstige werkmeesters, dat zij op de torens en op de
hoeken zijn zouden, om met pijlen en met grote stenen, te
schieten; zo ging zijn naam tot verre toe uit, want hij werd
wonderlijk geholpen, totdat hij sterk was. 16 Maar als hij
sterk geworden was, verhief zich zijn hart tot verdervens
toe, en hij overtrad tegen den HEERE, zijn God; want
hij ging in den tempel des HEEREN, om te roken op het
reukaltaar. 17 Doch Azaria, de priester, ging hem na, en
met hem des HEEREN priesters, tachtig kloeke mannen.
18 En zij wederstonden den koning Uzzia, en zeiden tot
hem: Het komt u niet toe, Uzzia, den HEERE te roken,
maar den priesteren, Aarons zonen, die geheiligd zijn, om
te roken; ga uit het heiligdom, want gij hebt overtreden, en
het zal u niet tot eer zijn van den HEERE God. 19 Toen
werd Uzzia toornig, en het reukwerk was in zijn hand, om
te roken; als hij nu toornig werd tegen de priesteren, rees
de melaatsheid op aan zijn voorhoofd, voor het aangezicht
der priesteren in het huis des HEEREN, van boven het
reukaltaar. 20 Alstoen zag de hoofdpriester Azaria op
hem, en al de priesteren en ziet, hij was melaats aan zijn
voorhoofd, en zij stieten hem met der haast van daar, ja hij
zelf werd ook gedreven uit te gaan, omdat de HEERE hem
geplaagd had. 21 Alzo was de koning Uzzia melaats tot
aan den dag zijns doods; en melaats zijnde, woonde hij
in een afgezonderd huis, want hij was van het huis des
HEEREN afgesneden; Jotham nu, zijn zoon, was over het
huis des konings, richtende het volk des lands. 22 Het
overige nu der geschiedenissen van Uzzia, de eerste en
de laatste, heeft de profeet Jesaja, de zoon van Amos,
beschreven. 23 En Uzzia ontsliep met zijn vaderen, en
zij begroeven hem bij zijn vaderen, in het veld van de
begrafenis, die van de koningen was; want zij zeiden: hij is
melaats; en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.

27 Jotham was vijf en twintig jaren oud, toen hij koning
werd, en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Jerusa, een dochter van
Zadok. 2 En hij deed dat recht was in de ogen des
HEEREN, naar alles, wat zijn vader Uzzia gedaan had,
behalve dat hij in den tempel des HEEREN niet ging; en
het volk verdierf zich nog. 3 Dezelve bouwde de hoge
poorten aan het huis des HEEREN; hij bouwde ook veel
aan den muur van Ofel. 4 Daartoe bouwde hij steden
op het gebergte van Juda; en in de wouden bouwde hij
burchten en torens. 5 Hij krijgde ook tegen den koning
der kinderen Ammons, en had de overhand over hen,
zodat de kinderen Ammons in datzelfde jaar hem gaven
honderd talenten zilvers, en tien duizend kor tarwe, en
tien duizend gerst; dit brachten hem de kinderen Ammons
wederom, ook in het tweede en in het derde jaar. 6 Alzo
versterkte zich Jotham; want hij richtte zijn wegen voor
het aangezicht des HEEREN, zijns Gods. 7 Het overige
nu der geschiedenissen van Jotham, en al zijn krijgen,
en zijn wegen, ziet, zij zijn geschreven in het boek der
koningen van Israel en Juda. 8 Hij was vijf en twintig jaren
oud, toen hij koning werd; en hij regeerde zestien jaren te
Jeruzalem. 9 En Jotham ontsliep met zijn vaderen, en zij
begroeven hem in de stad Davids; en zijn zoon Achaz
werd koning in zijn plaats.

28 Achaz was twintig jaren oud, toen hij koning werd, en
regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en hij deed niet
dat recht was in de ogen des HEEREN, gelijk zijn vader
David; 2 Maar hij wandelde in de wegen der koningen
van Israel; daartoe maakte hij ook gegotene beelden voor
de Baals. 3 Dezelve rookte ook in het dal des zoons van
Hinnom; en hij brandde zijn zonen in het vuur, naar de
gruwelen der heidenen, die de HEERE voor het aangezicht

der kinderen Israels uit de bezitting verdreven had. **4** Ook
offerde hij en rookte op de hoogten en op de heuvelen,
mitsgaders onder alle groen geboomte. **5** Daarom gaf hem
de HEERE, zijn God, in de hand des konings van Syrie,
dat zij hem sloegen, en van hem gevankelijk wegvoerden
een grote menigte van gevangenen, die zij te Damaskus
brachten. En hij werd ook gegeven in de hand des konings
van Israel, die hem sloeg met een groten slag. **6** Want
Pekah, de zoon van Remalia, sloeg in Juda honderd
en twintig duizend dood op een dag, allen strijdbare
mannen, omdat zij den HEERE, den God hunner vaderen,
verlaten hadden. **7** En Zichri, een geweldig man van
Efraim, sloeg Maaseja, den zoon des konings, dood, en
Azirkam, den huisoverste, mitsgaders Elkana, den tweede
na den koning. **8** En de kinderen Israels voerden van
hun broederen gevankelijk weg tweehonderd duizend,
vrouwen, zonen en dochteren, en plunderden ook veel
roofs van hen; en zij brachten den roof te Samaria. **9**
Aldaar nu was een profeet des HEEREN, wiens naam
was Oded; die ging uit, het heir tegen, dat naar Samaria
kwam, en zeide tot hen: Ziet, door de grimmigheid des
HEEREN, des Gods uwer vaderen, over Juda, heeft Hij
hen in uw hand gegeven, en gij hebt hen doodgeslagen in
toornigheid, die tot aan den hemel raakt. **10** Daartoe denkt
gij nu de kinderen van Juda en Jeruzalem u tot slaven
en slavinnen te onderwerpen; zijt gij het niet alleenlijk?
Bij ulieden zijn schulden tegen den HEERE, uw God.
11 Nu dan, hoort mij, en brengt de gevangenen weder,
die gij van uw broederen gevankelijk weggevoerd hebt;
want de hitte van des HEEREN toorn is over u. **12** Toen
maakten zich mannen op van de hoofden der kinderen
van Efraim, Azaria, de zoon van Johanan, Berechja, de
zoon van Mesillemoth en Jehizkia, de zoon van Sallum,
en Amasa, de zoon van Hadlai, tegen degenen, die uit
het heir kwamen. **13** En zij zeiden tot hen: Gij zult deze
gevangenen hier niet inbrengen, tot een schuld over ons
tegen den HEERE; denkt gijlieden toe te doen tot onze
zonden en tot onze schulden, hoewel wij vele schulden
hebben, en de hitte des toorns over Israel is? **14** Toen
lieten de toegerusten de gevangenen en de roof voor het
aangezicht der oversten en der ganse gemeente. **15** De
mannen nu, die met namen uitgedrukt zijn, maakten zich
op, en grepen de gevangenen, en kleedden van den roof
al hun naakten; en zij kleedden hen, en schoeiden hen,
en spijsden hen, en drenkten hen, en zalfden hen, en
voerden ze op ezelen, allen die zwak waren, en brachten
hen te Jericho, de Palmstad, bij hun broederen; daarna
keerden zij weder naar Samaria. **16** Ter zelfder tijd zond
de koning Achaz tot de koningen van Assyrie, dat zij hem
helpen zouden. **17** Daarenboven waren ook de Edomieten
gekomen, en hadden Juda geslagen en gevangenen
gevankelijk weggevoerd. **18** Daartoe waren de Filistijnen in
de steden der laagte en het zuiden van Juda ingevallen, en
hadden ingenomen Beth-Semes, en Ajalon, en Gederoth,
en Socho en haar onderhorige plaatsen, en Timna en
haar onderhorige plaatsen, en Gimzo en haar onderhorige
plaatsen; en zij woonden aldaar. **19** Want de HEERE
vernederde Juda, om der wille van Achaz, den koning
Israels; want hij had Juda afgetrokken, dat het gans zeer
overtrad tegen den HEERE. **20** En Tiglath-Pilneser, de
koning van Assyrie, kwam tot hem; doch hij benauwde
hem, en sterkte hem niet. **21** Want Achaz nam een deel
van het huis des HEEREN, en van het huis des konings en
der vorsten, hetwelk hij den koning van Assyrie gaf; maar
hij hielp hem niet. **22** Ja, ter tijd, als men hem benauwde,
zo maakte hij des overtredens tegen den HEERE nog
meer; dit was de koning Achaz. **23** Want hij offerde den
goden van Damaskus, die hem geslagen hadden, en zeide:
Omdat de goden der koningen van Syrie hen helpen, zal
ik hun offeren, opdat zij mij ook helpen; maar zij waren
hem tot zijn val, mitsgaders aan gans Israel. **24** En Achaz
verzamelde de vaten van het huis Gods, en hieuw de
vaten van het huis Gods in stukken, en sloot de deuren
van het huis des HEEREN toe; daartoe maakte hij zich
altaren in alle hoeken van Jeruzalem. **25** Ook maakte hij in
elke stad van Juda hoogten, om anderen goden te roken;
alzo verwekte hij den HEERE, zijner vaderen God, tot
toorn. **26** Het overige nu der geschiedenissen, en al zijn
wegen, de eerste en de laatste, ziet, zij zijn geschreven in
het boek der koningen van Juda en Israel. **27** En Achaz
ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad
te Jeruzalem; maar zij brachten hem niet in de graven der
koningen van Israel; en zijn zoon Jehizkia werd koning in
zijn plaats.

29 Jehizkia werd koning, vijf en twintig jaren oud zijnde,
en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Abia, een dochter van
Zacharia. **2** En hij deed dat recht was in de ogen des
HEEREN, naar alles, wat zijn vader David gedaan had.
3 Dezelve deed in het eerste jaar zijner regering, in de
eerste maand, de deuren van het huis des HEEREN open,
en beterde ze. **4** En hij bracht de priesteren en de Levieten
in, en hij verzamelde ze in de Ooststraat. **5** En hij zeide tot
hen: Hoort mij, o Levieten; heiligt nu uzelven, en heiligt het
huis des HEEREN, des Gods uwer vaderen, en brengt de
onreinigheid uit van het heiligdom. **6** Want onze vaders
hebben overtreden, en gedaan dat kwaad was in de ogen
des HEEREN, onzes Gods, en hebben Hem verlaten,
en zij hebben hun aangezichten van den tabernakel des
HEEREN omgewend, en hebben den nek toegekeerd. **7**
Ook hebben zij de deuren van het voorhuis toegesloten,
en de lampen uitgeblust en het reukwerk niet gerookt; en
het brandoffer hebben zij in het heiligdom aan de God
Israels niet geofferd. **8** Daarom is een grote toorn des
HEEREN over Juda en Jeruzalem geweest; en Hij heeft
hen overgegeven ter beroering, ter verwoesting en ter
aanfluiting, gelijk als gij ziet met uw ogen. **9** Want ziet,
onze vaders zijn door het zwaard gevallen; daartoe onze
zonen, en onze dochteren, en onze vrouwen zijn daarom in
gevangenis geweest. **10** Nu is het in mijn hart een verbond
te maken met den HEERE, den God Israels, opdat de
hitte Zijns toorns van ons afkere. **11** Mijn zonen, weest

nu niet traag; want de HEERE heeft u verkoren, dat gij
voor Zijn aangezicht staan zoudt, om Hem te dienen; en
opdat gij Hem dienaars en wierokers zoudt wezen. **12**
Toen maakten zich de Levieten op, Mahath, de zoon van
Amasai, en Joel, de zoon van Azarja, van de kinderen der
Kahathieten; en van de kinderen van Merari, Kis, de zoon
van Abdi, en Azarja, de zoon van Jehaleel; en van de
Gersonieten, Joah, de zoon van Zimma, en Eden, de zoon
van Joah; **13** En van de kinderen van Elizafan, Simri en
Jeiel; en van de kinderen van Asaf, Zecharja en Mattanja;
14 En van de kinderen van Heman, Jehiel en Simei; en
van de kinderen van Jeduthun, Semaja en Uzziel. **15**
En zij verzamelden hun broederen, en heiligden zich, en
kwamen, naar het gebod des konings, door de woorden
des HEEREN, om het huis des HEEREN te reinigen. **16**
Maar de priesteren gingen binnen in het huis des HEEREN,
om dat te reinigen, en zij brachten uit in het voorhof van
het huis des HEEREN al de onreinigheid, die zij in den
tempel des HEEREN vonden; en de Levieten namen ze
op, om naar buiten uit te brengen, in de beek Kidron. **17** Zij
begonnen nu te heiligen op den eersten der eerste maand,
en op den achtsten dag der maand kwamen zij in het
voorhuis des HEEREN, en heiligden het huis des HEEREN
in acht dagen; en op den zestienden dag der eerste maand
maakten zij een einde. **18** Daarna kwamen zij binnen tot
den koning Hizkia, en zeiden: Wij hebben het gehele huis
des HEEREN gereinigd, mitsgaders het brandofferaltaar
met al zijn gereedschap, en de tafel der toerichting met
al haar gereedschap. **19** Alle gereedschap ook, dat de
koning Achaz, onder zijn koninkrijk, door zijn overtreding
weggeworpen had, hebben wij bereid en geheiligd; en zie,
zij zijn voor het altaar des HEEREN. **20** Toen maakte zich
de koning Jehizkia vroeg op, en verzamelde de oversten
der stad, en hij ging op in het huis des HEEREN. **21** En
zij brachten zeven varren, en zeven rammen, en zeven
lammeren, en zeven geitenbokken ten zondoffer voor het
koninkrijk, en voor het heiligdom, en voor Juda; en hij
zeide tot de zonen van Aaron, de priesteren, dat zij die op
het altaar des HEEREN zouden offeren. **22** Zo slachtten
zij de runderen, en de priesters ontvingen het bloed, en
sprengden het op het altaar; zij slachtten ook de rammen,
en sprengden het bloed op het altaar; insgelijks slachtten
zij de lammeren, en sprengden het bloed op het altaar. **23**
Daarna brachten zij de bokken bij, ten zondoffer, voor het
aangezicht des konings en der gemeente, en zij legden
hun handen op dezelve. **24** En de priesteren slachtten
ze, en ontzondigden met derzelver bloed op het altaar,
om verzoening te doen voor het ganse Israel; want de
koning had dat brandoffer en dat zondoffer voor gans
Israel bevolen. **25** En hij stelde de Levieten in het huis des
HEEREN, met cimbalen, met luiten en harpen, naar het
gebod van David, en van Gad, den ziener des konings,
en van Nathan, den profeet; want dit gebod was van de
hand des HEEREN, door de hand Zijner profeten. **26** De
Levieten nu stonden met de instrumenten van David, en
de priesters met de trompetten. **27** En Hizkia beval, dat
men het brandoffer op het altaar zou offeren; ten tijde nu,
als dat brandoffer begon, begon het gezang des HEEREN
met de trompetten en met de instrumenten van David,
den koning van Israel. **28** De ganse gemeente nu boog
zich neder, als men het gezang zong, en met trompetten
trompette; dit alles totdat het brandoffer voleind was. **29**
Als men nu geeindigd had te offeren, bukten de koning en
allen, die bij hem gevonden waren, en bogen zich neder.
30 Daarna zeide de koning Jehizkia, en de oversten, tot
de Levieten, dat zij den HEERE loven zouden, met de
woorden van David en van Asaf, den ziener; en zij loofden
tot blijdschap toe; en neigden hun hoofden, en bogen
zich neder. **31** En Jehizkia antwoordde en zeide: Nu hebt
gij uw handen den HEERE gevuld, treedt toe, en brengt
slachtofferen en lofofferen tot het huis des HEEREN;
en de gemeente bracht slachtofferen en lofofferen en
alle vrijwilligen van harte brandofferen. **32** En het getal
der brandofferen, die de gemeente bracht, was zeventig
runderen, honderd rammen, tweehonderd lammeren;
deze alle den HEERE ten brandoffer. **33** Nog waren der
geheiligde dingen zeshonderd runderen en drie duizend
schapen. **34** Doch van de priesteren waren er te weinig,
en zij konden al den brandofferen de huid niet aftrekken;
daarom hielpen hen hun broederen, de Levieten, totdat het
werk geeindigd was, en totdat de andere priesters zich
geheiligd hadden; want de Levieten waren rechter van hart,
om zich te heiligen, dan de priesteren. **35** En ook waren de
brandofferen in menigte, met het vet der dankofferen, en
met de drankofferen, voor de brandofferen; alzo werd de
dienst van het huis des HEEREN besteld. **36** Jehizkia nu
en al het volk verblijdden zich over hetgeen God het volk
voorbereid had; want deze zaak geschiedde haastelijk.

30 Daarna zond Jehizkia tot het ganse Israel en Juda,
en schreef ook brieven tot Efraim en Manasse, dat zij
zouden komen tot het huis des HEEREN te Jeruzalem, om
den HEERE, den God Israels, pascha te houden. **2** Want
de koning had raad gehouden met zijn oversten en de
ganse gemeente te Jeruzalem, om het pascha te houden,
in de tweede maand. **3** Want zij hadden het niet kunnen
houden te dierzelfder tijd, omdat de priesteren zich niet
genoeg geheiligd hadden, en het volk zich niet verzameld
had te Jeruzalem. **4** En deze zaak was recht in de ogen
des konings, en in de ogen der ganse gemeente. **5** Zo
stelden zij zulks, dat men een stem door gans Israel, van
Ber-seba tot Dan, zou laten doorgaan, opdat zij zouden
komen om het pascha den HEERE, den God Israels, te
houden in Jeruzalem; want zij hadden het in lang niet
gehouden, gelijk het geschreven was. **6** De lopers dan
gingen henen met de brieven van de hand des konings en
zijner vorsten, door gans Israel en Juda, en naar het gebod
des konings, zeggende: Gij, kinderen Israels, bekeert u tot
den HEERE, den God van Abraham, Izak en Israel, zo zal
Hij Zich keren tot de ontkomenen, die ulieden overgebleven
zijn uit de hand der koningen van Assyrie. **7** En zijt niet als
uw vaders en als uw broeders, die tegen den HEERE, den
God hunner vaderen, overtreden hebben; waarom Hij hen

tot verwoesting overgegeven heeft, gelijk als gij ziet. **8** Verhardt nu ulieder nek niet, gelijk uw vaderen; geeft den HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom, hetwelk Hij geheiligd heeft tot in eeuwigheid, en dient den HEERE, uw God; zo zal de hitte Zijns toorns van u afkeren. **9** Want als gij u bekeert tot den HEERE, zullen uw broederen en uw kinderen barmhartigheid vinden voor het aangezicht dergenen, die hen gevangen hebben, zodat zij in dit land zullen wederkomen; want de HEERE, uw God, is genadig en barmhartig, en zal het aangezicht van u niet afwenden, zo gij u tot Hem bekeert. **10** Zo gingen de lopers door, van stad tot stad, door het land van Efraim en Manasse, tot Zebulon toe; doch zij belachten hen, en bespotten hen. **11** Evenwel verootmoedigden zich sommigen van Aser, en Manasse, en van Zebulon, en kwamen te Jeruzalem. **12** Ook was de hand Gods in Juda, hun enerlei hart gevende, dat zij het gebod des konings en der vorsten deden, naar het woord des HEEREN. **13** En te Jeruzalem verzamelde zich veel volks, om het feest der ongezuurde broden te houden, in de tweede maand, een zeer grote gemeente. **14** En zij maakten zich op, en namen de altaren weg, die te Jeruzalem waren; daartoe namen zij alle rooktuig weg, hetwelk zij in de beek Kidron wierpen. **15** Toen slachtten zij het pascha, op den veertienden der tweede maand; en de priesters en de Levieten waren beschaamd geworden, en hadden zich geheiligd, en hadden brandofferen gebracht in het huis des HEEREN. **16** En zij stonden in hun stand, naar hun wijze, naar de wet van Mozes, den man Gods; de priesters sprengden het bloed, dat nemende uit de hand der Levieten. **17** Want een menigte was in die gemeente, die zich niet geheiligd hadden; daarom waren de Levieten over de slachting der paaslammeren, voor iedereen, die niet rein was, om die den HEERE te heiligen. **18** Want een menigte des volks, velen van Efraim en Manasse, Issaschar en Zebulon, hadden zich niet gereinigd, maar aten het pascha, niet gelijk geschreven is. Doch Jehizkia bad voor hen, zeggende: De HEERE, die goed is, make verzoening voor dien. **19** Die zijn ganse hart gericht heeft, om God den HEERE, den God zijner vaderen, te zoeken, hoewel niet naar de reinigheid des heiligdoms. **20** En de HEERE verhoorde Jehizkia, en heelde het volk. **21** Zo hielden de kinderen Israels, die te Jeruzalem gevonden werden, het feest der ongezuurde broden, zeven dagen, met grote blijdschap. De Levieten nu en de priesteren prezen den HEERE, dag op dag, met sterk luidende instrumenten des HEEREN. **22** En Jehizkia sprak naar het hart van alle Levieten, die verstand hadden in de goede kennis des HEEREN; en zij aten de offeranden des gezetten hoogtijds zeven dagen, offerende dankofferen, en lovende den HEERE, den God hunner vaderen. **23** Als nu de ganse gemeente raad gehouden had, om andere zeven dagen te houden, hielden zij nog zeven dagen met blijdschap. **24** Want Jehizkia, de koning van Juda, gaf de gemeente duizend varren en zeven duizend schapen; en de vorsten gaven de gemeente duizend varren en tien duizend schapen; de priesteren nu hadden zich in menigte geheiligd. **25** En de ganse gemeente van Juda verblijdde zich, mitsgaders de priesteren en de Levieten, en de gehele gemeente dergenen, die uit Israel gekomen waren; ook de vreemdelingen, die uit het land van Israel gekomen waren, en die in Juda woonden. **26** Zo was er grote blijdschap te Jeruzalem; want van de dagen van Salomo, den zoon van David, den koning van Israel, was desgelijks in Jeruzalem niet geweest. **27** Toen stonden de Levietische priesteren op, en zegenden het volk; en hun stem werd gehoord; want hun gebed kwam tot Zijn heilige woning in den hemel.

31 Als zij nu voleind hadden, togen alle Israelieten, die er gevonden werden, uit, tot de steden van Juda, en braken de opgerichte beelden, en hieuwen de bossen af, en wierpen de hoogten en de altaren af, uit gans Juda en Benjamin, ook in Efraim en Manasse, totdat zij alles te niet gemaakt hadden; daarna keerden al de kinderen Israels weder, een ieder tot zijn bezitting in hun steden. **2** En Hizkia bestelde de verdelingen der priesteren en der Levieten, naar hun verdelingen, een ieder naar zijn dienst, de priesteren en de Levieten tot het brandoffer en tot de dankofferen, om te dienen, en om te loven, en om te prijzen in de poort van de legers des HEEREN; **3** Ook het deel des konings van zijn have tot de brandofferen, tot de brandofferen des morgens en des avonds, en de brandofferen der sabbatten, en der nieuwe maanden, en der gezette hoogtijden; gelijk geschreven is in de wet des HEEREN. **4** En hij zeide tot het volk, tot de inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel der priesteren en Levieten geven zouden, opdat zij versterkt mochten worden in de wet des HEEREN. **5** Toen nu dat woord uitbrak, brachten de kinderen Israels vele eerstelingen van koren, most, en olie, en honig, en van al de inkomsten des velds; ook brachten zij de tienden van alles in met menigte. **6** En de kinderen van Israel en Juda, die in de steden van Juda woonden, brachten ook tienden der runderen en der schapen, en tienden der heilige dingen, die den HEERE, hun God, geheiligd waren, en maakten vele hopen. **7** In de derde maand begonnen zij den grond van die hopen te leggen, en in de zevende maand voleindden zij. **8** Toen nu Jehizkia en de vorsten kwamen en die hopen zagen, zegenden zij den HEERE en Zijn volk Israel. **9** En Jehizkia ondervraagde de priesteren en de Levieten aangaande die hopen. **10** En Azaria, de hoofdpriester, van het huis van Zadok, sprak tot hem en zeide: Van dat men deze heffing begonnen heeft tot het huis des HEEREN te brengen, is er te eten geweest en verzadigd te worden, ja, over te houden tot overvloed toe; want de HEERE heeft Zijn volk gezegend, zodat deze veelheid overgebleven is. **11** Toen zeide Jehizkia, dat men kameren aan het huis des HEEREN bereiden zou; en zij bereidden ze. **12** Daarin brachten zij die heffing, en de tienden, en de geheiligde dingen, in getrouwigheid; en daarover was Chonanja, de Leviet, overste, en Simei, zijn broeder, de tweede. **13** Maar Jehiel, en Azazja, en Nahath, en

Asahel, en Jerimoth, en Jozabad, en Eliel, en Jismachja,
en Mahath, en Benaja, waren opzieners, onder de hand
van Chonanja en Simei, zijn broeder; door het bevel van
den koning Jehizkia en van Azaria, den overste van het
huis Gods. 14 En Kore, de zoon van Jimna, de Leviet, de
poortier tegen het oosten, was over de vrijwillige gaven
Gods, om het hefoffer des HEEREN en het allerheiligste uit
te delen. 15 En aan zijn hand waren Eden, en Minjamin,
en Jesua, en Semaja, Amarja en Sechanja, in de steden
der priesteren, met getrouwigheid, om aan hun broederen
in de verdelingen, zowel aan de kleinen als de groten,
uit te delen: 16 (Benevens die gesteld waren in het
geslachtsregister der manspersonen, drie jaren oud en
daarboven) allen, die in het huis des HEEREN gingen, tot
het dagelijkse werk op elken dag, voor hun dienst, in hun
wachten, naar hun verdelingen. 17 En met die gesteld
waren in het geslachtsregister der priesteren naar het huis
hunner vaderen, ook de Levieten van twintig jaren oud
en daarboven, in hun wachten, naar hun verdelingen; 18
Ook tot de geslachtsrekening met al hun kinderkens, hun
vrouwen, en hun zonen, en hun dochteren, door de ganse
gemeente; want zij hadden zich in hun ambt in heiligheid
geheiligd. 19 Ook waren onder de kinderen van Aaron, de
priesteren, op de velden der voorsteden hunner steden, in
elke stad, mannen, die met namen uitgedrukt waren, om
aan alle manspersonen onder de priesteren en aan allen,
die in het geslachtsregister onder de Levieten gesteld
waren, delen te geven. 20 En alzo deed Jehizkia in geheel
Juda; en hij deed dat goed, en recht, en waarachtig was,
voor het aangezicht des HEEREN, zijns Gods. 21 En in
alle werk, dat hij begon in den dienst van het huis Gods,
en in de wet en in het gebod, om zijn God te zoeken, deed
hij met zijn ganse hart, en had voorspoed.

32 Na deze geschiedenissen en derzelver bevestiging,
kwam Sanherib, de koning van Assyrie, en toog in
Juda, en legerde zich tegen de vaste steden, en dacht
ze tot zich af te scheuren. 2 Jehizkia nu ziende, dat
Sanherib kwam, en zijn aangezicht was tot den krijg tegen
Jeruzalem; 3 Zo hield hij raad met zijn vorsten en zijn
helden, om de fonteinwateren te stoppen, die buiten de
stad waren; en zij hielpen hem. 4 Want veel volks werd
vergaderd, dat al de fonteinen stopte, mitsgaders de beek,
die door het midden des lands henenvloeide, zeggende:
Waarom zouden de koningen van Assyrie komen, en veel
waters vinden? 5 Zo versterkte hij zich, en bouwde den
gehelen muur op, die gebroken was, dien hij optrok tot
aan de torens, met een anderen muur daarbuiten, en hij
versterkte Millo in de stad Davids; en hij maakte geweer
en schilden in menigte. 6 En hij stelde krijgsoversten over
het volk, en hij vergaderde hen tot zich in de straat der
stadspoort, en sprak naar hun hart, zeggende: 7 Zijt sterk,
en hebt een goeden moed, vreest niet, en ontzet u niet,
voor het aangezicht des konings van Assyrie, noch voor het
aangezicht der ganse menigte, die met hem is; want met
ons is er meer, dan met hem. 8 Met hem is een vreselijke
arm, maar met ons is de HEERE, onze God, om ons te
helpen, en om onze krijgen te krijgen. En het volk steunde
op de woorden van Jehizkia, den koning van Juda. 9 Na
dezen zond Sanherib, de koning van Assyrie, zijn knechten
naar Jeruzalem, doch hij zelf was voor Lachis, en al zijn
heerschappij met hem) tot Jehizkia, den koning van Juda,
en tot het ganse Juda, dat te Jeruzalem was, zeggende:
10 Zo zegt Sanherib, de koning van Assyrie: Waarom
vertrouwt gij, dat gij te Jeruzalem blijft in de vesting? 11
Ruit u Jehizkia niet op, dat hij u overgeve, om door honger
en door dorst te sterven, zeggende: De HEERE, onze
God, zal ons uit de hand des konings van Assyrie redden?
12 Heeft niet dezelfde Jehizkia Zijn hoogten en Zijn altaren
weggenomen, en tot Juda en tot Jeruzalem gesproken,
zeggende: Voor het enige altaar zult gij u nederbuigen, en
daarop roken? 13 Weet gij niet, wat ik gedaan heb, en mijn
vaderen aan alle volken der landen? Hebben de goden van
de natien dier landen hun land enigszins kunnen redden
uit mijn hand? 14 Wie is er onder alle goden derzelver
natien, dewelke mijn vaders verbannen hebben, die zijn
volk heeft kunnen redden uit mijn hand, dat uw God u uit
mijn hand zou kunnen redden? 15 Nu dan, dat Jehizkia
ulieden niet bedriege, en dat hij u op zulk een wijze niet
opruie, en gelooft hem niet; want geen god van enige natie
en koninkrijk heeft zijn volk uit mijn hand en mijner vaderen
hand kunnen redden; hoeveel te min zal uw God u uit mijn
hand kunnen redden? 16 Daartoe spraken zijn knechten
nog meer tegen God, den HEERE, en tegen Zijn knecht
Jehizkia. 17 Ook schreef hij brieven, om den HEERE,
den God Israels, te honen en om tegen Hem te spreken,
zeggende: Gelijk de goden van de natien der landen, die
hun volk uit mijn hand niet gered hebben, alzo zal de God
van Jehizkia Zijn volk uit mijn hand niet redden. 18 En
zij riepen met luider stem, in het Joods, tegen het volk
van Jeruzalem, dat op den muur was, om die bevreesd
te maken en die te beroeren, opdat zij de stad mochten
innemen. 19 En zij spraken van den God van Jeruzalem,
als van de goden der volkeren der aarde, een werk van
mensenhanden. 20 Maar de koning Jehizkia en de profeet
Jesaja, de zoon van Amoz, baden daartegen, en zij riepen
naar den hemel. 21 En de HEERE zond een engel, die
alle strijdbare helden, en vorsten, en oversten in het leger
des konings van Assyrie verdelgde. Zo is hij met schaamte
des aangezichts in zijn land wedergekeerd; en als hij in
het huis zijns gods ingegaan was, zo velden hem daar
met het zwaard, die uit zijn lijf voortgekomen waren. 22
Alzo verloste de HEERE Jehizkia en de inwoners van
Jeruzalem, uit de hand van Sanherib, den koning van
Assyrie, en uit de hand van allen; en Hij geleidde hen
rondom heen. 23 En velen brachten geschenken tot den
HEERE te Jeruzalem, en kostelijkheden tot Jehizkia, den
koning van Juda, zodat hij daarna voor de ogen van alle
heidenen verheven werd. 24 In die dagen werd Jehizkia
krank tot stervens toe, en hij bad tot den HEERE, Die
sprak tot hem, en Hij gaf hem een wonderteken. 25 Maar
Jehizkia deed gene vergelding, naar de weldaad aan
hem geschied, dewijl zijn hart verheven werd; daarom

werd over hem, en over Juda en Jeruzalem, een grote
toornigheid. 26 Doch Jehizkia verootmoedigde zich om de
verheffing zijns harten, hij en de inwoners van Jeruzalem,
zodat de grote toornigheid des HEEREN over hen niet
kwam in de dagen van Jehizkia. 27 Jehizkia nu had zeer
veel rijkdom en eer; en hij maakte zich schatkameren
voor zilver en voor goud, en voor kostelijk gesteente, en
voor specerijen, en voor schilden, en voor alle begeerlijk
gereedschap; 28 Ook schathuizen voor de inkomsten van
koren, en most, en olie; en stallen voor allerlei beesten, en
kooien voor de kudden. 29 Daartoe had hij zich steden
gemaakt, mitsgaders bezitting van schapen en runderen in
menigte; want God gaf hem zeer grote have. 30 Doch
Jehizkia stopte ook den opperuitgang der wateren van
Gihon, en leidde ze recht af beneden naar het westen
der stad Davids; want Jehizkia had voorspoed in al zijn
werk. 31 Maar het is alzo, als de gezanten der vorsten
van Babel, die tot hem gezonden hadden, om te vragen
naar dat wonderteken, dat in het land geschied was, bij
hem waren, verliet hem God, om hem te verzoeken, om
te weten al wat in zijn hart was. 32 Het overige nu der
geschiedenissen van Jehizkia, en zijn goeddadigheden,
ziet, die zijn geschreven in het gezicht van den profeet
Jesaja, den zoon van Amoz, en in het boek der koningen
van Juda en Israel. 33 En Jehizkia ontsliep met zijn
vaderen, en zij begroeven hem in het hoogste van de
graven der zonen van David; daartoe deden gans Juda en
de inwoners van Jeruzalem hem eer aan in zijn dood; en
zijn zoon Manasse werd koning in zijn plaats.

33 Manasse was twaalf jaren oud, als hij koning werd,
en regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem. 2 En
hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar de
gruwelen der heidenen, die de HEERE voor het aangezicht
der kinderen Israels uit de bezitting verdreven had. 3
Want hij bouwde de hoogten weder op, die zijn vader
Jehizkia afgebroken had, en richtte den Baals altaren op,
en maakte bossen, en boog zich neder voor al het heir
des hemels, en diende ze; 4 En bouwde altaren in het
huis des HEEREN, van hetwelk de HEERE gezegd had:
Te Jeruzalem zal Mijn Naam zijn tot in eeuwigheid. 5
Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir des hemels,
in beide de voorhoven van het huis des HEEREN. 6 En
hij deed zijn zonen door het vuur gaan, in het dal des
zoons van Hinnom, en pleegde guichelarij, en gaf op
vogelgeschrei acht, en toverde, en hij stelde waarzeggers
en duivelskunstenaren; en hij deed zeer veel kwaads in
de ogen des HEEREN, om Hem tot toorn te verwekken.
7 Hij stelde ook de gelijkenis van een gesneden beeld,
die hij gemaakt had, in het huis Gods, van hetwelk God
gezegd had tot David en tot zijn zoon Salomo: In dit
huis, en te Jeruzalem, dat Ik uit alle stammen van Israel
verkoren heb, zal Ik Mijn Naam zetten tot in eeuwigheid. 8
En Ik zal den voet van Israel niet meer doen wijken van
het land, dat Ik uw vaderen besteld heb; alleenlijk zo zij
waarnemen te doen, al hetgeen Ik hun geboden heb, naar
de ganse wet, en inzettingen, en rechten, door de hand
van Mozes. 9 Zo deed Manasse Juda en de inwoners te
Jeruzalem dwalen, dat zij erger deden dan de heidenen,
die de HEERE voor het aangezicht der kinderen Israels
verdelgd had. 10 De HEERE sprak wel tot Manasse en tot
zijn volk; maar zij merkten daar niet op. 11 Daarom bracht
de HEERE over hen de krijgsoversten, die de koning
van Assyrie had, dewelke Manasse gevangen namen
onder de doornen; en zij bonden hem met twee koperen
ketenen, en voerden hem naar Babel. 12 En als hij hem
benauwde, bad hij het aangezicht des HEEREN, zijns
Gods, ernstelijk aan, en vernederde zich zeer voor het
aangezicht van den God zijner vaderen, 13 En bad Hem;
en Hij liet Zich van hem verbidden, en hoorde zijn smeking,
en Hij bracht hem weder te Jeruzalem, in zijn koninkrijk.
Toen erkende Manasse, dat de HEERE God is. 14 En na
dezen bouwde hij den buitenmuur aan de stad Davids, aan
de westzijde van Gihon in het dal, en tot den ingang van
de Vispoort, en omsingelde Ofel, en verhief dien zeer; hij
legde ook krijgsoversten in alle vaste steden in Juda. 15
En hij nam de vreemde goden en die gelijkenis uit het
huis des HEEREN weg, mitsgaders al de altaren, die hij
gebouwd had op den berg van het huis des HEEREN,
en te Jeruzalem; en hij wierp ze buiten de stad. 16 En
hij richtte het altaar des HEEREN toe, en offerde daarop
dankofferen en lofofferen, en zeide tot Juda, dat zij den
HEERE, den God Israels, dienen zouden. 17 Maar het volk
offerde nog op de hoogten, hoewel aan den HEERE, hun
God. 18 Het overige nu der geschiedenissen van Manasse,
en zijn gebed tot zijn God, ook de woorden der zieners, die
tot hem gesproken hebben in den Naam van den HEERE,
den God Israels, ziet, die zijn in de geschiedenissen der
koningen van Israel; 19 En zijn gebed, en hoe God Zich
van hem heeft laten verbidden, ook al zijn zonde, en zijn
overtreding, en de plaatsen, waarop hij hoogten gebouwd,
en bossen en gesneden beelden gesteld heeft, eer hij
vernederd werd, ziet, dat is beschreven in de woorden der
zieners. 20 En Manasse ontsliep met zijn vaderen, en zij
begroeven hem in zijn huis; en zijn zoon Amon werd koning
in zijn plaats. 21 Amon was twee en twintig jaren oud, als
hij koning werd, en regeerde twee jaren te Jeruzalem. 22
En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, gelijk
als zijn vader Manasse gedaan had; want Amon offerde al
den gesneden beelden, die zijn vader Manasse gemaakt
had, en diende ze. 23 Maar hij vernederde zich niet voor
het aangezicht des HEEREN, gelijk Manasse, zijn vader,
zich vernederd had; maar deze Amon vermenigvuldigde
de schuld. 24 En zijn knechten maakten een verbintenis
tegen hem, en doodden hem in zijn huis. 25 Maar het
volk des lands sloeg hen allen, die de verbintenis tegen
den koning Amon gemaakt hadden; en het volk des lands
maakte zijn zoon Josia koning in zijn plaats.

34 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd,
en regeerde een en dertig jaren te Jeruzalem. 2
En hij deed dat recht was in de ogen des HEEREN, en
wandelde in de wegen van zijn vader David, en week niet
af ter rechter hand, noch ter linkerhand. 3 Want in het

achtste jaar zijner regering, toen hij nog een jongeling was,
begon hij den God zijns vaders Davids te zoeken; en in het
twaalfde jaar begon hij Juda en Jeruzalem van de hoogten
en de bossen, en de gesneden en de gegoten beelden te
reinigen. 4 En men brak voor zijn aangezicht af de altaren
der Baals; en de zonnebeelden, die omhoog boven dezelve
waren, hieuw hij af; de bossen ook, en de gesneden en
gegoten beelden verbrak, en vergruisde, en strooide hij op
de graven dergenen, die hun geofferd hadden. 5 En de
beenderen der priesteren verbrandde hij op hun altaren;
en hij reinigde Juda en Jeruzalem. 6 Daartoe in de steden
van Manasse, en Efraim, en Simeon, ja, tot Nafthali toe, in
haar woeste plaatsen rondom, 7 Brak hij ook de altaren
af en de bossen, en de gesneden beelden stampte hij,
die vergruizende, en al de zonnebeelden hieuw hij af in
het ganse land van Israel; daarna keerde hij weder naar
Jeruzalem. 8 In het achttiende jaar nu zijner regering als
hij het land en het huis gereinigd had, zond hij Safan,
den zoon van Azalia, en Maaseja, den overste der stad,
en Joha, den zoon van Joahaz, den kanselier, om het
huis des HEEREN, zijns Gods, te verbeteren. 9 En zij
kwamen tot Hilkia, den hogepriester, en zij gaven het geld,
dat ten huize Gods gebracht was, hetwelk de Levieten,
die den dorpel bewaarden, vergaderd hadden uit de hand
van Manasse en Efraim, en uit het ganse overblijfsel van
Israel, en uit gans Juda en Benjamin, en te Jeruzalem
wedergekomen waren; 10 Zij nu gaven het in de hand
der verzorgers van het werk, die besteld waren over het
huis des HEEREN, en deze gaven dat dengenen, die het
werk deden, die arbeidden aan het huis des HEEREN, om
het huis te vermaken en te verbeteren. 11 Want zij gaven
het den werkmeesters en de bouwlieden, om gehouwen
stenen te kopen, en hout tot de samenvoegingen, en om
de huizen te zolderen, die de koningen van Juda verdorven
hadden. 12 En die mannen handelden trouwelijk in dit
werk; en de bestelden over dezelve waren Jahath en
Obadja, Levieten van de kinderen van Merari, mitsgaders
Zacharia en Mesullam, van de kinderen der Kohathieten,
om het werk voort te drijven; en die Levieten waren allen
verstandig op instrumenten van muziek. 13 Zij waren
ook over de lastdragers, en de voortdrijvers van allen,
die in enig werk arbeidden; want uit de Levieten waren
schrijvers, en ambtlieden, en poortiers. 14 En als zij het
geld uitnamen, dat in het huis des HEEREN gebracht was,
vond de priester Hilkia het wetboek des HEEREN, gegeven
door de hand van Mozes. 15 En Hilkia antwoordde en
zeide tot Safan, de schrijver: Ik heb het wetboek gevonden
in het huis des HEEREN. En Hilkia gaf Safan dat boek. 16
En Safan droeg dat boek tot den koning; daarbenevens
bracht hij nog den koning bescheid weder, zeggende: Al
wat in de hand uwer knechten gegeven is, dat doen zij;
17 En zij hebben het geld samengestort, dat in het huis
des HEEREN gevonden is, en hebben het gegeven in de
hand der bestelden, en in de hand dergenen, die het werk
maakten. 18 Voorts gaf Safan, de schrijver, den koning te
kennen, zeggende: Hilkia, de priester, heeft mij een boek
gegeven. En Safan las daarin voor het aangezicht des
konings. 19 Het geschiedde nu, als de koning de woorden
der wet hoorde, dat hij zijn klederen scheurde. 20 En de
koning gebood Hilkia, en Ahikam, den zoon van Safan, en
Abdon, den zoon van Micha, en Safan, den schrijver, en
Asaja, den knecht des konings, zeggende: 21 Gaat heen,
vraagt den HEERE voor mij, en voor het overgeblevene
in Israel en in Juda, over de woorden dezes boeks, dat
gevonden is; want de grimmigheid des HEEREN is groot,
die over ons uitgegoten is, omdat onze vaders niet hebben
gehouden het woord des HEEREN, om te doen naar al
hetgeen in dat boek geschreven is. 22 Toen ging Hilkia
henen, en die des konings waren, tot de profetes Hulda,
de huisvrouw van Sallum, den zoon van Tokhath, den
zoon van Hasra, den klederbewaarder. Zij nu woonde
te Jeruzalem in het tweede deel; en zij spraken zulks
tot haar. 23 En zij zeide tot hen: Zo zegt de HEERE, de
God Israels: Zegt den man, die ulieden tot mij gezonden
heeft: 24 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over deze
plaats en over haar inwoners brengen; al de vloeken, die
geschreven zijn in het boek, dat men voor het aangezicht
des konings van Juda gelezen heeft. 25 Daarom dat zij Mij
verlaten, en anderen goden gerookt hebben, opdat zij Mij
tot toorn verwekten met alle werken hunner handen; zo zal
Mijn grimmigheid uitgegoten worden tegen deze plaats, en
niet uitgeblust worden. 26 Maar tot den koning van Juda,
die ulieden gezonden heeft, om den HEERE te vragen,
tot hem zult gij alzo zeggen: Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Aangaande de woorden, die gij hebt gehoord;
27 Omdat uw hart week geworden is, en gij u voor het
aangezicht Gods vernederd hebt, als gij Zijn woorden
hoordet tegen deze plaats en tegen haar inwoners, en
hebt u vernederd voor Mijn aangezicht, en uw klederen
gescheurd, en geweend voor Mijn aangezicht, zo heb
Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE. 28 Zie, Ik zal u
verzamelen tot uw vaderen, en gij zult met vrede in uw
graf verzameld worden, en uw ogen zullen al dat kwaad
niet zien, dat Ik over deze plaats en over haar inwoners
brengen zal. En zij brachten den koning dit antwoord
weder. 29 Toen zond de koning henen, en verzamelde alle
oudsten van Juda en Jeruzalem. 30 En de koning ging op
in het huis des HEEREN, en al de mannen van Juda en de
inwoners van Jeruzalem, mitsgaders de priesters en de
Levieten, en al het volk, van den grote tot den kleine toe;
en men las voor hun oren al de woorden van het boek des
verbonds, dat in het huis des HEEREN gevonden was. 31
En de koning stond in zijn standplaats, en maakte een
verbond voor des HEEREN aangezicht, om den HEERE na
te wandelen, en om Zijn geboden, en Zijn getuigenissen,
en Zijn inzettingen, met zijn ganse hart en met zijn ganse
ziel, te onderhouden, doende de woorden des verbonds,
die in datzelve boek geschreven zijn. 32 En hij deed
allen, die te Jeruzalem en in Benjamin gevonden werden,
staan; en de inwoners van Jeruzalem deden naar het
verbond van God, den God hunner vaderen. 33 Josia dan
deed alle gruwelen weg uit alle landen, die der kinderen

Israels waren, en maakte allen, die in Israel gevonden werden, te dienen; te dienen den HEERE, hun God; al zijn dagen weken zij niet af van den HEERE, den God hunner vaderen, na te volgen.

35 Daarna hield Josia het pascha den HEERE te Jeruzalem; en zij slachtten het pascha op den veertienden der eerste maand. **2** En hij stelde de priesteren op hun wachten; en hij sterkte hen tot den dienst van het huis des HEEREN. **3** En hij zeide tot de Levieten, die gans Israel onderwezen, die den HEERE heilig waren: Zet de heilige ark in het huis, hetwelk Salomo, de zoon van David, de koning van Israel, gebouwd heeft; gij hebt geen last op de schouderen; dient nu den HEERE, uw God, en Zijn volk Israel; **4** En bereidt u naar de huizen uwer vaderen, naar uw verdelingen, naar het voorschrift van David, den koning van Israel, en naar de beschrijving van zijn zoon Salomo; **5** En staat in het heiligdom, naar de onderscheiding der vaderlijke huizen, voor uw broederen, het volk, en naar de afdeling van de vaderlijke huizen der Levieten; **6** En slacht het pascha, en heiligt u, en bereidt dat voor uw broederen, doende naar het woord des HEEREN, door de hand van Mozes. **7** En Josia gaf voor het volk, van klein vee, lammeren en jonge geitenbokken, die alle tot paasofferen, naar al hetgeen er gevonden werd, in getal dertig duizend; maar van runderen drie duizend; dit was van des konings have. **8** Ook gaven zijn vorsten tot een vrijwillig offer voor het volk, voor de priesteren, en voor de Levieten; Hilkia, en Zacharia, en Jehiel, de oversten van het huis Gods, gaven den priesteren tot paasofferen, twee duizend en zeshonderd klein vee, en driehonderd runderen. **9** Daartoe Chonanja, en Semaja, en Nethaneel, zijn broeders, mitsgaders Hasabja, en Jeiel, en Jozabad, de oversten der Levieten, gaven den Levieten tot paasofferen, vijf duizend klein vee en vijfhonderd runderen. **10** Alzo werd de dienst toebereid; en de priesteren stonden in hun standplaats, en de Levieten in hun verdelingen, naar het gebod des konings. **11** Daarna slachtte men het pascha, en de priesters sprengden het bloed uit hun handen, en de Levieten trokken de huiden af. **12** En zij namen het brandoffer daar af, opdat zij die naar de verdelingen der vaderlijke huizen, aan het volk geven mochten, om den HEERE te offeren, gelijk geschreven is in het boek van Mozes; en alzo met de runderen. **13** En zij kookten het pascha bij het vuur, naar het recht; maar de andere heilige dingen kookten zij in potten, en in ketels, en in pannen; en zij deelden het haastelijk onder al het volk. **14** Daarna bereidden zij ook voor zichzelven en voor de priesteren; want de priesters, de zonen van Aaron, waren tot aan den nacht in het offeren der brandofferen en des vets; daarom bereidden de Levieten voor zichzelven, en voor de priesteren, de zonen van Aaron. **15** En de zangers, de zonen van Asaf, waren in hun standplaats, naar het gebod van David, en Asaf, en Heman, en Jeduthun, den ziener des konings, mitsgaders de poortiers aan elke poort; zij behoefden niet te wijken van hun dienst, overmits hun broeders, de Levieten, voor hen bereidden. **16** Alzo werd de ganse dienst des HEEREN op denzelfden dag beschikt, om pascha te houden, en brandofferen op het altaar des HEEREN te offeren, naar het gebod van den koning Josia. **17** En de kinderen Israels, die er gevonden werden, hielden het pascha ter zelfder tijd, en het feest der ongezuurde broden, zeven dagen. **18** Daar was ook geen pascha als dat in Israel gehouden, van de dagen van Samuel, den profeet, af; en geen koningen van Israel hadden zulk een pascha gehouden, gelijk dat Josia hield met de priesters en de Levieten, en gans Juda en Israel, dat er gevonden werd, en de inwoners van Jeruzalem. **19** In het achttiende jaar van het koninkrijk van Josia, werd dit pascha gehouden. **20** Na dit alles, toen Josia het huis toebereid had, toog Necho, de koning van Egypte, op, om te krijgen tegen Karchemis, aan den Frath; en Josia toog uit hem tegemoet. **21** Toen zond hij boden tot hem, zeggende: Wat heb ik met u te doen, gij, koning van Juda? Wat u aangaat, ik ben heden tegen u niet, maar tegen een huis, dat oorlog voert tegen mij; en God heeft gezegd, dat ik mij haasten zou; houd u af van God, Die met mij is, opdat Hij u niet verderve. **22** Doch Josia keerde zijn aangezicht niet van hem; maar hij verstelde zich, om tegen hem te strijden, en hoorde niet naar de woorden van Necho uit den mond van God; maar hij kwam om te strijden in het dal Megiddo. **23** En de schutters schoten den koning Josia. Toen zeide de koning tot zijn knechten: Voert mij weg, want ik ben zeer gewond. **24** En zijn knechten namen hem weg van den wagen, en voerden hem op den tweeden wagen, dien hij had, en brachten hem te Jeruzalem; en hij stierf, en werd begraven in de graven zijner vaderen; en gans Juda en Jeruzalem bedreven rouw over Josia. **25** En Jeremia maakte een klaaglied over Josia; desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hun klaagliederen van Josia, tot op dezen dag; want zij gaven ze tot een inzetting in Israel; en ziet, zij zijn geschreven in de klaagliederen. **26** Het overige nu der geschiedenissen van Josia, en zijn goeddadigheden, naar dat geschreven is in de wet des HEEREN; **27** Zijn geschiedenissen dan, de eerste en de laatste, ziet, die zijn geschreven in het boek der koningen van Israel en van Juda.

36 Toen nam het volk des lands Joahaz, den zoon van Josia, en zij maakten hem koning, in zijns vaders plaats, te Jeruzalem. **2** Drie en twintig jaren was Joahaz oud, als hij koning werd, en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem. **3** Want de koning van Egypte zette hem af te Jeruzalem; en hij legde het land een boete op van honderd talenten zilvers en een talent gouds. **4** En de koning van Egypte maakte zijn broeder Eljakim koning over Juda en Jeruzalem, en veranderde zijn naam in Jojakim; maar zijn broeder Joahaz nam Necho, en bracht hem in Egypte. **5** Vijf en twintig jaren was Jojakim oud, als hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem; en hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, zijns Gods. **6** Nebukadnezar, de koning van Babel, toog tegen hem op, en bond hem met twee koperen ketenen,

om hem te voeren naar Babel. **7** Nebukadnezar bracht
ook van de vaten van het huis des HEEREN naar Babel,
en stelde ze in zijn tempel te Babel. **8** Het overige nu
van de geschiedenissen van Jojakim, en zijn gruwelen,
die hij deed, en wat aan hem gevonden werd, ziet, dat
is geschreven in het boek der koningen van Israel en
Juda; en Jojachin, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.
9 Acht jaren was Jojachin oud, als hij koning werd, en
regeerde drie maanden en tien dagen te Jeruzalem, en
deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN. **10** En met
de wederkomst des jaars zond de koning Nebukadnezar
henen, en liet hem naar Babel halen, met de kostelijke
vaten van het huis des HEEREN; en hij maakte zijn broeder
Zedekia koning over Juda en Jeruzalem. **11** Een en twintig
jaren was Zedekia oud, als hij koning werd, en regeerde
elf jaren te Jeruzalem. **12** En hij deed dat kwaad was in
de ogen des HEEREN, zijns Gods; hij verootmoedigde
zich niet voor het aangezicht van den profeet Jeremia,
sprekende uit den mond des HEEREN. **13** Daartoe werd
hij ook afvallig tegen den koning Nebukadnezar, die hem
beedigd had bij God; en verhardde zijn nek, en verstokte
zijn hart, dat hij zich niet bekeerde tot den HEERE, den
God Israels. **14** Ook maakten alle oversten der priesteren,
en het volk, der overtredingen zeer veel, naar alle gruwelen
der heidenen; en zij verontreinigden het huis des HEEREN,
dat Hij geheiligd had te Jeruzalem. **15** En de HEERE,
de God hunner vaderen, zond tot hen, door de hand
Zijner boden, vroeg op zijnde, om die te zenden; want
Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning. **16** Maar zij
spotten met de boden Gods, en verachtten Zijn woorden;
zij verleidden zichzelven tegen Zijn profeten; totdat de
grimmigheid des HEEREN tegen Zijn volk opging, dat
er geen helen aan was. **17** Want Hij deed tegen hen
opkomen den koning der Chaldeen, die hun jongelingen
met het zwaard in het huis huns heiligdoms doodde, en
hij verschoonde de jongelingen niet, noch de maagden,
de oudsten noch de stokouden; Hij gaf hen allen in zijn
hand. **18** En alle vaten van het huis Gods, de grote en de
kleine, en de schatten van het huis des HEEREN, en de
schatten des konings en zijner vorsten, dit alles voerde
hij naar Babel. **19** En zij verbrandden het huis Gods, en
zij braken den muur van Jeruzalem af, en al de paleizen
daarvan verbrandden zij met vuur, verdervende ook alle
kostelijke vaten derzelve. **20** En wie overgebleven was van
het zwaard, voerde hij weg naar Babel, en zij werden hem
en zijn zonen tot knechten, tot het regeren des koninkrijks
van Perzie; **21** Opdat het woord des HEEREN vervuld
wierd, door den mond van Jeremia, totdat het land aan zijn
sabbatten een welgevallen had; het rustte al de dagen
der verwoesting, totdat de zeventig jaren vervuld waren.
22 Maar in het eerste jaar van Kores, koning van Perzie,
opdat volbracht wierd het woord des HEEREN, door den
mond van Jeremia, verwekte de HEERE den geest van
Kores, koning van Perzie, dat hij een stem liet doorgaan
door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende:
23 Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God
des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven;
en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te
Jeruzalem, hetwelk in Juda is; wie is onder ulieden van al
Zijn volk? De HEERE, zijn God, zij met hem, en hij trekke
op.

Ezra

1 In het eerste jaar nu van Kores, koning van Perzie,
opdat volbracht wierd het woord des HEEREN, uit den
mond van Jeremia, verwekte de HEERE den geest van
Kores, koning van Perzie, dat hij een stem liet doorgaan
door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende:
2 Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God
des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven;
en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te
Jeruzalem, hetwelk in Juda is. **3** Wie is onder ulieden
van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op
naar Jeruzalem, dat in Juda is, en hij bouwe het huis
des HEEREN, des Gods van Israel; Hij is de God, Die te
Jeruzalem woont. **4** En al wie achterblijven zou in enige
plaatsen, waar hij als vreemdeling verkeert, dien zullen de
lieden zijner plaats bevorderlijk zijn met zilver, en met goud,
en met have, en met beesten; benevens een vrijwillige
gave, voor het huis Gods, Die te Jeruzalem woont. **5** Toen
maakten zich op de hoofden der vaderen van Juda en
Benjamin, en de priesteren en de Levieten, benevens een
iegelijk, wiens geest God verwekte, dat zij optrokken om te
bouwen het huis des HEEREN, die te Jeruzalem woont. **6**
Allen nu, die rondom hen waren, sterkten hunlieder handen
met zilveren vaten, met goud, met have, en met beesten,
en met kostelijkheden; behalve alles, wat vrijwillig gegeven
werd. **7** Ook bracht de koning Kores uit, de vaten van het
huis des HEEREN, die Nebukadnezar uit Jeruzalem had
uitgevoerd, en had gesteld in het huis zijns gods. **8** En
Kores, de koning van Perzie, bracht ze uit door de hand
van Mithredath, den schatmeester, die ze aan Sesbazar,
den vorst van Juda, toetelde. **9** En dit is hun getal: dertig
gouden bekkens, duizend zilveren bekkens, negen en
twintig messen; **10** Dertig gouden bekers, vierhonderd en
tien andere zilveren bekers; andere vaten, duizend. **11**
Alle vaten van goud en van zilver waren vijf duizend en
vierhonderd; deze alle voerde Sesbazar op, met degenen,
die van de gevangenis opgevoerd werden, van Babel naar
Jeruzalem.

2 Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de
gevangenis, van de weggevoerden, die Nebukadnezar,
koning van Babel, weggevoerd had naar Babel, die naar
Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd, een iegelijk naar
zijn stad; **2** Dewelken kwamen met Zerubbabel, Jesua,
Nehemia, Seraja, Reelaja, Mordechai, Bilsan, Mizpar,
Bigvai, Rehum en Baena. Dit is het getal der mannen
des volks van Israel. **3** De kinderen van Paros, twee
duizend honderd twee en zeventig. **4** De kinderen van
Sefatja, driehonderd twee en zeventig. **5** De kinderen
van Arach, zevenhonderd vijf en zeventig. **6** De kinderen
van Pahath-Moab, van de kinderen van Jesua-Joab,
twee duizend achthonderd en twaalf. **7** De kinderen van
Elam, duizend tweehonderd vier en vijftig. **8** De kinderen
van Zatthu, negenhonderd zestig. **9** De kinderen van
Zakkai, zevenhonderd zestig. **10** De kinderen van Bani,
zeshonderd twee en veertig. **11** De kinderen van Bebai,
zeshonderd drie en twintig. **12** De kinderen van Azgad,
duizend tweehonderd twee en twintig. **13** De kinderen van
Adonikam, zeshonderd zes en zestig. **14** De kinderen
van Bigvai, twee duizend zes en vijftig. **15** De kinderen
van Adin, vierhonderd vier en vijftig. **16** De kinderen van
Ater, van Hizkia, acht en negentig. **17** De kinderen van
Bezai, driehonderd drie en twintig. **18** De kinderen van
Jora, honderd en twaalf. **19** De kinderen van Hasum,
tweehonderd drie en twintig. **20** De kinderen van Gibbar,
vijf en negentig. **21** De kinderen van Bethlehem, honderd
drie en twintig. **22** De mannen van Netofa, zes en vijftig. **23**
De mannen van Anathoth, honderd acht en twintig. **24** De
kinderen van Azmaveth, twee en veertig. **25** De kinderen
van Kirjath-Arim, Cefira en Beeroth, zevenhonderd drie en
veertig. **26** De kinderen van Rama en Gaba, zeshonderd
een en twintig. **27** De mannen van Michmas, honderd twee
en twintig. **28** De mannen van Beth-El en Ai, tweehonderd
drie en twintig. **29** De kinderen van Nebo, twee en vijftig.
30 De kinderen van Magbis, honderd zes en vijftig. **31** De
kinderen van den anderen Elam, duizend tweehonderd vier
en vijftig. **32** De kinderen van Harim, driehonderd en twintig.
33 De kinderen van Lod, Hadid en Ono, zevenhonderd
vijf en twintig. **34** De kinderen van Jericho, driehonderd
vijf en veertig. **35** De kinderen van Senaa, drie duizend
zeshonderd en dertig. **36** De priesters. De kinderen van
Jedaja, van het huis van Jesua, negenhonderd drie en
zeventig. **37** De kinderen van Immer, duizend twee en
vijftig. **38** De kinderen van Pashur, duizend tweehonderd
zeven en veertig. **39** De kinderen van Harim, duizend en
zeventien. **40** De Levieten. De kinderen van Jesua en
Kadmiel, van de kinderen van Hodavja, vier en zeventig.
41 De zangers. De kinderen van Asaf honderd acht en
twintig. **42** De kinderen der poortiers. De kinderen van
Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de
kinderen van Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen
van Sobai; deze allen waren honderd negen en dertig.
43 De Nethinim. De kinderen van Ziha, de kinderen van
Hasufa, de kinderen van Tabbaoth; **44** De kinderen van
Keros, de kinderen van Siaha, de kinderen van Padon;
45 De kinderen van Lebana, de kinderen van Hagaba,
de kinderen van Akkub; **46** De kinderen van Hagab, de
kinderen van Samlai, de kinderen van Hanan; **47** De
kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar, de kinderen
van Reaja; **48** De kinderen van Rezin, de kinderen van
Nekoda, de kinderen van Gazzam; **49** De kinderen van
Uza, de zonen van Paeah, de kinderen van Bezai; **50** De
kinderen van Asna, de kinderen der Mehunim, de kinderen
der Nefusim; **51** De kinderen van Bakbuk, de kinderen
van Hakufa, de kinderen van Harhur; **52** De kinderen van
Bazluth, de kinderen van Mehida, de kinderen van Harsa;
53 De kinderen van Barkos, de kinderen van Sisera, de
kinderen van Thamah; **54** De kinderen van Neziah, de
kinderen van Hatifa. **55** De kinderen der knechten van
Salomo. De kinderen van Sotai, de kinderen van Sofereth,
de kinderen van Peruda; **56** De kinderen van Jaala, de

kinderen van Darkon, de kinderen van Giddel; **57** De
kinderen van Sefatja, de kinderen van Hattil, de kinderen
van Pocheret-Hazebaim, de kinderen van Ami. **58** Al de
Nethinim, en de kinderen der knechten van Salomo, waren
driehonderd twee en negentig. **59** Dezen togen ook op van
Tel-melah, Tel-harsa, Cherub, Addan en Immer; doch zij
konden hunner vaderen huis en hun zaad niet bewijzen,
of zij uit Israel waren. **60** De kinderen van Delaja, de
kinderen van Tobia, de kinderen van Nekoda, zeshonderd
twee en vijftig. **61** En van de kinderen der priesteren, de
kinderen van Habaja, de kinderen van Koz, de kinderen
van Barzillai, die van de dochteren van Barzillai, den
Gileadiet, een vrouw genomen had, en naar hun naam
genoemd was. **62** Dezen zochten hun register, onder
degenen, die in het geslachtsregister gesteld waren, maar
zij werden niet gevonden; daarom werden zij als onreinen
van het priesterdom geweerd. **63** En Hattirsatha zeide
tot hen, dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten,
totdat er een priester stond met urim en met thummim.
64 Deze ganse gemeente te zamen was twee en veertig
duizend driehonderd en zestig. **65** Behalve hun knechten
en hun maagden, die waren zeven duizend driehonderd
zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd zangers en
zangeressen. **66** Hun paarden waren zevenhonderd zes
en dertig; hun muildieren, tweehonderd vijf en veertig; **67**
Hun kemelen, vierhonderd vijf en dertig; de ezelen, zes
duizend zevenhonderd en twintig. **68** En sommigen van
de hoofden der vaderen, als zij kwamen ten huize des
HEEREN, die te Jeruzalem woont, gaven vrijwilliglijk ten
huize Gods, om dat te zetten op zijn vaste plaats. **69** Zij
gaven naar hun vermogen tot den schat des werks, aan
goud, een en zestig duizend drachmen, en aan zilver, vijf
duizend ponden, en honderd priesterrokken. **70** En de
priesters en de Levieten, en sommigen uit het volk, zo de
zangers als de poortiers, en de Nethinim woonden in hun
steden, en gans Israel in zijn steden.

3 Toen nu de zevende maand aankwam, en de kinderen
Israels in de steden waren, verzamelde zich het volk,
als een enig man, te Jeruzalem. **2** En Jesua, de zoon van
Jozadak, maakte zich op, en zijn broederen, de priesters
en Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en zijn broederen,
en zij bouwden het altaar des Gods van Israel, om daarop
brandofferen te offeren, gelijk geschreven is in de wet van
Mozes, den man Gods. **3** En zij vestigden het altaar op
zijn stelling, maar met verschrikking, die over hen was,
vanwege de volken der landen; en zij offerden daarop
brandofferen den HEERE, brandofferen des morgens en
des avonds. **4** En zij hielden het feest der loofhutten, gelijk
geschreven is; en zij offerden brandofferen dag bij dag
in getal, naar het recht, van elk dagelijks op zijn dag. **5**
Daarna ook het gedurig brandoffer, en van de nieuwe
maanden, en van alle gezette hoogtijden des HEEREN,
die geheiligd waren; ook van een ieder, die een vrijwillige
offerande den HEERE vrijwilliglijk offerde. **6** Van den
eersten dag af der zevende maand begonnen zij den
HEERE brandofferen te offeren; doch de grond van den
tempel des HEEREN was niet gelegd. **7** Zo gaven zij geld
aan de houwers en werkmeesters, ook spijs en drank, en
olie, aan de Sidoniers en aan de Tyriers, om cederenhout
van den Libanon te brengen aan de zee naar Jafo, naar
de vergunning van Kores, koning van Perzie, aan hen. **8**
In het tweede jaar nu hunner aankomst ten huize Gods te
Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbabel,
de zoon van Sealthiel, en Jesua, de zoon van Jozadak, en
de overige hunner broederen, de priesters en de Levieten,
en allen, die uit de gevangenis te Jeruzalem gekomen
waren; en zij stelden de Levieten, van twintig jaren oud
en daarboven, om opzicht te nemen over het werk van
des HEEREN huis. **9** Toen stond Jesua, zijn zonen en
zijn broederen, en Kadmiel met zijn zonen, kinderen van
Juda, als een man, om opzicht te hebben over degenen,
die het werk deden aan het huis Gods, met de zonen
van Henadad, hun zonen en hun broederen, de Levieten.
10 Als nu de bouwlieden den grond van des HEEREN
tempel legden, zo stelden zij de priesteren, aangekleed
zijnde, met trompetten, en de Levieten, Asafs zonen, met
cimbalen, om den HEERE te loven, naar de instelling
van David, den koning van Israel. **11** En zij zongen bij
beurten, met den HEERE te loven en te danken, dat Hij
goedig is, dat Zijn weldadigheid tot in eeuwigheid is over
Israel. En al het volk juichte met groot gejuich, als men
den HEERE loofde over de grondlegging van het huis
des HEEREN. **12** Maar velen van de priesteren, en de
Levieten, en hoofden der vaderen, die oud waren, die het
eerste huis gezien hadden, dit huis in zijn grondlegging
voor hun ogen zijnde, weenden met luider stem; maar
velen verhieven de stem met gejuich en met vreugde. **13**
Zodat het volk niet onderkende de stem van het gejuich
der vreugde, van de stem des geweens van het volk; want
het volk juichte met groot gejuich, dat de stem tot van
verre gehoord werd.

4 Toen nu de wederpartijders van Juda en Benjamin
hoorden, dat de kinderen der gevangenis den HEERE,
den God Israels, den tempel bouwden; **2** Zo kwamen zij
aan tot Zerubbabel, en tot de hoofden der vaderen, en
zeiden tot hen: Laat ons met ulieden bouwen, want wij
zullen uw God zoeken, gelijk gijlieden ook hebben wij Hem
geofferd sinds de dagen van Esar-Haddon, den koning
van Assur, die ons herwaarts heeft doen optrekken. **3**
Maar Zerubbabel, en Jesua, en de overige hoofden der
vaderen van Israel zeiden tot hen: Het betaamt niet, dat
gijlieden en wij onzen God een huis bouwen; maar wij
alleen zullen het den HEERE, den God Israels, bouwen,
gelijk als de koning Kores, koning van Perzie, ons geboden
heeft. **4** Evenwel maakte het volk des lands de handen
des volks van Juda slap, en verstoorde hen in het bouwen;
5 En zij huurden tegen hen raadslieden, om hun raad te
vernietigen, al de dagen van Kores, koning van Perzie, tot
aan het koninkrijk van Darius, den koning van Perzie. **6**
En onder het koninkrijk van Ahasveros, in het begin zijns
koninkrijks, schreven zij een aanklacht tegen de inwoners
van Juda en Jeruzalem. **7** En in de dagen van Arthahsasta

schreef Bislam, Mithredath, Tabeel, en de overigen van
zijn gezelschap, aan Arthahsasta, koning van Perzie; en
de schrift des briefs was in het Syrisch geschreven, en in
het Syrisch uitgelegd. 8 Rehum, de kanselier, en Simsai,
de schrijver, schreven een brief tegen Jeruzalem, aan
den koning Arthahsasta, op deze manier: 9 Toen Rehum,
de kanselier, en Simsai, de schrijver, en de overigen van
hun gezelschap, de Dinaieten, de Afarsathchieten, de
Tarpelieten, de Afarsieten, de Archevieten, de Babyloniers,
de Susanchieten, de Dehavieten, de Elamieten, 10 En de
overige volkeren, die de grote en vermaarde Asnappar
heeft vervoerd, en doen wonen in de stad van Samaria,
ook de overigen, aan deze zijde der rivier, en op zulken
tijd. 11 Dit is een afschrift des briefs, dien zij aan hem,
aan den koning Arthahsasta, zonden: Uw knechten, de
mannen aan deze zijde der rivier, en op zulken tijd. 12 Den
koning zij bekend, dat de Joden, die van u zijn opgetogen,
tot ons gekomen zijn te Jeruzalem, bouwende die rebelle
en die boze stad, waarvan zij de muren voltrekken, en
de fondamenten samenvoegen. 13 Zo zij nu den koning
bekend, indien dezelve stad zal worden opgebouwd, en
de muren voltrokken, dat zij den cijns, ouden impost, en
tol niet zullen geven, en gij zult aan de inkomsten der
koningen schade aanbrengen. 14 Nu, omdat wij salaris uit
het paleis trekken, en het ons niet betaamt des konings
oneer te zien, daarom hebben wij gezonden, en dit den
koning bekend gemaakt; 15 Opdat men zoeke in het boek
der kronieken uwer vaderen, zo zult gij vinden in het boek
der kronieken, en weten, dat dezelve stad een rebelle stad
geweest is, en den koningen en landschappen schade
aanbrengende, en dat zij daarbinnen afval gesticht hebben,
van oude tijden af; daarom is dezelve stad verwoest.
16 Wij maken dan de koning bekend, dat, zo dezelve
stad zal worden opgebouwd, en haar muren voltrokken,
gij daardoor geen deel zult hebben aan deze zijde der
rivier. 17 De koning zond antwoord aan Rehum, den
kanselier, en Simsai, den schrijver, en de overigen van
hun gezelschappen, die te Samaria woonden; mitsgaders
aan de overigen van deze zijde der rivier aldus: Vrede,
en op zulken tijd. 18 De brief, dien gij aan ons geschikt
hebt, is duidelijk voor mij gelezen. 19 En als van mij
bevel gegeven was, hebben zij gezocht en gevonden, dat
dezelve stad zich van oude tijden af tegen de koningen
heeft verheven, en rebellie en afval daarin gesticht is. 20
Ook zijn er machtige koningen geweest over Jeruzalem,
die geheerst hebben overal aan gene zijde der rivier; en
hun is cijns, oude impost en tol gegeven. 21 Geeft dan nu
bevel, om diezelve mannen te beletten, dat diezelve stad
niet opgebouwd worde, totdat van mij bevel zal worden
gegeven. 22 Weest gewaarschuwd, van feil in dezen te
begaan; waarom zou het verderf tot schade der koningen
aanwassen? 23 Toen, van dat het afschrift des briefs
van den koning Arthahsasta voor Rehum, en Simsai, den
schrijver, en hun gezelschappen gelezen was, togen zij in
haast naar Jeruzalem tot de Joden, en beletten hen met
arm en geweld. 24 Toen hield het werk op van het huis
Gods, Die te Jeruzalem woont, ja, het hield op tot in het
tweede jaar van het koninkrijk van Darius, den koning van
Perzie.

5 Haggai nu, de profeet, en Zacharia, de zoon van Iddo,
profeteerden tot de Joden, die in Juda en te Jeruzalem
waren; in den naam Gods van Israel profeteerden zij tot
hen. 2 Toen maakten zich op Zerubbabel, de zoon van
Sealthiel, en Jesua, de zoon van Jozadak, en begonnen
te bouwen het huis Gods, Die te Jeruzalem woont; en
met hen de profeten Gods, die hen ondersteunden. 3 Te
dier tijd kwam tot hen Thathnai, de landvoogd aan deze
zijde der rivier, en Sthar-Boznai, en hun gezelschap, en
zeiden aldus tot hen: Wie heeft ulieden bevel gegeven dit
huis te bouwen, en dezen muur te voltrekken? 4 Toen
zeiden wij aldus tot hen, en welke de namen waren der
mannen, die dit gebouw bouwden. 5 Doch het oog huns
Gods was over de oudsten der Joden, dat zij hun niet
beletten, totdat de zaak aan Darius kwam, en zij alsdan
daarover een brief wederbrachten. 6 Afschrift des briefs,
dien Thathnai, de landvoogd aan deze zijde der rivier, met
Sthar-Boznai, en zijn gezelschap, de Afarsechaieten, die
aan deze zijde der rivier waren, aan den koning Darius
zond. 7 Zij zonden een verhaal aan hem; en daarin was
aldus geschreven: Den koning Darius zij alle vrede. 8 Den
koning zij bekend, dat wij getogen zijn naar het landschap
Juda, ten huize des groten Gods, hetwelk gebouwd wordt
met grote stenen, en het hout wordt gelegd in de wanden;
en datzelve werk wordt ras gedaan, en gaat voorspoediglijk
door hun handen voort. 9 Toen hebben wij denzelven
oudsten gevraagd, en aldus tot hen gezegd: Wie heeft
ulieden bevel gegeven dit huis te bouwen, en dezen
muur te voltrekken? 10 Wijders hebben wij hun ook hun
namen afgevraagd, dat wij ze u bekend maakten; dat wij
mochten overschrijven de namen der mannen, die hoofden
onder hen zijn. 11 En zij hebben ons dusdanig antwoord
wedergegeven, zeggende: Wij zijn knechten van den God
des hemels en der aarde, en bouwen het huis, dat vele
jaren voor dezen is gebouwd geweest; want een groot
koning van Israel had het gebouwd en voltrokken. 12 Maar
nadat onze vaders den God des hemels hadden vertoornd,
heeft Hij hen gegeven in de hand van Nebukadnezar, den
koning van Babel, den Chaldeeer; dewelke dat huis heeft
vernield, en het volk naar Babel weggevoerd. 13 Doch
in het eerste jaar van Kores, koning van Babel, heeft de
koning Kores bevel gegeven dit huis Gods te bouwen.
14 Ja, de vaten van Gods huis, welke van goud en zilver
waren, die Nebukadnezar uit den tempel, die te Jeruzalem
was, had weggenomen en dezelve gebracht in den tempel
van Babel, die heeft de koning Kores uitgehaald uit den
tempel van Babel, en zij zijn gegeven aan een, wiens naam
was Sesbazar, dien hij tot een landvoogd had gesteld. 15
En hij zeide tot hem: Neem deze vaten, ga ze afvoeren in
den tempel, die te Jeruzalem is, en laat het huis Gods
gebouwd worden op zijn plaats. 16 Toen kwam dezelve
Sesbazar; hij legde de fondamenten van het huis Gods,
Die te Jeruzalem woont; en er is van toen af tot nu toe

gebouwd, doch niet volbracht. **17** Zo het dan nu den
koning goeddunkt, laat er gezocht worden in het schathuis
des konings aldaar, dat te Babel is, of het zij, dat een bevel
van den koning Kores gegeven zij, om dit huis Gods te
Jeruzalem te bouwen; en dat men des konings believen
hiervan tot ons zende.

6 Toen gaf de koning Darius bevel; en zij zochten in
de kanselarij, waar de schatten waren weggelegd,
in Babel. **2** En te Achmetha, in de burcht, die in het
landschap Medie is, werd een rol gevonden; en daarin was
aldus geschreven: GEDACHTENIS: **3** In het eerste jaar
van den koning Kores, gaf de koning Kores dit bevel: Het
huis Gods te Jeruzalem, dat huis zal gebouwd worden, ter
plaatse, waar zij offeranden offeren, en de fondamenten
daarvan zullen zwaar zijn; zijn hoogte van zestig ellen, en
zijn breedte van zestig ellen; **4** Met drie rijen van groten
steen, en een rij van nieuw hout; en de onkosten zullen uit
des konings huis gegeven worden. **5** Daartoe zal men
ook de gouden en zilveren vaten van het huis Gods, die
Nebukadnezar uit den tempel, die te Jeruzalem was, heeft
weggevoerd, en naar Babel gebracht, wedergeven, dat zij
gaan naar den tempel, die te Jeruzalem is, aan zijn plaats,
en men zal ze afvoeren ten huize Gods. **6** Nu, gij Thathnai,
landvoogd aan gene zijde der rivier, gij Sthar-Boznai, met
ulieder gezelschap, gij Afarsechaieten, die aan gene zijde
der rivier zijt, weest verre van daar! **7** Laat hen aan den
arbeid van dit huis Gods; dat de landvoogd der Joden
en de oudsten der Joden dit huis Gods bouwen aan zijn
plaats. **8** Ook wordt van mij bevel gegeven, wat gijlieden
doen zult aan de oudsten dezer Joden, om dit huis Gods
te bouwen; te weten, dat uit des konings goederen, van
den cijns aan gene zijde der rivier, de onkosten dezen
mannen spoediglijk gegeven worden, opdat men hen niet
belette. **9** En wat nodig is, als jonge runderen, en rammen,
en lammeren, tot brandofferen aan den God des hemels,
tarwe, zout, wijn en olie, naar het zeggen der priesteren,
die te Jeruzalem zijn, dat het hun dag bij dag gegeven
worde, dat er geen feil zij; **10** Opdat zij offeranden van
liefelijken reuk aan den God des hemels offeren, en bidden
voor het leven des konings en zijner kinderen. **11** Voorts
wordt bevel van mij gegeven, dat al dengene, die dit
woord zal veranderen, een hout uit zijn huis zal gerukt en
opgericht worden, waaraan hij zal worden opgehangen;
en zijn huis zal om diens wille tot een drekhoop gemaakt
worden. **12** De God nu, die Zijn Naam aldaar heeft doen
wonen, werpe ter neder alle koningen en volken, die hun
hand zullen uitstrekken, om te veranderen en te verderven
dit huis Gods, dat te Jeruzalem is. Ik, Darius, heb het bevel
gegeven, dat het spoediglijk gedaan worde. **13** Toen deden
Thathnai, de landvoogd aan gene zijde der rivier, Sthar-
Boznai, en hun gezelschap, spoediglijk alzo, naar hetgeen
de koning Darius gezonden had. **14** En de oudsten der
Joden bouwden en gingen voorspoediglijk voort, door de
profetie van den profeet Haggai en Zacharia, den zoon
van Iddo; en zij bouwden en voltrokken het, naar het
bevel van den God Israels, en naar het bevel van Kores,
en Darius, en Arthahsasta, koning van Perzie. **15** En dit
huis werd volbracht op den derden dag der maand Adar;
datzelve was het zesde jaar van het koninkrijk van den
koning Darius. **16** En de kinderen Israels, de priesteren en
Levieten, en de overige kinderen der gevangenis deden
de inwijding van dit huis Gods met vreugde. **17** En zij
offerden, ter inwijding van dit huis Gods, honderd runderen,
tweehonderd rammen, vierhonderd lammeren en twaalf
geitenbokken, ten zondoffer voor gans Israel, naar het getal
der stammen Israels. **18** En zij stelden de priesteren in hun
onderscheidingen, en de Levieten in hun verdelingen, tot
den dienst Gods, Die te Jeruzalem is, naar het voorschrift
des boeks van Mozes. **19** Ook hielden de kinderen der
gevangenis het pascha, op den veertienden der eerste
maand. **20** Want de priesters en de Levieten hadden zich
gereinigd als een enig man; zij waren allen rein; en zij
slachtten het pascha voor alle kinderen der gevangenis,
en voor hun broederen, de priesteren, en voor zichzelven.
21 Alzo aten de kinderen Israels, die uit de gevangenis
wedergekomen waren, mitsgaders al wie zich van de
onreinigheid der heidenen des lands tot hen afgezonderd
had, om den HEERE, den God Israels, te zoeken. **22**
En zij hielden het feest der ongezuurde broden zeven
dagen, met blijdschap; want de HEERE had hen verblijd,
en het hart des konings van Assur tot hen gewend, om hun
handen te sterken in het huis Gods, des Gods van Israel.

7 Na deze geschiedenissen nu, in het koninkrijk van
Arthahsasta, koning van Perzie: Ezra, de zoon van
Seraja, den zoon van Azarja, den zoon van Hilkia, **2** Den
zoon van Sallum, den zoon van Zadok, den zoon van
Ahitub, **3** Den zoon van Amarja, den zoon van Azarja, den
zoon van Merajoth, **4** Den zoon van Zerahja, den zoon
van Uzzi, den zoon van Bukki, **5** Den zoon van Abisua,
den zoon van Pinehas, den zoon van Eleazar, den zoon
van Aaron, den hoofdpriester. **6** Deze Ezra toog op uit
Babel; en hij was een vaardig schriftgeleerde in de wet
van Mozes, die de HEERE, de God Israels, gegeven heeft;
en de koning gaf hem, naar de hand des HEEREN, zijns
Gods, over hem, al zijn verzoek. **7** Ook sommigen van de
kinderen Israels, en van de priesteren en de Levieten,
en de zangers, en de poortiers, en de Nethinim, togen
op naar Jeruzalem, in het zevende jaar van den koning
Arthahsasta. **8** En hij kwam te Jeruzalem in de vijfde
maand; dat was het zevende jaar dezes konings. **9** Want
op den eersten der eerste maand was het begin des
optochts uit Babel, en op den eersten der vijfde maand
kwam hij te Jeruzalem, naar de goede hand zijns Gods
over hem. **10** Want Ezra had zijn hart gericht, om de wet
des HEEREN te zoeken en te doen, en om in Israel te
leren de inzettingen en de rechten. **11** Dit is nu het afschrift
des briefs, dien de koning Arthahsasta gaf aan Ezra, den
priester, den schriftgeleerde; den schriftgeleerde van de
woorden der geboden des HEEREN, en Zijn inzettingen
over Israel: **12** Arthahsasta koning der koningen, aan
Ezra, den priester, den schriftgeleerde der wet van den
God des hemels, volkomen vrede en op zulken tijd. **13**

Van mij wordt bevel gegeven, dat al wie vrijwillig is in
mijn koninkrijk, van het volk van Israel, en van deszelfs
priesteren en Levieten, om te gaan naar Jeruzalem, dat hij
met u ga. **14** Dewijl gij van voor den koning en zijn zeven
raadsheren gezonden zijt, om onderzoek te doen in Judea,
en te Jeruzalem, naar de wet uws Gods, die in uw hand is;
15 En om henen te brengen het zilver en goud, dat de
koning en zijn raadsheren vrijwilliglijk gegeven hebben
aan den God Israels, Wiens woning te Jeruzalem is; **16**
Mitsgaders al het zilver en goud, dat gij vinden zult in het
ganse landschap van Babel, met de vrijwillige gave des
volks en der priesteren, die vrijwilliglijk geven, ten huize
huns Gods, dat te Jeruzalem is; **17** Opdat gij spoediglijk
voor dat geld koopt runderen, rammen, lammeren, met
hun spijsofferen, en hun drankofferen, en die offert op het
altaar van het huis van ulieder God, dat te Jeruzalem is. **18**
Daartoe, wat u en uw broederen goeddunken zal, met het
overige zilver en goud te doen, zult gijlieden doen naar het
welgevallen uws Gods. **19** En geef de vaten, die u gegeven
zijn tot den dienst van het huis uws Gods, weder voor den
God van Jeruzalem. **20** Het overige nu, dat van node zal
zijn voor het huis uws Gods, dat u voorvallen zal uit te
geven, zult gij geven uit het schathuis des konings. **21**
En van mij, mij, koning Arthahsasta, wordt bevel gegeven
aan alle schatmeesters, die aan gene zijde der rivier zijt,
dat alles, wat Ezra, de priester, de schriftgeleerde der wet
van den God des hemels, van u zal begeren, spoediglijk
gedaan worde; **22** Tot honderd talenten zilvers toe, en
tot honderd kor tarwe, en tot honderd bath wijn, en tot
honderd bath olie, en zout zonder voorschrift. **23** Al wat
naar het bevel van den God des hemels is, dat het vlijtiglijk
gedaan worde, voor het huis van den God des hemels;
want waartoe zou er grote toorn zijn over het koninkrijk des
konings en zijner kinderen? **24** Ook laten wij ulieden weten,
aangaande alle priesteren en Levieten, zangers, poortiers,
Nethinim en dienaars van het huis dezes Gods, dat men
den cijns, ouden impost en tol hun niet zal vermogen op
te leggen. **25** En gij, Ezra, naar de wijsheid uws Gods,
die in uw hand is, stel regeerders en richters, die al het
volk richten, dat aan gene zijde der rivier is, allen, die de
wetten Gods weten, en die ze niet weet, zult gijlieden die
bekend maken. **26** En al wie de wet uws Gods en de
wet des konings niet zal doen, over dien laat spoediglijk
recht worden gedaan, hetzij ter dood, of tot uitbanning,
of tot boete van goederen, of tot de banden. **27** Geloofd
zij de HEERE, de God onzer vaderen, Die alzulks in het
hart des konings gegeven heeft, om te versieren het huis
des HEEREN, dat te Jeruzalem is. **28** En heeft tot mij
weldadigheid geneigd, voor het aangezicht des konings en
zijner raadsheren, en aller geweldige vorsten des konings!
Zo heb ik mij gesterkt, naar de hand des HEEREN, mijns
Gods, over mij, en de hoofden uit Israel vergaderd, om
met mij op te trekken.

8 Dit nu zijn de hoofden hunner vaderen, met hun
geslachtsrekening, die met mij uit Babel optogen, onder
het koninkrijk van den koning Arthahsasta. **2** Van de
kinderen van Pinehas, Gersom; van de kinderen van
Ithamar, Daniel; van de kinderen van David, Hattus. **3**
Van de kinderen van Sechanja, van de kinderen van
Paros, Zacharja; en met hem werden bij geslachtsregisters
gerekend, aan manspersonen, honderd en vijftig. **4** Van de
kinderen van Pahath-Moab, Eljehoenai, van de zoon van
Zerahja; en met hem tweehonderd manspersonen. **5** Van
de kinderen van Sechanja, de zoon van Jahaziel; en met
hem driehonderd manspersonen. **6** En van de kinderen
van Adin, Ebed, de zoon van Jonathan; en met hem vijftig
manspersonen. **7** En van de kinderen van Elam, Jesaja,
de zoon van Athalja; en met hem zeventig manspersonen.
8 En van de kinderen van Sefatja, Zebadja, de zoon van
Michael; en met hem tachtig manspersonen. **9** En van de
kinderen van Joab, Obadja, de zoon van Jehiel; en met
hem tweehonderd en achttien manspersonen. **10** En van
de kinderen van Selomith, de zoon van Josifja; en met hem
honderd en zestig manspersonen. **11** En van de kinderen
van Babai, Zacharja, de zoon van Bebai; en met hem acht
en twintig manspersonen. **12** En van de kinderen van
Azgad, Johanan, de zoon van Katan; en met hem honderd
en tien manspersonen. **13** En van de laatste kinderen van
Adonikam, welker namen deze waren: Elifelet, Jehiel, en
Semaja; en met hen zestig manspersonen. **14** En van
de kinderen van Bigvai, Uthai en Zabbud; en met hen
zeventig manspersonen. **15** En ik vergaderde hen aan
de rivier, gaande naar Ahava, en wij legerden ons aldaar
drie dagen; toen lette ik op het volk en de priesteren, en
vond aldaar geen van de kinderen van Levi. **16** Zo zond ik
tot Eliezer, tot Ariel, tot Semaja, en tot Elnathan, en tot
Jarib, en tot Elnathan, en tot Nathan, en tot Zacharja, en
tot Mesullam, de hoofden; en tot Jojarib en tot Elnathan,
de leraars; **17** En ik gaf hun bevel aan Iddo, het hoofd in
de plaats Chasifja; en ik legde de woorden in hun mond,
om te zeggen tot Iddo, zijn broeder, en de Nethinim, in
de plaats Chasifja, dat zij ons brachten dienaars voor het
huis onzes Gods. **18** En zij brachten ons, naar de goede
hand onzes Gods over ons, een man van verstand, van
de kinderen van Mahli, den zoon van Levi, den zoon van
Israel; namelijk Serebja, met zijn zonen en broederen,
achttien; **19** En Hasabja, en met hem Jesaja, van de
kinderen van Merari, met zijn broederen, en hun zonen,
twintig; **20** En van Nethinim, die David en de vorsten ten
dienste der Levieten gegeven hadden, tweehonderd en
twintig Nethinim, die allen bij namen genoemd werden. **21**
Toen riep ik aldaar een vasten uit aan de rivier Ahava,
opdat wij ons verootmoedigden voor het aangezicht onzes
Gods, om van Hem te verzoeken een rechten weg, voor
ons, en voor onze kinderkens, en voor al onze have. **22**
Want ik schaamde mij van den koning een heir en ruiters
te begeren, om ons te helpen van den vijand, op den weg;
omdat wij tot den koning hadden gesproken, zeggende:
De hand onzes Gods is ten goede over allen, die Hem
zoeken, maar Zijn sterkte en Zijn toorn over allen, die
Hem verlaten. **23** Alzo vastten wij; en verzochten zulks
van onzen God; en Hij liet zich van ons verbidden. **24**

Toen scheidde ik twaalf uit van de oversten der priesteren:
Serebja Hasabja, en tien van hun broederen met hen. **25**
En ik woog hun toe het zilver, en het goud, en de vaten,
zijnde de offering van het huis onzes Gods die de koning
en zijn raadsheren, en zijn vorsten, en gans Israel, die er
gevonden werden, geofferd hadden; **26** Ik woog dan aan
hun hand zeshonderd en vijftig talenten zilvers, en honderd
zilveren vaten in talenten; aan goud, honderd talenten; **27**
En twintig gouden bekers, tot duizend drachmen; en twee
vaten van blinkend goed koper, begeerlijk als goud. **28** En
ik zeide tot hen: Gij zijt heilig den HEERE, en deze vaten
zijn heilig; ook dit zilver en dit goud, de vrijwillige gave, den
HEERE, den God uwer vaderen. **29** Waakt en bewaart het,
totdat gij het opweegt, in tegenwoordigheid van de oversten
der priesteren en Levieten, en der vorsten der vaderen
van Israel, te Jeruzalem, in de kameren van des HEEREN
huis. **30** Toen ontvingen de priesters en de Levieten het
gewicht des zilvers en des gouds, en der vaten, om te
brengen te Jeruzalem, ten huize onzes Gods. **31** Alzo
verreisden wij van de rivier Ahava, op den twaalfden der
eerste maand, om te gaan naar Jeruzalem; en de hand
onzes Gods was over ons, en redde ons van de hand
des vijands, en desgenen, die ons lagen legde op den
weg. **32** En wij kwamen te Jeruzalem; en wij bleven aldaar
drie dagen. **33** Op den vierden dag nu werd gewogen
het zilver, en het goud, en de vaten, in het huis onzes
Gods, aan de hand van Meremoth, den zoon van Uria,
den priester, en met hem Eleazar, de zoon van Pinehas;
en met hem Jozabad, de zoon van Jesua, en Noadja,
de zoon van Binnui, de Levieten. **34** Naar het getal en
naar het gewicht van dat alles; en het ganse gewicht werd
ter zelfder tijd opgeschreven. **35** En de weggevoerden,
die uit de gevangenis gekomen waren, offerden den God
Israels brandofferen; twaalf varren voor gans Israel, zes en
negentig rammen, zeven en zeventig lammeren, twaalf
bokken ten zondoffer; alles ten brandoffer den HEERE. **36**
Daarna gaven zij de wetten des konings aan des konings
stadhouders en landvoogden aan deze zijde der rivier; en
zij bevorderden het volk en het huis Gods.

9 Als nu deze dingen voleind waren, traden de vorsten
tot mij toe, zeggende: Het volk Israels, en de priesters,
en de Levieten, zijn niet afgezonderd van de volken dezer
landen, naar hun gruwelen, namelijk van de Kanaanieten, de
Hethieten, de Ferezieten, de Jebusieten, de Ammonieten,
de Moabieten, de Egyptenaren en Amorieten. **2** Want zij
hebben van hun dochteren genomen voor zichzelven en
voor hun zonen, zodat zich vermengd hebben het heilig
zaad met de volken dezer landen; ja, de hand der vorsten
en overheden is de eerste geweest in deze overtreding. **3**
Als ik nu deze zaak hoorde, scheurde ik mijn kleed en
mijn mantel; en ik trok van het haar mijns hoofds en mijns
baards uit, en zat verbaasd neder. **4** Toen verzamelden
zich tot mij allen, die voor de woorden van den God Israels
beefden, om de overtreding der weggevoerden; doch ik
bleef verbaasd zitten tot aan het avondoffer. **5** En omtrent
het avondoffer stond ik op uit mijn bedruktheid, als ik nu
mijn kleed en mijn mantel gescheurd had; en ik boog mij
op mijn knieen, en breidde mijn handen uit tot den HEERE,
mijn God. **6** En ik zeide: Mijn God, ik ben beschaamd en
schaamrood, om mijn aangezicht tot U op te heffen, mijn
God; want onze ongerechtigheden zijn vermenigvuldigd tot
boven ons hoofd, en onze schuld is groot geworden tot
aan den hemel. **7** Van de dagen onzer vaderen af zijn
wij in grote schuld tot op dezen dag; en wij zijn om onze
ongerechtigheden overgegeven, wij, onze koningen en
onze priesters, in de hand van de koningen der landen, in
zwaard, in gevangenis, en in roof, en in schaamte des
aangezichts, gelijk het is te dezen dage. **8** En nu is er, als
een klein ogenblik, een genade geschied van den HEERE,
onzen God, om ons een ontkoming over te laten, en ons
een nagel te geven in Zijn heilige plaats, om onze ogen te
verlichten, o onze God, en om ons een weinig levens te
geven in onze dienstbaarheid. **9** Want wij zijn knechten;
doch in onze dienstbaarheid heeft ons onze God niet
verlaten; maar Hij heeft weldadigheid tot ons geneigd voor
het aangezicht der koningen van Perzie, dat Hij ons een
weinig levens gave, om het huis onzes Gods te verhogen,
en de woestigheden van hetzelve op te richten, en om
ons een tuin te geven in Juda en te Jeruzalem. **10** En nu,
wat zullen wij zeggen, o onze God! na dezen? Want wij
hebben Uw geboden verlaten, **11** Die Gij geboden hadt
door den dienst Uwer knechten, de profeten, zeggende:
Het land, waar gijlieden inkomt, om dat te erven, is een
vuil land, door de vuiligheid van de volken der landen, om
hun gruwelen, waarmede zij dat vervuild hebben, van het
ene einde tot het andere einde, met hun onreinigheid. **12**
Zo zult gij nu uw dochteren niet geven aan hun zonen, en
hun dochteren niet nemen voor uw zonen, en zult hun
vrede en hun best niet zoeken, tot in eeuwigheid; opdat gij
sterk wordt, en het goede des lands eet, en uw kinderen
doet erven tot in eeuwigheid. **13** En na alles, wat over ons
gekomen is, om onze boze werken, en om onze grote
schuld, omdat Gij, o onze God! belet hebt, dat wij niet te
onder zijn vanwege onze ongerechtigheid, en hebt ons
een ontkoming gegeven, als deze is; **14** Zullen wij nu
wederkeren, om Uw geboden te vernietigen, en ons te
verzwageren met de volken dezer gruwelen? Zoudt Gij niet
tegen ons toornen tot verterens toe, dat er geen overblijfsel
noch ontkoming zij? **15** O HEERE, God van Israel! Gij zijt
rechtvaardig; want wij zijn overgelaten ter ontkoming, als
het is te dezen dage. Zie, wij zijn voor Uw aangezicht in
onze schuld; want er is niemand, die voor Uw aangezicht
zou kunnen bestaan, om zulks.

10 Als Ezra alzo bad, en als hij deze belijdenis deed,
wenende en zich voor Gods huis nederwerpende,
verzamelde zich tot hem uit Israel een zeer grote gemeente
van mannen, en vrouwen, en kinderen; want het volk
weende met groot geween. **2** Toen antwoordde Sechanja,
de zoon van Jehiel, een van de zonen van Elam, en zeide
tot Ezra: Wij hebben overtreden tegen onzen God, en wij
hebben vreemde vrouwen van de volken des lands bij
ons doen wonen; maar nu, er is hope voor Israel, dezen

aangaande. **3** Laat ons dan nu een verbond maken met
onze God, dat wij al die vrouwen, en wat van haar geboren
is, zullen doen uitgaan, naar den raad des HEEREN, en
dergenen, die beven voor het gebod onzes Gods; en laat
er gedaan worden naar de wet. **4** Sta op, want deze
zaak komt u toe; en wij zullen met u zijn; wees sterk en
doe het. **5** Toen stond Ezra op, en deed de oversten
der priesteren, de Levieten en gans Israel zweren, te
zullen doen naar dit woord; en zij zwoeren. **6** En Ezra
stond op van voor Gods huis, en ging in de kamer van
Johanan, den zoon van Eljasib; als hij daar kwam, at hij
geen brood, en dronk geen water, want hij bedreef rouw
over de overtreding der weggevoerden. **7** En zij lieten
een stem doorgaan door Juda en Jeruzalem, aan al de
kinderen der gevangenis, dat zij zich te Jeruzalem zouden
verzamelen. **8** En al wie niet kwam in drie dagen, naar
den raad der vorsten en der oudsten, al zijn have zou
verbannen zijn; en hij zelf zou afgezonderd wezen van de
gemeente der weggevoerden. **9** Toen verzamelden zich
alle mannen van Juda en Benjamin te Jeruzalem in drie
dagen; het was de negende maand op den twintigsten in
de maand; en al het volk zat op de straat van Gods huis,
sidderende om deze zaak, en vanwege de plasregenen.
10 Toen stond Ezra, de priester, op en zeide tot hen:
Gijlieden hebt overtreden, en vreemde vrouwen bij u doen
wonen, om Israels schuld te vermeerderen. **11** Nu dan,
doet den HEERE, uwer vaderen God, belijdenis en doet
Zijn welgevallen, en scheidt u af van de volken des lands,
en van de vreemde vrouwen. **12** En de ganse gemeente
antwoordde en zeide met luider stem: Naar uw woorden,
alzo komt het ons toe te doen. **13** Maar des volks is veel,
en het is een tijd van plasregen, dat men hier buiten niet
staan kan; en het is geen werk van een dag noch van twee;
want velen onzer hebben overtreden in deze zaak. **14** Laat
toch onze vorsten der ganse gemeente hierover staan, en
allen, die in onze steden zijn, die vreemde vrouwen bij
zich hebben doen wonen, op gezette tijden komen, en
met hen de oudsten van elke stad en derzelver rechters;
totdat wij van ons afwenden de hittigheid des toorns onzes
Gods, om dezer zaken wil. **15** Alleenlijk Jonathan, de
zoon van Asahel, en Jehazia, de zoon van Tikva, stonden
hierover; en Mesullam, en Sabbethai, de Leviet, hielpen
hen. **16** En de kinderen der gevangenis deden alzo; en
Ezra, de priester, met de mannen, de hoofden der vaderen,
naar het huis hunner vaderen, en zij allen, bij namen
genoemd, scheidden zich af, en zij zaten op den eersten
dag der tiende maand, om deze zaak te onderzoeken.
17 En zij voleindden het met alle mannen, die vreemde
vrouwen bij zich hadden doen wonen, tot op den eersten
dag der eerste maand. **18** En er werden gevonden van
de zonen der priesteren, die vreemde vrouwen bij zich
hadden doen wonen; van de zonen van Jesua, den zoon
van Jozadak, en zijn broederen, Maaseja, en Eliezer, en
Jarib, en Gedalja. **19** En zij gaven hun hand, dat zij hun
vrouwen zouden doen uitgaan; en schuldig zijnde, offerden
zij een ram van de kudde voor hun schuld. **20** En van
de kinderen van Immer: Hanani en Zebadja. **21** En van
de kinderen van Harim: Maaseja, en Elia, en Semaja,
en Jehiel, en Uzia, **22** En van de kinderen van Pashur:
Eljoenai, Maaseja, Ismael, Nethaneel, Jozabad en Elasa.
23 En van de Levieten: Jozabad, en Simei, en Kelaja
(deze is Kelita), Pethahja, Juda en Eliezer. **24** En van de
zangers: Eljasib; en van de poortiers: Sallum, en Telem,
en Uri. **25** En van Israel: van de kinderen van Paros:
Ramja, en Jezia, en Malchia, en Mijamim, en Eleazar, en
Malchia, en Benaja. **26** En van de kinderen van Elam:
Mattanja, Zacharja, en Jehiel, en Abdi, en Jeremoth, en
Elia. **27** En van de kinderen van Zatthu: Eljoenai, Eljasib,
Mattanja, en Jeremoth, en Zabad, Aziza. **28** En van de
kinderen van Bebai: Johanan, Hananja, Sabbai, en Athlai.
29 En van de kinderen van Bani: Mesullam, Malluch en
Adaja, Jasub en Seal, Jeramoth. **30** En van de kinderen
van Pahath-Moab: Adna, en Chelal, Benaja, Maaseja,
Mattanja, Bezaleel, en Binnui, en Manasse. **31** En van
de kinderen van Harim: Eliezer, Jissia, Malchia, Semaja,
Simeon, **32** Benjamin, Malluch, Semarja. **33** Van de
kinderen van Hasum: Mathnai, Mattata, Zabad, Elifelet,
Jeremai, Manasse, Simei. **34** Van de kinderen van Bani:
Maadai, Amram, en Uel, **35** Benaja, Bedeja, Cheluhu, **36**
Vanja, Meremoth, Eljasib, **37** Mattanja, Mathnai, en Jaasai,
38 En Bani, en Binnui, Simei, **39** En Selemja, en Nathan,
en Adaja, **40** Machnadbai, Sasai, Sarai, **41** Azareel,
Selemja, Semarja, **42** Sallum, Amarja, Jozef. **43** Van de
kinderen van Nebo: Jeiel, Mattithja, Zabad, Zebina, Jaddai,
en Joel, Benaja. **44** Alle dezen hadden vreemde vrouwen
genomen; en sommigen van hen hadden vrouwen, waarbij
zij kinderen gekregen hadden.

Nehemia

1 De geschiedenissen van Nehemia, zoon van Hachalja. En het geschiedde in de maand Chisleu, in het twintigste
jaar, als ik te Susan in het paleis was; **2** Zo kwam Hanani,
een van mijn broederen, hij en sommige mannen uit Juda,
en ik vraagde hen naar de Joden, die ontkomen waren
(die overgebleven waren van de gevangenis), en naar
Jeruzalem. **3** En zij zeiden tot mij: De overgeblevenen,
die van de gevangenis aldaar in het landschap zijn
overgebleven, zijn in grote ellende en in versmaadheid; en
Jeruzalems muur is verscheurd, en haar poorten zijn met
vuur verbrand. **4** En het geschiedde, als ik deze woorden
hoorde, zo zat ik neder, en weende, en bedreef rouw,
enige dagen; en ik was vastende en biddende voor het
aangezicht van den God des hemels. **5** En ik zeide: Och,
HEERE, God des hemels, Gij, grote en vreselijke God! Die
het verbond en de goedertierenheid houdt dien, die Hem
liefhebben, en Zijn geboden houden. **6** Laat toch Uw oor
opmerkende, en Uw ogen open zijn, om te horen naar het
gebed Uws knechts, dat ik heden voor Uw aangezicht bid,
dag en nacht, voor de kinderen Israels, Uw knechten; en ik
doe belijdenis over de zonden der kinderen Israels, die wij
tegen U gezondigd hebben; ook ik en mijns vaders huis,
wij hebben gezondigd. **7** Wij hebben het ganselijk tegen
U verdorven; en wij hebben niet gehouden de geboden,
noch de inzettingen, noch de rechten, die Gij Uw knecht
Mozes geboden hebt. **8** Gedenk toch des woords, dat Gij
Uw knecht Mozes geboden hebt, zeggende: Gijlieden zult
overtreden, Ik zal u onder de volken verstrooien. **9** En gij
zult u tot Mij bekeren, en Mijn geboden houden, en die
doen; al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels,
Ik zal hen vandaar verzamelen, en zal ze brengen tot de
plaats, die Ik verkoren heb, om Mijn Naam aldaar te doen
wonen. **10** Zij zijn toch Uw knechten en Uw volk, dat Gij
verlost hebt door Uw grote kracht en door Uw sterke hand.
11 Och, HEERE, laat toch Uw oor opmerkende zijn op het
gebed Uws knechts, en op het gebed Uwer knechten,
die lust hebben Uw Naam te vrezen; en doe het toch Uw
knecht heden wel gelukken, en geef hem barmhartigheid
voor het aangezicht dezes mans. Ik nu was des konings
schenker.

2 Toen geschiedde het in de maand Nisan, in het
twintigste jaar van den koning Arthahsasta, als er wijn
voor zijn aangezicht was, dat ik den wijn opnam, en gaf
hem den koning; nu was ik nooit treurig geweest voor zijn
aangezicht. **2** Zo zeide de koning tot mij: Waarom is uw
aangezicht treurig, zo gij toch niet krank zijt? Dit is niet
dan treurigheid des harten. Toen vreesde ik gans zeer. **3**
En ik zeide tot de koning: De koning leve in eeuwigheid!
Hoe zou mijn aangezicht niet treurig zijn, daar de stad,
de plaats der begravenissen mijner vaderen, woest is,
en haar poorten met vuur verteerd zijn? **4** En de koning
zeide tot mij: Wat verzoekt gij nu? Toen bad ik tot God
van den hemel. **5** En ik zeide tot den koning: Zo het den
koning goeddunkt, en zo uw knecht voor uw aangezicht
aangenaam is, dat gij mij zendt naar Juda, naar de stad
der begravenissen mijner vaderen, dat ik ze bouwe. **6**
Toen zeide de koning tot mij, daar de koningin nevens
hem zat: Hoe lang zal uw reis wezen, en wanneer zult gij
wederkomen? En het behaagde den koning, dat hij mij
zond, als ik hem zekeren tijd gesteld had. **7** Voorts zeide ik
tot den koning: Zo het den koning goeddunkt, dat men mij
brieven geve aan de landvoogden aan gene zijde der rivier,
dat zij mij overgeleiden, totdat ik in Juda zal gekomen zijn;
8 Ook een brief aan Asaf, den bewaarder van den lusthof,
denwelken de koning heeft, dat hij mij hout geve om te
zolderen de poorten van het paleis, dat aan het huis is,
en tot de stadsmuur, en tot het huis, waar ik intrekken
zal. En de koning gaf ze mij, naar de goede hand mijns
Gods over mij. **9** Toen kwam ik tot de landvoogden aan
gene zijde der rivier, en gaf hun de brieven des konings.
En de koning had oversten des heirs en ruiteren met mij
gezonden. **10** Toen nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia,
de Ammonietische knecht dat hoorden, mishaagde het
hun met groot mishagen, dat er een mens gekomen was,
om wat goeds te zoeken voor de kinderen Israels. **11**
En ik kwam te Jeruzalem, en was daar drie dagen. **12**
Daarna maakte ik mij des nachts op, ik en weinig mannen
met mij, en ik gaf geen mens te kennen, wat mijn God in
mijn hart gegeven had, om aan Jeruzalem te doen; en
er was geen dier met mij, dan het dier, waarop ik reed.
13 En ik trok uit bij nacht door de Dalpoort, en voorbij de
Drakenfontein, en naar de Mistpoort, en ik brak aan de
muren van Jeruzalem, dewelke verscheurd waren, en haar
poorten met vuur verteerd. **14** En ik ging voort naar de
Fonteinpoort, en naar des konings vijver; doch daar was
geen plaats voor het dier, om onder mij voort te gaan. **15**
Toen ging ik op, des nachts, door de beek, en ik brak aan
den muur; en ik keerde weder, en kwam in de Dalpoort;
alzo keerde ik wederom. **16** En de overheden wisten niet,
waar ik heengegaan was, en wat ik deed; want ik had tot
nog toe den Joden, en den priesteren, en den edelen, en
overheden, en den anderen, die het werk deden, niets
te kennen gegeven. **17** Toen zeide ik tot hen: Gijlieden
ziet de ellende, waarin wij zijn, dat Jeruzalem woest is,
en haar poorten met vuur verbrand zijn; komt, en laat
ons Jeruzalems muur opbouwen; opdat wij niet meer een
versmaadheid zijn. **18** En ik gaf hun te kennen de hand
mijns Gods, Die goed over mij geweest was, als ook de
woorden des konings, die hij tot mij gesproken had. Toen
zeiden zij: Laat ons op zijn, dat wij bouwen; en zij sterkten
hun handen ten goede. **19** Als nu Sanballat, de Horoniet,
en Tobia, de Ammonietische knecht, en Gesem, de Arabier,
dit hoorden, zo bespotten zij ons, en verachtten ons; en zij
zeiden: Wat is dit voor een ding, dat gijlieden doet? Wilt
gijlieden tegen den koning rebelleren? **20** Toen gaf ik hun
tot antwoord, en zeide tot hen: God van den hemel, Die
zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen
ons opmaken en bouwen; maar gijlieden hebt geen deel,
noch gerechtigheid, noch gedachtenis in Jeruzalem.

3 En Eljasib, de hogepriester, maakte zich op met
zijn broederen, de priesteren, en zij bouwden de
Schaapspoort; zij heiligden ze, en richtten haar deuren op;
ja, zij heiligden ze tot aan den toren Mea, tot aan den toren
Hananeel. **2** En aan zijn hand bouwden de mannen van
Jericho; ook bouwde aan zijn hand Zacchur, de zoon van
Imri. **3** De Vispoort nu bouwden de kinderen van Senaa;
zij zolderden die, en richtten haar deuren op, met haar
sloten en haar grendelen. **4** En aan hun hand verbeterde
Meremoth, de zoon van Uria, den zoon van Koz; en aan
hun hand verbeterde Mesullam, de zoon van Berechja, den
zoon van Mesezabeel; en aan hun hand verbeterde Zadok,
zoon van Baena. **5** Voorts aan hun hand verbeterden
de Thekoieten; maar hun voortreffelijken brachten hun
hals niet tot den dienst huns Heeren. **6** En de Oude poort
verbeterden Jojada, de zoon van Paseah, en Mesullam,
de zoon van Besodja; deze zolderden zij, en richtten haar
deuren op, met haar sloten en haar grendelen. **7** En aan
hun hand verbeterden Melatja, de Gibeoniet, en Jadon, de
Meronothiet, de mannen van Gibeon en van Mizpa; tot aan
den stoel des landvoogds aan deze zijde der rivier. **8** Aan
zijn hand verbeterde Uzziel, de zoon van Harhoja, een
der goudsmeden, en aan zijn hand verbeterde Hananja,
de zoon van een der apothekers; en zij lieten Jeruzalem
tot aan den breden muur. **9** En aan hun hand verbeterde
Refaja, de zoon van Hur, overste des halven deels van
Jeruzalem. **10** Voorts aan hun hand verbeterde Jedaja, de
zoon van Herumaf, en tegenover zijn huis; en aan zijn hand
verbeterde Hattus, de zoon van Hasabneja. **11** De andere
mate verbeterden Malchia, de zoon van Harim, en Hassub,
de zoon van Pahath-Moab; daartoe den Bakoventoren. **12**
En aan zijn hand verbeterde Sallum, de zoon van Lohes,
overste van het andere halve deel van Jeruzalem, hij en
zijn dochteren. **13** De Dalpoort verbeterden Hanun, en de
inwoners van Zanoah; zij bouwden die, en richtten haar
deuren op, met haar sloten en haar grendelen; daartoe
duizend ellen aan den muur, tot aan de Mistpoort. **14** De
Mistpoort nu verbeterde Malchia, de zoon van Rechab,
overste van het deel Beth-Cherem; hij bouwde ze, en
richtte haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
15 En de Fonteinpoort verbeterde Sallum, de zoon van Kol-
Hoze, overste van het deel van Mizpa; hij bouwde ze, en
overdekte ze, en richtte haar deuren op, met haar sloten
en haar grendelen; daartoe den muur des vijvers Schelah
bij des konings hof, en tot aan de trappen, die afgaan van
Davids stad. **16** Na hem verbeterde Nehemia, de zoon
van Azbuk, overste van het halve deel van Beth-Zur, tot
tegenover Davids graven, en tot aan den gemaakten vijver,
en tot aan het huis der helden. **17** Na hem verbeterden
de Levieten, Rehum, de zoon van Bani; aan zijn hand
verbeterde Hasabja, de overste van het halve deel van
Kehila, in zijn deel. **18** Na hem verbeterden hun broederen,
Bavai, de zoon van Henadad, de overste van het andere
halve deel van Kehila. **19** Aan zijn hand verbeterde Ezer,
de zoon van Jesua, de overste van Mizpa, een ander maat;
tegenover den opgang naar het wapenhuis, aan den hoek.
20 Na hem verbeterde zeer vuriglijk Baruch, de zoon van
Zabbai, een andere maat; van den hoek tot aan de deur
van het huis van Eljasib, den hogepriester. **21** Na hem
verbeterde Meremoth, de zoon van Uria, den zoon van
Koz, een ander maat; van de huisdeur van Eljasib af, tot
aan het einde van Eljasibs huis. **22** En na hem verbeterden
de priesteren, wonende in de vlakke velden. **23** Daarna
verbeterden Benjamin, en Hassub, tegenover hun huis; na
hem verbeterde Azaria, de zoon van Maaseja, den zoon
van Hananja, bij zijn huis. **24** Na hem verbeterde Binnui,
de zoon van Henadad, een ander maat; van het huis van
Azarja tot aan den hoek en tot aan het punt; **25** Palal, de
zoon van Uzai, tegen den hoek, en den hogen toren over,
die van des konings huis uitsteekt, die bij den voorhof der
gevangenis is; na hem Pedaja, de zoon van Paros; **26**
De Nethinim nu, die in Ofel woonden, tot tegenover de
Waterpoort aan het oosten, en den uitstekenden toren.
27 Daarna verbeterden de Thekoieten een ander maat;
tegenover den groten uitstekenden toren, en tot aan den
muur van Ofel. **28** Van boven de Paardenpoort verbeterden
de priesteren, een iegelijk tegenover zijn huis. **29** Daarna
verbeterde Zadok, de zoon van Immer, tegenover zijn huis.
En na hem verbeterde Semaja, de zoon van Sechanja,
de bewaarder van de Oostpoort. **30** Na hem verbeterden
Hananja, de zoon van Selemja, en Hanun, de zoon van
Zalaf, de zesde, een andere maat. Na hem verbeterde
Mesullam, de zoon van Berechja, tegenover zijn kamer. **31**
Na hem verbeterde Malchia, de zoon eens goudsmids, tot
aan het huis der Nethinim en der kruideniers, tegenover de
poort van Mifkad, en tot de opperzaal van het punt. **32** En
tussen de opperzaal van het punt tot de Schaapspoort toe,
verbeterden de goudsmeden en de kruideniers.

4 Maar het geschiedde, als Sanballat gehoord had, dat
wij den muur bouwden, zo ontstak hij, en werd zeer
toornig; en hij bespotte de Joden. **2** En sprak in de
tegenwoordigheid zijner broederen en van het heir van
Samaria, en zeide: Wat doen deze amechtige Joden?
Zal men hen laten geworden? Zullen zij offeren? Zullen
zij het in een dag voleinden? Zullen zij de steentjes uit
de stofhopen levend maken, daar zij verbrand zijn? **3**
En Tobia, den Ammoniet, was bij hem, en zeide: Al is
het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwame, hij zou hun
stenen muur wel verscheuren. **4** Hoor, o onze God! dat
wij zeer veracht zijn, en keer hun versmaadheid weder
op hun hoofd, en geef hen over tot een roof in een
land der gevangenis. **5** En dek hun ongerechtigheid niet
toe; en hun zonde worde niet uitgedelgd van voor Uw
aangezicht, want zij hebben U getergd, staande tegenover
de bouwlieden. **6** Doch wij bouwden den muur, zodat de
ganse muur samengevoegd werd tot zijn helft toe; want het
hart des volks was om te werken. **7** En het geschiedde, als
Sanballat, en Tobia, en de Arabieren, en de Ammonieten,
en de Asdodieten hoorden, dat de verbetering aan de
muren van Jeruzalem toenam, dat de scheuren begonnen
gestopt te worden, zo ontstaken zij zeer; **8** En zij maakten
allen te zamen een verbintenis, dat zij zouden komen om

tegen Jeruzalem te strijden, en een verbijstering daarin
te maken. 9 Maar wij baden tot onzen God, en zetten
wacht tegen hen, dag en nacht, hunnenthalve. 10 Toen
zeide Juda: De kracht der dragers is vervallen, en des
stofs is veel, zodat wij aan den muur niet zullen kunnen
bouwen. 11 Nu hadden onze vijanden gezegd: Zij zullen
het niet weten, noch zien, totdat wij in het midden van hen
komen, en slaan hen dood; alzo zullen wij het werk doen
ophouden. 12 En het geschiedde, als de Joden, die bij hen
woonden, kwamen, dat zij het ons wel tienmaal zeiden,
uit al de plaatsen, door dewelke gij tot ons wederkeert.
13 Daarom zette ik in de benedenste plaatsen achter
den muur, en op de hoogten, en ik zette het volk naar
de geslachten, met hun zwaarden, hun spiesen en hun
bogen. 14 En ik zag toe, en maakte mij op, en zeide tot de
edelen, en tot de overheden, en tot het overige des volks:
Vreest niet voor hun aangezicht; denkt aan dien groten en
vreselijken HEERE, en strijdt voor uw broederen, uw zonen
en uw dochteren, uw vrouwen en uw huizen. 15 Daarna
geschiedde het, als onze vijanden hoorden, dat het ons
bekend was geworden, en God hun raad te niet gemaakt
had, zo keerden wij allen weder tot den muur, een iegelijk
tot zijn werk. 16 En het geschiedde van dien dag af, dat de
helft mijner jongens doende waren aan het werk, en de
helft van hen hielden de spiesen, en de schilden, en de
bogen, en de pantsiers; en de oversten waren achter het
ganse huis van Juda. 17 Die aan den muur bouwden, en
die den last droegen, en die oplaadden, waren een ieder
met zijn ene hand doende aan het werk, en de andere
hield het geweer. 18 En de bouwers hadden een iegelijk
zijn zwaard aan zijn lenden gegord, en bouwden; maar
die met de bazuin blies, was bij mij. 19 En ik zeide tot
de edelen, en tot de overheden, en tot het overige des
volks: Het werk is groot en wijd; en wij zijn op den muur
afgezonderd, de een ver van den ander; 20 Ter plaatse,
waar gij het geluid der bazuin zult horen, daarheen zult
gij u tot ons verzamelen; onze God zal voor ons strijden.
21 Alzo waren wij doende aan het werk; en de helft van
hen hielden de spiesen, van het opgaan des dageraads
tot het voortkomen der sterren toe. 22 Ook zeide ik te
dier tijd tot het volk: Een iegelijk vernachte met zijn jongen
binnen Jeruzalem, opdat zij ons des nachts ter wacht zijn,
en des daags aan het werk. 23 Voorts noch ik, noch mijn
broederen, noch mijn jongelingen, noch de mannen van de
wacht, die achter mij waren, wij trokken onze klederen niet
uit; een iegelijk had zijn geweer en water.

5 Maar het geroep des volks en hunner vrouwen was
groot, tegen hun broederen, de Joden. 2 Want er
waren, die zeiden: Onze zonen, en onze dochteren, wij
zijn velen; daarom hebben wij koren opgenomen, opdat wij
eten en leven. 3 Ook waren er, die zeiden: Wij verpanden
onze akkers, en onze wijngaarden, en onze huizen, opdat
wij in dezen honger koren mogen opnemen. 4 Desgelijks
waren er, die zeiden: Wij hebben geld ontleend tot des
konings cijns, op onze akkers en onze wijngaarden. 5
Nu is toch ons vlees als het vlees onzer broederen, onze
kinderen zijn als hun kinderen; en ziet, wij onderwerpen
onze zonen en onze dochteren tot dienstknechten; ja, er
zijn enige van onze dochteren onderworpen, dat zij in de
macht onzer handen niet zijn; en anderen hebben onze
akkers en onze wijngaarden. 6 Toen ik nu hun geroep
en deze woorden hoorde, ontstak ik zeer. 7 En mijn hart
beraadslaagde in mij; daarna twistte ik met de edelen, en
met de overheden, en zeide tot hen: Gijlieden vordert een
last, een iegelijk van zijn broeder. Voorts belegde ik een
grote vergadering tegen hen. 8 En ik zeide tot hen: Wij
hebben onze broederen, de Joden, die aan de heidenen
verkocht waren, naar ons vermogen wedergekocht; en
zoudt gijlieden ook uw broederen verkopen, of zouden zij
aan ons verkocht worden? Toen zwegen zij, en vonden
geen antwoord. 9 Voorts zeide ik: De zaak is niet goed,
die gijlieden doet; zoudt gij niet wandelen in de vreze
onzes Gods, om de versmading der heidenen, onze
vijanden? 10 Ik, mijn broederen, en mijn jongens, vorderen
wij ook geld en koren van hen? Laat ons toch dezen last
nalaten. 11 Geeft hun toch als heden weder hun akkers,
hun wijngaarden, hun olijfgaarden en hun huizen; en het
honderdste deel van het geld, en van het koren, den most
en de olie, die gij hun hebt afgevorderd. 12 Toen zeiden zij:
Wij zullen het wedergeven, en van hen niets zoeken; wij
zullen alzo doen, als gij zegt. En ik riep de priesteren, en
deed hen zweren, dat zij doen zouden naar dit woord. 13
Ook schudde ik mijn boezem uit, en zeide: Alzo schudde
God uit allen man, die dit woord niet zal bevestigen, uit
zijn huis en uit zijn arbeid, en hij zij alzo uitgeschud en
ledig. En de ganse gemeente zeide: Amen! En zij prezen
de HEERE. En het volk deed naar dit woord. 14 Ook
van dien dag af, dat hij mij bevolen heeft hun landvoogd
te zijn in het land Juda, van het twintigste jaar af, tot
het twee en dertigste jaar van den koning Arthahsasta,
zijnde twaalf jaren, heb ik, met mijn broederen, het des
landvoogds niet gegeten. 15 En de vorige landvoogden,
die voor mij geweest zijn, hebben het volk bezwaard,
en van hen genomen aan brood en wijn, daarna veertig
zilveren sikkelen; ook heersten hun jongens over het volk;
maar ik heb alzo niet gedaan, om der vreze Gods wil. 16
Daartoe heb ik ook aan het werk dezes muurs verbeterd,
en wij hebben geen land gekocht; en al mijn jongens zijn
aldaar verzameld geweest tot het werk. 17 Ook zijn van de
Joden en van de overheden honderd en vijftig man, en die
van de heidenen, die rondom ons zijn, tot ons kwamen,
aan mijn tafel geweest. 18 En wat voor een dag bereid
werd, was een os en zes uitgelezen schapen; ook werden
mij vogelen bereid, en binnen tien dagen van allen wijn
zeer veel; nog heb ik bij dezen het brood des landvoogds
niet gezocht, omdat de dienstbaarheid zwaar was over dit
volk. 19 Gedenk mijner, mijn God, ten goede, alles, wat ik
aan dit volk gedaan heb.

6 Voorts is het geschied, als van Sanballat, en Tobia, en
van Gesem, den Arabier, en van onze andere vijanden
gehoord was, dat ik den muur gebouwd had, en dat geen
scheur daarin was overgelaten; ook had ik tot dezen tijd

toe de deuren niet opgezet in de poorten; **2** Zo zond
Sanballat, en Gesem, tot mij, om te zeggen: Kom en laat
ons te zamen vergaderen in de dorpen, in het dal Ono.
Maar zij dachten mij kwaad te doen. **3** En ik zond boden
tot hen, om te zeggen: Ik doe een groot werk, zodat ik
niet zal kunnen afkomen; waarom zou dit werk ophouden,
terwijl ik het zou nalaten, en tot ulieden afkomen? **4** Zij
zonden nu wel viermaal tot mij, op dezelfde wijze. En ik
antwoordde hun op dezelfde wijze. **5** Toen zond Sanballat
tot mij op dezelfde wijze, ten vijfden male, zijn jongen, met
een open brief in zijn hand. **6** Daarin was geschreven: Het
is onder de volken gehoord, en Gasmu zegt: Gij en de
Joden denkt te rebelleren, daarom bouwt gij den muur, en
gij zult hun ten koning zijn; naar dat deze zaken zijn. **7** Dat
gij ook profeten hebt besteld, om van u te Jeruzalem uit te
roepen, zeggende: Hij is koning in Juda. Nu zal het van
den koning gehoord worden, naar dat deze zaken zijn;
kom dan nu, en laat ons te zamen raadslaan. **8** Doch ik
zond tot hem, om te zeggen: Er is van al zulke zaken,
als gij zegt, niets geschied; maar gij versiert ze uit uw
hart. **9** Want zij allen zochten ons vreesachtig te maken,
zeggende: Hun handen zullen van het werk aflaten, dat
het niet zal gedaan worden; nu dan, sterk mijn handen! **10**
Als ik nu kwam in het huis van Semaja, den zoon van
Delaja, den zoon van Mehetabeel (hij nu was besloten),
zo zeide hij: Laat ons samenkomen in het huis Gods,
in het midden des tempels, en laat ons de deuren des
tempels toesluiten; want zij zullen komen om u te doden,
ja, bij nacht zullen zij komen, om u te doden. **11** Maar ik
zeide: Zou een man, als ik, vlieden? En wie is er, zijnde
als ik, die in den tempel zou gaan, dat hij levend bleve? Ik
zal er niet ingaan. **12** Want ik merkte, en ziet, God had
hem niet gezonden; maar hij sprak deze profetie tegen
mij, omdat Tobia en Sanballat hem gehuurd hadden. **13**
Daarom was hij gehuurd, opdat ik zou vrezen, en alzo
doen, en zondigen; opdat zij iets zouden hebben tot een
kwaden naam, opdat zij mij zouden honen. **14** Gedenk,
mijn God, aan Tobia en aan Sanballat, naar deze zijn
werken; en ook aan de profetes Noadja, en aan de andere
profeten, die mij gezocht hebben vreesachtig te maken. **15**
De muur nu werd volbracht, op den vijf en twintigsten van
Elul, in twee en vijftig dagen. **16** En het geschiedde, als al
onze vijanden dit hoorden, zo vreesden al de heidenen,
die rondom ons waren, en zij vervielen zeer in hun ogen;
want zij merkten, dat dit werk van onzen God gedaan
was. **17** Ook schreven in die dagen edelen van Juda vele
brieven, die naar Tobia gingen; en die van Tobia kwamen
tot hen. **18** Want velen in Juda hadden hem gezworen,
omdat hij was een schoonzoon van Sechanja, den zoon
van Arah; en zijn zoon Johanan had genomen de dochter
van Mesullam, den zoon van Berechja. **19** Ook verhaalden
zij zijn goeddadigheden voor mijn aangezicht, en mijn
woorden brachten zij uit tot hem. Tobia dan zond brieven,
om mij vreesachtig te maken.

7 Voorts geschiedde het, als de muur gebouwd was, dat
ik de deuren oprichtte, en de poortiers, en de zangers,
en de Levieten werden besteld. **2** En ik gaf bevel aan
mijn broeder Hanani, en aan Hananja, den overste van
den burg te Jeruzalem, want hij was als een man van
getrouwheid, en godvrezende boven velen. **3** En ik zeide
tot hen: Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend
worden, totdat de zon heet wordt, en terwijl zij daarbij
staan, laat hen de deuren sluiten, betast gij ze dan; en dat
men wachten zette, inwoners van Jeruzalem, een iegelijk
op zijn wacht, en een iegelijk tegenover zijn huis. **4** De stad
nu was wijd van ruimte en groot; doch des volks was weinig
daarbinnen; en de huizen waren niet gebouwd. **5** Zo gaf
mijn God in mijn hart, dat ik de edelen, en de overheden,
en het volk verzamelde, om de geslachten te rekenen; en
ik vond het geslachtsregister dergenen, die in het eerst
waren opgetogen, en vond daarin geschreven aldus: **6** Dit
zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de
gevangenis der weggevoerden, die Nebukadnezar, koning
van Babel, weggevoerd had, en die wedergekeerd zijn
naar Jeruzalem en naar Juda, een iegelijk tot zijn stad;
7 Dewelke kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia,
Azaria, Raamja, Nahamani, Mordechai, Bilsan, Mispereth,
Bigvai, Nehim en Baena. Dit is het getal der mannen van
het volk van Israel. **8** De kinderen van Parhos waren twee
duizend, honderd twee en zeventig; **9** De kinderen van
Sefatja, driehonderd twee en zeventig; **10** De kinderen van
Arach, zeshonderd twee en vijftig; **11** De kinderen van
Pahath-Moab, van de kinderen van Jesua en Joab, twee
duizend, achthonderd en achttien; **12** De kinderen van
Elam, duizend, tweehonderd vier en vijftig; **13** De kinderen
van Zatthu, achthonderd vijf en veertig; **14** De kinderen
van Zakkai, zevenhonderd en zestig; **15** De kinderen van
Binnui, zeshonderd acht en veertig; **16** De kinderen van
Bebai, zeshonderd acht en twintig; **17** De kinderen van
Azgad, twee duizend, driehonderd twee en twintig; **18** De
kinderen van Adonikam, zeshonderd zeven en zestig; **19**
De kinderen van Bigvai, twee duizend, zeven en zestig; **20**
De kinderen van Adin, zeshonderd vijf en vijftig; **21** De
kinderen van Ater, van Hizkia, acht en negentig; **22** De
kinderen van Hassum, driehonderd acht en twintig; **23** De
kinderen van Bezai, driehonderd vier en twintig; **24** De
kinderen van Harif, honderd en twaalf; **25** De kinderen van
Gibeon, vijf en negentig; **26** De mannen van Bethlehem
en Netofa, honderd acht en tachtig; **27** De mannen van
Anathoth, honderd acht en twintig; **28** De mannen van
Beth-Azmaveth, twee en veertig; **29** De mannen van
Kirjath-Jearim, Cefira en Beeroth, zevenhonderd drie en
veertig; **30** De mannen van Rama en Gaba, zeshonderd
en twintig; **31** De mannen van Michmas, honderd twee en
twintig; **32** De mannen van Beth-El en Ai, honderd drie
en twintig; **33** De mannen van het andere Nebo, twee
en vijftig; **34** De kinderen des anderen Elams, duizend,
tweehonderd vier en vijftig; **35** De kinderen van Harim,
driehonderd en twintig; **36** De kinderen van Jericho,
driehonderd vijf en veertig; **37** De kinderen van Lod, Hadid
en Ono, zevenhonderd een en twintig; **38** De kinderen
van Senaa, drie duizend, negenhonderd en dertig; **39**

De priesters: de kinderen van Jedaja, van het huis van
Jesua, negenhonderd drie en zeventig; 40 De kinderen
van Immer, duizend twee en vijftig; 41 De kinderen van
Pashur, duizend, tweehonderd zeven en veertig; 42 De
kinderen van Harim, duizend en zeventien; 43 De Levieten:
de kinderen van Jesua, van Kadmiel, van de kinderen van
Hodeva, vier en zeventig; 44 De zangers: de kinderen
van Asaf, honderd acht en veertig; 45 De poortiers: de
kinderen van Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen
van Talmon, de kinderen van Akkub, de kinderen van
Hatita, de kinderen van Sobai, honderd acht en dertig;
46 De Nethinim: de kinderen van Ziha, de kinderen van
Hasufa, de kinderen van Tabbaoth; 47 De kinderen van
Keros, de kinderen van Sia, de kinderen van Padon;
48 De kinderen van Lebana, de kinderen van Hagaba,
de kinderen van Salmai; 49 De kinderen van Hanan,
de kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar; 50 De
kinderen van Reaja, de kinderen van Rezin, de kinderen
van Nekoda; 51 De kinderen van Gazzam, de kinderen van
Uzza, de kinderen van Paseah; 52 De kinderen van Bezai,
de kinderen van Meunim, de kinderen van Nefussim; 53 De
kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakufa, de kinderen
van Harhur; 54 De kinderen van Bazlith, de kinderen
van Mehida, de kinderen van Harsa; 55 De kinderen van
Barkos, de kinderen van Sisera, de kinderen van Thamah;
56 De kinderen van Neziah, de kinderen van Hatifa; 57 De
kinderen der knechten van Salomo; de kinderen van Sotai,
de kinderen van Sofereth, de kinderen van Perida; 58 De
kinderen van Jaela, de kinderen van Darkon, de kinderen
van Giddel; 59 De kinderen van Sefatja, de kinderen
van Hattil, de kinderen van Pochereth van Zebaim, de
kinderen van Amon; 60 Al de Nethinim, en de kinderen
der knechten van Salomo, waren driehonderd twee en
negentig. 61 Ook togen dezen op van Thel-melah, Thel-
harsa, Cherub, Addon en Immer; maar zij konden hunner
vaderen huis, en hun zaad niet tonen, of zij uit Israel
waren; 62 De kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia,
de kinderen van Nekoda, zeshonderd twee en veertig. 63
En van de priesteren, de kinderen van Habaja, de kinderen
van Koz, de kinderen van Barzillai, die een vrouw van de
dochteren van Barzillai, den Gileadiet, genomen had, en
naar hun naam genoemd was. 64 Dezen zochten hun
geschrift, willende hun geslacht rekenen, maar het werd
niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het
priesterdom geweerd. 65 En Hattirsatha zeide tot hen,
dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten, totdat
er een priester stond met urim en thummim. 66 Deze
ganse gemeente te zamen was twee en veertig duizend,
driehonderd en zestig; 67 Behalve hun knechten en hun
maagden, die waren zeven duizend, driehonderd zeven en
dertig; en zij hadden tweehonderd vijf en veertig zangers
en zangeressen. 68 Hun paarden, zevenhonderd zes en
dertig; hun muildieren, tweehonderd vijf en veertig; 69
Kemelen, vierhonderd vijf en dertig; ezelen, zes duizend,
zevenhonderd en twintig. 70 Een deel nu van de hoofden
der vaderen gaven tot het werk. Hattirsatha gaf tot den
schat, aan goud, duizend drachmen, vijftig sprengbekkens,
vijfhonderd en dertig priesterrokken. 71 En anderen van
de hoofden der vaderen gaven tot den schat des werks,
aan goud, twintig duizend drachmen, en aan zilver, twee
duizend en tweehonderd ponden. 72 En wat de overigen
des volks gaven, was aan goud, twintig duizend drachmen,
en aan zilver, twee duizend mijnen, en zeven en zestig
priesterrokken. 73 En de priesters, en de Levieten, en de
poortiers, en de zangers, en sommigen van het volk, en de
Nethinim, en gans Israel, woonden in hun steden. Als nu
de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels in
hun steden waren,

8 Zo verzamelde zich al het volk als een enig man op de
straat voor de Waterpoort; en zij zeiden tot Ezra, den
schriftgeleerde, dat hij het boek der wet van Mozes zou
halen, die de HEERE Israel geboden had. 2 En Ezra, de
priester, bracht de wet voor de gemeente, beiden mannen
en vrouwen, en allen, die verstandig waren om te horen, op
den eersten dag der zevende maand. 3 En hij las daarin
voor de straat, die voor de Waterpoort is, van het morgen
licht aan tot op den middag, voor de mannen en vrouwen,
en de verstandigen; en de oren des gansen volks waren
naar het wetboek. 4 En Ezra, de schriftgeleerde, stond
op een hogen houten stoel, dien zij tot die zaak gemaakt
hadden, en nevens hem stond Mattithja, en Sema, en
Anaja, en Uria, en Hilkia, en Maaseja, aan zijn rechterhand;
en aan zijn linkerhand Pedaja, en Misael, en Malchia, en
Hasum, en Hasbaddana, Zacharja en Mesullam. 5 En
Ezra opende het boek voor de ogen des gansen volks,
want hij was boven al het volk; en als hij het opende,
stond al het volk. 6 En Ezra loofde den HEERE, den
groten God; en al het volk antwoordde: Amen, amen! met
opheffing hunner handen, en neigden zich, en aanbaden
den HEERE, met de aangezichten ter aarde. 7 Jesua nu,
en Bani, en Serebja, Jamin, Akkub, Sabbethai, Hodia,
Maaseja, Kelita, Azaria, Jozabad, Hanan, Pelaja, en de
Levieten onderwezen het volk in de wet. En het volk stond
op zijn standplaats. 8 En zij lazen in het boek, in de wet
Gods, duidelijk; en den zin verklarende, zo maakten zij,
dat men het verstond in het lezen. 9 En Nehemia (dezelve
is Hattirsatha) en Ezra, de priester, de schriftgeleerde, en
de Levieten, die het volk onderwezen, zeiden tot al het
volk: Deze dag is den HEERE, uw God, heilig; bedrijft dan
geen rouw, en weent niet; want al het volk weende, als zij
de woorden der wet hoorden. 10 Voorts zeide hij tot hen:
Gaat, eet het vette, en drinkt het zoete, en zendt delen
dengenen, voor welken niets bereid is, want deze dag is
onzen Heere heilig; zo bedroeft u niet, want de blijdschap
des HEEREN, die is uw sterkte. 11 En de Levieten stilden
al het volk, zeggende: Zwijgt, want deze dag is heilig,
daarom bedroeft u niet. 12 Toen ging al het volk henen om
te eten, en om te drinken, en om delen te zenden, en om
grote blijdschap te maken; want zij hadden de woorden
verstaan, die men hun had bekend gemaakt. 13 En des
anderen daags verzamelden zich de hoofden der vaderen
van het ganse volk, de priesters en de Levieten, tot Ezra,

den schriftgeleerde, en dat, om verstand te bekomen in de
woorden der wet. 14 En zij vonden in de wet geschreven,
dat de HEERE door de hand van Mozes geboden had,
dat de kinderen Israels in loofhutten zouden wonen, op
het feest in de zevende maand; 15 En dat zij het zouden
luidbaar maken, en een stem laten doorgaan door al
hun steden, en te Jeruzalem, zeggende: Gaat uit op het
gebergte, en haalt takken van olijfbomen, en takken van
andere olieachtige bomen, en takken van mirtebomen,
en takken van palmbomen, en takken van andere dichte
bomen, om loofhutten te maken, als er geschreven is. 16
Alzo ging het volk uit en haalden ze, en maakten zich
loofhutten, een iegelijk op zijn dak, en in hun voorhoven,
en in de voorhoven van Gods huis, en op de straat der
Waterpoort, en op de straat van Efraimspoort. 17 En de
ganse gemeente dergenen, die uit de gevangenis waren
wedergekomen, maakten loofhutten, en woonden in die
loofhutten; want de kinderen Israels hadden alzo niet
gedaan sinds de dagen van Jesua, den zoon van Nun, tot
op dezen dag toe; en er was zeer grote blijdschap. 18 En
men las in het wetboek Gods dag bij dag, van den eersten
dag tot den laatsten dag. En zij hielden het feest zeven
dagen, en op den achtsten dag den verbodsdag, naar het
recht.

9 Voorts op den vier en twintigsten dag dezer maand
verzamelden zich de kinderen Israels met vasten en
met zakken, en aarde was op hen. 2 En het zaad Israels
scheidde zich af van alle vreemden. En zij stonden, en
deden belijdenis van hun zonden en hunner vaderen
ongerechtigheden. 3 Want als zij opgestaan waren op hun
standplaats, zo lazen zij in het wetboek des HEEREN,
huns Gods, een vierendeel van den dag; en op een ander
vierendeel deden zij belijdenis, en aanbaden den HEERE,
hun God. 4 Jesua nu, en Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni,
Serebja, Bani en Chenani, stonden op het hoge gestoelte
der Levieten, en riepen met luider stem tot den HEERE,
hun God; 5 En de Levieten, Jesua, en Kadmiel, Bani,
Hasabneja; Serebja, Hodia, Sebanja, Petahja, zeiden:
Staat op, looft den HEERE, uw God, van eeuwigheid tot in
eeuwigheid; en men love den Naam Uwer heerlijkheid,
die verhoogd is boven allen lof en prijs! 6 Gij zijt die
HEERE alleen, Gij hebt gemaakt den hemel, den hemel
der hemelen, en al hun heir, de aarde en al wat daarop
is, de zeeen en al wat daarin is, en Gij maakt die allen
levend; en het heir der hemelen aanbidt U. 7 Gij zijt die
HEERE, de God, Die Abram hebt verkoren, en hem uit Ur
der Chaldeen uitgevoerd; en Gij hebt zijn naam gesteld
Abraham. 8 En Gij hebt zijn hart getrouw gevonden voor
Uw aangezicht, en hebt een verbond met hem gemaakt, dat
Gij zoudt geven het land der Kanaanieten, der Hethieten,
der Amorieten, en der Ferezieten, en der Jebusieten, en
der Girgasieten, dat Gij het zijn zade zoudt geven; en
Gij hebt Uw woorden bevestigd, omdat Gij rechtvaardig
zijt. 9 En Gij hebt aangezien onzer vaderen ellende in
Egypte, en Gij hebt hun geroep gehoord aan de Schelfzee;
10 En Gij hebt tekenen en wonderen gedaan aan Farao,
en aan al zijn knechten, en aan al het volk zijns lands;
want Gij wist, dat zij trotselijk tegen hen handelden; en
Gij hebt U een Naam gemaakt, als het is te dezen dage.
11 En Gij hebt de zee voor hun aangezicht gekliefd, dat
zij in het midden der zee op het droge zijn doorgegaan;
en hun vervolgers hebt Gij in de diepten geworpen, als
een steen in sterke wateren. 12 En Gij hebt ze des
daags geleid met een wolkkolom, en des nachts met
een vuurkolom, om hen te lichten op den weg, waarin
zij zouden wandelen. 13 En Gij zijt neergedaald op den
berg Sinai, en hebt met hen gesproken uit den hemel; en
Gij hebt hun gegeven rechtmatige rechten, en getrouwe
wetten, goede inzettingen en geboden. 14 En Gij hebt Uw
heiligen sabbat bekend gemaakt; en Gij hebt hun geboden,
en inzettingen en een wet bevolen, door de hand van Uw
knecht Mozes. 15 En Gij hebt hun brood uit den hemel
gegeven voor hun honger, en hun water uit de steenrots
voortgebracht voor hun dorst; en Gij hebt tot hen gezegd,
dat zij zouden ingaan om te erven het land, waarover Gij
Uw hand ophieft, dat Gij het hun zoudt geven. 16 Maar zij
en onze vaders hebben trotselijk gehandeld, en zij hebben
hun nek verhard, en niet gehoord naar Uw geboden; 17
En zij hebben geweigerd te horen, en niet gedacht aan Uw
wonderen, die Gij bij hen gedaan hadt, en hebben hun nek
verhard, en in hun wederspannigheid een hoofd gesteld,
om weder te keren tot hun dienstbaarheid. Doch Gij, een
God van vergevingen, genadig en barmhartig, lankmoedig,
en groot van weldadigheid, hebt hen evenwel niet verlaten.
18 Zelfs, als zij zich een gegoten kalf gemaakt hadden, en
gezegd: Dit is uw God, Die u uit Egypte heeft opgevoerd; en
grote lasteren gedaan hadden; 19 Hebt Gij hen nochtans
door Uw grote barmhartigheid niet verlaten in de woestijn;
de wolkkolom week niet van hen des daags, om hen op
den weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om
hen te lichten, en dat, op den weg, waarin zij zouden
wandelen. 20 En Gij hebt Uw goeden Geest gegeven om
hen te onderwijzen; en Uw Manna hebt Gij niet geweerd
van hun mond, en water hebt Gij hun gegeven voor hun
dorst. 21 Alzo hebt Gij hen veertig jaren onderhouden in
de woestijn; zij hebben geen gebrek gehad; hun klederen
zijn niet veroud, en hun voeten niet gezwollen. 22 Voorts
hebt Gij hun koninkrijken en volken gegeven, en hebt
hen verdeeld in hoeken. Alzo hebben zij erfelijk bezeten
het land van Sihon, te weten, het land des konings van
Hesbon, en het land van Og, koning van Basan. 23 Gij
hebt ook hun kinderen vermenigvuldigd, als de sterren des
hemels; en Gij hebt hen gebracht in het land, waarvan
Gij tot hun vaderen hadt gezegd, dat zij zouden ingaan
om het erfelijk te bezitten. 24 Alzo zijn de kinderen daarin
gekomen, en hebben dat land erfelijk ingenomen; en Gij
hebt de inwoners des lands, de Kanaanieten, voor hun
aangezicht ten ondergebracht, en hebt hen in hun hand
gegeven, mitsgaders hun koningen en de volken des
lands, om daarmede te doen naar hun welgevallen. 25 En
zij hebben vaste steden en een vet land ingenomen, en
erfelijk bezeten, huizen, vol van alle goed, uitgehouwen

bornputten, wijngaarden, olijfgaarden en bomen van spijze,
in menigte; en zij hebben gegeten, en zijn zat en vet
geworden, en hebben in wellust geleefd, door Uw grote
goedigheid. 26 Maar zij zijn wederspannig geworden,
en hebben tegen U gerebelleerd, en Uw wet achter hun
rug geworpen, en Uw profeten gedood die tegen hen
betuigden, om hen te doen wederkeren tot U; alzo hebben
zij grote lasteren gedaan. 27 Daarom hebt Gij hen gegeven
in de hand hunner benauwers, die hen benauwd hebben;
maar als zij in den tijd hunner benauwdheid tot U riepen,
hebt Gij van den hemel gehoord, en hun naar Uw grote
barmhartigheden verlossers gegeven, die hen uit de hand
hunner benauwers verlosten. 28 Maar als zij rust hadden,
keerden zij weder om kwaad te doen voor Uw aangezicht;
zo verliet Gij hen in de hand hunner vijanden, dat zij over
hen heersten; als zij zich dan bekeerden, en U aanriepen,
zo hebt Gij hen van den hemel gehoord, en hebt hen
naar Uw barmhartigheden tot vele tijden uitgerukt. 29 En
Gij hebt tegen hen betuigd, om hen te doen wederkeren
tot Uw wet; maar zij hebben trotselijk gehandeld, en
niet gehoord naar Uw geboden, en tegen Uw rechten,
tegen dezelve hebben zij gezondigd, door dewelke een
mens, die ze doet, leven zal; en zij hebben hun schouder
teruggetogen, en hun nek verhard, en niet gehoord. 30
Doch Gij vertoogt het vele jaren over hen, en betuigdet
tegen hen door Uw Geest, door den dient Uwer profeten,
maar zij neigden het oor niet; daarom hebt Gij hen gegeven
in de hand van de volken der landen. 31 Doch door Uw
grote barmhartigheden hebt Gij hen niet vernield, noch
hen verlaten; want Gij zijt een genadig en barmhartig God.
32 Nu dan, o onze God, Gij grote, Gij machtige, en Gij
vreselijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt;
laat voor Uw aangezicht niet gering zijn al de moeite, die
ons getroffen heeft, onze koningen, onze vorsten, en onze
priesteren; en onze profeten, en onze vaderen, en Uw
ganse volk, van de dagen der koningen van Assur af tot
op dezen dag. 33 Doch Gij zijt rechtvaardig, in alles, wat
ons overkomen is; want Gij hebt trouwelijk gehandeld,
maar wij hebben goddelooslijk gehandeld. 34 En onze
koningen, onze vorsten, onze priesters en onze vaders
hebben Uw wet niet gedaan; en zij hebben niet geluisterd
naar Uw geboden, en naar Uw getuigenissen, die Gij
tegen hen betuigdet. 35 Want zij hebben U niet gediend in
hun koninkrijk, en in Uw menigvuldig goed, dat Gij hun
gaaft, en in dat wijde en dat vette land, dat Gij voor hun
aangezicht gegeven hadt; en zij hebben zich niet bekeerd
van hun boze werken. 36 Zie, wij zijn heden knechten;
ja, het land, dat Gij onzen vaderen gegeven hebt, om de
vrucht daarvan, en het goede daarvan te eten, zie, daarin
zijn wij knechten. 37 En het vermenigvuldigt zijn inkomste
voor den koningen, die Gij over ons gesteld hebt, om
onzer zonden wil; en zij heersen over onze lichamen en
over onze beesten, naar hun welgevallen; alzo zijn wij in
grote benauwdheid. 38 En in dit alles maken wij een vast
verbond en schrijven het; en onze vorsten, onze Levieten
en onze priesteren zullen het verzegelen.

10 Tot de verzegelingen nu waren: Nehemia Hattirsatha,
zoon van Hachalja, en Zidkia, 2 Seraja, Azarja,
Jeremia, 3 Pashur, Amarja, Malchia, 4 Hattus, Sebanja,
Malluch, 5 Harim, Meremoth, Obadja, 6 Daniel, Ginnethon,
Baruch, 7 Mesullam, Abia, Mijamin, 8 Maazia, Bilgai,
Semaja. Dit waren de priesters. 9 En de Levieten,
namelijk: Jesua, zoon van Azanja, Binnui; van de zonen
van Henadad, Kadmiel; 10 En hun broederen: Sebanja,
Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan, 11 Micha, Rehob, Hasabja,
12 Zakkur, Serebja, Sebanja, 13 Hodia, Bani, Beninu;
14 De hoofden des volks: Parhos, Pahath-Moab, Elam,
Zatthu, Bani, 15 Bunni, Azgad, Bebai, 16 Adonia, Bigvai,
Adin, 17 Ater, Hizkia, Azzur, 18 Hodia, Hasum, Bezai, 19
Harif, Anathoth, Nebai, 20 Magpias, Mesullam, Hezir, 21
Mesezabeel, Zadok, Jaddua, 22 Pelatja, Hanan, Anaja, 23
Hosea, Hananja, Hassub, 24 Hallohes, Pilha, Sobek, 25
Rehum, Hasabna, Maaseja, 26 En Ahia, Hanan, Anan,
27 Malluch, Harim, Baana. 28 En het overige des volks,
de priesteren, de Levieten, de poortiers, de zangers, de
Nethinim, en al wie zich van de volken der landen had
afgescheiden tot Gods wet, hun vrouwen, hun zonen en
hun dochteren, al wie wetenschap en verstand had; 29
Die hielden zich aan hun broederen, hun voortreffelijken,
en kwamen in den vloek en in den eed, dat zij zouden
wandelen in de wet Gods, die gegeven is door de hand
van den knecht Gods, Mozes; en dat zij zouden houden,
en dat zij zouden doen al de geboden des HEEREN,
onzes Heeren, en Zijn rechten en Zijn inzettingen; 30 En
dat wij onze dochteren niet zouden geven aan de volken
des lands, noch hun dochteren nemen voor onze zonen.
31 Ook als de volken des lands waren en alle koren op den
sabbatdag ten verkoop brengen, dat wij op den sabbat, of
op een anderen heiligen dag van hen niet zouden nemen;
en dat wij het zevende jaar zouden vrij laten, mitsgaders
allerhande bezwaarnis. 32 Voorts zetten wij ons geboden
op, ons opleggende een derde deel van een sikkel in
het jaar, tot den dienst van het huis onzes Gods; 33
Tot het brood der toerichting, en het gedurig spijsoffer,
en tot het gedurig brandoffer, der sabbatten, der nieuwe
maanden, tot de gezette hoogtijden, en tot de heilige
dingen, en tot de zondofferen, om verzoening te doen over
Israel; en tot alle werk van het huis onzes Gods. 34 Ook
wierpen wij de loten, onder de priesters, de Levieten en
het volk, over het offer van het hout, dat men brengen zou
ten huize onzes Gods, naar het huis onzer vaderen, op
bestemde tijden, jaar op jaar, om te branden op het altaar
des HEEREN, onzes Gods, gelijk het in de wet geschreven
is; 35 Dat wij ook de eerstelingen onzes lands en de
eerstelingen van alle vrucht van al het geboomte, jaar op
jaar, zouden brengen ten huize des HEEREN; 36 En de
eerstgeborenen onzer zonen en onzer beesten, gelijk het
in de wet geschreven is; en dat wij de eerstgeborenen
onzer runderen en onzer schapen zouden brengen ten
huize onzes Gods, tot de priesteren, die in het huis onzes
Gods dienen. 37 En dat wij de eerstelingen onzes deegs,
en onze hefofferen, en de vrucht aller bomen, most en

olie, zouden brengen tot de priesteren, in de kameren van
het huis onzes Gods, en de tienden onzes lands tot de
Levieten; en dat dezelfde Levieten de tienden zouden
hebben in alle steden onzer landbouwerij; **38** En dat er
een priester, een zoon van Aaron, bij de Levieten zou zijn,
als de Levieten de tienden ontvangen; en dat de Levieten
de tienden zouden opbrengen ten huize onzes Gods, in de
kameren van het schathuis. **39** Want de kinderen Israels
en de kinderen van Levi moeten hefoffer van koren, most
en olie in die kameren brengen, omdat aldaar de vaten
des heiligdoms zijn, en de priesteren, die dienen, en de
poortiers, en de zangers; dat wij alzo het huis onzes Gods
niet zouden verlaten.

11 Voorts woonden de oversten des volks te Jeruzalem;
maar het overige des volks wierpen loten, om uit
tien een uit te brengen, die in de heilige stad Jeruzalem
zou wonen, en negen delen in de andere steden. **2** En
het volk zegende al de mannen, die vrijwilligijk aanboden
te Jeruzalem te wonen. **3** En dit zijn de hoofden van
het landschap, die te Jeruzalem woonden; (maar in de
steden van Juda woonden, een iegelijk op zijn bezitting, in
hun steden, Israel, de priesters, en de Levieten, en de
Nethinim, en de kinderen der knechten van Salomo). **4**
Te Jeruzalem dan woonden sommigen van de kinderen
van Juda, en van de kinderen van Benjamin. Van de
kinderen van Juda: Athaja, de zoon van Uzzia, den zoon
van Zacharja, den zoon van Amarja, den zoon van Sefatja,
den zoon van Mahalaleel, van de kinderen van Perez; **5**
En Maaseja, de zoon van Baruch, den zoon van Kol-hose,
den zoon van Hazaja, den zoon van Adaja, den zoon
van Jojarib, den zoon van Zacharja, den zoon van Siloni.
6 Alle kinderen van Perez, die te Jeruzalem woonden,
waren vierhonderd acht en zestig dappere mannen. **7**
En dit zijn de kinderen van Benjamin: Sallu, de zoon van
Mesullam, den zoon van Joed, den zoon van Pedaja,
den zoon van Kolaja, den zoon van Maaseja, den zoon
van Ithiel, den zoon van Jesaja; **8** En na hem Gabbai,
Sallai; negenhonderd acht en twintig. **9** En Joel, de zoon
van Zichri, was opziener over hen; en Juda, de zoon van
Senua, was de tweede over de stad. **10** Van de priesteren:
Jedaja, de zoon van Jojarib, Jachin; **11** Seraja, de zoon van
Hilkia, den zoon van Mesullam, den zoon van Zadok, den
zoon van Merajoth, den zoon van Ahitub, was voorganger
van Gods huis; **12** En hun broederen, die het werk in
het huis deden, waren achthonderd twee en twintig. En
Adaja, de zoon van Jeroham, den zoon van Pelalja, den
zoon van Amzi, den zoon van Zacharja, den zoon van
Pashur, den zoon van Malchia; **13** En zijn broederen,
hoofden der vaderen, waren tweehonderd twee en veertig.
En Amassai, de zoon van Azareel, den zoon van Achzai,
den zoon van Mesillemoth, den zoon van Immer; **14** En
hun broederen, dappere helden, waren honderd acht en
twintig; en opziener over hen was Zabdiel, de zoon van
Gedolim. **15** En van de Levieten: Semaja, de zoon van
Hassub, den zoon van Azrikam, den zoon van Hasabja,
den zoon van Buni. **16** En Sabbethai, en Jozabad, van
de hoofden der Levieten, waren over het buitenwerk van
het huis Gods. **17** En Matthanja, de zoon van Micha, den
zoon van Zabdi, den zoon van Asaf, was het hoofd, die
de dankzegging begon in het gebed, en Bakbukja was
de tweede van zijn broederen; en Abda, de zoon van
Sammua, den zoon van Galal, den zoon van Jeduthun. **18**
Al de Levieten in de heilige stad waren tweehonderd vier
en tachtig. **19** En de poortiers: Akkub, Talmon, met hun
broederen, die wacht hielden in de poorten, waren honderd
twee en zeventig. **20** Het overige nu van Israel, van de
priesters en de Levieten, was in alle steden van Juda,
een iegelijk in zijn erfdeel. **21** En de Nethinim woonden in
Ofel; en Ziha en Gispa waren over de Nethinim. **22** En der
Levieten opziener te Jeruzalem was Uzzi, de zoon van
Bani, den zoon van Hasabja, den zoon van Matthanja,
den zoon van Micha; van de kinderen van Asaf waren
de zangers tegenover het werk van Gods huis. **23** Want
er was een gebod des konings van hen, te weten, een
zeker onderhoud voor de zangers, van elk dagelijks op
zijn dag. **24** En Petahja, de zoon van Mesezabeel, van
de kinderen van Zerah, den zoon van Juda, was aan
des konings hand, in alle zaken tot het volk. **25** In de
dorpen nu op hun akkers woonden sommigen van de
kinderen van Juda, in Kirjath-Arba en haar onderhorige
plaatsen, en in Dibon en haar onderhorige plaatsen, en in
Jekabzeel en haar dorpen; **26** En te Jesua, en te Molada,
en te Beth-Pelet, **27** En te Hazar-Sual, en in Ber-Seba,
en haar onderhorige plaatsen, **28** En te Ziklag, en in
Mechona en haar onderhorige plaatsen, **29** En te En-
Rimmon, en te Zora, en te Jarmuth, **30** Zanoah, Adullam
en haar dorpen, Lachis en haar akkers, Azeka en haar
onderhorige plaatsen; en zij legerden zich van Ber-seba af
tot aan het dal Hinnom. **31** De kinderen van Benjamin nu
van Geba woonden in Michmas, en Aja, en Beth-El, en
haar onderhorige plaatsen, **32** Anathoth, Nob, Ananja,
33 Hazor, Rama, Gitthaim, **34** Hadid, Zeboim, Neballat,
35 Lod, en Ono, in het dal der werkmeesters. **36** Van de
Levieten nu, woonden sommigen in de verdelingen van
Juda, en van Benjamin.

12 Dit nu zijn de priesters en de Levieten, die met
Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, en Jesua,
optogen: Seraja, Jeremia, Ezra, **2** Amarja, Malluch, Hattus,
3 Sechanja, Rehum, Meremoth, **4** Iddo, Ginnethoi, Abia,
5 Mijamin, Maadja, Bilga, **6** Semaja, en Jojarib, Jedaja,
7 Sallu, Amok, Hilkia, Jedaja; dat waren de hoofden der
priesteren, en hun broederen, in de dagen van Jesua. **8**
En de Levieten waren: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebja,
Juda, Matthanja; hij en zijn broederen waren over de
dankzeggingen. **9** En Bakbukja, en Unni, hun broederen,
waren tegen hen over in de wachten. **10** Jesua nu gewon
Jojakim, en Jojakim gewon Eljasib, en Eljasib gewon
Jojada, **11** En Jojada gewon Jonathan, en Jonathan gewon
Jaddua. **12** En in de dagen van Jojakim waren priesters,
hoofden der vaderen: van Seraja was Meraja; van Jeremia,
Hananja; **13** Van Ezra, Mesullam; van Amarja, Johanan; **14**
Van Melichu, Jonathan; van Sebanja, Jozef; **15** Van Harim,

Adna; van Merajoth, Helkai; **16** Van Iddo, Zacharia; van
Ginnethon, Mesullam; **17** Van Abia, Zichri; van Minjamin,
van Moadja, Piltai; **18** Van Bilga, Sammua; van Semaja,
Jonathan; **19** En van Jojarib, Matthenai; van Jedaja, Uzzi;
20 Van Sallai, Kallai; van Amok, Heber; **21** Van Hilkia,
Hasabja; van Jedaja, Nethaneel. **22** Van de Levieten
werden in de dagen van Eljasib, Jojada, en Johanan, en
Jaddua, de hoofden der vaderen beschreven; mitsgaders
de priesteren, tot het koninkrijk van Darius, den Perziaan.
23 De kinderen van Levi, de hoofden der vaderen, werden
beschreven in het boek der kronieken, tot de dagen van
Johanan, den zoon van Eljasib, toe. **24** De hoofden dan
der Levieten waren Hasabja, Serebja, en Jesua, de zoon
van Kadmiel, en hun broederen tegen hen over, om te
prijzen en te danken, naar het gebod van David, den man
Gods, wacht tegen wacht. **25** Matthanja en Bakbukja,
Obadja, Mesullam, Talmon en Akkub, waren poortiers,
de wacht waarnemende bij de schatkamers der poorten.
26 Dezen waren in de dagen van Jojakim, den zoon
van Jesua, den zoon van Jozadak, en in de dagen van
Nehemia, den landvoogd, en van den priester Ezra, den
schriftgeleerde. **27** In de inwijding nu van Jeruzalems muur,
zochten zij de Levieten uit al hun plaatsen, dat zij hen te
Jeruzalem brachten, om de inwijding te doen met vreugde,
en met dankzeggingen, en met gezang, cimbalen, luiten,
en met harpen. **28** Alzo werden de kinderen der zangers
verzameld, zo uit het vlakke veld rondom Jeruzalem, als
uit de dorpen van de Netofathieten; **29** En uit het huis van
Gilgal, en uit de velden van Geba en Asmaveth; want de
zangers hadden zich dorpen gebouwd rondom Jeruzalem.
30 En de priesters en de Levieten reinigden zichzelven;
daarna reinigden zij het volk, en de poorten, en den muur.
31 Toen deed ik de vorsten van Juda opgaan op den muur;
en ik stelde twee grote dankkoren en omgangen, een ter
rechterhand op den muur, naar de Mistpoort toe. **32** En
achter hen ging Hosaja, en de helft der vorsten van Juda.
33 En Azarja, Ezra, en Mesullam, **34** Juda, en Benjamin,
en Semaja, en Jeremia; **35** En van de priesters kinderen
met trompetten: Zecharja, de zoon van Jonathan, den
zoon van Semaja, den zoon van Matthanja, den zoon van
Michaja, den zoon van Zakkur, den zoon van Asaf; **36** En
zijn broeders, Semaja, en Azareel, Milalai, Gilalai, Maai,
Nethaneel, en Juda, Hanani, met muziekinstrumenten van
David, den man Gods; en Ezra, de schriftgeleerde, ging
voor hun aangezicht heen. **37** Voorts naar de Fonteinpoort,
en tegen hen over, gingen zij op bij de trappen van Davids
stad, door den opgang des muurs, boven Davids huis,
tot aan de Waterpoort, tegen het oosten. **38** Het tweede
dankkoor nu ging tegenover, en ik achter hetzelve, met de
helft des volks, op den muur, van boven den Bakoventoren,
tot aan den breden muur; **39** En van boven de poort van
Efraim, en boven de Oude poort, en boven de Vispoort,
en den toren Hananeel, en den toren Mea, tot aan de
Schaapspoort, en zij bleven staan in de Gevangenpoort.
40 Daarna stonden de beide dankkoren in Gods huis; ook
ik en de helft der overheden met mij. **41** En de priesters,
Eljakim, Maaseja, Minjamin, Michaja, Eljoenai, Zacharja,
Hananja, met trompetten; **42** Voorts Maaseja, en Semaja,
en Eleazar, en Uzzi, en Johanan, en Malchia, en Elam,
en Ezer; ook lieten zich de zangers horen, met Jizrahja,
den opziener. **43** En zij offerden deszelven daags grote
slachtofferen, en waren vrolijk; want God had hen vrolijk
gemaakt met grote vrolijkheid; en ook waren de vrouwen
en de kinderen vrolijk; zodat de vrolijkheid van Jeruzalem
tot van verre gehoord werd. **44** Ook werden ten zelfden
dage mannen gesteld over de kameren, tot de schatten,
tot de hefofferen, tot de eerstelingen en tot de tienden, om
daarin uit de akkers der steden te verzamelen de delen der
wet, voor de priesteren en voor de Levieten; want Juda
was vrolijk over de priesteren en over de Levieten, die
daar stonden. **45** En de wacht huns Gods waarnamen, en
de wacht der reiniging, ook de zangers, en de poortiers,
naar het gebod van David en zijn zoon Salomo. **46** Want in
de dagen van David en Asaf, van ouds, waren er hoofden
der zangers, en des lofgezangs, en der dankzeggingen
tot God. **47** Daarom gaf gans Israel, in de dagen van
Zerubbabel, en in de dagen van Nehemia, de delen der
zangers en der poortiers, van elk dagelijks op zijn dag; en
zij heiligden voor de Levieten, en de Levieten heiligden
voor de kinderen van Aaron.

13 Te dien dage werd er gelezen in het boek van Mozes,
voor de oren des volks; en daarin werd geschreven
gevonden, dat de Ammonieten en Moabieten niet zouden
komen in de gemeente Gods, tot in eeuwigheid; **2** Omdat
zij den kinderen Israels niet waren tegengekomen met
brood en met water, ja, Bileam tegen hen gehuurd hadden,
om hen te vloeken, hoewel onze God den vloek omkeerde
in een zegen. **3** Zo geschiedde het, als zij deze wet
hoorden, dat zij alle vermengeling van Israel afscheidden.
4 Eljasib nu, de priester, die gesteld was over de kamer
van het huis onzes Gods, was voor dezen nabestaande
van Tobia geworden. **5** En hij had hem een grote kamer
gemaakt, alwaar zij te voren henenleiden het spijsoffer,
den wierook en de vaten, en de tienden van koren, van
most en van olie, die bevolen waren voor de Levieten, en
de zangers, en de poortiers, mitsgaders het hefoffer der
priesteren. **6** Doch in dit alles was ik niet te Jeruzalem;
want in het twee en dertigste jaar van Arthahsasta, koning
van Babel, kwam ik tot den koning; maar ten einde van
sommige dagen verkreeg ik weder verlof van den koning.
7 En ik kwam te Jeruzalem, en verstond van het kwaad, dat
Eljasib voor Tobia gedaan had, makende hem een kamer
in de voorhoven van Gods huis. **8** En het mishaagde
mij zeer; zo wierp ik al het huisraad van Tobia buiten,
uit de kamer. **9** Voorts gaf ik bevel, en zij reinigden de
kameren; en ik bracht daar weder in de vaten van Gods
huis, met het spijsoffer en den wierook. **10** Ook vernam
ik, dat der Levieten deel hun niet gegeven was; zodat de
Levieten en de zangers, die het werk deden, gevloden
waren, een iegelijk naar zijn akker. **11** En ik twistte met de
overheden, en zeide: Waarom is het huis Gods verlaten?
Doch ik vergaderde hen, en herstelde ze in hun stand.

12 Toen bracht gans Juda de tienden van het koren, en
van den most, en van de olie, in de schatten. 13 En
ik stelde tot schatmeesters over de schatten, Selemja,
den priester, en Zadok, den schrijver, en Pedaja, uit
de Levieten; en aan hun hand Hanan, den zoon van
Zakkur, den zoon van Matthanja; want zij werden getrouw
geacht, en hun werd opgelegd aan hun broederen uit te
delen. 14 Gedenk mijner, mijn God, in dezen; en delg
mijn weldadigheden niet uit, die ik aan het huis mijns
Gods en aan Zijn wachten gedaan heb. 15 In dezelfde
dagen zag ik in Juda, die persen traden op den sabbat, en
die garven inbrachten, die zij op ezels laadden; als ook
wijn, druiven en vijgen, en allen last, dien zij te Jeruzalem
inbrachten op den sabbatdag; en ik betuigde tegen hen
ten dage, als zij eetwaren verkochten. 16 Daar waren ook
Tyriers binnen, die vis aanbrachten, en alle koopwaren,
die zij op den sabbat verkochten aan de kinderen van
Juda en te Jeruzalem. 17 Zo twistte ik met de edelen
van Juda, en zeide tot hen: Wat voor een boos ding is
dit, dat gijlieden doet, en ontheiligt den sabbatdag? 18
Deden niet uw vaders alzo, en onze God bracht al dit
kwaad over ons en over deze stad? En gijlieden maakt
de hittige gramschap nog meer over Israel, ontheiligende
den sabbat. 19 Het geschiedde nu, als de poorten van
Jeruzalem schaduw gaven, voor den sabbat, dat ik bevel
gaf, en de deuren werden gesloten; en ik beval, dat zij
ze niet zouden opendoen tot na den sabbat; en ik stelde
van mijn jongens aan de poorten, opdat er geen last
zou inkomen op den sabbatdag. 20 Toen vernachtten
de kramers, en de verkopers van alle koopwaren, buiten
voor Jeruzalem, eens of tweemaal. 21 Zo betuigde ik
tegen hen, en zeide tot hen: Waarom vernacht gijlieden
tegenover den muur? Zo gij het weder doet, zal ik de
hand aan u slaan. Van dien tijd af kwamen zij niet op
den sabbat. 22 Voorts zeide ik tot de Levieten, dat zij
zich zouden reinigen, en de poorten komen wachten,
om den sabbatdag te heiligen. Gedenk mijner ook in
dezen, mijn God! en verschoon mij naar de veelheid Uwer
goedertierenheid. 23 Ook zag ik in die dagen Joden, die
Asdodische, Ammonietische en Moabietische vrouwen bij
zich hadden doen wonen. 24 En hun kinderen spraken
half Asdodisch, en zij konden geen Joods spreken, maar
naar de taal eens iegelijken volks. 25 Zo twistte ik met
hen, en vloekte hen, en sloeg sommige mannen van hen,
en plukte hun het haar uit; en ik deed hen zweren bij God:
Indien gij uw dochteren hun zonen zult geven, en indien gij
van hun dochteren voor uw zonen of voor u zult nemen! 26
Heeft niet Salomo, de koning van Israel, daarin gezondigd,
hoewel er onder vele heidenen geen koning was, gelijk hij,
en hij zijn God lief was, en God hem ten koning over gans
Israel gesteld had? Ook hem deden de vreemde vrouwen
zondigen. 27 Zouden wij dan naar ulieden horen, dat gij al
dit grote kwaad zoudt doen, overtredende tegen onzen
God, doende vreemde vrouwen bij u wonen? 28 Ook was
er een van de kinderen van Jojada, den zoon van Eljasib,
den hogepriester, schoonzoon geworden van Sanballat,
den Horoniet; daarom jaagde ik hem van mij weg. 29
Gedenk aan hen, mijn God, omdat zij het priesterdom
hebben verontreinigd, ja, het verbond des priesterdoms en
der Levieten. 30 Alzo reinigde ik hen van alle vreemden; en
ik bestelde de wachten der priesteren en der Levieten, elk
op zijn werk; 31 Ook tot het offer des houts, op bestemde
tijden, en tot de eerstelingen. Gedenk mijner, mijn God, ten
goede.

Esther

1 Het geschiedde nu in de dagen van Ahasveros, (hij is
die Ahasveros, dewelke regeerde van Indie af tot aan
Morenland toe, honderd zeven en twintig landschappen).
2 In die dagen, als de koning Ahasveros op den troon zijns
koninkrijks zat, die op den burg Susan was; **3** In het derde
jaar zijner regering maakte hij een maaltijd al zijn vorsten en
zijn knechten; de macht van Perzie en Medie, de grootste
heren en de oversten der landschappen waren voor zijn
aangezicht; **4** Als hij vertoonde den rijkdom der heerlijkheid
zijns rijks, en de kostelijkheid des sieraads zijner grootheid,
vele dagen lang, honderd en tachtig dagen. **5** Toen nu
die dagen vervuld waren, maakte de koning een maaltijd
al den volke, dat gevonden werd op den burg Susan,
van den grootste tot den kleinste, zeven dagen lang, in
het voorhof van den hof van het koninklijk paleis. **6** Er
waren witte, groene en hemelsblauwe behangselen, gevat
aan fijn linnen en purperen banden, in zilveren ringen,
en aan marmeren pilaren; de bedsteden waren van goud
en zilver, op een vloer van porfier steen, en van marmer,
en albast, en kostelijke stenen. **7** En men gaf te drinken
in vaten van goud, en het ene vat was anders dan het
andere vat; en er was veel koninklijke wijn, naar des
konings vermogen. **8** En het drinken geschiedde naar
de wet, dat niemand dwong; want alzo had de koning
vastelijk bevolen aan alle groten zijns huizes, dat zij doen
zouden naar den wil van een iegelijk. **9** De koningin
Vasthi maakte ook een maaltijd voor de vrouwen in het
koninklijk huis, hetwelk de koning Ahasveros had. **10** Op
den zevenden dag, toen des konings hart vrolijk was van
den wijn, zeide hij tot Mehuman, Biztha, Charbona, Bigtha
en Abagtha, Zethar en Charchas, de zeven kamerlingen,
dienende voor het aangezicht van den koning Ahasveros,
11 Dat zij Vasthi, de koningin, zouden brengen voor het
aangezicht des konings, met de koninklijke kroon, om den
volken en den vorsten haar schoonheid te tonen; want zij
was schoon van aangezicht. **12** Doch de koningin Vasthi
weigerde te komen op het woord des konings, hetwelk
door den dienst der kamerlingen haar aangezegd was.
Toen werd de koning zeer verbolgen, en zijn grimmigheid
ontstak in hem. **13** Toen zeide de koning tot de wijzen,
die de tijden verstonden (want alzo moest des konings
zaak geschieden, in de tegenwoordigheid van al degenen,
die de wet en het recht wisten; **14** De naasten nu bij
hem waren Carsena, Sethar, Admatha, Tharsis, Meres,
Marsena, Memuchan, zeven vorsten der Perzen en der
Meden, die het aangezicht des konings zagen, die vooraan
zaten in het koninkrijk), **15** Wat men naar de wet met
de koningin Vasthi doen zou, omdat zij niet gedaan had
het woord van den koning Ahasveros, door den dienst
der kamerlingen? **16** Toen zeide Memuchan voor het
aangezicht des konings en der vorsten: De koningin Vasthi
heeft niet alleen tegen den koning misdaan, maar ook
tegen al de vorsten, en tegen al de volken, die in al de
landschappen van den koning Ahasveros zijn. **17** Want
deze daad der koningin zal uitkomen tot alle vrouwen,
zodat zij haar mannen verachten zullen in haar ogen, als
men zeggen zal: De koning Ahasveros zeide, dat men de
koningin Vasthi voor zijn aangezicht brengen zou; maar zij
kwam niet. **18** Te dezen zelfden dage zullen de vorstinnen
van Perzie en Medie ook alzo zeggen tot al de vorsten des
konings, als zij deze daad der koningin zullen horen, en er
zal verachtens en toorns genoeg wezen. **19** Indien het den
koning goeddunkt, dat een koninklijk gebod van hem uitga,
hetwelk geschreven worde in de wetten der Perzen en
Meden, en dat men het niet overtrede: dat Vasthi niet inga
voor het aangezicht van den koning Ahasveros, en de
koning geve haar koninkrijk aan haar naaste, die beter is
dan zij. **20** Als het bevel des konings, hetwelk hij doen
zal in zijn ganse koninkrijk, (want het is groot) gehoord
zal worden, zo zullen alle vrouwen aan haar mannen eer
geven, van de grootste tot de kleinste toe. **21** Dit woord nu
was goed in de ogen des konings en der vorsten; en de
koning deed naar het woord van Memuchan. **22** En hij
zond brieven aan al de landschappen des konings, aan
een iegelijk landschap naar zijn schrift, en aan elk volk
naar zijn spraak, dat elk man overheer in zijn huis wezen
zou, en spreken naar de spraak zijns volks.

2 Na deze geschiedenissen, toen de grimmigheid van den
koning Ahasveros gestild was, gedacht hij aan Vasthi,
en wat zij gedaan had, en wat over haar besloten was. **2**
Toen zeiden de jongelingen des konings, die hem dienden:
Men zoeke voor den koning jonge dochters, maagden,
schoon van aangezicht. **3** En de koning bestelle toezieners
in al de landschappen zijns koninkrijks, dat zij vergaderen
alle jonge dochters, maagden, schoon van aangezicht,
tot den burg Susan, tot het huis der vrouwen, onder de
hand van Hegai, des konings kamerling, bewaarder der
vrouwen; en men geve haar haar versierselen. **4** En de
jonge dochter, die in des konings oog schoon wezen zal,
worde koningin in stede van Vasthi. Deze zaak nu was
goed in de ogen des konings, en hij deed alzo. **5** Er was
een Joods man op den burg Susan, wiens naam was
Mordechai, een zoon van Jair, den zoon van Simei, den
zoon van Kis, een man van Jemini; **6** Die weggevoerd was
van Jeruzalem met de weggevoerden, die weggevoerd
waren met Jechonia, den koning van Juda, denwelken
Nebukadnezar, de koning van Babel, had weggevoerd. **7**
En hij was het, die opvoedde Hadassa (deze is Esther, de
dochter zijns ooms); want zij had geen vader noch moeder;
en zij was een jonge dochter, schoon van gedaante,
en schoon van aangezicht; en als haar vader en haar
moeder stierven, had Mordechai ze zich tot een dochter
aangenomen. **8** Het geschiedde nu, toen het woord des
konings en zijn wet ruchtbaar was, en toen vele jonge
dochters samenvergaderd werden op den burg Susan,
onder de hand van Hegai, werd Esther ook genomen in des
konings huis, onder de hand van Hegai, den bewaarder
der vrouwen. **9** En die jonge dochter was schoon in zijn
ogen, en zij verkreeg gunst voor zijn aangezicht; daarom
haastte hij met haar versierselen en met haar delen haar

te geven, en zeven aanzienlijke jonge dochters haar te
geven uit het huis des konings; en hij verplaatste haar
en haar jonge dochters naar het beste van het huis der
vrouwen. **10** Esther had haar volk en haar maagschap niet
te kennen gegeven; want Mordechai had haar geboden,
dat zij het niet zou te kennen geven. **11** Mordechai nu
wandelde allen dag voor het voorhof van het huis der
vrouwen, om te vernemen naar den welstand van Esther,
en wat met haar geschieden zou. **12** Als nu de beurt van
elke jonge dochter naakte, om tot den koning Ahasveros
te komen, nadat haar twaalf maanden lang naar de wet
der vrouwen geschied was; want alzo werden vervuld de
dagen harer versieringen, zes maanden met mirre-olie, en
zes maanden met specerijen, en met andere versierselen
der vrouwen; **13** Daarmede kwam dan de jonge dochter
tot den koning; al wat zij zeide, werd haar gegeven, dat zij
daarmede ging uit het huis der vrouwen tot het huis des
konings. **14** Des avonds ging zij daarin, en des morgens
ging zij weder naar het tweede huis der vrouwen, onder de
hand van Saasgaz, den kamerling des konings, bewaarder
der bijwijven, zij kwam niet weder tot den koning, ten ware
de koning lust tot haar had, en zij bij name geroepen werd.
15 Als de beurt van Esther, de dochter van Abichail, den
oom van Mordechai, (die hij zich ter dochter genomen
had) naakte, dat zij tot den koning komen zou, begeerde
zij niet met al, dan wat Hegai, des konings kamerling, de
bewaarder der vrouwen, zeide; en Esther verkreeg genade
in de ogen van allen, die haar zagen. **16** Alzo werd Esther
genomen tot den koning Ahasveros, tot zijn koninklijk
huis, in de tiende maand, welke is de maand Tebeth, in
het zevende jaar zijns rijks. **17** En de koning beminde
Esther boven alle vrouwen, en zij verkreeg genade en
gunst voor zijn aangezicht, boven alle maagden; en hij
zette de koninklijke kroon op haar hoofd, en hij maakte
haar koningin in de plaats van Vasthi. **18** Toen maakte de
koning een groten maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten,
den maaltijd van Esther; en hij gaf den landschappen rust,
en hij gaf geschenken naar des konings vermogen. **19**
Toen ten anderen male maagden vergaderd werden, zo zat
Mordechai in de poort des konings. **20** Esther nu had haar
maagschap en haar volk niet te kennen gegeven, gelijk als
Mordechai haar geboden had; want Esther deed het bevel
van Mordechai, gelijk als toen zij bij hem opgevoed werd.
21 In die dagen, als Mordechai in de poort des konings zat,
werden Bigthan en Theres, twee kamerlingen des konings
van de dorpelwachters, zeer toornig, en zij zochten de
hand te slaan aan den koning Ahasveros. **22** En deze
zaak werd Mordechai bekend gemaakt, en hij gaf ze de
koningin Esther te kennen; en Esther zeide het den koning
in Mordechai's naam. **23** Als men de zaak onderzocht,
is het zo bevonden, en zij beiden werden aan een galg
gehangen; en het werd in de kronieken geschreven voor
het aangezicht des konings.

3 Na deze geschiedenissen maakte de koning Ahasveros
Haman groot, den zoon van Hammedatha, den Agagiet,
en hij verhoogde hem, en hij zette zijn stoel boven al de
vorsten, die bij hem waren. **2** En al de knechten des
konings, die in de poort des konings waren, neigden en
bogen zich neder voor Haman; want de koning had alzo van
hem bevolen; maar Mordechai neigde zich niet, en boog
zich niet neder. **3** Toen zeiden de knechten des konings,
die in de poort des konings waren, tot Mordechai: Waarom
overtreedt gij des konings gebod? **4** Het geschiedde nu,
toen zij dit van dag tot dag tot hem zeiden, en hij naar hen
niet hoorde, zo gaven zij het Haman te kennen, opdat zij
zagen, of de woorden van Mordechai bestaan zouden;
want hij had hun te kennen gegeven, dat hij een Jood was.
5 Toen Haman zag, dat Mordechai zich niet neigde, noch
zich voor hem nederboog, zo werd Haman vervuld met
grimmigheid. **6** Doch hij verachtte in zijn ogen, dat hij aan
Mordechai alleen de hand zou slaan (want men had hem
het volk van Mordechai aangewezen); maar Haman zocht
al de Joden, die in het ganse koninkrijk van Ahasveros
waren, namelijk het volk van Mordechai, te verdelgen. **7** In
de eerste maand (deze is de maand Nisan) in het twaalfde
jaar van den koning Ahasveros, wierp men het Pur, dat
is, het lot, voor Hamans aangezicht, van dag tot dag, en
van maand tot maand, tot de twaalfde maand toe; deze
is de maand Adar. **8** Want Haman had tot den koning
Ahasveros gezegd: Er is een volk, verstrooid en verdeeld
onder de volken in al de landschappen uws koninkrijks; en
hun wetten zijn verscheiden van de wetten aller volken;
ook doen zij des konings wetten niet; daarom is het den
koning niet oorbaar hen te laten blijven. **9** Indien het
den koning goeddunkt, laat er geschreven worden, dat
men hen verdoe; zo zal ik tien duizend talenten zilvers
opwegen in de handen dergenen, die het werk doen,
om in des konings schatten te brengen. **10** Toen trok
de koning zijn ring van zijn hand, en hij gaf hem aan
Haman, den zoon van Hammedatha, den Agagiet, der
Joden tegenpartijder. **11** En de koning zeide tot Haman:
Dat zilver zij u geschonken, ook dat volk, om daarmede te
doen, naar dat het goed is in uw ogen. **12** Toen werden
de schrijvers des konings geroepen, in de eerste maand,
op den dertienden dag derzelve, en er werd geschreven
naar alles, wat Haman beval, aan de stadhouders des
konings, en aan de landvoogden, die over elk landschap
waren, en aan de vorsten van elk volk, elk landschap
naar zijn schrift, en elk volk naar zijn spraak; er werd
geschreven in den naam van den koning Ahasveros, en
het werd met des konings ring verzegeld. **13** De brieven
nu werden gezonden door de hand der lopers tot al de
landschappen des konings, dat men zou verdelgen, doden
en verdoen al de Joden, van den jonge tot den oude toe,
de kleine kinderen en de vrouwen, op een dag, op den
dertienden der twaalfde maand (deze is de maand Adar),
en dat men hun buit zou roven. **14** De inhoud van het
schrift was, dat er een wet zou gegeven worden in alle
landschappen, openbaar aan alle volken, dat zij tegen
denzelfden dag zouden gereed zijn. **15** De lopers gingen
uit, voortgedrongen zijnde door het woord des konings, en
de wet werd uitgegeven in den burg Susan. En de koning

en Haman zaten en dronken, doch de stad Susan was verward.

4 Als Mordechai wist al wat er geschied was, zo verscheurde Mordechai zijn klederen, en hij trok een zak aan met as; en hij ging uit door het midden der stad, en hij riep met een groot en bitter geroep. **2** En hij kwam tot voor de poort des konings; want niemand mocht in des konings poort inkomen, bekleed met een zak. **3** En in alle en een ieder landschap en plaats, waar het woord des konings en zijn wet aankwam, was een grote rouw onder de Joden, met vasten, en geween, en misbaar; vele lagen in zakken en as. **4** Toen kwamen Esthers jonge dochters en haar kamerlingen, en zij gaven het haar te kennen; en het deed de koningin zeer wee; en zij zond klederen om Mordechai aan te doen, en zijn zak van hem af te doen; maar hij nam ze niet aan. **5** Toen riep Esther Hatach, een van de kamerlingen des konings, welke hij voor haar gesteld had, en zij gaf hem bevel aan Mordechai, om te weten wat dit, en waarom dit ware. **6** Als Hatach uitging tot Mordechai, op de straat der stad, die voor de poort des konings was, **7** Zo gaf Mordechai hem te kennen al wat hem wedervaren was, en de verklaring van het zilver, hetwelk Haman gezegd had te zullen wegen in de schatten des konings, voor de Joden, om deszelve om te brengen. **8** En hij gaf hem het afschrift der geschrevene wet, die te Susan gegeven was, om hen te verdelgen, dat hij het Esther liet zien, en haar te kennen gaf, en haar gebood, dat zij tot den koning ging, om hem te smeken, en van hem te verzoeken voor haar volk. **9** Hatach nu kwam, en gaf Esther de woorden van Mordechai te kennen. **10** Toen zeide Esther tot Hatach, en gaf hem bevel aan Mordechai: **11** Alle knechten des konings, en het volk, der landschappen des konings, weten wel dat al wie tot den koning ingaat, in het binnenste voorhof, die niet geroepen is, hij zij man of vrouw, zijn enig vonnis zij, dat men hem dode, tenzij dat de koning den gouden scepter hem toereike, opdat hij levend blijve; ik nu ben deze dertig dagen niet geroepen om tot den koning in te komen. **12** En zij gaven de woorden van Esther aan Mordechai te kennen. **13** Zo zeide Mordechai, dat men Esther wederom zeggen zou: Beeld u niet in, in uw ziel, dat gij zult ontkomen in het huis des konings, meer dan al de andere Joden. **14** Want indien gij enigszins zwijgen zult te dezer tijd, zo zal den Joden verkwikking en verlossing uit een andere plaats ontstaan; maar gij en uws vaders huis zult omkomen; en wie weet, of gij niet om zulken tijd als deze is, tot dit koninkrijk geraakt zijt. **15** Toen zeide Esther, dat men Mordechai weder aanzeggen zou: **16** Ga, vergader al de Joden, die te Susan gevonden worden, en vast voor mij, en eet of drinkt niet, in drie dagen, nacht noch dag; ik en mijn jonge dochters zullen ook alzo vasten, en alzo zal ik tot den koning ingaan, hetwelk niet naar de wet is. Wanneer ik dan omkome, zo kom ik om. **17** Toen ging Mordechai henen, en hij deed naar alles, wat Esther aan hem geboden had.

5 Het geschiedde nu aan den derden dag, dat Esther een koninklijk kleed aantrok, en stond in het binnenste voorhof van des konings huis, tegenover het huis des konings; de koning nu zat op zijn koninklijken troon, in het koninklijke huis, tegenover de deur van het huis. **2** En het geschiedde, toen de koning de koningin Esther zag, staande in het voorhof, verkreeg zij genade in zijn ogen, zodat de koning den gouden scepter, die in zijn hand was, Esther toereikte; en Esther naderde, en roerde de spits des scepters aan. **3** Toen zeide de koning tot haar: Wat is u, koningin Esther! of wat is uw verzoek? Het zal u gegeven worden, ook tot de helft des koninkrijks. **4** Esther nu zeide: Indien het den koning goeddunkt, zo kome de koning met Haman heden tot den maaltijd, dien ik hem bereid heb. **5** Toen zeide de koning: Doet Haman spoeden, dat hij het bevel van Esther doe. Als nu de koning met Haman tot den maaltijd, dien Esther bereid had, gekomen was, **6** Zo zeide de koning tot Esther op den maaltijd des wijns: Wat is uw bede? en zij zal u gegeven worden; en wat is uw verzoek? Het zal geschieden, ook tot de helft des koninkrijks. **7** Toen antwoordde Esther, en zeide: Mijn bede en verzoek is: **8** Indien ik genade gevonden heb in de ogen des konings, en indien het den koning goeddunkt, mij te geven mijn bede, en mijn verzoek te doen, zo kome de koning met Haman tot den maaltijd, dien ik hem bereiden zal; zo zal ik morgen doen naar het bevel des konings. **9** Toen ging Haman ten zelfden dage uit, vrolijk en goedsmoeds; maar toen Haman Mordechai zag in de poort des konings, en dat hij niet opstond, noch zich voor hem bewoog, zo werd Haman vervuld met grimmigheid op Mordechai. **10** Doch Haman bedwong zich, en hij kwam tot zijn huis; en hij zond henen, en liet zijn vrienden komen, en Zeres, zijn huisvrouw. **11** En Haman vertelde hun de heerlijkheid zijns rijkdoms, en de veelheid zijner zonen, en alles, waarin de koning hem groot gemaakt had, en waarin hij hem verheven had boven de vorsten en knechten des konings. **12** Verder zeide Haman: Ook heeft de koningin Esther niemand met den koning doen komen tot den maaltijd, dien zij bereid heeft, dan mij; en ik ben ook tegen morgen van haar met den koning genodigd. **13** Doch dit alles baat mij niet, zo langen tijd als ik den Jood Mordechai zie zitten in de poort des konings. **14** Toen zeide zijn huisvrouw Zeres tot hem, mitsgaders al zijn vrienden: Men make een galg, vijftig ellen hoog, en zeg morgen aan den koning, dat men Mordechai daaraan hange; ga dan vrolijk met den koning tot dien maaltijd. Deze raad nu dacht Haman goed, en hij deed de galg maken.

6 In denzelfden nacht was de slaap van den koning geweken, en hij zeide, dat men het boek der gedachtenissen, de kronieken, brengen zou; en zij werden in de tegenwoordigheid des konings gelezen. **2** En men vond geschreven, dat Mordechai had te kennen gegeven van Bigthana en Theres, twee kamerlingen des konings, uit de dorpelwachters, die de hand zochten te leggen aan den koning Ahasveros. **3** Toen zeide de koning: Wat eer en verhoging is Mordechai hierover gedaan? En de

jongelingen des konings, zijn dienaars, zeiden: Aan hem
is niets gedaan. 4 Toen zeide de koning: Wie is in het
voorhof? (Haman nu was gekomen in het buitenvoorhof
van het huis des konings, om den koning te zeggen, dat
men Mordechai zou hangen aan de galg, die hij hem had
doen bereiden.) 5 En des konings jongelingen zeiden
tot hem: Zie, Haman staat in het voorhof. Toen zeide de
koning: Dat hij inkome. 6 Als Haman ingekomen was,
zo zeide de koning tot hem: Wat zal men met dien man
doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft?
Toen zeide Haman in zijn hart: Tot wien heeft de koning
een welbehagen, om hem eer te doen, meer dan tot mij?
7 Daarom zeide Haman tot den koning: Den man, tot
wiens eer de koning een welbehagen heeft, 8 Zal men het
koninklijke kleed brengen, dat de koning pleegt aan te
trekken, en het paard, waarop de koning pleegt te rijden;
en dat de koninklijke kroon op zijn hoofd gezet worde. 9
En men zal dat kleed en dat paard geven in de hand van
een uit de vorsten des konings, van de grootste heren, en
men zal het dien man aantrekken, tot wiens eer de koning
een welbehagen heeft; en men zal hem op dat paard
doen rijden door de straten der stad, en men zal voor hem
roepen: Alzo zal men dien man doen, tot wiens eer de
koning een welbehagen heeft! 10 Toen zeide de koning tot
Haman: Haast u, neem dat kleed, en dat paard, gelijk als
gij gesproken hebt, en doe alzo aan Mordechai, den Jood,
dien aan de poort des konings zit; en laat niet een woord
vallen van alles, wat gij gesproken hebt. 11 En Haman
nam dat kleed en dat paard, en trok het kleed Mordechai
aan, en deed hem rijden door de straten der stad, en hij
riep voor hem: Alzo zal men dien man doen, tot wiens
eer de koning een welbehagen heeft! 12 Daarna keerde
Mordechai wederom tot de poort des konings; maar Haman
werd voortgedreven naar zijn huis, treurig en met bedekten
hoofde. 13 En Haman vertelde aan zijn huisvrouw Zeres
en al zijn vrienden al wat hem wedervaren was. Toen
zeiden hem zijn wijzen, en Zeres, zijn huisvrouw: Indien
Mordechai, voor wiens aangezicht gij hebt begonnen te
vallen, van het zaad der Joden is, zo zult gij tegen hem niet
vermogen; maar gij zult gewisselijk voor zijn aangezicht
vallen. 14 Toen zij nog met hem spraken, zo kwamen des
konings kamerlingen nabij, en zij haastten Haman tot den
maaltijd te brengen, dien Esther bereid had.

7 Toen de koning met Haman gekomen was, om te
drinken met de koningin Esther; 2 Zo zeide de koning
tot Esther, ook op den tweeden dag, op den maaltijd des
wijns: Wat is uw bede, koningin Esther? en zij zal u gegeven
worden; en wat is uw verzoek? Het zal geschieden, ook tot
de helft des koninkrijks. 3 Toen antwoordde de koningin
Esther, en zeide: Indien ik, o koning, genade in uw ogen
gevonden heb, en indien het den koning goeddunkt, men
geve mij mijn leven, om mijner bede wil, en mijn volk,
om mijns verzoeks wil. 4 Want wij zijn verkocht, ik en
mijn volk, dat men ons verdelge, dode en ombrenge.
Indien wij nog tot knechten en tot dienstmaagden waren
verkocht geweest, ik zou gezwegen hebben, ofschoon
de onderdrukker de schade des konings geenszins zou
kunnen vergoeden. 5 Toen sprak de koning Ahasveros,
en zeide tot de koningin Esther: Wie is die, en waar is
diezelve, die zijn hart vervuld heeft, om alzo te doen? 6 En
Esther zeide: De man, de onderdrukker en vijand, is deze
boze Haman! Toen verschrikte Haman voor het aangezicht
des konings en der koningin. 7 En de koning stond op
in zijn grimmigheid van den maaltijd des wijns, en ging
naar den hof van het paleis. En Haman bleef staan, om
van de koningin Esther, aangaande zijn leven verzoek te
doen; want hij zag, dat het kwaad van de koning over hem
ten volle besloten was. 8 Toen de koning wederkwam uit
den hof van het paleis in het huis van den maaltijd des
wijns, zo was Haman gevallen op het bed, waarop Esther
was. Toen zeide de koning: Zou hij ook wel de koningin
verkrachten bij mij in het huis? Het woord ging uit des
konings mond, en zij bedekten Hamans aangezicht. 9 En
Charbona, een van de kamerlingen, voor het aanschijn des
konings staande, zeide: Ook zie, de galg, welke Haman
gemaakt heeft voor Mordechai, die goed voor den koning
gesproken heeft, staat bij Hamans huis, vijftig ellen hoog.
Toen zeide de koning: Hang hem daaraan. 10 Alzo hingen
zij Haman aan de galg, die hij voor Mordechai had doen
bereiden; en de grimmigheid des konings werd gestild.

8 Te dienzelfden dage gaf de koning Ahasveros aan
de koningin Esther het huis van Haman, den vijand
der Joden; en Mordechai kwam voor het aangezicht des
konings, want Esther had te kennen gegeven, wat hij voor
haar was. 2 En de koning toog zijn ring af, dien hij van
Haman genomen had, en gaf hem aan Mordechai; en
Esther stelde Mordechai over het huis van Haman. 3 En
Esther sprak verder voor het aangezicht des konings, en
zij viel voor zijn voeten, en zij weende, en zij smeekte
hem, dat hij de boosheid van Haman, den Agagiet, en
zijn gedachte, die hij tegen de Joden gedacht had, zou
wegnemen. 4 De koning nu reikte den gouden scepter
Esther toe. Toen rees Esther op, en zij stond voor het
aangezicht des konings. 5 En zij zeide: Indien het den
koning goeddunkt, en indien ik genade voor zijn aangezicht
gevonden heb en deze zaak voor den koning recht is, en
ik in zijn ogen aangenaam ben, dat er geschreven worde,
dat de brieven en de gedachte van Haman, den zoon van
Hammedatha, den Agagiet, wederroepen worden, welke
hij geschreven heeft, om de Joden om te brengen, die in
al de landschappen des konings zijn. 6 Want hoe zal ik
vermogen, dat ik aanzie het kwaad, dat mijn volk treffen
zal? En hoe zal ik vermogen, dat ik aanzie het verderf van
mijn geslacht? 7 Toen zeide de koning Ahasveros tot de
koningin Esther en tot Mordechai, den Jood: Ziet, het huis
van Haman heb ik Esther gegeven, en hem heeft men
aan de galg gehangen, omdat hij zijn hand aan de Joden
geslagen had. 8 Schrijft dan gijlieden voor de Joden,
zoals het goed is in uw ogen, in des konings naam, en
verzegelt het met des konings ring; want het schrift, dat
in des konings naam geschreven, en met des konings
ring verzegeld is, is niet te wederroepen. 9 Toen werden

des konings schrijvers geroepen, ter zelfder tijd, in de
derde maand (zij is de maand Sivan), op den drie en
twintigsten derzelve, en er werd geschreven naar alles, wat
Mordechai gebood, aan de Joden, en aan de stadhouders,
en landvoogden, en oversten der landschappen, die van
Indie af tot aan Morenland strekken, honderd zeven en
twintig landschappen, een ieder landschap naar zijn schrift,
een ieder volk naar zijn spraak; ook aan de Joden naar
hun schrift en naar hun spraak. **10** En men schreef in den
naam van den koning Ahasveros, en men verzegelde het
met des konings ring; en men zond de brieven door de
hand der lopers te paard, rijdende op snelle kemelen, op
muildieren, van merrien geteeld; **11** Dat de koning den
Joden toeliet, die in elke stad waren, zich te vergaderen, en
voor hun leven te staan, om te verdelgen, om te doden en
om om te brengen alle macht des volks en des landschaps,
die hen benauwen zou, de kleine kinderen en de vrouwen,
en hun buit te roven; **12** Op een dag in al de landschappen
van den koning Ahasveros, op den dertienden der twaalfde
maand; deze is de maand Adar. **13** De inhoud van dit
schrift was: dat een wet zou gegeven worden in alle
landschappen, openbaar aan alle volken; en dat de Joden
gereed zouden zijn tegen dien dag, om zich te wreken
aan hun vijanden. **14** De lopers, die op snelle kemelen
reden en op muildieren, togen snellijk uit, aangedreven
zijnde door het woord des konings. Deze wet nu werd
gegeven op den burg Susan. **15** En Mordechai ging uit
van voor het aangezicht des konings in een hemelsblauw
en wit koninklijk kleed, en met een grote gouden kroon, en
met een opperkleed van fijn linnen en purper; en de stad
Susan juichte en was vrolijk. **16** Bij de Joden was licht, en
blijdschap, en vreugde, en eer; **17** Ook in alle en een ieder
landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar
des konings woord en zijn wet aankwam, daar was bij de
Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen;
en velen uit de volken des lands werden Joden, want de
vreze der Joden was op hen gevallen.

9 In de twaalfde maand nu (dezelve is de maand Adar),
op den dertienden dag derzelve, toen des konings
woord en zijn wet nabij gekomen was, dat men het doen
zou, ten dage, als de vijanden der Joden hoopten over hen
te heersen, zo is het omgekeerd, want de Joden heersten
over hun haters. **2** Want de Joden vergaderden zich in hun
steden, in al de landschappen van den koning Ahasveros,
om de hand te slaan aan degenen, die hun verderf zochten;
en niemand bestond voor hen, want hunlieder schrik
was op al die volken gevallen. **3** En al de oversten der
landschappen, en de stadhouders, en landvoogden, en
die het werk des konings deden, verhieven de Joden;
want de vreze van Mordechai was op hen gevallen. **4**
Want Mordechai was groot in het huis des konings, en
zijn gerucht ging uit door alle landschappen; want die
man, Morde chai, werd doorgaans groter. **5** De Joden nu
sloegen op al hun vijanden, met den slag des zwaards, en
der doding, en der verderving; en zij deden met hun haters
naar hun welbehagen. **6** En in den burg Susan hebben
de Joden gedood en omgebracht vijfhonderd mannen. **7**
En Parsandatha, en Dalfon, en Asfata, **8** En Poratha, en
Adalia, en Aridatha, **9** En Parmastha, en Arisai, en Aridai,
en Vaizatha, **10** De tien zonen van Haman, den zoon van
Hammedatha, den vijand der Joden, doodden zij; maar zij
sloegen hun handen niet aan den roof. **11** Ten zelfden
dage kwam voor den koning het getal der gedoden op
den burg Susan. **12** En de koning zeide tot de koningin
Esther: Te Susan op den burg hebben de Joden gedood
en omgebracht vijfhonderd mannen en de tien zonen van
Haman; wat hebben zij in al de andere landschappen des
konings gedaan? Wat is nu uw bede? en het zal u gegeven
worden; of wat is verder uw verzoek? het zal geschieden.
13 Toen zeide Esther: Dunkt het den koning goed, men
late ook morgen den Joden, die te Susan zijn, toe, te doen
naar het gebod van heden; en men hange de tien zonen
van Haman aan de galg. **14** Toen zeide de koning, dat
men alzo doen zou; en er werd een gebod gegeven te
Susan, en men hing de tien zonen van Haman op. **15** En
de Joden, die te Susan waren, vergaderden ook op den
veertienden dag der maand Adar, en zij doodden te Susan
driehonderd mannen; maar zij sloegen hun hand niet aan
den roof. **16** De overige Joden nu, die in de landschappen
des konings waren, vergaderden, opdat zij stonden voor
hun leven, en rust hadden van hun vijanden, en zij doodden
onder hun haters vijf en zeventig duizend; maar zij sloegen
hun hand niet aan den roof. **17** Dit geschiedde op den
dertienden dag der maand Adar; en op de veertienden
derzelve rustten zij, en zij maakten denzelven een dag der
maaltijden en der vreugde. **18** En de Joden, die te Susan
waren, vergaderden op den dertienden derzelve, en op
den veertienden derzelve; en zij rustten op den vijftienden
derzelve, en zij maakten denzelven een dag der maaltijden
en der vreugde. **19** Daarom maakten de Joden van de
dorpen, die in de dorpsteden woonden, den veertienden
dag der maand Adar ter vreugde en maaltijden, en een
vrolijken dag, en der zending van delen aan elkander. **20**
En Mordechai beschreef deze geschiedenissen; en hij
zond brieven aan al de Joden, die in al de landschappen
van den koning Ahasveros waren, dien, die nabij, en dien,
die verre waren, **21** Om over hen te bevestigen, dat zij
zouden onderhouden den veertienden dag der maand
Adar, en den vijftienden dag derzelve, in alle en in ieder
jaar; **22** Naar de dagen, in dewelke de Joden tot rust
gekomen waren van hun vijanden, en de maand, die hun
veranderd was van droefenis in blijdschap, en van rouw in
een vrolijken dag; dat zij dezelve dagen maken zouden tot
dagen der maaltijden, en der vreugde, en der zending van
delen aan elkander, en der gaven aan de armen. **23** En de
Joden namen aan te doen, wat zij begonnen hadden, en
dat Mordechai aan hen geschreven had. **24** Omdat Haman,
de zoon van Hammedatha, den Agagiet, aller Joden vijand,
tegen de Joden gedacht had hen om te brengen; en dat hij
het Pur, dat is, het lot had geworpen, om hen te verslaan,
en om hen om te brengen. **25** Maar als zij voor den koning
gekomen was, heeft hij door brieven bevolen, dat zijn boze

gedachte, die hij gedacht had over de Joden, op zijn hoofd
zou wederkeren; en men heeft hem en zijn zonen aan
de galg gehangen. **26** Daarom noemt men die dagen
Purim, van den naam van dat Pur. Hierom, vanwege al de
woorden van dien brief, en hetgeen zij zelven daarvan
gezien hadden, en wat tot hen overgekomen was, **27**
Bevestigden de Joden, en namen op zich en op hun zaad,
en op allen, die zich tot hen vervoegen zouden, dat men
het niet overtrade, dat zij deze twee dagen zouden houden,
naar het voorschrift derzelve, en naar den bestemden tijd
derzelve, in alle en ieder jaar; **28** Dat deze dagen gedacht
zouden worden en onderhouden, in alle en elk geslacht,
elk huisgezin, elk landschap en elke stad; en dat deze
dagen van Purim niet zouden overtreden worden onder
de Joden, en dat de gedachtenis derzelve geen einde
nemen zou bij hun zaad. **29** Daarna schreef de koningin
Esther, de dochter van Abichail, en Mordechai, de Jood,
met alle macht, om dezen brief van Purim ten tweeden
male te bevestigen. **30** En hij zond de brieven aan al de
Joden, in de honderd zeven en twintig landschappen van
het koninkrijk van Ahasveros, met woorden van vrede en
trouw; **31** Dat zij deze dagen van Purim bevestigen zouden
op hun bestemde tijden, gelijk als Mordechai, de Jood,
over hen bevestigd had, en Esther, de koningin, en gelijk
als zij het bevestigd hadden voor zichzelven en voor hun
zaad; de zaken van het vasten en hunlieder geroep. **32** En
het bevel van Esther bevestigde de geschiedenissen van
deze Purim, en het werd in een boek geschreven.

10 Daarna legde de koning Ahasveros schatting op
het land, en de eilanden der zee. **2** Al de werken
nu zijner macht en zijns gewelds, en de verklaring der
grootheid van Mordechai, denwelken de koning groot
gemaakt heeft, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Medie en Perzie? **3** Want de
Jood Mordechai was de tweede bij den koning Ahasveros,
en groot bij de Joden, en aangenaam bij de menigte
zijner broederen, zoekende het beste voor zijn volk, en
sprekende voor den welstand van zijn ganse zaad.

Job

1 Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job; en dezelve man was oprecht, en vroom, en godvrezende, en wijkende van het kwaad. **2** En hem werden zeven zonen en drie dochteren geboren. **3** Daartoe was zijn vee zeven duizend schapen, en drie duizend kemelen, en vijfhonderd juk ossen, en vijfhonderd ezelinnen; ook was zijn dienstvolk zeer veel; zodat deze man groter was dan al die van het oosten. **4** En zijn zonen gingen, en maakten maaltijden in ieders huis op zijn dag; en zij zonden henen, en nodigden hun drie zusteren, om met hen te eten en te drinken. **5** Het geschiedde dan, als de dagen der maaltijden omgegaan waren, dat Job henenzond, en hen heiligde en des morgens vroeg opstond, en brandofferen offerde naar hun aller getal; want Job zeide: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd, en God in hun hart gezegend. Alzo deed Job al die dagen. **6** Er was nu een dag, als de kinderen Gods kwamen, om zich voor den HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam. **7** Toen zeide de HEERE tot den satan; Van waar komt gij? En de satan antwoordde den HEERE, en zeide: Van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen. **8** En de HEERE zeide tot den satan: Hebt gij ook acht geslagen op Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een man oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het kwaad. **9** Toen antwoordde de satan den HEERE, en zeide: Is het om niet, dat Job God vreest? **10** Hebt Gij niet een betuining gemaakt voor hem, en voor zijn huis, en voor al wat hij heeft rondom? Het werk zijner handen hebt Gij gezegend, en zijn vee is in menigte uitgebroken in den lande. **11** Maar toch strek nu Uw hand uit, en tast aan alles, wat hij heeft; zo hij U niet in Uw aangezicht zal zegenen? **12** En de HEERE zeide tot den satan: Zie, al wat hij heeft, zij in uw hand; alleen aan hem strek uw hand niet uit. En de satan ging uit van het aangezicht des HEEREN. **13** Er was nu een dag, als zijn zonen en zijn dochteren aten, en wijn dronken in het huis van hun broeder, den eerstgeborene. **14** Dat een bode tot Job kwam, en zeide: De runderen waren ploegende, en de ezelinnen weidende aan hun zijden. **15** Doch de Sabeers deden een inval, en namen ze, en sloegen de jongeren met de scherpte des zwaards; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **16** Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zeide: Het vuur Gods viel uit den hemel, en ontstak onder de schapen en onder de jongeren, en verteerde ze; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **17** Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zeide: De Chaldeen stelden drie hopen, en vielen op de kemelen aan, en namen ze, en sloegen de jongeren met de scherpte des zwaards; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **18** Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zeide: Uw zonen en uw dochteren aten, en dronken wijn, in het huis van hun broeder, den eerstgeborene; **19** En zie, een grote wind kwam van over de woestijn, en stiet aan de vier hoeken van het huis, en het viel op de jongelingen, dat ze stierven; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **20** Toen stond Job op, en scheurde zijn mantel, en schoor zijn hoofd, en viel op de aarde, en boog zich neder; **21** En hij zeide: Naakt ben ik uit mijner moeders buik gekomen, en naakt zal ik daarhenen wederkeren. De HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd! **22** In dit alles zondigde Job niet, en schreef Gode niets ongerijmds toe.

2 Wederom was er een dag, als de kinderen Gods kwamen, om zich voor den HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam, om zich voor den HEERE te stellen. **2** Toen zeide de HEERE tot den satan: Van waar komt gij? En de satan antwoordde den HEERE, en zeide: Van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen. **3** En de HEERE zeide tot den satan: Hebt gij ook acht geslagen op Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een man, oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het kwaad; en hij houdt nog vast aan zijn oprechtigheid, hoewel gij Mij tegen hem opgehitst hebt, om hem te verslinden zonder oorzaak. **4** Toen antwoordde de satan den HEERE, en zeide: Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. **5** Doch strek nu Uw hand uit, en tast zijn gebeente en zijn vlees aan; zo hij U niet in Uw aangezicht zal zegenen! **6** En de HEERE zeide tot den satan: Zie, hij zij in uw hand, doch verschoon zijn leven. **7** Toen ging de satan uit van het aangezicht des HEEREN, en sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn schedel toe. **8** En hij nam zich een potscherf, om zich daarmede te schrabben, en hij zat neder in het midden der as. **9** Toen zeide zijn huisvrouw tot hem: Houdt gij nog vast aan uw oprechtigheid? Zegen God, en sterf. **10** Maar hij zeide tot haar: Gij spreekt als een der zottinnen spreekt; ja, zouden wij het goede van God ontvangen, en het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet. **11** Als nu de drie vrienden van Job gehoord hadden al dit kwaad, dat over hem gekomen was, kwamen zij, ieder uit zijn plaats, Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de Suhiet, en Zofar, de Naamathiet; en zij waren het eens geworden, dat zij kwamen om hem te beklagen, en om hem te vertroosten. **12** En toen zij hun ogen van verre ophieven, kenden zij hem niet, en hieven hun stem op, en weenden; daartoe scheurden zij een ieder zijn mantel, en strooiden stof op hun hoofden naar den hemel. **13** Alzo zaten zij met hem op de aarde, zeven dagen en zeven nachten; en niemand sprak tot hem een woord, want zij zagen, dat de smart zeer groot was.

3 Daarna opende Job zijn mond, en vervloekte zijn dag. **2** Want Job antwoordde en zeide: **3** De dag verga, waarin ik geboren ben, en de nacht, waarin men zeide: Een knechtje is ontvangen; **4** Diezelve dag zij duisternis; dat God naar hem niet vrage van boven; en dat geen glans over hem schijne; **5** Dat de duisternis en des doods schaduw hem verontreinigen; dat wolken over hem wonen;

dat hem verschrikken de zwarte dampen des dags! **6** Diezelve nacht, donkerheid neme hem in; dat hij zich niet verheuge onder de dagen des jaars; dat hij in het getal der maanden niet kome! **7** Ziet, diezelve nacht zij eenzaam; dat geen vrolijk gezang daarin kome; **8** Dat hem vervloeken de vervloekers des dags, die bereid zijn hun rouw te verwekken; **9** Dat de sterren van zijn schemertijd verduisterd worden; hij wachte naar het licht, en het worde niet; en hij zie niet de oogleden des dageraads! **10** Omdat hij niet toegesloten heeft de deuren mijns buiks, noch verborgen de moeite van mijn ogen. **11** Waarom ben ik niet gestorven van de baarmoeder af, en heb den geest gegeven, als ik uit den buik voortkwam? **12** Waarom zijn mij de knieen voorgekomen, en waartoe de borsten, opdat ik zuigen zou? **13** Want nu zou ik nederliggen, en stil zijn; ik zou slapen, dan zou voor mij rust wezen; **14** Met de koningen en raadsheren der aarde, die voor zich woeste plaatsen bebouwden; **15** Of met de vorsten, die goud hadden, die hun huizen met zilver vervulden. **16** Of als een verborgene misdracht, zou ik niet zijn; als de kinderkens, die het licht niet gezien hebben. **17** Daar houden de bozen op van beroering, en daar rusten de vermoeiden van kracht; **18** Daar zijn de gebondenen te zamen in rust; zij horen de stem des drijvers niet. **19** De kleine en de grote is daar; en de knecht vrij van zijn heer. **20** Waarom geeft Hij den ellendigen het licht, en het leven den bitterlijk bedroefden van gemoed? **21** Die verlangen naar den dood, maar hij is er niet; en graven daarnaar meer dan naar verborgene schatten; **22** Die blijde zijn tot opspringens toe, en zich verheugen, als zij het graf vinden; **23** Aan den man, wiens weg verborgen is, en dien God overdekt heeft? **24** Want voor mijn brood komt mijn zuchting; en mijn brullingen worden uitgestort als water. **25** Want ik vreesde een vreze, en zij is mij aangekomen; en wat ik schroomde, is mij overkomen. **26** Ik was niet gerust; en was niet stil, en rustte niet; en de beroering is gekomen.

4 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide: **2** Zo wij een woord opnemen tegen u, zult gij verdrietig zijn? Nochtans wie zal zich van woorden kunnen onthouden? **3** Zie, gij hebt velen onderwezen, en gij hebt slappe handen gesterkt; **4** Uw woorden hebben den struikelende opgericht, en de krommende knieen hebt gij vastgesteld; **5** Maar nu komt het aan u, en gij zijt verdrietig; het raakt tot u, en gij wordt beroerd. **6** Was niet uw vreze Gods uw hoop, en de oprechtheid uwer wegen uw verwachting? **7** Gedenk toch, wie is de onschuldige, die vergaan zij; en waar zijn de oprechten verdelgd? **8** Maar gelijk als ik gezien heb: die ondeugd ploegen, en moeite zaaien, maaien dezelve. **9** Van den adem Gods vergaan zij, en van het geblaas van Zijn neus worden zij verdaan. **10** De brulling des leeuws, en de stem des fellen leeuws, en de tanden der jonge leeuwen worden verbroken. **11** De oude leeuw vergaat, omdat er geen roof is, en de jongens eens oudachtigen leeuws worden verstrooid. **12** Voorts is tot mij een woord heimelijk gebracht, en mijn oor heeft een weinigje daarvan gevat; **13** Onder de gedachten van de gezichten des nachts, als diepe slaap valt op de mensen; **14** Kwam mij schrik en beving over, en verschrikte de veelheid mijner beenderen. **15** Toen ging voorbij mijn aangezicht een geest; hij deed het haar mijns vleses te berge rijzen. **16** Hij stond, doch ik kende zijn gedaante niet; een beeltenis was voor mijn ogen; er was stilte, en ik hoorde een stem, zeggende: **17** Zou een mens rechtvaardiger zijn dan God? Zou een man reiner zijn dan zijn Maker? **18** Zie, op Zijn knechten zou Hij niet vertrouwen; hoewel Hij in Zijn engelen klaarheid gesteld heeft. **19** Hoeveel te min op degenen, die lemen huizen bewonen, welker grondslag in het stof is? Zij worden verbrijzeld voor de motten. **20** Van den morgen tot den avond worden zij vermorzeld; zonder dat men er acht op slaat, vergaan zij in eeuwigheid. **21** Verreist niet hun uitnemendheid met hen? Zij sterven, maar niet in wijsheid.

5 Roep nu, zal er iemand zijn, die u antwoorde? En tot wien van de heiligen zult gij u keren? **2** Want den dwaze brengt de toornigheid om, en de ijver doodt den slechte. **3** Ik heb gezien een dwaas wortelende; doch terstond vervloekte ik zijn woning. **4** Verre waren zijn zonen van heil; en zij werden verbrijzeld in de poort, en er was geen verlosser. **5** Wiens oogst de hongerige verteerde, dien hij ook tot uit de doornen gehaald had; de struikrover slokte hun vermogen in. **6** Want uit het stof komt het verdriet niet voort, en de moeite spruit niet uit de aarde; **7** Maar de mens wordt tot moeite geboren; gelijk de spranken der vurige kolen zich verheffen tot vliegen. **8** Doch ik zou naar God zoeken, en tot God mijn aanspraak richten; **9** Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; wonderen, die men niet tellen kan; **10** Die den regen geeft op de aarde, en water zendt op de straten; **11** Om de vernederden te stellen in het hoge; dat de rouwdragenden door heil verheven worden. **12** Hij maakt te niet de gedachten der arglistigen; dat hun handen niet een ding uitrichten. **13** Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat de raad der verdraaiden gestort wordt. **14** Des daags ontmoeten zij de duisternis, en gelijk des nachts tasten zij in de middag. **15** Maar Hij verlost den behoeftige van het zwaard, van hun mond, en van de hand des sterken. **16** Zo is voor den arme verwachting; en de boosheid stopt haar mond toe. **17** Zie, gelukzalig is de mens, denwelken God straft; daarom verwerp de kastijding des Almachtigen niet. **18** Want Hij doet smart aan, en Hij verbindt; Hij doorwondt, en Zijn handen helen. **19** In zes benauwdheden zal Hij u verlossen, en in de zevende zal u het kwaad niet aanroeren. **20** In den honger zal Hij u verlossen van den dood, en in den oorlog van het geweld des zwaards. **21** Tegen den gesel der tong zult gij verborgen wezen, en gij zult niet vrezen voor de verwoesting, als zij komt. **22** Tegen de verwoesting en tegen den honger zult gij lachen, en voor het gedierte der aarde zult gij niet vrezen. **23** Want met de stenen des velds zal uw verbond zijn, en het gedierte des velds zal met u bevredigd zijn. **24** En gij zult bevinden, dat uw tent

in vrede is; en gij zult uw woning verzorgen, en zult niet
feilen. 25 Ook zult gij bevinden, dat uw zaad menigvuldig
wezen zal, en uw spruiten als het kruid der aarde. 26 Gij
zult in ouderdom ten grave komen, gelijk de korenhoop
te zijner tijd opgevoerd wordt. 27 Zie dit, wij hebben het
doorzocht, het is alzo; hoor het, en bemerk gij het voor u.

6 Maar Job antwoordde en zeide: 2 Och, of mijn verdriet
recht gewogen wierd, en men mijn ellende samen in
een weegschaal ophief! 3 Want het zou nu zwaarder zijn
dan het zand der zeeen; daarom worden mijn woorden
opgezwolgen. 4 Want de pijlen des Almachtigen zijn in mij,
welker vurig venijn mijn geest uitdrinkt; de verschrikkingen
Gods rusten zich tegen mij. 5 Rochelt ook de woudezel bij
het jonge gras? Loeit de os bij zijn voeder? 6 Wordt ook
het onsmakelijke gegeten zonder zout? Is er smaak in
het witte des dooiers? 7 Mijn ziel weigert uw woorden
aan te roeren; die zijn als mijn laffe spijze. 8 Och, of mijn
begeerte kwame, en dat God mijn verwachting gave; 9
En dat het Gode beliefde, dat Hij mij verbrijzelde, Zijn
hand losliet, en een einde met mij maakte! 10 Dat zou nog
mijn troost zijn, en zou mij verkwikken in den weedom,
zo Hij niet spaarde; want ik heb de redenen des Heiligen
niet verborgen gehouden. 11 Wat is mijn kracht, dat
ik hopen zou? Of welk is mijn einde, dat ik mijn leven
verlengen zou? 12 Is mijn kracht stenen kracht? Is mijn
vlees staal? 13 Is dan mijn hulp niet in mij, en is de
wijsheid uit mij verdreven? 14 Aan hem, die versmolten
is, zou van zijn vriend weldadigheid geschieden; of hij
zou de vreze des Almachtigen verlaten. 15 Mijn broeders
hebben trouwelooslijk gehandeld als een beek; als de
storting der beken gaan zij door; 16 Die verdonkerd zijn
van het ijs, en in dewelke de sneeuw zich verbergt. 17
Ten tijde, als zij van hitte vervlieten, worden zij uitgedelgd;
als zij warm worden, verdwijnen zij uit haar plaats. 18 De
gangen haars wegs wenden zich ter zijde af; zij lopen op
in het woeste, en vergaan. 19 De reizigers van Thema
zien ze, de wandelaars van Scheba wachten op haar. 20
Zij worden beschaamd, omdat elkeen vertrouwde; als zij
daartoe komen, zo worden zij schaamrood. 21 Voorwaar,
alzo zijt gijlieden mij nu niets geworden; gij hebt gezien de
ontzetting, en gij hebt gevreesd. 22 Heb ik gezegd: Brengt
mij, en geeft geschenken voor mij van uw vermogen? 23
Of bevrijdt mij van de hand des verdrukkers, en verlost mij
van de hand der tirannen? 24 Leert mij, en ik zal zwijgen,
en geeft mij te verstaan, waarin ik gedwaald heb. 25 O,
hoe krachtig zijn de rechte redenen! Maar wat bestraft
het bestraffen, dat van ulieden is? 26 Zult gij, om te
bestraffen, woorden bedenken, en zullen de redenen des
mismoedigen voor wind zijn? 27 Ook werpt gij u op een
wees; en gij graaft tegen uw vriend. 28 Maar nu, belieft het
u, wendt u tot mij, en het zal voor ulieder aangezicht zijn, of
ik liege. 29 Keert toch weder, laat er geen onrecht wezen,
ja, keert weder; nog zal mijn gerechtigheid daarin zijn. 30
Zou onrecht op mijn tong wezen? Zou mijn gehemelte niet
de ellenden te verstaan geven?

7 Heeft niet de mens een strijd op de aarde, en zijn zijn
dagen niet als de dagen des dagloners? 2 Gelijk de
dienstknecht hijgt naar de schaduw, en gelijk de dagloner
verwacht zijn werkloon; 3 Alzo zijn mij maanden der
ijdelheid ten erve geworden, en nachten der moeite zijn mij
voorbereid. 4 Als ik te slapen lig, dan zeg ik: Wanneer zal
ik opstaan, en Hij den avond afgemeten hebben? En ik
word zat van woelingen tot aan den schemertijd. 5 Mijn
vlees is met het gewormte en met het gruis des stofs
bekleed; mijn huid is gekliefd en verachtelijk geworden.
6 Mijn dagen zijn lichter geweest dan een weversspoel,
en zijn vergaan zonder verwachting. 7 Gedenk, dat mijn
leven een wind is; mijn oog zal niet wederkomen, om het
goede te zien. 8 Het oog desgenen, die mij nu ziet, zal
mij niet zien; uw ogen zullen op mij zijn; maar ik zal niet
meer zijn. 9 Een wolk vergaat en vaart henen; alzo die in
het graf daalt, zal niet weder opkomen. **(Sheol h7585)** 10
Hij zal niet meer wederkeren tot zijn huis, en zijn plaats
zal hem niet meer kennen. 11 Zo zal ik ook mijn mond
niet wederhouden, ik zal spreken in benauwdheid mijns
geestes; ik zal klagen in bitterheid mijner ziel. 12 Ben ik
dan een zee, of walvis, dat Gij om mij wachten zet? 13
Wanneer ik zeg: Mijn bedstede zal mij vertroosten, mijn
leger zal van mijn klacht wat wegnemen; 14 Dan ontzet
Gij mij met dromen, en door gezichten verschrikt Gij mij;
15 Zodat mijn ziel de verworging kiest; den dood meer
dan mijn beenderen. 16 Ik versmaad ze, ik zal toch in
der eeuwigheid niet leven; houd op van mij, want mijn
dagen zijn ijdelheid. 17 Wat is de mens, dat Gij hem
groot acht, en dat Gij Uw hart op hem zet? 18 En dat Gij
hem bezoekt in elken morgenstond; dat Gij hem in elken
ogenblik beproeft? 19 Hoe lang keert Gij U niet af van mij,
en laat niet van mij af, totdat ik mijn speeksel inzwelge? 20
Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenhoeder?
Waarom hebt Gij mij U tot een tegenloop gesteld, dat ik
mijzelven tot een last zij? 21 En waarom vergeeft Gij niet
mijn overtreding, en doet mijn ongerechtigheid niet weg?
Want nu zal ik in het stof liggen; en Gij zult mij vroeg
zoeken, maar ik zal niet zijn.

8 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: 2 Hoe
lang zult gij deze dingen spreken, en de redenen uws
monds een geweldige wind zijn? 3 Zou dan God het
recht verkeren, en zou de Almachtige de gerechtigheid
verkeren? 4 Indien uw kinderen gezondigd hebben tegen
Hem, Hij heeft hen ook in de hand hunner overtreding
geworpen. 5 Maar indien gij naar God vroeg zoekt, en tot
den Almachtige om genade bidt; 6 Zo gij zuiver en recht
zijt, gewisselijk zal Hij nu opwaken, om uwentwil, en Hij zal
de woning uwer gerechtigheid volmaken. 7 Uw beginsel
zal wel gering zijn; maar uw laatste zal zeer vermeerderd
worden. 8 Want vraag toch naar het vorige geslacht, en
bereid u tot de onderzoeking hunner vaderen. 9 Want wij
zijn van gisteren en weten niet; dewijl onze dagen op de
aarde een schaduw zijn. 10 Zullen die u niet leren, tot u
spreken, en uit hun hart redenen voortbrengen? 11 Verheft
zich de bieze zonder slijk? Groeit het rietgras zonder

water? 12 Als het nog in zijn groenigheid is, hoewel het
niet afgesneden wordt, nochtans verdort het voor alle gras.
13 Alzo zijn de paden van allen, die God vergeten; en de
verwachting des huichelaars zal vergaan. 14 Van denwelke
zijn hoop walgen zal; en zijn vertrouwen zal zijn een huis
der spinnekop. 15 Hij zal op zijn huis leunen, maar het
zal niet bestaan; hij zal zich daaraan vasthouden, maar
het zal niet staande blijven. 16 Hij is sappig voor de zon,
en zijn scheuten gaan over zijn hof uit. 17 Zijn wortelen
worden bij de springader ingevlochten; hij ziet een stenige
plaats. 18 Maar als God hem verslindt uit zijn plaats, zo
zal zij hem loochenen, zeggende: Ik heb u niet gezien.
19 Zie, dat is vreugde zijns wegs; en uit het stof zullen
anderen voortspruiten. 20 Zie, God zal den oprechte niet
verwerpen; Hij vat ook de boosdoeners niet bij de hand;
21 Totdat Hij uw mond met gelach vervulle, en uw lippen
met gejuich. 22 Uw haters zullen met schaamte bekleed
worden; en de tent der goddelozen zal niet meer zijn.

9 Maar Job antwoordde en zeide: 2 Waarlijk, ik weet, dat
het zo is; want hoe zou de mens rechtvaardig zijn bij
God? 3 Zo Hij lust heeft, om met hem te twisten, niet een
uit duizend zal hij Hem beantwoorden. 4 Hij is wijs van hart,
en sterk van kracht; wie heeft zich tegen Hem verhard,
en vrede gehad? 5 Die de bergen verzet, dat zij het niet
gewaar worden, Die ze omkeert in Zijn toorn; 6 Die de
aarde beweegt uit haar plaats, dat haar pilaren schudden;
7 Die de zon gebiedt, en zij gaat niet op; en verzegelt de
sterren; 8 Die alleen de hemelen uitbreidt, en treedt op de
hoogten der zee; 9 Die den Wagen maakt, den Orion, en
het Zevengesternte, en de binnenkameren van het Zuiden;
10 Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; en
wonderen, die men niet tellen kan. 11 Zie, Hij zal voor mij
henengaan, en ik zal Hem niet zien; en Hij zal voorbijgaan,
en ik zal Hem niet merken. 12 Zie, Hij zal roven, wie zal
het Hem doen wedergeven? Wie zal tot Hem zeggen: Wat
doet Gij? 13 God zal Zijn toorn niet afkeren; onder Hem
worden gebogen de hovaardige helpers. 14 Hoeveel te
min zal ik Hem antwoorden, en mijn woorden uitkiezen
tegen Hem? 15 Denwelken ik, zo ik rechtvaardig ware, niet
zou antwoorden; mijn Rechter zal ik om genade bidden.
16 Indien ik roep, en Hij mij antwoordt; ik zal niet geloven,
dat Hij mijn stem ter ore genomen heeft. 17 Want Hij
vermorzelt mij door een onweder, en vermenigvuldigt mijn
wonden zonder oorzaak. 18 Hij laat mij niet toe mijn adem
te verhalen; maar Hij verzadigt mij met bitterheden. 19
Zo het aan de kracht komt, zie, Hij is sterk; en zo het
aan het recht komt, wie zal mij dagvaarden? 20 Zo ik
mij rechtvaardig, mijn mond zal mij verdoemen; ben ik
oprecht, Hij zal mij toch verkeerd verklaren. 21 Ben ik
oprecht, zo acht ik toch mijn ziel niet; ik versmaad mijn
leven. 22 Dat is een ding, daarom zeg ik: Den oprechte
en den goddeloze verdoet Hij. 23 Als de gesel haastelijk
doodt, bespot Hij de verzoeking der onschuldigen. 24
De aarde wordt gegeven in de hand des goddelozen; Hij
overdekt het aangezicht harer rechteren; zo niet, wie is Hij
dan? 25 En mijn dagen zijn lichter geweest dan een loper;
zij zijn weggevloden, zij hebben het goede niet gezien. 26
Zij zijn voorbijgevaren met jachtschepen; gelijk een arend
naar het aas toevliegt. 27 Indien mijn zeggen is: Ik zal mijn
klacht vergeten, en ik zal mijn gebaar laten varen, en mij
verkwikken; 28 Zo schroom ik voor al mijn smarten; ik
weet, dat Gij mij niet onschuldig zult houden. 29 Ik zal
toch goddeloos zijn; waarom dan zal ik ijdellijk arbeiden?
30 Indien ik mij wasse met sneeuwwater, en mijn handen
zuivere met zeep; 31 Dan zult Gij mij in de gracht induiken,
en mijn klederen zullen van mij gruwen. 32 Want Hij is niet
een man, als ik, dien ik antwoorden zou, zo wij te zamen
in het gericht kwamen. 33 Er is geen scheidsman tussen
ons, die zijn hand op ons beiden leggen mocht. 34 Dat Hij
van op mij Zijn roede wegdoe, en dat Zijn verschrikking mij
niet verbaasd make; 35 Zo zal ik spreken, en Hem niet
vrezen; want zodanig ben ik niet bij mij.

10 Mijn ziel is verdrietig over mijn leven; ik zal mijn
klacht op mij laten; ik zal spreken in bitterheid mijner
ziel. 2 Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij
weten, waarover Gij met mij twist. 3 Is het U goed, dat Gij
verdrukt, dat Gij verwerpt den arbeid Uwer handen, en
over den raad der goddelozen schijnsel geeft? 4 Hebt
Gij vleselijke ogen, ziet Gij, gelijk een mens ziet? 5 Zijn
Uw dagen als de dagen van een mens? Zijn Uw jaren als
de dagen eens mans? 6 Dat Gij onderzoekt naar mijn
ongerechtigheid, en naar mijn zonde verneemt? 7 Het
is Uw wetenschap, dat ik niet goddeloos ben; nochtans
is er niemand, die uit Uw hand verlosse. 8 Uw handen
doen mij smart aan, hoewel zij mij gemaakt hebben, te
zamen rondom mij zijn zij, en Gij verslindt mij. 9 Gedenk
toch, dat Gij mij als leem bereid hebt, en mij tot stof zult
doen wederkeren. 10 Hebt Gij mij niet als melk gegoten,
en mij als een kaas doen runnen? 11 Met vel en vlees
hebt Gij mij bekleed; met beenderen ook en zenuwen
hebt Gij mij samengevlochten; 12 Benevens het leven
hebt Gij weldadigheid aan mij gedaan, en Uw opzicht
heeft mijn geest bewaard. 13 Maar deze dingen hebt Gij
verborgen in Uw hart; ik weet, dat dit bij U geweest is.
14 Indien ik zondig, zo zult Gij mij waarnemen, en van
mijn misdaad zult Gij mij niet onschuldig houden. 15 Zo ik
goddeloos ben, wee mij! En ben ik rechtvaardig, ik zal mijn
hoofd niet opheffen; ik ben zat van schande, maar aanzie
mijn ellende. 16 Want zij verheft zich; gelijk een felle
leeuw jaagt Gij mij; Gij keert weder en stelt U wonderlijk
tegen mij. 17 Gij vernieuwt Uw getuigen tegenover mij, en
vermenigvuldigt Uw toorn tegen mij; verwisselingen, ja,
een heirleger, zijn tegen mij. 18 En waarom hebt Gij mij
uit de baarmoeder voortgebracht? Och, dat ik den geest
gegeven had, en geen oog mij gezien had! 19 Ik zou zijn,
alsof ik niet geweest ware; van moeders buik zou ik tot
het graf gebracht zijn geweest. 20 Zijn mijn dagen niet
weinig? Houd op, zet van mij af, dat ik mij een weinig
verkwikke; 21 Eer ik henenga (en niet wederkom) in een
land der duisternis en der schaduwe des doods; 22 Een
stikdonker land, als de duisternis zelve, de schaduwe des

doods, en zonder ordeningen, en het geeft schijnsel als de
duisternis.

11 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zeide:
2 Zou de veelheid der woorden niet beantwoord
worden, en zou een klapachtig man recht hebben? **3**
Zouden uw leugenen de lieden doen zwijgen, en zoudt
gij spotten, en niemand u beschamen? **4** Want gij hebt
gezegd: Mijn leer is zuiver, en ik ben rein in uw ogen. **5**
Maar gewisselijk, och, of God sprak, en Zijn lippen tegen
u opende; **6** En u bekend maakte de verborgenheden
der wijsheid, omdat zij dubbel zijn in wezen! Daarom
weet, dat God voor u vergeet van uw ongerechtigheid.
7 Zult gij de onderzoeking Gods vinden? Zult gij tot de
volmaaktheid toe den Almachtige vinden? **8** Zij is als de
hoogten der hemelen, wat kunt gij doen? Dieper dan de
hel, wat kunt gij weten? **(Sheol h7585)** **9** Langer dan de
aarde is haar maat, en breder dan de zee. **10** Indien Hij
voorbijgaat, opdat Hij overlevere of vergadere, wie zal dan
Hem afkeren? **11** Want Hij kent de ijdele lieden en Hij
ziet de ondeugd; zou Hij dan niet aanmerken? **12** Dan
zal een verstandeloos man kloekzinnig worden; hoewel
de mens als het veulen eens woudezels geboren is. **13**
Indien gij uw hart bereid hebt, zo breid uw handen tot
Hem uit. **14** Indien er ondeugd in uw hand is, doe die
verre weg; en laat het onrecht in uw tenten niet wonen. **15**
Want dan zult gij uw aangezicht opheffen uit de gebreken,
en zult vast wezen, en niet vrezen. **16** Want gij zult de
moeite vergeten, en harer gedenken als der wateren, die
voorbijgegaan zijn. **17** Ja, uw tijd zal klaarder dan de
middag oprijzen; gij zult uitvliegen, als de morgenstond zult
gij zijn. **18** En gij zult vertrouwen, omdat er verwachting zal
zijn; en gij zult graven, gerustelijk zult gij slapen; **19** En
gij zult nederliggen, en niemand zal u verschrikken; en
velen zullen uw aangezicht smeken. **20** Maar de ogen der
goddelozen zullen bezwijken, en de toevlucht zal van hen
vergaan; en hun verwachting zal zijn de uitblazing der ziel.

12 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Trouwens, omdat
gijlieden het volk zijt, zo zal de wijsheid met ulieden
sterven! **3** Ik heb ook een hart even als gijlieden, ik zwicht
niet voor u; en bij wien zijn niet dergelijke dingen? **4** Ik ben
het, die zijn vriend een spot is, maar roepende tot God, Die
hem verhoort; de rechtvaardige en oprechte is een spot. **5**
Hij is een verachte fakkel, naar de mening desgenen, die
gerust is; hij is gereed met den voet te struikelen. **6** De
tenten der verwoesters hebben rust, en die Gode tergen,
hebben verzekerdheden, om hetgene God met Zijn hand
toebrengt. **7** En waarlijk, vraag toch de beesten, en elkeen
van die zal het u leren; en het gevogelte des hemels, dat
zal het u te kennen geven. **8** Of spreek tot de aarde, en zij
zal het u leren; ook zullen het u de vissen der zee vertellen.
9 Wie weet niet uit alle deze, dat de hand des HEEREN
dit doet? **10** In Wiens hand de ziel is van al wat leeft, en
de geest van alle vlees des mensen. **11** Zal niet het oor
de woorden proeven, gelijk het gehemelte voor zich de
spijze smaakt? **12** In de stokouden is de wijsheid, en in de
langheid der dagen het verstand. **13** Bij Hem is wijsheid en
macht; Hij heeft raad en verstand. **14** Ziet, Hij breekt af, en
het zal niet herbouwd worden; Hij besluit iemand, en er zal
niet opengedaan worden. **15** Ziet, Hij houdt de wateren
op, en zij drogen uit; ook laat Hij ze uit, en zij keren de
aarde om. **16** Bij Hem is kracht en wijsheid; Zijns is de
dwalende, en die doet dwalen. **17** Hij voert de raadsheren
beroofd weg, en de rechters maakt Hij uitzinnig, **18** Den
band der koningen maakt Hij los, en Hij bindt den gordel
aan hun lenden. **19** Hij voert de oversten beroofd weg, en
de machtigen keert Hij om. **20** Hij beneemt den getrouwen
de spraak, en der ouden oordeel neemt Hij weg. **21** Hij
giet verachting over de prinsen uit, en Hij verslapt den
riem der geweldigen. **22** Hij openbaart de diepten uit de
duisternis, en des doods schaduwe brengt Hij voort in het
licht. **23** Hij vermenigvuldigt de volken, en verderft ze; Hij
breidt de volken uit, en leidt ze. **24** Hij neemt het hart
van de hoofden des volks der aarde weg, en doet hen
dwalen in het woeste, waar geen weg is. **25** Zij tasten in
de duisternis, waar geen licht is; en Hij doet hen dwalen,
als een dronkaard.

13 Ziet, dat alles heeft mijn oog gezien, mijn oor gehoord
en verstaan. **2** Gelijk gijlieden het weet, weet ik het
ook; ik zwicht niet voor u. **3** Maar ik zal tot den Almachtige
spreken, en ben belust mij te verdedigen voor God. **4**
Want gewisselijk, gij zijt leugenstoffeerders; gij allen zijt
nietige medicijnmeesters. **5** Och, of gij gans stilzweegt!
Dat zou ulieden voor wijsheid wezen. **6** Hoort toch mijn
verdediging, en merkt op de twistingen mijner lippen. **7**
Zult gij voor God onrecht spreken, en zult gij voor Hem
bedriegerij spreken? **8** Zult gij Zijn aangezicht aannemen?
Zult gij voor God twisten? **9** Zal het goed zijn, als Hij u zal
onderzoeken? Zult gij met Hem spotten, gelijk men met
een mens spot? **10** Hij zal u gewisselijk bestraffen, zo gij
in het verborgene het aangezicht aanneemt. **11** Zal u niet
Zijn hoogheid verschrikken, en Zijn vreze over u vallen? **12**
Uw gedachtenissen zijn gelijk as, uw hoogten als hoogten
van leem. **13** Houdt stil van mij, opdat ik spreke, en er
ga over mij, wat het zij. **14** Waarom zou ik mijn vlees in
mijn tanden nemen, en mijn ziel in mijn hand stellen?
15 Ziet, zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen? Evenwel
zal ik mijn wegen voor Zijn aangezicht verdedigen. **16**
Ook zal Hij mij tot zaligheid zijn; maar een huichelaar zal
voor Zijn aangezicht niet komen. **17** Hoort naarstiglijk mijn
rede, en mijn aanwijzing met uw oren. **18** Ziet nu, ik heb
het recht ordentelijk gesteld; ik weet, dat ik rechtvaardig
zal verklaard worden. **19** Wie is hij, die met mij twist?
Wanneer ik nu zweeg, zo zou ik den geest geven. **20**
Alleenlijk doe twee dingen niet met mij; dan zal ik mij van
Uw aangezicht niet verbergen. **21** Doe Uw hand verre
van op mij, en Uw verschrikking make mij niet verbaasd.
22 Roep dan, en ik zal antwoorden; of ik zal spreken, en
geef mij antwoord. **23** Hoeveel misdaden en zonden heb
ik? Maak mijn overtreding en mijn zonden mij bekend. **24**
Waarom verbergt Gij Uw aangezicht, en houdt mij voor Uw
vijand? **25** Zult Gij een gedreven blad verbrijzelen, en zult

Gij een drogen stoppel vervolgen? **26** Want Gij schrijft
tegen mij bittere dingen; en Gij doet mij erven de misdaden
mijner jonkheid. **27** Gij legt ook mijn voeten in den stok,
en neemt waar al mijn paden; Gij drukt U in de wortelen
mijner voeten, **28** En hij veroudert als een verrotting, als
een kleed, dat de mot opeet.

14 De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen,
en zat van onrust. **2** Hij komt voort als een bloem,
en wordt afgesneden; ook vlucht hij als een schaduw, en
bestaat niet. **3** Nog doet Gij Uw ogen over zulk een open;
en Gij betrekt mij in het gericht met U. **4** Wie zal een
reine geven uit den onreine? Niet een. **5** Dewijl zijn dagen
bestemd zijn, het getal zijner maanden bij U is, en Gij zijn
bepalingen gemaakt hebt, die hij niet overgaan zal; **6**
Wend U van hem af, dat hij rust hebbe, totdat hij als een
dagloner aan zijn dag een welgevallen hebbe. **7** Want voor
een boom, als hij afgehouwen wordt, is er verwachting,
dat hij zich nog zal veranderen, en zijn scheut niet zal
ophouden. **8** Indien zijn wortel in de aarde veroudert, en
zijn stam in het stof versterft; **9** Hij zal van den reuk der
wateren weder uitspruiten, en zal een tak maken, gelijk
een plant. **10** Maar een man sterft, als hij verzwakt is, en
de mens geeft den geest, waar is hij dan? **11** De wateren
verlopen uit een meer, en een rivier droogt uit en verdort;
12 Alzo ligt de mens neder, en staat niet op; totdat de
hemelen niet meer zijn, zullen zij niet opwaken, noch uit
hun slaap opgewekt worden. **13** Och, of Gij mij in het graf
verstaakt, mij verborgt, totdat Uw toorn zich afkeerde; dat
Gij mij een bepaling steldet, en mijner gedachtig waart!
(Sheol h7585) **14** Als een man gestorven is, zal hij weder
leven? Ik zou al de dagen mijns strijds hopen, totdat mijn
verandering komen zou. **15** Dat Gij zoudt roepen, en ik U
zou antwoorden, dat Gij tot het werk Uwer handen zoudt
begerig zijn. **16** Maar nu telt Gij mijn treden; Gij bewaart
mij niet om mijner zonden wil. **17** Mijn overtreding is in
een bundeltje verzegeld, en Gij pakt mijn ongerechtigheid
opeen. **18** En voorwaar, een berg vallende vergaat, en een
rots wordt versteld uit haar plaats; **19** De wateren vermalen
de stenen, het stof der aarde overstelpt het gewas, dat
van zelf daaruit voortkomt; alzo verderft Gij de verwachting
des mensen. **20** Gij overweldigt hem in eeuwigheid, en hij
gaat heen; veranderende zijn gelaat, zo zendt Gij hem
weg. **21** Zijn kinderen komen tot eer, en hij weet het niet;
of zij worden klein, en hij let niet op hen. **22** Maar zijn
vlees, nog aan hem zijnde, heeft smart; en zijn ziel, in hem
zijnde, heeft rouw.

15 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide:
2 Zal een wijs man winderige wetenschap voor
antwoord geven, en zal hij zijn buik vullen met oostenwind?
3 Bestraffende door woorden, die niet baten, en door
redenen, met dewelke hij geen voordeel doet? **4** Ja, gij
vernietigt de vreze, en neemt het gebed voor het aangezicht
Gods weg. **5** Want uw mond leert uw ongerechtigheid,
en gij hebt de tong der arglistigen verkoren. **6** Uw mond
verdoemt u, en niet ik; en uw lippen getuigen tegen u. **7**
Zijt gij de eerste een mens geboren? Of zijt gij voor de
heuvelen voortgebracht? **8** Hebt gij den verborgen raad
Gods gehoord, en hebt gij de wijsheid naar u getrokken?
9 Wat weet gij, dat wij niet weten? Wat verstaat gij, dat
bij ons niet is? **10** Onder ons is ook een grijze, ja, een
stokoude, meerder van dagen dan uw vader. **11** Zijn de
vertroostingen Gods u te klein, en schuilt er enige zaak bij
u? **12** Waarom rukt uw hart u weg, en waarom wenken
uw ogen? **13** Dat gij uw geest keert tegen God, en zulke
redenen uit uw mond laat uitgaan. **14** Wat is de mens, dat
hij zuiver zou zijn, en die geboren is van een vrouw, dat hij
rechtvaardig zou zijn? **15** Zie, op Zijn heiligen zou Hij niet
vertrouwen, en de hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen. **16**
Hoeveel te meer is een man gruwelijk en stinkende, die
het onrecht indrinkt als water? **17** Ik zal u wijzen, hoor
mij aan, en hetgeen ik gezien heb, dat zal ik vertellen;
18 Hetwelk de wijzen verkondigd hebben, en men voor
hun vaderen niet verborgen heeft; **19** Denwelken alleen
het land gegeven was, en door welker midden niemand
vreemds doorging. **20** Te allen dage doet de goddeloze
zichzelven weedom aan; en weinige jaren in getal zijn voor
den tiran weggelegd. **21** Het geluid der verschrikkingen is
in zijn oren; in den vrede zelven komt de verwoester hem
over. **22** Hij gelooft niet uit de duisternis weder te keren,
maar dat hij beloerd wordt ten zwaarde. **23** Hij zwerft heen
en weder om brood, waar het zijn mag; hij weet, dat bij
zijn hand gereed is de dag der duisternis. **24** Angst en
benauwdheid verschrikken hem; zij overweldigt hem, gelijk
een koning, bereid ten strijde. **25** Want hij strekt tegen
God zijn hand uit, en tegen den Almachtige stelt hij zich
geweldiglijk aan. **26** Hij loopt tegen Hem aan met den
hals, met zijn dikke, hoog verhevene schilden. **27** Omdat
hij zijn aangezicht met zijn vet bedekt heeft, en rimpelen
gemaakt om de weekdarmen; **28** En heeft bewoond
verdelgde steden, en huizen, die men niet bewoonde, die
gereed waren tot steen hopen te worden. **29** Hij zal niet
rijk worden, en zijn vermogen zal niet bestaan; en hun
volmaaktheid zal zich niet uitbreiden op de aarde. **30** Hij
zal van de duisternis niet ontwijken, de vlam zal zijn scheut
verdrogen; hij zal wijken door het geblaas zijns monds. **31**
Hij betrouwe niet op ijdelheid, waardoor hij verleid wordt;
want ijdelheid zal zijn vergelding wezen. **32** Als zijn dag
nog niet is, zal hij vervuld worden; want zijn tak zal niet
groenen. **33** Men zal zijn onrijpe druiven afrukken, als
van een wijnstok, en zijn bloeisel afwerpen, als van een
olijfboom. **34** Want de vergadering der huichelaren wordt
eenzaam, en het vuur verteert de tenten der geschenken.
35 Zijn ontvangen moeite, en baren ijdelheid, en hun buik
richt bedrog aan.

16 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Ik heb vele
dergelijke dingen gehoord; gij allen zijt moeilijke
vertroosters. **3** Zal er een einde zijn aan de winderige
woorden? Of wat stijft u, dat gij alzo antwoordt? **4** Zou ik
ook, als gijlieden, spreken, indien uw ziel ware in mijner
ziele plaats? Zou ik woorden tegen u samenhopen, en

zou ik over u met mijn hoofd schudden? **5** Ik zou u
versterken met mijn mond, en de beweging mijner lippen
zou zich inhouden. **6** Zo ik spreek, mijn smart wordt niet
ingehouden; en houd ik op, wat gaat er van mij weg? **7**
Gewisselijk, Hij heeft mij nu vermoeid; Gij hebt mijn ganse
vergadering verwoest. **8** Dat Gij mij rimpelachtig gemaakt
hebt, is tot een getuige; en mijn magerheid staat tegen mij
op, zij getuigt in mijn aangezicht. **9** Zijn toorn verscheurt,
en Hij haat mij; Hij knerst over mij met Zijn tanden; mijn
wederpartijder scherpt zijn ogen tegen mij. **10** Zij gapen
met hun mond tegen mij; zij slaan met smaadheid op
mijn kinnebakken; zij vervullen zich te zamen aan mij. **11**
God heeft mij den verkeerde overgegeven, en heeft mij
afgewend in de handen der goddelozen. **12** Ik had rust,
maar Hij heeft mij verbroken, en bij mijn nek gegrepen,
en mij verpletterd; en Hij heeft mij Zich tot een doelwit
opgericht. **13** Zijn schutters hebben mij omringd; Hij heeft
mijn nieren doorspleten, en niet gespaard; Hij heeft mijn
gal op de aarde uitgegoten. **14** Hij heeft mij gebroken
met breuk op breuk; Hij is tegen mij aangelopen als een
geweldige. **15** Ik heb een zak over mijn huid genaaid; ik
heb mijn hoorn in het stof gedaan. **16** Mijn aangezicht is
gans bemodderd van wenen, en over mijn oogleden is des
doods schaduw. **17** Daar toch geen wrevel in mijn handen
is, en mijn gebed zuiver is. **18** O, aarde! bedek mijn bloed
niet; en voor mijn geroep zij geen plaats. **19** Ook nu, zie, in
den hemel is mijn Getuige, en mijn Getuige in de hoogten.
20 Mijn vrienden zijn mijn bespotters; doch mijn oog druipt
tot God. **21** Och, mocht men rechten voor een man met
God, gelijk een kind des mensen voor zijn vriend. **22** Want
weinige jaren in getal zullen er nog aankomen, en ik zal
het pad henengaan, waardoor ik niet zal wederkeren.

17 Mijn geest is verdorven, mijn dagen worden
uitgeblust, de graven zijn voor mij. **2** Zijn niet
bespotters bij mij, en overnacht niet mijn oog in hunlieder
verbittering? **3** Zet toch bij, stel mij een borg bij U; wie zal
hij zijn? Dat in mijn hand geklapt worde. **4** Want hun hart
hebt Gij van kloek verstand verborgen; daarom zult Gij
hen niet verhogen. **5** Die met vleiing den vrienden wat
aanzegt, ook zijner kinderen ogen zullen versmachten. **6**
Doch Hij heeft mij tot een spreekwoord der volken gesteld;
zodat ik een trommelslag ben voor ieders aangezicht. **7**
Daarom is mijn oog door verdriet verdonkerd, en al mijn
ledematen zijn gelijk een schaduw. **8** De oprechten zullen
hierover verbaasd zijn, en de onschuldige zal zich tegen
den huichelaar opmaken; **9** En de rechtvaardige zal zijn
weg vasthouden, en die rein van handen is, zal in sterkte
toenemen. **10** Maar toch gij allen, keert weder, en komt
nu; want ik vind onder u geen wijze. **11** Mijn dagen zijn
voorbijgegaan; uitgerukt zijn mijn gedachten, de bezittingen
mijns harten. **12** Den nacht verstellen zij in den dag; het
licht is nabij den ondergang vanwege de duisternis. **13** Zo
ik wacht, het graf zal mijn huis wezen; in de duisternis zal
ik mijn bed spreiden. **(Sheol h7585)** **14** Tot de groeve roep
ik: Gij zijt mijn vader! Tot het gewormte: Mijn moeder, en
mijn zuster! **15** Waar zou dan nu mijn verwachting wezen?
Ja, mijn verwachting, wie zal ze aanschouwen? **16** Zij
zullen ondervaren met de handbomen des grafs, als er
rust te zamen in het stof wezen zal. **(Sheol h7585)**

18 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: **2**
Hoe lang is het, dat gijlieden een einde van woorden
zult maken? Merkt op, en daarna zullen wij spreken. **3**
Waarom worden wij geacht als beesten, en zijn onrein in
ulieder ogen? **4** O gij, die zijn ziel verscheurt door zijn
toorn! Zal om uwentwil de aarde verlaten worden, en zal
een rots versteld worden uit haar plaats? **5** Ja, het licht der
goddelozen zal uitgeblust worden, en de vonk zijns vuurs
zal niet glinsteren. **6** Het licht zal verduisteren in zijn tent,
en zijn lamp zal over hem uitgeblust worden. **7** De treden
zijner macht zullen benauwd worden, en zijn raad zal hem
nederwerpen. **8** Want met zijn voeten zal hij in het net
geworpen worden, en zal in het wargaren wandelen. **9** De
strik zal hem bij de verzenen vatten; de struikrover zal hem
overweldigen. **10** Zijn touw is in de aarde verborgen, en
zijn val op het pad. **11** De beroeringen zullen hem rondom
verschrikken, en hem verstrooien op zijn voeten. **12** Zijn
macht zal hongerig wezen, en het verderf is bereid aan zijn
zijde. **13** De eerstgeborene des doods zal de grendelen
zijner huid verteren, zijn grendelen zal hij verteren. **14** Zijn
vertrouwen zal uit zijn tent uitgerukt worden; zulks zal hem
doen treden tot den koning der verschrikkingen. **15** Zij zal
wonen in zijn tent, waar zij de zijne niet is; zijn woning zal
met zwavel overstrooid worden. **16** Van onder zullen zijn
wortelen verdorren, en van boven zal zijn tak afgesneden
worden. **17** Zijn gedachtenis zal vergaan van de aarde,
en hij zal geen naam hebben op de straten. **18** Men zal
hem stoten van het licht in de duisternis, en men zal hem
van de wereld verjagen. **19** Hij zal geen zoon, noch neef
hebben onder zijn volk; en niemand zal in zijn woningen
overig zijn. **20** Over zijn dag zullen de nakomelingen
verbaasd zijn, en de ouden met schrik bevangen worden.
21 Gewisselijk, zodanige zijn de woningen des verkeerden,
en dit is de plaats desgenen die God niet kent.

19 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Hoe lang zult
gijlieden mijn ziel bedroeven, en mij met woorden
verbrijzelen? **3** Gij hebt nu tienmaal mij schande aangedaan;
gij schaamt u niet, gij verhardt u tegen mij. **4** Maar ook het
zij waarlijk, dat ik gedwaald heb, mijn dwaling zal bij mij
vernachten. **5** Indien gijlieden waarlijk u verheft tegen mij,
en mijn smaad tegen mij drijft; **6** Weet nu, dat God mij
heeft omgekeerd, en mij met Zijn net omsingeld. **7** Ziet, ik
roep, geweld! doch word niet verhoord; ik schreeuw, doch
er is geen recht. **8** Hij heeft mijn weg toegemuurd, dat ik
niet doorgaan kan, en over mijn paden heeft Hij duisternis
gesteld. **9** Mijn eer heeft Hij van mij afgetrokken, en de
kroon mijns hoofds heeft Hij weggenomen. **10** Hij heeft
mij rondom afgebroken, zodat ik henenga, en heeft mijn
verwachting als een boom weggerukt. **11** Daartoe heeft Hij
Zijn toorn tegen mij ontstoken, en mij bij Zich geacht als
Zijn vijanden. **12** Zijn benden zijn te zamen aangekomen,
en hebben tegen mij haar weg gebaand, en hebben zich

gelegerd rondom mijn tent. **13** Mijn broeders heeft Hij
verre van mij gedaan; en die mij kennen, zekerlijk, zij zijn
van mij vervreemd. **14** Mijn nabestaanden houden op,
en mijn bekenden vergeten mij. **15** Mijn huisgenoten en
mijn dienstmaagden achten mij voor een vreemde; een
uitlander ben ik in hun ogen. **16** Ik riep mijn knecht, en
hij antwoordde niet; ik smeekte met mijn mond tot hem.
17 Mijn adem is mijn huisvrouw vreemd; en ik smeek om
der kinderen mijns buiks wil. **18** Ook versmaden mij de
jonge kinderen; sta ik op, zo spreken zij mij tegen. **19**
Alle mensen mijns heimelijken raads hebben een gruwel
aan mij; en die ik liefhad, zijn tegen mij gekeerd. **20** Mijn
gebeente kleeft aan mijn huid en aan mijn vlees; en ik
ben ontkomen met de huid mijner tanden. **21** Ontfermt u
mijner, ontfermt u mijner, o gij, mijn vrienden! want de hand
Gods heeft mij aangeraakt. **22** Waarom vervolgt gij mij als
God, en wordt niet verzadigd van mijn vlees? **23** Och, of
nu mijn woorden toch opgeschreven wierden. Och, of zij
in een boek ook wierden ingetekend! **24** Dat zij met een
ijzeren griffie en lood voor eeuwig in een rots gehouwen
wierden! **25** Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal
de laatste over het stof opstaan; **26** En als zij na mijn huid
dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God
aanschouwen; **27** Denwelken ik voor mij aanschouwen zal,
en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde; mijn nieren
verlangen zeer in mijn schoot. **28** Voorwaar, gij zoudt
zeggen: Waarom vervolgen wij hem? Nademaal de wortel
der zaak in mij gevonden wordt. **29** Schroomt u vanwege
het zwaard; want de grimmigheid is over de misdaden des
zwaards; opdat gij weet, dat er een gericht zij.

20 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zeide:
2 Daarom doen mijn gedachten mij antwoorden, en
over zulks is mijn verhaasten in mij. **3** Ik heb aangehoord
een bestraffing, die mij schande aandoet; maar de geest
zal uit mijn verstand voor mij antwoorden. **4** Weet gij dit?
Van altoos af, van dat God den mens op de wereld gezet
heeft, **5** Dat het gejuich de goddelozen van nabij geweest
is, en de vreugde des huichelaars voor een ogenblik? **6**
Wanneer zijn hoogheid tot den hemel toe opklomme, en
zijn hoofd tot aan de wolken raakte; **7** Zal hij, gelijk zijn
drek, in eeuwigheid vergaan; die hem gezien hadden,
zullen zeggen: Waar is hij? **8** Hij zal wegvlieden als een
droom, dat men hem niet vinden zal, en hij zal verjaagd
worden als een gezicht des nachts. **9** Het oog, dat hem
zag, zal het niet meer doen; en zijn plaats zal hem niet
meer aanschouwen. **10** Zijn kinderen zullen zoeken den
armen te behagen; en zijn handen zullen zijn vermogen
moeten weder uitkeren. **11** Zijn beenderen zullen vol van
zijn verborgene zonden zijn; van welke elkeen met hem op
het stof nederliggen zal. **12** Indien het kwaad in zijn mond
zoet is, hij dat verbergt, onder zijn tong, **13** Hij dat spaart,
en hetzelve niet verlaat, maar dat in het midden van zijn
gehemelte inhoudt; **14** Zijn spijze zal in zijn ingewand
veranderd worden; gal der adderen zal zij in het binnenste
van hem zijn. **15** Hij heeft goed ingeslokt, maar zal het
uitspuwen; God zal het uit zijn buik uitdrijven. **16** Het vergif
der adderen zal hij zuigen; de tong der slang zal hem
doden. **17** De stromen, rivieren, beken van honig en boter
zal hij niet zien. **18** Den arbeid zal hij wedergeven en niet
inslokken; naar het vermogen zijner verandering, zo zal hij
van vreugde niet opspringen. **19** Omdat hij onderdrukt
heeft, de armen verlaten heeft, een huis geroofd heeft,
dat hij niet opgebouwd had; **20** Omdat hij geen rust in
zijn buik gekend heeft, zo zal hij van zijn gewenst goed
niet uitbehouden. **21** Er zal niets overig zijn, dat hij ete;
daarom zal hij niet wachten naar zijn goed. **22** Als zijn
genoegzaamheid zal vol zijn, zal hem bang zijn; alle hand
des ellendigen zal over hem komen. **23** Er zij wat om
zijn buik te vullen; God zal over hem de hitte Zijns toorns
zenden, en over hem regenen op zijn spijze. **24** Hij zij
gevloden van de ijzeren wapenen, de stalen boog zal hem
doorschieten. **25** Men zal het zwaard uittrekken, het zal uit
het lijf uitgaan, en glinsterende uit zijn gal voortkomen;
verschrikkingen zullen over hem zijn. **26** Alle duisternis zal
verborgen zijn in zijn schuilplaatsen; een vuur, dat niet
opgeblazen is, zal hem verteren; den overigen in zijn tent
zal het kwalijk gaan. **27** De hemel zal zijn ongerechtigheid
openbaren, en de aarde zal zich tegen hem opmaken. **28**
De inkomste van zijn huis zal weggevoerd worden; het
zal al henenvloeien in den dag Zijns toorns. **29** Dit is het
deel des goddelozen mensen van God, en de erve zijner
redenen van God.

21 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Hoort aandachtelijk
mijn rede, en laat dit zijn uw vertroostingen. **3**
Verdraagt mij, en ik zal spreken; en nadat ik gesproken zal
hebben, spot dan. **4** Is (mij aangaande) mijn klacht tot den
mens? Doch of het zo ware, waarom zou mijn geest niet
verdrietig zijn? **5** Ziet mij aan, en wordt verbaasd, en legt
de hand op den mond. **6** Ja, wanneer ik daaraan gedenk,
zo word ik beroerd, en mijn vlees heeft een gruwen gevat.
7 Waarom leven de goddelozen, worden oud, ja, worden
geweldig in vermogen? **8** Hun zaad is bestendig met hen
voor hun aangezicht, en hun spruiten zijn voor hun ogen. **9**
Hun huizen hebben vrede zonder vreze, en de roede Gods
is op hen niet. **10** Zijn stier bespringt, en mist niet; zijn koe
kalft, en misdraagt niet. **11** Hun jonge kinderen zenden
zij uit als een kudde, en hun kinderen huppelen. **12** Zij
heffen op met de trommel en de harp, en zij verblijden
zich op het geluid des orgels. **13** In het goede verslijten zij
hun dagen; en in een ogenblik dalen zij in het graf. **(Sheol
h7585)** **14** Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons, want
aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust. **15** Wat
is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen? En wat
baat zullen wij hebben, dat wij Hem aanlopen zouden?
16 Doch ziet, hun goed is niet in hun hand; de raad der
goddelozen is verre van mij. **17** Hoe dikwijls geschiedt
het, dat de lamp der goddelozen uitgeblust wordt, en hun
verderf hun overkomt; dat God hun smarten uitdeelt in
Zijn toorn! **18** Dat zij gelijk stro worden voor den wind,
en gelijk kaf, dat de wervelwind wegsteelt; **19** Dat God
Zijn geweld weglegt, voor Zijn kinderen, hem vergeldt, dat
hij het gewaar wordt; **20** Dat zijn ogen zijn ondergang

zien, en hij drinkt van de grimmigheid des Almachtigen!
21 Want wat lust zou hij na zich aan zijn huis hebben,
als het getal zijner maanden afgesneden is? 22 Zal men
God wetenschap leren, daar Hij de hogen richt? 23 Deze
sterft in de kracht zijner volkomenheid, daar hij gans stil en
gerust was; 24 Zijn melkvaten waren vol melk, en het merg
zijner benen was bevochtigd. 25 De ander daarentegen
sterft met een bittere ziel, en hij heeft van het goede niet
gegeten. 26 Zij liggen te zamen neder in het stof, en het
gewormte overdekt ze. 27 Ziet, ik weet ulieder gedachten,
en de boze verdichtselen, waarmede gij tegen mij geweld
doet. 28 Want gij zult zeggen: Waar is het huis van den
prins, en waar is de tent van de woningen der goddelozen?
29 Hebt gijlieden niet gevraagd de voorbijgaanden op
den weg, en kent gij hun tekenen niet? 30 Dat de boze
onttrokken wordt ten dage des verderfs; dat zij ten dage
der verbolgenheden ontvoerd worden. 31 Wie zal hem in
het aangezicht zijn weg vertonen? Als hij wat doet, wie
zal hem vergelden? 32 Eindelijk wordt hij naar de graven
gebracht, en is gedurig in den aardhoop. 33 De kluiten
des dals zijn hem zoet, en hij trekt na zich alle mensen;
en dergenen, die voor hem geweest zijn, is geen getal.
34 Hoe vertroost gij mij dan met ijdelheid, dewijl in uw
antwoorden overtreding overig is?

22 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide:
2 Zal ook een man Gode voordelig zijn? Maar voor
zichzelven zal de verstandige voordelig zijn. 3 Is het voor
den Almachtige nuttigheid, dat gij rechtvaardig zijt; of
gewin, dat gij uw wegen volmaakt? 4 Is het om uw vreze,
dat Hij u bestraft, dat Hij met u in het gericht komt? 5 Is
niet uw boosheid groot, en uwer ongerechtigheden geen
einde? 6 Want gij hebt uw broederen zonder oorzaak pand
afgenomen, en de klederen der naakten hebt gij uitgetogen.
7 Den moede hebt gij geen water te drinken gegeven,
en van den hongerige hebt gij het brood onthouden. 8
Maar was er een man van geweld, voor dien was het
land, en een aanzienlijk persoon woonde daarin. 9 De
weduwen hebt gij ledig weggezonden, en de armen der
wezen zijn verbrijzeld. 10 Daarom zijn strikken rondom u,
en vervaardheid heeft u haastelijk beroerd. 11 Of gij ziet de
duisternis niet, en des water overvloed bedekt u. 12 Is niet
God in de hoogte der hemelen? Zie toch het opperste der
sterren aan, dat zij verheven zijn. 13 Daarom zegt gij: Wat
weet er God van? Zal Hij door de donkerheid oordelen?
14 De wolken zijn Hem een verberging, dat Hij niet ziet;
en Hij bewandelt den omgang der hemelen. 15 Hebt gij
het pad der eeuw waargenomen, dat de ongerechtige
lieden betreden hebben? 16 Die rimpelachtig gemaakt
zijn, als het de tijd niet was; een vloed is over hun grond
uitgestort; 17 Die zeiden tot God: Wijk van ons! En wat had
de Almachtige hun gedaan? 18 Hij had immers hun huizen
met goed gevuld; daarom is de raad der goddelozen verre
van mij. 19 De rechtvaardigen zagen het, en waren blijde,
en de onschuldige bespotte hen; 20 Dewijl onze stand
niet verdelgd is, maar het vuur hun overblijfsel verteerd
heeft. 21 Gewen u toch aan Hem, en heb vrede; daardoor
zal u het goede overkomen. 22 Ontvang toch de wet uit
Zijn mond, en leg Zijn redenen in uw hart. 23 Zo gij u
bekeert tot den Almachtige, gij zult gebouwd worden; doe
het onrecht verre van uw tenten. 24 Dan zult gij het goud
op het stof leggen, en het goud van Ofir bij den rotssteen
der beken; 25 Ja, de Almachtige zal uw overvloedig goud
zijn, en uw krachtig zilver zijn; 26 Want dan zult gij u
over den Almachtige verlustigen, en gij zult tot God uw
aangezicht opheffen. 27 Gij zult tot Hem ernstiglijk bidden,
en Hij zal u verhoren; en gij zult uw geloften betalen. 28
Als gij een zaak besluit, zo zal zij u bestendig zijn; en
op uw wegen zal het licht schijnen. 29 Als men iemand
vernederen zal, en gij zeggen zult: Het zij verhoging; dan
zal God den nederige van ogen behouden. 30 Ja, Hij zal
dien bevrijden, die niet onschuldig is, want hij wordt bevrijd
door de zuiverheid uwer handen.

23 Maar Job antwoordde en zeide: 2 Ook heden is mijn
klacht wederspannigheid; mijn plage is zwaar boven
mijn zuchten. 3 Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou,
ik zou tot Zijn stoel komen; 4 Ik zou het recht voor Zijn
aangezicht ordentelijk voorstellen, en mijn mond zou ik met
verdedigingen vervullen. 5 Ik zou de redenen weten, die
Hij mij antwoorden zou; en verstaan, wat Hij mij zeggen
zou. 6 Zou Hij naar de grootheid Zijner macht met mij
twisten? Neen; maar Hij zou acht op mij slaan. 7 Daar zou
de oprechte met Hem pleiten; en ik zou mij in eeuwigheid
van mijn Rechter vrijmaken. 8 Zie, ga ik voorwaarts, zo is
Hij er niet, of achterwaarts, zo verneem ik Hem niet. 9
Als Hij ter linkerhand werkt, zo aanschouw ik Hem niet;
bedekt Hij Zich ter rechterhand, zo zie ik Hem niet. 10
Doch Hij kent den weg, die bij mij is; Hij beproeve mij;
als goud zal ik uitkomen. 11 Aan Zijn gang heeft mijn
voet vastgehouden; Zijn weg heb ik bewaard, en ben niet
afgeweken. 12 Het gebod Zijner lippen heb ik ook niet
weggedaan; de redenen Zijns monds heb ik meer dan
mijn bescheiden deel weggelegd. 13 Maar is Hij tegen
iemand, wie zal dan Hem afkeren? Wat Zijn ziel begeert,
dat zal Hij doen. 14 Want Hij zal volbrengen, dat over mij
bescheiden is; en diergelijke dingen zijn er vele bij Hem.
15 Hierom word ik voor Zijn aangezicht beroerd; aanmerk
het, en vrees voor Hem; 16 Want God heeft mijn hart week
gemaakt, en de Almachtige heeft mij beroerd; 17 Omdat ik
niet uitgedelgd ben voor de duisternis, en dat Hij van mijn
aangezicht de donkerheid bedekt heeft.

24 Waarom zouden van den Almachtige de tijden niet
verborgen zijn, dewijl zij, die Hem kennen, Zijn
dagen niet zien? 2 Zij tasten de landpalen aan; de kudden
roven zij, en weiden ze. 3 Den ezel der wezen drijven zij
weg; den os ener weduwe nemen zij te pand. 4 Zij doen
de nooddruftigen wijken van den weg; te zamen versteken
zich de ellendigen des lands. 5 Ziet, zij zijn woudezels
in de woestijn; zij gaan uit tot hun werk, makende zich
vroeg op ten roof; het vlakke veld is hem tot spijs, en den
jongeren. 6 Op het veld maaien zij zijn voeder, en den
wijnberg des goddelozen lezen zij af. 7 Den naakten laten

zij vernachten zonder kleding, die geen deksel heeft tegen
de koude. 8 Van den stroom der bergen worden zij nat, en
zonder toevlucht zijnde, omhelzen zij de steenrotsen. 9 Zij
rukken het weesje van de borst, en dat over den arme
is, nemen zij te pand. 10 Den naakte doen zij weggaan
zonder kleed, en hongerig, die garven dragen. 11 Tussen
hun muren persen zij olie uit, treden de wijnpersen, en zijn
dorstig. 12 Uit de stad zuchten de lieden, en de ziel der
verwonden schreeuwt uit; nochtans beschikt God niets
ongerijmds. 13 Zij zijn onder de wederstrevers des lichts;
zij kennen Zijn wegen niet, en zij blijven niet op Zijn paden.
14 Met het licht staat de moorder op, doodt den arme
en den nooddruftige; en des nachts is hij als een dief.
15 Ook neemt het oog des overspelers de schemering
waar, zeggende: Geen oog zal mij zien; en hij legt een
deksel op het aangezicht. 16 In de duisternis doorgraaft hij
de huizen, die zij zich des daags afgetekend hadden; zij
kennen het licht niet. 17 Want de morgenstond is hun te
zamen de schaduw des doods; als men hen kent, zijn zij in
de strikken van des doods schaduw. 18 Hij is licht op het
vlakke der wateren; vervloekt is hun deel op de aarde;
hij wendt zich niet tot den weg der wijngaarden. 19 De
droogte mitsgaders de hitte nemen de sneeuwwateren
weg; alzo het graf dergenen, die gezondigd hebben. **(Sheol
h7585)** 20 De baarmoeder vergeet hem, het gewormte is
hem zoet, zijns wordt niet meer gedacht; en het onrecht
wordt gebroken als een hout. 21 De onvruchtbare, die niet
baart, teert hij af, en aan de weduwe doet hij niets goeds.
22 Ook trekt hij de machtigen door zijn kracht; staat hij
op, zo is men des levens niet zeker. 23 Stelt hem God in
gerustigheid, zo steunt hij daarop; nochtans zijn Zijn ogen
op hun wegen. 24 Zij zijn een weinig tijds verheven, daarna
is er niemand van hen; zij worden nedergedrukt; gelijk alle
anderen worden zij besloten; en gelijk de top ener aar
worden zij afgesneden. 25 Indien het nu zo niet is, wie zal
mij leugenachtig maken, en mijn rede tot niet brengen?

25 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: 2
Heerschappij en vreze zijn bij Hem, Hij maakt vrede
in Zijn hoogten. 3 Is er een getal Zijner benden? En over
wien staat Zijn licht niet op? 4 Hoe zou dan een mens
rechtvaardig zijn bij God, en hoe zou hij zuiver zijn, die van
een vrouw geboren is? 5 Zie, tot de maan toe, en zij zal
geen schijnsel geven; en de sterren zijn niet zuiver in Zijn
ogen. 6 Hoeveel te min de mens, die een made is, en des
mensen kind, die een worm is!

26 Maar Job antwoordde en zeide: 2 Hoe hebt gij
geholpen dien, die zonder kracht is, en behouden
den arm, die zonder sterkte is? 3 Hoe hebt gij hem
geraden, die geen wijsheid heeft, en de zaak, alzo zij
is, ten volle bekend gemaakt? 4 Aan wien hebt gij die
woorden verhaald? En wiens geest is van u uitgegaan? 5
De doden zullen geboren worden van onder de wateren,
en hun inwoners. 6 De hel is naakt voor Hem, en geen
deksel is er voor het verderf. **(Sheol h7585)** 7 Hij breidt
het noorden uit over het woeste; Hij hangt de aarde aan
een niet. 8 Hij bindt de wateren in Zijn wolken; nochtans
scheurt de wolk daaronder niet. 9 Hij houdt het vlakke
Zijns troons vast; Hij spreidt Zijn wolk daarover. 10 Hij
heeft een gezet perk over het vlakke der wateren rondom
afgetekend, tot aan de voleinding toe des lichts met de
duisternis. 11 De pilaren des hemels sidderen, en ontzetten
zich voor Zijn schelden. 12 Door Zijn kracht klieft Hij de
zee, en door Zijn verstand verslaat Hij haar verheffing. 13
Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen versierd; Zijn hand
heeft de langwemelende slang geschapen. 14 Ziet, dit zijn
maar uiterste einden Zijner wegen; en wat een klein stukje
der zaak hebben wij van Hem gehoord? Wie zou dan den
donder Zijner mogendheden verstaan?

27 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en
zeide: 2 Zo waarachtig als God leeft, Die mijn recht
weggenomen heeft, en de Almachtige, Die mijner ziel
bitterheid heeft aangedaan! 3 Zo lang als mijn adem
in mij zal zijn, en het geblaas Gods in mijn neus; 4
Indien mijn lippen onrecht zullen spreken, en indien mijn
tong bedrog zal uitspreken! 5 Het zij verre van mij, dat
ik ulieden rechtvaardigen zou; totdat ik den geest zal
gegeven hebben, zal ik mijn oprechtigheid van mij niet
wegdoen. 6 Aan mijn gerechtigheid zal ik vasthouden, en
zal ze niet laten varen; mijn hart zal die niet versmaden
van mijn dagen. 7 Mijn vijand zij als de goddeloze, en
die zich tegen mij opmaakt, als de verkeerde. 8 Want
wat is de verwachting des huichelaars, als hij zal gierig
geweest zijn, wanneer God zijn ziel zal uittrekken? 9 Zal
God zijn geroep horen, als benauwdheid over hem komt?
10 Zal hij zich verlustigen in den Almachtige? Zal hij God
aanroepen te aller tijd? 11 Ik zal ulieden leren van de hand
Gods; wat bij den Almachtige is, zal ik niet verhelen. 12
Ziet, gij zelve allen hebt het gezien; en waarom wordt
gij dus door ijdelheid verijdeld? 13 Dit is het deel des
goddelozen mensen bij God, en de erve der tirannen, die
zij van den Almachtige ontvangen zullen. 14 Indien zijn
kinderen vermenigvuldigen, het is ten zwaarde; en zijn
spruiten zullen van brood niet verzadigd worden. 15 Zijn
overgeblevenen zullen in den dood begraven worden, en
zijn weduwen zullen niet wenen. 16 Zo hij zilver opgehoopt
zal hebben als stof, en kleding bereid als leem; 17 Hij zal
ze bereiden, maar de rechtvaardige zal ze aantrekken, en
de onschuldige zal het zilver delen. 18 Hij bouwt zijn huis
als een motte, en als een hoeder de hutte maakt. 19 Rijk
ligt hij neder, en wordt niet weggenomen; doet hij zijn ogen
open, zo is hij er niet. 20 Verschrikkingen zullen hem als
wateren aangrijpen; des nachts zal hem een wervelwind
wegstelen. 21 De oostenwind zal hem wegvoeren, dat hij
henengaat, en zal hem wegstormen uit zijn plaats. 22 En
God zal dit over hem werpen, en niet sparen; van Zijn
hand zal hij snellijk vlieden. 23 Een ieder zal over hem met
zijn handen klappen, en over hem fluiten uit zijn plaats.

28 Gewisselijk, er is voor het zilver een uitgang, en een
plaats voor het goud, dat zij smelten. 2 Het ijzer
wordt uit stof genomen, en uit steen wordt koper gegoten.

3 Het einde, dat God gesteld heeft voor de duisternis, en al
het uiterste onderzoekt hij; het gesteente der donkerheid
en der schaduw des doods. 4 Breekt er een beek door,
bij dengene, die daar woont, de wateren vergeten zijnde
van den voet, worden van den mens uitgeput, en gaan
weg. 5 Uit de aarde komt het brood voort, en onder zich
wordt zij veranderd, alsof zij vuur ware. 6 Haar stenen zijn
de plaats van den saffier, en zij heeft stofjes van goud.
7 De roofvogel heeft het pad niet gekend, en het oog
der kraai heeft het niet gezien. 8 De jonge hoogmoedige
dieren hebben het niet betreden, de felle leeuw is daarover
niet heengegaan. 9 Hij legt zijn hand aan de keiachtige
rots, hij keert de bergen van den wortel om. 10 In de
rotsstenen houwt hij stromen uit, en zijn oog ziet al het
kostelijke. 11 Hij bindt de rivier toe, dat niet een traan
uitkomt, en het verborgene brengt hij uit in het licht. 12
Maar de wijsheid, van waar zal zij gevonden worden? En
waar is de plaats des verstands? 13 De mens weet haar
waarde niet, en zij wordt niet gevonden in het land der
levenden. 14 De afgrond zegt: Zij is in mij niet; en de zee
zegt: Zij is niet bij mij. 15 Het gesloten goud kan voor
haar niet gegeven worden, en met zilver kan haar prijs
niet worden opgewogen. 16 Zij kan niet geschat worden
tegen fijn goud van Ofir, tegen den kostelijken Schoham,
en den Saffier. 17 Men kan het goud of het kristal haar niet
gelijk waarderen; ook is zij niet te verwisselen voor een
kleinood van dicht goud. 18 De Ramoth en Gabisch zal
niet gedacht worden; want de trek der wijsheid is meerder
dan der Robijnen. 19 Men kan de Topaas van Morenland
haar niet gelijk waarderen; en bij het fijn louter goud kan
zij niet geschat worden. 20 Die wijsheid dan, van waar
komt zij, en waar is de plaats des verstands? 21 Want
zij is verholen voor de ogen aller levenden, en voor het
gevogelte des hemels is zij verborgen. 22 Het verderf en
de dood zeggen: Haar gerucht hebben wij met onze oren
gehoord. 23 God verstaat haar weg, en Hij weet haar
plaats. 24 Want Hij schouwt tot aan de einden der aarde,
Hij ziet onder al de hemelen. 25 Als Hij den wind het
gewicht maakte, en de wateren opwoog in mate; 26 Als Hij
den regen een gezette orde maakte, en een weg voor het
weerlicht der donderen; 27 Toen zag Hij haar, en vertelde
ze; Hij schikte ze, en ook doorzocht Hij ze. 28 Maar tot
den mens heeft Hij gezegd: Zie, de vreze des HEEREN is
de wijsheid, en van het kwade te wijken is het verstand.

29 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zeide:
2 Och, of ik ware, gelijk in de vorige maanden, gelijk
in de dagen, toen God mij bewaarde! 3 Toen Hij Zijn
lamp deed schijnen over mijn hoofd, en ik bij Zijn licht de
duisternis doorwandelde; 4 Gelijk als ik was in de dagen
mijner jonkheid, toen Gods verborgenheid over mijn tent
was; 5 Toen de Almachtige nog met mij was, en mijn
jongens rondom mij; 6 Toen ik mijn gangen wies in boter,
en de rots bij mij oliebeken uitgoot; 7 Toen ik uitging naar
de poort door de stad, toen ik mijn stoel op de straat liet
bereiden. 8 De jongens zagen mij, en verstaken zich, en
de stokouden rezen op en stonden. 9 De oversten hielden
de woorden in, en leiden de hand op hun mond. 10 De
stem der vorsten verstak zich, en hun tong kleefde aan
hun gehemelte. 11 Als een oor mij hoorde, zo hield het
mij gelukzalig; als mij een oog zag, zo getuigde het van
mij. 12 Want ik bevrijdde den ellendige, die riep, en den
wees, die geen helper had. 13 De zegen desgenen, die
verloren ging, kwam op mij; en het hart der weduwe deed
ik vrolijk zingen. 14 Ik bekleedde mij met gerechtigheid,
en zij bekleedde mij; mijn oordeel was als een mantel en
vorstelijke hoed. 15 Den blinden was ik tot ogen, en den
kreupelen was ik tot voeten. 16 Ik was den nooddruftigen
een vader; en het geschil, dat ik niet wist, dat onderzocht
ik. 17 En ik verbrak de baktanden des verkeerden, en wierp
den roof uit zijn tanden. 18 En ik zeide: Ik zal in mijn nest
den geest geven, en ik zal de dagen vermenigvuldigen als
het zand. 19 Mijn wortel was uitgebreid aan het water,
en dauw vernachtte op mijn tak. 20 Mijn heerlijkheid was
nieuw bij mij, en mijn boog veranderde zich in mijn hand.
21 Zij hoorden mij aan, en wachtten, en zwegen op mijn
raad. 22 Na mijn woord spraken zij niet weder, en mijn
rede drupte op hen. 23 Want zij wachtten naar mij, gelijk
naar den regen, en sperden hun mond open, als naar den
spaden regen. 24 Lachte ik hun toe, zij geloofden het niet;
en het licht mijns aangezichts deden zij niet nedervallen.
25 Verkoos ik hun weg, zo zat ik bovenaan, en woonde
als een koning onder de benden, als een, die treurigen
vertroost.

30 Maar nu lachen over mij minderen dan ik van dagen,
welker vaderen ik versmaad zou hebben, om bij
de honden mijner kudde te stellen. 2 Waartoe zou mij
ook geweest zijn de krachten hunner handen? Zij was
door ouderdom in hen vergaan. 3 Die door gebrek en
honger eenzaam waren, vliedende naar dorre plaatsen, in
het donkere, woeste en verwoeste. 4 Die ziltige kruiden
plukten bij de struiken, en welker spijze was de wortel der
jeneveren. 5 Zij werden uit het midden uitgedreven; (men
jouwde over hen, als over een dief), 6 Opdat zij wonen
zouden in de kloven der dalen, de holen des stofs en der
steenrotsen. 7 Zij schreeuwden tussen de struiken; onder
de netelen vergaderden zij zich. 8 Zij waren kinderen der
dwazen, en kinderen van geen naam; zij waren geslagen
uit den lande. 9 Maar nu ben ik hun een snarenspel
geworden, en ik ben hun tot een klapwoord. 10 Zij hebben
een gruwel aan mij, zij maken zich verre van mij, ja, zij
onthouden het speeksel niet van mijn aangezicht. 11 Want
Hij heeft mijn zeel losgemaakt, en mij bedrukt; daarom
hebben zij den breidel voor mijn aangezicht afgeworpen.
12 Ter rechterhand staat de jeugd op, stoten mijn voeten
uit, en banen tegen mij hun verderfelijke wegen. 13 Zij
breken mijn pad af, zij bevorderen mijn ellende; zij hebben
geen helper van doen. 14 Zij komen aan, als door een
wijde breuk; onder de verwoesting rollen zij zich aan. 15
Men is met verschrikkingen tegen mij gekeerd; elk een
vervolgt als een wind mijn edele ziel, en mijn heil is als
een wolk voorbijgegaan. 16 Daarom stort zich nu mijn
ziel in mij uit; de dagen des druks grijpen mij aan. 17

Des nachts doorboort Hij mijn beenderen in mij, en mijn
polsaderen rusten niet. 18 Door de veelheid der kracht is
mijn kleed veranderd; Hij omgordt mij als de kraag mijns
roks. 19 Hij heeft mij in het slijk geworpen, en ik ben gelijk
geworden als stof en as. 20 Ik schrei tot U, maar Gij
antwoordt mij niet; ik sta, maar Gij acht niet op mij. 21
Gij zijt veranderd in een wrede tegen mij; door de sterkte
Uwer hand wederstaat Gij mij hatelijk. 22 Gij heft mij op in
den wind; Gij doet mij daarop rijden, en Gij versmelt mij
het wezen. 23 Want ik weet, dat Gij mij ter dood brengen
zult, en tot het huis der samenkomst aller levenden. 24
Maar Hij zal tot een aardhoop de hand niet uitsteken; is er
bij henlieden geschrei in zijn verdrukking? 25 Weende ik
niet over hem, die harde dagen had? Was mijn ziel niet
beangst over den nooddruftige? 26 Nochtans toen ik het
goede verwachtte, zo kwam het kwade; toen ik hoopte
naar het licht, zo kwam de donkerheid. 27 Mijn ingewand
ziedt, en is niet stil; de dagen der verdrukking zijn mij
voorgekomen. 28 Ik ga zwart daarheen, niet van de zon;
opstaande schreeuw ik in de gemeente. 29 Ik ben den
draken een broeder geworden, en een metgezel der jonge
struisen. 30 Mijn huid is zwart geworden over mij, en mijn
gebeente is ontstoken van dorrigheid. 31 Hierom is mijn
harp tot een rouwklage geworden, en mijn orgel tot een
stem der wenenden.

31 Ik heb een verbond gemaakt met mijn ogen; hoe
zou ik dan acht gegeven hebben op een maagd?
2 Want wat is het deel Gods van boven, of de erve des
Almachtigen uit de hoogten? 3 Is niet het verderf voor
den verkeerde, ja, wat vreemds voor de werkers der
ongerechtigheid? 4 Ziet Hij niet mijn wegen, en telt Hij niet
al mijn treden? 5 Zo ik met ijdelheid omgegaan heb, en
mijn voet gesneld heeft tot bedriegerij; 6 Hij wege mij op,
in een rechte weegschaal, en God zal mijn oprechtigheid
weten. 7 Zo mijn gang uit den weg geweken is, en mijn
hart mijn ogen nagevolgd is, en aan mijn handen iets
aankleeft; 8 Zo moet ik zaaien, maar een ander eten, en
mijn spruiten moeten uitgeworteld worden! 9 Zo mijn hart
verlokt is geweest tot een vrouw, of ik aan mijns naasten
deur geloerd heb; 10 Zo moet mijn huisvrouw met een
ander malen, en anderen zich over haar krommen! 11
Want dat is een schandelijke daad, en het is een misdaad
bij de rechters. 12 Want dat is een vuur, hetwelk tot de
verderving toe verteert, en al mijn inkomen uitgeworteld
zou hebben. 13 Zo ik versmaad heb het recht mijns
knechts, of mijner dienstmaagd, als zij geschil hadden met
mij; 14 (Want wat zou ik doen, als God opstond? En als Hij
bezoeking deed, wat zou ik Hem antwoorden? 15 Heeft Hij
niet, Die mij in den buik maakte, hem ook gemaakt en Een
ons in de baarmoeder bereid?) 16 Zo ik den armen hun
begeerte onthouden heb, of de ogen der weduwe laten
versmachten; 17 En mijn bete alleen gegeten heb, zodat
de wees daarvan niet gegeten heeft; 18 (Want van mijn
jonkheid af is hij bij mij opgetogen, als bij een vader, en
van mijner moeders buik af heb ik haar geleid;) 19 Zo ik
iemand heb zien omkomen, omdat hij zonder kleding was,
en dat de nooddruftige geen deksel had; 20 Zo zijn lenden
mij niet gezegend hebben, toen hij van de vellen mijner
lammeren verwarmd werd; 21 Zo ik mijn hand tegen den
wees bewogen heb, omdat ik in de poort mijn hulp zag; 22
Mijn schouder valle van het schouderbeen, en mijn arm
breke van zijn pijp af! 23 Want het verderf Gods was bij mij
een schrik, en ik vermocht niet vanwege Zijn hoogheid.
24 Zo ik het goud tot mijn hoop gezet heb, of tot het fijn
goud gezegd heb: Gij zijt mijn vertrouwen; 25 Zo ik blijde
ben geweest, omdat mijn vermogen groot was, en omdat
mijn hand geweldig veel verkregen had; 26 Zo ik het licht
aangezien heb, wanneer het scheen, of de maan heerlijk
voortgaande; 27 En mijn hart verlokt is geweest in het
verborgen, dat mijn hand mijn mond gekust heeft; 28 Dat
ware ook een misdaad bij den rechter; want ik zou den God
van boven verzaakt hebben. 29 Zo ik verblijd ben geweest
in de verdrukking mijns haters, en mij opgewekt heb, als
het kwaad hem vond; 30 (Ook heb ik mijn gehemelte
niet toegelaten te zondigen, mits door een vloek zijn ziel
te begeren). 31 Zo de lieden mijner tent niet hebben
gezegd: Och, of wij van zijn vlees hadden, wij zouden niet
verzadigd worden; 32 De vreemdeling overnachtte niet
op de straat; mijn deuren opende ik naar den weg; 33
Zo ik, gelijk Adam, mijn overtredingen bedekt heb, door
eigenliefde mijn misdaad verbergende! 34 Zeker, ik kon
wel een grote menigte geweldiglijk onderdrukt hebben;
maar de verachtste der huisgezinnen zou mij afgeschrikt
hebben; zodat ik gewezen zou hebben, en ter deure niet
uitgegaan zijn. 35 Och, of ik een hadde, die mij hoorde!
Zie, mijn oogmerk is, dat de Almachtige mij antwoorde, en
dat mijn tegenpartij een boek schrijve. 36 Zou ik het niet
op mijn schouder dragen? Ik zou het op mij binden als een
kroon. 37 Het getal mijner treden zou ik hem aanwijzen;
als een vorst zou ik tot hem naderen. 38 Zo mijn land
tegen mij roept, en zijn voren te zamen wenen; 39 Zo ik
zijn vermogen gegeten heb zonder geld, en de ziel zijner
akkerlieden heb doen hijgen; 40 Dat voor tarwe distelen
voortkomen, en voor gerst stinkkruid! De woorden van Job
hebben een einde.

32 Toen hielden de drie mannen op van Job te
antwoorden, dewijl hij in zijn ogen rechtvaardig
was. 2 Zo ontstak de toorn van Elihu, den zoon van
Baracheel, den Buziet, van het geslacht van Ram; tegen
Job werd zijn toorn ontstoken, omdat hij zijn ziel meer
rechtvaardigde dan God. 3 Zijn toorn ontstak ook tegen
zijn drie vrienden, omdat zij, geen antwoord vindende,
nochtans Job verdoemden. 4 Doch Elihu had gewacht
op Job in het spreken, omdat zij ouder van dagen waren
dan hij. 5 Als dan Elihu zag, dat er geen antwoord was
in den mond van die drie mannen, ontstak zijn toorn. 6
Hierom antwoordde Elihu, de zoon van Baracheel, den
Buziet, en zeide: Ik ben minder van dagen, maar gijlieden
zijt stokouden; daarom heb ik geschroomd en gevreesd,
ulieden mijn gevoelen te vertonen. 7 Ik zeide: Laat de
dagen spreken, en de veelheid der jaren wijsheid te kennen
geven. 8 Zekerlijk de geest, die in den mens is, en de

inblazing des Almachtigen, maakt henlieden verstandig.
9 De groten zijn niet wijs, en de ouden verstaan het
recht niet. 10 Daarom zeg ik: Hoor naar mij; ik zal mijn
gevoelen ook vertonen. 11 Ziet, ik heb gewacht op ulieder
woorden; ik heb het oor gewend tot ulieder aanmerkingen,
totdat gij redenen uitgezocht hadt. 12 Als ik nu acht op u
gegeven heb, ziet, er is niemand, die Job overreedde,
die uit ulieden zijn redenen beantwoordde; 13 Opdat gij
niet zegt: Wij hebben de wijsheid gevonden; God heeft
hem nedergestoten, geen mens. 14 Nu heeft hij tegen
mij geen woorden gericht, en met ulieder woorden zal ik
hem niet beantwoorden. 15 Zij zijn ontzet, zij antwoorden
niet meer; zij hebben de woorden van zich verzet. 16 Ik
heb dan gewacht, maar zij spreken niet; want zij staan
stil; zij antwoorden niet meer. 17 Ik zal mijn deel ook
antwoorden, ik zal mijn gevoelen ook vertonen. 18 Want ik
ben der woorden vol; de geest mijns buiks benauwt mij. 19
Ziet, mijn buik is als de wijn, die niet geopend is; gelijk
nieuwe lederen zakken zou hij bersten. 20 Ik zal spreken,
opdat ik voor mij lucht krijge; ik zal mijn lippen openen,
en zal antwoorden. 21 Och, dat ik niemands aangezicht
aanneme, en tot den mens geen bijnamen gebruike! 22
Want ik weet geen bijnamen te gebruiken; in kort zou mijn
Maker mij wegnemen.

33 En gewisselijk, o Job! hoor toch mijn redenen, en
neem al mijn woorden ter ore. 2 Zie nu, ik heb
mijn mond opengedaan; mijn tong spreekt onder mijn
gehemelte. 3 Mijn redenen zullen de oprechtigheid mijns
harten, en de wetenschap mijner lippen, wat zuiver is,
uitspreken. 4 De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de
adem des Almachtigen heeft mij levend gemaakt. 5 Zo
gij kunt, antwoord mij; schik u voor mijn aangezicht, stel
u. 6 Zie, ik ben Godes, gelijk gij; uit het leem ben ik ook
afgesneden. 7 Zie, mijn verschrikking zal u niet beroeren,
en mijn hand zal over u niet zwaar zijn. 8 Zeker, gij hebt
gezegd voor mijn oren, en ik heb de stem der woorden
gehoord; 9 Ik ben rein, zonder overtreding; ik ben zuiver,
en heb geen misdaad. 10 Zie, Hij vindt oorzaken tegen
mij, Hij houdt mij voor Zijn vijand. 11 Hij legt mijn voeten in
den stok; Hij neemt al mijn paden waar. 12 Zie, hierin zijt
gij niet rechtvaardig, antwoord ik u; want God is meerder
dan een mens. 13 Waarom hebt gij tegen Hem getwist?
Want Hij antwoordt niet van al Zijn daden. 14 Maar God
spreekt eens of tweemaal; doch men let niet daarop. 15 In
den droom, door het gezicht des nachts, als een diepe
slaap op de lieden valt, in de sluimering op het leger;
16 Dan openbaart Hij het voor het oor der lieden, en Hij
verzegelt hun kastijding; 17 Opdat Hij den mens afwende
van zijn werk, en van den man de hovaardij verberge; 18
Dat Hij zijn ziel van het verderf afhoude; en zijn leven,
dat het door het zwaard niet doorga. 19 Ook wordt hij
gestraft met smart op zijn leger, en de sterke menigte zijner
beenderen; 20 Zodat zijn leven het brood zelf verfoeit, en
zijn ziel de begeerlijke spijze; 21 Dat zijn vlees verdwijnt
uit het gezicht, en zijn beenderen, die niet gezien werden,
uitsteken; 22 En zijn ziel nadert ten verderve, en zijn leven
tot de dingen, die doden. 23 Is er dan bij Hem een Gezant,
een Uitlegger, een uit duizend, om den mens zijn rechten
plicht te verkondigen; 24 Zo zal Hij hem genadig zijn, en
zeggen: Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik
heb verzoening gevonden. 25 Zijn vlees zal frisser worden
dan het was in de jeugd; hij zal tot de dagen zijner jonkheid
wederkeren. 26 Hij zal tot God ernstiglijk bidden, Die in
hem een welbehagen nemen zal, en zijn aangezicht met
gejuich aanzien; want Hij zal den mens zijn gerechtigheid
wedergeven. 27 Hij zal de mensen aanschouwen, en
zeggen: Ik heb gezondigd, en het recht verkeerd, hetwelk
mij niet heeft gebaat; 28 Maar God heeft mijn ziel verlost,
dat zij niet voere in het verderf, zodat mijn leven het licht
aanziet. 29 Zie, dit alles werkt God tweemaal of driemaal
met een man; 30 Opdat hij zijn ziel afkere van het verderf,
en hij verlicht worde met het licht der levenden. 31 Merk
op, o Job! Hoor naar mij; zwijg, en ik zal spreken. 32 Zo er
redenen zijn, antwoord mij; spreek, want ik heb lust u te
rechtvaardigen. 33 Zo niet, hoor naar mij; zwijg, en ik zal u
wijsheid leren.

34 Verder antwoordde Elihu, en zeide: 2 Hoort, gij
wijzen, mijn woorden, en gij verstandigen, neigt de
oren naar mij. 3 Want het oor proeft de woorden, gelijk het
gehemelte de spijze smaakt. 4 Laat ons kiezen voor ons,
wat recht is; laat ons kennen onder ons wat goed is. 5
Want Job heeft gezegd: Ik ben rechtvaardig, en God heeft
mijn recht weggenomen. 6 Ik moet liegen in mijn recht; mijn
pijl is smartelijk zonder overtreding. 7 Wat man is er, gelijk
Job? Hij drinkt de bespotting in als water; 8 En gaat over
weg in gezelschap met de werkers der ongerechtigheid,
en wandelt met goddeloze lieden. 9 Want hij heeft gezegd:
Het baat een man niet, als hij welbehagen heeft aan God.
10 Daarom, gij, lieden van verstand, hoort naar mij: Verre
zij God van goddeloosheid, en de Almachtige van onrecht!
11 Want naar het werk des mensen vergeldt Hij hem, en
naar eens ieders weg doet Hij het hem vinden. 12 Ook
waarlijk, God handelt niet goddelooslijk, en de Almachtige
verkeert het recht niet. 13 Wie heeft Hem gesteld over de
aarde, en wie heeft de ganse wereld geschikt? 14 Indien
Hij Zijn hart tegen hem zette, zijn geest en zijn adem zou
Hij tot Zich vergaderen; 15 Alle vlees zou tegelijk den
geest geven, en de mens zou tot stof wederkeren. 16 Zo
er dan verstand bij u is, hoor dit; neig de oren tot de stem
mijner woorden. 17 Zou hij ook, die het recht haat, den
gewonde verbinden, en zoudt gij den zeer Rechtvaardige
verdoemen? 18 Zou men tot een koning zeggen: Gij Belial;
tot de prinsen: Gij goddelozen! 19 Hoe dan tot Dien, Die
het aangezicht der vorsten niet aanneemt, en den rijke
voor den arme niet kent? Want zij zijn allen Zijner handen
werk. 20 In een ogenblik sterven zij; zelfs ter middernacht
wordt een volk geschud, dat het doorga; en de machtige
wordt weggenomen zonder hand. 21 Want Zijn ogen zijn
op ieders wegen, en Hij ziet al zijn treden. 22 Er is geen
duisternis, en er is geen schaduw des doods, dat aldaar de
werkers der ongerechtigheid zich verbergen mochten. 23
Gewisselijk, Hij legt den mens niet te veel op, dat hij tegen

God in het gericht zou mogen treden. 24 Hij vermorzelt de
geweldigen, dat men het niet doorzoeken kan, en stelt
anderen in hun plaats. 25 Daarom dat Hij hun werken kent,
zo keert Hij hen des nachts om, en zij worden verbrijzeld.
26 Hij klopt hen samen als goddelozen, in een plaats, waar
aanschouwers zijn; 27 Daarom dat zij van achter Hem
afgeweken zijn, en geen Zijner wegen verstaan hebben;
28 Opdat Hij op hem het geroep des armen brenge, en
het geroep der ellendigen verhore. 29 Als Hij stilt, wie zal
dan beroeren? Als Hij het aangezicht verbergt, wie zal
Hem dan aanschouwen, zowel voor een volk, als voor
een mens alleen? 30 Opdat de huichelachtige mens niet
meer regere, en geen strikken des volks zijn. 31 Zekerlijk
heeft hij tot God gezegd: Ik heb Uw straf verdragen, ik
zal het niet verderven. 32 Behalve wat ik zie, leer Gij mij;
heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen. 33 Zal
het van u zijn, hoe Hij iets vergelden zal, dewijl gij Hem
versmaadt? Zoudt gij dan verkiezen, en niet ik? Wat weet
gij dan? Spreek. 34 De lieden van verstand zullen met mij
zeggen, en een wijs man zal naar mij horen; 35 Dat Job
niet met wetenschap gesproken heeft, en zijn woorden niet
met kloek verstand geweest zijn. 36 Mijn Vader, laat Job
beproefd worden tot het einde toe, om zijner antwoorden
wil onder de ongerechtige lieden. 37 Want tot zijn zonde
zou hij nog overtreding bijvoegen; hij zou onder ons in de
handen klappen, en hij zou zijn redenen vermenigvuldigen
tegen God.

35 Elihu antwoordde verder, en zeide: 2 Houdt gij dat
voor recht, dat gij gezegd hebt: Mijn gerechtigheid
is meerder dan Gods? 3 Want gij hebt gezegd: Wat zou
zij u baten? Wat meer voordeel zal ik daarmede doen,
dan met mijn zonde? 4 Ik zal u antwoord geven, en
uw vrienden met u. 5 Bemerk den hemel en zie; en
aanschouw de bovenste wolken, zij zijn hoger dan gij. 6
Indien gij zondigt, wat bedrijft gij tegen Hem? Indien uw
overtredingen menigvuldig zijn, wat doet gij Hem? 7 Indien
gij rechtvaardig zijt, wat geeft gij Hem, of wat ontvangt Hij
uit uw hand? 8 Uw goddeloosheid zou zijn tegen een man,
gelijk gij zijt, en uw gerechtigheid voor eens mensen kind.
9 Vanwege hun grootheid doen zij de onderdrukten roepen;
zij schreeuwen vanwege den arm der groten. 10 Maar
niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, Die de psalmen
geeft in den nacht? 11 Die ons geleerder maakt dan de
beesten der aarde, en ons wijzer maakt dan het gevogelte
des hemels? 12 Daar roepen zij; maar Hij antwoordt niet,
vanwege den hoogmoed der bozen. 13 Gewisselijk zal
God de ijdelheid niet verhoren, en de Almachtige zal die
niet aanschouwen. 14 Dat gij ook gezegd hebt: Gij zult
Hem niet aanschouwen; er is nochtans gericht voor Zijn
aangezicht, wacht gij dan op Hem. 15 Maar nu, dewijl
het niets is, dat Zijn toorn Job bezocht heeft, en Hij hem
niet zeer in overvloed doorkend heeft; 16 Zo heeft Job
in ijdelheid zijn mond geopend, en zonder wetenschap
woorden vermenigvuldigd.

36 Elihu ging nog voort, en zeide: 2 Verbeid mij een
weinig, en ik zal u aanwijzen, dat er nog redenen
voor God zijn. 3 Ik zal mijn gevoelen van verre ophalen, en
mijn Schepper gerechtigheid toewijzen. 4 Want voorwaar,
mijn woorden zullen geen valsheid zijn; een, die oprecht is
van gevoelen, is bij u. 5 Zie, God is geweldig, nochtans
versmaadt Hij niet; geweldig is Hij in kracht des harten.
6 Hij laat den goddeloze niet leven, en het recht der
ellendigen beschikt Hij. 7 Hij onttrekt Zijn ogen niet van
den rechtvaardige, maar met de koningen zijn zij in den
troon; daar zet Hij hen voor altoos, en zij worden verheven.
8 En zo zij, gebonden zijnde in boeien, vast gehouden
worden met banden der ellende; 9 Dan geeft Hij hun
hun werk te kennen, en hun overtredingen, omdat zij de
overhand genomen hebben; 10 En Hij openbaart het
voor hunlieder oor ter tucht, en zegt, dat zij zich van de
ongerechtigheid bekeren zouden. 11 Indien zij horen, en
Hem dienen, zo zullen zij hun dagen eindigen in het goede,
en hun jaren in liefelijkheden. 12 Maar zo zij niet horen,
zo gaan zij door het zwaard door, en zij geven den geest
zonder kennis. 13 En die met het hart huichelachtig zijn,
leggen toorn op; zij roepen niet, als Hij hen gebonden
heeft. 14 Hun ziel zal in de jonkheid sterven, en hun leven
onder de schandjongens. 15 Hij zal den ellendige in zijn
ellende vrijmaken, en in de onderdrukking zal Hij het voor
hunlieder oor openbaren. 16 Alzo zou Hij ook u afgekeerd
hebben van den mond des angstes tot de ruimte, onder
dewelke geen benauwing zou geweest zijn; en het gerecht
uwer tafel zou vol vettigheid geweest zijn. 17 Maar gij hebt
het gericht des goddelozen vervuld; het gericht en het
recht houden u vast. 18 Omdat er grimmigheid is, wacht u,
dat Hij u misschien niet met een klop wegstote; zodat u
een groot rantsoen er niet zou afbrengen. 19 Zou Hij uw
rijkdom achten, dat gij niet in benauwdheid zoudt zijn; of
enige versterkingen van kracht? 20 Haak niet naar dien
nacht, als de volken van hun plaats opgenomen worden.
21 Wacht u, wend u niet tot ongerechtigheid; overmits gij
ze in dezen verkoren heb, uit oorzake van de ellende. 22
Zie, God verhoogt door Zijn kracht; wie is een Leraar, gelijk
Hij? 23 Wie heeft Hem gesteld over Zijn weg? Of wie heeft
gezegd: Gij hebt onrecht gedaan? 24 Gedenk, dat gij Zijn
werk groot maakt, hetwelk de lieden aanschouwen. 25 Alle
mensen zien het aan; de mens schouwt het van verre. 26
Zie, God is groot, en wij begrijpen het niet; er is ook geen
onderzoeking van het getal Zijner jaren. 27 Want Hij trekt
de druppelen der wateren op, die den regen na zijn damp
uitgieten; 28 Welke de wolken uitgieten, en over den mens
overvloediglijk afdruipen. 29 Kan men ook verstaan de
uitbreidingen der wolken, en de krakingen Zijner hutte? 30
Zie, Hij breidt over hem Zijn licht uit, en de wortelen der
zee bedekt Hij. 31 Want daardoor richt Hij de volken; Hij
geeft spijze ten overvloede. 32 Met handen bedekt Hij
het licht, en doet aan hetzelve verbod door dengene, die
tussen doorkomt. 33 Daarvan verkondigt Zijn geklater, en
het vee; ook van den opgaanden damp

37 Ook beeft hierover mijn hart, en springt op uit zijn
plaats. **2** Hoort met aandacht de beweging Zijner
stem, en het geluid, dat uit Zijn mond uitgaat! **3** Dat zendt
Hij rechtuit onder den gansen hemel, en Zijn licht over
de einden der aarde. **4** Daarna brult Hij met de stem; Hij
dondert met de stem Zijner hoogheid, en vertrekt die dingen
niet, als Zijn stem zal gehoord worden. **5** God dondert met
Zijn stem zeer wonderlijk; Hij doet grote dingen, en wij
begrijpen ze niet. **6** Want Hij zegt tot de sneeuw: Wees op
de aarde; en tot den plasregens des regens; dan is er de
plasregen Zijner sterke regenen. **7** Dan zegelt Hij de hand
van ieder mens toe, opdat Hij kenne al de lieden Zijns
werks. **8** En het gedierte gaat in de loerplaatsen, en blijft
in zijn holen. **9** Uit de binnenkamer komt de wervelwind,
en van de verstrooiende winden de koude. **10** Door zijn
geblaas geeft God de vorst, zodat de brede wateren
verstijfd worden. **11** Ook vermoeit Hij de dikke wolken door
klaarheid; Hij verstrooit de wolk Zijns lichts. **12** Die keert
zich dan naar Zijn wijzen raad door ommegangen, dat zij
doen al wat Hij ze gebiedt, op het vlakke der wereld, op de
aarde. **13** Hetzij dat Hij die tot een roede, of tot Zijn land,
of tot weldadigheid beschikt. **14** Neem dit, o Job, ter ore;
sta, en aanmerk de wonderen Gods. **15** Weet gij, wanneer
God over dezelve orde stelt, en het licht Zijner wolk laat
schijnen? **16** Hebt gij wetenschap van de opwegingen der
dikke wolken; de wonderheden Desgenen, Die volmaakt is
in wetenschappen? **17** Hoe uw klederen warm worden,
als Hij de aarde stil maakt uit het zuiden? **18** Hebt gij
met Hem de hemelen uitgespannen, die vast zijn, als een
gegoten spiegel? **19** Onderricht ons, wat wij Hem zeggen
zullen; want wij zullen niets ordentelijk voorstellen kunnen
vanwege de duisternis. **20** Zal het Hem verteld worden, als
ik zo zou spreken? Denkt iemand dat, gewisselijk, hij zal
verslonden worden. **21** En nu ziet men het licht niet als
het helder is in den hemel, als de wind doorgaat, en dien
zuivert; **22** Als van het noorden het goud komt; maar bij
God is een vreselijke majesteit! **23** Den Almachtige, Dien
kunnen wij niet uitvinden; Hij is groot van kracht; doch door
gericht en grote gerechtigheid verdrukt Hij niet. **24** Daarom
vreze Hem de lieden; Hij ziet geen wijzen van harte aan.

38 Daarna antwoordde de HEERE Job uit een onweder,
en zeide: **2** Wie is hij, die den raad verduistert
met woorden zonder wetenschap? **3** Gord nu, als een
man, uw lenden, zo zal Ik u vragen, en onderricht Mij. **4**
Waar waart gij, toen Ik de aarde grondde? Geef het te
kennen, indien gij kloek van verstand zijt. **5** Wie heeft haar
maten gezet, want gij weet het; of wie heeft over haar een
richtsnoer getrokken? **6** Waarop zijn haar grondvesten
nedergezonken, of wie heeft haar hoeksteen gelegd? **7**
Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al
de kinderen Gods juichten. **8** Of wie heeft de zee met
deuren toegesloten, toen zij uitbrak, en uit de baarmoeder
voortkwam? **9** Toen Ik de wolk tot haar kleding stelde, en
de donkerheid tot haar windeldoek; **10** Toen Ik voor haar
met Mijn besluit de aarde doorbrak, en zette grendel en
deuren; **11** En zeide: Tot hiertoe zult gij komen, en niet
verder, en hier zal hij zich stellen tegen den hoogmoed
uwer golven. **12** Hebt gij van uw dagen den morgenstond
geboden? Hebt gij den dageraad zijn plaats aangewezen;
13 Opdat hij de einden der aarde vatten zou; en de
goddelozen uit haar uitgeschud zouden worden? **14** Dat
zij veranderd zou worden gelijk zegelleem, en zij gesteld
worden als een kleed? **15** En dat van de goddelozen hun
licht geweerd worde, en de hoge arm worde gebroken?
16 Zijt gij gekomen tot aan de oorsprongen der zee, en
hebt gij in het onderste des afgronds gewandeld? **17** Zijn
u de poorten des doods ontdekt, en hebt gij gezien de
poorten van de schaduw des doods? **18** Zijt gij met uw
verstand gekomen tot aan de breedte der aarde? Geef het
te kennen, indien gij dit alles weet. **19** Waar is de weg,
daar het licht woont? En de duisternis, waar is haar plaats?
20 Dat gij dat brengen zoudt tot zijn pale, en dat gij merken
zoudt de paden zijns huizes? **21** Gij weet het, want gij
waart toen geboren, en uw dagen zijn veel in getal. **22** Zijt
gij gekomen tot de schatkameren der sneeuw, en hebt gij
de schatkameren des hagels gezien? **23** Dien Ik ophoude
tot den tijd der benauwdheid, tot den dag des strijds en des
oorlogs! **24** Waar is de weg, daar het licht verdeeld wordt,
en de oostenwind zich verstrooit op de aarde? **25** Wie
deelt voor den stortregen een waterloop uit, en een weg
voor het weerlicht der donderen? **26** Om te regenen op het
land, waar niemand is, op de woestijn, waarin geen mens
is; **27** Om het woeste en het verwoeste te verzadigen, en
om het uitspruitsel der grasscheutjes te doen wassen. **28**
Heeft de regen een vader, of wie baart de druppelen des
dauws? **29** Uit wiens buik komt het ijs voort, en wie baart
den rijm des hemels? **30** Als met een steen verbergen zich
de wateren, en het vlakke des afgrond wordt omvat. **31**
Kunt gij de liefelijkheden van het Zevengesternte binden,
of de strengen des Orions losmaken? **32** Kunt gij de
Mazzaroth voortbrengen op haar tijd, en den Wagen met
zijn kinderen leiden? **33** Weet gij de verordeningen des
hemels, of kunt gij deszelfs heerschappij op de aarde
bestellen? **34** Kunt gij uw stem tot de wolken opheffen,
opdat een overvloed van water u bedekke? **35** Kunt gij de
bliksemen uitlaten, dat zij henenvaren, en tot u zeggen:
Zie, hier zijn wij? **36** Wie heeft de wijsheid in het binnenste
gezet? Of wie heeft den zin het verstand gegeven? **37** Wie
kan de wolken met wijsheid tellen, en wie kan de flessen
des hemels nederleggen? **38** Als het stof doorgoten is tot
vastigheid, en de kluiten samenkleven? **39** Zult gij voor
den ouden leeuw roof jagen, of de graagheid der jonge
leeuwen vervullen? **40** Als zij nederbukken in de holen, en
in den kuil zitten, ter loering? **41** Wie bereidt de raaf haar
kost, als haar jongen tot God schreeuwen, als zij dwalen,
omdat er geen eten is?

39 Weet gij den tijd van het baren der steengeiten?
Hebt gij waargenomen den arbeid der hinden? **2**
Zult gij de maanden tellen, die zij vervullen, en weet gij den
tijd van haar baren? **3** Als zij zich krommen, haar jongen
met versplijting voortbrengen, haar smarten uitwerpen? **4**
Haar jongen worden kloek, worden groot door het koren;

zij gaan uit, en keren niet weder tot dezelve. **5** Wie heeft
den woudezel vrij henengezonden, en wie heeft de banden
des wilden ezels gelost? **6** Dien Ik de wildernis tot zijn huis
besteld heb, en het ziltige tot zijn woningen. **7** Hij belacht
het gewoel der stad; het menigerlei getier des drijvers
hoort hij niet. **8** Dat hij uitspeurt op de bergen, is zijn
weide; en hij zoekt allerlei groensel na. **9** Zal de eenhoorn
u willen dienen? Zal hij vernachten aan uw kribbe? **10**
Zult gij den eenhoorn met zijn touw aan de voren binden?
Zal hij de laagten achter u eggen? **11** Zult gij op hem
vertrouwen, omdat zijn kracht groot is, en zult gij uw arbeid
op hem laten? **12** Zult gij hem geloven, dat hij uw zaad
zal wederbrengen, en vergaderen tot uw dorsvloer? **13**
Zijn an u de verheugelijke vleugelen der pauwen? Of de
vederen des ooievaars, en des struisvogels? **14** Dat zij
haar eieren in de aarde laat, en in het stof die verwarmt. **15**
En vergeet, dat de voet die drukken kan, en de dieren des
velds die vertrappen kunnen? **16** Zij verhardt zich tegen
haar jongen, alsof zij de hare niet waren; haar arbeid is te
vergeefs, omdat zij zonder vreze is. **17** Want God heeft
haar van wijsheid ontbloot, en heeft haar des verstands
niet medegedeeld. **18** Als het tijd is, verheft zij zich in
de hoogte; zij belacht het paard en zijn rijder. **19** Zult gij
het paard sterkte geven? Kunt gij zijn hals met donder
bekleden? **20** Zult gij het beroeren als een sprinkhaan? De
pracht van zijn gesnuif is een verschrikking. **21** Het graaft
in den grond, en het is vrolijk in zijn kracht; en trekt uit, den
geharnaste tegemoet. **22** Het belacht de vreze, en wordt
niet ontsteld, en keert niet wederom vanwege het zwaard.
23 Tegen hem ratelt de pijlkoker, het vlammig ijzer des
spies en der lans. **24** Met schudding en beroering slokt
het de aarde op, en gelooft niet, dat het is het geluid der
bazuin. **25** In het volle geklank der bazuin, zegt het: Heah!
en ruikt den krijg van verre, den donder der vorsten en
het gejuich. **26** Vliegt de sperwer door uw verstand, en
breidt hij zijn vleugelen uit naar het zuiden? **27** Is het naar
uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft, en dat hij
zijn nest in de hoogte maakt? **28** Hij woont en vernacht in
de steenrots, op de scherpte der steenrots en der vaste
plaats. **29** Van daar speurt hij de spijze op; zijn ogen zien
van verre af. **30** Ook zuipen zijn jongen bloed; en waar
verslagenen zijn, daar is hij.

40 En de HEERE antwoordde Job, en zeide: **2** Is het
twisten met den Almachtige onderrichten? Wie God
bestraft, die antwoorde daarop. **3** Toen antwoordde Job
den HEERE, en zeide: **4** Zie, ik ben te gering; wat zou ik
U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond. **5** Eenmaal
heb ik gesproken, maar zal niet antwoorden; of tweemaal,
maar zal niet voortvaren. **6** En de HEERE antwoordde Job
uit een onweder, en zeide: **7** Gord nu als een man uw
lenden; Ik zal u vragen, en onderricht Mij. **8** Zult gij ook
Mijn oordeel te niet maken? Zult Gij Mij verdoemen, opdat
gij rechtvaardig zijt? **9** Hebt gij een arm gelijk God? En
kunt gij, gelijk Hij, met de stem donderen? **10** Versier u
nu met voortreffelijkheid en hoogheid, en bekleed u met
majesteit en heerlijkheid! **11** Strooi de verbolgenheden
uws toorns uit, en zie allen hoogmoedige, en verneder
hem! **12** Zie allen hoogmoedige, en breng hem ten onder;
en verpletter de goddelozen in hun plaats! **13** Verberg
hen te zamen in het stof; verbind hun aangezichten in
het verborgen! **14** Dan zal Ik ook u loven, omdat uw
rechterhand u zal verlost hebben. **15** Zie nu Behemoth,
welken Ik gemaakt heb nevens u; hij eet hooi, gelijk een
rund. **16** Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden, en zijn
macht in den navel zijns buiks. **17** Als het hem lust,
zijn staart is als een ceder; de zenuwen zijner schaamte
zijn doorvlochten. **18** Zijn beenderen zijn als vast koper;
zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen. **19** Hij is een
hoofdstuk der wegen Gods; Die hem gemaakt heeft, heeft
hem zijn zwaard aangehecht. **20** Omdat de bergen hem
voeder voortbrengen, daarom spelen al de dieren des
velds aldaar. **21** Onder schaduwachtige bomen ligt hij
neder, in een schuilplaats des riets en des slijks. **22** De
schaduwachtige bomen bedekken hem, elkeen met zijn
schaduw; de beekwilgen omringen hem. **23** Zie, hij doet
de rivier geweld aan, en verhaast zich niet; hij vertrouwt,
dat hij de Jordaan in zijn mond zou kunnen intrekken. **24**
Zou men hem voor zijn ogen kunnen vangen? Zou men
hem met strikken den neus doorboren kunnen?

41 Zult gij den Leviathan met den angel trekken, of
zijn tong met een koord, dat gij laat nederzinken? **2**
Zult gij hem een bieze in den neus leggen, of met een
doorn zijn kaak doorboren? **3** Zal hij aan u veel smekingen
maken? Zal hij zachtjes tot u spreken? **4** Zal hij een
verbond met u maken? Zult gij hem aannemen tot een
eeuwigen slaaf? **5** Zult gij met hem spelen gelijk met een
vogeltje, of zult gij hem binden voor uw jonge dochters? **6**
Zullen de metgezellen over hem een maaltijd bereiden?
Zullen zij hem delen onder de kooplieden? **7** Zult gij
zijn huid met haken vullen, of met een visserskrauwel
zijn hoofd? **8** Leg uw hand op hem, gedenk des strijds,
doe het niet meer. **9** Zie, zijn hoop zal feilen; zal hij ook
voor zijn gezicht nedergeslagen worden? **10** Niemand
is zo koen, dat hij hem opwekken zou; wie is dan hij,
die zich voor Mijn aangezicht stellen zou? **11** Wie heeft
Mij voorgekomen, dat Ik hem zou vergelden? Wat onder
den gansen hemel is, is het Mijne. **12** Ik zal zijn leden
niet verzwijgen, noch het verhaal zijner sterkte, noch de
bevalligheid zijner gestaltenis. **13** Wie zou het opperste
zijns kleeds ontdekken? Wie zou met zijn dubbelen breidel
hem aankomen? **14** Wie zou de deuren zijns aangezichts
opendoen? Rondom zijn tanden is verschrikking. **15** Zeer
uitnemend zijn zijn sterke schilden, elkeen gesloten als
met een nauwdrukkend zegel. **16** Het een is zo na aan het
andere, dat de wind daar niet kan tussen komen. **17** Zij
kleven aan elkander, zij vatten zich samen, dat zij zich
niet scheiden. **18** Elk een zijner niezingen doet een licht
schijnen; en zijn ogen zijn als de oogleden des dageraads.
19 Uit zijn mond gaan fakkelen, vurige vonken raken er
uit. **20** Uit zijn neusgaten komt rook voort, als uit een
ziedende pot en ruimen ketel. **21** Zijn adem zou kolen

doen vlammen, en een vlam komt uit zijn mond voort. **22** In zijn hals herbergt de sterkte; voor hem springt zelfs de droefheid van vreugde op. **23** De stukken van zijn vlees kleven samen; elkeen is vast in hem, het wordt niet bewogen. **24** Zijn hart is vast gelijk een steen; ja, vast gelijk een deel van den ondersten molensteen. **25** Van zijn verheffen schromen de sterken; om zijner doorbrekingen wille ontzondigen zij zich. **26** Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan, spies, schicht noch pantsier. **27** Hij acht het ijzer voor stro, en het staal voor verrot hout. **28** De pijl zal hem niet doen vlieden, de slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd. **29** De werpstenen worden van hem geacht als stoppelen, en hij belacht de drilling der lans. **30** Onder hem zijn scherpe scherven; hij spreidt zich op het puntachtige, als op slijk. **31** Hij doet de diepte zieden gelijk een pot; hij stelt de zee als een apothekerskokerij. **32** Achter zich verlicht hij het pad; men zou den afgrond voor grijzigheid houden. **33** Op de aarde is niets met hem te vergelijken, die gemaakt is om zonder schrik te wezen. **34** Hij aanziet alles, wat hoog is, hij is een koning over alle jonge hoogmoedige dieren.

42 Toen antwoordde Job den HEERE, en zeide: **2** Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen van Uw gedachten kan afgesneden worden. **3** Wie is hij, zegt Gij, die den raad verbergt zonder wetenschap? Zo heb ik dan verhaald, hetgeen ik niet verstond, dingen, die voor mij te wonderbaar waren, die ik niet wist. **4** Hoor toch, en ik zal spreken; ik zal U vragen, en onderricht Gij mij. **5** Met het gehoor des oors heb ik U gehoord; maar nu ziet U mijn oog. **6** Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as. **7** Het geschiedde nu, nadat de HEERE die woorden tot Job gesproken had, dat de HEERE tot Elifaz, den Themaniet, zeide: Mijn toorn is ontstoken tegen u, en tegen uw twee vrienden, want gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn knecht Job. **8** Daarom neemt nu voor ulieden zeven varren en zeven rammen, en gaat henen tot Mijn knecht Job, en offert brandoffer voor ulieden, en laat Mijn knecht Job voor ulieden bidden; want zekerlijk, Ik zal zijn aangezicht aannemen, opdat Ik aan ulieden niet doe naar uw dwaasheid; want gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn knecht Job. **9** Toen gingen Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de Suhiet, en Zofar, de Naamathiet, henen, en deden, gelijk als de HEERE tot hen gesproken had; en de HEERE nam het aangezicht van Job aan. **10** En de HEERE wendde de gevangenis van Job, toen hij gebeden had voor zijn vrienden; en de HEERE vermeerderde al hetgeen Job gehad had tot dubbel zoveel. **11** Ook kwamen tot hem al zijn broeders, en al zijn zusters, en allen, die hem te voren gekend hadden, en aten brood met hem in zijn huis, en beklaagden hem, en vertrooostten hem over al het kwaad, dat de HEERE over hem gebracht had; en zij gaven hem een iegelijk een stuk gelds, een iegelijk ook een gouden voorhoofdsiersel. **12** En de HEERE zegende Jobs laatste meer dan zijn eerste; want hij had veertien duizend schapen, en zes duizend kemelen, en duizend juk runderen, en duizend ezelinnen. **13** Daartoe had hij zeven zonen en drie dochteren. **14** En hij noemde den naam der eerste Jemima, en den naam der tweede Kezia, en den naam der derde Keren-Happuch. **15** En er werden zo schone vrouwen niet gevonden in het ganse land, als de dochteren van Job; en haar vader gaf haar erfdeel onder haar broederen. **16** En Job leefde na dezen honderd en veertig jaren, dat hij zag zijn kinderen, en de kinderen zijner kinderen, tot in vier geslachten. **17** En Job stierf, oud en der dagen zat.

Psalmen

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in de raad
der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren,
noch zit in het gestoelte der spotters; **2** Maar zijn lust is in
des HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.
3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en
al wat hij doet, zal wel gelukken. **4** Alzo zijn de goddelozen
niet, maar als het kaf, dat de wind henendrijft. **5** Daarom
zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht, noch de
zondaars in de vergadering der rechtvaardigen. **6** Want de
HEERE kent den weg der rechtvaardigen; maar de weg
der goddelozen zal vergaan.

2 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken
ijdelheid? **2** De koningen der aarde stellen zich op, en
de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en
tegen Zijn Gezalfde, zeggende: **3** Laat ons hun banden
verscheuren, en hun touwen van ons werpen. **4** Die in den
hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn
grimmigheid zal Hij hen verschrikken. **6** Ik toch heb Mijn
Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid. **7**
Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij
gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd. **8**
Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel,
en de einden der aarde tot Uw bezitting. **9** Gij zult hen
verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken
slaan als een pottenbakkersvat. **10** Nu dan, gij koningen,
handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der
aarde! **11** Dient den HEERE met vreze, en verheugt u
met beving. **12** Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en
gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een
weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op
Hem betrouwen.

3 Een psalm van David, als hij vlood voor het aangezicht
van zijn zoon Absalom. O HEERE! hoe zijn mijn
tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij
op. **2** Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij
God. (Sela) **3** Doch Gij, HEERE! zijt een Schild voor mij,
mijn eer, en Die mijn hoofd opheft. **4** Ik riep met mijn stem
tot den HEERE, en Hij verhoorde mij van den berg Zijner
heiligheid. (Sela) **5** Ik lag neder en sliep; ik ontwaakte,
want de HEERE ondersteunde mij. **6** Ik zal niet vrezen
voor tienduizenden des volks, die zich rondom tegen mij
zetten. **7** Sta op, HEERE, verlos mij, mijn God; want Gij
hebt al mijn vijanden op het kinnebakken geslagen; de
tanden der goddelozen hebt Gij verbroken. **8** Het heil is
des HEEREN; Uw zegen is over Uw volk. (Sela)

4 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth. Als ik roep, verhoor mij, o God mijner
gerechtigheid! In benauwdheid hebt Gij mij ruimte gemaakt;
wees mij genadig, en hoor mijn gebed. **2** Gij, mannen, hoe
lang zal mijn eer tot schande zijn? Hoe lang zult gij de
ijdelheid beminnen, de leugen zoeken? (Sela) **3** Weet toch,
dat de HEERE Zich een gunstgenoot heeft afgezonderd;
de HEERE zal horen, als ik tot Hem roep. **4** Zijt beroerd, en
zondigt niet; spreekt in ulieder hart op uw leger, en zijt stil.
(Sela) **5** Offert offeranden der gerechtigheid, en vertrouwt
op den HEERE. **6** Velen zeggen: Wie zal ons het goede
doen zien? Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o
HEERE! **7** Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer
dan ter tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigd
zijn. **8** Ik zal in vrede te zamen nederliggen en slapen;
want Gij, o HEERE! alleen zult mij doen zeker wonen.

5 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op de Nechiloth. O HEERE, neem mijn redenen ter
ore; versta mijn overdenking. **2** Merk op de stem mijns
geroeps, o mijn Koning en mijn God! Want tot U zal
ik bidden. **3** Des morgens, HEERE, zult Gij mijn stem
horen; des morgens zal ik mij tot U schikken, en wacht
houden. **4** Want Gij zijt geen God, Die lust heeft aan
goddeloosheid; de boze zal bij U niet verkeren. **5** De
onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; Gij haat alle
werkers der ongerechtigheid. **6** Gij zult de leugensprekers
verdoen; van den man des bloeds en des bedrogs heeft
de HEERE een gruwel. **7** Maar ik zal door de grootheid
Uwer goedertierenheid in Uw huis ingaan; ik zal mij buigen
naar het paleis Uwer heiligheid, in Uw vreze. **8** HEERE!
Leid mij in Uw gerechtigheid, om mijner verspieders wil;
richt Uw weg voor mijn aangezicht. **9** Want in hun mond is
niets rechts, hun binnenste is enkel verderving, hun keel is
een open graf, met hun tong vleien zij. **10** Verklaar hen
schuldig, o God; laat hen vervallen van hun raadslagen;
drijf hen henen om de veelheid hunner overtredingen,
want zij zijn wederspannig tegen U. **11** Maar laat verblijd
zijn allen, die op U betrouwen, tot in eeuwigheid; laat
hen juichen, omdat Gij hen overdekt; en laat in U van
vreugde opspringen, die Uw Naam liefhebben. **12** Want
Gij, HEERE, zult den rechtvaardige zegenen; Gij zult hem
met goedgunstigheid kronen, als met een rondas.

6 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth, op de Scheminith. O HEERE, straf mij
niet in Uw toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid! **2**
Wees mij genadig, HEERE, want ik ben verzwakt; genees
mij, HEERE, want mijn beenderen zijn verschrikt. **3** Ja,
mijn ziel is zeer verschrikt; en Gij, HEERE, hoe lange? **4**
Keer weder, HEERE, red mijn ziel; verlos mij, om Uwer
goedertierenheid wil. **5** Want in de dood is Uwer geen
gedachtenis; wie zal U loven in het graf? **(Sheol h7585)**
6 Ik ben moede van mijn zuchten; ik doe mijn bed den
gansen nacht zwemmen; ik doornat mijn bedstede met
mijn tranen. **7** Mijn oog is doorknaagd van verdriet, is
veroud, vanwege al mijn tegenpartijders. **8** Wijkt van mij,
al gij werkers der ongerechtigheid; want de HEERE heeft
de stem mijns geweens gehoord. **9** De HEERE heeft mijn
smeking gehoord; de HEERE zal mijn gebed aannemen.
10 Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd

worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik
beschaamd worden.

7 Davids Schiggajon, dat hij den HEERE gezongen heeft,
over de woorden van Cusch, den zoon van Jemini.
HEERE, mijn God, op U betrouw ik; verlos mij van al mijn
vervolgers, en red mij. **2** Opdat hij mijn ziel niet rove als
een leeuw, verscheurende, terwijl er geen verlosser is. **3**
HEERE, mijn God, indien ik dat gedaan heb, indien er
onrecht in mijn handen is; **4** Indien ik kwaad vergolden
heb dien, die vrede met mij had; (ja, ik heb dien gered die
mij zonder oorzaak benauwde!) **5** Zo vervolge de vijand
mijn ziel, en achterhale ze, en vertrede mijn leven ter
aarde, en doe mijn eer in het stof wonen! (Sela) **6** Sta op,
HEERE, in Uw toorn, verhef U om de verbolgenheden
mijner benauwers, en ontwaak tot mij; Gij hebt het gericht
bevolen. **7** Zo zal de vergadering der volken U omsingelen;
keer dan boven haar weder in de hoogte. **8** De HEERE
zal den volken recht doen; richt mij, HEERE, naar mijn
gerechtigheid, en naar mijn oprechtigheid, die bij mij
is. **9** Laat toch de boosheid der goddelozen een einde
nemen, maar bevestig den rechtvaardige, Gij, Die harten
en nieren beproeft, o rechtvaardige God! **10** Mijn schild is
bij God, Die de oprechten van hart behoudt. **11** God is
een rechtvaardige Rechter, en een God, Die te allen dage
toornt. **12** Indien hij zich niet bekeert, zo zal Hij Zijn zwaard
wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen, en dien bereid. **13**
En heeft dodelijke wapenen voor hem gereed gemaakt; Hij
zal Zijn pijlen tegen de hittige vervolgers te werk stellen. **14**
Ziet, hij is in arbeid van ongerechtigheid, en is zwanger van
moeite, hij zal leugen baren. **15** Hij heeft een kuil gedolven,
en dien uitgegraven, maar hij is gevallen in de groeve,
die hij gemaakt heeft. **16** Zijn moeite zal op zijn hoofd
wederkeren, en zijn geweld op zijn schedel nederdalen. **17**
Ik zal den HEERE loven naar Zijn gerechtigheid, en den
Naam des HEEREN, des Allerhoogsten, psalmzingen.

8 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op
de Gitthith. O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw
Naam op de ganse aarde! Gij, die Uw majesteit gesteld
hebt boven de hemelen. **2** Uit de mond der kinderkens en
der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, om Uwer
tegenpartijen wil, om den vijand en wraakgierige te doen
ophouden. **3** Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer
vingeren, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt; **4**
Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des
mensen, dat Gij hem bezoekt? **5** En hebt hem een weinig
minder gemaakt dan de engelen, en hebt hem met eer
en heerlijkheid gekroond? **6** Gij doet hem heersen over
de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder zijn voeten
gezet; **7** Schapen en ossen, alle die; ook mede de dieren
des velds. **8** Het gevogelte des hemels, en de vissen
der zee; hetgeen de paden der zeeen doorwandelt. **9**
O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de
ganse aarde!

9 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op Muth-Labben. Ik zal den HEERE loven met mijn
ganse hart; ik zal al Uw wonderen vertellen. **2** In U zal
ik mij verblijden, en van vreugde opspringen; ik zal Uw
Naam psalmzingen, o Allerhoogste! **3** Omdat mijn vijanden
achterwaarts gekeerd, gevallen en vergaan zijn van Uw
aangezicht. **4** Want Gij hebt mijn recht en mijn rechtszaak
afgedaan; Gij hebt gezeten op den troon, o Rechter, der
gerechtigheid. **5** Gij hebt de heidenen gescholden, den
goddeloze verdaan, hun naam uitgedelgd, tot in eeuwigheid
en altoos. **6** O vijand! zijn de verwoestingen voleind in
eeuwigheid, en hebt gij de steden uitgeroeid? Hunlieder
gedachtenis is met hen vergaan. **7** Maar de HEERE zal in
eeuwigheid zitten; Hij heeft Zijn troon bereid ten gerichte.
8 En Hij Zelf zal de wereld richten in gerechtigheid, en
de volken oordelen in rechtmatigheden. **9** En de HEERE
zal een Hoog Vertrek zijn voor de verdrukte, een Hoog
Vertrek in tijden van benauwdheid. **10** En die Uw Naam
kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet
hebt verlaten degenen, die U zoeken. **11** Psalmzingt den
HEERE, Die te Sion woont; verkondigt onder de volken Zijn
daden. **12** Want Hij zoekt de bloedstortingen, Hij gedenkt
derzelve; Hij vergeet het geroep der ellendigen niet. **13**
Wees mij genadig, HEERE, zie mijn ellende aan, van mijn
haters mij aangedaan, Gij, Die mij verhoogt uit de poorten
des doods; **14** Opdat ik Uw gansen lof in de poorten der
dochter van Sion vertelle, dat ik mij verheuge in Uw heil.
15 De heidenen zijn gezonken in de groeve, die zij gemaakt
hadden; hunlieder voet is gevangen in het net, dat zij
verborgen hadden. **16** De HEERE is bekend geworden; Hij
heeft recht gedaan; de goddeloze is verstrikt in het werk
zijner handen! (Higgajon, Sela) **17** De goddelozen zullen
terugkeren, naar de hel toe, alle godvergetende heidenen.
(Sheol h7585) **18** Want de nooddruftige zal niet voor altoos
vergeten worden, noch de verwachting der ellendigen in
eeuwigheid verloren zijn. **19** Sta op, HEERE, laat de mens
zich niet versterken; laat de heidenen voor Uw aangezicht
geoordeeld worden. **20** O HEERE! jaag hun vreze aan;
laat de heidenen weten, dat zij mensen zijn. (Sela)

10 O HEERE! waarom staat Gij van verre? waarom
verbergt Gij U in tijden van benauwdheid? **2** De
goddeloze vervolgt hittiglijk in hoogmoed de ellendige; laat
hen gegrepen worden in de aanslagen, die zij bedacht
hebben. **3** Want de goddeloze roemt over den wens zijner
ziel; hij zegent den gierigaard, hij lastert den HEERE. **4** De
goddeloze, gelijk hij zijn neus omhoog steekt, onderzoekt
niet; al zijn gedachten zijn, dat er geen God is. **5** Zijn
wegen maken ten allen tijde smarte; Uw oordelen zijn een
hoogte, verre van hem; al zijn tegenpartijders, die blaast hij
aan. **6** Hij zegt in zijn hart; Ik zal niet wankelen; want ik zal
van geslacht tot geslacht in geen kwaad zijn. **7** Zijn mond
is vol van vloek, en bedriegerijen, en list; onder zijn tong is
moeite en ongerechtigheid. **8** Hij zit in de achterlage der
hoeven, in verborgene plaatsen doodt hij den onschuldige;
zijn ogen verbergen zich tegen den arme. **9** Hij legt lagen
in een verborgen plaats, gelijk een leeuw in zijn hol; hij legt

lagen, om den ellendige te roven; hij rooft den ellendige,
als hij hem trekt in zijn net. 10 Hij duikt neder, hij buigt
zich; en de arme hoop valt in zijn sterke poten. 11 Hij
zegt in zijn hart: God heeft het vergeten, Hij heeft Zijn
aangezicht verborgen, Hij ziet niet in eeuwigheid. 12 Sta
op, HEERE God! hef Uw hand op, vergeet de ellendigen
niet. 13 Waarom lastert de goddeloze God? zegt in zijn
hart: Gij zult het niet zoeken? 14 Gij ziet het immers;
want Gij aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men
het in Uw hand geve; op U verlaat zich de arme, Gij zijt
geweest een Helper van den wees. 15 Breek den arm
des goddelozen en bozen. zoek zijn goddeloosheid, totdat
Gij haar niet vindt. 16 De HEERE is Koning eeuwiglijk en
altoos; de heidenen zijn vergaan uit Zijn land. 17 HEERE!
Gij hebt den wens der zachtmoedigen gehoord; Gij zult
hun hart sterken, Uw oor zal opmerken; 18 Om den wees
en verdrukte recht te doen; opdat een mens van de aarde
niet meer voortvare geweld te bedrijven.

11 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
Ik betrouw op den HEERE; hoe zegt gijlieden tot mijn
ziel: Zwerft henen naar ulieder gebergte, als een vogel? 2
Want ziet, de goddelozen spannen den boog, zij schikken
hun pijlen op de pees, om in het donkere te schieten
naar de oprechten van harte. 3 Zekerlijk, de fondamenten
worden omgestoten; wat heeft de rechtvaardige bedreven?
4 De HEERE is in het paleis Zijner heiligheid, des HEEREN
troon is in den hemel; Zijn ogen aanschouwen, Zijn
oogleden proeven de mensenkinderen. 5 De HEERE
proeft den rechtvaardige; maar den goddeloze, en dien, die
geweld liefheeft, haat Zijn ziel. 6 Hij zal op de goddelozen
regenen strikken, vuur en zwavel; en een geweldige
stormwind zal het deel huns bekers zijn. 7 Want de
HEERE is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn
aangezicht aanschouwt den oprechte.

12 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op de Scheminith. Behoud, o HEERE; want de
goedertierene ontbreekt, want de getrouwen zijn weinig
geworden onder de mensenkinderen. 2 Zij spreken
valsheid, een ieder met zijn naaste, met vleiende lippen;
zij spreken met een dubbel hart. 3 De HEERE snijde
af alle vleiende lippen, de grootsprekende tong. 4 Die
daar zeggen: Wij zullen de overhand hebben met onze
tong; onze lippen zijn onze! Wie is heer over ons? 5
Om de verwoesting der ellendigen, om het kermen der
nooddruftigen, zal Ik nu opstaan, zegt de HEERE; Ik zal in
behoudenis zetten, dien hij aanblaast. 6 De redenen des
HEEREN zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden
smeltkroes, gezuiverd zevenmaal. 7 Gij, HEERE, zult hen
bewaren; Gij zult hen behoeden voor dit geslacht, tot in
eeuwigheid. 8 De goddelozen draven rondom, wanneer de
snoodsten van des mensenkinderen verhoogd worden.

13 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
2 Hoe lang, HEERE, zult Gij mij steeds vergeten?
Hoe lang zult Gij Uw aangezicht voor mij verbergen? 3 Hoe
lang zal ik raadslagen voornemen in mijn ziel, droefenis
in mijn hart bij dag? Hoe lang zal mijn vijand over mij
verhoogd zijn? 4 Aanschouw, verhoor mij, HEERE, mijn
God; verlicht mijn ogen, opdat ik in de dood niet ontslape;
5 Opdat niet mijn vijand zegge: Ik heb hem overmocht; mijn
tegenpartijders zich verheugen, wanneer ik zou wankelen.
6 Maar ik vertrouw op Uw goedertierenheid; mijn hart zal
zich verheugen in Uw heil; ik zal den HEERE zingen,
omdat Hij aan mij welgedaan heeft.

14 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij
verderven het, zij maken het gruwelijk met hun werk; er is
niemand, die goed doet. 2 De HEERE heeft uit den hemel
nedergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand
verstandig ware, die God zocht. 3 Zij zijn allen afgeweken,
te zamen zijn zij stinkende geworden; er is niemand, die
goed doet, ook niet een. 4 Hebben dan alle werkers der
ongerechtigheid geen kennis, die mijn volk opeten, alsof zij
brood aten? Zij roepen den HEERE niet aan. 5 Aldaar zijn
zij met vervaardheid vervaard; want God is bij het geslacht
des rechtvaardigen. 6 Gijlieden beschaamt den raad des
ellendigen, omdat de HEERE zijn Toevlucht is. 7 Och,
dat Israels verlossing uit Sion kwam! Als de HEERE de
gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich
Jakob verheugen, Israel zal verblijd zijn.

15 Een psalm van David. HEERE, wie zal verkeren
in Uw tent? Wie zal wonen op den berg Uwer
heiligheid? 2 Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt,
en die met zijn hart de waarheid spreekt; 3 Die met zijn
tong niet achterklapt, zijn metgezellen geen kwaad doet,
en geen smaadrede opneemt tegen zijn naaste; 4 In wiens
ogen de verworpene veracht is, maar hij eert degenen, die
den HEERE vrezen; heeft hij gezworen tot zijn schade,
evenwel verandert hij niet; 5 Die zijn geld niet geeft op
woeker, en geen geschenk neemt tegen den onschuldige.
Die deze dingen doet, zal niet wankelen in eeuwigheid.

16 Een gouden kleinood van David. Bewaar mij, o God!
want ik betrouw op U. 2 O mijn ziel! gij hebt tot
den HEERE gezegd: Gij zijt de HEERE, mijn goedheid
raakt niet tot U; 3 Maar tot de heiligen, die op de aarde
zijn, en de heerlijken, in dewelke al mijn lust is. 4 De
smarten dergenen, die een anderen God begiftigen, zullen
vermenigvuldigd worden; ik zal hun drankofferen van bloed
niet offeren, en hun namen op mijn lippen niet nemen.
5 De HEERE is het deel mijner erve, en mijns bekers;
Gij onderhoudt mijn lot. 6 De snoeren zijn mij in liefelijke
plaatsen gevallen; ja, een schone erfenis is mij geworden.
7 Ik zal den HEERE loven, Die mij raad heeft gegeven; zelfs
bij nacht onderwijzen mij mijn nieren. 8 Ik stel den HEERE
geduriglijk voor mij, omdat Hij aan mijn rechterhand is, zal
ik niet wankelen. 9 Daarom is mijn hart verblijd, en mijn
eer verheugt zich; ook zal mijn vlees zeker wonen. 10
Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet
toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie. **(Sheol h7585)** 11

Gij zult mij het pad des levens bekend maken; verzadiging
der vreugde is bij Uw aangezicht; liefelijkheden zijn in Uw
rechterhand, eeuwiglijk.

17 Een gebed van David. HEERE! hoor de
gerechtigheid, merk op mijn geschrei, neem ter
ore mijn gebed, met onbedriegelijke lippen gesproken.
2 Laat mijn recht van voor Uw aangezicht uitgaan, laat
Uw ogen de billijkheden aanschouwen. **3** Gij hebt mijn
hart geproefd, des nachts bezocht, Gij hebt mij getoetst.
Gij vindt niets; hetgeen ik gedacht heb, overtreedt mijn
mond niet. **4** Aangaande de handelingen des mensen, ik
heb mij, naar het woord Uwer lippen, gewacht voor de
paden des inbrekers; **5** Houdende mijn gangen in Uw
sporen, opdat mijn voetstappen niet zouden wankelen. **6**
Ik roep U aan, omdat Gij mij verhoort; o God! neig Uw
oor tot mij; hoor mijn rede. **7** Maak Uw weldadigheden
wonderbaar, Gij, Die verlost degenen, die op U betrouwen,
van degenen, die tegen Uw rechterhand opstaan! **8**
Bewaar mij als het zwart des oogappels, verberg mij onder
de schaduw Uwer vleugelen, **9** Voor het aangezicht der
goddelozen, die mij verwoesten, mijner doodsvijanden, die
mij omringen. **10** Met hun vet besluiten zij zich, met hun
mond spreken zij hovaardelijk. **11** In onzen gang hebben
zij ons nu omsingeld, zij zetten hun ogen op ons ter aarde
nederbukkende. **12** Hij is gelijk als een leeuw, die begeert
te roven, en als een jonge leeuw, zittende in verborgen
plaatsen. **13** Sta op, HEERE, kom zijn aangezicht voor,
vel hem neder; bevrijd mijn ziel met Uw zwaard van den
goddeloze; **14** Met Uw hand van de lieden, o HEERE!
van de lieden, die van de wereld zijn, welker deel in dit
leven is, welker buik Gij vervult met Uw verborgen schat;
de kinderen worden verzadigd, en zij laten hun overschot
hun kinderkens achter. **15** Maar ik zal Uw aangezicht in
gerechtigheid aanschouwen, ik zal verzadigd worden met
Uw beeld, als ik zal opwaken.

18 Voor den opperzangmeester, een psalm van David,
de knecht des HEEREN, die de woorden dezes
lieds tot den HEERE gesproken heeft, ten dage, als de
HEERE hem gered had uit de hand van al zijn vijanden,
en uit de hand van Saul. Hij zeide dan: Ik zal U hartelijk
liefhebben, HEERE, mijn Sterkte! **2** De HEERE is mijn
Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper; mijn God, mijn
Rots, op Welken ik betrouw; mijn Schild, en de Hoorn
mijns heils, mijn Hoog Vertrek. **3** Ik riep den HEERE
aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.
4 Banden des doods hadden mij omvangen, en beken
Belials verschrikten mij. **5** Banden der hel omringden mij,
strikken des doods bejegenden mij. **(Sheol h7585)** **6** Als mij
bange was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God;
Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep voor
Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. **7** Toen daverde en
beefde de aarde, en de gronden der bergen beroerden
zich en daverden, omdat Hij ontstoken was. **8** Rook ging
op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde;
kolen werden daarvan aangestoken. **9** En Hij boog den
hemel, en daalde neder, en donkerheid was onder Zijn
voeten. **10** En Hij voer op een cherub, en vloog; ja, Hij
vloog snellijk op de vleugelen des winds. **11** Duisternis
zette Hij tot Zijn verberging; rondom Hem was Zijn tent,
duisterheid der wateren, wolken des hemels. **12** Van den
glans, die voor Hem was, dreven Zijn wolken daarhenen,
hagel en vurige kolen. **13** En de HEERE donderde in den
hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn stem, hagel en vurige
kolen. **14** En Hij zond Zijn pijlen uit, en verstrooide ze; en
Hij vermenigvuldigde de bliksemen, en verschrikte ze. **15**
En de diepe kolken der wateren werden gezien, en de
gronden der wereld werden ontdekt, van Uw schelden, o
HEERE! van het geblaas des winds van Uw neus. **16** Hij
zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote
wateren. **17** Hij verloste mij van mijn sterken vijand, en
van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik. **18** Zij
hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals; maar de
HEERE was mij tot een Steunsel. **19** En Hij voerde mij uit
in de ruimte, Hij rukte mij uit, want Hij had lust aan mij. **20**
De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid, Hij gaf mij
weder naar de reinigheid mijner handen. **21** Want ik heb
des HEEREN wegen gehouden, en ben van mijn God niet
goddelooslijk afgegaan. **22** Want al Zijn rechten waren
voor mij, en Zijn inzettingen deed ik niet van mij weg. **23**
Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn
ongerechtigheid. **24** Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn
gerechtigheid, naar de reinigheid mijner handen, voor Zijn
ogen. **25** Bij den goedertierene houdt Gij U goedertieren,
bij den oprechten man houdt Gij U oprecht. **26** Bij den
reine houdt Gij U rein, maar bij den verkeerde bewijst Gij
U een Worstelaar. **27** Want Gij verlost het bedrukte volk,
maar de hoge ogen vernedert Gij. **28** Want Gij doet mijn
lamp lichten; de HEERE, mijn God, doet mijn duisternis
opklaren. **29** Want met U loop ik door een bende, en
met mijn God spring ik over een muur. **30** Gods weg is
volmaakt; de rede des HEEREN is doorlouterd; Hij is een
Schild allen, die op Hem betrouwen. **31** Want wie is God,
behalve de HEERE? En wie is een Rotssteen, dan alleen
onze God? **32** Het is God, Die mij met kracht omgordt;
en Hij heeft mijn weg volkomen gemaakt. **33** Hij maakt
mijn voeten gelijk als der hinden, en Hij stelt mij op mijn
hoogten. **34** Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een
stalen boog met mijn armen verbroken is. **35** Ook hebt
Gij mij het schild Uws heils gegeven, en Uw rechterhand
heeft mij ondersteund, en Uw zachtmoedigheid heeft mij
groot gemaakt. **36** Gij hebt mijn voetstap ruim gemaakt
onder mij, en mijn enkelen hebben niet gewankeld. **37**
Ik vervolgde mijn vijanden, en trof hen aan; en ik keerde
niet weder, totdat ik hen verdaan had. **38** Ik doorstak hen,
dat zij niet weder konden opstaan; zij vielen onder mijn
voeten. **39** Want Gij omgorddet mij met kracht ten strijde;
Gij deedt onder mij nederbukken, die tegen mij opstonden.
40 En Gij gaaft mij den nek mijner vijanden, en mijn haters,
die vernielde ik. **41** Zij riepen, maar er was geen verlosser;
tot den HEERE, maar Hij antwoordde hun niet. **42** Toen
vergruisde ik hen als stof voor den wind; ik ruimde hen

weg als slijk der straten. **43** Gij hebt mij uitgeholpen van
de twisten des volks; Gij hebt mij gesteld tot een hoofd der
heidenen; het volk, dat ik niet kende, heeft mij gediend.
44 Zo haast als hun oor van mij hoorde, hebben zij mij
gehoorzaamd; vreemden hebben zich mij geveinsdelijk
onderworpen. **45** Vreemden zijn vervallen, en hebben
gesidderd uit hun sloten. **46** De HEERE leeft, en geloofd
zij mijn Rotssteen, en verhoogd zij de God mijns heils!
47 De God, Die mij volkomen wraak geeft, en de volken
onder mij brengt; **48** Die mij uithelpt van mijn vijanden; ja,
Gij verhoogt mij boven degenen, die tegen mij opstaan; Gij
redt mij van den man des gewelds. **49** Daarom zal ik U, o
HEERE! loven onder de heidenen; en Uw Naam zal ik
psalmzingen; **50** Die de verlossingen Zijns konings groot
maakt, en goedertierenheid doet aan Zijn gezalfde, aan
David en aan zijn zaad tot in eeuwigheid.

19 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel
verkondigt Zijner handen werk. **2** De dag aan den dag
stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht
toont wetenschap. **3** Geen spraak, en geen woorden zijn
er, waar hun stem niet wordt gehoord. **4** Hun richtsnoer
gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het
einde der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld
voor de zon. **5** En die is als een bruidegom, uitgaande
uit zijn slaapkamer; zij is vrolijk als een held, om het pad
te lopen. **6** Haar uitgang is van het einde des hemels,
en haar omloop tot aan de einden deszelven; en niets
is verborgen voor haar hitte. **7** De wet des HEEREN is
volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN
is gewis, den slechten wijsheid gevende. **8** De bevelen des
HEEREN zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des
HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen. **9** De vreze des
HEEREN is rein, bestaande tot in eeuwigheid, de rechten
des HEEREN zijn waarheid, samen zijn zij rechtvaardig.
10 Zij zijn begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en
zoeter dan honig en honigzeem. **11** Ook wordt Uw knecht
door dezelve klaarlijk vermaand; in het houden van die is
grote loon. **12** Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig
mij van de verborgene afdwalingen. **13** Houd Uw knecht
ook terug van trotsheden; laat ze niet over mij heersen;
dan zal ik oprecht zijn en rein van grote overtreding. **14**
Laat de redenen mijns monds, en de overdenking mijns
harten welbehagelijk zijn voor Uw aangezicht, o HEERE,
mijn Rotssteen en mijn Verlosser!

20 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
De HEERE verhore u in den dag der benauwdheid;
de Naam van den God Jakobs zette u in een hoog vertrek.
2 Hij zende uw hulp uit het heiligdom, en ondersteune u
uit Sion. **3** Hij gedenke al uwer spijsofferen, en make uw
brandoffer tot as. (Sela) **4** Hij geve u naar uw hart, en
vervulle al uw raad. **5** Wij zullen juichen over Uw heil, en de
vaandelen opsteken in den Naam onzes Gods. De HEERE
vervulle al uw begeerten. **6** Alsnu weet ik, dat de HEERE
Zijn Gezalfde behoudt; Hij zal Hem verhoren uit den hemel
Zijner heiligheid; het heil Zijner rechterhand zal zijn met
mogendheden. **7** Dezen vermelden van wagens, en die
van paarden; maar wij zullen vermelden van den Naam
des HEEREN, onzes Gods. **8** Zij hebben zich gekromd, en
zijn gevallen; maar wij zijn gerezen en staande gebleven.
9 O HEERE! behoud; die Koning verhore ons ten dage van
ons roepen.

21 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
O HEERE! de koning is verblijd over Uw sterkte; en
hoezeer is hij verheugd over Uw heil! **2** Gij hebt hem zijns
harten wens gegeven, en de uitspraak zijner lippen hebt
Gij niet geweerd. (Sela) **3** Want Gij komt hem voor met
zegeningen van het goede; op zijn hoofd zet Gij een kroon
van fijn goud. **4** Het leven heeft hij van U begeerd. Gij hebt
het hem gegeven; lengte van dagen, eeuwiglijk en altoos. **5**
Groot is zijn eer door Uw heil; majesteit en heerlijkheid hebt
Gij hem toegevoegd. **6** Want Gij zet hem tot zegeningen
in eeuwigheid; Gij vervrolijkt hem door vreugde met Uw
aangezicht. **7** Want de koning vertrouwt op den HEERE,
en door de goedertierenheid des Allerhoogsten zal hij
niet wankelen. **8** Uw hand zal alle vijanden vinden; uw
rechterhand zal uw haters vinden. **9** Gij zult hen zetten
als een vurige oven ter tijd uws toornigen aangezichts;
de HEERE zal hen in Zijn toorn verslinden, en het vuur
zal hen verteren. **10** Gij zult hun vrucht van de aarde
verdoen, en hun zaad van de kinderen der mensen. **11**
Want zij hebben kwaad tegen U aangelegd; zij hebben een
schandelijke daad bedacht, doch zullen niets vermogen.
12 Want Gij zult hen zetten tot een wit; met Uw pezen
zult Gij het op hun aangezicht toeleggen. **13** Verhoog U,
HEERE! in Uw sterkte; zo zullen wij zingen, en Uw macht
met psalmen loven.

22 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op Aijeleth hasschachar. Mijn God, mijn God! waarom
hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, van
de woorden mijns brullens? **2** Mijn God! Ik roep des daags,
maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en ik heb geen
stilte. **3** Doch Gij zijt heilig, wonende onder de lofzangen
Israels. **4** Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben
vertrouwd, en Gij hebt hen uitgeholpen. **5** Tot U hebben zij
geroepen, en zijn uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en
zijn niet beschaamd geworden. **6** Maar ik ben een worm
en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het
volk. **7** Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip
uit, zij schudden het hoofd, zeggende: **8** Hij heeft het op
den HEERE gewenteld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij
hem redde, dewijl Hij lust aan hem heeft! **9** Gij zijt het
immers, Die mij uit den buik hebt uitgetogen; Die mij hebt
doen vertrouwen, zijnde aan mijner moeders borsten. **10**
Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van den
buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God. **11** Zo wees
niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is
geen helper. **12** Vele varren hebben mij omsingeld, sterke
stieren van Basan hebben mij omringd. **13** Zij hebben hun
mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en

brullende leeuw. **14** Ik ben uitgestort als water, en al mijn
beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart is
als was, het is gesmolten in het midden mijns ingewands.
15 Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn
tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het
stof des doods. **16** Want honden hebben mij omsingeld;
een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij
hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven. **17** Al
mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij schouwen het
aan, zij zien op mij. **18** Zij delen mijn klederen onder
zich, en werpen het lot over mijn gewaad. **19** Maar Gij,
HEERE! wees niet verre; mijn Sterkte! haast U tot mijn
hulp. **20** Red mijn ziel van het zwaard, mijn eenzame van
het geweld des honds. **21** Verlos mij uit des leeuwen muil;
en verhoor mij van de hoornen der eenhoornen. **22** Zo
zal ik Uw Naam mijn broederen vertellen; in het midden
der gemeente zal ik U prijzen. **23** Gij, die den HEERE
vreest! prijst Hem; al gij zaad van Jakob! vereert Hem;
en ontziet u voor Hem, al gij zaad van Israel! **24** Want
Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking des
verdrukten, noch Zijn aangezicht voor hem verborgen;
maar Hij heeft gehoord, als die tot Hem riep. **25** Van U zal
mijn lof zijn in een grote gemeente; ik zal mijn geloften
betalen in tegenwoordigheid dergenen, die Hem vrezen.
26 De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden;
zij zullen den HEERE prijzen, die Hem zoeken; ulieder
hart zal in eeuwigheid leven. **27** Alle einden der aarde
zullen het gedenken, en zich tot den HEERE bekeren; en
alle geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht
aanbidden. **28** Want het koninkrijk is des HEEREN, en Hij
heerst onder de heidenen. **29** Alle vetten op aarde zullen
eten, en aanbidden; allen, die in het stof nederdalen, zullen
voor Zijn aangezicht nederbukken; en die zijn ziel bij het
leven niet kan houden. **30** Het zaad zal Hem dienen; het
zal den HEERE aangeschreven worden tot in geslachten.
31 Zij zullen aankomen, en Zijn gerechtigheid verkondigen
den volke, dat geboren wordt, omdat Hij het gedaan heeft.

23 Een psalm van David. De HEERE is mijn Herder,
mij zal niets ontbreken. **2** Hij doet mij nederliggen
in grazige weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille
wateren. **3** Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor
der gerechtigheid, om Zijns Naams wil. **4** Al ging ik ook
in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad
vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die
vertroosten mij. **5** Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht,
tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet
met olie, mijn beker is overvloeiende. **6** Immers zullen mij
het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns
levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte
van dagen.

24 Een psalm van David. De aarde is des HEEREN,
mitsgaders haar volheid, de wereld, en die daarin
wonen. **2** Want Hij heeft ze gegrond op de zeeen, en
heeft ze gevestigd op de rivieren. **3** Wie zal klimmen op
den berg des HEEREN, en wie zal staan in de plaats
Zijner heiligheid? **4** Die rein van handen, en zuiver van
hart is, die zijn ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet
bedriegelijk zweert; **5** Die zal den zegen ontvangen van
den HEERE, en gerechtigheid van den God zijns heils. **6**
Dat is het geslacht dergenen, die naar Hem vragen, die
Uw aangezicht zoeken, dat is Jakob! (Sela) **7** Heft uw
hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren,
opdat de Koning der ere inga! **8** Wie is de Koning der ere?
De HEERE, sterk en geweldig, de HEERE, geweldig in
den strijd. **9** Heft uw hoofden op, gij poorten, ja, heft op, gij
eeuwige deuren! opdat de Koning der ere inga! **10** Wie is
Hij, deze Koning der ere? De HEERE der heirscharen, Die
is de Koning der ere. (Sela)

25 Een psalm van David. Aleph. Tot U, o HEERE! hef
ik mijn ziel op. **2** Beth. Mijn God! op U vertrouw
ik; laat mij niet beschaamd worden; laat mijn vijanden
niet van vreugde opspringen over mij. **3** Gimel. Ja, allen,
die U verwachten, zullen niet beschaamd worden; zij
zullen beschaamd worden, die trouwelooslijk handelen
zonder oorzaak. **4** Daleth. HEERE! maak mij Uw wegen
bekend, leer mij Uw paden. **5** He. Vau. Leid mij in Uw
waarheid, en leer mij, want Gij zijt de God mijns heils; U
verwacht ik den ganse dag. **6** Zain. Gedenk, HEERE!
Uwer barmhartigheden en Uwer goedertierenheden, want
die zijn van eeuwigheid. **7** Cheth. Gedenk niet der zonden
mijner jonkheid, noch mijner overtredingen; gedenk mijner
naar Uw goedertierenheid, om Uwer goedheid wil, o
HEERE! **8** Teth. De HEERE is goed en recht; daarom
zal Hij de zondaars onderwijzen in den weg. **9** Jod. Hij
zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal den
zachtmoedigen Zijn weg leren. **10** Caph. Alle paden des
HEEREN zijn goedertierenheid en waarheid, dengenen, die
Zijn verbond en Zijn getuigenissen bewaren. **11** Lamed. Om
Uws Naams wil, HEERE! zo vergeef mijn ongerechtigheid,
want die is groot. **12** Mem. Wie is de man, die den HEERE
vreest? Hij zal hem onderwijzen in den weg, dien hij zal
hebben te verkiezen. **13** Nun. Zijn ziel zal vernachten in
het goede, en zijn zaad zal de aarde beerven. **14** Samech.
De verborgenheid des HEEREN is voor degenen, die Hem
vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te maken. **15**
Ain. Mijn ogen zijn geduriglijk op den HEERE, want Hij zal
mijn voeten uit het net uitvoeren. **16** Pe. Wend U tot mij,
en wees mij genadig, want ik ben eenzaam en ellendig. **17**
Tsade. De benauwdheden mijns harten hebben zich wijd
uitgestrekt; voer mij uit mijn noden. **18** Resch. Aanzie mijn
ellende, en mijn moeite, en neem weg al mijn zonden. **19**
Resch. Aanzie mijn vijanden, want zij vermenigvuldigen, en
zij haten mij met een wreveligen haat. **20** Schin. Bewaar
mijn ziel, en red mij; laat mij niet beschaamd worden,
want ik betrouw op U. **21** Thau. Laat oprechtigheid en
vroomheid mij behoeden, want ik verwacht U. **22** O God!
verlos Israel uit al zijn benauwdheden.

26 Een psalm van David! Doe mij recht, HEERE! want
ik wandel in mijn oprechtigheid; en ik vertrouw op
den HEERE, ik zal niet wankelen. **2** Proef mij, HEERE,

en verzoek mij; toets mijn nieren en mijn hart. **3** Want
Uw goedertierenheid is voor mijn ogen, en ik wandel
in Uw waarheid. **4** Ik zit niet bij ijdele lieden, en met
bedekte lieden ga ik niet om. **5** Ik haat de vergadering der
boosdoeners, en bij de goddelozen zit ik niet. **6** Ik was mijn
handen in onschuld, en ik ga rondom uw altaar, o HEERE!
7 Om te doen horen de stem des lofs, en om te vertellen
al Uw wonderen. **8** HEERE! ik heb lief de woning van
Uw huis, en de plaats des tabernakels Uwer eer. **9** Raap
mijn ziel niet weg met de zondaren, noch mijn leven met
de mannen des bloeds; **10** In welker handen schandelijk
bedrijf is, en welker rechterhand vol geschenken is. **11**
Maar ik wandel in mijn oprechtigheid, verlos mij dan en
wees mij genadig. **12** Mijn voet staat op effen baan; ik zal
den HEERE loven in de vergaderingen.

27 Een psalm van David. De HEERE is mijn Licht en
mijn Heil, voor wien zou ik vrezen? De HEERE is
mijns levens kracht, voor wien zou ik vervaard zijn? **2** Als
de bozen, mijn tegenpartijen, en mijn vijanden tegen mij, tot
mij naderden, om mijn vlees te eten, stieten zij zelven aan,
en vielen. **3** Ofschoon mij een leger belegerde, mijn hart
zou niet vrezen; ofschoon een oorlog tegen mij opstond,
zo vertrouw ik hierop. **4** Een ding heb ik van den HEERE
begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens
mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid
des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn
tempel. **5** Want Hij versteekt mij in Zijn hut, ten dage des
kwaads; Hij verbergt mij in het verborgene Zijner tent; Hij
verhoogt mij op een rotssteen. **6** Ook nu zal mijn hoofd
verhoogd worden boven mijn vijanden, die rondom mij zijn,
en ik zal in Zijn tent offeranden des geklanks offeren; ik zal
zingen, ja, psalmzingen den HEERE. **7** Hoor, HEERE! mijn
stem, als ik roep; en wees mij genadig, en antwoord mij. **8**
Mijn hart zegt tot U: Gij zegt: Zoek Mijn aangezicht; ik zoek
Uw aangezicht, o HEERE! **9** Verberg Uw aangezicht niet
voor mij, keer Uw knecht niet af in toorn; Gij zijt mijn Hulp
geweest, begeef mij niet, en verlaat mij niet, o God mijns
heils! **10** Want mijn vader en mijn moeder hebben mij
verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen. **11** HEERE!
leer mij Uw weg, en leid mij in het rechte pad, om mijner
verspieders wil. **12** Geef mij niet over in de begeerte
mijner tegenpartijders; want valse getuigen zijn tegen mij
opgestaan, mitsgaders die wrevel uitblaast. **13** Zo ik niet
had geloofd, dat ik het goede des HEEREN zou zien in
het land der levenden, ik ware vergaan. **14** Wacht op den
HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht
op den HEERE.

28 Een psalm van David. Tot U roep ik, HEERE! mijn
Rotssteen, houd U niet als doof van mij af; opdat ik
niet, zo Gij U van mij stil houdt, vergeleken worde met
degenen, die in den kuil nederdalen. **2** Hoor de stem
mijner smekingen, als ik tot U roep, als ik mijn handen
ophef naar de aanspraakplaats Uwer heiligheid. **3** Trek
mij niet weg met de goddelozen, en met de werkers
der ongerechtigheid, die van vrede spreken met hun
naasten, maar kwaad is in hun hart. **4** Geef hun naar
hun doen, en naar de boosheid hunner handelingen; geef
hun naar hunner handen werk; doe hun vergelding tot
hen wederkeren. **5** Omdat zij niet letten op de daden des
HEEREN, noch op het werk Zijner handen, zo zal Hij hen
afbreken en zal hen niet bouwen. **6** Geloofd zij de HEERE,
want Hij heeft de stem mijner smekingen gehoord. **7** De
HEERE is mijn Sterkte en mijn Schild; op Hem heeft mijn
hart vertrouwd, en ik ben geholpen; dies springt mijn hart
van vreugde, en ik zal Hem met mijn gezang loven. **8** De
HEERE is hunlieder Sterkte, en Hij is de Sterkheid der
verlossingen Zijns Gezalfden. **9** Verlos Uw volk, en zegen
Uw erve, en weid hen, en verhef hen tot in eeuwigheid.

29 Een psalm van David. Geeft den HEERE, gij kinderen
der machtigen! geeft den HEERE eer en sterkte.
2 Geeft den HEERE de eer Zijns Naams, aanbidt den
HEERE in de heerlijkheid des heiligdoms. **3** De stem des
HEEREN is op de wateren, de God der ere dondert; de
HEERE is op de grote wateren. **4** De stem des HEEREN
is met kracht, de stem des HEEREN is met heerlijkheid. **5**
De stem des HEEREN breekt de cederen; ja, de HEERE
verbreekt de cederen van Libanon. **6** En Hij doet ze
huppelen als een kalf, de Libanon en Sirjon als een jongen
eenhoorn. **7** De stem des HEEREN houwt er vlammen
vuurs uit. **8** De stem des HEEREN doet de woestijn beven;
de HEERE doet de woestijn Kades beven. **9** De stem des
HEEREN doet de hinden jongen werpen, en ontbloot de
wouden; maar in Zijn tempel zegt Hem een iegelijk eer.
10 De HEERE heeft gezeten over den watervloed; ja, de
HEERE zit, Koning in eeuwigheid. **11** De HEERE zal Zijn
volk sterkte geven; de HEERE zal Zijn volk zegenen met
vrede.

30 Een psalm, een lied der inwijding van Davids huis.
Ik zal U verhogen, HEERE, want Gij hebt mij
opgetrokken, en mijn vijanden over mij niet verblijd. **2**
HEERE, mijn God! ik heb tot U geroepen, en Gij hebt
mij genezen. **3** HEERE! Gij hebt mijn ziel uit het graf
opgevoerd; Gij hebt mij bij het leven behouden, dat ik in den
kuil niet ben nedergedaald. **(Sheol h7585)** **4** Psalmzingt den
HEERE, gij Zijn gunstgenoten! en zegt lof ter gedachtenis
Zijner heiligheid. **5** Want een ogenblik is er in Zijn toorn,
maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds
vernacht het geween, maar des morgens is er gejuich.
6 Ik zeide wel in mijn voorspoed: Ik zal niet wankelen in
eeuwigheid. **7** Want, HEERE! Gij hadt mijn berg door Uw
goedgunstigheid vastgezet; maar toen Gij Uw aangezicht
verborgt, werd ik verschrikt. **8** Tot U, HEERE! riep ik, en ik
smeekte tot den HEERE: **9** Wat gewin is er in mijn bloed,
in mijn nederdalen tot de groeve? Zal U het stof loven? Zal
het Uw waarheid verkondigen? **10** Hoor, HEERE! en wees
mij genadig; HEERE! wees mij een Helper. **11** Gij hebt
mij mijn weeklage veranderd in een rei; Gij hebt mijn zak
ontbonden, en mij met blijdschap omgord; **12** Opdat mijn
eer U psalmzinge, en niet zwijge. HEERE, mijn God! in
eeuwigheid zal ik U loven.

31 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. Op U, o HEERE! betrouw ik, laat mij niet beschaamd
worden in eeuwigheid; help mij uit door Uw gerechtigheid. **2** Neig Uw oor tot mij, red mij haastelijk; wees mij tot
een sterke Rotssteen, tot een zeer vast Huis, om mij te
behouden. **3** Want Gij zijt mijn Steenrots en mijn Burg;
leid mij dan, en voer mij, om Uws Naams wil. **4** Doe mij
uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben, want
Gij zijt mijn Sterkte. **5** In Uw hand beveel ik mijn geest;
Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij, God der waarheid! **6** Ik
haat degenen, die op valse ijdelheden acht nemen, en
ik betrouw op den HEERE. **7** Ik zal mij verheugen en
verblijden in Uw goedertierenheid, omdat Gij mijn ellende
hebt aangezien, en mijn ziel in benauwdheden gekend;
8 En mij niet hebt overgeleverd in de hand des vijands;
Gij hebt mijn voeten doen staan in de ruimte. **9** Wees
mij genadig, HEERE! want mij is bange; van verdriet is
doorknaagd mijn oog, mijn ziel en mijn buik. **10** Want
mijn leven is verteerd van droefenis, en mijn jaren van
zuchten; mijn kracht is vervallen door mijn ongerechtigheid,
en mijn beenderen zijn doorknaagd. **11** Vanwege al mijn
wederpartijders ben ik, ook mijn naburen, grotelijks tot een
smaad geworden, en mijn bekenden tot een schrik; die
mij op de straten zien, vlieden van mij weg. **12** Ik ben
uit het hart vergeten als een dode; ik ben geworden als
een bedorven vat. **13** Want ik hoorde de naspraak van
velen; vreze is van rondom, dewijl zij te zamen tegen
mij raadslaan; zij denken mijn ziel te nemen. **14** Maar ik
vertrouw op U, o HEERE! Ik zeg: Gij zijt mijn God. **15** Mijn
tijden zijn in Uw hand; red mij van de hand mijner vijanden,
en van mijn vervolgers. **16** Laat Uw aangezicht over Uw
knecht lichten; verlos mij door Uw goedertierenheid. **17**
HEERE! laat mij niet beschaamd worden, want ik roep
U aan; laat de goddelozen beschaamd worden, laat hen
zwijgen in het graf. **(Sheol h7585)** **18** Laat de valse lippen
stom worden, die hard spreken tegen den rechtvaardige,
in hoogmoed en verachting. **19** O, hoe groot is Uw goed,
dat Gij weggelegd hebt voor degenen, die U vrezen; dat
Gij gewrocht hebt voor degenen, die op U betrouwen,
in de tegenwoordigheid der mensenkinderen! **20** Gij
verbergt hen in het verborgene Uws aangezichts voor de
hoogmoedigheden des mans; Gij versteekt hen in een hut
voor de twist der tongen. **21** Geloofd zij de HEERE, want
Hij heeft Zijn goedertierenheid aan mij wonderlijk gemaakt,
mij voerende als in een vaste stad. **22** Ik zeide wel in mijn
haasten: Ik ben afgesneden van voor Uw ogen; dan nog
hoordet Gij de stem mijner smekingen, als ik tot U riep. **23**
Hebt den HEERE lief, gij, al Zijn gunstgenoten! want de
HEERE behoedt de gelovigen, en vergeldt overvloediglijk
dengene, die hoogmoed bedrijft. **24** Zijt sterk, en Hij zal
ulieder hart versterken, allen gij, die op den HEERE hoopt!

32 Een onderwijzing van David. Welgelukzalig is hij,
wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt
is. **2** Welgelukzalig is de mens, dien de HEERE de
ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen
bedrog is. **3** Toen ik zweeg, werden mijn beenderen
verouderd, in mijn brullen den gansen dag. **4** Want Uw
hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd
veranderd in zomerdroogten. (Sela) **5** Mijn zonde maakte
ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik
zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor
den HEERE; en Gij vergaaft de ongerechtigheid mijner
zonde. (Sela) **6** Hierom zal U ieder heilige aanbidden in
vindenstijd; ja, in een overloop van grote wateren zullen
zij hem niet aanraken. **7** Gij zijt mij een Verberging; Gij
behoedt mij voor benauwdheid; Gij omringt mij met vrolijke
gezangen van bevrijding. (Sela) **8** Ik zal u onderwijzen,
en u leren van den weg, dien gij gaan zult; Ik zal raad
geven, Mijn oog zal op u zijn. **9** Weest niet gelijk een
paard, gelijk een muilezel, hetwelk geen verstand heeft,
welks muil men breidelt met toom en gebit, opdat het tot u
niet genake. **10** De goddeloze heeft veel smarten, maar
die op den HEERE vertrouwt, dien zal de goedertierenheid
omringen. **11** Verblijdt u in den HEERE, en verheugt u,
gij rechtvaardigen! en zingt vrolijk, alle gij oprechten van
harte!

33 Gij rechtvaardigen! zingt vrolijk in den HEERE; lof
betaamt den oprechten. **2** Looft den HEERE met
de harp; psalmzingt Hem met de luit, en het tiensnarig
instrument. **3** Zingt Hem een nieuw lied; speelt wel met
vrolijk geschal. **4** Want des HEEREN woord is recht,
en al Zijn werk getrouw. **5** Hij heeft gerechtigheid en
gericht lief; de aarde is vol van de goedertierenheid des
HEEREN. **6** Door het Woord des HEEREN zijn de hemelen
gemaakt, en door den Geest Zijns monds al hun heir. **7** Hij
vergadert de wateren der zee als op een hoop; Hij stelt
den afgronden schatkameren. **8** Laat de ganse aarde
voor den HEERE vrezen; laat alle inwoners van de wereld
voor Hem schrikken. **9** Want Hij spreekt, en het is er;
Hij gebiedt, en het staat er. **10** De HEERE vernietigt den
raad der heidenen; Hij breekt de gedachten der volken.
11 Maar de raad des HEEREN bestaat in eeuwigheid,
de gedachten Zijns harten van geslacht tot geslacht. **12**
Welgelukzalig is het volk, welks God de HEERE is; het
volk, dat Hij Zich ten erve verkoren heeft. **13** De HEERE
schouwt uit den hemel, en ziet alle mensenkinderen. **14**
Hij ziet uit van Zijn vaste woonplaats op alle inwoners der
aarde. **15** Hij formeert hun aller hart; Hij let op al hun
werken. **16** Een koning wordt niet behouden door een
groot heir; een held wordt niet gered door grote kracht; **17**
Het paard feilt ter overwinning, en bevrijdt niet door zijn
grote sterkte. **18** Ziet, des HEEREN oog is over degenen,
die Hem vrezen, op degenen, die op Zijn goedertierenheid
hopen. **19** Om hun ziel van den dood te redden, en om
hen bij het leven te houden in den honger. **20** Onze ziel
verbeidt den HEERE: Hij is onze Hulp en ons Schild. **21**
Want ons hart is in Hem verblijd, omdat wij op den Naam
Zijner heiligheid vertrouwen. **22** Uw goedertierenheid,
HEERE! zij over ons; gelijk als wij op U hopen.

34 Een psalm van David, als hij zijn gelaat veranderd
had voor het aangezicht van Abimelech, die hem

wegjoeg, dat hij doorging. Aleph. Ik zal den HEERE loven
te aller tijd; Zijn lof zal geduriglijk in mijn mond zijn. **2**
Beth. Mijn ziel zal zich beroemen in den HEERE; de
zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn. **3** Gimel.
Maakt den HEERE met mij groot, en laat ons Zijn Naam
samen verhogen. **4** Daleth. Ik heb den HEERE gezocht,
en Hij heeft mij geantwoord, en mij uit al mijn vrezen
gered. **5** He. Vau. Zij hebben op Hem gezien, ja, Hem
als een waterstroom aangelopen; en hun aangezichten
zijn niet schaamrood geworden. **6** Zain. Deze ellendige
riep, en de HEERE hoorde; en Hij verloste hem uit al
zijn benauwdheden. **7** Cheth. De Engel des HEEREN
legert Zich rondom degenen, die Hem vrezen, en rukt
hen uit. **8** Teth. Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is;
welgelukzalig is de man, die op Hem betrouwt. **9** Jod.
Vreest den HEERE, gij Zijn heiligen! want die Hem vrezen,
hebben geen gebrek. **10** Caph. De jonge leeuwen lijden
armoede, en hongeren; maar die den HEERE zoeken,
hebben geen gebrek aan enig goed. **11** Lamed. Komt,
gij, kinderen! hoort naar mij! ik zal u des HEEREN vreze
leren. **12** Mem. Wie is de man, die lust heeft ten leven, die
dagen liefheeft, om het goede te zien? **13** Nun. Bewaar uw
tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te spreken.
14 Samech. Wijk af van het kwaad, en doe het goede;
zoek den vrede, en jaag dien na. **15** Ain. De ogen des
HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun
geroep. **16** Pe. Het aangezicht des HEEREN is tegen
degenen, die kwaad doen, om hun gedachtenis van de
aarde uit te roeien. **17** Tsade. Zij roepen, en de HEERE
hoort, en Hij redt hen uit al hun benauwdheden. **18** Koph.
De HEERE is nabij de gebrokenen van harte, en Hij
behoudt de verslagenen van geest. **19** Resch. Vele zijn de
tegenspoeden des rechtvaardigen; maar uit alle die redt
hem de HEERE. **20** Schin. Hij bewaart al zijn beenderen;
niet een van die wordt gebroken. **21** Thau. De boosheid
zal den goddeloze doden; en die den rechtvaardige haten,
zullen schuldig verklaard worden. **22** De HEERE verlost
de ziel Zijner knechten; en allen, die op Hem betrouwen,
zullen niet schuldig verklaard worden.

35 Een psalm van David. Twist, HEERE! met mijn
twisters; strijd met mijn bestrijders. **2** Grijp het schild
en de rondas, en sta op tot mijn hulp. **3** En breng de spies
voort, en sluit den weg toe, mijn vervolgers tegemoet;
zeg tot mijn ziel: Ik ben uw Heil. **4** Laat hen beschaamd
en te schande worden, die mijn ziel zoeken; laat hen
achterwaarts gedreven en schaamrood worden, die kwaad
tegen mij bedenken. **5** Laat hen worden als kaf voor
den wind, en de Engel des HEEREN drijve hen weg.
6 Hun weg zij duister en gans slibberig; en de Engel
des HEEREN vervolge hen. **7** Want zij hebben zonder
oorzaak de groeve van hun net voor mij verborgen; zij
hebben zonder oorzaak gegraven voor mijn ziel. **8** De
verwoesting overkome hem, dat hij het niet wete, en zijn
net, dat hij verborgen heeft, vange hemzelven; hij valle
daarin met verwoesting. **9** Zo zal mijn ziel zich verheugen
in den HEERE; zij zal vrolijk zijn in Zijn heil. **10** Al mijn
beenderen zullen zeggen: HEERE, wie is U gelijk! U, Die
den ellendige redt van dien, die sterker is dan hij, en den
ellendige en nooddruftige van zijn berover. **11** Wrevelige
getuigen staan er op; hetgeen ik niet weet, eisen zij van
mij. **12** Zij vergelden mij kwaad voor goed, de beroving
mijner ziel. **13** Mij aangaande daarentegen, als zij krank
waren, was een zak mijn kleed; ik kwelde mijn ziel met
vasten, en mijn gebed keerde weder in mijn boezem. **14** Ik
ging steeds, alsof het een vriend, alsof het mij een broeder
geweest ware; ik ging gebukt in het zwart, als een, die
over zijn moeder treurt. **15** Maar als ik hinkte, waren zij
verblijd, en verzamelden zich; zij verzamelden zich tot
mij als geslagenen, en ik merkte niets; zij scheurden hun
klederen, en zwegen niet stil. **16** Onder de huichelende
spotachtige tafelbroeders knersten zij over mij met hun
tanden. **17** HEERE! hoe lang zult Gij toezien? Breng mijn
ziel weder van hunlieder verwoestingen, mijn eenzame
van de jonge leeuwen. **18** Zo zal ik U loven in de grote
gemeente; onder machtig veel volks zal ik U prijzen. **19**
Laat hen zich niet verblijden over mij, die mij om valse
oorzaken vijanden zijn; noch wenken met de ogen, die mij
zonder oorzaak haten. **20** Want zij spreken niet van vrede,
maar zij bedenken bedriegelijke zaken tegen de stillen in
het land. **21** En zij sperren hun mond wijd op tegen mij; zij
zeggen: Ha, ha, ons oog heeft het gezien! **22** HEERE!
Gij hebt het gezien, zwijg niet; HEERE! wees niet verre
van mij. **23** Ontwaak en word wakker tot mijn recht; mijn
God en HEERE! tot mijn twistzaak. **24** Doe mij recht naar
Uw gerechtigheid, HEERE, mijn God! en laat hen zich
over mij niet verblijden. **25** Laat hen niet zeggen in hun
hart: Heah, onze ziel! laat hen niet zeggen: Wij hebben
hem verslonden! **26** Laat hen beschaamd en te zamen
schaamrood worden, die zich in mijn kwaad verblijden;
laat hen met schaamte en schande bekleed worden, die
zich tegen mij groot maken. **27** Laat hen vrolijk zingen en
verblijd zijn, die lust hebben tot mijn gerechtigheid; en laat
hen geduriglijk zeggen: Groot gemaakt zij de HEERE, Die
lust heeft tot den vrede Zijns knechts! **28** Zo zal mijn tong
vermelden Uw gerechtigheid, en Uw lof den gansen dag.

36 Een psalm van David, den knecht des HEEREN,
voor den opperzangmeester. De overtreding des
goddelozen spreekt in het binnenste van mijn hart: Er
is geen vreze Gods voor zijn ogen. **2** Want hij vleit
zichzelven in zijn ogen, als men zijn ongerechtigheid
bevindt, die te haten is. **3** De woorden zijns monds zijn
onrecht en bedrog; hij laat na te verstaan tot weldoen.
4 Hij bedenkt onrecht op zijn leger; hij stelt zich op een
weg, die niet goed is; het kwaad verwerpt hij niet. **5** O
HEERE! Uw goedertierenheid is tot in de hemelen; Uw
waarheid tot de bovenste wolken toe. **6** Uw gerechtigheid
is als de bergen Gods; Uw oordelen zijn een grote afgrond;
HEERE! Gij behoudt mensen en beesten. **7** Hoe dierbaar
is Uw goedertierenheid, o God! Dies de mensenkinderen
onder de schaduw Uwer vleugelen toevlucht nemen. **8**
Zij worden dronken van de vettigheid Uws huizes; en
Gij drenkt hen uit de beek Uwer wellusten. **9** Want bij

U is de fontein des levens; in Uw licht zien wij het licht.
10 Strek Uw goedertierenheid uit over degenen, die U
kennen, en Uw gerechtigheid over de oprechten van
hart. 11 De voet der hovaardigen kome niet over mij, en
de hand der goddelozen doe mij niet omzwerven. 12
Aldaar zijn de werkers der ongerechtigheid gevallen; zij
zijn nedergestoten, en kunnen niet weder opstaan.

37 Een psalm van David. Aleph. Ontsteek u niet over
de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen.
2 Want als gras zullen zij haast worden afgesneden, en
als de groene grasscheutjes zullen zij afvallen. 3 Beth.
Vertrouw op den HEERE, en doe het goede; bewoon de
aarde, en voed u met getrouwigheid. 4 En verlustig u in
den HEERE, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten.
5 Gimel. Wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op
Hem; Hij zal het maken; 6 En zal uw gerechtigheid doen
voortkomen als het licht, en uw recht als den middag. 7
Daleth. Zwijg den HEERE, en verbeid Hem; ontsteek u niet
over dengene, wiens weg voorspoedig is; over een man,
die listige aanslagen uitvoert. 8 He. Laat af van toorn, en
verlaat de grimmigheid; ontsteek u niet, immers niet, om
kwaad te doen. 9 Want de boosdoeners zullen uitgeroeid
worden, maar die den HEERE verwachten, die zullen de
aarde erfelijk bezitten. 10 Vau. En nog een weinig, en de
goddeloze zal er niet zijn; en gij zult acht nemen op zijn
plaats, maar hij zal er niet wezen. 11 De zachtmoedigen
daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten, en zich
verlustigen over groten vrede. 12 Zain. De goddeloze
bedenkt listige aanslagen tegen den rechtvaardige, en hij
knerst over hem met zijn tanden. 13 De Heere belacht hem,
want Hij ziet, dat zijn dag komt. 14 Cheth. De goddelozen
hebben het zwaard uitgetrokken, en hun boog gespannen,
om den ellendige en nooddruftige neder te vellen, om te
slachten, die oprecht van weg zijn. 15 Hun zwaard zal
in hunlieder hart gaan; en hun bogen zullen verbroken
worden. 16 Teth. Het weinige, dat de rechtvaardige heeft,
is beter dan de overvloed veler goddelozen. 17 Want de
armen der goddelozen zullen verbroken worden; maar
de HEERE ondersteunt de rechtvaardigen. 18 Jod. De
HEERE kent de dagen der oprechten; en hun erfenis zal in
eeuwigheid blijven. 19 Zij zullen niet beschaamd worden
in den kwade tijd, en in de dagen des hongers zullen zij
verzadigd worden. 20 Caph. Maar de goddelozen zullen
vergaan, en de vijanden des HEEREN zullen verdwijnen,
als het kostelijkste der lammeren; met den rook zullen zij
verdwijnen. 21 Lamed. De goddeloze ontleent en geeft
niet weder; maar de rechtvaardige ontfermt zich, en geeft.
22 Want zijn gezegenden zullen de aarde erfelijk bezitten;
maar zijn vervloekten zullen uitgeroeid worden. 23 Mem.
De gangen deszelven mans worden van den HEERE
bevestigd; en Hij heeft lust aan zijn weg. 24 Als hij valt, zo
wordt hij niet weggeworpen, want de HEERE ondersteunt
zijn hand. 25 Nun. Ik ben jong geweest, ook ben ik
oud geworden, maar heb niet gezien den rechtvaardige
verlaten, noch zijn zaad zoekende brood. 26 Den gansen
dag ontfermt hij zich, en leent; en zijn zaad is tot zegening.
27 Samech. Wijk af van het kwade, en doe het goede, en
woon in eeuwigheid. 28 Want de HEERE heeft het recht
lief, en zal Zijn gunstgenoten niet verlaten; in eeuwigheid
worden zij bewaard; maar het zaad der goddelozen wordt
uitgeroeid. 29 De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk
bezitten, en in eeuwigheid daarop wonen. 30 Pe. De mond
des rechtvaardigen vermeldt wijsheid, en zijn tong spreekt
het recht. 31 De wet zijns Gods is in zijn hart; zijn gangen
zullen niet slibberen. 32 Tsade. De goddeloze loert op den
rechtvaardige, en zoekt hem te doden. 33 Maar de HEERE
laat hem niet in zijn hand; en Hij verdoemt hem niet, als
hij geoordeeld wordt. 34 Koph. Wacht op den HEERE,
en houd Zijn weg, en Hij zal u verhogen, om de aarde
erfelijk te bezitten; gij zult zien, dat de goddelozen worden
uitgeroeid. 35 Resch. Ik heb gezien een gewelddrijvende
goddeloze, die zich uitbreidde als een groene inlandse
boom. 36 Maar hij ging door, en zie, hij was er niet meer;
en ik zocht hem, maar hij werd niet gevonden. 37 Schin.
Let op den vrome, en zie naar den oprechte; want het
einde van dien man zal vrede zijn. 38 Maar de overtreders
worden te zamen verdelgd. het einde der goddelozen wordt
uitgeroeid. 39 Thau. Doch het heil der rechtvaardigen is
van den HEERE; hun Sterkte ter tijd van benauwdheid. 40
En de HEERE zal hen helpen, en zal hen bevrijden; Hij zal
ze bevrijden van de goddelozen, en zal ze behouden; want
zij betrouwen op Hem.

38 Een psalm van David, om te doen gedenken. O
HEERE! straf mij niet in Uw groten toorn, en kastijd
mij niet in Uw grimmigheid. 2 Want Uw pijlen zijn in mij
gedaald, en Uw hand is op mij nedergedaald. 3 Er is
niets geheels in mijn vlees, vanwege Uw gramschap; er is
geen vrede in mijn beenderen, vanwege mijn zonde. 4
Want mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd; als een
zware last zijn zij mij te zwaar geworden. 5 Mijn etterbuilen
stinken, zij zijn vervuild, vanwege mijn dwaasheid. 6 Ik ben
krom geworden, ik ben uitermate zeer nedergebogen; ik ga
den gansen dag in het zwart. 7 Want mijn darmen zijn vol
van een verachtelijke plage, en er is niets geheels in mijn
vlees. 8 Ik ben verzwakt, en uitermate zeer verbrijzeld; ik
brul van het geruis mijns harten. 9 HEERE! voor U is al
mijn begeerte; en mijn zuchten is voor U niet verborgen.
10 Mijn hart keert om en om, mijn kracht heeft mij verlaten;
en het licht mijner ogen, ook zij zelven zijn niet bij mij. 11
Mijn liefhebbers en mijn vrienden staan van tegenover mijn
plage, en mijn nabestaanden staan van verre. 12 En die
mijn ziel zoeken, leggen mij strikken; en die mijn kwaad
zoeken, spreken verdervingen, en zij overdenken den
gansen dag listen. 13 Ik daarentegen ben als een dove, ik
hoor niet, en als een stomme, die zijn mond niet opendoet.
14 Ja, ik ben als een man, die niet hoort, en in wiens mond
geen tegenredenen zijn. 15 Want op U, HEERE! hoop ik;
Gij zult verhoren, HEERE, mijn God! 16 Want ik zeide: Dat
zij zich toch over mij niet verblijden! Wanneer mijn voet
zou wankelen, zo zouden zij zich tegen mij groot maken.
17 Want ik ben tot hinken gereed, en mijn smart is steeds
voor mij. 18 Want ik maak U mijn ongerechtigheid bekend,

ik ben bekommerd vanwege mijn zonde. 19 Maar mijn
vijanden zijn levende, worden machtig; en die mij om valse
oorzaken haten, worden groot. 20 En die kwaad voor goed
vergelden, staan mij tegen, omdat ik het goede najaag. 21
Verlaat mij niet, o HEERE, mijn God! wees niet verre van
mij. 22 Haast U tot mijn hulp, HEERE, mijn Heil!

39 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
voor Jeduthun. Ik zeide: Ik zal mijn wegen bewaren,
dat ik niet zondige met mijn tong; ik zal mijn mond met
een breidel bewaren, terwijl de goddeloze nog tegenover
mij is. 2 Ik was verstomd door stilzwijgen, ik zweeg van
het goede; maar mijn smart werd verzwaard. 3 Mijn hart
werd heet in mijn binnenste, een vuur ontbrandde in mijn
overdenking; toen sprak ik met mijn tong: 4 HEERE! maak
mij bekend mijn einde, en welke de mate mijner dagen zij;
dat ik wete, hoe vergankelijk ik zij. 5 Zie, Gij hebt mijn
dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd is als niets
voor U; immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel
ijdelheid. (Sela) 6 Immers wandelt de mens als in een
beeld, immers woelen zij ijdelijk; men brengt bijeen, en
men weet niet, wie het naar zich nemen zal. 7 En nu,
wat verwacht ik, o HEERE! Mijn hoop, die is op U. 8
Verlos mij van al mijn overtredingen; en stel mij niet tot een
smaad des dwazen. 9 Ik ben verstomd, ik zal mijn mond
niet opendoen, want Gij hebt het gedaan. 10 Neem Uw
plage van op mij weg, ik ben bezweken van de bestrijding
Uwer hand. 11 Kastijdt Gij iemand met straffingen om de
ongerechtigheid, zo doet Gij zijn bevalligheid smelten als
een mot; immers is een ieder mens ijdelheid. (Sela) 12
Hoor, HEERE! mijn gebed, en neem mijn geroep ter ore;
zwijg niet tot mijn tranen; want ik ben een vreemdeling bij
U, een bijwoner, gelijk al mijn vaders. 13 Wend U van mij
af, dat ik mij verkwikke, eer dat ik heenga, en ik niet meer
zij.

40 Davids psalm, voor den opperzangmeester. Ik heb
den HEERE lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij
geneigd, en mijn geroep gehoord. 2 En Hij heeft mij uit een
ruisenden kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft mijn
voeten op een rotssteen gesteld, Hij heeft mijn gangen
vastgemaakt. 3 En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond
gegeven, een lofzang onzen Gode; velen zullen het zien,
en vrezen, en op den HEERE vertrouwen. 4 Welgelukzalig
is de man, die den HEERE tot zijn vertrouwen stelt, en niet
omziet naar de hovaardigen, en die tot leugen afwijken.
5 Gij, o HEERE, mijn God! hebt Uw wonderen en Uw
gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde
bij U verhalen; zal ik ze verkondigen en uitspreken, zo zijn
zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen. 6
Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; Gij
hebt mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt
Gij niet geeist. 7 Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de rol des
boeks is van mij geschreven. 8 Ik heb lust, o mijn God!
om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden
mijns ingewands. 9 Ik boodschap de gerechtigheid in de
grote gemeente; zie, mijn lippen bedwing ik niet; HEERE!
Gij weet het. 10 Uw gerechtigheid bedek ik niet in het
midden mijns harten; Uw waarheid en Uw heil spreek ik uit;
Uw weldadigheid en Uw trouw verheel ik niet in de grote
gemeente. 11 Gij, o HEERE! zult Uw barmhartigheden van
mij niet onthouden; laat Uw weldadigheid en Uw trouw
mij geduriglijk behoeden. 12 Want kwaden, tot zonder
getal toe, hebben mij omgeven; mijn ongerechtigheden
hebben mij aangegrepen, dat ik niet heb kunnen zien; zij
zijn menigvuldiger dan de haren mijns hoofds, en mijn
hart heeft mij verlaten. 13 Het behage U, HEERE! mij te
verlossen; HEERE! haast U tot mijn hulp. 14 Laat hen
te zamen beschaamd en schaamrood worden, die mijn
ziel zoeken, om die te vernielen; laat hen achterwaarts
gedreven worden, en te schande worden, die lust hebben
aan mijn kwaad. 15 Laat hen verwoest worden tot loon
hunner beschaming, die van mij zeggen: Ha, ha! 16 Laat
in U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de
liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen: De HEERE zij
groot gemaakt! 17 Ik ben wel ellendig en nooddruftig,
maar de HEERE denkt aan mij; Gij zijt mijn Hulp en mijn
Bevrijder; o mijn God! vertoef niet.

41 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
Welgelukzalig is hij, die zich verstandiglijk gedraagt
jegens een ellendige; de HEERE zal hem bevrijden ten
dage des kwaads. 2 De HEERE zal hem bewaren, en zal
hem bij het leven behouden; hij zal op aarde gelukzalig
gemaakt worden. Geef hem ook niet over in zijner vijanden
begeerte. 3 De HEERE zal hem ondersteunen op het
ziekbed; in zijn krankheid verandert Gij zijn ganse leger. 4
Ik zeide: O HEERE! wees mij genadig; genees mijn ziel,
want ik heb tegen U gezondigd. 5 Mijn vijanden spreken
kwaad van mij, zeggende: Wanneer zal hij sterven, en zijn
naam vergaan? 6 En zo iemand van hen komt, om mij te
zien, hij spreekt valsheid; zijn hart vergadert zich onrecht;
gaat hij uit naar buiten, hij spreekt er van. 7 Al mijn haters
mompelen te zamen tegen mij; ze bedenken tegen mij,
hetgeen mij kwaad is, zeggende: 8 Een Belialsstuk kleeft
hem aan; en hij, die nederligt, zal niet weder opstaan.
9 Zelfs de man mijns vredes, op welken ik vertrouwde,
die mijn brood at, heeft de verzenen tegen mij grotelijks
verheven. 10 Maar Gij, o HEERE! wees mij genadig, en
richt mij op; en ik zal het hun vergelden. 11 Hierbij weet ik,
dat Gij lust aan mij hebt, dat mijn vijand over mij niet zal
juichen. 12 Want mij aangaande, Gij onderhoudt mij in
mijn oprechtigheid, en Gij stelt mij voor Uw aangezicht in
eeuwigheid. 13 Geloofd zij de HEERE, de God Israels,
van eeuwigheid en tot in eeuwigheid! Amen, ja, amen.

42 Een onderwijzing, voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach. Gelijk een hert
schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel
tot U, o God! 2 Mijn ziel dorst naar God, naar den levenden
God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht
verschijnen? 3 Mijn tranen zijn mij tot spijs dag en nacht;
omdat zij den gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw God?
4 Ik gedenk daaraan, en stort mijn ziel uit in mij, omdat ik

placht heen te gaan onder de schare, en met hen te treden
naar Gods huis, met een stem van vreugdegezang en lof,
onder de feesthoudende menigte. 5 Wat buigt gij u neder,
o mijn ziel! en zijt onrustig in mij? Hoop op God, want ik
zal Hem nog loven voor de verlossingen Zijns aangezichts.
6 O mijn God! mijn ziel buigt zich neder in mij, daarom
gedenk ik Uwer uit het land van de Jordaan, en Hermon,
uit het klein gebergte. 7 De afgrond roept tot den afgrond,
bij het gedruis Uwer watergoten; al Uw baren en Uw golven
zijn over mij heengegaan. 8 Maar de HEERE zal des
daags Zijn goedertierenheid gebieden, en des nachts zal
Zijn lied bij mij zijn; het gebed tot den God mijns levens. 9
Ik zal zeggen tot God: Mijn Steenrots! waarom vergeet
Gij mij? Waarom ga ik in het zwart, vanwege des vijands
onderdrukking? 10 Met een doodsteek in mijn beenderen
honen mij mijn wederpartijders, als zij den gansen dag tot
mij zeggen: Waar is uw God? 11 Wat buigt gij u neder, o
mijn ziel! en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want
ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing
mijns aangezichts, en mijn God.

43 Doe mij recht, o God! en twist Gij mijn twistzaak;
bevrijd mij van het ongoedertieren volk, van den
man des bedrogs en des onrechts. 2 Want Gij zijt de God
mijner sterkte; waarom verstoot Gij mij dan? Waarom ga ik
steeds in het zwart, vanwege des vijands onderdrukking?
3 Zend Uw licht en Uw waarheid, dat die mij leiden; dat
zij mij brengen tot den berg Uwer heiligheid, en tot Uw
woningen; 4 En dat ik inga tot Gods altaar, tot den God
der blijdschap mijner verheuging, en U met de harp love, o
God, mijn God! 5 Wat buigt gij u neder, o mijn ziel! en wat
zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog
loven; Hij is de menigvuldige Verlossing mijns aangezichts,
en mijn God.

44 Een onderwijzing, voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach. O God! wij hebben
het met onze oren gehoord, onze vaders hebben het ons
verteld: Gij hebt een werk gewrocht in hun dagen, in de
dagen van ouds. 2 Gij hebt de heidenen met Uw hand
uit de bezitting verdreven, maar henlieden geplant; Gij
hebt de volken geplaagd, henlieden daarentegen doen
voortschieten. 3 Want zij hebben het land niet geerfd door
hun zwaard, en hun arm heeft hun geen heil gegeven;
maar Uw rechterhand, en Uw arm, en het licht Uws
aangezichts, omdat Gij een welbehagen in hen hadt. 4
Gij Zelf zijt mijn Koning, o God! gebied de verlossingen
Jakobs. 5 Door U zullen wij onze wederpartijders met
hoornen stoten; in Uw Naam zullen wij vertreden, die tegen
ons opstaan. 6 Want ik vertrouw niet op mijn boog, en
mijn zwaard zal mij niet verlossen. 7 Maar Gij verlost
ons van onze wederpartijders, en Gij maakt onze haters
beschaamd. 8 In God roemen wij den gansen dag, en
Uw Naam zullen wij loven in eeuwigheid. (Sela) 9 Maar
nu hebt Gij ons verstoten en te schande gemaakt, dewijl
Gij met onze krijgsheiren niet uittrekt. 10 Gij doet ons
achterwaarts keren van den wederpartijder; en onze haters
beroven ons voor zich. 11 Gij geeft ons over als schapen
ter spijze, en Gij verstrooit ons onder de heidenen. 12 Gij
verkoopt Uw volk om geen waardij; en Gij verhoogt hun
prijs niet. 13 Gij stelt ons onze naburen tot smaad, tot
spot en schimp dengenen, die rondom ons zijn. 14 Gij
stelt ons tot een spreekwoord onder de heidenen, tot een
hoofdschudding onder de volken. 15 Mijn schande is den
gansen dag voor mij, en de schaamte mijns aangezichts
bedekt mij; 16 Om de stem des honers en des lasteraars,
vanwege den vijand en den wraakgierige. 17 Dit alles is
ons overkomen, nochtans hebben wij U niet vergeten,
noch valselijk gehandeld tegen Uw verbond. 18 Ons hart is
niet achterwaarts gekeerd, noch onze gang geweken van
Uw pad. 19 Hoewel Gij ons verpletterd hebt in een plaats
der draken, en ons met een doodsschaduw bedekt hebt.
20 Zo wij den Naam onzes Gods hadden vergeten, en onze
handen tot een vreemden God uitgebreid. 21 Zou God
zulks niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden
des harten. 22 Maar om Uwentwil worden wij den gansen
dag gedood; wij worden geacht als slachtschapen. 23
Waak op, waarom zoudt Gij slapen, HEERE! Ontwaak,
verstoot niet in eeuwigheid. 24 Waarom zoudt Gij Uw
aangezicht verbergen, onze ellende en onze onderdrukking
vergeten? 25 Want onze ziel is in het stof nedergebogen;
onze buik kleeft aan de aarde. 26 Sta op, ons ter hulp, en
verlos ons om Uwer goedertierenheid wil.

45 Een onderwijzing, een lied der liefde, voor den
opperzangmeester, onder de kinderen van Korach,
op Schoschannim. Mijn hart geeft een goede rede op; ik
zegge mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is een
pen eens vaardigen schrijvers. 2 Gij zijt veel schoner dan
de mensenkinderen; genade is uitgestort in Uw lippen;
daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid. 3 Gord
Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw Majesteit en Uw
heerlijkheid. 4 En rijd voorspoediglijk in Uw heerlijkheid, op
het woord der waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid;
en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren. 5 Uw
pijlen zijn scherp; volken zullen onder U vallen; zij treffen
in het hart van des Konings vijanden. 6 Uw troon, o God!
is eeuwiglijk en altoos; de scepter Uws Koninkrijks is
een scepter der rechtmatigheid. 7 Gij hebt gerechtigheid
lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God! Uw
God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.
8 Al Uw klederen zijn mirre, en aloe, en kassie; uit de
elpenbenen paleizen, van waar zij U verblijden. 9 Dochters
van koningen zijn onder Uw kostelijke staatsdochteren;
de Koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste
goud van Ofir. 10 Hoor, o Dochter! en zie, en neig uw
oor; en vergeet uw volk en uws vaders huis. 11 Zo
zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid; dewijl
Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder. 12 En
de dochter van Tyrus, de rijken onder het volk, zullen
uw aangezicht met geschenk smeken. 13 Des Konings
Dochter is geheel verheerlijkt inwendig; haar kleding is
van gouden borduursel. 14 In gestikte klederen zal zij tot
den Koning geleid worden; de jonge dochteren, die achter

haar zijn, haar medegezellinnen, zullen tot u gebracht
worden. 15 Zij zullen geleid worden met alle blijdschap en
verheuging; zij zullen ingaan in des Konings paleis. 16
In plaats van Uw vaderen zullen Uw zonen zijn; Gij zult
hen tot vorsten zetten over de ganse aarde. 17 Ik zal
Uws Naams doen gedenken van elk geslacht tot geslacht;
daarom zullen U de volken loven eeuwiglijk en altoos.

46 Een lied op Alamoth, voor den opperzangmeester,
onder de kinderen van Korach. God is ons een
Toevlucht en Sterkte; Hij is krachtelijk bevonden een Hulp
in benauwdheden. 2 Daarom zullen wij niet vrezen, al
veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen
verzet in het hart der zeeen; 3 Laat haar wateren bruisen,
laat ze beroerd worden; laat de bergen daveren, door
derzelver verheffing! (Sela) 4 De beekjes der rivier zullen
verblijden de stad Gods, het heiligdom der woningen des
Allerhoogsten. 5 God is in het midden van haar, zij zal niet
wankelen; God zal haar helpen in het aanbreken van den
morgenstond. 6 De heidenen raasden, de koninkrijken
bewogen zich; Hij verhief Zijn stem, de aarde versmolt. 7
De HEERE der heirscharen is met ons; de God van Jakob
is ons een Hoog Vertrek. (Sela) 8 Komt, aanschouwt de
daden des HEEREN, Die verwoestingen op aarde aanricht.
9 Die de oorlogen doet ophouden tot aan het einde der
aarde, de boog verbreekt, en de spies aan twee slaat, de
wagenen met vuur verbrandt. 10 Laat af, en weet, dat
Ik God ben; Ik zal verhoogd worden onder de heidenen,
Ik zal verhoogd worden op de aarde. 11 De HEERE der
heirscharen is met ons; de God van Jakob is ons een
Hoog Vertrek. (Sela)

47 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. Al gij volken, klapt in de hand;
juicht Gode met een stem van vreugdegezang. 2 Want de
HEERE, de Allerhoogste, is vreselijk, een groot Koning
over de ganse aarde. 3 Hij brengt de volken onder ons,
en de natien onder onze voeten. 4 Hij verkiest voor ons
onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob, dien Hij heeft
liefgehad. (Sela) 5 God vaart op met gejuich, de HEERE
met geklank der bazuin. 6 Psalmzingt Gode, psalmzingt!
Psalmzingt onzen Koning, psalmzingt! 7 Want God is een
Koning der ganse aarde; psalmzingt met een onderwijzing!
8 God regeert over de heidenen; God zit op den troon
Zijner heiligheid. 9 De edelen der volken zijn verzameld tot
het volk van den God van Abraham; want de schilden der
aarde zijn Godes. Hij is zeer verheven!

48 Een lied, een psalm, voor de kinderen van Korach.
De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad
onzes Gods, op den berg Zijner heiligheid. 2 Schoon
van gelegenheid, een vreugde der ganse aarde is de
berg Sion, aan de zijden van het noorden; de stad des
groten Konings. 3 God is in haar paleizen; Hij is er bekend
voor een Hoog Vertrek. 4 Want ziet, de koningen waren
vergaderd; zij waren te zamen doorgetogen. 5 Gelijk zij het
zagen, alzo waren zij verwonderd; zij werden verschrikt,
zij haastten weg. 6 Beving greep hen aldaar aan, smart
als van een barende vrouw. 7 Met een oostenwind
verbreekt Gij de schepen van Tharsis. 8 Gelijk wij gehoord
hadden, alzo hebben wij gezien in de stad des HEEREN
der heirscharen, in de stad onzes Gods; God zal haar
bevestigen tot in eeuwigheid. (Sela) 9 O God! wij gedenken
Uwer weldadigheid, in het midden Uws tempels. 10 Gelijk
Uw Naam is, o God! alzo is Uw roem tot aan de einden
der aarde; Uw rechterhand is vol van gerechtigheid. 11
Laat de berg Sion blijde zijn; laat de dochteren van Juda
zich verheugen, om Uwer oordelen wil. 12 Gaat rondom
Sion, en omringt haar; telt haar torens; 13 Zet uw hart op
haar vesting; beschouwt onderscheidenlijk haar paleizen,
opdat gij het aan het navolgende geslacht vertelt. 14 Want
deze God is onze God eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons
geleiden tot den dood toe.

49 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. Hoort dit, alle gij volken! neemt
ter ore, alle inwoners der wereld, 2 Zowel slechten als
aanzienlijken, te zamen rijk en arm! 3 Mijn mond zal enkel
wijsheid spreken, en de overdenking mijns harten zal vol
verstand zijn. 4 Ik zal mijn oor neigen tot een spreuk; ik zal
mijn verborgene rede openen op de harp. 5 Waarom zou
ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechtigen, die op de
hielen zijn, mij omringen? 6 Aangaande degenen, die op
hun goed vertrouwen; en op de veelheid huns rijkdoms
roemen; 7 Niemand van hen zal zijn broeder immermeer
kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen
geven; 8 (Want de verlossing hunner ziel is te kostelijk,
en zal in eeuwigheid ophouden); 9 Dat hij ook voortaan
geduriglijk zou leven, en de verderving niet zien. 10 Want
hij ziet, dat de wijzen sterven, dat te zamen een dwaas
en een onvernuftige omkomen, en hun goed anderen
nalaten. 11 Hun binnenste gedachte is, dat hun huizen
zullen zijn in eeuwigheid, hun woningen van geslacht tot
geslacht; zij noemen de landen naar hun namen. 12 De
mens nochtans, die in waarde is, blijft niet; hij wordt gelijk
als de beesten, die vergaan. 13 Deze hun weg is een
dwaasheid van hen; nochtans hebben hun nakomelingen
een welbehagen in hun woorden. (Sela) 14 Men zet hen
als schapen in het graf, de dood zal hen afweiden; en de
oprechten zullen over hen heersen in dien morgenstond;
en het graf zal hun gedaante verslijten, elk uit zijn woning.
(Sheol h7585) 15 Maar God zal mijn ziel van het geweld des
grafs verlossen, want Hij zal mij opnemen. (Sela) **(Sheol
h7585)** 16 Vrees niet, wanneer een man rijk wordt, wanneer
de eer van zijn huis groot wordt; 17 Want hij zal in zijn
sterven niet met al medenemen, zijn eer zal hem niet
nadalen. 18 Hoewel hij zijn ziel in zijn leven zegent, en zij
u loven, omdat gij uzelven goed doet; 19 Zo zal zij toch
komen tot het geslacht harer vaderen; tot in eeuwigheid
zullen zij het licht niet zien. 20 De mens, die in waarde is,
en geen verstand heeft, wordt gelijk als de beesten, die
vergaan.

50 Een psalm van Asaf. De God der goden, de HEERE
spreekt, en roept de aarde, van den opgang der zon

tot aan haar ondergang. 2 Uit Sion, de volkomenheid der
schoonheid, verschijnt God blinkende. 3 Onze God zal
komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht
zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen. 4 Hij
zal roepen tot den hemel van boven, en tot de aarde, om
Zijn volk te richten. 5 Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten,
die Mijn verbond maken met offerande! 6 En de hemelen
verkondigen Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter.
(Sela) 7 Hoort, Mijn volk! en Ik zal spreken; Israel! en Ik
zal onder u betuigen; Ik, God, ben uw God. 8 Om uw
offeranden zal Ik u niet straffen, want uw brandofferen zijn
steeds voor Mij. 9 Ik zal uit uw huis geen var nemen, noch
bokken uit uw kooien; 10 Want al het gedierte des wouds
is Mijn, de beesten op duizend bergen. 11 Ik ken al het
gevogelte der bergen, en het wild des velds is bij Mij. 12
Zo Mij hongerde, Ik zou het u niet zeggen; want Mijn is de
wereld en haar volheid. 13 Zou Ik stierenvlees eten, of
bokkenbloed drinken? 14 Offert Gode dank, en betaalt
den Allerhoogste uw geloften. 15 En roept Mij aan in den
dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij
eren. 16 Maar tot den goddeloze zegt God: Wat hebt gij
Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw
mond? 17 Dewijl gij de kastijding haat, en Mijn woorden
achter u henenwerpt. 18 Indien gij een dief ziet, zo loopt
gij met hem; en uw deel is met de overspelers. 19 Uw
mond slaat gij in het kwade, en uw tong koppelt bedrog.
20 Gij zit, gij spreekt tegen uw broeder; tegen den zoon
uwer moeder geeft gij lastering uit. 21 Deze dingen doet
gij, en Ik zwijg; gij meent, dat Ik te enenmale ben, gelijk
gij; Ik zal u straffen, en zal het ordentelijk voor uw ogen
stellen. 22 Verstaat dit toch, gij godvergetenden! opdat Ik
niet verscheure en niemand redde. 23 Wie dankoffert, die
zal Mij eren; en wie zijn weg wel aanstelt, dien zal Ik Gods
heil doen zien.

51 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
Toen de profeet Nathan tot hem was gekomen,
nadat hij tot Bathseba was ingegaan. Wees mij genadig,
o God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding
uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden. 2 Was
mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn
zonde. 3 Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is
steeds voor mij. 4 Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en
gedaan, dat kwaad is in Uw ogen; opdat Gij rechtvaardig
zijt in Uw spreken, en rein zijt in Uw richten. 5 Zie, ik ben
in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn
moeder ontvangen. 6 Zie, Gij hebt lust tot waarheid in het
binnenste, en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid
bekend. 7 Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was
mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw. 8 Doe mij vreugde en
blijdschap horen; dat de beenderen zich verheugen, die
Gij verbrijzeld hebt. 9 Verberg Uw aangezicht van mijn
zonden, en delg uit al mijn ongerechtigheden. 10 Schep mij
een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij
een vasten geest. 11 Verwerp mij niet van Uw aangezicht,
en neem Uw Heiligen Geest niet van mij. 12 Geef mij
weder de vreugde Uws heils; en de vrijmoedige geest
ondersteune mij. 13 Zo zal ik de overtreders Uw wegen
leren; en de zondaars zullen zich tot U bekeren. 14 Verlos
mij van bloedschulden, o God, Gij, God mijns heils! zo
zal mijn tong Uw gerechtigheid vrolijk roemen. 15 Heere,
open mijn lippen, zo zal mijn mond Uw lof verkondigen.
16 Want Gij hebt geen lust tot offerande, anders zou ik
ze geven; in brandofferen hebt Gij geen behagen. 17 De
offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken
en verslagen hart zult Gij, o God! niet verachten. 18
Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen; bouw de muren
van Jeruzalem op. 19 Dan zult Gij lust hebben aan de
offeranden der gerechtigheid, aan brandoffer en een offer,
dat gans verteerd wordt; dan zullen zij varren offeren op
Uw altaar.

52 Een onderwijzing van David, voor den
opperzangmeester. Als Doeg, de Edomiet, gekomen
was, en Saul te kennen gegeven, en tot hem gezegd had:
David is gekomen ten huize van Achimelech. Wat beroemt
gij u in het kwaad, o gij geweldige? Gods goedertierenheid
duurt toch den gansen dag. 2 Uw tong denkt enkel
schade als een geslepen scheermes, werkende bedrog.
3 Gij hebt het kwade liever dan het goede, de leugen,
dan gerechtigheid te spreken. (Sela) 4 Gij hebt lief alle
woorden van verslinding, en een tong des bedrogs. 5 God
zal u ook afbreken in eeuwigheid; Hij zal u wegrapen en u
uit de tent uitrukken; ja, Hij zal u uitwortelen uit het land
der levenden. (Sela) 6 En de rechtvaardigen zullen het
zien, en vrezen; en zij zullen over hem lachen, zeggende:
7 Ziet den man, die God niet stelde tot Zijn Sterkte, maar
vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk
geworden door zijn beschadigen. 8 Maar ik zal zijn als
een groene olijfboom in Gods huis; ik vertrouw op Gods
goedertierenheid eeuwiglijk en altoos. 9 Ik zal U loven in
eeuwigheid, omdat Gij het gedaan hebt; en ik zal Uw Naam
verwachten; want hij is goed voor Uw gunstgenoten.

53 Een onderwijzing van David, voor den
opperzangmeester, op Machalath. De dwaas zegt in
zijn hart: Er is geen God; zij verderven het, en zij bedrijven
gruwelijk onrecht; er is niemand, die goed doet. 2 God
heeft van den hemel nedergezien op de mensenkinderen,
om te zien, of iemand verstandig ware, die God zocht.
3 Een ieder van hen is teruggekeerd, te zamen zijn zij
stinkende geworden, er is niemand, die goed doet, ook
niet een. 4 Hebben dan de werkers der ongerechtigheid
geen kennis, die Mijn volk opeten, alsof zij brood aten? Zij
roepen God niet aan. 5 Aldaar zijn zij met vervaardheid
vervaard geworden, waar geen vervaardheid was; want
God heeft de beenderen desgenen, die u belegerde,
verstrooid; gij hebt hen beschaamd gemaakt, want God
heeft hen verworpen. 6 Och, dat Israels verlossingen uit
Sion kwamen! Als God de gevangenen Zijns volks zal
doen wederkeren, dan zal zich Jakob verheugen, Israel zal
verblijd zijn.

54 Een onderwijzing van David, voor den
opperzangmeester, op de Neginoth; Als de Zifieten

gekomen waren, en tot Saul gezegd hadden: Verbergt zich
David niet bij ons? O God! verlos mij door Uw Naam,
en doe mij recht door Uw macht. 2 O God! hoor mijn
gebed; neig de oren tot de redenen mijns monds. 3 Want
vreemden staan tegen mij op, en tirannen zoeken mijn
ziel; zij stellen God niet voor hun ogen. (Sela) 4 Ziet, God
is mij een Helper; de Heere is onder degenen, die mijn
ziel ondersteunen. 5 Hij zal dit kwaad mijn verspieders
vergelden; roei hen uit door Uw waarheid. 6 Ik zal U
met vrijwilligheid offeren; ik zal Uw Naam, o HEERE!
loven, want Hij is goed. 7 Want Hij heeft mij gered uit alle
benauwdheid; en mijn oog heeft gezien op mijn vijanden.

55 Een onderwijzing van David, voor den
opperzangmeester, op de Neginoth. O God! neem
mijn gebed ter oren, en verberg U niet voor mijn smeking.
2 Merk op mij, en verhoor mij; ik bedrijf misbaar in mijn
klacht, en maak getier; 3 Om den roep des vijands,
vanwege de beangstiging des goddelozen; want zij
schuiven ongerechtigheid op mij, en in toorn haten zij
mij. 4 Mijn hart smart in het binnenste van mij, en
verschrikkingen des doods zijn op mij gevallen. 5 Vrees en
beving komt mij aan, en gruwen overdekt mij; 6 Zodat ik
zeg: Och, dat mij iemand vleugelen, als ener duive, gave!
ik zou henenvliegen, waar ik blijven mocht. 7 Ziet, ik zou
ver wegzwerven, ik zou vernachten in de woestijn. (Sela) 8
Ik zou haasten, dat ik ontkwame, van den drijvenden wind,
van den storm. 9 Verslind hen, HEERE! deel hun tong;
want ik zie wrevel en twist in de stad. 10 Dag en nacht
omringen zij haar op haar muren; en ongerechtigheid en
overlast is binnen in haar. 11 Enkel verderving is binnen in
haar; en list en bedrog wijkt niet van haar straat. 12 Want
het is geen vijand, die mij hoont, anders zou ik het hebben
gedragen; het is mijn hater niet, die zich tegen mij groot
maakt, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben.
13 Maar gij zijt het, o mens, als van mijn waardigheid,
mijn leidsman en mijn bekende! 14 Wij, die te zamen
in zoetigheid heimelijk raadpleegden; wij wandelden in
gezelschap ten huize Gods. 15 Dat hun de dood als
een schuldeiser overvalle, dat zij als levend ter helle
nederdalen; want boosheden zijn in hun woning, in het
binnenste van hen. **(Sheol h7585)** 16 Mij aangaande, ik zal
tot God roepen, en de HEERE zal mij verlossen. 17 Des
avonds, en des morgens, en des middags zal ik klagen en
getier maken; en Hij zal mijn stem horen. 18 Hij heeft mijn
ziel in vrede verlost van den strijd tegen mij; want met
menigte zijn zij tegen mij geweest. 19 God zal horen,
en zal hen plagen, als die van ouds zit, (Sela) dewijl bij
hen gans geen verandering is, en zij God niet vrezen. 20
Hij slaat zijn handen aan degenen, die vrede met Hem
hadden; hij ontheiligt Zijn verbond. 21 Zijn mond is gladder
dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter
dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden. 22 Werp uw
zorg op den HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal in
eeuwigheid niet toelaten, dat de rechtvaardige wankele.
23 Maar Gij, o God! zult die doen nederdalen in den put
des verderfs; de mannen des bloeds en bedrogs zullen
hun dagen niet ter helft brengen; ik, daarentegen, zal op U
vertrouwen.

56 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, op Jonath Elem Rechokim; als
de Filistijnen hem gegrepen hadden te Gath. Wees mij
genadig, o God! want de mens zoekt mij op te slokken;
den gansen dag dringt mij de bestrijder. 2 Mijn verspieders
zoeken mij den gansen dag op te slokken; want ik heb
veel bestrijders, o Allerhoogste! 3 Ten dage, als ik zal
vrezen, zal ik op U vertrouwen. 4 In God zal ik Zijn woord
prijzen; ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen; wat zoude
mij vlees doen? 5 Den gansen dag verdraaien zij mijn
woorden; al hun gedachten zijn tegen mij ten kwade. 6
Zij rotten samen, zij versteken zich, zij passen op mijn
hielen; als die op mijn ziel wachten. 7 Zouden zij om
hun ongerechtigheid vrijgaan? Stort de volken neder in
toorn, o God! 8 Gij hebt mijn omzwerven geteld; leg mijn
tranen in uw fles; zijn zij niet in Uw register? 9 Dan zullen
mijn vijanden achterwaarts keren, ten dage als ik roepen
zal; dit weet ik, dat God met mij is. 10 In God zal ik het
woord prijzen; in den HEERE zal ik het woord prijzen. 11
Ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen; wat zou mij de
mens doen? 12 O God! op mij zijn Uw geloften; ik zal U
dankzeggingen vergelden; 13 Want Gij hebt mijn ziel gered
van den dood; ook niet mijn voeten van aanstoot, om voor
Gods aangezicht te wandelen in het licht der levenden?

57 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Altascheth; als hij voor Sauls
aangezicht vlood in de spelonk. Wees mij genadig, o God!
Wees mij genadig, want mijn ziel betrouwt op U, en ik
neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen,
totdat de verdervingen zullen voorbij zijn gegaan. 2 Ik
zal roepen tot God, den Allerhoogste, tot God, Die het
aan mij voleinden zal. 3 Hij zal van den hemel zenden,
en mij verlossen, te schande makende dengene, die mij
zoekt op te slokken. (Sela) God zal Zijn goedertierenheid
en Zijn waarheid zenden. 4 Mijn ziel is in het midden
der leeuwen, ik lig onder stokebranden, mensenkinderen,
welker tanden spiesen en pijlen zijn, en hun tong een
scherp zwaard. 5 Verhef U boven de hemelen, o God!
Uw eer zij over de ganse aarde. 6 Zij hebben een net
bereid voor mijn gangen, mijn ziel was nedergebukt; zij
hebben een kuil voor mijn aangezicht gegraven; zij zijn
er midden in gevallen. (Sela) 7 Mijn hart is bereid, o
God! mijn hart is bereid; ik zal zingen, en psalmzingen. 8
Waak op, mijn eer! waak op, gij, luit en harp! ik zal in den
dageraad opwaken. 9 Ik zal U loven onder de volken, o
Heere! ik zal U psalmzingen onder de natien. 10 Want
Uw goedertierenheid is groot tot aan de hemelen, en Uw
waarheid tot aan de bovenste wolken. 11 Verhef U boven
de hemelen, o God! Uw eer zij over de ganse aarde.

58 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Altascheth. Spreekt gijlieden
waarlijk gerechtigheid, gij, vergadering? Oordeelt gij

billijkheden, gij, mensenkinderen? 2 Ja, gij werkt
ongerechtigheden in het hart; gij weegt het geweld uwer
handen op de aarde. 3 De goddelozen zijn vervreemd van
de baarmoeder aan; de leugensprekers dolen van moeders
buik aan. 4 Zij hebben vurig venijn, naar gelijkheid van
vurig slangenvenijn; zij zijn als een dove adder, die haar
oren toestopt; 5 Opdat zij niet hore naar de stem der
belezers, desgenen, die ervaren is met bezweringen om te
gaan. 6 O God! verbreek hun tanden in hun mond; breek
af de baktanden der jonge leeuwen, o HEERE! 7 Laat hen
smelten als water, laat hen daarhenen drijven; legt hij zijn
pijlen aan, laat hen zijn, alsof zij afgesneden waren. 8
Laat hem henengaan, als een smeltende slak; laat hen,
als ener vrouwe misdracht, de zon niet aanschouwen.
9 Eer dan uw potten den doornstruik gewaar worden,
zal Hij hem als levend, als in heten toorn wegstormen.
10 De rechtvaardige zal zich verblijden, als hij de wraak
aanschouwt; hij zal zijn voeten wassen in het bloed des
goddelozen. 11 En de mens zal zeggen: Immers is er
vrucht voor den rechtvaardige; immers is er een God, Die
op de aarde richt.

59 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Altascheth; toen Saul gezonden
had, die zijn huis bewaren zouden, om hem te doden. Red
mij van mijn vijanden, o mijn God! stel mij in een hoog
vertrek voor degenen, die tegen mij opstaan. 2 Red mij
van de werkers der ongerechtigheid, en verlos mij van de
mannen des bloeds. 3 Want zie, zij leggen mijner ziel lagen;
sterken rotten zich tegen mij; zonder mijn overtreding, en
zonder mijn zonde, o HEERE! 4 Zij lopen en bereiden zich
zonder mijn misdaad; waak op mij tegemoet, en zie. 5 Ja,
Gij HEERE, God der heirscharen, God Israels! ontwaak,
om al deze heidenen te bezoeken; wees niemand van
hen genadig, die trouwelooslijk ongerechtigheid bedrijven.
(Sela) 6 Tegen den avond keren zij weder, zij tieren als
een hond, en zij gaan rondom de stad. 7 Zie, zij storten
overvloediglijk uit met hun mond; zwaarden zijn op hun
lippen; want wie hoort het? 8 Maar Gij, HEERE! zult hen
belachen; Gij zult alle heidenen bespotten. 9 Tegen zijn
sterkte zal ik op U wachten; want God is mijn Hoog Vertrek.
10 De God mijner goedertierenheid zal mij voorkomen;
God zal mij op mijn verspieders doen zien. 11 Dood hen
niet, opdat mijn volk het niet vergete; doe hen omzwerven
door Uw macht, en werp hen neder, o Heere, ons Schild!
12 Om de zonde huns monds, om het woord hunner lippen;
en laat hen gevangen worden in hun hoogmoed; en om
den vloek, en om de leugen, die zij vertellen. 13 Verteer
hen in grimmigheid; verteer hen, dat zij er niet zijn, en laat
hen weten, dat God heerser is in Jakob, ja, tot aan de
einden der aarde. (Sela) 14 Laat hen dan tegen de avond
wederkeren, laat hen tieren als een hond, en rondom de
stad gaan; 15 Laat hen zelfs omzwerven om spijs; en laat
hen vernachten, al zijn zij niet verzadigd. 16 Maar ik zal Uw
sterkte zingen, en des morgens Uw goedertierenheid vrolijk
roemen, omdat Gij mij een Hoog Vertrek zijt geweest, en
een Toevlucht ten dage, als mij bange was. 17 Van U, o
mijn Sterkte! zal ik psalmzingen; want God is mijn Hoog
Vertrek, de God mijner goedertierenheid.

60 Een gouden kleinood van David tot lering, voor
den opperzangmeester, op Schusan Eduth; Als hij
gevochten had met de Syriers van Mesopotamie, en met de
Syriers van Zoba; en Joab wederkwam, en de Edomieten
sloeg in het Zoutdal, twaalf duizend. O God! Gij hadt ons
verstoten, Gij hadt ons gescheurd, Gij zijt toornig geweest;
keer weder tot ons. 2 Gij hebt het land geschud, Gij hebt
het gespleten; genees zijn breuken, want het wankelt. 3
Gij hebt Uw volk een harde zaak doen zien; Gij hebt ons
gedrenkt met zwijmelwijn. 4 Maar nu hebt Gij dengenen,
die U vrezen, een banier gegeven, om die op te werpen,
vanwege de waarheid. (Sela) 5 Opdat Uw beminden
zouden bevrijd worden; geef heil door Uw rechterhand, en
verhoor ons. 6 God heeft gesproken in Zijn heiligdom; dies
zal ik van vreugde opspringen; ik zal Sichem delen, en
het dal van Sukkoth zal ik afmeten. 7 Gilead is mijn, en
Manasse is mijn, en Efraim is de sterkte mijns hoofds;
Juda is mijn wetgever. 8 Moab is mijn waspot; op Edom
zal ik mijn schoen werpen! juich over mij, o gij Palestina! 9
Wie zal mij voeren in een vaste stad? Wie zal mij leiden tot
in Edom? 10 Zult Gij het niet zijn, o God! Die ons verstoten
hadt, en niet uittoogt, o God! met onze heirkrachten? 11
Geef Gij ons hulp uit de benauwdheid, want 's mensen heil
is ijdelheid. 12 In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij
zal onze wederpartijders vertreden.

61 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth. O God! hoor mijn geschrei, merk op
mijn gebed. 2 Van het einde des lands roep ik tot U als
mijn hart overstelpt is; leid mij op een rotssteen, die mij te
hoog zou zijn. 3 Want Gij zijt mij een Toevlucht geweest,
een sterke Toren voor den vijand. 4 Ik zal in Uw hut
verkeren in eeuwigheden; ik zal mijn toevlucht nemen in
het verborgene Uwer vleugelen. (Sela) 5 Want Gij, o God!
hebt gehoord naar mijn geloften; Gij hebt mij gegeven de
erfenis dergenen, die Uw Naam vrezen. 6 Gij zult dagen
tot des konings dagen toedoen; zijn jaren zullen zijn als
van geslacht tot geslacht; 7 Hij zal eeuwiglijk voor Gods
aangezicht zitten; bereid goedertierenheid en waarheid,
dat zij hem behoeden. 8 Zo zal ik Uw Naam psalmzingen
in eeuwigheid; opdat ik mijn geloften betale, dag bij dag.

62 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
over Jeduthun. Immers is mijn ziel stil tot God; van
Hem is mijn heil. 2 Immers is Hij mijn Rotssteen en mijn
Heil, mijn Hoog Vertrek, ik zal niet grotelijks wankelen. 3
Hoe lang zult gijlieden kwaad aanstichten tegen een man?
Gij allen zult gedood worden; gij zult zijn als een ingebogen
wand, een aangestoten muur. 4 Zij raadslagen slechts, om
hem van zijn hoogheid te verstoten; zij hebben behagen
in leugen; met hun mond zegenen zij; maar met hun
binnenste vloeken zij. (Sela) 5 Doch gij, o mijn ziel! zwijg
Gode; want van Hem is mijn verwachting. 6 Hij is immers
mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog Vertrek; ik zal niet

wankelen. 7 In God is mijn Heil en mijn Eer; de Rotssteen
mijner sterkte, mijn Toevlucht is in God. 8 Vertrouw op
Hem te aller tijd, o gij volk! Stort ulieder hart uit voor Zijn
aangezicht; God is ons een Toevlucht. (Sela) 9 Immers zijn
de gemene lieden ijdelheid, de grote lieden zijn leugen; in
de weegschaal opgewogen, zouden zij samen lichter zijn
dan de ijdelheid. 10 Vertrouwt niet op onderdrukking, noch
op roverij; wordt niet ijdel, als het vermogen overvloedig
aanwast, en zet er het hart niet op. 11 God heeft een ding
gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de sterkte
Godes is. 12 En de goedertierenheid, o Heere! is Uwe;
want Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk.

63 Een psalm van David, als hij was in de woestijn
van Juda. O God! Gij zijt mijn God! ik zoek U in den
dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar
U, in een land, dor en mat, zonder water. 2 Voorwaar, ik
heb U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkheid
en Uw eer; 3 Want Uw goedertierenheid is beter dan het
leven; mijn lippen zouden U prijzen. 4 Alzo zou ik U loven
in mijn leven; in Uw Naam zou ik mijn handen opheffen. 5
Mijn ziel zou als met smeer en vettigheid verzadigd worden,
en mijn mond zou roemen met vrolijk zingende lippen. 6
Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U
in de nachtwaken. 7 Want Gij zijt mij een hulp geweest;
en in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vrolijk zingen. 8
Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand ondersteunt
mij. 9 Maar dezen, die mijn ziel zoeken tot verwoesting,
zullen komen in de onderste plaatsen der aarde. 10 Men
zal hen storten door het geweld des zwaards; zij zullen de
vossen ten deel worden. 11 Maar de koning zal zich in
God verblijden; een iegelijk, die bij Hem zweert, zal zich
beroemen; want de mond der leugensprekers zal gestopt
worden.

64 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
Hoor, o God! mijn stem in mijn geklag; behoed mijn
leven voor des vijands schrik. 2 Verberg mij voor den
heimelijken raad der boosdoeners, voor de oproerigheid
van de werkers der ongerechtigheid. 3 Die hun tong
scherpen als een zwaard, een bitter woord aanleggen
als hun pijl; 4 Om in verborgen plaatsen den oprechte te
schieten; haastig schieten zij naar hem, en vrezen niet. 5
Zij sterken zichzelven in een boze zaak; zij houden spraak
van strikken te verbergen; zij zeggen: Wie zal ze zien? 6
Zij doorzoeken allerlei schalkheid; ten uiterste doorzoeken
zij, wat te doorzoeken is; zelfs het binnenste eens mans,
en het diepe hart. 7 Maar God zal hen haastig met een pijl
schieten; hun plagen zijn er. 8 En hun tong zal hen doen
aanstoten tegen zichzelven; een ieder, die hen ziet, zal
zich wegpakken. 9 En alle mensen zullen vrezen, en Gods
werk verkondigen, en Zijn doen verstandelijk aanmerken.
10 De rechtvaardige zal zich verblijden in den HEERE, en
op Hem betrouwen; en alle oprechten van hart zullen zich
beroemen.

65 Een psalm van David, een lied, voor den
opperzangmeester. De lofzang is in stilheid tot U,
o God! in Sion; en U zal de gelofte betaald worden.
2 Gij hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen. 3
Ongerechtige dingen hadden de overhand over mij; maar
onze overtredingen, die verzoent Gij. 4 Welgelukzalig is
hij, dien Gij verkiest, en doet naderen, dat hij wone in
Uw voorhoven; wij zullen verzadigd worden met het goed
van Uw huis, met het heilige van Uw paleis. 5 Vreselijke
dingen zult Gij ons in gerechtigheid antwoorden, o God
onzes heils! o Vertrouwen aller einden der aarde, en der
verre gelegenen aan de zee! 6 Die de bergen vastzet door
Zijn kracht, omgord zijnde met macht. 7 Die het bruisen
der zeeen stilt, het bruisen harer golven, en het rumoer
der volken. 8 En die op de einden wonen, vrezen voor
Uw tekenen; Gij doet de uitgangen des morgens en des
avonds juichen. 9 Gij bezoekt het land, en hebbende het
begerig gemaakt, verrijkt Gij het grotelijks; de rivier Gods
is vol waters; wanneer Gij het alzo bereid hebt, maakt Gij
hunlieder koren gereed. 10 Gij maakt zijn omgeploegde
aarde dronken; Gij doet ze dalen in zijn voren; Gij maakt
het week door de druppelen; Gij zegent zijn uitspruitsel. 11
Gij kroont het jaar Uwer goedheid; en Uw voetstappen
druipen van vettigheid. 12 Zij bedruipen de weiden der
woestijn; en de heuvelen zijn aangegord met verheuging.
13 De velden zijn bekleed met kudden, en de dalen zijn
bedekt met koren; zij juichen, ook zingen zij.

66 Een lied, een psalm, voor den opperzangmeester.
Juicht Gode, gij ganse aarde! 2 Psalmzingt de eer
Zijns Naams; geeft eer Zijn lof. 3 Zegt tot God: Hoe vreselijk
zijt Gij in Uw werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen
zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. 4 De
ganse aarde aanbidde U, en psalmzinge U; zij psalmzinge
Uw Naam. (Sela) 5 Komt en ziet Gods daden; Hij is
vreselijk van werking aan de mensenkinderen. 6 Hij heeft
de zee veranderd in het droge; zij zijn te voet doorgegaan
door de rivier; daar hebben wij ons in Hem verblijd. 7 Hij
heerst eeuwiglijk met Zijn macht; Zijn ogen houden wacht
over de heidenen; laat de afvalligen niet verhoogd worden.
(Sela) 8 Looft, gij volken! onzen God; en laat horen de
stem Zijns roems. 9 Die onze zielen in het leven stelt, en
niet toelaat, dat onze voet wankele. 10 Want Gij hebt ons
beproefd, o God! Gij hebt ons gelouterd, gelijk men het
zilver loutert; 11 Gij hadt ons in het net gebracht; Gij hadt
een engen band om onze lenden gelegd; 12 Gij hadt den
mens op ons hoofd doen rijden; wij waren in het vuur en in
het water gekomen; maar Gij hebt ons uitgevoerd in een
overvloeiende verversing. 13 Ik zal met brandofferen in
Uw huis gaan; ik zal U mijn geloften betalen, 14 Die mijn
lippen hebben geuit, en mijn mond heeft uitgesproken, als
mij bange was. 15 Brandofferen van mergbeesten zal ik U
offeren, met rookwerk van rammen; ik zal runderen met
bokken bereiden. (Sela) 16 Komt, hoort toe, o allen gij, die
God vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan mijn ziel gedaan
heeft. 17 Ik riep tot Hem met mijn mond, en Hij werd
verhoogd onder mijn tong. 18 Had ik naar ongerechtigheid
met mijn hart gezien, de Heere zou niet gehoord hebben.
19 Maar zeker, God heeft gehoord; Hij heeft gemerkt op de

stem mijns gebeds. 20 Geloofd zij God, Die mijn gebed
niet heeft afgewend, noch Zijn goedertierenheid van mij.

67 Een psalm, een lied, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth. God zij ons genadig en zegene ons;
Hij doe Zijn aanschijn aan ons lichten. (Sela) 2 Opdat men
op de aarde Uw weg kenne, onder alle heidenen Uw heil.
3 De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal,
zullen U loven. 4 De natien zullen zich verblijden en
juichen, omdat Gij de volken zult richten in rechtmatigheid;
en de natien op de aarde die zult Gij leiden. (Sela) 5 De
volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen
U loven. 6 De aarde geeft haar gewas; God, onze God,
zal ons zegenen. 7 God zal ons zegenen; en alle einden
der aarde zullen Hem vrezen.

68 Een psalm, een lied van David, voor den
opperzangmeester. God zal opstaan, Zijn vijanden
zullen verstrooid worden, en Zijn haters zullen van Zijn
aangezicht vlieden. 2 Gij zult hen verdrijven, gelijk rook
verdreven wordt; gelijk was voor het vuur smelt, zullen de
goddelozen vergaan van Gods aangezicht. 3 Maar de
rechtvaardigen zullen zich verblijden; zij zullen van vreugde
opspringen voor Gods aangezicht, en van blijdschap vrolijk
zijn. 4 Zingt Gode, psalmzingt Zijn Naam; hoogt de wegen
voor Dien, Die in de vlakken velden rijdt, omdat Zijn Naam
is HEERE; en springt op van vreugde voor Zijn aangezicht.
5 Hij is een Vader der wezen, en een Rechter der weduwen;
God, in de woonstede Zijner heiligheid. 6 Een God, Die de
eenzamen zet in een huisgezin, uitvoert, die in boeien
gevangen zijn; maar de afvalligen wonen in het dorre. 7 O
God! toen Gij voor het aangezicht Uws volks uittoogt, toen
Gij daarhenen tradt in de woestijn; (Sela) 8 Daverde de
aarde, ook dropen de hemelen voor Gods aanschijn; zelfs
deze Sinai, voor het aanschijn Gods, des Gods van Israel.
9 Gij hebt zeer milden regen doen druipen, o God! en Gij
hebt Uw erfenis gesterkt, als zij mat was geworden. 10 Uw
hoop woonde daarin; Gij bereiddet ze door Uw goedheid
voor den ellendige, o God! 11 De HEERE gaf te spreken;
der boodschappers van goede tijdingen was een grote
heirschaar. 12 De koningen der heirscharen vloden weg,
zij vloden weg; en zij, die te huis bleef, deelde den roof uit.
13 Al laagt gijlieden tussen twee rijen van stenen, zo zult gij
toch worden als vleugelen ener duive, overdekt met zilver,
en welker vederen zijn met uitgegraven geluwen goud.
14 Als de Almachtige de koningen daarin verstrooide,
werd zij sneeuwwit als op Zalmon. 15 De berg Basan
is een berg Gods; de berg Basan is een bultige berg.
16 Waarom springt gij op, gij bultige bergen? Deze berg
heeft God begeerd tot Zijn woning; ook zal er de HEERE
wonen in eeuwigheid. 17 Gods wagenen zijn tweemaal
tien duizend, de duizenden verdubbeld. De Heere is onder
hen, een Sinai in heiligheid! 18 Gij zijt opgevaren in de
hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; Gij
hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen;
ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o HEERE
God! 19 Geloofd zij de HEERE; dag bij dag overlaadt Hij
ons. Die God is onze Zaligheid. (Sela) 20 Die God is ons
een God van volkomene Zaligheid; en bij den HEERE,
den Heere, zijn uitkomsten tegen den dood. 21 Voorzeker
zal God den kop Zijner vijanden verslaan, den harigen
schedel desgenen, die in zijn schulden wandelt. 22 De
Heere heeft gezegd: Ik zal wederbrengen uit Basan; Ik zal
wederbrengen uit de diepten der zee; 23 Opdat gij uw
voet, ja, de tong uwer honden, moogt steken in het bloed
van de vijanden, van een iegelijk van hen. 24 O God!
zij hebben Uw gangen gezien, de gangen mijns Gods,
mijns Konings, in het heiligdom. 25 De zangers gingen
voor, de speellieden achter, in het midden de trommelende
maagden. 26 Looft God in de gemeenten, den Heere, gij,
die zijt uit den springader van Israel! 27 Daar is Benjamin
de kleine, die over hen heerste, de vorsten van Juda, met
hun vergadering, de vorsten van Zebulon, de vorsten van
Nafthali. 28 Uw God heeft uw sterkte geboden; sterk,
o God, wat Gij aan ons gewrocht hebt! 29 Om Uws
tempels wil te Jeruzalem, zullen U de koningen geschenk
toebrengen. 30 Scheld het wild gedierte des riets, de
vergadering der stieren met de kalveren der volken; en
dien, die zich onderwerpt met stukken zilvers; Hij heeft
de volken verstrooid, die lust hebben in oorlogen. 31
Prinselijke gezanten zullen komen uit Egypte; Morenland
zal zich haasten zijn handen tot God uit te strekken. 32
Gij koninkrijken der aarde, zingt Gode; psalmzingt den
Heere! (Sela) 33 Dien, Die daar rijdt in den hemel der
hemelen, Die van ouds is; ziet, Hij geeft Zijn stem, een
stem der sterkte. 34 Geeft Gode sterkte! Zijn hoogheid is
over Israel, en Zijn sterkte in de bovenste wolken. 35 O
God! Gij zijt vreselijk uit Uw heiligdommen; de God Israels,
Die geeft den volke sterkte en krachten. Geloofd zij God!

69 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
op Schoschannim. Verlos mij, o God! want de
wateren zijn gekomen tot aan de ziel. 2 Ik ben gezonken
in grondeloze modder, waar men niet kan staan; ik
ben gekomen in de diepten der wateren, en de vloed
overstroomt mij. 3 Ik ben vermoeid van mijn roepen, mijn
keel is ontstoken, mijn ogen zijn bezweken, daar ik ben
hopende op mijn God. 4 Die mij zonder oorzaak haten,
zijn meer dan de haren mijns hoofds; die mij zoeken
te vernielen, die mij om valse oorzaken vijand zijn, zijn
machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik alsdan
wedergeven. 5 O God! Gij weet van mijn dwaasheid, en
mijn schulden zijn voor U niet verborgen. 6 Laat hen
door mij niet beschaamd worden, die U verwachten, o
Heere, HEERE der heirscharen, laat hen door mij niet
te schande worden, die U zoeken, o God Israels! 7
Want om Uwentwil draag ik versmaadheid; schande heeft
mijn aangezicht bedekt. 8 Ik ben mijn broederen vreemd
geworden, en onbekend aan mijner moeders kinderen.
9 Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de
smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op mij gevallen.
10 En ik heb geweend in het vasten mijner ziel; maar
het is mij geworden tot allerlei smaad. 11 En ik heb een
zak tot mijn kleed aangedaan; maar ik ben hun tot een

spreekwoord geworden. 12 Die in de poort zitten, klappen
van mij; en ik ben een snarenspel dergenen, die sterken
drank drinken. 13 Maar mij aangaande, mijn gebed is tot
U, o HEERE; er is een tijd des welbehagens, o God! door
de grootheid Uwer goedertierenheid; verhoor mij door de
getrouwheid Uws heils. 14 Ruk mij uit het slijk, en laat
mij niet verzinken; laat mij gered worden van mijn haters,
en uit de diepten der wateren. 15 Laat de watervloed mij
niet overstromen, en laat de diepte mij niet verslinden; en
laat den put zijn mond over mij niet toesluiten. 16 Verhoor
mij, o HEERE, want Uw goedertierenheid is goed; zie
mij aan naar de grootheid Uwer barmhartigheden. 17 En
verberg Uw aangezicht niet van Uw knecht, want mij is
bange; haast U, verhoor mij. 18 Nader tot mijn ziel, bevrijd
ze; verlos mij om mijner vijanden wil. 19 Gij weet mijn
versmaadheid, en mijn schaamte, en mijn schande; al mijn
benauwers zijn voor U. 20 De versmaadheid heeft mijn
hart gebroken, en ik ben zeer zwak; en ik heb gewacht
naar medelijden, maar er is geen; en naar vertroosters,
maar heb ze niet gevonden. 21 Ja, zij hebben mij gal
tot mijn spijs gegeven; en in mijn dorst hebben zij mij
edik te drinken gegeven. 22 Hun tafel worde voor hun
aangezicht tot een strik, en tot volle vergelding tot een
valstrik. 23 Laat hun ogen duister worden, dat zij niet zien;
en doe hun lenden gedurig waggelen. 24 Stort over hen
Uw gramschap uit; en de hittigheid Uws toorns grijpe hen
aan. 25 Hun paleis zij verwoest; in hun tenten zij geen
inwoner. 26 Want zij vervolgen, dien Gij geslagen hebt; en
maken een praat van de smart Uwer verwonden. 27 Doe
misdaad tot hun misdaad, en laat hen niet komen tot Uw
gerechtigheid. 28 Laat hen uitgedelgd worden uit het boek
des levens, en met de rechtvaardigen niet aangeschreven
worden. 29 Doch ik ben ellendig en in smart; Uw heil,
o God! zette mij in een hoog vertrek. 30 Ik zal Gods
Naam prijzen met gezang, en Hem met dankzegging
grootmaken. 31 En het zal den HEERE aangenamer zijn
dan een os, of een gehoornde var, die de klauwen verdeelt.
32 De zachtmoedigen, dit gezien hebbende, zullen zich
verblijden; en gij, die God zoekt, ulieder hart zal leven. 33
Want de HEERE hoort de nooddruftigen, en Hij veracht
Zijn gevangenen niet. 34 Dat Hem prijzen de hemel en de
aarde, de zeeen, en al wat daarin wriemelt. 35 Want God
zal Sion verlossen, en de steden van Juda bouwen; en
aldaar zullen zij wonen, en haar erfelijk bezitten; 36 En het
zaad Zijner knechten zal haar beerven; en de liefhebbers
Zijns Naams zullen daarin wonen.

70 Een psalm van David, voor den opperzangmeester,
om te doen gedenken. Haast U, o God, om mij te
verlossen, o HEERE, tot mijn hulp. 2 Laat hen beschaamd
en schaamrood worden, die mijn ziel zoeken; laat hen
achterwaarts gedreven en te schande worden, die lust
hebben aan mijn kwaad. 3 Laat hen terugkeren tot loon
hunner beschaming, die daar zeggen: Ha, ha! 4 Laat
in U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de
liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen: God zij groot
gemaakt! 5 Doch ik ben ellendig en nooddruftig; o God,
haast U tot mij; Gij zijt mijn Hulp en mijn Bevrijder; HEERE,
vertoef niet!

71 Op U, o HEERE! betrouw ik; laat mij niet beschaamd
worden in eeuwigheid. 2 Red mij door Uw
gerechtigheid, en bevrijd mij; neig Uw oor tot mij, en verlos
mij. 3 Wees mij tot een Rotssteen, om daarin te wonen,
om geduriglijk daarin te gaan; Gij hebt bevel gegeven,
om mij te verlossen, want Gij zijt mijn Steenrots en mijn
Burg. 4 Mijn God, bevrijd mij van de hand des goddelozen,
van de hand desgenen, die verkeerdelijk handelt, en des
opgeblazenen. 5 Want Gij zijt mijn Verwachting, Heere,
HEERE! mijn Vertrouwen van mijn jeugd aan. 6 Op U
heb ik gesteund van den buik aan; van mijner moeders
ingewand aan zijt Gij mijn Uithelper; mijn lof is geduriglijk
van U. 7 Ik ben velen als een wonder geweest; doch
Gij zijt mijn sterke Toevlucht. 8 Laat mijn mond vervuld
worden met Uw lof, den gansen dag met Uw heerlijkheid.
9 Verwerp mij niet in den tijd des ouderdoms; verlaat mij
niet, terwijl mijn kracht vergaat. 10 Want mijn vijanden
spreken van mij, en die op mijn ziel loeren, beraadslagen
te zamen, 11 Zeggende: God heeft hem verlaten; jaagt na,
en grijpt hem, want er is geen verlosser. 12 O God, wees
niet verre van mij; mijn God! haast U tot mijn hulp. 13
Laat hen beschaamd worden, laat hen verteerd worden,
die mijn ziel tegen zijn; laat hen met smaad en schande
overdekt worden, die mijn kwaad zoeken. 14 Doch ik zal
geduriglijk hopen, en zal al Uw lof nog groter maken. 15
Mijn mond zal Uw gerechtigheid vertellen, den gansen
dag Uw heil; hoewel ik de getallen niet weet. 16 Ik zal
heengaan in de mogendheden des Heeren HEEREN;
ik zal Uw gerechtigheid vermelden, de Uwe alleen. 17
O God! Gij hebt mij geleerd van mijn jeugd aan, en tot
nog toe verkondig ik Uw wonderen. 18 Daarom ook,
terwijl de ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o
God, totdat ik dezen geslachte verkondige Uw arm, allen
nakomelingen Uw macht. 19 Ook is Uw gerechtigheid, o
God, tot in de hoogte; Gij, Die grote dingen gedaan hebt; o
God! wie is U gelijk? 20 Gij, Die mij veel benauwdheden
en kwaden hebt doen zien, zult mij weder levend maken,
en zult mij weder ophalen uit de afgronden der aarde.
21 Gij zult mijn grootheid vermeerderen, en mij rondom
vertroosten. 22 Ook zal ik U loven met het instrument
der luit, Uw trouw, mijn God; ik zal U psalmzingen met
de harp, o Heilige Israels! 23 Mijn lippen zullen juichen,
wanneer ik U zal psalmzingen, en mijn ziel, die Gij verlost
hebt. 24 Ook zal mijn tong Uw gerechtigheid den gansen
dag uitspreken, want zij zijn beschaamd, want zij zijn
schaamrood geworden, die mijn kwaad zoeken.

72 Voor Salomo. O God! geef den koning Uw rechten,
en Uw gerechtigheid den zoon des konings. 2 Zo
zal hij Uw volk richten met gerechtigheid, en Uw ellendigen
met recht. 3 De bergen zullen den volke vrede dragen, ook
de heuvelen, met gerechtigheid. 4 Hij zal de ellendigen
des volks richten; hij zal de kinderen des nooddruftigen
verlossen, en den verdrukker verbrijzelen. 5 Zij zullen U

vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht
tot geslacht. 6 Hij zal nederdalen als een regen op het
nagras, als de druppelen, die de aarde bevochtigen. 7 In
zijn dagen zal de rechtvaardige bloeien, en de veelheid
van vrede, totdat de maan niet meer zij. 8 En hij zal
heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan
de einden der aarde. 9 De ingezetenen van dorre plaatsen
zullen voor zijn aangezicht knielen, en zijn vijanden zullen
het stof lekken. 10 De koningen van Tharsis en de eilanden
zullen geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba
en Seba zullen vereringen toevoeren. 11 Ja, alle koningen
zullen zich voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen
hem dienen. 12 Want hij zal den nooddruftige redden, die
daar roept, mitsgaders den ellendige, en die geen helper
heeft. 13 Hij zal den arme en nooddruftige verschonen, en
de zielen der nooddruftigen verlossen. 14 Hij zal hun zielen
van list en geweld bevrijden, en hun bloed zal dierbaar zijn
in zijn ogen. 15 En hij zal leven; en men zal hem geven
van het goud van Scheba, en men zal geduriglijk voor hem
bidden; den gansen dag zal men hem zegenen. 16 Is er
een hand vol koren in het land op de hoogte der bergen,
de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; en die van
de stad zullen bloeien als het kruid der aarde. 17 Zijn
naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is, zal
zijn naam van kind tot kind voortgeplant worden; en zij
zullen in hem gezegend worden; alle heidenen zullen hem
welgelukzalig roemen. 18 Geloofd zij de HEERE God, de
God Israels, Die alleen wonderen doet. 19 En geloofd zij
de Naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid; en de ganse
aarde worde met Zijn heerlijkheid vervuld. Amen, ja, amen.
20 De gebeden van David, den zoon van Isai, hebbende
een einde.

73 Een psalm van Asaf. Immers is God Israel goed,
dengenen, die rein van harte zijn. 2 Maar mij
aangaande, mijn voeten waren bijna uitgeweken; mijn
treden waren bijkans uitgeschoten. 3 Want ik was nijdig
op de dwazen, ziende der goddelozen vrede. 4 Want
er zijn geen banden tot hun dood toe, en hun kracht is
fris. 5 Zij zijn niet in de moeite als andere mensen, en
worden met andere mensen niet geplaagd. 6 Daarom
omringt hen de hovaardij als een keten; het geweld bedekt
hen als een gewaad. 7 Hun ogen puilen uit van vet; zij
gaan de inbeeldingen des harten te boven. 8 Zij mergelen
de lieden uit, en spreken boselijk van verdrukking; zij
spreken uit de hoogte. 9 Zij zetten hun mond tegen den
hemel, en hun tong wandelt op de aarde. 10 Daarom keert
zich Zijn volk hiertoe, als hun wateren eens vollen bekers
worden uitgedrukt, 11 Dat zij zeggen: Hoe zou het God
weten, en zou er wetenschap zijn bij den Allerhoogste? 12
Ziet, dezen zijn goddeloos; nochtans hebben zij rust in de
wereld; zij vermenigvuldigen het vermogen. 13 Immers
heb ik tevergeefs mijn hart gezuiverd, en mijn handen in
onschuld gewassen. 14 Dewijl ik den gansen dag geplaagd
ben, en mijn straffing is er alle morgens. 15 Indien ik zou
zeggen: Ik zal ook alzo spreken; ziet, zo zou ik trouweloos
zijn aan het geslacht Uwer kinderen. 16 Nochtans heb ik
gedacht om dit te mogen verstaan; maar het was moeite in
mijn ogen; 17 Totdat ik in Gods heiligdommen inging, en
op hun einde merkte. 18 Immers zet Gij hen op gladde
plaatsen; Gij doet hen vallen in verwoestingen. 19 Hoe
worden zij als in een ogenblik tot verwoesting, nemen een
einde, worden te niet van verschrikkingen! 20 Als een
droom na het ontwaken! Als Gij opwaakt, o Heere, dan
zult Gij hun beeld verachten. 21 Als mijn hart opgezwollen
was, en ik in mijn nieren geprikkeld werd, 22 Toen was ik
onvernuftig, en wist niets; ik was een groot beest bij U. 23
Ik zal dan geduriglijk bij U zijn; Gij hebt mijn rechterhand
gevat; 24 Gij zult mij leiden door Uw raad; en daarna zult
Gij mij in heerlijkheid opnemen. 25 Wien heb ik nevens U
in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde! 26
Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen
mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid. 27 Want ziet,
die verre van U zijn, zullen vergaan; Gij roeit uit, al wie
van U afhoereert. 28 Maar mij aangaande, het is mij goed
nabij God te wezen; ik zet mijn betrouwen op den Heere
HEERE, om al Uw werken te vertellen.

74 Een onderwijzing, voor Asaf. O God! waarom
verstoot Gij in eeuwigheid? Waarom zou Uw toorn
roken tegen de schapen Uwer weide? 2 Gedenk aan Uw
vergadering, die Gij van ouds verworven hebt; de roede
Uwer erfenis, die Gij verlost hebt; den berg Sion, waarop
Gij gewoond hebt. 3 Hef Uw voeten op tot de eeuwige
verwoestingen; de vijand heeft alles in het heiligdom
verdorven. 4 Uw wederpartijders hebben in het midden
van Uw vergaderplaatsen gebruld; zij hebben hun tekenen
tot tekenen gesteld. 5 Een ieder werd er bekend als een,
die de bijlen omhoog aanbrengt in de dichtigheid van een
geboomte. 6 Alzo hebben zij nu derzelver graveerselen
samen met houwelen en beukhamers in stukken geslagen.
7 Zij hebben Uw heiligdommen in het vuur gezet; ter
aarde toe hebben zij de woning Uws Naams ontheiligd.
8 Zij hebben in hun hart gezegd: Laat ze ons te zamen
uitplunderen; zij hebben alle Gods vergaderplaatsen in het
land verbrand. 9 Wij zien onze tekenen niet; er is geen
profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang.
10 Hoe lang, o God! zal de wederpartijder smaden? Zal
de vijand Uw Naam in eeuwigheid lasteren? 11 Waarom
trekt Gij Uw hand, ja, Uw rechterhand af? Trek haar uit het
midden van Uw boezem; maak een einde. 12 Evenwel
is God mijn Koning van ouds af, Die verlossingen werkt
in het midden der aarde. 13 Gij hebt door Uw sterkte
de zee gespleten; Gij hebt de koppen der draken in de
wateren verbroken. 14 Gij hebt de koppen des Leviathans
verpletterd; Gij hebt hem tot spijs gegeven aan het volk in
dorre plaatsen. 15 Gij hebt een fontein en beek gekliefd;
Gij hebt sterke rivieren uitgedroogd. 16 De dag is Uwe, ook
is de nacht Uwe; Gij hebt het licht en de zon bereid. 17 Gij
hebt al de palen der aarde gesteld; zomer en winter, die
hebt Gij geformeerd. 18 Gedenk hieraan; de vijand heeft
den HEERE gesmaad, en een dwaas volk heeft Uw Naam
gelasterd. 19 Geef aan het wild gedierte de ziel Uwer
tortelduif niet over; vergeet den hoop Uwer ellendigen

niet in eeuwigheid. **20** Aanschouw het verbond; want de
duistere plaatsen des lands zijn vol woningen van geweld.
21 Laat den verdrukte niet beschaamd wederkeren; laat
den ellendige en nooddruftige Uw Naam prijzen. **22** Sta
op, o God! twist Uw twistzaak; gedenk der smaadheid, die
U van den dwaze wedervaart den gansen dag. **23** Vergeet
niet het geroep Uwer wederpartijders; het getier dergenen,
die tegen U opstaan, klimt geduriglijk op.

75 Voor den opperzangmeester, Altascheth; een psalm,
een lied, voor Asaf. Wij loven U, o God; wij loven,
dat Uw Naam nabij is; men vertelt Uw wonderen. **2** Als
ik het bestemde ambt zal ontvangen hebben, zo zal ik
gans recht richten. **3** Het land en al zijn inwoners waren
versmolten; maar ik heb zijn pilaren vastgemaakt. (Sela) **4**
Ik heb gezegd tot de onzinnigen: Weest niet onzinnig; en
tot de goddelozen: Verhoogt den hoorn niet. **5** Verhoogt uw
hoorn niet omhoog; spreekt niet met stijven hals. **6** Want
het verhogen komt niet uit het oosten, noch uit het westen,
noch uit de woestijn; **7** Maar God is Rechter; Hij vernedert
dezen, en verhoogt genen. **8** Want in des HEEREN hand
is een beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling,
en Hij schenkt daaruit; doch alle goddelozen der aarde
zullen zijn droesemen uitzuigende drinken. **9** En ik zal
het in eeuwigheid verkondigen; ik zal den God Jakobs
psalmzingen. **10** En ik zal alle hoornen der goddelozen
afhouwen; de hoornen des rechtvaardigen zullen verhoogd
worden.

76 Een psalm, een lied van Asaf, voor den
opperzangmeester, op de Neginoth. God is bekend
in Juda; Zijn Naam is groot in Israel. **2** En in Salem
is Zijn hut, en Zijn woning in Sion. **3** Aldaar heeft Hij
verbroken de vurige pijlen van den boog, het schild, en
het zwaard, en den krijg. (Sela) **4** Gij zijt doorluchtiger
en heerlijker dan de roofbergen. **5** De stouthartigen zijn
beroofd geworden; zij hebben hun slaap gesluimerd;
en geen van de dappere mannen hebben hun handen
gevonden. **6** Van Uw schelden, o God van Jakob! is samen
wagen en paard in slaap gezonken. **7** Gij, vreselijk zijt Gij;
en wie zal voor Uw aangezicht bestaan, van den tijd Uws
toorns af? **8** Gij deedt een oordeel horen uit den hemel; de
aarde vreesde en werd stil, **9** Als God opstond ten oordeel,
om alle zachtmoedigen der aarde te verlossen. (Sela) **10**
Want de grimmigheid des mensen zal U loffelijk maken;
het overblijfsel der grimmigheden zult Gij opbinden. **11**
Doet geloften en betaalt ze den HEERE, uw God, gij allen,
die rondom Hem zijt! Laat hen Dien, Die te vrezen is,
geschenken brengen; **12** Die den geest der vorsten als
druiven afsnijdt; Die den koningen der aarde vreselijk is.

77 Een psalm van Asaf, voor den opperzangmeester,
over Jeduthun. Mijn stem is tot God, en ik roep;
mijn stem is tot God, en Hij zal het oor tot mij neigen.
2 Ten dage mijner benauwdheid zocht ik den HEERE;
mijn hand was des nachts uitgestrekt, en liet niet af;
mijn ziel weigerde getroost te worden. **3** Dacht ik aan
God, zo maakte ik misbaar; peinsde ik, zo werd mijn ziel
overstelpt. (Sela) **4** Gij hieldt mijn ogen wakende; ik was
verslagen, en sprak niet. **5** Ik overdacht de dagen van
ouds, de jaren der eeuwen. **6** Ik dacht aan mijn snarenspel;
in den nacht overlegde ik in mijn hart, en mijn geest
onderzocht: **7** Zal dan de Heere in eeuwigheden verstoten,
en voortaan niet meer goedgunstig zijn? **8** Houdt Zijn
goedertierenheid in eeuwigheid op? Heeft de toezegging
een einde, van geslacht tot geslacht? **9** Heeft God vergeten
genadig te zijn? Heeft Hij Zijn barmhartigheden door toorn
toegesloten? (Sela) **10** Daarna zeide ik: Dit krenkt mij;
maar de rechterhand des Allerhoogsten verandert. **11** Ik
zal de daden des HEEREN gedenken; ja, ik zal gedenken
Uw wonderen van ouds her; **12** En zal al Uw werken
betrachten, en van Uw daden spreken. **13** O God! Uw
weg is in het heiligdom; wie is een groot God, gelijk God?
14 Gij zijt die God, Die wonder doet; Gij hebt Uw sterkte
bekend gemaakt onder de volken. **15** Gij hebt Uw volk
door Uw arm verlost; de kinderen van Jakob en van Jozef.
(Sela) **16** De wateren zagen U, o God! de wateren zagen
U, zij beefden; ook waren de afgronden beroerd. **17** De
dikke wolken goten water uit; de bovenste wolken gaven
geluid; ook gingen Uw pijlen daarhenen. **18** Het geluid
Uws donders was in het ronde; de bliksemen verlichtten
de wereld; de aarde werd beroerd en daverde. **19** Uw
weg was in de zee, en Uw pad in grote wateren, en Uw
voetstappen werden niet bekend. **20** Gij leiddet Uw volk,
als een kudde door de hand van Mozes en Aaron.

78 Een onderwijzing van Asaf. O mijn volk! neem mijn
leer ter oren; neigt ulieder oor tot de redenen mijns
monds. **2** Ik zal mijn mond opendoen met spreuken; ik zal
verborgenheden overvloediglijk uitstorten, van ouds her;
3 Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders
ons verteld hebben. **4** Wij zullen het niet verbergen voor
hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende
de loffelijkheden des HEEREN, en Zijn sterkheid, en Zijn
wonderen, die Hij gedaan heeft. **5** Want Hij heeft een
getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israel;
die Hij onzen vaderen geboden heeft, dat zij ze hun
kinderen zouden bekend maken; **6** Opdat het navolgende
geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden
worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen;
7 En dat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods
daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren; **8** En dat
zij niet zouden worden gelijk hun vaders, een wederhorig
en wederspannig geslacht; een geslacht, dat zijn hart
niet richtte, en welks geest niet getrouw was met God.
9 (De kinderen van Efraim, gewapende boogschutters,
keerden om ten dage des strijds.) **10** Zij hielden Gods
verbond niet, en weigerden te wandelen in Zijn wet. **11** En
zij vergaten Zijn daden, en Zijn wonderen, die Hij hun had
doen zien. **12** Voor hun vaderen had Hij wonder gedaan, in
Egypteland, in het veld van Zoan. **13** Hij kliefde de zee, en
deed er hen doorgaan; en de wateren deed Hij staan als
een hoop. **14** En Hij leidde hen des daags met een wolk,
en den gansen nacht met een licht des vuurs. **15** Hij kliefde

de rotsstenen in de woestijn, en drenkte hen overvloedig,
als uit afgronden. 16 Want Hij bracht stromen voort uit
de steenrots, en deed de wateren afdalen als rivieren.
17 Nog voeren zij wijders voort tegen Hem te zondigen,
verbitterende den Allerhoogste in de dorre wildernis. 18 En
zij verzochten God in hun hart, begerende spijs naar hun
lust. 19 En zij spraken tegen God, zij zeiden: Zou God
een tafel kunnen toerichten in de woestijn? 20 Ziet, Hij
heeft den rotssteen geslagen, dat er wateren uitvloeiden,
en beken overvloediglijk uitbraken, zou Hij ook brood
kunnen geven? Zou Hij Zijn volke vlees toebereiden? 21
Daarom hoorde de HEERE, en werd verbolgen; en een
vuur werd ontstoken tegen Jakob, en toorn ging ook op
tegen Israel; 22 Omdat zij in God niet geloofden, en op
Zijn heil niet vertrouwden. 23 Daar Hij den wolken van
boven gebood, en de deuren des hemels opende; 24 En
regende op hen het Man om te eten, en gaf hun hemels
koren. 25 Een iegelijk at het brood der Machtigen; Hij zond
hun teerkost tot verzadiging. 26 Hij dreef den oostenwind
voort in den hemel, en voerde den zuidenwind aan door
Zijn sterkte; 27 En regende op hen vlees als stof, en
gevleugeld gevogelte als zand der zeeen; 28 En deed het
vallen in het midden zijns legers, rondom zijn woningen.
29 Toen aten zij, en werden zeer zat; zodat Hij hun hun
lust toebracht. 30 Zij waren nog niet vervreemd van hun
lust; hun spijs was nog in hun mond, 31 Als Gods toorn
tegen hen opging, dat Hij van hun vetsten doodde, en de
uitgelezenen van Israel nedervelde. 32 Boven dit alles
zondigden zij nog, en geloofden niet, door Zijn wonderen.
33 Dies deed Hij hun dagen vergaan in ijdelheid, en hun
jaren in verschrikking. 34 Als Hij hen doodde, zo vraagden
zij naar Hem, en keerden weder, en zochten God vroeg;
35 En gedachten, dat God hun Rotssteen was, en God, de
Allerhoogste, hun Verlosser. 36 En zij vleiden Hem met
hun mond, en logen Hem met hun tong. 37 Want hun hart
was niet recht met Hem, en zij waren niet getrouw in Zijn
verbond. 38 Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de
ongerechtigheid, en verdierf hen niet; maar wendde dikwijls
Zijn toorn af, en wekte Zijn ganse grimmigheid niet op. 39
En Hij dacht, dat zij vlees waren, een wind, die henengaat
en niet wederkeert. 40 Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in
de woestijn, deden Hem smart aan in de wildernis! 41
Want zij kwamen alweder, en verzochten God, en stelden
den Heilige Israels een perk. 42 Zij dachten niet aan Zijn
hand, aan den dag, toen Hij hen van den wederpartijder
verloste; 43 Hoe Hij Zijn tekenen stelde in Egypte, en Zijn
wonderheden in het veld van Zoan; 44 En hun vloeden in
bloed veranderde, en hun stromen, opdat zij niet zouden
drinken. 45 Hij zond een vermenging van ongedierte onder
hen, dat hen verteerde, en vorsen, die hen verdierven. 46
En Hij gaf hun gewas den kruidworm, en hun arbeid den
sprinkhaan. 47 Hij doodde hun wijnstok door den hagel, en
hun wilde vijgebomen door vurigen hagelsteen. 48 Ook gaf
Hij hun vee den hagel over, en hun beesten aan de vurige
kolen. 49 Hij zond onder hen de hittigheid Zijns toorns,
verbolgenheid, en verstoordheid, en benauwdheid, met
uitzending der boden van veel kwaads. 50 Hij woog een
pad voor Zijn toorn; Hij onttrok hun ziel niet van den dood;
en hun gedierte gaf Hij aan de pestilentie over. 51 En Hij
sloeg al het eerstgeborene in Egypte, het beginsel der
krachten in de tenten van Cham. 52 En Hij voerde Zijn volk
als schapen, en leidde hen, als een kudde, in de woestijn.
53 Ja, Hij leidde hen zeker, zodat zij niet vreesden; want
de zee had hun vijanden overdekt. 54 En Hij bracht hen
tot de landpale Zijner heiligheid, tot dezen berg, dien Zijn
rechterhand verkregen heeft. 55 En Hij verdreef voor hun
aangezicht de heidenen, en deed hen vallen in het snoer
hunner erfenis, en deed de stammen Israels in hun tenten
wonen. 56 Maar zij verzochten en verbitterden God, den
Allerhoogste, en onderhielden Zijn getuigenissen niet. 57
En zij weken terug, en handelden trouwelooslijk, gelijk hun
vaders; zij zijn omgekeerd, als een bedriegelijke boog.
58 En zij verwekten Hem tot toorn door hun hoogten, en
verwekten Hem tot ijver door hun gesneden beelden. 59
God hoorde het en werd verbolgen, en versmaadde Israel
zeer. 60 Dies verliet Hij den tabernakel te Silo, de tent, die
Hij tot een woning gesteld had onder de mensen. 61 En
Hij gaf Zijn sterkte in de gevangenis, en Zijn heerlijkheid in
de hand des wederpartijders. 62 En Hij leverde Zijn volk
over ten zwaarde, en werd verbolgen tegen Zijn erfenis.
63 Het vuur verteerde hun jongelingen, en hun jonge
dochters werden niet geprezen. 64 Hun priesters vielen
door het zwaard, en hun weduwen weenden niet. 65 Toen
ontwaakte de Heere, als een slapende, als een held, die
juicht van den wijn. 66 En Hij sloeg Zijn wederpartijders
aan het achterste; Hij deed hun eeuwige smaadheid aan.
67 Doch Hij verwierp de tent van Jozef, en den stam van
Efraim verkoos Hij niet. 68 Maar Hij verkoos den stam van
Juda, den berg Sion, dien Hij liefhad. 69 En Hij bouwde
Zijn heiligdom als hoogten, als de aarde, die Hij gegrond
heeft in eeuwigheid. 70 En Hij verkoos Zijn knecht David,
en nam hem van de schaapskooien; 71 Van achter de
zogende schapen deed Hij hem komen, om te weiden
Jakob, Zijn volk, en Israel, Zijn erfenis. 72 Ook heeft hij
hen geweid naar de oprechtheid zijns harten, en heeft hen
geleid met een zeer verstandig beleid zijner handen.

79 Een psalm van Asaf. O God! Heidenen zijn gekomen
in Uw erfenis; zij hebben den tempel Uwer heiligheid
verontreinigd; zij hebben Jeruzalem tot steenhopen gesteld.
2 Zij hebben de dode lichamen Uwer knechten aan het
gevogelte des hemels tot spijs gegeven; het vlees Uwer
gunstgenoten aan het gedierte des lands. 3 Zij hebben
hun bloed rondom Jeruzalem als water vergoten; en er
was niemand, die hen begroef. 4 Wij zijn onzen naburen
een smaadheid geworden; een spot en schimp dien, die
rondom ons zijn. 5 Hoe lang, HEERE? Zult Gij eeuwiglijk
toornen? Zal Uw ijver als vuur branden? 6 Stort Uw
grimmigheid uit over de heidenen, die U niet kennen, en
over de koninkrijken, die Uw Naam niet aanroepen. 7 Want
men heeft Jakob opgegeten, en zij hebben zijn liefelijke
woning verwoest. 8 Gedenk ons de vorige misdaden niet;
haast U, laat Uw barmhartigheden ons voorkomen; want

wij zijn zeer dun geworden. 9 Help ons, o God onzes heils!
ter oorzake van de eer Uws Naams; en red ons, en doe
verzoening over onze zonden, om Uws Naams wil. 10
Waarom zouden de heidenen zeggen: Waar is hun God?
Laat de wraak des vergoten bloeds Uwer knechten onder
de heidenen voor onze ogen bekend worden. 11 Laat
het gekerm der gevangenen voor Uw aanschijn komen;
behoud overig de kinderen des doods, naar de grootheid
Uws arms. 12 En geef onze naburen zevenvoudig weder in
hun schoot hun smaad, waarmede zij U, o Heere! gesmaad
hebben. 13 Zo zullen wij, Uw volk en de schapen Uwer
weide, U loven in eeuwigheid, van geslacht tot geslacht;
wij zullen Uw roem vertellen.

80 Voor den opperzangmeester, op Schoschannim; een
getuigenis, een psalm van Asaf. O Herder Israels!
neem ter ore, Die Jozef als schapen leiddet; Die tussen de
cherubim zit, verschijn blinkende. 2 Wek Uw macht op
voor het aangezicht van Efraim, en Benjamin, en Manasse,
en kom tot onze verlossing. 3 O God! breng ons weder, en
laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij verlost worden. 4 O
HEERE, God der heirscharen! hoe lang zult Gij roken tegen
het gebed Uws volks? 5 Gij spijst hen met tranenbrood,
en drenkt hen met tranen uit een drieling. 6 Gij hebt ons
onzen naburen tot een twist gesteld, en onze vijanden
spotten onder zich. 7 O God der heirscharen! breng ons
weder, en laat Uw aangezicht lichten; zo zullen wij verlost
worden. 8 Gij hebt een wijnstok uit Egypte overgebracht,
hebt de heidenen verdreven, en hebt denzelven geplant;
9 Gij hebt de plaats voor hem bereid, en zijn wortelen
doen inwortelen, zodat hij het land vervuld heeft. 10 De
bergen zijn met zijn schaduw bedekt geweest, en zijn
ranken waren als cederbomen Gods. 11 Hij schoot zijn
ranken uit tot aan de zee, en zijn scheuten tot aan de
rivier. 12 Waarom hebt Gij zijn muren doorgebroken, zodat
allen, die den weg voorbijgaan, hem plukken? 13 Het zwijn
uit het woud heeft hem uitgewroet, en het wild des velds
heeft hem afgeweid. 14 O God der heirscharen! keer toch
weder; aanschouw uit den hemel, en zie, en bezoek dezen
wijnstok, 15 En den stam, dien Uw rechterhand geplant
heeft, en dat om den zoon, dien Gij U gesterkt hebt! 16
Hij is met vuur verbrand; hij is afgehouwen; zij komen
om van het schelden Uws aangezichts. 17 Uw hand zij
over den man Uwer rechterhand, over des mensen zoon,
dien Gij U gesterkt hebt. 18 Zo zullen wij van U niet
terugkeren; behoud ons in het leven, zo zullen wij Uw
Naam aanroepen. 19 O HEERE, God der heirscharen!
breng ons weder; laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij
verlost worden.

81 Voor den opperzangmeester, op de Gittith, een
psalm van Asaf. Zingt vrolijk Gode, onze Sterkte;
juicht den God van Jakob. 2 Heft een psalm op, en geeft
de trommel; de liefelijke harp met de luit. 3 Blaast de
bazuin in de nieuwe maan, ter bestemder tijd, op onzen
feestdag. 4 Want dit is een inzetting in Israel, een recht van
den God Jakobs. 5 Hij heeft het gezet tot een getuigenis in
Jozef, als Hij uitgetogen was tegen Egypteland; alwaar ik
gehoord heb een spraak, die ik niet verstond; 6 Ik heb zijn
schouder van den last onttrokken; zijn handen zijn van de
potten ontslagen. 7 In de benauwdheid riept gij, en Ik hielp
u uit; Ik antwoordde u uit de schuilplaats des donders; Ik
beproefde u aan de wateren van Meriba. (Sela) 8 Mijn
volk, zeide Ik hoor toe, en Ik zal onder u betuigen, Israel,
of gij naar Mij hoordet! 9 Er zal onder u geen uitlands god
wezen, en gij zult u voor geen vreemden god nederbuigen.
10 Ik ben de Heere, uw God, Die u heb opgevoerd uit
het land van Egypte; doe uw mond wijd open, en Ik zal
hem vervullen. 11 Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet
gehoord; en Israel heeft Mijner niet gewild. 12 Dies heb
Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat
zij wandelden in hun raadslagen. 13 Och, dat Mijn volk
naar Mij gehoord had, dat Israel in Mijn wegen gewandeld
had! 14 In kort zou Ik hun vijanden gedempt hebben, en
Mijn hand gewend hebben tegen hun wederpartijders. 15
Die den HEERE haten, zouden zich Hem geveinsdelijk
onderworpen hebben, maar hunlieder tijd zou eeuwig
geweest zijn. 16 En Hij zou het gespijsd hebben met het
vette der tarwe; ja, Ik zou u verzadigd hebben met honig
uit de rotsstenen.

82 Een psalm van Asaf. God staat in de vergadering
Godes; Hij oordeelt in het midden der goden; 2 Hoe
lang zult gijlieden onrecht oordelen, en het aangezicht
der goddelozen aannemen? (Sela) 3 Doet recht den
arme en den wees; rechtvaardigt den verdrukte en den
arme. 4 Verlost den arme en den behoeftige, rukt hem
uit der goddelozen hand. 5 Zij weten niet, en verstaan
niet; zij wandelen steeds in duisternis; dies wankelen alle
fondamenten der aarde. 6 Ik heb wel gezegd: Gij zijt
goden; en gij zijt allen kinderen des Allerhoogsten; 7
Nochtans zult gij sterven als een mens; en als een van
de vorsten zult gij vallen. 8 Sta op, o God! oordeel het
aardrijk, want Gij bezit alle natien.

83 Een lied, een psalm van Asaf. O God! zwijg niet, houd
U niet als doof, en zijt niet stil, o God! 2 Want zie,
Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken het hoofd
op. 3 Zij maken listiglijk een heimelijken aanslag tegen Uw
volk, en beraadslagen zich tegen Uw verborgenen. 4 Zij
hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij
geen volk meer zijn; dat aan den naam Israels niet meer
gedacht worde. 5 Want zij hebben in het hart te zamen
geraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt;
6 De tenten van Edom en der Ismaelieten, Moab en de
Hagarenen; 7 Gebal, en Ammon, en Amalek, Palestina
met de inwoners van Tyrus. 8 Ook heeft zich Assur bij
hen gevoegd; zij zijn den kinderen van Lot tot een arm
geweest. (Sela) 9 Doe hun als Midian, als Sisera, als
Jabin aan de beek Kison; 10 Die verdelgd zijn te Endor;
zij zijn geworden tot drek der aarde. 11 Maak hen en
hun prinsen als Oreb en als Zeeb, en al hun vorsten als
Zebah en als Zalmuna; 12 Die zeiden: Laat ons de schone
woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen. 13

Mijn God! maak hen als een wervel, als stoppelen voor
den wind. 14 Gelijk het vuur een woud verbrandt, en gelijk
de vlam de bergen aansteekt; 15 Vervolg hen alzo met Uw
onweder, en verschrik hen met Uw draaiwind. 16 Maak hun
aangezicht vol schande, opdat zij, o HEERE! Uw Naam
zoeken. 17 Laat hen beschaamd en verschrikt wezen
tot in eeuwigheid, en laat hen schaamrood worden, en
omkomen; 18 Opdat zij weten, dat Gij alleen met Uw Naam
zijt de HEERE, de Allerhoogste over de ganse aarde.

84 Voor den opperzangmeester, op de Gittith; een
psalm, voor de kinderen van Korach. Hoe liefelijk
zijn Uw woningen, o HEERE der heirscharen! 2 Mijn ziel is
begerig, en bezwijkt ook van verlangen, naar de voorhoven
des HEEREN; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot den
levenden God. 3 Zelfs vindt de mus een huis, en de
zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen legt, bij
Uw altaren, HEERE der heirscharen, mijn Koning, en mijn
God! 4 Welgelukzalig zijn zij, die in Uw huis wonen; zij
prijzen U gestadiglijk. (Sela) 5 Welgelukzalig is de mens,
wiens sterkte in U is, in welker hart de gebaande wegen
zijn. 6 Als zij door het dal der moerbezienbomen doorgaan,
stellen zij Hem tot een fontein; ook zal de regen hen
gans rijkelijk overdekken. 7 Zij gaan van kracht tot kracht;
een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion. 8
HEERE, God der heirscharen! hoor mijn gebed; neem het
ter oren, o God van Jakob! (Sela) 9 O God, ons Schild!
zie, en aanschouw het aangezicht Uws gezalfden. 10 Want
een dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders;
ik koos liever aan den dorpel in het huis mijns Gods te
wezen, dan lang te wonen in de tenten der goddeloosheid.
11 Want God, de HEERE, is een Zon en Schild; de HEERE
zal genade en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden
dengenen, die in oprechtheid wandelen. 12 HEERE der
heirscharen! welgelukzalig is de mens, die op U vertrouwt.

85 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder
de kinderen van Korach. Gij zijt Uw lande gunstig
geweest, HEERE! de gevangenis van Jakob hebt Gij
gewend. 2 De misdaad Uws volks hebt Gij weggenomen; Gij
hebt al hun zonden bedekt. (Sela) 3 Gij hebt weggenomen
al Uw verbolgenheid; Gij hebt U gewend van de hittigheid
Uws toorns. 4 Breng ons weder, o God onzes heils! en
doe te niet Uw toornigheid over ons. 5 Zult Gij eeuwiglijk
tegen ons toornen? Zult Gij Uw toorn uitstrekken van
geslacht tot geslacht? 6 Zult Gij ons niet weder levend
maken, opdat Uw volk zich in U verblijde? 7 Toon ons
Uw goedertierenheid, o HEERE, en geef ons Uw heil.
8 Ik zal horen, wat God, de HEERE, spreken zal; want
Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn gunstgenoten van vrede
spreken; maar dat zij niet weder tot dwaasheid keren.
9 Zekerlijk, Zijn heil is nabij degenen, die Hem vrezen,
opdat in ons land eer wone. 10 De goedertierenheid en
waarheid zullen elkander ontmoeten; de gerechtigheid
en vrede zullen elkander kussen. 11 De waarheid zal uit
de aarde spruiten, en gerechtigheid zal van den hemel
nederzien. 12 Ook zal de HEERE het goede geven; en
ons land zal zijn vrucht geven. 13 De gerechtigheid zal
voor Zijn aangezicht henengaan, en Hij zal ze zetten op
den weg Zijner voetstappen.

86 Een gebed van David. HEERE! neig Uw oor, verhoor
mij; want ik ben ellendig en nooddruftig. 2 Bewaar
mijn ziel, want ik ben Uw gunstgenoot, o Gij, mijn God!
verlos Uw knecht die op U betrouwt. 3 Zijt mij genadig,
HEERE! want ik roep tot U den gansen dag. 4 Verheug de
ziel Uws knechts; want tot U, HEERE! verhef ik mijn ziel. 5
Want Gij, HEERE! zijt goed, en gaarne vergevende, en van
grote goedertierenheid allen, die U aanroepen. 6 HEERE!
neem mijn gebed ter ore, en merk op de stem mijner
smekingen. 7 In den dag mijner benauwdheid roep ik U
aan, want Gij verhoort mij. 8 Onder de goden is niemand
U gelijk, Heere! en er zijn geen gelijk Uw werken. 9 Al
de heidenen, Heere! die Gij gemaakt hebt, zullen komen,
en zullen zich voor Uw aanschijn nederbuigen, en Uw
Naam eren. 10 Want Gij zijt groot, en doet wonderwerken;
Gij alleen zijt God. 11 Leer mij, HEERE! Uw weg; ik
zal in Uw waarheid wandelen; verenig mijn hart tot de
vreze Uws Naams. 12 Heere, mijn God! ik zal U met mijn
ganse hart loven, en ik zal Uw Naam eren in eeuwigheid;
13 Want Uw goedertierenheid is groot over mij; en Gij
hebt mijn ziel uit het onderste des grafs uitgerukt. **(Sheol
h7585)** 14 O God! de hovaardigen staan tegen mij op, en
de vergaderingen der tirannen zoeken mijn ziel; en zij
stellen U niet voor hun ogen. 15 Maar Gij, Heere! zijt een
barmhartig en genadig God, lankmoedig, en groot van
goedertierenheid en waarheid. 16 Wend U tot mij, en zijt
mij genadig, geef Uw knecht Uw sterkte, en verlos den
zoon Uwer dienstmaagd. 17 Doe aan mij een teken ten
goede, opdat het mijn haters zien, en beschaamd worden,
als Gij, HEERE! mij geholpen, en mij getroost zult hebben.

87 Een psalm, een lied voor de kinderen van Korach.
Zijn grondslag is op de bergen der heiligheid. 2
De HEERE bemint de poorten van Sion boven alle
woningen van Jakob. 3 Zeer heerlijke dingen worden van
u gesproken, o stad Gods! (Sela) 4 Ik zal Rahab en Babel
vermelden, onder degenen, die Mij kennen; ziet, de Filistijn,
en de Tyrier, met den Moor, deze is aldaar geboren. 5 En
van Sion zal gezegd worden: Die en die is daarin geboren;
en de Allerhoogste Zelf zal hen bevestigen. 6 De HEERE
zal hen rekenen in het opschrijven der volken, zeggende:
Deze is aldaar geboren. (Sela) 7 En de zangers, gelijk de
speellieden, mitsgaders al mijn fonteinen, zullen binnen u
zijn.

88 Een lied, een psalm voor de kinderen van Korach,
voor den opperzangmeester, op Machalath Leannoth;
een onderwijzing van Heman, den Ezrahiet. O HEERE,
God mijns heils! bij dag, bij nacht roep ik voor U. 2 Laat
mijn gebed voor Uw aanschijn komen; neig Uw oor tot
mijn geschrei. 3 Want mijn ziel is der tegenheden zat, en
mijn leven raakt tot aan het graf. **(Sheol h7585)** 4 Ik ben
gerekend met degenen, die in de kuil nederdalen; ik ben
geworden als een man, die krachteloos is; 5 Afgezonderd

onder de doden, gelijk de verslagenen, die in het graf
liggen, die Gij niet meer gedenkt, en zij zijn afgesneden
van Uw hand. 6 Gij hebt mij in den ondersten kuil gelegd,
in duisternissen, in diepten. 7 Uw grimmigheid ligt op mij;
Gij hebt mij nedergedrukt met al Uw baren. (Sela) 8 Mijn
bekenden hebt Gij verre van mij gedaan, Gij hebt mij hun
tot een groten gruwel gesteld; ik ben besloten, en kan
niet uitkomen. 9 Mijn oog treurt vanwege verdrukking;
HEERE! ik roep tot U den gansen dag; ik strek mijn handen
uit tot U. 10 Zult Gij wonder doen aan de doden? Of
zullen de overledenen opstaan, zullen zij U loven? (Sela)
11 Zal Uw goedertierenheid in het graf verteld worden,
Uw getrouwheid in het verderf? 12 Zullen Uw wonderen
bekend worden in de duisternis, en Uw gerechtigheid in
het land der vergetelheid? 13 Maar ik, HEERE! roep tot
U, en mijn gebed komt U voor in den morgenstond. 14
HEERE! waarom verstoot Gij mijn ziel, en verbergt Uw
aanschijn voor mij? 15 Van der jeugd aan ben ik bedrukt
en doodbrakende; ik draag Uw vervaarnissen, ik ben
twijfelmoedig. 16 Uw hittige toornigheden gaan over mij;
Uw verschrikkingen doen mij vergaan. 17 Den gansen dag
omringen zij mij als water; te zamen omgeven zij mij. 18
Gij hebt vriend en metgezel verre van mij gedaan; mijn
bekenden zijn in duisternis.

89 Een onderwijzing van Ethan, den Ezrahiet. Ik zal de
goedertierenheid des HEEREN eeuwiglijk zingen;
ik zal Uw waarheid met mijn mond bekend maken,
van geslacht tot geslacht. 2 Want ik heb gezegd: Uw
goedertierenheid zal eeuwiglijk gebouwd worden; in de
hemelen zelve hebt Gij Uw waarheid bevestigd, zeggende:
3 Ik heb een verbond gemaakt met Mijn uitverkorene; Ik
heb Mijn knecht David gezworen: 4 Ik zal uw zaad tot
in eeuwigheid bevestigen, en uw troon opbouwen van
geslacht tot geslacht. (Sela) 5 Dies loven de hemelen
Uw wonderen, o HEERE! ook is Uw getrouwheid in de
gemeente der heiligen. 6 Want wie mag in den hemel
tegen den HEERE geschat worden? Wie is den HEERE
gelijk, onder de kinderen der sterken? 7 God is grotelijks
geducht in den raad der heiligen, en vreselijk boven allen,
die rondom Hem zijn. 8 O HEERE, God der heirscharen!
wie is als Gij, grootmachtig, o HEERE! en Uw getrouwheid
is rondom U. 9 Gij heerst over de opgeblazenheid der
zee; wanneer haar baren zich verheffen, zo stilt Gij ze. 10
Gij hebt Rahab verbrijzeld als een verslagene; Gij hebt
Uw vijanden verstrooid met den arm Uwer sterkte. 11
De hemel is Uwe, ook is de aarde Uwe; de wereld en
haar volheid, die hebt Gij gegrond. 12 Het noorden en het
zuiden, die hebt Gij geschapen; Thabor en Hermon juichen
in Uw Naam. 13 Gij hebt een arm met macht; Uw hand
is sterk, Uw rechterhand is hoog. 14 Gerechtigheid en
gericht zijn de vastigheid Uws troons; goedertierenheid en
waarheid gaan voor Uw aanschijn henen. 15 Welgelukzalig
is het volk, hetwelk het geklank kent; o HEERE! zij zullen
in het licht Uws aanschijns wandelen. 16 Zij zullen zich
den gansen dag verheugen in Uw Naam, en door Uw
gerechtigheid verhoogd worden. 17 Want Gij zijt de
heerlijkheid hunner sterkte; en door Uw welbehagen zal
onze hoorn verhoogd worden. 18 Want ons schild is van
den HEERE, en onze koning is van den Heilige Israels. 19
Toen hebt Gij in een gezicht gesproken van Uw heilige,
en gezegd: Ik heb hulp besteld bij een held; Ik heb een
verkorene uit het volk verhoogd. 20 Ik heb David, Mijn
knecht, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd;
21 Met welken Mijn hand vast blijven zal; ook zal hem Mijn
arm versterken. 22 De vijand zal hem niet dringen, en
de zoon der ongerechtigheid zal hem niet onderdrukken.
23 Maar Ik zal zijn wederpartijders verpletteren voor zijn
aangezicht, en die hem haten, zal Ik plagen. 24 En Mijn
getrouwheid en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn;
en zijn hoorn zal in Mijn Naam verhoogd worden. 25 En
Ik zal zijn hand in de zee zetten, en zijn rechterhand in
de rivieren. 26 Hij zal Mij noemen: Gij zijt mijn Vader!
mijn God, en de Rotssteen mijns heils! 27 Ook zal Ik hem
ten eerstgeborenen zoon stellen, ten hoogste over de
koningen der aarde. 28 Ik zal hem Mijn goedertierenheid
in eeuwigheid houden, en Mijn verbond zal hem vast
blijven. 29 En Ik zal zijn zaad in eeuwigheid zetten, en zijn
troon als de dagen der hemelen. 30 Indien zijn kinderen
Mijn wet verlaten, en in Mijn rechten niet wandelen; 31
Indien zij Mijn inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden
niet houden; 32 Zo zal Ik hun overtreding met de roede
bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen. 33 Maar
Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en
in Mijn getrouwheid niet feilen. 34 Ik zal Mijn verbond niet
ontheiligen, en hetgeen uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet
veranderen. 35 Ik heb eens gezworen bij Mijn heiligheid:
Zo Ik aan David liege! 36 Zijn zaad zal in der eeuwigheid
zijn, en zijn troon zal voor Mij zijn gelijk de zon. 37 Hij zal
eeuwiglijk bevestigd worden, gelijk de maan; en de Getuige
in den hemel is getrouw. (Sela) 38 Maar Gij hebt hem
verstoten en verworpen; Gij zijt verbolgen geworden tegen
Uw gezalfde. 39 Gij hebt het verbond Uws knechts te niet
gedaan; Gij hebt zijn kroon ontheiligd tegen de aarde. 40
Gij hebt al zijn muren doorgebroken; Gij hebt zijn vestingen
nedergeworpen. 41 Allen, die den weg voorbijgingen,
hebben hem beroofd; zijn naburen is hij tot een smaad
geweest. 42 Gij hebt de rechterhand zijner wederpartijders
verhoogd; Gij hebt al zijn vijanden verblijd. 43 Gij hebt
ook de scherpte zijns zwaards omgekeerd, en hebt hem
niet staande gehouden in den strijd. 44 Gij hebt zijn
schoonheid doen ophouden; en Gij hebt zijn troon ter aarde
nedergestoten. 45 Gij hebt de dagen zijner jeugd verkort;
Gij hebt hem met schaamte overdekt. (Sela) 46 Hoe lang,
o HEERE! zult Gij U steeds verbergen, zal Uw grimmigheid
branden als een vuur? 47 Gedenk van hoedanige eeuw ik
ben; waarom zoudt Gij aller mensenkinderen tevergeefs
geschapen hebben? 48 Wat man leeft er, die den dood
niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld
des grafs? (Sela) **(Sheol h7585)** 49 HEERE! waar zijn Uw
vorige goedertierenheden, die Gij David gezworen hebt
bij Uw trouw? 50 Gedenk, HEERE! aan de smaad Uwer
knechten, dien ik in mijn boezem draag, van alle grote

volken. 51 Waarmede, o HEERE! Uw vijanden smaden,
waarmede zij de voetstappen Uws gezalfden smaden. 52
Geloofd zij de HEERE in eeuwigheid! Amen, ja, amen.

90 Een gebed van Mozes, den man Gods. HEERE!
Gij zijt ons geweest een Toevlucht van geslacht tot
geslacht. 2 Eer de bergen geboren waren, en Gij de aarde
en de wereld voortgebracht hadt, ja, van eeuwigheid tot
eeuwigheid zijt Gij God. 3 Gij doet den mens wederkeren
tot verbrijzeling, en zegt: Keert weder, gij mensenkinderen!
4 Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van
gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als een nachtwaak.
5 Gij overstroomt hen; zij zijn gelijk een slaap; in den
morgenstond zijn zij gelijk het gras, dat verandert; 6 In den
morgenstond bloeit het, en het verandert; des avonds wordt
het afgesneden, en het verdort. 7 Want wij vergaan door
Uw toorn; en door Uw grimmigheid worden wij verschrikt.
8 Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke
zonden in het licht Uws aanschijns. 9 Want al onze dagen
gaan henen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze
jaren door als een gedachte. 10 Aangaande de dagen
onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk
zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste van die is moeite
en verdriet; want het wordt snellijk afgesneden, en wij
vliegen daarheen. 11 Wie kent de sterkte Uws toorns, en
Uw verbolgenheid, naardat Gij te vrezen zijt? 12 Leer ons
alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen. 13
Keer weder, HEERE! tot hoe lange? en het berouwe U
over Uw knechten. 14 Verzadig ons in den morgenstond
met Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd
zijn in al onze dagen. 15 Verblijd ons naar de dagen, in
dewelke Gij ons gedrukt hebt, naar de jaren, in dewelke
wij het kwaad gezien hebben. 16 Laat Uw werk aan Uw
knechten gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun
kinderen. 17 En de liefelijkheid des HEEREN, onzes Gods;
zij over ons; en bevestig Gij het werk onzer handen over
ons, ja, het werk onzer handen, bevestig dat.

91 Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten,
die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen.
2 Ik zal tot den HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn
Burg! mijn God, op Welken ik vertrouw! 3 Want Hij zal
u redden van den strik des vogelvangers, van de zeer
verderfelijke pestilentie. 4 Hij zal u dekken met Zijn
vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen; Zijn
waarheid is een rondas en beukelaar. 5 Gij zult niet vrezen
voor den schrik des nachts, voor den pijl, die des daags
vliegt; 6 Voor de pestilentie, die in de donkerheid wandelt;
voor het verderf, dat op den middag verwoest. 7 Aan
uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan
uw rechterhand; tot u zal het niet genaken. 8 Alleenlijk
zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult de
vergelding der goddelozen zien. 9 Want Gij, HEERE! zijt
mijn Toevlucht! De Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw
Vertrek; 10 U zal geen kwaad wedervaren, en geen plage
zal uw tent naderen. 11 Want Hij zal Zijn engelen van u
bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen. 12 Zij zullen u
op de handen dragen, opdat gij uw voet aan geen steen
stoot. 13 Op den fellen leeuw en de adder zult gij treden,
gij zult den jongen leeuw en den draak vertreden. 14 Dewijl
hij Mij zeer bemint, spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen;
Ik zal hem op een hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam.
15 Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de
benauwdheid zal Ik bij hem zijn. Ik zal er hem uittrekken,
en zal hem verheerlijken. 16 Ik zal hem met langheid der
dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.

92 Een psalm, een lied, op den sabbatdag. Het is
goed, dat men den HEERE love, en Uw Naam
psalmzinge, o Allerhoogste! 2 Dat men in den morgenstond
Uw goedertierenheid verkondige, en Uw getrouwheid in
de nachten; 3 Op het tiensnarig instrument en op de luit,
met een voorbedacht lied op de harp. 4 Want Gij hebt mij
verblijd, HEERE! met Uw daden, ik zal juichen over de
werken Uwer handen. 5 O HEERE! hoe groot zijn Uw
werken! zeer diep zijn Uw gedachten. 6 Een onvernuftig
man weet er niet van, en een dwaas verstaat ditzelve niet;
7 Dat de goddelozen groeien als het kruid, en al de werkers
der ongerechtigheid bloeien, opdat zij tot in der eeuwigheid
verdelgd worden. 8 Maar Gij zijt de Allerhoogste in
eeuwigheid de HEERE! 9 Want zie, Uw vijanden, o
HEERE! want zie, Uw vijanden zullen vergaan; al de
werkers der ongerechtigheid zullen verstrooid worden. 10
Maar Gij zult mijn hoorn verhogen, gelijk eens eenhoorns;
ik ben met verse olie overgoten. 11 En mijn oog zal mijn
verspieders aanschouwen; mijn oren zullen het horen,
aangaande de boosdoeners, die tegen mij opstaan. 12
De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij zal
wassen als een cederboom op Libanon. 13 Die in het huis
des HEEREN geplant zijn, dien zal gegeven worden te
groeien in de voorhoven onzes Gods. 14 In den grijzen
ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en
groen zijn, 15 Om te verkondigen, dat de HEERE recht is;
Hij is mijn Rotssteen, en in Hem is geen onrecht.

93 De HEERE regeert, Hij is met hoogheid bekleed;
de HEERE is bekleed met sterkte, Hij heeft Zich
omgord. Ook is de wereld bevestigd, zij zal niet wankelen.
2 Van toen af is Uw troon bevestigd, Gij zijt van eeuwigheid
af. 3 De rivieren verheffen, o HEERE! de rivieren verheffen
haar bruisen; de rivieren verheffen haar aanstoting. 4 Doch
de HEERE in de hoogte is geweldiger dan het bruisen van
grote wateren, dan de geweldige baren der zee. 5 Uw
getuigenissen zijn zeer getrouw; de heiligheid is Uw huize
sierlijk, HEERE! tot lange dagen.

94 O God der wraken! o HEERE, God der wraken!
verschijn blinkende. 2 Gij, Rechter der aarde! verhef
U; breng vergelding weder over de hovaardigen. 3 Hoe
lang zullen de goddelozen, o HEERE! hoe lang zullen de
goddelozen van vreugde opspringen? 4 Uitgieten? hard
spreken? alle werkers der ongerechtigheid zich beroemen?
5 O HEERE! zij verbrijzelen Uw volk, en zij verdrukken Uw
erfdeel. 6 De weduwe en den vreemdeling doden zij, en zij
vermoorden de wezen. 7 En zeggen: De HEERE ziet het

niet, en de God van Jakob merkt het niet. 8 Aanmerkt, gij
onvernuftigen onder het volk! en gij dwazen! wanneer zult
gij verstandig worden? 9 Zou Hij, Die het oor plant, niet
horen? zou Hij, Die het oog formeert, niet aanschouwen?
10 Zou Hij, Die de heidenen tuchtigt, niet straffen, Hij,
Die den mens wetenschap leert? 11 De HEERE weet
de gedachten des mensen, dat zij ijdelheid zijn. 12
Welgelukzalig is de man, o HEERE! dien Gij tuchtigt, en
dien Gij leert uit Uw wet, 13 Om hem rust te geven van de
kwade dagen; totdat de kuil voor den goddeloze gegraven
wordt. 14 Want de HEERE zal Zijn volk niet begeven,
en Hij zal Zijn erve niet verlaten. 15 Want het oordeel
zal wederkeren tot de gerechtigheid; en alle oprechten
van hart zullen hetzelve navolgen. 16 Wie zal voor mij
staan tegen de boosdoeners? Wie zal zich voor mij stellen
tegen de werkers der ongerechtigheid? 17 Ten ware dat de
HEERE mij een Hulp geweest ware, mijn ziel had bijna in
de stilte gewoond. 18 Als ik zeide: Mijn voet wankelt; Uw
goedertierenheid, o HEERE! ondersteunde mij. 19 Als mijn
gedachten binnen in mij vermenigvuldigd werden, hebben
Uw vertroostingen mijn ziel verkwikt. 20 Zou zich de stoel
der schadelijkheden met U vergezelschappen, die moeite
verdicht bij inzetting? 21 Zij rotten zich samen tegen de ziel
des rechtvaardigen, en zij verdoemen onschuldig bloed.
22 Doch de HEERE is mij geweest tot een Hoog Vertrek,
en mijn God tot een Steenrots mijner toevlucht. 23 En Hij
zal hun ongerechtigheid op hen doen wederkeren, en Hij
zal hen in hun boosheid verdelgen; de HEERE, onze God,
zal hen verdelgen.

95 Komt, laat ons den HEERE vrolijk zingen; laat ons
juichen den Rotssteen onzes heils. 2 Laat ons Zijn
aangezicht tegemoet gaan met lof; laat ons Hem juichen
met psalmen. 3 Want de HEERE is een groot God; ja,
een groot Koning boven alle goden; 4 In Wiens hand
de diepste plaatsen der aarde zijn, en de hoogten der
bergen zijn Zijne; 5 Wiens ook de zee is, want Hij heeft ze
gemaakt; en Zijn handen hebben het droge geformeerd.
6 Komt, laat ons aanbidden en nederbukken; laat ons
knielen voor den HEERE, Die ons gemaakt heeft. 7 Want
Hij is onze God, en wij zijn het volk Zijner weide, en de
schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn stem hoort, 8
Verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van
Massa in de woestijn; 9 Waar Mij uw vaders verzochten,
Mij beproefden, ook Mijn werk zagen. 10 Veertig jaren heb
Ik verdriet gehad aan dit geslacht, en heb gezegd: Zij zijn
een volk, dwalende van hart, en zij kennen Mijn wegen
niet. 11 Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zo zij in
Mijn rust zullen ingaan!

96 Zingt den HEERE een nieuw lied; zingt de HEERE,
gij ganse aarde! 2 Zingt den HEERE, looft Zijn Naam;
boodschapt Zijn heil van dag tot dag. 3 Vertelt onder de
heidenen Zijn eer, onder alle volken Zijn wonderen. 4 Want
de HEERE is groot, en zeer te prijzen; Hij is vreselijk boven
alle goden. 5 Want al de goden der volken zijn afgoden;
maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt. 6 Majesteit
en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en sieraad
in Zijn heiligdom. 7 Geeft den HEERE, gij geslachten der
volken! geeft den HEERE eer en sterkte. 8 Geeft den
HEERE de eer Zijns Naams; brengt offer, en komt in Zijn
voorhoven. 9 Aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des
heiligdoms; schrikt voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde.
10 Zegt onder de heidenen: De HEERE regeert; ook zal de
wereld bevestigd worden, zij zal niet bewogen worden; Hij
zal de volken richten in alle rechtmatigheid. 11 Dat de
hemelen zich verblijden, en de aarde zich verheuge, dat
de zee bruise met haar volheid. 12 Dat het veld huppele
van vreugde met al wat er in is, dat dan al de bomen des
wouds juichen. 13 Voor het aangezicht des HEEREN; want
Hij komt, want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de
wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn
waarheid.

97 De HEERE regeert, de aarde verheuge zich; dat veel
eilanden zich verblijden. 2 Rondom Hem zijn wolken
en donkerheid, gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid
Zijns troons. 3 Een vuur gaat voor Zijn aangezicht heen,
en het steekt Zijn wederpartijen rondom aan brand. 4 Zijn
bliksemen verlichten de wereld; het aardrijk ziet ze en het
beeft. 5 De bergen smelten als was voor het aanschijn
des HEEREN, voor het aanschijn des HEEREN der ganse
aarde. 6 De hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid, en
alle volken zien Zijn eer. 7 Beschaamd moeten wezen allen,
die de beelden dienen, die zich op afgoden beroemen;
buigt u neder voor Hem, alle gij goden! 8 Sion heeft
gehoord, en het heeft zich verblijd, en de dochteren van
Juda hebben zich verheugd vanwege Uw oordelen, o
HEERE! 9 Want Gij, HEERE! zijt de Allerhoogste over
de gehele aarde; Gij zijt zeer hoog verheven boven alle
goden. 10 Gij liefhebbers des HEEREN! haat het kwade;
Hij bewaart de zielen Zijner gunstgenoten; Hij redt hen uit
der goddelozen hand. 11 Het licht is voor den rechtvaardige
gezaaid, en vrolijkheid voor de oprechten van hart. 12 Gij
rechtvaardigen! verblijdt u in den HEERE, en spreekt lof
ter gedachtenis Zijner heiligheid.

98 Een psalm. Zingt den HEERE een nieuw lied; want
Hij heeft wonderen gedaan; Zijn rechterhand, en
de arm Zijner heiligheid, heeft Hem heil gegeven. 2 De
HEERE heeft Zijn heil bekend gemaakt; Hij heeft Zijn
gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der heidenen. 3
Hij is gedachtig geweest Zijner goedertierenheid, en Zijner
waarheid aan het huis Israels; en al de einden der aarde
hebben gezien het heil onzes Gods. 4 Juicht den HEERE,
gij ganse aarde! roept uit van vreugde, en zingt vrolijk, en
psalmzingt. 5 Psalmzingt den HEERE met de harp, met de
harp en met de stem des gezangs, 6 Met trompetten en
bazuinengeklank; juicht voor het aangezicht des Konings,
des HEEREN. 7 De zee bruise met haar volheid, de wereld
met degenen, die daarin wonen. 8 Dat de rivieren met
de handen klappen, dat tegelijk de gebergten vreugde
bedrijven, 9 Voor het aangezicht des HEEREN, want Hij

komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten in
gerechtigheid, en de volken in alle rechtmatigheid.

99 De HEERE regeert, dat de volken beven; Hij zit
tussen de cherubim; de aarde bewege zich. **2** De
HEERE is groot in Sion, en Hij is hoog boven alle volken.
3 Dat zij Uw groten en vreselijken Naam loven, die heilig
is; **4** En de sterkte des Konings, die het recht lief heeft. Gij
hebt billijkheden bevestigd, Gij hebt recht en gerechtigheid
gedaan in Jakob. **5** Verheft den HEERE, onzen God, en
buigt u neder voor de voetbank Zijner voeten; Hij is heilig!
6 Mozes en Aaron waren onder Zijn priesters, en Samuel
onder de aanroepers Zijns Naams; zij riepen tot den
HEERE, en Hij verhoorde hen. **7** Hij sprak tot hen in een
wolkkolom; zij hebben Zijn getuigenissen onderhouden, en
de inzettingen, die Hij hun gegeven had. **8** O HEERE,
onze God! Gij hebt hen verhoord, Gij zijt hun geweest een
vergevend God, hoewel wraak doende over hun daden. **9**
Verheft den HEERE, onzen God, en buigt u voor den berg
Zijner heiligheid; want de HEERE, onze God, is heilig.

100 Een lofzang. Gij ganse aarde! juicht den HEERE.
2 Dient den HEERE met blijdschap, komt voor
Zijn aanschijn met vrolijk gezang. **3** Weet, dat de HEERE
is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en
de schapen Zijner weide. **4** Gaat in tot Zijn poorten met
lof, in Zijn voorhoven met lofgezang; looft Hem, prijst Zijn
Naam. **5** Want de HEERE is goed; Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid, en Zijn getrouwheid van geslacht tot
geslacht.

101 Een psalm van David. Ik zal van goedertierenheid
en recht zingen; U zal ik psalmzingen, o HEERE!
2 Ik zal verstandelijk handelen in den oprechten weg;
wanneer zult Gij tot mij komen? Ik zal in het midden mijns
huizes wandelen, in oprechtigheid mijns harten. **3** Ik zal
geen Belials-stuk voor mijn ogen stellen; ik haat het doen
der afvalligen, het zal mij niet aankleven. **4** Het verkeerde
hart zal van mij wijken; den boze zal ik niet kennen. **5**
Die zijn naaste in het heimelijke achterklapt; dien zal ik
verdelgen; die hoog van ogen is, en trots van hart, die zal
ik niet vermogen. **6** Mijn ogen zullen zijn op de getrouwen
in het land, dat zij bij mij zitten; die in den oprechten weg
wandelt, die zal mij dienen. **7** Wie bedrog pleegt, zal
binnen mijn huis niet blijven; die leugenen spreekt, zal
voor mijn ogen niet bevestigd worden. **8** Allen morgen zal
ik alle goddelozen des lands verdelgen, om uit de stad des
HEEREN alle werkers der ongerechtigheid uit te roeien.

102 Een gebed des verdrukten, als hij overstelpt is,
en zijn klacht uitstort voor het aangezicht des
HEEREN. O HEERE! hoor mijn gebed, en laat mijn geroep
tot U komen. **2** Verberg Uw aangezicht niet voor mij, neig
Uw oor tot mij ten dage mijner benauwdheid; ten dagen
als ik roep, verhoor mij haastelijk. **3** Want mijn dagen zijn
vergaan als rook, en mijn gebeenten zijn uitgebrand als
een haard. **4** Mijn hart is geslagen en verdord als gras,
zodat ik vergeten heb mijn brood te eten. **5** Mijn gebeente
kleeft aan mijn vlees, vanwege de stem mijns zuchtens. **6**
Ik ben een roerdomp der woestijn gelijk geworden, ik ben
geworden als een steenuil der wildernissen. **7** Ik waak,
en ben geworden als een eenzame mus op het dak. **8**
Mijn vijanden smaden mij al den dag; die tegen mij razen,
zweren bij mij. **9** Want ik eet as als brood, en vermeng
mijn drank met tranen. **10** Vanwege Uw verstoordheid en
Uw groten toorn; want Gij hebt mij verheven, en mij weder
nedergeworpen. **11** Mijn dagen zijn als een afgaande
schaduw, en ik verdor als gras. **12** Maar Gij, HEERE! blijft in
eeuwigheid, en Uw gedachtenis van geslacht tot geslacht.
13 Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want
de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is
gekomen. **14** Want Uw knechten hebben een welgevallen
aan haar stenen, en hebben medelijden met haar gruis. **15**
Dan zullen de heidenen den Naam des HEEREN vrezen,
en alle koningen der aarde Uw heerlijkheid. **16** Als de
HEERE Sion zal opgebouwd hebben, in Zijn heerlijkheid
zal verschenen zijn, **17** Zich gewend zal hebben tot het
gebed desgenen, die gans ontbloot is, en niet versmaad
hebben hunlieder gebed; **18** Dat zal geschreven worden
voor het navolgende geslacht; en het volk, dat geschapen
zal worden, zal den HEERE loven; **19** Omdat Hij uit de
hoogte Zijns heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien;
dat de HEERE uit den hemel op de aarde geschouwd zal
hebben; **20** Om het zuchten der gevangenen te horen,
om los te maken de kinderen des doods; **21** Opdat men
den Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijn lof te
Jeruzalem; **22** Wanneer de volken samen zullen vergaderd
worden, ook de koninkrijken, om den HEERE te dienen.
23 Hij heeft mijn kracht op den weg ter nedergedrukt; mijn
dagen heeft Hij verkort. **24** Ik zeide: Mijn God! neem mij
niet weg in het midden mijner dagen; Uw jaren zijn van
geslacht tot geslacht. **25** Gij hebt voormaals de aarde
gegrond, en de hemelen zijn het werk Uwer handen; **26**
Die zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven; en zij
alle zullen als een kleed verouden; Gij zult ze veranderen
als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. **27** Maar Gij
zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet geeindigd worden. **28**
De kinderen Uwer knechten zullen wonen, en hun zaad zal
voor Uw aangezicht bevestigd worden.

103 Een psalm van David. Loof den HEERE, mijn
ziel, en al wat binnen in mij is, Zijn heiligen
Naam. **2** Loof den HEERE, mijn ziel, en vergeet geen
van Zijn weldaden; **3** Die al uw ongerechtigheid vergeeft,
die al uw krankheden geneest; **4** Die uw leven verlost
van het verderf, die u kroont met goedertierenheid en
barmhartigheden; **5** Die uw mond verzadigt met het goede,
uw jeugd vernieuwt als eens arends. **6** De HEERE doet
gerechtigheid en gerichten al dengenen, die onderdrukt
worden. **7** Hij heeft Mozes Zijn wegen bekend gemaakt, den
kinderen Israels Zijn daden. **8** Barmhartig en genadig is de
HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid. **9** Hij
zal niet altoos twisten, noch eeuwiglijk den toorn behouden.
10 Hij doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet
naar onze ongerechtigheden. **11** Want zo hoog de hemel

is boven de aarde, is Zijn goedertierenheid geweldig over
degenen, die Hem vrezen. 12 Zo ver het oosten is van het
westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons. 13
Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt
Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen. 14 Want
Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof
zijn. 15 De dagen des mensen zijn als het gras, gelijk een
bloem des velds, alzo bloeit hij. 16 Als de wind daarover
gegaan is, zo is zij niet meer, en haar plaats kent haar
niet meer. 17 Maar de goedertierenheid des HEEREN is
van eeuwigheid en tot eeuwigheid over degenen, die Hem
vrezen, en Zijn gerechtigheid aan kindskinderen; 18 Aan
degenen, die Zijn verbond houden, en die aan Zijn bevelen
denken, om die te doen. 19 De HEERE heeft Zijn troon
in de hemelen bevestigd, en Zijn Koninkrijk heerst over
alles. 20 Looft den HEERE, Zijn engelen! gij krachtige
helden, die Zijn woord doet, gehoorzamende de stem Zijns
woords. 21 Looft den HEERE, al Zijn heirscharen! gij Zijn
dienaars, die Zijn welbehagen doet! 22 Looft den HEERE,
al Zijn werken! aan alle plaatsen Zijner heerschappij. Loof
den HEERE, mijn ziel!

104 Loof den HEERE, mijn ziel! O HEERE, mijn God!
Gij zijt zeer groot, Gij zijt bekleed met majesteit
en heerlijkheid. 2 Hij bedekt Zich met het licht, als met
een kleed; Hij rekt den hemel uit als een gordijn. 3
Die Zijn opperzalen zoldert in de wateren, Die van de
wolken Zijn wagen maakt, Die op de vleugelen des winds
wandelt. 4 Hij maakt Zijn engelen geesten, Zijn dienaars
tot een vlammend vuur. 5 Hij heeft de aarde gegrond
op haar grondvesten; zij zal nimmermeer noch eeuwiglijk
wankelen. 6 Gij hadt ze met den afgrond als een kleed
overdekt; de wateren stonden boven de bergen. 7 Van Uw
schelden vloden zij, zij haastten zich weg voor de stem
Uws donders. 8 De bergen rezen op, de dalen daalden, ter
plaatse, die Gij voor hen gegrond hadt. 9 Gij hebt een paal
gesteld, dien zij niet overgaan zullen; zij zullen de aarde
niet weder bedekken. 10 Die de fonteinen uitzendt door de
dalen, dat zij tussen de gebergten henen wandelen. 11 Zij
drenken al het gedierte des velds; de woudezels breken
er hun dorst mede. 12 Bij dezelve woont het gevogelte
des hemels, een stem gevende van tussen de takken. 13
Hij drenkt de bergen uit Zijn opperzalen; de aarde wordt
verzadigd van de vrucht Uwer werken. 14 Hij doet het gras
uitspruiten voor de beesten, en het kruid tot dienst des
mensen, doende het brood uit de aarde voortkomen. 15
En den wijn, die het hart des mensen verheugt, doende
het aangezicht blinken van olie; en het brood, dat het hart
des mensen sterkt. 16 De bomen des HEEREN worden
verzadigd, de cederbomen van Libanon, die Hij geplant
heeft; 17 Alwaar de vogeltjes nestelen; des ooievaars
huis zijn de dennebomen. 18 De hoge bergen zijn voor
de steenbokken; de steenrotsen zijn een vertrek voor de
konijnen. 19 Hij heeft de maan gemaakt tot de gezette
tijden, de zon weet haar ondergang. 20 Gij beschikt de
duisternis, en het wordt nacht, in denwelken al het gedierte
des wouds uittreedt: 21 De jonge leeuwen, briesende om
een roof, en om hun spijs van God te zoeken. 22 De zon
opgaande, maken zij zich weg, en liggen neder in hun
holen. 23 De mens gaat dan uit tot zijn werk, en naar zijn
arbeid tot den avond toe. 24 Hoe groot zijn Uw werken, o
HEERE! Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; het aardrijk
is vol van Uw goederen. 25 Deze zee, die groot en wijd
van ruimte is, daarin is het wriemelende gedierte, en dat
zonder getal, kleine gedierten met grote. 26 Daar wandelen
de schepen, en de Leviathan, dien Gij geformeerd hebt,
om daarin te spelen. 27 Zij allen wachten op U, dat Gij
hun hun spijze geeft te zijner tijd. 28 Geeft Gij ze hun, zij
vergaderen ze; doet Gij Uw hand open, zij worden met
goed verzadigd. 29 Verbergt Gij Uw aangezicht, zij worden
verschrikt; neemt Gij hun adem weg, zij sterven, en zij
keren weder tot hun stof. 30 Zendt Gij Uw Geest uit, zo
worden zij geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des
aardrijks. 31 De heerlijkheid des HEEREN zij tot in der
eeuwigheid; de HEERE verblijde Zich in Zijn werken. 32
Als Hij de aarde aanschouwt, zo beeft zij; als Hij de bergen
aanroert, zo roken zij. 33 Ik zal den HEERE zingen in mijn
leven; ik zal mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben. 34
Mijn overdenking van Hem zal zoet zijn; ik zal mij in den
HEERE verblijden. 35 De zondaars zullen van de aarde
verdaan worden, en de goddelozen zullen niet meer zijn.
Loof den HEERE, mijn ziel! Hallelujah!

105 Looft den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt
Zijn daden bekend onder de volken. 2 Zingt
Hem, psalmzingt Hem, spreekt aandachtelijk van al Zijn
wonderen. 3 Roemt u in den Naam Zijner heiligheid; het
hart dergenen, die den HEERE zoeken, verblijde zich.
4 Vraagt naar den HEERE en Zijn sterkte; zoekt Zijn
aangezicht geduriglijk. 5 Gedenkt Zijner wonderen, die Hij
gedaan heeft, Zijner wondertekenen, en der oordelen Zijns
monds. 6 Gij zaad van Abraham, Zijn knecht, gij kinderen
van Jakob, Zijn uitverkorene! 7 Hij is de HEERE, onze
God; Zijn oordelen zijn over de gehele aarde. 8 Hij gedenkt
Zijns verbonds tot in der eeuwigheid, des woords, dat Hij
ingesteld heeft, tot in duizend geslachten; 9 Des verbonds,
dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan
Izak; 10 Welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een
inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond, 11 Zeggende:
Ik zal u geven het land Kanaan, het snoer van ulieder
erfdeel. 12 Als zij weinig mensen in getal waren, ja, weinig
en vreemdelingen daarin; 13 En wandelden van volk tot
volk, van het ene koninkrijk tot het andere volk; 14 Hij liet
geen mens toe hen te onderdrukken; ook bestrafte Hij
koningen om hunnentwil, zeggende: 15 Tast Mijn gezalfden
niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad. 16 Hij riep
ook een honger in het land; Hij brak allen staf des broods.
17 Hij zond een man voor hun aangezicht henen; Jozef
werd verkocht tot een slaaf. 18 Men drukte zijn voeten in
den stok; zijn persoon kwam in de ijzers. 19 Tot den tijd
toe, dat Zijn woord kwam, heeft hem de rede des HEEREN
doorlouterd. 20 De koning zond, en deed hem ontslaan; de
heerser der volken liet hem los. 21 Hij zette hem tot een
heer over zijn huis, en tot een heerser over al zijn goed; 22

Om zijn vorsten te binden naar zijn lust, en zijn oudsten te
onderwijzen. 23 Daarna kwam Israel in Egypte, en Jakob
verkeerde als vreemdeling in het land van Cham. 24 En Hij
deed Zijn volk zeer wassen, en maakte het machtiger dan
Zijn tegenpartijders. 25 Hij keerde hun hart om, dat zij Zijn
volk haatten, dat zij met Zijn knechten listiglijk handelden.
26 Hij zond Mozes, Zijn knecht, en Aaron, dien Hij verkoren
had. 27 Zij deden onder hen de bevelen Zijner tekenen,
en de wonderwerken in het land van Cham. 28 Hij zond
duisternis, en maakte het duister; en zij waren Zijn woord
niet wederspannig. 29 Hij keerde hun wateren in bloed, en
Hij doodde hun vissen. 30 Hun land bracht vorsen voort in
overvloed, tot in de binnenste kameren hunner koningen.
31 Hij sprak, en er kwam een vermenging van ongedierte,
luizen, in hun ganse landpale. 32 Hij maakte hun regen
tot hagel, vlammig vuur in hun land. 33 En Hij sloeg hun
wijnstok en hun vijgeboom, en Hij brak het geboomte
hunner landpalen. 34 Hij sprak, en er kwamen sprinkhanen
en kevers, en dat zonder getal; 35 Die al het kruid in hun
land opaten, ja, aten de vrucht hunner landbouwe op.
36 Hij versloeg ook alle eerstgeborenen in hun land, de
eerstelingen al hunner krachten. 37 En Hij voerde hen uit
met zilver en goud; en onder hun stammen was niemand,
die struikelde. 38 Egypte was blijde, als zij uittrokken, want
hun verschrikking was op hen gevallen. 39 Hij breidde
een wolk uit tot een deksel, en vuur om den nacht te
verlichten. 40 Zij baden, en Hij deed kwakkelen komen, en
Hij verzadigde hen met hemels brood. 41 Hij opende een
steenrots, en er vloeiden wateren uit, die gingen door de
dorre plaatsen als een rivier. 42 Want Hij dacht aan Zijn
heilig woord, aan Abraham, Zijn knecht. 43 Alzo voerde
Hij Zijn volk uit met vrolijkheid, Zijn uitverkorenen met
gejuich. 44 En Hij gaf hun de landen der heidenen, zodat
zij in erfenis bezaten den arbeid der volken; 45 Opdat zij
Zijn inzettingen onderhielden, en Zijn wetten bewaarden.
Hallelujah!

106 Hallelujah! Looft den HEERE, want Hij is goed,
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.
2 Wie zal de mogendheden des HEEREN uitspreken,
al Zijn lof verkondigen? 3 Welgelukzalig zijn zij, die het
recht onderhouden, die te aller tijd gerechtigheid doet. 4
Gedenk mijner, o HEERE! naar het welbehagen tot Uw
volk, bezoek mij met Uw heil; 5 Opdat ik aanschouwe het
goede Uwer uitverkorenen; opdat ik mij verblijde met de
blijdschap Uws volks; opdat ik mij beroeme met Uw erfdeel.
6 Wij hebben gezondigd, mitsgaders onze vaderen, wij
hebben verkeerdelijk gedaan; wij hebben goddelooslijk
gehandeld. 7 Onze vaders in Egypte hebben niet gelet op
Uw wonderen; zij zijn der menigte Uwer goedertierenheid
niet gedachtig geweest; maar zij waren wederspannig aan
de zee, bij de Schelfzee. 8 Doch Hij verloste hen om Zijns
Naams wil, opdat Hij Zijn mogendheid bekend maakte.
9 En Hij schold de Schelfzee, zodat zij verdroogde, en
Hij deed hen wandelen door de afgronden, als door een
woestijn. 10 En Hij verloste hen uit de hand des haters,
en Hij bevrijdde hen van de hand des vijands. 11 En de
wateren overdekten hun wederpartijders; niet een van hen
bleef over. 12 Toen geloofden zij aan Zijn woorden; zij
zongen Zijn lof. 13 Doch zij vergaten haast Zijn werken,
zij verbeidden naar Zijn raad niet. 14 Maar zij werden
belust met lust in de woestijn, en zij verzochten God in de
wildernis. 15 Toen gaf Hij hun hun begeerte; maar Hij zond
aan hun zielen een magerheid. 16 En zij benijdden Mozes
in het leger, en Aaron, den heilige des HEEREN. 17 De
aarde deed zich open, en verslond Dathan, en overdekte
de vergadering van Abiram. 18 En een vuur brandde onder
hun vergadering, een vlam stak de goddelozen aan brand.
19 Zij maakten een kalf bij Horeb, en zij bogen zich voor
een gegoten beeld. 20 En zij veranderden hun Eer in de
gedaante van een os, die gras eet. 21 Zij vergaten God,
hun Heiland, Die grote dingen gedaan had in Egypte; 22
Wonderdaden in het land van Cham; vreselijke dingen aan
de Schelfzee. 23 Dies Hij zeide, dat Hij hen verdelgen zou,
ten ware Mozes, Zijn uitverkorene, in de scheure voor Zijn
aangezicht gestaan had, om Zijn grimmigheid af te keren,
dat Hij hen niet verdierf. 24 Zij versmaadden ook het
gewenste land; zij geloofden Zijn woord niet. 25 Maar zij
murmureerden in hun tenten; naar de stem des HEEREN
hoorden zij niet. 26 Dies hief Hij tegen hen Zijn hand op,
zwerende dat Hij hen nedervellen zou in de woestijn; 27
En dat Hij hun zaad zou nedervellen onder de heidenen,
en hen verstrooien zou door de landen. 28 Ook hebben zij
zich gekoppeld aan Baal-Peor, en zij hebben de offeranden
der doden gegeten. 29 En zij hebben den HEERE tot
toorn verwekt met hun daden, zodat de plaag een inbreuk
onder hen deed. 30 Toen stond Pinehas op, en hij oefende
gericht, en de plaag werd opgehouden. 31 En het is hem
gerekend tot gerechtigheid, van geslacht tot geslacht tot in
eeuwigheid. 32 Zij maakten Hem ook zeer toornig aan het
twistwater, en het ging Mozes kwalijk om hunnentwil. 33
Want zij verbitterden zijn geest, zodat hij wat onbedachtelijk
voortbracht met zijn lippen. 34 Zij hebben die volken niet
verdelgd, die de HEERE hun gezegd had; 35 Maar zij
vermengden zich met de heidenen, en leerden derzelver
werken. 36 En zij dienden hun afgoden, en zij werden hun
tot een strik. 37 Daarenboven hebben zij hun zonen en
hun dochteren den duivelen geofferd. 38 En zij hebben
onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en
hunner dochteren, die zij den afgoden van Kanaan hebben
opgeofferd; zodat het land door deze bloedschulden is
ontheiligd geworden. 39 En zij ontreinigden zich door hun
werken, en zij hebben gehoereerd door hun daden. 40
Dies is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk,
en Hij heeft een gruwel gehad aan Zijn erfdeel. 41 En Hij
gaf hen in de hand der heidenen, en hun haters heersten
over hen. 42 En hun vijanden hebben hen verdrukt, en zij
zijn vernederd geworden onder hun hand. 43 Hij heeft
hen menigmaal gered; maar zij verbitterden Hem door
hun raad, en werden uitgeteerd door hun ongerechtigheid.
44 Nochtans zag Hij hun benauwdheid aan, als Hij hun
geschrei hoorde. 45 En Hij dacht tot hun beste aan Zijn
verbond, en het berouwde Hem naar de veelheid Zijner

goedertierenheden. **46** Dies gaf Hij hun barmhartigheid
voor het aangezicht van allen, die hen gevangen hadden.
47 Verlos ons, HEERE, onze God! en verzamel ons uit de
heidenen, opdat wij den Naam Uwer heiligheid loven, ons
beroemende in Uw lof. **48** Geloofd zij de HEERE, de God
Israels, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; en al het
volk zegge: Amen, Hallelujah!

107 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **2** Dat
zulks de bevrijden des HEEREN zeggen, die Hij van de
hand der wederpartijders bevrijd heeft. **3** En die Hij uit
de landen verzameld heeft, van het oosten en van het
westen, van het noorden en van de zee. **4** Die in de
woestijn dwaalden, in een weg der wildernis, die geen stad
ter woning vonden; **5** Zij waren hongerig, ook dorstig;
hun ziel was in hen overstelpt. **6** Doch roepende tot den
HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, heeft Hij hen
gered uit hun angsten; **7** En Hij leidde hen op een rechten
weg, om te gaan tot een stad ter woning. **8** Laat hen
voor den HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn
wonderwerken voor de kinderen der mensen. **9** Want Hij
heeft de dorstige ziel verzadigd, en de hongerige ziel met
goed vervuld; **10** Die in duisternis en de schaduw des
doods zaten, gebonden met verdrukking en ijzer; **11** Omdat
zij wederspannig waren geweest tegen Gods geboden,
en den raad des Allerhoogsten onwaardiglijk verworpen
hadden. **12** Waarom Hij hun het hart door zwarigheid
vernederd heeft; zij zijn gestruikeld, en er was geen helper.
13 Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid,
die zij hadden, verloste Hij hen uit hun angsten. **14** Hij
voerde hen uit de duisternis en de schaduw des doods,
en Hij brak hun banden. **15** Laat hen voor den HEERE
Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor
de kinderen der mensen; **16** Want Hij heeft de koperen
deuren gebroken, en de ijzeren grendelen in stukken
gehouwen. **17** De zotten worden om den weg hunner
overtreding, en om hun ongerechtigheden geplaagd; **18**
Hun ziel gruwelde van alle spijze, en zij waren tot aan de
poorten des doods gekomen. **19** Doch roepende tot den
HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, verloste Hij hen
uit hun angsten. **20** Hij zond Zijn woord uit, en heelde hen,
en rukte hen uit hun kuilen. **21** Laat hen voor den HEERE
Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de
kinderen der mensen. **22** En dat zij lofofferen offeren, en
met gejuich Zijn werken vertellen. **23** Die met schepen
ter zee afvaren, handel doende op grote wateren; **24** Die
zien de werken des HEEREN, en Zijn wonderwerken in
de diepte. **25** Als Hij spreekt, zo doet Hij een stormwind
opstaan, die haar golven omhoog verheft. **26** Zij rijzen op
naar den hemel; zij dalen neder tot in de afgronden; hun
ziel versmelt van angst. **27** Zij dansen en waggelen als
een dronken man, en al hun wijsheid wordt verslonden. **28**
Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij
hadden, zo voerde Hij hen uit hun angsten. **29** Hij doet
de storm stilstaan, zodat hun golven stilzwijgen. **30** Dan
zijn zij verblijd, omdat zij gestild zijn, en dat Hij hen tot de
haven hunner begeerte geleid heeft. **31** Laat hen voor den
HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken
voor de kinderen der mensen. **32** En Hem verhogen in
de gemeente des volks, en in het gestoelte der oudsten
Hem roemen. **33** Hij stelt de rivieren tot een woestijn,
en watertochten tot dorstig land. **34** Het vruchtbaar land
tot zouten grond, om de boosheid dergenen, die daarin
wonen. **35** Hij stelt de woestijn tot een waterpoel, en het
dorre land tot watertochten. **36** En Hij doet de hongerigen
aldaar wonen, en zij stichten een stad ter woning; **37** En
bezaaien akkers, en planten wijngaarden, die inkomende
vrucht voortbrengen. **38** En Hij zegent hen, zodat zij
zeer vermenigvuldigen, en hun vee vermindert Hij niet.
39 Daarna verminderen zij, en komen ten onder, door
verdrukking, kwaad en droefenis. **40** Hij stort verachting uit
over de prinsen, en doet hen dwalen in het woeste, waar
geen weg is. **41** Maar Hij brengt den nooddruftige uit de
verdrukking in een hoog vertrek, en maakt de huisgezinnen
als kudden. **42** De oprechten zien het, en zijn verblijd,
maar alle ongerechtigheid stopt haar mond. **43** Wie is
wijs? Die neme deze dingen waar; en dat zij verstandelijk
letten op de goedertierenheden des HEEREN.

108 Een lied, een psalm van David. O God! mijn hart
is bereid; ik zal zingen en psalmzingen, ook mijn
eer. **2** Waak op, gij luit en harp! ik zal in den dageraad
opwaken. **3** Ik zal U loven onder de volken, o HEERE!
en ik zal U psalmzingen onder de natien. **4** Want Uw
goedertierenheid is groot tot boven de hemelen, en Uw
waarheid tot aan de bovenste wolken. **5** Verhef U, o God!
boven de hemelen, en Uw eer over de ganse aarde. **6**
Opdat Uw beminden bevrijd worden; geef heil door Uw
rechterhand, en verhoor ons. **7** God heeft gesproken in
Zijn heiligdom, dies zal ik van vreugde opspringen; ik zal
Sichem delen, en het dal van Sukkoth zal ik afmeten. **8**
Gilead is mijn, Manasse is mijn, en Efraim is de sterkte
mijns hoofds; Juda is mijn wetgever. **9** Moab is mijn
waspot; op Edom zal ik mijn schoen werpen; over Palestina
zal ik juichen. **10** Wie zal mij voeren in een vaste stad?
Wie zal mij leiden tot in Edom? **11** Zult Gij het niet zijn,
o God! Die ons verstoten hadt, en Die niet uittoogt, o
God! met onze heirkrachten? **12** Geef Gij ons hulp uit
de benauwdheid; want des mensen heil is ijdelheid. **13**
In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij zal onze
wederpartijders vertreden.

109 Een psalm van David, voor den
opperzangmeester. O God mijns lofs! zwijg niet.
2 Want de mond des goddelozen en de mond des bedrogs
zijn tegen mij opengedaan; zij hebben met mij gesproken
met een valse tong. **3** En met hatelijke woorden hebben
zij mij omsingeld; ja, zij hebben mij bestreden zonder
oorzaak. **4** Voor mijn liefde, staan zij mij tegen; maar ik
was steeds in het gebed. **5** En zij hebben mij kwaad
voor goed opgelegd, en haat voor mijn liefde. **6** Stel een
goddeloze over hem, en de satan sta aan zijn rechterhand.
7 Als hij gericht wordt, zo ga hij schuldig uit, en zijn gebed

zij tot zonde. 8 Dat zijn dagen weinig zijn; een ander
neme zijn ambt; 9 Dat zijn kinderen wezen worden,
en zijn vrouw weduwe. 10 En dat zijn kinderen hier en
daar omzwerven, en bedelen, en de nooddruft uit hun
verwoeste plaatsen zoeken. 11 Dat de schuldeiser aansla
al wat hij heeft, en dat de vreemden zijn arbeid roven.
12 Dat hij niemand hebbe, die weldadigheid over hem
uitstrekke, en dat er niemand zij, die zijn wezen genadig
zij. 13 Dat zijn nakomelingen uitgeroeid worden; hun
naam worde uitgedelgd in het andere geslacht. 14 De
ongerechtigheid zijner vaderen worde gedacht bij den
HEERE, en de zonde zijner moeder worde niet uitgedelgd.
15 Dat zij gedurig voor den HEERE zijn; en Hij roeie hun
gedachtenis uit van de aarde. 16 Omdat hij niet gedacht
heeft weldadigheid te doen, maar heeft den ellendigen
en den nooddruftigen man vervolgd, en den verslagene
van hart, om hem te doden. 17 Dewijl hij den vloek heeft
liefgehad, dat die hem overkome, en geen lust gehad
heeft tot den zegen, zo zij die verre van hem. 18 En hij zij
bekleed met den vloek, als met zijn kleed, en dat die ga tot
in het binnenste van hem als het water, en als de olie in
zijn beenderen. 19 Die zij hem als een kleed, waarmede hij
zich bedekt, en tot een gordel, waarmede hij zich steeds
omgordt. 20 Dit zij het werkloon mijner tegenstanders van
den HEERE, en dergenen, die kwaad spreken tegen mijn
ziel. 21 Maar Gij, o HEERE Heere! maak het met mij om
Uws Naams wil; dewijl Uw goedertierenheid goed is, verlos
mij. 22 Want ik ben ellendig en nooddruftig, en mijn hart is
in het binnenste van mij doorwond. 23 Ik ga heen gelijk
een schaduw, wanneer zij zich neigt; ik worde omgedreven
als een sprinkhaan. 24 Mijn knieen struikelen van vasten,
en mijn vlees is vermagerd, zodat er geen vet aan is. 25
Nog ben ik hun een smaad; als zij mij zien, zo schudden
zij hun hoofd. 26 Help mij, HEERE, mijn God! verlos mij
naar Uw goedertierenheid. 27 Opdat zij weten, dat dit Uw
hand is, dat Gij het, HEERE! gedaan hebt. 28 Laat hen
vloeken, maar zegen Gij; laat hen zich opmaken, maar dat
zij beschaamd worden; doch dat zich Uw knecht verblijde.
29 Laat mijn tegenstanders met schande bekleed worden,
en dat zij met hun beschaamdheid zich bedekken, als met
een mantel. 30 Ik zal den HEERE met mijn mond zeer
loven, en in het midden van velen zal ik Hem prijzen. 31
Want Hij zal den nooddruftige ter rechterhand staan, om
hem te verlossen van degenen, die zijn ziel veroordelen.

110 Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn
Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat
Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer
voeten. 2 De HEERE zal de scepter Uwer sterkte zenden
uit Sion, zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden. 3
Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkracht,
in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U
de dauw Uwer jeugd zijn. 4 De HEERE heeft gezworen, en
het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid,
naar de ordening van Melchizedek. 5 De HEERE is aan
Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns
toorns. 6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het
vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die
het hoofd is over een groot land. 7 Hij zal op den weg uit
de beek drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

111 Hallelujah! Aleph. Ik zal den HEERE loven van
ganser harte; Beth. In den raad en vergadering
der oprechten. 2 Gimel. De werken des HEEREN zijn
groot; Daleth. zij worden gezocht van allen, die er lust
in hebben. 3 He. Zijn doen is majesteit en heerlijkheid;
Vau. en zijn gerechtigheid bestaat in der eeuwigheid. 4
Zain. Hij heeft Zijn wonderen een gedachtenis gemaakt;
Cheth. de HEERE is genadig en barmhartig. 5 Teth. Hij
heeft degenen, die Hem vrezen, spijs gegeven; Jod. Hij
gedenkt in der eeuwigheid aan Zijn verbond. 6 Caph. Hij
heeft de kracht Zijner werken Zijn volke bekend gemaakt;
Lamed. hun gevende de erve der heidenen. 7 Mem. De
werken Zijner handen zijn waarheid en oordeel; Nun. al Zijn
bevelen zijn getrouw. 8 Samech. Zij zijn ondersteund voor
altoos, en in eeuwigheid; Ain. zijnde gedaan in waarheid
en oprechtigheid. 9 Pe. Hij heeft Zijn volke verlossing
gezonden; Tsade. Hij heeft Zijn verbond in eeuwigheid
geboden; Koph. Zijn Naam is heilig en vreselijk. 10 Resch.
De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid; Schin.
allen, die ze doen, hebben goed verstand; Thau. Zijn lof
bestaat tot in der eeuwigheid.

112 Hallelujah! Aleph. Welgelukzalig is de man, die
den HEERE vreest; Beth. die groten lust heeft
in Zijn geboden. 2 Gimel. Zijn zaad zal geweldig zijn op
aarde; Daleth. het geslacht der oprechten zal gezegend
worden. 3 He. In zijn huis zal have en rijkdom wezen;
Vau. en zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid. 4 Zain.
Den oprechten gaat het licht op in de duisternis; Cheth. Hij
is genadig, en barmhartig, en rechtvaardig. 5 Teth. Wel
dien man, die zich ontfermt en uitleent; Jod. hij beschikt
zijn zaken met recht. 6 Caph. Zekerlijk, hij zal in der
eeuwigheid niet wankelen; Lamed. de rechtvaardige zal
in eeuwige gedachtenis zijn. 7 Mem. Hij zal voor geen
kwaad gerucht vrezen; Nun. zijn hart is vast, betrouwende
op den HEERE. 8 Samech. Zijn hart, wel ondersteund
zijnde, zal niet vrezen; Ain. totdat hij op zijn wederpartijen
zie. 9 Pe. Hij strooit uit, hij geeft den nooddruftige; Tsade.
zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid; Koph. zijn hoorn
zal verhoogd worden in eer. 10 Resch. De goddeloze zal
het zien, en hij zal zich vertoornen; Schin. hij zal met zijn
tanden knersen en smelten. Thau. de wens der goddelozen
zal vergaan.

113 Hallelujah! Looft, gij knechten des HEEREN!
looft den Naam des HEEREN. 2 De Naam des
HEEREN zij geprezen, van nu aan tot in der eeuwigheid.
3 Van den opgang der zon af tot haar nedergang, zij de
Naam des HEEREN geloofd. 4 De HEERE is hoog boven
alle heidenen, boven de hemelen is Zijn heerlijkheid. 5 Wie
is gelijk de HEERE, onze God? Die zeer hoog woont. 6
Die zeer laag ziet, in den hemel en op de aarde. 7 Die den
geringe uit het stof opricht, en den nooddruftige uit den
drek verhoogt; 8 Om te doen zitten bij de prinsen, bij de

prinsen Zijns volks. 9 Die de onvruchtbare doet wonen met
een huisgezin, een blijde moeder van kinderen. Hallelujah!

114 Toen Israel uit Egypte toog, het huis Jakobs
van een volk, dat een vreemde taal had; 2
Zo werd Juda tot Zijn heiligdom, Israel Zijn volkomene
heerschappij. 3 De zee zag het, en vlood; de Jordaan
keerde achterwaarts. 4 De bergen sprongen als rammen,
de heuvelen als lammeren. 5 Wat was u, gij zee! dat gij
vloodt? gij Jordaan! dat gij achterwaarts keerdet? 6 Gij
bergen, dat gij opsprongt als rammen? gij heuvelen! als
lammeren? 7 Beef, gij aarde! voor het aangezicht des
Heeren, voor het aangezicht van den God Jakobs; 8 Die
den rotssteen veranderde in een watervloed, den keisteen
in een waterfontein.

115 Niet ons, o HEERE! niet ons, maar Uw Naam
geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer
waarheid wil. 2 Waarom zouden de heidenen zeggen:
Waar is nu hun God? 3 Onze God is toch in den hemel,
Hij doet al wat Hem behaagt. 4 Hunlieder afgoden zijn
zilver en goud, het werk van des mensen handen; 5 Zij
hebben een mond, maar spreken niet; zij hebben ogen,
maar zien niet; 6 Oren hebben zij, maar horen niet; zij
hebben een neus, maar zij rieken niet; 7 Hun handen
hebben zij, maar tasten niet; hun voeten, maar gaan niet;
zij geven geen geluid door hun keel. 8 Dat die hen maken
hun gelijk worden, en al wie op hen vertrouwt. 9 Israel!
vertrouw gij op den HEERE; Hij is hun Hulp en hun Schild.
10 Gij huis van Aaron! vertrouw op den HEERE; Hij is
hun Hulp en hun Schild. 11 Gijlieden, die den HEERE
vreest! vertrouwt op den HEERE; Hij is hun Hulp en hun
Schild. 12 De HEERE is onzer gedachtig geweest, Hij
zal zegenen; Hij zal het huis van Israel zegenen, Hij zal
het huis van Aaron zegenen. 13 Hij zal zegenen, die den
HEERE vrezen, de kleinen met de groten. 14 De HEERE
zal den zegen over ulieden vermeerderen, over ulieden en
over uw kinderen. 15 Gijlieden zijt den HEERE gezegend,
Die den hemel en de aarde gemaakt heeft. 16 Aangaande
den hemel, de hemel is des HEEREN; maar de aarde
heeft Hij de mensenkinderen gegeven. 17 De doden zullen
den HEERE niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald
zijn. 18 Maar wij zullen den HEERE loven van nu aan tot
in der eeuwigheid. Hallelujah!

116 Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem,
mijn smekingen; 2 Want Hij neigt Zijn oor tot mij;
dies zal ik Hem in mijn dagen aanroepen. 3 De banden
des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel
hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis.
(Sheol h7585) 4 Maar ik riep den Naam des HEEREN aan,
zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel. 5 De HEERE is
genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende. 6
De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd,
doch Hij heeft mij verlost. 7 Mijn ziel! keer weder tot uw
rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. 8 Want Gij,
HEERE! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van
tranen, mijn voet van aanstoot. 9 Ik zal wandelen voor
het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden.
10 Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt
geweest. 11 Ik zeide in mijn haasten: Alle mensen zijn
leugenaars. 12 Wat zal ik den HEERE vergelden voor
al Zijn weldaden aan mij bewezen? 13 Ik zal den beker
der verlossingen opnemen, en den Naam des HEEREN
aanroepen. 14 Mijn geloften zal ik den HEERE betalen, nu,
in de tegenwoordigheid van al Zijn volk. 15 Kostelijk is in de
ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten. 16 Och,
HEERE! zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een
zoon Uwer dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt.
17 Ik zal U offeren, offerande van dankzegging, en den
Naam des HEEREN aanroepen. 18 Mijn geloften zal ik
den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al
Zijn volk. 19 In de voorhoven van het huis des HEEREN,
in het midden van u, o Jeruzalem! Hallelujah!

117 Looft den HEERE, alle heidenen; prijst Hem,
alle natien! 2 Want Zijn goedertierenheid is
geweldig over ons, en de waarheid des HEEREN is in der
eeuwigheid! Hallelujah!

118 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. 2 Dat Israel
nu zegge, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is. 3
Het huis van Aaron zegge nu, dat Zijn goedertierenheid in
der eeuwigheid is. 4 Dat degenen, die den HEERE vrezen,
nu zeggen, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is.
5 Uit de benauwdheid heb ik den HEERE aangeroepen; de
HEERE heeft mij verhoord, stellende mij in de ruimte. 6
De HEERE is bij mij, ik zal niet vrezen; wat zal mij een
mens doen? 7 De HEERE is bij mij onder degenen, die mij
helpen; daarom zal ik mijn lust zien aan degenen, die mij
haten. 8 Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen,
dan op den mens te vertrouwen. 9 Het is beter tot den
HEERE toevlucht te nemen, dan op prinsen te vertrouwen.
10 Alle heidenen hadden mij omringd; het is in den Naam
des HEEREN, dat ik ze verhouwen heb. 11 Zij hadden mij
omringd, ja, zij hadden mij omringd; het is in den Naam
des HEEREN, dat ik ze verhouwen heb. 12 Zij hadden mij
omringd als bijen; zij zijn uitgeblust als een doornenvuur;
het is in den Naam des HEEREN, dat ik ze verhouwen
heb. 13 Gij hadt mij zeer hard gestoten, tot vallens toe,
maar de HEERE heeft mij geholpen. 14 De HEERE is mijn
Sterkte en Psalm, want Hij is mij tot heil geweest. 15 In de
tenten der rechtvaardigen is een stem des gejuichs en
des heils; de rechterhand des HEEREN doet krachtige
daden. 16 De rechterhand des HEEREN is verhoogd; de
rechterhand des HEEREN doet krachtige daden. 17 Ik zal
niet sterven, maar leven; en ik zal de werken des HEEREN
vertellen. 18 De HEERE heeft mij wel hard gekastijd; maar
Hij heeft mij ter dood niet overgegeven. 19 Doet mij de
poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik
zal den HEERE loven. 20 Dit is de poort des HEEREN,
door dewelke de rechtvaardigen zullen ingaan. 21 Ik zal U
loven, omdat Gij mij verhoord hebt, en mij tot heil geweest
zijt. 22 De steen, dien de bouwlieden verworpen hadden,

is tot een hoofd des hoeks geworden. **23** Dit is van den
HEERE geschied, en het is wonderlijk in onze ogen. **24**
Dit is de dag, dien de HEERE gemaakt heeft; laat ons
op denzelven ons verheugen, en verblijd zijn. **25** Och
HEERE! geef nu heil; och HEERE! geef nu voorspoed. **26**
Gezegend zij hij, die daar komt in den Naam des HEEREN!
Wij zegenen ulieden uit het huis des HEEREN. **27** De
HEERE is God, Die ons licht gegeven heeft. Bindt het
feest offer met touwen tot aan de hoornen van het altaar.
28 Gij zijt mijn God, daarom zal ik U loven; o mijn God! ik
zal U verhogen. **29** Loof den HEERE, want Hij is goed;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

119 Aleph. Welgelukzalig zijn de oprechten van
wandel, die in de wet des HEEREN gaan. **2**
Welgelukzalig zijn zij, die Zijn getuigenissen onderhouden,
die Hem van ganser harte zoeken; **3** Ook geen onrecht
werken, maar wandelen in Zijn wegen. **4** HEERE! Gij
hebt geboden, dat men Uw bevelen zeer bewaren zal. **5**
Och, dat mijn wegen gericht werden, om Uw inzettingen
te bewaren! **6** Dan zou ik niet beschaamd worden,
wanneer ik merken zou op al Uw geboden. **7** Ik zal U
loven in oprechtheid des harten, als ik de rechten Uwer
gerechtigheid geleerd zal hebben. **8** Ik zal Uw inzettingen
bewaren; verlaat mij niet al te zeer. **9** Beth. Waarmede zal
de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar
Uw woord. **10** Ik zoek U met mijn gehele hart, laat mij
van Uw geboden niet afdwalen. **11** Ik heb Uw rede in mijn
hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou. **12**
HEERE! Gij zijt gezegend; leer mij Uw inzettingen. **13** Ik
heb met mijn lippen verteld al de rechten Uws monds.
14 Ik ben vrolijker in den weg Uwer getuigenissen, dan
over allen rijkdom. **15** Ik zal Uw bevelen overdenken,
en op Uw paden letten. **16** Ik zal mijzelven vermaken in
Uw inzettingen; Uw woord zal ik niet vergeten. **17** Gimel.
Doe wel bij Uw knecht, dat ik leve en Uw woord beware.
18 Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen
van Uw wet. **19** Ik ben een vreemdeling op de aarde,
verberg Uw geboden voor mij niet. **20** Mijn ziel is verbroken
vanwege het verlangen naar Uw oordelen te aller tijd.
21 Gij scheldt de vervloekte hovaardigen, die van Uw
geboden afdwalen. **22** Wentel van mij versmaadheid en
verachting, want ik heb Uw getuigenissen onderhouden. **23**
Als zelfs de vorsten zittende tegen mij gesproken hebben,
heeft Uw knecht Uw inzettingen betracht. **24** Ook zijn Uw
getuigenissen mijn vermakingen, en mijn raadslieden. **25**
Daleth. Mijn ziel kleeft aan het stof; maak mij levend naar
Uw woord. **26** Ik heb U mijn wegen verteld, en Gij hebt
mij verhoord; leer mij Uw inzettingen. **27** Geef mij den
weg Uwer bevelen te verstaan, opdat ik Uw wonderen
betrachte. **28** Mijn ziel druipt weg van treurigheid; richt mij
op naar Uw woord. **29** Wend van mij den weg der valsheid,
en verleen mij genadiglijk Uw wet. **30** Ik heb verkoren den
weg der waarheid, Uw rechten heb ik mij voorgesteld. **31**
Ik kleef vast aan Uw getuigenissen; o HEERE! beschaam
mij niet. **32** Ik zal den weg Uwer geboden lopen, als Gij
mijn hart verwijd zult hebben. **33** He. HEERE! leer mij den
weg Uwer inzettingen, en ik zal hem houden ten einde
toe. **34** Geef mij het verstand, en ik zal Uw wet houden;
ja, ik zal ze onderhouden met gansen harte. **35** Doe mij
treden op het pad Uwer geboden, want daarin heb ik
lust. **36** Neig mijn hart tot Uw getuigenissen, en niet tot
gierigheid. **37** Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid
zien; maak mij levend door Uw wegen. **38** Bevestig Uw
toezeggingen aan Uw knecht, die Uw vreze toegedaan
is. **39** Wend mijn smaadheid af, die ik vreze, want Uw
rechten zijn goed. **40** Zie, ik heb een begeerte tot Uw
bevelen; maak mij levend door Uw gerechtigheid. **41** Vau.
En dat mij Uw goedertierenheden overkomen, o HEERE!
Uw heil, naar Uw toezegging; **42** Opdat ik mijn smader
wat heb te antwoorden, want ik vertrouw op Uw woord.
43 En ruk het woord der waarheid van mijn mond niet
al te zeer, want ik hoop op Uw rechten. **44** Zo zal ik
Uw wet steeds onderhouden, eeuwiglijk en altoos. **45**
En ik zal wandelen in de ruimte, omdat ik Uw bevelen
gezocht heb. **46** Ook zal ik voor koningen spreken van
Uw getuigenissen, en mij niet schamen. **47** En ik zal mij
vermaken in Uw geboden, die ik liefheb. **48** En ik zal
mijn handen opheffen naar Uw geboden, die ik liefheb, en
ik zal Uw inzettingen betrachten. **49** Zain. Gedenk des
woords, tot Uw knecht gesproken, op hetwelk Gij mij hebt
doen hopen. **50** Dit is mijn troost in mijn ellende, want Uw
toezegging heeft mij levend gemaakt. **51** De hovaardigen
hebben mij boven mate zeer bespot; nochtans ben ik van
Uw wet niet geweken. **52** Ik heb gedacht, o HEERE! aan
Uw oordelen van ouds aan, en heb mij getroost. **53** Grote
beroering heeft mij bevangen vanwege de goddelozen,
die Uw wet verlaten. **54** Uw inzettingen zijn mij gezangen
geweest, ter plaatse mijner vreemdelingschappen. **55**
HEERE! des nachts ben ik Uws Naams gedachtig geweest,
en heb Uw wet bewaard. **56** Dat is mij geschied, omdat
ik Uw bevelen bewaard heb. **57** Cheth. De HEERE is
mijn deel, ik heb gezegd, dat ik Uw woorden zal bewaren.
58 Ik heb Uw aanschijn ernstelijk gebeden van ganser
harte, wees mij genadig naar Uw toezegging. **59** Ik heb
mijn wegen bedacht, en heb mijn voeten gekeerd tot Uw
getuigenissen. **60** Ik heb gehaast, en niet vertraagd Uw
geboden te onderhouden. **61** De goddeloze hopen hebben
mij beroofd; nochtans heb ik Uw wet niet vergeten. **62**
Te middernacht sta ik op, om U te loven voor de rechten
Uwer gerechtigheid. **63** Ik ben een gezel van allen, die U
vrezen, en van hen, die Uw bevelen onderhouden. **64**
HEERE! de aarde is vol van Uw goedertierenheid; leer
mij Uw inzettingen. **65** Teth. Gij hebt bij Uw knecht goed
gedaan, HEERE, naar Uw woord. **66** Leer mij een goeden
zin en wetenschap, want ik heb aan Uw geboden geloofd.
67 Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik
Uw woord. **68** Gij zijt goed en goeddoende; leer mij Uw
inzettingen. **69** De hovaardigen hebben leugens tegen
mij gestoffeerd; doch ik bewaar Uw bevelen van ganser
harte. **70** Hun hart is vet als smeer; maar ik heb vermaak
in Uw wet. **71** Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest,
opdat ik Uw inzettingen leerde. **72** De wet Uws monds

is mij beter, dan duizenden van goud of zilver. **73** Jod.
Uw handen hebben mij gemaakt, en bereid; maak mij
verstandig, opdat ik Uw geboden lere. **74** Die U vrezen,
zullen mij aanzien, en zich verblijden, omdat ik op Uw
woord gehoopt heb. **75** Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten
de gerechtigheid zijn, en dat Gij mij uit getrouwheid
verdrukt hebt. **76** Laat toch Uw goedertierenheid zijn
om mij te troosten, naar Uw toezegging aan Uw knecht.
77 Laat mij Uw barmhartigheden overkomen, opdat ik
leve, want Uw wet is al mijn vermaking. **78** Laat de
hovaardigen beschaamd worden, omdat zij mij met leugen
nedergestoten hebben; doch ik betracht Uw geboden.
79 Laat hen tot mij keren, die U vrezen, en die Uw
getuigenissen kennen. **80** Laat mijn hart oprecht zijn tot
Uw inzettingen, opdat ik niet beschaamd worde. **81** Caph.
Mijn ziel is bezweken van verlangen naar Uw heil; op Uw
woord heb ik gehoopt. **82** Mijn ogen zijn bezweken van
verlangen naar Uw toezegging, terwijl ik zeide: Wanneer
zult Gij mij vertroosten? **83** Want ik ben geworden als
een lederen zak in den rook; doch Uw inzettingen heb ik
niet vergeten. **84** Hoe vele zullen de dagen Uws knechts
zijn? Wanneer zult Gij recht doen over mijn vervolgers?
85 De hovaardigen hebben mij putten gegraven, hetwelk
niet is naar Uw wet. **86** Al Uw geboden zijn waarheid;
zij vervolgen mij met leugen, help mij. **87** Zij hebben mij
bijna vernietigd op de aarde, maar ik heb Uw bevelen niet
verlaten. **88** Maak mij levend naar Uw goedertierenheid,
dan zal ik de getuigenis Uws monds onderhouden. **89**
Lamed. O HEERE! Uw woord bestaat in der eeuwigheid in
de hemelen. **90** Uw goedertierenheid is van geslacht tot
geslacht; Gij hebt de aarde vastgemaakt, en zij blijft staan;
91 Naar Uw verordeningen blijven zij nog heden staan,
want zij allen zijn Uw knechten. **92** Indien Uw wet niet
ware geweest al mijn vermaking, ik ware in mijn druk al
lang vergaan. **93** Ik zal Uw bevelen in der eeuwigheid niet
vergeten, want door dezelve hebt Gij mij levend gemaakt.
94 Ik ben Uw, behoud mij, want ik heb Uw bevelen gezocht.
95 De goddelozen hebben op mij gewacht, om mij te
doen vergaan; ik neem acht op Uw getuigenissen. **96**
In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien; maar Uw
gebod is zeer wijd. **97** Mem. Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is
mijn betrachting den gansen dag. **98** Zij maakt mij door
Uw geboden wijzer, dan mijn vijanden zijn, want zij is in
eeuwigheid bij mij. **99** Ik ben verstandiger dan al mijn
leraars, omdat Uw getuigenissen mijn betrachting zijn. **100**
Ik ben voorzichtiger dan de ouden, omdat ik Uw bevelen
bewaard heb. **101** Ik heb mijn voeten geweerd van alle
kwade paden, opdat ik Uw woord zou onderhouden. **102**
Ik ben niet geweken van Uw rechten, want Gij hebt mij
geleerd. **103** Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte
geweest, meer dan honig mijn mond! **104** Uit Uw bevelen
krijg ik verstand, daarom haat ik alle leugenpaden. **105**
Nun. Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht
voor mijn pad. **106** Ik heb gezworen, en zal het bevestigen,
dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid.
107 Ik ben gans zeer verdrukt, HEERE! maak mij levend
naar Uw woord. **108** Laat U toch, o HEERE! welgevallen
de vrijwillige offeranden mijns monds, en leer mij Uw
rechten. **109** Mijn ziel is geduriglijk in mijn hand; nochtans
vergeet ik Uw wet niet. **110** De goddelozen hebben mij
een strik gelegd; nochtans ben ik niet afgedwaald van Uw
bevelen. **111** Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een
eeuwige erve, want zij zijn mijns harten vrolijkheid. **112**
Ik heb mijn hart geneigd, om Uw inzettingen eeuwiglijk
te doen, ten einde toe. **113** Samech. Ik haat de kwade
ranken, maar heb Uw wet lief. **114** Gij zijt mijn Schuilplaats
en mijn Schild; op Uw Woord heb ik gehoopt. **115** Wijkt
van mij, gij boosdoeners! dat ik de geboden mijns Gods
moge bewaren. **116** Ondersteun mij naar Uw toezegging,
opdat ik leve; en laat mij niet beschaamd worden over mijn
hope. **117** Ondersteun mij, zo zal ik behouden zijn; dan zal
ik mij steeds in Uw inzettingen vermaken. **118** Gij vertreedt
al degenen, die van Uw inzettingen afdwalen, want hun
bedrog is leugen. **119** Gij doet alle goddelozen der aarde
weg als schuim, daarom heb ik Uw getuigenissen lief. **120**
Het haar mijns vleses is te berge gerezen van verschrikking
voor U, en ik heb gevreesd voor Uw oordelen. **121** Ain.
Ik heb recht en gerechtigheid gedaan; geef mij niet over
aan mijn onderdrukkers. **122** Wees borg voor Uw knecht
ten goede; laat de hovaardigen mij niet onderdrukken.
123 Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw heil,
en naar de toezegging Uwer rechtvaardigheid. **124** Doe
bij Uw knecht naar Uw goedertierenheid, en leer mij Uw
inzettingen. **125** Ik ben Uw knecht, maak mij verstandig,
en ik zal Uw getuigenissen kennen. **126** Het is tijd voor
den HEERE, dat Hij werke, want zij hebben Uw wet
verbroken. **127** Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan
goud, ja, meer dan het fijnste goud. **128** Daarom heb ik
alle Uw bevelen, van alles, voor recht gehouden; maar
alle valse pad heb ik gehaat. **129** Pe. Uw getuigenissen
zijn wonderbaar, daarom bewaart ze mijn ziel. **130** De
opening Uwer woorden geeft licht, de slechten verstandig
makende. **131** Ik heb mijn mond wijd opengedaan, en
gehijgd, want ik heb verlangd naar Uw geboden. **132** Zie
mij aan, wees mij genadig, naar het recht aan degenen, die
Uw Naam beminnen. **133** Maak mijn voetstappen vast in
Uw Woord, en laat geen ongerechtigheid over mij heersen.
134 Verlos mij van des mensen overlast, en ik zal Uw
bevelen onderhouden. **135** Doe Uw aangezicht lichten over
Uw knecht, en leer mij Uw inzettingen. **136** Waterbeken
vlieten af uit mijn ogen, omdat zij Uw wet niet onderhouden.
137 Tsade. HEERE! Gij zijt rechtvaardig, en elkeen Uwer
oordelen is recht. **138** Gij hebt de gerechtigheid Uwer
getuigenissen, en de waarheid hogelijk geboden. **139** Mijn
ijver heeft mij doen vergaan, omdat mijn wederpartijders
Uw woorden vergeten hebben. **140** Uw woord is zeer
gelouterd, en Uw knecht heeft het lief. **141** Ik ben klein
en veracht, doch Uw bevelen vergeet ik niet. **142** Uw
gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en Uw wet
is de waarheid. **143** Benauwdheid en angst hebben mij
getroffen, doch Uw geboden zijn mijn vermakingen. **144**
De gerechtigheid Uwer getuigenissen is in der eeuwigheid;

doe ze mij verstaan, zo zal ik leven. **145** Koph. Ik heb
van ganser harte geroepen: verhoor mij, o HEERE! ik
zal Uw inzettingen bewaren. **146** Ik heb U aangeroepen,
verlos mij, en ik zal Uw getuigenissen onderhouden. **147**
Ik ben de morgen schemering voorgekomen, en heb
geschrei gemaakt; op Uw woord heb ik gehoopt. **148**
Mijn ogen komen de nacht waken voor, om Uw rede te
betrachten. **149** Hoor mijn stem naar Uw goedertierenheid,
o HEERE! maak mij levend naar Uw recht. **150** Die kwade
praktijken najagen, genaken mij, zij wijken verre van Uw
wet. **151** Maar Gij, HEERE! zijt nabij, en al Uw geboden
zijn waarheid. **152** Van ouds heb ik geweten van Uw
getuigenissen, dat Gij ze in eeuwigheid gegrond hebt. **153**
Resch. Zie mijn ellende aan, en help mij uit, want Uw wet
heb ik niet vergeten. **154** Twist mijn twistzaak, en verlos
mij, maak mij levend, naar Uw toezegging. **155** Het heil is
verre van de goddelozen, want zij zoeken Uw inzettingen
niet. **156** HEERE! Uw barmhartigheden zijn vele; maak
mij levend naar Uw rechten. **157** Mijn vervolgers en mijn
wederpartijders zijn vele, maar van Uw getuigenissen wijk
ik niet. **158** Ik heb gezien degenen, die trouwelooslijk
handelen, en het verdroot mij, dat zij Uw woord niet
onderhielden. **159** Zie aan, dat ik Uw bevelen lief heb, o
HEERE! maak mij levend naar Uw goedertierenheid. **160**
Het begin Uws woords is waarheid, en in der eeuwigheid
is al het recht Uwer gerechtigheid. **161** Schin. De vorsten
hebben mij vervolgd zonder oorzaak; maar mijn hart heeft
gevreesd voor Uw woord. **162** Ik ben vrolijk over Uw
toezegging, als een, die een groten buit vindt. **163** Ik haat
de valsheid, en heb er een gruwel van; maar Uw wet heb
ik lief. **164** Ik loof U zeven maal des daags, over de rechten
Uwer gerechtigheid. **165** Die Uw wet beminnen, hebben
groten vrede, en zij hebben geen aanstoot. **166** O HEERE!
ik hoop op Uw heil, en doe Uw geboden. **167** Mijn ziel
onderhoudt Uw getuigenissen, en ik heb ze zeer lief. **168**
Ik onderhoud Uw bevelen en Uw getuigenissen, want al
mijn wegen zijn voor U. **169** Thau. O HEERE! laat mijn
geschrei voor Uw aanschijn genaken, maak mij verstandig
naar Uw woord. **170** Laat mijn smeken voor Uw aanschijn
komen, red mij naar Uw toezegging. **171** Mijn lippen zullen
Uw lof overvloediglijk uitstorten, als Gij mij Uw inzettingen
zult geleerd hebben. **172** Mijn tong zal spraak houden van
Uw rede, want al Uw geboden zijn rechtvaardigheid. **173**
Laat Uw hand mij te hulp komen, want ik heb Uw bevelen
verkoren. **174** O HEERE! ik verlang naar Uw heil, en Uw
wet is al mijn vermaking. **175** Laat mijn ziel leven, en zij
zal U loven, en laat Uw rechten mij helpen. **176** Ik heb
gedwaald als een verloren schaap; zoek Uw knecht, want
Uw geboden heb ik niet vergeten.

120 Een lied op Hammaaloth. Ik heb tot den HEERE
geroepen in mijn benauwdheid, en Hij heeft mij
verhoord. **2** O HEERE! red mijn ziel van de valse lippen,
van de bedriegelijke tong. **3** Wat zal U de bedriegelijke
tong geven, of wat zal zij U toevoegen? **4** Scherpe pijlen
eens machtigen, mitsgaders gloeiende jeneverkolen. **5** O,
wee mij, dat ik een vreemdeling ben in Mesech, dat ik in
de tenten Kedars wone. **6** Mijn ziel heeft lang gewoond bij
degenen, die den vrede haten. **7** Ik ben vreedzaam; maar
als ik spreek, zijn zij aan den oorlog.

121 Een lied Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op naar
de bergen, van waar mijn hulp komen zal. **2** Mijn
hulp is van den HEERE, Die hemel en aarde gemaakt
heeft. **3** Hij zal uw voet niet laten wankelen; uw Bewaarder
zal niet sluimeren. **4** Ziet, de Bewaarder Israels zal niet
sluimeren, noch slapen. **5** De HEERE is uw Bewaarder, de
HEERE is uw Schaduw, aan uw rechterhand. **6** De zon
zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts.
7 De HEERE zal u bewaren van alle kwaad; uw ziel zal
Hij bewaren. **8** De HEERE zal uw uitgang en uw ingang
bewaren, van nu aan tot in der eeuwigheid.

122 Een lied Hammaaloth, van David. Ik verblijd mij in
degenen, die tot mij zeggen: Wij zullen in het huis
des HEEREN gaan. **2** Onze voeten zijn staande in uw
poorten, o Jeruzalem! **3** Jeruzalem is gebouwd, als een
stad, die wel samengevoegd is; **4** Waarheen de stammen
opgaan, de stammen des HEEREN, tot de getuigenis
Israels, om den Naam des HEEREN te danken. **5** Want
daar zijn de stoelen des gerichts gezet, de stoelen van
het huis van David. **6** Bidt om den vrede van Jeruzalem;
wel moeten zij varen, die u beminnen. **7** Vrede zij in uw
vesting, welvaren in uw paleizen. **8** Om mijner broederen
en mijner vrienden wil, zal ik nu spreken, vrede zij in u! **9**
Om des huizes des HEEREN, onzes Gods wil, zal ik het
goede voor u zoeken.

123 Een lied op Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op tot
U, Die in de hemelen zit. **2** Zie, gelijk de ogen der
knechten zijn op de hand hunner heren; gelijk de ogen der
dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; alzo zijn onze
ogen op den HEERE, onze God, totdat Hij ons genadig zij.
3 Zijt ons genadig, o HEERE! zijt ons genadig, want wij zijn
der verachting veel te zat. **4** Onze ziel is veel te zat des
spots der weelderigen, der verachting der hovaardigen.

124 Een lied Hammaaloth, van David. Ten ware de
HEERE, Die bij ons geweest is, zegge nu Israel,
2 Ten ware de HEERE, Die bij ons geweest is, als de
mensen tegen ons opstonden; **3** Toen zouden zij ons
levend verslonden hebben, als hun toorn tegen ons ontstak.
4 Toen zouden ons de wateren overlopen hebben; een
stroom zou over onze ziel gegaan zijn. **5** Toen zouden de
stoute wateren over onze ziel gegaan zijn. **6** De HEERE
zij geloofd, Die ons in hun tanden niet heeft overgegeven
tot een roof. **7** Onze ziel is ontkomen, als een vogel uit
den strik der vogelvangers; de strik is gebroken, en wij zijn
ontkomen. **8** Onze hulp is in den Naam des HEEREN, Die
hemel en aarde gemaakt heeft.

125 Een lied Hammaaloth. Die op den HEERE
vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt,
maar blijft in eeuwigheid. **2** Rondom Jeruzalem zijn bergen;

alzo is de HEERE rondom Zijn volk, van nu aan tot in
der eeuwigheid. 3 Want de scepter der goddeloosheid
zal niet rusten op het lot der rechtvaardigen; opdat de
rechtvaardigen hun handen niet uitstrekken tot onrecht. 4
HEERE! doe den goeden wel, en dengenen, die oprecht
zijn in hun harten. 5 Maar die zich neigen tot hun kromme
wegen, die zal de HEERE weg doen gaan met de werkers
der ongerechtigheid. Vrede zal over Israel zijn!

126 Een lied Hammaaloth. Als de HEERE de
gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk
degenen, die dromen. 2 Toen werd onze mond vervuld met
lachen, en onze tong met gejuich; toen zeide men onder
de heidenen: De HEERE heeft grote dingen aan dezen
gedaan. 3 De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan;
dies zijn wij verblijd. 4 O HEERE! wend onze gevangenis,
gelijk waterstromen in het zuiden. 5 Die met tranen zaaien,
zullen met gejuich maaien. 6 Die het zaad draagt, dat men
zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker
zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.

127 Een lied Hammaaloth, van Salomo. Zo de HEERE
het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs
bouwlieden daaraan; zo de HEERE de stad niet bewaart,
tevergeefs waakt de wachter. 2 Het is tevergeefs, dat
gijlieden vroeg opstaat, laat opblijft, eet brood der smarten;
het is alzo, dat Hij het Zijn beminden als in den slaap
geeft. 3 Ziet, de kinderen zijn een erfdeel des HEEREN;
des buiks vrucht is een beloning. 4 Gelijk de pijlen zijn in
de hand eens helds, zodanig zijn de zonen der jeugd. 5
Welgelukzalig is de man, die zijn pijlkoker met dezelve
gevuld heeft; zij zullen niet beschaamd worden, als zij met
de vijanden spreken zullen in de poort.

128 Een lied Hammaaloth. Welgelukzalig is een
iegelijk, die den HEERE vreest, die in Zijn wegen
wandelt. 2 Want gij zult eten den arbeid uwer handen;
welgelukzalig zult gij zijn, en het zal u welgaan. 3 Uw
huisvrouw zal wezen als een vruchtbare wijnstok aan de
zijden van uw huis; uw kinderen als olijfplanten rondom uw
tafel. 4 Ziet, alzo zal zekerlijk die man gezegend worden,
die den HEERE vreest. 5 De HEERE zal u zegenen uit
Sion, en gij zult het goede van Jeruzalem aanschouwen al
de dagen uws levens; 6 En gij zult uw kindskinderen zien.
Vrede over Israel!

129 Een lied Hammaaloth. Zij hebben mij dikwijls
benauwd van mijn jeugd af, zegge nu Israel; 2 Zij
hebben mij dikwijls van mijn jeugd af benauwd; evenwel
hebben zij mij niet overmocht. 3 Ploegers hebben op
mijn rug geploegd; zij hebben hun voren lang getogen.
4 De HEERE, Die rechtvaardig is, heeft de touwen der
goddelozen afgehouwen. 5 Laat hen beschaamd en
achterwaarts gedreven worden, allen, die Sion haten. 6
Laat hen worden als gras op de daken, hetwelk verdort,
eer men het uittrekt; 7 Waarmede de maaier zijn hand niet
vult, noch de garvenbinder zijn arm; 8 En die voorbijgaan,
niet zeggen: De zegen des HEEREN zij bij u! Wij zegenen
ulieden in den Naam des HEEREN.

130 Een lied Hammaaloth. Uit de diepten roep ik tot
U, o HEERE! 2 HEERE! hoor naar mijn stem; laat
Uw oren opmerkende zijn op de stem mijner smekingen. 3
Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE!
wie zal bestaan? 4 Maar bij U is vergeving, opdat Gij
gevreesd wordt. 5 Ik verwacht den HEERE; mijn ziel
verwacht, en ik hoop op Zijn Woord. 6 Mijn ziel wacht op
den HEERE, meer dan de wachters op den morgen; de
wachters op den morgen. 7 Israel hope op den HEERE;
want bij den HEERE is goedertierenheid, en bij Hem is
veel verlossing. 8 En Hij zal Israel verlossen van al zijn
ongerechtigheden.

131 Een lied Hammaaloth, van David. O HEERE!
mijn hart is niet verheven, en mijn ogen zijn niet
hoog; ook heb ik niet gewandeld in dingen mij te groot
en te wonderlijk. 2 Zo ik mijn ziel niet heb gezet en stil
gehouden, gelijk een gespeend kind bij zijn moeder! Mijn
ziel is als een gespeend kind in mij. 3 Israel hope op den
HEERE van nu aan tot in der eeuwigheid.

132 Een lied Hammaaloth. O HEERE! gedenk aan
David, aan al zijn lijden; 2 Dat hij den HEERE
gezworen heeft, den Machtige Jakobs gelofte gedaan
heeft, zeggende: 3 Zo ik in de tent mijns huizes inga, zo
ik op de koets van mijn bed klimme! 4 Zo ik mijn ogen
slaap geve, mijn oogleden sluimering; 5 Totdat ik voor den
HEERE een plaats gevonden zal hebben, woningen voor
den Machtige Jakobs! 6 Ziet, wij hebben van haar gehoord
in Efratha; wij hebben haar gevonden in de velden van
Jaar. 7 Wij zullen in Zijn woningen ingaan, wij zullen ons
nederbuigen voor de voetbank Zijner voeten. 8 Sta op,
HEERE! tot Uw rust, Gij en de ark Uwer sterkte! 9 Dat
Uw priesters bekleed worden met gerechtigheid, en dat
Uw gunstgenoten juichen. 10 Weer het aangezicht Uws
Gezalfden niet af, om Davids, Uws knechts wil. 11 De
HEERE heeft David de waarheid gezworen, waarvan Hij
niet wijken zal, zeggende: Van de vrucht uws buiks zal
Ik op uw troon zetten. 12 Indien uw zonen Mijn verbond
zullen houden, en Mijn getuigenissen, die Ik hun leren
zal; zo zullen ook hun zonen tot in eeuwigheid op uw
troon zitten. 13 Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij
heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, zeggende: 14 Dit
is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik
heb ze begeerd. 15 Ik zal haar kost rijkelijk zegenen, haar
nooddruftigen zal Ik met brood verzadigen. 16 En haar
priesters zal Ik met heil bekleden, en haar gunstgenoten
zullen zeer juichen. 17 Daar zal Ik David een hoorn doen
uitspruiten; Ik heb voor Mijn Gezalfde een lamp toegericht.
18 Ik zal zijn vijanden met schaamte bekleden; maar op
hem zal zijn kroon bloeien.

133 Een lied Hammaaloth, van David. Ziet, hoe
goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook
samenwonen. 2 Het is, gelijk de kostelijke olie op het

hoofd, nederdalende op den baard, den baard van Aaron,
die nederdaalt tot op den zoom zijner klederen. 3 Het
is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de
bergen van Sion, want de HEERE gebiedt aldaar den
zegen en het leven tot in der eeuwigheid.

134 Een lied Hammaaloth. Ziet, looft den HEERE, alle
gij knechten des HEEREN! gij, die allen nacht in
het huis des HEEREN staat. 2 Heft uw handen op naar
het heiligdom, en looft den HEERE. 3 De HEERE zegene
u uit Sion, Hij, Die den hemel en de aarde gemaakt heeft.

135 Hallelujah! Prijst den Naam des HEEREN, prijst
Hem, gij knechten des HEEREN! 2 Gij, die staat
in het huis des HEEREN, in de voorhoven van het huis
onzes Gods! 3 Looft den HEERE, want de HEERE is
goed; psalmzingt Zijn Naam, want Hij is liefelijk. 4 Want
de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israel tot Zijn
eigendom. 5 Want ik weet, dat de HEERE groot is, en dat
onze Heere boven alle goden is. 6 Al wat den HEERE
behaagt, doet Hij, in de hemelen, en op de aarde, in de
zeeen en alle afgronden. 7 Hij doet dampen opklimmen
van het einde der aarde; Hij maakt de bliksemen met den
regen; Hij brengt den wind uit Zijn schatkameren voort. 8
Die de eerstgeboren van Egypte sloeg, van den mens af
tot het vee toe. 9 Hij zond tekenen en wonderen in het
midden van u, o Egypte! tegen Farao en tegen al zijn
knechten. 10 Die veel volken sloeg, en machtige koningen
doodde; 11 Sihon, den koning der Amorieten, en Og, den
koning van Basan, en al de koninkrijken van Kanaan,
12 En Hij gaf hun land ten erve, ten erve aan Zijn volk
Israel. 13 O HEERE! Uw Naam is in eeuwigheid; HEERE!
Uw gedachtenis is van geslacht tot geslacht. 14 Want de
HEERE zal Zijn volk richten, en het zal Hem berouwen
over Zijn knechten. 15 De afgoden der heidenen zijn zilver
en goud, een werk van mensenhanden. 16 Zij hebben een
mond, maar spreken niet; zij hebben ogen, maar zien niet;
17 Oren hebben zij, maar horen niet; ook is er geen adem
in hun mond. 18 Dat die ze maken, hun gelijk worden,
en al wie op hen vertrouwt. 19 Gij huis Israels! looft den
HEERE; gij huis Aarons! looft den HEERE. 20 Gij huis van
Levi! looft den HEERE; gij die den HEERE vreest! looft
den HEERE. 21 Geloofd zij de HEERE uit Sion, Die te
Jeruzalem woont. Hallelujah!

136 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid; 2 Looft
den God der goden; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. 3 Looft den Heere der heren; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. 4 Dien, Die alleen
grote wonderen doet; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid. 5 Dien, die de hemelen met verstand gemaakt
heeft; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 6
Dien, Die de aarde op het water uitgespannen heeft; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 7 Dien, Die de
grote lichten heeft gemaakt; want Zijn goedertierenheid
is in der eeuwigheid. 8 De zon tot heerschappij op den
dag; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 9
De maan en sterren tot heerschappij in den nacht; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 10 Dien, Die
de Egyptenaren geslagen heeft in hun eerstgeborenen;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 11 En
heeft Israel uit het midden van hen uitgebracht; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 12 Met een
sterke hand, en met een uitgestrekte arm; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. 13 Dien, Die de
Schelfzee in delen deelde; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. 14 En voerde Israel door het midden van
dezelve; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.
15 Hij heeft Farao met zijn heir gestort in de Schelfzee; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 16 Die Zijn volk
door de woestijn geleid heeft; want Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid. 17 Die grote koningen geslagen heeft;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 18 En heeft
heerlijke koningen gedood; want Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid. 19 Sihon, de Amorietischen koning;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 20 En Og,
den koning van Basan; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. 21 En heeft hun land ten erve gegeven;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. 22 Ten
erve aan Zijn knecht Israel; want Zijn goedertierenheid
is in der eeuwigheid. 23 Die aan ons gedacht heeft in
onze nederigheid; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid. 24 En Hij heeft ons onzen tegenpartijders
ontrukt; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.
25 Die allen vlees spijs geeft; want Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid. 26 Looft den God des hemels; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

137 Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook
weenden wij, als wij gedachten aan Sion. 2 Wij
hebben onze harpen gehangen aan de wilgen, die daarin
zijn. 3 Als zij, die ons aldaar gevangen hielden, de woorden
eens lieds van ons begeerden, en zij, die ons overhoop
geworpen hadden, vreugd, zeggende: Zingt ons een van
de liederen Sions; 4 Wij zeiden: Hoe zouden wij een
lied des HEEREN zingen in een vreemd land? 5 Indien
ik u vergeet, o Jeruzalem! zo vergete mijn rechterhand
zichzelve! 6 Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, zo ik
aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven
het hoogste mijner blijdschap! 7 HEERE! gedenk aan
de kinderen van Edom, aan den dag van Jeruzalem; die
daar zeiden: Ontbloot ze, ontbloot ze, tot haar fondament
toe! 8 O dochter van Babel! die verwoest zult worden,
welgelukzalig zal hij zijn, die u uw misdaad vergelden
zal, die gij aan ons misdaan hebt. 9 Welgelukzalig zal
hij zijn, die uw kinderkens grijpen, en aan de steenrots
verpletteren zal.

138 Een psalm van David. Ik zal U loven met mijn
gehele hart; in de tegenwoordigheid der goden
zal ik U psalmzingen. 2 Ik zal mij nederbuigen naar het
paleis Uwer heiligheid, en ik zal Uw Naam loven, om
Uw goedertierenheid en om Uw waarheid; want Gij hebt

vanwege Uw gansen Naam Uw woord groot gemaakt. **3** Ten dage, als ik riep, zo hebt Gij mij verhoord; Gij hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel. **4** Alle koningen der aarde zullen U, o HEERE! loven, wanneer zij gehoord zullen hebben de redenen Uws monds. **5** En zij zullen zingen van de wegen des HEEREN, want de heerlijkheid des HEEREN is groot. **6** Want de HEERE is hoog, nochtans ziet Hij de nederige aan, en den verhevene kent Hij van verre. **7** Als ik wandel in het midden der benauwdheid, maakt Gij mij levend; Uw hand strekt Gij uit tegen den toorn mijner vijanden, en Uw rechterhand behoudt mij. **8** De HEERE zal het voor mij voleinden; Uw goedertierenheid, HEERE! is in der eeuwigheid; en laat niet varen de werken Uwer handen.

139 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. HEERE! Gij doorgrondt en kent mij. **2** Gij weet mijn zitten en mijn opstaan; Gij verstaat van verre mijn gedachten. **3** Gij omringt mijn gaan en mijn liggen; en Gij zijt al mijn wegen gewend. **4** Als er nog geen woord op mijn tong is, zie, HEERE! Gij weet het alles. **5** Gij bezet mij van achteren en van voren, en Gij zet Uw hand op mij. **6** De kennis is mij te wonderbaar, zij is hoog, ik kan er niet bij. **7** Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht? **8** Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar. **(Sheol h7585)** **9** Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee; **10** Ook daar zou Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden. **11** Indien ik zeide: De duisternis zal mij immers bedekken; dan is de nacht een licht om mij. **12** Ook verduistert de duisternis voor U niet; maar de nacht licht als de dag; de duisternis is als het licht. **13** Want Gij bezit mijn nieren; Gij hebt mij in mijner moeders buik bedekt. **14** Ik loof U, omdat ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken! ook weet het mijn ziel zeer wel. **15** Mijn gebeente was voor U niet verholen, als ik in het verborgene gemaakt ben, en als een borduursel gewrocht ben, in de nederste delen der aarde. **16** Uw ogen hebben mijn ongevormden klomp gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen nog geen van die was. **17** Daarom, hoe kostelijk zijn mij, o God, Uw gedachten! hoe machtig veel zijn haar sommen! **18** Zoude ik ze tellen? Harer is meer, dan des zands; word ik wakker, zo ben ik nog bij U. **19** O God! dat Gij den goddeloze ombracht! en gij, mannen des bloeds, wijkt van mij! **20** Die van U schandelijk spreken, en Uw vijanden ijdellijk verheffen. **21** Zou ik niet haten HEERE! die U haten? en verdriet hebben in degenen, die tegen U opstaan? **22** Ik haat hen met volkomen haat, tot vijanden zijn zij mij. **23** Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten. **24** En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op den eeuwigen weg.

140 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. Red mij, HEERE! van den kwaden mens; behoed mij voor den man alles gewelds; **2** Die veel kwaads in het hart denken, allen dag samenkomen om te oorlogen. **3** Zij scherpen hun tong, als een slang; heet addervergift is onder hun lippen. (Sela) **4** Bewaar mij, HEERE! van de handen des goddelozen; behoed mij van den man alles gewelds; van hen, die mijn voeten denken weg te stoten. **5** De hovaardigen hebben mij een strik verborgen, en koorden; zij hebben een net uitgespreid aan de zijde des wegs; valstrikken hebben zij mij gezet. (Sela) **6** Ik heb tot den HEERE gezegd: Gij zijt mijn God; neem ter ore, o HEERE! de stem mijner smekingen. **7** HEERE, Heere, Sterkte mijns heils! Gij hebt mijn hoofd bedekt ten dage der wapening. **8** Geef, HEERE! de begeerten des goddelozen niet; bevorder zijn kwaad voornemen niet; zij zouden zich verheffen. (Sela) **9** Aangaande het hoofd dergenen, die mij omringen, de overlast hunner lippen overdekke hen. **10** Vurige kolen moeten op hen geschud worden; Hij doe hen vallen in het vuur, in diepe kuilen, dat zij niet weder opstaan. **11** Een man van kwade tong zal op de aarde niet bevestigd worden; een boos man des gewelds, dien zal men jagen, totdat hij geheel verdreven is. **12** Ik weet, dat de HEERE de rechtzaak des ellendigen, en het recht der nooddruftigen zal uitvoeren. **13** Gewisselijk, de rechtvaardigen zullen Uw Naam loven; de oprechten zullen voor Uw aangezicht blijven.

141 Een psalm van David. HEERE! ik roep U aan, haast U tot mij; neem mijn stem ter ore, als ik tot U roep. **2** Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de opheffing mijner handen als het avondoffer. **3** HEERE! zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur mijner lippen. **4** Neig mijn hart niet tot een kwade zaak, om enigen handel in goddeloosheid te handelen, met mannen, die ongerechtigheid werken; en dat ik niet ete van hun lekkernijen. **5** De rechtvaardige sla mij, het zal weldadigheid zijn; en hij bestraffe mij, het zal olie des hoofds zijn, het zal mijn hoofd niet breken; want nog zal ook mijn gebed voor hen zijn in hun tegenspoeden. **6** Hun rechters zijn aan de zijde der steenrots vrijgelaten geweest, en hebben gehoord mijn redenen, dat zij aangenaam waren. **7** Onze beenderen zijn verstrooid aan den mond des grafs, gelijk of iemand op de aarde iets gekloofd en verdeeld had. **(Sheol h7585)** **8** Doch op U zijn mijn ogen, HEERE, Heere! op U betrouw ik, ontbloot mijn ziel niet. **9** Bewaar mij voor het geweld des striks, dien zij mij gelegd hebben, en voor de valstrikken van de werkers der ongerechtigheid. **10** Dat de goddelozen elk in zijn garen vallen, te zamen, totdat ik zal zijn voorbijgegaan.

142 Een onderwijzing van David, een gebed, als hij in de spelonk was. Ik riep met mijn stem tot den HEERE; ik smeekte tot den HEERE met mijn stem. **2** Ik stortte mijn klacht uit voor Zijn aangezicht; ik gaf te kennen voor Zijn aangezicht mijn benauwdheid. **3** Als mijn geest in mij overstelpt was, zo hebt Gij mijn pad gekend. Zij hebben mij een strik verborgen op den weg, dien ik gaan zou. **4** Ik zag uit ter rechterhand, en ziet, zo was er niemand,

die mij kende, er was geen ontvlieden voor mij; niemand
zorgde voor mijn ziel. 5 Tot U riep ik, o HEERE! ik zeide:
Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden.
6 Let op mijn geschrei, want ik ben zeer uitgeteerd; red mij
van mijn vervolgers, want zij zijn machtiger dan ik. 7 Voer
mijn ziel uit de gevangenis, om Uw Naam te loven; de
rechtvaardigen zullen mij omringen, wanneer Gij wel bij mij
zult gedaan hebben.

143 Een psalm van David. O HEERE! hoor mijn
gebed, neig de oren tot mijn smekingen; verhoor
mij naar Uw waarheid, naar Uw gerechtigheid. 2 En ga
niet in het gericht met Uw knecht; want niemand, die leeft,
zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn. 3 Want de vijand
vervolgt mijn ziel, hij vertreedt mijn leven ter aarde; hij
legt mij in duisternissen, als degenen, die over lang dood
zijn. 4 Daarom wordt mijn geest overstelpt in mij, mijn
hart is verbaasd in het midden van mij. 5 Ik gedenk aan
de dagen van ouds; ik overleg al Uw daden; ik spreek
bij mijzelven van de werken Uwer handen. 6 Ik breid
mijn handen uit tot U; mijn ziel is voor U als een dorstig
land. (Sela) 7 Verhoor mij haastelijk, HEERE! mijn geest
bezwijkt; verberg Uw aangezicht niet van mij, want ik zou
gelijk worden dengenen, die in den kuil dalen. 8 Doe mij
Uw goedertierenheid in den morgenstond horen, want ik
betrouw op U; maak mij bekend den weg, dien ik te gaan
heb, want ik hef mijn ziel tot U op. 9 Red mij, HEERE! van
mijn vijanden; bij U schuil ik. 10 Leer mij Uw welbehagen
doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij
in een effen land. 11 O HEERE! maak mij levend, om
Uws Naams wil; voer mijn ziel uit de benauwdheid, om
Uw gerechtigheid. 12 En roei mijn vijanden uit, om Uw
goedertierenheid, en breng hen om, allen, die mijn ziel
beangstigen; want ik ben Uw knecht.

144 Een psalm van David. Gezegend zij de HEERE,
mijn Rotssteen, Die mijn handen onderwijst ten
strijde, mijn vingeren ten oorlog; 2 Mijn Goedertierenheid
en mijn Burg, mijn Hoog Vertrek en mijn Bevrijder voor
mij, mijn Schild, en op Wien ik mij betrouwe; Die mijn volk
aan mij onderwerpt! 3 O HEERE! wat is de mens, dat
Gij hem kent, het kind des mensen, dat Gij het acht? 4
De mens is der ijdelheid gelijk; zijn dagen zijn als een
voorbijgaande schaduw. 5 Neig Uw hemelen, HEERE! en
daal neder; raak de bergen aan, dat zij roken. 6 Bliksem
bliksem, en verstrooi hen; zend Uw pijlen uit, en verdoe
hen. 7 Steek Uw handen van de hoogte uit; ontzet mij, en
ruk mij uit de grote wateren, uit de hand der vreemden; 8
Welker mond leugen spreekt, en hun rechterhand is een
rechterhand der valsheid. 9 O God! ik zal U een nieuw
lied zingen; met de luit en het tiensnarig instrument zal
ik U psalmzingen. 10 Gij, die den koningen overwinning
geeft, Die Zijn knecht David ontzet van het boze zwaard;
11 Ontzet mij en red mij van de hand der vreemden,
welker mond leugen spreekt, en hun rechterhand is een
rechterhand der valsheid; 12 Opdat onze zonen zijn als
planten, welke groot geworden zijn in hun jeugd; onze
dochter als hoekstenen, uitgehouwen naar de gelijkenis
van een paleis. 13 Dat onze winkelen vol zijnde, den enen
voorraad na den anderen uitgeven; dat onze kudden bij
duizenden werpen, ja, bij tienduizenden op onze hoeven
vermenigvuldigen. 14 Dat onze ossen wel geladen zijn;
dat geen inbreuk, noch uitval, noch gekrijs zij op onze
straten. 15 Welgelukzalig is het volk, dien het alzo gaat;
welgelukzalig is het volk, wiens God de HEERE is.

145 Een lofzang van David. Aleph. O mijn God, Gij
Koning! ik zal U verhogen, en Uw Naam loven in
eeuwigheid en altoos. 2 Beth. Te allen dage zal ik U loven,
en Uw Naam prijzen in eeuwigheid en altoos. 3 Gimel.
De HEERE is groot en zeer te prijzen, en Zijn grootheid
is ondoorgrondelijk. 4 Daleth. Geslacht aan geslacht
zal Uw werken roemen; en zij zullen Uw mogendheden
verkondigen. 5 He. Ik zal uitspreken de heerlijkheid der
eer Uwer majesteit, en Uw wonderlijke daden. 6 Vau. En
zij zullen vermelden de kracht Uwer vreselijke daden; en
Uw grootheid, die zal ik vertellen. 7 Zain. Zij zullen de
gedachtenis der grootheid Uwer goedheid overvloediglijk
uitstorten, en zij zullen Uw gerechtigheid met gejuich
verkondigen. 8 Cheth. Genadig en barmhartig is de
HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid. 9 Teth.
De HEERE is aan allen goed, en Zijn barmhartigheden zijn
over al Zijn werken. 10 Jod. Al Uw werken, HEERE, zullen
U loven, en Uw gunstgenoten zullen U zegenen. 11 Caph.
Zij zullen de heerlijkheid Uws Koninkrijks vermelden, en
Uw mogendheid zullen zij uitspreken. 12 Lamed. Om de
mensenkinderen bekend te maken Zijn mogendheden,
en de eer der heerlijkheid Zijns Koninkrijks. 13 Mem.
Uw Koninkrijk is een Koninkrijk van alle eeuwen, en Uw
heerschappij is in alle geslacht en geslacht. 14 Samech.
De HEERE ondersteunt allen, die vallen, en Hij richt op
alle gebogenen. 15 Ain. Aller ogen wachten op U; en Gij
geeft hun hun spijs te zijner tijd. 16 Pe. Gij doet Uw hand
open, en verzadigt al wat er leeft, naar Uw welbehagen.
17 Tsade. De HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, en
goedertieren in al Zijn werken. 18 Koph. De HEERE is
nabij allen, die Hem aanroepen, allen, die Hem aanroepen
in der waarheid. 19 Resch. Hij doet het welbehagen
dergenen, die Hem vrezen, en Hij hoort hun geroep, en
verlost hen. 20 Schin. De HEERE bewaart al degenen, die
Hem liefhebben; maar Hij verdelgt alle goddelozen. 21
Thau. Mijn mond zal den prijs des HEEREN uitspreken, en
alle vlees zal Zijn heiligen Naam loven in der eeuwigheid
en altoos.

146 Hallelujah! O mijn ziel! prijs den HEERE. 2
Ik zal den HEERE prijzen in mijn leven; ik zal
mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben. 3 Vertrouwt
niet op prinsen, op des mensen kind, bij hetwelk geen
heil is. 4 Zijn geest gaat uit, hij keert wederom tot zijn
aarde; te dienzelfden dage vergaan zijn aanslagen. 5
Welgelukzalig is hij, die den God Jakobs tot zijn Hulp heeft,
wiens verwachting op den HEERE, zijn God is; 6 Die den
hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al wat in

dezelve is; Die trouwe houdt in der eeuwigheid. 7 Die den
verdrukte recht doet, Die den hongerige brood geeft; de
HEERE maakt de gevangenen los. 8 De HEERE opent de
ogen der blinden; de HEERE richt de gebogenen op; de
HEERE heeft de rechtvaardigen lief. 9 De HEERE bewaart
de vreemdelingen; Hij houdt den wees en de weduwe
staande; maar der goddelozen weg keert Hij om. 10 De
HEERE zal in eeuwigheid regeren; uw God, o Sion! is van
geslacht tot geslacht. Hallelujah!

147 Looft den HEERE, want onzen God te psalmzingen
is goed, dewijl Hij liefelijk is; de lof is betamelijk.
2 De HEERE bouwt Jeruzalem; Hij vergadert Israels
verdrevenen. 3 Hij geneest de gebrokenen van hart, en Hij
verbindt hen in hun smarten. 4 Hij telt het getal der sterren;
Hij noemt ze allen bij namen. 5 Onze Heere is groot
en van veel kracht; Zijns verstands is geen getal. 6 De
HEERE houdt de zachtmoedigen staande; de goddelozen
vernedert Hij, tot de aarde toe. 7 Zingt den HEERE bij
beurte met dankzegging; psalmzingt onzen God op de
harp. 8 Die de hemelen met wolken bedekt, Die voor
de aarde regen bereidt; Die het gras op de bergen doet
uitspruiten; 9 Die het vee zijn voeder geeft; aan de jonge
raven, als zij roepen. 10 Hij heeft geen lust aan de sterkte
des paards; Hij heeft geen welgevallen aan de benen des
mans. 11 De HEERE heeft een welgevallen aan hen,
die Hem vrezen, die op Zijn goedertierenheid hopen. 12
O Jeruzalem! roem den HEERE; o Sion! loof uw God.
13 Want Hij maakt de grendelen uwer poorten sterk; Hij
zegent uw kinderen binnen in u. 14 Die uw landpalen in
vrede stelt; Hij verzadigt u met het vette der tarwe. 15 Hij
zendt Zijn bevel op aarde; Zijn woord loopt zeer snel. 16
Hij geeft sneeuw als wol; Hij strooit den rijm als as. 17 Hij
werpt Zijn ijs heen als stukken; wie zou bestaan voor Zijn
koude? 18 Hij zendt Zijn woord, en doet ze smelten; Hij
doet Zijn wind waaien, de wateren vloeien henen. 19 Hij
maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israel Zijn inzettingen
en Zijn rechten. 20 Alzo heeft Hij geen volk gedaan; en
Zijn rechten, die kennen zij niet. Hallelujah!

148 Hallelujah! Looft den HEERE uit de hemelen;
looft Hem in de hoogste plaatsen! 2 Looft Hem,
al Zijn engelen! Looft Hem, al Zijn heirscharen! 3 Looft
Hem, zon en maan! Looft Hem, alle gij lichtende sterren!
4 Looft Hem, gij hemelen der hemelen! en gij wateren,
die boven de hemelen zijt! 5 Dat zij den Naam des
HEEREN loven; want als Hij het beval, zo werden zij
geschapen. 6 En Hij heeft ze bevestigd voor altoos in
eeuwigheid; Hij heeft hun een orde gegeven, die geen van
hen zal overtreden. 7 Looft den HEERE, van de aarde; gij
walvissen en alle afgronden! 8 Vuur en hagel, sneeuw en
damp; gij stormwind, die Zijn woord doet! 9 Gij bergen en
alle heuvelen; vruchtbomen en alle cederbomen! 10 Het
wild gedierte en alle vee; kruipend gedierte en gevleugeld
gevogelte! 11 Gij koningen der aarde, en alle volken, gij
vorsten, en alle rechters der aarde! 12 Jongelingen en
ook maagden; gij ouden met de jongen! 13 Dat zij den
Naam des HEEREN loven; want Zijn Naam alleen is hoog
verheven; Zijn majesteit is over de aarde en den hemel.
14 En Hij heeft den hoorn Zijns volks verhoogd, den roem
al Zijner gunstgenoten, der kinderen Israels, des volks, dat
nabij Hem is. Hallelujah!

149 Hallelujah! Zingt den HEERE een nieuw lied; Zijn
lof zij in de gemeente Zijner gunstgenoten. 2
Dat Israel zich verblijde in Dengene, Die hem gemaakt
heeft; dat de kinderen Sions zich verheugen over hun
Koning. 3 Dat zij Zijn Naam loven op de fluit; dat zij
Hem psalmzingen op de trommel en harp. 4 Want de
HEERE heeft een welgevallen aan Zijn volk; Hij zal de
zachtmoedigen versieren met heil. 5 Dat Zijn gunstgenoten
van vreugde opspringen, om die eer; dat zij juichen op
hun legers. 6 De verheffingen Gods zullen in hun keel
zijn; en een tweesnijdend zwaard in hun hand; 7 Om
wraak te doen over de heidenen, en bestraffingen over de
volken; 8 Om hun koningen te binden met ketenen, en
hun achtbaren met ijzeren boeien; 9 Om het beschreven
recht over hen te doen. Dit zal de heerlijkheid van al Zijn
gunstgenoten zijn. Hallelujah!

150 Hallelujah! Looft God in Zijn heiligdom; looft
Hem in het uitspansel Zijner sterkte! 2 Looft
Hem vanwege Zijn mogendheden; looft Hem naar de
menigvuldigheid Zijner grootheid! 3 Looft Hem met geklank
der bazuin; looft Hem met de luit en met de harp! 4 Looft
Hem met de trommel en fluit; looft Hem met snarenspel en
orgel! 5 Looft Hem met hel klinkende cimbalen; looft Hem
met cimbalen van vreugdegeluid! **(questioned)** 6 Alles, wat
adem heeft, love den HEERE! Hallelujah!

Spreuken

1 De spreuken van Salomo, den zoon van David, den
koning van Israel, **2** Om wijsheid en tucht te weten; om
te verstaan redenen des verstands; **3** Om aan te nemen
onderwijs van goed verstand, gerechtigheid, en recht, en
billijkheden; **4** Om den slechten kloekzinnigheid te geven,
den jongeling wetenschap en bedachtzaamheid. **5** Die wijs
is, zal horen, en zal in lere toenemen; en die verstandig is,
zal wijzen raad bekomen. **6** Om te verstaan een spreuk en
de uitlegging, de woorden der wijzen en hun raadselen. **7**
De vrees des HEEREN is het beginsel der wetenschap; de
dwazen verachten wijsheid en tucht. **8** Mijn zoon! hoor de
tucht uws vaders, en verlaat de leer uwer moeder niet; **9**
Want zij zullen uw hoofd een aangenaam toevoegsel zijn,
en ketenen aan uw hals. **10** Mijn zoon! indien de zondaars
u aanlokken, bewillig niet; **11** Indien zij zeggen: Ga met
ons, laat ons loeren op bloed, ons versteken tegen den
onschuldige, zonder oorzaak; **12** Laat ons hen levend
verslinden, als het graf; ja, geheel en al, gelijk die in den
kuil nederdalen; **(Sheol h7585)** **13** Alle kostelijk goed zullen
wij vinden, onze huizen zullen wij met roof vullen. **14** Gij
zult uw lot midden onder ons werpen; wij zullen allen een
buidel hebben. **15** Mijn zoon! wandel niet met hen op den
weg; weer uw voet van hun pad. **16** Want hun voeten
lopen ten boze; en zij haasten zich om bloed te storten. **17**
Zekerlijk, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen
van allerlei gevogelte; **18** En deze loeren op hun eigen
bloed, en versteken zich tegen hun zielen. **19** Zo zijn de
paden van een iegelijk, die gierigheid pleegt; zij zal de ziel
van haar meester vangen. **20** De opperste Wijsheid roept
overluid daar buiten; Zij verheft haar stem op de straten.
21 Zij roept in het voorste der woelingen; aan de deuren
der poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad; **22** Gij
slechten! hoe lang zult gij de slechtigheid beminnen, en
de spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten
wetenschap haten? **23** Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik
zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn
woorden u bekend maken. **24** Dewijl Ik geroepen heb,
en gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb,
en er niemand was, die opmerkte; **25** En gij al Mijn raad
verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt; **26** Zo zal
Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer
uw vreze komt. **27** Wanneer uw vreze komt gelijk een
verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind;
wanneer u benauwdheid en angst overkomt; **28** Dan zullen
zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen
Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden; **29** Daarom,
dat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreze des
HEEREN niet hebben verkoren. **30** Zij hebben in Mijn raad
niet bewilligd; al Mijn bestraffingen hebben zij versmaad;
31 Zo zullen zij eten van de vrucht van hun weg, en zich
verzadigen met hun raadslagen. **32** Want de afkering der
slechten zal hen doden, en de voorspoed der zotten zal
hen verderven. **33** Maar die naar Mij hoort, zal zeker
wonen, en hij zal gerust zijn van de vreze des kwaads.

2 Mijn zoon! zo gij mijn redenen aanneemt, en mijn
geboden bij u weglegt; **2** Om uw oren naar wijsheid
te doen opmerken; zo gij uw hart tot verstandigheid
neigt; **3** Ja, zo gij tot het verstand roept, uw stem verheft
tot de verstandigheid; **4** Zo gij haar zoekt als zilver,
en naspeurt als verborgen schatten; **5** Dan zult gij de
vreze des HEEREN verstaan, en zult de kennis van
God vinden. **6** Want de HEERE geeft wijsheid; uit Zijn
mond komt kennis en verstand. **7** Hij legt weg voor
de oprechten een bestendig wezen; Hij is een Schild
dengenen, die oprechtelijk wandelen; **8** Opdat zij de paden
des rechts houden; en Hij zal den weg Zijner gunstgenoten
bewaren. **9** Dan zult gij verstaan gerechtigheid, en recht,
en billijkheden, en alle goed pad. **10** Als de wijsheid in
uw hart zal gekomen zijn, en de wetenschap voor uw ziel
zal liefelijk zijn; **11** Zo zal de bedachtzaamheid over u
de wacht houden, de verstandigheid zal u behoeden; **12**
Om u te redden van den kwaden weg, van den man, die
verkeerdheden spreekt; **13** Van degenen, die de paden
der oprechtheid verlaten, om te gaan in de wegen der
duisternis; **14** Die blijde zijn in het kwaad doen, zich
verheugen in de verkeerdheden des kwaden; **15** Welker
paden verkeerd zijn, en afwijkende in hun sporen; **16** Om
u te redden van de vreemde vrouw, van de onbekende,
die met haar redenen vleit; **17** Die den leidsman harer
jonkheid verlaat, en het verbond haars Gods vergeet;
18 Want haar huis helt naar den dood, en haar paden
naar de overledenen. **19** Allen die tot haar ingaan, zullen
niet wederkomen, en zullen de paden des levens niet
aantreffen; **20** Opdat gij wandelt op den weg der goeden,
en houdt de paden der rechtvaardigen. **21** Want de
vromen zullen de aarde bewonen, en de oprechten zullen
daarin overblijven; **22** Maar de goddelozen zullen van de
aarde uitgeroeid worden, en de trouwelozen zullen er van
uitgerukt worden.

3 Mijn zoon! vergeet mijn wet niet, maar uw hart beware
mijn geboden. **2** Want langheid van dagen, en jaren
van leven, en vrede zullen zij u vermeerderen. **3** Dat de
goedertierenheid en de trouw u niet verlaten; bind ze aan
uw hals, schrijf zij op de tafel uws harten. **4** En vind gunst
en goed verstand, in de ogen Gods en der mensen. **5**
Vertrouw op den HEERE met uw ganse hart, en steun
op uw verstand niet. **6** Ken Hem in al uw wegen, en Hij
zal uw paden recht maken. **7** Zijt niet wijs in uw ogen;
vrees den HEERE, en wijk van het kwade. **8** Het zal een
medicijn voor uw navel zijn, en een bevochtiging voor uw
beenderen. **9** Vereer den HEERE van uw goed, en van de
eerstelingen al uwer inkomsten; **10** Zo zullen uw schuren
met overvloed vervuld worden, en uw perskuipen van most
overlopen. **11** Mijn zoon! verwerp de tucht des HEEREN
niet, en wees niet verdrietig over Zijn kastijding; **12** Want
de HEERE kastijdt dengene, dien Hij liefheeft, ja, gelijk
een vader den zoon, in denwelken hij een welbehagen
heeft. **13** Welgelukzalig is de mens, die wijsheid vindt, en
de mens, die verstandigheid voortbrengt! **14** Want haar
koophandel is beter dan de koophandel van zilver, en haar

inkomst dan het uitgegraven goud. **15** Zij is kostelijker
dan robijnen en al; wat u lusten mag, is met haar niet te
vergelijken. **16** Langheid der dagen is in haar rechterhand,
in haar linkerhand rijkdom en eer. **17** Haar wegen zijn
wegen der liefelijkheid, en al haar paden vrede. **18** Zij
is een boom des levens dengenen, die ze aangrijpen,
en elkeen, die ze vasthoudt, wordt gelukzalig. **19** De
HEERE heeft de aarde door wijsheid gegrond, de hemelen
door verstandigheid bereid. **20** Door Zijn wetenschap zijn
de afgronden gekloofd, en de wolken druipen dauw. **21**
Mijn zoon! laat ze niet afwijken van uw ogen; bewaar de
bestendige wijsheid en bedachtzaamheid. **22** Want zij
zullen het leven voor uw ziel zijn, en een aangenaamheid
voor uw hals. **23** Dan zult gij uw weg zeker wandelen,
en gij zult uw voet niet stoten. **24** Zo gij nederligt, zult gij
niet schrikken; maar gij zult nederliggen en uw slaap zal
zoet wezen. **25** Vrees niet voor haastigen schrik, noch
voor de verwoesting der goddelozen, als zij komt. **26** Want
de HEERE zal met uw hoop wezen, en Hij zal uw voet
bewaren van gevangen te worden. **27** Onthoud het goed
van zijn meesters niet, als het in het vermogen uwer hand
is te doen. **28** Zeg niet tot uw naaste: Ga heen, en kom
weder, en morgen zal ik geven, dewijl het bij u is. **29**
Smeed geen kwaad tegen uw naaste, aangezien hij met
vertrouwen bij u woont. **30** Twist met een mens niet zonder
oorzaak, zo hij u geen kwaad gedaan heeft. **31** Zijt niet
nijdig over een man des gewelds, en verkies geen van zijn
wegen. **32** Want de afwijker is den HEERE een gruwel;
maar Zijn verborgenheid is met den oprechte. **33** De vloek
des HEEREN is in het huis des goddelozen; maar de
woning der rechtvaardigen zal Hij zegenen. **34** Zekerlijk,
de spotters zal Hij bespotten, maar den zachtmoedigen zal
Hij genade geven. **35** De wijzen zullen eer beerven; maar
elkeen der zotten neemt schande op zich.

4 Hoort, gij kinderen! de tucht des vaders, en merkt op,
om verstand te weten. **2** Dewijl ik ulieden goede leer
geve, verlaat mijn wet niet. **3** Want ik was mijns vaders
zoon, teder, en een enige voor het aangezicht mijner
moeder. **4** Hij nu leerde mij, en zeide tot mij: Uw hart
houde mijn woorden vast, onderhoud mijn geboden, en
leef. **5** Verkrijg wijsheid, verkrijg verstand; vergeet niet, en
wijk niet van de redenen mijns monds. **6** Verlaat ze niet,
en zij zal u behoeden; heb ze lief, en zij zal u bewaren. **7**
De wijsheid is het voornaamste; verkrijg dan wijsheid, en
verkrijg verstand met al uw bezitting. **8** Verhef ze, en zij
zal u verhogen; zij zal u vereren, als gij haar omhelzen
zult. **9** Zij zal uw hoofd een aangenaam toevoegsel geven,
een sierlijke kroon zal zij u leveren. **10** Hoor, mijn zoon! en
neem mijn redenen aan, en de jaren des levens zullen u
vermenigvuldigd worden. **11** Ik onderwijs u in den weg
der wijsheid; ik doe u treden in de rechte sporen. **12** In
uw gaan zal uw tred niet benauwd worden, en indien gij
loopt, zult gij niet struikelen. **13** Grijp de tucht aan, laat
niet af; bewaar ze, want zij is uw leven. **14** Kom niet op
het pad der goddelozen, en treed niet op den weg der
bozen. **15** Verwerp dien, ga er niet door; wijk er van, en ga
voorbij. **16** Want zij slapen niet, zo zij geen kwaad gedaan
hebben; en hun slaap wordt weggenomen, zo zij niet
iemand hebben doen struikelen. **17** Want zij eten brood
der goddeloosheid, en drinken wijn van enkel geweld. **18**
Maar het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend
licht, voortgaande en lichtende tot den vollen dag toe. **19**
De weg der goddelozen is als donkerheid, zij weten niet,
waarover zij struikelen zullen. **20** Mijn zoon! merk op mijn
woorden, neig uw oor tot mijn redenen. **21** Laat ze niet
wijken van uw ogen, behoud ze in het midden uws harten.
22 Want zij zijn het leven dengenen, die ze vinden, en een
medicijn voor hun gehele vlees. **23** Behoed uw hart boven
al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des
levens. **24** Doe de verkeerdheid des monds van u weg,
en doe de verdraaidheid der lippen verre van u. **25** Laat
uw ogen rechtuit zien, en uw oogleden zich recht voor u
heen houden. **26** Weeg den gang uws voets, en laat al uw
wegen wel gevestigd zijn. **27** Wijk niet ter rechter hand of
ter linkerhand, wend uw voet af van het kwade.

5 Mijn zoon! merk op mijn wijsheid, neig uw oor tot mijn
verstand; **2** Opdat gij alle bedachtzaamheid behoudt,
en uw lippen wetenschap bewaren. **3** Want de lippen der
vreemde vrouw druppen honigzeem, en haar gehemelte
is gladder dan olie. **4** Maar het laatste van haar is bitter
als alsem, scherp als een tweesnijdend zwaard. **5** Haar
voeten dalen naar den dood, haar treden houden de hel
vast. **(Sheol h7585)** **6** Opdat gij het pad des levens niet
zoudt wegen, zijn haar gangen ongestadig, dat gij het
niet merkt. **7** Nu dan, gij kinderen! hoort naar mij, en
wijkt niet van de redenen mijns monds. **8** Maak uw weg
verre van haar, en nader niet tot de deur van haar huis;
9 Opdat gij anderen uw eer niet geeft, en uw jaren den
wrede; **10** Opdat de vreemden zich niet verzadigen van
uw vermogen, en al uw smartelijke arbeid niet kome in het
huis des onbekenden; **11** En gij in uw laatste brult, als uw
vlees, en uw lijf verteerd is; **12** En zegt: Hoe heb ik de tucht
gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad! **13** En heb
niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijn
oren geneigd tot mijn leraars! **14** Ik ben bijna in alle kwaad
geweest, in het midden der gemeente en der vergadering!
15 Drink water uit uw bak, en vloeden uit het midden van
uw bornput; **16** Laat uw fonteinen zich buiten verspreiden,
en de waterbeken op de straten; **17** Laat ze de uwe alleen
zijn, en van geen vreemde met u. **18** Uw springader
zij gezegend; en verblijd u vanwege de huisvrouw uwer
jeugd; **19** Een zeer liefelijke hinde, en een aangenaam
steengeitje; laat u haar borsten te allen tijd dronken maken;
dool steeds in haar liefde. **20** En waarom zoudt gij, mijn
zoon, in een vreemde dolen, en den schoot der onbekende
omvangen? **21** Want eens iegelijks wegen zijn voor de
ogen des HEEREN, en Hij weegt al zijne gangen. **22** Den
goddeloze zullen zijn ongerechtigheden vangen, en met
de banden zijner zonden zal hij vastgehouden worden. **23**
Hij zal sterven, omdat hij zonder tucht geweest is, en in de
grootheid zijner dwaasheid zal hij verdwalen.

6 Mijn zoon! zo gij voor uw naaste borg geworden zijt,
voor een vreemde uw hand toegeklapt hebt; **2** Gij zijt
verstrikt met de redenen uws monds; gij zijt gevangen met
de redenen uws monds. **3** Doe nu dit, mijn zoon! en red
u, dewijl gij in de hand uws naasten gekomen zijt; ga,
onderwerp uzelven, en sterk uw naaste. **4** Laat uw ogen
geen slaap toe, noch uw oogleden sluimering. **5** Red u,
als een ree uit de hand des jagers, en als een vogel uit
de hand des vogelvangers. **6** Ga tot de mier, gij luiaard!
zie haar wegen, en word wijs; **7** Dewelke, geen overste,
ambtman noch heerser hebbende, **8** Haar brood bereidt
in den zomer, haar spijs vergadert in den oogst. **9** Hoe
lang zult gij, luiaard, nederliggen? Wanneer zult gij van
uw slaap opstaan? **10** Een weinig slapens, een weinig
sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende;
11 Zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar, en
uw gebrek als een gewapend man. **12** Een Belialsmens,
een ondeugdzaam man gaat met verkeerdheid des monds
om; **13** Wenkt met zijn ogen, spreekt met zijn voeten, leert
met zijn vingeren; **14** In zijn hart zijn verkeerdheden, hij
smeedt te aller tijd kwaad; hij werpt twisten in. **15** Daarom
zal zijn verderf haastelijk komen; hij zal schielijk verbroken
worden, dat er geen genezen aan zij. **16** Deze zes haat de
HEERE; ja, zeven zijn Zijn ziel een gruwel: **17** Hoge ogen,
een valse tong, en handen, die onschuldig bloed vergieten;
18 Een hart, dat ondeugdzame gedachten smeedt; voeten,
die zich haasten, om tot kwaad te lopen; **19** Een vals
getuige, die leugenen blaast; en die tussen broederen
krakelen inwerpt. **20** Mijn zoon, bewaar het gebod uws
vaders, en verlaat de wet uwer moeder niet. **21** Bind ze
steeds aan uw hart, hecht ze aan uw hals. **22** Als gij
wandelt, zal dat u geleiden; als gij nederligt, zal het over u
de wacht houden; als gij wakker wordt, zal hetzelve met u
spreken. **23** Want het gebod is een lamp, en de wet is een
licht, en de bestraffingen der tucht zijn de weg des levens;
24 Om u te bewaren voor de kwade vrouw, voor het gevlei
der vreemde tong. **25** Begeer haar schoonheid niet in
uw hart, en laat ze u niet vangen met haar oogleden. **26**
Want door een vrouw, die een hoer is, komt men tot een
stuk broods; en eens mans huisvrouw jaagt de kostelijke
ziel. **27** Zal iemand vuur in zijn boezem nemen, dat zijn
klederen niet verbrand worden? **28** Zal iemand op kolen
gaan, dat zijn voeten niet branden? **29** Alzo die tot zijns
naasten huisvrouw ingaat; al wie haar aanroert, zal niet
onschuldig gehouden worden. **30** Men doet een dief geen
verachting aan, als hij steelt om zijn ziel te vullen, dewijl
hij honger heeft; **31** En gevonden zijnde, vergeldt hij het
zevenvoudig; hij geeft al het goed van zijn huis. **32** Maar
die met een vrouw overspel doet, is verstandeloos; hij
verderft zijn ziel, die dat doet; **33** Plage en schande zal
hij vinden, en zijn smaad zal niet uitgewist worden. **34**
Want jaloersheid is een grimmigheid des mans; en in den
dag der wraak zal hij niet verschonen. **35** Hij zal geen
verzoening aannemen; en hij zal niet bewilligen, ofschoon
gij het geschenk vergroot.

7 Mijn zoon, bewaar mijn redenen, en leg mijn geboden
bij u weg. **2** Bewaar mijn geboden, en leef, en mijn
wet als den appel uwer ogen. **3** Bind ze aan uw vingeren,
schrijf ze op de tafels uws harten. **4** Zeg tot de wijsheid:
Gij zijt mijn zuster; en heet het verstand uw bloedvriend; **5**
Opdat zij u bewaren voor een vreemde vrouw, voor de
onbekende, die met haar redenen vleit. **6** Want door het
venster van mijn huis, door mijn tralie keek ik uit; **7** En ik
zag onder de slechten; ik merkte onder de jonge gezellen
een verstandelozen jongeling; **8** Voorbijgaande op de
straat, nevens haar hoek, en hij trad op den weg van haar
huis. **9** In de schemering, in den avond des daags, in den
zwarten nacht en de donkerheid; **10** En ziet, een vrouw
ontmoette hem in hoerenversiersel, en met het hart op
haar hoede; **11** Deze was woelachtig en wederstrevig,
haar voeten bleven in haar huis niet; **12** Nu buiten, dan op
de straten zijnde, en bij alle hoeken loerende; **13** En zij
greep hem aan, en kuste hem; zij sterkte haar aangezicht,
en zeide tot hem: **14** Dankoffers zijn bij mij, ik heb heden
mijn geloften betaald; **15** Daarom ben ik uitgegaan u
tegemoet, om uw aangezicht naarstiglijk te zoeken, en ik
heb u gevonden. **16** Ik heb mijn bedstede met tapijtsieraad
toegemaakt, met uitgehouwen werken, met fijn linnen van
Egypte; **17** Ik heb mijn leger met mirre, aloe en kaneel
welriekende gemaakt; **18** Kom, laat ons dronken worden
van minnen tot den morgen toe; laat ons ons vrolijk maken
in grote liefde. **19** Want de man is niet in zijn huis, hij is
een verren weg getogen; **20** Hij heeft een bundel gelds in
zijn hand genomen; ten bestemden dage zal hij naar zijn
huis komen. **21** Zij bewoog hem door de veelheid van haar
onderricht, zij dreef hem aan door het gevlei harer lippen.
22 Hij ging haar straks achterna, gelijk een os ter slachting
gaat, en gelijk een dwaas tot de tuchtiging der boeien. **23**
Totdat hem de pijl zijn lever doorsneed; gelijk een vogel
zich haast naar den strik, en niet weet, dat dezelve tegen
zijn leven is. **24** Nu dan, kinderen, hoort naar mij, en luistert
naar de redenen mijns monds. **25** Laat uw hart tot haar
wegen niet wijken, dwaalt niet op haar paden. **26** Want zij
heeft veel gewonden nedergeveld, en al haar gedoden zijn
machtig vele. **27** Haar huis zijn wegen des grafs, dalende
naar de binnenkameren des doods. **(Sheol h7585)**

8 Roept de Wijsheid niet, en verheft niet de Verstandigheid
Haar stem? **2** Op de spits der hoge plaatsen, aan den
weg, ter plaatse, waar paden zijn, staat Zij; **3** Aan de
zijde der poorten, voor aan de stad, aan den ingang der
deuren roept Zij overluid: **4** Tot u, o mannen! roep Ik,
en Mijn stem is tot de mensenkinderen. **5** Gij slechten!
verstaat kloekzinnigheid, en gij zotten! verstaat met het
hart. **6** Hoort, want ik zal vorstelijke dingen spreken, en
de opening Mijner lippen zal enkel billijkheid zijn. **7** Want
Mijn gehemelte zal de waarheid bedachtelijk uitspreken,
en de goddeloosheid is Mijn lippen een gruwel. **8** Al de
redenen Mijns monds zijn in gerechtigheid; er is niets
verdraaids, noch verkeerds in. **9** Zij zijn alle recht voor
dengene, die verstandig is, en rechtmatig voor degenen,
die wetenschap vinden. **10** Neemt Mijn tucht aan, en niet

zilver, en wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven
goud. 11 Want wijsheid is beter dan robijnen, en al
wat men begeren mag, is met haar niet te vergelijken.
12 Ik, Wijsheid, woon bij de kloekzinnigheid, en vinde
de kennis van alle bedachtzaamheid. 13 De vreze des
HEEREN is, te haten het kwade, de hovaardigheid, en den
hoogmoed, en den kwaden weg; Ik haat ook den mond
der verkeerdheden. 14 Raad en het wezen zijn Mijne; Ik
ben het Verstand, Mijne is de Sterkte. 15 Door Mij regeren
de koningen, en de vorsten stellen gerechtigheid. 16 Door
Mij heersen de heersers, en de prinsen, al de rechters der
aarde. 17 Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg
zoeken, zullen Mij vinden. 18 Rijkdom en eer is bij Mij,
duurachtig goed en gerechtigheid. 19 Mijn vrucht is beter
dan uitgegraven goud, en dan dicht goud; en Mijn inkomen
dan uitgelezen zilver. 20 Ik doe wandelen op den weg der
gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts;
21 Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beerven dat bestendig
is, en Ik zal hun schatkameren vervullen. 22 De HEERE
bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken, van
toen aan. 23 Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest;
van den aanvang, van de oudheden der aarde aan. 24
Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als
nog geen fonteinen waren, zwaar van water; 25 Aleer de
bergen ingevest waren, voor de heuvelen was Ik geboren.
26 Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden,
noch de aanvang van de stofjes der wereld. 27 Toen Hij
de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel
over het vlakke des afgronds beschreef; 28 Toen Hij de
opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteinen des
afgronds vastmaakte; 29 Toen Hij der zee haar perk zette,
opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen
Hij de grondvesten der aarde stelde; 30 Toen was Ik een
voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermakingen,
te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende; 31 Spelende in
de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermakingen zijn met de
mensenkinderen. 32 Nu dan, kinderen! hoort naar Mij; want
welgelukzalig zijn zij, die Mijn wegen bewaren. 33 Hoort de
tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet. 34 Welgelukzalig
is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn
poorten, waarnemende de posten Mijner deuren. 35 Want
die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van
den HEERE. 36 Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel
geweld aan; allen, die Mij haten, hebben den dood lief.

9 De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij
heeft Haar zeven pilaren gehouwen. 2 Zij heeft Haar
slachtvee geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft
Zij Haar tafel toegericht. 3 Zij heeft Haar dienstmaagden
uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten der
stad: 4 Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts! Tot de
verstandeloze zegt Zij: 5 Komt, eet van Mijn brood, en
drinkt van den wijn, dien Ik gemengd heb. 6 Verlaat de
slechtigheden, en leeft; en treedt in den weg des verstands.
7 Wie den spotter tuchtigt, behaalt zich schande; en die den
goddeloze bestraft, zijn schandvlek. 8 Bestraf den spotter
niet, opdat hij u niet hate; bestraf den wijze, en hij zal u
liefhebben. 9 Leer den wijze, zo zal hij nog wijzer worden;
onderwijs den rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen.
10 De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en
de wetenschap der heiligen is verstand. 11 Want door Mij
zullen uw dagen vermenigvuldigen, en de jaren des levens
zullen u toegedaan worden. 12 Indien gij wijs zijt, gij zijt
wijs voor uzelven; en zijt gij een spotter, gij zult het alleen
dragen. 13 Een zotte vrouw is woelachtig, de slechtigheid
zelve, en weet niet met al. 14 En zij zit aan de deur van
haar huis, op een stoel, op de hoge plaatsen der stad; 15
Om te roepen degenen, die op den weg voorbijgaan, die
hun paden recht maken, zeggende: 16 Wie is slecht? Hij
kere zich herwaarts; en tot den verstandeloze zegt zij: 17
De gestolen wateren zijn zoet, en het verborgen brood is
liefelijk. 18 Maar hij weet niet, dat aldaar doden zijn; haar
genoden zijn in de diepten der hel. **(Sheol h7585)**

10 De spreuken van Salomo. Een wijs zoon verblijdt den
vader; maar een zot zoon is zijner moeder droefheid.
2 Schatten der goddeloosheid doen geen nut; maar de
gerechtigheid redt van den dood. 3 De HEERE laat de
ziel des rechtvaardigen niet hongeren; maar de have der
goddelozen stoot Hij weg. 4 Die met een bedriegelijke hand
werkt, wordt arm; maar de hand der vlijtigen maakt rijk. 5
Die in den zomer vergadert, is een verstandig zoon; maar
die in den oogst vast slaapt, is een zoon die beschaamd
maakt. 6 Zegeningen zijn op het hoofd des rechtvaardigen;
maar het geweld bedekt den mond der goddelozen. 7 De
gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn; maar
de naam der goddelozen zal verrotten. 8 Die wijs van hart
is, neemt de geboden aan; maar die dwaas is van lippen,
zal omgeworpen worden. 9 Die in oprechtheid wandelt,
wandelt zeker; maar die zijn wegen verkeert, zal bekend
worden. 10 Die met het oog wenkt, richt smart aan; en een
dwaas van lippen zal omgeworpen worden. 11 De mond
des rechtvaardigen is een springader des levens; maar het
geweld bedekt den mond der goddelozen. 12 Haat verwekt
krakelen; maar de liefde dekt alle overtredingen toe. 13 In
de lippen des verstandigen wordt wijsheid gevonden; maar
op den rug des verstandelozen de roede. 14 De wijzen
leggen wetenschap weg; maar den mond des dwazen
is de verstoring nabij. 15 Des rijken goed is een stad
zijner sterkte; de armoede der geringen is hun verstoring.
16 Het werk des rechtvaardigen is ten leven; de inkomst
des goddelozen is ter zonde. 17 Het pad tot het leven is
desgenen die de tucht bewaart; maar die de bestraffing
verlaat, doet dwalen. 18 Die den haat bedekt, is van valse
lippen, en die een kwaad gerucht voortbrengt, is een zot.
19 In de veelheid der woorden ontbreekt de overtreding
niet; maar die zijn lippen wederhoudt, is kloek verstandig.
20 De tong des rechtvaardigen is uitgelezen zilver; het
hart der goddelozen is weinig waard. 21 De lippen des
rechtvaardigen voeden er velen; maar de dwazen sterven
door gebrek van verstand. 22 De zegen des HEEREN, die
maakt rijk; en Hij voegt er geen smart bij. 23 Het is voor
den zot als spel, schandelijkheid te doen; maar voor een
man van verstand, wijsheid te plegen. 24 De vreze des

goddelozen, die zal hem overkomen; maar de begeerte der
rechtvaardigen zal God geven. 25 Gelijk een wervelwind
voorbijgaat, alzo is de goddeloze niet meer; maar de
rechtvaardige is een eeuwige grondvest. 26 Gelijk edik den
tanden, en gelijk rook den ogen is zo is de luie dengenen,
die hem uitzenden. 27 De vreze des HEEREN vermeerdert
de dagen; maar de jaren der goddelozen worden verkort.
28 De hoop der rechtvaardigen is blijdschap; maar
de verwachting der goddelozen zal vergaan. 29 De
weg des HEEREN is voor den oprechte sterkte; maar
voor de werkers der ongerechtigheid verstoring. 30 De
rechtvaardige zal in eeuwigheid niet bewogen worden;
maar de goddelozen zullen de aarde niet bewonen. 31 De
mond des rechtvaardigen brengt overvloediglijk wijsheid
voort; maar de tong der verkeerdheden zal uitgeroeid
worden. 32 De lippen des rechtvaardigen weten wat
welgevallig is; maar de mond der goddelozen enkel
verkeerdheid.

11 Een bedriegelijke weegschaal is den HEERE een
gruwel; maar een volkomen weegsteen is Zijn
welgevallen. 2 Als de hovaardigheid komt, zal de schande
ook komen; maar met de ootmoedigen is wijsheid. 3 De
oprechtheid der oprechten leidt hen; maar de verkeerdheid
der trouwelozen verstoort hen. 4 Goed doet geen nut ten
dage der verbolgenheid; maar de gerechtigheid redt van
den dood. 5 De gerechtigheid des oprechten maakt zijn
weg recht; maar de goddeloze valt door zijn goddeloosheid.
6 De gerechtigheid der vromen zal hen redden; maar de
trouwelozen worden gevangen in hun verkeerdheid. 7 Als
de goddeloze mens sterft, vergaat zijn verwachting; zelfs
is de allersterkste hoop vergaan. 8 De rechtvaardige wordt
uit benauwdheid bevrijd; en de goddeloze komt in zijn
plaats. 9 De huichelaar verderft zijn naaste door den mond;
maar door wetenschap worden de rechtvaardigen bevrijd.
10 Een stad springt op van vreugde over het welvaren
der rechtvaardigen; en als de goddelozen vergaan, is er
gejuich. 11 Door den zegen der oprechten wordt een stad
verheven; maar door den mond der goddelozen wordt zij
verbroken. 12 Die verstandeloos is, veracht zijn naaste;
maar een man van groot verstand zwijgt stil. 13 Die
als een achterklapper wandelt, openbaart het heimelijke;
maar die getrouw is van geest, bedekt de zaak. 14 Als
er geen wijze raadslagen zijn, vervalt het volk; maar de
behoudenis is in de veelheid der raadslieden. 15 Als
iemand voor een vreemde borg geworden is, hij zal zekerlijk
verbroken worden; maar wie degenen haat, die in de hand
klappen, is zeker. 16 Een aangename huisvrouw houdt de
eer vast, gelijk de geweldigen den rijkdom vasthouden.
17 Een goedertieren mens doet zijn ziel wel; maar die
wreed is, beroert zijn vlees. 18 De goddeloze doet een
vals werk; maar voor degene, die gerechtigheid zaait,
is trouwe loon. 19 Alzo is de gerechtigheid ten leven,
gelijk die het kwade najaagt, naar zijn dood jaagt. 20 De
verkeerden van hart zijn den HEERE een gruwel; maar de
oprechten van weg zijn Zijn welgevallen. 21 Hand aan
hand zal de boze niet onschuldig zijn; maar het zaad der
rechtvaardigen zal ontkomen. 22 Een schone vrouw, die
van rede afwijkt, is een gouden bagge in een varkenssnuit.
23 De begeerte der rechtvaardigen is alleenlijk het goede;
maar de verwachting der goddelozen is verbolgenheid. 24
Er is een, die uitstrooit, denwelken nog meer toegedaan
wordt; en een, die meer inhoudt dan recht is, maar het
is tot gebrek. 25 De zegenende ziel zal vet gemaakt
worden; en die bevochtigt, zal ook zelf een vroege regen
worden. 26 Wie koren inhoudt, dien vloekt het volk; maar
de zegening zal zijn over het hoofd des verkopers. 27 Wie
het goede vroeg nazoekt, zoekt welgevalligheid; maar wie
het kwade natracht, dien zal het overkomen. 28 Wie op zijn
rijkdom vertrouwt, die zal vallen; maar de rechtvaardigen
zullen groenen als loof. 29 Wie zijn huis beroert, zal wind
erven; en de dwaas zal een knecht zijn desgenen, die
wijs van hart is. 30 De vrucht des rechtvaardigen is een
boom des levens; en wie zielen vangt, is wijs. 31 Ziet, den
rechtvaardige wordt vergolden op de aarde, hoeveel te
meer den goddeloze en zondaar!

12 Wie de tucht liefheeft, die heeft de wetenschap
lief; maar wie de bestraffing haat, is onvernuftig. 2
De goede zal een welgevallen trekken van den HEERE;
maar een man van schandelijke verdichtselen zal Hij
verdoemen. 3 De mens zal niet bevestigd worden door
goddeloosheid; maar de wortel der rechtvaardigen zal niet
bewogen worden. 4 Een kloeke huisvrouw is een kroon
haars heren; maar die beschaamt maakt, is als verrotting in
zijn beenderen. 5 Der rechtvaardigen gedachten zijn recht;
der goddelozen raadslagen zijn bedrog. 6 De woorden
der goddelozen zijn om op bloed te loeren; maar de
mond der oprechten zal ze redden. 7 De goddelozen
worden omgekeerd, dat zij niet meer zijn; maar het huis
der rechtvaardigen zal bestaan. 8 Een ieder zal geprezen
worden, naardat zijn verstandigheid is; maar die verkeerd
van hart is, zal tot verachting wezen. 9 Beter is, die
zich gering acht, en een knecht heeft, dan die zichzelven
eert, en des broods gebrek heeft. 10 De rechtvaardige
kent het leven van zijn beest; maar de barmhartigheden
der goddelozen zijn wreed. 11 Die zijn land bouwt, zal
van brood verzadigd worden; maar die ijdele mensen
volgt, is verstandeloos. 12 De goddeloze begeert het
net der bozen; maar de wortel der rechtvaardigen zal
uitgeven. 13 In de overtreding der lippen is de strik des
bozen; maar de rechtvaardige zal uit de benauwdheid
uitkomen. 14 Een ieder wordt van de vrucht des monds
met goed verzadigd; en de vergelding van des mensen
handen zal hij tot zich wederbrengen. 15 De weg des
dwazen is recht in zijn ogen; maar die naar raad hoort,
is wijs. 16 De toorn des dwazen wordt ten zelven dage
bekend; maar die kloekzinnig is, bedekt de schande. 17
Die waarheid voortbrengt, maakt gerechtigheid bekend;
maar een getuige der valsheden, bedrog. 18 Daar is een,
die woorden als steken van een zwaard onbedachtelijk
uitspreekt; maar de tong der wijzen is medicijn. 19 Een
waarachtige lip zal bevestigd worden in eeuwigheid; maar
een valse tong is maar voor een ogenblik. 20 Bedrog is in

het hart dergenen, die kwaad smeden; maar degenen die
vrede raden, hebben blijdschap. **21** Den rechtvaardigen
zal geen leed wedervaren; maar de goddelozen zullen
met kwaad vervuld worden. **22** Valse lippen zijn den
HEERE een gruwel; maar die trouwelijk handelen, zijn
Zijn welgevallen. **23** Een kloekzinnig mens bedekt de
wetenschap; maar het hart der zotten roept dwaasheid uit.
24 De hand der vlijtigen zal heersen; maar de bedriegers
zullen onder cijns wezen. **25** Bekommernis in het hart des
mensen buigt het neder; maar een goed woord verblijdt
het. **26** De rechtvaardige is voortreffelijker dan zijn naaste;
maar de weg der goddelozen doet hen dwalen. **27** Een
bedrieger zal zijn jachtvang niet braden; maar het kostelijk
goed des mensen is des vlijtigen. **28** In het pad der
gerechtigheid is het leven; en in den weg van haar voetpad
is de dood niet.

13 Een wijs zoon hoort de tucht des vaders; maar een
spotter hoort de bestraffing niet. **2** Een ieder zal
van de vrucht des monds het goede eten; maar de ziel
der trouwelozen het geweld. **3** Die zijn mond bewaart,
behoudt zijn ziel; maar voor hem is verstoring, die zijn
lippen wijd opendoet. **4** De ziel des luiaards is begerig,
doch er is niets; maar de ziel der vlijtigen zal vet gemaakt
worden. **5** De rechtvaardige haat leugentaal; maar de
goddeloze maakt zich stinkende, en doet zich schaamte
aan. **6** De gerechtigheid bewaart den oprechte van weg;
maar de goddeloosheid zal den zondaar omkeren. **7** Er is
een, die zichzelven rijk maakt, en niet met al heeft, en
een, die zichzelven arm maakt, en heeft veel goed. **8** Het
rantsoen van ieders ziel is zijn rijkdom; maar de arme
hoort het schelden niet. **9** Het licht der rechtvaardigen
zal zich verblijden; maar de lamp der goddelozen zal
uitgeblust worden. **10** Door hovaardigheid maakt men niet
dan gekijf; maar bij de beradenen is wijsheid. **11** Goed,
van ijdelheid gekomen, zal verminderd worden; maar die
met de hand vergadert, zal het vermeerderen. **12** De
uitgestelde hoop krenkt het hart; maar de begeerte, die
komt, is een boom des levens. **13** Die het woord veracht,
die zal verdorven worden; maar wie het gebod vreest, dien
zal vergolden worden. **14** Des wijzen leer is een springader
des levens, om af te wijken van de strikken des doods. **15**
Goed verstand geeft aangenaamheid; maar de weg der
trouwelozen is streng. **16** Al wie kloekzinnig is, handelt met
wetenschap; maar een zot breidt dwaasheid uit. **17** Een
goddeloze bode zal in het kwaad vallen; maar een trouw
gezant is medicijn. **18** Armoede en schande is desgenen,
die de tucht verwerpt; maar die de bestraffing waarneemt;
zal geeerd worden. **19** De begeerte, die geschiedt, is zoet
voor de ziel; maar het is den zotten een gruwel van het
kwade af te wijken. **20** Die met de wijzen omgaat, zal wijs
worden; maar die der zotten metgezel is, zal verbroken
worden. **21** Het kwaad zal de zondaars vervolgen; maar
den rechtvaardige zal men goed vergelden. **22** De goede
zal zijner kinders kinderen doen erven; maar het vermogen
des zondaars is voor de rechtvaardige weggelegd. **23** Het
ploegen der armen geeft veelheid der spijze; maar daar is
een, die verteerd wordt door gebrek van oordeel. **24** Die
zijn roede inhoudt, haat zijn zoon; maar die hem liefheeft,
zoekt hem vroeg met tuchtiging. **25** De rechtvaardige eet
tot verzadiging zijner ziel toe; maar de buik der goddelozen
zal gebrek hebben.

14 Elke wijze vrouw bouwt haar huis; maar die zeer
dwaas is, breekt het af met haar handen. **2** Die in
zijn oprechtheid wandelt, vreest den HEERE; maar die
afwijkt in zijn wegen, veracht Hem. **3** In den mond des
dwazen is een roede des hoogmoeds; maar de lippen der
wijzen bewaren hen. **4** Als er geen ossen zijn, zo is de krib
rein; maar door de kracht van den os is der inkomsten
veel. **5** Een waarachtig getuige zal niet liegen; maar een
vals getuige blaast leugens. **6** De spotter zoekt wijsheid,
en er is gene; maar de wetenschap is voor den verstandige
licht. **7** Ga weg van de tegenwoordigheid eens zotten
mans; want gij zoudt bij hem geen lippen der wetenschap
merken. **8** De wijsheid des kloekzinnigen is zijn weg te
verstaan; maar dwaasheid der zotten is bedriegerij. **9**
Elke dwaas zal de schuld verbloemen; maar onder de
oprechten is goedwilligheid. **10** Het hart kent zijn eigen
bittere droefheid; en een vreemde zal zich met deszelfs
blijdschap niet vermengen. **11** Het huis der goddelozen zal
verdelgd worden; maar de tent der oprechten zal bloeien.
12 Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste
van dien zijn wegen des doods. **13** Het hart zal ook in het
lachen smart hebben; en het laatste van die blijdschap is
droefheid. **14** Die afkerig van hart is, zal van zijn wegen
verzadigd worden; maar een goed man van zichzelven.
15 De slechte gelooft alle woord; maar de kloekzinnige
merkt op zijn gang. **16** De wijze vreest, en wijkt van het
kwade; maar de zot is oplopende toornig, en zorgeloos. **17**
Die haastig is tot toorn, zal dwaasheid doen; en een man
van schandelijke verdichtselen zal gehaat worden. **18** De
slechten erven dwaasheid; maar de kloekzinnigen zullen
zich met wetenschap kronen. **19** De kwaden buigen voor
het aangezicht der goeden neder, en de goddelozen voor
de poorten des rechtvaardigen. **20** De arme wordt zelfs
van zijn vriend gehaat; maar de liefhebbers des rijken zijn
vele. **21** Die zijn naaste veracht, zondigt; maar die zich der
nederigen ontfermt, die is welgelukzalig. **22** Dwalen zij niet,
die kwaad stichten? Maar weldadigheid en trouw is voor
degenen, die goed stichten. **23** In allen smartelijke arbeid
is overschot; maar het woord der lippen strekt alleen tot
gebrek. **24** Der wijzen kroon is hun rijkdom; de dwaasheid
der zotten is dwaasheid. **25** Een waarachtig getuige redt
de zielen; maar die leugens blaast, is een bedrieger. **26**
In de vreze des HEEREN is een sterk vertrouwen, en
Hij zal Zijn kinderen een Toevlucht wezen. **27** De vreze
des HEEREN is een springader des levens, om af te
wijken van de strikken des doods. **28** In de menigte des
volks is des konings heerlijkheid; maar in gebrek van
volk is eens vorsten verstoring. **29** De lankmoedige is
groot van verstand; maar die haastig is van gemoed,
verheft de dwaasheid. **30** Een gezond hart is het leven
des vleses; maar nijd is verrotting der beenderen. **31**

Die den arme verdrukt, smaadt deszelfs Maker; maar
die zich des nooddruftigen ontfermt, eert Hem. 32 De
goddeloze zal heengedreven worden in zijn kwaad; maar
de rechtvaardige betrouwt zelfs in zijn dood. 33 Wijsheid
rust in het hart des verstandigen; maar wat in het binnenste
der zotten is, wordt bekend. 34 Gerechtigheid verhoogt
een volk, maar de zonde is een schandvlek der natien. 35
Het welbehagen des konings is over een verstandigen
knecht; maar zijn verbolgenheid zal zijn over dengene, die
beschaamd maakt.

15 Een zacht antwoord keert de grimmigheid af; maar
een smartend woord doet den toorn oprijzen. 2
De tong der wijzen maakt de wetenschap goed; maar de
mond der zotten stort overvloediglijk dwaasheid uit. 3 De
ogen des HEEREN zijn in alle plaatsen, beschouwende
de kwaden en de goeden. 4 De medicijn der tong is een
boom des levens; maar de verkeerdheid in dezelve is
een breuk in den geest. 5 Een dwaas zal de tucht zijns
vaders versmaden; maar die de bestraffing waarneemt, zal
kloekzinniglijk handelen. 6 In het huis des rechtvaardigen
is een grote schat; maar in des goddelozen inkomst is
beroerte. 7 De lippen der wijzen zullen de wetenschap
uitstrooien; maar het hart der zotten niet alzo. 8 Het offer
der goddelozen is den HEERE een gruwel; maar het
gebed der oprechten is Zijn welgevallen. 9 De weg der
goddelozen is den HEERE een gruwel; maar dien, die de
gerechtigheid najaagt, zal Hij liefhebben. 10 De tucht is
onaangenaam voor dengene die het pad verlaat; en die
de bestraffing haat, zal sterven. 11 De hel en het verderf
zijn voor den HEERE; hoeveel te meer de harten van
des mensenkinderen? (Sheol h7585) 12 De spotter zal niet
liefhebben, die hem bestraft; hij zal niet gaan tot de wijzen.
13 Een vrolijk hart zal het aangezicht blijde maken; maar
door de smart des harten wordt de geest verslagen. 14
Een verstandig hart zal de wetenschap opzoeken; maar de
mond der zotten zal met dwaasheid gevoed worden. 15 Al
de dagen des bedrukten zijn kwaad; maar een vrolijk hart
is een gedurige maaltijd. 16 Beter is weinig met de vreze
des HEEREN, dan een grote schat, en onrust daarbij. 17
Beter is een gerecht van groen moes, waar ook liefde is,
dan een gemeste os, en haat daarbij. 18 Een grimmig man
zal gekijf verwekken; maar de lankmoedige zal den twist
stillen. 19 De weg des luiaards is als een doornheg; maar
het pad der oprechten is wel gebaand. 20 Een wijs zoon
zal den vader verblijden; maar een zot mens veracht zijn
moeder. 21 De dwaasheid is den verstandeloze blijdschap;
maar een man van verstand zal recht wandelen. 22 De
gedachten worden vernietigd, als er geen raad is; maar
door veelheid der raadslieden zal elkeen bestaan. 23 Een
man heeft blijdschap in het antwoord zijns monds; en hoe
goed is een woord op zijn tijd! 24 De weg des levens is
den verstandige naar boven; opdat hij afwijke van de hel,
beneden. (Sheol h7585) 25 Het huis der hovaardigen zal
de HEERE afrukken; maar de landpale der weduwe zal
Hij vastzetten. 26 Des bozen gedachten zijn den HEERE
een gruwel; maar der reinen zijn liefelijke redenen. 27 Die
gierigheid pleegt, beroert zijn huis; maar die geschenken
haat, zal leven. 28 Het hart des rechtvaardigen bedenkt
zich, om te antwoorden; maar de mond der goddelozen zal
overvloediglijk kwade dingen uitstorten. 29 De HEERE is
ver van de goddelozen; maar het gebed der rechtvaardigen
zal Hij verhoren. 30 Het licht der ogen verblijdt het hart;
een goed gerucht maakt het gebeente vet. 31 Het oor,
dat de bestraffing des levens hoort, zal in het midden der
wijzen vernachten. 32 Die de tucht verwerpt, die versmaadt
zijn ziel; maar die de bestraffing hoort, krijgt verstand. 33
De vreze des HEEREN is de tucht der wijsheid; en de
nederigheid gaat voor de eer.

16 De mens heeft schikkingen des harten; maar het
antwoord der tong is van den HEERE. 2 Alle wegen
des mans zijn zuiver in zijn ogen; maar de HEERE weegt
de geesten. 3 Wentel uw werken op den HEERE, en uw
gedachten zullen bevestigd worden. 4 De HEERE heeft
alles gewrocht om Zijns Zelfs wil; ja, ook den goddeloze
tot den dag des kwaads. 5 Al wie hoog is van hart, is den
HEERE een gruwel; hand aan hand, zal hij niet onschuldig
zijn. 6 Door goedertierenheid en trouw wordt de misdaad
verzoend; en door de vreze des HEEREN wijkt men af van
het kwade. 7 Als iemands wegen den HEERE behagen,
zo zal Hij ook zijn vijanden met hem bevredigen. 8 Beter
is een weinig met gerechtigheid, dan de veelheid der
inkomsten zonder recht. 9 Het hart des mensen overdenkt
zijn weg; maar de HEERE stiert zijn gang. 10 Waarzegging
is op de lippen des konings; zijn mond zal niet overtreden
in het gericht. 11 Een rechte waag en weegschaal zijn des
HEEREN; alle weegstenen des zaks zijn Zijn werk. 12 Het
is der koningen gruwel goddeloosheid te doen; want door
gerechtigheid wordt de troon bevestigd. 13 De lippen der
gerechtigheid zijn het welgevallen der koningen; en elkeen
van hen zal liefhebben dien, die rechte dingen spreekt. 14
De grimmigheid des konings is als de boden des doods;
maar een wijs man zal die verzoenen. 15 In het licht
van des konings aangezicht is leven; en zijn welgevallen
is als een wolk des spaden regens. 16 Hoeveel beter
is het wijsheid te bekomen, dan uitgegraven goud, en
uitnemender, verstand te bekomen, dan zilver! 17 De baan
der oprechten is van het kwaad af te wijken; hij behoedt
zijn ziel, die zijn weg bewaart. 18 Hovaardigheid is voor de
verbreking, en hoogheid des geestes voor den val. 19 Het
is beter nederig van geest te zijn met de zachtmoedigen,
dan roof te delen met de hovaardigen. 20 Die op het woord
verstandelijk let, zal het goede vinden; en die op den
HEERE vertrouwt, is welgelukzalig. 21 De wijze van hart
zal verstandig genoemd worden; en de zoetheid der lippen
zal de lering vermeerderen. 22 Het verstand dergenen,
die het bezitten, is een springader des levens; maar de
tucht der dwazen is dwaasheid. 23 Het hart eens wijzen
maakt zijn mond verstandig, en zal op zijn lippen de lering
vermeerderen. 24 Liefelijke redenen zijn een honigraat,
zoet voor de ziel, en medicijn voor het gebeente. 25 Er is
een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van
dien zijn wegen des doods. 26 De ziel des arbeidzamen

arbeidt voor zichzelven; want zijn mond buigt zich voor
hem. 27 Een Belialsman graaft kwaad; en op zijn lippen
is als brandend vuur. 28 Een verkeerd man zal krakeel
inwerpen; en een oorblazer scheidt den voornaamsten
vriend. 29 Een man des gewelds verlokt zijn naaste, en
hij leidt hem in een weg, die niet goed is. 30 Hij sluit zijn
ogen, om verkeerdheden te bedenken; zijn lippen bijtende,
volbrengt hij het kwaad. 31 De grijsheid is een sierlijke
kroon; zij wordt op den weg der gerechtigheid gevonden.
32 De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst
over zijn geest, dan die een stad inneemt. 33 Het lot wordt
in den schoot geworpen; maar het gehele beleid daarvan
is van den HEERE.

17 Een droge bete, en rust daarbij, is beter, dan
een huis vol van geslachte beesten met twist. 2
Een verstandig knecht zal heersen over een zoon, die
beschaamd maakt, en in het midden der broederen zal
hij erfenis delen. 3 De smeltkroes is voor het zilver,
en de oven voor het goud; maar de HEERE proeft de
harten. 4 De boosdoener merkt op de ongerechtige lip;
een leugenaar neigt het oor tot de verkeerde tong. 5 Die
den arme bespot, smaadt deszelfs Maker; die zich verblijdt
in het verderf, zal niet onschuldig zijn. 6 De kroon de
ouden zijn de kindskinderen, en der kinderen sieraad zijn
hun vaderen. 7 Een voortreffelijke lip past een dwaze niet,
veelmin een prins een leugenachtige lip. 8 Het geschenk
is in de ogen zijner heren een aangenaam gesteente;
waarhenen het zich zal wenden, zal het wel gedijen. 9
Die de overtreding toedekt, zoekt liefde; maar die de zaak
weder ophaalt, scheidt den voornaamsten vriend. 10 De
bestraffing gaat dieper in den verstandige, dan den zot
honderd maal te slaan. 11 Zekerlijk, de wederspannige
zoekt het kwaad; maar een wrede bode zal tegen hem
gezonden worden. 12 Dat een beer, die van jongen beroofd
is, een man tegemoet kome, maar niet een zot in zijn
dwaasheid. 13 Die kwaad voor goed vergeldt, het kwaad
zal van zijn huis niet wijken. 14 Het begin des krakeels is
gelijk een, die het water opening geeft; daarom verlaat
den twist, eer hij zich vermengt. 15 Wie den goddeloze
rechtvaardigt, en den rechtvaardige verdoemt, zijn den
HEERE een gruwel, ja, die beiden. 16 Waarom toch zou in
de hand des zots het koopgeld zijn, om wijsheid te kopen,
dewijl hij geen verstand heeft? 17 Een vriend heeft te aller
tijd lief; en een broeder wordt in de benauwdheid geboren.
18 Een verstandeloos mens klapt in de hand, zich borg
stellende bij zijn naaste. 19 Die het gekijf liefheeft, heeft de
overtreding lief; die zijn deur verhoogt, zoekt verbreking.
20 Wie verdraaid is van hart, zal het goede niet vinden; en
die verkeerd is met zijn tong, zal in het kwaad vallen. 21
Wie een zot genereert, die zal hem tot droefheid zijn; en
de vader des dwazen zal zich niet verblijden. 22 Een blij
hart zal een medicijn goed maken; maar een verslagen
geest zal het gebeente verdrogen. 23 De goddeloze zal
het geschenk uit den schoot nemen, om de paden des
rechts te buigen. 24 In het aangezicht des verstandigen
is wijsheid; maar de ogen des zots zijn in het einde der
aarde. 25 Een zotte zoon is een verdriet voor zijn vader,
en bittere droefheid voor degene, die hem gebaard heeft.
26 Het is niet goed, den rechtvaardige ook te doen boeten,
dat de prinsen iemand slaan zouden om hetgeen recht is.
27 Wie wetenschap weet, houdt zijn woorden in; en een
man van verstand is kostelijk van geest. 28 Een dwaas
zelfs, die zwijgt, zal wijs geacht worden, en die zijn lippen
toesluit, verstandig.

18 Die zich afzondert, tracht naar wat begeerlijks; hij
vermengt zich in alle bestendige wijsheid. 2 De
zot heeft geen lust aan verstandigheid, maar daarin, dat
zijn hart zich ontdekt. 3 Als de goddeloze komt, komt
ook de verachting en met schande versmaadheid. 4 De
woorden van den mond eens mans zijn diepe wateren; en
de springader der wijsheid is een uitstortende beek. 5 Het
is niet goed, het aangezicht des goddelozen aan te nemen,
om den rechtvaardige in het gericht te buigen. 6 De lippen
des zots komen in twist, en zijn mond roept naar slagen. 7
De mond des zots is hemzelven een verstoring, en zijn
lippen een strik zijner ziel. 8 De woorden des oorblazers
zijn als dergenen, die geslagen zijn, en die dalen in het
binnenste des buiks. 9 Ook die zich slap aanstelt in zijn
werk, die is een broeder van een doorbrenger. 10 De Naam
des HEEREN is een Sterke Toren; de rechtvaardige zal
daarhenen lopen, en in een Hoog Vertrek gesteld worden.
11 Des rijken goed is de stad zijner sterkte, en als een
verheven muur in zijn inbeelding. 12 Voor de verbreking zal
des mensen hart zich verheffen; en de nederigheid gaat
voor de eer. 13 Die antwoord geeft, eer hij zal gehoord
hebben, dat is hem dwaasheid en schande. 14 De geest
eens mans zal zijn krankheid ondersteunen; maar een
verslagen geest, wie zal dien opheffen? 15 Het hart der
verstandigen bekomt wetenschap, en het oor der wijzen
zoekt wetenschap. 16 De gift des mensen maakt hem
ruimte, en zij geleidt hem voor het aangezicht der groten.
17 Die de eerste is in zijn twistzaak, schijnt rechtvaardig te
zijn; maar zijn naaste komt, en hij onderzoekt hem. 18
Het lot doet de geschillen ophouden, en maakt scheiding
tussen machtigen. 19 Een broeder is wederspanniger dan
een sterke stad; en de geschillen zijn als een grendel van
een paleis. 20 Van de vrucht van ieders mond zal zijn
buik verzadigd worden; hij zal verzadigd worden van de
inkomst zijner lippen. 21 Dood en leven zijn in het geweld
der tong; en een ieder, die ze liefheeft, zal haar vrucht
eten. 22 Die een vrouw gevonden heeft, heeft een goede
zaak gevonden, en hij heeft welgevallen getrokken van
den HEERE. 23 De arme spreekt smekingen; maar de rijke
antwoordt harde dingen. 24 Een man, die vrienden heeft,
heeft zich vriendelijk te houden; want er is een liefhebber,
die meer aankleeft dan een broeder.

19 De arme, in zijn oprechtheid wandelende, is beter
dan de verkeerde van lippen, en die een zot is. 2
Ook is de ziel zonder wetenschap niet goed; en die met de
voeten haastig is, zondigt. 3 De dwaasheid des mensen
zal zijn weg verkeren; en zijn hart zal zich tegen den

HEERE vergrammen. 4 Het goed brengt veel vrienden
toe; maar de arme wordt van zijn vriend gescheiden. 5
Een vals getuige zal niet onschuldig zijn; en die leugen
blaast, zal niet ontkomen. 6 Velen smeken het aangezicht
des prinsen; en een ieder is een vriend desgenen, die
giften geeft. 7 Al de broeders des armen haten hem;
hoeveel te meer gaan zijn vrienden verre van hem! Hij
loopt hen na met woorden die niets zijn. 8 Die verstand
bekomt, heeft zijn ziel lief; hij neemt de verstandigheid
waar, om het goede te vinden. 9 Een vals getuige zal niet
onschuldig zijn; en die leugen blaast, zal vergaan. 10 De
weelde staat een zot niet wel; hoeveel te min een knecht
te heersen over vorsten! 11 Het verstand des mensen
vertrekt zijn toorn; en zijn sieraad is de overtreding voorbij
te gaan. 12 Des konings gramschap is als het brullen eens
jongen leeuws; maar zijn welgevallen is als dauw op het
kruid. 13 Een zotte zoon is zijn vader grote ellende; en de
kijvingen ener vrouw als een gestadig druipen. 14 Huis en
goed is een erve van de vaderen; maar een verstandige
vrouw is van den HEERE. 15 Luiheid doet in diepen slaap
vallen; en een bedriegelijke ziel zal hongeren. 16 Die het
gebod bewaart, bewaart zijn ziel; die zijn wegen veracht,
zal sterven. 17 Die zich des armen ontfermt, leent den
HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden. 18 Tuchtig
uw zoon, als er nog hoop is; maar verhef uw ziel niet, om
hem te doden. 19 Die groot is van grimmigheid, zal straf
dragen; want zo gij hem uitredt, zo zult gij nog moeten
voortvaren. 20 Hoor raad, en ontvang tucht, opdat gij
in uw laatste wijs zijt. 21 In het hart des mans zijn veel
gedachten; maar de raad des HEEREN, die zal bestaan.
22 De wens des mensen is zijn weldadigheid; maar de
arme is beter dan een leugenachtig man. 23 De vreze
des HEEREN is ten leven; want men zal verzadigd zijnde
vernachten; met het kwaad zal men niet bezocht worden.
24 Een luiaard verbergt de hand in den boezem, en hij
zal ze niet weder aan zijn mond brengen. 25 Sla de
spotter, zo zal de slechte kloekzinnig worden; en bestraf
den verstandige, hij zal wetenschap begrijpen. 26 Wie de
vader verwoest, of de moeder verjaagt, is een zoon, die
beschaamd maakt, en schande aandoet. 27 Laat af, mijn
zoon, horende de tucht, af te dwalen van de redenen der
wetenschap. 28 Een Belialsgetuige bespot het recht; en
de mond der goddelozen slokt de ongerechtigheid in. 29
Gerichten zijn voor de spotters bereid, en slagen voor den
rug der zotten.

20 De wijn is een spotter, de sterke drank is woelachtig;
al wie daarin dwaalt, zal niet wijs zijn. 2 De schrik
des konings is als het brullen eens jongen leeuws; die
zich tegen hem vergramt, zondigt tegen zijn ziel. 3 Het
is eer voor een man, van twist af te blijven; maar ieder
dwaas zal er zich in mengen. 4 Om den winter zal de
luiaard niet ploegen; daarom zal hij bedelen in den oogst,
maar er zal niet zijn. 5 De raad in het hart eens mans
is als diepe wateren; maar een man van verstand zal
dien uithalen. 6 Elk van de menigte der mensen roept
zijn weldadigheid uit; maar wie zal een recht trouwen
man vinden? 7 De rechtvaardige wandelt steeds in zijn
oprechtheid; welgelukzalig zijn zijn kinderen na hem. 8
Een koning, zittende op den troon des gerichts, verstrooit
alle kwaad met zijn ogen. 9 Wie kan zeggen: Ik heb mijn
hart gezuiverd, ik ben rein van mijn zonde? 10 Tweeerlei
weegsteen, tweeerlei efa is den HEERE een gruwel, ja
die beide. 11 Een jongen zal ook door zijn handelingen
zich bekend maken, of zijn werk zuiver, en of het recht zal
wezen. 12 Een horend oor, en een ziend oog heeft de
HEERE gemaakt, ja, die beide. 13 Heb den slaap niet lief,
opdat gij niet arm wordt; open uw ogen, verzadig u met
brood. 14 Het is kwaad, het is kwaad! zal de koper zeggen;
maar als hij weggegaan is, dan zal hij zich beroemen. 15
Goud is er, en menigte van robijnen; maar de lippen de
wetenschap zijn een kostelijk kleinood. 16 Als iemand
voor een vreemde borg geworden is, neem zijn kleed;
en pand hem voor de onbekenden. 17 Het brood der
leugen is den mens zoet; maar daarna zal zijn mond vol
van zandsteentjes worden. 18 Elke gedachte wordt door
raad bevestigd, daarom voer oorlog met wijze raadslagen.
19 Die als een achterklapper wandelt, openbaart het
heimelijke; vermeng u dan niet met hem, die met zijn lippen
verlokt. 20 Wie zijn vader of zijn moeder vloekt, diens
lamp zal uitgeblust worden in zwarte duisternis. 21 Als een
erfenis in het eerste verhaast wordt, zo zal haar laatste
niet gezegend worden. 22 Zeg niet: Ik zal het kwaad
vergelden; wacht op den HEERE, en Hij zal u verlossen.
23 Tweeerlei weegsteen is den HEERE een gruwel, en de
bedriegelijke weegschaal is niet goed. 24 De treden des
mans zijn van den HEERE; hoe zou dan een mens zijn
weg verstaan? 25 Het is een strik des mensen, dat hij
het heilige verslindt, en na gedane geloften, onderzoek te
doen. 26 Een wijs koning verstrooit de goddelozen, en hij
brengt het rad over hen. 27 De ziel des mensen is een
lamp des HEEREN, doorzoekende al de binnenkameren
des buiks. 28 Weldadigheid en waarheid bewaren den
koning; en door weldadigheid ondersteunt hij zijn troon.
29 Der jongelingen sieraad is hun kracht, en der ouden
heerlijkheid is de grijsheid. 30 Gezwellen der wonde zijn in
den boze een zuivering, mitsgaders de slagen van het
binnenste des buiks.

21 Des konings hart is in de hand des HEEREN als
waterbeken. Hij neigt het tot al wat Hij wil. 2 Alle
weg des mensen is recht in zijn ogen; maar de HEERE
weegt de harten. 3 Gerechtigheid en recht te doen is bij
den HEERE uitgelezener dan offer. 4 Hoogheid der ogen,
en trotsheid des harten, en de ploeging der goddelozen,
zijn zonde. 5 De gedachten des vlijtigen zijn alleen tot
overschot; maar van een ieder, die haastig is, alleen
tot gebrek. 6 Te arbeiden om schatten met een valse
tong, is een voortgedrevene ijdelheid dergenen, die den
dood zoeken. 7 De verwoesting der goddelozen zal hen
doorsnijden, omdat zij weigeren recht te doen. 8 De weg
des mensen is gans verkeerd en vreemd; maar het werk
des zuiveren is recht. 9 Het is beter te wonen op een
hoek van het dak, dan met een kijfachtige huisvrouw,

en dat in een huis van gezelschap. **10** De ziel des
goddelozen begeert het kwaad; zijn naaste krijgt geen
genade in zijn ogen. **11** Als men den spotter straft, wordt
de slechte wijs; en als men den wijze onderricht, neemt hij
wetenschap aan. **12** De rechtvaardige let verstandelijk
op des goddelozen huis, als God de goddelozen in het
kwaad stort. **13** Die zijn oor stopt voor het geschrei des
armen, die zal ook roepen, en niet verhoord worden. **14**
Een gift in het verborgene houdt den toorn onder, en een
geschenk in den schoot de sterke grimmigheid. **15** Het
is den rechtvaardige een blijdschap recht te doen; maar
voor de werkers der ongerechtigheid is het verschrikking.
16 Een mens, die van den weg des verstands afdwaalt,
zal in de gemeente der doden rusten. **17** Die blijdschap
liefheeft, die zal gebrek lijden; die wijn en olie liefheeft, zal
niet rijk worden. **18** De goddeloze is een rantsoen voor
de rechtvaardigen, en de trouweloze voor de oprechten.
19 Het is beter te wonen in een woest land, dan bij een
zeer kijfachtige en toornige huisvrouw. **20** In des wijzen
woning is een gewenste schat, en olie; maar een zot mens
verslindt zulks. **21** Die rechtvaardigheid en weldadigheid
najaagt, zal het leven, rechtvaardigheid en eer vinden.
22 De wijze beklimt de stad der geweldigen, en werpt de
sterkte huns vertrouwens neder. **23** Die zijn mond en zijn
tong bewaart, bewaart zijn ziel van benauwdheden. **24** Die
een hovaardig pocher is, zijn naam is spotter; hij gaat met
hovaardige verbolgenheid te werk. **25** De begeerte des
luiaards zal hem doden, want zijn handen weigeren te
werken. **26** Den gansen dag begeert hij begeerlijke dingen;
maar de rechtvaardige zal geven, en niet inhouden. **27** Het
offer der goddelozen is een gruwel; hoeveel te meer, als
zij het met een schandelijk voornemen brengen! **28** Een
leugenachtig getuige zal vergaan; en een man, die hoort,
zal spreken tot overwinning. **29** Een goddeloos man sterkt
zich in zijn aangezicht; maar de oprechte, die maakt zijn
weg vast. **30** Er is geen wijsheid, en er is geen verstand,
en er is geen raad tegen den HEERE. **31** Het paard wordt
bereid tegen den dag des strijds; maar de overwinning is
des HEEREN.

22 De naam is uitgelezener dan grote rijkdom, de goede
gunst dan zilver en dan goud. **2** Rijken en armen
ontmoeten elkander; de HEERE heeft hen allen gemaakt.
3 Een kloekzinnig mens ziet het kwaad, en verbergt zich;
maar de slechten gaan henen door, en worden gestraft. **4**
Het loon der nederigheid, met de vreze des HEEREN, is
rijkdom, en eer, en leven. **5** Doornen en strikken, zijn in den
weg des verkeerden; die zijn ziel bewaart, zal zich verre
van die maken. **6** Leer den jongen de eerste beginselen
naar den eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn,
zal hij daarvan niet afwijken. **7** De rijke heerst over de
armen; en die ontleent, is des leners knecht. **8** Die onrecht
zaait, zal moeite maaien; en de roede zijner verbolgenheid
zal een einde nemen. **9** Die goed van oog is, die zal
gezegend worden; want hij heeft van zijn brood den armen
gegeven. **10** Drijf den spotter uit, en het gekijf zal weggaan,
en het geschil met de schande zal ophouden. **11** Die de
reinheid des harten liefheeft, wiens lippen aangenaam
zijn, diens vriend is de koning. **12** De ogen des HEEREN
bewaren de wetenschap; maar de zaken des trouwelozen
zal Hij omkeren. **13** De luiaard zegt: Er is een leeuw buiten;
ik mocht op het midden der straten gedood worden! **14**
De mond der vreemde vrouwen is een diepe gracht; op
welken de HEERE vergramd is, zal daarin vallen. **15** De
dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; de roede
der tucht zal ze verre van hem wegdoen. **16** Die den arme
verdrukt, om het zijne te vermeerderen, en den rijke geeft,
komt zekerlijk tot gebrek. **17** Neig uw oor, en hoor de
woorden der wijzen, en stel uw hart tot mijn wetenschap;
18 Want het is liefelijk, als gij die in uw binnenste bewaart;
zij zullen samen op uw lippen gepast worden. **19** Opdat
uw vertrouwen op den HEERE zij, maak ik u die heden
bekend; gij ook maak ze bekend. **20** Heb ik u niet heerlijke
dingen geschreven van allerlei raad en wetenschap? **21**
Om u bekend te maken de zekerheid van de redenen der
waarheid; opdat gij de redenen der waarheid antwoorden
moogt dengenen, die u zenden. **22** Beroof den arme niet,
omdat hij arm is; en verbrijzel den ellendige niet in de
poort. **23** Want de HEERE zal hun twistzaak twisten, en
Hij zal dengenen, die hen beroven, de ziel roven. **24**
Vergezelschap u niet met een grammoedige, en ga niet om
met een zeer grimmig man; **25** Opdat gij zijn paden niet
leert, en een strik over uw ziel haalt. **26** Wees niet onder
degenen, die in de hand klappen, onder degenen, die
voor schulden borg zijn. **27** Zo gij niet hadt om te betalen,
waarom zou men uw bed van onder u wegnemen? **28**
Zet de oude palen niet terug, die uw vaderen gemaakt
hebben. **29** Hebt gij een man gezien, die vaardig in zijn
werk is? Hij zal voor het aangezicht der koningen gesteld
worden; voor het aangezicht der ongeachte lieden zal hij
niet gesteld worden.

23 Als gij aangezeten zult zijn om met een heerser te
eten, zo zult gij scherpelijk letten op dengene, die
voor uw aangezicht is. **2** En zet een mes aan uw keel,
indien gij een gulzig mens zijt; **3** Laat u niet gelusten
zijner smakelijke spijzen, want het is een leugenachtig
brood. **4** Vermoei u niet om rijk te worden; sta af van uw
vernuft. **5** Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen niets
is? Want het zal zich gewisselijk vleugelen maken gelijk
een arend, die naar den hemel vliegt. **6** Eet het brood niet
desgenen, die boos is van oog, en wees niet belust op
zijn smakelijke spijzen; **7** Want gelijk hij bedacht heeft
in zijn ziel, alzo zal hij tot u zeggen: Eet en drink! maar
zijn hart is niet met u; **8** Uw bete, die gij gegeten hebt,
zoudt gij uitspuwen; en gij zoudt uw liefelijke woorden
verderven. **9** Spreek niet voor het oor van een zot, want hij
zou het verstand uwer woorden verachten. **10** Zet de oude
palen niet terug; en kom op de akkers der wezen niet; **11**
Want hun Verlosser is sterk; Die zal hun twistzaak tegen u
twisten. **12** Begeef uw hart tot de tucht, en uw oren tot
de redenen der wetenschap. **13** Weer de tucht van den
jongen niet; als gij hem met de roede zult slaan, zal hij niet
sterven. **14** Gij zult hem met de roede slaan, en zijn ziel

van de hel redden. **(Sheol h7585)** **15** Mijn zoon! zo uw hart
wijs is, mijn hart zal blijde zijn, ja, ik. **16** En mijn nieren
zullen van vreugde opspringen, als uw lippen billijkheden
spreken zullen. **17** Uw hart zij niet nijdig over de zondaren;
maar zijt ten allen dage in de vreze des HEEREN. **18**
Want zekerlijk, er is een beloning; en uw verwachting zal
niet afgesneden worden. **19** Hoor gij, mijn zoon! en word
wijs, en richt uw hart op den weg. **20** Zijt niet onder de
wijnzuipers, noch onder de vleesvreters; **21** Want een
zuiper en vraat zal arm worden; en de sluimering doet
verscheurde klederen dragen. **22** Hoor naar uw vader,
die u gewonnen heeft; en veracht uw moeder niet, als zij
oud geworden is. **23** Koop de waarheid, en verkoop ze
niet, mitsgaders wijsheid, en tucht, en verstand. **24** De
vader des rechtvaardigen zal zich zeer verheugen; en die
een wijzen zoon gewint, zal zich over hem verblijden. **25**
Laat uw vader zich verblijden, ook uw moeder; en laat
haar zich verheugen, die u gebaard heeft. **26** Mijn zoon!
geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren.
27 Want een hoer is een diepe gracht, en een vreemde
vrouw is een enge put. **28** Ook loert zij als een rover; en zij
vermenigvuldigt de trouwelozen onder de mensen. **29** Bij
wien is wee? bij wien och arme? bij wien gekijf? bij wien
het beklag? bij wien wonden zonder oorzaak? bij wien
de roodheid der ogen? **30** Bij degenen, die bij den wijn
vertoeven; bij degenen, die komen om gemengde drank
na te zoeken. **31** Zie den wijn niet aan, als hij zich rood
vertoont, als hij in den beker zijn verve geeft, als hij recht
opgaat; **32** In zijn einde zal hij als een slang bijten, en
steken als een adder. **33** Uw ogen zullen naar vreemde
vrouwen zien, en uw hart zal verkeerdheden spreken. **34**
En gij zult zijn, gelijk een, die in het hart van de zee slaapt;
en gelijk een, die in het opperste van den mast slaapt. **35**
Men heeft mij geslagen, zult gij zeggen, ik ben niet ziek
geweest; men heeft mij gebeukt, ik heb het niet gevoeld;
wanneer zal ik opwaken? Ik zal hem nog meer zoeken!

24 Zijt niet nijdig over de boze lieden, en laat u niet
gelusten, om bij hen te zijn. **2** Want hun hart bedenkt
verwoesting, en hun lippen spreken moeite. **3** Door wijsheid
wordt een huis gebouwd, en door verstandigheid bevestigd;
4 En door wetenschap worden de binnenkameren vervuld
met alle kostelijk en liefelijk goed. **5** Een wijs man is sterk;
en een man van wetenschap maakt de kracht vast. **6** Want
door wijze raadslagen zult gij voor u den krijg voeren, en
in de veelheid der raadgevers is de overwinning. **7** Alle
wijsheid is voor den dwaze te hoog; hij zal in de poort
zijn mond niet opendoen. **8** Die denkt om kwaad te doen,
dien zal men een meester van schandelijke verdichtselen
noemen. **9** De gedachte der dwaasheid is zonde; en een
spotter is den mens een gruwel. **10** Vertoont gij u slap
ten dage uwer benauwdheid, uw kracht is nauw. **11** Red
degenen, die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen
ter doding, zo gij u onthoudt. **12** Wanneer gij zegt: Ziet,
wij weten dat niet; zal Hij, Die de harten weegt, dat niet
merken? En Die uwe ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten?
Want Hij zal den mens vergelden naar zijn werk. **13**
Eet honig, mijn zoon! want hij is goed, en honigzeem is
zoet voor uw gehemelte. **14** Zodanig is de kennis der
wijsheid voor uw ziel; als gij ze vindt, zo zal er beloning
wezen, en uw verwachting zal niet afgesneden worden. **15**
Loer niet, o goddeloze! op de woning des rechtvaardigen;
verwoest zijn legerplaats niet. **16** Want de rechtvaardige
zal zevenmaal vallen, en opstaan; maar de goddelozen
zullen in het kwaad nederstruikelen. **17** Verblijd u niet
als uw vijand valt; en als hij nederstruikelt, laat uw hart
zich niet verheugen; **18** Opdat het de HEERE niet zie,
en het kwaad zij in Zijn ogen en Hij Zijn toorn van hem
afkere. **19** Ontsteek u niet over de boosdoeners; zijt niet
nijdig over de goddelozen. **20** Want de kwade zal geen
beloning hebben, de lamp der goddelozen zal uitgeblust
worden. **21** Mijn zoon! vrees den HEERE en den koning;
vermeng u niet met hen, die naar verandering staan; **22**
Want hun verderf zal haastelijk ontstaan; en wie weet hun
beider ondergang? **23** Deze spreuken zijn ook van de
wijzen. Het aangezicht in het gericht te kennen, is niet
goed. **24** Die tot den goddeloze zegt: Gij zijt rechtvaardig;
dien zullen de volken vervloeken, de natien zullen hem
gram zijn. **25** Maar voor degenen, die hem bestraffen,
zal liefelijkheid zijn; en de zegen des goeds zal op hem
komen. **26** Men zal de lippen kussen desgenen, die rechte
woorden antwoordt. **27** Beschik uw werk daarbuiten, en
bereid het voor u op den akker, en bouw daarna uw huis.
28 Wees niet zonder oorzaak getuige tegen uw naaste;
want zoudt gij verleiden met uw lip? **29** Zeg niet: Gelijk als
hij mij gedaan heeft, zo zal ik hem doen; ik zal een ieder
vergelden naar zijn werk. **30** Ik ging voorbij den akker eens
luiaards, en voorbij den wijngaard van een verstandeloos
mens; **31** En ziet, hij was gans opgeschoten van distelen;
zijn gedaante was met netelen bedekt, en zijn stenen
scheidsmuur was afgebroken. **32** Als ik dat aanschouwde,
nam ik het ter harte; ik zag het, en nam onderwijzing aan;
33 Een weinig slapens, een weinig sluimerens, en weinig
handvouwens, al nederliggende; **34** Zo zal uw armoede u
overkomen, als een wandelaar, en uw velerlei gebrek als
een gewapend man.

25 Dit zijn ook spreuken van Salomo, die de mannen
van Hizkia, den koning van Juda, uitgeschreven
hebben. **2** Het is Gods eer een zaak te verbergen; maar
de eer der koningen een zaak te doorgronden. **3** Aan de
hoogte des hemels, en aan de diepte der aarde, en aan het
hart der koningen is geen doorgronding. **4** Doe het schuim
van het zilver weg, en er zal een vat voor den smelter
uitkomen; **5** Doe den goddelozen weg van het aangezicht
des konings, en zijn troon zal door gerechtigheid bevestigd
worden. **6** Praal niet voor het aangezicht des konings,
en sta niet in de plaats der groten; **7** Want het is beter,
dat men tot u zegge: Kom hier bovenaan, dan dat men u
vernedere voor het aangezicht eens prinsen, dien uw ogen
gezien hebben. **8** Vaar niet haastelijk voort om te twisten,
opdat gij misschien in het laatste daarvan niet wat doet, als
uw naaste u zou mogen beschaamd hebben. **9** Twist uw
twistzaak met uw naaste; maar openbaar het heimelijke

van een ander niet; **10** Opdat degene, die het hoort, u niet
smade; want uw kwaad gerucht zou niet afgekeerd worden.
11 Een rede, op zijn pas gesproken, is als gouden appelen
in zilveren gebeelde schalen. **12** Een wijs bestraffer bij een
horend oor, is een gouden oorsiersel, en een halssieraad
van het fijnste goud. **13** Een trouw gezant is dengenen,
die hem zenden, als de koude der sneeuw ten dage des
oogstes; want hij verkwikt zijns heren ziel. **14** Een man, die
zichzelven beroemt over een valse gift, is als wolken en
wind, waar geen regen bij is. **15** Een overste wordt door
lankmoedigheid overreed; en een zachte tong breekt het
gebeente. **16** Hebt gij honig gevonden, eet dat u genoeg
is; opdat gij misschien daarvan niet zat wordt, en dien
uitspuwt. **17** Spaar uw voet van het huis uws naasten,
opdat hij niet zat van u worde, en u hate. **18** Een man,
tegen zijn naaste een valse getuigenis sprekende, is een
hamer, en zwaard, en scherpe pijl. **19** Het vertrouwen op
een trouweloze, ten dage der benauwdheid, is als een
gebroken tand en verstuikte voet. **20** Die liederen zingt bij
een treurig hart, is gelijk hij, die een kleed aflegt ten dage
der koude, en edik op salpeter. **21** Indien dengene, die u
haat, hongert, geef hem brood te eten; en zo hij dorstig is,
geef hem water te drinken; **22** Want gij zult vurige kolen
op zijn hoofd hopen, en de HEERE zal het u vergelden.
23 De noordenwind verdrijft den regen, en een vergramd
aangezicht de verborgen tong. **24** Het is beter te wonen op
een hoek van het dak, dan met een kijfachtige huisvrouw,
en dat in een huis van gezelschap. **25** Een goede tijding
uit een ver land is als koud water op een vermoeide ziel.
26 De rechtvaardige, wankelende voor het aangezicht
des goddelozen, is een beroerde fontein, en verdorven
springader. **27** Veel honigs te eten is niet goed; maar de
onderzoeking van de heerlijkheid van zulke dingen is eer.
28 Een man, die zijn geest niet wederhouden kan, is een
opengebrokene stad zonder muur.

26 Gelijk de sneeuw in den zomer, en gelijk de regen in
den oogst, alzo past den zot de eer niet. **2** Gelijk de
mus is tot wegzweven, gelijk een zwaluw tot vervliegen,
alzo zal een vloek, die zonder oorzaak is, niet komen. **3**
Een zweep is voor het paard, een toom voor den ezel,
en een roede voor den rug der zotten. **4** Antwoord den
zot naar zijn dwaasheid niet, opdat gij ook hem niet gelijk
wordt. **5** Antwoord den zot naar zijn dwaasheid, opdat hij
in zijn ogen niet wijs zij. **6** Hij snijdt zich de voeten af,
en drinkt geweld, die boodschappen zendt door de hand
van een zot. **7** Hef de benen van den kreupele op; alzo
is een spreuk in den mond der zotten. **8** Gelijk hij, die
een edel gesteente in een slinger bindt, alzo is hij, die
den zot eer geeft. **9** Gelijk een doorn gaat in de hand
eens dronkaards, alzo is een spreuk in den mond der
zotten. **10** De groten doen een iegelijk verdriet aan, en
huren de zotten, en huren de overtreders. **11** Gelijk een
hond tot zijn uitspuwsel wederkeert, alzo herneemt de zot
zijn dwaasheid. **12** Hebt gij een man gezien, die wijs in
zijn ogen is! Van een zot is meer verwachting dan van
hem. **13** De luiaard zegt: Er is een felle leeuw op den
weg, een leeuw is op de straten. **14** Een deur keert om
op haar herre, alzo de luiaard op zijn bed. **15** De luiaard
verbergt zijn hand in den boezem, hij is te moede, om die
weder tot zijn mond te brengen. **16** De luiaard is wijzer in
zijn ogen, dan zeven, die met rede antwoorden. **17** De
voorbijgaande, die zich vertoornt in een twist, die hem niet
aangaat, is gelijk die een hond bij de oren grijpt. **18** Gelijk
een, die zich veinst te razen, die vuursprankelen, pijlen en
dodelijke dingen werpt; **19** Alzo is een man, die zijn naaste
bedriegt, en zegt: Jok ik er niet mede? **20** Als er geen hout
is, gaat het vuur uit; en als er geen oorblazer is, wordt
het gekijf gestild. **21** De dove kool is om de vurige kool,
en het hout om het vuur; alzo is een kijfachtig man, om
twist te ontsteken. **22** De woorden des oorblazers zijn als
dergenen, die geslagen zijn, en die dalen in het binnenste
des buiks. **23** Brandende lippen, en een boos hart, zijn als
een potscherf met schuim van zilver overtogen. **24** Die
haat draagt, gelaat zich vreemd met zijn lippen; maar in
zijn binnenste stelt hij bedrog aan. **25** Als hij met zijn stem
smeekt, geloof hem niet, want zeven gruwelen zijn in zijn
hart. **26** Wiens haat door bedrog bedekt is, diens boosheid
zal in de gemeente geopenbaard worden. **27** Die een kuil
graaft, zal er in vallen, en die een steen wentelt, op hem
zal hij wederkeren. **28** Een valse tong haat degenen, die
zij verbrijzelt; en een gladde mond maakt omstoting.

27 Beroem u niet over den dag van morgen; want
gij weet niet, wat de dag zal baren. **2** Laat u een
vreemde prijzen, en niet uw mond; een onbekende, en niet
uw lippen. **3** Een steen is zwaar, en het zand gewichtig;
maar de toornigheid des dwazen is zwaarder dan die beide.
4 Grimmigheid en overloping van toorn is wreedheid; maar
wie zal voor nijdigheid bestaan? **5** Openbare bestraffing is
beter dan verborgene liefde. **6** De wonden des liefhebbers
zijn getrouw; maar de kussingen des haters zijn af te
bidden. **7** Een verzadigde ziel vertreedt het honigzeem;
maar aan een hongerige ziel is alle bitter zoet. **8** Gelijk
een vogel is, die uit zijn nest omdoolt, alzo is een man, die
omdoolt uit zijn plaats. **9** Olie en reukwerk verblijdt het
hart; alzo is de zoetigheid van iemands vriend, vanwege
den raad der ziel. **10** Verlaat uw vriend, noch den vriend
uws vaders niet; en ga ten huize uws broeders niet op
den dag van uw tegenspoed. Beter is een gebuur die
nabij is, dan een broeder, die verre is. **11** Zijt wijs, mijn
zoon, en verblijd mijn hart; opdat ik mijn smader wat te
antwoorden heb. **12** De kloekzinnige ziet het kwaad, en
verbergt zich; de slechten gaan henen door, en worden
gestraft. **13** Als iemand voor een vreemde borg geworden
is, neem zijn kleed, en pand hem voor een onbekende
vrouw. **14** Die zijn vriend zegent met luider stem, zich des
morgens vroeg opmakende, het zal hem tot een vloek
gerekend worden. **15** Een gedurige druiping ten dage des
slagregens en een kijfachtige huisvrouw zijn even gelijk.
16 Elkeen, die haar verbergt, zou den wind verbergen,
en de olie zijner rechterhand, die roept. **17** Ijzer scherpt
men met ijzer; alzo scherpt een man het aangezicht zijns
naasten. **18** Die den vijgeboom bewaart, zal zijn vrucht

eten; en die zijn heer waarneemt, zal geeerd worden. **19** Gelijk in het water het aangezicht is tegen het aangezicht, alzo is des mensen hart tegen den mens. **20** De hel en het verderf worden niet verzadigd; alzo worden de ogen des mensen niet verzadigd. **(Sheol h7585)** **21** De smeltkroes is voor het zilver, en de oven voor het goud; alzo is een man naar zijn lof te proeven. **22** Al stiet gij den dwaas in een mortier met een stamper, in het midden van het gestoten graan, zijn dwaasheid zou van hem niet afwijken. **23** Zijt naarstig, om het aangezicht uwer schapen te kennen; zet uw hart op de kudden. **24** Want de schat is niet tot in eeuwigheid; of zal de kroon van geslacht tot geslacht zijn? **25** Als het gras zich openbaart, en de grasscheuten gezien worden, laat de kruiden der bergen verzameld worden. **26** De lammeren zullen zijn tot uw kleding, en de bokken de prijs des velds. **27** Daartoe zult gij genoegzaamheid van geitenmelk hebben tot uw spijze, tot spijze van uw huis, en leeftocht uwer maagden.

28 De goddelozen vlieden, waar geen vervolger is; maar elk rechtvaardige is moedig, als een jonge leeuw. **2** Om de overtreding des lands zijn deszelfs vorsten vele; maar om verstandige en wetende mensen zal insgelijks verlenging wezen. **3** Een arm man, die de geringen verdrukt, is een wegvagende regen, zodat er geen brood zij. **4** Die de wet verlaten, prijzen de goddelozen; maar die de wet bewaren, mengen zich in strijd tegen hen. **5** De kwade lieden verstaan het recht niet; maar die den HEERE zoeken, verstaan alles. **6** De arme, wandelende in zijn oprechtheid, is beter, dan die verkeerd is van wegen, al is hij rijk. **7** Die de wet bewaart, is een verstandig zoon; maar die der vraten metgezel is, beschaamt zijn vader. **8** Die zijn goed vermeerdert met woeker en met overwinst, vergadert dat voor dengene, die zich des armen ontfermt. **9** Die zijn oor afwendt van de wet te horen, diens gebed zelfs zal een gruwel zijn. **10** Die de oprechten doet dwalen op een kwaden weg, zal zelf in zijn gracht vallen; maar de vromen zullen het goede beerven. **11** Een rijk man is wijs in zijn ogen; maar de arme, die verstandig is, doorzoekt hem. **12** Als de rechtvaardigen opspringen van vreugde, is er grote heerlijkheid; maar als de goddelozen opkomen, wordt de mens nauw gezocht. **13** Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen. **14** Welgelukzalig is de mens, die geduriglijk vreest; maar die zijn hart verhardt, zal in het kwaad vallen. **15** De goddeloze, heersende over een arm volk, is een brullende leeuw, en een beer, die ginds en weder loopt. **16** Een vorst, die van alle verstand gebrek heeft, is ook veelvoudig in verdrukkingen; maar die de gierigheid haat, zal de dagen verlengen. **17** Een mens, gedrukt om het bloed ener ziel, zal naar den kuil toevlieden; men ondersteune hem niet! **18** Die oprecht wandelt, zal behouden worden; maar die zich verkeerdelijk gedraagt in twee wegen, zal in den enen vallen. **19** Die zijn land bouwt, zal met brood verzadigd worden; maar die ijdele mensen volgt, zal met armoede verzadigd worden. **20** Een gans getrouw man zal veelvoudig zijn in zegeningen; maar die haastig is, om rijk te worden, zal niet onschuldig wezen. **21** De aangezichten te kennen, is niet goed; want een man zal om een stuk broods overtreden. **22** Die zich haast naar goed, is een man van een boos oog; maar hij weet niet, dat het gebrek hem overkomen zal. **23** Die een mens bestraft, zal achterna gunst vinden, meer dan die met de tong vleit. **24** Wie zijn vader of zijn moeder berooft, en zegt: Het is geen overtreding; die is des verdervenden mans gezel. **25** Die grootmoedig is, verwekt gekijf; maar die op den HEERE vertrouwt, zal vet worden. **26** Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot; maar die in wijsheid wandelt, die zal ontkomen. **27** Die den armen geeft, zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal veel vervloekt worden. **28** Als de goddelozen opkomen, verbergt zich de mens; maar als zij omkomen, vermenigvuldigen de rechtvaardigen.

29 Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, den nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan zij. **2** Als de rechtvaardigen groot worden, verblijdt zich het volk; maar als de goddeloze heerst, zucht het volk. **3** Een man, die de wijsheid bemint, verblijdt zijn vader; maar die een metgezel der hoeren is, brengt het goed door. **4** Een koning houdt het land staande door het recht; maar een, die tot geschenken genegen is, verstoort hetzelve. **5** Een man, die zijn naaste vleit, spreidt een net uit voor deszelfs gangen. **6** In de overtreding eens bozen mans is een strik; maar de rechtvaardige juicht en is blijde. **7** De rechtvaardige neemt kennis van de rechtzaak der armen; maar de goddeloze begrijpt de wetenschap niet. **8** Spotdrijvende lieden blazen een stad aan brand; maar de wijzen keren den toorn af. **9** Een wijs man, met een dwaas man in rechten zich begeven hebbende, hetzij dat hij beroerd is of lacht, zo is er toch geen rust. **10** Bloedgierige lieden haten den vrome; maar de oprechten zoeken zijn ziel. **11** Een zot laat zijn gansen geest uit, maar de wijze wederhoudt dien achterwaarts. **12** Een heerser, die op leugentaal acht geeft, al zijn dienaars zijn goddeloos. **13** De arme en de bedrieger ontmoeten elkander; de HEERE verlicht hun beider ogen. **14** Een koning, die de armen in trouw recht doet, diens troon zal in eeuwigheid bevestigd worden. **15** De roede, en de bestraffing geeft wijsheid; maar een kind, dat aan zichzelf gelaten is, beschaamt zijn moeder. **16** Als de goddelozen velen worden, wordt de overtreding veel; maar de rechtvaardigen zullen hun val aanzien. **17** Tuchtig uw zoon, en hij zal u gerustheid aandoen, en hij zal uw ziel vermakelijkheden geven. **18** Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot; maar welgelukzalig is hij, die de wet bewaart. **19** Een knecht zal door de woorden niet getuchtigd worden; hoewel hij u verstaat, nochtans zal hij niet antwoorden. **20** Hebt gij een man gezien, die haastig in zijn woorden is? Van een zot is meer verwachting dan van hem. **21** Als men zijn knecht van jongs op weeldig houdt, hij zal in zijn laatste een zoon willen zijn. **22** Een toornig man verwekt gekijf; en de grammoedige is veelvoudig in overtreding. **23** De hoogmoed des mensen zal hem vernederen; maar de

nederige van geest zal de eer vasthouden. **24** Die met een
dief deelt, haat zijn ziel; hij hoort een vloek, en hij geeft
het niet te kennen. **25** De siddering des mensen legt een
strik; maar die op den HEERE vertrouwt, zal in een hoog
vertrek gesteld worden. **26** Velen zoeken het aangezicht
des heersers; maar een ieders recht is van den HEERE.
27 Een ongerechtig man is den rechtvaardige een gruwel;
maar die recht is van weg, is den goddeloze een gruwel.

30 De woorden van Agur, den zoon van Jake; een
last. De man spreekt tot Ithiel, tot Ithiel en Uchal.
2 Voorwaar, ik ben onvernuftiger dan iemand; en ik heb
geen mensenverstand; **3** En ik heb geen wijsheid geleerd,
noch de wetenschap der heiligen gekend. **4** Wie is ten
hemel opgeklommen, en nedergedaald? Wie heeft den
wind in Zijn vuisten verzameld? Wie heeft de wateren in
een kleed gebonden? Wie heeft al de einden der aarde
gesteld? Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam Zijns
Zoons, zo gij het weet? **5** Alle rede Gods is doorlouterd;
Hij is een Schild dengenen, die op Hem betrouwen. **6**
Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet bestraffe, en gij
leugenachtig bevonden wordt. **7** Twee dingen heb ik van
U begeerd, onthoud ze mij niet, eer ik sterve: **8** Ijdelheid
en leugentaal doe verre van mij; armoede of rijkdom geef
mij niet; voed mij met het brood mijns bescheiden deels; **9**
Opdat ik, zat zijnde, U dan niet verloochene, en zegge:
Wie is de HEERE? of dat ik, verarmd zijnde, dan niet stele,
en den Naam mijns Gods aantaste. **10** Achterklap niet
van den knecht bij zijn heer, opdat hij u niet vloeke, en gij
schuldig wordt. **11** Daar is een geslacht, dat zijn vader
vervloekt, en zijn moeder niet zegent; **12** Een geslacht, dat
rein in zijn ogen is, en van zijn drek niet gewassen is; **13**
Een geslacht, welks ogen hoog zijn, en welks oogleden
verheven zijn; **14** Een geslacht, welks tanden zwaarden,
en welks baktanden messen zijn, om de ellendigen van
de aarde en de nooddruftigen van onder de mensen te
verteren. **15** De bloedzuiger heeft twee dochters: Geef,
geef! Deze drie dingen worden niet verzadigd; ja, vier
zeggen niet: Het is genoeg! **16** Het graf, de gesloten
baarmoeder, de aarde, die van water niet verzadigd wordt,
en het vuur zegt niet: Het is genoeg! **(Sheol h7585)** **17** Het
oog, dat den vader bespot, of de gehoorzaamheid der
moeder veracht, dat zullen de raven der beek uitpikken, en
des arends jongen zullen het eten. **18** Deze drie dingen
zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier, die ik niet weet: **19** De
weg eens arends in den hemel; de weg ener slang op een
rotssteen; de weg van een schip in het hart der zee; en de
weg eens mans bij een maagd. **20** Alzo is de weg ener
overspelige vrouw; zij eet en wist haar mond, en zegt: Ik
heb geen ongerechtigheid gewrocht! **21** Om drie dingen
ontroert zich de aarde, ja, om vier, die zij niet dragen kan:
22 Om een knecht, als hij regeert; en een dwaas, als hij
van brood verzadigd is; **23** Om een hatelijke vrouw, als zij
getrouwd wordt; en een dienstmaagd, als zij erfgenaam
is van haar vrouw. **24** Deze vier zijn van de kleinste der
aarde; doch dezelve zijn wijs, met wijsheid wel voorzien.
25 De mieren zijn een onsterk volk; evenwel bereiden zij in
de zomer haar spijs. **26** De konijnen zijn een machteloos
volk; nochtans stellen zij hun huis in den rotssteen. **27**
De sprinkhanen hebben geen koning; nochtans gaan zij
allen uit, zich verdelende in hopen. **28** De spinnekop grijpt
met de handen, en is in de paleizen der koningen. **29**
Deze drie maken een goeden tred; ja, vier zijn er, die een
goeden gang maken; **30** De oude leeuw geweldig onder
de gedierten, die voor niemand zal wederkeren; **31** Een
windhond van goede lenden, of een bok; en een koning,
die niet tegen te staan is. **32** Zo gij dwaselijk gehandeld
hebt, met u te verheffen, en zo gij kwaad bedacht hebt, de
hand op den mond! **33** Want de drukking der melk brengt
boter voort, en de drukking van den neus brengt bloed
voort, en de drukking des toorns brengt twist voort.

31 De woorden van de koning Lemuel; de last,
maarmede zijn moeder hem onderwees. **2** Wat, o
mijn zoon, en wat, o zoon mijns buiks? ja, wat, o zoon
mijner geloften? **3** Geeft aan de vrouwen uw vermogen
niet, noch uw wegen, om koningen te verdelgen. **4** Het
komt den koningen niet toe, o Lemuel! het komt den
koningen niet toe wijn te drinken, en den prinsen, sterken
drank te begeren; **5** Opdat hij niet drinke, en het gezette
vergete, en de rechtzaak van alle verdrukten verandere. **6**
Geeft sterken drank dengene, die verloren gaat, en wijn
dengenen, die bitterlijk bedroefd van ziel zijn; **7** Dat hij
drinke, en zijn armoede vergete, en zijner moeite niet
meer gedenke. **8** Open uw mond voor den stomme, voor
de rechtzaak van allen, die omkomen zouden. **9** Open
uw mond; oordeel gerechtelijk, en doe den verdrukte en
nooddruftige recht. **10** Aleph. Wie zal een deugdelijke
huisvrouw vinden? Want haar waardij is verre boven de
robijnen. **11** Beth. Het hart haars heren vertrouwt op haar,
zodat hem geen goed zal ontbreken. **12** Gimel. Zij doet
hem goed en geen kwaad, al de dagen haars levens.
13 Daleth. Zij zoekt wol en vlas, en werkt met lust harer
handen. **14** He. Zij is als de schepen eens koopmans; zij
doet haar brood van verre komen. **15** Vau. En zij staat op,
als het nog nacht is, en geeft haar huis spijze, en haar
dienstmaagden het bescheiden deel. **16** Zain. Zij denkt om
een akker, en krijgt hem; van de vrucht harer handen plant
zij een wijngaard. **17** Cheth. Zij gordt haar lenden met
kracht, en zij versterkt haar armen. **18** Teth. Zij smaakt, dat
haar koophandel goed is; haar lamp gaat des nachts niet
uit. **19** Jod. Zij steekt haar handen uit naar de spil, en haar
handpalmen vatten den spinrok. **20** Caph. Zij breidt haar
handpalm uit tot den ellendige; en zij steekt haar handen
uit tot den nooddruftige. **21** Lamed. Zij vreest voor haar
huis niet vanwege de sneeuw; want haar ganse huis is
met dubbele klederen gekleed. **22** Mem. Zij maakt voor
zich tapijtsieraad; haar kleding is fijn linnen en purper. **23**
Nun. Haar man is bekend in de poorten, als hij zit met de
oudsten des lands. **24** Samech. Zij maakt fijn lijnwaad en
verkoopt het; en zij levert den koopman gordelen. **25** Ain.
Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding; en zij lacht over
den nakomenden dag. **26** Pe. Zij doet haar mond open
met wijsheid; en op haar tong is leer der goeddadigheid.

27 Tsade. Zij beschouwt de gangen van haar huis; en het
brood der luiheid eet zij niet. **28** Koph. Haar kinderen staan
op, en roemen haar welgelukzalig; ook haar man, en hij
prijst haar, zeggende: **29** Resch. Vele dochteren hebben
deugdelijke gehandeld; maar gij gaat die allen te boven.
30 Schin. De bevalligheid is bedrog, en de schoonheid
ijdelheid; maar een vrouw, die den HEERE vreest, die zal
geprezen worden. **31** Thau. Geef haar van de vrucht harer
handen, en laat haar werken haar prijzen in de poorten.

Prediker

1 De woorden van den prediker, den zoon van David,
den koning te Jeruzalem. **2** Ijdelheid der ijdelheden,
zegt de prediker; ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid.
3 Wat voordeel heeft de mens van al zijn arbeid, dien
hij arbeidt onder de zon? **4** Het ene geslacht gaat, en
het andere geslacht komt; maar de aarde staat in der
eeuwigheid. **5** Ook rijst de zon op, en de zon gaat onder,
en zij hijgt naar haar plaats, waar zij oprees. **6** Zij gaat
naar het zuiden, en zij gaat om naar het noorden; de
wind gaat steeds omgaande, en de wind keert weder tot
zijn omgangen. **7** Al de beken gaan in de zee, nochtans
wordt de zee niet vol; naar de plaats, waar de beken
heengaan, derwaarts gaande keren zij weder. **8** Al deze
dingen worden zo moede, dat het niemand zou kunnen
uitspreken; het oog wordt niet verzadigd met zien; en het
oor wordt niet vervuld van horen. **9** Hetgeen er geweest is,
hetzelve zal er zijn, en hetgeen er gedaan is, hetzelve zal
er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon.
10 Is er enig ding, waarvan men zou kunnen zeggen: Ziet
dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen,
die voor ons geweest zijn. **11** Er is geen gedachtenis van
de voorgaande dingen; en van de navolgende dingen, die
zijn zullen, van dezelve zal ook geen gedachtenis zijn bij
degenen, die namaals wezen zullen. **12** Ik, prediker, was
koning over Israel te Jeruzalem. **13** En ik begaf mijn hart
om met wijsheid te onderzoeken, en na te speuren al wat
er geschiedt onder den hemel. Deze moeilijke bezigheid
heeft God den kinderen der mensen gegeven, om zich
daarin te bekommeren. **14** Ik zag al de werken aan, die
onder de zon geschieden; en ziet, het was al ijdelheid
en kwelling des geestes. **15** Het kromme kan niet recht
gemaakt worden; en hetgeen ontbreekt, kan niet geteld
worden. **16** Ik sprak met mijn hart, zeggende: Zie, ik heb
wijsheid vergroot en vermeerderd, boven allen, die voor
mij te Jeruzalem geweest zijn; en mijn hart heeft veel
wijsheid en wetenschap gezien. **17** En ik begaf mijn hart
om wijsheid en wetenschap te weten, onzinnigheden en
dwaasheid; ik ben gewaar geworden, dat ook dit een
kwelling des geestes is. **18** Want in veel wijsheid is veel
verdriet; en die wetenschap vermeerdert, vermeerdert
smart.

2 Ik zeide in mijn hart: Nu, welaan, ik zal u beproeven
door vreugde; derhalve zie het goede aan; maar zie,
ook dat was ijdelheid. **2** Tot het lachen zeide ik: Gij zijt
onzinnig, en tot de vreugde: Wat maakt deze? **3** Ik heb
in mijn hart nagespeurd, om mijn vlees op te houden in
den wijn, (nochtans leidende mijn hart in wijsheid) en om
de dwaasheid vast te houden, totdat ik zou zien wat den
kinderen der mensen het best ware, dat zij doen zouden
onder den hemel, gedurende het getal der dagen huns
levens. **4** Ik maakte mij grote werken, ik bouwde mij
huizen, ik plantte mij wijngaarden. **5** Ik maakte mij hoven
en lusthoven, en ik plantte bomen in dezelve, van allerlei
vrucht. **6** Ik maakte mij vijvers van wateren, om daarmede
te bewateren het woud, dat met bomen groende. **7** Ik kreeg
knechten en maagden, en ik had kinderen des huizes; ook
had ik een groot bezit van runderen en schapen, meer
dan allen, die voor mij te Jeruzalem geweest waren. **8**
Ik vergaderde mij ook zilver en goud, en kleinoden der
koningen en der landschappen; ik bestelde mij zangers
en zangeressen, en wellustigheden der mensenkinderen,
snarenspel, ja, allerlei snarenspel. **9** En ik werd groot,
en nam toe, meer dan iemand, die voor mij te Jeruzalem
geweest was; ook bleef mijn wijsheid mij bij. **10** En al wat
mijn ogen begeerden, dat onttrok ik hun niet; ik wederhield
mijn hart niet van enige blijdschap, maar mijn hart was
verblijd vanwege al mijn arbeid; en dit was mijn deel van al
mijn arbeid. **11** Toen wendde ik mij tot al mijn werken,
die mijn handen gemaakt hadden, en tot den arbeid, dien
ik werkende gearbeid had; ziet, het was al ijdelheid en
kwelling des geestes, en daarin was geen voordeel onder
de zon. **12** Daarna wendde ik mij, om te zien wijsheid, ook
onzinnigheden en dwaasheid; want hoe zou een mens, die
den koning nakomen zal, doen hetgeen alrede gedaan is?
13 Toen zag ik, dat de wijsheid uitnemendheid heeft boven
de dwaasheid, gelijk het licht uitnemendheid heeft boven
de duisternis. **14** De ogen des wijzen zijn in zijn hoofd,
maar de zot wandelt in de duisternis. Toen bemerkte ik
ook, dat enerlei geval hun allen bejegent. **15** Dies zeide
ik in mijn hart: Gelijk het den dwaze bejegent, zal het
ook mijzelven bejegenen; waarom heb ik dan toen meer
naar wijsheid gestaan? Toen sprak ik in mijn hart, dat ook
hetzelve ijdelheid was. **16** Want er zal in eeuwigheid niet
meer gedachtenis van een wijze, dan van een dwaas
zijn; aangezien hetgeen nu is, in de toekomende dagen
altemaal vergeten wordt; en hoe sterft de wijze met den
zot? **17** Daarom haatte ik dit leven, want dit werk dacht
mij kwaad, dat onder de zon geschiedt; want het is al
ijdelheid en kwelling des geestes. **18** Ik haatte ook al mijn
arbeid, dien ik bearbeid had onder de zon, dat ik dien zou
achterlaten aan een mens, die na mij wezen zal. **19** Want
wie weet, of hij wijs zal zijn, of dwaas? Evenwel zal hij
heersen over al mijn arbeid, dien ik bearbeid heb en dien
ik wijselijk beleid heb onder de zon. Dat is ook ijdelheid. **20**
Daarom keerde ik mij om, om mijn hart te doen wanhopen
over al den arbeid, dien ik bearbeid heb onder de zon.
21 Want er is een mens, wiens arbeid in wijsheid, en in
wetenschap, en in geschikkelijkheid is; nochtans zal hij die
overgeven tot zijn deel, aan een mens, die daaraan niet
gearbeid heeft. Dit is ook ijdelheid en een groot kwaad.
22 Wat heeft toch die mens van al zijn arbeid, en van de
kwellingen zijns harten, dien hij is bearbeidende onder de
zon? **23** Want al zijn dagen zijn smarten, en zijn bezigheid
is verdriet; zelfs des nachts rust zijn hart niet. Datzelve
is ook ijdelheid. **24** Is het dan niet goed voor den mens,
dat hij ete en drinke, en dat hij zijn ziel het goede doe
genieten in zijn arbeid? Ik heb ook gezien, dat zulks van
de hand Gods is. **25** (Want wie zou er van eten, of wie
zou zich daartoe haasten, meer dan ik zelf?) **26** Want Hij

geeft wijsheid, en wetenschap, en vreugde den mens, die
goed is voor Zijn aangezicht; maar den zondaar geeft Hij
bezigheid om te verzamelen en te vergaderen, opdat Hij
het geve dien, die goed is voor Gods aangezicht. Dit is
ook ijdelheid en kwelling des geestes.

3 Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen
onder den hemel heeft zijn tijd. **2** Er is een tijd om
geboren te worden, en een tijd om te sterven; een tijd om
te planten, en een tijd om het geplante uit te roeien; **3** Een
tijd om om te doden, en een tijd om te genezen; een tijd
om af te breken, en een tijd om te bouwen; **4** Een tijd om
te wenen, en een tijd om te lachen; een tijd om te kermen,
en een tijd om op te springen; **5** Een tijd om stenen weg te
werpen, en een tijd om stenen te vergaderen; een tijd om
te omhelzen, en een tijd om verre te zijn van omhelzen; **6**
Een tijd om te zoeken, en een tijd om verloren te laten
gaan; een tijd om te bewaren, en een tijd om weg te
werpen; **7** Een tijd om te scheuren, en een tijd om toe te
naaien; een tijd om te zwijgen, en een tijd om te spreken;
8 Een tijd om lief te hebben, en een tijd om te haten; een
tijd van oorlog, en een tijd van vrede. **9** Wat voordeel heeft
hij, die werkt, van hetgeen hij arbeidt? **10** Ik heb gezien de
bezigheid, die God den kinderen der mensen gegeven
heeft, om zichzelven daarmede te bekommeren. **11** Hij
heeft ieder ding schoon gemaakt op zijn tijd; ook heeft
Hij de eeuw in hun hart gelegd, zonder dat een mens het
werk, dat God gemaakt heeft, kan uitvinden, van het begin
tot het einde toe. **12** Ik heb gemerkt, dat er niets beters
voor henlieden is, dan zich te verblijden, en goed te doen
in zijn leven. **13** Ja ook, dat ieder mens ete en drinke, en
het goede geniete van al zijn arbeid, Dit is een gave Gods.
14 Ik weet, dat al wat God doet, dat zal in der eeuwigheid
zijn, en er is niet toe te doen, noch is er af te doen; en
God doet dat, opdat men vreze voor Zijn aangezicht. **15**
Hetgeen geweest is, dat is nu, en wat wezen zal, dat is
alrede geweest; en God zoekt het weggedrevene. **16**
Verder heb ik ook gezien onder de zon, ter plaatse des
gerichts, aldaar was goddeloosheid; en ter plaatse der
gerechtigheid, aldaar was goddeloosheid. **17** Ik zeide in
mijn hart: God zal den rechtvaardige en den goddeloze
oordelen; want aldaar is de tijd voor alle voornemen, en
over alle werk. **18** Ik zeide in mijn hart van de positie der
mensenkinderen, dat God hen zal verklaren, en dat zij
zullen zien, dat zij als de beesten zijn aan zichzelven.
19 Want wat den kinderen der mensen wedervaart, dat
wedervaart ook den beesten; en enerlei wedervaart hun
beiden; gelijk die sterft, alzo sterft deze, en zij allen hebben
enerlei adem, en de uitnemendheid der mensen boven de
beesten is geen; want allen zijn zij ijdelheid. **20** Zij gaan
allen naar een plaats; zij zijn allen uit het stof, en zij keren
allen weder tot het stof. **21** Wie merkt, dat de adem van de
kinderen der mensen opvaart naar boven, en de adem
der beesten nederwaarts vaart in de aarde? **22** Dies ik
gezien heb, dat er niets beters is, dan dat de mens zich
verblijde in zijn werken, want dat is zijn deel; want wie
zal hem daarhenen brengen, dat hij ziet, hetgeen na hem
geschieden zal?

4 Daarna wende ik mij, en zag aan al de onderdrukkingen,
die onder de zon geschieden; en ziet, er waren de
tranen der verdrukten, en dergenen, die geen trooster
hadden; en aan de zijde hunner verdrukkers was macht,
zij daarentegen hadden geen vertrooster. **2** Dies prees ik
de doden, die alrede gestorven waren, boven de levenden,
die tot nog toe levend zijn. **3** Ja, hij is beter dan die beiden,
die nog niet geweest is, die niet gezien heeft het boze
werk, dat onder de zon geschiedt. **4** Verder zag ik al den
arbeid en alle geschikkelijkheid des werks, dat het den
mens nijd van zijn naaste aanbrengt. Dat is ook ijdelheid
en kwelling des geestes. **5** De zot vouwt zijn handen
samen, en eet zijn eigen vlees. **6** Een hand vol met rust is
beter, dan beide de vuisten vol met arbeid en kwelling
des geestes. **7** Ik wendde mij wederom, en ik zag een
ijdelheid onder de zon; **8** Daar is er een, en geen tweede;
hij heeft ook geen kind, noch broeder; nochtans is van al
zijn arbeid geen einde; ook wordt zijn oog niet verzadigd
van den rijkdom, en zegt niet: Voor wien arbeide ik toch,
en doe mijn ziel gebrek hebben van het goede? Dit is ook
ijdelheid, en het is een moeilijke bezigheid. **9** Twee zijn
beter dan een; want zij hebben een goede beloning van
hun arbeid; **10** Want indien zij vallen, de een richt zijn
metgezel op; maar wee den ene, die gevallen is, want er is
geen tweede om hem op te helpen. **11** Ook, indien twee te
zamen liggen, zo hebben zij warmte; maar hoe zou een
alleen warm worden? **12** En indien iemand den een mocht
overweldigen, zo zullen de twee tegen hem bestaan; en
een drievoudig snoer wordt niet haast gebroken. **13** Beter
is een arm en wijs jongeling, dan een oud en zot koning,
die niet weet van meer vermaand te worden. **14** Want een
komt uit het gevangenhuis, om koning te zijn; daar ook
een, die in zijn koninkrijk geboren is, verarmt. **15** Ik zag al
de levenden wandelen onder de zon, met de jongeling,
den tweede, die in diens plaats staan zal. **16** Er is geen
einde van al het volk, van allen, die voor hen geweest zijn;
de nakomelingen zullen zich ook over hem niet verblijden;
gewisselijk, dat is ook ijdelheid en kwelling des geestes.

5 Bewaar uw voet, als gij tot het huis Gods ingaat, en zijt
liever nabij om te horen, dan om der zotten slachtoffer
te geven; want zij weten niet, dat zij kwaad doen. **2** Wees
niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een
woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God
is in den hemel, en gij zijt op de aarde; daarom laat uw
woorden weinig zijn. **3** Want gelijk de droom komt door
veel bezigheid, alzo de stem des zots door de veelheid
der woorden. **4** Wanneer gij een gelofte aan God zult
beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij
heeft geen lust aan zotten; wat gij zult beloofd hebben,
betaal het. **5** Het is beter, dat gij niet belooft, dan dat gij
belooft en niet betaalt. **6** Laat uw mond niet toe, dat hij uw
vlees zou doen zondigen; en zeg niet voor het aangezicht
des engels, dat het een dwaling was; waarom zou God

grotelijks toornen, om uwer stemme wille, en verderven
het werk uwer handen? 7 Want gelijk in de veelheid der
dromen ijdelheden zijn, alzo in veel woorden; maar vrees
gij God! 8 Indien gij de onderdrukking des armen, en de
beroving des gerichts en der gerechtigheid ziet in een
landschap, verwonder u niet over zulk een voornemen;
want die hoger is dan de hoge, neemt er acht op; en daar
zijn hogen boven henlieden. 9 Het voordeel des aardrijks
is voor allen: de koning zelfs wordt van het veld gediend.
10 Die het geld liefheeft, wordt van het geld niet zat; en wie
den overvloed liefheeft, wordt van het inkomen niet zat. Dit
is ook ijdelheid. 11 Waar het goed vermenigvuldigt, daar
vermenigvuldigen ook die het eten; wat nuttigheid hebben
dan de bezitters daarvan, dan het gezicht hunner ogen?
12 De slaap des arbeiders is zoet, hij hebbe weinig of veel
gegeten; maar de zatheid des rijken laat hem niet slapen.
13 Er is een kwaad, dat krankheid aanbrengt, hetwelk ik
zag onder de zon: rijkdom van zijn bezitters bewaard tot
hun eigen kwaad. 14 Of de rijkdom zelf vergaat door een
moeilijke bezigheid; en hij gewint een zoon, en er is niet
met al in zijn hand. 15 Gelijk als hij voortgekomen is uit
zijner moeders buik, alzo zal hij naakt wederkeren, gaande
gelijk hij gekomen was; en hij zal niet medenemen van zijn
arbeid, dat hij met zijn hand zou wegdragen. 16 Daarom
is dit ook een kwaad, dat krankheid aanbrengt; dat hij in
alle manier, gelijk hij gekomen is, alzo heengaat; en wat
voordeel is het hem, dat hij in den wind gearbeid heeft?
17 Dat hij ook alle dagen in duisternis gegeten heeft; en
dat hij veel verdriets gehad heeft, ook zijn krankheid, en
onstuimigen toorn? 18 Ziet, wat ik gezien heb, een goede
zaak, die schoon is: te eten en te drinken, en te genieten
het goede van al zijn arbeid, die hij bearbeid heeft onder de
zon, gedurende het getal der dagen zijns levens, hetwelk
God hem geeft; want dat is zijn deel. 19 Ook een iegelijk
mens, aan denwelken God rijkdom en goederen gegeven
heeft, en Hij geeft hem de macht, om daarvan te eten, en
om zijn deel te nemen, en om zich te verheugen van zijn
arbeid, datzelve is een gave van God. 20 Want hij zal niet
veel gedenken aan de dagen zijns levens, dewijl hem God
hem verhoort in de blijdschap zijns harten.

6 Er is een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, en
het is veel onder de mensen: 2 Een man, denwelken
God gegeven heeft rijkdom, en goederen, en eer; en hij
heeft voor zijn ziel aan geen ding gebrek, van alles wat hij
begeert; en God geeft hem de macht niet, om daarvan
te eten, maar dat een vreemd man dat opeet. Dit is ook
ijdelheid en een kwade smart. 3 Indien een man honderd
kinderen gewon, en vele jaren leefde, zodat de dagen
zijner jaren veel waren, doch zijn ziel niet verzadigd werd
van het goed, en hij ook geen begrafenis had; ik zeg, dat
een misdracht beter is dan hij. 4 Want met ijdelheid komt
zij, en in duisternis gaat zij weg, en met duisternis wordt
haar naam bedekt. 5 Ook heeft zij de zon niet gezien,
noch bekend; zij heeft meer rust dan hij. 6 Ja, al leefde
hij schoon tweemaal duizend jaren, en het goede niet
zag; gaan zij niet allen naar een plaats? 7 Al de arbeid
des mensen is voor zijn mond; en nochtans wordt de
begeerlijkheid niet vervuld. 8 Want wat heeft de wijze
meer dan de zot? Wat heeft de arme meer, die voor de
levenden weet te wandelen? 9 Beter is het aanzien der
ogen, dan het wandelen der begeerlijkheid. Dit is ook
ijdelheid en kwelling des geestes. 10 Wat ook iemand zij,
alrede is zijn naam genoemd, en het is bekend, dat hij
een mens is; en dat hij niet kan rechten met dien, die
sterker is dan hij. 11 Voorwaar, er zijn veel dingen, die
de ijdelheid vermeerderen; wat heeft de mens te meer
daarvan? 12 Want wie weet, wat goed is voor den mens in
dit leven, gedurende het getal der dagen van het leven
zijner ijdelheid, welke hij doorbrengt als een schaduw?
Want wie kan den mens aanzeggen, wat na hem wezen
zal onder de zon?

7 Beter is een goede naam, dan goede olie, en de dag
des doods, dan de dag dat iemand geboren wordt.
2 Het is beter te gaan in het klaaghuis, dan te gaan
in het huis des maaltijds; want in hetzelve is het einde
aller mensen, en de levende legt het in zijn hart. 3 Het
treuren is beter dan het lachen; want door de droefheid
des aangezichts wordt het hart gebeterd. 4 Het hart der
wijzen is in het klaaghuis; maar het hart der zotten in het
huis der vreugde. 5 Het is beter te horen het bestraffen
des wijzen, dan dat iemand hore het gezang der dwazen.
6 Want gelijk het geluid der doornen onder een pot is, alzo
is het lachen eens zots. Dit is ook ijdelheid. 7 Voorwaar,
de onderdrukking zou wel een wijze dol maken; en het
geschenk verderft het hart. 8 Het einde van een ding
is beter dan zijn begin; de lankmoedige is beter dan de
hoogmoedige. 9 Zijt niet haastig in uw geest om te toornen;
want de toorn rust in den boezem der dwazen. 10 Zeg
niet: Wat is er, dat de vorige dagen beter geweest zijn, dan
deze? Want gij zoudt naar zulks niet uit wijsheid vragen.
11 De wijsheid is goed met een erfdeel; en degenen,
die de zon aanschouwen, hebben voordeel daarvan. 12
Want de wijsheid is tot een schaduw, en het geld is tot
een schaduw; maar de uitnemendheid der wetenschap
is, dat de wijsheid haar bezitters het leven geeft. 13
Aanmerk het werk Gods; want wie kan recht maken, dat
Hij krom gemaakt heeft? 14 Geniet het goede ten dage
des voorspoeds, maar ten dage des tegenspoeds, zie toe;
want God maakt ook den een tegenover den ander, ter
oorzake dat de mens niet zou vinden iets, dat na hem zal
zijn. 15 Dit alles heb ik gezien in de dagen mijner ijdelheid;
er is een rechtvaardige, die in zijn gerechtigheid omkomt;
daarentegen is er een goddeloze, die in zijn boosheid zijn
dagen verlengt. 16 Wees niet al te rechtvaardig, noch
houd uzelven al te wijs; waarom zoudt gij verwoesting over
u brengen? 17 Wees niet al te goddeloos, noch wees al
te dwaas; waarom zoudt gij sterven buiten uw tijd? 18
Het is goed, dat gij daaraan vasthoudt, en trek ook uw
hand van dit niet af; want die God vreest, dien ontgaat
dat al. 19 De wijsheid versterkt den wijze meer dan tien
heerschappers, die in een stad zijn. 20 Voorwaar, er is
geen mens rechtvaardig op aarde, die goed doet, en niet

zondigt. **21** Geef ook uw hart niet tot alle woorden, die
men spreekt, opdat gij niet hoort, dat uw knecht u vloekt.
22 Want uw hart heeft ook veelmalen bekend, dat gij ook
anderen gevloekt hebt. **23** Dit alles heb ik met wijsheid
verzocht; ik zeide: Ik zal wijsheid bekomen, maar zij was
nog verre van mij. **24** Hetgeen verre af is, en zeer diep,
wie zal dat vinden? **25** Ik keerde mij om, en mijn hart,
om te weten, en om na te sporen, en te zoeken wijsheid
en een sluitrede; en om te weten de goddeloosheid der
zotheid, en de dwaasheid der onzinnigheden. **26** En ik
vond een bitterder ding, dan de dood: een vrouw, welker
hart netten en garen, en haar handen banden zijn; wie
goed is voor Gods aangezicht, zal van haar ontkomen;
daarentegen de zondaar zal van haar gevangen worden.
27 Ziet, dit heb ik gevonden, zegt de prediker, het ene bij
het andere, om de sluitrede te vinden; **28** Dewelke mijn
ziel nog zoekt, maar ik heb haar niet gevonden: een man
uit duizend heb ik gevonden; maar een vrouw onder die
allen heb ik niet gevonden. **29** Alleenlijk ziet, dit heb ik
gevonden, dat God den mens recht gemaakt heeft, maar
zij hebben veel vonden gezocht.

8 Wie is gelijk de wijze, en wie weet de uitlegging
der dingen? De wijsheid der mensen verlicht zijn
aangezicht, en de stuursheid zijns aangezichts wordt
daardoor veranderd. **2** Ik zeg: Neem acht op de mond
des konings; doch naar de gelegenheid van den eed
Gods. **3** Haast u niet weg te gaan van zijn aangezicht;
blijf niet staande in een kwade zaak; want al wat hem
lust, doet hij. **4** Waar het woord des konings is, daar is
heerschappij; en wie zal tot hem zeggen: Wat doet gij?
5 Wie het gebod onderhoudt, zal niets kwaads gewaar
worden; en het hart eens wijzen zal tijd en wijze weten. **6**
Want een ieder voornemen heeft tijd en wijze, dewijl het
kwaad des mensen veel is over hem. **7** Want hij weet niet,
wat er geschieden zal; want wie zal het hem te kennen
geven, wanneer het geschieden zal? **8** Er is geen mens,
die heerschappij heeft over den geest, om den geest in
te houden; en hij heeft geen heerschappij over den dag
des doods; ook geen geweer in dezen strijd; ook zal de
goddeloosheid haar meesters niet verlossen. **9** Dit alles
heb ik gezien, toen ik mijn hart begaf tot alle werk, dat
onder de zon geschiedt: er is een tijd, dat de ene mens
over den anderen mens heerst, hem ten kwade. **10** Alzo
heb ik ook gezien de goddelozen, die begraven waren,
en degenen, die kwamen, en uit de plaats des Heiligen
gingen, die werden vergeten in die stad, in dewelke zij
recht gedaan hadden. Dit is ook ijdelheid. **11** Omdat
niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt,
daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol
om kwaad te doen. **12** Hoewel een zondaar honderd maal
kwaad doet, en God hem de dagen verlengt; zo weet ik
toch, dat het dien zal welgaan, die God vrezen, die voor
Zijn aangezicht vrezen. **13** Maar den goddeloze zal het
niet welgaan, en hij zal de dagen niet verlengen; hij zal zijn
gelijk een schaduw, omdat hij voor Gods aangezicht niet
vreest. **14** Er is nog een ijdelheid, die op aarde geschiedt:
dat er zijn rechtvaardigen, dien het wedervaart naar het
werk der goddelozen, en er zijn goddelozen, dien het
wedervaart naar het werk der rechtvaardigen. Ik zeg, dat
dit ook ijdelheid is. **15** Daarom prees ik de blijdschap,
dewijl de mens niets beters heeft onder de zon, dan te
eten, en te drinken, en blijde te zijn; want dat zal hem
aankleven van zijn arbeid, de dagen zijns levens, die hem
God geeft onder de zon. **16** Als ik mijn hart begaf, om
wijsheid te weten, en om aan te zien de bezigheid, die
op de aarde geschiedt, dat men ook, des daags of des
nachts, den slaap niet ziet met zijne ogen; **17** Toen zag ik
alle werk Gods, dat de mens niet kan uitvinden, het werk,
dat onder de zon geschiedt, om hetwelk een mens arbeidt
om te zoeken, maar hij zal het niet uitvinden; ja, indien ook
een wijze zeide, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch
niet kunnen uitvinden.

9 Zekerlijk, dit alles heb ik in mijn hart gelegd, opdat ik dit
alles klaarlijk mocht verstaan, dat de rechtvaardigen,
en de wijzen, en hun werken in de hand Gods zijn; ook
liefde, ook haat, weet de mens niet uit al hetgeen voor zijn
aangezicht is. **2** Alle ding wedervaart hun, gelijk aan alle
anderen; enerlei wedervaart den rechtvaardige en den
goddeloze, den goede en den reine, als den onreine; zo
dien, die offert, als dien, die niet offert; gelijk den goede,
alzo ook den zondaar, dien, die zweert, gelijk dien, die den
eed vreest. **3** Dit is een kwaad onder alles, wat onder de
zon geschiedt, dat enerlei ding allen wedervaart, en dat
ook het hart der mensenkinderen vol boosheid is, en dat
er in hun leven onzinnigheden zijn in hun hart; en daarna
moeten zij naar de doden toe. **4** Want voor dengene, die
vergezelschapt is bij alle levenden, is er hoop; want een
levende hond is beter dan een dode leeuw. **5** Want de
levenden weten, dat zij sterven zullen, maar de doden
weten niet met al; zij hebben ook geen loon meer, maar
hun gedachtenis is vergeten. **6** Ook is alrede hun liefde,
ook hun haat, ook hun nijdigheid vergaan; en zij hebben
geen deel meer in deze eeuw in alles, wat onder de zon
geschiedt. **7** Ga dan heen, eet uw brood met vreugde, en
drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede een
behagen aan uw werken. **8** Laat uw klederen te allen tijd
wit zijn, en laat op uw hoofd geen olie ontbreken. **9** Geniet
het leven met de vrouw, die gij liefhebt, al de dagen uws
ijdelen levens, welke God u gegeven heeft onder de zon,
al uw ijdele dagen; want dit is uw deel in dit leven, en van
uw arbeid, dien gij arbeidt onder de zon. **10** Alles, wat uw
hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; want er
is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch
wijsheid in het graf, daar gij heengaat. **(Sheol h7585)** **11** Ik
keerde mij, en zag onder de zon, dat de loop niet is der
snellen, noch de strijd der helden, noch ook de spijs der
wijzen, noch ook de rijkdom der verstandigen, noch ook de
gunst der welwetenden, maar dat tijd en toeval aan alle
dezen wedervaart; **12** Dat ook de mens zijn tijd niet weet,
gelijk de vissen, die gevangen worden met het boze net;
en gelijk de vogelen, die gevangen worden met den strik;
gelijk die, alzo worden de kinderen der mensen verstrikt,

ter bozer tijd, wanneer derzelve haastelijk over hen valt. **13** Ook heb ik onder de zon deze wijsheid gezien, en zij was groot bij mij: **14** Er was een kleine stad, en weinig lieden waren daarin; en een groot koning kwam tegen haar, en hij omsingelde ze, en hij bouwde grote vastigheden tegen haar. **15** En men vond daar een armen wijzen man in, die de stad verloste door zijn wijsheid; maar geen mens gedacht denzelven armen man. **16** Toen zeide ik: Wijsheid is beter dan kracht, hoewel de wijsheid des armen veracht, en zijn woorden niet waren gehoord geweest. **17** De woorden der wijzen moeten in stilheid aangehoord worden, meer dan het geroep desgenen, die over de zotten heerst. **18** De wijsheid is beter dan de krijgswapenen, maar een enig zondaar verderft veel goeds.

10 Een dode vlieg doet de zalf des apothekers stinken en opwellen; alzo een weinig dwaasheid een man, die kostelijk is van wijsheid en van eer. **2** Het hart des wijzen is tot zijn rechterhand, maar het hart eens zots is tot zijn linkerhand. **3** En ook wanneer de dwaas op den weg wandelt, zijn hart ontbreekt hem, en hij zegt tot een iegelijk, dat hij dwaas is. **4** Als de geest des heersers tegen u oprijst, verlaat uw plaats niet; want het is medicijn, het stilt grote zonden. **5** Er is nog een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, als een dwaling, die van het aangezicht des oversten voortkomt. **6** Een dwaas wordt gezet in grote hoogheden, maar de rijken zitten in de laagte. **7** Ik heb knechten te paard gezien, en vorsten, gaande als knechten op de aarde. **8** Wie een kuil graaft, zal daarin vallen; en wie een muur doorbreekt, een slang zal hem bijten. **9** Wie stenen wegdraagt, zal smart daardoor lijden; wie hout klieft, zal daardoor in gevaar zijn. **10** Indien hij het ijzer heeft stomp gemaakt, en hij slijpt de snede niet, dan moet hij meerder kracht te werk stellen; maar de wijsheid is een uitnemende zaak, om iets recht te maken. **11** Indien de slang gebeten heeft, eer der bezwering geschied is, dan is er geen nuttigheid voor den allerwelsprekendsten bezweerder. **12** De woorden van een wijzen mond zijn aangenaam; maar de lippen van een zot verslinden hemzelve. **13** Het begin der woorden zijns monds is dwaasheid, en het einde zijns monds is boze dolligheid. **14** De dwaas maakt wel veel woorden; maar de mens weet niet, wat het zij, dat geschieden zal; en wat na hem geschieden zal, wie zal het hem te kennen geven? **15** De arbeid der zotten maakt een iegelijk van hen moede; dewijl zij niet weten naar de stad te gaan. **16** Wee u, land! welks koning een kind is, en welks vorsten tot in den morgenstond eten! **17** Welgelukzalig zijt gij, land! welks koning een zoon der edelen is, en welks vorsten ter rechter tijd eten, tot sterkte en niet tot drinkerij. **18** Door grote luiheid verzwakt het gebint, en door slapheid der handen wordt het huis doorlekkende. **19** Men maakt maaltijden om te lachen, en de wijn verheugt de levenden, en het geld verantwoordt alles. **20** Vloek den koning niet, zelfs in uw gedachten, en vloek den rijke niet in het binnenste uwer slaapkamer; want het gevogelte des hemels zou de stem wegvoeren, en het gevleugelde zou het woord te kennen geven.

11 Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen. **2** Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht; want gij weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal. **3** Als de wolken vol geworden zijn, zo storten zij plasregen uit op de aarde; en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij wezen. **4** Wie op den wind acht geeft, die zal niet zaaien, en wie op de wolken ziet, die zal niet maaien. **5** Gelijk gij niet weet, welke de weg des winds zij, of hoedanig de beenderen zijn in den buik van een zwangere vrouw, alzo weet gij het werk Gods niet, Die het alles maakt. **6** Zaai uw zaad in den morgenstond, en trek uw hand des avonds niet af; want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen. **7** Verder, het licht is zoet, en het is den ogen goed de zon te aanschouwen; **8** Maar indien de mens veel jaren heeft, en verblijdt zich in die allen, zo laat hem ook gedenken aan de dagen der duisternis, want die zullen veel zijn; en al wat zal gekomen is, is ijdelheid. **9** Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten, en in de aanschouwingen uwer ogen; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht. **10** Zo doe dan de toornigheid wijken van uw hart, en doe het kwade weg van uw vlees, want de jeugd, en de jonkheid is ijdelheid.

12 En gedenk aan de Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve. **2** Eer dan de zon, en het licht, en de maan, en de sterren verduisterd worden, en de wolken wederkomen na den regen. **3** In den dag, wanneer de wachters des huizes zullen beven, en de sterke mannen zichzelven zullen krommen, en de maalsters zullen stilstaan, omdat zij minder geworden zijn, en die door de vensteren zien, verduisterd zullen worden; **4** En de twee deuren naar de straat zullen gesloten worden, als er is een nederig geluid der maling, en hij opstaat op de stem van het vogeltje, en al de zangeressen nedergebogen zullen worden. **5** Ook wanneer zij voor de hoogte zullen vrezen, en dat er verschrikkingen zullen zijn op den weg, en de amandelboom zal bloeien, en dat de sprinkhaan zichzelven een last zal wezen, en dat de lust zal vergaan; want de mens gaat naar zijn eeuwig huis, en de rouwklagers zullen in de straat omgaan. **6** Eer dat het zilveren koord ontketend wordt, en de gulden schaal in stukken gestoten wordt, en de kruik aan de springader gebroken wordt, en het rad aan den bornput in stukken gestoten wordt; **7** En dat het stof wederom tot aarde keert, als het geweest is; en de geest weder tot God keert, Die hem gegeven heeft. **8** Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; het is al ijdelheid! **9** En voorts, dewijl de prediker wijs geweest is, zo leerde hij het volk nog wetenschap, en merkte op, en onderzocht;

hij stelde vele spreuken in orde. **10** De prediker zocht
aangename woorden uit te vinden, en het geschrevene is
recht, woorden der waarheid. **11** De woorden der wijzen
zijn gelijk prikkelen, en gelijk nagelen, diep ingeslagen van
de meesters der verzamelingen, die gegeven zijn van den
enigen Herder. **12** En wat boven dezelve is, mijn zoon!
wees gewaarschuwd; van vele boeken te maken is geen
einde, en veel lezens is vermoeiing des vleses. **13** Van
alles, wat gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God,
en houd Zijn geboden, want dit betaamt allen mensen. **14**
Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat
verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.

Hooglied

1 Het Hooglied, hetwelk van Salomo is. **2** Hij kusse
mij met de kussen Zijns monds; want Uw uitnemende
liefde is beter dan wijn. **3** Uw olien zijn goed tot reuk, Uw
naam is een olie, die uitgestort wordt; daarom hebben U de
maagden lief. **4** Trek mij, wij zullen U nalopen! De Koning
heeft mij gebracht in Zijn binnenkameren; wij zullen ons
verheugen en in U verblijden; wij zullen Uw uitnemende
liefde vermelden, meer dan den wijn; de oprechten hebben
U lief. **5** Ik ben zwart, doch liefelijk (gij dochteren van
Jeruzalem!), gelijk de tenten van Kedar, gelijk de gordijnen
van Salomo. **6** Ziet mij niet aan, dat ik zwartachtig ben,
omdat mij de zon heeft beschenen; de kinderen mijner
moeder waren tegen mij ontstoken, zij hebben mij gezet
tot een hoederin der wijngaarden. Mijn wijngaard, dien ik
heb, heb ik niet gehoed. **7** Zeg mij aan, Gij, Dien mijn
ziel liefheeft, waar Gij weidt, waar Gij de kudde legert in
den middag; want waarom zou ik zijn als een, die zich
bedekt bij de kudden Uwer metgezellen? **8** Indien gij het
niet weet, o gij schoonste onder de vrouwen! zo ga uit op
de voetstappen der schapen, en weid uw geiten bij de
woningen der herderen. **9** Mijn vriendin! Ik vergelijk u bij
de paarden aan de wagens van Farao. **10** Uw wangen zijn
liefelijk in de spangen, uw hals in de parelsnoeren. **11** Wij
zullen u gouden spangen maken, met zilveren stipjes. **12**
Terwijl de Koning aan Zijn ronde tafel is, geeft mijn nardus
zijn reuk. **13** Mijn Liefste is mij een bundeltje mirre, dat
tussen mijn borsten vernacht. **14** Mijn Liefste is mij een
tros van Cyprus, in de wijngaarden van En-gedi. **15** Zie,
gij zijt schoon, Mijn vriendin! Zie, gij zijt schoon; uw ogen
zijn duiven ogen. **16** Zie, gij zijt schoon, mijn Liefste, ja,
liefelijk; ook groent onze bedstede. **17** De balken onzer
huizen zijn cederen, onze galerijen zijn cypressen.

2 Ik ben een Roos van Saron, een Lelie der dalen. **2**
Gelijk een lelie onder de doornen, alzo is Mijn vriendin
onder de dochteren. **3** Als een appelboom onder de bomen
des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen; ik heb
groten lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht
is mijn gehemelte zoet. **4** Hij voert mij in het wijnhuis, en
de liefde is Zijn banier over mij. **5** Ondersteunt gijlieden
mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want
ik ben krank van liefde. **6** Zijn linkerhand zij onder mijn
hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij. **7** Ik bezweer
u, gij, dochteren van Jeruzalem! die bij de reeen, of bij
de hinden des velds zijt, dat gij die liefde niet opwekt,
noch wakker maakt, totdat het dezelve luste! **8** Dat is de
stem mijns Liefsten, ziet Hem, Hij komt, springende op
de bergen, huppelende op de heuvelen! **9** Mijn Liefste
is gelijk een ree, of een welp der herten; ziet, Hij staat
achter onzen muur, kijkende uit de vensteren, blinkende uit
de tralien. **10** Mijn Liefste antwoordt, en zegt tot mij: Sta
op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom! **11** Want zie, de
winter is voorbij, de plasregen is over, hij is overgegaan;
12 De bloemen worden gezien in het land, de zangtijd
genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons
land. **13** De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort, en
de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta
op, Mijn vriendin! Mijn schone, en kom! **14** Mijn duive,
zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgene
ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem
horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.
15 Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de
wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben
jonge druifjes. **16** Mijn Liefste is mijn, en ik ben Zijn, Die
weidt onder de lelien, **17** Totdat de dag aankomt, en de
schaduwen vlieden; keer om, mijn Liefste! wordt Gij gelijk
een ree, of een welp der herten, op de bergen van Bether.

3 Ik zocht des nachts op mijn leger Hem, Dien mijn ziel
liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet; ik zeide:
2 Ik zal nu opstaan, en in de stad omgaan, in de wijken en
in de straten; ik zal Hem zoeken, Dien mijn ziel liefheeft; ik
zocht Hem, maar ik vond Hem niet. **3** De wachters, die
in de stad omgingen, vonden mij: ik zeide: Hebt gij Dien
gezien, Dien mijn ziel liefheeft? **4** Toen ik een weinigje van
hen weggegaan was, vond ik Hem, Dien mijn ziel liefheeft;
ik hield Hem vast, en liet Hem niet gaan, totdat ik Hem in
mijner moeders huis gebracht had, en in de binnenste
kamer van degene, die mij gebaard heeft. **5** Ik bezweer
u, gij dochteren van Jeruzalem! die bij de reeen of bij de
hinden des velds zijt, dat gij de liefde niet opwekt, noch
wakker maakt, totdat het haar luste! **6** Wie is zij, die daar
opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, berookt met mirre
en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers? **7**
Ziet, het bed, dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden
rondom van de helden van Israel; **8** Die altemaal zwaarden
houden, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan
zijn heup, vanwege den schrik des nachts. **9** De koning
Salomo heeft zich een koets gemaakt van het hout van
Libanon. **10** De pilaren derzelve maakte hij van zilver,
haar vloer van goud, haar gehemelte van purper; het
binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren
van Jeruzalem. **11** Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren
van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede
Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op
den dag der vreugde Zijns harten.

4 Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw
ogen zijn duiven ogen tussen uw vlechten; uw haar is
als een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads
afscheren. **2** Uw tanden zijn als een kudde schapen, die
geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al te
zamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is
jongeloos. **3** Uw lippen zijn als een scharlaken snoer, en
uw spraak is liefelijk; de slaap uws hoofds is als een stuk
van een granaatappel tussen uw vlechten. **4** Uw hals is als
Davids toren, die gebouwd is tot ophanging van wapentuig,
waar duizend rondassen aan hangen, altemaal zijnde
schilden der helden. **5** Uw twee borsten zijn gelijk twee
welpen, tweelingen van een ree, die onder de lelien weiden.
6 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden, zal

Ik gaan tot den mirreberg, en tot den wierookheuvel. **7** Geheel zijt gij schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u. **8** Bij Mij van den Libanon af, o bruid! kom bij Mij van den Libanon af; zie van den top van Amana, van den top van Senir en van Hermon, van de woningen der leeuwinnen, van de bergen der luipaarden. **9** Gij hebt Mij het hart genomen, Mijn zuster, o bruid! gij hebt Mij het hart genomen, met een van uw ogen, met een keten van uw hals. **10** Hoe schoon is uw uitnemende liefde, Mijn zuster, o bruid! hoeveel beter is uw uitnemende liefde dan wijn, en de reuk uwer olien dan alle specerijen! **11** Uw lippen, o bruid! druppen van honigzeem; honig en melk is onder uw tong, en de reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon. **12** Mijn zuster, o bruid! gij zijt een besloten hof, een besloten wel, een verzegelde fontein. **13** Uw scheuten zijn een paradijs van granaatappelen, met edele vruchten, cyprus met nardus; **14** Nardus en saffraan, kalmus en kaneel, met allerlei bomen van wierook, mirre en aloe, mitsgaders alle voornaamste specerijen. **15** O fontein der hoven, put der levende wateren, die uit Libanon vloeien! **16** Ontwaak, noordenwind! en kom, Gij zuidenwind! doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien. O, dat mijn Liefste tot Zijn hof kwame, en ate zijn edele vruchten!

5 Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid! Ik heb Mijn mirre geplukt met Mijn specerij; Ik heb Mijn honigraten met Mijn honig gegeten; Ik heb Mijn wijn, mitsgaders Mijn melk gedronken. Eet, vrienden! drinkt, en wordt dronken, o liefsten! **2** Ik sliep, maar mijn hart waakte, de stem mijns Liefsten, Die klopte, was: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte! want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen. **3** Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen? **4** Mijn Liefste trok Zijn hand van het gat der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om Zijnentwil. **5** Ik stond op, om mijn Liefste open te doen; en mijn handen drupten van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre, op de handvaten des slots. **6** Ik deed mijn Liefste open, maar mijn Liefste was geweken, Hij was doorgegaan; mijn ziel ging uit vanwege Zijn spreken; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, ik riep Hem, doch Hij antwoordde mij niet. **7** De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen mij, zij verwondden mij; de wachters op de muren namen mijn sluier van mij. **8** Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem! indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde. **9** Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt! **10** Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tien duizend. **11** Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud; Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf. **12** Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen, met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen. **13** Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als welriekende torentjes; Zijn lippen zijn als lelien, druppende van vloeiende mirre. **14** Zijn handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois; Zijn buik is als blinkend elpenbeen, overtogen met saffieren. **15** Zijn schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud; Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen. **16** Zijn gehemelte is enkel zoetigheid, en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!

6 Waar is uw Liefste heengegaan, o gij schoonste onder de vrouwen? Waarheen heeft uw Liefste het aangezicht gewend, opdat wij Hem met u zoeken? **2** Mijn Liefste is afgegaan in Zijn hof, tot de specerijbedden, om te weiden in de hoven, en om de lelien te verzamelen. **3** Ik ben mijns Liefsten, en mijn Liefste is mijn, Die onder de lelien weidt. **4** Gij zijt schoon, Mijn vriendin, gelijk Thirza, liefelijk als Jeruzalem, schrikkelijk als slagorden met banieren. **5** Wend uw ogen van Mij af, want zij doen Mij geweld aan; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van Gilead afscheren. **6** Uw tanden zijn als een kudde schapen, die uit de wasstede opkomen, die al te zamen tweelingen voortbrengen, en onder dezelve is geen jongeloos. **7** Uw wangen zijn als een stuk van een granaatappel tussen uw vlechten. **8** Er zijn zestig koninginnen en tachtig bijwijven, en maagden zonder getal. **9** Een enige is Mijn duive, Mijn volmaakte, de enige harer moeder, zij is de zuivere dergenen, die haar gebaard heeft; als de dochters haar zien, zo zullen zij haar welgelukzalig roemen, de koninginnen en de bijwijven; en zij zullen haar prijzen. **10** Wie is zij, die er uitziet als de dageraad, schoon, gelijk de maan, zuiver als de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren? **11** Ik ben tot den notenhof afgegaan om de groene vruchten der vallei te zien; om te zien, of de wijnstok bloeide, de granaatbomen uitbotten. **12** Eer ik het wist, zette mij mijn ziel op de wagens van mijn vrijwillig volk. **13** Keer weder, keer weder, o Sulammith! Keer weder, keer weder, dat wij u mogen aanzien. Wat ziet gijlieden de Sulammith aan? Zij is als een rei van twee heiren.

7 Hoe schoon zijn uw gangen in de schoenen, gij prinsendochter! de omdraaiingen uwer heupen zijn als kostelijke ketens, zijnde het werk van de handen eens kunstenaars. **2** Uw navel is als een ronde beker, dien geen drank ontbreekt; uw buik is als een hoop tarwe, rondom bezet met lelien. **3** Uw twee borsten zijn als twee welpen, tweelingen van een ree. **4** Uw hals is als een elpenbenen toren, uw ogen zijn als de vijvers te Hesbon, bij de poort van Bath-rabbim; uw neus is als de toren van Libanon, die tegen Damaskus ziet. **5** Uw hoofd op u is als Karmel, en de haarband uws hoofds als purper; de koning is als gebonden op de galerijen. **6** Hoe schoon zijt gij, en hoe liefelijk zijt gij, o liefde, in wellusten! **7** Deze uw lengte is te vergelijken bij een palmboom, en uw borsten bij druif trossen. **8** Ik zeide: Ik zal op den palmboom klimmen, ik zal zijn takken grijpen; zo zullen dan uw borsten zijn als druif trossen aan den wijnstok, en

de reuk van uw neus als appelen. **9** En uw gehemelte als
goede wijn, die recht tot mijn Beminde gaat, doende de
lippen der slapenden spreken. **10** Ik ben mijns Liefsten, en
Zijn genegenheid is tot mij. **11** Kom, mijn Liefste! laat ons
uitgaan in het veld, laat ons vernachten op de dorpen. **12**
Laat ons vroeg ons opmaken naar de wijnbergen, laat
ons zien, of de wijnstok bloeit, de jonge druifjes zich
opendoen, de granaatappelbomen uitbotten; daar zal ik U
mijn uitnemende liefde geven. **13** De dudaim geven reuk,
en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en
oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd.

8 Och, dat Gij mij als een Broeder waart, zuigende de
borsten mijner moeder! dat ik U op de straat vond, ik
zou U kussen, ook zouden zij mij niet verachten. **2** Ik zou
U leiden, ik zou U brengen in mijner moeders huis, Gij
zoudt mij leren; ik zou U van specerijwijn te drinken geven,
en van het sap van mijn granaatappelen. **3** Zijn linkerhand
zij onder mijn hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij. **4** Ik
bezweer u, gij dochteren van Jeruzalem! dat gij die liefde
niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve lust! **5**
Wie is zij, die daar opklimt uit de woestijn, en liefelijk leunt
op haar Liefste? Onder den appelboom heb ik u opgewekt,
daar heeft u uw moeder met smart voortgebracht, daar
heeft zij u met smart voortgebracht, die u gebaard heeft.
6 Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op
Uw arm; want de liefde is sterk als de dood; de ijver is
hard als het graf; haar kolen zijn vurige kolen, vlammen
des HEEREN. **(Sheol h7585)** **7** Vele wateren zouden deze
liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet
verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor
deze liefde, men zou hem te enenmale verachten. **8** Wij
hebben een kleine zuster, die nog geen borsten heeft;
wat zullen wij onze zuster doen in dien dag, als men van
haar spreken zal? **9** Zo zij een muur is, wij zullen een
paleis van zilver op haar bouwen; en zo zij een deur is, wij
zullen haar rondom bezetten met cederen planken. **10** Ik
ben een muur en mijn borsten zijn als torens. Toen was
ik in Zijn ogen als een, die vrede vindt. **11** Salomo had
een wijngaard, te Baal-Hamon; hij gaf dezen wijngaard
aan de hoeders, een ieder bracht voor deszelfs vrucht
duizend zilverlingen. **12** Mijn wijngaard, dien ik heb, is
voor mijn aangezicht; de duizend zilverlingen zijn voor
u, o Salomo! maar tweehonderd zijn voor de hoeders
van deszelfs vrucht. **13** O gij bewoonster der hoven! de
metgezellen merken op uw stem; doe ze Mij horen. **14**
Kom haastelijk, mijn Liefste! en wees Gij gelijk een ree, of
gelijk een welp der herten op de bergen der specerijen.

Jesaja

1 Het gezicht van Jesaja, den zoon van Amoz, hetwelk
hij zag over Juda en Jeruzalem, in de dagen van
Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia, de koningen van Juda.
2 Hoort, gij hemelen! en neem ter ore, gij aarde! want
de HEERE spreekt: Ik heb kinderen groot gemaakt en
verhoogd; maar zij hebben tegen Mij overtreden. **3** Een os
kent zijn bezitter, en een ezel de krib zijns heren; maar
Israel heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet. **4** Wee
het zondige volk, het volk van zware ongerechtigheid,
het zaad der boosdoeners, de verdervende kinderen!
Zij hebben den HEERE verlaten, zij hebben den Heilige
Israels gelasterd, zij hebben zich vervreemd, wijkende
achterwaarts. **5** Waartoe zoudt gij meer geslagen worden?
Gij zoudt des afvals des te meer maken; het ganse hoofd
is krank, en het ganse hart is mat. **6** Van de voetzool af
tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelve; maar
wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt
noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht.
7 Uw aardrijk is een verwoesting, uw steden zijn met
het vuur verbrand; uw land verteren de vreemden in
uw tegenwoordigheid, en een verwoesting is er, als een
omkering door de vreemden. **8** En de dochter van Sion
is overgebleven als een hutje in den wijngaard, als een
nachthutje in den komkommerhof als een belegerde stad.
9 Zo niet de HEERE der heirscharen ons nog een weinig
overblijfsel had gelaten, als Sodom zouden wij geworden
zijn; wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden. **10** Hoort des
HEEREN woord, gij oversten van Sodom! neemt ter ore de
wet onzes Gods, gij volk van Gomorra! **11** Waartoe zal Mij
zijn de veelheid uwer slachtoffers? zegt de HEERE; Ik ben
zat van de brandoffers der rammen, en het smeer der vette
beesten, en heb geen lust aan het bloed der varren, noch
der lammeren, noch der bokken. **12** Wanneer gijlieden voor
Mijn aangezicht komt te verschijnen, wie heeft zulks van
uw hand geeist, dat gij Mijn voorhoven betreden zoudt?
13 Brengt niet meer vergeefs offer, het reukwerk is Mij
een gruwel; de nieuwe maanden, en sabbatten, en het
bijeenroepen der vergaderingen vermag Ik niet, het is
ongerechtigheid, zelfs de verbodsdagen. **14** Uw nieuwe
maanden en uw gezette hoogtijden haat Mijn ziel, zij zijn
Mij tot een last; Ik ben moede geworden, die te dragen.
15 En als gijlieden uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn
ogen voor u; ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt,
hoor Ik niet; want uw handen zijn vol bloed. **16** Wast u,
reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen van voor
Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen. **17** Leert goed
doen, zoekt het recht, helpt den verdrukte, doet den wees
recht, handelt de twistzaak der weduwe. **18** Komt dan, en
laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw
zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al
waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte
wol. **19** Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het
goede dezes lands eten. **20** Maar indien gij weigert, en
wederspannig zijt, zo zult gij van het zwaard gegeten
worden; want de mond des HEEREN heeft het gesproken.
21 Hoe is de getrouwe stad tot een hoer geworden! Zij
was vol recht, gerechtigheid herbergde daarin, maar nu
doodslagers. **22** Uw zilver is geworden tot schuim; uw
wijn is vermengd met water. **23** Uw vorsten zijn afvalligen,
en metgezellen der dieven, een ieder van hen heeft de
geschenken lief, en zij jagen de vergeldingen na; den
wezen doen zij geen recht, en de twistzaak der weduwen
komt voor hen niet. **24** Daarom spreekt de Heere, HEERE
der heirscharen, de Machtige Israels: O wee! Ik zal Mij
troosten van Mijn wederpartijders. Ik zal Mij wreken van
Mijn vijanden. **25** En Ik zal Mijn hand tegen u keren, en Ik
zal uw schuim op het allerreinste afzuiveren, en Ik zal al uw
tin wegnemen. **26** En Ik zal u uw rechters wedergeven, als
in het eerste, en uw raadslieden als in den beginne; daarna
zult gij een stad der gerechtigheid, een getrouwe stad,
genoemd worden. **27** Sion zal door recht verlost worden,
en haar wederkerenden door gerechtigheid. **28** Maar er
zal verbreking zijn der overtreders, en der zondaars te
zamen; en die den HEERE verlaten, zullen omkomen. **29**
Want zij zullen beschaamd worden om der eiken wil, die
gijlieden begeerd hebt, en gij zult schaamrood worden, om
der hoven wil, die gij verkoren hebt. **30** Want gij zult zijn
als een eik, welks bladeren afvallen, en als een hof, die
geen water heeft. **31** En de sterke zal wezen tot grof vlas,
en zijn werkmeester tot een vonk, en zij zullen beiden te
zamen branden, en er zal geen uitblusser wezen.

2 Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft
over Juda en Jeruzalem. **2** En het zal geschieden in het
laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN
zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal
verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven
zullen alle heidenen toevloeien. **3** En vele volken zullen
heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg
des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij
ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden;
want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord
uit Jeruzalem. **4** En Hij zal rechten onder de heidenen, en
bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan
tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal
tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen
geen oorlog meer leren. **5** Komt, gij huis van Jakob, en
laat ons wandelen in het licht des HEEREN. **6** Maar Gij
hebt Uw volk, het huis van Jakob, verlaten, want zij zijn
vervuld met goddeloosheid, meer dan het oosten, en zij
zijn guichelaars gelijk de Filistijnen, en aan de kinderen
der vreemden tonen zij hun behagen. **7** En hun land is
vervuld met zilver en goud, en hunner schatten is geen
einde; hun land is ook vervuld met paarden, en hunner
wagenen is geen einde. **8** Ook is hun land vervuld met
afgoden; voor het werk hunner handen buigen zij zich
neder, voor hetgeen hun vingeren gemaakt hebben. **9**
Daar bukt zich de gemene man, en de aanzienlijke man
vernedert zich; daarom zult Gij het hun niet vergeven. **10**
Ga in den rotssteen, en verberg u in het stof, vanwege
den schrik des HEEREN, en om de heerlijkheid Zijner

majesteit. **11** De hoge ogen de mensen zullen vernederd
worden, en de hoogheid der mannen zal nedergebogen
worden; en de HEERE alleen zal in dien dag verheven
zijn. **12** Want de dag des HEEREN der heirscharen zal zijn
tegen allen hovaardige en hoge, en tegen allen verhevene,
opdat hij vernederd worde; **13** En tegen alle hoge en
verhevene cederen van Libanon, en tegen alle eiken van
Basan; **14** En tegen alle hoge bergen, en tegen alle
verhevene heuvelen; **15** En tegen allen hogen toren, en
tegen allen vasten muur; **16** En tegen alle schepen van
Tarsis, en tegen alle gewenste schilderijen. **17** En de
hoogheid der mensen zal gebogen, en de hoogheid der
mannen zal vernederd worden; en de HEERE alleen zal
in die dag verheven zijn. **18** En elkeen der afgoden zal
ganselijk vergaan. **19** Dan zullen zij in de spelonken der
rotsstenen gaan, en in de holen der aarde, vanwege den
schrik des HEEREN, en vanwege de heerlijkheid Zijner
majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde
te verschrikken. **20** In dien dag zal de mens zijn zilveren
afgoden, en zijn gouden afgoden, welke zij zich gemaakt
hadden, om zich daarvoor neder te buigen, wegwerpen
voor de mollen en de vledermuizen; **21** Gaande in de reten
der rotsen en in de kloven der steenrotsen, vanwege den
schrik des HEEREN, en vanwege de heerlijkheid Zijner
majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde
geweldiglijk te verschrikken. **22** Laat gijlieden dan af van
den mens, wiens adem in zijn neus is, want waarin is hij te
achten?

3 Want ziet, de Heere, HEERE der heirscharen, zal van
Jeruzalem en van Juda wegnemen den stok en den
staf, allen stok des broods, en allen stok des waters; **2**
Den held en den krijgsman, den rechter en den profeet,
en den waarzegger, en den oude; **3** Den overste van
vijftig, en den aanzienlijke, en den raadsman, en den
wijze onder de werkmeesters, en dien, die kloek ter tale
is. **4** En Ik zal jongelingen stellen tot hun vorsten, en
kinderen zullen over hen heersen; **5** En het volk zal
gedrongen worden, de een zal zijn tegen den ander,
en een iegelijk tegen zijn naaste; de jongeling zal stout
zijn tegen den oude, de verachte tegen den eerlijke. **6**
Wanneer iemand zijn broeder uit het huis zijns vaders zal
aangrijpen, zeggende: Gij hebt een kleed, wees ons ten
overste, laat toch dezen aanstoot onder uw hand wezen;
7 Zo zal hij in dien dag zijn hand opheffen, zeggende:
Ik kan geen heelmeester wezen; er is ook geen brood
en geen kleed in mijn huis; zet mij niet tot een overste
des volks. **8** Want Jeruzalem heeft aangestoten, en Juda
is gevallen, dewijl hun tong en handelingen tegen den
HEERE zijn, om de ogen Zijner heerlijkheid te verbitteren.
9 Het gelaat huns aangezichts getuigt tegen hen, en hun
zonden spreken zij vrij uit, gelijk Sodom; zij verbergen ze
niet. Wee hunlieder ziel; want zij doen zichzelven kwaad.
10 Zegt den rechtvaardige, dat het hem wel gaan zal;
dat zij de vrucht hunner werken zullen eten. **11** Wee den
goddeloze, het zal hem kwalijk gaan, want de vergelding
zijner handen zal hem geschieden. **12** De drijvers Mijns
volks zijn kinderen, en vrouwen heersen over hetzelve. O
Mijn volk! die u leiden, verleiden u, en den weg uwer paden
slokken zij in. **13** De HEERE stelt Zich om te pleiten, en
Hij staat, om de volken te richten. **14** De HEERE komt ten
gerichte tegen de oudsten Zijns volks en deszelfs vorsten,
want gijlieden hebt dezen wijngaard verteerd; de roof des
ellendigen is in uwe huizen. **15** Wat is ulieden, dat gij
Mijn volk verbrijzelt, en de aangezichten der ellendigen
vermaalt? spreekt de Heere, HEERE der heirscharen. **16**
Verder zegt de HEERE: Daarom dat de dochteren van
Sion zich verheffen, en gaan met uitgestrekten hals, en
lonken met de ogen, al gaande en trippelende daarhenen
treden, en alsof haar voeten gebonden waren. **17** Zo zal
de HEERE den schedel der dochteren van Sion schurftig
maken, en de HEERE zal haar schaamte ontbloten. **18**
Ten zelfden dage zal de HEERE wegnemen het sieraad
der kousebanden, en de netjes, en de maantjes. **19** De
reukdoosjes, en de kleine ketentjes, en de glinsterende
kledingen, **20** De hoofdkroning, en de armversierselen, en
de bindselen, en de reukballetjes, en de oorringen, **21** De
ringen en de voorhoofdsierselen, **22** De wisselklederen,
en de manteltjes, en de hoedjes, en de buidels, **23** De
spiegels, en de fijn-linnen deksels, en de hulledoeken, en
de sluiers. **24** En het zal geschieden, dat er voor specerij
stank zal zijn, en lossigheid voor een gordel, en kaalheid
in plaats van haarvlechten, en omgording eens zaks in
plaats van een wijden rok, en verbranding in plaats van
schoonheid. **25** Uw mannen zullen door het zwaard vallen,
en uw helden in den strijd. **26** En haar poorten zullen
treuren, en leed dragen, en zij zal, ledig gemaakt zijnde,
op de aarde zitten.

4 En te dien dage zullen zeven vrouwen een man
aangrijpen, zeggende: Ons brood zullen wij eten, en
met onze klederen zullen wij bekleed zijn, laat ons alleenlijk
naar uw naam genoemd worden, neem onze smaadheid
weg. **2** Te dien dage zal des HEEREN SPRUIT zijn
tot sieraad en tot heerlijkheid, en de vrucht der aarde
tot voortreffelijkheid en tot versiering dengenen, die het
ontkomen zullen in Israel. **3** En het zal geschieden,
dat de overgeblevene in Sion, en de overgelatene in
Jeruzalem zal heilig geheten worden, een iegelijk, die
geschreven is ten leven te Jeruzalem; **4** Als de Heere zal
afgewassen hebben den drek der dochteren van Sion, en
de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven hebben uit
derzelver midden, door den Geest des oordeels, en door
den Geest der uitbranding. **5** En de HEERE zal over alle
woning van den berg Sions, en over haar vergaderingen,
scheppen een wolk des daags, en een rook, en den glans
eens vlammenden vuurs des nachts; want over alles wat
heerlijk is, zal een beschutting wezen. **6** En daar zal een
hut zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot
een toevlucht, en tot een verberging tegen den vloed en
tegen den regen.

5 Nu zal ik mijn Beminde een lied mijns Liefsten zingen
van Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard

op een vetten heuvel. **2** En Hij heeft dien omtuind, en van
stenen gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele
wijnstokken; en Hij heeft in deszelfs midden een toren
gebouwd, en ook een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij
heeft verwacht, dat hij goede druiven zou voortbrengen,
maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht. **3** Nu dan,
gij inwoners van Jeruzalem, en gij mannen van Juda,
oordeelt toch tussen Mij en tussen Mijn wijngaard. **4** Wat
is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem
niet gedaan heb? Waarom heb Ik verwacht, dat hij goede
druiven voortbrengen zou, en hij heeft stinkende druiven
voortgebracht? **5** Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken,
wat Ik Mijn wijngaard doen zal; Ik zal zijn tuin wegnemen,
opdat hij zij tot afweiding; zijn muur zal Ik verscheuren,
opdat hij zij tot vertreding. **6** En Ik zal hem tot woestheid
maken; hij zal niet besnoeid, noch omgehakt worden, maar
distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal den
wolken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen.
7 Want de wijngaard van den HEERE der heirscharen
is het huis van Israel, en de mannen van Juda zijn een
plant Zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht,
maar ziet, het is schurftheid, naar gerechtigheid, maar
ziet, het is geschreeuw. **8** Wee dengenen, die huis aan
huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geen
plaats meer zij, en dat gijlieden alleen inwoners gemaakt
wordt in het midden des lands! **9** Voor mijn oren heeft de
HEERE der heirscharen gesproken: Zo niet vele huizen
tot verwoesting zullen worden, de grote en de treffelijke
zonder inwoner! **10** Ja, tien bunderen wijngaards zullen
een enig bath geven, en een homer zaads zal een efa
geven. **11** Wee dengenen, die, zich vroeg opmakende in
den morgenstond, sterken drank najagen, en vertoeven tot
in de schemering, totdat de wijn hen heeft verhit! **12** En
harpen en luiten, trommelen en pijpen, en wijn zijn in hun
maaltijden; maar zij aanschouwen het werk des HEEREN
niet, en zij zien niet op het maaksel Zijner handen. **13**
Daarom zal mijn volk gevankelijk weggevoerd worden,
omdat het geen wetenschap heeft; en deszelfs heerlijken
zullen honger lijden, en hun menigte zal verdorren van
dorst. **14** Daarom zal het graf zichzelf wijd opensperren,
en zijn mond opendoen, zonder maat; opdat nederdale
haar heerlijkheid, en haar menigte, met haar gedruis,
en die in haar van vreugde opspringt. **(Sheol h7585)** **15**
Dan zal de gemene man nedergebogen worden, en de
aanzienlijke man zal vernederd worden, en de ogen der
hovaardigen zullen vernederd worden. **16** Doch de HEERE
der heirscharen zal verhoogd worden door het recht; en
God, die Heilige, zal geheiligd worden door gerechtigheid.
17 En de lammeren zullen weiden naar hun wijze, en
de vreemdelingen zullen de woeste plaatsen der vetten
eten. **18** Wee dengenen, die de ongerechtigheid trekken
met koorden der ijdelheid, en de zonde als met dikke
wagenzelen! **19** Die daar zeggen: Dat Hij haaste, dat Hij
Zijn werk bespoedige, opdat wij het zien; en laat naderen
en komen den raadslag des Heiligen van Israel, dat wij het
vernemen! **20** Wee dengenen, die het kwade goed heten,
en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het
licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het
zoete tot bitterheid! **21** Wee dengenen, die in hun ogen
wijs, en bij zichzelven verstandig zijn! **22** Wee dengenen,
die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen
zijn om sterken drank te mengen! **23** Die den goddeloze
rechtvaardigen om een geschenk, en de gerechtigheid
der rechtvaardigen van dezelven afwenden. **24** Daarom,
gelijk de tong des vuurs den stoppel verteert, en het kaf
door de vlam verdaan wordt, alzo zal hun wortel als een
uittering wezen; en hun bloem zal als stof opvaren; omdat
zij verwerpen de wet des HEEREN der heirscharen, en de
rede des Heiligen van Israel versmaden. **25** Daarom is
de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk, en Hij
heeft tegen hetzelve Zijn hand uitgestrekt, en Hij heeft
het geslagen, zodat de bergen hebben gebeefd, en hun
dode lichamen zijn geworden als drek in het midden
der straten. Om dit alles keert zich Zijn toorn niet af,
maar Zijn hand is nog uitgestrekt. **26** Want Hij zal een
banier opwerpen onder de heidenen van verre, en Hij zal
hen herwaarts sissen van het einde der aarde; en ziet,
haastelijk, snellijk zullen zij aankomen. **27** Geen moede,
en geen struikelende zal onder hen wezen; niemand zal
sluimeren noch slapen, noch de gordel zijner lendenen
ontbonden worden, noch de schoenriem zijner schoenen
afgescheurd worden. **28** Welker pijlen scherp zullen zijn,
en al hun bogen gespannen; hunner paarden hoeven
zullen als een rots geacht zijn, en hun raderen als een
wervelwind. **29** Hun gebrul zal zijn als van een ouden
leeuw, en zij zullen brullen als de jonge leeuwen, en zij
zullen briesen, en den roof aangrijpen en wegvoeren; en
er zal geen verlosser zijn. **30** En zij zullen tegen hetzelve
te dien dage bruisen, als het bruisen der zee. Dan zal
men de aarde aanzien, maar ziet, er zal duisternis en
benauwdheid zijn, en het licht zal verduisterd worden in
hun verwoestingen.

6 In het jaar, toen de koning Uzzia stierf, zo zag ik den
Heere, zittende op een hogen en verheven troon, en
Zijn zomen vervullende den tempel. **2** De serafs stonden
boven Hem; een iegelijk had zes vleugelen; met twee
bedekte ieder zijn aangezicht, en met twee bedekte hij
zijn voeten, en met twee vloog hij. **3** En de een riep tot
den ander, en zeide: Heilig, heilig, heilig is de HEERE der
heirscharen! De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol! **4**
Zodat de posten der dorpels zich bewogen van de stem
des roependen; en het huis werd vervuld met rook. **5**
Toen zeide ik: Wee mij, want ik verga! dewijl ik een man
van onreine lippen ben, en ik woon in het midden eens
volks, dat onrein van lippen is; want mijn ogen hebben den
Koning, den HEERE der heirscharen gezien. **6** Maar een
van de serafs vloog tot mij, en had een gloeiende kool in
zijn hand, die hij met de tang van het altaar genomen had.
7 En hij roerde mijn mond daarmede aan, en zeide: Zie,
deze heeft uw lippen aangeroerd; alzo is uw misdaad van
u geweken, en uw zonde is verzoend. **8** Daarna hoorde ik
de stem des Heeren, dewelke zeide: Wien zal Ik zenden,

en wie zal voor Ons henengaan? Toen zeide ik: Zie, hier
ben ik, zend mij henen. 9 Toen zeide Hij: Ga henen, en
zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en
ziende ziet, maar merkt niet. 10 Maak het hart dezes volks
vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat
het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch
met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.
11 Toen zeide ik: Hoe lang, Heere? En Hij zeide: Totdat
de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij,
en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met
verwoesting verstrooid worde. 12 Want de HEERE zal die
mensen verre wegdoen, en de verlating zal groot wezen in
het binnenste des lands. 13 Doch nog een tiende deel zal
daarin zijn, en het zal wederkeren, en zijn om af te weiden;
maar gelijk de eik, en gelijk de haageik, in dewelke na de
afwerping der bladeren nog steunsel is, alzo zal het heilige
zaad het steunsel daarvan zijn.

7 Het geschiedde nu in de dagen van Achaz, den zoon
van Jotham, den zoon van Uzzia, den koning van Juda,
dat Rezin, de koning van Syrie, en Pekah, de zoon van
Remalia, de koning van Israel, optoog naar Jeruzalem,
ten oorlog tegen haar; maar hij vermocht met strijden niet
tegen haar. 2 Als men den huize Davids boodschapte,
zeggende: De Syriers rusten op Efraim, zo bewoog zich
zijn hart en het hart zijns volks, gelijk de bomen des wouds
bewogen worden van den wind. 3 En de HEERE zeide tot
Jesaja: Ga nu uit, Achaz tegemoet, gij en uw zoon, Schear-
Jaschub, aan het einde van den watergang des oppersten
vijvers, aan den hogen weg van het veld des vollers; 4 En
zeg tot hem: Wacht u, en zijt gerust, vrees niet, en uw
hart worde niet week, vanwege die twee staarten dezer
rokende vuurbranden; vanwege de ontsteking des toorns
van Rezin en der Syriers, en van den zoon van Remalia; 5
Omdat de Syrier kwaad tegen u beraadslaagd heeft, met
Efraim en den zoon van Remalia, zeggende: 6 Laat ons
optrekken tegen Juda, en het verdriet aandoen, en het
onder ons delen, en den zoon van Tabeal koning maken
in het midden van hen. 7 Alzo zegt de Heere HEERE:
Het zal niet bestaan, en het zal niet geschieden. 8 Maar
Damaskus zal het hoofd van Syrie zijn, en Rezin het hoofd
van Damaskus; en in nog vijf en zestig jaren zal Efraim
verbroken worden, dat het geen volk zij. 9 Ondertussen zal
Samaria Efraims hoofd zijn, en de zoon van Remalia het
hoofd van Samaria. Indien gijlieden niet gelooft, zekerlijk,
gij zult niet bevestigd worden. 10 En de HEERE voer
voort te spreken tot Achaz, zeggende: 11 Eis u een teken
van den HEERE, uw God; eis beneden in de diepte, of
eis boven uit de hoogte. **(Sheol h7585)** 12 Doch Achaz
zeide: Ik zal het niet eisen, en ik zal den HEERE niet
verzoeken. 13 Toen zeide hij: Hoort gijlieden nu, gij, huis
van David! is het ulieden te weinig, dat gij de mensen
moede maakt, dat gij ook mijn God moede maakt? 14
Daarom zal de Heere Zelf ulieden een teken geven; ziet,
een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren,
en Zijn naam IMMANUEL heten. 15 Boter en honig zal
Hij eten, totdat Hij wete te verwerpen het kwade, en te
verkiezen het goede. 16 Zekerlijk, eer dit Knechtje weet te
verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede, zal dat
land, waarover gij verdrietig zijt, verlaten zijn van zijn twee
koningen. 17 Doch de HEERE zal over u, en over uw volk,
en over uws vaders huis, dagen doen komen, hoedanige
niet gekomen zijn van dien dag af, dat Efraim van Juda is
afgeweken, door den koning van Assyrie. 18 Want het zal
te dien dage geschieden, dat de HEERE zal toesissen de
vliegen, die aan het einde der rivieren van Egypte zijn, en
de bijen die in het land van Assur zijn. 19 En zij zullen
komen, en zij allen zullen rusten in de woeste dalen, en
in de kloven der steenrotsen, en in al de doornhagen,
en in alle geprezene plaatsen. 20 Te dien dage zal de
Heere door een gehuurd scheermes, hetwelk aan gene
zijde der rivier is, door den koning van Assyrie, afscheren
het hoofd, en het haar der voeten; ja, het zal ook den
baard gans wegnemen. 21 En het zal geschieden te dien
dage, dat iemand een koetje in het leven zal behouden
hebben, en twee schapen; 22 En het zal geschieden, dat
hij vanwege de veelheid der melk, die zij geven zullen,
boter zal eten; ja, een ieder, die overgebleven zal zijn in
het midden des lands, die zal boter en honig eten. 23 Ook
zal het te dienzelfden dage geschieden, dat iedere plaats,
alwaar duizend wijnstokken geweest zijn, van duizend
zilverlingen, tot doornen en distelen zal zijn; 24 Dat men
met pijlen en met den boog aldaar zal moeten gaan; want
het ganse land zal doornen en distelen zijn. 25 Ook al de
bergen, die men met houwelen pleegt om te hakken, daar
zal men niet komen uit vrees der doornen en der distelen;
maar die zullen wezen tot inzending van den os, en tot
vertreding van het kleinvee.

8 Verder zeide de HEERE tot mij: Neem u een grote rol,
en schrijf daarop met eens mensen griffel: Haastende
tot den roof, is hij spoedig tot den buit! 2 Toen nam ik
mij getrouwe getuigen, Uria, den priester, en Zacharia,
den zoon van Jeberechja. 3 En ik was tot de profetesse
genaderd, die werd zwanger, en baarde een zoon; en de
HEERE zeide tot mij: Noem zijn naam MAHER-SCHALAL,
CHAZ-BAZ. 4 Want eer dat knechtje zal kunnen roepen:
Mijn vader! of, mijn moeder! zal men den rijkdom van
Damaskus, en den buit van Samaria dragen voor het
aangezicht van den koning van Assur. 5 En de HEERE
sprak nog verder tot mij, zeggende: 6 Dewijl dit volk
veracht de wateren van Siloa, die zachtjes gaan, en er
vreugde is bij Rezin en den zoon van Remalia; 7 Daarom
ziet, zo zal de Heere over hen doen opkomen die sterke
en geweldige wateren der rivier, den koning van Assyrie en
al zijn heerlijkheid; en hij zal opkomen over al zijn stromen,
en gaan over al zijn oevers; 8 En hij zal doortrekken in
Juda, hij zal het overstromen, en er doorgaan, hij zal tot
aan den hals reiken; en de uitstrekkingen zijner vleugelen
zullen vervullen de breedte uws lands, o Immanuel! 9
Vergezelt u te zamen, gij volken! doch wordt verbroken; en
neemt ter ore, allen gij, die in verre landen zijt, omgordt u,
doch wordt verbroken; omgordt u, doch wordt verbroken!
10 Beraadslaagt een raad, doch hij zal vernietigd worden;

spreekt een woord, doch het zal niet bestaan; want God is
met ons! 11 Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd, met
een sterke hand, en Hij onderwees mij van niet te wandelen
op den weg dezes volks, zeggende: 12 Gijlieden zult niet
zeggen: Een verbintenis, van alles, waar dit volk van zegt:
Het is een verbintenis; en vreest gijlieden hun vreze niet,
en verschrikt niet. 13 Den HEERE der heirscharen, Dien
zult gijlieden heiligen, en Hij zij uw vreze, en Hij zij uw
verschrikking. 14 Dan zal Hij ulieden tot een Heiligdom
zijn; maar tot een steen des aanstoots en tot een rotssteen
der struikeling den twee huizen van Israel, tot een strik en
tot een net den inwoners te Jeruzalem. 15 En velen onder
hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken worden, en
zullen verstrikt en gevangen worden. 16 Bind de getuigenis
toe; verzegel de wet onder mijn leerlingen. 17 Daarom zal
ik den Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor
het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten. 18 Ziet, ik
en de kinderen, die mij de HEERE gegeven heeft, zijn tot
tekenen en tot wonderen in Israel, van den HEERE der
heirscharen, Die op den berg Sion woont. 19 Wanneer
zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt waarzeggers en
duivelskunstenaars, die daar piepen, en binnensmonds
mompelen; zo zegt: Zal niet een volk zijn God vragen? zal
men voor de levenden de doden vragen? 20 Tot de wet en
tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal
zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben. 21 En een ieder
van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en hongerig;
en het zal geschieden, wanneer hem hongert, en hij zeer
toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn koning en op
zijn God, als hij opwaarts zal zien; 22 Als hij de aarde
aanschouwen zal, ziet, er zal benauwdheid en duisternis
zijn; hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven
door donkerheid.

9 Maar het land, dat beangstigd was, zal niet gans
verduisterd worden; gelijk als Hij het in den eersten
tijd verachtelijk gemaakt heeft, naar het land van Zebulon
aan, en naar het land van Nafthali aan, alzo heeft Hij het
in het laatste heerlijk gemaakt, naar den weg zeewaarts
aan gelegen over de Jordaan, aan Galilea der heidenen.
2 Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht
zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw
des doods, over dezelve zal een licht schijnen. 3 Gij hebt
dit volk vermenigvuldigd, maar Gij hebt de blijdschap niet
groot gemaakt; zij zullen nochtans blijde wezen voor Uw
aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk
men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt. 4 Want
het juk van hun last, en den stok hunner schouders, en
den staf desgenen, die hen dreef, hebt Gij verbroken,
gelijk ten dage der Midianieten; 5 Toen de ganse strijd
dergenen, die streden, met gedruis geschiedde, en de
klederen in het bloed gewenteld en verbrand werden, tot
een voedsel des vuurs. 6 Want een Kind is ons geboren,
een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn
schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad,
Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst; 7 Der
grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen
einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk,
om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en
met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De
ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen. 8
De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het
is gevallen in Israel. 9 En al dit volk zal het gewaar
worden, Efraim en de inwoner van Samaria; in hoogmoed
en grootsheid des harten, zeggende: 10 De tichelstenen
zijn gevallen, maar met uitgehouwen stenen zullen wij
wederom bouwen; de wilde vijgebomen zijn afgehouwen,
maar wij zullen ze in cederen veranderen; 11 Want de
HEERE zal Rezins tegenpartijders tegen hem verheffen,
en Hij zal zijn vijanden samen vermengen: 12 De Syriers
van voren, en de Filistijnen van achteren, dat zij Israel
opeten met vollen mond. Om dit alles keert Zijn toorn zich
niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt. 13 Want dit volk
keert zich niet tot Dien, Die het slaat, en den HEERE der
heirscharen zoeken zij niet. 14 Daarom zal de HEERE
afhouwen uit Israel den kop en den staart, den tak en de
bieze, op een dag. 15 (De oude en aanzienlijke, die is de
kop; maar de profeet, die valsheid leert, die is de staart.)
16 Want de leiders dezes volks zijn verleiders, en die van
hen geleid worden, worden ingeslokt. 17 Daarom zal zich
de Heere niet verblijden over hun jongelingen, en hunner
wezen en hunner weduwen zal Hij zich niet ontfermen,
want zij zijn allen te zamen huichelaars en boosdoeners, en
alle mond spreekt dwaasheid. Om dit alles keert Zijn toorn
zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt. 18 Want
de goddeloosheid brandt als vuur, doornen en distelen
zal zij verteren, en zal aansteken de verwarde struiken
des wouds, die zich verheven hebben als de verheffing
des rooks. 19 Vanwege de verbolgenheid des HEEREN
der heirscharen, zal het land verduisterd worden; en het
volk zal zijn als een voedsel des vuurs: de een zal den
ander niet verschonen. 20 Zo hij ter rechterhand snijdt,
zal hij toch hongeren, en zo hij ter linkerhand eet, zal hij
toch niet verzadigd worden; een iegelijk zal het vlees zijns
arms eten; 21 Manasse Efraim, en Efraim Manasse, en zij
zullen te zamen tegen Juda zijn. Om dit alles keert Zijn
toorn zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.

10 Wee dengenen, die ongerechte inzettingen inzetten,
en den schrijvers, die moeite voorschrijven; 2 Om
de armen van het recht af te wenden, en om het recht der
ellendigen Mijns volks te roven, opdat de weduwen hun
buit worden, en opdat zij de wezen mogen plunderen! 3
Maar wat zult gijlieden doen ten dage der bezoeking, en
der verwoesting, die van verre komen zal? Tot wien zult gij
vlieden om hulp, en waar zult gij uw heerlijkheid laten? 4
Dat elkeen zich niet zou buigen onder de gevangenen, en
vallen onder de gedoden? Om dit alles keert Zijn toorn
zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt. 5 Wee den
Assyrier, die de roede Mijns toorns is, en Mijn grimmigheid
is een stok in hun hand! 6 Ik zal hem zenden tegen een
huichelachtig volk, en Ik zal hem bevel geven tegen het
volk Mijner verbolgenheid; opdat hij den roof rove, en
plundere de plundering, en stelle het ter vertreding, gelijk

het slijk der straten. **7** Hoewel hij het zo niet meent, en zijn
hart alzo niet denkt, maar hij zal in zijn hart hebben te
verdelgen, en uit te roeien niet weinige volken. **8** Want hij
zegt: Zijn niet mijn vorsten al te zamen koningen? **9** Is niet
Kalno gelijk Karchemis? Is Hamath niet gelijk Arfad? Is
niet Samaria gelijk Damaskus? **10** Gelijk als mijn hand
gevonden heeft de koninkrijken der afgoden, ofschoon hun
gesneden beelden beter zijn, dan die van Jeruzalem, en
dan die van Samaria; **11** Gelijk als ik gedaan heb aan
Samaria en aan haar afgoden, zou ik alzo niet kunnen
doen aan Jeruzalem en aan haar afgoden? **12** Want het
zal geschieden, als de HEERE een einde zal gemaakt
hebben van al Zijn werk op den berg Sion en te Jeruzalem,
dan zal Ik te huis zoeken de vrucht van de grootsheid des
harten van den koning van Assyrie, en de pracht van de
hoogheid zijner ogen. **13** Omdat hij gezegd heeft: Door
de kracht mijner hand heb ik het gedaan, en door mijn
wijsheid, want ik ben verstandig; en ik heb de landpalen
der volken weggenomen, en heb hun voorraad geroofd, en
heb als een geweldige de inwoners doen nederdalen; **14**
En mijn hand heeft gevonden het vermogen der volken,
als een nest, en ik heb het ganse aardrijk samengeraapt,
gelijk men de eieren die verlaten zijn, samenraapt; en er
is niemand geweest, die een vleugel verroerde, of den
bek opendeed, of piepte. **15** Zal een bijl zich beroemen
tegen dien, die daarmede houwt? Zal een zaag pochen
tegen dien, die ze trekt? Alsof een staf bewoog degenen,
die hem opheffen? Als men een stok opheft, is het geen
hout? **16** Daarom zal de Heere HEERE der heirscharen
onder zijn vetten een magerheid zenden; en onder zijn
heerlijkheid zal Hij een brand doen branden, als den brand
des vuurs. **17** Want het Licht van Israel zal tot een vuur
zijn, en zijn Heilige tot een vlam, welke in brand steken en
verteren zal zijn doornen en zijn distelen, op een dag. **18**
Ook zal Hij verteren de heerlijkheid zijns wouds en zijns
vruchtbaren velds; van de ziel af, tot het vlees toe; en hij
zal zijn, gelijk als wanneer een vaandrager versmelt. **19**
En de overgebleven bomen zijns wouds zullen weinig in
getal zijn, ja, een jongen zou ze opschrijven. **20** En het zal
geschieden te dien dage, dat het overblijfsel van Israel, en
de ontkomenen van het huis Jakobs niet meer steunen
zullen op dien, die ze geslagen heeft; maar zij zullen
steunen op den HEERE, den Heilige Israels, oprechtelijk.
21 Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel van
Jakob, tot den sterken God! **22** Want ofschoon uw volk,
o Israel! is gelijk het zand der zee, zo zal toch maar het
overblijfsel daarvan wederkeren; de verdelging is vastelijk
besloten, overvloeiende met gerechtigheid. **23** Want een
verdelging, die vastelijk besloten is, zal de Heere HEERE
der heirscharen doen in het midden dezes gansen lands.
24 Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzo:
Vreest niet, gij Mijn volk, dat te Sion woont! voor Assur, als
hij u met de roede zal slaan, en hij zijn staf tegen u zal
opheffen, naar de wijze der Egyptenaren; **25** Want nog
een klein weinig, zo zal volbracht worden de gramschap,
en Mijn toorn tot hun vernieling. **26** Want de HEERE der
heirscharen zal tegen hem een gesel verwekken, gelijk de
slachting van Midian was aan de rots van Oreb; en gelijk
Zijn staf over de zee was, denwelken Hij verheffen zal, naar
de wijze der Egyptenaren. **27** En het zal geschieden ten
zelfden dage, dat zijn last zal afwijken van uw schouder,
en zijn juk van uw hals; en het juk zal verdorven worden,
om des Gezalfden wil. **28** Hij komt te Ajath, hij trekt
door Migron; te Michmas legt hij zijn gereedschap af. **29**
Zij trekken door den doorgang, te Geba houden zij hun
vernachting; Rama beeft, Gibea Sauls vlucht. **30** Roep
luide met uw stem, gij dochter van Gallim! laat ze horen tot
Lais toe, o ellendige Anathoth! **31** Madmena vliedt weg, de
inwoners van Gebim vluchten met hopen. **32** Nog een
dag blijft hij te Nob; hij zal zijn hand bewegen tegen den
berg der dochter van Sion, den heuvel van Jeruzalem.
33 Doch ziet, de Heere HEERE der heirscharen zal met
geweld de takken afkappen, en die hoog van gestalte zijn,
zullen nedergehouwen worden; en de verhevenen zullen
vernederd worden. **34** En Hij zal met ijzer de verwarde
struiken des wouds omhouwen; en de Libanon zal vallen
door den Heerlijke.

11 Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouwen
tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal
Vrucht voortbrengen. **2** En op Hem zal de Geest des
HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands,
de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis
en der vreze des HEEREN. **3** En Zijn rieken zal zijn in
de vreze des HEEREN; en Hij zal naar het gezicht Zijner
ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor Zijner oren
niet bestraffen. **4** Maar Hij zal de armen met gerechtigheid
richten, en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid
bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede
Zijns monds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den
goddeloze doden. **5** Want gerechtigheid zal de gordel
Zijner lendenen zijn; ook zal de waarheid de gordel Zijner
lendenen zijn. **6** En de wolf zal met het lam verkeren, en
de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en
de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein
jongske zal ze drijven. **7** De koe en de berin zullen te
zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen,
en de leeuw zal stro eten, gelijk de os. **8** En een zoogkind
zal zich vermaken over het hol van een adder; en een
gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den
basilisk. **9** Men zal nergens leed doen noch verderven
op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal
vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den
bodem der zee bedekken. **10** Want het zal geschieden ten
zelven dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai,
Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen,
en Zijn rust zal heerlijk zijn. **11** Want het zal geschieden
te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand
aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns
volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrie, en van
Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam,
en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der
zee. **12** En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen,

en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de
verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des
aardrijks. 13 En de nijd van Efraim zal wegwijken, en de
tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraim
zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraim niet benauwen.
14 Maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen
tegen het westen, en zij zullen te zamen die van het
oosten beroven; aan Edom en Moab zullen zij hun handen
slaan, en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam
zijn. 15 Ook zal de HEERE den inham der zee van Egypte
verbannen, en Hij zal Zijn hand bewegen tegen de rivier,
door de sterkte Zijns winds; en Hij zal dezelve slaan in de
zeven stromen, en Hij zal maken, dat men met schoenen
daardoor zal gaan. 16 En er zal een gebaande weg zijn
voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven zal zijn
van Assur, gelijk als Israel geschiedde ten dage, toen het
uit Egypteland optoog.

12 En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U,
HEERE! dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar
Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij. 2 Ziet, God is
mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere
HEERE is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot
Heil geworden. 3 En gijlieden zult water scheppen met
vreugde uit de fonteinen des heils; 4 En zult te dienzelfden
dage zeggen: Dankt den HEERE, roept Zijn Naam aan,
maakt Zijn daden bekend onder de volken! vermeldt, dat
Zijn Naam verhoogd is. 5 Psalmzingt den HEERE, want
Hij heeft heerlijk dingen gedaan; zulks zij bekend op den
gansen aardbodem. 6 Juich en zing vrolijk, gij inwoneres
van Sion! want de Heilige Israels is groot in het midden
van u.

13 De last van Babel, dien Jesaja, de zoon van Amoz,
gezien heeft. 2 Heft op een banier, op een hogen
berg; verheft een stem tot hen; beweegt de hand omhoog,
dat zij intrekken door de deuren der prinsen. 3 Ik heb
aan Mijn geheiligden bevel gegeven; ook heb Ik tot Mijn
toorn geroepen Mijn helden, de vrolijken Mijner hoogheid.
4 Er is een ruisende stem op de bergen, gelijk eens
groten volks; een stem van gedruis der koninkrijken,
der verzamelde heidenen; de HEERE der heirscharen
monstert het krijgsheir. 5 Zij komen uit verren lande, van
het einde des hemels; de HEERE en de instrumenten
Zijner gramschap, om dat ganse land te verderven. 6
Huilt gijlieden, want de dag des HEEREN is nabij; hij
komt als een verwoesting van den Almachtige. 7 Daarom
zullen alle handen slap worden, en aller mensen hart zal
versmelten; 8 En zij zullen verschrikt worden, smarten en
weeen zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn als een
barende vrouw; een iegelijk zal over zijn naaste verbaasd
zijn; hun aangezichten zullen vlammende aangezichten
zijn. 9 Ziet, de dag des HEEREN komt, gruwelijk, met
verbolgenheid en hittigen toorn, om het land te stellen tot
verwoesting, en deszelfs zondaars daaruit te verdelgen.
10 Want de sterren des hemels en zijn gesternten zullen
haar licht niet laten lichten; de zon zal verduisterd worden,
wanneer zij zal opgaan, en de maan zal haar licht niet
laten schijnen. 11 Want Ik zal over de wereld de boosheid
bezoeken, en over de goddelozen hun ongerechtigheid;
en Ik zal den hoogmoed der stouten doen ophouden,
en de hovaardij der tirannen zal Ik vernederen. 12 Ik
zal maken, dat een man dierbaarder zal zijn dan dicht
goud, en een mens dan fijn goud van Ofir. 13 Daarom
zal Ik den hemel beroeren, en de aarde zal bewogen
worden van haar plaats, vanwege de verbolgenheid des
HEEREN der heirscharen, en vanwege den dag Zijns
hittigen toorns. 14 En een iegelijk zal zijn als een verjaagde
ree, en als een schaap, dat niemand vergadert; een iegelijk
zal naar zijn volk omzien, en een iegelijk zal naar zijn
land vluchten. 15 Al wie gevonden wordt, zal doorstoken
worden, en al wie daarbij gevoegd is, zal door het zwaard
vallen. 16 Ook zullen hun kinderkens voor hun ogen
verpletterd worden; hun huizen zullen geplunderd, en hun
vrouwen geschonden worden. 17 Ziet, Ik zal de Meden
tegen hen verwekken, die het zilver niet zullen achten, en
aan het goud zullen zij geen lust hebben. 18 Maar hun
bogen zullen de jongelingen verpletteren, en zij zullen
zich niet ontfermen over de vrucht des buiks; hun oog
zal de kinderen niet verschonen. 19 Alzo zal Babel, het
sieraad der koninkrijken, de heerlijkheid, de hovaardigheid
der Chaldeen, zijn gelijk als God Sodom en Gomorra
omgekeerd heeft. 20 Daar zal geen woonplaats zijn in der
eeuwigheid, en zij zal niet bewoond worden van geslacht
tot geslacht; en de Arabier zal daar geen tent spannen, en
de herders zullen er niet legeren. 21 Maar daar zullen
nederliggen de wilde dieren der woestijnen, en hun huizen
zullen vervuld worden met schrikkelijke gedierten, en daar
zullen de jonge struisen wonen, en de duivelen zullen
er huppelen. 22 En wilde dieren der eilanden zullen in
zijn verlaten plaatsen elkander toeroepen, mitsgaders de
draken in de wellustige paleizen; hun tijd toch is nabij om
te komen, en hun dagen zullen niet vertogen worden.

14 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen,
en Hij zal Israel nog verkiezen, en Hij zal hen
in hun land zetten; en de vreemdeling zal zich tot hen
vervoegen, en zij zullen het huis van Jakob aanhangen.
2 En de volken zullen hen aannemen, en in hun plaats
brengen; en het huis Israels zal hen erfelijk bezitten in
het land des HEEREN tot knechten en tot maagden; en
zij zullen gevangen houden degenen, die hen gevangen
hielden, en zij zullen heersen over hun drijvers. 3 En
het zal geschieden ten dage, wanneer u de HEERE rust
geven zal van uw smart, en van uw beroering, en van de
harde dienstbaarheid, waarin men u heeft doen dienen; 4
Dan zult gij deze spreuk opnemen tegen den koning van
Babel, en zeggen: Hoe houdt de drijver op? Hoe houdt de
goudene op? 5 De HEERE heeft den stok der goddelozen
gebroken, den scepter der heersers. 6 Die de volken
plaagde in verbolgenheid met een plaag zonder ophouden,
die in toorn over de heidenen heerste, die wordt vervolgd,
zonder dat het iemand afweren kan. 7 De ganse aarde
rust, zij is stil; zij maken groot geschal met gejuich. 8

Ook verheugen zich de dennen over u, en de cederen
van Libanon, zeggende: Sinds dat gij daar nederligt, komt
niemand tegen ons op, die ons afhouwe. 9 De hel van
onderen was beroerd om uwentwil, om u tegemoet te gaan,
als gij kwaamt; zij wekt om uwentwil de doden op, al de
bokken der aarde; zij doet al de koningen der heidenen van
hun tronen opstaan. (Sheol h7585) 10 Die altegader zullen
antwoorden, en tot u zeggen: Gij zijt ook krank geworden,
gelijk wij, gij zijt ons gelijk geworden. 11 Uw hovaardij is in
de hel nedergestort, met het geklank uwer luiten; de maden
zullen onder u gestrooid worden, en de wormen zullen
u bedekken. (Sheol h7585) 12 Hoe zijt gij uit den hemel
gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij
ter aarde nedergehouwen, gij, die de heidenen krenktet!
13 En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal
mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij
zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het
noorden. 14 Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen,
ik zal den Allerhoogste gelijk worden. 15 Ja, in de hel
zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil!
(Sheol h7585) 16 Die u zien zullen, zullen u aanschouwen,
zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de
aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven? 17 Die
de wereld als een woestijn stelde, en derzelver steden
verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar
huis toe? 18 Al de koningen der heidenen, zij allen liggen
neder met eer, een iegelijk in zijn huis; 19 Maar gij zijt
verworpen van uw graf, als een gruwelijke scheut, als een
kleed der gedoden, die met het zwaard doorstoken zijn; als
die nederdalen in een steenkuil, als een vertreden dood
lichaam. 20 Gij zult bij dezelve niet gevoegd worden in de
begrafenis; want gij hebt uw land verdorven, en uw volk
gedood; het zaad der boosdoeners zal in der eeuwigheid
niet genoemd worden. 21 Maakt de slachting voor zijn
kinderen gereed, om hunner vaderen ongerechtigheid wil;
dat zij niet opstaan, en de aarde erven, en de wereld
vervullen met steden; 22 Want Ik zal tegen hen opstaan,
spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal van Babel
uitroeien den naam en het overblijfsel, en den zoon en den
zoonszoon, spreekt de HEERE. 23 En Ik zal hen stellen tot
een erve der nachtuilen, en tot waterpoelen; en Ik zal hen
met een bezem des verderfs uitvagen, spreekt de HEERE
der heirscharen. 24 De HEERE der heirscharen heeft
gezworen, zeggende: Indien niet, gelijk Ik gedacht heb, het
alzo geschiede, en gelijk Ik beraadslaagd heb, het bestaan
zal! 25 Dat Ik Assur in Mijn land zal verbreken, en hem op
Mijn bergen vertreden; opdat zijn juk van hen afwijke, en
zijn last van hun schouder wijke. 26 Dit is de raadslag, die
beraadslaagd is over dat ganse land; en dit is de hand, die
uitgestrekt is over alle volken. 27 Want de HEERE der
heirscharen heeft het in Zijn raad besloten, wie zal het dan
breken? en Zijn hand is uitgestrekt, wie zal ze dan keren?
28 In het jaar, toen de koning Achaz stierf, geschiedde
deze last. 29 Verheug u niet, gij gans Palestina! dat de
roede die u sloeg, gebroken is; want uit de wortel der
slang zal een basilisk voortkomen, en haar vrucht zal een
vurige vliegende draak zijn. 30 En de eerstgeborenen der
armen zullen weiden, en de nooddruftigen zullen zeker
nederliggen; uw wortel daarentegen zal Ik door den honger
doden, en uw overblijfsel zal hij ombrengen. 31 Huil,
gij poort, schreeuw, gij stad! gij zijt gesmolten, gij gans
Palestina! want van het noorden komt een rook, en er is
geen eenzame in zijn samenkomsten. 32 Wat zal men
dan antwoorden den boden des volks? Dat de HEERE
Sion gegrond heeft, opdat de bedrukten Zijns volks een
toevlucht daarin hebben zouden.

15 De last van Moab. Zekerlijk, in den nacht is Ar-
Moabs verwoest, zij is uitgeroeid; zekerlijk, in den
nacht is Kir-Moabs verwoest, zij is uitgeroeid! 2 Hij gaat op
naar Baith en Dibon, en naar Bamoth, om te wenen; over
Nebo en over Medeba zal Moab huilen; op al hun hoofden
is kaalheid, aller baard is afgesneden. 3 Op hun wijken
hebben zij zakken aangegord; op hun daken en op hun
straten huilen zij altemaal, afgaande met geween. 4 Zo
Hesbon als Eleale schreeuwt, hun stem wordt gehoord
tot Jahaz toe; daarom maken de toegerusten van Moab
een geschrei, eens iegelijks ziel in hem is kwalijk gesteld.
5 Mijn hart schreeuwt over Moab, haar grendelen zijn
naar Zoar toe, de driejarige vaars; want hij gaat op met
geween naar den opgang van Luhith, want op den weg
naar Horonaim verwekken zij een jammergeschrei. 6 Want
de wateren van Nimrim zullen enkel verwoesting wezen;
want het gras is verdord, het tedere gras is vergaan, er is
geen groente. 7 Daarom zullen zij den overvloed, dien zij
vergaderd hebben, en hetgeen zij weggelegd hebben, aan
de beek der wilgen voeren. 8 Want dat geschreeuw zal
omgaan door de landpale van Moab, haar gehuil tot Eglaim
toe, ja, tot Beer-Elim toe zal haar gehuil zijn. 9 Want de
wateren van Dimon zijn vol bloeds, want Ik zal Dimon nog
meer toeschikken: te weten leeuwen over de ontkomenen
van Moab, mitsgaders over het overblijfsel des lands.

16 Zendt de lammeren van den heerser des lands van
Sela af, naar de woestijn henen, tot den berg der
dochter van Sion. 2 Anderszins zal het geschieden, dat de
dochteren van Moab aan de veren van Arnon zullen zijn,
als een zwervende vogel, uit het nest gedreven zijnde. 3
Brengt een raad aan, houdt gericht, maakt uw schaduw
op het midden van den middag, gelijk van den nacht;
verbergt de verdrevenen, en meldt den omzwervende
niet. 4 Laat mijn verdrevenen onder u verkeren, o Moab!
wees gij hun een schuilplaats voor het aangezicht des
verstoorders; want de onderdrukker heeft een einde, de
verstoring is te niet geworden, de vertreders zijn van
de aarde verdaan. 5 Want er zal een troon bevestigd
worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig
een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het
recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid. 6 Wij hebben
gehoord de hovaardij van Moab, hij is zeer hovaardig; zijn
hoogmoed, en zijn hovaardij, en zijn verbolgenheid, zijn
alzo zijn grendelen niet. 7 Daarom zal Moab over Moab
huilen, altemaal zullen zij huilen; over de fondamenten

van Kir-Hareseth zult gijlieden zuchten, gewisselijk, zij zijn
gebroken. 8 Want de velden van Hesbon zijn verflauwd,
ook de wijnstok van Sibma, de heren der heidenen hebben
zijn uitgelezen planten verpletterd; zij reiken tot Jaezer toe,
zij dwalen door de woestijn; hun scheuten zijn uitgespreid,
zij zijn gegaan over zee. 9 Daarom beween ik, in de wening
over Jaezer, den wijnstok van Sibma, ik maak u doornat met
mijn tranen, o Hesbon en Eleale! want het vreugdegeschrei
over uw zomervruchten en over uw oogst is gevallen;
10 Alzo dat de blijdschap en vrolijkheid weggenomen
is van het vruchtbare veld, en in de wijngaarden wordt
niet gezongen, noch enig gejuich gemaakt; de druiven
treder treedt geen wijn uit in de wijnbakken, ik heb het
vreugdegeschrei doen ophouden. 11 Daarom rommelt mijn
ingewand over Moab, als een harp, en mijn binnenste over
Kir-heres. 12 En het zal geschieden, als men zien zal,
dat Moab vermoeid is geworden op de hoogten, dan zal
hij in zijn heiligdom gaan om te aanbidden, maar hij zal
niet vermogen. 13 Dit is het woord, dat de HEERE tegen
Moab gesproken heeft, van toen af. 14 Maar nu spreekt de
HEERE, zeggende: Binnen drie jaren (als de jaren eens
huurlings), dan zal de eer van Moab verachtzaam gemaakt
worden, met al die grote menigte; en het overblijfsel zal
klein, weinig, onmachtig wezen.

17 De last van Damaskus. Ziet, Damaskus zal
weggenomen worden, dat zij geen stad meer zij,
maar zij zal een vervallen steenhoop zijn. 2 De steden van
Aroer zullen verlaten worden; voor de kudden zullen zij
wezen, die zullen daar nederliggen, en niemand zal ze
verschrikken. 3 En de vesting zal ophouden van Efraim,
en het koninkrijk van Damaskus, en het overblijfsel der
Syriers; zij zullen zijn gelijk de heerlijkheid der kinderen
Israels, spreekt de HEERE der heirscharen. 4 En het zal
geschieden te dien dage, dat de heerlijkheid van Jakob
verdund zal worden, en dat de vettigheid van zijn vlees
mager worden zal. 5 Want hij zal zijn, gelijk wanneer een
maaier het staande koren verzamelt, en zijn arm aren
afmaait; ja, hij zal zijn, gelijk wanneer iemand aren leest in
het dal Refraim. 6 Doch een nalezing zal daarin overig
blijven, gelijk in de afschudding eens olijfbooms, twee of
drie bezien in den top der opperste twijg, en vier of vijf
aan zijn vruchtbare takken, spreekt de HEERE, de God
Israels. 7 Te dien dage zal de mens zien naar Dien, Die
hem gemaakt heeft, en zijn ogen zullen op den Heilige
Israels zien. 8 En hij zal niet aanschouwen de altaren, het
werk zijner handen, ook hetgeen zijn vingeren gemaakt
hebben, zal hij niet aanzien, noch de bossen, noch de
zonnebeelden. 9 Te dien dage zullen zijn sterke steden
zijn, als een verlaten struik, en opperste tak, welke zij
verlaten hebben, om der kinderen Israels wil, hoewel daar
verwoesting zal wezen. 10 Want gij hebt den God uws
heils vergeten, en niet gedacht aan den Rotssteen uwer
sterkte; daarom zult gij wel liefelijke planten planten, en gij
zult hem met uitlandse ranken bezetten; 11 Ten dage, als
gij ze zult geplant hebben, zult gij die doen wassen, en in
den morgenstond zult gij uw zaad doen bloeien; doch het
zal maar een hoop van het gemaaide zijn, in den dag der
krankheid en der pijnlijke smart. 12 Wee der veelheid der
grote volken, die daar bruisen, gelijk de zeeen bruisen;
en wee het geruis der natien, die daar ruisen, gelijk de
geweldige wateren ruisen! 13 De natien zullen wel ruisen,
gelijk grote wateren ruisen; doch Hij zal hem schelden, zo
zal hij verre wegvlieden, ja, hij zal gejaagd worden, als
het kaf der bergen van den wind, en gelijk een kloot van
den wervelwind. 14 Ten tijde des avonds, ziet, zo is er
verschrikking, eer het morgen is, is hij er niet meer. Dit is
het deel dergenen, die ons beroven, en het lot dergenen,
die ons plunderen.

18 Wee het land, dat schaduwachtig is aan de frontieren,
dat aan de zijde der rivieren van Morenland is; 2 Dat
gezanten zendt over de zee, en in schepen van biezen op
de wateren! Gaat henen, gij snelle boden! tot een volk, dat
getrokken is en geplukt, tot een volk, dat vreselijk is van
dat het was en voortaan; een volk van regel en regel, en
van vertreding, welks land de rivieren beroven. 3 Allen gij
ingezetenen der wereld, en gij inwoners der aarde! als
men de banier zal oprichten op de bergen, zult gijlieden
het zien, en als de bazuin zal blazen, zult gijlieden het
horen. 4 Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ik
zal stil zijn, en zien in Mijn woning, als de glinsterende
hitte op den regen, als een wolk des dauws in de hitte des
oogstes; 5 Want voor den oogst, als de botte volkomen is,
en de onrijpe druif rijp wordt na den bloesem, zo zal Hij de
ranken met snoeimessen afsnijden, en de takken wegdoen,
en afkappen. 6 Zij zullen te zamen gelaten worden den
roofvogelen der bergen, en den dieren der aarde; en de
roofvogelen zullen op hen overzomeren, en alle dieren der
aarde zullen daarop overwinteren. 7 Te dien tijd zal den
HEERE der heirscharen een geschenk gebracht worden
van het volk, dat getrokken is en geplukt, en van het volk,
dat vreselijk is van dat het was en voortaan; een volk van
regel en regel, en van vertreding, welks land de rivieren
beroven; tot de plaats van den Naam des HEEREN der
heirscharen, tot den berg Sion.

19 De last van Egypte. Ziet, de HEERE rijdt op een
snelle wolk, en Hij zal in Egypte komen; en de
afgoden van Egypte zullen bewogen worden van Zijn
aangezicht, en het hart der Egyptenaren zal smelten in
het binnenste van hen. 2 Want Ik zal de Egyptenaren
tegen de Egyptenaren verwarren, dat zij zullen strijden
een iegelijk tegen zijn broeder, en een iegelijk tegen zijn
naaste, stad tegen stad, koninkrijk tegen koninkrijk. 3 En
de geest der Egyptenaren zal uitgeledigd worden in het
binnenste van hen, en hun raad zal Ik verslinden; dan
zullen zij hun afgoden vragen, en den bezweerders, en den
waarzeggers, en den duivelskunstenaars. 4 En Ik zal de
Egyptenaars besluiten in de hand van harde heren, en een
strenge koning zal over hen heersen, spreekt de Heere
HEERE der heirscharen. 5 En zij zullen de wateren uit de
zee doen vergaan, en de rivier zal verzijpen en verdrogen.
6 Zij zullen ook de rivieren verre terugdrijven, zij zullen ze

uithozen, en de gedamde stromen opdrogen; het riet en het
schilf zullen verwelken. 7 Het papiergewas bij de stromen,
aan de oevers der stromen, en al het gezaaide aan de
stromen, zal verdrogen; het zal weggestoten worden,
en niet meer zijn. 8 En de vissers zullen treuren, en
allen, die den angel in de stromen werpen, zullen rouw
maken; en die het werpnet uitbreiden op de wateren,
zullen kwijnen. 9 En de werkers in het fijne vlas zullen
beschaamd worden, ook de wevers van de witte stof. 10
En zij zullen met hun fondamenten verbrijzeld worden,
allen, die voor loon lustige staande wateren maken. 11
Gewisselijk, de vorsten van Zoan zijn dwazen, de raad
der wijzen, der raadgevers van Farao, is onvernuftig
geworden; hoe kunt gijlieden dan zeggen tot Farao; Ik ben
een zoon der wijzen, een zoon der oude koningen? 12
Waar zijn nu uw wijzen? Dat zij u nu te kennen geven of
vernemen, wat de HEERE der heirscharen beraadslaagd
heeft tegen Egypte. 13 De vorsten van Zoan zijn zot
geworden, de vorsten van Nof zijn bedrogen; zij zullen
ook Egypte doen dwalen, tot den uitersten hoek zijner
stammen. 14 De HEERE heeft een zeer verkeerden geest
ingeschonken in het midden van hen, en zij hebben Egypte
doen dwalen in al zijn doen, gelijk een dronkaard zich
om en om wentelt in zijn uitspuwsel. 15 En er zal geen
werk wezen voor de Egyptenaren, hetwelk het hoofd of
de staart, de tak of de bieze doen mag. 16 Te dien dage
zullen de Egyptenaars zijn als de vrouwen; en zij zullen
beven en vrezen vanwege de beweging van de hand des
HEEREN der heirscharen, welke Hij tegen hen bewegen
zal. 17 En het land van Juda zal den Egyptenaren tot een
schrik zijn; zo wie het vermelden zal, die zal in zichzelven
bevreesd wezen vanwege den raad des HEEREN der
heirscharen, dien Hij tegen hen beraadslaagd heeft. 18
Te dien dage zullen er vijf steden in Egypteland zijn,
sprekende de spraak van Kanaan, en zwerende den
HEERE der heirscharen; een zal genoemd zijn een stad
der verstoring. 19 Te dien dage zal de HEERE een altaar
hebben in het midden van Egypteland, en een opgericht
teken aan haar landpalen voor den HEERE. 20 En het
zal zijn tot een teken, en tot een getuigenis den HEERE
der heirscharen in Egypteland, want zij zullen tot den
HEERE roepen vanwege de verdrukkers, en Hij zal hun
een Heiland en Meester zenden, Die zal hen verlossen. 21
En de HEERE zal den Egyptenaren bekend worden, en de
Egyptenaars zullen den HEERE kennen te dien dage; en
zij zullen Hem dienen met slachtoffer, en spijsoffer, en zij
zullen den HEERE een gelofte beloven en betalen. 22 En
de HEERE zal de Egyptenaars dapper slaan, en genezen;
en zij zullen zich tot den HEERE bekeren, en Hij zal Zich
van hen verbidden laten, en Hij zal hen genezen. 23 Te
dien dage zal er een gebaande weg wezen van Egypte in
Assyrie, dat de Assyriers in Egypte, en de Egyptenaars in
Assyrie komen zullen; en de Egyptenaars zullen met de
Assyriers den Heere dienen. 24 Te dien dage zal Israel de
derde wezen met de Egyptenaren en met de Assyriers,
een zegen in het midden van het land. 25 Want de HEERE
der heirscharen zal hen zegenen, zeggende: Gezegend
zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriers, het werk
Mijner handen, en Israel, Mijn erfdeel!

20 In het jaar, toen Tartan naar Asdod kwam, als hem
Sargon, de koning van Assyrie gezonden had, toen
hij krijg voerde tegen Asdod, en het innam; 2 Ter zelfder
tijd sprak de HEERE, door den dienst van Jesaja, den
zoon van Amoz, zeggende: Ga heen, en ontbind den zak
van uw lendenen, en doe uw schoenen van uw voeten.
En hij deed alzo, gaande naakt en barrevoets. 3 Toen
zeide de HEERE: Gelijk als Mijn knecht Jesaja naakt en
barrevoets wandelt, drie jaren, tot een teken en wonder
over Egypte en over Morenland; 4 Alzo zal de koning
van Assyrie voortdrijven de gevangenen der Egyptenaren,
en de Moren, die weggevoerd zullen worden, jongen en
ouden, naakt en barrevoets, en met blote billen, den
Egyptenaren tot schaamte. 5 En zij zullen verschrikken en
beschaamd zijn van de Moren, op dewelke zij zagen, en
van de Egyptenaars, hun roem. 6 En de inwoners van dit
eiland zullen te dien dage zeggen: Ziet, alzo is het gegaan
dien, op welken wij zagen, werwaarts wij henenvloden om
hulp, om gered te worden van het aangezicht des konings
van Assyrie; hoe zullen wij dan ontkomen?

21 De last der woestijn aan de zee. Gelijk de
wervelwinden in het zuiden henen doorgaan, zal
hij uit de woestijn komen, uit een vreselijk land. 2 Een
hard gezicht is mij te kennen gegeven: die trouweloze
handelt trouwelooslijk, en die verstoorder verstoort; trek
op, o Elam! beleger ze, o Media! Ik heb al haar zuchting
doen ophouden. 3 Daarom zijn mijn lendenen vol van
grote krankheid, bange weeen hebben mij aangegrepen,
gelijk de bange weeen van een, die baart; ik krom mij
van horen, ik word ontsteld van het aanzien. 4 Mijn hart
dwaalt, gruwen verschrikt mij, de schemering, waar ik naar
verlangd heb, stelt Hij mij tot beving. 5 Bereid de tafel, zie
toe, gij wachter! eet, drink; maakt u op, gij vorsten, bestrijkt
het schild! 6 Want aldus heeft de Heere tot mij gezegd: Ga
heen, zet een wachter, laat hem aanzeggen, wat hij ziet. 7
En hij zag een wagen, een paar ruiters, een wagen met
ezels, een wagen met kemels; en hij merkte zeer nauw op,
met grote opmerking. 8 En hij riep: Een leeuw, Heere!
ik sta op den wachttoren geduriglijk bij dag, en op mijn
hoede zet ik mij ganse nachten. 9 En zie nu, daar komt
een wagen mannen, en een paar ruiters! Toen antwoordde
hij, en zeide: Babel is gevallen, zij is gevallen! en al de
gesneden beelden harer goden heeft Hij verbroken tegen
de aarde. 10 O mijn dorsing, en de tarwe mijns dorsvloers!
wat ik gehoord heb van den HEERE der heirscharen, den
God Israels, dat heb ik ulieden aangezegd. 11 De last
van Duma. Men roept tot mij uit Seir: Wachter! wat is er
van den nacht? Wachter! wat is er van den nacht? 12 De
wachter zeide: De morgenstond is gekomen, en het is nog
nacht; wilt gijlieden vragen, vraagt; keert weder, komt. 13
De last tegen Arabie. In het woud van Arabie zult gijlieden
vernachten, o gij reizende gezelschappen van Dedanieten!

14 Komt den dorstige tegemoet met water; de inwoners
des lands van Thema zijn den vluchtende met zijn brood
bejegend. 15 Want zij vluchten voor de zwaarden, voor
het uitgetrokken zwaard, en voor den gespannen boog,
en voor de zwarigheid des krijgs. 16 Want alzo heeft de
HEERE tot mij gezegd: Nog binnen een jaar, gelijk de jaren
eens dagloners zijn, zo zal de heerlijkheid van Kedar ten
ondergaan. 17 En het overgebleven getal der schutters,
de helden der Kedarenen, zullen minder worden, want de
HEERE, de God Israels, heeft het gesproken.

22 De last van het dal des gezichts. Wat is u nu, dat gij
altegader op de daken klimt? 2 Gij, die vol van groot
gedruis waart, gij woelige stad, gij, vrolijk huppelende stad!
Uw verslagenen zijn niet verslagen met het zwaard, noch
gestorven in den strijd. 3 Al uw oversten zijn te zamen
weggevlucht; zij zijn van de schutters gebonden, allen, die
in u gevonden zijn, zijn samengebonden, zij zijn van verre
gevloden. 4 Daarom zeg ik: Wendt het gezicht van mij af;
laat mij bitterlijk wenen; dringt niet aan, om mij te troosten
over de verstoring der dochteren mijns volks. 5 Want
het is een dag van beroering, en van vertreding, en van
verwarring van den Heere, den HEERE der heirscharen, in
het dal des gezicht, een dag van ontmuring des muurs,
en van geschreeuw naar het gebergte toe. 6 Want Elam
heeft den pijlkoker genomen, de man is op den wagen,
er zijn ruiters; en Kir ontbloot het schild. 7 En het zal
geschieden, dat uw uitgelezen dalen vol wagenen zullen
zijn, en dat de ruiters zich gewisselijk zullen zetten ter
poorten aan. 8 En hij zal het deksel van Juda ontdekken;
en te dien dage zult gij zien naar de wapenen in het huis
des wouds. 9 En gijlieden zult bezien de reten der stad
Davids, omdat zij vele zijn; en gij zult de wateren des
ondersten vijvers vergaderen. 10 Gij zult ook de huizen van
Jeruzalem tellen; en gij zult huizen afbreken, om de muren
te bevestigen. 11 Ook zult gij een gracht maken tussen
beide de muren, voor de wateren des ouden vijvers; maar
gij zult niet opwaarts zien op Dien, Die zulks gedaan heeft,
noch aanmerken Dien, Die dat van verre tijden geformeerd
heeft. 12 En te dien dage zal de Heere, de HEERE der
heirscharen, roepen tot geween, en tot rouwklage, en
tot kaalheid, en tot omgording des zaks. 13 Maar ziet,
er is vreugde en blijdschap met runderen te doden, en
schapen te kelen, vlees te eten, en wijn te drinken, en te
zeggen: Laat ons eten en drinken, want morgen zullen wij
sterven. 14 Maar de HEERE der heirscharen heeft Zich
voor mijn oren geopenbaard, zeggende: Indien ulieden
deze ongerechtigheid verzoend wordt, totdat gij sterft! zegt
de Heere, de HEERE der heirscharen. 15 Alzo zegt de
Heere, de HEERE der heirscharen: Ga heen, ga in tot
dien schatmeester, tot Sebna, den hofmeester, en spreek:
16 Wat hebt gij hier, of wien hebt gij hier, dat gij u hier
een graf uitgehouwen hebt als die zijn graf in de hoogte
uithouwt, die een woning voor zich op een rotssteen laat
aftekenen? 17 Zie, de HEERE zal u wegwerpen met een
mannelijke wegwerping, en Hij zal u ganselijk overdekken.
18 Hij zal u gewisselijk voortrollen, gelijk men een bal rolt,
in een land, wijd van begrip; aldaar zult gij sterven, en
aldaar zullen uw heerlijke wagenen zijn, o gij schandvlek
van het huis uws heren! 19 En Ik zal u afstoten van uw
staat, en van uw stand zal Hij u verstoren. 20 En het
zal te dien dage geschieden, dat Ik Mijn knecht, Eljakim,
den zoon van Hilkia, roepen zal. 21 En Ik zal hem met
uw rok bekleden, en Ik zal hem met uw gordel sterken,
en uw heerschappij zal Ik in zijn hand geven; en hij zal
den inwoneren te Jeruzalem en den huize van Juda tot
een vader zijn. 22 En Ik zal den sleutel van het huis van
David op zijn schouder leggen; en hij zal opendoen, en
niemand zal sluiten, en hij zal sluiten, en niemand zal
opendoen. 23 En Ik zal hem als een nagel inslaan in een
vaste plaats; en hij zal wezen tot een stoel der eer voor
het huis zijns vaders. 24 En men zal aan hem hangen alle
heerlijkheid van het huis zijns vaders, der uitspruitelingen
en der afkomelingen, ook alle kleine vaten, van de vaten
der bekers af, zelfs tot al de vaten der flessen. 25 Te dien
dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zal die nagel,
die aan een vaste plaats gestoken was, weggenomen
worden; en hij zal afgehouwen worden, en hij zal vallen,
en de last, die daaraan is, zal afgesneden worden; want
de HEERE heeft het gesproken.

23 De last van Tyrus. Huilt, gij schepen van Tarsis!
want zij is verwoest, dat er geen huis meer is, dat
niemand er meer ingaat; uit het land Chittim is het aan hen
openbaar geworden. 2 Zwijgt, gij inwoners des eilands! gij,
die de kooplieden van Sidon, over zee varende, vervulden,
3 En wiens inkomst was het zaad van Sichor over de
grote wateren, de oogst der rivier; en zij was de markt
der heidenen. 4 Word beschaamd, o Sidon! want de
zee spreekt, ja, de sterkte der zee, zeggende: Ik heb
geen barensnood gehad, ik heb ook niet gebaard, en
ik heb geen jongelingen groot gemaakt, en geen jonge
dochters opgebracht. 5 Gelijk als geweest is de tijding van
Egypte, zal men ook in weedom zijn, als men van Tyrus
horen zal. 6 Vaart over naar Tarsis, huilt, gij inwoners
des eilands! 7 Is dit uw vrolijk huppelende stad? welker
oudheid wel van oude dagen af is; maar haar eigen voeten
zullen haar verre wegdragen, om in vreemdelingschap
te verkeren. 8 Wie heeft dit beraadslaagd over Tyrus,
die kronende stad, welker kooplieden vorsten zijn, welker
handelaars de heerlijkste in het land zijn? 9 De HEERE der
heirscharen heeft het beraadslaagd, opdat Hij ontheilige
de hovaardij van alle sieraad, om al de heerlijksten der
aarde verachtelijk te maken. 10 Ga door naar uw land, als
een rivier, gij dochter van Tarsis! er is geen gordel meer.
11 Hij heeft Zijn hand uitgestrekt over de zee, Hij heeft
de koninkrijken beroerd; de HEERE heeft bevel gegeven
tegen Kanaan, om haar sterkten te verdelgen. 12 En Hij
heeft gezegd: Gij zult niet meer vrolijk huppelen, o gij
verdrukte maagd, gij dochter van Sidon! Naar Chittim toe,
maak u op, vaar over; ook zult gij aldaar geen rust hebben.
13 Ziet, het land der Chaldeen; dit volk was er niet; Assur
heeft het gefondeerd voor degenen, die in de wildernissen
woonden; zij richtten hun sterkten op, en bouwden hun

paleizen, maar Hij heeft het tot een vervallen hoop gesteld.
14 Huilt, gij schepen van Tarsis! want ulieder sterkte is
verstoord. 15 En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus
zal vergeten worden zeventig jaren, gelijk eens konings
dagen; maar ten einde van zeventig jaren zal in Tyrus
als een hoerenlied zijn: 16 Neem de harp, ga in de stad
rondom, gij vergeten hoer! speel wel, zing veel liederen,
opdat uwer gedacht worde! 17 Want het zal geschieden
ten einde van zeventig jaren, dat de HEERE Tyrus zal
bezoeken, en dat zij wederkeren zal tot haar hoerenloon,
en zij zal hoererij bedrijven met alle koninkrijken der aarde,
die op den aardbodem zijn. 18 En haar koophandel en
haar hoerenloon zal den HEERE heilig zijn, het zal niet
ten schat vergaderd noch opgesloten worden; maar haar
koophandel zal wezen voor hen, die voor den HEERE
wonen, opdat zij eten tot verzadiging, en dat zij durig
deksel hebben.

24 Ziet, de HEERE maakt het land ledig, en Hij maakt
het woest; en Hij keert deszelfs gestaltenis om,
en Hij verstrooit zijn inwoners. 2 En gelijk het volk, alzo
zal de priester wezen; gelijk de knecht, alzo zijn heer;
gelijk de dienstmaagd, alzo haar vrouw; gelijk de koper,
alzo de verkoper; gelijk de lener, alzo de ontlener; gelijk
de woekeraar, alzo die, van welken hij woeker ontvangt.
3 Dat land zal ganselijk ledig gemaakt worden, en het
zal ganselijk beroofd worden; want de HEERE heeft dit
woord gesproken. 4 Het land treurt, het verwelkt; het
aardrijk kweelt, het verwelkt; de hoogsten van het volk des
lands kwelen. 5 Want het land is bevlekt vanwege zijn
inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de
inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond. 6 Daarom
verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen
verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands
verbrand worden, en er zullen weinig mensen overblijven. 7
De most treurt, de wijnstok kweelt, allen die blijhartig waren,
zuchten. 8 De vreugde der trommelen rust; het geluid
der vrolijk huppelenden houdt op, de vreugde der harp
rust. 9 Zij zullen geen wijn drinken met gezang; de sterke
drank zal bitter zijn dengenen, die hem drinken. 10 De
woeste stad is verbroken, al de huizen staan gesloten, dat
er niemand inkomen kan. 11 Er is een klagelijk geroep op
de straten, om des wijns wil; alle blijdschap is verduisterd,
de vreugde des lands is heengevaren. 12 Verwoesting is
in de stad overgebleven, en met gekraak wordt de poort
in stukken verbroken. 13 Want in het binnenste van het
land, in het midden dezer volken, zal het alzo wezen,
gelijk de afschudding des olijfbooms, gelijk de nalezingen,
wanneer de wijnoogst geeindigd is. 14 Die zullen hun
stem opheffen, zij zullen vrolijk zingen; vanwege de
heerlijkheid des HEEREN zullen zij juichen van de zee af.
15 Daarom eert den HEERE in de valleien, in de eilanden
der zee den Naam des HEEREN, des Gods van Israel.
16 Van het uiterste einde der aarde horen wij psalmen,
tot verheerlijking des Rechtvaardigen. Doch nu zeg ik:
Ik word mager, ik word mager, wee mij! de trouwelozen
handelen trouwelooslijk, en met trouwelosheid handelen
de trouwelozen trouwelooslijk. 17 De vrees, en de kuil,
en de strik over u, o inwoners des lands! 18 En het zal
geschieden, zo wie voor de stem der vreze vlieden zal, die
zal in den kuil vallen; en die uit den kuil opklimt, die zal in
den strik gevangen worden; want de sluizen in de hoogte
zijn opengedaan, en de fondamenten der aarde zullen
beven. 19 De aarde zal ganselijk verbroken worden, de
aarde zal ganselijk vaneen gescheurd worden, de aarde
zal ganselijk bewogen worden. 20 De aarde zal ganselijk
waggelen, gelijk een dronkaard, en zij zal heen en weder
bewogen worden, gelijk een nachthut; en haar overtreding
zal zwaar op haar zijn, en zij zal vallen, en niet weder
opstaan. 21 En het zal geschieden te dien dage, dat de
HEERE bezoeking doen zal over de heirscharen des hogen
in de hoogte, en over de koningen des aardbodems op
den aardbodem. 22 En zij zullen samenvergaderd worden,
gelijk de gevangenen in een put, en zij zullen besloten
worden in een gevangenis, maar na vele dagen weder
bezocht worden. 23 En de maan zal schaamrood worden,
en de zon zal beschaamd worden, als de HEERE der
heirscharen regeren zal op den berg Sion en te Jeruzalem,
en voor zijn oudsten zal heerlijkheid zijn.

25 HEERE! Gij zijt mijn God, U zal ik verhogen, Uw
Naam zal ik loven, want Gij hebt wonder gedaan; Uw
raadslagen van verre zijn waarheid en vastigheid. 2 Want
Gij hebt van de stad een steenhoop gemaakt; de vaste stad
tot een vervallen hoop; het paleis der vreemdelingen, dat
het geen stad meer zij, in eeuwigheid zal zij niet herbouwd
worden. 3 Daarom zal U een machtig volk eren, de stad
der tirannische volken zal U vrezen. 4 Want Gij zijt den
arme een Sterkte geweest, een Sterkte den nooddruftige,
als hem bange was; een Toevlucht tegen den vloed, een
Schaduw tegen de hitte; want het blazen der tirannen is
als een vloed tegen een wand. 5 Gelijk de hitte in een
dorre plaats, zult Gij de onstuimigheid der vreemdelingen
nederdrukken; gelijk de hitte door de schaduw ener dikke
wolk, zal het gezang der tirannen vernederd worden. 6 En
de HEERE der heirscharen zal op dezen berg allen volken
een vetten maaltijd maken, een maaltijd van reinen wijn,
van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn. 7
En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des
aangezichts, waarmede alle volken bewonden zijn, en het
deksel, waarmede alle natien bedekt zijn. 8 Hij zal den
dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal
de tranen van alle aangezichten afwissen; en Hij zal de
smaadheid Zijns volks van de ganse aarde wegnemen;
want de HEERE heeft het gesproken. 9 En men zal te dien
dage zeggen: Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem
verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE,
wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en
verblijden in Zijn zaligheid. 10 Want de hand des HEEREN
zal op dezen berg rusten; maar Moab zal onder Hem
verdorst worden, gelijk het stro verdorst wordt tot mest. 11
En Hij zal Zijn handen uitbreiden in het midden van hen,
gelijk als een zwemmer die uitbreidt om te zwemmen, en
Hij zal hun hoogmoed vernederen met de lagen hunner

handen. 12 En Hij zal de hoge vesten uwer muren buigen,
vernederen, ja, Hij zal ze ter aarde tot het stof toe doen
reiken.

26 Te dien dage zal dit lied gezongen worden in het
land van Juda; Wij hebben een sterke stad, God
stelt heil tot muren en voorschansen. 2 Doet de poorten
open, dat het rechtvaardige volk daarin ga, hetwelk
de getrouwigheden bewaart. 3 Het is een bevestigd
voornemen, Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft
op U vertrouwd. 4 Vertrouwt op den HEERE tot in der
eeuwigheid; want in den Heere HEERE is een eeuwige
rotssteen. 5 Want Hij buigt de hooggezetenen neder, de
verheven stad; Hij vernedert ze, Hij vernedert ze tot de
aarde toe, Hij doet ze tot aan het stof reiken. 6 De voet
zal ze vertreden, de voeten des ellendigen, de treden der
armen. 7 Het pad des rechtvaardigen is geheel effen, den
gang des rechtvaardigen weegt Gij recht. 8 Wij hebben
ook in den weg Uwer gerichten, U, o HEERE! verwacht; tot
Uw Naam en tot Uw gedachtenis is de begeerte onzer ziel.
9 Met mijn ziel heb ik U begeerd in den nacht, ook zal ik
met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg
zoeken; want wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, zo
leren de inwoners der wereld gerechtigheid. 10 Wordt
den goddeloze genade bewezen, hij leert evenwel geen
gerechtigheid, hij drijft onrecht in een gans richtig land, en
hij ziet de hoogheid des HEEREN niet aan. 11 HEERE! is
Uw hand verhoogd, zij zien het niet; maar zij zullen het
zien, en beschaamd worden, vanwege den ijver over Uw
volk, ook zal het vuur Uw wederpartijders verteren. 12
HEERE! Gij zult ons vrede bestellen, want Gij hebt ons ook
al onze zaken uitgericht. 13 HEERE, onze God! andere
heren, behalve Gij, hebben over ons geheerst; doch door U
alleen gedenken wij Uws Naams. 14 Dood zijnde zullen zij
niet weder leven, overleden zijnde zullen zij niet opstaan;
daarom hebt Gij hen bezocht, en hebt hen verdelgd, en Gij
hebt al hun gedachtenis doen vergaan. 15 Gij, o HEERE!
hadt dit volk vermeerderd, Gij hadt dit volk vermeerderd;
Gij waart verheerlijkt geworden; maar Gij hebt hen in al
de einden des aardrijks verre weggedaan. 16 HEERE! in
benauwdheid hebben zij U bezocht; zij hebben hun stil
gebed uitgestort, als Uw tuchtiging over hen was. 17 Gelijk
een bevruchte vrouw, als zij nadert tot het baren, smarten
heeft, en schreeuwt in haar weeen, alzo zijn wij geweest, o
HEERE! vanwege Uw aangezicht. 18 Wij waren bevrucht,
wij hadden de smarten, maar wij hebben niet dan wind
gebaard; wij deden het land geen behoudenis aan, en de
inwoners der wereld vielen niet neder. 19 Uw doden zullen
leven, ook mijn dood lichaam, zij zullen opstaan; waakt
op en juicht, gij, die in het stof woont! want uw dauw zal
zijn als een dauw der moeskruiden, en het land zal de
overledenen uitwerpen. 20 Ga henen, mijn volk! ga in uw
binnenste kamers, en sluit uw deuren na u toe; verberg u
als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga. 21
Want ziet, de HEERE zal uit Zijn plaats uitgaan, om de
ongerechtigheid van de inwoners der aarde over hen te
bezoeken; en de aarde zal haar bloed ontdekken, en zal
haar doodgeslagenen niet langer bedekt houden.

27 Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard, en
groot, en sterk zwaard bezoeken den Leviathan,
de langwemelende slang, ja, den Leviathan, de kromme
slomme slang; en Hij zal den draak, die in de zee is,
doden. 2 Te dien dage zal er een wijngaard van roden
wijn zijn; zingt van denzelven bij beurte. 3 Ik, de HEERE,
behoede dien, alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen; opdat
de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren nacht
en dag. 4 Grimmigheid is bij Mij niet; wie zou Mij als
een doorn en distel in oorlog stellen, dat Ik tegen hem
zou aanvallen, en hem te gelijk verbranden zou? 5 Of
hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij
maken; vrede zal hij met Mij maken. 6 In de toekomende
zal Jakob wortelen schieten, Israel zal bloeien en groeien;
en zij zullen de wereld met inkomsten vervullen. 7 Heeft
Hij hem geslagen, gelijk Hij dien geslagen heeft, die
hem sloeg? Is hij gedood, gelijk zijn gedoden gedood
zijn geworden? 8 Met mate hebt Gij met hem getwist,
wanneer Gij hem wegstiet; als Hij hem wegnam door Zijn
harden wind, in den dag des oostenwinds. 9 Daarom zal
daardoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden,
en dit is de ganse vrucht, dat Hij deszelfs zonde zal
wegdoen, wanneer Hij al de stenen des altaar maken zal
als verstrooide kalkstenen, de bossen en de zonnebeelden
zullen niet bestaan. 10 Want de vaste stad zal eenzaam,
de woonstede zal verstoten en verlaten worden, gelijk
een woestijn; daar zullen de kalveren weiden, en daar
zullen zij nederliggen, en zullen haar takken verslinden. 11
Als haar takken verdord zullen zijn, zullen zij afgebroken
worden, en de vrouwen, komende, zullen ze aansteken;
want het is geen volk van enig verstand; daarom zal Hij,
Die het gemaakt heeft, Zich deszelven niet ontfermen, en
Die het geformeerd heeft, zal aan hetzelve geen genade
bewijzen. 12 En het zal te dien dage geschieden, dat de
HEERE dorsen zal, van den stroom der rivier af tot aan de
rivier van Egypte; doch gijlieden zult opgelezen worden,
een bij een, o gij kinderen Israels! 13 En het zal te dien
dage geschieden, dat er met een grote bazuin geblazen
zal worden; dan zullen die komen, die in het land van
Assur verloren zijn, en de heengedrevenen in het land
van Egypte; en zij zullen den HEERE aanbidden op den
heiligen berg te Jeruzalem.

28 Wee de hovaardige kroon der dronkenen van Efraim,
welker heerlijk sieraad is een afvallende bloem, die
daar is op het hoofd der zeer vette vallei, der geslagenen
van den wijn. 2 Ziet, de Heere heeft een sterke en machtige,
er is gelijk een hagelvloed, een poort des verderfs; gelijk
een vloed der sterke wateren; die overvloeien, zal Hij ze ter
aarde nederwerpen met de hand. 3 De hovaardige kronen
der dronkenen van Efraim zullen met voeten vertreden
worden. 4 En de afvallende bloem zijns heerlijken sieraads,
die op het hoofd der zeer vette vallei is, zal zijn gelijk
een vroegrijpe vrucht voor den zomer, welke, wanneer

ze iemand ziet, terwijl zij nog in zijn hand is, slokt hij
ze op. **5** Te dien dage zal de HEERE der heirscharen
tot een heerlijke Kroon en tot een sierlijken Krans zijn
den overgeblevenen Zijns volks. **6** En tot een Geest
des oordeels dien, die ten oordeel zit, en tot een sterkte
dengenen, die den strijd afkeren tot de poort toe. **7** En
ook dwalen dezen van den wijn, en zij dolen van den
sterken drank; de priester en de profeet dwalen van den
sterken drank; zij zijn verslonden van den wijn, zij dolen
van sterken drank; zij dwalen in het gezicht; zij waggelen
in het gericht. **8** Want alle tafels zijn vol van uitspuwsel
en van drek, zodat er geen plaats schoon is. **9** Wien zou
Hij dan de kennis leren, en wien zou Hij het gehoorde
te verstaan geven? Den gespeenden van de melk, den
afgetrokkenen van de borsten? **10** Want het is gebod op
gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel,
hier een weinig, daar een weinig. **11** Daarom zal Hij door
belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk
spreken; **12** Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust,
geeft den moeden rust, en dit is de verkwikking; doch
zij hebben niet willen horen. **13** Zo zal hun het woord
des HEEREN zijn; gebod op gebod, gebod op gebod,
regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een
weinig; opdat zij heengaan, en achterwaarts vallen, en
verbreken, en verstrikt en gevangen worden. **14** Daarom,
hoort des HEEREN woord, gij bespotters, gij heersers
over dit volk, dat te Jeruzalem is! **15** Omdat gijlieden
zegt: Wij hebben een verbond met den dood gemaakt, en
met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt;
wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, zal hij
tot ons niet komen; want wij hebben de leugen ons tot
een toevlucht gesteld, en onder de valsheid hebben wij
ons verborgen. **(Sheol h7585)** **16** Daarom, alzo zegt de
Heere HEERE: Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een
beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, die wel
vast gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten.
17 En Ik zal het gericht stellen naar het richtsnoer, en
de gerechtigheid naar het paslood; en de hagel zal de
toevlucht der leugen wegvagen, en de wateren zullen
de schuilplaats overlopen. **18** En ulieder verbond met
den dood zal te niet worden, en uw voorzichtig verdrag
met de hel zal niet bestaan; wanneer de overvloeiende
gesel doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelven
vertreden worden. **(Sheol h7585)** **19** Van den tijd af, als hij
doortrekt, zal hij ulieden wegnemen, want allen morgen zal
hij doortrekken, bij dag en bij nacht; en het zal geschieden,
dat het gerucht te verstaan, enkel beroering wezen zal.
20 Want het bed zal korter zijn, dan dat men zich daarop
uitstrekken kunne; en het deksel zal te smal wezen, als
men zich daaronder voegt. **21** Want de HEERE zal Zich
opmaken, gelijk op den berg Perazim, Hij zal beroerd zijn,
gelijk in het dal van Gibeon, om Zijn werk te doen, Zijn
werk zal vreemd zijn; en om Zijn daad te doen, Zijn daad
zal vreemd zijn! **22** Nu dan, drijft den spot niet, opdat uw
banden niet vaster gemaakt worden; want ik heb van den
Heere HEERE der heirscharen gehoord een verdelging, ja,
een, die vast besloten is over het ganse land. **23** Neemt
ter ore en hoort mijn stem, merkt op en hoort mijn rede! **24**
Ploegt de ploeger den gehelen dag om te zaaien? Opent
en egt hij zijn land den gehelen dag? **25** Is het niet alzo?
Wanneer hij het bovenste van hetzelve effen gemaakt
heeft, dan strooit hij wikken, en spreidt komijn, of hij werpt
er van de beste tarwe in, of uitgelezen gerst, of spelt, elk
aan zijn plaats. **26** En zijn God onderricht hem van de
wijze, Hij leert hem. **27** Want men dorst de wikken niet met
den dorswagen, en men laat het wagenrad niet rondom
over het komijn gaan; maar de wikken slaat men uit met
een staf, en het komijn met een stok; **28** Het brood koren
moet verbrijzeld worden, maar hij dorst het niet geduriglijk
dorsende; noch hij breekt het met het wiel zijn wagens,
noch hij verbrijzelt het met zijn paarden. **29** Zulks komt ook
voort van den HEERE der heirscharen; Hij is wonderlijk
van raad, Hij is groot van daad.

29 Wee Ariel, Ariel! de stad, waarin David gelegerd
heeft; doet jaar tot jaar; laat ze feestofferen slachten.
2 Evenwel zal Ik Ariel beangstigen, en er zal treuring en
droefheid wezen, en die stad zal Mij gelijk Ariel zijn. **3**
Want Ik zal een leger in het rond om u slaan, en Ik zal
u belegeren met bolwerken, en Ik zal vestingen tegen u
opwerpen. **4** Dan zult gij vernederd worden, gij zult uit
de aarde spreken, en uw spraak zal uit het stof zachtjes
voortkomen; en uw stem zal zijn uit de aarde als van een
tovenaar, en uw spraak zal uit het stof piepen. **5** En de
menigte uwer vreemde soldaten zal zijn gelijk dun stof, en
de menigte der tirannen als voorbijvliegend kaf; en het
zal in een ogenblik haastelijk geschieden. **6** Gij zult van
den HEERE der heirscharen bezocht worden met donder,
en met aardbeving, en groot geluid, met wervelwind, en
onweder, en de vlam eens verterenden vuurs. **7** En gelijk
de droom van een nachtgezicht is, alzo zal de veelheid aller
heidenen zijn, die tegen Ariel strijden zullen; zelfs allen, die
tegen haar en haar vestingen strijden, en haar beangstigen
zullen. **8** Het zal alzo zijn, gelijk wanneer een hongerige
droomt, en ziet, hij eet; maar als hij ontwaakt, zo is zijn ziel
ledig; of, gelijk als wanneer een dorstige droomt, en ziet,
hij drinkt; maar als hij ontwaakt, ziet, zo is hij nog mat, en
zijn ziel is begerig; alzo zal de menigte aller heidenen zijn,
die tegen den berg Sion krijgen. **9** Zij vertoeven, daarom
verwondert u; zij zijn vrolijk, derhalve roept gijlieden; zij
zijn dronken, maar niet van wijn; zij waggelen, maar niet
van sterken drank. **10** Want de HEERE heeft over ulieden
uitgegoten een geest des diepen slaaps, en Hij heeft
uw ogen toegesloten; de profeten, en uw hoofden, en
de zieners heeft Hij verblind. **11** Daarom is ulieden alle
gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek,
hetwelk men geeft aan een, die lezen kan, zeggende: Lees
toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld.
12 Of men geeft het boek aan een, die niet lezen kan,
zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet lezen. **13**
Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij
nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch
hun hart verre van Mij doen; en hun vreze, waarmede zij

Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn; **14** Daarom, ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen. **15** Wee dengenen, die zich diep versteken willen voor den HEERE, hun raad verbergende; en welker werken in duisterheid geschieden, en zij zeggen: Wie ziet ons, en wie kent ons? **16** Ulieder omkeren is, alsof de pottenbakker geacht werd als leem, dat het maaksel zeide van zijn maker: Hij heeft mij niet gemaakt; en het geformeerde vat van zijn pottenbakker zeide: Hij verstaat het niet. **17** Is het niet nog om een klein weinig, dat de Libanon in een vruchtbaar veld zal veranderd worden, en het vruchtbare veld voor een woud geacht zal worden? **18** En te dien dage zullen de doven horen de woorden des Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien. **19** En de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in den HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen zich in de Heilige Israels verheugen. **20** Wanneer de tiran een einde zal hebben, en dat het met den bespotter uit zal zijn, en dat allen, die tot ongerechtigheid waken, uitgeroeid zullen zijn; **21** Die een mens schuldig maken om een woord, en leggen dien strikken, die hen bestraft in de poort; en die den rechtvaardige verdrijven in het woeste. **22** Daarom zegt de HEERE, Die Abraham verlost heeft, tot het huis van Jakob alzo: Jakob zal nu niet meer beschaamd worden, en nu zal zijn aangezicht niet meer bleek worden; **23** Want als hij zijn kinderen, het werk Mijner handen, zien zal in het midden van hen, zullen zij Mijn Naam heiligen; en zij zullen den Heilige Jakobs heiligen, en den God van Israel vrezen. **24** En die dwalende van geest zijn, zullen tot verstand komen, en de murmureerders zullen de lering aannemen.

30 Wee den kinderen, die afvallen, spreekt de HEERE, om een raadslag te maken, maar niet uit Mij, en om zich met een bedekking te bedekken, maar niet uit Mijn Geest, om zonde tot zonde te doen; **2** Die gaan, om af te trekken in Egypte, en vragen Mijn mond niet; om zich te sterken met de macht van Farao, en om hun toevlucht te nemen onder de schaduw van Egypte. **3** Want de sterkte van Farao zal ulieden tot schaamte zijn, en die toevlucht onder de schaduw van Egypte tot schande. **4** Wanneer zijn vorsten zullen geweest zijn tot Zoan, en zijn gezanten zullen gekomen zijn tot nabij Chanes; **5** Hij zal hen allen beschaamd maken door een volk, dat hun geen nut kan doen, noch tot hulp, noch tot voordeel, maar tot schande en ook tot smaadheid zijn zal. **6** De last der beesten, van het zuiden, naar het land des angstes, en der benauwdheid, van waar de sterke leeuw en de oude leeuw is, de basilisk en de vurige vliegende draak; hun goederen zullen zij voeren op den rug der veulens, en hun schatten op de bulten der kemelen, tot het volk, dat hun geen nut doen zal. **7** Want Egypte zal ijdellijk en te vergeefs helpen; daarom heb Ik hierover geroepen; Stilzitten zal hun sterkte zijn. **8** Nu dan, ga henen, schrijf voor hen op een tafel, en teken het in een boek, opdat het blijve tot den laatsten dag, voor altoos, tot in eeuwigheid. **9** Want het is een wederspannig volk; het zijn leugenachtige kinderen; kinderen, die des HEEREN wet niet horen willen. **10** Die daar zeggen tot de zieners: Ziet niet; en tot de schouwers: Schouwt ons niet, wat recht is; spreekt tot ons zachte dingen, schouwt ons bedriegerijen. **11** Wijkt af van den weg, maakt u van de baan; laat den Heilige Israels van ons ophouden! **12** Daarom, zo zegt de Heilige Israels: Omdat gijlieden dit woord verwerpt, en vertrouwt op onderdrukking en verkeerdheid, en steunt daarop: **13** Daarom zal ulieden deze misdaad zijn gelijk een vallende scheur, uitwaarts gebogen in een hogen muur, welks breuk haastelijk in een ogenblik komen zal. **14** Ja, Hij zal ze verbreken, gelijk een pottenbakkerskruik verbroken wordt; in het brijzelen zal Hij niet verschonen; alzo dat van haar verbrijzeling niet een scherf zal gevonden worden, om vuur uit den haard te nemen, of om water te scheppen uit een gracht. **15** Want alzo zegt de Heere HEERE, de Heilige Israels: Door wederkering en rust zoudt gijlieden behouden worden, in stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn; doch gij hebt niet gewild. **16** En gij zegt: Neen, maar op paarden zullen wij vlieden; daarom zult gij vlieden! En: Op snelle paarden zullen wij rijden; daarom zullen uw vervolgers ook snel zijn! **17** Een duizend van het schelden van een enige, van het schelden van vijf zult gij allen vlieden; totdat gij overgelaten wordt, gelijk een mast op den top van een berg, en als een banier op een heuvel. **18** En daarom zal de HEERE wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij verhoogd worden, opdat Hij Zich over ulieden ontferme, want de HEERE is een God des gerichts; welgelukzalig zijn die allen, die Hem verwachten. **19** Want het volk zal in Sion wonen, te Jeruzalem; gij zult ganselijk niet wenen; gewisselijk zal Hij u genadig zijn op de stem uws geroeps; zo haast Hij die horen zal, zal Hij u antwoorden. **20** De Heere zal ulieden wel brood der benauwdheid, en wateren der verdrukking geven; maar uw leraars zullen niet meer als met vleugelen wegvliegen, maar uw ogen zullen uw leraars zien; **21** En uw oren zullen horen het woord desgenen, die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in denzelven; als gij zoudt afwijken ter rechterhand of ter linkerhand. **22** En gijlieden zult voor onrein houden het deksel uwer zilveren gesneden beelden, en het overtreksel uwer gouden gegoten beelden; gij zult ze wegwerpen gelijk een maanstondig kleed, en tot elk van die zeggen: Henen uit! **23** Dan zal Hij uw zaad, waarmede gij het land bezaaid hebt, regen geven, en brood van des lands inkomen, en hetzelve zal vet en smoutig zijn; uw vee zal te dien dage in een wijde landouwe weiden. **24** En de ossen, en ezelveulens, die het land bouwen, zullen zuiver voeder eten, hetwelk verschud is met de werpschoffel en met de wan. **25** En er zullen op allen hogen berg, en op allen verhevenen heuvel beekjes en watervlieten zijn, in den dag der grote slachting, wanneer de torens vallen zullen. **26** En het licht der maan zal zijn als het licht der zon, en het licht der zon zal zevenvoudig zijn als het licht van zeven dagen; ten dage als de HEERE de breuk

Zijns volks zal verbinden, en de wonde, waarmede het
geslagen is, genezen. 27 Ziet, de Naam des HEEREN
komt van verre, Zijn toorn brandt, en de last is zwaar; Zijn
lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend
vuur; 28 En Zijn adem is als een overlopende beek, die
tot aan den hals toe raakt; om de heidenen te schudden
met een schudding der ijdelheid, en als een misleidende
toom in de kinnebakkens der volken. 29 Er zal een lofzang
bij ulieden zijn, gelijk in den nacht, wanneer het feest
geheiligd wordt; en blijdschap des harten, gelijk van een,
die met pijpen wandelt, om te komen tot den berg des
HEEREN, tot den Rotssteen van Israel. 30 En de HEERE
zal Zijn heerlijke stem doen horen, en de nederlating Zijns
arms doen zien, met grimmigheid van toorn, en een vlam
van verterend vuur, stralen, en een vloed, en hagelstenen.
31 Want door de stem des HEEREN zal Assur te morzel
geslagen worden, die met de roede sloeg. 32 En alwaar
die gegrondveste staf doorgegaan zal zijn (op welken
de HEERE dien zal hebben doen rusten), daar zal men
met trommelen en harpen zijn; want met bewegende
bestrijdingen zal Hij tegen hen strijden. 33 Want Tofeth is
van gisteren bereid; ja, hij is ook voor den koning bereid;
Hij heeft hem diep en wijd gemaakt, het vuur en hout van
zijn brandstapel is veel; de adem des HEEREN zal hem
aansteken als een zwavelstroom.

31 Wee dengenen, die in Egypte om hulp aftrekken,
en steunen op paarden, en vertrouwen op wagenen,
omdat er vele zijn, en op ruiters, omdat die zeer machtig
zijn; en zien niet op den Heilige Israels, en zoeken den
HEERE niet. 2 Nochtans is Hij ook wijs, en Hij doet het
kwaad komen, en trekt Zijn woorden niet terug; maar Hij
zal Zich opmaken tegen het huis der boosdoeners, en
tegen de hulp dergenen, die ongerechtigheid werken.
3 Want de Egyptenaren zijn mensen, en geen God, en
hun paarden zijn vlees, en geen geest; en de HEERE
zal Zijn hand uitstrekken, dat de helper struikelen zal, en
die geholpen wordt, zal nedervallen, en zij zullen al te
zamen te niet komen. 4 Want alzo heeft de HEERE tot mij
gezegd: Gelijk als een leeuw, en een jonge leeuw over zijn
roof brult, wanneer schoon een volle menigte der herderen
samengeroepen wordt tegen hem, verschrikt hij voor hun
stem niet, en vernedert zich niet vanwege hun veelheid;
alzo zal de HEERE der heirscharen nederdalen, om te
strijden voor den berg Sions en voor haar heuvel. 5 Gelijk
vliegende vogelen, alzo zal de HEERE der heirscharen
Jeruzalem beschutten, beschuttende zal Hij haar ook
verlossen, doorgaande zal Hij haar ook uithelpen. 6
Bekeert u tot Hem, van Denwelken de kinderen Israels diep
afgeweken zijn. 7 Want te dien dage zullen zij verwerpen,
een ieder zijn zilveren afgoden en zijn gouden afgoden,
welke u uw handen tot zonde gemaakt hadden; 8 En Assur
zal vallen door het zwaard, niet eens mans, en het zwaard,
niet eens mensen, zal hem verteren; en hij zal voor het
zwaard vlieden, en zijn jongelingen zullen versmelten. 9
En hij zal van vreze doorgaan naar zijn rotssteen, en zijn
vorsten zullen voor de banier verschrikken, spreekt de
HEERE, die te Sion vuur, en te Jeruzalem een oven heeft.

32 Ziet, een koning zal regeren in gerechtigheid, en
de vorsten zullen heersen naar recht. 2 En die
man zal zijn als een verberging tegen den wind, en een
schuilplaats tegen den vloed, als waterbeken in een dorre
plaats, als de schaduw van een zwaren rotssteen in een
dorstig land. 3 En de ogen dergenen, die zien, zullen
niet terugzien, en de oren dergenen, die horen, zullen
opmerken. 4 En het hart der onbedachtzamen zal de
wetenschap verstaan, en de tong der stamelenden zal
vaardig zijn, om bescheidenlijk te spreken. 5 De dwaas
zal niet meer genoemd worden milddadig, en de gierige
zal niet meer mild geheten worden. 6 Want een dwaas
spreekt dwaasheid, en zijn hart doet ongerechtigheid, om
huichelarij te plegen, en om dwaling te spreken tegen
den HEERE, om de ziel des hongerigen ledig te laten,
en den dorstige drank te doen ontbreken. 7 En eens
gierigaards ganse gereedschap is kwaad; hij beraadslaagt
schandelijke verdichtselen, om de ellendigen te bederven
met valse redenen, en het recht, als de arme spreekt. 8
Maar een milddadige beraadslaagt milddadigheden, en
staat op milddadigheden. 9 Staat op, gij geruste vrouwen,
hoort mijn stem; gij dochters, die zo zeker zijt, neemt
mijn redenen ter ore. 10 Vele dagen over het jaar zult
gij beroerd zijn, gij dochters, die zo zeker zijt, want de
wijnoogst zal uit zijn, er zal geen inzameling komen. 11
Beeft, gij geruste vrouwen; weest beroerd, dochters, die zo
zeker zijt; trekt u uit, en ontbloot u, en gordt zakken om uw
lendenen. 12 Men zal rouwklagen over de borsten, over
de gewenste akkers, over de vruchtbare wijnstokken. 13
Op het land mijns volks zal de doorn en de distel opgaan;
ja, op alle vreugdehuizen, in de vrolijk huppelende stad.
14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel der stad zal
ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken
zijn, tot in der eeuwigheid, een vreugde der woudezelen,
een weide der kudden. 15 Totdat over ons uitgegoten
worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot
een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal
voor een woud geacht worden. 16 En het recht zal in de
woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare
veld verblijven. 17 En het werk der gerechtigheid zal vrede
zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid
en zekerheid tot in eeuwigheid. 18 En mijn volk zal in
een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde
woningen, en in stille geruste plaatsen. 19 Maar het zal
hagelen, waar men afgaat in het woud, en de stad zal laag
worden in de laagte. 20 Welgelukzalig zijt gijlieden, die
aan alle wateren zaait; gij, die den voet des osses en des
ezels derwaarts henenzendt!

33 Wee u, gij verwoester, die niet verwoest zijt, en gij, die
trouwelooslijk handelt, waar men niet trouwelooslijk
tegen u gehandeld heeft! Als gij het verwoesten zult
volbracht hebben, zult gij verwoest worden; als gij
het trouweloos handelen zult voleind hebben, zal men

trouwelooslijk tegen u handelen. 2 HEERE, wees ons
genadig, wij hebben op U gewacht; wees hun arm
allen morgen, daartoe onze behoudenis ten tijde der
benauwdheid. 3 Van het geluid des rumoers zullen de
volken wegvlieden; van Uw verhoging zullen de heidenen
verstrooid worden. 4 Dan zal ulieder buit verzameld
worden, gelijk de kevers verzameld worden; men zal
daarin ginds en weder huppelen, gelijk de sprinkhanen
ginds en weder huppelen. 5 De HEERE is verheven,
want Hij woont in de hoogte; Hij heeft Sion vervuld met
gericht en gerechtigheid. 6 En het zal geschieden, dat de
vastigheid uwer tijden, de sterkte van uw behoudenissen
zal zijn wijsheid en kennis; de vreze des HEEREN zal zijn
schat zijn. 7 Ziet, hun allersterksten roepen daar buiten;
de boden des vredes wenen bitterlijk. 8 De gebaande
wegen zijn verwoest, die door de paden gaat, houdt op; hij
vernietigt het verbond, hij veracht de steden, hij acht geen
mens. 9 Het land treurt, het kweelt; de Libanon schaamt
zich, hij verwelkt; Saron is geworden als een woestijn; zo
Basan als Karmel zijn geschud. 10 Nu zal Ik opstaan,
zegt de HEERE, nu zal Ik verhoogd worden, nu zal Ik
verheven worden. 11 Gijlieden gaat met stro zwanger, gij
zult stoppelen baren; uw geest zal u als vuur verslinden.
12 En de volken zullen zijn als de verbrandingen des
kalks; als afgehouwen doornen zullen zij met het vuur
verbrand worden. 13 Hoort gijlieden, die verre zijt, wat Ik
gedaan heb; en gijlieden, die nabij zijt, bekent Mijn macht!
14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de
huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons,
die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder
ons, die bij een eeuwigen gloed wonen kan? 15 Die in
gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die
het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen
uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor
stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit;
dat hij het kwade niet aanzie; 16 Die zal in de hoogten
wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek
zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.
17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid;
zij zullen een ver gelegen land zien. 18 Uw hart zal de
verschrikking overdenken, zeggende: Waar is de schrijver?
Waar is de betaalsheer? Waar is hij, die de torens telt? 19
Gij zult niet meer dat stuurse volk zien, het volk, dat zo diep
van spraak is, dat men het niet horen kan, van belachelijke
tong, hetwelk men niet verstaan kan. 20 Schouwt Sion aan,
de stad onzer bijeenkomsten; uw ogen zullen Jeruzalem
zien, een geruste woonplaats, een tent, die niet ter neder
geworpen zal worden, welker pinnen in der eeuwigheid
niet zullen uitgetogen worden, en van welker zelen geen
verscheurd worden. 21 Maar de HEERE zal aldaar bij ons
heerlijk zijn, het zal zijn een plaats van rivieren, van wijde
stromen; geen roeischuit zal daar doorvaren, en geen
treffelijk schip zal daar overvaren. 22 Want de HEERE is
onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is
onze Koning. Hij zal ons behouden. 23 Uw touwen zijn
slap geworden, zij zullen hun mastboom niet kunnen recht
stijf houden, zij zullen het zeil niet uitspannen; dan zal de
roof van een overvloedigen buit uitgedeeld worden, zelfs
zullen de lammen den roof roven. 24 En geen inwoner zal
zeggen: Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal
vergeving van ongerechtigheid hebben.

34 Nadert, gij heidenen, om te horen, en gij volken,
luistert toe; de aarde hore, en haar volheid, de wereld
en al wat daaruit voortkomt. 2 Want de verbolgenheid
des HEEREN is over al de heidenen, en grimmigheid
over al hun heir; Hij heeft hen verbannen, Hij heeft ze
ter slachting overgegeven. 3 En hun verslagenen zullen
weggeworpen worden, en van hun dode lichamen zal hun
stank opgaan; en de bergen zullen smelten van hun bloed.
4 En al het heir der hemelen zal uitteren, en de hemelen
zullen toegerold worden, gelijk een boek, en al hun heir
zal afvallen, gelijk een blad van den wijnstok afvalt, en
gelijk een vijg afvalt van den vijgeboom. 5 Want Mijn
zwaard is dronken geworden in den hemel; ziet, het zal
ten oordeel nederdalen op Edom, en op het volk, hetwelk
Ik verbannen heb. 6 Het zwaard des HEEREN is vol van
bloed, het is vet geworden van smeer, van het bloed der
lammeren en der bokken, van het smeer der nieren van de
rammen; want de HEERE heeft een slachtoffer te Bozra,
en een grote slachting in het land der Edomieten. 7 En de
eenhoornen zullen met hen afgaan, en de varren met de
stieren; en hun land zal doordronken zijn van het bloed, en
hun stof zal van het smeer vet gemaakt worden. 8 Want
het zal zijn de dag der wraak des HEEREN, een jaar der
vergeldingen, om Sions twistzaak. 9 En hun beken zullen
in pek verkeerd worden, en hun stof in zwavel; ja, hun
aarde zal tot brandend pek worden. 10 Het zal des nachts
of des daags niet uitgeblust worden, tot in der eeuwigheid
zal zijn rook opgaan; van geslacht tot geslacht zal het
woest zijn, tot in eeuwigheid der eeuwigheden zal niemand
daar doorgaan. 11 Maar de roerdomp en de nachtuil
zullen het erfelijk bezitten, en de schuifuit, en de raaf zal
daarin wonen; want Hij zal een richtsnoer der woestigheid
over hen trekken, en een richtlood der ledigheid. 12 Hun
edelen (doch zij zijn er niet) zullen zij tot het koninkrijk
roepen, maar al hun vorsten zullen niets zijn. 13 En in hun
paleizen zullen doornen opgaan, netelen en distelen in
hun vestingen; en het zal een woning der draken zijn, een
zaal voor de jongen der struisen. 14 En de wilde dieren
der woestijnen zullen de wilde dieren der eilanden daar
ontmoeten, en de duivel zal zijn metgezel toeroepen; ook
zal het nachtgedierte zich aldaar nederzetten, en het zal
een rustplaats voor zich vinden. 15 Daar zal de wilde
meerle nestelen en leggen, en haar jongen uitbikken, en
onder haar schaduw vergaderen; ook zullen aldaar de
gieren met elkaar verzameld worden. 16 Zoekt in het
boek des HEEREN, en leest; niet een van dezen zal er
feilen, het een noch het ander zal men missen; want mijn
mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest Zelf zal ze
samenbrengen. 17 Want Hij Zelf heeft voor hen het lot
geworpen, en Zijn hand heeft het hun uitgedeeld met

het richtsnoer; tot in der eeuwigheid zullen zij dat erfelijk
bezitten, van geslacht tot geslacht zullen zij daarin wonen.

35 De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover
vrolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en
zal bloeien als een roos. **2** Zij zal lustig bloeien, en zich
verheugen, ja, met verheuging, en juichen; de heerlijkheid
van Libanon is haar gegeven, het sieraard van Karmel en
Saron; zij zullen zien de heerlijkheid des HEEREN, het
sieraad onzes Gods. **3** Versterkt de slappe handen, en stelt
de struikelende knieen vast. **4** Zegt den onbedachtzamen
van harte: Weest sterk, en vreest niet; ziet, ulieder God zal
ter wrake komen met de vergelding Gods. Hij zal komen
en ulieden verlossen. **5** Alsdan zullen der blinden ogen
opengedaan worden, en der doven oren zullen geopend
worden. **6** Alsdan zal de kreupele springen als een hert,
en de tong des stommen zal juichen; want in de woestijn
zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis. **7**
En het dorre land zal tot staand water worden, en het
dorstige land tot springaders der wateren; in de woningen
der draken, waar zij gelegen hebben, zal gras met riet
en biezen zijn. **8** En aldaar zal een verheven baan en
een weg zijn, welke de heilige weg zal genaamd worden;
de onreine zal er niet doorgaan, maar hij zal voor deze
zijn; die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet
dwalen. **9** Er zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend
gedierte zal daarop komen, noch aldaar gevonden worden;
maar de verlosten zullen daarop wandelen. **10** En de
vrijgekochten des HEEREN zullen wederkeren, en tot Sion
komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun
hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen,
maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

36 En het geschiedde in het veertiende jaar van den
koning Hizkia, dat Sanherib, de koning van Assyrie,
optoog tegen alle vaste steden van Juda, en nam ze in. **2**
En de koning van Assyrie zond Rabsake van Lachis naar
Jeruzalem tot den koning Hizkia, met een zwaar heir; en hij
stond aan den watergang des oppersten vijvers, aan den
hogen weg van het veld des vollers. **3** Toen ging tot hem
uit Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna,
de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier. **4**
En Rabsake zeide tot hen: Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de
grote koning, de koning van Assyrie: Wat vertrouwen is dit,
waarmede gij vertrouwt; **5** Ik mocht zeggen (doch het is
een woord der lippen): Er is raad en macht tot den oorlog;
op wien vertrouwt gij nu, dat gij tegen mij rebelleert? **6** Zie,
gij vertrouwt op dien gebrokenen rietstaf, op Egypte; op
denwelken zo iemand leunt, zo zal hij in zijn hand gaan en
die doorboren; alzo is Farao, de koning van Egypte, al
dengenen, die op hem vertrouwen. **7** Maar zo gij tot mij
zegt: Wij vertrouwen op den HEERE, onzen God; is Hij Die
niet, Wiens hoogten en Wiens altaren Hizkia weggenomen
heeft, en Die tot Juda en tot Jeruzalem gezegd heeft: Voor
dit altaar zult gij u nederbuigen? **8** Nu dan, wed toch met
mijn heer, den koning van Assyrie; en ik zal u twee duizend
paarden geven, zo gij voor u de ruiters daarop zult kunnen
geven. **9** Hoe zoudt gij dan het aangezicht van een enigen
vorst, van de geringste knechten mijns heren, afkeren?
Maar gij vertrouwt op Egypte, om de wagenen en om de
ruiteren. **10** En nu ben ik zonder den HEERE opgetogen
tegen dit land, om dat te verderven. De HEERE heeft tot
mij gezegd: Trek op tegen dat land, en verderf het. **11** Toen
zeide Eljakim, en Sebna, en Joah tot Rabsake: Spreek
toch tot uw knechten in het Syrisch, want wij verstaan het
wel; en spreek niet met ons in het Joods, voor de oren
des volks, dat op den muur is. **12** Maar Rabsake zeide:
Heeft mijn heer mij tot uw heer en tot u gezonden, om
deze woorden te spreken? Is het niet tot de mannen, die
op den muur zitten, dat zij met ulieden hun drek eten, en
hun water drinken zullen? **13** Alzo stond Rabsake, en riep
met luider stem in het Joods, en zeide: Hoort de woorden
des groten konings, des konings van Assyrie! **14** Alzo
zegt de koning: Dat Hizkia u niet bedriege, want hij zal
u niet kunnen redden. **15** Daartoe, dat Hizkia u niet doe
vertrouwen op den HEERE, zeggende: De HEERE zal ons
zekerlijk redden; deze stad zal niet in de hand des konings
van Assyrie gegeven worden. **16** Hoort naar Hizkia niet;
want alzo zegt de koning van Assyrie: Handelt met mij door
een geschenk, en komt tot mij uit, en eet, een ieder van
zijn wijnstok, en een ieder van zijn vijgeboom, en drinkt
een ieder het water zijns bornputs; **17** Totdat ik kom en u
haal in een land, als ulieder land is, een land van koren en
van most, een land van brood en van wijngaarden. **18** Dat
Hizkia ulieden niet verleide, zeggende: De HEERE zal
ons redden; hebben de goden der volken, een ieder zijn
land, gered uit de hand des konings van Assyrie? **19** Waar
zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de goden
van Sefarvaim? Hebben zij ook Samaria van mijn hand
gered? **20** Welke zijn ze onder al de goden dezer landen,
die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de HEERE
Jeruzalem uit mijn hand zou redden? **21** Doch zij zwegen
stil, en antwoordden hem niet een woord; want het gebod
des konings was, zeggende: Gij zult hem niet antwoorden.
22 Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester,
en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de
kanselier, tot Hizkia met gescheurde klederen; en zij gaven
hem de woorden van Rabsake te kennen.

37 En het geschiedde, als de koning Hizkia dat hoorde,
zo scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met
een zak, en ging in het huis des HEEREN. **2** Daarna zond
hij Eljakim, den hofmeester, en Sebna, den schrijver, en de
oudsten der priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja, den
profeet, den zoon van Amoz; **3** En zij zeiden tot hem: Alzo
zegt Hizkia: Deze dag is een dag der benauwdheid, en der
schelding, en der lastering; want de kinderen zijn gekomen
tot aan de geboorte, en er is geen kracht om te baren.
4 Misschien zal de HEERE, uw God, horen de woorden
van Rabsake, denwelken zijn heer, de koning van Assyrie,
gezonden heeft, om den levenden God te honen, en te
schelden met woorden, die de HEERE, uw God, gehoord
heeft; hef dan een gebed op voor het overblijfsel, dat
gevonden wordt. **5** En de knechten van den koning Hizkia

kwamen tot Jesaja. 6 En Jesaja zeide tot hen: Zo zult
gijlieden tot uw heer zeggen: Zo zegt de HEERE: Vrees
niet voor de woorden, die gij gehoord hebt, waarmede Mij
de dienaars des konings van Assyrie gelasterd hebben. 7
Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht
horen zal, en weder in zijn land keren; en Ik zal hem
door het zwaard in zijn land vellen. 8 Zo kwam Rabsake
weder, en hij vond den koning van Assyrie strijdende tegen
Libna; want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken
was. 9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, den koning van
Cusch, zeggen: Hij is uitgetogen, om tegen u te strijden;
toen hij zulks hoorde, zo zond hij weder boden tot Hizkia,
zeggende: 10 Zo zult gijlieden spreken tot Hizkia, den
koning van Juda, zeggende: Laat u uw God niet bedriegen,
op Welken gij vertrouwt, zeggende: Jeruzalem zal in de
hand des konings van Assyrie niet gegeven worden. 11
Zie, gij hebt gehoord, wat de koningen van Assyrie aan
alle landen gedaan hebben, die verbannende; en zoudt gij
gered worden? 12 Hebben de goden der volken die mijn
vaders verdorven hebben, dezelven gered, als Gozan, en
Haran, en Rezef, en de kinderen van Eden, die in Telasser
waren? 13 Waar is de koning van Hamath, en de koning
van Arpad, en de koning der stad Sefarvaim, Hena en
Ivva? 14 Als nu Hizkia de brieven uit der boden hand
ontvangen, en die gelezen had, ging hij op in het huis des
HEEREN; en Hizkia breidde die uit voor het aangezicht des
HEEREN. 15 En Hizkia bad tot den HEERE, zeggende:
16 O HEERE der heirscharen, Gij, God van Israel, Die
tussen de cherubim woont! Gij Zelf, Gij alleen zijt de
God van alle koninkrijken der aarde; Gij hebt den hemel
en de aarde gemaakt! 17 O HEERE! neig Uw oor en
hoor, HEERE! doe Uw ogen open, en zie; en hoor al
de woorden van Sanherib, die gezonden heeft om den
levenden God te honen. 18 Waarlijk, HEERE! hebben de
koningen van Assyrie al de landen, mitsgaders derzelver
landerijen verwoest; 19 En hebben hun goden in het vuur
geworpen; want zij waren geen goden, maar het werk
van mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij
die verdorven. 20 Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons
uit zijn hand, zo zullen alle koninkrijken der aarde weten,
dat Gij alleen de HEERE zijt. 21 Toen zond Jesaja, de
zoon van Amoz, tot Hizkia, om te zeggen: Alzo zegt de
HEERE, de God Israels: Dat gij tot Mij gebeden hebt tegen
Sanherib, den koning van Assyrie, heb Ik gehoord. 22 Dit
is het woord, dat de HEERE over hem gesproken heeft:
De jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot
u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter
u. 23 Wien hebt gij gehoond, en gij gelasterd, en tegen
Wien hebt gij de stem verheven, en uw ogen omhoog
opgeheven? Tegen den Heilige Israels! 24 Door middel
uwer dienstknechten hebt gij den HEERE gehoond, en
gezegd: Ik heb met de menigte mijner wagenen beklommen
de hoogte der bergen, de zijden van Libanon; en ik zal
zijn hoge cederbomen en zijn uitgelezen dennebomen
afhouwen; en zal komen tot zijn uiterste hoogte, in het
woud zijns schonen velds. 25 Ik heb gegraven en de
wateren gedronken; en ik heb met mijn voetzolen alle
rivieren der belegerde plaatsen verdroogd. 26 Hebt gij
niet gehoord, dat Ik zulks lang te voren gedaan heb, en
dat van de oude dagen af geformeerd heb? Nu heb Ik
dat doen komen, dat gij zoudt zijn, om de vaste steden
te verstoren tot woeste hopen. 27 Daarom waren haar
inwoners handeloos, zij waren verslagen en beschaamd; zij
waren als het gras des velds en de groene grasscheutjes,
als het hooi der daken, en het brandkoren, eer het overeind
staat. 28 Maar Ik weet uw zitten, en uw uitgaan, en uw
inkomen, en uw woeden tegen Mij. 29 Om uw woeden
tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren opgekomen is,
zo zal Ik Mijn haak in uw neus leggen, en Mijn gebit in uw
lippen, en Ik zal u doen wederkeren door dien weg, door
denwelken gij gekomen zijt. 30 En dat zij u een teken, dat
men in dit jaar, wat van zelf gewassen is, eten zal, en in
het tweede jaar, wat daarvan weder uitspruit; maar zaait in
het derde jaar, en maait, en plant wijngaarden, en eet hun
vruchten. 31 Want het ontkomene, dat overgebleven is van
het huis van Juda, zal wederom nederwaarts wortelen, en
het zal opwaarts vrucht dragen. 32 Want van Jeruzalem
zal het overblijfsel uitgaan, en het ontkomene van den
berg Sion; de ijver des HEEREN der heirscharen zal dit
doen. 33 Daarom, zo zegt de HEERE van den koning
van Assyrie: Hij zal in deze stad niet komen, noch daar
een pijl inschieten; ook zal hij met geen schild daarvoor
komen, en zal geen wal daartegen opwerpen. 34 Door den
weg, dien hij gekomen is, door dien zal hij wederkeren;
maar in deze stad zal hij niet komen, zegt de HEERE. 35
Want Ik zal deze stad beschermen, om die te verlossen,
om Mijnentwil, en om Davids, Mijns knechts wil. 36 Toen
voer de engel des HEEREN uit, en sloeg in het leger van
Assyrie honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij zich
des morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren dode
lichamen. 37 Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrie,
en toog henen, en keerde weder; en hij bleef te Nineve. 38
Het geschiedde nu, als hij in het huis van Nisroch, zijn god,
zich nederboog, dat Adramelech en Sarezer, zijn zonen,
hem met het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in
het land van Ararat; en Esar-Haddon, zijn zoon, werd
koning in zijn plaats.

38 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe;
en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam
tot hem, en zeide tot hem: Alzo zegt de HEERE: Geef
bevel aan uw huis; want gij zult sterven, en niet leven. 2
Toen keerde Hizkia zijn aangezicht om naar den wand,
en hij bad tot den HEERE. 3 En hij zeide: Och HEERE,
gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en
met een volkomen hart gewandeld, en wat goed in Uw
ogen is, gedaan heb. En Hizkia weende gans zeer. 4 Toen
geschiedde het woord des HEEREN tot Jesaja, zeggende:
5 Ga henen, en zeg tot Hizkia: Zo zegt de HEERE, de God
van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb
uw tranen gezien; zie, Ik zal vijftien jaren tot uw dagen
toedoen; 6 En Ik zal u uit de hand des konings van Assyrie
verlossen, mitsgaders deze stad; en Ik zal deze stad

beschermen. 7 En dit zal u een teken zijn van den HEERE,
dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen
zal: 8 Zie, Ik zal de schaduw der graden, die met de zon in
de graden van Achaz' zonnewijzer nederwaarts gegaan is,
tien graden achterwaarts doen keren. Dies is de zon tien
graden teruggekeerd, in de graden, die zij nederwaarts
gegaan was. 9 Dit is het schrift van Hizkia, koning van
Juda, toen hij ziek geweest en van zijn ziekte genezen
was. 10 Ik zeide: Vanwege de afsnijding mijner dagen, zal
ik tot de poorten des grafs heengaan, ik word beroofd van
het overige mijner jaren. **(Sheol h7585)** 11 Ik zeide: Ik zal
den HEERE niet meer zien, den HEERE, in het land der
levenden; ik zal de mensen niet meer aanschouwen met
de inwoners der wereld. 12 Mijn levenstijd is weggetogen,
en van mij weggevoerd gelijk eens herders hut; ik heb mijn
leven afgesneden, gelijk een wever zijn web; Hij zal mij
afsnijden, als van den drom; van den dag tot den nacht
zult Gij mij ten einde gebracht hebben. 13 Ik stelde mij
voor tot den morgenstond toe; gelijk een leeuw, alzo zal
Hij al mijn beenderen breken; van den dag tot den nacht,
zult Gij mij ten einde gebracht hebben. 14 Gelijk een kraan
of zwaluw, alzo piepte ik; ik kirde als een duif; mijn ogen
verhieven zich omhoog; o HEERE! ik word onderdrukt,
wees Gij mijn Borg. 15 Wat zal ik spreken? Gelijk Hij het
mij heeft toegezegd, alzo heeft Hij het gedaan; ik zal nu al
zoetjes voorttreden al mijn jaren, vanwege de bitterheid
mijner ziel. 16 Heere, bij deze dingen leeft men, en in
dit alles is het leven van mijn geest; want Gij hebt mij
gezond gemaakt en mij genezen. 17 Zie, in vrede is mij de
bitterheid bitter geweest; maar Gij hebt mijn ziel liefelijk
omhelsd, dat zij in de groeve der vertering niet kwame;
want Gij hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen.
18 Want het graf zal U niet loven, de dood zal U niet
prijzen; die in den kuil nederdalen, zullen op Uw waarheid
niet hopen. **(Sheol h7585)** 19 De levende, de levende,
die zal U loven, gelijk ik heden doe; de vader zal den
kinderen Uw waarheid bekend maken. 20 De HEERE was
gereed om mij te verlossen; daarom zullen wij op mijn
snarenspel spelen; al de dagen onzes levens, in het huis
des HEEREN. 21 Jesaja nu had gezegd: Laat men nemen
een klomp vijgen, en tot een pleister op het gezwel maken,
en hij zal genezen. 22 En Hizkia had gezegd: Welk zal het
teken zijn, dat ik ten huize des HEEREN zal opgaan?

39 Te dien tijd zond Merodach Baladan, de zoon van
Baladan, de koning van Babel, brieven en een
geschenk aan Hizkia; want hij had gehoord dat hij krank
geweest en weder sterk geworden was. 2 En Hizkia
verblijdde zich over hen, en hij toonde hun zijn schathuis,
het zilver, en het goud, en de specerijen, en de beste olie,
en zijn ganse wapenhuis, en al wat gevonden werd in zijn
schatten; er was geen ding in zijn huis, noch in zijn ganse
heerschappij, dat Hizkia hun niet toonde. 3 Toen kwam de
profeet Jesaja tot den koning Hizkia, en zeide tot hem:
Wat hebben die mannen gezegd, en van waar zijn zij tot u
gekomen? En Hizkia zeide: Zij zijn uit verren lande tot mij
gekomen, uit Babel. 4 En hij zeide: Wat hebben zij gezien
in uw huis? En Hizkia zeide: Zij hebben alles gezien, wat
in mijn huis is; geen ding is er in mijn schatten, dat ik
hun niet getoond heb. 5 Toen zeide Jesaja tot Hizkia:
Hoor het woord des HEEREN der heirscharen. 6 Zie, de
dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw vaders
opgelegd hebben tot een schat tot op dezen dag, naar
Babel weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten
worden, zegt de HEERE. 7 Daartoe zullen zij van uw
zonen, die uit u zullen voortkomen, die gij gewinnen zult,
nemen, dat zij hovelingen zijn in het paleis des konings
van Babel. 8 Maar Hizkia zeide tot Jesaja: Het woord des
HEEREN, dat gij gesproken hebt, is goed. Ook zeide hij:
Doch het zij vrede en waarheid in mijn dagen!

40 Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. 2
Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar
toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid
verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel
ontvangen heeft voor al haar zonden. 3 Een stem des
roependen in de woestijn: Bereidt den weg des HEEREN,
maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God!
4 Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en
heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat
zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei
gemaakt worden. 5 En de heerlijkheid des HEEREN zal
geopenbaard worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat
het de mond des HEEREN gesproken heeft. 6 Een stem
zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is
gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds.
7 Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des
HEEREN daarin blaast; voorwaar, het volk is gras. 8 Het
gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods
bestaat in der eeuwigheid. 9 O Sion, gij verkondigster van
goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem,
gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op
met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van
Juda: Zie hier is uw God! 10 Ziet, de Heere HEERE zal
komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn
loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
11 Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de
lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot
dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden. 12 Wie heeft
de wateren met Zijn vuist gemeten, en van de hemelen
met de span de maat genomen, en heeft met een drieling
het stof der aarde begrepen, en de bergen gewogen in een
waag, en de heuvelen in een weegschaal? 13 Wie heeft
den Geest des HEEREN bestierd, en wie heeft Hem als
Zijn raadsman onderwezen? 14 Met wien heeft Hij raad
gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou leren
van het pad des rechts, en Hem wetenschap zou leren,
en Hem zou bekend maken den weg des veelvoudigen
verstands? 15 Ziet, de volken zijn geacht als een druppel
van een emmer, en als een stofje van de weegschaal; ziet,
Hij werpt de eilanden henen als dun stof! 16 En de Libanon
is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet
genoegzaam ten brandoffer. 17 Alle volken zijn als niets
voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet,

en ijdelheid. **18** Bij wien dan zult gij God vergelijken, of wat
gelijkenis zult gij op Hem toepassen? **19** De werkmeester
giet een beeld, en de goudsmid overtrekt het met goud,
en giet er zilveren ketenen toe. **20** Die verarmd is, dat
hij niet te offeren heeft, die kiest een hout uit, dat niet
verrotte; hij zoekt zich een wijzen werkmeester, om een
beeld te bereiden, dat niet wankele. **21** Weet gijlieden niet?
Hoort gij niet? Is het u van den beginne aan niet bekend
gemaakt! Hebt gij op de grondvesten der aarde niet gelet?
22 Hij is het, Die daar zit boven den kloot der aarde, en
derzelver inwoners zijn als sprinkhanen; Hij is het, Die de
hemelen uitspant als een dunnen doek, en breidt ze uit
als een tent, om te bewonen; **23** Die de vorsten te niet
maakt; de richters der aarde maakt Hij tot ijdelheid. **24** Ja,
zij worden niet geplant, ja, zij worden niet gezaaid, ja, hun
afgehouwen stam wortelt niet in de aarde; ook als Hij op
hen blazen zal, zo zullen zij verdorren, en een stormwind
zal hen als een stoppel wegnemen. **25** Bij wien dan zult
gijlieden Mij vergelijken, dien Ik gelijk zij? zegt de Heilige.
26 Heft uw ogen op omhoog, en ziet, Wie deze dingen
geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt; Die ze
alle bij name roept, vanwege de grootheid Zijner krachten,
en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet een
gemist. **27** Waarom zegt gij dan, o Jakob! en spreekt, o
Israel! mijn weg is voor den HEERE verborgen, en mijn
recht gaat van mijn God voorbij? **28** Weet gij het niet?
Hebt gij niet gehoord, dat de eeuwige God, de HEERE, de
Schepper van de einden der aarde, noch moede noch mat
wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand. **29** Hij
geeft den moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte
dien, die geen krachten heeft. **30** De jongen zullen moede
en mat worden, en de jongelingen zullen gewisselijk vallen;
31 Maar dien den HEERE verwachten, zullen de kracht
vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de
arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen
wandelen, en niet mat worden.

41 Zwijgt voor Mij, gij eilanden! en laat de volken de
kracht vernieuwen; laat ze toetreden, laat ze dan
spreken; laat ons samen ten gerichte naderen. **2** Wie heeft
van den opgang dien rechtvaardige verwekt? heeft hem
geroepen op zijn voet? de heidenen voor zijn aangezicht
gegeven, en gemaakt, dat hij over koningen heerste?
heeft ze zijn zwaard gegeven als stof, zijn boog als een
voortgedreven stoppel? **3** Dat hij ze najaagde en doortrok
met vrede, door een pad, hetwelk hij met zijn voeten
niet gegaan had? **4** Wie heeft dit gewrocht en gedaan,
roepende de geslachten van den beginne? Ik, de HEERE,
Die de Eerste ben, en met den Laatste ben Ik Dezelfde. **5**
De eilanden zagen het, en zij vreesden; de einden der
aarde beefden; zij naderden en kwamen toe; **6** De een
hielp den ander, en zeide tot zijn metgezel: Wees sterk!
7 En de werkmeester versterkte den goudsmid; die met
den hamer glad maakt, dien, die op het aambeeld slaat,
zeggende van het soldeersel: Het is goed; daarna maakt
hij het vast met nagelen, dat het niet wankele. **8** Maar
gij, Israel, Mijn knecht! gij Jakob, dien Ik verkoren heb!
het zaad van Abraham, Mijn liefhebber! **9** Gij, welken
Ik gegrepen heb van de einden der aarde, en uit haar
bijzonderste geroepen heb; en zeide tot u: Gij zijt Mijn
knecht; u heb Ik uitverkoren, en heb u niet verworpen. **10**
Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik
ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun
Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid. **11** Ziet,
zij zullen beschaamd en te schande worden, allen, die
tegen u ontstoken zijn; zij zullen worden als niet, en die
lieden, die met u twisten, zullen vergaan. **12** Gij zult hen
zoeken, maar zult hen niet vinden; de lieden, die met u
kijven, zullen worden als niet, en die lieden, die met u
oorlogen, als een nietig ding. **13** Want Ik, de HEERE, uw
God, grijp uw rechterhand aan, Die tot u zeg: Vrees niet,
Ik help u. **14** Vrees niet, gij wormpje Jakobs, gij volkje
Israels! Ik help u, spreekt de HEERE, en uw Verlosser
is de Heilige Israels! **15** Ziet, Ik heb u tot een scherpe
nieuwe dorsslede gesteld, die scherpe pinnen heeft; gij
zult bergen dorsen en vermalen, en heuvelen zult gij
stellen gelijk kaf. **16** Gij zult ze wannen, en de wind zal ze
wegnemen, en de stormwind zal ze verstrooien; maar gij
zult u verheugen in den HEERE; in den Heilige Israels zult
gij u roemen. **17** De ellendigen en nooddruftigen zoeken
water, maar er is geen, hun tong versmacht van dorst;
Ik, de HEERE zal hen verhoren, Ik, de God Israels, zal
hen niet verlaten. **18** Ik zal rivieren op de hoge plaatsen
openen, en fonteinen in het midden der valleien; Ik zal de
woestijn tot een waterpoel zetten, en het dorre land tot
watertochten. **19** Ik zal in de woestijn den cederboom,
den sittimboom, en den mirteboom, en den olieachtigen
boom zetten; Ik zal in de wildernis stellen den denneboom,
den beuk, en den busboom te gelijk; **20** Opdat zij zien, en
bekennen, en overleggen, en te gelijk verstaan, dat de
hand des HEEREN zulks gedaan, en dat de Heilige Israels
zulks geschapen heeft. **21** Brengt ulieder twistzaak voor,
zegt de HEERE; brengt uw vaste bewijsredenen bij, zegt
de Koning van Jakob. **22** Laat hen voortbrengen en ons
verkondigen de dingen, die gebeuren zullen; verkondigt de
vorige dingen, welke die geweest zijn, opdat wij het ter
harte nemen, en het einde daarvan weten; of doet ons
de toekomende dingen horen. **23** Verkondigt dingen, die
hierna komen zullen, opdat wij weten, dat gij goden zijt; ja,
doet goed, en doet kwaad, dat wij verbaasd staan, en te
zamen toezien. **24** Ziet, gijlieden zijt minder dan niet, en
ulieder werk is erger dan een adder; hij is een gruwel, die
ulieden verkiest. **25** Ik verwek een van het noorden, en hij
zal opkomen van den opgang der zon; hij zal Mijn Naam
aanroepen; en hij zal komen over de overheden als over
leem, en gelijk een pottenbakker het slijk treedt. **26** Wie
heeft wat verkondigd van den beginne aan, dat wij het
weten mogen, of van te voren, dat wij zeggen mogen: Hij
is rechtvaardig; maar er is niemand, die het verkondigt,
ook niemand, die wat horen doet, ook niemand, die ulieder
woorden hoort. **27** Ik, de Eerste zeg tot Sion: Zie, zie ze
daar! en tot Jeruzalem; Ik zal een blijden boodschapper
geven. **28** Want Ik zag toe, maar er was niemand, zelfs

onder dezen, maar er was geen raadgever, dat Ik hen zou
vragen, en zij Mij antwoord geven zouden. **29** Ziet, zij zijn
altemaal ijdelheid, hun werken zijn een nietig ding, hun
gegoten beelden zijn wind, en een ijdel ding.

42 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn
Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen
heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht
den heidenen voortbrengen. **2** Hij zal niet schreeuwen,
noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat
horen laten. **3** Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en
de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen; met waarheid
zal Hij het recht voortbrengen. **4** Hij zal niet verdonkerd
worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het
recht op aarde zal hebben besteld; en de eilanden zullen
naar Zijn leer wachten. **5** Alzo zegt God, de HEERE, Die
de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die
de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt;
Die den volke, dat daarop is, den adem geeft, en den geest
dengenen, die daarop wandelen: **6** Ik, de HEERE, heb u
geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen;
en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond
des volks, tot een Licht der heidenen. **7** Om te openen
de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de
gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis
zitten. **8** Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer
zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof den gesneden
beelden. **9** Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en
nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik
ulieden die horen. **10** Zingt den HEERE een nieuw lied,
Zijn lof van het einde der aarde; gij, die ter zee vaart, en al
wat daarin is, gij eilanden en hun inwoners. **11** Laat de
woestijn en haar steden de stem verheffen, met de dorpen,
die Kedar bewoont; laat hen juichen, die in de rotsstenen
wonen, en van den top der bergen af schreeuwen. **12** Laat
ze den HEERE de eer geven, en Zijn lof in de eilanden
verkondigen. **13** De HEERE zal uittrekken als een held; Hij
zal den ijver opwekken als een krijgsman; Hij zal juichen,
ja, Hij zal een groot getier maken; Hij zal Zijn vijanden
overweldigen. **14** Ik heb van ouds gezwegen, Ik heb Mij
stil gehouden en Mij ingehouden; Ik zal uitschreeuwen,
als een, die baart, Ik zal ze verwoesten, en te zamen
opslokken. **15** Ik zal bergen en heuvelen woest maken, en
al hun gras zal Ik doen verdorren; en Ik zal de rivieren tot
eilanden maken, en de poelen uitdrogen. **16** En Ik zal de
blinden leiden door den weg, dien zij niet geweten hebben,
Ik zal ze doen treden door de paden, die zij niet geweten
hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht
maken, en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun
doen, en Ik zal hen niet verlaten. **17** Maar die zich op
gesneden beelden verlaten, die tot de gegoten beelden
zeggen: Gij zijt onze goden; die zullen achterwaarts keren,
en met schaamte beschaamd worden. **18** Hoort, gij doven!
en schouwt aan, gij blinden! om te zien. **19** Wie is er
blind als Mijn knecht, en doof, gelijk Mijn bode, dien Ik
zende? Wie is blind, gelijk de volmaakte, en blind, gelijk
de knecht des HEEREN? **20** Gij ziet wel veel dingen,
maar gij bewaart ze niet; of schoon hij de oren opendoet,
zo hoort hij toch niet. **21** De HEERE had lust aan hem,
om Zijner gerechtigheid wil; Hij maakte hem groot door
de wet, en Hij maakte hem heerlijk. **22** Maar nu is het
een beroofd en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt
in de holen, en verstoken in de gevangenhuizen; zij zijn
tot een roof geworden, en er is niemand, die ze redt; tot
een plundering, en niemand zegt: Geeft ze weder. **23**
Wie onder ulieden neemt zulks ter oren? Wie merkt op
en hoort, wat hierna zijn zal? **24** Wie heeft Jakob tot een
plundering overgegeven, en Israel den rovers? Is het niet
de HEERE, Hij, tegen Wien wij gezondigd hebben? Want
zij wilden niet wandelen in Zijn wegen, en zij hoorden niet
naar Zijn wet. **25** Daarom heeft Hij over hen uitgestort de
grimmigheid Zijns toorns en de macht des oorlogs; en Hij
heeft ze rondom in vlam gezet, doch zij merken het niet;
en Hij heeft ze in brand gestoken, doch zij nemen het niet
ter harte.

43 Maar nu, alzo zegt de HEERE, uw Schepper, o
Jakob! en uw Formeerder, o Israel! vrees niet, want
Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn.
2 Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en
door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer
gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en
de vlam zal u niet aansteken. **3** Want Ik ben de HEERE,
uw God, de Heilige Israels, uw Heiland; Ik heb Egypte,
Morenland en Seba gegeven tot uw losgeld in uw plaats.
4 Van toen af, dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt
gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb
Ik mensen in uw plaats gegeven, en volken in plaats van
uw ziel. **5** Vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal uw zaad
van den opgang brengen, en Ik zal u verzamelen van den
ondergang. **6** Ik zal zeggen tot het noorden: Geef; en tot
het zuiden: Houd niet terug; breng Mijn zonen van verre,
en Mijn dochters van het einde der aarde; **7** Een ieder, die
naar Mijn Naam genoemd is, en dien Ik geschapen heb tot
Mijn eer, dien Ik geformeerd heb, dien Ik ook gemaakt
heb. **8** Breng voort het blinde volk, hetwelk ogen heeft,
en de doven, die oren hebben. **9** Laat al de heidenen
samen vergaderd worden, en laat de volken verzameld
worden; wie onder hen zal dit verkondigen? Of laat hen
ons doen horen de vorige dingen, laat hen hun getuigen
voortbrengen, opdat zij gerechtvaardigd worden, en men
het hore en zegge: Het is de waarheid. **10** Gijlieden zijt
Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn knecht, dien
Ik uitverkoren heb; opdat gij het weet, en Mij gelooft,
en verstaat, dat Ik Dezelve ben, dat voor Mij geen God
geformeerd is, en na Mij geen zijn zal. **11** Ik, Ik ben de
HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij. **12** Ik heb
verkondigd, en Ik heb verlost, en Ik heb het doen horen,
en geen vreemd god was onder ulieden; en gij zijt Mijn
getuigen, spreekt de HEERE, dat Ik God ben. **13** Ook
eer de dag was, ben Ik, en er is niemand, die uit Mijn
hand redden kan; Ik zal werken, en wie zal het keren? **14**
Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Om

ulieder wil heb Ik naar Babel gezonden, en heb hen allen
vluchtig doen nederdalen, te weten de Chaldeen, in de
schepen, op welke zij juichten. 15 Ik ben de HEERE, uw
Heilige; de Schepper van Israel, ulieder Koning. 16 Alzo
zegt de HEERE, Die in de zee een weg, en in de sterke
wateren een pad maakte; 17 Die wagenen en paarden,
heir en macht voortbracht; te zamen zijn zij nedergelegen,
zij zullen niet weder opstaan, zij zijn uitgeblust, gelijk een
vlaswiek zijn zij uitgegaan. 18 Gedenkt der vorige dingen
niet, en overlegt de oude dingen niet. 19 Ziet, Ik zal wat
nieuws maken, nu zal het uitspruiten, zult gijlieden dat
niet weten? Ja, Ik zal in de woestijn een weg leggen, en
rivieren in de wildernis. 20 Het gedierte des velds zal Mij
eren, de draken en de jonge struisen; want Ik zal in de
woestijn wateren geven, en rivieren in de wildernis, om
Mijn volk, Mijn uitverkorenen drinken te geven. 21 Dit
volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen.
22 Doch gij hebt Mij niet aangeroepen, o Jakob! als gij
u tegen Mij vermoeid hebt, o Israel! 23 Mij hebt gij niet
gebracht het kleine vee uwer brandofferen, en met uw
slachtofferen hebt gij Mij niet geeerd; Ik heb u Mij niet
doen dienen met spijsoffer, en Ik heb u niet vermoeid met
wierook. 24 Mij hebt gij geen kalmus voor geld gekocht, en
met het vette uwer slachtoffers hebt gij Mij niet gedrenkt;
maar gij hebt Mij arbeid gemaakt, met uw zonden, gij hebt
Mij vermoeid met uw ongerechtigheden. 25 Ik, Ik ben
het, Die uw overtredingen uitdelg, om Mijnentwil, en Ik
gedenk uwer zonden niet. 26 Maakt Mij indachtig, laat
ons te zamen richten, vertelt gij uw redenen, opdat gij
moogt gerechtvaardigd worden. 27 Uw eerste vader heeft
gezondigd, en uw uitleggers hebben tegen Mij overtreden.
28 Daarom zal Ik de oversten des heiligdoms ontheiligen,
en Jakob ten ban overgeven, en Israel tot beschimpingen.

44 Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israel, dien Ik
verkoren heb! 2 Zo zegt de HEERE, uw Maker, en
uw Formeerder van den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o
Jakob, Mijn knecht, en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren
heb! 3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen
op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn
zegen op uw nakomelingen. 4 En zij zullen uitspruiten
tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. 5
Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich
noemen met den naam van Jakob; en gene zal met zijn
hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen
met den naam van Israel. 6 Zo zegt de HEERE, de Koning
van Israel, en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen:
Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is
er geen God. 7 En wie zal, gelijk als Ik, roepen en het
verkondigen, en het ordentelijk voor Mij stellen, sedert dat
Ik een eeuwig volk gesteld heb? en laat ze de toekomstige
dingen, en die komen zullen, hun verkondigen. 8 Verschrikt
niet, en vreest niet; heb Ik het u van toen af niet doen
horen en verkondigd? Want gijlieden zijt Mijn getuigen: is
er ook een God behalve Mij? Immers, er is geen andere
rotssteen: Ik ken er geen? 9 De formeerders van gesneden
beelden zijn al te zamen ijdelheid, en hun gewenste dingen
doen geen nut; ja, zij zelven zijn hun getuigen; zij zien niet,
en zij weten niet, daarom zullen zij beschaamd worden. 10
Wie formeert een god, en giet een beeld, dat geen nut
doet? 11 Ziet, al hun medegenoten zullen beschaamd
worden, want de werkmeesters zijn uit de mensen; dat
zij zich altemaal vergaderen, dat zij opstaan, zij zullen
verschrikken, zij zullen te zamen beschaamd worden. 12
De ijzersmid maakt een bijl, en werkt in den gloed, en
formeert het met hamers, en werkt het met zijn sterken
arm; ook lijdt hij honger, totdat hij krachteloos wordt,
hij drinkt geen water, totdat hij amechtig wordt. 13 De
timmerman trekt het richtsnoer uit, hij tekent het af met
den draad, hij maakt het effen met de schaven, en tekent
het met den passer, en maakt het naar de beeltenis eens
mans, naar de schoonheid van een mens, dat het in het
huis blijve. 14 Als hij zich cederen afhouwt, zo neemt hij
een cypressenboom of een eik, en hij versterkt zich onder
de bomen des wouds; hij plant een olmboom, en de regen
maakt dien groot. 15 Dan is het voor den mens om te
verbranden, dan neemt hij daarvan, en warmt er zich bij;
ook ontsteekt hij het, en bakt er brood bij; daarenboven
maakt hij er een god van, en buigt zich daarvoor, hij maakt
er een gesneden beeld van, en knielt er voor neder. 16 Zijn
helft brandt hij in het vuur, bij de andere helft daarvan eet
hij vlees; hij braadt een gebraad, en hij wordt verzadigd;
ook warmt hij zichzelven, en hij zegt: Hei! ik ben warm
geworden, ik heb het vuur gezien! 17 Het overige nu
daarvan maakt hij tot een god, tot zijn gesneden beeld;
hij knielt er voor neder, en buigt zich, en bidt het aan, en
zegt: Red mij, want gij zijt mijn god! 18 Zij weten niet, en
verstaan niet, want het heeft hun ogen bestreken, dat
zij niet zien, en hun harten, dat zij niet verstaan. 19 En
niemand van hen brengt het in zijn hart, en er is noch
kennis noch verstand, dat hij zeggen zou: De helft daarvan
heb ik verbrand in het vuur, ja, ook op de kolen daarvan
heb ik brood gebakken, ik heb vlees daarbij gebraden, en
heb het gegeten; en zou ik het overblijfsel daarvan tot een
gruwel maken, zou ik nederknielen voor hetgeen van een
boom gekomen is? 20 Hij voedt zich met as, het bedrogen
hart heeft hem ter zijde afgeleid; zodat hij zijn ziel niet
redden kan, noch zeggen: Is er niet een leugen in mijn
rechterhand? 21 Gedenk aan deze dingen, o Jakob, en
Israel! Want gij zijt Mijn knecht, Ik heb u geformeerd; gij zijt
Mijn knecht, Israel, gij zult van Mij niet vergeten worden. 22
Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden
als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost. 23
Zingt met vreugde, gij hemelen! want de HEERE heeft het
gedaan; juicht, gij benedenste delen der aarde! gij bergen!
maakt een groot gedreun met vreugdegezang, gij bossen,
en alle geboomte daarin! Want de HEERE heeft Jakob
verlost, en Zich heerlijk gemaakt in Israel. 24 Alzo zegt
de HEERE, uw Verlosser, en die u geformeerd heeft van
den buik af: Ik ben de HEERE, Die alles doet, Die den
hemel uitbreidt, Ik alleen, en Die de aarde uitspant door
Mijzelven; 25 Die de tekenen der leugendichters vernietigt,
en de waarzeggers dol maakt; Die de wijzen achterwaarts

doet keren, en Die hun wetenschap verdwaast; **26** Die
het woord Zijns knechts bevestigt, en den raad Zijner
boden volbrengt; Die tot Jeruzalem zegt: Gij zult bewoond
worden; en tot de steden van Juda: Gij zult herbouwd
worden, en Ik zal haar verwoeste plaatsen oprichten. **27**
Die tot de diepte zegt: Verdroog, en uw rivieren zal Ik
verdrogen. **28** Die van Cores zegt: Hij is Mijn herder,
en hij zal al Mijn welgevallen volbrengen; zeggende ook
tot Jeruzalem: Word gebouwd; en tot den tempel: Word
gegrond.

45 Alzo zegt de HEERE tot Zijn gezalfde, tot Cores,
wiens rechterhand Ik vat, om de volken voor zijn
aangezicht neder te werpen; en Ik zal de lendenen der
koningen ontbinden, om voor zijn aangezicht de deuren
te openen, en de poorten zullen niet gesloten worden:
2 Ik zal voor uw aangezicht gaan, en Ik zal de kromme
wegen recht maken; de koperen deuren zal Ik verbreken,
en de ijzeren grendelen zal Ik in stukken slaan. **3** En Ik
zal u geven de schatten, die in de duisternissen zijn, en
de verborgene rijkdommen; opdat gij moogt weten, dat
Ik de HEERE ben, Die u bij uw naam roept, de God van
Israel; **4** Om Jakobs, Mijns knechts wil, en Israels, Mijns
uitverkorenen; ja, Ik riep u bij uw naam, Ik noemde u toe,
hoewel gij Mij niet kendet. **5** Ik ben de HEERE, en niemand
meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden, hoewel gij
Mij niet kent. **6** Opdat men wete, van den opgang der zon
en van den ondergang, dat er buiten Mij niets is, Ik ben de
HEERE, en niemand meer. **7** Ik formeer het licht, en schep
de duisternis; Ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik,
de HEERE, doe al deze dingen. **8** Drupt, gij hemelen! van
boven af, en dat de wolken vloeien van gerechtigheid;
en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse, en
gerechtigheid te zamen uitspruiten; Ik, de HEERE, heb ze
geschapen. **9** Wee dien, die met zijn Formeerder twist,
gelijk een potscherf met aarden potscherven! Zal ook het
leem tot zijn formeerder zeggen: Wat maakt gij? of zal uw
werk zeggen: Hij heeft geen handen? **10** Wee dien, die
tot den vader zegt: Wat genereert gij? en tot de vrouw:
Wat baart gij? **11** Alzo zegt de HEERE, de Heilige Israels,
en deszelfs Formeerder: Zij hebben Mij van toekomende
dingen gevraagd; van Mijn kinderen, zoudt gij Mij van het
werk Mijner handen bevel geven? **12** Ik heb de aarde
gemaakt, en Ik heb den mens daarop geschapen; Ik ben
het! Mijn handen hebben de hemelen uitgebreid, en Ik
heb al hun heir bevel gegeven. **13** Ik heb hem verwekt in
gerechtigheid, en al zijn wegen zal Ik recht maken; hij zal
Mijn stad bouwen, en hij zal Mijn gevangenen loslaten,
niet voor prijs, noch voor geschenk, zegt de HEERE der
heirscharen. **14** Alzo zegt de HEERE: De arbeid der
Egyptenaren en de koophandel der Moren en der Sabeers,
der mannen van grote lengte, zullen tot u overkomen,
en zij zullen de uwe zijn, zij zullen u navolgen, in boeien
zullen zij overkomen; en zij zullen zich voor u buigen, zij
zullen u smeken, zeggende: Gewisselijk, God is in u, en er
is anders geen God meer. **15** Voorwaar, Gij zijt een God,
Die Zich verborgen houdt, de God Israels, de Heiland. **16**
Zij zullen beschaamd en ook tot schande worden, zij allen;
te zamen zullen zij met schande heengaan, die de afgoden
maken. **17** Maar Israel wordt verlost door den HEERE,
met een eeuwige verlossing; gijlieden zult niet beschaamd
noch tot schande worden, tot in alle eeuwigheden. **18** Want
alzo zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft,
Die God, Die de aarde geformeerd, en Die ze gemaakt
heeft; Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen,
dat zij ledig zijn zou, maar heeft ze geformeerd, opdat
men daarin wonen zou: Ik ben de HEERE, en niemand
meer. **19** Ik heb niet in het verborgene gesproken, in een
donkere plaats der aarde; Ik heb tot het zaad van Jakob
niet gezegd: Zoekt Mij te vergeefs; Ik ben de HEERE, Die
gerechtigheid spreekt, Die rechtmatige dingen verkondigt.
20 Verzamelt u, en komt, treedt hier toe samen, gijlieden,
die van de heidenen ontkomen zijt! Zij weten niets, die hun
houten gesneden beelden dragen, en een god aanbidden,
die niet verlossen kan. **21** Verkondigt en treedt hier toe,
ja, beraadslaagt samen: wie heeft dat laten horen van
ouds her? Wie heeft dat van toen af verkondigd? Ben Ik
het niet, de HEERE? en er is geen God meer behalve
Mij, een rechtvaardig God, en een Heiland, niemand is
er dan Ik. **22** Wendt U naar Mij toe, wordt behouden,
alle gij einden der aarde! want Ik ben God, en niemand
meer. **23** Ik heb gezworen bij Mijzelven, er is een woord
der gerechtigheid uit Mijn mond gegaan, en het zal niet
wederkeren: dat Mij alle knie zal gebogen worden, alle tong
Mij zal zweren. **24** Men zal van Mij zeggen: Gewisselijk, in
den HEERE zijn gerechtigheden en sterkte; tot Hem zal
men komen; maar zij zullen beschaamd worden allen, die
tegen Hem ontstoken zijn. **25** Maar in den HEERE zullen
gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het ganse
zaad van Israel.

46 Bel is gekromd, Nebo wordt nedergebogen, hun
afgoden zijn geworden voor de dieren en voor de
beesten; uw opgeladen pakken zijn een last voor de
vermoeide beesten. **2** Samen zijn zij nedergebogen, zij
zijn gekromd, zij hebben den last niet kunnen redden,
maar zijzelven zijn in de gevangenis gegaan. **3** Hoor naar
Mij, o huis van Jakob, en het ganse overblijfsel van het
huis Israels! die van Mij gedragen zijt van den buik aan, en
opgenomen van de baarmoeder af. **4** En tot de ouderdom
toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden
dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en Ik zal
dragen en redden. **5** Wien zoudt gijlieden Mij nabeelden,
en evengelijk maken, en Mij vergelijken, dat wij elkander
gelijken zouden? **6** Zij verkwisten het goud uit de beurs,
en wegen het zilver met de waag; zij huren een goudsmid,
en die maakt het tot een god, zij knielen neder, ook buigen
zij zich daarvoor. **7** Zij nemen hem op den schouder, zij
dragen hem, en zetten hem aan zijn plaats; daar staat hij,
hij wijkt van zijn stede niet; ja, roept iemand tot hem, zo
antwoordt hij niet, hij verlost hem niet uit zijn benauwdheid.
8 Gedenkt hieraan, en houdt u kloekelijk, brengt het weder
in het hart, o gij overtreders! **9** Gedenkt der vorige dingen
van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God

meer, en er is niet gelijk Ik; 10 Die van den beginne aan
verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog
niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik
zal al Mijn welbehagen doen. 11 Die een roofvogel roept
van het oosten, een man Mijns raads uit verren lande; ja,
Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen opkomen; Ik heb
het geformeerd, Ik zal het ook doen. 12 Hoort naar Mij,
gij stijven van harte, gij, die verre van de gerechtigheid
zijt! 13 Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre
wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil
geven in Sion, aan Israel Mijn heerlijkheid.

47 Daal af, en zit in het stof, gij jonkvrouw, dochter van
Babel! zit op de aarde, er is geen troon meer, gij
dochter der Chaldeen! want gij zult niet meer genaamd
worden de tedere, noch de wellustige. 2 Neem de molen,
en maal meel; ontdek uw vlechten, ontbloot de enkelen,
ontdek de schenkelen, ga door de rivieren. 3 Uw schaamte
zal ontdekt worden, ook zal uw schande gezien worden;
Ik zal wraak nemen, en Ik zal op u niet aanvallen als
een mens. 4 Onzes Verlossers Naam is HEERE der
heirscharen, de Heilige Israels. 5 Zit stilzwijgende, en ga
in de duisternis, gij dochter der Chaldeen! want gij zult
niet meer genoemd worden koningin der koninkrijken. 6 Ik
was op Mijn volk zeer toornig, Ik ontheiligde Mijn erve,
en Ik gaf hen over in uw hand; doch gij beweest hun
geen barmhartigheden, ja, zelfs over den oude maaktet gij
uw juk zeer zwaar. 7 En gij zeidet: Ik zal koningin zijn
in eeuwigheid; tot nog toe hebt gij deze dingen niet in
uw hart genomen, gij hebt aan het einde daarvan niet
gedacht. 8 Nu dan, hoor dit, gij weelderige! die zo zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en niemand meer
dan ik: ik zal geen weduwe zitten, noch de beroving van
kinderen kennen. 9 Doch deze beide dingen zullen u
in een ogenblik overkomen, op een dag, de beroving
van kinderen en weduwschap; volkomenlijk zullen zij u
overkomen, vanwege de veelheid uwer toverijen, vanwege
de menigte uwer bezweringen. 10 Want gij hebt op uw
boosheid vertrouwd; gij hebt gezegd: Niemand ziet mij; uw
wijsheid en uw wetenschap heeft u afkerig gemaakt; en gij
hebt in uw hart gezegd: Ik ben het, en niemand meer dan
ik. 11 Daarom zal er over u een kwaad komen, gij zult den
dageraad daarvan niet weten; en een verderf zal er op u
vallen, hetwelk gij niet zult kunnen verzoenen; want er zal
snellijk een onstuimige verwoesting over u komen, dat gij
het niet weten zult. 12 Sta nu met uw bezweringen, en met
de veelheid uwer toverijen, waarin gij gearbeid hebt van
uw jeugd af; of gij misschien voordeel kondet doen, of gij
misschien u kondet sterken. 13 Gij zijt moede geworden in
de veelheid uwer raadslagen; laat nu opstaan, die den
hemel waarnemen, die in de sterren kijken, die naar de
nieuwe manen voorzeggen; en laat ze u verlossen van die
dingen, die over u komen zullen. 14 Ziet, zij zullen zijn als
stoppelen, het vuur zal ze verbranden, zij zullen zichzelven
niet kunnen rukken uit de macht der vlam; het zal geen
kool zijn om bij te warmen, geen vuur om daarvoor neder
te zitten. 15 Alzo zullen zij u zijn, met dewelke gij gearbeid
hebt, uw handelaars van uw jeugd aan, elk zal zijns weegs
dwalen, niemand zal u verlossen.

48 Hoort dit, gij huis van Jakob, die genoemd wordt
met den naam van Israel, en uit de wateren van
Juda voortgekomen zijt! die daar zweert bij den Naam
des HEEREN, en vermeldt den God Israels, maar niet in
waarheid, noch in gerechtigheid. 2 Ja, van de heilige stad
worden zij genoemd, en zij steunen op den God Israels;
HEERE der heirscharen is Zijn Naam. 3 De vorige dingen
heb Ik verkondigd van toen af, en uit Mijn mond zijn zij
voortgekomen, en Ik heb ze doen horen; Ik heb ze snellijk
gedaan, en zij zijn gekomen; 4 Omdat Ik wist, dat gij hard
zijt, en uw nek een ijzeren zenuw is, en uw voorhoofd
koper; 5 Daarom heb Ik het u van toen af verkondigd,
eer dat het kwam, heb Ik het u doen horen; opdat gij
niet misschien zoudt zeggen: Mijn afgod heeft die dingen
gedaan, of mijn gesneden beeld, of mijn gegoten beeld
heeft ze bevolen. 6 Gij hebt het gehoord, aanmerkt dat
alles; zult gijlieden het ook niet verkondigen? Van nu af
doe Ik u nieuwe dingen horen, en verborgen dingen, en
die gij niet geweten hebt. 7 Nu zijn zij geschapen, en
niet van toen af, en voor dezen dag hebt gij ze ook niet
gehoord; opdat gij niet misschien zeggen zoudt: Ziet, ik
heb ze geweten. 8 Ook hebt gij ze niet gehoord, ook
hebt gij ze niet geweten, ook van toen af is uw oor niet
geopend geweest; want Ik heb geweten, dat gij gans
trouwelooslijk handelen zoudt, en dat gij van den buik af
een overtreder genaamd zijt. 9 Om Mijns Naams wil zal
Ik Mijn toorn langer uitstellen, en om Mijns roems wil zal
Ik, u ten goede, Mij bedwingen, opdat Ik u niet afhouwe.
10 Ziet, Ik heb u gelouterd, doch niet als zilver, Ik heb u
gekeurd in den smeltkroes der ellende. 11 Om Mijnentwil,
om Mijnentwil zal Ik het doen, want hoe zou Hij ontheiligd
worden? en Ik zal Mijn eer aan geen ander geven. 12 Hoor
naar Mij, o Jakob! en gij Israel, Mijn geroepene! Ik ben
Dezelfde; Ik ben de Eerste, ook ben Ik de Laatste. 13 Ook
heeft Mijn hand de aarde gegrond, en Mijn rechterhand
heeft de hemelen met de palm afgemeten; wanneer Ik ze
roep, staan zij daar te zamen. 14 Vergadert u, gij allen,
en hoort; wie onder hen heeft deze dingen verkondigd?
De HEERE heeft hem lief, Hij zal Zijn welbehagen tegen
Babel doen, en Zijn arm zal tegen de Chaldeen zijn. 15
Ik, Ik heb het gesproken, ook heb Ik hem geroepen; Ik
zal hem doen komen, en hij zal voorspoedig zijn op zijn
weg. 16 Nadert gijlieden tot Mij, hoort dit: Ik heb van den
beginne niet in het verborgene gesproken, maar van dien
tijd af, dat het geschied is, ben Ik daar; en nu, de Heere
HEERE, en Zijn Geest heeft Mij gezonden. 17 Alzo zegt
de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Ik ben de
HEERE, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op
den weg, dien gij gaan moet. 18 Och, dat gij naar Mijn
geboden geluisterd hadt! zo zou uw vrede geweest zijn als
een rivier, en uw gerechtigheid als de golven der zee. 19
Ook zou uw zaad geweest zijn als het zand, en die uit
uw ingewanden voortkomen als deszelfs steentjes; wiens

naam niet zou worden afgehouwen, noch verdelgd van
voor Mijn aangezicht. 20 Gaat uit van Babel, vliedt van de
Chaldeen, verkondigt met de stemme des gejuichs, doet
zulks horen, brengt het uit tot aan het einde der aarde,
zegt: De HEERE heeft Zijn knecht Jakob verlost! 21 En: Zij
hadden geen dorst, toen Hij hen leidde door de woeste
plaatsen; Hij deed hun water uit den rotssteen vlieten;
als Hij den rotssteen kliefde, zo vloeiden de wateren
daarhenen. 22 Maar de goddelozen hebben geen vrede,
zegt de HEERE.

49 Hoort naar Mij, gij eilanden! en luistert toe, gij volken
van verre! De HEERE heeft Mij geroepen van den
buik af, van Mijner moeders ingewand af heeft Hij Mijn
Naam gemeld. 2 En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een
scherp zwaard, onder de schaduw Zijner hand heeft Hij
Mij bedekt; en Hij heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld,
in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen. 3 En Hij heeft
tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israel, door Welken
Ik verheerlijkt zal worden. 4 Doch Ik zeide: Ik heb te
vergeefs gearbeid, Ik heb Mijn kracht onnuttelijk en ijdelijk
toegebracht; gewisselijk, Mijn recht is bij den HEERE, en
Mijn werkloon is bij Mijn God. 5 En nu zegt de HEERE, Die
Mij Zich van moeders buik af tot een Knecht geformeerd
heeft, dat Ik Jakob tot Hem wederbrengen zou; maar Israel
zal zich niet verzamelen laten; nochtans zal Ik verheerlijkt
worden in de ogen des HEEREN, en Mijn God zal Mijn
Sterkte zijn. 6 Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij
een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van
Jakob, en om weder te brengen de bewaarden in Israel;
Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om
Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde. 7 Alzo zegt
de HEERE, de Verlosser van Israel, Zijn Heilige, tot de
verachte ziel, tot Dien, aan Welken het volk een gruwel
heeft, tot den Knecht dergenen, die heersen: Koningen
zullen het zien en opstaan, ook vorsten, en zij zullen zich
voor U buigen; om des HEEREN wil, Die getrouw is, om
den Heilige Israels, Die U verkoren heeft. 8 Alzo zegt de
HEERE: In dien tijd des welbehagens heb Ik U verhoord,
en ten dage des heils heb Ik U geholpen; en Ik zal U
bewaren, en Ik zal U geven tot een verbond des volks,
om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen
te doen beerven; 9 Om te zeggen tot de gebondenen:
Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn;
zij zullen op de wegen weiden, en op alle hoge plaatsen
zal hun weide wezen. 10 Zij zullen niet hongeren, noch
dorsten, en de hitte en de zon zal hen niet steken; want hun
Ontfermer zal ze leiden, en Hij zal hen aan de springaders
der wateren zachtjes leiden. 11 En Ik zal al Mijn bergen
tot een weg maken, en Mijn banen zullen verhoogd zijn.
12 Zie, deze zullen van verre komen; en zie, die van het
noorden en van het westen, en geen uit het land van
Sinim. 13 Juicht, gij hemelen! en verheug u, gij aarde! en
gij bergen! maakt gedreun met gejuich; want de HEERE
heeft Zijn volk vertroost, en Hij zal Zich over Zijn ellendigen
ontfermen. 14 Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij
verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten. 15 Kan ook een
vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme
over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo
zal Ik toch u niet vergeten. 16 Zie, Ik heb u in de beide
handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij.
17 Uw zonen zullen zich haasten; maar uw verstoorders en
uw verwoesters zullen van u uitgaan. 18 Hef uw ogen op
rondom, en zie, alle deze vergaderen zich, zij komen tot u;
Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE, zekerlijk, gij
zult u met alle dezen als met een sieraad bekleden, en
gij zult ze u aanbinden, gelijk een bruid. 19 Want in uw
woeste en uw eenzame plaatsen, en uw verstoord land,
gewisselijk, nu zult gij benauwd worden van inwoners; en
die u verslonden, zullen zich verre van u maken. 20 Nog
zullen de kinderen, waarvan gij beroofd waart, zeggen
voor uw oren: De plaats is mij te nauw, wijk van mij, dat ik
wonen moge. 21 En gij zult zeggen in uw hart: Wie heeft
mij dezen gegenereerd, aangezien ik van kinderen beroofd
en eenzaam was? Ik was in de gevangenis gegaan, en
weggeweken; wie heeft mij dan deze opgevoed? Ziet, ik
was alleen overgelaten, waar waren dezen? 22 Alzo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik zal Mijn hand opheffen tot de
heidenen, en tot de volken zal Ik Mijn banier opsteken;
dan zullen zij uw zonen in de armen brengen, en uw
dochters zullen op den schouders gedragen worden. 23
En koningen zullen uw voedsterheren zijn, hun vorstinnen
uw zoogvrouwen; zij zullen zich voor u buigen met het
aangezicht ter aarde, en zij zullen het stof uwer voeten
lekken; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, dat zij niet
beschaamd zullen worden die Mij verwachten. 24 Zou ook
een machtige de vangst ontnomen worden, of zouden de
gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen? 25 Doch
alzo zegt de HEERE: Ja, de gevangenen des machtigen
zullen hem ontnomen worden, en de vangst des tirans
zal ontkomen; want met uw twisters zal Ik twisten, en uw
kinderen zal Ik verlossen. 26 En Ik zal uw verdrukkers
spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen
zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal
gewaar worden, dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw
Verlosser, de Machtige Jakobs.

50 Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van
ulieder moeder, waarmede Ik haar weggezonden
heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien
Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt
gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder
weggezonden. 2 Waarom kwam Ik, en er was niemand,
waarom riep Ik, en niemand antwoordde? Is Mijn hand
dus gans kort geworden, dat zij niet verlossen kan, of is
er in Mij geen kracht om uit te redden? Ziet, door Mijn
schelding maak Ik de zee droog, Ik stel de rivieren tot een
woestijn, dat haar vis stinkt, omdat er geen water is, en
sterft van dorst. 3 Ik bekleed den hemel met zwartheid, en
stel een zak tot zijn deksel. 4 De Heere HEERE heeft Mij
een tong der geleerden gegeven, opdat Ik wete met den
moede een woord ter rechter tijd te spreken; Hij wekt allen
morgen, Hij wekt Mij het oor, dat Ik hore, gelijk die geleerd
worden. 5 De Heere HEERE heeft Mij het oor geopend,

en Ik ben niet wederspannig, Ik wijk niet achterwaarts. **6** Ik
geef Mijn rug dengenen, die Mij slaan, en Mijn wangen
dengenen, die Mij het haar uitplukken; Mijn aangezicht
verberg Ik niet voor smaadheden en speeksel. **7** Want de
Heere HEERE helpt Mij, daarom word Ik niet te schande;
daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen,
want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden. **8** Hij is
nabij, Die Mij rechtvaardigt, wie zal met Mij twisten? Laat
ons te zamen staan; wie heeft een rechtzaak tegen Mij? hij
kome herwaarts tot Mij. **9** Ziet, de Heere HEERE helpt Mij,
wie is het, die Mij zal verdoemen? Ziet, zij zullen altemaal
als een kleed verouden, die mot zal hen eten. **10** Wie is er
onder ulieden, die den HEERE vreest, die naar de stem
Zijns Knechts hoort? Als hij in de duisternissen wandelt,
en geen licht heeft, dat hij betrouwe op den Naam des
HEEREN, en steune op zijn God. **11** Ziet, gij allen, die een
vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! wandelt in de
vlam van uw vuur, en in de spranken, die gij ontstoken
hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden
liggen.

51 Hoort naar Mij, gij, die de gerechtigheid najaagt, gij,
die den HEERE zoekt! aanschouwt den rotssteen,
waaruit gijlieden gehouwen zijt, en de holligheid des
bornputs, waaruit gij gegraven zijt. **2** Aanschouwt Abraham,
ulieder vader, en Sara, die ulieden gebaard heeft; want Ik
riep hem, toen hij nog alleen was, en Ik zegende hem, en
Ik vermenigvuldigde hem. **3** Want de HEERE zal Sion
troosten, Hij zal troosten al haar woeste plaatsen, en Hij
zal haar woestijn maken als Eden, en haar wildernis als
den hof des HEEREN; vreugde en blijdschap zal daarin
gevonden worden, dankzegging en een stem des gezangs.
4 Luistert naar Mij, Mijn volk! en Mijn lieden, neigt naar
Mij het oor! want een wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal
Mijn recht doen rusten tot een licht der volken. **5** Mijn
gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit, en Mijn armen
zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden wachten,
en op Mijn arm zullen zij hopen. **6** Heft ulieder ogen op
naar den hemel, en aanschouwt de aarde beneden; want
de hemel zal als een rook verdwijnen, en de aarde zal
als een kleed verouden, en haar inwoners zullen van
gelijken sterven; maar Mijn heil zal in eeuwigheid zijn, Mijn
gerechtigheid zal niet verbroken worden. **7** Hoort naar
Mij, gijlieden, die de gerechtigheid kent, gij volk, in welks
hart Mijn wet is! vreest niet de smaadheid van den mens,
en voor hun smaadredenen ontzet u niet. **8** Want de mot
zal ze opeten als een kleed, en het schietwormpje zal ze
opeten als wol; maar Mijn gerechtigheid zal in eeuwigheid
zijn, en Mijn heil van geslacht tot geslachten. **9** Ontwaak,
ontwaak, trek sterkte aan, Gij arm des HEEREN! ontwaak
als in de verledene dagen, als in de geslachten van ouds;
zijt Gij het niet, Die Rahab uitgehouwen hebt, Die den
zeedraak verwond hebt? **10** Zijt Gij het niet, Die de zee,
de wateren des groten afgronds, droog gemaakt hebt? Die
de diepten der zee gemaakt hebt tot een weg, opdat de
verlosten daardoor gingen? **11** Alzo zullen de vrijgekochten
des HEEREN wederkeren, en met gejuich tot Sion komen;
en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde
en blijdschap zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting
zullen wegvlieden. **12** Ik, Ik ben het, Die u troost; wie zijt
gij, dat gij vreest voor den mens, die sterven zal? en voor
eens mensen kind, dat hooi worden zal? **13** En vergeet
den HEERE, Die u gemaakt heeft, Die de hemelen heeft
uitgebreid, en de aarde gegrond heeft, en vreest geduriglijk
den gansen dag, vanwege de grimmigheid des benauwers,
wanneer hij zich bereidt om te verderven? Waar is dan
de grimmigheid des benauwers? **14** De omzwevende
gevangene zal haastelijk los gelaten worden; en hij zal in
den kuil niet sterven, en zijn brood zal hem niet ontbreken.
15 Want Ik ben de HEERE, uw God, Die de zee klieft, dat
haar golven bruisen; HEERE der heirscharen is Zijn Naam.
16 En Ik leg Mijn woorden in uw mond, en bedek u onder
de schaduw Mijner hand; om den hemel te planten, en
om de aarde te gronden, en om te zeggen tot Sion: Gij
zijt Mijn volk. **17** Waak op, waak op, sta op, Jeruzalem!
gij, die gedronken hebt van de hand des HEEREN den
beker Zijner grimmigheid; den droesem van den beker
der zwijmeling hebt gij gedronken, ja, uitgezogen. **18** Er
is niemand van al de kinderen, die zij gebaard heeft, die
haar zachtjes leidt; en niemand van al de kinderen, die zij
opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt. **19** Deze twee
dingen zijn u wedervaren, wie heeft medelijden met u? Er
is verwoesting, en verbreking, en honger, en zwaard, door
wien zal Ik u troosten? **20** Uw kinderen zijn in bezwijming
gevallen, zij liggen vooraan op alle straten, gelijk een wilde
os in het net; zij zijn vol van de grimmigheid des HEEREN,
van de schelding uws Gods. **21** Daarom hoort nu dit, gij
bedrukten! en gij dronkenen, maar niet van wijn! **22** Alzo
zegt uw Heere, de HEERE en uw God, Die Zijns volks zaak
twisten zal: Zie, Ik neem den beker der zwijmeling van uw
hand, den droesem van den beker Mijner grimmigheid; gij
zult dien voortaan niet meer drinken. **23** Maar Ik zal hem
dien, die u bedroefd hebben, in de hand zetten, die tot uw
ziel zeiden: Buig u neder, dat wij over u gaan; en gij legdet
uw rug neder als aarde, en als een straat dergenen, die
daarover gaan.

52 Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! trek
uw sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, gij heilige
stad? want in u zal voortaan geen onbesnedene noch
onreine meer komen. **2** Schud u uit het stof, maak u op,
zit neder, o Jeruzalem! maak u los van de banden van
uw hals, gij gevangene dochter van Sion! **3** Want zo zegt
de HEERE; Gijlieden zijt om niet verkocht, gij zult ook
zonder geld gelost worden. **4** Want zo zegt de Heere
HEERE: In vorige tijden trok Mijn volk af in Egypte, om als
vreemdeling aldaar te verkeren; en Assur heeft hetzelve
om niet onderdrukt. **5** En nu, wat heb Ik hier te doen?
spreekt de HEERE, dewijl Mijn volk om niet weggenomen
is, en degenen die over hetzelve heersen, het doen huilen,
spreekt de HEERE, en Mijn Naam geduriglijk den gansen
dag gelasterd wordt; **6** Daarom zal Mijn volk, daarom zal
het Mijn Naam in dien dag kennen, dat Ik het Zelf ben, Die
spreekt: Zie, hier ben Ik. **7** Hoe liefelijk zijn op de bergen

de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die den
vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt
van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion
zegt: Uw God is Koning. **8** Er is een stem uwer wachters;
zij verheffen de stem, zij juichen te zamen; want zij zullen
oog aan oog zien, als de HEERE Sion wederbrengen
zal. **9** Maakt een geschal, juicht te zamen, gij woeste
plaatsen van Jeruzalem! want de HEERE heeft Zijn volk
getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost. **10** De HEERE heeft
Zijn heiligen arm ontbloot voor de ogen aller heidenen; en
al de einden der aarde zullen zien het heil onzes Gods.
11 Vertrekt, vertrekt, gaat uit van daar, raakt het onreine
niet aan; gaat uit het midden van hen, reinigt u, gij, die de
vaten des HEEREN draagt! **12** Want gijlieden zult niet met
haast uitgaan, noch met der vlucht henengaan; want de
HEERE zal voor ulieder aangezicht henentrekken, en de
God van Israel zal uw achtertocht wezen. **13** Ziet, Mijn
Knecht zal verstandelijk handelen; Hij zal verhoogd en
verheven, ja, zeer hoog worden. **14** Gelijk als velen zich
over u ontzet hebben, alzo verdorven was Zijn gelaat,
meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van
andere mensenkinderen; **15** Alzo zal Hij vele heidenen
besprengen, ja, de koningen zullen hun mond over Hem
toehouden; want denwelken het niet verkondigd was, die
zullen het zien, en welken het niet gehoord hebben, die
zullen het verstaan.

53 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is
de arm des HEEREN geopenbaard? **2** Want Hij is
als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als
een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante
noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen
gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. **3** Hij was
veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man
van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was
als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht,
en wij hebben Hem niet geacht. **4** Waarlijk, Hij heeft onze
krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij
gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van
God geslagen en verdrukt was. **5** Maar Hij is om onze
overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij
verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op
Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.
6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een
iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller
ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. **7** Als dezelve
geeist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn
mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid,
en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner
scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open. **8** Hij is uit
den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn
leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der
levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op
Hem geweest. **9** En men heeft Zijn graf bij de goddelozen
gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat
Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond
geweest is. **10** Doch het behaagde den HEERE Hem te
verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel
Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad
zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des
HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan. **11** Om
den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden;
door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen
rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden
dragen. **12** Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen,
en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn
ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is
geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en
voor de overtreders gebeden heeft.

54 Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt!
maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen
barensnood gehad hebt! want de kinderen der eenzame
zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE.
2 Maak de plaats uwer tenten wijd, en dat men de gordijnen
uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uw
koorden lang, en steek uw pinnen vast in. **3** Want gij zult
uitbreken ter rechterhand en ter linkerhand; en uw zaad
zal de heidenen erven, en zij zullen de verwoeste steden
doen bewonen. **4** Vrees niet, want gij zult niet beschaamd
worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te
schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid
vergeten, en den smaad uws weduwschaps zult gij niet
meer gedenken. **5** Want uw Maker is uw Man, HEERE
der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israels is
uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems
genaamd worden. **6** Want de HEERE heeft u geroepen,
als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans
zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt
geweest, zegt uw God. **7** Voor een klein ogenblik heb Ik u
verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.
8 In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een
ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid
zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser.
9 Want dat zal Mij zijn als de wateren van Noach, toen Ik
zwoer, dat de wateren van Noach niet meer over de aarde
zouden gaan; alzo heb Ik gezworen, dat Ik niet meer op
u toornen, noch u schelden zal. **10** Want bergen zullen
wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn goedertierenheid
zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet
wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer. **11** Gij verdrukte,
door onweder voortgedrevene, ongetrooste! zie, Ik zal
uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren
grondvesten. **12** En uw glasvensters zal Ik kristallijnen
maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw ganse
landpale van aangename stenen. **13** En al uw kinderen
zullen van den HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer
kinderen zal groot zijn. **14** Gij zult door gerechtigheid
bevestigd worden; wees verre van verdrukking, want
gij zult niet vrezen; en verre van verschrikking, want
zij zal tot u niet naken. **15** Ziet, zij zullen zich zekerlijk
vergaderen, doch niet uit Mij; wie zich tegen u vergaderen
zal, die zal om uwentwil vallen. **16** Zie, Ik heb den smid
geschapen, die de kolen in het vuur opblaast, en die

het instrument voortbrengt tot zijn werk; ook heb Ik den
verderver geschapen, om te vernielen. 17 Alle instrument,
dat tegen u bereid wordt, zal niet gelukken, en alle tong,
die in gericht tegen u opstaat, zult gij verdoemen; dit is de
erve der knechten des HEEREN, en hun gerechtigheid is
uit Mij, spreekt de HEERE.

55 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die
geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt
zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! 2 Waarom
weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is,
en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort
aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in
vettigheid zich verlustigen. 3 Neigt uw oor, en komt tot Mij,
hoort, en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig
verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden
van David. 4 Ziet, Ik heb hem tot een getuige der volken
gegeven, een vorst en gebieder der volken. 5 Ziet, gij zult
een volk roepen, dat gij niet kendet, en het volk, dat u niet
kende, zal tot u lopen, om des HEEREN uws Gods wil, en
om des Heiligen Israels wil, want Hij heeft u verheerlijkt. 6
Zoekt den HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan,
terwijl Hij nabij is. 7 De goddeloze verlate zijn weg, en
de ongerechtige man zijn gedachten; en hij bekere zich
tot den HEERE, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot
onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk. 8 Want Mijn
gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn
niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. 9 Want gelijk de
hemelen hoger zijn dan de aarde, alzo zijn Mijn wegen
hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder
gedachten. 10 Want gelijk de regen en de sneeuw van
den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar
doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrenge en
uitspruite, en zaad geve den zaaier, en brood den eter;
11 Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook
zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal
doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn
in hetgeen, waartoe Ik het zende. 12 Want in blijdschap
zult gijlieden uittrekken, en met vrede voortgeleid worden;
de bergen en heuvelen zullen geschal maken met vrolijk
gezang voor uw aangezicht, en alle bomen des velds zullen
de handen samenklappen. 13 Voor een doorn zal een
denneboom opgaan, voor een distel zal een mirteboom
opgaan; en het zal den HEERE wezen tot een naam, tot
een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden.

56 Alzo zegt de HEERE: Bewaart het recht, en doet
gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen,
en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden. 2
Welgelukzalig is de mens, die zulks doet, en des mensen
kind, dat daaraan vasthoudt; die den sabbat houdt, zodat
gij dien niet ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig
kwaad te doen. 3 En de vreemde, die zich tot den HEERE
gevoegd heeft, spreke niet, zeggende: De HEERE heeft
mij gans en al van Zijn volk gescheiden; en de gesnedene
zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom. 4 Want alzo
zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten
houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust heb, en
vasthouden aan Mijn verbond; 5 Ik zal hen ook in Mijn
huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam
geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een
eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet
uitgeroeid zal worden. 6 En de vreemden, die zich tot den
HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam
des HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te
zijn; al wie den sabbat houdt, dat hij dien niet ontheilige,
en die aan Mijn verbond vasthouden; 7 Die zal Ik ook
brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in
Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen
aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een
bedehuis genoemd worden voor alle volken. 8 De Heere
HEERE, Die de verdrevenen van Israel vergadert, spreekt:
Ik zal tot hem nog meer vergaderen, nevens hen, die tot
hem vergaderd zijn. 9 Al gij gedierten des velds, komt om
te eten, ja, al gij gedierten in het woud! 10 Hun wachters
zijn allen blind, zij weten niet; zij allen zijn stomme honden,
zij kunnen niet bassen; zij zijn slaperig, zij liggen neder, zij
hebben het sluimeren lief. 11 En deze honden zijn sterk
van begeerte, zij kunnen niet verzadigd worden, ja, het zijn
herders, die niet verstaan kunnen; zij allen keren zich naar
hun weg, elkeen naar zijn gewin, elk uit zijn einde. 12
Komt herwaarts, zeggen zij: ik zal wijn halen, en wij zullen
sterken drank zuipen; en de dag van morgen zal zijn als
deze, ja, groter, veel treffelijker.

57 De rechtvaardige komt om, en er is niemand,
die het ter harte neemt; en de weldadige lieden
worden weggeraapt, zonder dat er iemand op let, dat de
rechtvaardige weggeraapt wordt voor het kwaad. 2 Hij zal
ingaan in den vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden,
een iegelijk, die in zijn oprechtheid gewandeld heeft. 3
Doch nadert gijlieden hier toe, gij kinderen der guichelares!
gij overspelig zaad, en gij, die hoererij bedrijft! 4 Over
wien maakt gij u lustig, over wien spert gij den mond wijd
open en steekt de tong lang uit? Zijt gij niet kinderen der
overtreding, een zaad der valsheid? 5 Die hittig zijt in de
eikenbossen, onder allen groenen boom; slachtende de
kinderen aan de beken, onder de hoeken der steenrotsen.
6 Aan de gladde stenen der beken is uw deel, die, die zijn
uw lot; ook stort gij denzelven drankoffer uit, gij offert hun
spijsoffer; zou Ik Mij over deze dingen troosten laten? 7 Gij
stelt uw leger op een hogen en verhevenen berg; ook klimt
gij derwaarts op, om slachtoffer te offeren. 8 En achter
de deur en posten zet gij uw gedenkteken; want van Mij
wijkende ontdekt gij u, en klimt op; gij maakt uw leger wijd,
en maakt u een verbond met enigen uit dezelve, gij hebt
hun leger lief in elke plaats, die gij ziet. 9 En gij trekt met
olie tot den koning, en gij vermenigvuldigt uw welriekende
zalven; en gij zendt uw gezanten verre weg, en vernedert
u tot de hel toe. **(Sheol h7585)** 10 Gij zijt vermoeid door uw
grote reis, maar gij zegt niet: Het is buiten hoop; gij hebt
het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek.
11 Maar voor wien hebt gij geschroomd of gevreesd? Want
gij hebt gelogen, en zijt Mijner niet gedachtig geweest,

gij hebt Mij op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik
zwijg, en dat van ouds af, en gij vreest Mij niet? **12** Ik zal
uw gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij
u geen nut doen zullen. **13** Wanneer gij roepen zult, zo
laat die, die van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind
zal hen allen wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen.
Maar die op Mij betrouwt, die zal het aardrijk erven, en
Mijn heiligen berg erfelijk bezitten. **14** En men zal zeggen:
Verhoogt de baan, verhoogt de baan, bereidt den weg,
neemt den aanstoot uit den weg Mijns volks. **15** Want alzo
zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont,
en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het
heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen
geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen,
en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden. **16**
Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en Ik zal niet geduriglijk
verbolgen zijn; want de geest zou van voor Mijn aangezicht
overstelpt worden, en de zielen, die Ik gemaakt heb. **17** Ik
was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid,
en sloeg hen; Ik verborg Mij, en was verbolgen; evenwel
gingen zij afkerig henen in den weg huns harten. **18** Ik
zie hun wegen, en Ik zal hen genezen; en Ik zal hen
geleiden, en hun vertroostingen wedergeven, namelijk aan
hun treurigen. **19** Ik schep de vrucht der lippen, vrede,
vrede dengenen, die verre zijn, en dengenen, die nabij
zijn, zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen. **20** Doch de
goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan
niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op.
21 De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

58 Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als
een bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding,
en het huis Jakobs hun zonden. **2** Hoewel zij Mij dagelijks
zoeken, en een lust hebben aan de kennis Mijner wegen,
als een volk, dat gerechtigheid doet en het recht zijns
Gods niet verlaat, vragen zij Mij naar de rechten der
gerechtigheid; zij hebben een lust tot God te naderen; **3**
Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan,
waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet,
ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij
eist gestrengelijk al uw arbeid. **4** Ziet, tot twist en gekijf
vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan;
vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de
hoogte. **5** Zou het zulk een vasten zijn, dat Ik verkiezen
zou, dat de mens zijn ziel een dag kwelle, dat hij zijn
hoofd kromme gelijk een bieze, en een zak en as onder
zich spreide? Zoudt gij dat een vasten heten, en een dag
den HEERE aangenaam? **6** Is niet dit het vasten, dat Ik
verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid,
dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat
de verpletterden, en alle juk verscheurt? **7** Is het niet,
dat gij den hongerige uw brood mededeelt, en de armen,
verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat
gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt?
8 Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw
genezing zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal
voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des
HEEREN zal uw achtertocht wezen. **9** Dan zult gij roepen,
en de HEERE zal antwoorden; gij zult schreeuwen, en
Hij zal zeggen: Ziet, hier ben Ik. Zo gij uit het midden
van u wegdoet het juk, het uitsteken des vingers, en het
spreken der ongerechtigheid; **10** En zo gij uw ziel opent
voor den hongerige, en de bedrukte ziel verzadigt; dan
zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid
zal zijn als de middag. **11** En de HEERE zal u geduriglijk
leiden, en Hij zal uw ziel verzadigen in grote droogten,
en uw beenderen vaardig maken; en gij zult zijn als een
gewaterde hof, en als een springader der wateren, welker
wateren niet ontbreken. **12** En die uit u voortkomen, zullen
bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenten,
van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en
gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die
de paden weder opmaakt, om te bewonen. **13** Indien gij
uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op
Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een
verlustiging, opdat de HEERE geheiligd worde, Die te eren
is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw
eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt; **14**
Dan zult gij u verlustigen in den HEERE, en Ik zal u doen
rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met
de erve van uw vader Jakob; want de mond des HEEREN
heeft het gesproken.

59 Ziet, de hand des HEEREN is niet verkort, dat zij
niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar
geworden, dat het niet zou kunnen horen. **2** Maar uw
ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en
tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht
van ulieden, dat Hij niet hoort. **3** Want uw handen zijn met
bloed bevlekt; en uw vingeren met ongerechtigheid; uw
lippen spreken valsheid, uw tong dicht onrecht. **4** Er is
niemand, die voor de gerechtigheid roept, en niemand,
die voor de waarheid in het gericht zich begeeft; zij
vertrouwen op ijdelheid, en spreken leugen; met moeite
zijn zij zwanger, en zij baren ongerechtigheid. **5** Zij broeden
basiliskus-eieren uit, en zij weven spinnewebben; die van
hun eieren eet, moet sterven, en als het in stukken gedrukt
wordt, er berst een adder uit. **6** Hun webben deugen
niet tot klederen, en zij zullen zichzelven niet kunnen
dekken met hun werken; hun werken zijn werken der
ongerechtigheid, en een maaksel des wrevels is in hun
handen. **7** Hun voeten lopen tot het kwade, en zij haasten
om onschuldig bloed te vergieten; hun gedachten zijn
gedachten der ongerechtigheid, verstoring en verbreking is
op hun banen. **8** Den weg des vredes kennen zij niet;
en er is geen recht in hun gangen; hun paden maken zij
verkeerd voor zich zelven, al wie daarop gaat, die kent
den vrede niet. **9** Daarom is het recht verre van ons, en de
gerechtigheid achterhaalt ons niet; wij wachten op het licht,
maar ziet, er is duisternis, op een groten glans, maar wij
wandelen in donkerheden. **10** Wij tasten naar den wand,
gelijk de blinden, en, gelijk die geen ogen hebben, tasten
wij; wij stoten ons op den middag, als in de schemering, wij
zijn in woeste plaatsen gelijk de doden. **11** Wij brommen

allen gelijk als de beren, en wij kirren doorgaans gelijk de
duiven; wij wachten naar recht, maar er is geen, naar heil,
maar het is verre van ons. 12 Want onze overtredingen
zijn vele voor U, en onze zonden getuigen tegen ons; want
onze overtredingen zijn bij ons, en onze ongerechtigheden
kennen wij; 13 Het overtreden en het liegen tegen den
HEERE, en het achterwaarts wijken van onzen God; het
spreken van onderdrukking en afval, het ontvangen en het
dichten van valse woorden uit het hart. 14 Daarom is het
recht achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van
verre; want de waarheid struikelt op de straat, en wat recht
is, kan er niet ingaan. 15 Ja, de waarheid ontbreekt er, en
wie van het boze wijkt, stelt zich tot een roof; en de HEERE
zag het, en het was kwaad in Zijn ogen, dat er geen recht
was. 16 DewijI Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette
Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht
Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde
Hem. 17 Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser,
en den helm des heils zette Hij op Zijn hoofd, en de
klederen der wraak trok Hij aan tot kleding, en Hij deed
den ijver aan als een mantel. 18 Even naar de werken,
even daarnaar zal Hij vergelden, grimmigheid aan Zijn
wederpartijders, vergelding aan Zijn vijanden; den eilanden
zal Hij het loon vergelden. 19 Dan zullen zij den Naam des
HEEREN vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid
van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk
een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen
hen oprichten. 20 En er zal een Verlosser tot Sion komen,
namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in
Jakob, spreekt de HEERE. 21 Mij aangaande, dit is Mijn
Verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u
is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die
zullen van uw mond niet wijken, noch van den mond van
uw zaad, noch van den mond van het zaad uws zaads,
zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

60 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de
heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. 2 Want
zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid
de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn
heerlijkheid zal over u gezien worden. 3 En de heidenen
zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is
opgegaan. 4 Hef uw ogen rondom op, en zie, die allen
zijn vergaderd, zij komen tot u; uw zonen zullen van verre
komen, en uw dochters zullen aan uw zijde gevoedsterd
worden. 5 Dan zult gij het zien en samenvloeien, en uw
hart zal vervaard zijn en verwijd worden; want de menigte
de zee zal tot u gekeerd worden, het heir der heidenen zal
tot u komen. 6 Een hoop kemelen zal u bedekken, de
snelle kemelen van Midian en Hefa; zij allen uit Scheba
zullen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen, en zij
zullen den overvloedigen lof des HEEREN boodschappen.
7 Al de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden;
de rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met
welgevallen komen op Mijn altaar, en Ik zal het huis Mijner
heerlijkheid heerlijk maken. 8 Wie zijn deze, die daar
komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar
vensters? 9 Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de
schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre
te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den Naam
des HEEREN uws Gods, en tot den Heilige Israels, dewijl
Hij u heerlijk gemaakt heeft. 10 En de vreemden zullen uw
muren bouwen, en hun koningen zullen u dienen; want
in Mijn verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in Mijn
welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd. 11 En uw poorten
zullen steeds openstaan, zij zullen des daags of des nachts
niet toegesloten worden; opdat men tot u inbrenge het
heir der heidenen, en hun koningen tot u geleid worden.
12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen
dienen, die zullen vergaan; en die volken zullen gans
verwoest worden. 13 De heerlijkheid van Libanon zal tot u
komen, de denneboom, de beukeboom en de busboom te
gelijk, om te versieren de plaats Mijns heiligdoms, en Ik zal
de plaats Mijner voeten heerlijk maken. 14 Ook zullen,
zich buigende, tot u komen de kinderen dergenen, die u
onderdrukt hebben, en allen, die u gelasterd hebben zullen
zich nederbuigen aan de planten uwer voeten; en zij zullen
u noemen de stad des HEEREN, het Sion van den Heilige
Israels. 15 In plaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest,
zodat niemand door u henen ging, zo zal Ik u stellen tot
een eeuwige heerlijkheid, tot een vreugde van geslacht tot
geslacht. 16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en
gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben, uw Heiland, en uw Verlosser, de
Machtige Jakobs. 17 Voor koper zal Ik goud brengen, en
voor ijzer zal Ik zilver brengen, en voor hout koper, en voor
stenen ijzer; en zal uw opzieners vreedzaam maken, en
uw drijvers rechtvaardigen. 18 Er zal geen geweld meer
gehoord worden in uw land, verstoring noch verbreking
in uw landpale; maar uw muren zult gij Heil heten, en
uw poorten Lof. 19 De zon zal u niet meer wezen tot
een licht des daags, en tot een glans zal u de maan niet
lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht,
en uw God tot uw Sierlijkheid. 20 Uw zon zal niet meer
ondergaan, en uw maan zal haar licht niet intrekken; want
de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen
uwer treuring zullen een einde nemen. 21 En uw volk
zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in
eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een
spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik
verheerlijkt worde. 22 De kleinste zal tot duizend worden,
en de minste tot een machtig volk; Ik, de HEERE, zal zulks
te zijner tijd snellijk doen komen.

61 De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de
Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap
te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden
om te verbinden de gebrokenen van harte, om den
gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen
opening der gevangenis; 2 Om uit te roepen het jaar van
het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak
onzes Gods; om alle treurigen te troosten; 3 Om den
treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde
sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad

des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd
worden eikebomen der gerechtigheid, een planting des
HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde. 4 En zij zullen de
oude verwoeste plaatsen bouwen, de vorige verstoringen
weder oprichten, en de verwoeste steden vernieuwen, die
verstoord waren van geslacht tot geslacht. 5 En uitlanders
zullen staan, en uw kudden weiden; en vreemden zullen uw
akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn. 6 Doch gijlieden
zult priesters des HEEREN heten, men zal u dienaren
onzes Gods noemen; gij zult het vermogen der heidenen
eten, en in hun heerlijkheid zult gij u roemen. 7 Voor uw
dubbele schaamte en schande zullen zij juichen over hun
deel; daarom zullen zij in hun land erfelijk het dubbele
bezitten; zij zullen eeuwige vreugde hebben. 8 Want Ik,
de HEERE, heb het recht lief, Ik haat den roof in het
brandoffer, en Ik zal geven, dat hun werk in der waarheid
zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken. 9
En hun zaad zal onder de heidenen bekend worden, en
hun nakomelingen in het midden der volken; allen, die hen
zien zullen, zullen hen kennen, dat zij zijn een zaad, dat
de HEERE gezegend heeft. 10 Ik ben zeer vrolijk in den
HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft
mij bekleed met de klederen des heils, den mantel der
gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom
zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich
versiert met haar gereedschap. 11 Want gelijk de aarde
haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem
gezaaid is, doet uitspruiten; alzo zal de Heere HEERE
gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.

62 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems
wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid
voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel,
die brandt. 2 En de heidenen zullen uw gerechtigheid
zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een
nieuwen naam genoemd worden, welken des HEEREN
mond uitdrukkelijk noemen zal. 3 En gij zult een sierlijke
kroon zijn in de hand des HEEREN, en een koninklijke
hoed in de hand uws Gods. 4 Tot u zal niet meer gezegd
worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd
worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden:
Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de
HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd
worden. 5 Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt,
alzo zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom
vrolijk is over de bruid, alzo zal uw God over u vrolijk zijn.
6 O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die
geduriglijk al den dag en al den nacht niet zullen zwijgen. O
gij, die des HEEREN doet gedenken, laat geen stilzwijgen
bij ulieden wezen! 7 En zwijgt niet stil voor Hem, totdat
Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle tot een lof op
aarde. 8 De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand,
en bij den arm Zijner sterkte: indien Ik uw koren meer zal
geven tot spijs voor uw vijanden, en indien de vreemden
zullen drinken uw most, waaraan gij gearbeid hebt! 9
Maar die het inzamelen zullen, die zullen het eten, en zij
zullen den HEERE prijzen; en die hem vergaderen zullen,
zullen hem drinken in de voorhoven Mijns heiligdoms. 10
Gaat door, gaat door, door de poorten, bereidt den weg
des volks; verhoogt, verhoogt een baan, ruimt de stenen
weg, steekt een banier omhoog tot de volken! 11 Ziet, de
HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der aarde:
zegt de dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn loon
is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht. 12
En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlosten des
HEEREN; en gij zult genoemd worden de gezochte, de
stad, die niet verlaten is.

63 Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde
klederen, van Bozra? Deze, Die versierd is in Zijn
gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het,
Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen.
2 Waarom zijt Gij rood aan Uw gewaad, en Uw klederen
als van een, die in de wijnpers treedt? 3 Ik heb de pers
alleen getreden, en er was niemand van de volken met
Mij; en Ik heb hen getreden in Mijn toorn, en heb hen
vertrapt in Mijn grimmigheid; en hun kracht is gesprengd
op Mijn klederen, en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld.
4 Want de dag der wraak was in Mijn hart, en het jaar
Mijner verlosten was gekomen. 5 En Ik zag toe, en er was
niemand die hielp; en Ik ontzette Mij, en er was niemand,
die ondersteunde; daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt,
en Mijn grimmigheid heeft Mij ondersteund, 6 En Ik heb
de volken vertreden in Mijn toorn, en Ik heb hen dronken
gemaakt in Mijn grimmigheid; en Ik heb hun kracht ter
aarde doen nederdalen. 7 Ik zal de goedertierenheden des
HEEREN vermelden, den veelvoudigen lof des HEEREN,
naar alles, wat de HEERE ons heeft bewezen, en de grote
goedigheid aan het huis van Israel, die Hij hun bewezen
heeft, naar Zijn barmhartigheden, en naar de veelheid
Zijner goedertierenheden. 8 Want Hij zeide: Zij zijn immers
Mijn volk, kinderen, die niet liegen zullen? Alzo is Hij hun
geworden tot een Heiland. 9 In al hun benauwdheid was
Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft hen
behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij
hen verlost; en Hij nam hen op, en Hij droeg hen al de
dagen van ouds. 10 Maar zij zijn wederspannig geworden,
en zij hebben Zijn Heiligen Geest smarten aangedaan;
daarom is Hij hun in een vijand verkeerd, Hij Zelf heeft
tegen hen gestreden. 11 Nochtans dacht Hij aan de dagen
van ouds, aan Mozes en Zijn volk; maar nu, waar is Hij,
Die hen uit de zee opgebracht heeft, met de herders
Zijner kudde? Waar is Hij, Die Zijn Heiligen Geest in het
midden van hen stelde? 12 Die den arm Zijner heerlijkheid
heeft doen gaan aan de rechterhand van Mozes; Die de
wateren voor hunlieder aangezichten kliefde opdat Hij Zich
een eeuwigen Naam maakte? 13 Die hen leidde door de
afgronden; als een paard in de woestijn, struikelden zij
niet. 14 Gelijk een beest, dat afgaat in de valleien, heeft
hun de Geest des HEEREN rust gegeven. Alzo hebt Gij
Uw volk geleid, opdat Gij U een heerlijken Naam zoudt
maken. 15 Zie van den hemel af, en aanschouw van Uw
heilige en Uw heerlijke woning; waar zijn Uw ijver en Uw
mogendheden, het gerommel Uws ingewands en Uwer

barmhartigheden? Zij houden zich tegen mij in. **16** Gij
zijt toch onze Vader, want Abraham weet van ons niet,
en Israel kent ons niet; Gij, o HEERE! zijt onze Vader,
onze Verlosser van ouds af is Uw Naam. **17** HEERE!
waarom doet Gij ons van Uw wegen dwalen, waarom
verstokt Gij ons hart, dat wij U niet vrezen? Keer weder
om Uwer knechten wil, de stammen Uws erfdeels. **18** Uw
heilig volk heeft het maar een weinig tijds bezeten; onze
wederpartijders hebben Uw heiligdom vertreden. **19** Wij
zijn geworden als die, over welke Gij van ouds niet hebt
geheerst, en die naar Uw Naam niet zijn genoemd.

64 Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij
nederkwaamt, dat de bergen van Uw aangezicht
vervloten; **2** Gelijk een smeltvuur brandt, en het vuur
de wateren doet opbobbelen, om Uw Naam aan Uw
wederpartijders bekend te maken! Laat alzo de heidenen
voor Uw aangezicht beven. **3** Toen Gij vreselijke dingen
deedt, die wij niet verwachtten; Gij kwaamt neder, van
Uw aangezicht vervloten de bergen. **4** Ja, van ouds heeft
men het niet gehoord, noch met oren vernomen, en geen
oog heeft het gezien, behalve Gij, o God! wat Hij doen zal
dien, die op Hem wacht. **5** Gij ontmoet den vrolijke, en
die gerechtigheid doet dengenen, die Uwer gedenken op
Uw wegen; zie, Gij waart verbolgen, omdat wij gezondigd
hebben; in dezelve is de eeuwigheid, opdat wij behouden
wierden. **6** Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze
gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed; en wij
allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren
ons henen weg als een wind. **7** En er is niemand, die
Uw Naam aanroept, die zich opwekt, dat hij U aangrijpe;
want Gij verbergt Uw aangezicht voor ons, en Gij doet ons
smelten, door middel van onze ongerechtigheden. **8** Doch
nu, HEERE! Gij zijt onze Vader; wij zijn leem, en Gij zijt
onze pottenbakker, en wij allen zijn Uwer handen werk.
9 HEERE! wees niet zo zeer verbolgen, en gedenk niet
eeuwiglijk der ongerechtigheid; zie, aanschouw toch, wij
allen zijn Uw volk. **10** Uw heilige steden zijn een woestijn
geworden, Sion is een woestijn geworden, Jeruzalem
een verwoesting. **11** Ons heilig en ons heerlijk huis,
waarin onze vaders U loofden, is met vuur verbrand; en al
onze gewenste dingen zijn tot woestheid geworden. **12**
HEERE! zoudt Gij U over deze dingen inhouden, zoudt Gij
stilzwijgen, en ons zozeer bedrukken?

65 Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden;
Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten;
tot het volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik
gezegd: Ziet, hier ben Ik, ziet, hier ben Ik. **2** Ik heb Mijn
handen uitgebreid, den gansen dag tot een wederstrevig
volk, die wandelen op een weg, die niet goed is, naar
hun eigen gedachten. **3** Een volk, Mij geduriglijk tergende
in Mijn aangezicht, in hoven offerende, en rokende op
tichelstenen; **4** Zittende bij de graven, zo vernachten zij bij
degenen, die bewaard worden, etende zwijnenvlees, en
er is sap van gruwelijke dingen in hun vaten. **5** Die daar
zeggen: Houd u tot uzelven, en naak tot mij niet, want
ik ben heiliger dan gij. Dezen zijn een rook in Mijn neus,
een vuur, den gansen dag brandende. **6** Ziet, het is voor
Mijn aangezicht geschreven; Ik zal niet zwijgen, maar Ik
zal vergelden, ja, in hun boezem zal Ik vergelden; **7** Uw
ongerechtigheden, en uwer vaderen ongerechtigheden
tegelijk, zegt de HEERE, die gerookt hebben op de bergen,
en Mij smaadheid aangedaan hebben op de heuvelen;
daarom zal Ik hun vorig werkloon in hun boezem weder
toemeten. **8** Alzo zegt de HEERE: Gelijk wanneer men
most in een bos druiven vindt, men zegt: Verderf ze niet,
want er is een zegen in; alzo zal Ik het om Mijner knechten
wil doen, dat Ik hen niet allen verderve. **9** En Ik zal zaad uit
Jakob voortbrengen, en uit Juda een erfbezitter van Mijn
bergen; en Mijn uitverkorenen zullen het erfelijk bezitten,
en Mijn knechten zullen aldaar wonen. **10** En Saron zal
tot een schaapskooi worden, en het dal van Achor tot
een runderleger, voor Mijn volk, dat Mij gezocht heeft. **11**
Maar gij verlaters des HEEREN, gij vergeters van den
berg Mijner heiligheid, gij aanrichters ener tafel voor die
bende, en gij opvullers des dranks voor dat getal! **12**
Ik zal ulieden ook ten zwaarde tellen, dat gij allen u ter
slachting zult krommen, omdat Ik geroepen heb, maar gij
hebt niet geantwoord, Ik gesproken heb, maar gij hebt
niet gehoord, maar hebt gedaan, dat kwaad was in Mijn
ogen, en hebt verkoren hetgeen, waaraan Ik geen lust
heb. **13** Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Mijn
knechten zullen eten, doch gijlieden zult hongeren; ziet,
Mijn knechten zullen drinken, doch gijlieden zult dorsten;
ziet, Mijn knechten zullen blijde zijn, doch gijlieden zult
beschaamd zijn. **14** Ziet, Mijn knechten zullen juichen
van goeder harte, maar gijlieden zult schreeuwen van
weedom des harten, en van verbreking des geestes zult gij
huilen. **15** En gijlieden zult uw naam Mijn uitverkorenen tot
een vervloeking laten; en de Heere HEERE zal ulieden
doden, maar Zijn knechten zal Hij met een anderen naam
noemen; **16** Zodat, wie zich zegenen zal op aarde, die zal
zich zegenen in den God der waarheid; en wie zal zweren
op aarde, die zal zweren bij den God der waarheid, omdat
de vorige benauwdheden zullen vergeten zijn, en omdat
zij voor Mijn ogen verborgen zijn. **17** Want ziet, Ik schep
nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen
zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet
opkomen. **18** Maar weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot
in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep
Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid. **19**
En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over
Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem
der wening, noch de stem des geschreeuws. **20** Van daar
zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen, noch
een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een
jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een
zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden.
21 En zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen
wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten. **22** Zij zullen
niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet
planten, dat het een ander ete, want de dagen Mijns volks

zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen
zullen het werk hunner handen verslijten. **23** Zij zullen
niet tevergeefs arbeiden, noch baren ter verstoring; want
zij zijn het zaad der gezegenden des HEEREN, en hun
nakomelingen met hen. **24** En het zal geschieden, eer
zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken,
zo zal Ik horen. **25** De wolf en het lam zullen te zamen
weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal
de spijze der slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch
verderven op Mijn gansen heiligen berg zegt de HEERE.

66 Alzo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en
de aarde is de voetbank Mijner voeten; waar zou
dat huis zijn, dat gijlieden Mij zoudt bouwen, en waar is
de plaats Mijner rust? **2** Want Mijn hand heeft al deze
dingen gemaakt, en al deze dingen zijn geweest, spreekt
de HEERE; maar op dezen zal Ik zien, op den arme en
verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft. **3**
Wie een os slacht, slaat een man; wie een lam offert,
breekt een hond den hals; wie spijsoffer offert, is als die
zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten gedenkoffer,
is als die een afgod zegent. Dezen verkiezen ook hun
wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen. **4** Ik
zal ook verkiezen het loon hunner handelingen, en hun
vreze zal Ik over hen doen komen, omdat Ik geroepen
heb, en niemand antwoordde, Ik gesproken heb, en zij
niet hoorden, maar deden dat kwaad is in Mijn ogen,
en verkoren hetgeen waartoe Ik geen lust had. **5** Hoort
des HEEREN woord, gij, die voor Zijn woord beeft! Uw
broeders, die u haten, die u verre afzonderen, om Mijns
Naams wil, zeggen: Dat de HEERE heerlijk worde! Doch
Hij zal verschijnen tot ulieder vreugde, zij daarentegen
zullen beschaamd worden. **6** Er zal een stem van een
groot rumoer uit de stad zijn, een stem uit den tempel,
de stem des HEEREN, Die Zijn vijanden de verdiensten
vergeldt. **7** Eer zij barensnood had, heeft zij gebaard, eer
haar smart overkwam, zo is zij van een knechtje verlost.
8 Wie heeft ooit zulks gehoord? Wie heeft dergelijks
gezien? Zou een land kunnen geboren worden op een
enigen dag? Zou een volk kunnen geboren worden op
een enige reize? Maar Sion heeft weeen gekregen, en
zij heeft haar zonen gebaard. **9** Zou Ik de baarmoeder
openbreken, en niet genereren? zegt de HEERE; zou
Ik, Die genereer, voortaan toesluiten? zegt uw God. **10**
Verblijdt u met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al
haar liefhebbers! Weest vrolijk over haar met vreugde,
gij allen, die over haar zijt treurig geweest! **11** Opdat gij
moogt zuigen, en verzadigd worden van de borsten harer
vertroostingen; opdat gij moogt uitzuigen, en u verlusten
met den glans harer heerlijkheid. **12** Want alzo zegt
de HEERE: Ziet, Ik zal den vrede over haar uitstrekken
als een rivier, en de heerlijkheid der heidenen als een
overlopende beek; dan zult gijlieden zuigen; gij zult op de
zijden gedragen worden, en op de knieen zeer vriendelijk
getroeteld worden. **13** Als een, dien zijn moeder troost,
alzo zal Ik u troosten; ja, gij zult te Jeruzalem getroost
worden. **14** En gij zult het zien, en uw hart zal vrolijk zijn,
en uw beenderen zullen groenen als het tedere gras;
dan zal de hand des HEEREN bekend worden aan Zijn
knechten, en Hij zal Zijn vijanden gram worden. **15** Want
ziet, de HEERE zal met vuur komen, en Zijn wagenen als
een wervelwind; om met grimmigheid Zijn toorn hiertoe te
wenden, en Zijn schelding met vuurvlammen. **16** Want
met vuur, en met Zijn zwaard zal de HEERE in het recht
treden met alle vlees; en de verslagenen des HEEREN
zullen vermenigvuldigd zijn. **17** Die zichzelven heiligen,
en zichzelven reinigen in de hoven, achter een in het
midden derzelve, die zwijnenvlees eten, en verfoeisel, en
muizen; te zamen zullen zij verteerd worden, spreekt de
HEERE. **18** Hun werken en hun gedachten! Het komt, dat
Ik vergaderen zal alle heidenen en tongen, en zij zullen
komen, en zij zullen Mijn heerlijkheid zien. **19** En Ik zal
een teken aan hen zetten, en uit hen, die het ontkomen
zullen zijn, zal Ik zenden tot de heidenen naar Tarsis,
Pul, en Lud, de boogschutters, naar Tubal en Javan, tot
de ver gelegen eilanden, die Mijn gerucht niet gehoord,
noch Mijn heerlijkheid gezien hebben; en zij zullen Mijn
heerlijkheid onder de heidenen verkondigen. **20** En zij
zullen al uw broeders uit alle heidenen den HEERE ten
spijsoffer brengen, op paarden, en op wagenen, en op
rosbaren, en op muildieren, en op snelle lopers, naar
Mijn heiligen berg toe, naar Jeruzalem, zegt de HEERE,
gelijk als de kinderen Israels het spijsoffer in een rein
vat brengen ten huize des HEEREN. **21** En ook zal Ik
uit dezelve enigen tot priesters en tot Levieten nemen,
zegt de HEERE. **22** Want gelijk als die nieuwe hemel en
die nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor Mijn aangezicht
zullen staan, spreekt de HEERE, alzo zal ook ulieder zaad
en ulieder naam staan. **23** En het zal geschieden, dat van
de ene nieuwe maan tot de andere, en van den enen
sabbat tot den anderen, alle vlees komen zal om aan
te bidden voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE. **24** En
zij zullen henen uitgaan, en zij zullen de dode lichamen
der lieden zien, die tegen Mij overtreden hebben; want
hun worm zal niet sterven, en hun vuur zal niet uitgeblust
worden, en zij zullen allen vlees een afgrijzing wezen.

Jeremia

1 De woorden van Jeremia, den zoon van Hilkia, uit
de priesteren, die te Anathoth waren, in het land
van Benjamin; 2 Tot welken het woord des HEEREN
geschiedde, in de dagen van Josia, zoon van Amon,
koning van Juda, in het dertiende jaar zijner regering. 3
Ook geschiedde het tot hem in de dagen van Jojakim,
zoon van Josia, koning van Juda, totdat voleind werd het
elfde jaar van Zedekia, zoon van Josia, koning van Juda;
totdat Jeruzalem gevankelijk werd weggevoerd in de vijfde
maand. 4 Het woord des HEEREN dan geschiedde tot mij,
zeggende: 5 Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u
gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik
u geheiligd; Ik heb u den volken tot een profeet gesteld. 6
Toen zeide ik: Ach, Heere HEERE! zie, ik kan niet spreken,
want ik ben jong. 7 Maar de HEERE zeide tot mij: Zeg niet:
Ik ben jong; want overal, waarhenen Ik u zenden zal, zult
gij gaan, en alles, wat Ik u gebieden zal, zult gij spreken. 8
Vrees niet voor hun aangezicht, want Ik ben met u, om u
te redden, spreekt de HEERE. 9 En de HEERE stak Zijn
hand uit, en roerde mijn mond aan; en de HEERE zeide tot
mij: Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond. 10 Zie, Ik stel u
te dezen dage over de volken en over de koninkrijken,
om uit te rukken, en af te breken, en te verderven, en te
verstoren; ook om te bouwen en te planten. 11 Wijders
geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende: Wat
ziet gij, Jeremia? En ik zeide: Ik zie een amandelroede. 12
En de HEERE zeide tot mij: Gij hebt wel gezien; want Ik
zal wakker zijn over Mijn woord, om dat te doen. 13 En
des HEEREN woord geschiedde ten tweeden male tot mij,
zeggende: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik zie een ziedenden
pot, welks voorste deel tegen het noorden is. 14 En de
HEERE zeide tot mij: Van het noorden zal zich dit kwaad
opdoen over alle inwoners des lands. 15 Want zie, Ik roep
alle geslachten der koninkrijken van het noorden, spreekt
de HEERE; en zij zullen komen, en zetten een iegelijk zijn
troon voor de deur der poorten van Jeruzalem, en tegen
al haar muren rondom, en tegen alle steden van Juda.
16 En Ik zal Mijn oordelen tegen hen uitspreken over al
hun boosheid; dat zij Mij verlaten hebben, en anderen
goden gerookt, en zich gebogen hebben voor de werken
hunner handen. 17 Gij dan, gord uw lendenen, en maakt u
op, en spreek tot hen alles, wat Ik u gebieden zal; wees
niet verslagen voor hun aangezicht, opdat Ik u voor hun
aangezicht niet versla. 18 Want zie, Ik stel u heden tot een
vaste stad, en tot een ijzeren pilaar, en tot koperen muren
tegen het ganse land; tegen de koningen van Juda, tegen
haar vorsten, tegen haar priesteren, en tegen het volk van
het land. 19 En zij zullen tegen u strijden, maar tegen u
niet vermogen; want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om
u uit te helpen.

2 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende:
2 Ga en roep voor de oren van Jeruzalem, zeggende:
Zo zegt de HEERE: Ik gedenk der weldadigheid uwer
jeugd, der liefde uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandeldet
in de woestijn, in onbezaaid land. 3 Israel was den HEERE
een heiligheid, de eerstelingen Zijner inkomste; allen,
die hem opaten, werden voor schuldig gehouden; kwaad
kwam hun over, spreekt de HEERE. 4 Hoort des HEEREN
woord, gij huis van Jakob, en alle geslachten van het huis
Israels! 5 Zo zegt de HEERE: Wat voor onrecht hebben uw
vaders aan Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken
zijn, en hebben de ijdelheid nagewandeld, en zij zijn ijdel
geworden? 6 En zeiden niet: Waar is de HEERE, Die ons
opvoerde uit Egypteland, Die ons leidde in de woestijn,
in een land van wildernissen en kuilen, in een land van
dorheid en schaduw des doods, in een land, waar niemand
doorging, en waar geen mens woonde? 7 En Ik bracht
u in een vruchtbaar land, om de vrucht van hetzelve en
het goede er van te eten; maar toen gij daarin kwaamt,
verontreinigdet gij Mijn land, en steldet Mijn erfenis tot een
gruwel. 8 De priesters zeiden niet: Waar is de HEERE?
en die de wet handelden, kenden Mij niet; en de herders
overtraden tegen Mij; en de profeten profeteerden door
Baal, en wandelden naar dingen, die geen nut doen. 9
Daarom zal Ik nog met ulieden twisten, spreekt de HEERE;
ja, met uw kindskinderen zal Ik twisten. 10 Want, gaat over
in de eilanden der Chitteers, en ziet toe, en zendt naar
Kedar, en merkt er wel op; en ziet, of diesgelijks geschied
zij? 11 Heeft ook een volk de goden veranderd, hoewel
dezelve geen goden zijn? Nochtans heeft Mijn volk zijn Eer
veranderd in hetgeen geen nut doet. 12 Ontzet u hierover,
gij hemelen, en zijt verschrikt, wordt zeer woest, spreekt
de HEERE. 13 Want Mijn volk heeft twee boosheden
begaan; Mij, den Springader des levenden waters, hebben
zij verlaten, om zichzelven bakken uit te houwen, gebroken
bakken, die geen water houden. 14 Is dan Israel een
knecht, of is hij een ingeborene des huizes? Waarom is hij
dan ten roof geworden? 15 De jonge leeuwen hebben
over hem gebruld, zij hebben hun stem verheven; en zij
hebben zijn land gezet in verwoesting; zijn steden zijn
verbrand, dat er niemand in woont. 16 Ook hebben u de
kinderen van Nof en Tachpanhes den schedel afgeweid.
17 Doet gij dit niet zelven, doordien gij den HEERE, uw
God, verlaat, ten tijde als Hij u op den weg leidt? 18 En
nu, wat hebt gij te doen met den weg van Egypte, om de
wateren van Sihor te drinken? En wat hebt gij te doen met
den weg van Assur, om de wateren der rivier te drinken?
19 Uw boosheid zal u kastijden, en uw afkeringen zullen u
straffen; weet dan en ziet, dat het kwaad en bitter is, dat
gij den HEERE, uw God, verlaat, en Mijn vreze niet bij u is,
spreekt de Heere, de HEERE der heirscharen. 20 Als Ik
van ouds uw juk verbroken, en uw banden verscheurd had,
zo zeidet gij: Ik zal niet dienen; maar op allen hogen heuvel
en onder allen groenen boom loopt gij om, hoererende. 21
Ik had u toch geplant, een edelen wijnstok, een geheel
getrouw zaad; hoe zijt gij Mij dan veranderd in verbasterde
ranken van een vreemden wijnstok? 22 Want, al wiest
gij u met salpeter, en naamt u veel zeep, zo is toch uw
ongerechtigheid voor Mijn aangezicht getekend, spreekt de

Heere HEERE. **23** Hoe zegt gij: Ik ben niet verontreinigd,
ik heb de Baals niet nagewandeld? Zie uw weg in het dal,
ken, wat gij gedaan hebt, gij lichte, snelle kemelin, die
haar wegen verdraait! **24** Zij is een woudezelin, gewend in
de woestijn, naar den lust harer ziel schept zij den wind,
wie zou haar ontmoeting afkeren? Allen, die haar zoeken,
zullen niet moede worden, in haar maand zullen zij haar
vinden. **25** Bedwing uw voet van ontschoeiing, en uw keel
van dorst; maar gij zegt: Het is buiten hoop; neen, want ik
heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen! **26** Gelijk
een dief beschaamd wordt, wanneer hij gevonden wordt,
alzo zijn die van het huis Israels beschaamd; zij, hun
koningen, hun vorsten, en hun priesters, en hun profeten;
27 Die tot een hout zeggen: Gij zijt mijn vader; en tot een
steen: Gij hebt mij gegenereerd; want zij keren Mij den nek
toe, en niet het aangezicht; maar ten tijde huns kwaads
zeggen zij: Sta op en verlos ons. **28** Waar zijn dan uw
goden, die gij u gemaakt hebt? Laat ze opstaan, of zij u
ten tijde uws kwaads zullen verlossen; want naar het getal
uwer steden zijn uw goden, o Juda! **29** Waarom twist gij
tegen Mij? Gij hebt allen tegen Mij overtreden, spreekt de
HEERE. **30** Tevergeefs heb Ik uw kinderen geslagen; zij
hebben de tucht niet aangenomen; ulieder zwaard heeft uw
profeten verteerd, als een verdorven leeuw. **31** O geslacht,
aanmerkt toch gijlieden des HEEREN woord! Ben Ik Israel
een woestijn geweest, of een land der uiterste donkerheid?
Waarom zegt dan Mijn volk: Wij zijn heren, wij zullen niet
meer tot U komen? **32** Vergeet ook een jonkvrouw haar
versiersel, of een bruid haar bindselen? Nochtans heeft
Mijn volk Mij vergeten, dagen zonder getal. **33** Wat maakt
gij uw weg goed, daar gij boelering zoekt? Waarom gij
ook de booste hoeren uw wegen geleerd hebt. **34** Ja,
het bloed van de zielen der onschuldige nooddruftigen
is in uw zomen gevonden; Ik heb dat niet met opgraven
gevonden, maar aan alle die. **35** Nog zegt gij: Zeker, ik ben
onschuldig; Zijn toorn is immers van mij afgekeerd. Ziet, Ik
zal met u rechten, omdat gij zegt: Ik heb niet gezondigd.
36 Wat reist gij veel uit, veranderende uw weg? Gij zult
ook van Egypte beschaamd worden, gelijk als gij van
Assur beschaamd zijt. **37** Gij zult ook van hier uitgaan
met uw handen op uw hoofd; want de HEERE heeft al
uw vertrouwen verworpen, zodat gij daarmede niet zult
gedijen.

3 Men zegt: Zo een man zijn huisvrouw verlaat, en zij
gaat van hem, en wordt eens anderen mans, zal hij ook
tot haar nog wederkeren? Zou datzelve land niet grotelijks
ontheiligd worden? Gij nu hebt met veel boeleerders
gehoereerd, keer nochtans weder tot Mij, spreekt de
HEERE. **2** Hef uw ogen op naar de hoge plaatsen, en
zie toe, waar zijt gij niet beslapen? Gij hebt voor hen
gezeten aan de wegen, als een Arabier in de woestijn; alzo
hebt gij het land ontheiligd met uw hoererijen en met uw
boosheid. **3** Daarom zijn de regendruppelen ingehouden,
en er is geen spade regen geweest. Maar gij hebt een
hoerenvoorhoofd, gij weigert schaamrood te worden. **4**
Zult gij niet van nu af tot Mij roepen: Mijn Vader! Gij zijt de
leidsman mijner jeugd! **5** Zal Hij in eeuwigheid den toorn
behouden? Zal Hij dien gestadig bewaren? Zie, gij spreekt
en doet die boosheden, en neemt de overhand. **6** Voorts
zeide de HEERE tot mij, in de dagen van den koning Josia:
Hebt gij gezien, wat de afgekeerde Israel gedaan heeft? Zij
ging henen op allen hogen berg, en tot onder allen groenen
boom, en hoereerde aldaar. **7** En Ik zeide, nadat zij zulks
alles gedaan had: Bekeer u tot Mij; maar zij bekeerde zich
niet. Dit zag de trouweloze, haar zuster Juda. **8** En Ik
zag, als Ik ter oorzake van alles, waarin de afgekeerde
Israel overspel bedreven had, haar verlaten, en haar
haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar
zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde
zelve ook. **9** Ja, het geschiedde, vanwege het gerucht
harer hoererij, dat zij het land ontheiligde; want zij bedreef
overspel met steen en met hout. **10** En zelfs in dit alles
heeft zich haar trouweloze zuster Juda tot Mij niet bekeerd
met haar ganse hart, maar valselijk, spreekt de HEERE.
11 Dies de HEERE tot mij zeide: De afgekeerde Israel
heeft haar ziel gerechtvaardigd, meer dan de trouweloze
Juda. **12** Gij henen, en roep deze woorden uit tegen het
noorden, en zeg: Bekeer u, gij afgekeerde Israel! spreekt
de HEERE, zo zal Ik Mijn toorn op ulieden niet doen vallen;
want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE. Ik zal den
toorn niet in eeuwigheid behouden. **13** Alleen ken uw
ongerechtigheid, dat gij tegen den HEERE, uw God, hebt
overtreden, en uw wegen verstrooid hebt tot de vreemden,
onder allen groenen boom, maar gij zijt Mijner stem niet
gehoorzaam geweest, spreekt de HEERE. **14** Bekeert u,
gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u
getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee
uit een geslacht, en zal u brengen te Sion. **15** En Ik zal
ulieden herders geven naar Mijn hart; die zullen u weiden
met wetenschap en verstand. **16** En het zal geschieden,
wanneer gij vermenigvuldigd en vruchtbaar zult geworden
zijn in het land, in die dagen, spreekt de HEERE, zullen zij
niet meer zeggen: De ark des verbonds des HEEREN,
ook zal zij in het hart niet opkomen; en zij zullen aan
haar niet gedenken, en haar niet bezoeken, en zij zal niet
weder gemaakt worden. **17** Te dier tijd zullen zij Jeruzalem
noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen
tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams
wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar
het goeddunken van hun boos hart. **18** In die dagen zal
het huis van Juda gaan tot het huis van Israel; en zij
zullen te zamen komen uit het land van het noorden, in
het land, dat Ik uw vaderen ten erve gegeven heb. **19**
Ik zeide wel: Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en
u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis van de
heirscharen der heidenen? Maar Ik zeide: Gij zult tot Mij
roepen: Mijn Vader! en gij zult van achter Mij niet afkeren.
20 Waarlijk, gelijk een vrouw trouwelooslijk scheidt van
haar vriend, alzo hebt gijlieden trouwelooslijk tegen Mij
gehandeld, gij huis Israels! spreekt de HEERE. **21** Er
is een stem gehoord op de hoge plaatsen, een geween
en smekingen der kinderen Israels, omdat zij hun weg

verkeerd, en den HEERE, hun God, vergeten hebben. **22** Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen. Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de HEERE, onze God! **23** Waarlijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvelen en de menigte der bergen; waarlijk, in den HEERE, onzen God, is Israels heil! **24** Want de schaamte heeft den arbeid onzer vaderen opgegeten, van onze jeugd aan; hun schapen en hun runderen, hun zonen en hun dochteren. **25** Wij liggen in onze schaamte, en onze schande overdekt ons, want wij hebben tegen den HEERE, onzen God, gezondigd, wij en onze vaderen, van onze jeugd aan tot op dezen dag; en wij zijn der stem des HEEREN, onzes Gods, niet gehoorzaam geweest.

4 Zo gij u bekeren zult, Israel! spreekt de HEERE, bekeer u tot Mij; en zo gij uw verfoeiselen van Mijn aangezicht zult wegdoen, zo zwerft niet om. **2** Maar zweer: Zo waarachtig als de HEERE leeft! in waarheid, in recht en in gerechtigheid; zo zullen zich de heidenen in Hem zegenen, en zich in Hem beroemen. **3** Want zo zegt de HEERE tot de mannen van Juda, en tot Jeruzalem: Braakt ulieden een braakland, en zaait niet onder de doornen. **4** Besnijdt u den HEERE en doet weg de voorhuiden uwer harten, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem! opdat Mijner grimmigheid niet uitvare als een vuur, en brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer handelingen. **5** Verkondigt in Juda, en laat het horen te Jeruzalem, en zegt het; ja, blaast de bazuin in het land; roept met volle stem en zegt: Verzamelt ulieden, en laat ons ingaan in de vaste steden! **6** Werpt de banier op naar Sion, vlucht met hopen, blijft niet staan! want Ik breng een kwaad aan van het noorden, en een grote breuk. **7** De leeuw is opgekomen uit zijn haag, en de verderver der heidenen is opgetrokken, hij is uitgegaan uit zijn plaats, om uw land te stellen in verwoestingen; uw steden zullen verstoord worden, dat er niemand in wone. **8** Hierom, gordt zakken aan, bedrijft misbaar en huilt; want de hittigheid van des HEEREN toorn is niet van ons afgekeerd. **9** En het zal te dier tijd geschieden, spreekt de HEERE, dat het hart des konings en het hart der vorsten vergaan zal; en de priesters zullen zich ontzetten, en de profeten zich verwonderen. **10** Toen zeide ik: Ach, Heere HEERE! waarlijk, Gij hebt dit volk en Jeruzalem grotelijks bedrogen, zeggende: Gijlieden zult vrede hebben; daar het zwaard tot aan de ziel raakt. **11** Te dier tijd zal tot dit volk en tot Jeruzalem gezegd worden: Een dorre wind van de hoge plaatsen in de woestijn, van den weg der dochter Mijns volks; niet om te wannen, noch om te zuiveren. **12** Er zal Mij een wind komen, die hun te sterk zal zijn. Nu zal Ik ook oordelen tegen hen uitspreken. **13** Ziet, hij komt op als wolken, en zijn wagenen zijn als een wervelwind, zijn paarden zijn sneller dan arenden; wee ons, want wij zijn verwoest! **14** Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem! opdat gij behouden wordt; hoe lang zult gij de gedachten uwer ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten? **15** Want een stem verkondigt van Dan af, en doet ellende horen van het gebergte van Efraim. **16** Vermeldt den volke, ziet, doet het horen tegen Jeruzalem; daar komen hoeders uit verren lande; en zij verheffen hun stem tegen de steden van Juda. **17** Als de wachters der velden zijn zij rondom tegen haar; omdat zij tegen Mij wederspannig geweest is, spreekt de HEERE. **18** Uw weg en uw handelingen hebben u deze dingen gedaan; dit is uw boosheid, dat het zo bitter is, dat het tot aan uw hart raakt. **19** O mijn ingewand, mijn ingewand! ik heb barenswee, o wanden mijns harten! mijn hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen; want gij, mijn ziel! hoort het geluid der bazuin en het krijgsgeschrei. **20** Breuk op breuk wordt er uitgeroepen; want het ganse land is verstoord; haastelijk zijn mijn tenten verstoord, mijn gordijnen in een ogenblik! **21** Hoe lang zal ik de banier zien, het geluid der bazuin horen? **22** Zekerlijk, Mijn volk is dwaas, Mij kennen zij niet; het zijn zotte kinderen, en zij zijn niet verstandig; wijs zijn zij om kwaad te doen, maar goed te doen weten zij niet. **23** Ik zag het land aan, en ziet, het was woest en ledig; ook naar den hemel, en zijn licht was er niet. **24** Ik zag de bergen aan, en ziet, zij beefden; en al de heuvelen schudden. **25** Ik zag, en ziet, er was geen mens; en alle vogelen des hemels waren weggevlogen. **26** Ik zag, en ziet, het vruchtbare land was een woestijn, en al zijn steden waren afgebroken, vanwege den HEERE, vanwege de hittigheid Zijns toorns. **27** Want zo zegt de HEERE: Dit ganse land zal een woestijn zijn (doch Ik zal geen voleinding maken); **28** Hierom zal de aarde treuren, en de hemel daarboven zwart zijn; omdat Ik het heb gesproken, Ik heb het voorgenomen en het zal Mij niet rouwen, en Ik zal Mij daarvan niet afkeren. **29** Van het geroep der ruiteren en boogschutters vluchten al de steden; zij gaan in de wolken, en klimmen op de rotsen; al de steden zijn verlaten, zodat niemand in dezelve woont. **30** Wat zult gij dan doen, gij verwoeste? Al kleeddet gij u met scharlaken, al versierdet gij u met gouden sieraad, al schuurdet gij uw ogen met blanketsel, zo zoudt gij u toch tevergeefs oppronken; de boelen versmaden u, zij zullen uw ziel zoeken. **31** Want ik hoor een stem als van een vrouw, die in arbeid is, een benauwdheid als van een, die in des eersten kinds nood is, de stem van de dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar handen uit, zeggende: O, wee mij nu, want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers!

5 Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en verneemt, en zoekt op haar straten, of gij iemand vindt, of er een is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar genadig zijn. **2** En of zij al zeggen: Zo waarachtig als de HEERE leeft! zo zweren zij toch valselijk. **3** O HEERE! zien Uw ogen niet naar waarheid? Gij hebt hen geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt hen verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren. **4** Doch ik zeide: Zekerlijk, deze zijn arm; zij handelen zottelijk, omdat zij den weg des HEEREN, het recht hun Gods niet weten. **5** Ik zal gaan tot de groten, en met hen spreken, want die weten den weg des HEEREN, het recht huns Gods; maar zij hadden te zamen het juk verbroken,

en de banden verscheurd. **6** Daarom heeft hen een leeuw
uit het woud verslagen, een wolf der wildernissen zal
hen verwoesten; een luipaard waakt tegen hun steden;
al wie uit dezelve uitgaat, zal verscheurd worden; want
hun overtredingen zijn vermenigvuldigd, hun afkeringen
zijn machtig veel geworden. **7** Hoe zou Ik over zulks u
vergeven? Uw kinderen verlaten Mij, en zweren bij hen,
die geen God zijn; als Ik hen verzadigd heb, zo bedrijven
zij overspel, en verzamelen bij hopen in het hoerenhuis. **8**
Als welgevoederde hengsten zijn zij vroeg op; zij hunkeren
een iegelijk naar zijns naasten huisvrouw. **9** Zou Ik over
die dingen geen bezoeking doen? spreekt de HEERE. Of
zou Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk, als dit
is? **10** Beklimt haar muren, en verderft ze (doch maakt
geen voleinding); doet haar spitsen weg, want zij zijn des
HEEREN niet. **11** Want het huis van Israel en het huis van
Juda hebben gans trouwelooslijk tegen Mij gehandeld,
spreekt de HEERE. **12** Zij verloochenen den HEERE, en
zeggen: Hij is het niet, en ons zal geen kwaad overkomen,
wij zullen noch zwaard noch honger zien. **13** Ja, die
profeten zullen tot wind worden, want het woord is niet bij
hen; hun zelven zal zo geschieden. **14** Daarom zegt de
HEERE, de God der heirscharen, alzo, omdat gijlieden dit
woord spreekt: Ziet, Ik zal Mijn woorden in uw mond tot
vuur maken, en dit volk tot hout, en het zal hen verteren.
15 Ziet, Ik zal over ulieden een volk van verre brengen,
o huis Israels! spreekt de HEERE; het is een sterk volk,
het is een zeer oud volk, een volk, welks spraak gij niet
zult kennen, en niet horen, wat het spreken zal. **16** Zijn
pijlkoker is als een open graf; zij zijn altemaal helden. **17**
En het zal uw oogst en uw brood opeten, dat uw zonen en
uw dochteren zouden eten; het zal uw schapen en uw
runderen opeten; het zal uw wijnstok en uw vijgeboom
opeten; uw vaste steden, op dewelke gij vertrouwt, zal
het arm maken, door het zwaard. **18** Nochtans zal Ik ook
in die dagen, spreekt de HEERE, geen voleinding met
ulieden maken. **19** En het zal geschieden, wanneer gij
zult zeggen: Waarom heeft ons de HEERE, onze God, al
deze dingen gedaan? dat gij tot hen zeggen zult: Gelijk als
gijlieden Mij hebt verlaten, en vreemde goden in uw land
gediend, alzo zult gij de uitlandse dienen, in een land, dat
het uwe niet is. **20** Verkondigt dit in het huis van Jakob,
en laat het horen in Juda, zeggende: **21** Hoort nu dit, gij
dwaas en harteloos volk! die ogen hebben, maar zien
niet, die oren hebben, maar horen niet. **22** Zult gijlieden
Mij niet vrezen? spreekt de HEERE; zult gij voor Mijn
aangezicht niet beven? Die der zee het zand tot een paal
gesteld heb, met een eeuwige inzetting, dat zij daarover
niet zal gaan; ofschoon haar golven zich bewegen, zo
zullen zij toch niet vermogen, ofschoon zij bruisen, zo
zullen zij toch daarover niet gaan. **23** Maar dit volk heeft
een afvallig en wederspannig hart; zij zijn afgevallen en
heengegaan; **24** En zij zeggen niet in hun hart: Laat
ons nu den HEERE, onzen God, vrezen, Die den regen
geeft, zo vroegen regen als spaden regen, op Zijn tijd; Die
ons de weken, de gezette tijden van den oogst, bewaart.
25 Uw ongerechtigheden wenden die dingen af, en uw
zonden weren dat goede van ulieden. **26** Want onder Mijn
volk worden goddelozen gevonden; een ieder van hen
loert, gelijk zich de vogelvangers schikken; zij zetten een
verderfelijken strik, zij vangen de mensen. **27** Gelijk een
kouw vol is van gevogelte, alzo zijn hun huizen vol van
bedrog; daarom zijn zij groot en rijk geworden. **28** Zij zijn
vet, zij zijn glad, zelfs de daden der bozen gaan zij te
boven; de rechtzaak richten zij niet, zelfs de rechtzaak
des wezen, nochtans zijn zij voorspoedig; ook oordelen
zij het recht der nooddruftigen niet. **29** Zou Ik over die
dingen geen bezoeking doen? spreekt de HEERE; zou
Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit is? **30**
Een schrikkelijke en afschuwelijke zaak geschiedt er in het
land. **31** De profeten profeteren valselijk, en de priesters
heersen door hun handen; en Mijn volk heeft het gaarne
alzo; maar wat zult gij ten einde van dien maken?

6 Vlucht met hopen, gij kinderen van Benjamin! uit het
midden van Jeruzalem, en blaast de bazuin te Thekoa,
en heft een vuurteken op te Beth-Cherem; want er kijkt een
kwaad uit van het noorden, en een grote breuk. **2** Ik heb
wel de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw
vergeleken. **3** Maar er zullen herders tot haar komen met
hun kudden; zij zullen tenten rondom tegen haar opslaan;
zij zullen een iegelijk zijn ruimte afweiden. **4** Heiligt den
krijg tegen haar, maakt u op, en laat ons optrekken op den
middag; o, wee ons! want de dag heeft zich gewend, want
de avondschaduwen neigen zich. **5** Maakt u op, en laat
ons optrekken in den nacht, en haar paleizen verderven! **6**
Want zo zegt de HEERE der heirscharen: Houwt bomen
af, en werpt een wal op tegen Jeruzalem; zij is de stad,
die bezocht zal worden; in het midden van haar is enkel
verdrukking. **7** Gelijk een bornput zijn water opgeeft, alzo
geeft zij haar boosheid op; geweld en verstoring wordt
in haar gehoord, weedom en plaging is steeds voor Mijn
aangezicht. **8** Laat u tuchtigen, Jeruzalem! opdat Mijn
ziel niet van u afgetrokken worde, opdat Ik u niet stelle
tot een woestheid, tot een onbewoond land. **9** Zo zegt
de HEERE der heirscharen: Zij zullen Israels overblijfsel
vlijtiglijk nalezen, gelijk een wijnstok; breng uw hand weder,
gelijk een wijnlezer, aan de korven. **10** Tot wie zal ik
spreken en betuigen, dat zij het horen? Ziet, hun oor is
onbesneden, dat zij niet kunnen toeluisteren; ziet, het
woord des HEEREN is hun tot een smaad, zij hebben
geen lust daartoe. **11** Daarom ben ik vol van des HEEREN
grimmigheid, ik ben moede geworden van inhouden; ik zal
ze uitstorten over de kinderkens op de straat, en over de
vergadering der jongelingen te zamen; want zelfs de man
met de vrouw zullen gevangen worden, de oude met dien,
die vol is van dagen. **12** En hun huizen zullen omgewend
worden tot anderen, met te zamen de akkers en vrouwen;
want Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen de inwoners dezes
lands, spreekt de HEERE. **13** Want van hun kleinste aan
tot hun grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid,
en van den profeet aan tot den priester toe bedrijft een
ieder van hen valsheid. **14** En zij genezen de breuk van

de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede,
vrede! doch daar is geen vrede. 15 Zijn zij beschaamd,
omdat zij gruwel bedreven hebben? Ja, zij schamen zich in
het minste niet, weten ook niet van schaamrood te maken;
daarom zullen zij vallen onder de vallenden, ten tijde als Ik
hen bezoeken zal, zullen zij struikelen, zegt de HEERE.
16 Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe,
en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg
zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw
ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet wandelen.
17 Ik heb ook wachters over ulieden gesteld, zeggende:
Luistert naar het geluid der bazuin; maar zij zeggen: Wij
zullen niet luisteren. 18 Daarom hoort, gij heidenen! en
verneem, o gij vergadering! wat onder hen is. 19 Hoor toe,
gij aarde! Zie, Ik zal een kwaad brengen over dit volk, de
vrucht hunner gedachten; want zij merken niet op Mijn
woorden, en Mijn wet verwerpen zij. 20 Waartoe zal dan
de wierook voor Mij uit Scheba komen, en de beste kalmus
uit verren lande? Uw brandofferen zijn Mij niet behagelijk,
en uw slachtofferen zijn Mij niet zoet. 21 Daarom zegt de
HEERE alzo: Ziet, Ik zal dit volk allerlei aanstoot stellen; en
daaraan zullen zich stoten te zamen vaders en kinderen,
de nabuur en zijn metgezel, en zullen omkomen. 22 Zo
zegt de HEERE: Ziet, er komt een volk uit het land van
het noorden, en een grote natie zal opgewekt worden uit
de zijden der aarde. 23 Boog en spies zullen zij voeren,
het is een wreed volk, en zij zullen niet barmhartig zijn;
hun stem zal bruisen als de zee, en op paarden zullen zij
rijden; het is toegerust, als een man ten oorlog tegen u, o
dochter van Sion! 24 Wij hebben zijn gerucht gehoord,
onze handen zijn slap geworden; benauwdheid heeft ons
aangegrepen, weedom als van een barende vrouw. 25
Gaat niet uit in het veld, noch wandelt op den weg; want
des vijands zwaard is er, schrik van rondom! 26 O dochter
Mijns volks! gord een zak aan, en wentel u in de as, maak
u rouw eens enigen zoons, een zeer bitter misbaar; want
de verstoorder zal ons snellijk overkomen. 27 Ik heb u
onder Mijn volk gesteld, tot een wachttoren, tot een vesting;
opdat gij hun weg zoudt weten en proeven. 28 Zij zijn allen
de afvalligsten der afvalligen, wandelende in achterklap;
zij zijn koper en ijzer; zij zijn altemaal verdervers. 29 De
blaasbalg is verbrand, het lood is van het vuur verteerd; te
vergeefs heeft de smelter zo vlijtiglijk gesmolten, dewijl
de bozen niet afgetrokken zijn. 30 Men noemt ze een
verworpen zilver; want de HEERE heeft hen verworpen.

7 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van den
HEERE, zeggende: 2 Sta in de poort van des HEEREN
huis, en roep aldaar dit woord uit, en zeg: Hoort des
HEEREN woord, o gans Juda! gij, die door deze poorten
ingaat, om den HEERE aan te bidden. 3 Zo zegt de
HEERE der heirscharen, de God Israels: Maakt uw wegen
en uw handelingen goed, zo zal Ik ulieden doen wonen in
deze plaats. 4 Vertrouwt niet op valse woorden, zeggende:
Des HEEREN tempel, des HEEREN tempel, des HEEREN
tempel, zijn deze! 5 Maar indien gij uw wegen en uw
handelingen waarlijk zult goed maken; indien gij waarlijk
zult recht doen tussen den man en tussen zijn naaste; 6
De vreemdeling, wees en weduwe niet zult verdrukken,
en geen onschuldig bloed in deze plaats vergieten; en
andere goden niet zult nawandelen, ulieden ten kwade; 7
Zo zal Ik u in deze plaats, in het land, dat Ik uw vaderen
gegeven heb, doen wonen van eeuw tot eeuw. 8 Ziet, gij
vertrouwt u op valse woorden, die geen nut doen. 9 Zult
gij stelen, doodslaan en overspel bedrijven, en valselijk
zweren, en Baal roken, en andere goden nawandelen,
die gij niet kent? 10 En dan komen en staan voor Mijn
aangezicht in dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, en
zeggen: Wij zijn verlost, om al deze gruwelen te doen? 11
Is dan dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, in uw
ogen een spelonk der moordenaren? Ziet, Ik heb het ook
gezien, spreekt de HEERE. 12 Want gaat nu henen naar
Mijn plaats, die te Silo was, alwaar Ik Mijn Naam in het
eerst had doen wonen; en ziet, wat Ik daaraan gedaan
heb vanwege de boosheid van Mijn volk Israel. 13 En nu,
omdat gijlieden al deze werken doet, spreekt de HEERE,
en Ik tot u gesproken heb, vroeg op zijnde en sprekende,
maar gij niet gehoord hebt, en Ik u geroepen, maar gij
niet geantwoord hebt; 14 Zo zal Ik aan dit huis, dat naar
Mijn Naam genoemd is, waarop gij vertrouwt, en aan deze
plaats, die Ik u en uw vaderen gegeven heb, doen, gelijk
als Ik aan Silo gedaan heb. 15 En Ik zal ulieden van Mijn
aangezicht wegwerpen, gelijk als Ik al uw broederen, het
ganse zaad van Efraim, weggeworpen heb. 16 Gij dan, bid
niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor
hen op, en loop Mij niet aan; want Ik zal u niet horen. 17
Ziet gij niet, wat zij doen in de steden van Juda, en op de
straten van Jeruzalem? 18 De kinderen lezen hout op, en
de vaders steken het vuur aan, en de vrouwen kneden het
deeg, om gebeelde koeken te maken voor de Melecheth
des hemels, en anderen goden drankofferen te offeren, om
Mij verdriet aan te doen. 19 Doen zij Mij verdriet aan?
spreekt de HEERE. Doen zij het zichzelven niet aan, tot
beschaming huns aangezichts? 20 Daarom zegt de Heere
HEERE alzo: Ziet, Mijn toorn en Mijn grimmigheid zal
uitgestort worden over deze plaats, over de mensen en
over de beesten, en over het geboomte des velds, en over
de vrucht des aardrijks; en zal branden, en niet uitgeblust
worden. 21 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Doet uw brandofferen tot uw slachtofferen, en eet
vlees. 22 Want Ik heb met uw vaderen, ten dage als Ik
hen uit Egypteland uitvoerde, niet gesproken, noch hun
geboden van zaken des brandoffers of slachtoffers. 23
Maar deze zaak heb Ik hun geboden, zeggende: Hoort
naar Mijn stem, zo zal Ik u tot een God zijn, en gij zult
Mij tot een volk zijn; en wandelt in al den weg, dien Ik u
gebieden zal, opdat het u welga. 24 Doch zij hebben niet
gehoord, noch hun oor geneigd, maar gewandeld in de
raadslagen, in het goeddunken van hun boos hart; en zij
zijn achterwaarts gekeerd, en niet voorwaarts. 25 Van dien
dag af, dat uw vaders uit Egypteland zijn uitgegaan, tot op
dezen dag, zo heb Ik tot u gezonden al Mijn knechten,
de profeten, dagelijks vroeg op zijnde en zendende. 26

Doch zij hebben naar Mij niet gehoord, noch hun oor
geneigd; maar zij hebben hun nek verhard, zij hebben
het erger gemaakt dan hun vaders. 27 Ook zult gij al
deze woorden tot hen spreken, maar zij zullen naar u niet
horen; gij zult wel tot hen roepen, maar zij zullen u niet
antwoorden. 28 Daarom zeg tot hen: Dit is het volk, dat
naar de stem des HEEREN, zijns Gods, niet hoort, en
de tucht niet aanneemt; de waarheid is ondergegaan, en
uitgeroeid van hun mond. 29 Scheer uw hoofdhaar af, o
Jeruzalem! en werp het weg, en verhef een weeklacht
op de hoge plaatsen; want de HEERE heeft het geslacht
Zijner verbolgenheid verworpen en verlaten. 30 Want de
kinderen van Juda hebben gedaan, dat kwaad is in Mijn
ogen, spreekt de HEERE; zij hebben hun verfoeiselen
gesteld in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, om dat
te verontreinigen. 31 En zij hebben gebouwd de hoogten
van Tofeth, dat in het dal des zoons van Hinnom is, om hun
zonen en hun dochteren met vuur te verbranden; hetwelk
Ik niet heb geboden, noch in Mijn hart is opgekomen.
32 Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE,
dat het niet meer zal geheten worden Tofeth, noch dal
des zoons van Hinnom, maar moorddal; en zij zullen ze
in Tofeth begraven, omdat er geen plaats zal zijn. 33
En de dode lichamen dezes volks zullen het gevogelte
des hemels, en het gedierte der aarde tot spijze zijn, en
niemand zal ze afschrikken. 34 En Ik zal uit de steden van
Juda en uit de straten van Jeruzalem doen ophouden de
stem der vrolijkheid en de stem der vreugde, de stem des
bruidegoms en de stem der bruid; want het land zal tot
een verwoesting worden.

8 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zullen zij de
beenderen der koningen van Juda, en de beenderen
hunner vorsten, en de beenderen der priesteren, en de
beenderen der profeten, en de beenderen der inwoners
van Jeruzalem, uit hun graven uithalen. 2 En zij zullen ze
uitspreiden voor de zon, en voor de maan, en voor het
ganse heir des hemels, die zij liefgehad, en die zij gediend,
en die zij nagewandeld, en die zij gezocht hebben, en
voor dewelke zij zich nedergebogen hebben; zij zullen
niet verzameld noch begraven worden; tot mest op den
aardbodem zullen zij zijn. 3 En de dood zal voor het
leven verkoren worden, bij het ganse overblijfsel der
overgeblevenen uit dit boze geslacht, in al de plaatsen der
overgeblevenen, waar Ik hen henengedreven zal hebben,
spreekt de HEERE der heirscharen. 4 Zeg wijders tot
hen: Zo zegt de HEERE: Zal men vallen, en niet weder
opstaan? Zal men afkeren, en niet wederkeren? 5 Waarom
keert dan dit volk te Jeruzalem af met een altoosdurende
afkering? Zij houden vast aan bedrog, zij weigeren weder
te keren. 6 Ik heb geluisterd en toegehoord, zij spreken
dat niet recht is, er is niemand, die berouw heeft over
zijn boosheid, zeggende: Wat heb ik gedaan? Een ieder
keert zich om in zijn loop, gelijk een onbesuisd paard in
den strijd. 7 Zelfs een ooievaar aan den hemel weet zijn
gezette tijden, en een tortelduif, en kraan, en zwaluw,
nemen den tijd hunner aankomst waar; maar Mijn volk
weet het recht des HEEREN niet. 8 Hoe zegt gij dan: Wij
zijn wijs en de wet des HEEREN is bij ons! Ziet, waarlijk
tevergeefs werkt de valse pen der schriftgeleerden. 9
De wijzen zijn beschaamd, verschrikt en gevangen; ziet,
zij hebben des HEEREN woord verworpen, wat wijsheid
zouden zij dan hebben? 10 Daarom zal Ik hun vrouwen
aan anderen geven, hun akkers aan andere bezitters;
want van den kleinste aan tot den grootste toe pleegt een
ieder van hen gierigheid; van den profeet aan tot den
priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid. 11 En
zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het
lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede.
12 Zijn zij beschaamd, omdat zij gruwel bedreven hebben?
Ja, zij schamen zich in het minste niet, en weten niet
schaamrood te worden; daarom zullen zij vallen onder de
vallenden; ten tijde hunner bezoeking zullen zij struikelen,
zegt de HEERE. 13 Ik zal hen voorzeker wegrapen, spreekt
de HEERE; er zijn geen druiven aan den wijnstok, en geen
vijgen aan den vijgeboom, ja, het blad is afgevallen; en
de geboden, die Ik hun gegeven heb, die overtreden zij.
14 Waarom blijven wij zitten? Verzamelt u, en laat ons
ingaan in de vaste steden, en aldaar stilzwijgen; immers
heeft ons de HEERE, onze God, doen stilzwijgen, en ons
met gallewater gedrenkt, omdat wij tegen den HEERE
gezondigd hebben. 15 Men wacht naar vrede, maar er
is niets goeds, naar tijd van genezing, maar ziet, er is
verschrikking. 16 Van Dan af wordt het gesnuif zijner
paarden gehoord; het ganse land beeft van het geluid
der briesingen zijner sterken; en zij komen daarhenen,
dat zij het land opeten en diens volheid, de stad en die
daarin wonen. 17 Want ziet, Ik zend slangen, basilisken
onder ulieden, tegen dewelke geen bezwering is; die zullen
u bijten, spreekt de HEERE. 18 Mijn verkwikking is in
droefenis; mijn hart is flauw in mij. 19 Ziet, de stem van
het geschrei der dochteren mijns volks is uit zeer verren
lande: Is dan de HEERE niet te Sion, is haar koning
niet bij haar? Waarom hebben zij Mij vertoornd met hun
gesneden beelden, met ijdelheden der vreemden? 20 De
oogst is voorbijgaande, de zomer is ten einde; nog zijn wij
niet verlost. 21 Ik ben gebroken vanwege de breuk der
dochter mijns volks; ik ga in het zwart, ontzetting heeft mij
aangegrepen. 22 Is er geen balsem in Gilead? Is er geen
heelmeester aldaar? Want waarom is de gezondheid der
dochter mijns volks niet gerezen?

9 Och, dat mijn hoofd water ware, en mijn oog een
springader van tranen! zo zou ik dag en nacht bewenen
de verslagenen van de dochter mijns volks. 2 Och, dat
ik in de woestijn een herberg der wandelaars had, zo
zou ik mijn volk verlaten, en van hen trekken; want zij
zijn allen overspelers, een trouweloze hoop. 3 En zij
spannen hun tong als hun boog tot leugen; zij worden
geweldig in het land, doch niet tot waarheid; want zij
gaan voort van boosheid tot boosheid, maar Mij kennen
zij niet, spreekt de HEERE. 4 Wacht u, een iegelijk van
zijn vriend, en vertrouwt niet op enigen broeder; want elk
broeder doet niet dan bedriegen, en elk vriend wandelt in

achterklap. 5 En zij handelen bedriegelijk, een ieder met
zijn vriend, en spreken de waarheid niet; zij leren hun tong
leugen spreken, zij maken zich moede met verkeerdelijk te
handelen. 6 Uw woning is in het midden van bedrog; door
bedrog weigeren zij Mij te kennen, spreekt de HEERE. 7
Daarom zegt de HEERE der heirscharen alzo: Ziet, Ik zal
hen smelten en zal hen beproeven; want hoe zou Ik anders
doen ten aanzien der dochter Mijns volks? 8 Hun tong is
een moordpijl, zij spreekt bedrog; een ieder spreekt met
zijn naaste van vrede met zijn mond, maar in zijn binnenste
legt hij lagen. 9 Zou Ik hen om deze dingen niet bezoeken?
spreekt de HEERE; zou Mijn ziel zich niet wreken aan
zulk een volk, als dit is? 10 Ik zal een geween en een
weeklage opheffen over de bergen, en een klaaglied over
de herdershutten der woestijn; want zij zijn afgebrand, dat
er niemand doorgaat, en men hoort er geen stem van vee;
van de vogelen des hemels aan tot de beesten toe zijn
zij weggezworven, doorgegaan! 11 En Ik zal Jeruzalem
stellen tot steen hopen, tot een woning der draken; en de
steden van Juda zal Ik stellen tot een verwoesting, zonder
inwoner. 12 Wie is de wijze man, die dit versta? En tot
wien heeft de mond des HEEREN gesproken, dat hij het
verkondige, waarom het land vergaan en afgebrand zij als
een woestijn, dat er niemand doorgaat? 13 En de HEERE
zeide: Omdat zij Mijn wet, die Ik voor hun aangezicht
gegeven had, verlaten hebben, en naar Mijn stem niet
gehoord, noch daarnaar gewandeld hebben; 14 Maar
hebben gewandeld naar het goeddunken huns harten, en
naar de Baals, hetwelk hun vaders hun geleerd hadden. 15
Daarom zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels,
alzo: Ziet, Ik zal dit volk spijzen met alsem, en Ik zal hen
drenken met gallewater; 16 En Ik zal hen verstrooien onder
de heidenen, die zij niet gekend hebben, zij noch hun
vaders; en Ik zal het zwaard achter hen zenden, totdat
Ik hen verteerd zal hebben. 17 Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Merkt daarop, en roept klaagvrouwen, dat
zij komen; en zendt henen naar de wijze vrouwen, dat
zij komen. 18 En haasten, en een weeklage over ons
opheffen, dat onze ogen van tranen nederdalen, en onze
oogleden van water vlieten. 19 Want er is een stem van
weeklage gehoord uit Sion: Hoe zijn wij verstoord! wij zijn
zeer beschaamd, omdat wij het land hebben verlaten,
omdat zij onze woningen hebben omgeworpen. 20 Hoort
dan des HEEREN woord, gij vrouwen! en uw oor ontvange
het woord Zijns monds, en leert uw dochters weeklagen,
en elke een haar metgezellin klaagliederen. 21 Want
de dood is geklommen in onze vensteren, hij is in onze
paleizen gekomen, om de kinderkens uit te roeien van
de wijken, de jongelingen van de straten. 22 Spreek: Zo
spreekt de HEERE: Ja, een dood lichaam des mensen zal
liggen, als mest op het open veld, en als een garve achter
den maaier, die niemand opzamelt. 23 Zo zegt de HEERE:
Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke
beroeme zich niet in zijn sterkheid; een rijke beroeme zich
niet in zijn rijkdom; 24 Maar die zich beroemt, beroeme zich
hierin, dat hij verstaat, en Mij kent, dat Ik de HEERE ben,
doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde,
want in die dingen heb Ik lust, spreekt de HEERE. 25 Ziet,
de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking zal
doen over alle besnedenen, met degenen, die de voorhuid
hebben; 26 Over Egypte, en over Juda, en over Edom, en
over de kinderen Ammons, en over Moab, en over allen,
die aan de hoeken afgekort zijn, die in de woestijn wonen;
want al de heidenen hebben de voorhuid, maar het ganse
huis Israels heeft de voorhuid des harten.

10 Hoort het woord, dat de HEERE tot ulieden spreekt,
o huis Israels! 2 Zo zegt de HEERE: Leert den weg
der heidenen niet, en ontzet u niet voor de tekenen des
hemels, dewijl zich de heidenen voor dezelve ontzetten. 3
Want de inzettingen der volken zijn ijdelheid; want het is
hout, dat men uit het woud gehouwen heeft, een werk van
des werkmeesters handen met de bijl. 4 Men pronkt het
op met zilver en met goud; zij hechten ze met nagelen
en met hameren, opdat het niet waggele. 5 Zij zijn gelijk
een palmboom van dicht werk, maar kunnen niet spreken;
zij moeten gedragen worden, want zij kunnen niet gaan;
vreest niet voor hen, want zij kunnen geen kwaad doen,
ook is er geen goeddoen bij hen. 6 Omdat niemand U
gelijk is, o HEERE! zo zijt Gij groot, en groot is Uw Naam
in mogendheid. 7 Wie zou U niet vrezen, Gij Koning der
heidenen? Want het komt U toe; omdat toch onder alle
wijzen der heidenen, en in hun ganse koninkrijk, niemand
U gelijk is. 8 In een ding zijn zij toch onvernuftig en zot:
een hout is een onderwijs der ijdelheden. 9 Uitgerekt zilver
wordt van Tarsis gebracht, en goud van Ufaz, tot een werk
des werkmeesters en van de handen des goudsmids;
hemelsblauw en purper is hun kleding, een werk der
wijzen zijn zij al te zamen. 10 Maar de HEERE God is de
Waarheid, Hij is de levende God, en een eeuwig Koning;
van Zijn verbolgenheid beeft de aarde, en de heidenen
kunnen Zijn gramschap niet verdragen. 11 (Aldus zult
gijlieden tot hen zeggen: De goden, die den hemel en de
aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan van de aarde,
en van onder dezen hemel.) 12 Die de aarde gemaakt
heeft door Zijn kracht, Die de wereld bereid heeft door Zijn
wijsheid, en den hemel uitgebreid door Zijn verstand. 13
Als Hij Zijn stem geeft, zo is er een gedruis van wateren in
den hemel, en Hij doet de dampen opklimmen van het
einde der aarde; Hij maakt de bliksemen met den regen,
en doet den wind voortkomen uit Zijn schatkameren. 14
Een ieder mens is onvernuftig geworden, zodat hij geen
wetenschap heeft, een ieder goudsmid is beschaamd van
het gesneden beeld; want zijn gegoten beeld is leugen; en
er is geen geest in hen. 15 Ijdelheid zijn zij, een werk van
verleidingen; ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
16 Jakobs deel is niet gelijk die, want Hij is de Formeerder
van alles, en Israel is de roede Zijner erfenis; HEERE der
heirscharen is Zijn Naam. 17 Raap uw kramerij weg uit
het land, gij inwoneres der vesting! 18 Want zo zegt de
HEERE: Ziet, Ik zal de inwoners des lands op ditmaal
wegslingeren, en zal ze benauwen, opdat zij het vinden.
19 O, wee mij over mijn breuk! mijn plage is smartelijk; en

ik had gezegd: Dit is immers een krankheid, die ik wel
dragen zal! 20 Mijn tent is verstoord, en al mijn zelen zijn
verscheurd; mijn kinderen zijn van mij uitgegaan, en zij
zijn er niet; er is niemand meer, die mijn tent uitspant, en
mijn gordijnen opricht. 21 Want de herders zijn onvernuftig
geworden, en hebben den HEERE niet gezocht; daarom
hebben zij niet verstandiglijk gehandeld, en hun ganse
weide is verstrooid. 22 Ziet, er komt een stem des geruchts,
en een groot beven uit het land van het noorden; dat men
de steden van Juda zal stellen tot een verwoesting, een
woning der draken. 23 Ik weet, o HEERE! dat bij den mens
zijn weg niet is; het is niet bij een man, die wandelt, dat hij
zijn gang richte. 24 Kastijd mij, HEERE! doch met mate;
niet in Uw toorn, opdat Gij mij niet te niet maakt. 25 Stort
Uw grimmigheid uit over de heidenen, die U niet kennen,
en over de geslachten, die Uw Naam niet aanroepen;
want zij hebben Jakob opgegeten, ja, zij hebben hem
opgegeten, en hem verteerd, en zijn woning verwoest.

11 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van den
HEERE, zeggende: 2 Hoort gijlieden de woorden
dezes verbonds, en spreekt tot de mannen van Juda, en
tot de inwoners van Jeruzalem; 3 Zeg dan tot hen: Zo
zegt de HEERE, de God Israels: Vervloekt zij de man,
die niet hoort de woorden deze verbonds. 4 Dat Ik uw
vaderen geboden heb, ten dage als Ik hen uit Egypteland,
uit den ijzeroven, uitvoerde, zeggende: Zijt Mijner stem
gehoorzaam, en doet dezelve, naar alles wat Ik ulieden
gebiede; zo zult gij Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een
God zijn; 5 Opdat Ik den eed bevestige, dien Ik uw vaderen
gezworen heb, hun te geven een land, vloeiende van melk
en honig, als het is te dezen dage. Toen antwoordde ik
en zeide: Amen, o HEERE! 6 En de HEERE zeide tot
mij: Roep al deze woorden uit in de steden van Juda,
en in de straten van Jeruzalem, zeggende: Hoort de
woorden dezes verbonds, en doet dezelve. 7 Want Ik
heb uw vaderen ernstiglijk betuigd, ten dage als Ik hen uit
Egypteland opvoerde, tot op dezen dag, vroeg op zijnde
en betuigende, zeggende: Hoort naar Mijn stem! 8 Maar
zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, maar
hebben gewandeld, een iegelijk naar het goeddunken van
hunlieder boos hart; daarom heb Ik over hen gebracht
al de woorden dezes verbonds, dat Ik geboden heb te
doen, maar zij niet gedaan hebben. 9 Voorts zeide de
HEERE tot mij: Er is een verbintenis bevonden onder de
mannen van Juda, en onder de inwoners van Jeruzalem.
10 Zij zijn wedergekeerd tot de ongerechtigheden hunner
voorvaderen, die Mijn woorden geweigerd hebben te
horen; en zij hebben andere goden nagewandeld, om die
te dienen; het huis Israels en het huis van Juda hebben
Mijn verbond gebroken, dat Ik met hun vaderen gemaakt
heb. 11 Daarom zegt de HEERE alzo: Ziet, Ik zal een
kwaad over hen brengen, uit hetwelk zij niet zullen kunnen
uitkomen; als zij dan tot Mij zullen roepen, zal Ik naar
hen niet horen. 12 Dan zullen de steden van Juda en de
inwoners van Jeruzalem henengaan, en roepen tot de
goden, dien zij gerookt hebben; maar zij zullen hen gans
niet kunnen verlossen ten tijde huns kwaads. 13 Want
naar het getal uwer steden zijn uw goden geweest, o Juda!
en naar het getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden
altaren gesteld voor die schaamte, altaren om den Baal
te roken. 14 Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen
geschrei noch gebed voor hen op; want Ik zal niet horen,
ten tijde als zij over hun kwaad tot Mij zullen roepen. 15
Wat heeft Mijn beminde in Mijn huis te doen, dewijl zij die
schandelijke daad met velen doet, en het heilige vlees van
u geweken is? Wanneer gij kwaad doet, dan springt gij op
van vreugde. 16 De HEERE had uw naam genoemd een
groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu
heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om
denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken
worden. 17 Want de HEERE der heirscharen, Die u heeft
geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der
boosheid wil van het huis Israels en van het huis van
Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen,
rokende den Baal. 18 De HEERE nu heeft het mij te
kennen gegeven, dat ik het wete; toen hebt Gij mij hun
handelingen doen zien. 19 En ik was als een lam, als
een os, die geleid wordt om te slachten; want ik wist niet,
dat zij gedachten tegen mij dachten, zeggende: Laat ons
den boom met zijn vrucht verderven, en laat ons hem uit
het land der levenden uitroeien, dat zijn naam niet meer
gedacht worde. 20 Maar, o HEERE der heirscharen, Gij
rechtvaardige Rechter, Die de nieren en het hart proeft!
laat mij Uw wraak van hen zien; want aan U heb ik mijn
twistzaak ontdekt. 21 Daarom, zo zegt de HEERE van
de mannen van Anathoth, die uw ziel zoeken, zeggende:
Profeteer niet in den Naam des HEEREN, opdat gij van
onze handen niet sterft. 22 Daarom, zo zegt de HEERE
der heirscharen: Ziet, Ik zal bezoeking over hen doen: de
jongelingen zullen door het zwaard sterven, hun zonen
en hun dochteren zullen van honger sterven. 23 En zij
zullen geen overblijfsel hebben; want Ik zal een kwaad
brengen over de mannen van Anathoth, in het jaar hunner
bezoeking.

12 Gij zoudt rechtvaardig zijn, o HEERE! wanneer
ik tegen U zou twisten; ik zal nochtans van Uw
oordelen met U spreken; waarom is der goddelozen
weg voorspoedig, waarom hebben zij rust, allen, die
trouwelooslijk trouweloosheid bedrijven? 2 Gij hebt ze
geplant, zij zijn ook ingeworteld, zij gaan voort, ook dragen
zij vrucht; Gij zijt wel nabij in hun mond, maar verre van
hun nieren. 3 Maar Gij, o HEERE! kent mij, Gij ziet mij, en
proeft mijn hart, dat het met U is. Ruk ze uit als schapen
ter slachting, en heilig ze tot den dag der doding. 4 Hoe
lang zal het land treuren, en het kruid des gansen velds
verdorren? Vanwege de boosheid dergenen, die daarin
wonen, vergaan de beesten en het gevogelte; dewijl zij
zeggen: Hij ziet ons einde niet. 5 Als gij loopt met de
voetgangers, zo maken zij u moede; hoe zult gij u dan
mengen met de paarden? Zo gij alleenlijk vertrouwt in een
land van vrede, hoe zult gij het dan maken in de verheffing
van de Jordaan? 6 Want ook uw broeders en uws vaders

huis, ook diezelve handelen trouwelooslijk tegen u; ook
diezelve roepen u met volle stem achterna; geloof hen
niet, wanneer zij vriendelijk tot u spreken. 7 Ik heb Mijn
huis verlaten, Ik heb Mijn erfenis laten varen; Ik heb de
beminde Mijner ziel in de hand harer vijanden gegeven. 8
Mijn erfenis is Mij geworden als een leeuw in het woud; zij
heeft haar stem tegen Mij verheven, daarom heb Ik haar
gehaat. 9 Mijn erfenis is Mij een gesprenkelde vogel; de
vogelen zijn rondom tegen haar; komt aan, verzamelt, al
gij gedierte des velds, komt om te eten! 10 Veel herders
hebben Mijn wijngaard verdorven, zij hebben Mijn akker
vertreden; zij hebben Mijn gewensten akker gesteld tot
een woeste wildernis. 11 Men heeft hem gesteld tot een
woestheid, verwoest zijnde treurt hij tot Mij; het ganse land
is verwoest, omdat er niemand is, die het ter harte neemt.
12 Op alle hoge plaatsen in de woestijn zijn verstoorders
gekomen, want het zwaard des HEEREN verteert van het
ene einde des lands tot aan het andere einde des lands;
er is geen vrede voor enig vlees. 13 Zij hebben tarwe
gezaaid, maar doornen gemaaid; zij hebben zich gepijnigd,
maar niet gevorderd; wordt alzo beschaamd vanwege
ulieder inkomsten, vanwege de hittigheid van den toorn
des HEEREN. 14 Alzo zegt de HEERE: Aangaande al
Mijn boze naburen, die Mijn erfenis aanroeren, dewelke
Ik Mijn volke Israel erfelijk gegeven heb; ziet, Ik zal hen
uit hun land uitrukken, maar het huis van Juda zal Ik uit
hunlieder midden uitrukken. 15 En het zal geschieden,
nadat Ik hen zal uitgerukt hebben, zo zal Ik wederkeren,
en Mij hunner ontfermen; en Ik zal hen wederbrengen, een
iegelijk tot zijn erfenis, en een iegelijk tot zijn land. 16 En
het zal geschieden, indien zij de wegen Mijns volks vlijtiglijk
zullen leren, zwerende bij Mijn Naam: Zo waarachtig als
de HEERE leeft! gelijk als zij Mijn volk geleerd hebben te
zweren bij Baal, zo zullen zij in het midden Mijns volks
gebouwd worden. 17 Maar indien zij niet zullen horen, zo
zal Ik diezelve natie ten enenmale uitrukken en verdoen,
spreekt de HEERE.

13 Alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen,
en koop u een linnen gordel, en doe dien aan uw
lenden, maar breng hem niet in het water. 2 En ik kocht
een gordel naar het woord des HEEREN, en ik deed dien
aan mijn lenden. 3 Toen geschiedde des HEEREN woord
ten tweeden male tot mij, zeggende: 4 Neem den gordel,
dien gij gekocht hebt, die aan uw lenden is, en maak u op,
en ga henen naar den Frath, en versteek dien aldaar in de
klove ener steenrots. 5 Zo ging ik henen, en verstak dien
bij den Frath, gelijk als de HEERE mij geboden had. 6 Het
geschiedde nu ten einde van vele dagen, dat de HEERE
tot mij zeide: Maak u op, ga henen naar den Frath, en
neem den gordel van daar, dien Ik u geboden heb aldaar
te versteken. 7 Zo ging ik naar den Frath, en groef, en
nam den gordel van de plaats, alwaar ik dien verstoken
had; en ziet, de gordel was verdorven en deugde nergens
toe. 8 Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 9 Zo zegt de HEERE: Alzo zal Ik verderven de
hovaardij van Juda, en die grote hovaardij van Jeruzalem.
10 Ditzelve boze volk, dat Mijn woorden weigert te horen,
dat in het goeddunken zijns harten wandelt, en andere
goden navolgt, om die te dienen, en voor die zich neder te
buigen; dat zal worden gelijk deze gordel, die nergens
toe deugt. 11 Want gelijk als een gordel kleeft aan de
lenden eens mans, alzo heb Ik het ganse huis Israels en
het ganse huis van Juda aan Mij doen kleven, spreekt de
HEERE, om Mij te zijn tot een volk, en tot een naam, en tot
lof, en tot heerlijkheid; maar zij hebben niet gehoord. 12
Daarom zeg dit woord tot hen: Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Alle flessen zullen met wijn gevuld worden. Dan
zullen zij tot u zeggen: Weten wij niet zeer wel, dat alle
flessen met wijn gevuld zullen worden? 13 Maar gij zult tot
hen zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal alle inwoners
deze lands, zelfs de koningen, die op Davids troon zitten,
en de priesters, en de profeten, en alle inwoners van
Jeruzalem, opvullen met dronkenschap. 14 En Ik zal
hen in stukken slaan, den een tegen den ander, zo de
vaders als de kinderen te zamen, spreekt de HEERE; Ik
zal niet verschonen noch sparen, noch Mij ontfermen, dat
Ik hen niet zou verderven. 15 Hoort en neemt ter ore,
verheft u niet; want de HEERE heeft het gesproken. 16
Geeft eer den HEERE, uw God, eer dat Hij het duister
maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende
bergen; dat gij naar licht wacht, en Hij datzelve tot een
schaduw des doods stelle, en tot een donkerheid zette. 17
Zult gijlieden dat dan nog niet horen, zo zal mijn ziel in
verborgene plaatsen wenen vanwege den hoogmoed, en
mijn oog zal bitterlijk tranen, ja, van tranen nederdalen,
omdat des HEEREN kudde gevankelijk is weggevoerd.
18 Zeg tot den koning en tot de koningin: Vernedert u,
zet u neder; want uw ganse hoofdsieraad, de kroon uwer
heerlijkheid, is nedergedaald. 19 De steden van het zuiden
zijn toegesloten, en er is niemand, die ze opent; het ganse
Juda is weggevoerd, het is geheel en al weggevoerd.
20 Hef uw ogen op, en zie, die daar van het noorden
komen! waar is de kudde, die u gegeven was, de schapen
uwer heerlijkheid? 21 Wat zult gij zeggen, wanneer Hij
bezoeking over u doen zal, daar gij hem geleerd hebt tot
vorsten, tot een hoofd over u te zijn; zullen u de smarten
niet aangrijpen, als een barende vrouw? 22 Wanneer gij
dan in uw hart zult zeggen: Waarom zijn mij deze dingen
bejegend? Om de veelheid uwer ongerechtigheid, zijn uw
zomen ontdekt, en uw hielen hebben geweld geleden.
23 Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? of een
luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed
doen, die geleerd zijt kwaad te doen. 24 Daarom zal
Ik hen verstrooien als een stoppel, die doorgaat, door
een wind der woestijn. 25 Dit zal uw lot, het deel uwer
maten zijn van Mij, spreekt de HEERE; gij, die Mij hebt
vergeten, en op leugen vertrouwt. 26 Zo zal Ik ook uw
zomen ontbloten boven uw aangezicht, en uw schande zal
gezien worden. 27 Uw overspelen en uw hunkeringen, de
schandelijkheid uws hoerdoms, op heuvelen, in het veld; Ik
heb uw verfoeiselen gezien; wee u, Jeruzalem! zult gij niet
rein worden? Hoe lang nog na dezen?

14 Het woord des HEEREN, dat tot Jeremia geschied
is, over de zaken der grote droogte. **2** Juda treurt en
haar poorten zijn verzwakt; zij zijn in het zwart gekleed ter
aarde toe, en Jeruzalems geschrei klimt op. **3** En hun
voortreffelijken zenden hun kleinen naar water; zij komen
tot de grachten, zij vinden geen water, zij komen met
hun vaten ledig weder; zij zijn beschaamd, ja, worden
schaamrood, en bedekken hun hoofd. **4** Omdat het aardrijk
gescheurd is, dewijl er geen regen op de aarde is; de
akkerlieden zijn beschaamd, zij bedekken hun hoofd. **5**
Want ook de hinden in het veld werpen jongen, en verlaten
die, omdat er geen jong gras is. **6** En de woudezels staan
op de hoge plaatsen, zij scheppen den wind gelijk de
draken; hun ogen versmachten, omdat er geen kruid is.
7 Hoewel onze ongerechtigheden tegen ons getuigen, o
HEERE! doe het om Uws Naams wil; want onze afkeringen
zijn menigvuldig, wij hebben tegen U gezondigd. **8** O
Israels Verwachting, Zijn Verlosser in tijd van benauwdheid!
waarom zoudt Gij zijn als een vreemdeling in het land, en
als een reiziger, die slechts inkeert om te vernachten?
9 Waarom zoudt Gij zijn als een versaagd man, als een
held, die niet kan verlossen? Gij zijt toch in het midden
van ons, o HEERE! en wij zijn naar Uw Naam genoemd,
verlaat ons niet. **10** Alzo zegt de HEERE van dit volk: Zij
hebben zo liefgehad te zwerven, zij hebben hun voeten niet
bedwongen; daarom heeft de HEERE geen welgevallen
aan hen, nu zal Hij hunner ongerechtigheden gedenken, en
hun zonden bezoeken. **11** Wijders zeide de HEERE tot mij:
Bid niet voor dit volk ten goede. **12** Ofschoon zij vasten, Ik
zal naar hun geschrei niet horen, en ofschoon zij brandoffer
en spijsoffer offeren, Ik zal aan hen geen welgevallen
hebben; maar door het zwaard, en door den honger, en
door de pestilentie zal Ik hen verteren. **13** Toen zeide ik:
Ach, Heere HEERE! zie, die profeten zeggen hun: Gij zult
geen zwaard zien, en gij zult geen honger hebben; maar Ik
zal u een gewissen vrede geven in deze plaats. **14** En de
HEERE zeide tot mij: Die profeten profeteren vals in Mijn
Naam; Ik heb hen niet gezonden, noch hun bevel gegeven,
noch tot hen gesproken; zij profeteren ulieden een vals
gezicht, en waarzegging, en nietigheid, en bedriegerij huns
harten. **15** Daarom zegt de HEERE alzo: Aangaande de
profeten, die in Mijn Naam profeteren, daar Ik hen niet
gezonden heb, en zij dan nog zeggen: Er zal geen zwaard
noch honger in dit land zijn; diezelve profeten zullen door
het zwaard en door den honger verteerd worden. **16** En
het volk, tot hetwelk zij profeteren, zullen op de straten van
Jeruzalem weggeworpen zijn vanwege den honger en het
zwaard; en er zal niemand zijn, die hen begrave, hen, hun
vrouwen, en hun zonen, en hun dochteren; alzo zal Ik hun
boosheid over hen uitstorten. **17** Daarom zult gij dit woord
tot hen zeggen: Mijn ogen zullen van tranen nederdalen
nacht en dag, en niet ophouden; want de jonkvrouw der
dochter Mijns volks is gebroken met een grote breuk, een
plage, die zeer smartelijk is. **18** Zo ik uitga in het veld, ziet
daar de verslagenen van het zwaard, en zo ik in de stad
komen, ziet daar de kranken van honger! Ja, zowel de
profeten als de priesters lopen om in het land, en weten
niet. **19** Hebt Gij dan Juda ganselijk verworpen? Heeft Uw
ziel een walging aan Sion? Waarom hebt Gij ons geslagen,
dat er geen genezing voor ons is? Men wacht naar vrede,
maar daar is niets goeds, en naar tijd van genezing, maar
ziet, daar is verschrikking. **20** HEERE! wij kennen onze
goddeloosheid, en onzer vaderen ongerechtigheid, want
wij hebben tegen U gezondigd. **21** Versmaad ons niet, om
Uws Naams wil; werp den troon Uwer heerlijkheid niet
neder; gedenk, vernietig niet Uw verbond met ons. **22** Zijn
er onder de ijdelheden der heidenen, die doen regenen, of
kan de hemel druppelen geven? Zijt Gij die niet, o HEERE,
onze God? Daarom zullen wij op U wachten, want Gij doet
al die dingen.

15 Maar de HEERE zeide tot mij: Al stond Mozes en
Samuel voor Mijn aangezicht, zo zou toch Mijn ziel
tot dit volk niet wezen; drijf ze weg van Mijn aangezicht, en
laat ze uitgaan. **2** En het zal geschieden, wanneer zij tot u
zullen zeggen: Waarhenen zullen wij uitgaan? dat gij tot
hen zult zeggen: Zo zegt de HEERE: Wie ten dood, ten
dode; en wie tot het zwaard, ten zwaarde, en wie tot den
honger, ten honger; en wie ter gevangenis, ter gevangenis!
3 Want Ik zal bezoeking over hen doen met vier geslachten,
spreekt de HEERE: met het zwaard, om te doden; en
met de honden, om te slepen; en met het gevogelte des
hemels, en met het gedierte der aarde, om op te eten en te
verderven. **4** En Ik zal hen overgeven tot een beroering aan
alle koninkrijken der aarde, vanwege Manasse, zoon van
Jehizkia, koning van Juda, om hetgeen hij te Jeruzalem
gedaan heeft. **5** Want wie zou u verschonen, o Jeruzalem?
of wie zou medelijden met u hebben, of wie zou aftreden,
om u naar vrede te vragen? **6** Gij hebt Mij verlaten,
spreekt de HEERE; gij zijt achterwaarts gegaan; daarom
zal Ik Mijn hand tegen u uitstrekken en u verderven; Ik
ben des berouwens moede geworden. **7** En Ik zal hen
wannen met een wan, in de poorten des lands; Ik heb
Mijn volk van kinderen beroofd en verdaan; zij zijn van
hun wegen niet wedergekeerd. **8** Hun weduwen zijn Mij
meerder geworden dan zand der zeeen; Ik heb hun over
de moeder doen komen een jongeling, een verwoester op
den middag; Ik heb hem haastelijk hen doen overvallen,
de stad met verschrikkingen. **9** Zij, die zeven baarde, is
zwak geworden; zij heeft haar ziel uitgeblazen, haar zon
is ondergegaan, als het nog dag was; zij is beschaamd
en schaamrood geworden; en hunlieder overblijfsel zal Ik
aan het zwaard overgeven, voor het aangezicht hunner
vijanden, spreekt de HEERE. **10** Wee mij, mijn moeder,
dat gij mij gebaard hebt, een man van twist, en een man
van krakeel den gansen lande! Ik heb hun niet op woeker
gegeven, ook hebben zij mij niet op woeker gegeven, nog
vloekt mij een ieder van hen. **11** De HEERE zeide: Zo
niet uw overblijfsel ten goede zal zijn; zo Ik niet, in de tijd
des kwaads en in tijd der benauwdheid, bij den vijand
voor u tussenkome! **12** Zal ook enig ijzer het ijzer van het
noorden of koper verbreken? **13** Ik zal uw vermogen en uw
schatten tot een roof geven, zonder prijs; en dat om al uw

zonden, en in al uw landpalen. 14 En Ik zal u overvoeren
met uw vijanden, in een land, dat gij niet kent; want een
vuur is aangestoken in Mijn toorn, het zal over u branden.
15 O HEERE! Gij weet het, gedenk mijner, en bezoek mij,
en wreek mij van mijn vervolgers; neem mij niet weg in
Uw lankmoedigheid over hen; weet, dat ik om Uwentwil
versmaadheid drage. 16 Als Uw woorden gevonden zijn,
zo heb ik ze opgegeten, en Uw woord is mij geweest tot
vreugde en tot blijdschap mijns harten; want ik ben naar
Uw Naam genoemd, o HEERE, God der heirscharen! 17
Ik heb in den raad der bespotters niet gezeten, noch ben
van vreugde opgesprongen; vanwege Uw hand heb ik
alleen gezeten, want Gij hebt mij met gramschap vervuld.
18 Waarom is mijn pijn steeds durende, en mijn plage
smartelijk? Zij weigert geheeld te worden; zoudt Gij mij
ganselijk zijn als een leugenachtige, als wateren, die niet
bestendig zijn? 19 Daarom zegt de HEERE alzo: Zo gij
zult wederkeren, zo zal Ik u doen wederkeren; gij zult
voor Mijn aangezicht staan; en zo gij het kostelijke van
het snode uittrekt, zult gij als Mijn mond zijn; laat hen
tot u wederkeren, maar gij zult tot hen niet wederkeren.
20 Want Ik heb u tegen dit volk gesteld tot een koperen
vasten muur; zij zullen wel tegen u strijden, maar u niet
overmogen; want Ik ben met u, om u te behouden en om u
uit te rukken, spreekt de HEERE. 21 Ja, Ik zal u rukken uit
de hand der bozen, en Ik zal u verlossen uit de handpalm
der tirannen.

16 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: 2 Gij zult u geen vrouw nemen, en gij zult
geen zonen noch dochteren hebben in deze plaats. 3 Want
zo zegt de HEERE van de zonen en van de dochteren, die
in deze plaats geboren worden; daartoe van hun moeders,
die ze baren, en van hun vaders, die ze gewinnen in dit
land: 4 Zij zullen pijnlijke doden sterven, zij zullen niet
beklaagd noch begraven worden, zij zullen tot mest op
den aardbodem zijn, en zij zullen door het zwaard en door
den honger verteerd worden, en hun dode lichamen zullen
het gevogelte des hemels en het gedierte der aarde tot
spijze zijn. 5 Want zo zegt de HEERE: Ga niet in het huis
desgenen, die een rouwmaaltijd houdt, en ga niet henen
om te rouwklagen, en heb geen medelijden met hen; want
Ik heb van dit volk (spreekt de HEERE) weggenomen Mijn
vrede, goedertierenheid en barmhartigheden; 6 Zodat
groten en kleinen in dit land zullen sterven, zij zullen niet
begraven worden; en men zal hen niet beklagen, noch
zichzelven insnijden, noch kaal maken om hunnentwil. 7
Ook zal men hun niets uitdelen over den rouw, om iemand
te troosten over een dode; noch hun te drinken geven
uit den troostbeker, over iemands vader of over iemands
moeder. 8 Ga ook niet in een huis des maaltijds, om
bij hen te zitten, om te eten en te drinken. 9 Want zo
zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Ziet,
Ik zal van deze plaats, voor ulieder ogen en in ulieder
dagen, doen ophouden de stem der vreugde en de stem
der blijdschap, de stem des bruidegoms en de stem der
bruid. 10 En het zal geschieden, als gij dit volk al deze
woorden zult aanzeggen, en zij tot u zeggen: Waarom
spreekt de HEERE al dit grote kwaad over ons, en welke is
onze misdaad, en welke is onze zonde, die wij tegen den
HEERE, onzen God, gezondigd hebben? 11 Dat gij tot hen
zult zeggen: Omdat uw vaders Mij verlaten hebben, spreekt
de HEERE, en hebben andere goden nagewandeld, en die
gediend, en zich voor die nedergebogen; maar Mij verlaten,
en Mijn wet niet gehouden hebben; 12 En gijlieden erger
gedaan hebt dan uw vaderen; want ziet, gijlieden wandelt,
een iegelijk naar het goeddunken van zijn boos hart, om
naar Mij niet te horen. 13 Daarom zal Ik ulieden uit dit land
werpen, in een land, dat gij niet gekend hebt, gij noch uw
vaders; en aldaar zult gij andere goden dienen, dag en
nacht, omdat Ik u geen genade zal geven. 14 Daarom, ziet,
de dagen komen, spreekt de HEERE, dat er niet meer zal
gezegd worden: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de
kinderen Israels uit Egypteland heeft opgevoerd! 15 Maar:
Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels
heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de
landen waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen
wederbrengen in hun land, dat Ik hun vaderen gegeven
heb. 16 Ziet, Ik zal zenden tot veel vissers, spreekt de
HEERE, die zullen hen vissen; en daarna zal Ik zenden tot
veel jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van
op allen heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen. 17 Want
Mijn ogen zijn op al hun wegen; zij zijn voor Mijn aangezicht
niet verborgen, noch hun ongerechtigheid verholen van
voor Mijn ogen. 18 Dies zal Ik eerst hun ongerechtigheid en
hun zonde dubbel vergelden, omdat zij Mijn land ontheiligd
hebben; zij hebben Mijn erfenis met de dode lichamen
hunner verfoeiselen en hunner gruwelen vervuld. 19 O
HEERE! Gij zijt mijn Sterkte, en mijn Sterkheid, en mijn
Toevlucht ten dage der benauwdheid; tot U zullen de
heidenen komen van de einden der aarde, en zeggen:
Immers hebben onze vaders leugen erfelijk bezeten, en
ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed. 20 Zal een
mens zich goden maken? Zij zijn toch geen goden. 21
Daarom, ziet, Ik zal hun bekend maken op ditmaal; Ik zal
hun bekend maken Mijn hand en Mijn macht; en zij zullen
weten, dat Mijn Naam is HEERE.

17 De zonde van Juda is geschreven met een ijzeren
griffie, met de punt eens diamants; gegraven in de
tafel van hunlieder hart, en aan de hoornen uwer altaren;
2 Gelijk hun kinderen hunner altaren gedenken, en hunner
bossen, bij het groen geboomte, op de hoge heuvelen.
3 Ik zal Mijn berg met het veld, uw vermogen en al uw
schatten ten roof geven, mitsgaders uw hoogten, om de
zonde in al uw landpalen. 4 Alzo zult gij aflaten (en dat
om u zelven) van uw erfenis, die Ik u gegeven heb, en Ik
zal u uw vijanden doen dienen in een land, dat gij niet
kent; want gijlieden hebt een vuur aangestoken in Mijn
toorn, tot in eeuwigheid zal het branden. 5 Zo zegt de
HEERE: Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt,
en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van den HEERE
afwijkt! 6 Want hij zal zijn als de heide in de wildernis,
die het niet gevoelt, wanneer het goede komt; maar blijft

in dorre plaatsen in de woestijn, in zout en onbewoond
land. 7 Gezegend daarentegen is de man, die op den
HEERE vertrouwt, en wiens vertrouwen de HEERE is! 8
Want hij zal zijn als een boom, die aan het water geplant
is, en zijn wortelen uitschiet aan een rivier, en gevoelt
het niet, wanneer er een hitte komt, maar zijn loof blijft
groen; en in een jaar van droogte zorgt hij niet, en houdt
niet op van vrucht te dragen. 9 Arglistig is het hart, meer
dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen? 10
Ik, de HEERE, doorgrond het hart, en proef de nieren;
en dat, om een iegelijk te geven naar zijn wegen, naar
de vrucht zijner handelingen. 11 Gelijk een veldhoen
eieren vergadert, maar broedt ze niet uit, alzo is hij, die
rijkdom vergadert, doch niet met recht; in de helft zijner
dagen zal hij dien moeten verlaten, en in zijn laatste een
dwaas zijn. 12 Een troon der heerlijkheid, een hoogheid
van het eerste aan, is de plaats onzes heiligdoms. 13 O
HEERE, Israels Verwachting! allen, die U verlaten, zullen
beschaamd worden; en die van mij afwijken, zullen in de
aarde geschreven worden; want zij verlaten den HEERE,
den Springader des levenden waters. 14 Genees mij,
HEERE! zo zal ik genezen worden, behoud mij, zo zal ik
behouden worden; want Gij zijt mijn Lof. 15 Ziet, zij zeggen
tot mij: Waar is het woord des HEEREN? Laat het nu
komen! 16 Ik heb toch niet aangedrongen, meer dan een
herder achter U betaamde; ook heb ik den dodelijken dag
niet begeerd, Gij weet het; wat uit mijn lippen is gegaan, is
voor Uw aangezicht geweest. 17 Wees Gij mij niet tot een
verschrikking; Gij zijt mijn Toevlucht ten dage des kwaads.
18 Laat mijn vervolgers beschaamd worden, maar laat mij
niet beschaamd worden; laat hen verschrikt worden, maar
laat mij niet verschrikt worden; breng over hen den dag
des kwaads, en verbreek hen met een dubbele verbreking.
19 Alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen en sta
in de poort van de kinderen des volks, door dewelke de
koningen van Juda ingaan, en door dewelke zij uitgaan, ja,
in alle poorten van Jeruzalem; 20 En zeg tot hen: Hoort
des HEEREN woord, gij koningen van Juda, en gans Juda,
en alle inwoners van Jeruzalem, die door deze poorten
ingaat! 21 Zo zegt de HEERE: Wacht u op uw zielen, en
draagt geen last op den sabbatdag, noch brengt in door
de poorten van Jeruzalem. 22 Ook zult gijlieden geen
last uitvoeren uit uw huizen op den sabbatdag, noch enig
werk doen; maar gij zult den sabbatdag heiligen, gelijk
als Ik uw vaderen geboden heb. 23 Maar zij hebben niet
gehoord, noch hun oor geneigd; maar zij hebben hun nek
verhard, om niet te horen, en om de tucht niet aan te
nemen. 24 Het zal dan geschieden, indien gij vlijtiglijk naar
Mij zult horen, spreekt de HEERE, dat gij geen last door
de poorten dezer stad op den sabbatdag inbrengt, en gij
den sabbatdag heiligt, dat gij geen werk daarop doet; 25
Zo zullen door de poorten dezer stad ingaan koningen
en vorsten, zittende op den troon van David, rijdende op
wagenen en op paarden, zij en hun vorsten, de mannen
van Juda en de inwoners van Jeruzalem; en deze stad zal
bewoond worden in eeuwigheid. 26 En zij zullen komen uit
de steden van Juda, en uit de plaatsen rondom Jeruzalem,
en uit het land van Benjamin, en uit de laagte, en van het
gebergte, en van het zuiden, aanbrengende brandoffer, en
slachtoffer, en spijsoffer, en wierook, en aanbrengende
lofoffer, ten huize des HEEREN. 27 Maar indien gij naar
Mij niet zult horen, om den sabbatdag te heiligen, en om
geen last te dragen als gij op den sabbatdag door de
poorten van Jeruzalem ingaat; zo zal Ik een vuur in haar
poorten aansteken, dat de paleizen van Jeruzalem zal
verteren, en niet worden uitgeblust.

18 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den
HEERE, zeggende: 2 Maak u op, en ga af in het
huis des pottenbakkers, en aldaar zal Ik u Mijn woorden
doen horen. 3 Zo ging ik af in het huis des pottenbakkers;
en ziet, hij maakte een werk op de schijven. 4 En het vat,
dat hij maakte, werd verdorven, als leem, in de hand des
pottenbakkers; toen maakte hij daarvan weder een ander
vat, gelijk als het recht was in de ogen des pottenbakkers
te maken. 5 Toen geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende: 6 Zal Ik ulieden niet kunnen doen, gelijk
deze pottenbakker, o huis Israels? spreekt de HEERE;
ziet, gelijk leem in de hand des pottenbakkers, alzo zijt
gijlieden in Mijn hand, o huis Israels! 7 In een ogenblik
zal Ik spreken over een volk en over een koninkrijk, dat
Ik het zal uitrukken, en afbreken, en verdoen; 8 Maar
indien datzelve volk, over hetwelk Ik zulks gesproken
heb, zich van zijn boosheid bekeert, zo zal Ik berouw
hebben over het kwaad, dat Ik hetzelve gedacht te doen.
9 Ook zal Ik in een ogenblik spreken over een volk en
over een koninkrijk, dat Ik het zal bouwen en planten; 10
Maar indien het doet, dat kwaad is in Mijn ogen, dat het
naar Mijn stem niet hoort, zo zal Ik berouw hebben over
het goede, met hetwelk Ik gezegd had hetzelve te zullen
weldoen. 11 Nu dan, spreek nu tot de mannen van Juda
en tot de inwoners van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de
HEERE: Ziet, Ik formeer een kwaad tegen ulieden, en
denk tegen ulieden een gedachte; zo bekeert u nu, een
iegelijk van zijn bozen weg, en maakt uw wegen en uw
handelingen goed. 12 Doch zij zeggen: Het is buiten hoop;
maar wij zullen naar onze gedachten wandelen, en wij
zullen doen, een iegelijk het goeddunken van zijn boos
hart. 13 Daarom, zo zegt de HEERE: Vraagt nu onder de
heidenen; wie heeft alzulks gehoord? De jonkvrouw Israels
doet een zeer afschuwelijke zaak. 14 Zal men ook om
een rotssteen des velds verlaten de sneeuw van Libanon?
Zullen ook de vreemde, koude, vlietende wateren verlaten
worden? 15 Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten, zij
roken der ijdelheid; want zij hebben hen doen aanstoten
op hun wegen, op de oude paden, opdat zij mochten
wandelen in stegen van een weg, die niet opgehoogd is;
16 Om hun land te stellen tot een ontzetting, tot eeuwige
aanfluitingen; al wie daar voorbijgaat, zal zich ontzetten,
en met zijn hoofd schudden. 17 Als een oostenwind zal Ik
hen verstrooien voor het aangezicht des vijands; Ik zal
hun den nek en niet het aangezicht laten zien, ten dage
huns verderfs. 18 Toen zeiden zij: Komt aan, laat ons

gedachten tegen Jeremia denken; want de wet zal niet
vergaan van den priester, noch de raad van den wijze,
noch het woord van den profeet; komt aan, en laat ons
hem slaan met de tong, en laat ons niet luisteren naar
enige zijner woorden! **19** HEERE! luister naar mij, en hoor
naar de stem mijner twisters. **20** Zal dan kwaad voor
goed vergolden worden? want zij hebben mijn ziel een kuil
gegraven; gedenk, dat ik voor Uw aangezicht gestaan heb,
om goed voor hen te spreken, om Uw grimmigheid van
hen af te wenden. **21** Daarom, geef hun zonen den honger
over, en doe ze wegvloeien door het geweld des zwaards,
en laat hun vrouwen van kinderen beroofd en weduwen
worden, en laat hun mannen door den dood omgebracht,
en hun jongelingen met het zwaard geslagen worden in
den strijd. **22** Laat er een geschrei uit hun huizen gehoord
worden, wanneer Gij haastelijk een bende over hen zult
brengen; dewijl zij een kuil gegraven hebben om mij te
vangen, en strikken verborgen voor mijn voeten. **23** Doch
Gij, HEERE! weet al hun raad tegen mij ten dode; maak
geen verzoening over hun ongerechtigheid, en delg hun
zonde niet uit van voor Uw aangezicht; maar laat hen
nedergeveld worden voor Uw aangezicht; handel alzo met
hen, ten tijde Uws toorns.

19 Zo zegt de HEERE: Ga henen en koop een
pottenbakkerskruik, en neem tot u van de oudsten
des volks, en van de oudsten der priesteren. **2** En ga uit
naar het dal des zoons van Hinnom, dat voor de deur
der Zonnepoort is, en roep aldaar uit de woorden, die Ik
tot u spreken zal; **3** En zeg: Hoort des HEEREN woord,
gij koningen van Juda en inwoners van Jeruzalem! Alzo
zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik
zal een kwaad brengen over deze plaats, van hetwelk
een ieder, die het hoort, zijn oren klinken zullen; **4** Omdat
zij Mij verlaten, en deze plaats vervreemd, en andere
goden daarin gerookt hebben die zij niet gekend hebben,
zij, noch hun vaderen, noch de koningen van Juda; en
hebben deze plaats vervuld met bloed der onschuldigen. **5**
Want zij hebben de hoogten van Baal gebouwd, om hun
zonen met vuur te verbranden, aan Baal tot brandofferen;
hetwelk Ik niet geboden, noch gesproken heb, noch in Mijn
hart is opgekomen? **6** Daarom, ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat deze plaats niet meer zal genoemd
worden het Tofeth, of dat des zoons van Hinnom, maar
Moorddal. **7** Want Ik zal den raad van Juda en Jeruzalem
in deze plaats verijdelen, en zal hen voor het aangezicht
hunner vijanden doen vallen door het zwaard, en door de
hand dergenen, die hun ziel zoeken; en Ik zal hun dode
lichamen het gevogelte des hemels en het gedierte der
aarde tot spijze geven. **8** En Ik zal deze stad zetten tot een
ontzetting en tot een aanfluiting; al wie voorbij haar gaat,
zal zich ontzetten en fluiten over al haar plagen. **9** En Ik
zal hunlieden het vlees hunner zonen en het vlees hunner
dochteren doen eten, en zij zullen eten, een iegelijk het
vlees zijns naasten, in de belegering en in de benauwing,
waarmede hen hun vijanden, en die hun ziel zoeken,
benauwen zullen. **10** Dan zult gij de kruik verbreken voor
de ogen der mannen, die met u gegaan zijn; **11** En gij zult
tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen: Alzo
zal Ik dit volk en deze stad verbreken, gelijk als men een
pottenbakkersvat verbreekt, dat niet weder geheeld kan
worden; en zij zullen hen in Tofeth begraven, omdat er
geen andere plaats zal zijn om te begraven. **12** Zo zal Ik
deze plaats doen, spreekt de HEERE, en haar inwoners;
en dat om deze stad te stellen als een Tofeth. **13** En de
huizen van Jeruzalem en de huizen der koningen van Juda
zullen, gelijk alle plaatsen van Tofeth, onrein worden, met al
de huizen, op welker daken zij aan al het heir des hemels
gerookt en aan vreemde goden drankofferen geofferd
hebben. **14** Toen nu Jeremia van Tofeth kwam, waarhenen
hem de HEERE gezonden had, om te profeteren, stond
hij in het voorhof van des HEEREN huis, en zeide tot al
het volk: **15** Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Ziet, Ik zal over deze stad, en over al haar steden,
al het kwaad brengen, dat Ik over haar gesproken heb;
omdat zij hun nek verhard hebben, om Mijn woorden niet
te horen.

20 Als Pashur, de zoon van Immer, de priester (deze nu
was bestelde voorganger in het huis des HEEREN),
Jeremia hoorde, diezelve woorden profeterende, **2** Zo
sloeg Pashur den profeet Jeremia, en hij stelde hem
in de gevangenis, dewelke is in de bovenste poort van
Benjamin, die aan het huis des HEEREN is. **3** Maar het
geschiedde des anderen daags, dat Pashur Jeremia uit
de gevangenis voortbracht; toen zeide Jeremia tot hem:
De HEERE noemt uw naam niet Pashur, maar Magor-
missabib. **4** Want zo zegt de HEERE: Zie, Ik stel u tot
een schrik voor uzelven en voor al uw liefhebbers; die
zullen vallen door het zwaard hunner vijanden, dat het uw
ogen aanzien; en Ik zal gans Juda geven in de hand des
konings van Babel, die hen naar Babel gevankelijk zal
wegvoeren, en slaan hen met het zwaard. **5** Ook zal Ik
geven al het vermogen dezer stad, en al haar arbeid, en al
haar kostelijkheid, en alle schatten der koningen van Juda,
Ik zal ze geven in de hand hunner vijanden, die zullen
ze roven, zullen ze nemen, en zullen ze brengen naar
Babel. **6** En gij, Pashur, en alle inwoners van uw huis!
gijlieden zult gaan in de gevangenis; en gij zult te Babel
komen, en aldaar sterven, en aldaar begraven worden, gij
en al uw vrienden, denwelken gij valselijk geprofeteerd
hebt. **7** HEERE! Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed
geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en hebt overmocht;
ik ben den gansen dag tot een belachen, een ieder van
hen bespot mij. **8** Want sinds ik spreke, roep ik uit, ik roep
geweld en verstoring; omdat mij des HEEREN woord den
gansen dag tot smaad en tot schimp is. **9** Dies zeide ik:
Ik zal Zijner niet gedenken, en niet meer in Zijn Naam
spreken; maar het werd in mijn hart als een brandend
vuur, besloten in mijn beenderen; en ik bemoeide mij om
te verdragen, maar konde niet. **10** Want ik heb gehoord
de naspraak van velen, van Magor-missabib, zeggende:
Geef ons te kennen, en wij zullen het te kennen geven; al
mijn vredegenoten nemen acht op mijn hinking; zij zeggen:

Misschien zal hij overreed worden, dan zullen wij hem
overmogen, en onze wraak van hem nemen. **11** Maar de
HEERE is met mij als een verschrikkelijk Held; daarom
zullen mijn vervolgers struikelen, en niets vermogen; zij zijn
zeer beschaamd geworden, omdat zij niet verstandiglijk
gehandeld hebben; het zal een eeuwige schande zijn,
zij zal niet vergeten worden. **12** Gij dan, o HEERE der
heirscharen, Die den rechtvaardige proeft, Die de nieren
en het hart ziet, laat mij Uw wraak van hen zien, want ik
heb U mijn twistzaak ontdekt. **13** Zingt den HEERE, prijst
den HEERE; want Hij heeft de ziel des nooddruftigen uit
de hand der boosdoeners verlost. **14** Vervloekt zij de dag,
op welken ik geboren ben; de dag, op welken mijn moeder
mij gebaard heeft, zij niet gezegend! **15** Vervloekt zij de
man, die mijn vader geboodschapt heeft, zeggende: U is
een jonge zoon geboren, verblijdende hem grotelijks! **16**
Ja, dezelve man zij, als de steden, die de HEERE heeft
omgekeerd, en het heeft Hem niet berouwd; en hij hore
in den morgenstond een geroep, en op den middagtijd
een geschrei. **17** Dat Hij mij niet gedood heeft van de
baarmoeder af! Of mijn moeder mijn graf geweest is, of
haar baarmoeder als van een, die eeuwiglijk zwanger is!
18 Waarom ben ik toch uit de baarmoeder voortgekomen,
om moeite en droefenis te zien, en dat mijn dagen in
beschaamdheid vergaan?

21 Het woord, dat van den HEERE geschied is tot
Jeremia, als koning Zekekia tot hem zond Pashur,
den zoon van Malchia, en Zefanja, den zoon van Maaseja,
den priester, zeggende: **2** Vraag toch den HEERE voor
ons, want Nebukadrezar, de koning van Babel, strijdt tegen
ons; misschien zal de HEERE met ons doen naar al Zijn
wonderen, dat hij van ons optrekke. **3** Toen zeide Jeremia
tot hen: Zo zult gijlieden tot Zedekia zeggen: **4** Zo zegt
de HEERE, de God Israels: Ziet, Ik zal de krijgswapenen
omwenden, die in ulieder hand zijn, met dewelke gij strijdt
tegen den koning van Babel en tegen de Chaldeen, die
u belegeren, van buiten aan den muur; en Ik zal ze
verzamelen in het midden van deze stad. **5** En Ik Zelf zal
tegen ulieden strijden, met een uitgestrekte hand en met
een sterken arm, ja, met toorn, en met grimmigheid, en
met grote verbolgenheid. **6** En Ik zal de inwoners dezer
stad slaan, zowel de mensen als de beesten; door een
grote pestilentie zullen zij sterven. **7** En daarna, spreekt
de HEERE, zal Ik Zedekia, den koning van Juda, en zijn
knechten, en het volk, en die in deze stad overgebleven
zijn, van de pestilentie, van het zwaard en van den honger,
geven in de hand van Nebukadrezar, den koning van
Babel, en in de hand hunner vijanden, en in de hand
dergenen, die hun ziel zoeken; en hij zal ze slaan met
de scherpte des zwaards; hij zal ze niet sparen, noch
verschonen, noch zich ontfermen. **8** En tot dit volk zult
gij zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik stel voor ulieder
aangezicht den weg des levens en den weg des doods.
9 Die in deze stad blijft, zal sterven door het zwaard, of
door den honger, of door de pestilentie; maar die er uitgaat
en valt tot de Chaldeen, die ulieden belegeren, die zal
leven, en zijn ziel zal hem tot een buit zijn. **10** Want Ik
heb Mijn aangezicht tegen deze stad gesteld ten kwade
en niet ten goede, spreekt de HEERE; zij zal gegeven
worden in de hand des konings van Babel, en hij zal ze
met vuur verbranden. **11** En aangaande het huis des
konings van Juda, hoort des HEEREN woord. **12** O huis
Davids! zo zegt de HEERE: Richt des morgens recht,
en verlost den beroofde uit den hand des verdrukkers;
opdat Mijn gramschap niet uitvare als een vuur, en brande,
dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer
handelingen. **13** Ziet, Ik wil aan u, gij inwoneres des dals,
gij rots van het plein! spreekt de HEERE; gijlieden, die
zegt: Wie zou tegen ons afkomen, of wie zou komen in
onze woningen? **14** En Ik zal over ulieden bezoeking doen
naar de vrucht uwer handelingen, spreekt de HEERE; en
Ik zal een vuur aansteken in haar woud, dat zal verteren al
wat rondom haar is.

22 Alzo zegt de HEERE: Ga af in het huis des konings
van Juda, en spreek aldaar dit woord. **2** En zeg:
Hoor het woord des HEEREN, gij koning van Juda, gij,
die zit op Davids troon, gij, en uw knechten, en uw volk,
die door deze poorten ingaan! **3** Zo zegt de HEERE:
Doet recht en gerechtigheid, en redt den beroofde uit de
hand des verdrukkers; en onderdrukt den vreemdeling
niet, den wees noch de weduwe; doet geen geweld en
vergiet geen onschuldig bloed in deze plaats. **4** Want
indien gijlieden deze zaak ernstiglijk zult doen, zo zullen
door de poorten van dit huis koningen ingaan, zittende den
David op zijn troon, rijdende op wagens en op paarden,
hij, en zijn knechten, en zijn volk. **5** Indien gij daarentegen
deze woorden niet zult horen, zo heb Ik bij Mij gezworen,
spreekt de HEERE, dat dit huis tot een woestheid worden
zal. **6** Want zo zegt de HEERE van het huis des konings
van Juda: Gij zijt Mij een Gilead, een hoogte van Libanon;
maar zo Ik u niet zette als een woestijn en onbewoonde
steden! **7** Want Ik zal verdervers tegen u heiligen, elk
met zijn gereedschap, die zullen uw uitgelezen cederen
omhouwen, en in het vuur werpen. **8** Dan zullen veel
heidenen voorbij deze stad gaan, en zullen zeggen, een
ieder tot zijn naaste: Waarom heeft de HEERE alzo gedaan
aan deze grote stad? **9** En zij zullen zeggen: Omdat zij het
verbond des HEEREN, huns Gods, hebben verlaten, en
hebben zich voor andere goden nedergebogen, en die
gediend. **10** Weent niet over den dode, en beklaagt hem
niet; weent vrij over dien, die weggegaan is, want hij zal
nimmermeer wederkomen, dat hij het land zijner geboorte
zie. **11** Want zo zegt de HEERE van Sallum, den zoon van
Josia, koning van Juda, die in de plaats van zijn vader
Josia regeerde, die uit deze plaats is uitgegaan: Hij zal
daar nimmermeer wederkomen. **12** Maar in de plaats,
waarhenen zij hem gevankelijk hebben weggevoerd, zal hij
sterven, en dit land zal hij niet meer zien. **13** Wee dien, die
zijn huis bouwt met ongerechtigheid, en zijn opperzalen
met onrecht; die zijns naasten dienst om niet gebruikt, en
geeft hen zijn arbeidsloon niet! **14** Die daar zegt: Ik zal mij
een zeer hoog huis bouwen, en doorluchtige opperzalen;

en hij houwt zich vensteren uit, en het is bedekt met ceder,
en aangestreken met menie. 15 Zoudt gij regeren, omdat
gij u mengt met den ceder? Heeft niet uw vader gegeten en
gedronken, en recht en gerechtigheid gedaan, en het ging
hem toen wel? 16 Hij heeft de rechtzaak des ellendigen en
nooddruftigen gericht, toen ging het hem wel; is dat niet
Mij te kennen? spreekt de HEERE. 17 Maar uw ogen en
uw hart zijn niet dan op uw gierigheid, en op onschuldig
bloed, om dat te vergieten, en op verdrukking en overlast,
om die te doen. 18 Daarom zegt de HEERE alzo van
Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda: Zij zullen hem
niet beklagen: Och mijn broeder! of, och zuster! Zij zullen
hem niet beklagen: Och, heer! of, och zijn majesteit! 19
Met een ezelsbegrafenis zal hij begraven worden; men
zal hem slepen en daarhenen werpen, verre weg van de
poorten van Jeruzalem. 20 Klim op den Libanon en roep,
en verhef uw stem op den Basan; roep ook van de veren;
maar al uw liefhebbers zijn verbroken. 21 Ik sprak u aan in
uw groten voorspoed, maar gij zeidet: Ik zal niet horen. Dit
is uw weg van uw jeugd af, dat gij Mijner stem niet hebt
gehoorzaamd. 22 De wind zal al uw herders weiden, en
uw liefhebbers zullen in de gevangenis gaan; dan zult gij
zekerlijk beschaamd en te schande worden, vanwege al
uw boosheid. 23 O gij, die nu op den Libanon woont, en
in de cederen nestelt! hoe begenadigd zult gij zijn, als u
de smarten zullen aankomen, het wee als ener barende
vrouw! 24 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE,
ofschoon Chonia, de zoon van Jojakim, den koning van
Juda, een zegelring ware aan Mijn rechterhand, zo zal Ik u
toch van daar wegrukken. 25 En Ik zal u geven in de hand
dergenen, die uw ziel zoeken, en in de hand dergenen,
voor welker aangezicht gij schrikt, namelijk in de hand van
Nebukadrezar, den koning van Babel, en in de hand der
Chaldeen. 26 En Ik zal u, en uw moeder, die u gebaard
heeft, uitwerpen in een ander land, waarin gijlieden niet
geboren zijt, en daar zult gij sterven. 27 En in het land,
naar hetwelk hun ziel verlangt om daar weder te komen,
daarhenen zullen zij niet wederkomen. 28 Is dan deze man
Chonia een veracht, verstrooid, afgodisch beeld? Of is hij
een vat, waaraan men geen lust heeft? Waarom zijn hij en
zijn zaad uitgeworpen, ja, weggeworpen in een land, dat
zij niet kennen? 29 O land, land, land! hoor des HEEREN
woord! 30 Zo zegt de HEERE: Schrijft dezen zelfden man
kinderloos, een man, die niet voorspoedig zal zijn in zijn
dagen; want er zal niemand van zijn zaad voorspoedig zijn,
zittende op den troon Davids, en heersende meer in Juda.

23 Wee den herderen, die de schapen Mijner weide
ombrengen en verstrooien! spreekt de HEERE. 2
Daarom zegt de HEERE, de God Israels, alzo van de
herderen, die Mijn volk weiden: Gijlieden hebt Mijn schapen
verstrooid, en hebt ze verdreven, en hebt ze niet bezocht;
ziet, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen,
spreekt de HEERE. 3 En Ik zal het overblijfsel Mijner
schapen Zelf vergaderen uit al de landen, waarhenen
Ik ze verdreven heb; en Ik zal ze wederbrengen tot hun
kooien, en zij zullen vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen.
4 En Ik zal herderen over hen verwekken, die ze weiden
zullen; en zij zullen niet meer vrezen, noch verschrikt
worden, noch gemist worden, spreekt de HEERE. 5
Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan
David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal
Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en
gerechtigheid doen op de aarde. 6 In Zijn dagen zal Juda
verlost worden, en Israel zeker wonen; en dit zal Zijn naam
zijn, waarmede men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE
GERECHTIGHEID. 7 Daarom, ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat zij niet meer zullen zeggen: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels uit
Egypteland heeft opgevoerd. 8 Maar: Zo waarachtig als
de HEERE leeft, Die het zaad van het huis Israels heeft
opgevoerd, en Die het aangebracht heeft uit het land van
het noorden, en uit al de landen, waarheen Ik ze gedreven
had! want zij zullen wonen in hun land. 9 Aangaande de
profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al
mijn beenderen bewegen zich; ik ben als een dronken
man, en als een man, dien de wijn te boven gaat; vanwege
den HEERE, en vanwege de woorden Zijner heiligheid.
10 Want het land is vol overspelers, want het land treurt
vanwege den vloek, de weiden der woestijn verdorren,
omdat hun loop boos is, en hun macht niet recht. 11 Want
beiden, profeten en priesters, zijn huichelaars; zelfs in
Mijn huis vind Ik hun boosheid, spreekt de HEERE. 12
Daarom zal hun weg hun zijn als zeer gladde plaatsen in
de donkerheid; zij zullen aangedreven worden en daarin
vallen; want Ik zal een kwaad over hen brengen in het
jaar hunner bezoeking, spreekt de HEERE. 13 Ik heb wel
ongerijmdheid gezien in de profeten van Samaria, die door
Baal, profeteerden, en Mijn volk Israel verleidden. 14 Maar
in de profeten van Jeruzalem zie Ik afschuwelijkheid; zij
bedrijven overspel, en gaan om met valsheid, en sterken
de handen der boosdoeners, opdat zij zich niet bekeren,
een iegelijk van zijn boosheid; zij allen zijn Mij als Sodom,
en haar inwoners als Gomorra. 15 Daarom zegt de HEERE
der heirscharen van deze profeten alzo: Ziet, Ik zal hen
met alsem spijzigen, en met gallewater drenken; want
van Jeruzalems profeten is de huichelarij uitgegaan in
het ganse land. 16 Zo zegt de HEERE der heirscharen:
Hoort niet naar de woorden der profeten, die u profeteren;
zij maken u ijdel; zij spreken het gezicht huns harten,
niet uit des HEEREN mond. 17 Zij zeggen steeds tot
degenen, die Mij lasteren: De HEERE heeft het gesproken,
gijlieden zult vrede hebben; en tot al wie naar zijns harten
goeddunken wandelt, zeggen zij: Ulieden zal geen kwaad
overkomen. 18 Want wie heeft in des HEEREN raad
gestaan, en Zijn woord gezien of gehoord? Wie heeft Zijn
woord aangemerkt en gehoord? 19 Ziet, een onweder des
HEEREN, een grimmigheid is uitgegaan, ja, een pijnlijk
onweder, het zal blijven op der goddelozen hoofd. 20
Des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij zal
hebben gedaan, en totdat Hij zal hebben daargesteld de
gedachten Zijns harten; in het laatste der dagen zult gij
met verstand daarop letten. 21 Ik heb die profeten niet

gezonden, nochtans hebben zij gelopen; Ik heb tot hen niet
gesproken, nochtans hebben zij geprofeteerd. **22** Maar
zo zij in Mijn raad hadden gestaan, zo zouden zij Mijn
volk Mijn woorden hebben doen horen, en zouden hen
afgekeerd hebben van hun bozen weg, en van de boosheid
hunner handelingen. **23** Ben Ik een God van nabij, spreekt
de HEERE, en niet een God van verre? **24** Zou zich
iemand in verborgene plaatsen kunnen verbergen, dat
Ik hem niet zou zien? spreekt de HEERE; vervul Ik niet
den hemel en de aarde? spreekt de HEERE. **25** Ik heb
gehoord, wat de profeten zeggen, die in Mijn Naam leugen
profeteren, zeggende: Ik heb gedroomd, ik heb gedroomd.
26 Hoe lang? Is er dan een droom in het hart der profeten,
die de leugen profeteren? Ja, het zijn profeten van huns
harten bedriegerij. **27** Die daar denken om Mijn volk Mijn
Naam te doen vergeten, door hun dromen, die zij, een
ieder zijn naaste, vertellen; gelijk als hun vaders Mijn Naam
vergeten hebben door Baal. **28** De profeet, bij welken
een droom is, die vertelle den droom; en bij welken Mijn
woord is, die spreke Mijn woord waarachtiglijk; wat heeft
het stro met het koren te doen? spreekt de HEERE. **29** Is
Mijn woord niet alzo, als een vuur? spreekt de HEERE,
en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat? **30**
Daarom, ziet, Ik wil aan de profeten, spreekt de HEERE,
die Mijn woorden stelen, een ieder van zijn naaste; **31**
Ziet, Ik wil aan de profeten, spreekt de HEERE, die hun
tong nemen, en spreken: Hij heeft het gesproken; **32** Ziet,
Ik wil aan degenen, die valse dromen profeteren, spreekt
de HEERE, en vertellen die, en verleiden Mijn volk met
hun leugenen en met hun lichtvaardigheid; daar Ik hen niet
gezonden, en hun niets bevolen heb, en zij dit volk gans
geen nut doen, spreekt de HEERE. **33** Wanneer dan dit
volk, of een profeet, of priester u vragen zal, zeggende:
Wat is des HEEREN last? Zo zult gij tot hen zeggen: Wat
last? Dat Ik ulieden verlaten zal, spreekt de HEERE. **34** En
aangaande den profeet, of den priester, of het volk, dat
zeggen zal: Des HEEREN last; dat Ik bezoeking zal doen
over dien man en over zijn huis. **35** Aldus zult gijlieden
zeggen, een iegelijk tot zijn naaste, en een iegelijk tot zijn
broeder: Wat heeft de HEERE geantwoord, en wat heeft
de HEERE gesproken? **36** Maar des HEEREN last zult
gij niet meer gedenken; want een iegelijk zal zijn eigen
woord een last zijn, dewijl gij verkeert de woorden van den
levenden God, den HEERE der heirscharen, onzen God.
37 Aldus zult gij zeggen tot den profeet: Wat heeft u de
HEERE geantwoord en wat heeft de HEERE gesproken?
38 Maar dewijl gij zegt: Des HEEREN last; daarom, zo
zegt de HEERE: Omdat gij dit woord zegt: Des HEEREN
last, daar Ik tot u gezonden heb, zeggende: Gij zult niet
zeggen: Des HEEREN last; **39** Daarom, ziet, Ik zal u ook
ganselijk vergeten, en u, mitsgaders de stad, die Ik u en
uw vaderen gegeven heb, van Mijn aangezicht laten varen.
40 En Ik zal u eeuwige smaadheid aandoen, en eeuwige
schande, die niet zal worden vergeten.

24 De HEERE deed mij zien, en ziet, er waren twee
vijgenkorven, gezet voor den tempel des HEEREN;
nadat Nebukadrezar, koning van Babel, gevankelijk had
weggevoerd Jechonia, den zoon van Jojakim, den koning
van Juda, mitsgaders de vorsten van Juda, en de
timmerlieden, en de smeden van Jeruzalem, en hen te
Babel gebracht had. **2** In den enen korf waren zeer goede
vijgen, als de eerste rijpe vijgen zijn; maar in den anderen
korf waren zeer boze vijgen, die vanwege de boosheid niet
konden gegeten worden. **3** En de HEERE zeide tot mij:
Wat ziet gij, Jeremia? En ik zeide: Vijgen; de goede vijgen
zijn zeer goed, en de boze zeer boos, die vanwege de
boosheid niet kunnen gegeten worden. **4** Toen geschiedde
des HEEREN woord tot mij, zeggende: **5** Zo zegt de
HEERE, de God Israels: Gelijk die goede vijgen, alzo zal Ik
kennen de gevankelijk weggevoerden van Juda, die Ik uit
deze plaats naar het land der Chaldeen heb weggeschikt,
ten goede. **6** En Ik zal Mijn oog op hen stellen ten goede,
en zal hen wederbrengen in dit land; en Ik zal hen bouwen,
en niet afbreken; en zal hen planten, en niet uitrukken. **7**
En Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de
HEERE ben; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun
tot een God zijn; want zij zullen zich tot Mij met hun ganse
hart bekeren. **8** En gelijk de boze vijgen, die vanwege de
boosheid niet kunnen gegeten worden (want aldus zegt de
HEERE), alzo zal Ik maken Zedekia, den koning van Juda,
mitsgaders zijn vorsten, en het overblijfsel van Jeruzalem,
die in dit land zijn overgebleven, en die in Egypteland
wonen; **9** En Ik zal hen overgeven tot een beroering ten
kwade, allen koninkrijken der aarde; tot smaadheid, en tot
een spreekwoord, tot een spotrede, en tot een vloek, in al
de plaatsen, waarhenen Ik hen gedreven zal hebben; **10**
En Ik zal onder hen zenden het zwaard, den honger en de
pestilentie, totdat zij verteerd zullen zijn uit het land, dat Ik
hun en hun vaderen gegeven had.

25 Het woord, dat tot Jeremia geschied is over het
ganse volk van Juda, in het vierde jaar van Jojakim,
zoon van Josia, koning van Juda (dit was het eerste
jaar van Nebukadrezar, koning van Babel); **2** Hetwelk de
profeet Jeremia gesproken heeft tot het ganse volk van
Juda, en tot al de inwoners van Jeruzalem, zeggende: **3**
Van het dertiende jaar van Josia, den zoon van Amon,
den koning van Juda, tot op dezen dag toe (dit is het
drie en twintigste jaar) is het woord des HEEREN tot mij
geschied; en ik heb tot ulieden gesproken, vroeg op zijnde
en sprekende, maar gij hebt niet gehoord. **4** Ook heeft
de HEERE tot u gezonden al Zijn knechten, de profeten,
vroeg op zijnde en zendende (maar gij hebt niet gehoord,
noch uw oor geneigd om te horen); **5** Zeggende: Bekeert u
toch, een iegelijk van zijn bozen weg, en van de boosheid
uwer handelingen, en woont in het land, dat de HEERE
u en uw vaderen gegeven heeft, van eeuw tot eeuw; **6**
En wandelt andere goden niet na, om die te dienen, en u
voor die neder te buigen; en vertoornt Mij niet door uwer
handen werk, opdat Ik u geen kwaad doe. **7** Maar gij
hebt naar Mij niet gehoord, spreekt de HEERE; opdat gij
Mij vertoorndet door het werk uwer handen, u zelven ten
kwade. **8** Daarom, zo zegt de HEERE der heirscharen;

Omdat gij Mijn woorden niet hebt gehoord; 9 Ziet, Ik
zal zenden, en nemen alle geslachten van het noorden,
spreekt de HEERE; en tot Nebukadrezar, den koning van
Babel, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit land, en over
de inwoners van hetzelve, en over al deze volken rondom;
en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting,
en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden. 10 En
Ik zal van hen doen vergaan de stem der vrolijkheid en de
stem de vreugde, de stem des bruidegoms en de stem
der bruid, het geluid der molens en het licht der lamp. 11
En dit ganse land zal worden tot een woestheid, tot een
ontzetting; en deze volken zullen den koning van Babel
dienen zeventig jaren. 12 Maar het zal geschieden, als
de zeventig jaren vervuld zijn, dan zal Ik over den koning
van Babel, en over dat volk, spreekt de HEERE, hun
ongerechtigheid bezoeken, mitsgaders over het land der
Chaldeen, en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen.
13 En Ik zal over dat land brengen al Mijn woorden, die Ik
daarover gesproken heb; al wat in dit boek geschreven is,
wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. 14
Want van hen zullen zich doen dienen, die ook machtige
volken en grote koningen zijn; alzo zal Ik hun vergelden
naar hun doen, en naar het werk hunner handen. 15 Want
alzo heeft de HEERE, de God Israels, tot mij gezegd:
Neem dezen beker des wijns der grimmigheid van Mijn
hand, en geef dien te drinken al den volken, tot welke Ik
u zende; 16 Dat zij drinken, en beven, en dol worden,
vanwege het zwaard, dat Ik onder hen zal zenden. 17 En
ik nam den beker van des HEEREN hand, en ik gaf te
drinken al den volken, tot welke de HEERE mij gezonden
had; 18 Namelijk Jeruzalem en de steden van Juda, en
haar koningen, en haar vorsten; om die te stellen tot een
woestheid, tot een ontzetting, tot een aanfluiting en tot
een vloek, gelijk het is te dezen dage; 19 Farao, den
koning van Egypte, en zijn knechten, en zijn vorsten, en
al zijn volk; 20 En den gansen gemengden hoop, en
allen koningen des lands van Uz; en allen koningen van
der Filistijnen land, en Askelon, en Gaza, en Ekron, en
het overblijfsel van Asdod; 21 Edom, en Moab, en den
kinderen Ammons; 22 En allen koningen van Tyrus, en
allen koningen van Sidon; en den koningen der eilanden,
die aan gene zijde der zee zijn. 23 Dedan, en Thema, en
Buz, en allen, die aan de hoeken afgekort zijn; 24 En allen
koningen van Arabie; en allen koningen des gemengden
hoops, die in de woestijn wonen; 25 En allen koningen
van Zimri, en allen koningen van Elam, en allen koningen
van Medie; 26 En allen koningen van het noorden, die
nabij en die verre zijn, den een met den anderen; ja, allen
koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn. En de
koning van Sesach zal na hen drinken. 27 Gij zult dan
tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de
God Israels: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt
neder, dat gij niet weder opstaat, vanwege het zwaard,
dat Ik onder u zal zenden. 28 En het zal geschieden,
wanneer zij weigeren zullen den beker van uw hand te
nemen om te drinken, dat gij tot hen zeggen zult: Zo
zegt de HEERE der heirscharen: Gij zult zekerlijk drinken!
29 Want ziet, in de stad, die naar Mijn Naam genoemd
is, begin Ik te plagen, en zoudt gij enigszins onschuldig
gehouden worden? Gij zult niet onschuldig gehouden
worden; want Ik roep het zwaard over alle inwoners der
aarde, spreekt de HEERE der heirscharen. 30 Gij zult dan
al deze woorden tot hen profeteren, en gij zult tot hen
zeggen: De HEERE zal brullen uit de hoogte, en Zijn stem
verheffen uit de woning Zijner heiligheid; Hij zal schrikkelijk
brullen over Zijn woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei,
als de druiven treders, uitroepen tegen alle inwoners der
aarde. 31 Het geschal zal komen tot aan het einde der
aarde; want de HEERE heeft een twist met de volken, Hij
zal gericht houden met alle vlees; de goddelozen heeft Hij
aan het zwaard overgegeven, spreekt de HEERE. 32 Zo
zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, een kwaad gaat er
uit van volk tot volk. en een groot onweder zal er verwekt
worden van de zijden der aarde. 33 En de verslagenen des
HEEREN zullen te dien dage liggen van het ene einde der
aarde tot aan het andere einde der aarde; zij zullen niet
beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot
mest op den aardbodem zullen zij zijn. 34 Huilt, gij herders!
en schreeuwt, en wentelt u in de as, gij heerlijken van
de kudde! want uw dagen zijn vervuld, dat men slachten
zal, en van uw verstrooiingen, dan zult gij vervallen als
een kostelijk vat. 35 En de vlucht zal vergaan van de
herders, en de ontkoming van de heerlijken der kudde. 36
Er zal zijn een stem des geroeps der herderen, en een
gehuil der heerlijken van de kudde, omdat de HEERE
hun weide verstoort. 37 Want de landouwen des vredes
zullen uitgeroeid worden, vanwege de hittigheid des toorns
des HEEREN. 38 Hij heeft, als een jonge leeuw, Zijn
hutte verlaten; want hunlieder land is geworden tot een
verwoesting, vanwege de hittigheid des verdrukkers, ja,
vanwege de hittigheid Zijns toorns.

26 In het begin des koninkrijks van Jojakim, den zoon
van Josia, koning van Juda, geschiedde dit woord
van den HEERE, zeggende: 2 Zo zegt de HEERE: Sta in
het voorhof van het huis des HEEREN, en spreek tot alle
steden van Juda, die komen om aan te bidden in het huis
des HEEREN, al de woorden, die Ik u geboden heb tot
hen te spreken, doe er niet een woord af. 3 Misschien
zullen zij horen, en zich bekeren, een iegelijk van zijn
bozen weg; zo zou Ik berouw hebben over het kwaad,
dat Ik hun denk te doen vanwege de boosheid hunner
handelingen. 4 Zeg dan tot hen: Zo zegt de HEERE: Zo
gijlieden naar Mij niet zult horen, dat gij wandelt in Mijn
wet, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb; 5 Horende
naar de woorden Mijner knechten, de profeten, die Ik tot
u zende, zelfs vroeg op zijnde en zendende; doch gij
niet gehoord hebt; 6 Zo zal Ik dit huis stellen als Silo,
en deze stad zal Ik stellen tot een vloek allen volken der
aarde. 7 En de priesters, en de profeten, en al het volk,
hoorden Jeremia deze woorden spreken in het huis des
HEEREN. 8 Zo geschiedde het, als Jeremia geeindigd had
te spreken alles, wat de HEERE geboden had tot al het

volk te spreken, dat de priesters en de profeten en al het
volk hem grepen, zeggende: Gij zult den dood sterven! 9
Waarom hebt gij in den Naam des HEEREN geprofeteerd,
zeggende: Dit huis zal worden als Silo, en deze stad zal
woest worden, dat er niemand wone? En het ganse volk
werd vergaderd tegen Jeremia, in het huis des HEEREN.
10 Als nu de vorsten van Juda deze woorden hoorden,
gingen zij op uit het huis des konings naar het huis des
HEEREN; en zij zetten zich bij de deur der nieuwe poort
des HEEREN. 11 Toen spraken de priesters en de profeten
tot de vorsten en tot al het volk, zeggende: Aan dezen
man is een oordeel des doods, want hij heeft geprofeteerd
tegen deze stad, gelijk als gij met uw oren gehoord hebt.
12 Maar Jeremia sprak tot al de vorsten en tot al het volk,
zeggende: De HEERE heeft mij gezonden, om tegen dit
huis en tegen deze stad te profeteren al de woorden, die
gij gehoord hebt; 13 Nu dan, maakt uw wegen en uw
handelingen goed, en gehoorzaamt de stem des HEEREN,
uws Gods; zo zal het den HEERE berouwen over het
kwaad, dat Hij tegen u gesproken heeft. 14 Doch ik, ziet,
ik ben in uw handen; doet mij, als het goed, en als het
recht is in uw ogen; 15 Maar weet voorzeker, dat gij, zo
gij mij doodt, gewisselijk onschuldig bloed zult brengen
op u, en op deze stad, en op haar inwoners; want in der
waarheid, de HEERE heeft mij tot u gezonden, om al deze
woorden voor uw oren te spreken. 16 Toen zeiden de
vorsten en al het volk tot de priesteren en tot de profeten:
Aan dezen man is geen oordeel des doods, want hij heeft
tot ons gesproken in den Naam des HEEREN, onzes
Gods. 17 Ook stonden er mannen op, van de oudsten
des lands, en spraken tot de ganse gemeente des volks,
zeggende: 18 Micha, de Morastiet, heeft in de dagen
van Hizkia, koning van Juda, geprofeteerd, en tot al het
volk van Juda gesproken, zeggende: Zo zegt de HEERE
des heirscharen: Sion zal als een akker geploegd, en
Jeruzalem tot steen hopen worden, en de berg dezes
huizes tot hoogten des wouds. 19 Hebben ook Hizkia,
de koning van Juda, en gans Juda hem ooit gedood?
Vreesde hij niet den HEERE, en smeekte des HEEREN
aangezicht, zodat het den HEERE berouwde over het
kwaad, dat Hij tegen hen gesproken had? Wij dan doen
een groot kwaad tegen onze zielen. 20 Er was ook een
man, die in den Naam des HEEREN profeteerde, Uria,
de zoon van Semaja, van Kirjath-Jearim; die profeteerde
tegen deze stad en tegen dit land, naar al de woorden
van Jeremia. 21 En als de koning Jojakim, mitsgaders al
zijn geweldigen, en al de vorsten zijn woorden hoorden,
zocht de koning hem te doden; als Uria dat hoorde, zo
vreesde hij, en vluchtte, en kwam in Egypte; 22 Maar de
koning Jojakim zond mannen naar Egypte, Elnathan, den
zoon van Achbor, en andere mannen met hem, in Egypte;
23 Die voerden Uria uit Egypte, en brachten hem tot den
koning Jojakim, en hij sloeg hem met het zwaard, en hij
wierp zijn dood lichaam in de graven van de kinderen des
volks. 24 Maar de hand van Ahikam, den zoon van Safan,
was met Jeremia, dat men hem niet overgaf in de hand
des volk, om hem te doden.

27 In het begin des koninkrijks van Jojakim, zoon van
Josia, koning van Juda, geschiedde dit woord tot
Jeremia, van den HEERE, zeggende: 2 Alzo zeide de
HEERE tot mij: Maak u banden en jukken, en doe die aan
uw hals; 3 En zend ze tot den koning van Edom, en tot den
koning van Moab, en tot den koning der kinderen Ammons,
en tot den koning van Tyrus, en tot den koning van Sidon;
door de hand der boden, die te Jeruzalem tot Zedekia, den
koning van Juda, komen. 4 En beveel hun aan hun heren
te zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Zo zult gij tot uw heren zeggen: 5 Ik heb gemaakt
de aarde, den mens en het vee, die op den aardbodem
zijn, door Mijn grote kracht, en door Mijn uitgestrekten arm,
en Ik geef ze aan welken het recht is in Mijn ogen. 6
En nu, Ik heb al deze landen gegeven in de hand van
Nebukadnezar, den koning van Babel, Mijn knecht; zelfs
ook het gedierte des velds heb Ik hem gegeven, om hem te
dienen. 7 En alle volken zullen hem, en zijn zoon, en zijns
zoons zoon dienen, totdat ook de tijd zijns eigenen lands
kome; dan zullen zich machtige volken en grote koningen
van hem doen dienen. 8 En het zal geschieden, het volk
en het koninkrijk, dat hem, Nebukadnezar, den koning van
Babel, niet zal dienen, en dat zijn hals niet zal geven onder
het juk des konings van Babel; over datzelve volk zal Ik,
spreekt de HEERE, bezoeking doen door het zwaard, en
door den honger, en door de pestilentie, totdat Ik ze zal
verteerd hebben door zijn hand. 9 Gijlieden dan, hoort niet
naar uw profeten, en naar uw waarzeggers, en naar uw
dromers, en naar uw guichelaars, en naar uw tovenaars,
dewelke tot u spreken, zeggende: Gij zult den koning van
Babel niet dienen. 10 Want zij profeteren u valsheid, om u
verre uit uw land te brengen, en dat Ik u uitstote, en gij
omkomt. 11 Maar het volk, dat zijn hals zal brengen onder
het juk des konings van Babel, en hem dienen, datzelve
zal Ik in zijn land laten, spreekt de HEERE, en het zal dat
bouwen en daarin wonen. 12 Daarna sprak ik tot Zedekia,
den koning van Juda, naar al deze woorden, zeggende:
Brengt uw halzen onder het juk des konings van Babel,
en dient hem en zijn volk, zo zult gij leven. 13 Waarom
zoudt gij sterven, gij en uw volk door het zwaard, door
den honger en door de pestilentie, gelijk als de HEERE
gesproken heeft van het volk, dat den koning van Babel
niet zal dienen. 14 Hoort dan niet naar de woorden der
profeten, die tot u spreken, zeggende: Gij zult den koning
van Babel niet dienen; want zij profeteren u valsheid. 15
Want Ik heb ze niet gezonden, spreekt de HEERE, en zij
profeteren valselijk in Mijn Naam; opdat Ik u uitstote, en
gij omkomt, gij en de profeten, die u profeteren. 16 Ook
sprak ik tot de priesteren, en tot dit ganse volk, zeggende:
Zo zegt de HEERE: Hoort niet naar de woorden uwer
profeten, die u profeteren, zeggende: Ziet, de vaten van
des HEEREN huis zullen nu haast uit Babel wedergebracht
worden; want zij profeteren u valsheid. 17 Hoort niet naar
hen, maar dient den koning van Babel, zo zult gijlieden

leven; waarom zou deze stad tot een woestheid worden?
18 Maar zo zij profeten zijn, en zo des HEEREN woord
bij hen is, laat hen nu bij den HEERE der heirscharen
voorbidden, opdat de vaten, die in het huis des HEEREN,
en in het huis des konings van Juda, en te Jeruzalem zijn
overgebleven, niet naar Babel komen. 19 Want zo zegt de
HEERE der heirscharen, van de pilaren, en van de zee, en
van de stellingen, en van het overige der vaten, die in deze
stad zijn overgebleven, 20 Die Nebukadnezar, de koning
van Babel, niet heeft weggenomen, als hij Jechonia, den
zoon van Jojakim, koning van Juda, van Jeruzalem, naar
Babel gevankelijk wegvoerde, mitsgaders al de edelen
van Juda en Jeruzalem; 21 Ja, zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels, van de vaten, die in het huis
des HEEREN, en in het huis des konings van Juda, en
te Jeruzalem zijn overgebleven: 22 Naar Babel zullen zij
gebracht worden, en aldaar zullen zij zijn, tot den dag toe,
dat Ik ze bezoeken zal, spreekt de HEERE; dan zal Ik ze
opvoeren, en zal ze wederbrengen tot deze plaats.

28 Voorts geschiedde het in hetzelfde jaar, in het begin
des koninkrijks van Zedekia, koning van Juda, in het
vierde jaar, in de vijfde maand, dat Hananja, zoon van
Azur, de profeet, die van Gibeon was, tot mij sprak, in het
huis des HEEREN, voor de ogen der priesteren en des
gansen volks, zeggende: 2 Zo spreekt de HEERE der
heirscharen, de God Israels, zeggende: Ik heb het juk
des konings van Babel verbroken. 3 In nog twee volle
jaren zal Ik tot deze plaats wederbrengen al de vaten van
het huis des HEEREN, die Nebukadnezar, de koning van
Babel, uit deze plaats heeft weggenomen, en dezelve
naar Babel gebracht. 4 Ook zal Ik Jechonia, den zoon
van Jojakim, koning van Juda, en allen, die gevankelijk
weggevoerd zijn van Juda, die te Babel gekomen zijn,
tot deze plaats wederbrengen, spreekt de HEERE; want
Ik zal het juk des konings van Babel verbreken. 5 Toen
sprak de profeet Jeremia tot den profeet Hananja, voor de
ogen der priesteren, en voor de ogen des gansen volks,
die in het huis des HEEREN stonden; 6 En de profeet
Jeremia zeide: Amen, de HEERE doe alzo! de HEERE
bevestige uw woorden, die gij geprofeteerd hebt, dat Hij de
vaten van des HEEREN huis, en allen, die gevankelijk zijn
weggevoerd, van Babel wederbrenge tot deze plaats! 7
Maar hoor nu dit woord, dat ik spreek voor uw oren, en
voor de oren des gansen volks: 8 De profeten, die voor
mij en voor u van ouds geweest zijn, die hebben tegen
veel landen en tegen grote koninkrijken geprofeteerd, van
krijg, en van kwaad, en van pestilentie. 9 De profeet, die
geprofeteerd zal hebben van vrede, als het woord van
dien profeet komt, dan zal die profeet bekend worden,
dat hem de HEERE in der waarheid gezonden heeft. 10
Toen nam de profeet Hananja het juk van den hals van
den profeet Jeremia, en verbrak het. 11 En Hananja sprak
voor de ogen des gansen volks, zeggende: Zo zegt de
HEERE: Alzo zal Ik verbreken het juk van Nebukadnezar,
den koning van Babel, in nog twee volle jaren, van den
hals al der volken. En de profeet Jeremia ging zijns weegs.
12 Doch des HEEREN woord geschiedde tot Jeremia
(nadat de profeet Hananja het juk van den hals van den
profeet Jeremia verbroken had), zeggende: 13 Ga henen
en spreek tot Hananja, zeggende: Zo zegt de HEERE:
Houten jukken hebt gij verbroken, nu zult gij in plaats van
die ijzeren jukken maken. 14 Want zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Ik heb een ijzeren juk gedaan
aan den hals van al deze volken, om Nebukadnezar, den
koning van Babel, te dienen, en zij zullen hem dienen; ja,
Ik heb hem ook het gedierte des velds gegeven. 15 En
de profeet Jeremia zeide tot den profeet Hananja: Hoor
nu, Hananja! de HEERE heeft u niet gezonden, maar
gij hebt gemaakt, dat dit volk op leugen vertrouwt. 16
Daarom, zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal u wegwerpen van
den aardbodem; dit jaar zult gij sterven, omdat gij een
afval gesproken hebt tegen den HEERE. 17 Alzo stierf de
profeet Hananja in datzelfde jaar, in de zevende maand.

29 Voorts zijn dit de woorden des briefs, dien de profeet
Jeremia zond van Jeruzalem tot de overige oudsten,
die gevankelijk waren weggevoerd, mitsgaders tot de
priesteren, en tot de profeten, en tot het ganse volk, dat
Nebukadnezar van Jeruzalem gevankelijk had weggevoerd
naar Babel. 2 (Nadat de koning Jechonia, en de koningin,
en de kamerlingen, de vorsten van Juda en Jeruzalem,
mitsgaders de timmerlieden en smeden van Jeruzalem
waren uitgegaan); 3 Door de hand van Elasa, den zoon
van Safan, en Gemarja, den zoon van Hilkia, die Zedekia,
de koning van Juda, naar Babel zond, tot Nebukadnezar,
den koning van Babel, zeggende: 4 Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels, tot allen, die gevankelijk zijn
weggevoerd, die Ik gevankelijk heb doen wegvoeren van
Jeruzalem naar Babel: 5 Bouwt huizen en woont daarin, en
plant hoven en eet de vrucht daarvan; 6 Neemt vrouwen,
en gewint zonen en dochteren, en neemt vrouwen voor uw
zonen, en geeft uw dochteren aan mannen, dat zij zonen
en dochteren baren; en wordt aldaar vermenigvuldigd, en
wordt niet verminderd. 7 En zoekt den vrede der stad,
waarhenen Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren, en bidt
voor haar tot den HEERE; want in haar vrede zult gij vrede
hebben. 8 Want zo zegt de HEERE der heirscharen, de
God Israels: Laat uw profeten en uw waarzeggers, die in
het midden van u zijn, u niet bedriegen, en hoort niet naar
uw dromers, die gij doet dromen. 9 Want zij profeteren u
valselijk in Mijn Naam; Ik heb hen niet gezonden, spreekt
de HEERE. 10 Want zo zegt de HEERE: Zekerlijk, als
zeventig jaren te Babel zullen vervuld zijn, zal Ik ulieden
bezoeken, en Ik zal Mijn goed woord over u verwekken,
u wederbrengende tot deze plaats. 11 Want Ik weet
de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de HEERE,
gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik u
geve het einde en de verwachting. 12 Dan zult gij Mij
aanroepen, en henengaan, en tot Mij bidden; en Ik zal
naar u horen. 13 En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer
gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart. 14 En Ik zal
van ulieden gevonden worden, spreekt de HEERE, en
Ik zal uw gevangenis wenden, en u vergaderen uit al de

volken, en uit al de plaatsen, waarhenen Ik u gedreven
heb, spreekt de HEERE; en Ik zal u wederbrengen tot de
plaats, van waar Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren.
15 Omdat gij zegt: de HEERE heeft ons profeten naar
Babel verwekt; **16** Daarom zegt de HEERE alzo van den
koning, die op Davids troon zit, en van al het volk, dat in
deze stad woont, te weten, uw broederen, die met u niet
zijn uitgegaan in de gevangenis; **17** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Ziet, Ik zal het zwaard, den honger en
de pestilentie onder hen zenden; en Ik zal ze maken als
de afschuwelijke vijgen, die vanwege de boosheid niet
kunnen gegeten worden. **18** En Ik zal ze achterna jagen
met het zwaard, met den honger en met de pestilentie; en
Ik zal ze overgeven tot een beroering, allen koninkrijken
der aarde, tot een vloek, en tot een schrik, en tot een
aanfluiting, en tot een smaadheid, onder al de volken, waar
Ik ze henengedreven zal hebben; **19** Omdat zij naar Mijn
woorden niet gehoord hebben, spreekt de HEERE, als Ik
Mijn knechten, de profeten, tot hen zond, vroeg op zijnde
en zendende; maar gijlieden hebt niet gehoord, spreekt
de HEERE. **20** Gij dan, hoort des HEEREN woord, gij
allen, die gevankelijk zijt weggevoerd, die Ik van Jeruzalem
naar Babel heb weggezonden! **21** Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels, van Achab, zoon van Kolaja,
en van Zedekia, zoon van Maaseja, die ulieden in Mijn
Naam valselijk profeteren: Ziet, Ik zal hen geven in de
hand van Nebukadrezar, den koning van Babel, en hij
zal ze voor uw ogen slaan. **22** En van hen zal een vloek
genomen worden bij al de gevankelijk weggevoerden van
Juda, die in Babel zijn, dat men zegge: De HEERE stelle u
als Zedekia, en als Achab, die de koning van Babel aan
het vuur braadde; **23** Omdat zij een dwaasheid deden
in Israel, en overspel bedreven met de vrouwen hunner
naasten, en spraken het woord valselijk in Mijn Naam,
dat Ik hun niet geboden had; en Ik ben Degene, Die het
weet, en een getuige daarvan, spreekt de HEERE. **24** Tot
Semaja nu, den Nechelamiet, zult gij spreken, zeggende:
25 Zo spreekt de HEERE der heirscharen, de God Israels,
zeggende: Omdat gij brieven in uw naam gezonden hebt
tot al het volk, dat te Jeruzalem is, en tot Zefanja, den
zoon van Maaseja, den priester, en tot al de priesteren,
zeggende: **26** De HEERE heeft u tot priester gesteld, in
plaats van den priester Jojada, dat gij opzieners zoudt
zijn in des HEEREN huis over allen man, die onzinnig
is, en zich voor een profeet uitgeeft, dat gij dien stelt in
de gevangenis en in den stok. **27** Nu dan, waarom hebt
gij Jeremia, den Anathothiet, niet gescholden, die zich
bij ulieden voor een profeet uitgeeft? **28** Want daarom
heeft hij tot ons naar Babel gezonden, zeggende: Het
zal lang duren; bouwt huizen, en woont daarin en plant
hoven, en eet de vrucht daarvan. **29** Zefanja nu, de
priester, had dezen brief gelezen voor de oren van den
profeet Jeremia. **30** Daarom geschiedde des HEEREN
woord tot Jeremia, zeggende: **31** Zend henen tot allen,
die gevankelijk weggevoerd zijn, zeggende: Zo zegt de
HEERE van Semaja, den Nechelamiet: Omdat Semaja
ulieden geprofeteerd heeft, daar Ik hem niet gezonden
heb, en heeft gemaakt, dat gij op leugen vertrouwt; **32**
Daarom zegt de HEERE alzo: Ziet, Ik zal bezoeking doen
over Semaja, den Nechelamiet, en over zijn zaad; hij zal
niemand hebben, die in het midden dezes volks wone, en
zal het goede niet zien, dat Ik Mijn volke doen zal, spreekt
de HEERE; want hij heeft een afval gesproken tegen den
HEERE.

30 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den
HEERE, zeggende: **2** Zo spreekt de HEERE, de
God Israels, zeggende: Schrijf u al de woorden, die Ik tot u
gesproken heb, in een boek. **3** Want zie, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk,
Israel en Juda, wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen
wederbrengen in het land, dat Ik hun vaderen gegeven
heb, en zij zullen het erfelijk bezitten. **4** En dit zijn de
woorden, die de HEERE gesproken heeft van Israel en
van Juda. **5** Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem
der verschrikking; er is vrees en geen vrede. **6** Vraagt
toch en ziet, of een manspersoon baart? Waarom zie Ik
dan eens iegelijken mans handen op zijn lenden, als van
een barende vrouw, en alle aangezichten veranderd in
bleekheid? **7** O wee! want die dag is zo groot, dat zijns
gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid
voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden. **8** Want
het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE der
heirscharen, dat Ik zijn juk van uw hals verbreken, en uw
banden verscheuren zal; en vreemden zullen zich niet
meer van hem doen dienen. **9** Maar zij zullen dienen
den HEERE, hun God, en hun koning David, dien Ik hun
verwekken zal. **10** Gij dan, vrees niet, o Mijn knecht Jakob!
spreekt de HEERE, ontzet u niet, Israel! want zie, Ik zal u
uit verre landen verlossen, en uw zaad uit het land hunner
gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en stil en gerust
zijn, en er zal niemand zijn, die hem verschrikke. **11** Want
Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u te verlossen;
want Ik zal een voleinding maken met al de heidenen,
waarhenen Ik u verstrooid heb; maar met u zal Ik geen
voleinding maken; maar Ik zal u kastijden met mate, en u
niet gans onschuldig houden. **12** Want zo zegt de HEERE:
Uw breuk is dodelijk, uw plage is smartelijk. **13** Er is
niemand, die uw zaak oordeelt, aangaande het gezwel; gij
hebt geen heelpleisters. **14** Al uw liefhebbers hebben u
vergeten, zij vragen niet naar u; want Ik heb u geslagen
met eens vijands plage, met de kastijding eens wreden;
om de grootheid uwer ongerechtigheid, omdat uw zonden
machtig veel zijn. **15** Wat krijt gij over uw breuk, dat uw
smart dodelijk is? Om de grootheid uwer ongerechtigheid,
omdat uw zonden machtig veel zijn, heb Ik u deze dingen
gedaan. **16** Daarom, allen, die u opeten, zullen opgegeten
worden, en al uw wederpartijders, zij allen zullen gaan in
gevangenis; en die u beroven, zullen ter beroving zijn, en
allen, die u plunderen, zal Ik ter plundering overgeven. **17**
Want Ik zal u de gezondheid doen rijzen, en u van uw
plagen genezen, spreekt de HEERE; omdat zij u noemen:
De verdrevene. Het is Sion, zeggen zij; niemand vraagt

naar haar. 18 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de gevangenis
der tenten Jakobs wenden, en Mij over hun woningen
ontfermen; en de stad zal herbouwd worden op haar hoop,
en het paleis zal liggen naar zijn wijze. 19 En van hen
zal dankzegging uitgaan, en een stem der spelenden; en
Ik zal hen vermeerderen, en zij zullen niet verminderd
worden, en Ik zal hen verheerlijken, en zij zullen niet gering
worden. 20 En zijn zonen zullen zijn als eertijds, en zijn
gemeente zal voor Mijn aangezicht bevestigd worden;
en Ik zal bezoeking doen over al zijn onderdrukkers. 21
En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het
midden van hem voortkomen; en Ik zal hem doen naderen,
en hij zal tot Mij genaken; want wie is hij, die met zijn hart
borg worde, om tot Mij te genaken? spreekt de HEERE.
22 En gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God
zijn. 23 Ziet, een onweder des HEEREN, een grimmigheid
is uitgegaan, een aanhoudend onweder; het zal blijven
op het hoofd der goddelozen. 24 De hittigheid van des
HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan,
en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns
harten; in het laatste der dagen zult gij daarop letten.

31 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen
geslachten Israels tot een God zijn; en zij zullen
Mij tot een volk zijn. 2 Zo zegt de HEERE: Het volk der
overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden
in de woestijn, namelijk Israel, als Ik henenging om hem
tot rust te brengen. 3 De HEERE is mij verschenen van
verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige
liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.
4 Ik zal u weder bouwen, en gij zult gebouwd worden,
o jonkvrouw Israels! gij zult weder versierd zijn met uw
trommelen, en uitgaan met den rei der spelenden. 5 Gij
zult weder wijngaarden planten op de bergen van Samaria;
de planters zullen planten, en de vrucht genieten. 6 Want
er zal een dag zijn, waarin de hoeders op Efraims gebergte
zullen roepen: Maakt ulieden op, en laat ons opgaan naar
Sion, tot den HEERE, onzen God! 7 Want zo zegt de
HEERE: Roept luide over Jakob met vreugde, en juicht
vanwege het hoofd der heidenen; doet het horen, lofzingt,
en zegt: O HEERE! behoud Uw volk, het overblijfsel van
Israel. 8 Ziet, Ik zal ze aanbrengen uit het land van het
noorden, en zal hen vergaderen van de zijden der aarde;
onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en
barenden te zamen; met een grote gemeente zullen zij
herwaarts wederkomen. 9 Zij zullen komen met geween,
en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden
aan de waterbeken, in een rechten weg, waarin zij zich
niet zullen stoten; want Ik ben Israel tot een Vader, en
Efraim is Mijn eerstgeborene. 10 Hoort des HEEREN
woord, gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die
verre zijn, en zegt: Hij, Die Israel verstrooid heeft, zal hem
weder vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn
kudde. 11 Want de HEERE heeft Jakob vrijgekocht, en
Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen, die sterker
was dan hij. 12 Dies zullen zij komen, en op de hoogte
van Sion juichen, en toevloeien tot des HEEREN goed,
tot het koren, en tot den most, en tot de olie, en tot de
jonge schapen en runderen; en hun ziel zal zijn als een
gewaterde hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.
13 Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in den rei, daartoe
de jongelingen en ouden te zamen; want Ik zal hunlieder
rouw in vrolijkheid veranderen, en zal hen troosten, en
zal hen verblijden naar hun droefenis. 14 En Ik zal de
ziel der priesteren met vettigheid dronken maken; en Mijn
volk zal met Mijn goed verzadigd worden, spreekt de
HEERE. 15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in
Rama, een klage, een zeer bitter geween; Rachel weent
over haar kinderen; zij weigert zich te laten troosten over
haar kinderen, omdat zij niet zijn. 16 Zo zegt de HEERE:
Bedwing uw stem van geween, en uw ogen van tranen;
want er is loon voor uw arbeid, spreekt de HEERE; want
zij zullen uit des vijands land wederkomen. 17 En er is
verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE;
want uw kinderen zullen wederkomen tot hun landpale. 18
Ik heb wel gehoord, dat zich Efraim beklaagt, zeggende:
Gij hebt mij getuchtigd, en ik ben getuchtigd geworden als
een ongewend kalf. Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn,
want Gij zijt de HEERE, mijn God! 19 Zekerlijk, nadat ik
bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelven
ben bekend gemaakt, heb ik op de heup geklopt, ik ben
beschaamd, ja, ook schaamrood geworden, omdat ik de
smaadheid mijner jeugd gedragen heb. 20 Is niet Efraim
Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een troetelkind? Want
sinds Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstelijk
aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal
Mij zijner zekerlijk ontfermen, spreekt de HEERE. 21 Richt
u merktekenen op, stel u spitse pilaren, zet uw hart op de
baan, op den weg, dien gij gewandeld hebt; keer weder,
o jonkvrouw Israels, keer weder tot deze uw steden! 22
Hoe lang zult gij u onttrekken, gij afkerige dochter? Want
de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen: de
vrouw zal den man omvangen. 23 Zo zegt de HEERE
der heirscharen, de God Israels: Dit woord zullen zij nog
zeggen in het land van Juda, en in zijn steden, als Ik hun
gevangenis wenden zal: De HEERE zegene u, gij woning
der gerechtigheid, gij berg der heiligheid! 24 En Juda,
mitsgaders al zijn steden, zullen te zamen daarin wonen;
de akkerlieden, en die met de kudde reizen. 25 Want Ik heb
de vermoeide ziel dronken gemaakt, en Ik heb alle treurige
ziel vervuld. 26 (Hierop ontwaakte ik, en zag toe, en mijn
slaap was mij zoet.) 27 Ziet, de dagen komen, spreekt de
HEERE, dat Ik het huis van Israel en het huis van Juda
bezaaien zal met zaad van mensen en zaad van beesten.
28 En het zal geschieden, gelijk als Ik over hen gewaakt
heb, om uit te rukken, en af te breken, en te verstoren, en
te verderven, en kwaad aan te doen; alzo zal Ik over hen
waken, om te bouwen en te planten, spreekt de HEERE.
29 In die dagen zullen zij niet meer zeggen: De vaders
hebben onrijpe druiven gegeten, en der kinderen tanden
zijn stomp geworden. 30 Maar een iegelijk zal om zijn
ongerechtigheid sterven; een ieder mens, die de onrijpe
druiven eet, zijn tanden zullen stomp worden. 31 Ziet, de

dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van
Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal
maken; 32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen
gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om
hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij
vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt
de HEERE; 33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen
met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik
zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart
schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij
tot een volk zijn. 34 En zij zullen niet meer, een iegelijk
zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende:
Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van
hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE;
want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner
zonden niet meer gedenken. 35 Zo zegt de HEERE, Die
de zon ten lichte geeft des daags, de ordeningen der
maan en der sterren ten lichte des nachts, Die de zee
klieft, dat haar golven bruisen, HEERE der heirscharen
is Zijn Naam: 36 Indien deze ordeningen van voor Mijn
aangezicht zullen wijken, spreekt de HEERE, zo zal ook
het zaad Israels ophouden, dat het geen volk zij voor Mijn
aangezicht, al de dagen. 37 Zo zegt de HEERE: Indien
de hemelen daarboven gemeten, en de fondamenten
der aarde beneden doorgrond kunnen worden, zo zal Ik
ook het ganse zaad Israels verwerpen, om alles, wat zij
gedaan hebben, spreekt de HEERE. 38 Ziet, de dagen
komen, spreekt de HEERE, dat deze stad den HEERE
zal herbouwd worden, van den toren Hananeel af tot aan
de Hoekpoort. 39 En het meetsnoer zal wijders nevens
dezelve uitgaan tot aan den heuvel Gareb, en zich naar
Goath omwenden. 40 En het ganse dal der dode lichamen
en der as, en al de velden tot aan de beek Kidron, tot aan
den hoek van de Paardenpoort tegen het oosten, zal den
HEERE een heiligheid zijn; er zal niets weder uitgerukt,
noch afgebroken worden in eeuwigheid.

32 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den
HEERE, in het tiende jaar van Zedekia, koning van
Juda; dit jaar was het achttiende jaar van Nebukadrezar.
2 (Het heir nu des konings van Babel belegerde toen
Jeruzalem, en de profeet Jeremia was besloten in het
voorhof der bewaring, dat in het huis des konings van
Juda is. 3 Want Zedekia, de koning van Juda, had hem
besloten, zeggende: Waarom profeteert gij, zeggende: Zo
zegt de HEERE: Ziet, Ik geef deze stad in de hand des
konings van Babel, en hij zal ze innemen; 4 En Zedekia,
de koning van Juda, zal van de hand der Chaldeen niet
ontkomen; maar hij zal zekerlijk gegeven worden in de
hand des konings van Babel, en zijn mond zal tot deszelfs
mond spreken, en zijn ogen zullen deszelfs ogen zien; 5
En hij zal Zedekia naar Babel voeren, en aldaar zal hij
zijn, totdat Ik hem bezoek, spreekt de HEERE; ofschoon
gijlieden tegen de Chaldeen strijdt, gij zult toch geen geluk
hebben.) 6 Jeremia dan zeide: Des HEEREN woord is
tot mij geschied, zeggende: 7 Zie, Hanameel, de zoon
van Sallum, uw oom, zal tot u komen, zeggende: Koop
u mijn veld, dat bij Anathoth is, want gij hebt het recht
van lossing, om te kopen. 8 Alzo kwam Hanameel, mijns
ooms zoon, naar des HEEREN woord, tot mij, in het
voorhof der bewaring, en zeide tot mij: Koop toch mijn
veld, hetwelk is bij Anathoth, dat in het land van Benjamin
is; want gij hebt het erfrecht, en gij hebt de lossing, koop
het voor u. Toen merkte ik, dat het des HEEREN woord
was. 9 Dies kocht ik van Hanameel, mijns ooms zoon, het
veld, dat bij Anathoth is; en ik woog hem het geld toe,
zeventien zilveren sikkelen. 10 En ik onderschreef den
brief en verzegelde dien, en deed het getuigen betuigen,
als ik het geld op de weegschaal gewogen had. 11 En ik
nam den koopbrief, die verzegeld was naar het gebod
en de inzettingen, en den open brief; 12 En ik gaf den
koopbrief aan Baruch, den zoon van Nerija, den zoon van
Machseja, voor de ogen van Hanameel, mijns ooms zoon,
en voor de ogen der getuigen die den koopbrief hadden
onderschreven; voor de ogen van al de Joden, die in het
voorhof der bewaring zaten. 13 En ik beval Baruch voor hun
ogen, zeggende: 14 Zo zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israels: Neem deze brieven, dezen koopbrief, zo
den verzegelden als dezen open brief, en doe ze in een
aarden vat, opdat zij vele dagen mogen bestaan. 15 Want
zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Er
zullen nog huizen, en velden, en wijngaarden in dit land
gekocht worden. 16 Voorts, nadat ik den koopbrief aan
Baruch, den zoon van Nerija, gegeven had, bad ik tot den
HEERE, zeggende: 17 Ach, Heere HEERE! Zie, Gij hebt
de hemelen en de aarde gemaakt, door Uw grote kracht en
door Uw uitgestrekten arm; geen ding is U te wonderlijk.
18 Gij, Die goedertierenheid doet aan duizenden, en de
ongerechtigheid der vaderen vergeldt in den schoot hunner
kinderen na hen; Gij grote, Gij geweldige God, Wiens
Naam is HEERE der heirscharen! 19 Groot van raad en
machtig van daad; want Uw ogen zijn open over alle wegen
der mensenkinderen, om een iegelijk te geven naar zijn
wegen, en naar de vrucht zijner handelingen. 20 Gij, Die
tekenen en wonderen gesteld hebt in Egypteland, tot op
dezen dag, zo in Israel, als onder andere mensen, en hebt
U een Naam gemaakt, als Hij is te dezen dage! 21 En hebt
Uw volk Israel uit Egypteland uitgevoerd, door tekenen en
door wonderen, en door een sterke hand, en door een
uitgestrekten arm, en door grote verschrikking. 22 En
hebt hun dit land gegeven, dat Gij hun vaderen gezworen
hadt hun te zullen geven, een land vloeiende van melk en
honig; 23 Zij zijn er ook ingekomen en hebben het erfelijk
bezeten, maar hebben Uwer stem niet gehoorzaamd, en
in Uw wet niet gewandeld; zij hebben niets gedaan van
alles, wat Gij hun geboden hadt te doen; dies hebt Gij hun
al dit kwaad doen bejegenen. 24 Zie, de wallen! zij zijn
gekomen aan de stad, om die in te nemen, en de stad is
gegeven in de hand der Chaldeen, die tegen haar strijden;
vanwege het zwaard en den honger en de pestilentie;
en wat Gij gesproken hebt, is geschied, en zie, Gij ziet
het. 25 Evenwel hebt Gij tot mij gezegd, Heere HEERE!
koop u dat veld voor geld, en doe het getuigen betuigen;

daar de stad in der Chaldeen hand gegeven is. 26 Toen
geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, zeggende:
27 Zie, Ik ben de HEERE, de God van alle vlees; zou Mij
enig ding te wonderlijk zijn? 28 Daarom zegt de HEERE
alzo: Zie, Ik geef deze stad in de hand der Chaldeen, en in
de hand van Nebukadrezar, den koning van Babel, en
hij zal ze innemen. 29 En de Chaldeen, die tegen deze
stad strijden, zullen er inkomen, en deze stad met vuur
aansteken, en zullen ze verbranden, met de huizen, op
welker daken zij aan Baal gerookt, en anderen goden
drankofferen geofferd hebben, om Mij te vertoornen. 30
Want de kinderen Israels en de kinderen van Juda hebben
van hun jeugd aan alleenlijk gedaan, dat kwaad was in Mijn
ogen; want de kinderen Israels hebben Mij door het werk
hunner handen alleenlijk vertoornd, spreekt de HEERE. 31
Want tot Mijn toorn en tot Mijn grimmigheid is Mij deze stad
geweest, van den dag af, dat zij haar gebouwd hebben,
tot op dezen dag toe; opdat Ik haar van Mijn aangezicht
wegdeed; 32 Om al de boosheid der kinderen Israels en
der kinderen van Juda, die zij gedaan hebben om Mij te
vertoornen, zij, hun koningen, hun vorsten, hun priesteren,
en hun profeten, en de mannen van Juda, en de inwoners
van Jeruzalem; 33 Die Mij den nek hebben toegekeerd
en niet het aangezicht; hoewel Ik hen leerde, vroeg op
zijnde en lerende, evenwel hoorden zij niet, om tucht aan
te nemen; 34 Maar zij hebben hun verfoeiselen gesteld
in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, om dat te
verontreinigen. 35 En zij hebben de hoogten van Baal
gebouwd, die in het dal des zoons van Hinnom zijn, om
hun zonen en hun dochteren den Molech door het vuur te
laten gaan; hetwelk Ik hun niet heb geboden, noch in Mijn
hart is opgekomen, dat zij dezen gruwel zouden doen;
opdat zij Juda mochten doen zondigen. 36 En nu, daarom
zegt de HEERE, de God Israels, alzo van deze stad, waar
gij van zegt: Zij is gegeven in de hand des konings van
Babel, door het zwaard, en door den honger, en door de
pestilentie; 37 Ziet, Ik zal hen vergaderen uit al de landen,
waarhenen Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn,
en in Mijn grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Ik
zal hen tot deze plaats wederbrengen, en zal hen zeker
doen wonen. 38 Ja, zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik
zal hun tot een God zijn. 39 En Ik zal hun enerlei hart en
enerlei weg geven, om Mij te vrezen al de dagen, hun ten
goede, mitsgaders hun kinderen na hen. 40 En Ik zal een
eeuwig verbond met hen maken, dat Ik van achter hen niet
zal afkeren, opdat Ik hun weldoe; en Ik zal Mijn vreze in
hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken. 41 En Ik zal
Mij over hen verblijden, dat Ik hun weldoe; en Ik zal hen
getrouwelijk in dat land planten, met Mijn ganse hart en
met Mijn ganse ziel. 42 Want zo zegt de HEERE: Gelijk als
Ik over dit volk gebracht heb al dit grote kwaad, alzo zal Ik
over hen brengen al het goede, dat Ik over hen spreke. 43
En er zullen velden gekocht worden in dit land, waarvan gij
zegt: Het is woest, dat er geen mens noch beest in is; het
is in der Chaldeen hand gegeven. 44 Velden zal men voor
geld kopen, en de brieven onderschrijven, en verzegelen,
en getuigen doen betuigen, in het land van Benjamin, en
in de plaatsen rondom Jeruzalem, en in de steden van
Juda, en in de steden van het gebergte, en in de steden
der laagte, en in de steden van het zuiden; want Ik zal hun
gevangenis wenden, spreekt de HEERE.

33 Voorts geschiedde des HEEREN woord ten tweeden
male tot Jeremia, als hij nog in het voorhof der
bewaring was opgesloten, zeggende: 2 Zo zegt de HEERE,
Die het doet, de HEERE, Die dat formeert, opdat Hij het
bevestige, HEERE is Zijn Naam; 3 Roep tot Mij, en Ik
zal u antwoorden, en Ik zal u bekend maken grote en
vaste dingen, die gij niet weet. 4 Want zo zegt de HEERE,
de God Israels, van de huizen dezer stad, en van de
huizen der koningen van Juda, die door de wallen en door
het zwaard zijn afgebroken: 5 Er zijn er wel ingekomen,
om te strijden tegen de Chaldeen, maar het is om die te
vullen met dode lichamen van mensen, die Ik verslagen
heb in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid; en omdat Ik
Mijn aangezicht van deze stad verborgen heb, om al
hunlieder boosheid. 6 Zie, Ik zal haar de gezondheid en
de genezing doen rijzen, en zal henlieden genezen, en
zal hun openbaren overvloed van vrede en waarheid.
7 En Ik zal de gevangenis van Juda en de gevangenis
van Israel wenden, en zal ze bouwen als in het eerste.
8 En Ik zal hen reinigen van al hun ongerechtigheid,
met dewelke zij tegen Mij gezondigd hebben; en Ik zal
vergeven al hun ongerechtigheden, met dewelke zij tegen
Mij gezondigd en met dewelke zij tegen Mij overtreden
hebben. 9 En het zal Mij zijn tot een vrolijken naam, tot
een roem, en tot een sieraad bij alle heidenen der aarde;
die al het goede zullen horen, dat Ik hun doe; en zij zullen
vrezen en beroerd zijn over al het goede, en over al den
vrede, dien Ik hun beschikke. 10 Alzo zegt de HEERE: In
deze plaats (waarvan gij zegt: Zij is woest, dat er geen
mens en geen beest in is), in de steden van Juda, en
op de straten van Jeruzalem, die zo verwoest zijn, dat
er geen mens, en geen inwoner, en geen beest in is, zal
wederom gehoord worden, 11 De stem der vrolijkheid en
de stem der blijdschap, de stem des bruidegoms en de
stem der bruid, de stem dergenen, die zeggen: Looft den
HEERE der heirscharen, want de HEERE is goed, want
Zijn goedertierenheid is in eeuwigheid! de stem dergenen,
die lof aanbrengen ten huize des HEEREN; want Ik zal de
gevangenis des lands wenden, als in het eerste, zegt de
HEERE. 12 Zo zegt de HEERE der heirscharen: In deze
plaats, die zo woest is, dat er geen mens, zelfs tot het
vee toe, in is, mitsgaders in al derzelver steden, zullen
wederom woningen zijn van herderen, die de kudden doen
legeren. 13 In de steden van het gebergte, in de steden
der laagte, en in de steden van het zuiden, en in het land
van Benjamin, en in de plaatsen rondom Jeruzalem, en in
de steden van Juda, zullen de kudden wederom onder de
handen des tellers doorgaan, zegt de HEERE. 14 Ziet,
de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik het goede
woord verwekken zal, dat Ik tot het huis van Israel en over
het huis van Juda gesproken heb. 15 In die dagen, en

te dier tijd zal Ik David een SPRUIT der gerechtigheid
doen uitspruiten; en Hij zal recht en gerechtigheid doen
op aarde. **16** In die dagen zal Juda verlost worden, en
Jeruzalem zeker wonen; en deze is, die haar roepen zal:
De HEERE, onze GERECHTIGHEID. **17** Want zo zegt de
HEERE: Aan David zal niet worden afgesneden een Man,
Die op den troon van het huis Israels zitte. **18** Ook zal den
Levietischen priesteren, van voor Mijn aangezicht, niet
worden afgesneden een Man, Die brandoffer offere, en
spijsoffer aansteke, en slachtoffer bereide al de dagen. **19**
En des HEEREN woord geschiedde tot Jeremia, zeggende:
20 Alzo zegt de HEERE: Indien gijlieden Mijn verbond van
den dag; en Mijn verbond van den nacht kondt vernietigen,
zodat dag en nacht niet zijn op hun tijd; **21** Zo zal ook
vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijn knecht
David, dat hij geen zoon hebbe, die op zijn troon regere,
en met de Levieten, de priesteren, Mijn dienaren. **22** Gelijk
het heir des hemels niet geteld, en het zand der zee niet
gemeten kan worden, alzo zal Ik vermenigvuldigen het
zaad van Mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen.
23 Voorts geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia,
zeggende: **24** Hebt gij niet gezien, wat dit volk spreekt,
zeggende: De twee geslachten, die de HEERE verkoren
had, die heeft Hij nu verworpen? Ja, zij versmaden Mijn
volk, zodat het geen volk meer is voor hun aangezicht. **25**
Zo zegt de HEERE: Indien Mijn verbond niet is van dag en
nacht; indien Ik de ordeningen des hemels en der aarde
niet gesteld heb; **26** Zo zal Ik ook het zaad van Jakob en
van Mijn knecht David verwerpen, dat Ik van zijn zaad
niet neme, die daar heerse over het zaad van Abraham,
Izak en Jakob; want Ik zal hun gevangenis wenden en Mij
hunner ontfermen.

34 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den
HEERE (als Nebukadrezar, koning van Babel, en
zijn ganse heir, en alle koninkrijken der aarde, die onder
de heerschappij zijner hand waren, en al de volken tegen
Jeruzalem streden, en tegen al haar steden), zeggende: **2**
Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ga henen en spreek
tot Zedekia, den koning van Juda, en zeg tot hem: Zo zegt
de HEERE: Zie, Ik geef deze stad in de hand des konings
van Babel, en hij zal ze met vuur verbranden. **3** En gij zult
van zijn hand niet ontkomen, maar zekerlijk gegrepen,
en in zijn hand gegeven worden; en uw ogen zullen de
ogen des konings van Babel zien, en zijn mond zal tot uw
mond spreken, en gij zult te Babel komen. **4** Maar hoor
des HEEREN woord, o Zedekia, koning van Juda! zo zegt
de HEERE van u: Gij zult door het zwaard niet sterven.
5 Gij zult sterven in vrede, en naar de brandingen van
uw vaderen, de vorige koningen, die voor u geweest zijn,
alzo zullen zij over u branden, en u beklagen, zeggende:
Och heer! want Ik heb het woord gesproken, spreekt de
HEERE. **6** En de profeet Jeremia sprak al deze woorden
tot Zedekia, den koning van Juda, te Jeruzalem. **7** Als het
heir des konings van Babel streed tegen Jeruzalem, en
tegen al de overgeblevene steden van Juda, tegen Lachis
en tegen Azeka; want deze, zijnde vaste steden, waren
overgebleven onder de steden van Juda. **8** Het woord,
dat tot Jeremia geschied is van den HEERE, nadat de
koning Zedekia een verbond gemaakt had met het ganse
volk, dat te Jeruzalem was, om vrijheid voor hen uit te
roepen. **9** Dat een iegelijk zijn knecht, en een iegelijk zijn
maagd, zijnde een Hebreer of een Hebreinne, zou laten
vrijgaan; zodat niemand zich van hen, van een Jood, zijn
broeder, zou doen dienen. **10** Nu hoorden al de vorsten
en al het volk, die het verbond hadden ingegaan, dat zij,
een iegelijk zijn knecht, en een iegelijk zijn maagd zouden
laten vrijgaan, zodat zij zich niet meer van hen zouden
doen dienen; zij hoorden dan, en lieten hen gaan; **11** Maar
zij keerden daarna wederom, en deden de knechten en
maagden wederkomen, die zij hadden laten vrijgaan, en zij
brachten hen ten onder tot knechten en tot maagden. **12**
Daarom geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, van
den HEERE, zeggende: **13** Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Ik heb een verbond gemaakt met uw vaderen,
ten dage, als Ik hen uit Egypteland, uit het diensthuis
uitvoerde, zeggende: **14** Ten einde van zeven jaren zult gij
laten gaan, een iegelijk zijn broeder, een Hebreer, die u zal
verkocht zijn, en u zes jaren gediend heeft; gij zult hem
dan van u laten vrijgaan; maar uw vaders hoorden niet
naar Mij, en neigden hun oor niet. **15** Gijlieden nu waart
heden wedergekeerd, en hadt gedaan, dat recht is in Mijn
ogen, vrijheid uitroepende, een iegelijk voor zijn naaste; en
gij hadt een verbond gemaakt voor Mijn aangezicht, in
het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is. **16** Maar gij
zijt weder omgekeerd, en hebt Mijn Naam ontheiligd, en
doen wederkomen, een iegelijk zijn knecht, en een iegelijk
zijn maagd, die gij hadt laten vrijgaan naar hun lust; en
gij hebt hen ten ondergebracht, om ulieden te wezen tot
knechten en tot maagden. **17** Daarom zegt de HEERE
alzo: Gijlieden hebt naar Mij niet gehoord, om vrijheid uit te
roepen, een iegelijk voor zijn broeder, en een iegelijk voor
zijn naaste; ziet, zo roep Ik uit tegen ulieden, spreekt de
HEERE, een vrijheid ten zwaarde, ter pestilentie, en ten
honger, en zal u overgeven ter beroering allen koninkrijken
der aarde. **18** En Ik zal de mannen overgeven, die Mijn
verbond hebben overtreden, die niet bevestigd hebben
de woorden des verbonds, dat zij voor Mijn aangezicht
gemaakt hadden, met het kalf, dat zij in tweeen hadden
gehouwen, en waren tussen zijn stukken doorgegaan: **19**
De vorsten van Juda, en de vorsten van Jeruzalem, de
kamerlingen, en de priesteren, en al het volk des lands,
die door de stukken des kalfs zijn doorgegaan. **20** Ja,
Ik zal hen overgeven in de hand hunner vijanden, en in
de hand dergenen, die hun ziel zoeken; en hun dode
lichamen zullen het gevogelte des hemels en het gedierte
der aarde tot spijze zijn. **21** Zelfs Zedekia, den koning van
Juda, en zijn vorsten, zal Ik overgeven in de hand hunner
vijanden, en in de hand dergenen, die hun ziel zoeken, te
weten, in de hand van het heir des konings van Babel,
die van ulieden nu zijn opgetogen. **22** Ziet, Ik zal bevel
geven, spreekt de HEERE, en zal hen weder tot deze
stad brengen, en zij zullen tegen haar strijden, en zullen

ze innemen, en zullen ze met vuur verbranden; en Ik zal
de steden van Juda stellen tot een verwoesting, dat er
niemand in wone.

35 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den
HEERE, in de dagen van Jojakim, den zoon van
Josia, den koning van Juda, zeggende: **2** Ga henen tot der
Rechabieten huis, en spreek met hen, en breng hen in des
HEEREN huis, in een der kameren, en geef hun wijn te
drinken. **3** Toen nam ik Jaazanja, den zoon van Jeremia,
den zoon van Habazzinja, mitsgaders zijn broederen, en
al zijn zonen, en het ganse huis der Rechabieten; **4** En
bracht hen in des HEEREN huis, in de kamer der zonen
van Hanan, den zoon van Jigdalia, den man Gods; welke
is bij de kamer der oversten, die daar is boven de kamer
van Maaseja, den zoon van Sallum, den dorpelbewaarder.
5 En ik zette den kinderen van het huis der Rechabieten
koppen vol wijn en bekers voor; en ik zeide tot hen: Drinkt
wijn. **6** Maar zij zeiden: Wij zullen geen wijn drinken;
want Jonadab, de zoon van Rechab, onze vader, heeft
ons geboden, zeggende: Gijlieden zult geen wijn drinken,
gij, noch uw kinderen, tot in eeuwigheid. **7** Ook zult
gijlieden geen huis bouwen, noch zaad zaaien, noch
wijngaard planten, noch hebben; maar gij zult in tenten
wonen al uw dagen; opdat gij veel dagen leeft in het
land, alwaar gij als vreemdeling verkeert. **8** Zo hebben
wij der stemme van Jonadab, den zoon van Rechab,
onzen vader, gehoorzaamd in alles, wat hij ons geboden
heeft; zodat wij geen wijn drinken al onze dagen, wij, onze
vrouwen, onze zonen, en onze dochteren; **9** En dat wij
geen huizen bouwen tot onze woning; ook hebben wij
geen wijngaard, noch veld, noch zaad; **10** En wij hebben
in tenten gewoond; alzo hebben wij gehoord en gedaan
naar alles, wat ons onze vader Jonadab geboden heeft.
11 Maar het is geschied, als Nebukadrezar, de koning
van Babel, naar dit land optoog, dat wij zeiden: Komt, en
laat ons naar Jeruzalem trekken vanwege het heir der
Chaldeen, en vanwege het heir der Syriers; alzo zijn wij te
Jeruzalem gebleven. **12** Toen geschiedde des HEEREN
woord tot Jeremia, zeggende: **13** Zo zegt de HEERE
der heirscharen, de God Israels: Ga henen en zeg tot
de mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem:
Zult gijlieden geen tucht aannemen, dat gij hoort naar
Mijn woorden? spreekt de HEERE. **14** De woorden van
Jonadab, den zoon van Rechab, die hij zijn kinderen
geboden heeft, dat zij geen wijn zouden drinken, zijn
bevestigd; want zij hebben geen wijn gedronken tot op
dezen dag, maar het gebod huns vaders gehoord; en Ik
heb tot ulieden gesproken, vroeg op zijnde en sprekende,
maar gij hebt naar Mij niet gehoord. **15** En Ik heb tot u
gezonden al Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde
en zendende, om te zeggen: Bekeert u toch, een iegelijk
van zijn bozen weg, en maakt uw handelingen goed, en
wandelt andere goden niet na, om hen te dienen, zo zult
gij in het land blijven, dat Ik u en uw vaderen gegeven
heb; maar gij hebt uw oor niet geneigd, en naar Mij niet
gehoord. **16** Dewijl dan de kinderen van Jonadab, den
zoon van Rechab, het gebod huns vaders, dat hij hun
geboden heeft, bevestigd hebben, maar dit volk naar Mij
niet hoort; **17** Daarom alzo zegt de HEERE, de God der
heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal over Juda en over
alle inwoners van Jeruzalem brengen al het kwaad, dat Ik
tegen hen gesproken heb; omdat Ik tot hen gesproken
heb, maar zij niet gehoord hebben, en Ik tot hen geroepen
heb, maar zij niet hebben geantwoord. **18** Tot het huis nu
der Rechabieten zeide Jeremia: Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Omdat gijlieden het gebod
van uw vader Jonadab zijt gehoorzaam geweest, en hebt
al zijn geboden bewaard, en gedaan naar alles, wat hij
ulieden geboden heeft; **19** Daarom alzo zegt de HEERE
der heirscharen, de God Israels: Er zal Jonadab, den zoon
van Rechab, niet worden afgesneden een man, die voor
Mijn aangezicht sta, al de dagen.

36 Het gebeurde ook in het vierde jaar van Jojakim,
den zoon van Josia, den koning van Juda, dat dit
woord tot Jeremia geschiedde van den HEERE, zeggende:
2 Neem u een rol des boeks, en schrijf daarop al de
woorden, die Ik tot u gesproken heb, over Israel, en over
Juda, en over al de volken, van den dag aan, dat Ik tot
u gesproken heb, van de dagen van Josia aan, tot op
dezen dag. **3** Misschien zullen die van het huis van Juda
horen al het kwaad, dat Ik hun gedenk te doen; opdat
zij zich bekeren, een iegelijk van zijn bozen weg, en Ik
hun ongerechtigheid en hun zonde vergeve. **4** Toen riep
Jeremia Baruch, den zoon van Nerija; en Baruch schreef
uit den mond van Jeremia alle woorden des HEEREN, die
Hij tot hem gesproken had, op een rol des boeks. **5** En
Jeremia gebood Baruch, zeggende: Ik ben opgehouden,
ik zal in des HEEREN huis niet kunnen gaan. **6** Zo ga
gij henen, en lees in de rol, in dewelke gij uit mijn mond
geschreven hebt, de woorden des HEEREN, voor de oren
des volks, in des HEEREN huis, op den vastendag; en
gij zult ze ook lezen voor de oren van gans Juda, die uit
hun steden komen. **7** Misschien zal hunlieder smeking
voor des HEEREN aangezicht nedervallen, en zij zullen
zich bekeren, een iegelijk van zijn bozen weg; want groot
is de toorn en de grimmigheid, die de HEERE tegen dit
volk heeft uitgesproken. **8** En Baruch, de zoon van Nerija,
deed naar alles, wat hem de profeet Jeremia geboden
had, lezende in dat boek de woorden des HEEREN, in het
huis des HEEREN. **9** Want het geschiedde in het vijfde
jaar van Jojakim, den zoon van Josia, den koning van
Juda, in de negende maand, dat zij een vasten voor des
HEEREN aangezicht uitriepen, allen volke te Jeruzalem,
mitsgaders allen volke, die uit de steden van Juda te
Jeruzalem kwamen. **10** Zo las Baruch in dat boek de
woorden van Jeremia in des HEEREN huis, in de kamer
van Gemarja, den zoon van Safan, den schrijver, in het
bovenste voorhof, aan de deur der nieuwe poort van het
huis des HEEREN, voor de oren des gansen volks. **11** Als
nu Michaja, de zoon van Gemarja, den zoon van Safan,
al de woorden des HEEREN uit dat boek gehoord had;
12 Zo ging hij af ten huize des konings in de kamer des

schrijvers; en ziet, aldaar zaten al de vorsten: Elisama, de
schrijver, en Delaja, de zoon van Semaja, en Elnathan,
de zoon van Achbor, en Gemarja, de zoon van Safan,
en Zedekia, de zoon van Hananja, en al de vorsten. **13**
En Michaja maakte hun bekend al de woorden, die hij
gehoord had, als Baruch uit dat boek las voor de oren
des volks. **14** Toen zonden al de vorsten Jehudi, den
zoon van Nethanja, den zoon van Selemja, den zoon van
Cuschi, tot Baruch, om te zeggen: De rol, waarin gij voor
de oren des volks gelezen hebt, neem die in uw hand,
en kom. Alzo nam Baruch, de zoon van Nerija, de rol in
zijn hand, en kwam tot hen. **15** En zij zeiden tot hem: Zit
toch neder, en lees ze voor onze oren; en Baruch las voor
hun oren. **16** En het geschiedde, als zij al de woorden
hoorden, dat zij verschrikten, de een tegen den ander;
en zij zeiden tot Baruch: Voorzeker zullen wij al deze
woorden den koning bekend maken. **17** En zij vraagden
Baruch, zeggende: Verklaar ons toch, hoe hebt gij al deze
woorden uit zijn mond geschreven? **18** En Baruch zeide
tot hen: Uit zijn mond las hij tot mij al deze woorden, en
ik schreef ze met inkt in dit boek. **19** Toen zeiden de
vorsten tot Baruch: Ga henen, verberg u, gij en Jeremia;
en niemand wete, waar gijlieden zijt. **20** Zij dan gingen in
tot den koning in het voorhof; maar de rol legden zij weg in
de kamer van Elisama, den schrijver; en zij verklaarden
al die woorden voor de oren des konings. **21** Toen zond
de koning Jehudi, om de rol te halen; en hij haalde ze
uit de kamer van Elisama, den schrijver; en Jehudi las
ze voor de oren des konings, en voor de oren van al de
vorsten, die omtrent den koning stonden. **22** (De koning
nu zat in het winterhuis in de negende maand; en er was
een vuur voor zijn aangezicht op den haard aangestoken.)
23 En het geschiedde, als Jehudi drie stukken, of vier
gelezen had, versneed hij ze met een schrijfmes, en wierp
ze in het vuur, dat op den haard was, totdat de ganse
rol verteerd was in het vuur, dat op den haard was. **24**
En zij verschrikten niet, en scheurden hun klederen niet,
de koning noch al zijn knechten, die al deze woorden
gehoord hadden. **25** Hoewel ook Elnathan, en Delaja, en
Gemarja bij den koning daarvoor spraken, dat hij de rol
niet zou verbranden; doch hij hoorde naar hen niet. **26**
Daartoe gebood de koning aan Jerahmeel, den zoon van
Hammelech, en Zeraja, den zoon van Azriel, en Selemja,
den zoon van Abdeel, om den schrijver Baruch en den
profeet Jeremia te vangen. Maar de HEERE had hen
verborgen. **27** Toen geschiedde des HEEREN woord tot
Jeremia, nadat de koning de rol en de woorden, die Baruch
geschreven had uit den mond van Jeremia, verbrand had,
zeggende: **28** Neem u weder een andere rol, en schrijf
daarop al de eerste woorden, die geweest zijn op de eerste
rol, die Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft. **29**
En tot Jojakim, den koning van Juda, zult gij zeggen: Zo
zegt de HEERE: Gij hebt deze rol verbrand, zeggende:
Waarom hebt gij daarop geschreven, zeggende: De koning
van Babel zal zekerlijk komen, en dit land verderven, en
maken, dat mens en beest daarin ophouden? **30** Daarom
zegt de HEERE alzo van Jojakim, den koning van Juda:
Hij zal geen hebben, die op Davids troon zitte; en zijn dood
lichaam zal weggeworpen zijn, des daags in de hitte, en
des nachts in de vorst. **31** En Ik zal over hem, en over
zijn zaad, en over zijn knechten hunlieder ongerechtigheid
bezoeken; en Ik zal over hen, en over de inwoners van
Jeruzalem, en over de mannen van Juda, al het kwaad
brengen, dat Ik tot hen gesproken heb; maar zij hebben
niet gehoord. **32** Jeremia dan nam een andere rol, en gaf
ze aan den schrijver Baruch, den zoon van Nerija; die
schreef daarop, uit den mond van Jeremia, al de woorden
des boeks, dat Jojakim, de koning van Juda, met vuur
verbrand had; en tot dezelve werden nog veel dergelijke
woorden toegedaan.

37 En Zedekia, zoon van Josia, regeerde, koning zijnde,
in plaats van Chonja, Jojakims zoon, welken Zedekia
Nebukadrezar, de koning van Babel, koning gemaakt had
in het land van Juda. **2** Maar hij hoorde niet, hij, noch zijn
knechten, noch het volk des lands, naar de woorden des
HEEREN, die Hij sprak door den dienst van den profeet
Jeremia. **3** Nochtans zond de koning Zedekia Juchal, den
zoon van Selemja, en Sefanja, den zoon van Maaseja, den
priester, tot den profeet Jeremia, om te zeggen: Bid toch
voor ons tot den HEERE, onzen God! **4** (Want Jeremia was
nog ingaande en uitgaande in het midden des volks, en zij
hadden hem nog in het gevangenhuis niet gesteld. **5** En
Farao's heir was uit Egypte uitgetogen; en de Chaldeen,
die Jeruzalem belegerden, als zij het gerucht van hen
gehoord hadden, zo waren zij van Jeruzalem opgetogen.)
6 Toen geschiedde des HEEREN woord tot den profeet
Jeremia, zeggende: **7** Zo zegt de HEERE, de God Israels:
Zo zult gijlieden zeggen tot den koning van Juda, die u tot
Mij gezonden heeft, om Mij te vragen: Ziet, Farao's heir,
dat u ter hulpe uitgetogen is, zal wederkeren in zijn land, in
Egypte; **8** En de Chaldeen zullen wederkeren, en tegen
deze stad strijden; en zij zullen ze innemen, en zullen
ze met vuur verbranden. **9** Zo zegt de HEERE: Bedriegt
uw zielen niet, zeggende: De Chaldeen zullen zekerlijk
van ons wegtrekken; want zij zullen niet wegtrekken. **10**
Want al sloegt gijlieden het ganse heir der Chaldeen, die
tegen u strijden, en er bleven van hen enige verwonde
mannen over, zo zouden zich die, een iegelijk in zijn
tent, opmaken, en deze stad met vuur verbranden. **11**
Voorts geschiedde het, als het heir der Chaldeen van
Jeruzalem was opgetogen, vanwege Farao's heir; **12** Dat
Jeremia uit Jeruzalem uitging, om te gaan in het land
van Benjamin, om van daar te scheiden door het midden
des volks. **13** Als hij in de poort van Benjamin was, zo
was daar de wachtmeester, wiens naam was Jerija, de
zoon van Selemja, den zoon van Hananja; die greep
den profeet Jeremia, zeggende: Gij wilt tot de Chaldeen
vallen! **14** En Jeremia zeide: Het is vals, ik wil niet tot de
Chaldeen vallen. Doch hij hoorde niet naar hem; maar
Jerija greep Jeremia aan, en bracht hem tot de vorsten. **15**
En de vorsten werden zeer toornig op Jeremia en sloegen
hem; en zij stelden hem in het gevangenhuis, ten huize

van Jonathan, den schrijver; want zij hadden dat tot een
gevangenhuis gemaakt. 16 Als Jeremia in de plaats des
kuils, en in de kotjes gekomen was, en Jeremia aldaar
veel dagen gezeten had; 17 Zo zond de koning Zedekia
henen, en liet hem halen; en de koning vraagde hem
in zijn huis, in het verborgen, en zeide: Is er ook een
woord van den HEERE? En Jeremia zeide: Er is; en hij
zeide: Gij zult in de hand des konings van Babel gegeven
worden. 18 Voorts zeide Jeremia tot den koning Zedekia:
Wat heb ik tegen u, of tegen uw knechten, of tegen dit volk
gezondigd, dat gijlieden mij in het gevangenhuis gesteld
hebt? 19 Waar zijn nu ulieder profeten, die u geprofeteerd
hebben, zeggende: De koning van Babel zal niet tegen
ulieden, noch tegen dit land komen. 20 Nu dan, hoor
toch, o mijn heer koning! laat toch mijn smeking voor uw
aangezicht nedervallen, en breng mij niet weder in het huis
van Jonathan, den schrijver, opdat ik aldaar niet sterve.
21 Toen gaf de koning Zedekia bevel; en zij bestelden
Jeremia in het voorhof der bewaring, en men gaf hem
des daags een bol broods uit de Bakkerstraat, totdat al
het brood van de stad op was. Alzo bleef Jeremia in het
voorhof der bewaring.

38 Als Sefatja, de zoon van Matthan, en Gedalia, de
zoon van Pashur, en Juchal, de zoon van Selemja,
en Pashur, de zoon van Malchia, de woorden hoorden,
die Jeremia tot al het volk sprak, zeggende: 2 Zo zegt de
HEERE: Wie in deze stad blijft, zal door het zwaard, door
den honger of door de pestilentie sterven; maar wie tot de
Chaldeen uitgaat, die zal leven, want hij zal zijn ziel tot een
buit hebben, en zal leven. 3 Zo zegt de HEERE: Deze stad
zal zekerlijk gegeven worden in de hand van het heir des
konings van Babel, datzelve zal ze innemen; 4 Zo zeiden
de vorsten tot den koning: Laat toch dezen man gedood
worden; want aldus maakt hij de handen der krijgslieden,
die in deze stad zijn overgebleven, en de handen des
gansen volks slap, alzulke woorden tot hen sprekende;
want deze man zoekt den vrede dezes volks niet, maar
het kwaad. 5 En de koning Zedekia zeide: Ziet, hij is in uw
hand; want de koning zou geen ding tegen u vermogen. 6
Toen namen zij Jeremia en wierpen hem in den kuil van
Malchia, den zoon van Hammelech, die in het voorhof der
bewaring was, en zij lieten Jeremia af met zelen; in den
kuil nu was geen water, maar slijk; en Jeremia zonk in
het slijk. 7 Als nu Ebed-melech, de Moorman, een der
kamerlingen, die toen in des konings huis was, hoorde,
dat zij Jeremia in den kuil gedaan hadden (de koning nu
zat in de poort van Benjamin); 8 Zo ging Ebed-melech
uit het huis des konings uit, en hij sprak tot den koning,
zeggende: 9 Mijn heer koning! deze mannen hebben
kwalijk gehandeld in alles, wat zij gedaan hebben aan den
profeet Jeremia, dien zij in den kuil geworpen hebben;
daar hij toch in zijn plaats zou gestorven zijn vanwege den
honger, dewijl geen brood meer in de stad is. 10 Toen
gebood de koning den Moorman Ebed-melech, zeggende:
Neem van hier dertig mannen onder uw hand, en haal den
profeet Jeremia op uit den kuil, eer dat hij sterft. 11 Alzo
nam Ebed-melech de mannen onder zijn hand, en ging in
des konings huis tot onder de schatkamer, en nam van
daar enige oude verscheurde en oude versleten lompen;
en hij liet ze met zelen af tot Jeremia in den kuil. 12 En
Ebed-melech, de Moorman, zeide tot Jeremia: Leg nu
deze oude verscheurde en versleten lompen onder de
oksels uwer armen, van onder aan de zelen. En Jeremia
deed alzo. 13 En zij trokken Jeremia bij de zelen, en
haalden hem op uit de kuil; en Jeremia bleef in het voorhof
der bewaring. 14 Toen zond de koning Zedekia henen,
en liet den profeet Jeremia tot zich halen, in den derden
ingang, die aan des HEEREN huis was; en de koning
zeide tot Jeremia: Ik zal u een ding vragen, verheel geen
ding voor mij. 15 En Jeremia zeide tot Zedekia: Als ik
het u verklaren zal, zult gij mij niet zekerlijk doden? En
als ik u raad zal geven, gij zult toch naar mij niet horen.
16 Toen zwoer de koning Zedekia aan Jeremia in het
verborgene, zeggende: Zo waarachtig als de HEERE leeft,
Die ons deze ziel gemaakt heeft: Indien ik u zal doden,
of indien ik u zal overgeven in de hand dezer mannen,
die uw ziel zoeken! 17 Jeremia dan zeide tot Zedekia:
Zo zegt de HEERE, de God der heirscharen, de God
Israels: Indien gij gewilliglijk tot de vorsten des koning van
Babel zult uitgaan, zo zal uw ziel leven, en deze stad zal
niet verbrand worden met vuur; en gij zult leven, gij en
uw huis. 18 Maar indien gij tot de vorsten des konings
van Babel niet zult uitgaan, zo zal deze stad gegeven
worden in de hand der Chaldeen, en zij zullen ze met
vuur verbranden; ook zult gij van hunlieder hand niet
ontkomen. 19 En de koning Zedekia zeide tot Jeremia: Ik
ben bevreesd voor de Joden, die tot de Chaldeen gevallen
zijn, dat zij mij misschien in derzelver hand overgeven,
en zij den spot met mij drijven. 20 En Jeremia zeide: Zij
zullen u niet overgeven; wees toch gehoorzaam aan de
stem des HEEREN, naar dewelke ik tot u spreek; zo zal
het u welgaan, en uw ziel zal leven. 21 Maar indien gij
weigert uit te gaan, zo is dit het woord, dat de HEERE mij
heeft doen zien; 22 Ziedaar, al de vrouwen, die in het huis
des konings van Juda zijn overgebleven, zullen uitgevoerd
worden tot de vorsten des konings van Babel; en dezelve
zullen zeggen: Uw vredegenoten hebben u aangehitst,
en hebben u overmocht; uw voeten zijn in den modder
gezonken; zij zijn achterwaarts gekeerd! 23 Zij zullen dan
al uw vrouwen en al uw zonen tot de Chaldeen uitvoeren;
ook zult gij zelf van hun hand niet ontkomen; maar gij zult
door de hand des konings van Babel gegrepen worden, en
gij zult deze stad met vuur verbranden. 24 Toen zeide
Zedekia tot Jeremia: Dat niemand wete van deze woorden,
zo zult gij niet sterven. 25 En als de vorsten zullen horen,
dat ik met u gesproken heb, en tot u komen, en tot u
zeggen: Verklaar ons nu, wat hebt gij tot den koning
gesproken? verheel het niet voor ons, zo zullen wij u niet
doden; en wat heeft de koning tot u gesproken? 26 Zo zult
gij tot hen zeggen: Ik wierp mijn smeking voor des konings
aangezicht neder, dat hij mij niet zou weder laten brengen
in Jonathans huis, om aldaar te sterven. 27 Als dan al de

vorsten tot Jeremia kwamen, en hem vraagden, verklaarde
hij hun, naar al deze woorden, die de koning geboden had;
en zij lieten van hem af, omdat de zaak niet was gehoord.
28 En Jeremia bleef in het voorhof der bewaring tot op den
dag, dat Jeruzalem werd ingenomen; en hij was er nog,
als Jeruzalem was ingenomen.

39 In het negende jaar van Zedekia, koning van
Juda, in de tiende maand, kwam Nebukadrezar, de
koning van Babel, en al zijn heir, tegen Jeruzalem, en
zij belegerden haar. 2 In het elfde jaar van Zedekia, in
de vierde maand, op den negenden der maand, werd de
stad doorgebroken. 3 En alle vorsten des konings van
Babel togen henen in, en hielden bij de middelste poort;
namelijk Nergal-Sarezer Samgar-Nebu, Sarsechim Rab-
Saris, Nergal-Sarezer Rab-Mag, en al de overige vorsten
des konings van Babel. 4 En het geschiedde, als Zedekia,
de koning van Juda, en al de krijgslieden hen zagen,
zo vloden zij, en togen bij nacht uit de stad, door den
weg van des konings hof, door de poort tussen de twee
muren; en hij toog uit door den weg des vlakken velds. 5
Doch het heir der Chaldeen jaagde hen achterna; en zij
achterhaalden Zedekia in de vlakke velden van Jericho, en
vingen hem, en brachten hem opwaarts tot Nebukadrezar,
den koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath;
die sprak oordelen tegen hem uit. 6 En de koning van
Babel slachtte de zonen van Zedekia te Ribla voor zijn
ogen; ook slachtte de koning van Babel alle edelen van
Juda. 7 En hij verblindde de ogen van Zedekia, en bond
hem met twee koperen ketenen, om hem naar Babel te
voeren. 8 En de Chaldeen verbrandden het huis des
konings en de huizen des volks met vuur; en zij braken
de muren van Jeruzalem af. 9 Het overige nu des volks,
die in de stad waren overgebleven, en de afvalligen, die
tot hem gevallen waren, met het overige des volks, die
overgebleven waren, voerde Nebuzaradan, de overste der
trawanten, gevankelijk naar Babel. 10 Maar van het volk,
die arm waren, die niet met al hadden, liet Nebuzaradan,
de overste der trawanten, enigen overig in het land van
Juda; en hij gaf hun te dien dage wijngaarden en akkers.
11 Maar van Jeremia had Nebukadrezar, de koning van
Babel, bevel gegeven in de hand van Nebuzaradan, den
overste der trawanten, zeggende: 12 Neem hem, en
stel uw ogen op hem, en doe hem niets kwaads; maar
gelijk als hij tot u spreken zal, doe alzo met hem. 13 Zo
zond Nebuzaradan, de overste der trawanten, mitsgaders
Nebusazban Rab-Saris en Nergal-Sarezer Rab-Mag, en al
de oversten des konings van Babel; 14 Zij zonden dan
henen en namen Jeremia uit het voorhof der bewaring,
en gaven hem over aan Gedalia, den zoon van Ahikam,
den zoon van Safan, dat hij hem henen uitbracht naar
huis; alzo bleef hij in het midden des volks. 15 Het woord
des HEEREN was ook tot Jeremia geschied, als hij in
het voorhof der bewaring besloten was, zeggende: 16
Ge henen, en spreek tot Ebed-melech, den Moorman,
zeggende: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Zie, Ik zal Mijn woorden brengen over deze stad,
ten kwade en niet ten goede; en zij zullen te dien dage
voor uw aangezicht zijn. 17 Maar Ik zal u te dien dage
redden, spreekt de HEERE; en gij zult niet overgegeven
worden in de hand der mannen, voor welker aangezicht
gij vreest. 18 Want Ik zal u zekerlijk bevrijden, en gij zult
door het zwaard niet vallen; maar gij zult uw ziel tot een
buit hebben, omdat gij op Mij vertrouwd hebt, spreekt de
HEERE.

40 Het woord, dat van den HEERE geschied is
tot Jeremia, nadat Nebuzaradan, de overste der
trawanten, hem had laten gaan van Rama; als hij hem
had laten halen, daar hij met ketenen gebonden was in
het midden aller gevangenen van Jeruzalem en Juda,
die naar Babel gevankelijk werden weggevoerd. 2 Want
de overste der trawanten liet Jeremia halen, en zeide tot
hem: De HEERE, uw God, heeft dit kwaad over deze
plaats gesproken. 3 En de HEERE heeft het doen komen,
en gedaan, gelijk als Hij gesproken had; want gijlieden
hebt gezondigd tegen den HEERE, en Zijner stem niet
gehoorzaamd; daarom is ulieden deze zaak geschied. 4
Nu dan, zie, ik heb u heden losgemaakt van de ketenen,
die aan uw hand waren; indien het goed is in uw ogen met
mij naar Babel te komen, zo kom, en ik zal mijn oog op u
stellen; maar indien het kwaad is in uw ogen met mij naar
Babel te komen, zo laat het; zie, het ganse land is voor uw
aangezicht, waarhenen het goed en recht in uw ogen is te
gaan, ga daar. 5 En dewijl hij nog niet zal wederkeren, zo
keer gij tot Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon van
Safan, dien de koning van Babel over de steden van Juda
gesteld heeft; en woon bij hem in het midden des volks;
of overal, waar het in uw ogen recht is te gaan, ga er
henen. En de overste der trawanten gaf hem reiskost en
een geschenk, en liet hem gaan. 6 Alzo kwam Jeremia tot
Gedalia, den zoon van Ahikam, te Mizpa; en hij woonde
bij hem in het midden des volks, die in het land waren
overgelaten. 7 Toen nu alle oversten der heiren, die in het
veld waren, zij en hun mannen, hoorden, dat de koning
van Babel Gedalia, den zoon van Ahikam, over het land
gesteld had, en dat hij aan hem bevolen had de mannen,
en de vrouwen, en de kinderkens, en van de armsten
des lands, van degenen, die niet naar Babel gevankelijk
waren weggevoerd; 8 Zo kwamen zij tot Gedalia te Mizpa,
namelijk, Ismael, de zoon van Nethanja, en Johanan en
Jonathan, de zonen van Kareah, en Seraja, de zoon van
Tanhumeth, en de zonen van Efai, den Netofathiet, en
Jezanja, de zoon eens Maachathiets, zij en hun mannen.
9 En Gedalia, de zoon van Ahikam, den zoon van Safan,
zwoer hun en hun mannen, zeggende: Vreest niet van de
Chaldeen te dienen; blijft in het land, en dient den koning
van Babel, zo zal het u welgaan. 10 En ziet, ik woon te
Mizpa, om te staan voor het aangezicht der Chaldeen,
die tot ons zullen komen; gijlieden dan verzamelt wijn, en
zomervruchten, en olie, en doet ze in uw vaten, en woont in
uw steden, die gij hebt ingenomen. 11 Als ook al de Joden,
die in Moab, en onder de kinderen Ammons, en in Edom,
en die in al die landen waren, hoorden, dat de koning

van Babel in Juda een overblijfsel gelaten had; en dat hij
Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan, over
hen gesteld had; 12 Zo keerden al de Joden weder uit al
de plaatsen, waarhenen zij gedreven waren, en kwamen in
het land van Juda tot Gedalia te Mizpa; en zij verzamelden
zeer veel wijns en zomervruchten. 13 Doch Johanan, de
zoon van Kareah, en alle oversten der heiren, die in het
veld waren, kwamen tot Gedalia te Mizpa; 14 En zeiden
tot hem: Weet gij wel, dat Baalis, de koning der kinderen
Ammons, Ismael, den zoon van Nethanja, uitgezonden
heeft, om u aan het leven te slaan? Maar Gedalia, de zoon
van Ahikam, geloofde hen niet. 15 Johanan nochtans, de
zoon van Kareah, sprak tot Gedalia, in het verborgene, te
Mizpa, zeggende: Laat mij toch henengaan, en Ismael,
den zoon van Nethanja, slaan, en niemand zal het weten;
waarom zou hij u aan het leven slaan, en gans Juda, die
tot u vergaderd zijn, verstrooid worden, en het overblijfsel
van Juda verloren gaan? 16 Maar Gedalia, de zoon van
Ahikam, zeide tot Johanan, den zoon van Kareah: Doe
deze zaak niet, want gij spreekt vals van Ismael.

41 Maar het geschiedde in de zevende maand, dat
Ismael, de zoon van Nethanja, den zoon van Elisama,
van koninklijken zade, en de oversten des konings, te
weten tien mannen, met hem kwamen tot Gedalia, den
zoon van Ahikam, te Mizpa; en zij aten aldaar brood te
zamen, te Mizpa. 2 En Ismael, de zoon van Nethanja,
maakte zich op, mitsgaders de tien mannen, die met hem
waren, en zij sloegen Gedalia, den zoon van Ahikam, den
zoon van Safan, met het zwaard; alzo doodde hij hem,
dien de koning van Babel over het land gesteld had. 3
Ook sloeg Ismael al de Joden, die met hem, namelijk met
Gedalia, te Mizpa waren, en de Chaldeen, de krijgslieden,
die aldaar gevonden werden. 4 Het geschiedde nu op
den tweeden dag, nadat hij Gedalia gedood had, en
niemand het wist; 5 Zo kwamen er lieden van Sichem, van
Silo, en van Samaria, tachtig man, hebbende den baard
afgeschoren, en de klederen gescheurd, en zichzelven
gesneden; en spijsoffer en wierook waren in hun hand, om
ten huize des HEEREN te brengen. 6 En Ismael, de zoon
van Nethanja, ging uit van Mizpa hun tegemoet, al gaande
en wenende; en het geschiedde, als hij hen aantrof dat hij
zeide: Komt tot Gedalia, den zoon van Ahikam! 7 Maar
het geschiedde, als zij in het midden der stad gekomen
waren, dat Ismael, de zoon van Nethanja, hen keelde, en
wierp hen in het midden des kuils, hij en de mannen, die
met hem waren. 8 Doch onder hen werden tien mannen
gevonden, die tot Ismael zeiden: Dood ons niet, want wij
hebben verborgen schatten in het veld, van tarwe, en
gerst, en olie, en honig. Zo liet hij af, en doodde ze niet
in het midden hunner broederen. 9 De kuil nu, waarin
Ismael al de dode lichamen der mannen, die hij aan de
zijde van Gedalia geslagen had, henenwierp, is dezelfde,
dien de koning Asa maakte vanwege Baesa, den koning
Israels; dezen vulde Ismael, de zoon van Nethanja, met de
verslagenen. 10 En Ismael voerde het ganse overblijfsel
des volks, dat te Mizpa was, gevankelijk, te weten des
konings dochteren, en al het volk, die te Mizpa waren
overgelaten, die Nebuzaradan, de overste der trawanten,
aan Gedalia, den zoon van Ahikam, bevolen had; Ismael
dan, den zoon van Nethanja, voerde ze gevankelijk weg, en
toog henen, om over te gaan tot de kinderen Ammons. 11
Toen nu Johanan, de zoon van Kareah, en al de oversten
der heiren, die met hem waren, al het kwaad hoorden, dat
Ismael, de zoon van Nethanja, gedaan had; 12 Zo namen
zij al de mannen, en togen henen, om met Ismael, den
zoon van Nethanja, te strijden; en zij vonden hem aan het
grote water, dat bij Gibeon is. 13 En het geschiedde, als
het volk, dat met Ismael was, Johanan zag, den zoon van
Kareah, en al de oversten der heiren, die met hem waren,
zo werden zij verblijd. 14 En al het volk, dat Ismael van
Mizpa gevankelijk had weggevoerd, wendde zich om; en
zij keerden zich en gingen over tot Johanan, den zoon van
Kareah. 15 Doch Ismael, de zoon van Nethanja, ontkwam
van Johanans aangezicht, met acht mannen, en hij toog
tot de kinderen Ammons. 16 Toen nam Johanan, de zoon
van Kareah, mitsgaders al de oversten der heiren, die
met hem waren, het ganse overblijfsel des volks, dat hij
wedergebracht had van Ismael, den zoon van Nethanja,
van Mizpa, (nadat hij Gedalia, den zoon van Ahikam,
geslagen had) te weten de mannen, die krijgslieden waren,
en de vrouwen, en kinderkens, en kamerlingen, die hij van
Gibeon had wedergebracht; 17 En zij togen henen, en
sloegen zich neder te Geruth-Chimham, dat bij Bethlehem
is, om voort te trekken, dat zij in Egypte kwamen. 18
Voor het aangezicht der Chaldeen; want zij vreesden
voor hunlieder aangezicht, omdat Ismael, de zoon van
Nethanja, Gedalia, den zoon van Ahikam, geslagen had,
dien de koning van Babel over het land gesteld had.

42 Toen traden toe alle oversten der heiren, Johanan,
de zoon van Kareah, en Jezanja, de zoon van
Hosaja, en al het volk, van den kleinste tot den grootste
toe; 2 En zij zeiden tot den profeet Jeremia: Laat toch
onze smeking voor uw aangezicht nedervallen, en bid voor
ons tot den HEERE, uw God, voor dit ganse overblijfsel;
want wij zijn weinigen van velen overgelaten, gelijk als uw
ogen ons zien; 3 Dat ons de HEERE, uw God, bekend
make den weg, dien wij zullen ingaan, en de zaak, die wij
zullen doen. 4 En de profeet Jeremia zeide tot hen: Ik heb
het gehoord; ziet, ik zal tot den HEERE, uw God, bidden
naar uw woorden; en het zal geschieden, het ganse woord,
dat de HEERE u zal antwoorden, zal ik u bekend maken,
ik zal u niet een woord onthouden. 5 Toen zeiden zij tot
Jeremia: De HEERE zij tussen ons tot een waarachtig
en gewis Getuige: indien wij niet naar alle woord, met
hetwelk u de HEERE, uw God, tot ons zal zenden, alzo
zullen doen! 6 Hetzij dan goed of kwaad, wij zullen der
stem des HEEREN, onzes Gods, tot Welken wij u zenden,
gehoorzaam zijn; opdat het ons welga, wanneer wij der
stem des HEEREN, onzes Gods, zullen gehoorzaam zijn.
7 En het gebeurde ten einde van tien dagen, dat des
HEEREN woord tot Jeremia geschiedde. 8 Toen riep
hij Johanan, den zoon van Kareah, en alle oversten der

heiren, die met hem waren, en al het volk, van den kleinste
af tot den grootste toe; 9 En hij zeide tot hen: Zo zegt de
HEERE, de God Israels, tot Welken gij mij gezonden hebt,
om uw smeking voor Zijn aangezicht neder te werpen: 10
Indien gijlieden in dit land zult blijven wonen, zo zal Ik u
bouwen en niet afbreken, en u planten en niet uitrukken;
want Ik heb berouw over het kwaad, dat Ik u aangedaan
heb. 11 Vreest niet voor het aangezicht des konings van
Babel, voor wiens aangezicht gij vreest; vreest niet voor
hem, spreekt de HEERE; want Ik zal met u zijn, om u
te behouden en u van zijn hand te redden. 12 En Ik zal
ulieden barmhartigheid geven, dat hij zich uwer erbarme,
en u weder in uw land brenge. 13 Maar zo gijlieden zult
zeggen: Wij zullen in dit land niet blijven; opdat gij der
stem des HEEREN, uws Gods, niet gehoorzaam zijt, 14
Zeggende: Neen, maar wij zullen gaan in Egypteland,
alwaar wij geen krijg zullen zien, noch het geluid der bazuin
horen, noch naar brood hongeren, en daar zullen wij
blijven; 15 Nu dan, daarom hoort des HEEREN woord, gij
overblijfsel van Juda! Zo zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israels: Indien gij ganselijk uw aangezichten zult
stellen om in Egypte te gaan, en zult henen ingaan, om
aldaar als vreemdelingen te verkeren; 16 Zo zal het
geschieden, dat het zwaard, waar gij voor vreest, u aldaar
in Egypteland zal achterhalen; en de honger, waar gij voor
zorgt, zal u aldaar in Egypte achter aankleven, en gij zult
aldaar sterven. 17 Zo zullen al de mannen zijn, die hun
aangezichten stellen, om in Egypte te gaan, om aldaar
als vreemdelingen te verkeren; zij zullen sterven door het
zwaard, door den honger en door de pestilentie; en zij
zullen niemand hebben, die overblijve of ontkome van het
kwaad, dat Ik over hen zal brengen. 18 Want zo zegt de
HEERE der heirscharen, de God Israels: Gelijk als Mijn
toorn, en Mijn grimmigheid is uitgestort over de inwoners
van Jeruzalem, alzo zal Mijn grimmigheid over ulieden
uitgestort worden, als gij in Egypte zult gekomen zijn; en gij
zult wezen tot een vervloeking, en tot een ontzetting, en tot
een vloek, en tot smaadheid, en zult deze plaats niet meer
zien. 19 De HEERE heeft tegen ulieden gesproken, gij
overblijfsel van Juda! Gaat niet in Egypte; weet zekerlijk,
dat ik heden tegen u betuigd heb. 20 Gewisselijk, gij hebt
uw zielen verleid; want gij hebt mij tot den HEERE, uw
God, gezonden, zeggende: Bid voor ons tot den HEERE,
onzen God, en naar alles, wat de HEERE, onze God,
zal zeggen, alzo maak het ons bekend, en wij zullen het
doen. 21 Nu heb ik het u heden bekend gemaakt; maar gij
hebt niet gehoord naar de stem des HEEREN, uws Gods,
noch naar al hetgeen, met hetwelk Hij mij tot u gezonden
heeft. 22 Zo weet nu zekerlijk, dat gij door het zwaard,
door den honger en door de pestilentie sterven zult, ter
plaatse, waar het u gelust heeft henen te gaan, om aldaar
als vreemdelingen te verkeren.

43 En het geschiedde, als Jeremia geeindigd had
tot het ganse volk te spreken al de woorden des
HEEREN, huns Gods, met dewelke hem de HEERE, hun
God, tot hen gezonden had, te weten al die woorden, 2
Zo sprak Azaria, de zoon van Hosaja, en Johanan, de
zoon van Kareah, en al de trotse mannen, zeggende tot
Jeremia: Gij spreekt leugen; de HEERE, onze God, heeft u
niet gezonden, om te zeggen: Gijlieden zult niet gaan in
Egypte, om aldaar als vreemdelingen te verkeren. 3 Maar
Baruch, de zoon van Nerija, hitst u tegen ons op, opdat
hij ons overgeve in de hand der Chaldeen, dat zij ons
doden en ons gevankelijk naar Babel wegvoeren. 4 Alzo
gehoorzaamde Johanan, de zoon van Kareah, en al de
oversten der heiren, en al het volk, der stem des HEEREN
niet, om in het land van Juda te blijven. 5 Maar Johanan,
de zoon van Kareah, en al de oversten der heiren namen
het ganse overblijfsel van Juda, die van al de heidenen,
waar zij waren henengedreven, wedergekeerd waren, om
in het land van Juda te wonen; 6 De mannen, en de
vrouwen, en de kinderkens, en des konings dochteren,
en alle ziel, die Nebuzaradan, de overste der trawanten,
bij Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan,
gelaten had, ook den profeet Jeremia, en Baruch, den
zoon van Nerija; 7 En zij togen in Egypteland, want zij
waren der stem des HEEREN niet gehoorzaam; en zij
kwamen tot Tachpanhes. 8 Toen geschiedde des HEEREN
woord tot Jeremia te Tachpanhes, zeggende: 9 Neem
grote stenen in uw hand, en verberg ze in de klei in den
ticheloven, die bij de deur van Farao's huis te Tachpanhes
is, voor de ogen der Joodse mannen; 10 En zeg tot hen:
Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Ziet,
Ik zal henenzenden, en Nebukadrezar, den koning van
Babel, Mijn knecht, halen, en Ik zal zijn troon zetten boven
op deze stenen, die Ik verborgen heb; en hij zal zijn schone
tent daarover spannen. 11 En hij zal komen en Egypteland
slaan: wie ten dood, ten dode; en wie ter gevangenis, ter
gevangenis; en wie ten zwaard, ten zwaarde. 12 En Ik zal
een vuur aansteken in de huizen der goden van Egypte,
en hij zal ze verbranden, en gevankelijk wegvoeren; en hij
zal Egypteland aantrekken, gelijk als een herder zijn kleed
aantrekt, en hij zal van daar uittrekken in vrede. 13 En hij
zal de opgerichte beelden van Beth-Semes, hetwelk in
Egypteland is, verbreken; en hij zal de huizen der goden
van Egypte met vuur verbranden.

44 Het woord, dat tot Jeremia geschiedde aan al de
Joden, die in Egypteland woonden, die te Migdol
woonden, en te Tachpanhes, en te Nof, en in het land
Pathros, zeggende: 2 Alzo zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israels: Gij hebt gezien al het kwaad, dat Ik
gebracht heb over Jeruzalem en over alle steden van
Juda; en ziet, zij zijn een woestheid te deze dage, en
niemand woont daarin; 3 Vanwege hun boosheid, die zij
gedaan hebben, om Mij te tergen, gaande om te roken
en andere goden te dienen, die zij niet kenden, zij, gij,
noch uw vaders. 4 En Ik heb tot u gezonden al Mijn
knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te
zeggen: Doet toch deze gruwelijke zaak niet, die Ik haat. 5
Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, om
zich van hun boosheid te bekeren, dat zij anderen goden
niet roken. 6 Daarom is Mijn grimmigheid en Mijn toorn

uitgestort, en heeft gebrand in de steden van Juda en in
de straten van Jeruzalem; zodat zij tot eenzaamheid en tot
verwoesting geworden zijn, gelijk het is te dezen dage.
7 En nu, zo zegt de HEERE, de God der heirscharen,
de God Israels: Waarom doet gij zulk een groot kwaad
tegen uw zielen, opdat gij u den man en de vrouw, het
kind en den zuigeling uit het midden van Juda uitroeit,
opdat gij u geen overblijfsel overlaat? **8** Tergende Mij door
de werken uwer handen, rokende anderen goden in het
land van Egypte, alwaar gij gekomen zijt, om daar als
vreemdeling te verkeren; opdat gij uzelven uitroeit, en
opdat gij wordt tot een vloek, en tot een smaadheid onder
alle volken der aarde? **9** Hebt gij vergeten de boosheden
uwer vaderen, en de boosheden der koningen van Juda,
en de boosheden hunner vrouwen, en uw boosheden, en
de boosheden uwer vrouwen, die zij gedaan hebben in
het land van Juda en in de straten van Jeruzalem? **10** Zij
zijn tot op dezen dag nog niet verbrijzeld van hart, en zij
hebben niet gevreesd, noch gewandeld in Mijn wet en in
Mijn inzettingen, die Ik voor ulieder aangezicht en voor het
aangezicht uwer vaderen gegeven heb. **11** Daarom, zo
zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik
zal Mijn aangezicht tegen ulieden stellen ten kwade, en om
gans Juda uit te roeien. **12** En Ik zal het overblijfsel van
Juda wegnemen, die hun aangezichten gesteld hebben,
om in Egypteland te gaan, om aldaar als vreemdelingen te
verkeren; en zij zullen allen in Egypteland verteerd worden;
door het zwaard zullen zij vallen, door den honger zullen
zij verteerd worden, van den kleinste tot den grootste toe;
door het zwaard en door den honger zullen zij sterven; en
zij zullen worden tot een vervloeking, tot een ontzetting
en tot een vloek, en tot een smaadheid. **13** Want Ik zal
bezoeking doen over degenen, die in Egypteland wonen,
gelijk als Ik bezoeking gedaan heb over Jeruzalem, door
het zwaard, door den honger en door de pestilentie; **14**
Zodat het overblijfsel van Juda, die in Egypteland gekomen
zijn, om aldaar als vreemdelingen te verkeren, geen zal
hebben, die ontkome, of overblijve; te weten om weder te
keren in het land van Juda, waarnaar hun ziel verlangt
weder te keren, om aldaar te wonen; maar zij zullen er
niet wederkeren, behalve die ontkomen zullen. **15** Toen
antwoordden aan Jeremia al de mannen, die wisten, dat
hun vrouwen anderen goden rookten, en al de vrouwen,
die daar stonden, zijnde een grote hoop, mitsgaders al het
volk, die in Egypteland, in Pathros, woonde, zeggende:
16 Aangaande het woord, dat gij tot ons in des HEEREN
Naam gesproken hebt, wij zullen naar u niet horen. **17**
Maar wij zullen ganselijk doen al hetgeen uit onzen mond
is uitgegaan, rokende aan Melecheth des hemels, en haar
drankofferen offerende, gelijk als wij gedaan hebben, wij en
onze vaders, onze koningen en onze vorsten, in de steden
van Juda en in de straten van Jeruzalem; toen werden
wij met brood verzadigd, en waren vrolijk, en zagen geen
kwaad. **18** Maar van toen af, dat wij opgehouden hebben
aan Melecheth des hemels te roken, en haar drankofferen
te offeren, hebben wij van alles gebrek gehad, en zijn
door het zwaard en door den honger verteerd. **19** Ook
wanneer wij aan Melecheth des hemels roken en haar
drankofferen offeren, maken wij haar gebeelde koeken,
om haar af te beelden, en offeren wij haar drankofferen,
zonder onze mannen? **20** Toen sprak Jeremia tot al het
volk, tot de mannen en tot de vrouwen, en tot al het
volk, die hem zulks geantwoord hadden, zeggende: **21**
Het roken, dat gijlieden in de steden van Juda en in de
straten van Jeruzalem gerookt hebt, gij en uw vaderen,
uw koningen en uw vorsten, en het volk des lands, heeft
de HEERE daaraan niet gedacht, en is het niet in Zijn
hart opgekomen? **22** Zodat het de HEERE niet meer
kon verdragen, vanwege de boosheid uwer handelingen,
vanwege de gruwelen, die gij deedt; daarom is uw land
geworden tot een woestheid, en tot ontzetting, en tot een
vloek, dat er niemand in woont, gelijk het is te dezen
dage; **23** Vanwege dat gij gerookt hebt, en dat gij tegen
den HEERE gezondigd hebt, en des HEEREN stem
niet gehoorzaam zijt geweest, en in Zijn wet en in Zijn
inzettingen, en in Zijn getuigenissen niet hebt gewandeld;
daarom is u dit kwaad wedervaren, gelijk het is te dezen
dage. **24** Voorts zeide Jeremia tot al het volk, en tot al de
vrouwen: Hoort des HEEREN woord, gij gans Juda, die in
Egypteland zijt! **25** Zo spreekt de HEERE der heirscharen,
de God Israels, zeggende: Aangaande u en uw vrouwen, zij
hebben toch met uw mond gesproken, en gij hebt het met
uw handen vervuld, zeggende: Wij zullen onze geloften,
die wij beloofd hebben, ganselijk houden, rokende aan
Melecheth des hemels, en haar drankofferen offerende;
nu, zij hebben uw geloften volkomenlijk bevestigd en uw
geloften volkomenlijk gehouden. **26** Daarom hoort des
HEEREN woord, gij gans Juda, die in Egypteland woont!
Ziet, Ik zweer bij Mijn groten Naam, zegt de HEERE, zo
Mijn Naam met den mond van enig man van Juda in gans
Egypteland meer zal genoemd worden, die zegge: Zo
waarachtig als de Heere HEERE leeft! **27** Ziet, Ik zal
over hen waken ten kwade en niet ten goede; en alle
mannen van Juda, die in Egypteland zijn, zullen door het
zwaard en door den honger verteerd worden, totdat zij
ten einde zijn. **28** Maar die van het zwaard ontkomen,
zullen uit Egypteland wederkeren in het land van Juda,
weinig in getal; en het ganse overblijfsel van Juda, die in
Egypteland gekomen zijn, om aldaar als vreemdelingen te
verkeren, zullen weten, wiens woord bestaan zal, het Mijn
of het hunne. **29** En dit zal ulieden het teken zijn, spreekt
de HEERE, dat Ik in deze plaats over u bezoeking zal
doen; opdat gij weet, dat Mijn woorden zekerlijk over u
bestaan zullen ten kwade; **30** Alzo zegt de HEERE: Ziet,
Ik zal Farao Hofra, den koning van Egypte, geven in de
hand zijner vijanden, en in de hand dergenen, die zijn
ziel zoeken, gelijk als Ik Zedekia, den koning van Juda,
gegeven heb in de hand van Nebukadrezar, den koning
van Babel, zijn vijand, en die zijn ziel zocht.

45 Het woord, dat de profeet Jeremia gesproken heeft
tot Baruch, den zoon van Nerija, als hij die woorden
uit den mond van Jeremia in een boek schreef, in het

vierde jaar van Jojakim, den zoon van Josia, den koning
van Juda, zeggende: 2 Alzo zegt de HEERE, de God
Israels, van u, o Baruch! 3 Gij zegt: Wee nu mij, want
de HEERE heeft droefenis tot mijn smart gedaan; ik ben
moede van mijn zuchten, en vind geen rust! 4 Zo zult gij
tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE: Zie, dat Ik gebouwd
heb, breek Ik af, en dat Ik geplant heb, ruk Ik uit, zelfs dit
ganse land. 5 En zoudt gij u grote dingen zoeken? Zoek ze
niet; want zie, Ik breng een kwaad over alle vlees, spreekt
de HEERE; maar Ik zal u uw ziel tot een buit geven, in alle
plaatsen, waar gij zult henentrekken.

46 Het woord des HEEREN, dat tot den profeet Jeremia
geschied is tegen de heidenen. 2 Tegen Egypte;
tegen het heir van Farao Necho, koning van Egypte, dat
aan de rivier Frath, bij Karchemis was, dat Nebukadrezar,
de koning van Babel, sloeg, in het vierde jaar van Jojakim,
den zoon van Josia, den koning van Juda. 3 Rust het
schild en de rondas toe, en nadert tot den strijd! 4 Spant de
paarden aan, en klimt op, gij ruiters! en stelt u met helmen;
vaagt de spiesen, trekt de pantsiers aan! 5 Waarom zie Ik,
dat zij versaagd en achterwaarts gedreven zijn? Zelfs hun
helden zijn verslagen, en nemen de vlucht, en zien niet
om; er is schrik van rondom, spreekt de HEERE. 6 De
snelle ontvliede niet, en de held ontkome niet; tegen het
noorden, aan den oever der rivier Frath zijn zij gestruikeld
en gevallen. 7 Wie is deze, die optrekt als een stroom,
wiens wateren zich bewegen als de rivieren? 8 Egypte
trekt op als een stroom, en zijn wateren bewegen zich
als de rivieren; en hij zegt: Ik zal optrekken, ik zal de
aarde bedekken, ik zal de stad, en die daarin wonen,
verderven. 9 Trekt op, gij paarden! en raast, gij wagens!
en laat de helden uittrekken: de Moren, en de Puteers, die
het schild handelen, en de Lydiers, die den boog handelen
en spannen. 10 Maar deze dag is des HEEREN, des
HEEREN der heirscharen, een dag der wrake, dat Hij zich
wreke van Zijn wederpartijders, en het zwaard zal vreten,
en verzadigd, en dronken worden van hun bloed; want de
Heere, HEERE der heirscharen, heeft een slachtoffer in
het land van het noorden, aan de rivier Frath. 11 Ga henen
op naar Gilead, en haal balsem, gij jonkvrouw, dochter van
Egypte! Tevergeefs vermenigvuldigt gij de medicijnen, er is
geen heling voor u. 12 De volken hebben uw schande
gehoord, en het land is vol van uw gekrijt; want zij hebben
zich gestoten, held tegen held, zij zijn beiden te zamen
gevallen. 13 Het woord, dat de HEERE tot den profeet
Jeremia sprak, van de aankomst van Nebukadrezar, den
koning van Babel, om Egypteland te slaan. 14 Verkondigt
in Egypte, en doet het horen te Migdol; doet het ook
horen te Nof en Tachpanhes; zegt: Stelt er u naar, en
maakt u gereed, want het zwaard heeft verteerd, wat
rondom u is. 15 Waarom zijn uw sterken weggeveegd?
Zij stonden niet, omdat hen de HEERE voortdreef. 16
Hij maakte der struikelenden veel; ja, de een viel op den
ander; zodat zij zeiden: Staat op en laat ons wederkeren
tot ons volk, en tot het land onzer geboorte, vanwege het
verdrukkende zwaard. 17 Daar riepen zij: Farao, de koning
van Egypte, is maar een gedruis; hij heeft den gezetten tijd
laten voorbijgaan. 18 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de
Koning, Wiens Naam is HEERE der heirscharen; hij zal
voorzeker, als Thabor onder de bergen, en als Karmel
bij de zee, aankomen! 19 Maak voor u gereedschap
der gevankelijke wegvoering, gij inwoneres, gij dochter
van Egypte! want Nof zal ter verwoesting worden, en zal
verbrand worden, dat er niemand in wone. 20 Egypte is
een zeer schone vaarze; de slachter komt, hij komt van
het noorden. 21 Zelfs haar gehuurden in haar midden zijn
als gemeste kalveren; maar die hebben zich ook gewend,
zij zijn te zamen gevlucht, zij hebben niet gestaan; want de
dag huns verderfs is over hen gekomen, de tijd hunner
bezoeking. 22 Haar stem zal gaan als van een slang; want
zij zullen met krijgsmacht daarhenen trekken, en tot haar
met bijlen komen, gelijk houthouwers. 23 Zij hebben haar
woud afgehouwen, spreekt de HEERE, hoewel het niet is
te onderzoeken; want zij zijn meerder dan de sprinkhanen,
zodat men hen niet tellen kan. 24 De dochter van Egypte
is beschaamd; zij is gegeven in de hand des volks van het
noorden. 25 De HEERE der heirscharen, de God Israels,
zegt: Ziet, Ik zal bezoeking doen over de menigte van No,
en over Farao, en over Egypte, en over haar goden, en
over haar koningen, ja, over Farao, en over degenen, die
op hem vertrouwen. 26 En Ik zal hen geven in de hand
dergenen, die hunlieder ziel zoeken, en in de hand van
Nebukadrezar, den koning van Babel, en in de hand zijner
knechten. Maar daarna zal zij bewoond worden als in de
dagen van ouds, spreekt de HEERE. 27 Maar gij, Mijn
knecht Jakob! vrees niet, en ontzet u niet, o Israel! want
zie, Ik zal u verlossen uit verre landen, en uw zaad uit het
land hunner gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en stil
en gerust zijn, en niemand zal hem verschrikken. 28 Gij
dan Mijn knecht Jakob! vrees niet, spreekt de HEERE;
want Ik ben met u; want Ik zal een voleinding maken met
al de heidenen, waarhenen Ik u gedreven zal hebben,
doch met u zal Ik geen voleinding maken, maar u kastijden
met mate, en u niet gans onschuldig houden.

47 Het woord des HEEREN, dat tot den profeet Jeremia
geschiedde, tegen de Filistijnen; eer dat Farao Gaza
sloeg. 2 Zo zegt de HEERE: Ziet, wateren komen op van
het noorden, en zullen worden tot een overlopende beek,
en overlopen het land en de volheid van hetzelve, de stad
en die daarin wonen; en de mensen zullen schreeuwen,
en al de inwoners des lands zullen huilen; 3 Vanwege het
geluid van het geklater der hoeven zijner sterke paarden,
vanwege het geraas zijner wagenen, en het bulderen
zijner raderen; de vaders zien niet om naar de kinderen,
vanwege de slappigheid der handen; 4 Vanwege den dag,
die er komt om alle Filistijnen te verstoren, om Tyrus en
Sidon allen overgeblevenen helper af te snijden; want
de HEERE zal de Filistijnen, het overblijfsel des eilands
van Kafthor, verstoren. 5 Kaalheid is op Gaza gekomen;
Askelon is uitgeroeid, met het overblijfsel huns dals; hoe
lang zult gij uzelven insnijdingen maken? 6 O wee, gij

zwaard des HEEREN! Hoe lang zult gij niet stil houden?
Vaar in uw schede, rust en wees stil! 7 Hoe zoudt gij stil
houden? De HEERE heeft toch aan het zwaard bevel
gegeven; tegen Askelon en tegen de zeehaven, aldaar
heeft Hij het besteld.

48 Tegen Moab zegt de HEERE der heirscharen, de
God Israels, alzo: Wee over Nebo, want zij is
verstoord; Kirjathaim is beschaamd, zij is ingenomen; de
stad des hogen vertreks is beschaamd en verschrikt. 2
Moabs roem van Hesbon is er niet meer; zij hebben kwaad
tegen haar gedacht, zeggende: Komt, en laat ons haar
uitroeien, dat zij geen volk meer zij; ook gij, o Madmen!
zult nedergehouwen worden, het zwaard zal achter u
heengaan. 3 Er is een stem des gekrijts van Horonaim;
verstoring en een grote breuk! 4 Moab is verbroken;
haar kleine kinderen hebben een gekrijt laten horen. 5
Want in den opgang van Luhith zal geween bij geween
opgaan, want in den afgang van Horonaim hebben Moabs
wederpartijders een jammergeschrei gehoord. 6 Vlucht,
redt ulieder ziel! en wordt als de heide in de woestijn; 7
Want om uw vertrouwen op uw werken, en op uw schatten,
zult gij ook ingenomen worden; en Kamos zal henen
uitgaan in gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten te
zamen. 8 Want de verstoorder zal komen over elke stad,
dat niet een stad ontkomen zal; en het dal zal verderven,
en het effen veld verdelgd worden; want de HEERE heeft
het gezegd. 9 Geeft Moab vederen, want al vliegende zal
zij uitgaan; en haar steden zullen ter verwoesting worden,
dat niemand in dezelve wone. 10 Vervloekt zij, die des
HEEREN werk bedriegelijk doet; ja, vervloekt zij, die zijn
zwaard van het bloed onthoudt! 11 Moab is van zijn jeugd
aan gerust geweest, en hij heeft op zijn heffe stil gelegen,
en is van vat in vat niet geledigd, en heeft niet gewandeld
in gevangenis; daarom is zijn smaak in hem gebleven,
en zijn reuk niet veranderd. 12 Daarom, ziet, de dagen
komen, spreekt de HEERE, dat Ik hem vreemde gasten zal
toeschikken, die hem in vreemde plaatsen zullen voeren,
en zijn vaten ledigen, en hunlieder flessen in stukken
slaan. 13 En Moab zal beschaamd worden vanwege
Kamos, gelijk als het huis Israels beschaamd is geworden
vanwege Beth-El, hunlieder vertrouwen. 14 Hoe zult gij
zeggen: Wij zijn helden en dappere mannen ten strijde? 15
Moab is verstoord, en uit zijn steden opgegaan, en de keur
zijner jongelingen is ter slachting afgegaan, spreekt de
Koning, Wiens Naam is HEERE der heirscharen. 16 Moabs
verderf is nabij om te komen, en zijn kwaad haast zeer. 17
Beklaagt hem, gij allen, die rondom hem zijt, en allen, die
zijn naam kent; zegt: Hoe is de sterke staf, de sierlijke stok
verbroken? 18 Daal neder uit uw heerlijkheid, en woon in
dorst, gij inwoneres, gij dochter van Dibon! want Moabs
verstoorder is tegen u opgetogen, hij heeft uw vestingen
verdorven. 19 Sta aan den weg, en zie toe, gij inwoneres
van Aroer! Vraag den vluchtenden man en de ontkomene
vrouw; zeg: Wat is er geschied? 20 Moab is beschaamd,
want hij is verslagen; huilt en krijt! verkondigt te Arnon,
dat Moab verstoord is. 21 En het oordeel is gekomen
over het vlakke land; over Holon, en over Jahza, en over
Mefaath. 22 En over Dibon, en over Nebo, en over Beth-
Diblathaim, 23 En over Kirjathaim, en over Beth-Gamul, en
over Beth-Meon, 24 En over Kerioth, en over Bozra; ja,
over alle steden van Moabs land, die verre en die nabij zijn.
25 Moabs hoorn is afgesneden, en zijn arm verbroken,
spreekt de HEERE. 26 Maak hem dronken, omdat hij zich
groot gemaakt heeft tegen den HEERE; zo zal Moab met
de handen klappen in zijn uitspuwsel, en hij zelf zal ook
ter belaching zijn. 27 Want is u niet Israel ter belaching
geweest? Was hij onder de dieven gevonden, dat gij u
zo bewoogt, van den tijd af, dat uw woorden van hem
waren? 28 Verlaat de steden, en woont in de steenrots,
gij inwoners van Moab! en wordt gelijk een duif, die in
de doorgangen van den mond eens hols nestelt. 29 Wij
hebben Moabs hovaardij gehoord (hij is zeer hovaardig),
zijn trotsheid, en zijn hovaardij, en zijn hoogmoed, en zijns
harten hoogmoed. 30 Ik ken zijn verbolgenheid, spreekt de
HEERE, maar niet alzo; zijn grendelen doen het zo niet.
31 Daarom zal Ik over Moab huilen, ja, om gans Moab zal
Ik krijten; over de lieden van Kir-heres zal men zuchten.
32 Boven het geween van Jaezer zal Ik u bewenen, gij
wijnstok van Sibma! uw wijnranken zijn over zee gegaan,
zij hebben gereikt tot aan Jaezers zee; maar de verstoorder
is gevallen op uw zomervruchten en op uw wijnoogst; 33
Zodat de blijdschap en verheuging uit het vruchtbare veld,
namelijk uit Moabs land, weggenomen is; want Ik heb den
wijn doen ophouden uit de kuipen; men zal geen druiven
treden met vreugdegeschrei; het vreugdegeschrei zal geen
vreugdegeschrei zijn. 34 Vanwege Hesbons gekrijt tot
Eleale toe, tot Jahaz toe, hebben zij hun stem verheven,
van Zoar tot aan Horonaim, die driejarige vaarze; want ook
de wateren van Nimrim zullen tot verwoestingen worden.
35 En Ik zal in Moab doen ophouden, spreekt de HEERE,
dien, die op de hoogte offert, en die zijn goden rookt.
36 Daarom zal Mijn hart over Moab getier maken als de
fluiten; ook zal Mijn hart over de lieden van Kir-heres getier
maken als de fluiten, omdat het overschot, dat hij gemaakt
had, verloren is. 37 Want alle hoofden zijn kaal, en alle
baarden afgekort; op alle handen zijn insnijdingen, en op
de lenden is een zak. 38 Op alle daken van Moab, en
op al haar straten is overal misbaar; want Ik heb Moab
verbroken als een vat, waar men geen lust aan heeft,
spreekt de HEERE. 39 Hoe is hij verslagen! zij huilen;
hoe heeft Moab den nek met schaamte gewend! Alzo zal
Moab allen, die rondom hem zijn, tot belaching en tot een
ontzetting worden. 40 Want zo zegt de HEERE: Ziet, hij
zal snel vliegen als een arend, en hij zal zijn vleugelen
over Moab uitbreiden. 41 Elk een der steden is gewonnen,
en elk een der vastigheden is ingenomen; en het hart van
Moabs helden zal te dien dage wezen, als het hart ener
vrouw, die in nood is. 42 Want Moab zal verdelgd worden,
dat hij geen volk zij, omdat hij zich groot gemaakt heeft
tegen den HEERE. 43 De vreze, en de kuil, en de strik,
over u, gij inwoner van Moab! spreekt de HEERE. 44
Die van de vreze ontvliedt, zal in den kuil vallen, en die

uit den kuil opkomt, zal in den strik gevangen worden;
want Ik zal over haar, over Moab, het jaar van hunlieder
bezoeking brengen, spreekt de HEERE. **45** Die voor des
vijands macht vluchtten, bleven staan in de schaduw van
Hesbon; maar een vuur is uitgegaan van Hesbon, en een
vlam van tussen Sihon, en heeft de hoeken van Moab
en den schedel der kinderen van het gedruis verteerd.
46 Wee u, Moab! het volk van Kamos is verloren; want
uw zonen zijn weggenomen in gevangenis; ook zijn uw
dochters in gevangenis. **47** Maar in het laatste der dagen,
zal Ik Moabs gevangenis wenden, spreekt de HEERE. Tot
hiertoe is Moabs oordeel.

49 Tegen de kinderen Ammons zegt de HEERE alzo:
Heeft dan Israel geen kinderen? Heeft hij geen
erfgenaam? Waarom is dan Malcham erfgenaam van Gad,
en waarom woont zijn volk in deszelfs steden? **2** Daarom
ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik over
Rabba der kinderen Ammons een krijgsgeschrei zal doen
horen, en zij zal tot een woesten hoop worden, en haar
onderhorige plaatsen zullen met vuur aangestoken worden;
en Israel zal erven degenen, die hem geerfd hadden, zegt
de HEERE. **3** Huil, o Hesbon! want Ai is verstoord; krijt, gij
dochteren van Rabba, gordt zakken aan, drijft misbaar,
en loopt om bij de tuinen; want Malcham zal wandelen in
gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten te zamen. **4**
Wat roemt gij op uw dalen? Uw dal is weggevloten, gij
afkerige dochter! die op haar schatten vertrouwt, zeggende:
Wie zou tegen mij komen? **5** Ziet, Ik zal vreze over u
brengen, spreekt de HEERE, de HEERE der heirscharen,
van allen, die rondom u zijn, en gijlieden zult, een iegelijk
voor zich henen, uitgedreven worden, en niemand zal
den omdolende vergaderen. **6** Maar daarna zal Ik de
gevangenis der kinderen Ammons wenden, spreekt de
HEERE. **7** Tegen Edom zegt de HEERE der heirscharen
alzo: Is er dan geen wijsheid meer te Theman? Is de raad
vergaan van de verstandigen? Is hunlieder wijsheid onnut
geworden? **8** Vliedt, wendt u, woont in diepe plaatsen,
gij inwoners van Dedan! want Ik heb Ezau's verderf over
hem gebracht, den tijd, dat Ik hem bezocht heb. **9** Zo
er wijnlezers tot u gekomen waren, zouden zij niet een
nalezing hebben overgelaten? Zo er dieven bij nacht
gekomen waren, zouden zij niet verdorven hebben zoveel
hun genoeg ware? **10** Maar Ik heb Ezau ontbloot, Ik
heb zijn verborgene plaatsen ontdekt, dat hij zich niet zal
kunnen versteken; zijn zaad is verstoord, ook zijn broeders,
en zijn naburen, en hij is er niet meer. **11** Laat uw wezen
achter, en Ik zal hen in het leven behouden, en laat uw
weduwen op Mij vertrouwen. **12** Want zo zegt de HEERE:
Ziet, degenen, welker oordeel het niet is den beker te
drinken, zullen ganselijk drinken; en zoudt gij enigszins
onschuldig gehouden worden? Gij zult niet onschuldig
worden gehouden, maar gij zult ganselijk drinken. **13** Want
Ik heb bij Mijzelven gezworen, spreekt de HEERE, dat
Bozra worden zal tot een ontzetting, tot een smaadheid, tot
een woestheid, en tot een vloek; en al haar steden zullen
worden tot eeuwige woestheden. **14** Ik heb een gerucht
gehoord van den HEERE, en er is een gezant geschikt
onder de heidenen, om te zeggen: Vergadert u, en komt
aan tegen haar, en maakt u op ten strijde. **15** Want zie, Ik
heb u klein gemaakt onder de heidenen, veracht onder
de mensen. **16** Uw schrikkelijkheid heeft u bedrogen, en
de trotsheid uws harten, gij, die woont in de kloven der
steenrotsen, die u houdt op de hoogte der heuvelen! Al
zoudt gij uw nest zo hoog maken als de arend, zo zal Ik u
van daar nederstoten, spreekt de HEERE. **17** Alzo zal
Edom worden tot een ontzetting; al wie voorbij haar gaat,
zal zich ontzetten, en fluiten over al haar plagen. **18** Gelijk
de omkering van Sodom en Gomorra en haar naburen,
zal het zijn, zegt de HEERE; niemand zal daar wonen,
en geen mensenkind daarin verkeren. **19** Ziet, gelijk een
leeuw van de verheffing der Jordaan, zal hij opkomen
tegen de sterke woning; want Ik zal hem in een ogenblik
daaruit doen lopen; en wie daartoe verkoren is, dien zal Ik
tegen haar bestellen; want wie is Mij gelijk, en wie zou Mij
dagvaarden, en wie is die herder, die voor Mijn aangezicht
bestaan zou? **20** Daarom hoort des HEEREN raadslag,
dien Hij over Edom heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten,
die Hij gedacht heeft over de inwoners van Theman: Zo de
geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken!
Indien hij hunlieder woning niet boven hen zal verwoesten!
21 De aarde heeft gebeefd van het geluid huns vals, van
het gekrijt, welks geluid gehoord is bij de Schelfzee. **22**
Ziet, hij zal opkomen en snel vliegen, als een arend,
en zijn vleugelen over Bozra uitbreiden; en het hart van
Edoms helden zal te dien dage wezen, als het hart ener
vrouw, die in nood is. **23** Tegen Damaskus. Beschaamd is
Hamath en Arpad; omdat zij een boos gerucht gehoord
hebben, zijn zij gesmolten; bij de zee is bekommernis,
men kan er niet rusten. **24** Damaskus is slap geworden,
zij heeft zich gewend, om te vluchten, en siddering heeft
haar aangegrepen; benauwdheid en smarten als van een
barende vrouw hebben haar bevangen; **25** Hoe is de
beroemde stad niet gelaten, de stad Mijner vrolijkheid! **26**
Daarom zullen haar jongelingen vallen op haar straten; en
al haar krijgslieden zullen te dien dage nedergehouwen
worden, spreekt de HEERE der heirscharen. **27** En Ik zal
een vuur aansteken in den muur van Damaskus, en het
zal Benhadads paleizen verteren. **28** Tegen Kedar, en
tegen de koninkrijken van Hazor, die Nebukadrezar, de
koning van Babel, sloeg, zegt de HEERE alzo: Maakt u
op, trekt op tegen Kedar, en verstoort de kinderen van het
oosten. **29** Zij zullen hun tenten en hun kudden nemen,
hun gordijnen en al hun gereedschap, en hun kemelen
voor zich wegnemen; en zij zullen tegen hen uitroepen:
Schrik van rondom! **30** Vliedt, zwerft fluks henen weg,
woont in diepe plaatsen, gij inwoners van Hazor! spreekt
de HEERE; want Nebukadrezar, de koning van Babel,
heeft een raadslag tegen ulieden beraadslaagd, en een
gedachte tegen hen gedacht. **31** Maakt u op, trekt op
tegen het volk, dat rust heeft, dat in zekerheid woont,
spreekt de HEERE; dat geen deuren noch grendel heeft,
die alleen wonen. **32** En hun kemelen zullen ten roof zijn,

en de menigte van hun vee zal ten buit zijn; en Ik zal
hen verstrooien in alle winden, te weten degenen, die
aan de hoeken afgekort zijn; en Ik zal hunlieder verderf
van al zijn zijden aanbrengen, spreekt de HEERE. **33** En
Hazor zal worden tot een drakenwoning, een verwoesting
tot in eeuwigheid; niemand zal daar wonen, en geen
mensenkind daarin verkeren. **34** Het woord des HEEREN,
dat tot den profeet Jeremia geschied is tegen Elam, in het
begin des koninkrijks van Zedekia, den koning van Juda,
zeggende: **35** Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik
zal verbreken Elams boog, het voornaamste van hunlieder
geweld. **36** En Ik zal de vier winden uit de vier hoeken des
hemels over Elam aanbrengen, en zal hen in al diezelve
winden verstrooien; en er zal geen volk zijn, waarhenen
Elams verdrevenen niet zullen komen. **37** En Ik zal Elam
versaagd maken voor het aangezicht hunner vijanden,
en voor het aangezicht dergenen, die hun ziel zoeken,
en zal een kwaad over hen brengen, de hittigheid Mijns
toorns, spreekt de HEERE; en Ik zal het zwaard achter
hen zenden, totdat Ik hen verteerd zal hebben. **38** En Ik
zal Mijn troon in Elam stellen; en zal den koning en de
vorsten van daar vernielen, spreekt de HEERE; **39** Maar
het zal geschieden in het laatste der dagen, dat Ik Elams
gevangenis wenden zal, spreekt de HEERE.

50 Het woord, dat de HEERE gesproken heeft tegen
Babel, tegen het land der Chaldeen, door den dienst
van den profeet Jeremia. **2** Verkondigt onder de heidenen,
en doet horen, en werpt een banier op, laat horen, verbergt
het niet; zegt: Babel is ingenomen, Bel is beschaamd,
Merodach is verpletterd, haar afgoden zijn beschaamd,
haar drekgoden zijn verpletterd! **3** Want een volk komt
tegen haar op van het noorden; dat zal haar land zetten
in verwoesting, dat er geen inwoner in zal zijn; van de
mensen aan tot de beesten toe zijn zij weggezworven,
doorgegaan! **4** In dezelve dagen en ter zelver tijd, spreekt
de HEERE, zullen de kinderen Israels komen, zij en de
kinderen van Juda te zamen; wandelende en wenende
zullen zij henengaan, en den HEERE, hun God, zoeken. **5**
Zij zullen naar Sion vragen; op den weg herwaarts zullen
hun aangezichten zijn; zij zullen komen en den HEERE
toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal
worden vergeten. **6** Mijn volk waren verloren schapen, hun
herders hadden hen verleid, zij hadden hen gevoerd naar
de bergen, zij gingen van berg tot heuvel, zij vergaten hun
legering. **7** Allen, die hen vonden, aten hen op, en hun
wederpartijders zeiden: Wij zullen geen schuld hebben;
daarom dat zij gezondigd hebben tegen den HEERE, in
de woning der gerechtigheid, ja, tegen den HEERE, de
Verwachting hunner vaderen. **8** Vliedt weg uit het midden
van Babel, en gaat uit der Chaldeen land; en weest als
de bokken voor de kudde henen. **9** Want ziet, Ik zal een
verzameling van grote volken uit het land van het noorden
verwekken, en tegen Babel opbrengen; die zullen zich
tegen haar rusten; van daar zal zij ingenomen worden; hun
pijlen zullen zijn als eens kloeken helds, geen zal ledig
wederkeren. **10** En Chaldea zal ten roof zijn; allen, die het
beroven, zullen verzadigd worden, spreekt de HEERE.
11 Omdat gij u verblijd hebt, omdat gij van vreugde hebt
opgesprongen, gij plunderaars Mijner erfenis! omdat gij geil
geworden zijt als een grazige vaars, en hebt gebriest als
de sterke paarden; **12** Zo is uw moeder zeer beschaamd;
die u gebaard heeft, is schaamrood geworden; ziet, zij is
geworden de achterste der heidenen, een woestijn, dorheid
en wildernis. **13** Vanwege de verbolgenheid des HEEREN
zal zij niet bewoond worden, maar zij zal geheel een
verwoesting worden; al wie aan Babel voorbijgaat, zal zich
ontzetten, en fluiten over al haar plagen. **14** Rust u tegen
Babel rondom, gij allen, die den boog spant! schiet in haar,
en spaart de pijlen niet; want zij heeft tegen den HEERE
gezondigd. **15** Juicht over haar rondom, zij heeft haar hand
gegeven; haar fondamenten zijn gevallen, haar muren zijn
afgebroken; want dat is des HEEREN wraak, wreekt u aan
haar, doet haar, gelijk als zij gedaan heeft! **16** Roeit uit van
Babel den zaaier, en dien, die de sikkel handelt in den
oogsttijd; laat hen vanwege het verdrukkende zwaard, zich
keren, een iegelijk tot zijn volk, en vlieden, een iegelijk naar
zijn land. **17** Israel is een verbijsterd lam, dat de leeuwen
verjaagd hebben; de eerste, die hem heeft opgegeten, was
de koning van Assur, en deze de laatste, Nebukadrezar,
de koning van Babel, heeft hem de beenderen verbrijzeld.
18 Daarom, zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Ziet, Ik zal bezoeking doen over den koning van
Babel en over zijn land, gelijk als Ik bezoeking gedaan
heb over den koning van Assur. **19** En Ik zal Israel weder
tot zijn woning brengen, en hij zal weiden op den Karmel
en op den Basan; en zijn ziel zal op het gebergte van
Efraim en Gilead verzadigd worden. **20** In die dagen en te
dier tijd, spreekt de HEERE, zal Israels ongerechtigheid
gezocht worden, maar zij zal er niet zijn, en de zonden
van Juda, maar zullen niet gevonden worden; want Ik
zal ze dengenen vergeven, die Ik zal doen overblijven.
21 Tegen het land Merathaim, trek tegen hetzelve op,
en tegen de inwoners van Pekod; verwoest en verban
achter hen, spreekt de HEERE, en doe naar alles, wat Ik u
geboden heb. **22** Er is een krijgsgeschrei in het land, en
een grote breuk. **23** Hoe is de hamer der ganse aarde
zo afgehouwen en verbroken! Hoe is Babel geworden tot
een ontzetting onder de heidenen. **24** Ik heb u een strik
gesteld, dies zijt gij ook gevangen, o Babel! dat gij het
niet wist; gij zijt gevonden, en ook gegrepen, omdat gij u
tegen den HEERE in strijd gemengd hebt. **25** De HEERE
heeft Zijn schatkamer opengedaan, en de instrumenten
Zijner gramschap voortgebracht; want dat is een werk van
den HEERE, den HEERE der heirscharen, in het land der
Chaldeen. **26** Komt aan tegen haar van het uiterste, opent
haar schuren, vertreedt haar als korenhopen, en verbant ze;
laat ze geen overblijfsel hebben. **27** Doodt met het zwaard
al haar varren, laat ze afgaan ter slachting; wee over hen,
want hun dag is gekomen, de tijd hunner bezoeking! **28**
Er is een stem der gevluchten en ontkomenen uit het
land van Babel, om in Sion te verkondigen de wraak des
HEEREN, onzes Gods, de wraak Zijns tempels. **29** Laat u

horen tegen Babel, gij schutters! gij allen, die den boog
spant! legert u tegen haar rondom, laat niemand van
hen ontkomen; vergeldt haar naar haar werk, doet haar
naar alles, wat zij gedaan heeft; want zij heeft trotselijk
gehandeld tegen den HEERE, tegen den Heilige Israels.
30 Daarom zullen haar jongelingen vallen op haar straten,
en al haar krijgslieden te dien dage uitgeroeid worden,
spreekt de HEERE. **31** Ziet, Ik wil aan u, gij trotse! spreekt
de HEERE, de HEERE der heirscharen; want uw dag is
gekomen, de tijd, dat Ik u bezoeken zal. **32** Dan zal de
trotse aanstoten en vallen, en er zal niemand zijn, die hem
opricht; ja, Ik zal een vuur aansteken in zijn steden, dat zal
alle plaatsen rondom hem verteren. **33** Zo zegt de HEERE
der heirscharen: De kinderen Israels en de kinderen van
Juda zijn te zamen verdrukt geweest; en allen, die hen
gevangen hadden, hebben hen vast gehouden; zij hebben
hen geweigerd los te laten. **34** Maar hun Verlosser is sterk,
HEERE der heirscharen is Zijn Naam; Hij zal hun twist
zekerlijk twisten, opdat Hij het land in rust brenge, maar de
inwoners van Babel beroere. **35** Het zwaard zal zijn over
de Chaldeen, spreekt de HEERE; en over de inwoners van
Babel, en over haar vorsten, en over haar wijzen. **36** Het
zwaard zal zijn over de leugenaars, dat zij zot worden; het
zwaard zal zijn over haar helden, dat zij versagen; **37** Het
zwaard zal zijn over zijn paarden en over zijn wagenen,
en over den gansen gemengden hoop, die in het midden
van hen is, dat zij tot wijven worden; het zwaard zal zijn
over haar schatten, dat zij geplunderd worden. **38** Droogte
zal zijn over haar wateren, dat zij uitdrogen; want het is
een land van gesneden beelden, en zij razen naar de
schrikkelijke afgoden. **39** Daarom zo zullen de wilde dieren
der woestijnen met de wilde dieren der eilanden daarin
wonen; ook zullen de jonge struisen daarin wonen; en
men zal er geen verblijf meer hebben in eeuwigheid, en zij
zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht. **40**
Gelijk God Sodom en Gomorra en haar naburen heeft
omgekeerd, spreekt de HEERE, alzo zal niemand aldaar
wonen, en geen mensenkind in haar verkeren. **41** Ziet,
daar komt een volk uit het noorden; en een grote natie,
en geweldige koningen zullen van de zijden der aarde
opgewekt worden. **42** Boog en spies zullen zij voeren;
wreed zijn zij, en zullen niet barmhartig zijn; hun stem zal
bruisen als de zee, en op paarden zullen zij rijden; het is
toegerust als een man ten oorlog, tegen u, o dochter van
Babel! **43** De koning van Babel heeft hunlieder gerucht
gehoord, en zijn handen zijn slap geworden; benauwdheid
heeft hem aangegrepen, weedom als van een barende
vrouw. **44** Ziet, gelijk een leeuw van de verheffing der
Jordaan, zal hij opkomen tegen de sterke woning; want Ik
zal hen in een ogenblik daaruit doen lopen; en wie daartoe
verkoren is, dien zal Ik tegen haar bestellen; want wie
is Mij gelijk, en wie zou Mij dagvaarden? En wie is de
herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zou? **45** Daarom
hoort den raadslag des HEEREN, dien Hij over Babel
heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten, die Hij gedacht
heeft over het land der Chaldeen: Zo de geringsten van
de kudde hen niet zullen nedertrekken! Zo hij de woning
boven hen niet zal verwoesten! **46** De aarde is bevende
geworden van het geluid der inneming van Babel, en het
gekrijt is gehoord onder de volken.

51 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal een verdervenden
wind opwekken tegen Babel, en tegen degenen, die
daar wonen in het hart van degenen, die tegen Mij opstaan.
2 En Ik zal Babel wanners toeschikken, die haar wannen,
en haar land uitledigen zullen; want zij zullen ten dage des
kwaads van rondom tegen haar zijn. **3** De schutter spanne
zijn boog tegen dien, die spant, en tegen dien, die zich
verheft in zijn pantsier; en verschoont haar jongelingen niet,
verbant al haar heir; **4** Dat de verslagenen liggen in het
land der Chaldeen, en de doorstokenen op haar straten. **5**
Want Israel of Juda zal niet in weduwschap gelaten worden
van zijn God, van den HEERE der heirscharen (hoewel
hunlieder land vol van schuld is), van den Heilige Israels.
6 Vliedt uit het midden van Babel, en redt, een iegelijk
zijn ziel; wordt niet uitgeroeid in haar ongerechtigheid;
want dit is de tijd der wraak des HEEREN, Die haar de
verdienste betaalt. **7** Babel was een gouden beker in de
hand des HEEREN, die de ganse aarde dronken maakte;
de volken hebben van haar wijn gedronken, daarom zijn
de volken dol geworden. **8** Schielijk is Babel gevallen
en verbroken; huilt over haar, neemt balsem tot haar
pijn, misschien zal zij genezen worden. **9** Wij hebben
Babel gemeesterd, maar zij is niet genezen; verlaat haar
dan, en laat ons een iegelijk in zijn land trekken; want
haar oordeel reikt tot aan den hemel, en is verheven
tot aan de bovenste wolken. **10** De HEERE heeft onze
gerechtigheden hervoor gebracht; komt en laat ons te Sion
het werk des HEEREN, onzes Gods, vertellen! **11** Zuivert
de pijlen, rust de schilden volkomenlijk toe; de HEERE
heeft den geest der koningen van Medie opgewekt; want
Zijn voornemen is tegen Babel, dat Hij haar verderve; want
dit is de wraak des HEEREN, de wraak Zijns tempels.
12 Verheft de banier op de muren van Babel, versterkt
de wacht, stelt wachters, bereidt de lagen; want gelijk de
HEERE heeft voorgenomen, alzo heeft Hij gedaan, wat Hij
over de inwoners van Babel gesproken heeft. **13** Gij, die
aan vele wateren woont, die machtig zijt van schatten! uw
einde is gekomen, de maat uwer gierigheid. **14** De HEERE
der heirscharen heeft gezworen bij Zijn ziel: Ofschoon Ik u
met mensen als met kevers vervuld heb, nochtans zullen
zij elkander een vreugdegeschrei over u toeroepen! **15** Die
de aarde gemaakt heeft door Zijn kracht, Die de wereld
bereid heeft door Zijn wijsheid, en den hemel uitgebreid
door Zijn verstand; **16** Als Hij Zijn stem geeft, zo is er
een gedruis van wateren in den hemel, en Hij doet de
dampen opklimmen van het einde der aarde; Hij maakt de
bliksemen met den regen, en doet den wind voortkomen
uit Zijn schatkameren. **17** Een ieder mens is onvernuftig
geworden, zodat hij geen wetenschap heeft; een ieder
goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld; want
zijn gegoten beeld is leugen, en er is geen geest in hen.

18 Ijdelheid zijn zij, een werk van verleidingen; ten tijde
hunner bezoeking zullen zij vergaan. **19** Jakobs deel is niet
gelijk die; want Hij is de Formeerder van alles, en Israel is
de roede Zijner erfenis; HEERE der heirscharen is Zijn
Naam. **20** Gij zijt Mij een voorhamer, en krijgswapenen;
en door u zal Ik volken in stukken slaan, en door u zal
Ik koninkrijken verderven. **21** En door u zal Ik in stukken
slaan het paard en zijn ruiter; en door u zal Ik in stukken
slaan den wagen en zijn ruiter. **22** En door u zal Ik in
stukken slaan den man en de vrouw; en door u zal Ik in
stukken slaan den oude en den jonge; en door u zal Ik
in stukken slaan den jongeling en de jonkvrouw. **23** En
door u zal Ik in stukken slaan den herder en zijn kudde; en
door u zal Ik in stukken slaan den akkerman en zijn juk
ossen; en door u zal Ik in stukken slaan landvoogden en
overheden. **24** Maar Ik zal Babel en allen inwoneren van
Chaldea vergelden al hun boosheid, die zij gedaan hebben
aan Sion, voor ulieder ogen, spreekt de HEERE. **25** Ziet,
Ik wil aan u, gij verdervende berg! spreekt de HEERE, gij,
die de ganse aarde verderft, en Ik zal Mijn hand tegen
u uitstrekken, en u van de steenrotsen afwentelen, en
zal u stellen tot een berg des brands. **26** En zij zullen
uit u geen steen nemen tot een hoek, ook geen steen
tot fondamenten; want gij zult tot eeuwige woestheden
zijn, spreekt de HEERE. **27** Verheft de banier in het land,
blaast de bazuin onder de heidenen, heiligt de heidenen
tegen haar, roept tegen haar bijeen de koninkrijken van
Ararat, Minni en Askenaz; bestelt een krijgsoverste tegen
haar, brengt paarden opwaarts, als ruige kevers! **28**
Heiligt tegen haar de heidenen, de koningen van Medie,
haar landvoogden en al haar overheden, ja, het ganse
land harer heerschappij. **29** Dan zal het land beven en
pijn lijden; want elk een van des HEEREN gedachten
staat vast tegen Babel, om Babels land te stellen tot een
verwoesting, dat er geen inwoner zij. **30** Babels helden
hebben opgehouden te strijden, zij zijn gebleven in de
vestingen, hun macht is bezweken, zij zijn tot wijven
geworden; zij hebben hun woningen aangestoken, hun
grendels zijn verbroken. **31** De loper zal den loper tegemoet
lopen, en de kondschapper den kondschapper tegemoet,
om den koning van Babel bekend te maken, dat zijn
stad van het einde is ingenomen; **32** En dat de veren
ingenomen, en de rietpoelen met vuur verbrand zijn; en dat
de krijgslieden verbaasd zijn. **33** Want zo zegt de HEERE
der heirscharen, de God Israels: De dochter van Babel is
als een dorsvloer, het is tijd, dat men ze trede; nog een
weinig, dan zal haar de tijd des oogstes overkomen. **34**
Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft mij opgegeten,
hij heeft mij verpletterd, hij heeft mij gesteld als een ledig
vat, hij heeft mij verslonden als een draak, hij heeft zijn
balg gevuld van mijn lekkernijen; hij heeft mij verdreven.
35 Het geweld, dat mij en mijn vlees is aangedaan, zij
op Babel! zegge de inwoneres van Sion; en mijn bloed
zij op de inwoners van Chaldea! zegge Jeruzalem. **36**
Daarom, zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal uw twist twisten,
en uw wraak wreken; en Ik zal haar zee droog maken, en
haar springader opdrogen. **37** En Babel zal worden tot
steen hopen, een woning der draken, een ontzetting en
aanfluiting, dat er geen inwoner zij. **38** Zij zullen te zamen
brullen als jonge leeuwen, briesen als leeuwenwelpen.
39 Als zij verhit zijn, zal Ik hun drank opzetten, en zal
hen dronken maken, opdat zij opspringen; maar zij zullen
een eeuwigen slaap slapen, en niet opwaken, spreekt
de HEERE. **40** Ik zal hen afvoeren als lammeren om te
slachten, als rammen met bokken. **41** Hoe is Sesach zo
veroverd, en de roem der ganse aarde ingenomen! Hoe is
Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen! **42**
Een zee is over Babel gerezen, door de veelheid harer
golven is zij bedekt. **43** Haar steden zijn geworden tot
verwoesting, een dor land en wildernis; een land, waarin
niemand woont, en waar geen mensenkind doorgaat. **44**
En Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel, en Ik zal uit
zijn muil uithalen, wat hij verslonden heeft; en de heidenen
zullen niet meer tot hem toevloeien, want ook Babels muur
is gevallen. **45** Gaat uit, Mijn volk, uit het midden van haar,
en redt een iegelijk zijn ziel, vanwege de hittigheid van den
toorn des HEEREN. **46** En opdat ulieder hart misschien
niet week worde, en gij vreest van het gerucht, dat gehoord
zal worden in het land; want er zal een gerucht komen in
het ene jaar, en daarna een gerucht in het andere jaar; en
er zal geweld zijn in het land, heer over heer. **47** Daarom
ziet, de dagen komen, dat Ik bezoeking zal doen over
de gesneden beelden van Babel; en haar ganse land
zal beschaamd worden, en al haar verslagenen zullen
in het midden van haar liggen. **48** En de hemel en de
aarde, mitsgaders al wat daarin is, zullen juichen over
Babel; want van het noorden zullen haar de verstoorders
aankomen, spreekt de HEERE. **49** Gelijk Babel geweest
is tot een val der verslagenen van Israel, alzo zullen
te Babel de verslagenen des gansen lands vallen. **50**
Gij ontkomenen van het zwaard, gaat weg, en blijft niet
staan; gedenkt des HEEREN van verre, en laat Jeruzalem
in ulieder hart opkomen. **51** Gij moogt zeggen: Wij zijn
beschaamd geworden, want wij hebben versmaadheid
gehoord, schaamroodheid heeft ons aangezicht bedekt;
omdat uitlandsen over de heiligdommen van des HEEREN
huis gekomen zijn; **52** Daarom ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking doen zal over haar
gesneden beelden; en de dodelijk verwonde zal kermen in
haar ganse land. **53** Al klom Babel ten hemel op, en al
maakte zij vast de hoogte harer sterkte, zo zullen haar
toch verstoorders van Mij overkomen, spreekt de HEERE.
54 Er is een stem des gekrijts uit Babel, en een grote
breuk uit het land der Chaldeen. **55** Want de HEERE
verstoort Babel, en zal de grootse stem uit haar doen
vergaan; want hunlieder golven zullen bruisen als grote
wateren; het geruis van hunlieder geluid zal zich verheffen.
56 Want de verstoorder komt over haar, over Babel, en
haar helden zullen gevangen worden; hunlieder bogen zijn
verbroken; want de HEERE, de God der vergelding, zal
hun zekerlijk betalen. **57** En Ik zal haar vorsten, en haar
wijzen, haar landvoogden, en haar overheden, en haar

helden dronken maken; en zij zullen een eeuwigen slaap
slapen, en niet opwaken, spreekt de Koning, Wiens Naam
is HEERE der heirscharen. **58** Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Die brede muur van Babel zal ten enenmale
ontbloot worden, en haar hoge poorten zullen met vuur
aangestoken worden; zodat de volken tevergeefs, en de
natien ten vure zullen gearbeid hebben, dat zij mat worden.
59 Het woord, dat de profeet Jeremia beval aan Seraja,
den zoon van Nerija, den zoon van Machseja, als hij van
Zedekia, den koning van Juda, naar Babel toog, in het
vierde jaar zijner regering; en Seraja was een vreemdzaam
vorst. **60** Jeremia nu schreef al het kwaad, dat over Babel
komen zou, in een boek, te weten al deze woorden, die
tegen Babel geschreven zijn. **61** En Jeremia zeide tot
Seraja: Als gij te Babel komt, zo zult gij zien en lezen al
deze woorden; **62** En gij zult zeggen: O HEERE, Gij hebt
over deze plaats gesproken, dat Gij ze zult uitroeien, zodat
er geen inwoner in zij, van den mens tot op het beest,
maar dat zij worden zal tot eeuwige woestheden. **63** En
het zal geschieden, als gij geeindigd zult hebben dit boek
te lezen, dan zult gij een steen daaraan binden, en werpen
het in het midden van den Frath; **64** En zult zeggen: Alzo
zal Babel zinken, en niet weder opkomen, vanwege het
kwaad, dat Ik over haar zal brengen, en zij zullen mat
worden. Tot hiertoe zijn de woorden van Jeremia.

52 Zedekia was een en twintig jaren oud, als hij koning
werd, en hij regeerde elf jaren te Jeruzalem; en
de naam zijner moeder was Hamutal, een dochter van
Jeremia, van Libna. **2** En hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN, naar alles, wat Jojakim gedaan had. **3**
Want het geschiedde, om den toorn des HEEREN tegen
Jeruzalem en Juda, totdat Hij hen van Zijn aangezicht
weggeworpen had; en Zedekia rebelleerde tegen den
koning van Babel. **4** En het geschiedde in het negende
jaar zijner regering, in de tiende maand, op den tienden
der maand, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, kwam
tegen Jeruzalem, hij en zijn ganse heir, en zij legerden zich
tegen haar, en zij bouwden tegen haar sterkten rondom.
5 Alzo kwam de stad in belegering, tot in het elfde jaar
van den koning Zedekia. **6** In de vierde maand, op den
negenden der maand, als de honger in de stad sterk
werd, en het volk des lands geen brood had; **7** Toen werd
de stad doorgebroken, en al de krijgslieden vloden, en
trokken uit des nachts, uit de stad, door den weg der poort
tussen de twee muren, die aan des konings hof waren
(de Chaldeen nu waren tegen de stad rondom), en zij
togen door den weg des vlakken velds. **8** Doch het heir
der Chaldeen jaagde den koning na, en zij achterhaalden
Zedekia in de vlakke velden van Jericho; en al zijn heir
werd van bij hem verstrooid. **9** Zij dan grepen den koning,
en voerden hem opwaarts tot den koning van Babel naar
Ribla, in het land van Hamath; die sprak oordelen tegen
hem. **10** En de koning van Babel slachtte de zonen van
Zedekia voor zijn ogen; en hij slachtte ook al de vorsten
van Juda te Ribla. **11** En hij verblindde de ogen van
Zedekia, en hij bond hem met twee koperen ketenen;
alzo bracht hem de koning van Babel naar Babel, en
stelde hem in het gevangenhuis, tot den dag zijns doods
toe. **12** Daarna, in de vijfde maand, op den tienden der
maand (dit jaar was het negentiende jaar van den koning
Nebukadrezar, den koning van Babel), als Nebuzaradan,
de overste der trawanten, die voor het aangezicht des
konings van Babel stond, te Jeruzalem gekomen was;
13 Zo verbrandde hij het huis des HEEREN en het huis
des konings; mitsgaders alle huizen van Jeruzalem en
alle huizen der groten verbrandde hij met vuur. **14** En
het ganse heir der Chaldeen, dat met den overste der
trawanten was, brak alle muren van Jeruzalem rondom
af. **15** Van de armsten nu des volks en het overige des
volks, die in de stad overgelaten waren, en de afvalligen,
die tot den koning van Babel gevallen waren, en het
overige der menigte, voerde Nebuzaradan, de overste der
trawanten, gevankelijk weg. **16** Maar van de armsten des
lands liet Nebuzaradan, de overste der trawanten, enigen
over tot wijngaardeniers en tot akkerlieden. **17** Verder
braken de Chaldeen de koperen pilaren, die in het huis
des HEEREN waren, en de stellingen, en de koperen zee,
die in het huis des HEEREN was; en zij voerden al het
koper daarvan naar Babel. **18** Ook namen zij de potten en
de schoffelen, en de gaffelen, en de sprengbekkens, en de
rookschalen, en al de koperen vaten, waar men den dienst
mede deed. **19** En de overste der trawanten nam weg
de schalen, en de wierookvaten, en de sprengbekkens,
en de potten, en de kandelaars, en de rookschalen, en
de kroezen; wat geheel goud, en wat geheel zilver was.
20 De twee pilaren, de ene zee, en de twaalf koperen
runderen, die in de plaats der stellingen waren, die de
koning Salomo voor het huis des HEEREN gemaakt had;
het koper daarvan, te weten van al deze vaten, was
zonder gewicht. **21** Aangaande de pilaren, achttien ellen
was de hoogte eens pilaars, en een draad van twaalf
ellen omving hem; en zijn dikte was vier vingeren, en hij
was hol. **22** En het kapiteel daarop was koper, en de
hoogte des enen kapiteels was vijf ellen, en een net, en
granaatappelen op het kapiteel rondom, alles koper; en
dezen gelijk had de andere pilaar, met granaatappelen. **23**
En de granaatappelen waren zes en negentig, gezet naar
den wind; alle granaatappelen waren honderd, over het
net rondom. **24** Ook nam de overste der trawanten Seraja,
den hoofdpriester, en Zefanja, den tweeden priester, en
de drie dorpelbewaarders. **25** En uit de stad nam hij
een hoveling, die over de krijgslieden gesteld was, en
zeven mannen uit degenen, die des konings aangezicht
zagen, die in de stad gevonden werden, mitsgaders den
oversten schrijver des heirs, die het volk des lands ten
oorlog opschreef, en zestig mannen van het volk des
lands, die in het midden der stad gevonden werden. **26** Als
Nebuzaradan, de overste der trawanten, dezen genomen
had, zo bracht hij hen tot den koning van Babel naar
Ribla. **27** En de koning van Babel sloeg hen en doodde
hen te Ribla, in het land van Hamath. Alzo werd Juda
uit zijn land gevankelijk weggevoerd. **28** Dit is het volk,

dat Nebukadrezar gevankelijk heeft weggevoerd; in het
zevende jaar, drie duizend drie en twintig Joden; **29** In het
achttiende jaar van Nebukadrezar, voerde hij gevankelijk
weg achthonderd twee en dertig zielen uit Jeruzalem; **30**
In het drie en twintigste jaar van Nebukadrezar voerde
Nebuzaradan, de overste der trawanten, gevankelijk weg
van de Joden zevenhonderd vijf en veertig zielen. Alle
zielen zijn vier duizend en zeshonderd. **31** Het geschiedde
daarna, in het zeven en dertigste jaar der gevankelijke
wegvoering van Jojachin, den koning van Juda, in de
twaalfde maand, op den vijf en twintigsten der maand,
dat Evilmerodach, de koning van Babel, in het eerste
jaar zijns koninkrijks, het hoofd van Jojachin, den koning
van Juda, verhief, en hem uit het gevangenhuis uitbracht.
32 En hij sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel
boven den stoel der koningen, die bij hem te Babel waren.
33 En hij veranderde de klederen zijner gevangenis; en
hij at geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen
zijns levens. **34** En aangaande zijn tering, een gedurige
tering werd hem van den koning van Babel gegeven, elk
dagelijks bestemde deel op zijn dag, tot op den dag zijns
doods, al de dagen zijns levens.

Klaagliederen

1 Aleph. Hoe zit die stad zo eenzaam, die vol volks was,
zij is als een weduwe geworden, zij, die groot was
onder de heidenen, een vorstin onder de landschappen,
is cijnsbaar geworden. **2** Beth. Zij weent steeds des
nachts, en haar tranen lopen over haar kinnebakken; zij
heeft geen trooster onder al haar liefhebbers; al haar
vrienden hebben trouwelooslijk met haar gehandeld, zij
zijn haar tot vijanden geworden. **3** Gimel. Juda is in
gevangenis gegaan vanwege de ellende, en vanwege de
veelheid der dienstbaarheid; zij woont onder de heidenen,
zij vindt geen rust; al haar vervolgers achterhalen ze tussen
de engten. **4** Daleth. De wegen Sions treuren, omdat
niemand op het feest komt; al haar poorten zijn woest,
haar priesters zuchten: haar jonkvrouwen zijn bedroefd,
en zij zelve is in bitterheid. **5** He. Haar tegenpartijders
zijn ten hoofd geworden, haar vijanden zijn gerust; omdat
haar de HEERE bedroefd heeft, vanwege de veelheid
harer overtredingen; haar kinderkens gaan henen in de
gevangenis voor het aangezicht des tegenpartijders. **6** Vau.
En van de dochter Sions is al haar sieraad weggegaan;
haar vorsten zijn als de herten, die geen weide vinden,
en zij gaan krachteloos henen voor het aangezicht des
vervolgers. **7** Zain. Jeruzalem is, in de dagen harer ellende
en harer veelvuldige ballingschap, indachtig aan al haar
gewenste dingen, die zij van oude dagen af gehad heeft;
dewijl haar volk door de hand des tegenpartijders valt, en
zij geen helper heeft; de tegenpartijders zien haar aan, zij
spotten met haar rustdagen. **8** Cheth. Jeruzalem heeft
zwaarlijk gezondigd, daarom is zij als een afgezonderde
vrouw geworden; allen, die haar eerden, achten haar
onwaard, dewijl zij haar naaktheid gezien hebben; zij
zucht ook, en zij is achterwaarts gekeerd. **9** Teth. Haar
onreinheid is in haar zomen, zij heeft niet gedacht aan
haar uiterste, daarom is zij wonderbaarlijk omlaag gedaald;
zij heeft geen trooster. HEERE, zie mijn ellende aan, want
de vijand maakt zich groot. **10** Jod. De tegenpartijder
heeft zijn hand aan al haar gewenste dingen uitgebreid;
immers heeft zij aangezien, dat de heidenen in haar
heiligdom gingen, waarvan Gij geboden hadt, dat zij in
Uw gemeente niet komen zouden. **11** Caph. Al haar volk
zucht, brood zoekende, zij hebben hun gewenste dingen
voor spijs gegeven, om de ziel te verkwikken. Zie, HEERE,
en aanschouw, dat ik onwaard geworden ben. **12** Lamed.
Gaat het ulieden niet aan, gij allen, die over weg gaat?
Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn
smart, die mij aangedaan is, waarmede de HEERE mij
bedroefd heeft ten dage der hittigheid Zijns toorns. **13**
Mem. Van de hoogte heeft Hij een vuur in mijn beenderen
gezonden, waarover Hij geheerst heeft; Hij heeft voor
mijn voeten een net uitgebreid, Hij heeft mij achterwaarts
doen keren, Hij heeft mij woest en ziek gemaakt den
gansen dag. **14** Nun. Het juk mijner overtredingen is
aangebonden door Zijn hand, zij zijn samengevlochten, zij
zijn op mijn hals geklommen; Hij heeft mijn kracht doen
vervallen; de HEERE heeft mij in hun handen gegeven,
ik kan niet opstaan. **15** Samech. De Heere heeft al mijn
sterken in het midden van mij vertreden; Hij heeft een
bijeenkomst over mij uitgeroepen, om mijn jongelingen te
verbreken; de Heere heeft de wijnpers der jonkvrouw, der
dochter van Juda, getreden. **16** Ain. Om dezer dingen wille
ween ik; mijn oog, mijn oog vliet af van water, omdat de
trooster, die mijn ziel zou verkwikken, verre van mij is;
mijn kinderen zijn verwoest, omdat de vijand de overhand
heeft. **17** Pe. Sion breidt haar handen uit, daar is geen
trooster voor haar; de HEERE heeft van Jakob geboden,
dat die rondom hem zijn, zijn tegenpartijders zouden zijn;
Jeruzalem is als een afgezonderde vrouw onder hen.
18 Tsade. De HEERE is rechtvaardig, want ik ben Zijn
mond wederspannig geweest; hoort toch, alle gij volken,
en ziet mijn smart; mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen
zijn in de gevangenis gegaan. **19** Koph. Ik riep tot mijn
liefhebbers, maar zij hebben mij bedrogen; mijn priesters
en mijn oudsten hebben in de stad den geest gegeven, als
zij spijze voor zich zochten, opdat zij hun ziel mochten
verkwikken. **20** Resch. Aanzie, HEERE, want mij is bange;
mijn ingewand is beroerd, mijn hart heeft zich omgekeerd
in het binnenste van mij, want ik ben zeer wederspannig
geweest; van buiten heeft mij het zwaard van kinderen
beroofd, van binnen is als de dood. **21** Schin. Zij horen,
dat ik zucht, maar ik heb geen trooster; al mijn vijanden
horen mijn kwaad; en zij zijn vrolijk, dat Gij het gedaan
hebt; als Gij den dag zult voortgebracht hebben, dien
Gij uitgeroepen hebt, zo zullen zij zijn, gelijk ik ben. **22**
Thau. Laat al hun kwaad voor Uw aangezicht komen, en
doe hun, gelijk als Gij mij gedaan hebt vanwege al mijn
overtredingen; want mijn zuchtingen zijn vele, en mijn hart
is mat.

2 Aleph. Hoe heeft de Heere de dochter Sions in Zijn
toorn bewolkt? Hij heeft de heerlijkheid van Israel van
den hemel op de aarde nedergeworpen; en Hij heeft aan
de voetbank Zijner voeten niet gedacht in den dag Zijns
toorns. **2** Beth. De Heere heeft al de woningen Jakobs
verslonden, en heeft ze niet verschoond; Hij heeft de
vastigheden der dochter van Juda afgebroken in Zijn
verbolgenheid, Hij heeft gemaakt, dat zij de aarde raken;
Hij heeft het koninkrijk en deszelfs vorsten ontheiligd. **3**
Gimel. Hij heeft, in ontsteking des toorns, den gehelen
hoorn Israels afgehouwen; Hij heeft Zijn rechterhand
achterwaarts getrokken, toen de vijand kwam, en Hij is
tegen Jakob ontstoken als een vlammend vuur, dat rondom
verteert. **4** Daleth. Hij heeft Zijn boog gespannen als
een vijand; Hij heeft zich met Zijn rechterhand gesteld
als een tegenpartijder, dat Hij doodde al de begeerlijke
dingen der ogen; Hij heeft Zijn grimmigheid in de tent der
dochter Sions uitgestort als een vuur. **5** He. De Heere
is geworden als een vijand; Hij heeft Israel verslonden,
Hij heeft al haar paleizen verslonden. Hij heeft deszelfs
vastigheden verdorven; en Hij heeft bij de dochter van
Juda het klagen en kermen vermenigvuldigd. **6** Vau. En Hij
heeft Zijn hut met geweld afgerukt, als een hof, Hij heeft

Zijn vergaderplaats verdorven; de HEERE heeft in Sion
doen vergeten den hoogtijd en den sabbat, en Hij heeft in
de gramschap Zijns toorns den koning en den priester
smadelijk verworpen. **7** Zain. De Heere heeft Zijn altaar
verstoten. Hij heeft Zijn heiligdom te niet gedaan, Hij heeft
de muren harer paleizen in des vijands hand overgegeven;
zij hebben in het huis des HEEREN een stem verheven als
op den dag eens gezetten hoogtijds. **8** Cheth. De HEERE
heeft gedacht te verderven den muur der dochter Sions; Hij
heeft het richtsnoer daarover getogen, Hij heeft Zijn hand
niet afgewend, dat Hij ze niet verslonde; en Hij heeft den
voormuur en den muur te zamen treurig gemaakt, zij zijn
verzwakt. **9** Teth. Haar poorten zijn in de aarde verzonken;
Hij heeft haar grendelen verdorven en gebroken; haar
koning en haar vorsten zijn onder de heidenen; er is
geen wet; haar profeten vinden ook geen gezicht van den
HEERE. **10** Jod. De oudsten der dochter Sions zitten op
de aarde, zij zwijgen stil, zij werpen stof op hun hoofd,
zij hebben zakken aangegord; de jonge dochters van
Jeruzalem laten haar hoofd ter aarde hangen. **11** Caph.
Mijn ogen zijn verteerd door tranen, mijn ingewand wordt
beroerd; mijn lever is ter aarde uitgeschud, vanwege de
breuk der dochter mijns volks; omdat het kind en de
zuigeling op de straten der stad in onmacht zinken; **12**
Lamed. Als zij tot hun moeders zeggen: Waar is koren en
wijn, als zij op de straten der stad in onmacht zinken, als
de verslagenen; als zich hun ziel uitschudt in den schoot
hunner moeders. **13** Mem. Wat getuigen zal ik u brengen,
wat zal ik bij u vergelijken, gij dochter Jeruzalems? Wat
zal ik bij u vergelijken, dat ik u trooste, gij jonkvrouw,
dochter Sions, want uw breuk is zo groot als de zee, wie
kan u helen? **14** Nun. Uw profeten hebben u ijdelheid en
ongerijmdheid gezien, en zij hebben u uw ongerechtigheid
niet geopenbaard, om uw gevangenis af te wenden, maar
zij hebben voor u gezien ijdele lasten en uitstotingen.
15 Samech. Allen, die over weg gaan, klappen met de
handen over u, zij fluiten en schudden hun hoofd over
de dochter Jeruzalems, zeggende: Is dit die stad, waar
men van zeide, dat zij volkomen van schoonheid was, een
vreugde der ganse aarde? **16** Pe. Al uw vijanden sperren
hun mond op over u, zij fluiten en knersen met de tanden,
zij zeggen: Wij hebben haar verslonden; dit is immers de
dag, dien wij verwacht hebben, wij hebben hem gevonden,
wij hebben hem gezien. **17** Ain. De HEERE heeft gedaan,
wat Hij gedacht had, Hij heeft Zijn woord vervuld, dat Hij
bevolen had van oude dagen; Hij heeft afgebroken en niet
gespaard; en Hij heeft den vijand over u verblijd, Hij heeft
den hoorn uwer tegenpartijders verhoogd. **18** Tsade. Hun
hart schreeuwde tot den Heere: O gij muur der dochter
Sions, laat dag en nacht tranen afvlieten als een beek;
geef uzelve geen rust, uw oogappel houde niet op! **19**
Koph. Maak u op, maak geschrei des nachts in het begin
der nachtwaken, stort uw hart uit voor het aangezicht des
Heeren als water; hef uw handen tot Hem op voor de
ziel uwer kinderkens, die in onmacht gevallen zijn van
honger, vooraan op alle straten. **20** Resch. Zie, HEERE,
aanschouw toch, aan wien Gij alzo gedaan hebt; zullen
dan de vrouwen haar vrucht eten, de kinderkens, die men
op de handen draagt? Zullen dan de profeet en de priester
in het heiligdom des Heeren gedood worden? **21** Schin.
De jongen en de ouden liggen op de aarde op de straten;
mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen zijn door het zwaard
gevallen; Gij hebt ze in den dag Uws toorns gedood, Gij
hebt ze geslacht en niet verschoond. **22** Thau. Gij hebt
mijn verschrikkingen van rondom geroepen, als tot een
dag eens gezetten hoogtijds; en er is niemand aan den
dag des toorns des HEEREN ontkomen of overgebleven;
die ik op de handen gedragen en opgetogen heb, die heeft
mijn vijand omgebracht.

3 Aleph. Ik ben de man, die ellende gezien heeft door
de roede Zijner verbolgenheid. **2** Aleph. Hij heeft mij
geleid en gevoerd in de duisternis, en niet in het licht. **3**
Aleph. Hij heeft Zich immers tegen mij gewend, Hij heeft
Zijn hand den gansen dag veranderd. **4** Beth. Hij heeft mijn
vlees en mijn huid oud gemaakt, Hij heeft mijn beenderen
gebroken. **5** Beth. Hij heeft tegen mij gebouwd, en Hij
heeft mij met galle en moeite omringd. **6** Beth. Hij heeft
mij gezet in duistere plaatsen, als degenen, die over lang
dood zijn. **7** Gimel. Hij heeft mij toegemuurd, dat ik er niet
uit gaan kan; Hij heeft mijn koperen boeien verzwaard. **8**
Gimel. Ook wanneer ik roep en schreeuw, sluit Hij de oren
voor mijn gebed. **9** Gimel. Hij heeft mij wegen toegemuurd
met uitgehouwen stenen, Hij heeft mijn paden verkeerd. **10**
Daleth. Hij is mij een loerende beer, een leeuw in verborgen
plaatsen. **11** Daleth. Hij heeft mijn wegen afgewend; en Hij
heeft mij in stukken gebroken; Hij heeft mij woest gemaakt.
12 Daleth. Hij heeft Zijn boog gespannen, en Hij heeft mij
den pijl als ten doel gesteld. **13** He. Hij heeft Zijn pijlen in
mijn nieren doen ingaan. **14** He. Ik ben al mijn volk tot
belaching geworden, hun snarenspel den gansen dag.
15 He. Hij heeft mij met bitterheden verzadigd, Hij heeft
mij met alsem dronken gemaakt. **16** Vau. Hij heeft mijn
tanden met zandsteentjes verbrijzeld, Hij heeft mij in de as
nedergedrukt. **17** Vau. En Gij hebt mijn ziel verre van den
vrede verstoten, ik heb het goede vergeten. **18** Vau. Toen
zeide ik: Mijn sterkte is vergaan, en mijn hoop van den
HEERE. **19** Zain. Gedenk aan mijn ellende en aan mijn
ballingschap, aan den alsem en galle. **20** Zain. Mijn ziel
gedenkt er wel terdege aan, en zij bukt zich neder in mij.
21 Zain. Dit zal ik mij ter harte nemen, daarom zal ik hopen;
22 Cheth. Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat
wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde
hebben; **23** Cheth. Zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is
groot. **24** Cheth. De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel,
daarom zal ik op Hem hopen. **25** Teth. De HEERE is goed
dengenen, die Hem verwachten, der ziele, die Hem zoekt.
26 Teth. Het is goed, dat men hope, en stille zij op het heil
des HEEREN. **27** Teth. Het is goed voor een man, dat hij
het juk in zijn jeugd draagt. **28** Jod. Hij zitte eenzaam,
en zwijge stil, omdat Hij het hem opgelegd heeft. **29** Jod.
Hij steke zijn mond in het stof, zeggende: Misschien is er
verwachting. **30** Jod. Hij geve zijn wang dien, die hem slaat,

hij worde zat van smaad. **31** Caph. Want de Heere zal niet
verstoten in eeuwigheid. **32** Caph. Maar als Hij bedroefd
heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner
goedertierenheden. **33** Caph. Want Hij plaagt of bedroeft
des mensenkinderen niet van harte. **34** Lamed. Dat men al
de gevangenen der aarde onder Zijn voeten verbrijzelt;
35 Lamed. Dat men het recht eens mans buigt voor het
aangezicht des Allerhoogsten; **36** Lamed. Dat men een
mens verongelijkt in zijn twistzaak; zou het de Heere niet
zien? **37** Mem. Wie zegt wat, hetwelk geschiedt, zo het de
Heere niet beveelt? **38** Mem. Gaat niet uit den mond des
Allerhoogsten het kwade en het goede? **39** Mem. Wat
klaagt dan een levend mens? Een ieder klage vanwege
zijn zonden. **40** Nun. Laat ons onze wegen onderzoeken
en doorzoeken, en laat ons wederkeren tot den HEERE.
41 Nun. Laat ons onze harten opheffen, mitsgaders de
handen, tot God in den hemel, zeggende: **42** Nun. Wij
hebben overtreden, en wij zijn wederspannig geweest,
daarom hebt Gij niet gespaard. **43** Samech. Gij hebt ons
met toorn bedekt, en Gij hebt ons vervolgd; Gij hebt ons
gedood, Gij hebt niet verschoond. **44** Samech. Gij hebt U
met een wolk bedekt, zodat er geen gebed doorkwam. **45**
Samech. Gij hebt ons tot een uitvaagsel en wegwerpsel
gesteld, in het midden der volken. **46** Pe. Al onze vijanden
hebben hun mond tegen ons opgesperd. **47** Pe. De vreze
en de kuil zijn over ons gekomen, de verwoesting en de
verbreking. **48** Pe. Met waterbeken loopt mijn oog neder,
vanwege de breuk der dochter mijns volks. **49** Ain. Mijn
oog vliet, en kan niet ophouden, omdat er geen rust is; **50**
Ain. Totdat het de HEERE van den hemel aanschouwe,
en het zie. **51** Ain. Mijn oog doet mijn ziele moeite aan,
vanwege al de dochteren mijner stad. **52** Tsade. Die mijn
vijanden zijn zonder oorzaak, hebben mij als een vogeltje
dapperlijk gejaagd. **53** Tsade. Zij hebben mijn leven in een
kuil uitgeroeid, en zij hebben een steen op mij geworpen.
54 Tsade. De wateren zwommen over mijn hoofd; ik zeide:
Ik ben afgesneden! **55** Koph. HEERE! Ik heb Uw Naam
aangeroepen uit den ondersten kuil. **56** Koph. Gij hebt
mijn stem gehoord, verberg Uw oor niet voor mijn zuchten,
voor mijn roepen. **57** Koph. Gij hebt U genaderd ten dage,
als ik U aanriep; Gij hebt gezegd: Vrees niet! **58** Resch.
Heere! Gij hebt de twistzaken mijner ziel getwist, Gij hebt
mijn leven verlost. **59** Resch. Heere! Gij hebt gezien de
verkeerdheid, die men mij aangedaan heeft, oordeel mijn
rechtzaak. **60** Resch. Gij hebt al hun wraak gezien, al
hun gedachten tegen mij. **61** Schin. HEERE! Gij hebt
hun smaden gehoord, en al hun gedachten tegen mij; **62**
Schin. De lippen dergenen, die tegen mij opstaan, en hun
dichten tegen mij den gansen dag. **63** Schin. Aanschouw
hun zitten en opstaan; ik ben hun snarenspel. **64** Thau.
HEERE! geef hun weder die vergelding, naar het werk
hunner handen. **65** Thau. Geef hun een deksel des harten;
Uw vloek zij over hen! **66** Thau. Vervolg ze met toorn, en
verdelg ze van onder den hemel des HEEREN.

4 Aleph. Hoe is het goud zo verdonkerd, het goede fijne
goud zo veranderd! Hoe zijn de stenen des heiligdoms
vooraan op alle straten verworpen! **2** Beth. De kostelijke
kinderen Sions, tegen fijn goud geschat, hoe zijn zij nu
gelijk gerekend aan de aarden flessen, het werk van
de handen eens pottenbakkers! **3** Gimel. Zelfs laten de
zeekalveren de borsten neder, zij zogen hun welpen; maar
de dochter mijns volks is als een wrede geworden, gelijk de
struisen in de woestijn. **4** Daleth. De tong van het zoogkind
kleeft aan zijn gehemelte van dorst; de kinderkens eisen
brood, er is niemand, die het hun mededeelt. **5** He. Die
lekkernijen aten, versmachten nu op de straten; die in
karmozijn opgetrokken zijn, omhelzen den drek. **6** Vau. En
de ongerechtigheid der dochter mijns volks is groter dan
de zonden van Sodom, dat als in een ogenblik omgekeerd
werd, en geen handen hadden arbeid over haar. **7** Zain.
Haar bijzondersten waren reiner dan de sneeuw, zij waren
witter dan melk; zij waren roder van lichaam dan robijnen,
gladder dan een saffier. **8** Cheth. Maar nu is hun gedaante
verduisterd van zwartigheid, men kent hen niet op de
straten; hun huid kleeft aan hun beenderen, zij is verdord,
zij is geworden als een hout. **9** Teth. De verslagenen
van het zwaard zijn gelukkiger dan de verslagenen van
den honger; want die vlieten daarhenen, als doorstoken
zijnde, omdat er geen vruchten der velden zijn. **10** Jod. De
handen der barmhartige vrouwen hebben haar kinderen
gekookt; zij zijn haar tot spijze geworden in de verbreking
der dochter mijns volks. **11** Caph. De HEERE heeft Zijn
grimmigheid volbracht, Hij heeft de hittigheid Zijns toorns
uitgestort; en Hij heeft te Sion een vuur aangestoken,
hetwelk haar fondamenten verteerd heeft. **12** Lamed. De
koningen der aarde zouden het niet geloofd hebben, noch
al de inwoners der wereld, dat de tegenpartijder en vijand
tot de poorten van Jeruzalem zou ingaan. **13** Mem. Het
is vanwege de zonden harer profeten, en de misdaden
harer priesteren, die in het midden van haar het bloed der
rechtvaardigen vergoten hebben. **14** Nun. Zij zwierven
als blinden op de straten, zij waren met bloed besmet,
zodat men niet kon zien, of men raakte hun klederen aan.
15 Samech. Zij riepen tot hen: Wijkt, hier is een onreine
wijkt, wijkt, roert niet aan! Zekerlijk, zij zijn weggevlogen,
ja, weggezworven; zij zeiden onder de heidenen: Zij zullen
er niet langer wonen. **16** Pe. Des HEEREN aangezicht
heeft ze verdeeld. Hij zal ze voortaan niet meer aanzien;
zij hebben het aangezicht der priesteren niet geeerd, zij
hebben den ouden geen genade bewezen. **17** Ain. Nog
bezweken ons onze ogen, ziende naar onze ijdele hulp;
wij gaapten met ons gapen op een volk, dat niet kon
verlossen. **18** Tsade. Zij hebben onze gangen nagespeurd,
dat wij op onze straten niet gaan konden; ons einde
is genaderd, onze dagen zijn vervuld, ja, ons einde is
gekomen. **19** Koph. Onze vervolgers zijn sneller geweest
dan de arenden des hemels; zij hebben ons op de bergen
hittiglijk vervolgd, in de woestijn hebben zij ons lagen
gelegd. **20** Resch. De adem onzer neuzen, de gezalfde
des HEEREN, is gevangen in hun groeven; van welken
wij zeiden: Wij zullen onder zijn schaduw leven onder de
heidenen! **21** Schin. Wees vrolijk, en verblijd u, gij dochter

Edoms, die in het land Uz woont! doch de beker zal ook
tot u komen, gij zult dronken worden, en ontbloot worden.
22 Thau. Uw ongerechtigheid heeft een einde, o gij dochter
Sions! Hij zal u niet meer gevankelijk doen wegvoeren;
maar uw ongerechtigheid, o gij dochter Edoms! zal Hij
bezoeken; Hij zal uw zonden ontdekken.

5 Gedenk, HEERE, wat ons geschied is, aanschouw
het, en zie onzen smaad aan. **2** Ons erfdeel is tot de
vreemdelingen gewend, onze huizen tot de uitlanders. **3**
Wij zijn wezen zonder vader, onze moeders zijn als de
weduwen. **4** Ons water moeten wij voor geld drinken; ons
hout komt ons op prijs te staan. **5** Wij lijden vervolging op
onze halzen; zijn wij woede, men laat ons geen rust. **6**
Wij hebben den Egyptenaar de hand gegeven, en den
Assyrier, om met brood verzadigd te worden. **7** Onze
vaders hebben gezondigd, en zijn niet meer, en wij dragen
hun ongerechtigheden. **8** Knechten heersen over ons;
er is niemand, die ons uit hun hand rukke. **9** Wij moeten
ons brood met gevaar onzes levens halen, vanwege het
zwaard der woestijn. **10** Onze huid is zwart geworden gelijk
een oven, vanwege den geweldigen storm des hongers.
11 Zij hebben de vrouwen te Sion verkracht, en de jonge
dochters in de steden van Juda. **12** De vorsten zijn door
hunlieder hand opgehangen; de aangezichten der ouden
zijn niet geeerd geweest. **13** Zij hebben de jongelingen
weggenomen, om te malen, en de jongens struikelen
onder het hout. **14** De ouden houden op van de poort, de
jongelingen van hun snarenspel. **15** De vreugde onzes
harten houdt op, onze rei is in treurigheid veranderd. **16**
De kroon onzes hoofds is afgevallen; o wee nu onzer, dat
wij zo gezondigd hebben! **17** Daarom is ons hart mat, om
deze dingen zijn onze ogen duister geworden. **18** Om
des bergs Sions wil, die verwoest is, waar de vossen op
lopen. **19** Gij, o HEERE, zit in eeuwigheid, Uw troon is van
geslacht tot geslacht. **20** Waarom zoudt Gij ons steeds
vergeten? Waarom zoudt Gij ons zo langen tijd verlaten?
21 HEERE, bekeer ons tot U, zo zullen wij bekeerd zijn;
vernieuw onze dagen als van ouds. **22** Want zoudt Gij
ons ganselijk verwerpen? Zoudt Gij zozeer tegen ons
verbolgen zijn?

Ezechiël

1 In het dertigste jaar, in de vierde maand, op den vijfden derzelve maand, als ik in het midden der weggevoerden was bij de rivier Chebar, zo geschiedde het, dat de hemelen werden geopend, en ik gezichten Gods zag. **2** Op den vijfden derzelve maand (dit was het vijfde jaar van de wegvoering van den koning Jojachin), **3** Geschiedde het woord des HEEREN uitdrukkelijk tot Ezechiel, den zoon van Buzi, den priester, in het land der Chaldeen, bij de rivier Chebar; en de hand des HEEREN was daar op hem. **4** Toen zag ik, en ziet, een stormwind kwam van het noorden af, een grote wolk, en een vuur daarin vervangen, en een glans was rondom die wolk; en uit het midden daarvan was als de verf van Hasmal, uit het midden des vuurs. **5** En uit het midden daarvan kwam de gelijkenis van vier dieren; en dit was hun gedaante: zij hadden de gelijkenis van een mens; **6** En elkeen had vier aangezichten; insgelijks had elkeen van hen vier vleugelen. **7** En hun voeten waren rechte voeten, en hun voetplanten waren gelijk de voetplanten van een kalf, en glinsterden gelijk de verf van glad koper. **8** En mensenhanden waren onder hun vleugelen, aan hun vier zijden; en die vier hadden hun aangezichten en hun vleugelen. **9** Hun vleugelen waren samengevoegd, de een aan den ander; zij keerden zich niet om, als zij gingen; zij gingen elkeen recht uit voor zijn aangezicht henen. **10** De gelijkenis nu van hun aangezicht was het aangezicht eens mensen, en het aangezicht eens leeuws hadden zij vier aan de rechterzijde; en ter linkerzijde hadden die vier eens ossen aangezicht; ook hadden die vier eens arends aangezicht. **11** Ook waren hun aangezichten en hun vleugelen opwaarts verdeeld; elkeen had er twee samengevoegd aan de andere, en twee bedekten hun lichamen. **12** En zij gingen elkeen rechtuit voor zijn aangezicht henen; waarhenen de geest was om te gaan, gingen zij; zij keerden zich niet om, als zij gingen. **13** Aangaande de gelijkenis der dieren, hun gedaante was als brandende kolen des vuurs, als de gedaante der fakkelen; datzelve vuur ging steeds tussen die dieren; en het vuur had een glans, en uit het vuur kwam een bliksem voort. **14** De dieren nu liepen en keerden weder als de gedaante van een weerlicht. **15** Als ik die dieren zag, ziet, zo was er een rad op de aarde bij die dieren, naar vier aangezichten van hetzelve. **16** De gedaante der raderen en derzelver maaksel was als de verf van een turkoois; en die vier hadden enerlei gelijkenis; daartoe was hun gedaante, en hun maaksel, alsof het ware een rad in het midden van een rad. **17** Als zij gingen, zij gingen op hun vier zijden; zij keerden zich niet om, als zij gingen. **18** En hun velgen, die waren zo hoog, dat zij vreselijk waren; en hun velgen waren vol ogen rondom aan die vier raderen. **19** Als nu de dieren gingen, gingen de raderen bij hen; en als de dieren van de aarde opgeheven werden, werden de raderen opgeheven. **20** Waarhenen de geest was om te gaan, gingen zij, waarhenen de geest was om te gaan; en de raderen werden tegenover hen opgeheven; want de geest der dieren was in de raderen. **21** Als die gingen, gingen deze; en als die stonden, stonden zij; en als die van de aarde opgeheven werden, werden de raderen tegenover hen opgeheven; want de geest der dieren was in de raderen. **22** En over de hoofden der dieren was de gelijkenis eens uitspansels, gelijk de verf van het vreselijke kristal, van boven af over hun hoofden uitgespreid. **23** En onder dat uitspansel waren hun vleugelen rechtop, de een aan den ander; ieder had er twee, die herwaarts hun lichamen bedekten, en ieder had er twee, die ze derwaarts bedekten. **24** En als zij gingen, hoorde ik een geruis hunner vleugelen, als het geruis van vele wateren, als de stem des Almachtigen, als de stem eens geroeps, als het gedreun eens heirlegers; als zij stonden, zo lieten zij hun vleugelen neder. **25** En er geschiedde een stem van boven het uitspansel, hetwelk boven hun hoofden was, als zij stonden, en hun vleugelen nedergelaten hadden. **26** En boven het uitspansel, hetwelk was boven hun hoofden, was de gelijkenis eens troons, als de gedaante van een saffiersteen; en op de gelijkenis als de gedaante eens mensen, daarboven op zijnde. **27** En ik zag als de verf van Hasmal, als de gedaante van vuur rondom daarbinnen, van de gedaante Zijner lenden en opwaarts; en van de gedaante Zijner lenden en nederwaarts, zag ik als de gedaante van vuur, en glans aan Hem rondom. **28** Gelijk de gedaante van den boog, die in de wolk is ten dage des plasregens, alzo was de gedaante van den glans rondom; dit was de gedaante van de gelijkenis der heerlijkheid des HEEREN; en als ik het zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde een stem van Een, Die sprak.

2 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik zal met u spreken. **2** Zo kwam in mij, als Hij tot mij sprak, de Geest, Die mij stelde op mijn voeten; en ik hoorde Dien, Die tot mij sprak. **3** En Hij zeide tot mij: Mensenkind! Ik zend u tot de kinderen Israels, tot de rebellerende volken, die tegen Mij gerebelleerd hebben; zij en hun vaderen hebben overtreden tegen Mij tot op dezen zelven huidigen dag. **4** En deze kinderen zijn hard van aangezicht, en stijf van hart; Ik zend u tot hen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE! **5** En zij, hetzij dat zij het horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen (want zij zijn een wederspannig huis), zo zullen zij weten, dat een profeet in het midden van hen geweest is. **6** En gij, mensenkind! vrees niet voor hen, en vrees niet voor hun woorden, hoewel wederwilligen en doornen bij u zijn, en gij bij schorpioenen woont; vrees voor hun woorden niet, en ontzet u niet voor hun aangezicht, want zij zijn een wederspannig huis. **7** Maar gij zult Mijn woorden tot hen spreken, hetzij dat zij horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen; want zij zijn wederspannig. **8** Doch gij, mensenkind, hoor hetgeen Ik tot u spreek; wees gij niet wederspannig, gelijk dat wederspannig huis; open uw mond, en eet, wat Ik u geef. **9** Toen zag ik, en ziet, er was een hand tot mij uitgestoken; en ziet, daarin was de rol eens boeks. **10** En Hij spreidde die voor mijn aangezicht uit; en zij was

beschreven voor en achter; en daarin waren geschreven
klaagliederen, en zuchting, en wee.

3 Daarna zeide Hij tot mij: Mensenkind, eet, wat gij
vinden zult; eet deze rol, en ga, spreek tot het huis
Israels. **2** Toen opende ik mijn mond, en Hij gaf mij die rol
te eten. **3** En Hij zeide tot mij: Mensenkind, geef uw buik
te eten, en vul uw ingewand met deze rol, die Ik u geef.
Toen at ik, en het was in mijn mond als honig, vanwege
de zoetigheid. **4** En Hij zeide tot mij: Mensenkind, ga
henen, kom tot het huis Israels, en spreek tot hen met Mijn
woorden. **5** Want gij zijt niet gezonden tot een volk, diep
van spraak en zwaar van tong, maar tot het huis Israels; **6**
Niet tot vele volken, diep van spraak en zwaar van tong,
welker woorden gij niet kunt verstaan; zouden zij niet, zo
Ik u tot hen gezonden had, naar u gehoord hebben? **7**
Maar het huis Israels wil naar u niet horen, omdat zij naar
Mij niet willen horen; want het ganse huis Israels is stijf
van voorhoofd, en hard van hart zijn zij. **8** Ziet, Ik heb
uw aangezicht stijf gemaakt tegen hun aangezichten, en
uw voorhoofd stijf tegen hun voorhoofd. **9** Uw voorhoofd
heb Ik gemaakt als een diamant, harder dan een rots;
vrees hen niet, en ontzet u niet voor hun aangezichten,
omdat zij een wederspannig huis zijn. **10** Verder zeide
Hij tot mij: Mensenkind, vat al Mijn woorden, die Ik tot u
spreken zal, in uw hart, en hoor ze met uw oren. **11** En ga
henen, kom tot de weggevoerden, tot de kinderen uws
volks, en spreek tot hen, en zeg tot hen: Zo zegt de Heere
HEERE, hetzij dat zij horen zullen, of hetzij dat zij het laten
zullen. **12** Toen nam de Geest mij op, en ik hoorde achter
mij een stem van grote ruising, zeggende: Geloofd zij de
heerlijkheid des HEEREN uit Zijn plaats! **13** En ik hoorde
het geluid van der dieren vleugelen, die de een den ander
raakten, en het geluid der raderen tegenover hen; en het
geluid ener grote ruising. **14** Toen hief de Geest mij op, en
nam mij weg, en ik ging henen, bitterlijk bedroefd door de
hitte mijns geestes; maar de hand des HEEREN was sterk
op mij. **15** En ik kwam tot de weggevoerden te Tel-Abib,
die aan de rivier Chebar woonden, en ik bleef daar zij
woonden; ja, ik bleef daar verbaasd in het midden van hen
zeven dagen. **16** Het gebeurde nu ten einde van zeven
dagen, dat het woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende: **17** Mensenkind! Ik heb u tot een wachter
gesteld over het huis Israels; zo zult gij het woord uit Mijn
mond horen, en hen van Mijnentwege waarschuwen. **18**
Als Ik tot den goddeloze zeg: Gij zult den dood sterven,
en gij waarschuwt hem niet, en spreekt niet, om den
goddeloze van zijn goddelozen weg te waarschuwen,
opdat gij hem in het leven behoudt; die goddeloze zal in
zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw
hand eisen. **19** Doch als gij den goddeloze waarschuwt, en
hij zich van zijn goddeloosheid en van zijn goddelozen weg
niet bekeert, hij zal in zijn ongerechtigheid sterven; maar
gij hebt uw ziel bevrijd. **20** Als ook een rechtvaardige zich
van zijn gerechtigheid afkeert, en onrecht doet, en Ik een
aanstoot voor zijn aangezicht leg, hij zal sterven; omdat gij
hem niet gewaarschuwd hebt, zal hij in zijn zonde sterven,
en zijn gerechtigheden, die hij gedaan heeft, zullen niet
gedacht worden; maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen.
21 Doch als gij den rechtvaardige waarschuwt, opdat de
rechtvaardige niet zondige, en hij niet zondigt; hij zal
zekerlijk leven, omdat hij gewaarschuwd is; en gij hebt uw
ziel bevrijd. **22** En de hand des HEEREN was daar op mij,
en Hij zeide tot mij: Maak u op, ga uit in de vallei, en Ik zal
daar met u spreken. **23** En ik maakte mij op, en ging uit
in de vallei, en ziet, de heerlijkheid des HEEREN stond
aldaar, gelijk de heerlijkheid, die ik gezien had bij de rivier
Chebar; en ik viel op mijn aangezicht. **24** Toen kwam de
Geest in mij, en stelde mij op mijn voeten, en Hij sprak met
mij, en Hij zeide tot mij: Ga, besluit u binnen in uw huis. **25**
Want u aangaande, mensenkind, ziet, zij zouden dikke
touwen aan u leggen, en zij zouden u daarmede binden;
daarom zult gij niet uitgaan in het midden van hen. **26** En
Ik zal uw tong aan uw gehemelte doen kleven, dat gij stom
worden zult, en zult hun niet zijn tot een bestraffenden
man; want zij zijn een wederspannig huis. **27** Maar als
Ik met u spreken zal, zal Ik uw mond opendoen, en gij
zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE, wie hoort,
die hore, en wie het laat, die late het; want zij zijn een
wederspannig huis.

4 En gij, mensenkind, neem u een tichelsteen, en leg
dien voor uw aangezicht, en bewerp daarop de stad
Jeruzalem. **2** En maak een belegering tegen haar, en
bouw tegen haar sterkten, en werp tegen haar een wal op,
en stel legers tegen haar, en zet tegen haar stormrammen
rondom. **3** Verder, neem gij u een ijzeren pan, en stel
ze tot een ijzeren muur tussen u en tussen die stad;
en richt uw aangezicht tegen haar, dat zij in belegering
kome, en gij zult ze belegeren. Dit zij den huize Israels
een teken. **4** Lig gij ook neder op uw linkerzijde, en leg
daarop de ongerechtigheid van het huis Israels, naar het
getal der dagen, dat gij daarop zult liggen, zult gij hun
ongerechtigheid dragen. **5** Want Ik heb u gegeven de
jaren hunner ongerechtigheid, naar het getal der dagen,
driehonderd en negentig dagen, dat gij de ongerechtigheid
van het huis Israels dragen zult. **6** Als gij nu deze voleinden
zult, lig ten anderen male neder op uw rechterzijde, en
gij zult de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen
veertig dagen; Ik heb u gegeven elken dag voor elk jaar. **7**
Daarom zult gij uw aangezicht richten tegen de belegering
van Jeruzalem, en uw arm zal ontbloot zijn; en gij zult
tegen haar profeteren. **8** En ziet, Ik zal dikke touwen aan
u leggen, dat gij u niet omkeert van uw ene zijde tot uw
andere zijde, totdat gij de dagen uwer belegering voleind
hebt. **9** En neemt gij voor u tarwe, en gerst, en bonen,
en linzen, en gierst, en spelt; en doe die in een vat, en
maak die u tot brood; naar het getal der dagen, die gij
op uw zijde nederliggen zult, driehonderd en negentig
dagen, zult gij dat eten. **10** Uw spijze nu, die gij eten zult,
zal in gewicht zijn twintig sikkelen daags; van tijd tot tijd
zult gij die eten. **11** Gij zult ook water naar zekere maat
drinken, het zesde deel van een hin; van tijd tot tijd zult
gij het drinken. **12** En gij zult een gerstekoek eten, en

dien zult gij met drek van des mensen afgang bakken
voor hun ogen. 13 En de HEERE zeide: Alzo zullen de
kinderen Israels hun brood onrein eten onder de heidenen,
waarhenen Ik hen verdrijven zal. 14 Toen zeide ik: Ach,
Heere, HEERE, zie, mijn ziel is niet verontreinigd geweest;
want ik heb, van mijn jeugd af tot nu toe, geen dood
aas, noch dat verscheurd is, gegeten, en geen verfoeilijk
vlees is in mijn mond gekomen. 15 En Hij zeide tot mij:
Zie, Ik heb u rundermest gegeven voor mensendrek, zo
zult gij uw brood daarmede bereiden. 16 Daarna zeide
Hij tot mij: Gij mensenkind, zie, Ik breek den staf des
broods in Jeruzalem, en zij zullen het brood met gewicht
en met kommer eten, en het water met zekere maat en
met verbaasdheid drinken; 17 Opdat zij des broods en des
waters gebrek hebben, en de een met den ander verbaasd
worden, en in hun ongerechtigheid uitteren.

5 En gij, mensenkind, neem u een scherp mes, een
scheermes der barbieren zult gij u nemen, hetwelk gij
zult laten gaan over uw hoofd en over uw baard; daarna
zult gij u een weegschaal nemen, en die haren delen.
2 Een derde deel zult gij in het midden der stad met
vuur verbranden, nadat de dagen der belegering vervuld
worden; dan zult gij een derde deel nemen, slaande met
een zwaard rondom hetzelve, en een derde deel zult
gij in den wind strooien; want Ik zal het zwaard achter
hen uittrekken. 3 Gij zult ook weinige in getal daarvan
nemen, en in uw slippen binden. 4 En nog zult gij van
die nemen, en die werpen in het midden des vuurs, en
zult ze verbranden met vuur; daaruit zal voortkomen een
vuur tegen het gehele huis van Israel. 5 Alzo zegt de
Heere HEERE: Dit is Jeruzalem, welke Ik in het midden
der heidenen gezet heb, en landen rondom haar henen. 6
Doch zij heeft Mijn rechten veranderd in goddeloosheid
meer dan de heidenen, en Mijn inzettingen meer dan
de landen, die rondom haar zijn; want zij hebben Mijn
rechten verworpen, en in Mijn inzettingen hebben zij niet
gewandeld. 7 Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Dewijl
gijlieden dies meer gemaakt hebt dan de heidenen, die
rondom u zijn, in Mijn inzettingen niet gewandeld hebt,
en Mijn rechten niet gedaan hebt, zelfs naar de rechten
der heidenen, die rondom u zijn, niet gedaan hebt; 8
Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Ik wil aan u,
ja Ik, want Ik zal gerichten in het midden van u oefenen,
voor de ogen van die heidenen. 9 En Ik zal onder u doen,
hetgeen Ik niet gedaan heb, en desgelijks Ik voortaan
niet doen zal, om al uwer gruwelen wil. 10 Daarom zullen
de vaders de kinderen eten in het midden van u, en de
kinderen zullen hun vaderen eten; en Ik zal gerichten
onder u oefenen, en zal al uw overblijfsel in alle winden
verstrooien. 11 Daarom zo waarachtig als Ik leef, spreekt
de Heere HEERE (omdat gij Mijn heiligdom verontreinigd
hebt met al uw verfoeiselen, en met al uw gruwelen), zo
Ik ook niet daarom u verminderen, en Mijn oog u niet
verschonen zal, en Ik ook niet zal sparen! 12 Een derde
deel van u zal van de pestilentie sterven, en zal door
honger in het midden van u te niet worden; en een derde
deel zal in het zwaard vallen rondom u; en een derde
deel zal Ik in alle winden verstrooien, en Ik zal het zwaard
achter hen uittrekken. 13 Alzo zal Mijn toorn volbracht
worden, en Ik zal Mijn grimmigheid op hen doen rusten, en
Mij troosten; en zij zullen weten, dat Ik, de HEERE, in Mijn
ijver gesproken heb, als Ik Mijn grimmigheid tegen hen
volbracht zal hebben. 14 Daartoe zal Ik u ter woestheid en
ter smaadheid zetten onder de heidenen, die rondom u
zijn, voor de ogen van al degene, die voorbijgaat. 15 Zo
zal de smaadheid en hoon een onderwijs en ontzetting
den heidenen zijn, die rondom u zijn, wanneer Ik over
u gerichten in toorn, en in grimmigheid, en in grimmige
straffen oefenen zal; Ik, de HEERE, heb het gesproken!
16 Wanneer Ik de boze pijlen des hongers tegen hen
uitzenden zal, die ten verderve zijn zullen, die Ik uitzenden
zal om u te verderven; zo zal Ik den honger over u
vermeerderen, en u den staf des broods breken. 17 Ja,
honger en boos gedierte, die u van kinderen beroven
zullen, zal Ik over u zenden; ook zal pestilentie en bloed
onder u omgaan; en het zwaard zal Ik over u brengen; Ik,
de HEERE, heb het gesproken!

6 En het woord des HEEREN geschiedde tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind, zet uw aangezicht tegen
de bergen Israels, en profeteer tegen dezelve; 3 En
zeg: Gij bergen Israels, hoort het woord des Heeren
HEEREN! Zo zegt de Heere HEERE tot de bergen en tot
de heuvelen, tot de beken en tot de dalen: Ziet, Ik, Ik breng
over u het zwaard, en Ik zal uw hoogten verderven. 4
Daartoe zullen uw altaren verwoest, en uw zonnebeelden
verbroken worden; en Ik zal uw verslagenen nedervellen
voor het aangezicht uwer drekgoden. 5 En Ik zal de dode
lichamen der kinderen Israels voor het aangezicht hunner
drekgoden leggen, en Ik zal uw beenderen rondom uw
altaren strooien. 6 In al uw woningen zullen de steden
verwoest en de hoogten tot wildernis worden, opdat uw
altaren woest en eenzaam zijn, en uw drekgoden verbroken
worden en ophouden, en uw zonnebeelden afgehouwen,
en uw werken uitgedelgd worden. 7 En de verslagenen
zullen in het midden van u liggen, opdat gij weet, dat Ik de
HEERE ben. 8 Ik zal dan nog een overblijfsel laten, als
gij enigen zult hebben, die het zwaard ontkomen onder
de heidenen, wanneer gij in de landen zult verstrooid
worden. 9 Dan zullen uw ontkomenen Mijner gedenken
onder de heidenen, waar zij gevankelijk zullen geworden
zijn, omdat Ik verbroken ben door hun hoerachtig hart,
dat van Mij afgeweken is, en door hun ogen, die hun
drekgoden nahoereren; en zij zullen een walging aan
zichzelven hebben over de boosheden, die zij in al hun
gruwelen gedaan hebben. 10 En zij zullen weten, dat Ik
de HEERE ben; Ik heb niet tevergeefs gesproken, van
hun dit kwaad aan te doen. 11 Zo zegt de Heere HEERE:
Sla met uw hand, en stamp met uw voet, en zeg: Ach,
over alle gruwelen der boosheden van het huis Israels;
want zij zullen door het zwaard, door den honger en door
de pestilentie vallen. 12 Die verre af is, zal door de pest
sterven, en die nabij is, zal door het zwaard vallen; maar

die overgebleven en belegerd is, zal door honger sterven;
alzo zal Ik Mijn grimmigheid tegen hen volbrengen. 13 Dan
zult gij weten, dat Ik de HEERE ben, als hun verslagenen
in het midden hunner drekgoden rondom hun altaren
wezen zullen op alle hoge heuvelen, op alle toppen der
bergen, en onder allen groenen boom, en onder alle dichte
eiken, de plaats, alwaar zij al hun drekgoden liefelijken
reuk maakten. 14 Daarom zal Ik Mijn hand over hen
uitstrekken, en zal het land woest maken, ja, woester dan
de woestijn naar Diblath henen, in al hun woningen; en zij
zullen bevinden, dat Ik de HEERE ben.

7 Daarna geschiedde het woord des HEEREN tot mij,
zeggende: 2 Verder, gij mensenkind, zo zegt de Heere
HEERE, van het land Israels: Het einde is er, het einde
is gekomen over de vier hoeken des lands. 3 Nu is het
einde over u; want Ik zal Mijn toorn tegen u zenden, en Ik
zal u richten naar uw wegen, en Ik zal op u brengen al
uw gruwelen. 4 En Mijn oog zal u niet verschonen, en Ik
zal niet sparen; maar Ik zal uw wegen op u brengen, en
uw gruwelen zullen in het midden van u zijn, en gijlieden
zult weten, dat Ik de HEERE ben. 5 Zo zegt de Heere
HEERE: Een kwaad, een enig kwaad, ziet, is gekomen; 6
Een einde is er gekomen, dat einde is gekomen, het is
opgewaakt tegen u; ziet, het kwaad is gekomen! 7 De
morgenstond is tot u gekomen, o inwoner des lands, de
tijd is gekomen, de dag der beroerte is nabij, en er is geen
wederklank der bergen. 8 Nu zal Ik in kort Mijn grimmigheid
over u uitgieten, en Mijn toorn tegen u volbrengen, en
u richten naar uw wegen, en zal op u brengen al uw
gruwelen. 9 En Mijn oog zal niet verschonen, en Ik
zal niet sparen; Ik zal u geven naar uw wegen, en uw
gruwelen zullen in het midden van u zijn; en gijlieden
zult weten, dat Ik de HEERE ben, Die slaat. 10 Ziet, de
dag, ziet, de morgenstond is gekomen, de morgenstond is
voortgekomen, de roede heeft gebloeid, de hovaardij heeft
gegroend. 11 Het geweld is opgerezen tot een roede der
goddeloosheid; niets van hen zal overblijven, noch van
hun menigte, noch van hun gedruis, en geen klage zal
over hen zijn. 12 De tijd is gekomen, de dag is genaakt; de
koper zij niet blijde, en de verkoper bedrijve geen rouw;
want een brandende toorn is over de gehele menigte van
het land. 13 Want de verkoper zal tot het verkochte niet
wederkeren, ofschoon hun leven nog onder de levenden
ware; overmits het gezicht, aangaande de gehele menigte
van het land, niet zal terugkeren; en niemand zal door zijn
ongerechtigheid zijn leven sterken. 14 Zij hebben met de
trompet getrompet, en hebben alles bereid, maar niemand
trekt ten strijde; want Mijn brandende toorn is over de
gehele menigte van het land. 15 Het zwaard is buiten, en
de pest, en de honger van binnen; die op het veld is, zal
door het zwaard sterven, en die in de stad is, dien zal
de honger en de pest verteren. 16 En hun ontkomenden
zullen wel ontkomen, maar zij zullen op de bergen zijn, zij
allen zullen zijn gelijk duiven der dalen, kermende, een
ieder om zijn ongerechtigheid. 17 Alle handen zullen slap
worden, en alle knieen zullen henenvlieten als water. 18
Ook zullen zij zakken aangorden, gruwen zal ze bedekken,
en over alle aangezichten zal schaamte wezen, en op
al hun hoofden kaalheid. 19 Zij zullen hun zilver op de
straten werpen, en hun goud zal tot onreinigheid zijn; hun
zilver en hun goud zal hen niet kunnen uithelpen ten dage
der verbolgenheid des HEEREN; hun ziel zullen zij niet
verzadigen, en hun ingewanden zullen zij niet vullen; want
het zal de aanstoot hunner ongerechtigheid zijn. 20 En Hij
heeft de schoonheid Zijns sieraads ter overtreffelijkheid
gezet; maar zij hebben daarin beelden hunner gruwelen
en hunner verfoeiselen gemaakt; daarom heb Ik dat hun
tot onreinigheid gesteld. 21 En Ik zal het in de hand der
vreemden overgeven ten roof, en den goddelozen der
aarde ten buit, en zij zullen het ontheiligen. 22 Ook zal Ik
Mijn aangezicht van hen omwenden, en zij zullen Mijn
verborgen plaats ontheiligen; want inbrekers zullen daar
inkomen en die ontheiligen. 23 Maak een keten; want
het land is vol van bloedgerichten, en de stad is vol van
geweld. 24 Daarom zal Ik de kwaadste der heidenen
doen komen, die hun huizen erfelijk bezitten zullen, en
zal den hoogmoed der sterken doen ophouden, en die
hen heiligen, zullen ontheiligd worden. 25 De ondergang
komt; en zij zullen den vrede zoeken, maar hij zal er niet
zijn. 26 Ellende zal op ellende komen, en er zal gerucht op
gerucht wezen; dan zullen zij het gezicht van een profeet
zoeken; maar de wet zal vergaan van den priester, en de
raad van de oudsten. 27 De koning zal rouw bedrijven,
en de vorsten zullen met verwoesting bekleed zijn, en de
handen van het volk des lands zullen beroerd zijn; Ik zal
hun doen naar hun weg, en met hun rechten zal Ik ze
richten; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

8 Het geschiedde nu in het zesde jaar, in de zesde
maand, op den vijfden der maand, als ik in mijn huis
zat, en de oudsten van Juda voor mijn aangezicht zaten,
dat de hand des Heeren HEEREN daar over mij viel. 2
Toen zag ik, en ziet, een gelijkenis, als de gedaante van
vuur; van de gedaante Zijner lenden en nederwaarts was
vuur; en van Zijn lenden en opwaarts, als de gedaante
ener klaarheid, als de verf van Hasmal. 3 En Hij stak de
gelijkenis ener hand uit, en nam mij bij het haar mijns
hoofds; en de Geest voerde mij op tussen de aarde en
tussen den hemel, en bracht mij in de gezichten Gods
te Jeruzalem, tot de deur der poort van het binnenste
voorhof, dewelke ziet naar het noorden, alwaar de zitplaats
was van een beeld der ijvering, dat tot ijver verwekt. 4 En
ziet, de heerlijkheid des Gods van Israel was aldaar, naar
de gedaante, die ik in de vallei gezien had. 5 En Hij zeide
tot mij: Mensenkind, hef nu uw ogen op naar den weg van
het noorden; en ik hief mijn ogen op naar den weg van het
noorden, en ziet, tegen het noorden aan de poort van het
altaar was dit beeld der ijvering, in den ingang. 6 En Hij
zeide tot mij: Mensenkind, ziet gij wel, wat zij doen, de
grote gruwelen, die het huis Israels hier doet, opdat Ik van
Mijn heiligdom verre wegga? Doch gij zult nog wederom
grote gruwelen zien. 7 Zo bracht Hij mij tot de deur van het

voorhof. Toen zag ik, en ziet, er was een hol in den wand.
8 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, graaf nu in dien wand.
En ik groef in dien wand, en ziet, daar was een deur. 9
Toen zeide Hij tot mij: Ga in, en zie de boze gruwelen, die
zij hier doen. 10 Zo ging ik in, en ik zag, en ziet, er was
alle beeltenis van kruipende dieren en verfoeilijke beesten,
en van alle drekgoden van het huis Israels, geheel rondom
aan den wand gemaald. 11 En zeventig mannen uit de
oudsten van het huis Israels, met Jaazanja, den zoon van
Safan, staande in het midden van hen, stonden voor hun
aangezichten; en een ieder had zijn rookvat in zijn hand,
en een overvloedige wolk des reukwerks ging op. 12 Toen
zeide Hij tot mij: Hebt gij gezien, mensenkind, wat de
oudsten van het huis Israels doen in de duisternis, een
ieder in zijn gebeelde binnenkameren? want zij zeggen: De
HEERE ziet ons niet, de HEERE heeft het land verlaten.
13 En Hij zeide tot mij: Gij zult nog wederom grote gruwelen
zien, die zij doen. 14 En Hij bracht mij tot de deur der
poort van het huis des HEEREN, die naar het noorden is,
en ziet, daar zaten vrouwen, bewenende den Thammuz.
15 En Hij zeide tot mij: Hebt gij, mensenkind, dat gezien?
Gij zult nog wederom grotere gruwelen zien dan deze. 16
En Hij bracht mij tot het binnenste voorhof van het huis
des HEEREN; en ziet, aan de deur van den tempel des
HEEREN, tussen het voorhuis en tussen het altaar, waren
omtrent vijf en twintig mannen; hun achterste leden waren
naar den tempel des HEEREN, en hun aangezichten naar
het oosten, en deze bogen zich neder naar het oosten voor
de zon. 17 Toen zeide Hij tot mij: Hebt gij, mensenkind,
dat gezien? Is er iets lichter geacht bij het huis van Juda,
dan deze gruwelen te doen, die zij hier doen? Als zij het
land met geweld vervuld hebben, zo keren zij zich, om Mij
te vertoornen; want zie, zij steken de wijnranken aan hun
neus. 18 Daarom zal Ik ook handelen in grimmigheid, Mijn
oog zal niet verschonen, en Ik zal niet sparen; hoewel zij
voor Mijn oren met luider stem roepen, nochtans zal Ik hen
niet horen.

9 Daarna riep Hij voor mijn oren met luider stem,
zeggende: Doet de opzieners der stad naderen, en
elkeen met zijn verdervend wapen in zijn hand. 2 En
ziet, zes mannen kwamen van den weg der Hoge poort,
die gekeerd is naar het noorden, en elkeen met zijn
verpletterend wapen in zijn hand; en een man in het
midden van hen was met linnen bekleed, en een schrijvers-
inktkoker was aan zijn lenden; en zij kwamen in, en
stonden bij het koperen altaar. 3 En de heerlijkheid des
Gods van Israel hief zich op van den cherub, waarop Hij
was, tot den dorpel van het huis; en Hij riep tot den man,
die met linnen bekleed was, die de schrijvers-inktkoker
aan zijn lenden had. 4 En de HEERE zeide tot hem: Ga
door, door het midden der stad, door het midden van
Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden der
lieden, die zuchten en uitroepen over al deze gruwelen,
die in het midden derzelve gedaan worden. 5 Maar tot
die anderen zeide Hij voor mijn oren: Gaat door, door de
stad achter hem, en slaat, ulieder oog verschone niet, en
spaart niet! 6 Doodt ouden, jongelingen en maagden, en
kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe; maar genaakt
aan niemand, op denwelken het teken is, en begint van
Mijn heiligdom. En zij begonnen van de oude mannen, die
voor het huis waren. 7 En Hij zeide tot hen: Verontreinigt
het huis, en vervult de voorhoven met verslagenen; gaat
henen uit. En zij gingen henen uit, en zij sloegen in de
stad. 8 Het geschiedde nu, als zij hen geslagen hadden,
en ik overgebleven was, dat ik op mijn aangezicht viel,
en riep, en zeide: Ach, Heere HEERE, zult Gij al het
overblijfsel van Israel verderven, met Uw grimmigheid uit
te gieten over Jeruzalem? 9 Toen zeide Hij tot mij: De
ongerechtigheid van het huis van Israel en van Juda is
gans zeer groot, en het land is met bloed vervuld, en de
stad is vol van afwijking; want zij zeggen: De HEERE heeft
het land verlaten, en de HEERE ziet niet. 10 Daarom ook,
wat Mij aangaat, Mijn oog zal niet verschonen, en Ik zal
niet sparen; Ik zal hun weg op hun hoofd geven. 11 En ziet,
de man, die met linnen bekleed was, aan wiens lenden de
inktkoker was, bracht bescheid weder, zeggende: Ik heb
gedaan, gelijk als Gij mij geboden hadt.

10 Daarna zag ik, en ziet, boven het uitspansel, hetwelk
was over het hoofd der cherubs, was als een
saffiersteen, als de gedaante van de gelijkenis eens troons;
en Hij verscheen op dezelve. 2 En Hij sprak tot den
man, bekleed met linnen, en Hij zeide: Ga in tot tussen
de wielen, tot onder den cherub, en vul uw vuisten met
vurige kolen van tussen de cherubs, en strooi ze over
de stad; en hij ging in voor mijn ogen. 3 De cherubs
nu stonden ter rechterzijde van het huis, als die man
inging; en een wolk vervulde het binnenste voorhof. 4
Toen hief zich de heerlijkheid des HEEREN omhoog van
boven den cherub, op den dorpel van het huis; en het
huis werd vervuld met een wolk, en het voorhof was vol
van den glans der heerlijkheid des HEEREN. 5 En het
geruis van de vleugelen der cherubs werd gehoord tot
het uiterste voorhof, als de stem des almachtigen Gods,
wanneer Hij spreekt. 6 Het geschiedde nu, als Hij den
man, bekleed met linnen, geboden had, zeggende: Neem
vuur van tussen de wielen, van tussen de cherubs, dat
hij inging en stond bij een rad. 7 Toen stak een cherub
zijn hand uit van tussen de cherubs tot het vuur, hetwelk
was tussen de cherubs, en nam daarvan, en gaf het in de
vuisten desgenen, die met linnen bekleed was; die nam
het, en ging uit. 8 Want er werd gezien aan de cherubs de
gelijkenis van eens mensen hand onder hun vleugelen. 9
Toen zag ik, en ziet, vier raderen waren bij de cherubs;
een rad was bij elken cherub; en de gedaante der raderen
was als de verf van een turkoois-steen. 10 En aangaande
hun gedaanten, die vier hadden enerlei gelijkenis, gelijk
of het ware geweest een rad in het midden van een rad.
11 Als die gingen, zo gingen deze op hun vier zijden;
zij keerden zich niet om, als zij gingen; maar de plaats,
waarheen het hoofd zag, die volgden zij na; zij keerden
zich niet om, als zij gingen. 12 Hun ganse lichaam nu, en
hun ruggen, en hun handen, en hun vleugelen, mitsgaders

de raderen, waren vol ogen rondom; die vier hadden
hun raderen. 13 Aangaande de raderen, elkeen derzelve
werd voor mijn ogen genoemd Galgal. 14 En elkeen
had vier aangezichten; het eerste aangezicht was het
aangezicht eens cherubs, en het tweede aangezicht was
het aangezicht eens mensen, en het derde het aangezicht
eens leeuws, en het vierde het aangezicht eens arends.
15 En die cherubs hieven zich omhoog; dit was hetzelfde
dier, dat ik bij de rivier Chebar gezien had. 16 En als de
cherubs gingen, zo gingen die raderen nevens dezelven;
en als de cherubs hun vleugelen ophieven, om zich van de
aarde omhoog te heffen, zo keerden zich diezelve raderen
ook niet om van bij hen. 17 Als die stonden, stonden
deze, en als die opgeheven werden, hieven zich deze ook
op; want de geest der dieren was in hen. 18 Toen ging
de heerlijkheid des HEEREN van boven den dorpel des
huizes weg, en stond boven de cherubs. 19 En de cherubs
hieven hun vleugelen op, en verhieven zich van de aarde
omhoog voor mijn ogen, als zij uitgingen; en de raderen
waren tegenover hen; en elkeen stond aan de deur der
Oostpoort van het huis des HEEREN; en de heerlijkheid
des Gods Israels was van boven over hen. 20 Dit is het
dier, dat ik zag onder den Gods Israels bij de rivier Chebar;
en ik bemerkte, dat het cherubs waren. 21 Elkeen had
vier aangezichten, en elkeen had vier vleugelen; en de
gelijkenis van mensenhanden was onder hun vleugelen.
22 En aangaande de gelijkenis van hun aangezichten, het
waren dezelfde aangezichten, die ik gezien had bij de
rivier Chebar, hun gedaanten en zij zelven; zij gingen ieder
recht uit voor zijn aangezicht henen.

11 Toen hief mij de Geest op, en bracht mij tot de
Oostpoort van het huis des HEEREN, dewelke ziet
oostwaarts; en ziet, aan de deur der poort waren vijf en
twintig mannen, en in het midden van hen zag ik Jaazanja,
den zoon van Azzur, en Pelatja, den zoon van Benaja,
vorsten des volks. 2 En Hij zeide tot mij: Mensenkind,
deze zijn de mannen, die ongerechtigheid bedenken, en
die kwaden raad raden in deze stad. 3 Die zeggen: Men
moet geen huizen nabij bouwen; deze stad zou de pot, en
wij het vlees zijn. 4 Daarom profeteer tegen hen; profeteer,
o mensenkind! 5 Zo viel dan de Geest des HEEREN op
mij, en Hij zeide tot mij: Zeg: Zo zegt de HEERE: Alzo zegt
gijlieden o huis Israels! want Ik weet elkeen der dingen,
die in uw geest opklimmen. 6 Gij hebt uw verslagenen in
deze stad vermenigvuldigd, en gij hebt derzelver straten
met de verslagenen vervuld. 7 Daarom, zo zegt de Heere
HEERE: Uw verslagenen, die gij in het midden derzelve
nedergelegd hebt, die zijn dat vlees, en deze stad is de
pot; maar ulieden zal Ik uit het midden derzelve doen
uitgaan. 8 Gijlieden hebt het zwaard gevreesd; en het
zwaard zal Ik over u brengen, spreekt de Heere HEERE.
9 Ook zal Ik ulieden uit het midden derzelve doen uitgaan,
en Ik zal u overgeven in de hand der vreemden; en Ik zal
recht onder u doen. 10 Gij zult door het zwaard vallen; in
de landpale Israels zal Ik u richten, en gij zult weten, dat
Ik de HEERE ben. 11 Deze stad zal ulieden niet tot een
pot zijn, en gij zult in het midden derzelve niet tot vlees
zijn; in de landpale Israels zal Ik u richten. 12 En gij zult
weten, dat Ik de HEERE ben, omdat gij in Mijn inzettingen
niet gewandeld, en Mijn rechten niet gedaan hebt, maar
naar de rechten der heidenen, die rondom u zijn, gedaan
hebt. 13 Het geschiedde nu, als ik profeteerde, dat Pelatja,
de zoon van Benaja, stierf. Toen viel ik neder op mijn
aangezicht, en riep met luider stem; en zeide: Ach, Heere
HEERE! zult Gij gans een voleinding maken met het
overblijfsel van Israel? 14 Toen geschiedde het woord des
HEEREN tot mij, zeggende: 15 Mensenkind, het zijn uw
broederen, uw broederen, de mannen uwer maagschap,
en het ganse huis Israels, ja, dat ganse, tot welke de
inwoners van Jeruzalem gezegd hebben: Maakt u verre af
van den HEERE, ditzelve land is ons tot een erfbezitting
gegeven. 16 Daarom zeg: Zo zegt de Heere HEERE:
Hoewel Ik hen verre onder de heidenen weggedaan heb,
en hoewel Ik hen in de landen verstrooid heb, nochtans
zal Ik hun een weinig tijds tot een heiligdom zijn, in de
landen, waarin zij gekomen zijn. 17 Daarom zeg: Alzo zegt
de Heere HEERE: Ja, Ik zal ulieden vergaderen uit de
volken, en Ik zal u verzamelen uit de landen, waarin gij
verstrooid zijt, en Ik zal u het land Israels geven. 18 En
zij zullen daarhenen komen, en al deszelfs verfoeiselen
en al deszelfs gruwelen van daar wegdoen. 19 En Ik zal
hun enerlei hart geven, en zal een nieuwen geest in het
binnenste van u geven; en Ik zal het stenen hart uit hun
vlees wegnemen, en zal hun een vlesen hart geven; 20
Opdat zij wandelen in Mijn inzettingen, en Mijn rechten
bewaren, en dezelve doen; en zij zullen Mij tot een volk
zijn, en Ik zal hun tot een God zijn. 21 Maar welker hart het
hart hunner verfoeiselen en hunner gruwelen nawandelt,
derzelver weg zal Ik op hun hoofd geven, spreekt de Heere
HEERE. 22 Toen hieven de cherubs hun vleugelen op, en
de raderen tegenover hen; en de heerlijkheid des Gods
van Israel was over hen van boven. 23 En de heerlijkheid
des HEEREN rees op van het midden der stad, en stond
op den berg, die tegen het oosten der stad is. 24 Daarna
nam mij de Geest op, en bracht mij in gezicht door den
Geest Gods in Chaldea tot de gevankelijk weggevoerden;
en het gezicht, dat ik gezien had, voer van mij op. 25 En ik
sprak tot de gevankelijk weggevoerden al de woorden des
HEEREN, die Hij mij had doen zien.

12 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind! gij woont in het midden
van een wederspannig huis, dewelke ogen hebben om
te zien, en niet zien, oren hebben om te horen, en niet
horen, want zij zijn een wederspannig huis. 3 Daarom gij,
mensenkind, maak u gereedschap van vertrekking; en
vertrek bij dag voor hun ogen; en gij zult vertrekken van
uw plaats tot een andere plaats voor hun ogen; misschien
zullen zij het merken, hoewel zij een wederspannig huis
zijn. 4 Gij zult dan uw gereedschap bij dag voor hun ogen
uitbrengen, als het gereedschap dergenen, die vertrekken;
daarna zult gij in den avond uitgaan voor hun ogen, gelijk
zij uitgaan, die vertrekken. 5 Doorgraaf u den wand voor

hun ogen, en breng daardoor uw gereedschap uit. **6** Voor
hun ogen zult gij het op de schouders dragen, in donker
zult gij het uitbrengen; uw aangezicht zult gij bedekken,
dat gij het land niet ziet; want Ik heb u den huize Israels tot
een wonderteken gegeven. **7** En ik deed alzo, gelijk als
mij bevolen was; ik bracht mijn gereedschap uit bij dag, als
het gereedschap dergenen, die vertrekken; daarna in den
avond doorgroef ik mij den wand met de hand; ik bracht
het uit in donker, en ik droeg het op den schouder voor
hun ogen. **8** En des morgens geschiedde het woord des
HEEREN tot mij, zeggende: **9** Mensenkind, heeft niet het
huis Israels, het wederspannig huis, tot u gezegd: Wat
doet gij? **10** Zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE:
Deze last is tegen den vorst te Jeruzalem, en het ganse
huis Israels, dat in het midden van hen is. **11** Zeg: Ik
ben ulieder wonderteken; gelijk als ik gedaan heb, alzo
zal hun gedaan worden; zij zullen door wegvoering in de
gevangenis heengaan. **12** En de vorst, die in het midden
van hen is, zal het gereedschap op den schouder dragen in
donker, en hij zal uitgaan; zij zullen door den wand graven,
om hem daardoor uit te brengen; hij zal zijn aangezicht
bedekken, opdat hij met het oog de aarde niet zie. **13**
Ik zal ook Mijn net over hem uitspreiden, dat hij in Mijn
jachtgaren gegrepen worde; en Ik zal hem brengen in
Babylonie, het land der Chaldeen; ook zal hij dat niet zien,
hoewel hij daar sterven zal. **14** En allen, die rondom hem
zijn tot zijn hulp, en al zijn benden zal Ik in alle winden
verstrooien; en Ik zal het zwaard achter hen uittrekken. **15**
Alzo zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik
hen onder de heidenen verspreiden en hen in de landen
verstrooien zal. **16** Doch Ik zal van hen weinige lieden
doen overblijven van het zwaard, van den honger en van
de pestilentie; opdat zij al hun gruwelen vertellen onder
de heidenen, waarhenen zij komen zullen, en zij zullen
weten, dat Ik de HEERE ben. **17** Daarna geschiedde het
woord des HEEREN tot mij, zeggende: **18** Mensenkind, gij
zult uw brood eten met beven, en uw water zult gij met
beroerte en met kommer drinken. **19** En gij zult tot het
volk des lands zeggen: Alzo zegt de Heere HEERE, van
de inwoners van Jeruzalem, in het land Israels: Zij zullen
hun brood met kommer eten, en hun water zullen zij met
verbaasdheid drinken, omdat hun land woest zal worden
van zijn volheid, vanwege het geweld van al degenen, die
daarin wonen; **20** En de bewoonde steden zullen woest
worden, en het land zal een wildernis zijn; en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. **21** Wederom geschiedde het woord
des HEEREN tot mij, zeggende: **22** Mensenkind, wat is
dit voor een spreekwoord, dat gijlieden hebt in het land
Israels, zeggende: de dagen zullen verlengd worden, en al
het gezicht zal vergaan? **23** Daarom zeg tot hen: Alzo zegt
de Heere HEERE: Ik zal dit spreekwoord doen ophouden,
dat zij het niet meer ten spreekwoord gebruiken zullen in
Israel. Maar spreek tot hen: De dagen zijn nabij gekomen,
en het woord van ieder gezicht. **24** Want geen ijdel gezicht
zal er meer wezen, noch vleiende waarzegging, in het
midden van het huis Israels. **25** Want Ik ben de HEERE, Ik
zal spreken; het woord, de tijd zal niet meer uitgesteld
worden; want in uw dagen, o wederspannig huis, zal Ik
een woord spreken, en hetzelve doen, spreekt de Heere
HEERE. **26** Verder geschiedde het woord des HEEREN tot
mij, zeggende: **27** Mensenkind, zie, die van het huis Israels
zeggen: Het gezicht dat hij ziet, is voor vele dagen, en hij
profeteert van tijden, die verre zijn. **28** Daarom zeg tot hen:
Alzo zegt de Heere HEERE: Geen Mijner woorden zullen
meer uitgesteld worden; het woord, hetwelk Ik gesproken
heb, dat zal gedaan worden, spreekt de Heere HEERE.

13 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind, profeteer tegen de
profeten Israels, die profeteren, en zeg tot degenen, die
uit hun hart profeteren: Hoort des HEEREN woord. **3** Zo
zegt de Heere HEERE: Wee over die dwaze profeten,
die hun geest nawandelen, en hetgeen zij niet gezien
hebben! **4** Uw profeten, o Israel, zijn als vossen in de
woeste plaatsen. **5** Gij zijt in de bressen niet opgetreden,
noch hebt den muur toegemuurd voor het huis Israels, om
in den strijd te staan, ten dage des HEEREN. **6** Zij zien
ijdelheid en leugenachtige voorzegging, die daar zeggen:
De HEERE heeft gesproken, daar de HEERE hen niet
gezonden heeft; en zij geven hope van het woord te zullen
bevestigen. **7** Ziet gij niet een ijdel gezicht, en spreekt
een leugenachtige voorzegging, als gij zegt: De HEERE
spreekt, daar Ik niet gesproken heb? **8** Daarom zo zegt de
Heere HEERE: omdat gijlieden ijdelheid spreekt, en leugen
ziet; daarom, ziet, Ik wil aan u, spreekt de Heere HEERE.
9 En Mijn hand zal zijn tegen de profeten, die ijdelheid
zien, en leugen voorzeggen; zij zullen in de vergadering
Mijns volks niet zijn, en in het schrift van het huis Israels
niet geschreven worden, en in het land Israels niet komen;
en gij zult weten, dat Ik de Heere HEERE ben. **10** Daarom,
ja, daarom dat zij Mijn volk verleiden, zeggende: Vrede,
daar geen vrede is; en dat de een een lemen wand bouwt,
en ziet, de anderen denzelven pleisteren met loze kalk.
11 Zeg tot degenen, die met loze kalk pleisteren, dat hij
omvallen zal; er zal een overstelpende plasregen zijn;
en gij, o grote hagelstenen, zult vallen, en een grote
stormwind zal hem splijten. **12** Ziet, als die wand zal
gevallen zijn, zal dan niet tot u gezegd worden: Waar is de
pleistering, waarmede gij gepleisterd hebt? **13** Daarom
alzo zegt de Heere HEERE: Ja, Ik zal hem door een
groten stormwind in Mijn grimmigheid splijten, en er zal
een overstelpende plasregen zijn in Mijn toorn, en grote
hagelstenen in Mijn grimmigheid, om dien te verdoen. **14**
Zo zal Ik den wand afbreken, dien gijlieden met loze kalk
gepleisterd hebt, en zal hem ter aarde nederwerpen, dat
zijn grond zal ontdekt worden; alzo zal de stad vallen, en
gij zult in het midden van haar omkomen; en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. **15** Zo zal Ik Mijn grimmigheid
tegen den wand voortbrengen, en tegen degenen, die
hem pleisteren met loze kalk; en Ik zal tot ulieden zeggen:
Die wand is er niet meer, en die hem pleisterden, zijn er
niet; **16** Te weten de profeten Israels, die van Jeruzalem
profeteren, en voor haar een gezicht des vredes zien,

waar geen vrede is, spreekt de Heere HEERE. **17** En
gij, mensenkind, zet uw aangezicht tegen de dochteren
uws volks, dewelke profeteren uit haar hart, en profeteer
tegen haar; **18** En zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Wee
die vrouwen, die kussens naaien voor alle okselen der
armen, en maken hoofddeksels voor het hoofd van alle
statuur, om de zielen te jagen! Zult gij de zielen Mijns volks
jagen, en zult gij u de zielen in het leven behouden? **19** En
zult gij Mij ontheiligen bij Mijn volk, voor handvollen van
gerst, en voor stukken broods, om zielen te doden, die niet
zouden sterven, en om zielen in het leven te behouden,
die niet zouden leven, door uw liegen tot Mijn volk, dat
de leugen hoort? **20** Daarom, zo zegt de Heere HEERE:
Ziet, Ik wil aan uw kussens, waarmede gij aldaar de zielen
jaagt naar de bloemhoven, en Ik zal ze uit uw armen
wegscheuren; en Ik zal die zielen losmaken, de zielen,
die gij jaagt naar de bloemhoven. **21** Daartoe zal Ik uw
hoofddeksels scheuren, en Mijn volk uit uw hand redden,
zodat zij niet meer in uw hand zullen zijn tot een jacht; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **22** Omdat gijlieden
het hart des rechtvaardigen door valsheid hebt bedroefd
gemaakt, daar Ik hem geen smart aangedaan heb; en
omdat gij de handen des goddelozen gesterkt hebt, opdat
hij zich van zijn bozen weg niet afkeren zou, dat Ik hem in
het leven behield; **23** Daarom zult gij niet meer ijdelheid
zien, noch waarzegging gebruiken; maar Ik zal Mijn volk uit
uw hand redden, en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.

14 Daarna kwamen tot mij mannen uit de oudsten
van Israel, en zaten neder voor mijn aangezicht. **2**
Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
3 Mensenkind, deze mannen hebben hun drekgoden
in hun hart opgezet, en hebben den aanstoot hunner
ongerechtigheid recht voor hun aangezichten gesteld; word
Ik dan ernstiglijk van hen gevraagd? **4** Daarom spreek
met hen, en zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Een
ieder man uit het huis Israels, die de drekgoden in zijn hart
opzet, en den aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor
zijn aangezicht stelt, en komt tot den profeet, Ik, de HEERE
zal hem, als hij komt, antwoorden naar de menigte zijner
drekgoden; **5** Opdat Ik het huis Israels in hun hart grijpe,
dewijl zij allen door hun drekgoden van Mij vervreemd zijn.
6 Daarom zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de Heere
HEERE: Bekeert u, en keert u af van uw drekgoden, en
keert uw aangezichten af van al uw gruwelen. **7** Want
ieder man uit het huis Israels, en uit den vreemdeling, die
in Israel verkeert, die zich van achter Mij afscheidt, en
zet zijn drekgoden op in zijn hart, en stelt den aanstoot
zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht, en komt
tot den profeet, om Mij door hem te vragen; Ik ben de
HEERE, hem zal geantwoord worden door Mij; **8** En Ik zal
Mijn aangezicht tegen dienzelven man zetten, en zal hem
stellen tot een teken en tot spreekwoorden, en zal hem
uitroeien uit het midden Mijns volks; en gijlieden zult weten,
dat Ik de HEERE ben. **9** Als nu een profeet overreed zal
zijn, en iets gesproken zal hebben, Ik, de HEERE, heb
dienzelven profeet overreed, en Ik zal Mijn hand tegen
hem uitstrekken, en zal hem verdelgen uit het midden
van Mijn volk Israel. **10** En zij zullen hun ongerechtigheid
dragen; gelijk de ongerechtigheid des vragers zal zijn; alzo
zal zijn de ongerechtigheid des profeten; **11** Opdat het
huis Israels niet meer van achter Mij afdwale, en zij zich
niet meer verontreinigen met al hun overtredingen; alsdan
zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God
zijn, spreekt de Heere HEERE. **12** Verder geschiedde
des HEEREN woord tot mij, zeggende: **13** Mensenkind,
als een land tegen Mij gezondigd zal hebben, zwaarlijk
overtredende, zo zal Ik Mijn hand daartegen uitstrekken,
en zal hetzelve den staf des broods breken, en een honger
daarin zenden, dat Ik daaruit mensen en beesten uitroeie;
14 Ofschoon deze drie mannen, Noach, Daniel en Job,
in het midden deszelven waren, zij zouden door hun
gerechtigheid alleen hun ziel bevrijden, spreekt de Heere
HEERE. **15** Zo Ik het boos gedierte make door het land
door te gaan, hetwelk dat van kinderen berove, zodat
het woest worde, dat er niemand doorga, vanwege het
gedierte; **16** Die drie mannen in het midden deszelven
zijnde, zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE,
zo zij zonen, en zo zij dochteren bevrijden zouden, zij
zelven alleen zouden bevrijd worden, maar het land zou
woest worden. **17** Of als Ik het zwaard brenge over datzelve
land, en zegge: Zwaard! ga door, door dat land, zodat Ik
daarvan uitroeie mensen en beesten; **18** Ofschoon die drie
mannen in het midden deszelven waren, zo waarachtig
als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zij zouden zonen
noch dochteren bevrijden, maar zij zelven alleen zouden
bevrijd worden. **19** Of als Ik de pestilentie in datzelve land
zende, en Mijn grimmigheid daarover met bloed uitgiete,
om daarvan mensen en beesten uit te roeien; **20** Ofschoon
Noach, Daniel en Job in het midden deszelven waren,
zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo
zij een zoon, of zo zij een dochter zouden bevrijden, zij
zouden alleen hun ziel door hun gerechtigheid bevrijden.
21 Want alzo zegt de Heere HEERE: Hoeveel te meer als
Ik mijn vier boze gerichten, het zwaard, en den honger, en
het boze gedierte, en de pestilentie gezonden zal hebben
tegen Jeruzalem, om daaruit mensen en beesten uit te
roeien! **22** Doch ziet, daarin zullen ontkomenen overblijven,
die uitgevoerd zullen worden, zonen en dochteren; ziet,
zij zullen tot ulieden uitkomen, en gij zult hun weg zien,
en hun handelingen; en gij zult vertroost worden over het
kwaad, dat Ik over Jeruzalem gebracht zal hebben, ja, al
wat Ik zal gebracht hebben over haar. **23** Zo zullen zij u
vertroosten, als gij hun weg en hun handelingen zien zult;
en gij zult weten, dat Ik niet zonder oorzaak gedaan heb,
al wat Ik in haar gedaan heb, spreekt de Heere HEERE.

15 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind, wat is het hout des
wijnstoks meer dan alle hout, of de wijnrank meer dan
dat onder het hout eens wouds is? **3** Wordt daarvan
hout genomen, om een stuk werk te maken? Neemt
men daarvan een pin, om enig vat daaraan te hangen?

4 Ziet, het wordt aan het vuur overgegeven, opdat het
verteerd worde; het vuur verteert beide zijn einden, en
zijn middelste wordt verbrand; zou het deugen tot een
stuk werks? 5 Ziet, toen het geheel was, werd het tot
geen stuk werks gemaakt; hoeveel te min als het vuur dat
verteerd heeft, zodat het verbrand is, zal het dan nog tot
een stuk werks gemaakt worden? 6 Daarom, alzo zegt de
Heere HEERE: Gelijk als het hout des wijnstoks is onder
het hout des wouds, hetwelk Ik aan het vuur overgeef,
opdat het verteerd worde, alzo zal Ik de inwoners van
Jeruzalem overgeven. 7 Want Ik zal Mijn aangezicht tegen
hen zetten; als zij van het ene vuur uitgaan, zal het andere
vuur hen verteren; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik Mijn aangezicht tegen hen gesteld zal hebben. 8 En
Ik zal het land woest maken, omdat zij zwaarlijk overtreden
hebben, spreekt de Heere HEERE.

16 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind, maak Jeruzalem haar
gruwelen bekend, 3 En zeg: Alzo zegt de Heere HEERE
tot Jeruzalem: Uw handelingen en uw geboorten zijn uit
het land der Kanaanieten; uw vader was een Amoriet
en uw moeder een Hethietische. 4 En aangaande uw
geboorten: ten dage, als gij geboren waart, werd uw navel
niet afgesneden; en gij waart niet met water gewassen,
toen Ik u aanschouwde; gij waart ook geenszins met zout
gewreven, noch in windselen gewonden. 5 Geen oog had
medelijden over u, om u een van deze dingen te doen, om
zich over u te erbarmen; maar gij zijt geworpen geweest
op het vlakke des velds, om de walgelijkheid van uw ziel,
ten dage, toen gij geboren waart. 6 Als Ik bij u voorbijging,
zo zag Ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u
in uw bloed: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef! 7 Ik
heb u tot tien duizend, als het gewas des velds, gemaakt;
en gij zijt gegroeid, en groot geworden, en zijt gekomen
tot grote sierlijkheid; uw borsten zijn vast geworden, en
uw haar is gewassen, doch gij waart naakt en bloot. 8
Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd was
de tijd der minne; zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit,
en dekte uw naaktheid; ja, Ik zwoer u, en kwam met u in
een verbond, spreekt de Heere HEERE en gij werdt de
Mijne. 9 Daarna wies Ik u met water, en Ik spoelde uw
bloed van u af, en zalfde u met olie. 10 Ik bekleedde u ook
met gestikt werk, en Ik schoeide u met dassenvellen, en
omgordde u met fijn linnen, en bedekte u met zijde. 11
Ook versierde Ik u met sieraad, en deed armringen aan
uw handen, en een keten aan uw hals. 12 Desgelijks deed
Ik een voorhoofdsiersel aan uw aangezicht, en oorringen
aan uw oren, en een kroon der heerlijkheid op uw hoofd.
13 Zo waart gij versierd met goud en zilver, en uw kleding
was fijn linnen, en zijde, en gestikt werk; gij at meelbloem,
en honig, en olie, en gij waart gans zeer schoon, en waart
voorspoedig, dat gij een koninkrijk werdt. 14 Daartoe ging
van u een naam uit onder de heidenen om uw schoonheid;
want die was volmaakt door Mijn heerlijkheid, die Ik op u
gelegd had, spreekt de Heere HEERE. 15 Maar gij hebt
vertrouwd op uw schoonheid, en hebt gehoereerd vanwege
uw naam; ja, hebt uw hoererijen uitgestort aan een ieder,
die voorbijging; voor hem was zij. 16 En gij hebt van uw
klederen genomen, en u gemaakt geplekte hoogten, en
hebt daarop gehoereerd; zulks is niet gekomen, en zal
niet geschieden. 17 Daartoe hebt gij genomen de vaten
uws sieraads van Mijn goud en van Mijn zilver, dat Ik u
gegeven had, en gij hebt u mansbeelden gemaakt, en gij
hebt met dezelve gehoereerd. 18 En gij hebt uw gestikte
klederen genomen, en hebt ze bedekt; en gij hebt Mijn
olie en Mijn reukwerk voor hun aangezichten gesteld.
19 En Mijn brood, hetwelk Ik u gaf, meelbloem en olie,
en honig, waarmede Ik u spijsde, dat hebt gij ook voor
hun aangezichten gesteld tot een liefelijken reuk; zo is
het geschied, spreekt de Heere HEERE. 20 Verder hebt
gij uw zonen en uw dochteren, die gij Mij gebaard hadt,
genomen, en hebt ze denzelven geofferd om te verteren; is
het wat kleins van uw hoererijen, 21 Dat gij Mijn kinderen
geslacht hebt, en hebt ze overgegeven, als gij dezelve
voor hen door het vuur hebt doen gaan? 22 Ook hebt gij
bij al uw gruwelen en uw hoererijen niet gedacht aan de
dagen uwer jonkheid, als gij naakt en bloot waart, als gij
vertreden waart in uw bloed. 23 Het is ook geschied na al
uw boosheid, wee, wee u, spreekt de Heere HEERE), 24
Dat gij u een verwelfsel gebouwd hebt, en u een hoge
plaats gemaakt hebt in elke straat. 25 Aan elk hoofd des
wegs hebt gij uw hoge plaatsen gebouwd, en hebt uw
schoonheid gruwelijk gemaakt, en hebt met uw benen
geschreden voor een ieder, die voorbijging, en hebt uw
hoererijen vermenigvuldigd. 26 Gij hebt ook gehoereerd
met de kinderen van Egypte, uw naburen, die groot van
vlees zijn; en gij hebt uw hoererij vermenigvuldigd, om Mij
tot toorn te verwekken. 27 Ziet, daarom strekte Ik Mijn
hand over u uit, en verminderde uw bescheiden deel;
en Ik gaf u over in den lust dergenen, die u haten, der
dochteren der Filistijnen, die vanwege uw schandelijken
weg beschaamd waren. 28 Verder hebt gij gehoereerd met
de kinderen van Assur, omdat gij onverzadelijk waart; ja,
als gij met hen gehoereerd hebt, zijt gij ook niet verzadigd
geworden. 29 Maar gij hebt uw hoererij vermenigvuldigd in
het land van Kanaan tot in Chaldea; en daarmede ook
zijt gij niet verzadigd geworden. 30 Hoe zwak is uw hart
(spreekt de Heere HEERE) als gij al deze dingen doet,
zijnde het werk van een heersende hoerachtige vrouw! 31
Als gij uw verwelfsel bouwt aan het hoofd van iederen weg,
en uw hoge plaats maakt in elke straat, en niet zijt geweest
als een hoer, het hoerenloon beschimpende. 32 O, die
overspelige vrouw, zij neemt in plaats van haar man de
vreemden aan. 33 Men geeft loon aan alle hoeren; maar gij
geeft uw loon aan al uw boelen, en gij beschenkt ze, opdat
zij tot u van rondom zouden ingaan om uw hoererijen. 34
Zo geschiedt met u in uw hoererijen het tegendeel van de
vrouwen, dewijl men u niet naloopt, om te hoereren; want
als gij hoerenloon geeft, en het hoerenloon u niet gegeven
wordt; zo zijt gij tot een tegendeel geworden. 35 Daarom,
o hoer, hoor des HEEREN woord. 36 Alzo zegt de Heere
HEERE: Omdat uw vergif uitgestort is, en uw schaamte

door uw hoererijen met uw boelen ontdekt is, en met al de
drekgoden uwer gruwelen, en na het bloed uwer kinderen,
dat gij hun gegeven hebt; **37** Daarom, zie, Ik zal al uw
boelen vergaderen, met dewelke gij vermengd zijt geweest,
en allen, die gij liefgehad hebt, met allen, die gij gehaat
hebt; en Ik zal hen van rondom vergaderen tegen u, en Ik
zal voor hen uw naaktheid ontdekken, dat zij uw ganse
naaktheid zien zullen. **38** Daartoe zal Ik u naar de rechten
der overspeelsters en der bloedvergietsters richten; en Ik
zal u overgeven aan het bloed der grimmigheid en des
ijvers. **39** En Ik zal u in hun hand overgeven, en zij zullen
uw verwelfsel afbreken, en uw hoge plaatsen omwerpen,
en uw klederen u uittrekken, en uw sierlijke juwelen nemen,
en u naakt en bloot laten. **40** Daarna zullen zij tegen u
een vergadering doen opkomen, en zullen u met stenen
stenigen, en u met hun zwaarden doorsteken. **41** Zij zullen
ook uw huizen met vuur verbranden, en oordelen tegen
u uitvoeren voor veler vrouwen ogen; en Ik zal u doen
ophouden van een hoer te zijn, en gij zult ook niet meer
hoerenloon geven. **42** Zo zal Ik Mijn grimmigheid op u
doen rusten, en Mijn ijver zal van u afwijken; en Ik zal
stil zijn, en niet meer toornig wezen. **43** Daarom dat gij
niet gedacht hebt aan de dagen uwer jonkheid, en Mij tot
beroering geweest zijt met dit alles, zie, zo zal Ik ook uw
weg op uw hoofd geven, spreekt de Heere HEERE; en gij
zult die schandelijke daad niet doen boven al uw gruwelen.
44 Zie, een ieder, die spreekwoorden gebruikt, zal van u
een spreekwoord gebruiken, zeggende: Zo de moeder is,
is haar dochter. **45** Gij zijt de dochter uwer moeder, die
de walg had van haar man en van haar kinderen; en gij
zijt de zuster uwer zusteren, die de walg gehad hebben
van haar mannen en van haar kinderen; uw moeder was
een Hethietische, en uw vader een Amoriet. **46** Uw grote
zuster nu is Samaria, zij en haar dochteren, dewelke woont
aan uw linkerhand; maar uw zuster, die kleiner is dan
gij, die tegen uw rechterhand woont, is Sodom en haar
dochteren. **47** Doch gij hebt in haar wegen niet gewandeld,
noch naar haar gruwelen gedaan; het was wat gerings,
een verdriet; maar gij hebt het meer verdorven dan zij,
in al uw wegen. **48** Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de
Heere HEERE, indien Sodom, uw zuster, zij met haar
dochteren, gedaan heeft, gelijk gij gedaan hebt en uw
dochteren! **49** Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster
Sodom; hoogmoed, zatheid van brood en stille gerustheid
had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des
armen en nooddruftigen niet. **50** En zij verhieven zich,
en deden gruwelijkheid voor Mijn aangezicht; daarom
deed Ik ze weg, nadat Ik het gezien had. **51** Samaria ook
heeft naar de helft uwer zonden niet gezondigd; en gij
hebt uw gruwelen meer dan zij vermenigvuldigd, en hebt
uw zusters gerechtvaardigd door al uw gruwelen, die gij
gedaan hebt. **52** Draag gij dan ook uw schande, gij, die
voor uw zusteren geoordeeld hebt door uw zonden, die gij
gruwelijker gemaakt hebt dan zij; zij zijn rechtvaardiger dan
gij; wees gij dan ook beschaamd, en draag uw schande,
omdat gij uw zusters gerechtvaardigd hebt. **53** Als Ik haar
gevangenen wederbrengen zal, namelijk de gevangenen
van Sodom en haar dochteren, en de gevangenen van
Samaria en haar dochteren, dan zal Ik wederbrengen de
gevangenen uwer gevangenis in het midden van haar.
54 Opdat gij uw schande draagt, en te schande gemaakt
wordt, om al hetgeen gij gedaan hebt, als gij haar troosten
zult. **55** Als uw zusters, Sodom en haar dochteren, zullen
wederkeren tot haar vorigen staat, mitsgaders Samaria en
haar dochteren zullen wederkeren tot haar vorigen staat,
zult gij ook en uw dochteren wederkeren tot uw vorigen
staat. **56** Ja, uw zuster Sodom is in uw mond niet gehoord
geweest, ten dage uws groten hoogmoeds, **57** Aleer uw
boosheid ontdekt was. Als de tijd was der versmading
van de dochteren van Syrie, en van al degenen, die
rondom datzelve waren, de dochteren der Filistijnen, die u
verachten van rondom, **58** Hebt gij uw schandelijke daden
en uw gruwelen gedragen, spreekt de HEERE. **59** Want
alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal u ook doen, gelijk als
gij gedaan hebt, die den eed veracht hebt, brekende het
verbond. **60** Evenwel zal Ik gedachtig wezen aan Mijn
verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u
een eeuwig verbond oprichten. **61** Dan zult gij uwer wegen
gedenken en beschaamd zijn, als gij uw zusteren, die
groter zijn dan gij, aannemen zult; want Ik zal u dezelve
geven tot dochteren, maar niet uit uw verbond. **62** Want
Ik zal Mijn verbond met u oprichten, en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben; **63** Opdat gij het gedachtig zijt, en
u schaamt, en niet meer uw mond opent vanwege uw
schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al
hetgeen gij gedaan hebt, spreekt de Heere HEERE.

17 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind, stel een raadsel voor,
en gebruik een gelijkenis tot het huis Israels, **3** En zeg:
Alzo zegt de Heere HEERE: Een arend, die groot was,
groot van vleugelen, lang van vlerken, vol van vederen, die
verscheidene veren had, kwam op den Libanon, en nam
den oppersten tak van een ceder. **4** Hij plukte den top
van zijn jonge takjes af, en bracht hem in een land van
koophandel; hij zette hem in een stad van kooplieden. **5**
Hij nam ook van het zaad des lands, en legde het in een
zaadakker; hij nam het, hij zette het bij vele wateren met
grote voorzichtigheid. **6** En het sproot uit, en werd tot een
welig uitlopende wijnstok, doch nederig van stam, ziende
met zijn takken naar hem, dewijl zijn wortelen onder hem
waren. Zo werd hij tot een wijnstok, die ranken voortbracht
en scheuten uitwierp. **7** Nog was er een grote arend, groot
van vleugelen en overvloedig van vederen; en ziet, deze
wijnstok voegde zijn wortelen naar denzelven toe, en wierp
zijn takken tot hem uit, opdat hij hem bevochtigen zou
naar de bedden zijner planting toe. **8** Hij was in een goede
landouwe bij vele wateren geplant, om takken te maken
en vrucht te dragen, opdat hij tot een heerlijken wijnstok
worden mocht. **9** Zeg: Alzo zegt de Heere HEERE: Zal
hij gedijen? Zal hij niet zijn wortelen uitrukken, en zijn
vrucht afsnijden, dat hij droog worde? Hij zal aan al de
bladeren van zijn gewas verdrogen; en dat niet door

een groten arm, noch door veel volks, om dien van zijn
wortelen weg te voeren. 10 Ja, ziet, zal hij geplant zijnde
gedijen? Zal hij niet, als de oostenwind hem aanroert,
gans verdrogen? Op de bedden van zijn gewas zal hij
verdrogen. 11 Daarna geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende: 12 Zeg nu tot dat wederspannig huis: Weet
gij niet, wat deze dingen zijn? Zeg: Ziet, de koning van
Babel is tot Jeruzalem gekomen, en heeft haar koning
genomen, en haar vorsten, en heeft ze tot zich gevoerd
naar Babel. 13 Daartoe heeft hij van het koninklijk zaad
genomen, en daarmede een verbond gemaakt, en heeft
hem tot een eed gebracht, en de machtigen des lands
heeft hij weggenomen; 14 Opdat het koninkrijk nederig
zou zijn, zich niet verheffende, en dat het, zijn verbond
houdende, bestaan mocht. 15 Maar hij rebelleerde tegen
hem, zendende zijn boden in Egypte, opdat men hem
paarden en veel volks bestellen zou; zal hij gedijen? Zal hij
ontkomen, die zulke dingen doet? Ja, zal hij het verbond
breken en ontkomen? 16 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt
de Heere HEERE, zo hij niet in de plaats des konings,
die hem koning gemaakt heeft, wiens eed hij veracht, en
wiens verbond hij gebroken heeft, bij hem in het midden
van Babel zal sterven! 17 Ook zal Farao, door een groot
heir en door menigte van krijgs vergadering, met hem in
oorlog niets uitrichten als men een wal zal opwerpen, en
als men sterkten bouwen zal, om vele zielen uit te roeien.
18 Want hij heeft den eed veracht, brekende het verbond,
daar hij, ziet, zijn hand gegeven had; dewijl hij al deze
dingen gedaan heeft, zal hij niet ontkomen. 19 Daarom,
alzo zegt de Heere HEERE: Zo waarachtig als Ik leef, zo
Ik Mijn eed, dien hij veracht heeft, en Mijn verbond, dat hij
gebroken heeft, datzelve niet op zijn hoofd geve! 20 En Ik
zal Mijn net over hem uitspreiden, dat hij gegrepen zal
worden in Mijn jachtgaren; en Ik zal daar met hem rechten
over zijn overtreding, waardoor hij tegen Mij overtreden
heeft. 21 Daartoe zullen al zijn vluchtelingen met al zijn
benden door het zwaard vallen, en de overgeblevenen
zullen in alle winden verstrooid worden; en gijlieden zult
weten, dat Ik, de HEERE, gesproken heb. 22 Alzo zegt
de Heere HEERE: Ik zal ook van den oppersten tak des
hogen ceders nemen, dat Ik zetten zal; van het opperste
zijner jonge takjes zal Ik een tederen afplukken, denwelken
Ik op een hogen en verhevenen berg planten zal; 23 Op
den berg der hoogte van Israel zal Ik hem planten; en hij
zal takken voortbrengen, en vrucht dragen, en hij zal tot
een heerlijken ceder worden, dat onder hem wonen zal
alle gevogelte van allerlei vleugel; in de schaduw zijner
takken zullen zij wonen. 24 Zo zullen alle bomen des velds
weten, dat Ik, de HEERE, den hogen boom vernederd
heb, den nederigen boom verdroogd, en den drogen boom
bloeiende gemaakt heb; Ik, de HEERE, heb het gesproken,
en zal het doen.

18 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Wat is ulieden, dat gij dit spreekwoord
gebruikt van het land Israels, zeggende: De vaders hebben
onrijpe druiven gegeten, en de tanden der kinderen zijn
stomp geworden? 3 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt
de Heere HEERE, zo het ulieden meer gebeuren zal, dit
spreekwoord in Israel te gebruiken! 4 Ziet, alle zielen zijn
Mijne; gelijk de ziel des vaders, alzo ook de ziel des zoons,
zijn Mijne; de ziel, die zondigt, die zal sterven. 5 Wanneer
nu iemand rechtvaardig is, en doet recht en gerechtigheid;
6 Niet eet op de bergen, en zijn ogen niet opheft tot de
drekgoden van het huis Israels; noch de huisvrouw zijns
naasten verontreinigt, noch tot de afgezonderde vrouw
nadert; 7 En niemand verdrukt, den schuldenaar zijn pand
wedergeeft, geen roof rooft, den hongerige zijn brood geeft,
en den naakte met kleding bedekt; 8 Niet geeft op woeker,
noch overwinst neemt, zijn hand van onrecht afkeert,
waarachtig recht tussen den een en den anderen oefent; 9
In Mijn inzettingen wandelt, en Mijn rechten onderhoudt,
om trouwelijk te handelen; die rechtvaardige zal gewisselijk
leven, spreekt de Heere HEERE. 10 Heeft hij nu een zoon
gewonnen, die een inbreker is, die bloed vergiet, die zijn
broeder doet een van deze dingen; 11 En die al die dingen
niet doet; maar eet ook op de bergen, en verontreinigt
de huisvrouw zijns naasten; 12 Verdrukt den ellendige
en den nooddruftige, rooft veel roofs, geeft het pand niet
weder, en heft zijn ogen op tot de drekgoden, doet gruwel;
13 Geeft op woeker, en neemt overwinst; zou die leven?
Hij zal niet leven, al die gruwelen heeft hij gedaan; hij zal
voorzeker gedood worden; zijn bloed zal op hem zijn! 14
Ziet nu, heeft hij een zoon gewonnen, die al de zonden zijn
vaders, die hij doet, aanziet, en toeziet, dat hij dergelijke
niet doet; 15 Niet eet op de bergen, noch zijn ogen opheft
tot de drekgoden van het huis Israels, de huisvrouw zijns
naasten niet verontreinigt; 16 En niemand verdrukt, het
pand niet behoudt, en geen roof rooft, zijn brood den
hongerige geeft, en den naakte met kleding bedekt; 17
Zijn hand van den ellendige afhoudt, geen woeker noch
overwinst neemt, Mijn rechten doet, en in Mijn inzettingen
wandelt; die zal niet sterven om de ongerechtigheid zijns
vaders; hij zal gewisselijk leven. 18 Zijn vader, dewijl hij
met onderdrukking onderdrukt heeft, des broeders goed
geroofd heeft, en gedaan heeft, dat niet goed was in
het midden zijner volken; ziet daar, hij zal sterven in zijn
ongerechtigheid. 19 Maar gijlieden zegt: Waarom draagt
de zoon niet de ongerechtigheid des vaders? Immers zal
de zoon, die recht en gerechtigheid gedaan heeft, en
al Mijn inzettingen onderhouden, en die gedaan heeft,
gewisselijk leven. 20 De ziel, die zondigt, die zal sterven;
de zoon zal niet dragen de ongerechtigheid des vaders, en
de vader zal niet dragen de ongerechtigheid des zoons; de
gerechtigheid des rechtvaardigen zal op hem zijn, en de
goddeloosheid des goddelozen zal op hem zijn. 21 Maar
wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden, die
hij gedaan heeft, en al Mijn inzettingen onderhoudt, en
doet recht en gerechtigheid, hij zal gewisselijk leven, hij zal
niet sterven. 22 Al zijn overtredingen, die hij gedaan heeft,
zullen hem niet gedacht worden; in zijn gerechtigheid, die
hij gedaan heeft, zal hij leven. 23 Zou Ik enigzins lust
hebben aan den dood des goddelozen, spreekt de Heere

HEERE; is het niet, als hij zich bekeert van zijn wegen, dat
hij leve? 24 Maar als de rechtvaardige zich afkeert van
zijn gerechtigheid, en onrecht doet, doende naar al de
gruwelen, die de goddeloze doet, zou die leven? Al zijn
gerechtigheden, die hij gedaan heeft, zullen niet gedacht
worden; in zijn overtreding, waardoor hij overtreden heeft,
en in zijn zonde, die hij gezondigd heeft, in die zal hij
sterven. 25 Nog zegt gijlieden: De weg des HEEREN is
niet recht; hoort nu, o huis Israels! is Mijn weg niet recht?
Zijn niet uw wegen onrecht? 26 Als de rechtvaardige zich
afkeert van zijn gerechtigheid, en onrecht doet, en sterft
in dezelve, hij zal in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft,
sterven. 27 Maar als de goddeloze zich bekeert van zijn
goddeloosheid, die hij gedaan heeft, en doet recht en
gerechtigheid, die zal zijn ziel in het leven behouden; 28
Dewijl hij toeziet, en zich bekeert van al zijn overtredingen,
die hij gedaan heeft, hij zal gewisselijk leven, hij zal niet
sterven. 29 Evenwel zegt het huis Israels: De weg des
Heeren is niet recht. Zouden Mijn wegen, o huis Israels,
niet recht zijn? Zijn niet uw wegen onrecht? 30 Daarom
zal Ik u richten, o huis Israels! een ieder naar zijn wegen,
spreekt de Heere HEERE, keert weder, en bekeert u van al
uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een
aanstoot worden. 31 Werpt van u weg al uw overtredingen,
waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart
en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o
huis Israels? 32 Want Ik heb geen lust aan den dood des
stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u
en leeft.

19 Verder, hef gij een weeklage op over de vorsten van
Israel, 2 En zeg: Wat was uw moeder? Een leeuwin,
onder de leeuwen nederliggende; zij bracht haar welpen
op in het midden der jonge leeuwen. 3 Zij toog nu een van
haar welpen op; het werd een jonge leeuw, die leerde roof
te roven, hij at mensen op. 4 Dit hoorden de volken van
hem, hij werd gegrepen in hun groeve; en zij brachten
hem met haken naar Egypteland. 5 Zij nu ziende, dat zij
in hope was geweest, doch haar verwachting verloren
was, zo nam zij een ander van haar welpen, hetwelk zij
tot een jongen leeuw stelde. 6 Deze wandelde steeds
onder de leeuwen, werd een jonge leeuw, en leerde roof te
roven, hij at mensen op. 7 Hij bekende zijn weduwen, en
hij verwoestte hun steden; zodat het land en zijn volheid
ontzet werd van de stem zijner brulling. 8 Toen begaven
zich de volken tegen hem rondom uit de landschappen, en
zij spreidden hun net over hem uit; in hun groeve werd
hij gegrepen. 9 En zij stelden hem in gesloten bewaring
met haken, opdat zij hem brachten tot den koning van
Babel; zij brachten hem in vestingen, opdat zijn stem
niet meer gehoord wierde op de bergen Israels. 10 Uw
moeder was als een wijnstok in uw stilheid, geplant bij
wateren; hij was vruchtbaar en vol ranken vanwege vele
wateren. 11 En hij had sterke roeden tot scepteren der
heersers, en de stam van elke roede werd hoog tussen de
dichte takken; en hij werd gezien door zijn hoogte, met de
menigte zijner takken. 12 Maar hij werd door grimmigheid
uitgerukt, en ter aarde geworpen, en de oostenwind heeft
zijn vrucht verdroogd; zijn sterke roeden zijn afgebroken
en zijn verdroogd; het vuur heeft ze verteerd. 13 En nu
is hij geplant in een woestijn, in een dor en dorstig land.
14 Daartoe is een vuur uitgegaan uit een roede zijner
ranken, dat zijn vrucht verteerd heeft; zodat aan hem geen
sterke roede is tot een scepter, om te heersen. Dit is een
weeklage, en is tot een weeklage geworden.

20 En het geschiedde in het zevende jaar, in de vijfde
maand, op den tienden derzelver maand, dat er
mannen uit de oudsten van Israel kwamen, om den HEERE
te vragen; en zij zaten neder voor mijn aangezicht. 2
Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
3 Mensenkind, spreek tot de oudsten van Israel, en zeg
tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Komt gij, om Mij te
vragen? Zo waarachtig als Ik leef, zo Ik van u gevraagd
worde, spreekt de Heere HEERE. 4 Zoudt gij hun recht
geven, zoudt gij hun recht geven, o mensenkind? Maak
hun de gruwelen hunner vaderen bekend; 5 En zeg tot
hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage als Ik Israel
verkoos, zo hief Ik Mijn hand op tot het zaad van het huis
Jakobs, en maakte Mijzelven hun in Egypteland bekend; ja,
Ik hief Mijn hand tot hen op, zeggende: Ik ben de HEERE,
uw God. 6 Ten zelven dage hief Ik Mijn hand tot hen op,
dat Ik hen uit Egypteland uitvoeren zou, in een land, dat Ik
voor hen uitgespeurd had, vloeiende van melk en honig,
hetwelk het sieraad is van alle landen. 7 En Ik zeide tot
hen: Een ieder werpe de verfoeiselen zijner ogen weg; en
verontreinigt ulieden niet met de drekgoden van Egypte; Ik,
de HEERE, ben uw God. 8 Maar zij waren wederspannig
tegen Mij, en wilden naar Mij niet horen; niemand wierp de
verfoeiselen zijner ogen weg, noch verliet de drekgoden
van Egypte; daarom zeide Ik, dat Ik Mijn grimmigheid over
hen uitgieten zou, om Mijn toorn tegen hen te volbrengen
in het midden van Egypteland. 9 Doch Ik deed het om
Mijns Naams wil, opdat hij niet ontheiligd wierde voor de
ogen der heidenen, in welker midden zij waren; aan welke
Ik Mij, voor derzelver ogen, bekend gemaakt heb, om
hen uit Egypteland uit te voeren. 10 En Ik voerde hen uit
Egypteland, en bracht hen in de woestijn. 11 Daar gaf Ik
hun Mijn inzettingen, en maakte hun Mijn rechten bekend,
dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door dezelve leven.
12 Daartoe ook gaf Ik hun Mijn sabbatten, om een teken te
zijn tussen Mij en tussen hen, opdat zij zouden weten,
dat Ik de HEERE ben, Die hen heilige. 13 Maar het huis
Israels werd wederspannig tegen Mij in de woestijn; zij
wandelden in Mijn inzettingen niet, en verwierpen Mijn
rechten; dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door
dezelve leven; en zij ontheiligden Mijn sabbatten zeer,
dat Ik zeide, Mijn grimmigheid te zullen uitgieten over
hen in de woestijn, om hen te verdoen. 14 Maar Ik deed
het om Mijns Naams wil, opdat die niet ontheiligd werd
voor de ogen van die heidenen, voor welker ogen Ik hen
uitvoerde. 15 Evenwel hief Ik ook Mijn hand op tot hen in
de woestijn, dat Ik hen niet zou brengen in het land, dat Ik
hun gegeven had, vloeiende van melk en honig, hetwelk

het sieraad is van alle landen; **16** Daarom dat zij Mijn
rechten verwierpen, en in Mijn inzettingen niet wandelden,
en Mijn sabbatten ontheiligden; want hun hart wandelde
hun drekgoden na. **17** Doch Mijn oog verschoonde hen,
dat Ik hen niet verdierf, en geen voleinding met hen maakte
in de woestijn. **18** Maar Ik zeide tot hun kinderen in de
woestijn: Wandelt niet in de inzettingen uwer vaderen, en
onderhoudt hun rechten niet, en verontreinigt u niet met
hun drekgoden. **19** Ik ben de HEERE, uw God, wandelt
in Mijn inzettingen, en onderhoudt Mijn rechten, en doet
dezelve. **20** En heiligt Mijn sabbatten, en zij zullen tot een
teken zijn tussen Mij en tussen ulieden, opdat gij weet, dat
Ik, de HEERE, uw God ben. **21** Maar die kinderen waren
ook wederspannig tegen Mij; zij wandelden niet in Mijn
inzettingen, en Mijn rechten namen zij niet waar, om die te
doen; dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door dezelve
leven; zij ontheiligden Mijn sabbatten, dat Ik zeide, Mijn
grimmigheid te zullen uitgieten over hen, volbrengende
Mijn toorn tegen hen in de woestijn. **22** Doch Ik keerde
Mijn hand af, en deed het om Mijns Naams wil, opdat hij
voor de ogen der heidenen niet zou ontheiligd worden,
voor welker ogen Ik hen uitgevoerd had. **23** Ik hief ook
Mijn hand tot hen op in de woestijn, dat Ik hen verspreiden
zou onder de heidenen, en hen verstrooien in de landen;
24 Omdat zij Mijn rechten niet gedaan hadden, maar
Mijn inzettingen verworpen en Mijn sabbatten ontheiligd
hadden, en hun ogen achter de drekgoden hunner vaderen
waren. **25** Daarom gaf Ik hun ook besluitingen, die niet
goed waren, en rechten, waarbij zij niet leven zouden.
26 En Ik verontreinigde hen in hun giften, omdat zij door
het vuur deden doorgaan al wat de baarmoeder opent;
opdat Ik ze verwoesten zou, ten einde dat zij zouden
weten, dat Ik de HEERE ben. **27** Daarom, mensenkind,
spreek tot het huis Israels, en zeg tot hen: Alzo zegt de
Heere HEERE: Hiermede nog hebben Mij uw vaderen
gesmaad, dat zij door overtreding tegen Mij overtreden
hebben. **28** Als Ik hen in het land gebracht had, over
hetwelk Ik Mijn hand opgeheven had, om hetzelve hun te
geven, zo zagen zij naar allen hogen heuvel, en alle dicht
geboomte, en offerden daar hun offeren, en gaven daar
hun tergende offeranden, en daar zetten zij hun liefelijken
reuk, en daar offerden zij hun drankofferen. **29** En Ik zeide
tot hen: Wat is die hoogte, waarhenen gij gaat? Nochtans
is de naam daarvan genoemd hoogte, tot op dezen dag
toe. **30** Daarom zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de
Heere HEERE: Zijt gij verontreinigd geworden in den weg
uwer vaderen, en hoereert gij achter hun verfoeiselen? **31**
Ja, met het offeren uwer gaven, met uw kinderen door
het vuur te doen doorgaan, zijt gij verontreinigd aan al
uw drekgoden tot op dezen dag toe; en zou Ik van u
gevraagd worden, o huis Israels? Zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de Heere HEERE, zo Ik van u gevraagd worde! **32**
Daarom, dat in uw geest opgeklommen is, zal geenszins
geschieden, dat gij zegt: Wij zullen als de heidenen en als
de geslachten der landen zijn, dienende hout en steen.
33 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE:
Zo Ik niet met een sterke hand, en uitgestrekten arm, en
met een uitgegoten grimmigheid over u zal regeren! **34**
Want Ik zal u uit de volken voeren, en u vergaderen uit de
landen, waarin gij verstrooid zijt, door een sterke hand,
en door een uitgestrekten arm, en door een uitgegoten
grimmigheid. **35** Daartoe zal Ik u brengen in de woestijn
der volken, en Ik zal met u aldaar rechten, aangezicht aan
aangezicht; **36** Gelijk als Ik gerecht heb met uw vaderen in
de woestijn van Egypteland, alzo zal Ik met u rechten,
spreekt de Heere HEERE. **37** En Ik zal ulieden onder de
roede doen doorgaan, en Ik zal u brengen onder den band
des verbonds. **38** Daartoe zal Ik, die rebel zijn, en die
tegen Mij overtreden, uit ulieden uitzuiveren; Ik zal hen uit
het land hunner vreemdelingschappen uitvoeren, en zij
zullen in het landschap Israels niet weder komen, en gij
zult weten, dat Ik de HEERE ben. **39** En gijlieden, o huis
Israels, alzo zegt de Heere HEERE: Gaat henen, dient een
ieder zijn drekgoden, ook hierna, dewijl gijlieden naar Mij
niet hoort; doch ontheiligt niet meer Mijn heiligen Naam,
met uw giften en met uw drekgoden. **40** Want op Mijn
heiligen berg, op den hogen berg Israels, spreekt de Heere
HEERE, daar zal Mij het ganse huis Israels in het land
dienen, zij allen; daar zal Ik welgevallen aan hen nemen,
en daar zal Ik uw hefofferen eisen, en de eerstelingen
uwer heffingen met al uw geheiligde dingen. **41** Ik zal een
welgevallen aan ulieden nemen om den liefelijken reuk,
wanneer Ik u van de volken uitvoeren, en u vergaderen
zal uit de landen, in dewelke gij zult verstrooid zijn, en
Ik zal in u geheiligd worden voor de ogen der heidenen.
42 En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik u in
het landschap Israels gebracht zal hebben, in het land,
waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, om hetzelve uw
vaderen te geven. **43** Daar zult gij dan gedenken aan
uw wegen, en aan al uw handelingen waarmede gij u
verontreinigd hebt, en gij zult van u zelven een walging
hebben over al uw boosheden, die gij gedaan hebt. **44**
Zo zult gij weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik met u
gedaan zal hebben, om Mijns Naams wil, niet naar uw
boze wegen, noch naar uw verdorven handelingen, o huis
Israels, spreekt de Heere HEERE. **45** Verder geschiedde
des HEEREN woord tot mij, zeggende: **46** Mensenkind,
zet uw aangezicht naar den weg van het zuiden, en drup
tegen het zuiden; en profeteer tegen het woud van het
veld in het zuiden. **47** En zeg tot het zuiderwoud: Hoor
des HEEREN woord: Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik
zal een vuur in u aansteken, hetwelk in u allen groenen
boom en allen dorren boom verteren zal; de vlammende
vlam zal niet uitgeblust worden, maar daardoor zullen
verbrand worden alle aangezichten van het zuiden tot het
noorden toe. **48** En alle vlees zal zien, dat Ik, de HEERE,
dat aangestoken heb; het zal niet uitgeblust worden. **49** En
ik zeide: Ach, Heere HEERE, zij zeggen van mij: Is hij niet
een verdichter van gelijkenissen?

21 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! zet uw aangezicht tegen
Jeruzalem, en drup tegen de heiligdommen, en profeteer

tegen het land van Israel; 3 En zeg tot het land van Israel:
Alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik wil aan u, en Ik zal Mijn
zwaard uit zijn schede trekken; en Ik zal van u uitroeien
den rechtvaardige en den goddeloze. 4 Omdat Ik dan
van u uitroeien zal den rechtvaardige en den goddeloze,
daarom zal Mijn zwaard uit zijn schede uitgaan tegen alle
vlees, van het zuiden tot het noorden. 5 En alle vlees zal
weten, dat Ik, de HEERE, Mijn zwaard uit zijn schede
getrokken heb; het zal niet meer wederkeren. 6 Maar gij,
mensenkind, zucht; zucht voor hun ogen met verbreking
der lenden en met bitterheid. 7 En het zal geschieden, als
zij tot u zeggen zullen: Waarom zucht gij, dat gij zeggen
zult: Om het gerucht, want het komt! en alle hart zal
versmelten, en alle handen zullen verslappen, en alle
geest zal inkrimpen, en alle knieen als water henenvlieten;
ziet, het komt, en het zal geschieden, spreekt de Heere
HEERE. 8 Wederom geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende: 9 Mensenkind, profeteer en zeg: Alzo zegt
de HEERE: Zeg: Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en
ook geveegd. 10 Het is gescherpt, opdat het een slachting
slachte; het is geveegd, opdat het een glinster hebbe; of
wij dan zullen vrolijk zijn? het is de roede Mijns Zoons, die
alle hout versmaadt. 11 En Hij heeft hetzelve te vegen
gegeven, opdat men het met de hand handelen zou; dat
zwaard is gescherpt, en dat is geveegd, om hetzelve in de
hand des doodslagers te geven. 12 Schreeuw en huil, o
mensenkind, want hetzelve zal zijn tegen Mijn volk, het zal
zijn tegen al de vorsten van Israel; verschrikkingen zullen
vanwege het zwaard bij Mijn volk zijn; daarom klop op
de heup. 13 Als er beproeving was, wat was het toen?
Zou er dan ook geen versmadende roede zijn, spreekt de
Heere HEERE. 14 Daarom gij, mensenkind, profeteer,
en sla hand tegen hand; want het zwaard zal verdubbeld
worden ten derden male, het is het zwaard dergenen, die
verslagen zullen worden; het is het zwaard der groten,
die verslagen zullen worden, dat tot hen in de binnenste
kameren indringen zal. 15 Ik heb de punt des zwaards
gezet tegen al hun poorten, opdat het hart versmelte, en
de aanstoten vermenigvuldigen; ach, het is toegemaakt,
opdat het glinstere, het is ingewonden om te slachten.
16 Houd u bijeen, o zwaard! keer u rechtsom, schik u,
keer u linksom, waarhenen uw aangezicht gesteld is. 17
En Ik Zelf zal ook Mijn hand tegen Mijn hand slaan, en
Mijn grimmigheid doen rusten; Ik, de HEERE, heb het
gesproken. 18 Wederom geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende: 19 Gij nu, mensenkind, stel u twee
wegen voor, waardoor het zwaard des konings van Babel
komt; uit een land zullen zij beide voortkomen; en kies een
zijde, kies ze aan het hoofd van den weg der stad. 20 Gij
zult een weg voorstellen, waardoor het zwaard inkomen
zal tegen Rabba der kinderen Ammons, of tegen Juda, tot
de vaste stad Jeruzalem. 21 Want de koning van Babel
zal aan de wegscheiding staan, aan het hoofd van de
twee wegen, om waarzegging te gebruiken; hij zal zijn
pijlen slijpen; hij zal de terafim vragen, hij zal de lever
bezien. 22 De waarzegging zal aan zijn rechterhand zijn
op Jeruzalem, om hoofdmannen te stellen, om den mond
te openen in het doodslaan, om de stem op te heffen met
gejuich, om stormrammen te stellen tegen de poorten,
om sterkten op te werpen, om bolwerken te bouwen. 23
Dit zal hun in hun ogen als een ijdel waarzeggen zijn,
omdat zij met eden beedigd zijn onder hen; maar hij
zal der ongerechtigheid gedenken, opdat zij gegrepen
worden. 24 Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Omdat
gijlieden uwer ongerechtigheid doet gedenken, doordien
uw overtredingen ontdekt worden, zodat uw zonden gezien
worden in al uw handelingen; omdat uwer gedacht wordt,
zult gij met de hand gegrepen worden. 25 En gij, o onheilig,
goddeloos vorst van Israel, wiens dag komen zal, ten
tijde der uiterste ongerechtigheid; 26 Alzo zegt de Heere
HEERE: Doe dien hoed weg, en hef dien kroon af, deze
zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen dien, die nederig
is, en vernederen dien, die hoog is. 27 Ik zal die kroon
omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet
zijn, totdat hij kome, die daartoe recht heeft, en dien Ik
dat geven zal. 28 En gij, mensenkind, profeteer en zeg:
Alzo zegt de Heere HEERE, van de kinderen Ammons,
en van hun smading; zo zeg: Het zwaard, het zwaard is
uitgetrokken, het is ter slachting geveegd om te verdoen,
om te glinsteren; 29 Terwijl zij u ijdelheid zien, terwijl
zij u leugen voorzeggen, om u op de halzen te stellen
dergenen, die van de goddelozen verslagen zijn, welker
dag gekomen was ten tijde der uiterste ongerechtigheid.
30 Keer uw zwaard weder in zijn schede! In de plaats,
waar gij geschapen zijt, in het land uwer woningen zal Ik u
richten. 31 En Ik zal over u Mijn gramschap uitgieten, Ik
zal tegen u door het vuur Mijner verbolgenheid blazen; en
Ik zal u overgeven in de hand van brandende mensen,
smeders des verderfs. 32 Het vuur zult gij tot spijze zijn,
uw bloed zal zijn in het midden des lands; uwer zal niet
gedacht worden; want Ik, de HEERE, heb het gesproken.

22 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Gij nu, mensenkind, zoudt gij der
bloedstad recht geven? Zoudt gij ze recht geven? Ja, maak
haar bekend al haar gruwelen. 3 En zeg: Alzo zegt de
Heere HEERE: O stad, die in haar midden bloed vergiet,
opdat haar tijd kome, en drekgoden tegen zichzelve maakt,
om zich te verontreinigen! 4 Door uw bloed, dat gij vergoten
hebt, zijt gij schuldig geworden, en met uw drekgoden,
die gij gemaakt hebt, hebt gij u verontreinigd, en hebt uw
dagen doen naderen, en zijt tot uw jaren gekomen; daarom
heb Ik u den heidenen overgegeven tot een smaad, en
allen landen tot een spot. 5 Die nabij en verre van u zijn,
zullen u bespotten, gij onreine van naam en vol van onrust!
6 Ziet, de vorsten Israels zijn in u geweest, een ieder naar
zijn kracht, om bloed te vergieten. 7 Vader en moeder
hebben zij in u licht geacht; met den vreemdeling hebben
zij in het midden van u door verdrukking gehandeld; zij
hebben in u den wees en de weduwe verdrukt. 8 Mijn
heilige dingen hebt gij veracht, en Mijn sabbatten hebt gij
ontheiligd. 9 Achterklappers zijn in u geweest om bloed
te vergieten, en in u hebben zij op de bergen gegeten,

zij hebben schandelijkheid in het midden van u gedaan.
10 Men heeft de schaamte des vaders in u ontdekt; die
onrein was door afzondering, hebben zij in u verkracht. 11
Daartoe heeft de een gruwel gedaan met zijns naasten
huisvrouw, en een ander heeft zijns zoons vrouw met
schandelijkheid verontreinigd; nog een ander heeft in u
zijn zuster, zijns vaders dochter; verkracht. 12 Zij hebben
geschenken in u genomen, om bloed te vergieten; woeker
en overwinst hebt gij genomen, en gij hebt gierigheid
gepleegd aan uw naaste door verdrukking; maar gij hebt
Mijner vergeten, spreekt de Heere HEERE. 13 Ziet dan,
Ik heb Mijn hand geslagen, om uw gierigheid, die gij
bedreven hebt, en om uw bloed, die in het midden van u
geweest zijn. 14 Zal uw hart bestaan? zullen uw handen
sterk zijn, in de dagen, als Ik met u handelen zal? Ik, de
HEERE, heb het gesproken, en zal het doen. 15 En Ik zal
u verstrooien onder de heidenen, en u verspreiden in de
landen, en uw ontreinigheid uit u verteren. 16 Zo zult gij in
u ontheiligd zijn voor de ogen der heidenen; en gij zult
weten, dat Ik de HEERE ben. 17 Wijders geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: 18 Mensenkind, die van
het huis Israels zijn Mij tot schuim geworden; zij zijn allen
koper, of tin, of ijzer, of lood, in het midden des ovens;
zilverschuim zijn zij geworden. 19 Daarom, alzo zegt de
Heere HEERE: Omdat gijlieden allen tot schuim geworden
zijt, daarom ziet, Ik zal u in het midden van Jeruzalem
vergaderen. 20 Gelijk zilver, of koper, of ijzer, of lood, of tin
in het midden eens ovens vergaderd wordt, om het vuur
daarover op te blazen, opdat men het smelte; alzo zal Ik
ulieden vergaderen in Mijn toorn, en in Mijn grimmigheid
daar laten, en smelten. 21 Ja, Ik zal u bijeenbrengen, en
zal op u blazen in het vuur Mijner verbolgenheid, dat gij in
het midden van haar zult gesmolten worden. 22 Gelijk het
zilver in het midden des ovens gesmolten wordt, alzo zult
gijlieden in het midden van haar gesmolten worden; en gij
zult weten, dat Ik, de HEERE, Mijn grimmigheid over u
uitgegoten heb. 23 Voorts geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende: 24 Mensenkind, zeg tot haar; Gij zijt een
land, dat niet gereinigd is, dat zijn plasregen niet heeft
gehad ten dage der gramschap. 25 De verbintenis harer
profeten is in het midden van haar als een brullende leeuw,
die een roof rooft; zij eten de zielen op, den schat en het
kostelijke nemen zij weg; haar weduwen vermenigvuldigen
zij in het midden van haar. 26 Haar priesters doen Mijn wet
geweld aan, en zij ontheiligen Mijn heilige dingen; tussen
het heilige en het onheilige maken zij geen onderscheid,
en het verschil tussen het onreine en reine geven zij
niet te kennen; daartoe verbergen zij hun ogen van Mijn
sabbatten; ja, Ik word in het midden van hen ontheiligd. 27
Haar vorsten zijn in het midden van haar als wolven, die
een roof roven, om bloed te vergieten, en om zielen te
verderven; opdat zij gierigheid zouden plegen. 28 Haar
profeten nu pleisteren hen met loze kalk; ziende ijdelheid
en hun leugen voorzeggende, zeggende: Alzo zegt de
Heere HEERE! en de HEERE heeft niet gesproken. 29 Het
volk des lands pleegt enkel verdrukking, en bedrijft enkel
roverij, ook onderdrukken zij den ellendige en nooddruftige,
en den vreemdeling verdrukken zij zonder recht. 30 Ik
zocht nu een man uit hen, die den muur mocht toemuren,
en voor Mijn aangezicht in de bresse staan voor het land,
opdat Ik het niet mocht verderven; maar Ik vond niemand.
31 Daarom heb Ik Mijn gramschap over hen uitgegoten;
door het vuur Mijner verbolgenheid heb Ik hen verteerd;
hun weg heb Ik op hun hoofd gegeven, spreekt de Heere
HEERE.

23 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind! daar waren twee vrouwen,
dochteren van een moeder. 3 Dezen hoereerden in Egypte;
in haar jeugd hoereerden zij; daar werden haar borsten
gedrukt, en daar werden de tepelen haars maagdoms
betast. 4 Haar namen nu waren: Ohola, de grootste,
en Oholiba, haar zuster; en zij werden de Mijne, en
baarden zonen en dochteren; dit waren haar namen:
Samaria is Ohola, en Jeruzalem Oholiba. 5 Ohola nu
hoereerde, zijnde onder Mij; en zij werd verliefd op haar
boelen, op de Assyriers, die nabij waren; 6 Bekleed met
hemelsblauw, vorsten en overheden, altemaal gewenste
jongelingen, ruiteren, rijdende op paarden. 7 Alzo dreef
zij haar hoererijen met dezelve, die allen de keure der
kinderen van Assur waren; en met allen, op dewelke zij
verliefd was, met al derzelver drekgoden, verontreinigde zij
zich. 8 Zij verliet ook haar hoererijen niet, gebracht uit
Egypte; want zij hadden bij haar in haar jeugd gelegen,
en zij hadden de tepelen haars maagdoms betast, en zij
hadden hun hoererij over haar uitgestort. 9 Daarom gaf
Ik haar in de hand van haar boelen over, in de hand der
kinderen van Assur, op dewelke zij verliefd was. 10 Dezen
ontdekten haar schaamte, haar zonen en haar dochteren
namen zij weg, maar haar doodden zij met het zwaard;
en zij kreeg een naam onder de vrouwen, nadat men
gerichten over haar geoefend had. 11 Als haar zuster,
Oholiba, dit zag, zo verdierf zij haar minne nog meer dan
zij, en haar hoererijen meer dan de hoererijen van haar
zuster. 12 Zij werd verliefd op de kinderen van Assur,
de vorsten en overheden, die nabij waren, bekleed met
volkomen sieraad, ruiteren, rijdende op paarden, altemaal
gewenste jongelingen. 13 Toen zag Ik, dat zij verontreinigd
was; zij hadden beiden enerlei weg. 14 Ja, zij deed tot
haar hoererijen nog meer toe; want toen zij geschilderde
mannen aan den wand zag, de beelden der Chaldeen,
geschilderd met menie, 15 Gegord met een gordel aan hun
lenden, hebbende overvloedig geverfde hoeden op hun
hoofden, die allen in het aanzien hoofdmannen waren, naar
de gelijkenis der kinderen van Babel, van Chaldea, het land
hunner geboorte; 16 Zo werd zij op dezelve verliefd met
het opzien van haar ogen, en zij zond boden tot hen, naar
Chaldea. 17 De kinderen van Babel nu kwamen tot haar
in tot het leger der minne, en verontreinigden haar met
hun hoererij; ook verontreinigde zij zich met hen; daarna
werd haar ziel van hen afgetrokken. 18 Alzo ontdekte zij
haar hoererijen, en ontdekte haar schaamte; toen werd
Mijn ziel van haar afgetrokken, gelijk als Mijn ziel was

afgetrokken van haar zuster. **19** Doch zij vermenigvuldigde
haar hoererijen, gedenkende aan de dagen van haar jeugd,
als zij gehoereerd had in het land van Egypte. **20** En zij
werd verliefd meer dan derzelver bijwijven, welker vlees is
als het vlees der ezelen, en welker vloed is als de vloed der
paarden. **21** Alzo hebt gij weder opgehaald de schandelijke
daad uwer jeugd, als die van Egypte uw tepelen betastten,
vanwege de borsten uwer jeugd. **22** Daarom, o Oholiba!
alzo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal uw boelen, van
welke uw ziel is afgetrokken, tegen u verwekken, en Ik zal
hen van rondom tegen u aanbrengen. **23** De kinderen
van Babel en alle Chaldeen, Pekod, en Soa, en Koa, en
alle kinderen van Assur met hen; gewenste jongelingen,
die allen vorsten en overheden zijn, hoofdmannen en
vermaarde lieden, die allen te paard rijden. **24** Die zullen
tegen u komen met karren, wagenen en wielen, en met
een vergadering van volken, rondassen, en schilden, en
helmen; zij zullen zich rondom tegen u zetten; en Ik zal voor
hun aangezicht het gericht stellen, en zij zullen u richten
naar hun rechten. **25** En Ik zal Mijn ijver tegen u zetten,
dat zij in grimmigheid met u zullen handelen; zij zullen uw
neus en uw oren afnemen, en het laatste van u zal door
het zwaard vallen; zij zullen uw zonen en uw dochteren
wegnemen, en het laatste van u zal door het vuur verteerd
worden. **26** Zij zullen u ook uw klederen uittrekken, en uw
sieraadtuig wegnemen. **27** Zo zal Ik uw schandelijkheid
van u doen ophouden, mitsgaders uw hoererij, gebracht uit
Egypteland; en gij zult uw ogen naar hen niet opheffen,
en aan Egypte niet meer gedenken. **28** Want alzo zegt
de Heere HEERE: Zie, Ik zal u overgeven in de hand
dergenen, die gij haat, in de hand dergenen, van dewelken
uw ziel is afgetrokken. **29** Die zullen met u handelen uit
haat, en al uw arbeid wegnemen, en u naakt en bloot
laten, dat uw hoerenschaamte ontdekt worde, mitsgaders
uw schandelijkheid en uw hoererijen. **30** Deze dingen zal
men u doen, dewijl gij de heidenen nagehoereerd hebt, en
omdat gij u met hun drekgoden verontreinigd hebt. **31**
In den weg uwer zuster hebt gij gewandeld, daarom zal
Ik haar beker in uw hand geven. **32** Alzo zegt de Heere
HEERE: Gij zult den beker uwer zuster drinken, die diep
en wijd is; gij zult tot belaching en spot worden; de beker
houdt veel in. **33** Van dronkenschap en jammer zult gij vol
worden; de beker van uw zuster Samaria is een beker
der verwoesting en der eenzaamheid. **34** Gij zult hem
drinken en uitzuigen, en zijn scherven zult gij brijzelen, en
uw borsten zult gij afrukken; want Ik heb het gesproken,
spreekt de Heere HEERE. **35** Daarom, alzo zegt de Heere
HEERE: Omdat gij Mijner vergeten, en Mij achter uw rug
geworpen hebt, zo draagt gij ook uw schandelijkheid en uw
hoererijen. **36** En de HEERE zeide tot mij: Mensenkind!
zoudt gij Ohola en Oholiba recht geven? Ja, vertoon haar
haar gruwelen. **37** Want zij hebben overspel gedaan, en er
is bloed in haar handen; en zij hebben met haar drekgoden
overspel gedaan; daartoe hebben zij ook haar kinderen,
die zij Mij gebaard hadden, voor hen door het vuur laten
doorgaan, tot spijze. **38** Nog hebben zij Mij dit gedaan; zij
hebben Mijn heiligdom ten zelven dage verontreinigd, en
Mijn sabbatten ontheiligd. **39** Want als zij hun kinderen hun
drekgoden geslacht hadden, zo kwamen zij op dienzelven
dag in Mijn heiligdom, om dat te ontheiligen; en ziet, alzo
hebben zij gedaan in het midden van Mijn huis. **40** Dit
is er ook, dat zij gezonden hebben tot mannen, die van
verre zouden komen; tot dewelken als een bode gezonden
was, ziet, zo kwamen zij, voor dewelken gij u wiest, uw
ogen blankettet en u met sieraad versierdet; **41** En gij
zat op een heerlijk bed, voor hetwelk een tafel toegericht
was, en op hetwelk gij Mijn reukwerk en Mijn olie gezet
hadt. **42** Als nu het geruis der menigte daarop stil was,
zo zonden zij tot mannen uit de menigte der mensen, en
daar werden wijnzuipers aangebracht uit de woestijn; die
deden armringen aan haar handen, en een sierlijke kroon
op haar hoofden. **43** Toen zeide Ik van deze, die van
overspelerijen verouderd was: Nu zullen zij hoereren de
hoererijen dezer hoer, en die ook. **44** En men ging tot haar
in, gelijk men ingaat tot een vrouw, die een hoer is; alzo
gingen zij in tot Ohola en tot Oholiba, die schandelijke
vrouwen. **45** Rechtvaardige mannen dan, die zullen haar
richten naar het recht der overspeelsters, en naar het
recht der bloedvergietsters; want zij zijn overspeelsters,
en bloed is in haar handen. **46** Want alzo zegt de Heere
HEERE: Ik zal een vergadering tegen haar doen opkomen,
en zal ze ter beroering en ten roof overgeven. **47** En
de vergadering zal ze met stenen stenigen, en dezelve
met hun zwaarden nederhouwen; haar zonen en haar
dochteren zullen zij doden, en haar huizen met vuur
verbranden. **48** Alzo zal Ik de schandelijkheid uit het land
doen ophouden; opdat alle vrouwen onderwezen worden,
dat zij naar uw schandelijkheid niet doen. **49** Alzo zullen
zij uw schandelijkheid op u leggen, en gij zult de zonden
uwer drekgoden dragen; en gijlieden zult weten, dat Ik de
Heere HEERE ben.

24 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
in het negende jaar, in de tiende maand, op den
tienden der maand, zeggende: **2** Mensenkind! schrijf u
den naam van den dag op, even van dezen zelfden dag;
de koning van Babel legt zich voor Jeruzalem, even op
dezen zelfden dag. **3** En gebruik een gelijkenis tot dat
wederspannig huis, en zeg tot hen: Alzo zegt de Heere
HEERE: Zet een pot toe, zet hem toe, en giet ook water
daarin. **4** Doe zijn stukken te zamen daarin, alle goede
stukken, de dij en den schouder, vul hem met de keur der
beenderen. **5** Neem de keur van de kudde, en stook ook
een brandstapel van de beenderen daaronder; doe hem
wel opzieden; ook zullen zijn beenderen daarin gekookt
worden. **6** Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Wee
der bloedstad, den pot, welks schuim in hem is, en van
welken zijn schuim en niet is uitgegaan! trek stuk bij stuk
daaruit, en laat het lot over hem niet vallen. **7** Want
haar bloed is in het midden van haar; op een gladde
steenrots heeft zij dat gelegd; zij heeft het op de aarde niet
uitgestort, om hetzelve met stof te bedekken. **8** Opdat Ik
de grimmigheid doe opgaan om wraak te oefenen, heb Ik

ook haar bloed op een gladde steenrots gelegd, opdat
het niet bedekt worde. 9 Daarom, alzo zegt de Heere
HEERE: Wee der bloedstad! Ik zal ook den brandstapel
groot maken! 10 Draag veel houts toe, steek het vuur aan,
verteer het vlees, en kruid het met specerijen, en laat de
beenderen verbranden. 11 Stel hem daarna ledig op zijn
kolen, opdat hij heet worde, en zijn roest verbrande, en
zijn onreinigheid in het midden van hem versmelte, zijn
schuim verteerd worde. 12 Met ijdelheden heeft zij Mij
moede gemaakt; nog is haar overvloedig schuim van haar
niet uitgegaan; haar schuim moet in het vuur. 13 In uw
onreinigheid is schandelijkheid, omdat Ik u gereinigd heb,
en gij niet gereinigd zijt, zo zult gij van uw onreinigheid
niet meer gereinigd worden, totdat Ik Mijn grimmigheid
op u zal hebben doen rusten. 14 Ik, de HEERE, heb het
gesproken; het zal komen, en Ik zal het doen; Ik zal er niet
van wijken, en Ik zal niet verschonen noch berouw hebben;
naar uw wegen en naar uw handelingen zullen zij u richten,
spreekt de Heere HEERE. 15 Wijders geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: 16 Mensenkind! zie,
Ik zal den lust uwer ogen van u wegnemen door een
plage; nochtans zult gij niet rouwklagen, noch wenen,
en uw tranen zullen niet voortkomen. 17 Houd stil van
kermen, gij zult geen dodenrouw maken, bind uw hoed op
u, en doe uw schoenen aan uw voeten; en de bovenste
lip zult gij niet bewinden, en zult der lieden brood niet
eten. 18 Dit sprak ik tot het volk in den morgenstond,
en mijn huisvrouw stierf in den avond; en ik deed in den
morgenstond, gelijk mij geboden was. 19 En het volk zeide
tot mij: Zult gij ons niet te kennen geven, wat ons deze
dingen zijn, dat gij aldus doet? 20 En ik zeide tot hen:
Het woord des HEEREN is tot mij geschied, zeggende:
21 Zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de Heere HEERE:
Ziet, Ik zal Mijn heiligdom ontheiligen, de heerlijkheid
uwer sterkte, de begeerte uwer ogen, en de verschoning
uwer ziel; en uw zonen en uw dochteren, die gij verlaten
hebt, zullen door het zwaard vallen. 22 Dan zult gijlieden
doen, gelijk als ik gedaan heb; de bovenste lip zult gij niet
bewinden, en der lieden brood zult gij niet eten. 23 En uw
hoeden zullen op uw hoofden zijn, en uw schoenen aan
uw voeten; gij zult niet rouwklagen, noch wenen, maar gij
zult in uw ongerechtigheden versmachten, en een iegelijk
tegen zijn broeder zuchten. 24 Alzo zal ulieden Ezechiel
tot een wonderteken zijn; naar alles, wat hij gedaan heeft,
zult gij doen; als dit komt, dan zult gij weten, dat Ik de
Heere HEERE ben. 25 En gij, mensenkind! zal het niet
zijn, ten dage, als Ik van hen zal wegnemen hun sterkte,
de vreugde huns sieraads, den lust hunner ogen en het
verlangen hunner zielen, hun zonen en hun dochteren; 26
Dat ten zelfden dage een ontkomene tot u zal komen, om
uw oren dat te doen horen? 27 Ten zelven dage zal uw
mond bij dien, die ontkomen is, opengedaan worden, en
gij zult spreken, en niet meer stom zijn; alzo zult gij hun
tot een wonderteken zijn, en zij zullen weten, dat Ik de
HEERE ben.

25 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind! zet uw aangezicht tegen
de kinderen Ammons, en profeteer tegen dezelve; 3 En
zeg tot de kinderen Ammons: Hoort des Heeren HEEREN
woord: Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat gij gezegd
hebt: Heah! over Mijn heiligdom, als het ontheiligd werd,
en over het land Israels, als het verwoest werd, en over
het huis van Juda, als zij in gevangenis gingen; 4 Daarom,
ziet, Ik zal u aan die van het oosten overgeven tot een
bezitting, dat zij hun burgen in u zetten, en hun woningen
in u stellen, die zullen uw vruchten eten, en die zullen uw
melk drinken. 5 En Ik zal Rabba tot een kemelstal maken,
en de kinderen Ammons tot een schaapskooi; en gij zult
weten, dat Ik de HEERE ben. 6 Want alzo zegt de Heere
HEERE: Omdat gij met de hand geklapt, en met den voet
gestampt hebt, en van harte verblijd zijt geweest in al uw
plundering, over het land Israels; 7 Daarom, ziet, Ik zal
Mijn hand tegen u uitstrekken, en u den heidenen ten
buit geven, en zal u uit de volken uitroeien, en u uit de
landen verdoen; Ik zal u verdelgen; en gij zult weten, dat Ik
de HEERE ben. 8 Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat
Moab en Seir zeggen: Ziet, het huis van Juda is gelijk al
de heidenen; 9 Daarom, ziet, Ik zal de zijde van Moab
openen, van de steden af, van zijn steden, die van zijn
grenzen af zijn, het sieraad des lands, Beth-Jesimoth,
Baal-Meon, en tot Kiriathaim toe; 10 Voor die van het
oosten, met het land der kinderen Ammons, hetwelk Ik
ter bezitting zal overgeven; opdat der kinderen Ammons
onder de heidenen niet meer gedacht worde. 11 Ik zal ook
in Moab gerichten oefenen; en zij zullen weten, dat Ik de
HEERE ben. 12 Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat Edom
met enkel wraakgierigheid gehandeld heeft tegen het
huis van Juda; en zij zich zeer schuldig gemaakt hebben,
dat zij zich aan hen gewroken hebben: 13 Daarom, alzo
zegt de Heere HEERE: Ik zal ook Mijn hand uitstrekken
tegen Edom, en Ik zal mens en beest uit haar uitroeien;
en zal haar tot een woestheid stellen van Theman af;
en zij zullen tot Dedan toe door het zwaard vallen. 14
En Ik zal Mijn wraak doen aan Edom, door de hand van
Mijn volk Israel; en zij zullen tegen Edom naar Mijn toorn
en naar Mijn grimmigheid handelen; alzo zullen zij Mijn
wraak gewaar worden, spreekt de Heere HEERE. 15
Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat de Filistijnen door
wraak gehandeld hebben, en van harte wraak geoefend
hebben door plundering, om te vernielen door een eeuwige
vijandschap; 16 Daarom, alzo zegt de Heere HEERE:
Ziet, Ik strek Mijn hand uit tegen de Filistijnen, en zal de
Cherethieten uitroeien, en het overblijfsel van de zeehaven
verdoen. 17 En Ik zal grote wraak met grimmige straffingen
onder hen doen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben, als Ik Mijn wraak aan hen gedaan zal hebben.

26 En het gebeurde in het elfde jaar, op den eersten der
maand, dat des HEEREN woord tot mij geschiedde,
zeggende: 2 Mensenkind! daarom dat Tyrus van Jeruzalem
gezegd heeft: Heah! zij is verbroken, de poort der volken;
zij is tot mij omgewend; ik zal vervuld worden, zij is

verwoest! 3 Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik
wil aan u, o Tyrus! en Ik zal vele heidenen tegen u doen
opkomen, alsof Ik de zee met haar golven deed opkomen.
4 Die zullen de muren van Tyrus verderven, en haar torens
afbreken; ja, Ik zal haar stof van haar wegvagen, en zal
haar tot een gladde steenrots maken. 5 Zij zal in het
midden der zee zijn tot uitspreiding van netten; want Ik
heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE; en zij zal
den heidenen ten roof worden. 6 En haar dochteren, die in
het veld zijn, zullen met het zwaard gedood worden; en zij
zullen weten, dat Ik de HEERE ben. 7 Want alzo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik zal Nebukadrezar, den koning
van Babel, den koning der koningen, van het noorden,
tegen Tyrus brengen, met paarden en met wagenen, en
met ruiteren, en krijgs vergaderingen, en veel volks. 8
Hij zal uw dochteren op het veld met het zwaard doden,
en hij zal sterkten tegen u maken, en een wal tegen u
opwerpen, en rondassen tegen u opheffen. 9 En hij zal
muurbrekers tegen uw muren stellen, en uw torens met
zijn zwaarden afbreken. 10 Vanwege de menigte zijner
paarden zal u derzelver stof bedekken; uw muren zullen
beven vanwege het gedruis der ruiteren, en wielen, en
wagenen, als hij door uw poorten zal intrekken, gelijk door
de ingangen ener doorbrokene stad. 11 Hij zal met de
hoeven zijner paarden al uw straten vertreden; uw volk zal
hij met het zwaard doden, en elk een van de kolommen
uwer sterkten zal ter aarde nederstorten. 12 En zij zullen
uw vermogen roven, en uw koopmanswaren plunderen, en
uw muren afbreken, en uw kostelijke huizen omwerpen;
en uw stenen, en uw hout, en uw stof zullen zij in het
midden der wateren werpen. 13 Zo zal Ik het gedeun uwer
liederen doen ophouden, en het geklank uwer harpen zal
niet meer gehoord worden. 14 Ja, Ik zal u maken tot een
gladde steenrots; gij zult zijn tot uitspreiding der netten, gij
zult niet meer gebouwd worden; want Ik, de HEERE, heb
het gesproken, spreekt de Heere HEERE. 15 Alzo zegt
de Heere HEERE tot Tyrus: Zullen niet de eilanden van
het geluid uws vals beven, als de dodelijk verwonde zal
kermen, wanneer men in het midden van u schrikkelijk
zal moorden? 16 En alle vorsten der zee zullen afdalen
van hun tronen, en hun mantels van zich doen, en hun
gestikte klederen uittrekken; met sidderingen zullen zij
bekleed worden, op de aarde zullen zij nederzitten, en
te elken ogenblik sidderen, en over u ontzet zijn; 17 En
zij zullen een klaaglied over u opheffen, en tot u zeggen:
Hoe zijt gij uit de zeeen vergaan, gij welbewoonde, gij
beroemde stad, die sterk geweest is ter zee, zij en haar
inwoners; die hunlieder schrik gaven aan allen, die in
haar woonden! 18 Nu zullen de eilanden sidderen ten
dage uws vals; ja, de eilanden, die in de zee zijn, zullen
beroerd worden vanwege uw uitgang. 19 Want alzo zegt
de Heere HEERE: Als Ik u zal stellen tot een verwoeste
stad, gelijk de steden, die niet bewoond worden; als Ik een
afgrond over u zal doen opkomen, en de grote wateren
u zullen overdekken, 20 Dan zal Ik u doen nederdalen
met degenen die in den kuil nederdalen tot het oude volk,
en zal u doen nederliggen in de onderste plaatsen der
aarde, in de woeste plaatsen, die van ouds geweest zijn,
met degenen, die in den kuil nederdalen, opdat gij niet
bewoond wordt; en Ik zal het sieraad herstellen in het
land der levenden. 21 Maar u zal Ik tot een groten schrik
stellen, en gij zult er niet meer zijn; als gij gezocht wordt,
zo zult gij niet meer gevonden worden in eeuwigheid,
spreekt de Heere HEERE.

27 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Gij dan, mensenkind! hef een klaaglied
op over Tyrus; 3 En zeg tot Tyrus, die daar woont aan
de ingangen der zee, handelende met de volken in vele
eilanden: Zo zegt de Heere HEERE: O Tyrus! gij zegt:
Ik ben volmaakt in schoonheid. 4 Uw landpalen zijn in
het hart der zeeen; uw bouwers hebben uw schoonheid
volkomen gemaakt. 5 Zij hebben al uw denningen uit
dennebomen van Senir gebouwd; zij hebben cederen van
den Libanon gehaald, om masten voor u te maken. 6
Zij hebben uw riemen uit eiken van Basan gemaakt; uw
berderen hebben zij gemaakt uw welbetreden elpenbeen,
uit de eilanden der Chittieten. 7 Fijn linnen met stiksel uit
Egypte was uw uitbreidsel, dat het u tot een zeil ware;
hemelsblauw en purper, uit de eilanden van Elisa, was
uw deksel. 8 De inwoners van Sidon en Arvad waren uw
roeiers; uw wijzen, o Tyrus! die in u waren, die waren uw
schippers. 9 De oudsten van Gebal en haar wijzen waren
in u, verbeterende uw breuken; alle schepen der zee en
haar zeelieden waren in u, om onderlingen handel met u
te drijven. 10 Perzen, en Lydiers, en Puteers waren in uw
heir, uw krijgslieden; schild en helm hingen zij in u op, die
maakten uw sieraad. 11 De kinderen van Arvad en uw heir
waren rondom op uw muren, en de Gammadieten waren
op uw torens; hun schilden hingen zij rondom aan uw
muren; die maakten uw schoonheid volkomen. 12 Tarsis
dreef koophandel met u vanwege de veelheid van allerlei
goed; met zilver, ijzer, tin, en lood handelden zij op uw
markten. 13 Javan, Tubal en Mesech waren uw kooplieden;
met mensenzielen en koperen vaten dreven zij onderlingen
handel met u. 14 Uit het huis van Togarma leverden zij
paarden, en ruiteren, en muilezels op uw markten. 15 De
kinderen van Dedan waren uw kooplieden; vele eilanden
waren de koophandel uwer hand; hoornen van elpenbeen
en ebbenhout gaven zij u weder tot een verering. 16
Syrie dreef koophandel met u, vanwege de veelheid uwer
werken; met smaragden, purper, en gestikt werk, en zijde,
en Ramoth, en Cadkod, handelden zij op uw markten.
17 Juda en het land Israels waren uw kooplieden; met
tarwe van Minnit en Pannag, en honig, en olie, en balsem,
dreven zij onderlingen handel met u. 18 Damaskus dreef
koophandel met u, om de veelheid uwer werken, vanwege
de veelheid van allerlei goed; met wijn van Chelbon en
witte wol. 19 Ook leverden Dan en Javan, de omreizer,
op uw markten; glad ijzer, kassie en kalmus was in uw
onderlingen koophandel. 20 Dedan handelde met u met
kostelijk gewand tot wagens. 21 Arabie en alle vorsten van
Kedar waren de kooplieden uwer hand; met lammeren, en

rammen, en bokken, daarmede handelden zij met u. **22** De
kooplieden van Scheba en Raema waren uw kooplieden;
met alle hoofdspecerij, en met alle kostelijk gesteente
en goud, handelden zij op uw markten. **23** Haran, en
Kanne, en Eden, de kooplieden van Scheba, Assur en
Kilmad, handelden met u. **24** Die waren uw kooplieden
met volkomen sieradien, met pakken van hemelsblauw en
gestikt werk, en met schatkisten van schone klederen;
gebonden met koorden, en in ceder gepakt, onder uw
koopmanschap. **25** De schepen van Tarsis zongen van
u, vanwege den onderlingen koophandel met u; en gij
waart vervuld, en zeer verheerlijkt in het hart der zeeen.
26 Die u roeien, hebben u in grote wateren gevoerd; de
oostenwind heeft u verbroken in het hart der zeeen. **27** Uw
goed, en uw marktwaren, uw onderlinge koophandel, uw
zeelieden, en uw schippers; die uw breuken verbeteren, en
die onderlingen handel met u drijven, en al uw krijgslieden,
die in u zijn, zelfs met uw ganse gemeente, die in het
midden van u is, zullen vallen in het hart der zeeen, ten
dage van uw val. **28** Van het geluid des geschreeuws uwer
schippers zullen de voorsteden beven. **29** En allen, die
den riem handelen, zeelieden, en alle schippers van de
zee, zullen uit hun schepen nederklimmen; op het land
zullen zij staan blijven. **30** En zij zullen hun stem over u
laten horen, en bitterlijk schreeuwen; en zij zullen stof op
hun hoofden werpen, zij zullen zich wentelen in de as.
31 En zij zullen zich over u gans kaal maken, en zakken
aangorden; en zullen over u wenen met bitterheid der
ziel, en bittere rouwklage. **32** En zij zullen in hun gekerm
een klaaglied over u opheffen, en over u weeklagen,
zeggende: Wie is geweest als Tyrus, als de uitgeroeide
in het midden der zee? **33** Als uw marktwaren uit de
zeeen voortkwamen, hebt gij vele volken verzadigd; met de
veelheid uwer goederen en uw onderlingen koophandel,
hebt gij de koningen der aarde rijk gemaakt. **34** Ten tijde,
dat gij uit de zeeen verbroken zijt in de diepte der wateren,
zijn uw onderlinge koophandel en uw ganse gemeente in
het midden van u gevallen. **35** Alle inwoners der eilanden
zijn over u ontzet, en hun koningen staan de haren te
berge, zij zijn verbaasd van aangezicht. **36** De handelaars
onder de volken fluiten u aan; gij zijt een grote schrik
geworden, en zult er niet meer zijn tot in eeuwigheid.

28 Voorts geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! zeg tot den vorst van
Tyrus: Zo zegt de Heere HEERE: Omdat uw hart zich
verheft en zegt: Ik ben God, ik zit in Godes stoel, in het
hart der zeeen! daar gij een mens en geen God zijt, stelt
gij nochtans uw hart, als Gods hart. **3** Zie, gij zijt wijzer dan
Daniel; zij hebben niets toegeslotens voor u verborgen. **4**
Door uw wijsheid en door uw verstand, hebt gij vermogen
voor u verkregen; ja, gij hebt goud en zilver verkregen
in uw schatten. **5** Door de grootheid uwer wijsheid in
uw koophandel hebt gij uw vermogen vermeerderd, en
uw hart verheft zich vanwege uw vermogen. **6** Daarom
zegt de Heere HEERE alzo: Omdat gij uw hart gesteld
hebt als Gods hart; **7** Daarom zie, Ik zal vreemden over
u brengen, de tirannigste der heidenen; die zullen hun
zwaarden uittrekken over de schoonheid uwer wijsheid, en
zullen uw glans ontheiligen. **8** Ter groeve zullen zij u doen
nederdalen; en gij zult sterven den dood eens verslagenen
in het hart der zeeen. **9** Zult gij dan enigszins, voor het
aangezicht uws doodslagers, zeggen: Ik ben God? daar gij
een mens zijt en geen God, in de hand desgenen, die u
verslaat? **10** Gij zult den dood der onbesnedenen sterven;
door de hand der vreemden; want Ik heb het gesproken,
spreekt de Heere HEERE. **11** Wijders geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: **12** Mensenkind! hef
een klaaglied op over den koning van Tyrus, en zeg
tot hem: Zo zegt de Heere HEERE: Gij verzegelaar der
som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid! **13** Gij
waart in Eden, Gods hof; alle kostelijk gesteente was uw
deksel, sardisstenen, topazen en diamanten, turkooizen,
sardonixstenen en jaspisstenen, saffieren, robijnen, en
smaragden, en goud; het werk uwer trommelen en uwer
pijpen was bij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren
zij bereid. **14** Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub;
en Ik had u alzo gezet; gij waart op Gods heiligen berg;
gij wandeldet in het midden der vurige stenen. **15** Gij
waart volkomen in uw wegen, van den dag af, dat gij
geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden
is. **16** Door de veelheid uws koophandels hebben zij het
midden van u met geweld vervuld, en gij hebt gezondigd;
daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij
overdekkende cherub! verdoen uit het midden der vurige
stenen! **17** Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij
hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans; Ik heb u
op de aarde henengeworpen, Ik heb u voor het aangezicht
der koningen gesteld, om op u te zien. **18** Vanwege de
veelheid uwer ongerechtigheden, door het onrecht uws
koophandels, hebt gij uw heiligdommen ontheiligd; daarom
heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen,
dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot as op de
aarde, voor de ogen van al degenen, die u zien. **19** Allen,
die u kennen onder de volken, zijn over u ontzet; gij zijt
een grote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in
eeuwigheid. **20** Wijders geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende: **21** Mensenkind! zet uw aangezicht
tegen Sidon, en profeteer tegen haar, **22** En zeg: Zo zegt
de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Sidon! en zal in
het midden van u verheerlijkt worden; en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben, als Ik gerichten in haar zal hebben
geoefend, en in haar geheiligd zal zijn. **23** Want Ik zal
de pestilentie in haar zenden, en bloed op haar straten,
en de verslagenen zullen vallen in het midden van haar,
door het zwaard, dat tegen haar zal zijn van rondom; en
zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **24** En het huis
Israels zal geen smartenden doorn noch wee doende
distel meer hebben, van allen, die rondom hen zijn, die
henlieden beroven; en zij zullen weten, dat Ik de Heere
HEERE ben. **25** Alzo zegt de Heere HEERE: Als Ik het
huis Israels zal vergaderd hebben uit de volken, onder

dewelke zij verstrooid zijn, en Ik onder hen voor de ogen
der heidenen zal geheiligd zijn, dan zullen zij in hun land
wonen, dat Ik aan Mijn knecht, aan Jakob, gegeven heb.
26 En zij zullen daarin zeker wonen, en huizen bouwen,
en wijngaarden planten; ja, zij zullen zeker wonen; als Ik
gerichten zal hebben geoefend tegen allen, die henlieden
beroofd hebben, van degenen, die rondom hen zijn; en zij
zullen weten dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben.

29 In het tiende jaar, in de tiende maand, op den
twaalfden der maand, geschiedde des HEEREN
woord tot mij, zeggende: **2** Mensenkind! zet uw aangezicht
tegen Farao, den koning van Egypte, en profeteer tegen
hem, en tegen het ganse Egypte. **3** Spreek en zeg: Zo
zegt de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Farao, koning
van Egypte! dien groten zeedraak, die in het midden zijner
rivieren ligt; die daar zegt: Mijn rivier is de mijne, en ik heb
die voor mij gemaakt. **4** Maar Ik zal haken in uw kaken
doen, en den vis uwer rivieren aan uw schubben doen
kleven; en Ik zal u uit het midden uwer rivieren optrekken,
en al de vis uwer rivieren zal aan uw schubben kleven.
5 En Ik zal u verlaten in de woestijn, u en al den vis
uwer rivieren; op het open veld zult gij vallen; gij zult niet
verzameld noch vergaderd worden; aan het gedierte der
aarde en aan het gevogelte des hemels heb Ik u ter spijze
gegeven. **6** En al de inwoners van Egypte zullen weten,
dat Ik de HEERE ben, omdat zij den huize Israels een
rietstaf geweest zijn. **7** Als zij u bij uw hand grepen, zo
werdt gij gebroken, en spleet hun alle zijden; en als zij op
u leunden, zo werdt gij verbroken, en liet alle lenden op
zichzelven staan. **8** Daarom zo zegt de Heere HEERE:
Zie, Ik zal het zwaard over u brengen, en Ik zal uit u
mens en beest uitroeien. **9** En Egypteland zal worden
tot een wildernis en woestheid, en zij zullen weten, dat Ik
de HEERE ben; omdat hij zegt: De rivier is mijn, en ik
heb die gemaakt. **10** Daarom, zie, Ik wil aan u en aan
uw rivier; en Ik zal Egypteland stellen tot woeste wilde
eenzaamheden, van den toren van Syrene af, tot aan de
landpale van Morenland. **11** Geen mensenvoet zal door
hetzelve doorgaan, en geen beestenvoet zal door hetzelve
doorgaan, en het zal veertig jaren onbewoond zijn. **12** Want
Ik zal Egypteland stellen tot een verwoesting in het midden
der verwoeste landen, en zijn steden zullen een woestheid
zijn in het midden der verwoeste steden, veertig jaren; en Ik
zal de Egyptenaars verstrooien onder de heidenen, en zal
hen verspreiden in de landen. **13** Maar zo zegt de Heere
HEERE: Ten einde van veertig jaren zal Ik de Egyptenaars
vergaderen uit de volken, waarhenen zij verstrooid zijn
geworden. **14** En Ik zal de gevangenis der Egyptenaren
wenden, en hen wederbrengen in het land van Pathros,
in het land huns koophandels; en aldaar zullen zij een
nederig koninkrijk zijn. **15** En het zal nederiger zijn dan de
andere koninkrijken, en zich niet meer verheffen boven de
heidenen; want Ik zal hen verminderen, dat zij niet zullen
heersen over de heidenen. **16** En het zal den huize Israels
niet meer zijn tot een vertrouwen, dat der ongerechtigheid
doet gedenken, wanneer zij naar henlieden omzien; maar
zij zullen weten, dat Ik de Heere HEERE ben. **17** Voorts
gebeurde het in het zeven en twintigste jaar, in de eerste
maand, op den eersten der maand, dat het woord des
HEEREN tot mij geschiedde, zeggende: **18** Mensenkind!
Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft zijn heir een
groten dienst doen dienen tegen Tyrus; alle hoofden zijn
kaal geworden, en alle zijden zijn uitgeplukt; en noch hij,
noch zijn heir heeft loon gehad vanwege Tyrus, voor den
dienst, dien hij tegen haar gediend heeft. **19** Daarom,
zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Nebukadrezar, den
koning van Babel, Egypteland geven; en hij zal deszelfs
buit buiten, en deszelfs roof roven, en het zal het loon zijn
voor zijn heir. **20** Tot zijn arbeidsloon, omdat hij tegen haar
gediend heeft, heb Ik hem Egypteland gegeven, omdat zij
voor Mij gewrocht hebben, spreekt de Heere HEERE. **21**
Te dien dage zal Ik den hoorn van het huis Israels doen
uitspruiten, en u opening des monds geven in het midden
van hen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

30 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! profeteer, en zeg: Zo zegt
de Heere HEERE: Huilt: Ach die dag! **3** Want de dag is
nabij, ja, de dag des HEEREN is nabij, een wolkige dag,
het zal der heidenen tijd zijn. **4** En het zwaard zal komen
in Egypte, en er zal grote smart zijn in Morenland, als
de verslagenen zullen vallen in Egypte; want zij zullen
derzelver menigte wegnemen, en haar fondamenten zullen
verbroken worden. **5** Morenland, en Put, en Lud, en al de
gemengde hoop, en Cub, en de kinderen van het land des
verbonds zullen met hen vallen door het zwaard. **6** Zo zegt
de HEERE: Ja, zij zullen vallen, die Egypte ondersteunen,
en de hovaardij harer sterkte zal nederdalen; van den
toren van Syene af zullen zij daarin door het zwaard
vallen, spreekt de Heere HEERE. **7** En zij zullen verwoest
worden in het midden der verwoeste landen; en haar
steden zullen zijn in het midden der verwoeste steden. **8**
En zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik een vuur
in Egypte zal hebben gelegd, en al haar helpers zullen
verbroken worden. **9** Te dien dage zullen er boden van
voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren, om het zorgeloze
Morenland te verschrikken; en er zal grote smart bij hen
zijn, als in den dag van Egypte; want ziet, het komt aan!
10 Zo zegt de Heere HEERE: Ja, Ik zal de menigte van
Egypte doen ophouden, door de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel. **11** Hij, en zijn volk met hem, de
tirannigste der heidenen zullen aangevoerd worden, om
het land te verderven; en zij zullen hun zwaarden tegen
Egypte uittrekken, en het land met verslagenen vervullen.
12 En Ik zal de rivieren tot droogte maken, en het land
verkopen in de hand der bozen; en Ik zal het land met zijn
volheid verwoesten door de hand der vreemden: Ik, de
HEERE, heb het gesproken. **13** Zo zegt de Heere HEERE:
Ik zal ook de drekgoden verdoen, en de nietige afgoden
doen ophouden uit Nof; en er zal geen vorst meer zijn
uit Egypteland; en Ik zal een vreze in Egypteland stellen.
14 En Ik zal Pathros verwoesten, en een vuur leggen in
Zoan; en Ik zal gerichten oefenen in No. **15** En Ik zal Mijn

grimmigheid uitgieten over Sin, de sterkte van Egypte;
en Ik zal de menigte van No uitroeien. **16** En Ik zal een
vuur in Egypte leggen; Sin zal zeer grote pijn hebben,
en No zal gespleten worden, en Nof zal dagelijks zeer
bang zijn. **17** De jongelingen van Aven en Pibeseth zullen
door het zwaard vallen, en de dochters zullen gaan in de
gevangenis. **18** En te Tachpanhes zal de dag verduisterd
worden, als Ik het juk van Egypte aldaar zal verbreken,
en de hovaardij harer sterkte in haar zal ophouden; haar
zal een wolk bedekken, en haar dochters zullen gaan
in de gevangenis. **19** Alzo zal Ik gerichten oefenen in
Egypte; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **20** Ook
gebeurde het in het elfde jaar, in de eerste maand, op den
zevenden der maand, dat het woord des HEEREN tot mij
geschiedde, zeggende: **21** Mensenkind! Ik heb den arm
van Farao, den koning van Egypte, verbroken; en ziet, hij
zal niet verbonden worden, met pleisters op te leggen,
met een windeldoek aan te doen, om dien te verbinden,
om dien te sterken, dat hij het zwaard houde. **22** Daarom
zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Ik wil aan Farao, den
koning van Egypte, en zal zijn armen verbreken, beide
den sterken en den verbrokenen; en Ik zal het zwaard
uit zijn hand doen vallen. **23** En Ik zal de Egyptenaars
verstrooien onder de heidenen, en zal hen verspreiden in
de landen. **24** En Ik zal de armen des konings van Babel
sterken, en Mijn zwaard in zijn hand geven; maar Farao's
armen zal Ik verbreken, dat hij voor zijn aangezicht zal
kermen, gelijk een dodelijk verwonde kermt. **25** Ja, Ik zal
de armen des konings van Babel sterken, maar Farao's
armen zullen daarhenen vallen; en zij zullen weten, dat
Ik de HEERE ben, als Ik Mijn zwaard in de hand des
konings van Babel zal hebben gegeven, en hij datzelve
over Egypteland zal hebben uitgestrekt. **26** En Ik zal de
Egyptenaars verstrooien onder de heidenen, en zal hen
verspreiden in de landen; alzo zullen zij weten, dat Ik de
HEERE ben.

31 Het gebeurde ook in het elfde jaar, in de derde
maand, op den eersten der maand, dat des HEEREN
woord tot mij geschiedde, zeggende: **2** Mensenkind! zeg
tot Farao, den koning van Egypte, en tot zijn menigte:
Wien zijt gij gelijk in uw grootheid? **3** Zie, Assur was een
ceder op den Libanon, schoon van takken, schaduwachtig
van loof, en hoog van stam, en zijn top was tussen dichte
takken. **4** De wateren maakten hem groot, de afgrond
maakte hem hoog; die ging met zijn stromen rondom zijn
planting, en zond zijn waterleidingen uit tot alle bomen des
velds. **5** Daarom werd zijn stam hoger dan alle bomen
des velds; en zijn takjes werden menigvuldig, en zijn
scheuten lang, vanwege de grote wateren, als hij uitschoot.
6 Alle vogelen des hemels nestelden op zijn takjes, en
alle dieren des velds teelden onder zijn scheuten; en alle
grote volken zaten onder zijn schaduw. **7** Alzo was hij
schoon in zijn grootheid en in de lengte zijner takken,
omdat zijn wortel aan grote wateren was. **8** De cederen in
Gods hof verduisterden hem niet, de dennebomen waren
zijn takken niet gelijk, en de kastanjebomen waren niet
gelijk zijn scheuten; geen boom in Gods hof was hem
gelijk in zijn schoonheid. **9** Ik had hem zo schoon gemaakt
door de veelheid zijner takken, dat alle bomen van Eden,
die in Gods hof waren, hem benijdden. **10** Daarom, zo
zegt de Heere HEERE: Omdat gij u verheven hebt over
uw stam, ja, hij stak zijn top op boven het midden der
dichte takken, en zijn hart verhief zich over zijn hoogte; **11**
Daarom gaf Ik hem in de hand van den machtigste der
heidenen, dat die hem rechtschapen zou behandelen; Ik
dreef hem uit om zijn goddeloosheid. **12** En vreemden,
de tirannigste der heidenen, roeiden hem uit en verlieten
hem; zijn takken vielen op de bergen en in alle valleien,
en zijn scheuten werden verbroken bij alle stromen des
lands; en alle volken der aarde gingen af uit zijn schaduw,
en verlieten hem. **13** Alle vogelen des hemels woonden
op zijn omgevallen stam, en alle dieren des velds waren
op zijn scheuten; **14** Opdat zich geen waterrijke bomen
verheffen over hun stam, en hun top niet opsteken boven
het midden der dichte takken, en geen bomen, die water
drinken, op zichzelven staan vanwege hun hoogte; want
zij zijn allen overgegeven ter dood, tot het onderste der
aarde, in het midden der mensenkinderen, tot degenen,
die in den kuil nederdalen. **15** Zo zegt de Heere HEERE:
Ten dage, als hij ter helle nederdaalde, maakte Ik een
treuren; Ik bedekte om zijnentwil den afgrond, en weerde
de stromen van dien, en de grote wateren werden geschut;
en Ik maakte den Libanon om zijnentwil zwart, en al het
geboomte des velds was om zijnentwil bewonden. **(Sheol
h7585)** **16** Van het geluid zijns vals deed Ik de heidenen
beven, als Ik hem ter helle deed nederdalen, met degenen,
die in den kuil nederdalen; en alle bomen van Eden, de
keur en het beste van Libanon, alle bomen, die water
drinken, troostten zich in het onderste der aarde. **(Sheol
h7585)** **17** Diezelve daalden ook met hem neder ter helle,
tot de verslagenen van het zwaard; en die zijn arm geweest
waren, die onder zijn schaduw in het midden der heidenen
gezeten hadden. **(Sheol h7585)** **18** Wien zijt gij alzo gelijk in
heerlijkheid en grootheid, onder de bomen van Eden? Ja,
gij zult nedergevoerd worden met de bomen van Eden, tot
het onderste der aarde; in het midden der onbesnedenen
zult gij liggen, met de verslagenen door het zwaard. Dat is
Farao, en zijn ganse menigte, spreekt de Heere HEERE.

32 Het gebeurde ook in het twaalfde jaar, in de twaalfde
maand op den eersten der maand, dat het woord des
HEEREN tot mij geschiedde, zeggende: **2** Mensenkind!
hef een klaaglied op over Farao, den koning van Egypte,
en zeg tot hem: Gij waart een jongen leeuw onder de
heidenen gelijk; en gij waart als een zeedraak in de zeeen,
en braakt voort in uw rivieren, en beroerdet het water met
uw voeten, en vermodderdet hunlieder rivieren. **3** Alzo
zegt de Heere HEERE: Ik zal daarom Mijn net over u
uitspreiden door een vergadering van vele volken; die
zullen u optrekken in Mijn garen. **4** Dan zal Ik u laten op
het land, Ik zal u henenwerpen op het open veld; en Ik zal
al het gevogelte des hemels op u doen wonen, en het

gedierte der ganse aarde van u verzadigen. **5** En Ik zal
uw vlees henengeven op de bergen, en de dalen met
uw hoogheid vervullen. **6** En Ik zal het land, waarin gij
zwemt, van uw bloed drenken tot aan de bergen; en de
stromen zullen van u vervuld worden. **7** En als Ik u zal
uitblussen, zal Ik den hemel bedekken, en zijn sterren
zwart maken; Ik zal de zon met wolken bedekken, en de
maan zal haar licht niet laten lichten. **8** Alle lichtende
lichten aan den hemel, die zal Ik om uwentwil zwart maken;
en Ik zal een duisternis over uw land maken, spreekt de
Heere HEERE. **9** Daartoe zal Ik het hart van vele volken
verdrietig maken, als Ik uw verbreking onder de heidenen
zal brengen in de landen, die gij niet gekend hebt. **10** En
Ik zal maken, dat zich vele volken over u ontzetten, en hun
koningen zullen de haren over u te berge staan, als Ik
Mijn zwaard zal zwaaien voor hun aangezichten; en zij
zullen elk ogenblik sidderen, een ieder voor zijn ziel, ten
dage uws vals. **11** Want zo zegt de Heere HEERE: Het
zwaard des konings van Babel zal u overkomen. **12** Ik zal
uw menigte vellen door de zwaarden der helden, die al
te zamen de tirannigste der heidenen zijn; die zullen de
hovaardij van Egypte verstoren, en haar ganse menigte
zal verdelgd worden. **13** En Ik zal haar beesten verdoen
van bij de grote wateren; en geen mensenvoet zal ze meer
beroeren, en geen beestenklauwen zullen ze beroeren.
14 Dan zal Ik hunlieder wateren doen zinken, en Ik zal
hunlieder rivieren doen gaan als olie, spreekt de Heere
HEERE: **15** Als Ik Egypteland zal hebben gesteld tot een
verwoesting, en het land van zijn volheid zal woest zijn
geworden, als Ik geslagen zal hebben allen, die daarin
wonen; alzo zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben. **16**
Dat is het klaaglied, en dat zullen zij klagelijk zingen; de
dochteren der heidenen zullen het klagelijk zingen; zij
zullen het klagelijk zingen over Egypte en over haar ganse
menigte, spreekt de Heere HEERE. **17** Voorts gebeurde
het in het twaalfde jaar, op den vijftienden der maand, dat
het woord des HEEREN tot mij geschiedde, zeggende: **18**
Mensenkind! weeklaag over de menigte van Egypte, en
doe ze nederdalen, (haar en de dochteren der prachtige
heidenen) in de onderste plaatsen der aarde, bij degenen,
die in den kuil zijn nedergedaald. **19** Boven wien zijt gij
liefelijk! Daal neder, en leg u bij de onbesnedenen. **20**
In het midden der verslagenen van het zwaard zullen zij
vallen; zij is aan het zwaard overgegeven; trek haar henen
met al haar menigte. **21** De machtigste der helden zullen
hem, met zijn helpers, toespreken, uit het midden der
hel; zij zijn nedergedaald, de onbesnedenen liggen er,
verslagen van het zwaard; **(Sheol h7585)** **22** Daar is Assur
met haar gansen hoop, zijn graven zijn rondom hem; zij
zijn allen verslagen, gevallen door het zwaard; **23** Welker
graven gesteld zijn in de zijden des kuils, en haar hoop is
rondom haar graf; zij zijn allen verslagen, gevallen door het
zwaard, die een schrik gaven in het land der levenden. **24**
Daar is Elam met haar ganse menigte rondom haar graf;
zij zijn allen verslagen, de gevallenen door het zwaard, die
onbesneden zijn nedergedaald tot de onderste plaatsen
der aarde, die hun schrik hadden gegeven in het land
der levenden; nu dragen zij hun schande met degenen,
die in den kuil zijn nedergedaald. **25** In het midden der
verslagenen hebben zij haar een legerstede gesteld onder
haar ganse menigte, rondom hem zijn haar graven; zij zijn
allen onbesneden, verslagenen van het zwaard, omdat
een schrik van hen gegeven is in het land der levenden; nu
dragen zij hun schande met degenen, die in den kuil zijn
nedergedaald; hij is geleid in het midden der verslagenen.
26 Daar is Mesech, en Tubal, met haar ganse menigte;
rondom hem zijn haar graven; zij zijn allen onbesneden,
verslagenen van het zwaard, omdat zij hun schrik gegeven
hebben in het land der levenden. **27** Maar zij liggen niet
met de helden, die onder de onbesnedenen gevallen zijn;
die ter helle zijn nedergedaald met hun krijgswapenen, en
welker zwaarden men gelegd heeft onder hun hoofden;
welker ongerechtigheid nochtans op hun beenderen is,
omdat der helden schrik in het land der levenden geweest
is. **(Sheol h7585)** **28** Gij ook zult verbroken worden in
het midden der onbesnedenen, en zult liggen met de
verslagenen van het zwaard. **29** Daar is Edom, haar
koningen en al haar vorsten, die met hunlieder macht
gelegd zijn bij de verslagenen van het zwaard; diezelve
liggen met de onbesnedenen en met degenen, die in
den kuil zijn nedergedaald. **30** Daar zijn de geweldigen
van het Noorden, zij allen, en alle Sidoniers, die met
de verslagenen zijn nedergedaald, beschaamd zijnde
vanwege hun schrik, die uit hun macht voortkwam, en zij
liggen onbesneden bij de verslagenen van het zwaard,
en dragen hun schande met degenen, die in den kuil
zijn nedergedaald. **31** Farao zal henlieden zien, en zich
troosten over zijn ganse menigte; de verslagenen van het
zwaard van Farao en zijn ganse heir, spreekt de Heere
HEERE. **32** Want Ik heb ook Mijn schrik gegeven in het
land der levenden; dies zal hij gelegd worden in het midden
der onbesnedenen bij de verslagenen van het zwaard,
Farao en zijn ganse menigte, spreekt de Heere HEERE.

33 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! spreek tot de kinderen
uws volks, en zeg tot hen: Wanneer Ik het zwaard over
enig land breng, en het volk des lands een man uit hun
einden nemen, en dien voor zich tot een wachter stellen;
3 En hij het zwaard ziet komen over het land, en blaast
met de bazuin, en waarschuwt het volk; **4** En een, die
het geluid der bazuin hoort, wel hoort, maar zich niet laat
waarschuwen; en het zwaard komt, en neemt hem weg,
diens bloed is op zijn hoofd. **5** Hij hoorde het geluid der
bazuin, maar liet zich niet waarschuwen, zijn bloed is op
hem; maar hij, die zich laat waarschuwen, behoudt zijn
ziel. **6** Wanneer daarentegen de wachter het zwaard ziet
komen, en blaast niet met de bazuin, zodat het volk niet is
gewaarschuwd; en het zwaard komt, en neemt een ziel uit
hen weg; die is wel in zijn ongerechtigheid weggenomen,
maar zijn bloed zal Ik van des hand des wachters eisen. **7**
Gij nu, o mensenkind! Ik heb u tot een wachter gesteld
over het huis Israels; zo zult gij het woord uit Mijn mond

horen, en hen van Mijnentwege waarschuwen. **8** Als Ik
tot den goddeloze zeg: O goddeloze, gij zult den dood
sterven! en gij spreekt niet, om den goddeloze van zijn
weg af te manen; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid
sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. **9** Maar
als gij den goddeloze van zijn weg afmaant, dat hij zich
van dien bekere, en hij zich van zijn weg niet bekeert,
zo zal hij in zijn ongerechtigheid sterven; maar gij hebt
uw ziel bevrijd. **10** Daarom, gij mensenkind! zeg tot het
huis Israels: Gijlieden spreekt aldus, zeggende: Dewijl
onze overtredingen en onze zonden op ons zijn, en wij
in dezelve versmachten, hoe zouden wij dan leven? **11**
Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere
HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! maar
daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn
weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen,
want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels? **12** Gij
dan, o mensenkind! zeg tot de kinderen uws volks: De
gerechtigheid des rechtvaardigen zal hem niet redden ten
dage zijner overtreding; en aangaande de goddeloosheid
des goddelozen, hij zal om dezelve niet vallen, ten dage als
hij zich van zijn goddeloosheid bekeert; en de rechtvaardige
zal niet kunnen leven door dezelve zijn gerechtigheid, ten
dage als hij zondigt. **13** Als Ik tot den rechtvaardige zeg, dat
hij zekerlijk leven zal, en hij op zijn gerechtigheid vertrouwt,
en onrecht doet, zo zullen al zijn gerechtigheden niet
gedacht worden, maar in zijn onrecht, dat hij doet, daarin
zal hij sterven. **14** Als Ik ook tot den goddeloze zeg: Gij
zult den dood sterven! en hij zich van zijn zonde bekeert,
en recht en gerechtigheid doet; **15** Geeft de goddeloze
het pand weder, betaalt hij het geroofde, wandelt hij in de
inzettingen des levens, zodat hij geen onrecht doet; hij zal
zekerlijk leven, hij zal niet sterven. **16** Al zijn zonden, die
hij gezondigd heeft, zullen hem niet gedacht worden; hij
heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zekerlijk leven.
17 Nog zeggen de kinderen uws volks: De weg des Heeren
is niet recht; daar toch hun eigen weg niet recht is. **18** Als
de rechtvaardige afkeert van zijn gerechtigheid, en doet
onrecht, zo zal hij daarin sterven. **19** En als de goddeloze
zich bekeert van zijn goddeloosheid, en doet recht en
gerechtigheid, zo zal hij daarin leven. **20** Nog zegt gij: De
weg des Heeren is niet recht; Ik zal ulieden richten, een
ieder naar zijn wegen, o huis Israels! **21** En het geschiedde
in het twaalfde jaar onzer gevankelijke wegvoering, in de
tiende maand, op den vijfden der maand, dat er een tot mij
kwam, die van Jeruzalem ontkomen was, zeggende: De
stad is geslagen. **22** Nu was de hand des HEEREN op
mij geweest des avonds, eer die ontkomene kwam, en
had mijn mond opengedaan, totdat hij des morgens tot
mij kwam. Alzo werd mijn mond opengedaan, en ik was
niet meer stom. **23** Toen geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende: **24** Mensenkind! de inwoners van die
woeste plaatsen in het land Israels spreken, zeggende:
Abraham was een enig man, en bezat dit land erfelijk;
maar onzer zijn velen; het land is ons gegeven tot een
erfelijke bezitting. **25** Daarom zeg tot hen: Zo zegt de
Heere HEERE: Gij eet vlees met het bloed, en heft uw
ogen op tot uw drekgoden, en vergiet bloed; en zoudt gij
het land erfelijk bezitten? **26** Gij staat op ulieder zwaard;
gij doet gruwel, en verontreinigt, een ieder de huisvrouw
zijns naasten; en zoudt gij het land erfelijk bezitten? **27**
Alzo zult gij tot hen zeggen: De Heere HEERE zegt alzo:
Zo waarachtig als Ik leef, indien niet, die in die woeste
plaatsen zijn, door het zwaard zullen vallen, en zo Ik niet
dien, die in het open veld is, het wild gedierte overgeve, dat
het hem vrete, en die in de vestingen en in de spelonken
zijn, door de pestilentie zullen sterven! **28** Want Ik zal
het land tot een verwoesting en een schrik stellen, en
de hovaardij zijner sterkte zal ophouden; en de bergen
Israels zullen woest zijn, dat er niemand overga. **29** Dan
zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik het land
tot een verwoesting en een schrik zal gesteld hebben,
om al hun gruwelen, die zij gedaan hebben. **30** En gij,
o mensenkind! de kinderen uws volks spreken steeds
van u bij de wanden en in de deuren der huizen; en de
een spreekt met den ander, een iegelijk met zijn broeder,
zeggende: Komt toch en hoort, wat het woord zij, dat van
den HEERE voortkomt. **31** En zij komen tot u, gelijk het
volk pleegt te komen, en zitten voor uw aangezicht als
Mijn volk, en horen uw woorden, maar zij doen ze niet;
want zij maken liefkozingen met hun mond, maar hun hart
wandelt hun gierigheid na. **32** En ziet, gij zijt hun als een
lied der minnen, als een, die schoon van stem is, of die
wel speelt; daarom horen zij uw woorden, maar zij doen
ze niet. **33** Maar als dat komt (zie, het zal komen!) dan
zullen zij weten, dat er een profeet in het midden van hen
geweest is.

34 En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! profeteer tegen de herders
van Israel; profeteer en zeg tot hen, tot de herders: Alzo
zegt de Heere HEERE: Wee den herderen Israels, die
zichzelven weiden! zullen niet de herders de schapen
weiden? **3** Gij eet het vette, en bekleedt u met de wol,
gij slacht het gemeste, maar de schapen weidt gij niet.
4 De zwakke sterkt gij niet, en het kranke heelt gij niet,
en het gebrokene verbindt gij niet, en het weggedrevene
brengt gij niet weder, en het verlorene zoekt gij niet; maar
gij heerst over hen met strengheid en met hardigheid. **5**
Alzo zijn zij verstrooid, omdat er geen herder is; en zij zijn
als het wild gedierte des velds tot spijze geworden, dewijl
zij verstrooid waren. **6** Mijn schapen dolen op alle bergen
en op allen hogen heuvel, ja, Mijn schapen zijn verstrooid
op den gansen aardbodem; en er is niemand, die er naar
vraagt, en niemand, die ze zoekt. **7** Daarom, gij herders!
hoort des HEEREN woord! **8** Zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de Heere HEERE, zo Ik niet! Omdat Mijn schapen
geworden zijn tot een roof, en Mijn schapen al het wild
gedierte des velds tot spijze geworden zijn, omdat er geen
herder is, en Mijn herders naar Mijn schapen niet vragen;
en de herders weiden zichzelven, maar Mijn schapen
weiden zij niet; **9** Daarom, gij herders! hoort des HEEREN
woord! **10** Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik wil aan de

herders, en zal Mijn schapen van hun hand eisen, en zal
ze van het weiden der schapen doen ophouden, zodat
de herders zichzelven niet meer zullen weiden; en Ik zal
Mijn schapen uit hun mond rukken, zodat zij hun niet meer
tot spijze zullen zijn. **11** Want zo zegt de Heere HEERE:
Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijn schapen vragen, en zal ze
opzoeken. **12** Gelijk een herder zijn kudde opzoekt, ten
dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is,
alzo zal Ik Mijn schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit
al de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage
der wolke en der donkerheid. **13** En Ik zal ze uitvoeren
van de volken, en zal ze vergaderen uit de landen, en
brengen ze in hun land; en Ik zal ze weiden op de bergen
Israels, bij de stromen en in alle bewoonbare plaatsen des
lands. **14** Op een goede weide zal Ik ze weiden, en op
de hoge bergen Israels zal hun kooi zijn; aldaar zullen zij
nederliggen in een goede kooi, en zullen weiden in een
vette weide, op de bergen Israels. **15** Ik zal Mijn schapen
weiden, en Ik zal ze legeren, spreekt de Heere HEERE.
16 Het verlorene zal Ik zoeken, en het weggedrevene zal
Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en
het kranke zal Ik sterken; maar het vette en het sterke zal
Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel. **17** Want gij,
o Mijn schapen! de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik zal
richten tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen
en de bokken. **18** Is het u te weinig, dat gij de goede weide
afweidt? Zult gij nog het overige uwer weide met uw voeten
vertreden? En zult gij de bezonkene wateren drinken,
en de overgelatene met uw voeten vermodderen? **19**
Mijn schapen dan, zullen zij afweiden, wat met uw voeten
vertreden is, en drinken, wat met uw voeten vermodderd
is? **20** Daarom zegt de Heere HEERE alzo tot hen: Ziet Ik,
ja, Ik zal richten tussen het vette klein vee, en tussen het
magere klein vee. **21** Omdat gij al de zwakken met de
zijde en met den schouder verdringt, en met uw hoornen
stoot, totdat gij dezelve naar buiten toe verstrooid hebt; **22**
Daarom zal Ik Mijn schapen verlossen, dat zij niet meer
tot een roof zullen zijn; en Ik zal richten tussen klein vee
en klein vee. **23** En Ik zal een enigen Herder over hen
verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht
David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder
zijn. **24** En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn
knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de
HEERE, heb het gesproken. **25** En Ik zal een verbond
des vredes met hen maken, en zal het boos gedierte
uit het land doen ophouden; en zij zullen zeker wonen
in de woestijn, en slapen in de wouden. **26** Want Ik zal
dezelve, en de plaatsen rondom Mijn heuvel, stellen tot
een zegen; en Ik zal den plasregen doen nederdalen op
zijn tijd, plasregens van zegen zullen er zijn. **27** En het
geboomte des velds zal zijn vrucht geven, en het land zal
zijn inkomst geven, en zij zullen zeker zijn in hun land; en
zullen weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik de disselbomen
huns juks zal hebben verbroken, en hen gerukt uit de hand
dergenen, die zich van hen deden dienen. **28** En zij zullen
den heidenen niet meer ten roof zijn, en het wild gedierte
der aarde zal ze niet meer vreten; maar zij zullen zeker
wonen, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke. **29** En Ik
zal hun een plant van naam verwekken; en zij zullen niet
meer weggeraapt worden door honger in het land, en den
smaad der heidenen niet meer dragen. **30** Maar zij zullen
weten, dat Ik, de HEERE, hun God, met hen ben, en dat zij
Mijn volk zijn, het huis Israels, spreekt de Heere HEERE.
31 Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt
mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE.

35 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! zet uw aangezicht tegen
het gebergte Seir, en profeteer tegen hetzelve, **3** En zeg
tot hetzelve: Alzo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u,
o gebergte Seir! en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken,
en zal u stellen tot een verwoesting en een schrik. **4** Ik
zal uw steden stellen tot eenzaamheid, en gij zult een
verwoesting worden, en zult weten, dat Ik de HEERE ben.
5 Omdat gij een eeuwige vijandschap hebt, en hebt de
kinderen Israels doen wegvloeien door het geweld des
zwaards, ten tijde huns verderfs, ten tijde der uiterste
ongerechtigheid; **6** Daarom, zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de Heere HEERE; Ik zal u voorzeker ten bloede
bereiden, en het bloed zal u vervolgen; alzo gij het bloed
niet hebt gehaat, zal u het bloed ook vervolgen. **7** En Ik zal
het gebergte Seir tot de uiterste verwoesting stellen; en Ik
zal uit hetzelve uitroeien dien, die er doorgaat, en dien, die
wederkeert. **8** En Ik zal zijn bergen met zijn verslagenen
vervullen; uw heuvelen, en uw dalen, en al uw stromen, in
dezelve zullen de verslagenen van het zwaard liggen. **9**
Tot eeuwige verwoestingen zal Ik u stellen, en uw steden
zullen niet bewoond worden; alzo zult gij weten, dat Ik de
HEERE ben. **10** Omdat gij zegt: Die twee volken en die
twee landen zullen mij geworden, en wij zullen ze erfelijk
bezitten, ofschoon de HEERE daar ware; **11** Daarom, zo
waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE: Ik zal
ook handelen naar uw toorn en naar uw nijdigheid, die gij
uit uw haat tegen hen hebt te werk gesteld; en Ik zal bij
hen bekend worden, wanneer Ik u zal gericht hebben. **12**
En gij zult weten, dat Ik, de HEERE, al uw lasteringen
gehoord heb, die gij tegen de bergen Israels gesproken
hebt, zeggende: Zij zijn verwoest, zij zijn ons ter spijze
gegeven. **13** Alzo hebt gij u met uw mond tegen Mij groot
gemaakt, en uw woorden tegen Mij vermenigvuldigd; Ik
heb het gehoord. **14** Alzo zegt de Heere HEERE: Gelijk
het ganse land verblijd is, alzo zal Ik u de verwoesting
aandoen. **15** Gelijk gij u verblijd hebt over de erfenis van
het huis Israels, omdat zij verwoest is, alzo zal Ik aan u
doen; het gebergte van Seir, en gans Edom, zal geheel
een verwoesting worden; en zij zullen weten, dat Ik de
HEERE ben.

36 En gij, mensenkind! profeteer tot de bergen Israels,
en zeg: Gij bergen Israels! hoort des HEEREN
woord. **2** Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat de vijand
van u zegt: Heah! zelfs de eeuwige hoogten zijn ons
ten erve geworden! **3** Daarom profeteer en zeg: Zo zegt

de Heere HEERE: Daarom, omdat men u van rondom
verwoest en opgeslokt heeft, opdat gij voor het overblijfsel
der heidenen ten erve zoudt zijn, en gij gebracht zijt op de
klapachtige lip en in opspraak des volks; **4** Daarom, gij
bergen Israels! hoort het woord des Heeren HEEREN: Zo
zegt de Heere HEERE tot de bergen en tot de heuvelen,
tot de stromen en tot de dalen, tot de verwoeste eenzame
plaatsen en tot de verlaten steden, die tot een roof en tot
een spot geworden zijn voor het overblijfsel der heidenen,
die rondom zijn; **5** Daarom, zo zegt de Heere HEERE:
Zo Ik niet in het vuur Mijns ijvers gesproken heb tegen
het overblijfsel der heidenen, en tegen het ganse Edom;
die Mijn land zichzelven ten erve gegeven hebben met
blijdschap des gansen harten, met begerige plundering,
opdat de landerij daarvan ten rove zou zijn! **6** Daarom
profeteer van het land Israels, en zeg tot de bergen en
tot de heuvelen, tot de stromen en tot de dalen: Zo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik heb in Mijn ijver en in Mijn
grimmigheid gesproken, omdat gij den smaad der heidenen
gedragen hebt; **7** Daarom, zo zegt de Heere HEERE:
Ik heb Mijn hand opgeheven; zo niet de heidenen, die
rondom u zijn, zelf hun schande zullen dragen! **8** Maar gij,
o bergen Israels! gij zult weder uw takken geven, en uw
vrucht voor Mijn volk Israel dragen, want zij naderen te
komen. **9** Want ziet, Ik ben bij u, en Ik zal u aanzien, en gij
zult gebouwd en bezaaid worden. **10** En Ik zal mensen op
u vermenigvuldigen, het ganse huis Israels, ja, dat geheel;
en de steden zullen bewoond, en de eenzame plaatsen
bebouwd worden. **11** Ja, Ik zal mensen en beesten op u
vermenigvuldigen, en zij zullen vermenigvuldigd worden en
vruchtbaar zijn; en Ik zal u doen bewonen, als in uw vorige
tijden, ja, Ik zal het beter maken dan in uw beginselen; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **12** En Ik zal mensen
op u doen wandelen, namelijk Mijn volk Israel, die zullen u
erfelijk bezitten, en gij zult hun ter erfenis zijn, en gij zult ze
voortaan niet meer beroven. **13** Zo zegt de Heere HEERE:
Omdat zij tot u zeggen: Gij zijt een land, dat mensen opeet,
en gij zijt een land, dat uw volken berooft; **14** Daarom zult
gij niet meer mensen opeten, en uw volken niet meer doen
struikelen, spreekt de Heere HEERE. **15** En Ik zal maken,
dat men den schimp der heidenen niet meer over u hore,
en gij zult den smaad der natien niet meer dragen; en gij
zult uw volken niet meer doen struikelen, spreekt de Heere
HEERE. **16** Wijders geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende: **17** Mensenkind! het huis Israels, als zij
in hun land woonden, toen verontreinigden zij datzelve
met hun weg en met hun handelingen; hun weg was voor
Mijn aangezicht als de onreinigheid ener afgezonderde
vrouw. **18** Daarom goot Ik Mijn grimmigheid over hen uit,
om des bloeds wil, dat zij in het land vergoten hadden,
en om hun drekgoden, waarmede zij dat verontreinigd
hadden. **19** En Ik verstrooide hen onder de heidenen,
en zij werden verspreid in de landen; Ik oordeelde ze
naar hun weg en naar hun handelingen. **20** Als zij nu
tot de heidenen kwamen, waarhenen zij getogen waren,
ontheiligden zij Mijn heiligen Naam, omdat men van hen
zeide: Dezen zijn het volk des HEEREN, en zijn uit Zijn
land uitgegaan. **21** Maar Ik verschoonde hen om Mijn
heiligen Naam, dien het huis Israels ontheiligde onder de
heidenen, waarhenen zij gekomen waren. **22** Daarom zeg
tot het huis Israels: Zo zegt de Heere HEERE: Ik doe het
niet om uwentwil, gij huis Israels! maar om Mijn heiligen
Naam, dien gijlieden ontheiligd hebt onder de heidenen,
waarhenen gij gekomen zijt. **23** Want Ik zal Mijn groten
Naam heiligen, die onder de heidenen ontheiligd is, dien
gij in het midden van hen ontheiligd hebt; en de heidenen
zullen weten, dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere
HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheiligd zijn. **24**
Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de
landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. **25** Dan
zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden;
van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u
reinigen. **26** En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een
nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het
stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen
hart geven. **27** En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste
van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult
wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. **28** En gij
zult wonen in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en
gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn. **29**
En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal
roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik
zal geen honger op u leggen. **30** En Ik zal de vrucht van
het geboomte en de inkomst des velds vermenigvuldigen;
opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt
onder de heidenen. **31** Dan zult gij gedenken aan uw boze
wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult
een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden
en over uw gruwelen. **32** Ik doe het niet om uwentwil,
spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u
en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israels! **33**
Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen
zal van al uw ongerechtigheden, dan zal Ik de steden
doen bewonen, en de eenzame plaatsen zullen bebouwd
worden. **34** En het verwoeste land zal bebouwd worden, in
plaats dat het een verwoesting was, voor de ogen van een
ieder, die er doorging. **35** En zij zullen zeggen: Dit land,
dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden;
en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden
zijn vast en bewoond. **36** Dan zullen de heidenen, die in
de plaatsen rondom u zullen overgelaten zijn, weten, dat
Ik, de HEERE, de verstoorde plaatsen bebouw, en het
verwoeste beplant. Ik, de HEERE, heb het gesproken en
zal het doen. **37** Alzo zegt de Heere HEERE: Daarenboven
zal Ik hierom van het huis Israels verzocht worden, dat
Ik het hun doe; Ik zal ze vermenigvuldigen van mensen,
als schapen. **38** Gelijk de geheiligde schapen, gelijk de
schapen van Jeruzalem op hun gezette hoogtijden, alzo
zullen de eenzame steden vol zijn van mensenkudden; en
zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

37 De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE
voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het

midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen. 2 En Hij
deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er
waren zeer vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren
zeer dor. 3 En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze
beenderen levend worden? En ik zeide: Heere HEERE, Gij
weet het! 4 Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze
beenderen, en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! hoort
des HEEREN woord. 5 Alzo zegt de Heere HEERE tot
deze beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij
zult levend worden. 6 En Ik zal zenuwen op u leggen, en
vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en
den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult
weten, dat Ik de HEERE ben. 7 Toen profeteerde ik, gelijk
mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde,
en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk
been tot zijn been. 8 En ik zag, en ziet, en er werden
zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en Hij trok
een huid boven over dezelve, maar er was geen geest
in hen. 9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest;
profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de
Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en
blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. 10 En
ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam
de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun
voeten, een gans zeer groot heir. 11 Toen zeide Hij tot mij:
Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israels;
ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze
verwachting is verloren, wij zijn afgesneden. 12 Daarom,
profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet,
Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw graven
doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het
land Israels. 13 En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw
graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk! 14 En Ik
zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in
uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit
gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE. 15 Wijders
geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende: 16
Gij nu, mensenkind! neem u een hout, en schrijf daarop:
Voor Juda, en voor de kinderen Israels, zijn metgezellen;
en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef,
het hout van Efraim, en van het ganse huis Israels, zijn
metgezellen. 17 Doe gij ze dan naderen, het een tot het
ander tot een enig hout; en zij zullen tot een worden in uw
hand. 18 En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen
spreken, zeggende: Zult gij ons niet te kennen geven,
wat u deze dingen zijn? 19 Zo spreek tot hen: Alzo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik zal het hout van Jozef, dat in
Efraims hand geweest is, en van de stammen Israels, zijn
metgezellen, nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen
tot het hout van Juda, en zal ze maken tot een enig hout;
en zij zullen een worden in Mijn hand. 20 De houten nu,
op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uw hand
zijn voor hunlieder ogen. 21 Spreek dan tot hen: Zo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israels halen uit
het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en
zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun
land; 22 En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land,
op de bergen Israels; en zij zullen allen te zamen een
enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot
twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken
verdeeld zijn. 23 En zij zullen zich niet meer verontreinigen
met hun drekgoden, en met hun verfoeiselen, en met
al hun overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun
woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze
reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot
een God zijn. 24 En Mijn Knecht David zal Koning over
hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben;
en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen
bewaren en die doen. 25 En zij zullen wonen in het land,
dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders
gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun
kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn
Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid. 26
En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal
een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten
en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in
het midden van hen zetten tot in eeuwigheid. 27 En Mijn
tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot een God zijn,
en zij zullen Mij tot een volk zijn. 28 En de heidenen zullen
weten, dat Ik de HEERE ben, Die Israel heilige, als Mijn
heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.

38 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: 2 Mensenkind! zet uw aangezicht tegen
Gog, het land van Magog, den hoofdvorst van Mesech en
Tubal; en profeteer tegen hem, 3 En zeg: Zo zegt de Heere
HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Gog, gij hoofdvorst van Mesech
en Tubal! 4 En Ik zal u omwenden, en haken in uw kaken
leggen, en Ik zal u uitvoeren, mitsgaders uw ganse heir,
paarden en ruiteren, die altemaal volkomen wel gekleed
zijn, een grote vergadering, met rondas en schild, die
altemaal zwaarden handelen; 5 Perzen, Moren en Puteers
met hen, die altemaal schild en helm voeren; 6 Gomer en
al zijn benden, en het huis van Togarma, aan de zijden van
het noorden, en al zijn benden; vele volken met u. 7 Zijt
bereid en maakt u gereed, gij en uw ganse vergadering,
die tot u vergaderd zijn; en wees gij hun tot een wacht.
8 Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste
der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is
van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de
bergen Israels, die steeds tot verwoesting geweest zijn;
als hetzelve land uit de volken zal uitgevoerd zijn, en zij
allemaal zeker zullen wonen. 9 Dan zult gij optrekken,
gij zult aankomen als een onstuimige verwoesting, gij
zult zijn als een wolk, om het land te bedekken; gij en
al uw benden, en vele volken met u. 10 Alzo zegt de
Heere HEERE: Te dien dage zal het ook geschieden,
dat er raadslagen in uw hart zullen opkomen, en gij zult
een kwade gedachte denken, 11 En zult zeggen: Ik zal
optrekken naar dat dorpland, ik zal komen tot degenen, die
in rust zijn, die zeker wonen, die altemaal wonen zonder
muur, en grendel noch deuren hebben. 12 Om buit te

buiten, en om roof te roven; om uw hand te wenden tegen
de woeste plaatsen, die nu bewoond zijn, en tegen een
volk, dat uit de heidenen verzameld is, dat vee en have
verkregen heeft, wonende in het midden des lands. **13**
Scheba, en Dedan, en de kooplieden van Tarsis, en alle
hun jonge leeuwen zullen tot u zeggen: Komt gij, om buit
te buiten? hebt gij uw vergadering vergaderd, om roof
te roven? om zilver en goud weg te voeren, om vee en
have weg te nemen, om een groten buit te buiten? **14**
Daarom profeteer, o mensenkind! en zeg tot Gog: Zo zegt
de Heere HEERE: Zult gij het, te dien dage, als Mijn volk
Israel zeker woont, niet gewaar worden? **15** Gij zult dan
komen uit uw plaats, uit de zijden van het noorden, gij en
vele volken met u; die altemaal op paarden zullen rijden,
een grote vergadering, en een machtig heir; **16** En gij
zult optrekken tegen Mijn volk Israel, als een wolk, om
het land te bedekken; in het laatste der dagen zal het
geschieden; dan zal Ik u aanbrengen tegen Mijn land, opdat
de heidenen Mij kennen, als Ik aan u, o Gog! voor hun
ogen zal geheiligd worden. **17** Zo zegt de Heere HEERE:
Zijt gij die, van welken Ik in verleden dagen gesproken
heb, door den dienst Mijner knechten, de profeten Israels,
die in die dagen geprofeteerd hebben, jaren lang, dat Ik u
tegen hen zou aanbrengen? **18** Maar het zal geschieden
te dien dage, ten dage als Gog tegen het land Israels zal
aankomen, spreekt de Heere HEERE, dat Mijn grimmigheid
in Mijn neus zal opkomen. **19** Want Ik heb gesproken in
Mijn ijver, in het vuur Mijner verbolgenheid: Zo er niet, te
dien dage, een groot beven zal zijn in het land Israels! **20**
Zodat van Mijn aangezicht beven zullen de vissen der zee,
en het gevogelte des hemels, en het gedierte des velds,
en al het kruipend gedierte, dat op het aardrijk kruipt, en
alle mensen, die op den aardbodem zijn; en de bergen
zullen nedergeworpen worden, en de steile plaatsen zullen
nedervallen, en alle muren zullen ter aarde nedervallen. **21**
Want Ik zal het zwaard over hem roepen op al Mijn bergen,
spreekt de Heere HEERE; het zwaard van een ieder zal
tegen zijn broeder zijn. **22** En Ik zal met hem rechten, door
pestilentie en door bloed; en Ik zal een overstelpenden
plasregen, en grote hagelstenen, vuur en zwavel regenen
op hem, en op zijn benden, en op de vele volken, die
met hem zullen zijn. **23** Alzo zal Ik Mij groot maken, en
Mij heiligen, en bekend worden voor de ogen van vele
heidenen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

39 Voorts, gij mensenkind! profeteer tegen Gog, en zeg:
Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Gog,
hoofdvorst van Mesech en Tubal! **2** En Ik zal u omwenden,
en een zeshaak in u slaan, en u optrekken uit de zijden
van het noorden, en Ik zal u brengen op de bergen Israels.
3 Maar Ik zal uw boog uit uw linkerhand slaan, en Ik zal uw
pijlen uit uw rechterhand doen vallen. **4** Op de bergen
Israels zult gij vallen, gij en al uw benden, en de volken, die
met u zijn; Ik heb u aan de roofvogelen, aan het gevogelte
van allen vleugel, en aan het gedierte des velds ter spijze
gegeven. **5** Op het open veld zult gij vallen; want Ik heb het
gesproken, spreekt de Heere HEERE. **6** En Ik zal een vuur
zenden in Magog, en onder degenen, die in de eilanden
zeker wonen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **7**
En Ik zal Mijn heiligen Naam in het midden van Mijn volk
Israel bekend maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer
laten ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik de
HEERE ben, de Heilige in Israel. **8** Ziet, het komt en zal
geschieden, spreekt de Heere HEERE; dit is de dag, van
welken Ik gesproken heb. **9** En de inwoners der steden
Israels zullen uitgaan, en vuur stoken en branden van
de wapenen, zo van schilden als rondassen, van bogen
en van pijlen, zo van handstokken als van spiesen; en
zij zullen daarvan vuur stoken zeven jaren; **10** Zodat zij
geen hout uit het veld zullen dragen, noch uit de wouden
houwen, maar van de wapenen vuur stoken; en zij zullen
beroven degenen, die hen beroofd hadden, en plunderen,
die hen geplunderd hadden, spreekt de Heere HEERE. **11**
En het zal te dien dage geschieden, dat Ik aan Gog aldaar
een grafstede in Israel zal geven, het dal der doorgangers
naar het oosten der zee; en datzelve zal den doorgangers
den neus stoppen; en aldaar zullen zij begraven Gog en
zijn ganse menigte, en zullen het noemen: Het dal van
Gogs menigte. **12** Het huis Israels nu zal hen begraven,
om het land te reinigen, zeven maanden lang. **13** Ja, al
het volk des lands zal begraven, en het zal hun tot een
naam zijn, ten dage als Ik zal verheerlijkt zijn, spreekt de
Heere HEERE. **14** Ook zullen zij mannen uitscheiden,
die gestadig door het land doorgaan, en doodgravers met
de doorgangers, om te begraven degenen, die op den
aardbodem zijn overgelaten, om dien te reinigen; ten einde
van zeven maanden zullen zij onderzoek doen. **15** En
deze doorgangers zullen door het land doorgaan, en als
iemand een mensenbeen ziet, zo zal hij een merkteken
daarbij oprichten; totdat de doodgravers hetzelve zullen
hebben begraven in het dal van Gogs menigte. **16** Ook
zo zal de naam der stad Hamona zijn. Alzo zullen zij
het land reinigen. **17** Gij dan, mensenkind! zo zegt de
Heere HEERE: Zeg tot het gevogelte van allen vleugel,
en tot al het gedierte des velds: Vergadert u, en komt
aan, verzamelt u van rondom, tot Mijn slachtoffer, dat Ik
voor u geslacht heb, een groot slachtoffer, op de bergen
Israels, en eet vlees, en drink bloed. **18** Het vlees der
helden zult gij eten, en het bloed van de vorsten der
aarde drinken; der rammen, der lammeren, en bokken, en
varren, die altemaal gemesten van Basan zijn. **19** En gij
zult het vette eten tot verzadiging toe, en bloed drinken
tot dronkenschap toe; van Mijn slachtoffer, dat Ik voor u
geslacht heb. **20** En gij zult verzadigd worden aan Mijn
tafel van rij paarden en wagen paarden, van helden en alle
krijgslieden, spreekt de Heere HEERE. **21** En Ik zal Mijn
eer zetten onder de heidenen; en alle heidenen zullen
Mijn oordeel zien, dat Ik gedaan heb, en Mijn hand, die Ik
aan hen gelegd heb. **22** En die van het huis Israels zullen
weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, van dien dag
af en voortaan. **23** En de heidenen zullen weten, dat die
van het huis Israels gevankelijk zijn weggevoerd om hun
ongerechtigheid, omdat zij tegen Mij hadden overtreden,

en dat Ik Mijn aangezicht voor hen verborgen heb, en heb
ze overgegeven in de hand hunner wederpartijders, zodat
zij altemaal door het zwaard gevallen zijn; 24 Naar hun
onreinigheid en naar hun overtredingen heb Ik met hen
gehandeld, en Ik heb Mijn aangezicht voor hen verborgen.
25 Daarom zo zegt de Heere HEERE: Nu zal Ik Jakobs
gevangenen wederbrengen, en zal Mij ontfermen over het
ganse huis Israels, en Ik zal ijveren over Mijn heiligen
Naam; 26 Als zij hun schande zullen gedragen hebben,
en al hun overtreding, met dewelke zij tegen Mij hebben
overtreden, toen zij in hun land zeker woonden, en er
niemand was, die hen verschrikte. 27 Als Ik hen zal hebben
wedergebracht uit de volken, en hen vergaderd zal hebben
uit de landen hunner vijanden, en Ik aan hen geheiligd zal
zijn voor de ogen van vele heidenen; 28 Dan zullen zij
weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, dewijl Ik
ze gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen,
maar heb ze weder verzameld in hun land, en heb aldaar
niemand van hen meer overgelaten. 29 En Ik zal Mijn
aangezicht voor hen niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn
Geest over het huis Israels zal hebben uitgegoten, spreekt
de Heere HEERE.

40 In het vijf en twintigste jaar onzer gevankelijke
wegvoering, in het begin des jaars, op den tienden
der maand, in het veertiende jaar, nadat de stad geslagen
was; even op dienzelfden dag, was de hand des HEEREN
op mij, en Hij bracht mij derwaarts. 2 In de gezichten Gods
bracht Hij mij in het land Israels, en Hij zette mij op een
zeer hogen berg; en aan denzelven was als een gebouw
ener stad tegen het zuiden. 3 Als Hij mij daarhenen
gebracht had, ziet, zo was er een man, wiens gedaante
was als de gedaante van koper; en in zijn hand was een
linnen snoer, en een meetriet; en hij stond in de poort. 4
En die man sprak tot mij: Mensenkind! zie met uw ogen,
en hoor met uw oren, en zet uw hart op alles, wat ik u zal
doen zien; want, opdat ik u zou doen zien, zijt gij herwaarts
gebracht; verkondig daarna den huize Israels alles, wat
gij ziet. 5 En ziet, er was een muur buiten aan het huis,
rondom henen, en in des mans hand was een meetriet
van zes ellen, elke el van een el en een handbreed, en hij
mat de breedte des gebouws een riet, en de hoogte een
riet. 6 Toen kwam hij tot de poort, welke zag den weg naar
het oosten, en hij ging bij derzelver trappen op, en mat
den dorpel der poort een riet de breedte, en den anderen
dorpel een riet de breedte. 7 En elk kamertje een riet de
lengte, en een riet de breedte; en tussen de kamertjes vijf
ellen; en den dorpel der poort, bij het voorhuis der poort
van binnen, een riet. 8 Ook mat hij het voorhuis der poort
van binnen, een riet. 9 Toen mat hij het andere voorhuis
der poort, acht ellen, en haar posten twee ellen; en het
voorhuis der poort was van binnen. 10 En de kamertjes
der poort, den weg naar het oosten, waren drie van deze,
en drie van gene zijde; die drie hadden enerlei maat; ook
hadden de posten, van deze en van gene zijde, enerlei
maat. 11 Voorts mat hij de wijdte der deur van de poort,
tien ellen; de lengte der poort, dertien ellen. 12 En er was
een ruim voor aan de kamertjes, van een el van deze, en
een ruim van een el van gene zijde; en elk kamertje zes
ellen van deze, en zes ellen van gene zijde. 13 Toen mat
hij de poort van het dak van het ene kamertje af tot aan
het dak van een ander; de breedte was vijf en twintig ellen;
deur was tegenover deur. 14 Ook maakte hij posten van
zestig ellen, namelijk tot den post des voorhofs, rondom de
poort henen. 15 En van het voorste deel der poort des
ingangs, tot aan het voorste deel van het voorhuis van de
binnenpoort, waren vijftig ellen. 16 En er waren gesloten
vensters aan de kamertjes, en aan hun posten inwaarts
in de poort rondom henen; alzo ook aan de voorhuizen;
de vensters nu waren rondom henen inwaarts, en aan
de posten waren palmbomen. 17 Voorts bracht hij mij in
het buitenste voorhof, en ziet, er waren kameren, en een
plaveisel, dat gemaakt was in het voorhof rondom henen,
dertig kameren waren er op het plaveisel. 18 Het plaveisel
nu was aan de zijde van de poorten, tegenover de lengte
van de poorten; dit was het benedenste plaveisel. 19 En hij
mat de breedte, van het voorste deel der benedenste poort
af, voor aan het binnenste voorhof, van buiten, honderd
ellen, oostwaarts en noordwaarts. 20 Aangaande de poort
nu, die den weg naar het noorden zag, aan het buitenste
voorhof, hij mat derzelver lengte en derzelver breedte. 21
En haar kamertjes, drie van deze en drie van gene zijde; en
haar posten en haar voorhuizen waren naar de maat der
eerste poort; vijftig ellen haar lengte, en de breedte van vijf
en twintig ellen. 22 En haar vensters, en haar voorhuizen,
en haar palmbomen, waren naar de maat der poort, die
den weg naar het oosten zag; en men ging daarin op
met zeven trappen, en haar voorhuizen waren voor aan
dezelve. 23 De poort nu van het binnenste voorhof was
tegenover de poort van het noorden en van het oosten;
en hij mat van poort tot poort honderd ellen. 24 Daarna
voerde hij mij den weg naar het zuiden; en ziet, er was
een poort den weg naar het zuiden; en hij mat derzelver
posten, en derzelver voorhuizen, naar deze maten. 25
En zij had vensteren, ook aan haar voorhuizen, rondom
henen, gelijk deze vensteren; de lengte was vijftig ellen,
en de breedte vijf en twintig ellen. 26 En haar opgangen
waren van zeven trappen, en haar voorhuizen waren voor
aan dezelve; en zij had palmbomen, een van deze, en een
van gene zijde aan haar posten. 27 Ook was er een poort
in het binnenste voorhof, den weg naar het zuiden; en hij
mat van poort tot poort, den weg naar het zuiden, honderd
ellen. 28 Voorts bracht hij mij door de zuiderpoort tot het
binnenvoorhof; en hij mat de zuiderpoort naar deze maten.
29 En haar kamertjes, en haar posten, en haar voorhuizen
waren naar deze maten; en zij had vensteren, ook in haar
voorhuizen, rondom henen; de lengte was vijftig ellen, en
de breedte vijf en twintig ellen. 30 En er waren voorhuizen
rondom henen; de lengte was vijf en twintig ellen, en de
breedte vijf ellen. 31 En haar voorhuizen waren aan het
buitenste voorhof, ook waren er palmbomen aan haar
posten, en haar opgangen waren van acht trappen. 32
Daarna bracht hij mij tot het binnenste voorhof, den weg

naar het oosten; en hij mat de poort, naar deze maten; **33** Ook haar kamertjes, en haar posten, en haar voorhuizen naar deze maten; en zij had vensteren ook aan haar voorhuizen, rondom henen; de lengte was vijftig ellen, en de breedte vijf en twintig ellen. **34** En haar voorhuizen waren aan het buitenste voorhof; ook waren er palmbomen aan haar posten, van deze en van gene zijde; en haar opgangen waren van acht trappen. **35** Daarna bracht hij mij tot de noorderpoort; en hij mat naar deze maten. **36** Haar kamertjes, haar posten en haar voorhuizen; ook had zij vensteren rondom henen; de lengte was vijftig ellen, en de breedte vijf en twintig ellen. **37** En haar posten waren aan het buitenste voorhof; ook waren er palmbomen aan haar posten, van deze en van gene zijde; en haar opgangen waren van acht trappen. **38** Haar kameren nu en haar deuren waren bij de posten der poorten; aldaar wies men het brandoffer. **39** En in het voorhuis der poort waren twee tafelen van deze, en twee tafelen van gene zijde, om daarop te slachten het brandoffer, en het zondoffer, en het schuldoffer. **40** Ook waren er aan de zijde van buiten des opgangs, aan de deur der noorderpoort, twee tafelen; en aan de andere zijde, die aan het voorhuis der poort was, twee tafelen. **41** Vier tafelen van deze, en vier tafelen van gene zijde, aan de zijde der poort, acht tafelen, waarop men slachtte. **42** Maar de vier tafelen voor het brandoffer waren van gehouwen stenen, de lengte een el en een halve, en de breedte een el en een halve, en de hoogte een el; op dezelve nu legde men het gereedschap henen, waarmede men het brandoffer en slachtoffer slachtte. **43** De haardstenen nu waren een handbreed dik, ordentelijk geschikt in het huis rondom henen; en op de tafelen was het offervlees. **44** En van buiten de binnenste poort waren de kameren der zangers, in het binnenste voorhof, dat aan de zijde van de noorderpoort was; en het voorste deel derzelve was den weg naar het zuiden; een was er aan de zijde van de oostpoort, ziende den weg naar het noorden. **45** En hij sprak tot mij: Deze kamer, welker voorste deel den weg naar het zuiden is, is voor de priesteren, die de wacht des huizes waarnemen. **46** Maar de kamer, welker voorste deel den weg naar het noorden is, is voor de priesteren, die de wacht des altaars waarnemen; dat zijn de kinderen van Zadok, die uit de kinderen van Levi tot den HEERE naderen, om Hem te dienen. **47** En hij mat het voorhof: de lengte honderd ellen, en de breedte honderd ellen, vierkant; en het altaar was voor aan het huis. **48** Toen bracht hij mij tot het voorhuis des huizes, en hij mat elken post van het voorhuis, vijf ellen van deze, en vijf ellen van gene zijde; en de breedte der poort, drie ellen van deze, en drie ellen van gene zijde. **49** De lengte van het voorhuis twintig ellen, en de breedte elf ellen; en het was met trappen, bij dewelke men daarin opging; ook waren er pilaren aan de posten, een van deze, en een van gene zijde.

41 Voorts bracht hij mij tot den tempel; en hij mat de posten, zes ellen de breedte van deze, en zes ellen de breedte van gene zijde, de breedte der tent. **2** En de breedte der deur, tien ellen, en de zijden der deur, vijf ellen van deze, en vijf ellen van gene zijde; ook mat hij de lengte daarvan, veertig ellen, en de breedte twintig ellen. **3** Daarna ging hij in naar binnen, en mat den post der deur, twee ellen; en de deur zes ellen, en de breedte der deur zeven ellen. **4** Ook mat hij de lengte daarvan, twintig ellen, en de breedte twintig ellen voor aan den tempel; en hij zeide tot mij: Dit is de heiligheid der heiligheden. **5** En hij mat den wand des huizes zes ellen; en de breedte van elke zijkamer, vier ellen, rondom het huis henen rondom. **6** De zijkameren nu waren zijkamer boven zijkamer, drie, en dat dertig malen, en zij kwamen in den wand, die aan het huis was, tot die zijkamers rondom henen, opdat zij vastgehouden mochten worden; want zij werden niet vastgehouden in den wand des huizes. **7** En het was voor de zijkameren opwaarts naar boven al wijder, en gaf zich rondom; want het huis was omsingeld opwaarts naar boven, rondom het huis henen; daarom was de breedte des huizes naar boven; en alzo ging het onderste op naar het bovenste door het middelste. **8** En ik zag de hoogte des huizes rondom henen. De fondamenten der zijkameren waren van een vol riet, zes ellen, de el tot den oksel toe genomen. **9** De breedte van den wand, die tot de zijkameren was naar buiten, was vijf ellen; en dat ledig gelaten was, was de plaats der zijkameren, die aan het huis waren. **10** En tussen de kameren was een breedte van twintig ellen, rondom het huis, rondom henen. **11** De deuren nu van de zijkameren waren naar het ledig gelatene toe, de ene deur den weg naar het noorden, en de andere deur naar het zuiden; en de breedte van de ledig gelatene plaats was vijf ellen rondom henen. **12** Voorts van het gebouw, dat voor aan de afgesneden plaats was in den hoek des wegs naar het westen, was de breedte zeventig ellen, en van den wand des gebouws was de breedte vijf ellen rondom henen, en de lengte daarvan negentig ellen. **13** Voorts mat hij het huis, de lengte honderd ellen; ook de afgesneden plaats en het gebouw, en de wanden daarvan, de lengte honderd ellen. **14** En de breedte van het voorste deel des huizes, en der afgesneden plaats tegen het oosten, honderd ellen. **15** Ook mat hij de lengte des gebouws voor aan de afgesneden plaats dat achter dezelve was, en derzelver galerijen van deze en van gene zijde, honderd ellen; met den binnensten tempel, en de voorhuizen des voorhofs. **16** De dorpelen, en de gesloten vensters en de galerijen rondom die drie, tegenover den dorpel, waren beschoten met hout rondom henen, en van de aarde tot aan de vensteren; de vensteren waren bedekt; **17** Tot hetgeen boven de deur was, en tot het binnenste en buitenste huis toe, en aan den gansen wand rondom henen in het binnenste en buitenste, al bij maten. **18** En het was gemaakt met cherubs en palmbomen; zodat er een palmboom was tussen cherub en cherub, en elke cherub had twee aangezichten; **19** Namelijk, eens mensen aangezicht tegen den palmboom van deze, en eens jongen leeuws aangezicht tegen den palmboom van gene zijde; gemaakt in het ganse huis rondom henen. **20**

Van de aarde af tot boven de deur waren de cherubs en
de palmbomen gemaakt, ook aan den wand des tempels.
21 De posten des tempels waren vierkant; en aangaande
het voorste deel des heiligdoms, de ene gedaante was als
de andere gedaante. 22 De hoogte des houten altaars
was drie ellen, en zijn lengte twee ellen, en het had zijn
hoeken; en zijn lengte en zijn wanden waren van hout.
En hij sprak tot mij: Dit is de tafel, die voor des HEEREN
aangezicht zal zijn. 23 De tempel nu en het heiligdom
hadden beide twee deuren. 24 En er waren twee bladen
aan de deuren; te weten twee bladen, die men omdraaien
kon; twee aan de ene deur, en twee bladen aan de andere.
25 En aan dezelve, namelijk aan de deuren des tempels,
waren cherubs en palmbomen gemaakt, gelijk als er aan
de wanden gemaakt waren; en het hout aan het voorste
deel van het voorhuis van buiten was dik. 26 En aan de
gesloten vensteren waren ook palmbomen van deze en
van gene zijde, aan de zijden van het voorhuis; en aan de
zijkameren van het huis, en aan de dikke planken.

42 Daarna bracht hij mij uit tot het buitenste voorhof;
den weg naar den weg van het noorden; en hij
bracht mij tot de kameren, die tegenover de afgesneden
plaats, en die tegenover het gebouw tegen het noorden
waren: 2 Voor aan de lengte van de honderd ellen naar
de deur van het noorden; en de breedte was vijftig ellen.
3 Tegenover de twintig ellen, die het binnenste voorhof
had, en tegenover het plaveisel, dat het buitenste voorhof
had, was galerij tegen galerij, in drie rijen. 4 En voor de
kameren was een wandeling van tien ellen de breedte;
naar binnen toe, en een weg van een el; en de deuren
van dezelve waren tegen het noorden. 5 De bovenste
kameren nu waren nauwer (omdat de galerijen hoger
waren dan dezelve), dan de onderste en dan de middelste
des gebouws. 6 Want zij waren wel van drie rijen, maar
hadden geen pilaren gelijk de pilaren der voorhoven;
daarom waren zij benauwder dan de onderste en dan
de middelste van de aarde af. 7 De muur nu, die naar
buiten tegenover de kameren was, den weg naar het
buitenste voorhof, voor aan de kameren, de lengte van
dien was vijftig ellen. 8 Want de lengte der kameren, die
het buitenste voorhof had, was vijftig ellen; en ziet, voor
aan den tempel waren honderd ellen. 9 Van onder deze
kameren nu was de ingang van het oosten, als iemand
tot dezelve ingaat, uit het buitenste voorhof. 10 Aan de
breedte van den muur des voorhofs, den weg naar het
oosten, voor aan de afgesneden plaats, en voor aan het
gebouw, waren kameren. 11 En de weg voor dezelve
henen was als de gedaante der kameren, die den weg
naar het noorden waren, naar derzelver lengte, alzo naar
derzelver breedte; en al haar uitgangen waren ook naar
derzelver wijzen en naar derzelver deuren. 12 En gelijk de
deuren der kameren, die den weg naar het zuiden waren,
was er een deur in het hoofd van den weg, den weg voor
aan den rechten muur, den weg naar het oosten, als men
daar ingaat. 13 Toen zeide hij tot mij: De kameren van het
noorden, en de kameren van het zuiden, die voor aan de
afgesneden plaats zijn, dat zijn heilige kameren, waarin de
priesters, die tot den HEERE naderen, die allerheiligste
dingen zullen eten; aldaar zullen zij de allerheiligste dingen
henenleggen, en het spijsoffer, en het zondoffer, en het
schuldoffer, want de plaats is heilig. 14 Als de priesters
ingegaan zullen zijn, zo zullen zij uit het heiligdom niet
weder uitgaan in het buitenste voorhof, maar aldaar hun
klederen henenleggen, in dewelke zij gediend hebben,
want die zijn een heiligheid; en zij zullen andere klederen
aantrekken, en naderen tot hetgeen voor het volk is. 15
Als hij nu de maten van het binnenste huis geeindigd had,
zo bracht hij mij uit, den weg naar de poort, die den weg
naar het oosten zag, en hij mat ze rondom henen. 16 Hij
mat de oostzijde met het meetriet; vijfhonderd rieten, met
het meetriet, rondom. 17 Hij mat de noordzijde, vijfhonderd
rieten, met het meetriet, rondom. 18 De zuidzijde mat
hij, vijfhonderd rieten, met het meetriet. 19 Hij ging om
naar de westzijde, en hij mat vijfhonderd rieten, met het
meetriet. 20 Hij mat het aan de vier zijden; het had een
muur rondom henen, de lengte was vijfhonderd rieten, en
de breedte vijfhonderd, om onderscheid te maken tussen
het heilige en onheilige.

43 Toen leidde hij mij tot de poort, de poort, die den
weg naar het oosten zag. 2 En ziet, de heerlijkheid
des Gods van Israel kwam van den weg naar het oosten;
en Zijn stem was als het geruis van vele wateren, en de
aarde werd verlicht van Zijn heerlijkheid. 3 En alzo was de
gedaante van het gezicht, dat ik zag, gelijk het gezicht, dat
ik gezien had, toen ik kwam, om de stad te verderven; en
het waren gezichten, als het gezicht, dat ik gezien had
aan de rivier Chebar; en ik viel op mijn aangezicht. 4
En de heerlijkheid des HEEREN kwam in het huis, door
den weg der poort, die den weg naar het oosten zag. 5
En de Geest nam mij op, en bracht mij in het binnenste
voorhof; en ziet, de heerlijkheid des HEEREN had het huis
vervuld. 6 En ik hoorde Een, Die met mij sprak, uit het
huis; en de man was bij mij staande. 7 En Hij zeide tot mij:
Mensenkind! dit is de plaats Mijns troons, en de plaats der
zolen Mijner voeten, alwaar Ik wonen zal in het midden
der kinderen Israels, in eeuwigheid; en die van het huis
Israels zullen Mijn heiligen Naam niet meer verontreinigen,
zij noch hun koningen, met hun hoererij en met de dode
lichamen hunner koningen, op hun hoogten; 8 Als zij hun
dorpel stelden aan Mijn dorpel, en hun post nevens Mijn
post, dat er maar een wand tussen Mij en tussen hen was,
en verontreinigden Mijn heiligen Naam met hun gruwelen,
die zij deden; waarom Ik ze verteerd heb in Mijn toorn. 9
Nu zullen zij hun hoererij en de dode lichamen hunner
koningen verre van Mij wegdoen; en Ik zal in het midden
van hen wonen in eeuwigheid. 10 Gij mensenkind; wijs
den huize Israels dit huis, opdat zij schaamrood worden
vanwege hun ongerechtigheden, en laat ze het patroon
afmeten. 11 En indien zij schaamrood worden vanwege
alles, wat zij gedaan hebben, zo maak hun bekend den
vorm van het huis, en zijn gestaltenis, en zijn uitgangen,
en zijn ingangen, en al zijn vormen, en al zijn ordinantien,

ja, al zijn vormen en al zijn wetten; en schrijf het voor hun
ogen, opdat zij zijn gansen vorm en al zijn ordinantien
bewaren, en dezelve doen. 12 Dit is de wet van het huis:
op de hoogte des bergs zal zijn ganse grens, rondom
henen, een heiligheid der heiligheden zijn; ziet, dit is de
wet van het huis. 13 En dit zijn de maten des altaars,
naar de ellen, zijnde de el een el en een handbreed; de
boezem van een el, en een el de breedte; en zijn einde
aan zijn rand rondom een span; en dit is de rug des
altaars. 14 Van den boezem nu op de aarde tot aan het
onderste afzetsel, twee ellen; en de breedte een el; en
van het kleinste afzetsel tot aan het grootste afzetsel, vier
ellen, en de breedte een el. 15 En de Harel vier ellen; en
van den Ariel voorts opwaarts, de vier hoornen. 16 De
Ariel nu, twaalf ellen de lengte, met twaalf ellen breedte,
vierkant aan zijn vier zijden. 17 En het afzetsel veertien
ellen de lengte, met veertien ellen breedte, aan zijn vier
zijden, en de rand rondom hetzelve, de helft ener el; en de
boezem daaraan, een el rondom; en zijn trappen ziende
naar het oosten. 18 En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zo
zegt de Heere HEERE: Dit zijn de ordinantien des altaars,
ten dage als men het zal maken, om brandoffer daarop
te offeren, en om bloed daarop te sprengen. 19 En gij
zult aan de Levietische priesteren, dewelke uit het zaad
van Zadok zijn, die tot Mij naderen (spreekt de Heere
HEERE), om Mij te dienen, geven een var, een jong rund,
ten zondoffer. 20 En gij zult van deszelfs bloed nemen, en
doen het aan zijn vier hoornen, en aan de vier hoeken
der afzetsels, en aan den rand rondom; alzo zult gij het
ontzondigen, en het verzoenen. 21 Daarna zult gij den
var des zondoffers nemen; en hij zal hem verbranden in
een bestelde plaats van het huis buiten het heiligdom. 22
En op den tweeden dag zult gij een volkomen geitenbok
offeren ten zondoffer; en zij zullen het altaar ontzondigen,
gelijk als zij dat ontzondigd hebben met den var. 23 Als
gij een einde zult gemaakt hebben van het ontzondigen,
dan zult gij een var, een volkomen jong rund, offeren, en
een volkomen ram van de kudde. 24 En gij zult ze offeren
voor het aangezicht des HEEREN; en de priesteren zullen
zout daarop werpen, en zullen ze offeren ten brandoffer
den HEERE. 25 Zeven dagen zult gij dagelijks een bok
des zondoffers bereiden; ook zullen zij een var, een jong
rund, en een ram van de kudde, beide volkomen bereiden.
26 Zeven dagen zullen zij het altaar verzoenen, en het
reinigen, en zijn handen vullen. 27 Als zij nu deze dagen
zullen voleind hebben, dan zal het op den achtsten dag en
voortaan geschieden, dat de priesters uw brandofferen en
uw dankofferen op het altaar zullen bereiden; en Ik zal
een welgevallen aan ulieden hebben, spreekt de Heere
HEERE.

44 Toen deed hij mij wederkeren den weg naar de poort
van het buitenste heiligdom, die naar het oosten
zag; en die was toegesloten. 2 En de HEERE zeide tot
mij: Deze poort zal toegesloten zijn, zij zal niet geopend
worden, noch iemand door dezelve ingaan, omdat de
HEERE, de God Israels, door dezelve is ingegaan; daarom
zal zij toegesloten zijn. 3 De vorst, de vorst, die zal in
dezelve zitten, om brood te eten voor het aangezicht des
HEEREN; door den weg van het voorhuis der poort zal hij
ingaan, en door den weg van hetzelve zal hij uitgaan. 4
Daarna bracht hij mij den weg der noorderpoort, voor aan
het huis; en ik zag, en ziet, de heerlijkheid des HEEREN
had het huis des HEEREN vervuld; toen viel ik op mijn
aangezicht. 5 En de HEERE zeide tot mij: Mensenkind!
zet er uw hart op, en zie met uw ogen, en hoor met uw
oren alles, wat Ik met u spreken zal, van alle inzettingen
van het huis des HEEREN, en van al zijn wetten; en zet
uw hart op den ingang van het huis, met alle uitgangen
des heiligdoms. 6 En zeg tot die wederspannigen, tot het
huis Israels: Zo zegt de Heere HEERE: Het is te veel voor
ulieden, vanwege al uw gruwelen, o huis Israels. 7 Dewijl
gijlieden vreemden hebt ingebracht, onbesnedenen van
hart en onbesnedenen van vlees, om in Mijn heiligdom te
zijn, om dat te ontheiligen, te weten Mijn huis; als gij Mijn
brood, het vette en het bloed offerdet, en zij Mijn verbond
verbraken, nevens al uw gruwelen. 8 En gijlieden hebt de
wacht van Mijn heilige dingen niet waargenomen; maar gij
hebt uzelven enigen tot wachters Mijner wacht gesteld
in Mijn heiligdom. 9 Alzo zegt de Heere HEERE: Geen
vreemde, onbesneden van hart, en onbesneden van vlees,
zal in Mijn heiligdom ingaan, van enigen vreemde, die in
het midden der kinderen Israels is. 10 Maar de Levieten,
die verre van Mij geweken zijn, als Israel ging dolen, die
van Mij zijn afgedwaald, hun drekgoden achterna, zullen
wel hun ongerechtigheid dragen; 11 Nochtans zullen zij
in Mijn heiligdom bedienaars zijn, in de ambten aan de
poorten van het huis, en zij zullen het huis bedienen;
zij zullen het brandoffer en het slachtoffer voor het volk
slachten, en zullen voor hun aangezicht staan, om hen te
dienen; 12 Omdat zij henlieden gediend hebben voor het
aangezicht hunner drekgoden, en den huize Israels tot
een aanstoot der ongerechtigheid geweest zijn, daarom
heb Ik Mijn hand tegen hen opgeheven, spreekt de Heere
HEERE, dat zij hun ongerechtigheid zullen dragen. 13 En
zij zullen tot Mij niet naderen, om Mij het priesterambt te
bedienen, en om te naderen tot al Mijn heilige dingen,
tot de allerheiligste dingen; maar zullen hun schande
dragen, en hun gruwelen, die zij gedaan hebben. 14
Daarom zal Ik hen stellen tot wachters van de wacht des
huizes, aan al zijn dienst, en aan alles, wat daarin zal
gedaan worden. 15 Maar de Levietische priesters, de
kinderen van Zadok, die de wacht Mijns heiligdoms hebben
waargenomen, als de kinderen Israels van Mij afdwaalden,
die zullen tot Mij naderen, om Mij te dienen; en zullen
voor Mijn aangezicht staan, om Mij het vette en het bloed
te offeren, spreekt de Heere HEERE; 16 Die zullen in
Mijn heiligdom ingaan, en die zullen tot Mijn tafel naderen,
om Mij te dienen, en zij zullen Mijn wacht waarnemen.
17 En het zal geschieden, als zij tot de poorten van het
binnenste voorhof zullen ingaan, dat zij linnen klederen
zullen aantrekken; maar wol zal op hen niet komen, als
zij dienen in de poorten van het binnenste voorhof, en

inwaarts. 18 Linnen huiven zullen op hun hoofd zijn, en
linnen onderbroeken zullen op hun lenden zijn; zij zullen
zich niet gorden in het zweet. 19 En als zij uitgaan tot het
buitenste voorhof, namelijk tot het buitenste voorhof tot
het volk, zullen zij hun klederen, in dewelke zij gediend
hebben, uittrekken, en dezelve henenleggen in de heilige
kameren; en zullen andere klederen aantrekken, opdat zij
het volk niet heiligen met hun klederen. 20 En zij zullen hun
hoofd niet glad afscheren, ook de lokken niet lang laten
wassen; behoorlijk zullen zij hun hoofden bescheren. 21
Ook zal geen priester wijn drinken, als zij in het binnenste
voorhof zullen ingaan. 22 Ook zullen zij zich geen weduwe
of verstotene tot vrouwen nemen; maar jonge dochters
van het zaad van het huis Israels, of een weduwe, die
een weduwe zal geweest zijn van een priester, zullen
zij nemen. 23 En zij zullen Mijn volk onderscheid leren
tussen het heilige en onheilige, en hun bekend maken
het onderscheid tussen het onreine en reine. 24 En over
een twistzaak zullen zij staan om te richten; naar Mijn
rechten zullen zij hen richten; en zij zullen Mijn wetten
en Mijn inzettingen op al Mijn gezette hoogtijden houden,
en Mijn sabbatten heiligen. 25 Ook zal geen van hen tot
een doden mens ingaan, dat hij onrein worde; maar om
een vader, of om een moeder, of om een zoon, of om
een dochter, om een broeder of om een zuster, die geens
mans geweest is, zullen zij zich mogen verontreinigen.
26 En na zijn reiniging zullen zij hem zeven dagen tellen.
27 En ten dage, als hij in het heilige zal ingaan, in het
binnenste voorhof, om in het heilige te dienen, zal hij zijn
zondoffer offeren, spreekt de Heere HEERE. 28 Dit nu
zal hun tot een erfenis zijn: Ik ben hun Erfenis; daarom
zult gij hunlieden geen bezitting geven in Israel; Ik ben
hun Bezitting. 29 Het spijsoffer, en het zondoffer, en het
schuldoffer, die zullen zij eten; ook zal al het verbannene
in Israel het hunne zijn. 30 En de eerstelingen van alle
eerste vruchten van alles, en alle hefoffer van alles, van al
uw hefofferen, zullen der priesteren zijn; ook zult gij de
eerstelingen van uw deeg den priester geven, om den
zegen op uw huis te doen rusten. 31 Geen aas, noch wat
verscheurd is van het gevogelte, of van het vee, zullen de
priesters eten.

45 Als gijlieden nu het land zult doen vallen in erfenis,
zo zult gij een hefoffer den HEERE offeren, tot een
heilige plaats, van het land; de lengte zal zijn de lengte
van vijf en twintig duizend meetrieten, en de breedte tien
duizend; dat zal in zijn gehele grenzen rondom heilig
zijn. 2 Hiervan zullen tot het heiligdom zijn vijfhonderd
met vijfhonderd, vierkant rondom; en het zal vijftig ellen
hebben tot een buitenruim rondom. 3 Alzo zult gij meten
van deze maat, de lengte van vijf en twintig duizend, en
de breedte van tien duizend; en daarin zal het heiligdom
zijn met het heilige der heiligen. 4 Dat zal een heilige
plaats zijn van het land; zij zal zijn voor de priesteren,
die het heiligdom bedienen, die naderen om den HEERE
te dienen; en het zal hun een plaats zijn tot huizen, en
een heilige plaats voor het heiligdom. 5 Voorts zullen de
Levieten, die dienaars des huizes, ook de lengte hebben
van vijf en twintig duizend, en de breedte van tien duizend,
hunlieden tot een bezitting, voor twintig kameren. 6 En tot
bezitting van de stad zult gij geven de breedte van vijf
duizend en de lengte van vijf en twintig duizend, tegenover
het heilig hefoffer; voor het ganse huis Israels zal het zijn.
7 De vorst nu zal zijn deel hebben van deze en van gene
zijde des heiligen hefoffers en der bezitting der stad, voor
aan het heilig hefoffer, en voor aan de bezitting der stad;
van den westerhoek westwaarts, en van den oosterhoek
oostwaarts; en de lengte zal zijn tegenover een der delen,
van de westergrens tot de oostergrens toe. 8 Dit land
aangaande, het zal hem tot een bezitting zijn in Israel;
en Mijn vorsten zullen Mijn volk niet meer verdrukken,
maar den huize Israels het land laten, naar hun stammen.
9 Alzo zegt de Heere HEERE: Het is te veel voor u, gij
vorsten Israels! doet geweld en verstoring weg, en doet
recht en gerechtigheid; neemt uw uitstortingen op van Mijn
volk, spreekt de Heere HEERE. 10 Een rechte waag, en
een rechte efa, en een rechte bath zult gijlieden hebben.
11 Een efa en een bath zullen van enerlei mate zijn, dat
een bath het tiende deel van een homer houde; ook een
efa het tiende deel van een homer; de mate daarvan zal
zijn naar den homer. 12 En de sikkel zal zijn van twintig
gera; twintig sikkelen, vijf en twintig sikkelen, en vijftien
sikkelen, zal ulieden een pond zijn. 13 Dit is het hefoffer,
dat gijlieden offeren zult: het zesde deel van een efa van
een homer tarwe; ook zult gij het zesde deel van een efa
geven van een homer gerst. 14 Aangaande de inzetting
van olie, van een bath olie; gij zult offeren het tiende
deel van een bath uit een kor, hetwelk is een homer van
tien bath, want tien bath zijn een homer. 15 Voorts een
lam uit de kudde, uit de tweehonderd, uit het waterrijke
land van Israel, tot spijsoffer, en tot brandoffer, en tot
dankofferen om verzoening over hen te doen, spreekt de
Heere HEERE. 16 Al het volk des lands zal in dit hefoffer
zijn, voor den vorst in Israel. 17 En het zal den vorst
opleggen te offeren de brandofferen, en het spijsoffer, en
het drankoffer, op de feesten, en op de nieuwe maanden,
en op de sabbatten, op alle gezette hoogtijden van het
huis Israels; hij zal het zondoffer, en het spijsoffer, en het
brandoffer, en de dankofferen doen, om verzoening te
doen voor het huis Israels. 18 Alzo zegt de Heere HEERE:
In de eerste maand, op den eersten der maand, zult gij
een volkomen var, een jong rund, nemen; en gij zult het
heiligdom ontzondigen. 19 En de priester zal van het bloed
des zondoffers nemen, en doen het aan de posten des
huizes, en aan de vier hoeken van het afzetsel des altaars,
en aan de posten der poorten van het binnenste voorhof.
20 Alzo zult gij ook doen op den zevenden in die maand;
vanwege den afdwalende, en vanwege den slechte; alzo
zult gijlieden het huis verzoenen. 21 In de eerste maand,
op den veertienden dag der maand, zal ulieden het pascha
zijn; een feest van zeven dagen, ongezuurde broden zal
men eten. 22 En de vorst zal op denzelven dag voor
zichzelven, en voor al het volk des lands, bereiden een

var des zondoffers. 23 En de zeven dagen van het feest
zal hij een brandoffer den HEERE bereiden, van zeven
varren en zeven rammen, die volkomen zijn, dagelijks, de
zeven dagen lang, en een zondoffer van een geitenbok,
dagelijks. 24 Ook zal hij een spijsoffer bereiden, een efa
tot een var, en een efa tot een ram; en een hin olie tot een
efa. 25 In de zevende maand, op den vijftienden dag der
maand zal hij op het feest desgelijks doen, zeven dagen
lang; gelijk het zondoffer, gelijk het brandoffer, en gelijk het
spijsoffer, en gelijk de olie.

46 Alzo zegt de Heere HEERE: De poort van het
binnenste voorhof, die naar het oosten ziet; zal de
zes werkdagen gesloten zijn; maar op den sabbatdag
zal zij geopend worden; ook zal zij geopend worden op
den dag van de nieuwe maan. 2 En de vorst zal ingaan
door den weg van het voorhuis derzelve poort van buiten,
en zal staan aan den post van de poort; en de priesters
zullen zijn brandofferen en zijn dankofferen bereiden, en
hij zal aanbidden aan den dorpel der poort, en daarna
uitgaan; doch de poort zal niet gesloten worden tot op
den avond. 3 Ook zal het volk des lands aanbidden
voor de deur derzelve poort, op de sabbatten en op de
nieuwe manen, voor het aangezicht des HEEREN. 4 Het
brandoffer nu, dat de vorst den HEERE zal offeren, zal
op den sabbatdag zijn, zes volkomen lammeren, en een
volkomen ram. 5 En het spijsoffer, een efa tot den ram,
maar tot de lammeren zal het spijsoffer een gave zijner
hand zijn; en olie, een hin tot een efa. 6 Maar op den
dag van de nieuwe maan, een var, een jong rund, van
de volkomene, en zes lammeren, en een ram; volkomen
zullen zij zijn. 7 En ten spijsoffer zal hij bereiden een efa
tot den var, en een efa tot den ram; maar tot de lammeren,
zoals zijn hand bekomen zal; en een hin olie tot een efa.
8 En als de vorst ingaat, zal hij door den weg van het
voorhuis der poort ingaan, en door deszelfs weg weder
uitgaan. 9 Maar als het volk des lands voor het aangezicht
des HEEREN komt, op de gezette hoogtijden, die door
den weg van de noorderpoort ingaat om te aanbidden, zal
door den weg van de zuiderpoort weder uitgaan; en die
door den weg van de zuiderpoort ingaat, zal door den weg
van de noorderpoort weder uitgaan; hij zal niet wederkeren
door den weg der poort, door dewelke hij is ingegaan,
maar recht voor zich henen uitgaan. 10 De vorst nu zal
in het midden van hen ingaan, als zij ingaan; en als zij
uitgaan, zullen zij samen uitgaan. 11 Voorts op de feesten,
en op de gezette hoogtijden zal het spijsoffer zijn, een efa
tot een var, en een efa tot een ram; maar tot de lammeren,
een gave zijner hand; en olie, een hin tot een efa. 12 En
als de vorst een vrijwillig offer zal doen, een brandoffer
of dankofferen tot een vrijwillig offer den HEERE, zo zal
men hem de poort openen, die naar het oosten ziet; en hij
zal zijn brandoffer en zijn dankofferen doen, gelijk als hij
zal gedaan hebben op den sabbatdag; en als hij weder
uitgaat, zal men de poort sluiten, nadat hij uitgegaan zal
zijn. 13 Wijders zult gij een volkomen eenjarig lam dagelijks
bereiden ten brandoffer den HEERE; alle morgens zult gij
dat bereiden. 14 En gij zult ten spijsoffer daarop doen,
alle morgens een zesde deel van een efa, en olie een
derde deel van een hin, om de meelbloem te bedruipen;
tot een spijsoffer den HEERE, tot eeuwige inzettingen,
geduriglijk. 15 Zij zullen dan het lam, en het spijsoffer, en
de olie alle morgens bereiden tot een gedurig brandoffer.
16 Alzo zegt de Heere HEERE: Wanneer de vorst aan
iemand van zijn zonen een geschenk zal geven van zijn
erfenis, dat zullen zijn zonen hebben; het zal hun bezitting
zijn in erfenis. 17 Maar wanneer hij van zijn erfenis een
geschenk zal geven aan een van zijn knechten, die zal
dat hebben tot het vrijjaar toe; dan zal het tot den vorst
wederkeren; het is immers zijn erfenis, zijn zonen zullen
het hebben. 18 En de vorst zal niets nemen van de erfenis
des volks, om hen van hun bezitting te beroven; van zijn
bezitting zal hij zijn zonen erf nalaten; opdat niet Mijn
volk, een iegelijk uit zijn erfenis, verstrooid worde. 19
Daarna bracht hij mij door den ingang, die aan de zijde
der poort was, tot de heilige kameren, den priesteren toe
behorende, die naar het noorden zagen, en ziet, aldaar
was een plaats aan beide zijden, naar het westen. 20 En
hij zeide tot mij: Dit is de plaats, alwaar de priesters het
schuldoffer en het zondoffer zullen koken; en waar zij het
spijsoffer zullen bakken, opdat zij het niet uitbrengen in
het buitenste voorhof, om het volk te heiligen. 21 Toen
bracht hij mij in het buitenste voorhof, en voerde mij om in
de vier hoeken des voorhofs; en ziet, in elken hoek des
voorhofs was een ander voorhofje. 22 In de vier hoeken
des voorhofs waren voorhofjes met schoorstenen, van
veertig ellen de lengte, en dertig de breedte; dezelve vier
hoekhofjes hadden enerlei maat. 23 En er was rondom
in dezelve een ringmuur, rondom deze vier; en er waren
keukens gemaakt beneden aan de ringmuren rondom. 24
En hij zeide tot mij: Dit zijn de keukens, alwaar de dienaars
des huizes het slachtoffer des volks zullen koken.

47 Daarna bracht hij mij weder tot de deur van het huis,
en ziet, er vloten wateren uit, van onder den dorpel
des huizes naar het oosten; want het voorste deel van
het huis was in het oosten, en de wateren daalden af van
onderen, uit de rechterzijde des huizes, van het zuiden
des altaars. 2 En hij bracht mij uit door den weg van de
noorderpoort, en voerde mij om door den weg van buiten,
tot de buitenpoort, den weg, die naar het oosten ziet; en
ziet, de wateren sprongen uit de rechterzijde. 3 Als nu die
man naar het oosten uitging, zo was er een meetsnoer
in zijn hand; en hij mat duizend ellen, en deed mij door
de wateren doorgaan, en de wateren raakten tot aan de
enkelen. 4 Toen mat hij nog duizend ellen, en deed mij
door de wateren doorgaan, en de wateren raakten tot aan
de knieen; en hij mat nog duizend, en deed mij doorgaan,
en de wateren raakten tot aan de lenden. 5 Voorts mat
hij nog duizend, en het was een beek, waar ik niet kon
doorgaan; want de wateren waren hoge wateren, waar
men door zwemmen moest, een beek, waar men niet
kon doorgaan. 6 En hij zeide tot mij: Hebt gij het gezien,
mensenkind? Toen voerde hij mij, en bracht mij weder tot

aan den oever der beek. 7 Als ik wederkeerde, ziet, zo
was er aan den oever der beek zeer veel geboomte, van
deze en van gene zijde. 8 Toen zeide hij tot mij: Deze
wateren vlieten uit naar het voorste Galilea, en dalen af in
het vlakke veld; daarna komen zij in de zee; in de zee
uitgebracht zijnde, zo worden de wateren gezond. 9 Ja,
het zal geschieden, dat alle levende ziel, die er wemelt,
overal, waarhenen een der twee beken zal komen, leven
zal, en daar zal zeer veel vis zijn, omdat deze wateren
daarhenen zullen gekomen zijn, en zij zullen gezond
worden, en het zal leven, alles, waarhenen deze beek
zal komen. 10 Ook zal het geschieden, dat er vissers
aan dezelve zullen staan, van En-gedi aan tot En-eglaim
toe; daar zullen plaatsen zijn tot uitspreiding der netten;
haar vis zal naar zijn aard wezen als de vis van de grote
zee, zeer menigvuldig. 11 Doch haar modderige plaatsen
en haar moerassen zullen niet gezond worden, zij zijn
tot zout overgegeven. 12 Aan de beek nu, aan haar
oever, zal van deze en van gene zijde opgaan allerlei
spijsgeboomte, welks blad niet zal afvallen, noch de vrucht
daarvan vergaan; in zijn maanden zal het nieuwe vruchten
voortbrengen; want zijn wateren vlieten uit het heiligdom;
en zijn vrucht zal zijn tot spijze, en zijn blad tot heling.
13 Alzo zegt de Heere HEERE: Dit zal de landpale zijn,
naar dewelke gij het land ten erve zult nemen, naar de
twaalf stammen Israels: Jozef twee snoeren. 14 En gij
zult dat erven, de een zowel als de ander; over hetwelk
Ik Mijn hand heb opgeheven, dat Ik het uw vaderen zou
geven; en ditzelve land zal ulieden in erfenis vallen. 15 Dit
nu zal de landpale des lands zijn: aan den noorderhoek,
van de grote zee af, den weg van Hethlon, waar men
komt te Zedad. 16 Hamath, Berotha, Sibraim, dat tussen
de landpale van Damaskus en tussen de landpale van
Hamath is; Hazar Hattichon, dat aan de landpale van
Havran is. 17 Alzo zal de landpale van de zee af zijn,
Hazar-Enon, de landpale van Damaskus, en het noorden
noordwaarts, en de landpale van Hamath; en dat zal de
noorderhoek zijn. 18 Den oosterhoek nu zult gijlieden
meten van tussen Havran, en van tussen Damaskus, en
van tussen Gilead, en van tussen het land Israels aan den
Jordaan, van de landpale af tot de Oostzee toe; en dat
zal de oosterhoek zijn. 19 En den zuiderhoek zuidwaarts
van Thamar af, tot aan het twistwater van Kades, voorts
naar de beek henen, tot aan de grote zee; en dat zal de
zuiderhoek zuidwaarts zijn. 20 En den westerhoek, de
grote zee, van de landpale af tot daar men recht tegenover
Hamath komt; dat zal de westerhoek zijn. 21 Ditzelve land
nu zult gij ulieden uitdelen naar de stammen Israels. 22
Maar het zal geschieden, dat gij hetzelve zult doen vallen
in erfenis voor ulieden, en voor de vreemdelingen, die in
het midden van u verkeren, die kinderen in het midden
van u zullen gewonnen hebben; en zij zullen ulieden zijn,
als een inboorling onder de kinderen Israels; zij zullen
met ulieden in erfenis vallen, in het midden der stammen
Israels. 23 Ook zal het geschieden, in den stam, bij welken
de vreemdeling verkeert, aldaar zult gij hem zijn erfenis
geven, spreekt de Heere HEERE.

48 Dit nu zijn de namen der stammen. Van het einde
noordwaarts, aan de zijde des wegs van Hethlon,
waar men komt te Hamath, Hazar-Enon, de landpale van
Damaskus, noordwaarts aan de zijde van Hamath (ook
zal hij den oosterhoek en westerhoek hebben), zal Dan
een snoer hebben. 2 En aan de landpale van Dan, van
den oosterhoek tot den westerhoek toe, Aser een. 3 En
aan de landpale van Aser, van den oosterhoek af tot
den westerhoek toe, Nafthali een. 4 En aan de landpale
van Nafthali, van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Manasse een. 5 En aan de landpale van Manasse, van
den oosterhoek tot den westerhoek toe, Efraim een. 6 En
aan de landpale van Efraim, van den oosterhoek tot den
westerhoek toe, Ruben een. 7 En aan de landpale van
Ruben, van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Juda
een. 8 Aan de landpale nu van Juda, van den oosterhoek
tot den westerhoek toe, zal het hefoffer zijn, dat gijlieden
zult offeren, vijf en twintig duizend meetrieten in breedte,
en de lengte, als van een der andere delen, van den
oosterhoek tot den westerhoek toe; en het heiligdom zal in
het midden deszelven zijn. 9 Het hefoffer, dat gijlieden den
HEERE zult offeren, zal wezen de lengte van vijf en twintig
duizend, en de breedte van tien duizend. 10 En daarin
zal het heilig hefoffer zijn voor de priesteren, noordwaarts
de lengte van vijf en twintig duizend, en westwaarts de
breedte van tien duizend, en oostwaarts, de breedte van
tien duizend, en zuidwaarts de lengte van vijf en twintig
duizend; en het heiligdom des HEEREN zal in het midden
deszelven zijn. 11 Het zal zijn voor de priesteren, die
geheiligd zijn uit de kinderen van Zadok, die Mijn wacht
hebben waargenomen; die niet gedwaald hebben, als de
kinderen Israels dwaalden; gelijk als de andere Levieten
gedwaald hebben. 12 En het geofferde van het hefoffer
des lands zal hunlieden een heiligheid der heiligheden
zijn, aan de landpale der Levieten. 13 Voorts zullen de
Levieten tegenover de landpale der priesteren hebben de
lengte van vijf en twintig duizend, en de breedte van tien
duizend; de ganse lengte zal zijn vijf en twintig duizend,
en de breedte tien duizend. 14 En zij zullen daarvan niet
verkopen, noch de eerstelingen des lands verwisselen,
noch overdragen; want het is een heiligheid den HEERE.
15 Maar de vijf duizend, dat is hetgeen overgelaten is in de
breedte, voor aan de vijf en twintig duizend, dat zal onheilig
zijn, voor de stad, tot bewoning en tot voorsteden; en de
stad zal in het midden daarvan zijn. 16 En dit zullen haar
maten zijn: de noorderhoek, vier duizend en vijfhonderd
meetrieten; en de zuiderhoek vier duizend en vijfhonderd
en van den oosterhoek vier duizend en vijfhonderd; en de
westerhoek vier duizend en vijfhonderd. 17 De voorsteden
nu der stad zullen zijn, noordwaarts tweehonderd en
vijftig, en zuidwaarts tweehonderd en vijftig, en oostwaarts
tweehonderd en vijftig, en westwaarts tweehonderd en
vijftig. 18 En het overgelatene in de lengte, tegenover het
heilig hefoffer, zal zijn tien duizend oostwaarts, en tien

duizend westwaarts; en het zal tegenover het heilig hefoffer
zijn; en de inkomst daarvan zal wezen tot onderhoud voor
degenen, die de stad dienen. **19** En die de stad dienen,
zullen haar dienen uit alle stammen Israels. **20** Het ganse
hefoffer zal zijn van vijf en twintig duizend meetrieten,
met vijf en twintig duizend; vierkant zult gijlieden het heilig
hefoffer offeren, met de bezitting der stad. **21** En het
overgelatene zal voor den vorst zijn, van deze en van
gene zijde des heiligen hefoffers, en van de bezitting der
stad, voor aan de vijf en twintig duizend meetrieten des
hefoffers, tot aan de oosterlandpale en westerlandpale,
voor aan de vijf en twintig duizend aan de westerlandpale,
tegenover de andere delen, dat zal voor den vorst zijn;
en het heilig hefoffer, en het heiligdom des huizes, zal
in het midden daarvan zijn. **22** Van de bezitting nu der
Levieten, en van de bezitting der stad af, zijnde in het
midden van hetgeen des vorsten zal zijn; wat tussen de
landpale van Juda, en tussen de landpale van Benjamin is,
zal des vorsten zijn. **23** Aangaande voorts het overige der
stammen; van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Benjamin een snoer. **24** En aan de landpale van Benjamin,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Simeon een.
25 En aan de landpale van Simeon, van den oosterhoek tot
de westerhoek toe, Issaschar een. **26** En aan de landpale
van Issaschar, van den oosterhoek tot aan den westerhoek
toe, Zebulon een. **27** En aan de landpale van Zebulon,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Gad een.
28 Aan de landpale nu van Gad, aan den zuiderhoek
zuidwaarts, daar zal de landpale zijn van Thamar af, naar
het twistwater van Kades, voorts naar de beek henen,
tot aan de grote zee. **29** Dit is het land, dat gijlieden zult
doen vallen in erfenis, voor de stammen Israels, en dit
zullen hun delen zijn, spreekt de Heere HEERE. **30** Voorts
zullen dit de uitgangen der stad zijn: van den noorderhoek,
vier duizend en vijfhonderd maten. **31** En de poorten der
stad zullen zijn naar de namen der stammen Israels; drie
poorten noordwaarts; een poort van Ruben, een poort van
Juda, een poort van Levi. **32** En aan den oosterhoek, vier
duizend en vijfhonderd maten, en drie poorten: namelijk,
een poort van Jozef, een poort van Benjamin, een poort
van Dan. **33** De zuiderhoek ook vier duizend en vijfhonderd
maten, en drie poorten: een poort van Simeon, een poort
van Issaschar, een poort van Zebulon. **34** De westerhoek,
vier duizend en vijfhonderd; derzelver poorten drie: een
poort van Gad, een poort van Aser, een poort van Nafthali.
35 Rondom achttien duizend; en de naam der stad zal van
dien dag af zijn: De HEERE Is ALDAAR.

Daniël

1 In het derde jaar des koninkrijks van Jojakim, den
koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van
Babel, te Jeruzalem, en belegerde haar. 2 En de HEERE
gaf Jojakim, den koning van Juda, in zijn hand, en een
deel der vaten van het huis Gods; en hij bracht ze in
het land van Sinear, in het huis zijns gods; en de vaten
bracht hij in het schathuis zijns gods. 3 En de koning
zeide tot Aspenaz, den overste zijner kamerlingen, dat hij
voorbrengen zou enigen uit de kinderen Israels, te weten,
uit het koninklijk zaad, en uit de prinsen; 4 Jongelingen, aan
dewelke geen gebrek ware, maar schoon van aangezicht,
en vernuftig in alle wijsheid, en ervaren in wetenschap, en
kloek van verstand, en in dewelke bekwaamheid ware, om
te staan in des konings paleis; en dat men hen onderwees
in de boeken en spraak der Chaldeen. 5 En de koning
verordende hun, wat men ze dag bij dag geven zou van
de stukken der spijs des konings, en van den wijn zijns
dranks, en dat men hen drie jaren alzo optoog, en dat zij
ten einde derzelve zouden staan voor het aangezicht des
konings. 6 Onder dezelve nu waren uit de kinderen van
Juda: Daniel, Hananja, Misael en Azarja. 7 En de overste
der kamerlingen gaf hun andere namen, en Daniel noemde
hij Beltsazar, en Hananja Sadrach, en Misael Mesach,
en Azarja Abed-nego. 8 Daniel nu nam voor in zijn hart,
dat hij zich niet zou ontreinigen met de stukken van de
spijs des konings, noch met den wijn zijns dranks; daarom
verzocht hij van den overste der kamerlingen, dat hij zich
niet mocht ontreinigen. 9 En God gaf Daniel genade en
barmhartigheid voor het aangezicht van den overste der
kamerlingen. 10 Want de overste der kamerlingen zeide
tot Daniel: Ik vreze mijn heer, den koning, die ulieder spijs,
en ulieder drank verordend heeft; want waarom zou hij
ulieder aangezichten droeviger zien, dan der jongelingen,
die in gelijkheid met ulieden zijn? Alzo zoudt gij mijn hoofd
bij den koning schuldig maken. 11 Toen zeide Daniel
tot Melzar, dien de overste der kamerlingen gesteld had
over Daniel, Hananja, Misael en Azarja: 12 Beproef toch
uw knechten tien dagen lang, en men geve ons van het
gezaaide te eten, en water te drinken. 13 En men zie
voor uw aangezicht onze gedaanten, en de gedaante
der jongelingen, die de stukken van de spijs des konings
eten; en doe met uw knechten, naar dat gij zien zult. 14
Toen hoorde hij hen in deze zaak, en hij beproefde ze
tien dagen. 15 Ten einde nu der tien dagen, zag men dat
hun gedaanten schoner waren, en zij vetter waren van
vlees dan al de jongelingen, die de stukken van de spijze
des konings aten. 16 Toen geschiedde het, dat Melzar
de stukken hunner spijs wegnam, mitsgaders den wijn
huns dranks, en hij gaf hun van het gezaaide. 17 Aan
deze vier jongelingen nu gaf God wetenschap en verstand
in alle boeken, en wijsheid; maar Daniel gaf Hij verstand
in allerlei gezichten en dromen. 18 Ten einde nu der
dagen, waarvan de koning gezegd had, dat men hen zou
inbrengen, zo bracht ze de overste der kamerlingen in voor
het aangezicht van Nebukadnezar, 19 En de koning sprak
met hen; doch er werd uit hen allen niemand gevonden,
gelijk Daniel, Hananja, Misael en Azarja; en zij stonden
voor het aangezicht des konings. 20 En in alle zaken van
verstandige wijsheid, die de koning hun afvroeg, zo vond
hij hen tienmaal boven al de tovernaars en sterrekijkers,
die in zijn ganse koninkrijk waren. 21 En Daniel bleef tot
het eerste jaar van den koning Kores toe.

2 In het tweede jaar nu des koninkrijks van Nebukadnezar,
droomde Nebukadnezar dromen; daarvan werd zijn
geest verslagen, en zijn slaap werd in hem gebroken. 2
Toen zeide de koning, dat men roepen zou de tovenaars,
en de sterrekijkers, en de guichelaars, en de Chaldeen,
om den koning zijn dromen te kennen te geven; zij nu
kwamen, en stonden voor het aangezicht des konings. 3
En de koning zeide tot hen: Ik heb een droom gedroomd;
en mijn geest is ontsteld om dien droom te weten. 4 Toen
spraken de Chaldeen, tot den koning in het Syrisch: O
koning, leef in eeuwigheid! Zeg uw knechten den droom,
zo zullen wij de uitlegging te kennen geven. 5 De koning
antwoordde en zeide tot de Chaldeen: De zaak is mij
ontgaan; indien gij mij den droom en zijn uitlegging niet
bekend maakt, gij zult in stukken gehouwen worden, en uw
huizen zullen tot een drekhoop gemaakt worden. 6 Maar
indien gijlieden den droom en zijn uitlegging te kennen
geeft, zo zult gij geschenken en gaven, en grote eer
van mij ontvangen; daarom geeft mij den droom en zijn
uitlegging te kennen. 7 Zij antwoordden ten tweeden male,
en zeiden: De koning zegge zijn knechten den droom,
dan zullen wij de uitlegging te kennen geven. 8 De koning
antwoordde en zeide: Ik weet vastelijk, dat gijlieden den
tijd uitkoopt, dewijl gij ziet, dat de zaak mij ontgaan is. 9
Indien gijlieden mij dien droom niet te kennen geeft, ulieder
vonnis is enerlei; daarom hebt gij een leugenachtig en
verdicht woord voor mij te zeggen bereid, totdat de tijd
verandere; daarom zegt mij den droom, dan zal ik weten,
dat gij mij deszelfs uitlegging zult te kennen geven. 10 De
Chaldeen antwoordden voor den koning, en zeiden: Er is
geen mens op den aardbodem, die des konings woord
zou kunnen te kennen geven; daarom is er geen koning,
grote of heerser, die zulk een zaak begeerd heeft van
enigen tovenaar, of sterrekijker, of Chaldeer. 11 Want de
zaak die de koning begeert, is te zwaar; en er is niemand
anders, die dezelve voor den koning te kennen kan geven,
dan de goden, welker woning bij het vlees niet is. 12
Daarom werd de koning toornig en zeer verbolgen, en
zeide, dat men al de wijzen te Babel zou ombrengen.
13 Die wet dan ging uit, en de wijzen werden gedood;
men zocht ook Daniel en zijn metgezellen, om gedood
te worden. 14 Toen bracht Daniel een raad en oordeel
in, aan Arioch, den overste der trawanten des konings,
die uitgetogen was, om de wijzen van Babel te doden.
15 Hij antwoordde en zeide tot Arioch, den bevelhebber
des konings: Waarom zou de wet van 's konings wege zo
verhaast worden? Toen gaf Arioch aan Daniel de zaak
te kennen. 16 En Daniel ging in, en verzocht van den

koning, dat hij hem een bestemden tijd wilde geven, dat hij
den koning de uitlegging te kennen gave. **17** Toen ging
Daniel naar zijn huis, en hij gaf de zaak zijn metgezellen,
Hananja, Misael, en Azarja te kennen; **18** Opdat zij van
den God des hemels barmhartigheden verzochten over
deze verborgenheid, dat Daniel en zijn metgezellen met
de overige wijzen van Babel niet omkwamen. **19** Toen
werd aan Daniel in een nachtgezicht de verborgenheid
geopenbaard; toen loofde Daniel den God des hemels. **20**
Daniel antwoordde en zeide: De Naam Gods zij geloofd
van eeuwigheid tot in eeuwigheid, want Zijn is de wijsheid
en de kracht. **21** Want Hij verandert de tijden en stonden;
Hij zet de koningen af, en Hij bevestigt de koningen; Hij
geeft den wijzen wijsheid, en wetenschap dengenen, die
verstand hebben; **22** Hij openbaart diepe en verborgen
dingen; Hij weet, wat in het duister is, want het licht woont
bij Hem. **23** Ik dank en ik loof U, o God mijner vaderen!
omdat Gij mij wijsheid en kracht gegeven hebt, en mij nu
bekend gemaakt hebt, wat wij van U verzocht hebben,
want Gij hebt ons des konings zaak bekend gemaakt. **24**
Daarom ging Daniel in tot Arioch, dien de koning gesteld
had om de wijzen van Babel om te brengen; hij ging henen
en zeide aldus tot hem: Breng de wijzen van Babel niet om,
maar breng mij in voor den koning, en ik zal den koning
de uitlegging te kennen geven. **25** Toen bracht Arioch
met haast Daniel in voor den koning, en hij sprak alzo tot
hem: Ik heb een man van de gevankelijk weggevoerden
van Juda gevonden, die den koning de uitlegging zal
bekend maken. **26** De koning antwoordde en zeide tot
Daniel, wiens naam Beltsazar was: Zijt gij machtig mij
bekend te maken den droom, dien ik gezien heb, en zijn
uitlegging? **27** Daniel antwoordde voor den koning, en
zeide: De verborgenheid, die de koning eist, kunnen de
wijzen, de sterrekijkers, de tovenaars, en de waarzeggers
den koning niet te kennen geven; **28** Maar er is een God in
den hemel, Die verborgenheden openbaart, Die heeft den
koning Nebukadnezar bekend gemaakt, wat er geschieden
zal in het laatste der dagen; uw droom, en de gezichten
uws hoofds op uw leger, zijn deze: **29** Gij, o koning! op
uw leger zijnde, klommen uw gedachten op, wat hierna
geschieden zou; en Hij, Die verborgen dingen openbaart,
heeft u te kennen gegeven, wat er geschieden zal. **30**
Mij nu, mij is de verborgenheid geopenbaard, niet door
wijsheid, die in mij is boven alle levenden; maar daarom,
opdat men den koning de uitlegging zou bekend maken,
en opdat gij de gedachten uws harten zoudt weten. **31** Gij,
o koning! zaagt, en ziet, er was een groot beeld (dit beeld
was treffelijk, en deszelfs glans was uitnemend), staande
tegen u over; en zijn gedaante was schrikkelijk. **32** Het
hoofd van dit beeld was van goed goud; zijn borst en zijn
armen van zilver; zijn buik en zijn dijen van koper; **33** Zijn
schenkelen van ijzer; zijn voeten eensdeels van ijzer, en
eensdeels van leem. **34** Dit zaagt gij, totdat er een steen
afgehouwen werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan
zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze. **35** Toen
werden te zamen vermaald het ijzer, leem, koper, zilver
en goud, en zij werden gelijk kaf van de dorsvloeren des
zomers, en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats
voor dezelve gevonden; maar de steen, die het beeld
geslagen heeft, werd tot een groten berg, alzo dat hij de
gehele aarde vervulde. **36** Dit is de droom; zijn uitlegging
nu zullen wij voor de koning zeggen. **37** Gij, o koning! zijt
een koning der koningen; want de God des hemels heeft u
een koninkrijk, macht, en sterkte, en eer gegeven; **38** En
overal, waar mensenkinderen wonen, heeft Hij de beesten
des velds en de vogelen des hemels in uw hand gegeven;
en Hij heeft u gesteld tot een heerser over al dezelve; gij
zijt dat gouden hoofd. **39** En na u zal een ander koninkrijk
opstaan, lager dan het uwe; daarna een ander, het derde
koninkrijk van koper, hetwelk heersen zal over de gehele
aarde. **40** En het vierde koninkrijk zal hard zijn, gelijk ijzer;
aangezien het ijzer alles vermaalt en verzwakt; gelijk nu
het ijzer, dat zulks alles verbreekt, alzo zal het vermalen
en verbreken. **41** En dat gij gezien hebt de voeten en de
tenen, ten dele van pottenbakkersleem, en ten dele van
ijzer, dat zal een gedeeld koninkrijk zijn, doch daar zal van
des ijzers vastigheid in zijn, ten welken aanzien gij gezien
hebt ijzer vermengd met modderig leem; **42** En de tenen
der voeten, ten dele ijzer, en ten dele leem; dat koninkrijk
zal ten dele hard zijn, en ten dele broos. **43** En dat gij
gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem, zij zullen
zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij zullen
de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer
met leem niet vermengt. **44** Doch in de dagen van die
koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken,
dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat
Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden;
het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar
zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan. **45** Daarom hebt
gij gezien, dat uit den berg een steen zonder handen
afgehouwen is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver
en goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend
gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is
gewis, en zijn uitlegging is zeker. **46** Toen viel de koning
Nebukadnezar op zijn aangezicht, en aanbad Daniel; en
hij zeide, dat men hem met spijsoffer en liefelijk reukwerk
een drankoffer doen zou. **47** De koning antwoordde Daniel
en zeide: Het is de waarheid, dat ulieder God een God
der goden is, en een Heere der koningen, en Die de
verborgenheden openbaart, dewijl gij deze verborgenheid
hebt kunnen openbaren. **48** Toen maakte de koning Daniel
groot, en hij gaf hem vele grote geschenken, en hij stelde
hem tot een heerser over het ganse landschap van Babel,
en een overste der overheden over al de wijzen van Babel.
49 Toen verzocht Daniel van den koning; en hij stelde
Sadrach, Mesach en Abed-nego over de bediening van
het landschap van Babel; maar Daniel bleef aan de poort
des konings.

3 De koning Nebukadnezar maakte een beeld van goud,
welks hoogte was zestig ellen, zijn breedte zes ellen;
hij richtte het op in het dal Dura, in het landschap van
Babel. **2** En de koning Nebukadnezar zond henen,

om te verzamelen, de stadhouders, de overheden, en
de landvoogden, de wethouders, de schatmeesters, de
raadsheren, de ambtlieden, en al de heerschappers der
landschappen, dat zij komen zouden tot de inwijding van
het beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht.
3 Toen verzamelden zich de stadhouders, de overheden,
de landvoogden, de wethouders, de schatmeesters, de
raadsheren, de ambtlieden, en al de heerschappers der
landschappen, tot inwijding van het beeld, hetwelk de
koning Nebukadnezar had opgericht; en zij stonden voor
het beeld, dat Nebukadnezar had opgericht. **4** En een
heraut riep met kracht: Men zegt u aan, gij volken, gij
natien, en tongen! **5** Ten tijde als gij horen zult het geluid
des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der psalteren,
des akkoordgezangs, en allerlei soorten van muziek, zo
zult gijlieden nedervallen, en aanbidden het gouden beeld,
hetwelk de koning Nebukadnezar heeft opgericht; **6** En
wie niet nedervalt en aanbidt, die zal te dierzelfder ure in
het midden van den oven des brandenden vuurs geworpen
worden. **7** Daarom te dier tijd, als al die volken hoorden
het geluid des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der
psalteren, en allerlei soorten der muziek, alle volken, natien,
en tongen nedervallende, aanbaden het gouden beeld,
hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht. **8** Daarom
naderden even ter zelfder tijd Chaldeeuwse mannen,
die de Joden openlijk beschuldigden; **9** Zij antwoordden
en zeiden tot den koning Nebukadnezar: O koning! leef
in der eeuwigheid! **10** Gij, o koning! hebt een bevel
gegeven, dat alle mensen, die horen zouden het geluid
des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der psalteren,
en des akkoordgezangs, en allerlei soorten van muziek,
nedervallen, en het gouden beeld aanbidden zouden; **11**
En wie niet nederviel, en aanbad, die zou in het midden
van den oven des brandenden vuurs geworpen worden.
12 Er zijn Joodse mannen, die gij over de bediening van
het landschap van Babel gesteld hebt, Sadrach, Mesach
en Abed-nego; deze mannen hebben, o koning! op u geen
acht gesteld; uw goden eren zij niet, en zij bidden het
gouden beeld niet aan, hetwelk gij opgericht hebt. **13**
Toen zeide Nebukadnezar in toorn en grimmigheid, dat
men Sadrach, Mesach en Abed-nego voorbrengen zou;
toen werden die mannen voor den koning gebracht. **14**
Nebukadnezar antwoordde en zeide tot hen: Is het met
opzet, Sadrach, Mesach en Abed-nego, dat gijlieden mijn
goden niet eert, en het gouden beeld, dat ik opgericht heb,
niet aanbidt? **15** Nu dan, zo gijlieden gereed zijt, dat gij ten
tijde, als gij horen zult het geluid des hoorns, der pijp, der
citer, der vedel, der psalteren, en des akkoordgezangs, en
allerlei soort der muziek, nedervalt, en aanbidt het beeld,
dat ik gemaakt heb, zo is het wel; maar zo gijlieden het
niet aanbidt; ter zelfder ure zult gijlieden geworpen worden
in het midden van den oven des brandenden vuurs; en wie
is de God, Die ulieden uit mijn handen verlossen zou? **16**
Sadrach, Mesach en Abed-nego antwoordden en zeiden
tot den koning Nebukadnezar: Wij hebben niet nodig u
op deze zaak te antwoorden. **17** Zal het zo zijn, onze
God, Dien wij eren, is machtig ons te verlossen uit den
oven des brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uw hand,
o koning! verlossen. **18** Maar zo niet, u zij bekend, o
koning! dat wij uw goden niet zullen eren, noch het gouden
beeld, dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden. **19** Toen
werd Nebukadnezar vol grimmigheid, en de gedaante
zijns aangezichts veranderde tegen Sadrach, Mesach en
Abed-nego; hij antwoordde en zeide, dat men den oven
zevenmaal meer heet zou maken dan men dien pleegt
heet te maken. **20** En tot de sterkste mannen van kracht,
die in zijn heir waren, zeide hij, dat zij Sadrach, Mesach en
Abed-nego binden zouden, om te werpen in den oven des
brandenden vuurs. **21** Toen werden die mannen gebonden
in hun mantels, hun broeken, en hun hoeden, en hun
andere klederen, en zij wierpen hen in het midden van den
oven des brandenden vuurs. **22** Daarom dan, dewijl het
woord des konings aandreef, en de oven zeer heet was,
zo hebben de vonken des vuurs die mannen, die Sadrach,
Mesach en Abed-nego opgeheven hadden, gedood. **23**
Maar als die drie mannen, Sadrach, Mesach en Abed-
nego, in het midden van den oven des brandenden vuurs,
gebonden zijnde, gevallen waren, **24** Toen ontzette zich
de koning Nebukadnezar, en hij stond op in der haast,
antwoordde en zeide tot zijn raadsheren: Hebben wij niet
drie mannen in het midden des vuurs, gebonden zijnde,
geworpen? Zij antwoordden en zeiden tot den koning:
Het is gewis, o koning! **25** Hij antwoordde en zeide: Ziet,
ik zie vier mannen, los wandelende in het midden des
vuurs, en er is geen verderf aan hen; en de gedaante des
vierden is gelijk eens zoons der goden. **26** Toen naderde
Nebukadnezar tot de deur van den oven des brandenden
vuurs, antwoordde en sprak: Gij Sadrach, Mesach en
Abed-nego, gij knechten des allerhoogsten Gods! gaat uit
en komt hier! Toen gingen Sadrach, Mesach en Abed-
nego uit het midden des vuurs. **27** Toen vergaderden de
stadhouders, de overheden, en de landvoogden, en de
raadsheren des konings, deze mannen beziende, omdat
het vuur over hun lichamen niet geheerst had, en dat het
haar huns hoofds niet verbrand was, en hun mantels niet
veranderd waren, ja, dat de reuk des vuurs daardoor niet
gegaan was. **28** Nebukadnezar antwoordde en zeide:
Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego,
Die Zijn engel gezonden, en Zijn knechten verlost heeft,
die op Hem vertrouwd hebben, en des konings woord
veranderd, en hun lichamen overgegeven hebben, opdat
zij geen god eerden noch aanbaden, dan hun God. **29**
Daarom wordt van mij een bevel gegeven, dat alle volk,
natie en tong, die lastering spreekt tegen den God van
Sadrach, Mesach en Abed-nego, in stukken gehouwen
worde, en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde;
want er is geen ander God, Die alzo verlossen kan. **30**
Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abed-nego
voorspoedig in het landschap van Babel.

4 De koning Nebukadnezar aan alle volken, natien en
tongen, die op den gansen aardbodem wonen: uw
vrede worde vermenigvuldigd! **2** Het behaagt mij te

verkondigen de tekenen en wonderen, die de allerhoogste
God aan mij gedaan heeft. 3 Hoe groot zijn Zijn tekenen!
en hoe machtig Zijn wonderen! Zijn Rijk is een eeuwig
Rijk, en Zijn heerschappij is van geslacht tot geslacht. 4
Ik, Nebukadnezar, gerust zijnde in mijn huis, en in mijn
paleis groenende, 5 Zag een droom, die mij vervaarde, en
de gedachten, die ik op mijn bed had, en de gezichten
mijns hoofds beroerden mij. 6 Daarom is er een bevel van
mij gesteld, dat men voor mij zou inbrengen al de wijzen
van Babel, opdat zij mij de uitlegging van dien droom
zouden bekend maken. 7 Toen kwamen in de tovenaars,
de sterrekijkers, de Chaldeen en de waarzeggers; en ik
zeide den droom voor hen; maar zij maakten mij zijn
uitlegging niet bekend; 8 Totdat ten laatste Daniel voor mij
inkwam, wiens naam Beltsazar is, naar den naam mijns
gods, in wien ook de geest der heilige goden is; en ik
vertelde den droom voor hem, zeggende: 9 Beltsazar,
gij overste der tovenaars! dewijl ik weet, dat de geest
der heilige goden in u is, zo zeg de gezichten mijns
drooms, dien ik gezien heb, te weten zijn uitlegging. 10 De
gezichten nu mijns hoofds op mijn leger waren deze: Ik
zag, en ziet, er was een boom in het midden der aarde,
en zijn hoogte was groot. 11 De boom werd groot en
sterk; en zijn hoogte reikte aan den hemel, en hij werd
gezien tot aan het einde der ganse aarde; 12 Zijn loof
was schoon, en zijn vruchten vele, en er was spijze aan
denzelve voor allen; onder hem vond het gedierte des
velds schaduw, en de vogelen des hemels woonden in
haar takken, en alle vlees werd daarvan gevoed. 13 Ik
zag verder in de gezichten mijns hoofds, op mijn leger;
en ziet, een wachter, namelijk een heilige, kwam af van
den hemel, 14 Roepende met kracht, en aldus zeggende:
Houwt dien boom af, en kapt zijn takken af; stroopt zijn
loof af, en verstrooit zijn vruchten, dat de dieren van onder
hem wegzwerven, en de vogelen van zijn takken; 15 Doch
laat den stam met zijn wortelen in de aarde, en met een
ijzeren en koperen band in het tedere gras des velds; en
laat hem in de dauw des hemels nat gemaakt worden, en
zijn deel zij met het gedierte in het kruid der aarde. 16
Zijn hart worde veranderd, dat het geens mensen hart
meer zij, en hem worde eens beesten hart gegeven, en
laat zeven tijden over hem voorbijgaan. 17 Deze zaak
is in het besluit der wachters, en deze begeerte is in het
woord der heiligen; opdat de levenden bekennen, dat de
Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der
mensen, en geeft ze aan wien Hij wil, ja, zet daarover
den laagste onder de mensen. 18 Dezen droom heb ik,
koning Nebukadnezar gezien; gij nu, Beltsazar! zeg de
uitlegging van dien, dewijl als de wijzen mijns koninkrijks
mij de uitlegging niet hebben kunnen bekend maken; maar
gij kunt wel, dewijl de geest der heilige goden in u is.
19 Toen ontzette zich Daniel, wiens naam Beltsazar is,
bij een uur lang, en zijn gedachten beroerden hem. De
koning antwoordde en zeide: Beltsazar! laat u de droom
en zijn uitlegging niet beroeren. Beltsazar antwoordde en
zeide: Mijn heer! de droom wedervare uw hateren, en zijn
uitlegging uw wederpartijders! 20 De boom, dien gij gezien
hebt, die groot en sterk geworden was, en wiens hoogte tot
aan den hemel reikte, en die over het ganse aardrijk gezien
werd; 21 En wiens loof schoon, en wiens vruchten vele
waren, en waar spijze aan was voor allen, onder wien het
gedierte des velds woonde, en in wiens takken de vogelen
des hemels nestelden; 22 Dat zijt gij, o koning! die groot en
sterk zijt geworden; want uw grootheid is zo gewassen, dat
zij reikt aan den hemel, en uw heerschappij aan het einde
des aardrijks. 23 Dat nu de koning, een wachter, namelijk
een heilige gezien heeft, van den hemel afkomende, die
zeide: Houwt dezen boom af, en verderft hem; doch laat
den stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren
en koperen band in het tedere gras des velds, en in de
dauw des hemels nat gemaakt worden, en dat zijn deel zij
met het gedierte des velds, totdat er zeven tijden over hem
voorbijgaan; 24 Dit is de beduiding, o koning! en dit is
een besluit des Allerhoogsten, hetwelk over mijn heer, den
koning komen zal: 25 Te weten, men zal u van de mensen
verstoten, en met het gedierte des velds zal uw woning
zijn, en men zal u het kruid, als den ossen, te smaken
geven; en gij zult van den dauw des hemels nat gemaakt
worden, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat
gij bekent, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de
koninkrijken der mensen, en geeft ze, wien Hij wil. 26 Dat
er ook gezegd is, dat men den stam met de wortelen van
dien boom laten zou; uw koninkrijk zal u bestendig zijn,
nadat gij zult bekend hebben, dat de Hemel heerst. 27
Daarom, o koning! laat mijn raad u behagen, en breek uw
zonden af door gerechtigheid, en uw ongerechtigheid door
genade te bewijzen aan de ellendigen, of er verlenging van
uw vrede mocht wezen. 28 Dit alles overkwam den koning
Nebukadnezar. 29 Want op het einde van twaalf maanden,
toen hij op het koninklijk paleis van Babel wandelde, 30
Sprak de koning, en zeide: Is dit niet het grote Babel,
dat ik gebouwd heb tot een huis des koninkrijks, door de
sterkte mijner macht, en ter ere mijner heerlijkheid! 31
Dit woord nog zijnde in des konings mond, viel er een
stem uit den hemel: U, o koning Nebukadnezar! wordt
gezegd: Het koninkrijk is van u gegaan. 32 En men zal u
van de mensen verstoten, en uw woning zal bij de beesten
des velds zijn; men zal u gras te smaken geven, als den
ossen, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat
gij bekent, dat de Allerhoogste over de koninkrijken der
mensen heerschappij heeft, en dat Hij ze geeft, aan wien
Hij wil. 33 Ter zelfder ure werd dat woord volbracht over
Nebukadnezar, want hij werd uit de mensen verstoten, en
hij at gras als de ossen, en zijn lichaam werd van den
dauw des hemels nat gemaakt, totdat zijn haar wies als der
arenden vederen, en zijn nagelen als der vogelen. 34 Ten
einde dezer dagen nu, hief ik, Nebukadnezar, mijn ogen
op ten hemel, want mijn verstand kwam weer in mij; en ik
loofde den Allerhoogste, en ik prees en verheerlijkte den
Eeuwiglevende, omdat Zijn heerschappij is een eeuwige
heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht;
35 En al de inwoners der aarde zijn als niets geacht, en Hij

doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners
der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot
Hem zeggen kan: Wat doet Gij? 36 Ter zelfder tijd kwam
mijn verstand weder in mij; ook kwam de heerlijkheid mijns
koninkrijks, mijn majesteit en mijn glans weder op mij;
en mijn raadsheren en mijn geweldigen zochten mij, en
ik werd in mijn koninkrijk bevestigd; en mij werd groter
heerlijkheid toegevoegd. 37 Nu prijs ik, Nebukadnezar, en
verhoog, en verheerlijk den Koning des hemels, omdat al
Zijn werken waarheid, en Zijn paden gerichten zijn; en
Hij is machtig te vernederen degenen, die in hoogmoed
wandelen.

5 De koning Belsazar maakte een groten maaltijd voor
zijn duizend geweldigen, en hij dronk wijn voor die
duizend. 2 Als Belsazar den wijn geproefd had, zeide
hij, dat men de gouden en zilveren vaten voorbrengen
zou, die zijn vader Nebukadnezar uit den tempel, die
te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; opdat de
koning en zijn geweldigen, zijn vrouwen en zijn bijwijven
uit dezelve dronken. 3 Toen bracht men voor de gouden
vaten, die men uit den tempel van het huis Gods, die te
Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; en de koning
en zijn geweldigen, zijn vrouwen, en zijn bijwijven dronken
daaruit. 4 Zij dronken den wijn, en prezen de gouden, en
de zilveren, de koperen, de ijzeren, de houten en de stenen
goden. 5 Ter zelfder ure kwamen er vingeren van eens
mensen hand voort, die schreven tegenover den kandelaar,
op de kalk van den wand van het koninklijk paleis, en de
koning zag het deel der hand, die daar schreef. 6 Toen
veranderde zich de glans des konings, en zijn gedachten
verschrikten hem; en de banden zijner lendenen werden
los, en zijn knieen stieten tegen elkander aan. 7 Zodat
de koning met kracht riep dat men de sterrekijkers, de
Chaldeen en de waarzeggers inbrengen zou; en de koning
antwoordde en zeide tot de wijzen van Babel: Alle man,
die dit schrift lezen, en deszelfs uitlegging mij te kennen
zal geven, die zal met purper gekleed worden, met een
gouden keten om zijn hals, en hij zal de derde heerser in
dit koninkrijk zijn. 8 Toen kwamen al de wijzen des konings
in; maar zij konden dit schrift niet lezen, noch den koning
deszelfs uitlegging bekend maken. 9 Toen verschrikte
de koning Belsazar zeer, en zijn glans werd aan hem
veranderd, en zijn geweldigen werden verbaasd. 10 Om
deze woorden des konings en zijner geweldigen, ging de
koningin in het huis des maaltijds. De koningin sprak en
zeide: O koning, leef in eeuwigheid! laat u uw gedachten
niet verschrikken, en uw glans niet veranderd worden.
11 Er is een man in uw koninkrijk, in wien de geest der
heilige goden is, want in de dagen uws vaders is bij hem
gevonden licht, en verstand, en wijsheid, gelijk de wijsheid
der goden is; daarom stelde hem de koning Nebukadnezar,
uw vader, tot een overste der tovenaars, der sterrekijkers,
der Chaldeen, en der waarzeggers, uw vader, o koning!
12 Omdat een voortreffelijke geest, en wetenschap, en
verstand van een, die dromen uitlegt, en der aanwijzing
van raadselen, en van een, die knopen ontbindt, gevonden
werd in hem, in Daniel, dien de koning den naam van
Beltsazar gaf; laat nu Daniel geroepen worden, die zal
de uitlegging te kennen geven. 13 Toen werd Daniel
voor den koning ingebracht. De koning antwoordde en
zeide tot Daniel: Zijt gij die Daniel, een uit de gevankelijk
weggevoerden van Juda, die de koning, mijn vader, uit
Juda gebracht heeft? 14 Ik heb toch van u gehoord, dat de
geest der goden in u is, en dat er licht, en verstand, en
voortreffelijke wijsheid in u gevonden wordt. 15 Nu, zo
zijn voor mij ingebracht de wijzen en de sterrekijkers, om
dit schrift te lezen, en deszelfs uitlegging mij bekend te
maken; maar zij kunnen de uitlegging dezer woorden niet
te kennen geven. 16 Doch van u heb ik gehoord, dat gij
uitleggingen kunt geven, en knopen ontbinden; nu, indien
gij dit schrift zult kunnen lezen, en deszelfs uitlegging
mij bekend maken, gij zult met purper bekleed worden,
met een gouden keten om uw hals, en gij zult de derde
heerser in dit koninkrijk zijn. 17 Toen antwoordde Daniel,
en zeide voor den koning: Heb uw gaven voor uzelven,
en geef uw vereringen aan een ander; ik zal nochtans
het schrift voor den koning lezen, en de uitlegging zal
ik hem bekend maken. 18 Wat u aangaat, o koning!
de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het
koninkrijk, en grootheid, en eer, en heerlijkheid gegeven;
19 En vanwege de grootheid, die Hij hem gegeven had,
beefden en sidderden alle volken, natien en tongen voor
hem; dien hij wilde, doodde hij, en dien hij wilde, behield
hij in het leven, en dien hij wilde, verhoogde hij, en dien hij
wilde, vernederde hij. 20 Maar toen zich zijn hart verhief,
en zijn geest verstijfd werd ter hovaardij, werd hij van den
troon zijns koninkrijks afgestoten, en men nam de eer van
hem weg. 21 En hij werd van de kinderen der mensen
verstoten, en zijn hart werd den beesten gelijk gemaakt,
en zijn woning was bij de woudezelen; men gaf hem gras
te smaken gelijk den ossen; en zijn lichaam werd van den
dauw des hemels nat gemaakt, totdat hij bekende, dat
God, de Allerhoogste, Heerser is over de koninkrijken der
mensen, en over dezelve stelt, wien Hij wil. 22 En gij,
Belsazar, zijn zoon! hebt uw hart niet vernederd, alhoewel
gij dit alles wel geweten hebt. 23 Maar gij hebt u verheven
tegen den Heere des hemels, en men heeft de vaten
van Zijn huis voor u gebracht, en gij, en uw geweldigen,
uw vrouwen, en uw bijwijven hebben wijn uit dezelve
gedronken, en de goden van zilver en goud, koper, ijzer,
hout en steen, die niet zien, noch horen, noch weten, hebt
gij geprezen; maar dien God, in Wiens hand uw adem
is, en bij Wien al uw paden zijn, hebt gij niet verheerlijkt.
24 Toen is dat deel der hand van Hem gezonden, en dit
schrift getekend geworden. 25 Dit nu is het schrift, dat
daar getekend is: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. 26
Dit is de uitlegging dezer woorden: MENE; God heeft uw
koninkrijk geteld, en Hij heeft het voleind. 27 TEKEL; gij
zijt in weegschalen gewogen; en gij zijt te licht gevonden.
28 PERES; uw koninkrijk is verdeeld, en het is den Meden
en den Perzen gegeven. 29 Toen beval Belsazar, en zij
bekleedden Daniel met purper, met een gouden keten om

zijn hals, en zij riepen overluid van hem, dat hij de derde
heerser in dat koninkrijk was. 30 In dienzelfden nacht,
werd Belsazar, der Chaldeen koning, gedood. 31 Darius,
de Meder nu, ontving het koninkrijk, omtrent twee en zestig
jaren oud zijnde.

6 En het dacht Darius goed, dat hij over het koninkrijk
stelde honderd en twintig stadhouders, die over het
ganse koninkrijk zijn zouden; 2 En over dezelve drie
vorsten, van dewelke Daniel de eerste zou zijn, denwelken
die stadhouders zelfs zouden rekenschap geven, opdat de
koning geen schade leed. 3 Toen overtrof deze Daniel die
vorsten en die stadhouders, daarom dat een voortreffelijke
geest in hem was; en de koning dacht hem te stellen
over het gehele koninkrijk. 4 Toen zochten de vorsten
en de stadhouders gelegenheid te vinden, tegen Daniel
vanwege het koninkrijk; maar zij konden geen gelegenheid
noch misdaad vinden, dewijl hij getrouw was, en geen
vergrijping noch misdaad in hem gevonden werd. 5 Toen
zeiden die mannen: Wij zullen tegen dezen Daniel geen
gelegenheid vinden, tenzij wij tegen hem iets vinden in
te wet zijns Gods. 6 Zo kwamen deze vorsten en de
stadhouders met hopen tot den koning, en zeiden aldus tot
hem: O koning Darius, leef in eeuwigheid! 7 Al de vorsten
des rijks, de overheden en stadhouders, de raadsheren en
landvoogden hebben zich beraadslaagd een koninklijke
ordonnantie te stellen, en een sterk gebod te maken, dat
al wie in dertig dagen een verzoek zal doen van enigen
god of mens, behalve van u, o koning! die zal in den
kuil der leeuwen geworpen worden. 8 Nu, o koning! gij
zult een gebod bevestigen, en een schrift tekenen, dat
niet veranderd worde, naar de wet der Meden en der
Perzen, die niet mag wederroepen worden. 9 Daarom
tekende de koning Darius dat schrift en gebod. 10 Toen
nu Daniel verstond, dat dit schrift getekend was, ging hij
in zijn huis (hij nu had in zijn opperzaal open vensters
tegen Jeruzalem aan), en hij knielde drie tijden 's daags
op zijn knieen, en hij bad, en deed belijdenis voor zijn
God, ganselijk gelijk hij voor dezen gedaan had. 11 Toen
kwamen die mannen met hopen, en zij vonden Daniel
biddende en smekende voor zijn God. 12 Toen kwamen zij
nader, en spraken voor den koning van het gebod des
konings: Hebt gij niet een gebod getekend, dat alle man,
die in dertig dagen van enigen god of mens iets verzoeken
zou, behalve van u, o koning! in den kuil der leeuwen zou
geworpen worden? De koning antwoordde en zeide: Het is
een vaste rede, naar de wet der Meden en Perzen, die
niet mag wederroepen worden. 13 Toen antwoordden zij,
en zeiden voor den koning: Daniel, een van de gevankelijk
weggevoerden uit Juda heeft, o koning! op u geen acht
gesteld, noch op het gebod dat gij getekend hebt; maar hij
bidt op drie tijden 's daags zijn gebed. 14 Toen de koning
deze rede hoorde, was hij zeer bedroefd bij zichzelven, en
hij stelde het hart op Daniel om hem te verlossen; ja, tot
den ondergang der zon toe bemoeide hij zich, om hem te
redden. 15 Toen kwamen die mannen met hopen tot den
koning, en zij zeiden tot den koning: Weet, o koning! dat
der Meden en der Perzen wet is, dat geen gebod noch
ordonnantie, die de koning verordend heeft, mag veranderd
worden. 16 Toen beval de koning, en zij brachten Daniel
voor, en wierpen hem in den kuil der leeuwen; en de
koning antwoordde en zeide tot Daniel: Uw God, Dien
gij geduriglijk eert, Die verlosse u! 17 En er werd een
steen gebracht, en op den mond des kuils gelegd: en de
koning verzegelde denzelven met zijn ring, en met den ring
zijner geweldigen, opdat de wil aangaande Daniel niet zou
veranderd worden. 18 Toen ging de koning naar zijn paleis,
en overnachtte nuchteren, en liet geen vreugdespel voor
zich brengen; en zijn slaap week verre van hem. 19 Toen
stond de koning in den vroegen morgenstond met het licht
op, en hij ging met haast henen tot den kuil der leeuwen.
20 Als hij nu tot den kuil genaderd was, riep hij tot Daniel
met een droeve stem; de koning antwoordde en zeide tot
Daniel: O Daniel, gij knecht des levenden Gods! heeft ook
uw God, Dien gij geduriglijk eert, u van de leeuwen kunnen
verlossen? 21 Toen sprak Daniel tot den koning: O koning,
leef in eeuwigheid! 22 Mijn God heeft Zijn engel gezonden,
en Hij heeft den muil der leeuwen toegesloten, dat zij
mij niet beschadigd hebben, omdat voor Hem onschuld
in mij gevonden is; ook heb ik, o koning! tegen u geen
misdaad gedaan. 23 Toen werd de koning bij zichzelven
zeer vrolijk, en zeide, dat men Daniel uit den kuil trekken
zou. Toen Daniel uit den kuil opgetrokken was, zo werd er
geen schade aan hem gevonden, dewijl hij in zijn God
geloofd had. 24 Toen beval de koning, en zij brachten die
mannen voor, die Daniel overluid beschuldigd hadden, en
zij wierpen in den kuil der leeuwen hen, hun kinderen,
en hun vrouwen; en zij kwamen niet op den grond des
kuils, of de leeuwen heersten over hen, zij vermorzelden
ook al hun beenderen. 25 Toen schreef de koning Darius
aan alle volken, natien en tongen, die op de ganse aarde
woonden: Uw vrede worde vermenigvuldigd! 26 Van mij is
een bevel gegeven, dat men in de ganse heerschappij
mijns koninkrijks beve en siddere voor het aangezicht
van den God van Daniel; want Hij is de levende God,
en bestendig in eeuwigheden, en Zijn koninkrijk is niet
verderfelijk, en Zijn heerschappij is tot het einde toe. 27 Hij
verlost en redt, en Hij doet tekenen en wonderen in den
hemel en op de aarde; Die heeft Daniel uit het geweld der
leeuwen verlost. 28 Deze Daniel nu had voorspoed in het
koninkrijk van Darius, en in het koninkrijk van Kores, den
Perziaan.

7 In het eerste jaar van Belsazar, den koning van Babel,
zag Daniel een droom, en gezichten zijns hoofds, op
zijn leger; toen schreef hij dien droom, en hij zeide de
hoofdsom der zaken. 2 Daniel antwoordde en zeide: Ik
zag in mijn gezicht bij nacht, en ziet, de vier winden des
hemels braken voort op de grote zee. 3 En er klommen
vier grote dieren op uit de zee, het ene van het andere
verscheiden. 4 Het eerste was als een leeuw, en het had
arendsvleugelen; ik zag toe, totdat zijn vleugelen uitgeplukt
waren, en het werd van de aarde opgeheven, en op de
voeten gesteld, als een mens, en aan hetzelve werd eens

mensen hart gegeven. **5** Daarna, ziet, het andere dier, het
tweede, was gelijk een beer, en stelde zich aan de ene
zijde, en het had drie ribben in zijn muil tussen zijn tanden;
en men zeide aldus tot hetzelve: Sta op, eet veel vlees.
6 Daarna zag ik, en ziet, er was een ander dier, gelijk
een luipaard, en het had vier vleugels eens vogels op zijn
rug; ook had hetzelve dier vier hoofden, en aan hetzelve
werd de heerschappij gegeven. **7** Daarna zag ik in de
nachtgezichten, en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en
gruwelijk, en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden,
het at, en verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn
voeten; en het was verscheiden van al de dieren, die voor
hetzelve geweest waren; en het had tien hoornen. **8** Ik
nam acht op de hoornen, en ziet, een andere kleine hoorn
kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen
werden uitgerukt voor denzelven; en ziet, in dienzelven
hoorn waren ogen als mensenogen, en een mond, grote
dingen sprekende. **9** Dit zag ik, totdat er tronen gezet
werden, en de Oude van dagen Zich zette, Wiens kleed wit
was als de sneeuw, en het haar Zijns hoofds als zuivere
wol; Zijn troon was vuurvonken, deszelfs raderen een
brandend vuur. **10** Een vurige rivier vloeide, en ging van
voor Hem uit, duizendmaal duizenden dienden Hem, en
tien duizendmaal tien duizenden stonden voor Hem; het
gericht zette zich, en de boeken werden geopend. **11** Toen
zag ik toe vanwege de stem der grote woorden, welke die
hoorn sprak; ik zag toe, totdat het dier gedood, en zijn
lichaam verdaan werd, en overgegeven om van het vuur
verbrand te worden. **12** Aangaande ook de overige dieren,
men nam hun heerschappij weg, want verlenging van het
leven was hun gegeven tot tijd en stonde toe. **13** Verder
zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de
wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam
tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven
naderen. **14** En Hem werd gegeven heerschappij, en
eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en
tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige
heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal
niet verdorven worden. **15** Mij, Daniel werd mijn geest
doorstoken in het midden van het lichaam, en de gezichten
mijns hoofds verschrikten mij. **16** Ik naderde tot een
dergenen, die daar stonden, en verzocht van hem de
zekerheid over dit alles; en hij zeide ze mij, en gaf mij de
uitlegging dezer zaken te kennen. **17** Deze grote dieren,
die vier zijn, zijn vier koningen, die uit de aarde opstaan
zullen. **18** Maar de heiligen der hoge plaatsen zullen dat
Koninkrijk ontvangen, en zij zullen het Rijk bezitten tot in
der eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.
19 Toen wenste ik naar de waarheid van het vierde dier,
hetwelk verscheiden was van al de andere, zeer gruwelijk,
welks tanden van ijzer waren, en zijn klauwen van koper;
het at, het verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn
voeten. **20** En aangaande de tien hoornen die op zijn hoofd
waren, en den anderen, die opkwam, en voor denwelken
drie afgevallen waren, namelijk dien hoorn, die ogen had,
en een mond, die grote dingen sprak, en wiens aanzien
groter was, dan van zijn metgezellen. **21** Ik had gezien,
dat diezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat
hij die overmocht, **22** Totdat de Oude van dagen kwam,
en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge
plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen
het Rijk bezaten. **23** Hij zeide aldus: Het vierde dier zal
het vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn
van al die rijken, en het zal de ganse aarde opeten, en
het zal dezelve vertreden, en het zal ze verbrijzelen. **24**
Belangende nu de tien hoornen: uit dat koninkrijk zullen
tien koningen opstaan, en een ander zal na hen opstaan;
en dat zal verscheiden zijn van de vorigen, en het zal drie
koningen vernederen. **25** En het zal woorden spreken
tegen den Allerhoogste, en het zal de heiligen der hoge
plaatsen verstoren, en het zal menen de tijden en de wet
te veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven
worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens
tijds. **26** Daarna zal het gericht zitten, en men zal zijn
heerschappij wegnemen, hem verdelgende en verdoende,
tot het einde toe. **27** Maar het rijk, en de heerschappij, en
de grootheid der koninkrijken onder den gansen hemel, zal
gegeven worden den volke der heiligen der hoge plaatsen,
welks Rijk een eeuwig Rijk zijn zal; en alle heerschappijen
zullen Hem eren en gehoorzamen. **28** Tot hiertoe is het
einde dezer rede. Wat mij Daniel aangaat, mijn gedachten
verschrikken mij zeer, en mijn glans veranderde aan mij;
doch ik bewaarde dat woord in mijn hart.

8 In het derde jaar des koninkrijks van den koning
Belsazar, verscheen mij een gezicht, mij Daniel, na
hetgeen mij in het eerste verschenen was. **2** En ik zag een
gezicht, (het geschiedde nu, toen ik het zag, dat ik in den
burg Susan was, welke in het landschap Elam is) ik zag
dan in een gezicht, dat ik aan den vloed Ulai was. **3** En ik
hief mijn ogen op, en ik zag, en ziet, een ram stond voor
dien vloed, die had twee hoornen, en die twee hoornen
waren hoog, en de een was hoger dan de andere, en de
hoogste kwam in het laatste op. **4** Ik zag, dat de ram met
de hoornen tegen het westen stiet, en tegen het noorden,
en tegen het zuiden, en geen dieren konden voor zijn
aangezicht bestaan, en er was niemand, die uit zijn hand
verloste; maar hij deed naar zijn welgevallen, en hij maakte
zich groot. **5** Toen ik dit overlegde, ziet, er kwam een
geitenbok van het westen over den gansen aardbodem, en
roerde de aarde niet aan; en die bok had een aanzienlijken
hoorn tussen zijn ogen. **6** En hij kwam tot den ram, die de
twee hoornen had, dien ik had zien staan voor den vloed;
en hij liep op hem aan in de grimmigheid zijner kracht. **7**
En ik zag hem, nakende aan den ram, en hij verbitterde
zich tegen hem, en hij stiet den ram, en hij brak zijn beide
hoornen; en in den ram was geen kracht, om voor zijn
aangezicht te bestaan; en hij wierp hem ter aarde, en hij
vertrad hem, en er was niemand, die den ram uit zijn hand
verloste. **8** En de geitenbok maakte zich uitermate groot;
maar toen hij sterk geworden was, brak die grote hoorn, en
er kwamen op aan deszelfs plaats vier aanzienlijke, naar
de vier winden des hemels. **9** En uit een van die kwam

voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen
het zuiden, en tegen het oosten, en tegen het sierlijke land.
10 En hij werd groot tot aan het heir des hemels; en hij
wierp er sommigen van dat heir, namelijk van de sterren,
ter aarde neder, en hij vertrad ze. **11** Ja, hij maakte zich
groot tot aan den Vorst diens heirs, en van Denzelven
werd weggenomen het gedurig offer, en de woning Zijns
heiligdoms werd nedergeworpen. **12** En het heir werd in
den afval overgegeven tegen het gedurig offer; en hij wierp
de waarheid ter aarde; en deed het, en het gelukte wel. **13**
Daarna hoorde ik een heilige spreken; en de heilige zeide
tot den onbenoemde, die daar sprak: Tot hoelang zal dat
gezicht van het gedurig offer en van den verwoestenden
afval zijn, dat zo het heiligdom als het heir ter vertreding
zal overgegeven worden? **14** En hij zeide tot mij: Tot twee
duizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het
heiligdom gerechtvaardigd worden. **15** En het geschiedde,
toen ik dat gezicht zag, ik Daniel, zo zocht ik het verstand
deszelven, en ziet, er stond voor mij als de gedaante
eens mans. **16** En ik hoorde tussen Ulai eens mensen
stem, die riep en zeide: Gabriel! geef dezen het gezicht te
verstaan. **17** En hij kwam nevens waar ik stond; en als
hij kwam, verschrikte ik, en viel op mijn aangezicht. Toen
zeide hij tot mij: Versta, gij mensenkind! want dit gezicht
zal zijn tot den tijd van het einde. **18** Als hij nu met mij
sprak, viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht ter
aarde; toen roerde hij mij aan, en hij stelde mij op mijn
standplaats. **19** En hij zeide: Zie, ik zal u te kennen geven,
wat er geschieden zal ten einde dezer gramschap; want ter
bestemder tijd zal het einde zijn. **20** De ram met de twee
hoornen, dien gij gezien hebt, zijn de koningen der Meden
en der Perzen. **21** Die harige bok nu, is de koning van
Griekenland; en de grote hoorn, welke tussen zijn ogen
is, is de eerste koning. **22** Dat er nu vier aan zijn plaats
stonden, toen hij verbroken was; vier koninkrijken zullen
uit dat volk ontstaan, doch niet met zijn kracht. **23** Doch
op het laatste huns koninkrijks, als het de afvalligen op
het hoogste gebracht zullen hebben, zo zal er een koning
staan, stijf van aangezicht, en raadselen verstaande; **24**
En zijn kracht zal sterk worden, doch niet door zijn kracht;
en hij zal het wonderlijk verderven, en zal geluk hebben, en
zal het doen; en hij zal de sterken, mitsgaders het heilige
volk verderven: **25** En door zijn kloekheid zo zal hij de
bedriegerij doen gedijen in zijn hand; en hij zal zich in zijn
hart verheffen; en in stille rust zal hij er velen verderven,
en zal staan tegen den Vorst der vorsten, doch hij zal
zonder hand verbroken worden. **26** Het gezicht nu van
avond en morgen, dat er gezegd is, is de waarheid; en gij,
sluit dit gezicht toe, want er zijn nog vele dagen toe. **27**
Toen werd ik, Daniel, zwak, en was enige dagen krank;
daarna stond ik op, en deed des konings werk; en ik was
ontzet over dit gezicht; maar niemand merkte het.

9 In het eerste jaar van Darius, den zoon van Ahasveros,
uit het zaad der Meden, die koning gemaakt was
over het koninkrijk der Chaldeen; **2** In het eerste jaar
zijner regering, merkte ik, Daniel, in de boeken, dat het
getal der jaren, van dewelke het woord des HEEREN tot
den profeet Jeremia geschied was, in het vervullen der
verwoestingen van Jeruzalem, zeventig jaren was. **3** En
ik stelde mijn aangezicht tot God, den Heere, om Hem
te zoeken met het gebed, en smekingen, met vasten,
en zak, en as. **4** Ik bad dan tot den HEERE, mijn God,
en deed belijdenis, en zeide: Och Heere! Gij grote en
verschrikkelijke God, Die het verbond en de weldadigheid
houdt dien, die Hem liefhebben en Zijn geboden houden.
5 Wij hebben gezondigd, en hebben onrecht gedaan, en
goddelooslijk gehandeld, en gerebelleerd, met af te wijken
van Uw geboden, en van Uw rechten. **6** En wij hebben
niet gehoord naar Uw dienstknechten, de profeten, die in
Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en
onze vaders, en tot al het volk des lands. **7** Bij U, o Heere!
is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der
aangezichten, gelijk het is te deze dage; bij de mannen
van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israel,
die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar Gij ze
henengedreven hebt, zij tegen U overtreden hebben. **8** O
Heere! bij ons is de beschaamdheid der aangezichten,
bij onze koningen, bij onze vorsten, en bij onze vaders,
omdat wij tegen U gezondigd hebben. **9** Bij den Heere,
onzen God, zijn de barmhartigheden en vergevingen,
alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben. **10** En
wij hebben der stem des HEEREN, onzes Gods, niet
gehoorzaamd, dat wij in Zijn wetten wandelen zouden, die
Hij gegeven heeft voor onze aangezichten, door de hand
van Zijn knechten, de profeten. **11** Maar geheel Israel
heeft Uw wet overtreden, met af te wijken, dat zij Uwer
stem niet gehoorzaamden; daarom is over ons uitgestort
die vloek, en die eed, die geschreven is in de wet van
Mozes, den knecht Gods, dewijl wij tegen Hem gezondigd
hebben. **12** En Hij heeft Zijn woorden bevestigd, die Hij
gesproken heeft tegen ons, en tegen onze richters, die ons
richtten, brengende over ons een groot kwaad, hetwelk
niet geschied is onder den gansen hemel, gelijk aan
Jeruzalem geschied is. **13** Gelijk als in de wet van Mozes
geschreven is, alzo is al dat kwaad over ons gekomen;
en wij smeekten het aangezicht des HEEREN, onzes
Gods, niet, afkerende van onze ongerechtigheden, en
verstandelijk acht gevende op Uw waarheid. **14** Daarom
heeft de HEERE over het kwade gewaakt, en Hij heeft
het over ons gebracht; want de HEERE, onze God, is
rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, dewijl
wij Zijner stem niet gehoorzaamden. **15** En nu, o Heere,
onze God! Die Uw volk uit Egypteland gevoerd hebt, met
een sterke hand, en hebt U een Naam gemaakt, gelijk hij
is te dezen dage; wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos
geweest. **16** O Heere! naar al Uw gerechtigheden, laat toch
Uw toorn en Uw grimmigheid afgekeerd worden van Uw
stad Jeruzalem, Uw heiligen berg; want om onzer zonden
wil en om onzer vaderen ongerechtigheden, zijn Jeruzalem
en Uw volk tot versmaadheid bij allen, die rondom ons zijn.
17 En nu, o onze God! hoor naar het gebed Uws knechts,
en naar zijn smekingen; en doe Uw aangezicht lichten

over Uw heiligdom, dat verwoest is; om des HEEREN wil.
18 Neig Uw oor, mijn God! en hoor, doe Uw ogen op, en
zie onze verwoestingen, en de stad, die naar Uw Naam
genoemd is; want wij werpen onze smekingen voor Uw
aangezicht niet neder op onze gerechtigheden, maar op
Uw barmhartigheden, die groot zijn. 19 O Heere, hoor! o
Heere, vergeef! o Heere, merk op en doe het, vertraag het
niet! Om Uws Zelfs wil, o mijn God! Want Uw stad, en Uw
volk is naar Uw Naam genoemd. 20 Als ik nog sprak, en
bad, en beleed mijn zonde, en de zonde mijns volks van
Israel, en mijn smeking nederwierp voor het aangezicht
des HEEREN, mijns Gods, om des heiligen bergs wil mijns
Gods; 21 Als ik nog sprak in het gebed, zo kwam de man
Gabriel, die ik in het begin in een gezicht gezien had,
snellijk gevlogen, mij aanrakende, omtrent den tijd des
avondoffers. 22 En hij onderrichtte mij en sprak met mij,
en zeide: Daniel! nu ben ik uitgegaan, om u den zin te
doen verstaan. 23 In het begin uwer smekingen is het
woord uitgegaan, en ik ben gekomen, om u dat te kennen
te geven; want gij zijt een zeer gewenst man; versta dan
dit woord, en merk op dit gezicht. 24 Zeventig weken zijn
bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de
overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en
om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige
gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den
profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden
te zalven. 25 Weet dan, en versta: van den uitgang des
woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te
bouwen, tot op Messias den Vorst, zijn zeven weken, en
twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen
wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der
tijden. 26 En na die twee en zestig weken zal de Messias
uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelven zijn;
en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad
en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een
overstromende vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn,
en vastelijk besloten verwoestingen. 27 En hij zal velen
het verbond versterken een week; en in de helft der week
zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden,
en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn,
ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal
uitgestort worden over den verwoeste.

10 In het derde jaar van Kores, den koning van
Perzie, werd aan Daniel, wiens naam genoemd
werd Beltsazar, een zaak geopenbaard, en die zaak is de
waarheid, doch in een gezetten groten tijd; en hij verstond
die zaak, en hij had verstand van het gezicht. 2 In die
dagen was ik, Daniel, treurende drie weken der dagen.
3 Begeerlijke spijze at ik niet, en vlees of wijn kwam in
mijn mond niet; ook zalfde ik mij gans niet, totdat die drie
weken der dagen vervuld waren. 4 En op den vier en
twintigsten dag der eerste maand, zo was ik aan den oever
der grote rivier, welke is Hiddekel. 5 En ik hief mijn ogen
op, en zag, en ziet, er was een Man met linnen bekleed,
en Zijn lenden waren omgord met fijn goud van Ufaz. 6 En
Zijn lichaam was gelijk een turkoois, en Zijn aangezicht
gelijk de gedaante des bliksems, en Zijn ogen gelijk vurige
fakkelen, en Zijn armen en Zijn voeten gelijk de verf van
gepolijst koper; en de stem Zijner woorden was gelijk de
stem ener menigte. 7 En ik, Daniel, alleen zag dat gezicht,
maar de mannen, die bij mij waren, zagen dat gezicht niet;
doch een grote verschrikking viel op hen, en zij vloden,
om zich te versteken. 8 Ik dan werd alleen overgelaten,
en zag dit grote gezicht, en er bleef in mij geen kracht
overig; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een
verderving, zodat ik geen kracht behield. 9 En ik hoorde
de stem Zijner woorden; en toen ik de stem Zijner woorden
hoorde, zo viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht,
met mijn aangezicht ter aarde. 10 En ziet, een hand roerde
mij aan, en maakte, dat ik mij bewoog op mijn knieen, en
de palmen mijner handen. 11 En Hij zeide tot mij: Daniel,
gij zeer gewenste man! merk op de woorden, die Ik tot u
spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben alnu tot
u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik
bevende. 12 Toen zeide Hij tot mij: Vrees niet, Daniel!
want van den eersten dag aan, dat gij uw hart begaaft,
om te verstaan en om uzelven te verootmoedigen, voor
het aangezicht uws Gods, zijn uw woorden gehoord, en
om uwer woorden wil ben Ik gekomen. 13 Doch de vorst
des koninkrijks van Perzie stond tegenover Mij een en
twintig dagen; en ziet, Michael, een van de eerste vorsten,
kwam om Mij te helpen, en Ik werd aldaar gelaten bij de
koningen van Perzie. 14 Nu ben Ik gekomen, om u te doen
verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het vervolg
der dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen. 15
En toen Hij deze woorden met mij sprak, sloeg ik mijn
aangezicht ter aarde, en ik werd stom. 16 En ziet, Een,
den mensenkinderen gelijk, raakte mijn lippen aan, toen
deed ik mijn mond open, en ik sprak, en zeide tot Dien,
Die tegenover mij stond: Mijn Heere! om des gezichts
wil keren zich mijn weeen over mij, zodat ik geen kracht
behoude. 17 En hoe kan de knecht van dezen mijn Heere
spreken met dien mijn Heere? Want wat mij aangaat, van
nu af bestaat geen kracht in mij, en geen adem is in mij
overgebleven. 18 Toen raakte mij wederom aan Een, als in
de gedaante van een mens; en Hij versterkte mij. 19 En Hij
zeide: Vrees niet, gij zeer gewenste man! vrede zij u, wees
sterk, ja, wees sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik
versterkt, en zeide: Mijn Heere spreke, want Gij hebt mij
versterkt. 20 Toen zeide Hij: Weet gij, waarom dat Ik tot u
gekomen ben? Doch nu zal Ik wederkeren om te strijden
tegen den vorst der Perzen; en als Ik zal uitgegaan zijn,
ziet, zo zal de vorst van Griekenland komen. 21 Doch Ik
zal u te kennen geven, hetgeen getekend is in het geschrift
der waarheid; en er is niet een, die zich met Mij versterkt
tegen dezen, dan uw vorst Michael.

11 Ik nu, ik stond in het eerste jaar van Darius den
Meder, om hem te versterken en te stijven. 2 En
nu, ik zal u de waarheid te kennen geven; ziet, er zullen
nog drie koningen in Perzie staan, en de vierde zal verrijkt
worden met grote rijkdom, meer dan al de anderen; en

nadat hij zich in zijn rijkdom zal versterkt hebben, zal hij
ze allen verwekken tegen het koninkrijk van Griekenland.
3 Daarna zal er een geweldig koning opstaan, die met
grote heerschappij heersen zal, en hij zal doen naar zijn
welgevallen. **4** En als hij zal staan, zal zijn rijk gebroken,
en in de vier winden des hemels verdeeld worden, maar
niet aan zijn nakomelingen, ook niet naar zijn heerschappij,
waarmede hij heerste; want zijn rijk zal uitgerukt worden,
en dat voor anderen dan deze. **5** En de koning van het
Zuiden, die een van zijn vorsten is, zal sterk worden;
doch een ander zal sterker worden dan hij, en hij zal
heersen; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn.
6 Op het einde nu van sommige jaren, zullen zij zich met
elkander bevrienden, en de dochter des konings van het
Zuiden zal komen tot den koning van het Noorden, om
billijke voorwaarden te maken; doch zij zal de macht des
arms niet behouden, daarom zal hij, noch zijn arm, niet
bestaan; maar zij zal overgegeven worden, en die haar
gebracht hebben, en die haar gegenereerd heeft, en die
haar gesterkt heeft in die tijden. **7** Doch uit de spruit van
haar wortelen zal er een opstaan in zijn staat, die zal
met heirkracht komen, en hij zal komen tegen die sterke
plaatsen des konings van het Noorden, en hij zal tegen
dezelve doen, en hij zal ze bemachtigen. **8** Ook zal hij hun
goden, met hun vorsten, met hun gewenste vaten van
zilver en goud, in de gevangenis naar Egypte brengen; en
hij zal enige jaren staande blijven boven den koning van
het Noorden. **9** Alzo zal de koning van het Zuiden in het
koninkrijk komen, en hij zal wederom in zijn land trekken.
10 Doch zijn zonen zullen zich in strijd mengen, en zij
zullen een menigte van grote heiren verzamelen; en een
van hen zal snellijk komen, en als een vloed overstromen
en doortrekken; en hij zal wederom komen, en zich in den
strijd mengen, tot aan zijn sterke plaats toe. **11** En de
koning van het Zuiden zal verbitterd worden, en hij zal
uittrekken, en strijden tegen hem, tegen den koning van
het Noorden, die ook een grote menigte oprichten zal,
doch die menigte zal in zijn hand gegeven worden. **12**
Als die menigte zal weggenomen zijn, zal zijn hart zich
verheffen, en hij zal er enige tien duizenden nedervellen;
evenwel zal hij niet gesterkt worden. **13** Want de koning
van het Noorden zal wederkeren, en hij zal een groter
menigte dan de eerste was, oprichten; en aan het einde
van de tijden der jaren, zal hij snellijk komen met een grote
heirkracht, en met groot goed. **14** Ook zullen er in die
tijden velen opstaan tegen den koning van het Zuiden; en
de scheurmakers uws volks zullen verheven worden, om
het gezicht te bevestigen, doch zij zullen vallen. **15** En de
koning van het Noorden zal komen, en een wal opwerpen,
en vaste steden innemen; en de armen van het Zuiden
zullen niet bestaan, noch zijn uitgelezen volk, ja, er zal
geen kracht zijn om te bestaan. **16** Maar hij, die tegen
hem komt, zal doen naar zijn welgevallen, en niemand zal
voor zijn aangezicht bestaan; hij zal ook staan in het land
des sieraads, en de verderving zal in zijn hand wezen.
17 En hij zal zijn aangezicht stellen, om met de kracht
zijns gansen rijks te komen, en hij zal billijke voorwaarden
medebrengen, en hij zal het doen; want hij zal hem een
dochter der vrouwen geven, om haar te verderven, maar
zij zal niet vast staan, en zij zal voor hem niet zijn. **18**
Daarna zal hij zijn aangezicht tot de eilanden keren, en
hij zal er vele innemen; doch een overste zal zijn smaad
tegen hem doen ophouden, behalve dat hij zijn smaad op
hem zal doen wederkeren. **19** En hij zal zijn aangezicht
keren naar de sterkten zijns lands, en hij zal aanstoten,
en vallen, en niet gevonden worden. **20** En in zijn staat
zal er een opstaan, doende een geldeiser doortrekken,
in koninklijke heerlijkheid; maar hij zal in enige dagen
gebroken worden, nochtans niet door toornigheden, noch
door oorlog. **21** Daarna zal er een verachte in zijn staat
staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal
geven; doch hij zal in stilheid komen, en het koninkrijk door
vleierijen bemachtigen. **22** En de armen der overstroming
zullen overstroomd worden van voor zijn aangezicht, en zij
zullen verbroken worden, en ook de vorst des verbonds.
23 En na de vereniging met hem zal hij bedrog plegen,
en hij zal optrekken, en hij zal met weinig volks gesterkt
worden. **24** Met stilheid zal hij ook in de vette plaatsen
des landschaps komen, en hij zal doen, dat zijn vaders, of
de vaders zijner vaderen, niet gedaan hebben; roof, en
buit, en goederen, zal hij onder hen uitstrooien, en hij zal
tegen de vastigheden zijn gedachten denken, doch tot
een zekeren tijd toe. **25** En hij zal zijn kracht en zijn hart
verwekken tegen den koning van het Zuiden, met een grote
heirkracht; en de koning van het Zuiden zal zich in den
strijd mengen met een grote en zeer machtige heirkracht;
doch hij zal niet bestaan, want zij zullen gedachten tegen
hem denken. **26** En die de stukken zijner spijze zullen
eten, zullen hem breken, en de heirkracht deszelven zal
overstromen, en vele verslagenen zullen vallen. **27** En het
hart van beide deze koningen zal wezen om kwaad te
doen, en aan een tafel zullen zij leugen spreken; en het
zal niet gelukken, want het zal nog een einde hebben ter
bestemder tijd. **28** En hij zal in zijn land wederkeren met
groot goed, en zijn hart zal zijn tegen het heilig verbond;
en hij zal het doen, en wederkeren in zijn land. **29** Ter
bestemder tijd zal hij wederkeren, en tegen het Zuiden
komen, doch het zal niet zijn gelijk de eerste, noch gelijk de
laatste reize. **30** Want er zullen schepen van Chittim tegen
hem komen, daarom zal hij met smart bevangen worden,
en hij zal wederkeren, en gram worden tegen het heilig
verbond, en hij zal het doen; want wederkerende zal hij
acht geven op de verlaters des heiligen verbonds. **31** En er
zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het heiligdom
ontheiligen, en de sterkte, en zij zullen het gedurige offer
wegnemen, en een verwoestenden gruwel stellen. **32**
En die goddelooslijk handelen tegen het verbond, zal hij
doen huichelen door vleierijen; maar het volk, die hun God
kennen, zullen zij grijpen, en zullen het doen. **33** En de
leraars des volks zullen er velen onderwijzen, en zij zullen
vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenis
en door beroving, vele dagen. **34** Als zij nu zullen vallen,

zullen zij met een kleine hulp geholpen worden; doch velen
zullen zich door vleierijen tot hen vervoegen. **35** En van de
leraars zullen er sommigen vallen, om hen te louteren en
te reinigen, en wit te maken, tot den tijd van het einde toe;
want het zal nog zijn voor een bestemden tijd. **36** En die
koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelven
verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal
tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en
hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij,
want het is vastelijk besloten, het zal geschieden. **37** En
op de goden zijner vaderen zal hij geen acht geven, noch
op de begeerte der vrouwen; hij zal ook op geen God acht
geven, maar hij zal zich boven alles groot maken. **38** En
hij zal den god Mauzzim in zijn standplaats eren; namelijk
den god, welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij
eren met goud, en met zilver, en met kostelijk gesteente,
en met gewenste dingen. **39** En hij zal de vastigheden der
sterkten maken met den vreemden god; dengenen, die hij
kennen zal, zal hij de eer vermenigvuldigen, en hij zal ze
doen heersen over velen, en hij zal het land uitdelen om
prijs. **40** En op den tijd van het einde, zal de koning van het
Zuiden tegen hem met hoornen stoten; en de koning van
het Noorden zal tegen hem aanstormen, met wagenen, en
met ruiteren, en met vele schepen; en hij zal in de landen
komen, en hij zal ze overstromen en doortrekken. **41** En
hij zal komen in het land des sieraads, en vele landen
zullen ter nedergeworpen worden; doch deze zullen zijn
hand ontkomen, Edom en Moab, en de eerstelingen der
kinderen Ammons. **42** En hij zal zijn hand aan de landen
leggen, ook zal het land van Egypte niet ontkomen. **43** En
hij zal heersen over de verborgen schatten des gouds en
des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte; en
die van Libye, en de Moren zullen in zijn gangen wezen.
44 Maar de geruchten van het Oosten en van het Noorden
zullen hem verschrikken; daarom zal hij uittrekken met
grote grimmigheid om velen te verdelgen en te verbannen.
45 En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de
zeeen aan den berg des heiligen sieraads; en hij zal tot
zijn einde komen, en zal geen helper hebben.

12 En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst,
die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk
een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is,
sinds dat er een volk geweest is, tot op dienzelven tijd toe;
en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden
wordt geschreven te zijn in het boek. **2** En velen van die,
die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen
ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot
eeuwige afgrijzing. **3** De leraars nu zullen blinken, als de
glans des uitspansels, en die er velen rechtvaardigen,
gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk. **4** En gij, Daniel! sluit
deze woorden toe, en verzegel dit boek, tot den tijd van
het einde; velen zullen het naspeuren, en de wetenschap
zal vermenigvuldigd worden. **5** En ik, Daniel, zag, en ziet,
er stonden twee anderen, de een aan deze zijde van
den oever der rivier, en de ander aan gene zijde van den
oever der rivier. **6** En hij zeide tot den Man, bekleed met
linnen, Die boven op het water der rivier was: Tot hoe
lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal
wezen? **7** En ik hoorde dien Man, bekleed met linnen,
Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn
rechterhand en Zijn linkerhand op naar den hemel, en
zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden
tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind
hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze
dingen voleind zullen worden. **8** Dit hoorde ik, doch ik
verstond het niet; en ik zeide: Mijn Heere! wat zal het einde
zijn van deze dingen? **9** En Hij zeide: Ga henen, Daniel!
want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den
tijd van het einde. **10** Velen zullen er gereinigd en wit
gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen
goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen
het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. **11**
En van dien tijd af, dat het gedurig offer zal weggenomen,
en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn
duizend tweehonderd en negentig dagen. **12** Welgelukzalig
is hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en
dertig dagen. **13** Maar gij, ga henen tot het einde, want
gij zult rusten, en zult opstaan in uw lot, in het einde der
dagen.

Hosea

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Hosea,
den zoon van Beeri, in de dagen van Uzzia, Jotham,
Achaz, Hizkia, koningen van Juda, en in de dagen van
Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israel. **2** Het begin
van het woord des HEEREN door Hosea. De HEERE
dan zeide tot Hosea: Ga henen, neem u een vrouw der
hoererijen, en kinderen der hoererijen; want het land
hoereert ganselijk van achter den HEERE. **3** Zo ging hij
henen, en nam Gomer, een dochter van Diblaim; en zij
ontving; en baarde hem een zoon. **4** En de HEERE zeide
tot hem: Noem zijn naam Jizreel, want nog een weinig tijds,
zo zal Ik de bloedschulden van Jizreel bezoeken over het
huis van Jehu, en zal het koninkrijk van het huis van Israel
doen ophouden. **5** En het zal te dien dage geschieden, dat
Ik Israels boog verbreken zal, in het dal van Jizreel. **6** En
zij ontving wederom, en baarde een dochter; en Hij zeide
tot hem: Noem haar naam Lo-Ruchama; want Ik zal Mij
voortaan niet meer ontfermen over het huis Israels, maar
Ik zal ze zekerlijk wegvoeren. **7** Maar over het huis van
Juda zal Ik Mij ontfermen, en zal ze verlossen door den
HEERE, hun God, en Ik zal ze niet verlossen door boog,
noch door zwaard, noch door krijg, door paarden noch
door ruiteren. **8** Als zij nu Lo-Ruchama gespeend had,
ontving zij, en baarde een zoon. **9** En Hij zeide: Noem
zijn naam Lo-Ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo
zal Ik ook de uwe niet zijn. **10** Nochtans zal het getal
der kinderen Israels zijn als het zand der zee, dat niet
gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden,
dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt
Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen
des levenden Gods. **11** En de kinderen van Juda, en de
kinderen Israels zullen samenvergaderd worden, en zich
een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de
dag van Jizreel zal groot zijn.

2 Zegt tot uw broederen: Ammi, en tot uw zusteren:
Ruchama. **2** Twist tegen ulieder moeder, twist, omdat zij
Mijn vrouw niet is, en Ik haar Man niet ben; en laat ze haar
hoererijen van haar aangezicht, en haar overspelerijen
van tussen haar borsten wegdoen. **3** Opdat Ik ze niet
naakt uitstrope, en zette ze als ten dage, toen zij geboren
werd; ja, make ze als een woestijn, en zette ze als een
dor land, en dode ze door dorst; **4** En Mij harer kinderen
niet ontferme, omdat zij kinderen der hoererijen zijn. **5**
Want hunlieder moeder hoereert, die henlieden ontvangen
heeft, handelt schandelijk; want zij zegt: Ik zal mijn boelen
nagaan, die mij mijn brood en mijn water, mijn wol en mijn
vlas, mijn olie en mijn drank geven. **6** Daarom, ziet, Ik zal
uw weg met doornen betuinen, en Ik zal een heiningmuur
maken, dat zij haar paden niet zal vinden. **7** En zij zal haar
boelen nalopen, maar dezelve niet aantreffen; en zij zal
hen zoeken, maar niet vinden; dan zal zij zeggen: Ik zal
henengaan, en keren weder tot mijn vorigen Man, want
toen was mij beter dan nu. **8** Zij bekent toch niet, dat Ik
haar het koren, en den most, en de olie gegeven heb, en
haar het zilver en goud vermenigvuldigd heb, dat zij tot
den Baal gebruikt hebben. **9** Daarom zal Ik wederkomen,
en Mijn koren wegnemen op zijn tijd, en Mijn most op
zijn gezetten tijd; en Ik zal wegrukken Mijn wol en Mijn
vlas, dienende om haar naaktheid te bedekken. **10** En
nu zal Ik haar dwaasheid ontdekken voor de ogen harer
boelen; en niemand zal haar uit Mijn hand verlossen. **11**
En Ik zal doen ophouden al haar vrolijkheid, haar feesten,
haar nieuwe maanden, en haar sabbatten, ja, al haar
gezette hoogtijden. **12** En Ik zal verwoesten haar wijnstok
en haar vijgeboom, waarvan zij zegt: Deze zijn mij een
hoerenloon, dat mij mijn boelen gegeven hebben; maar Ik
zal ze stellen tot een woud, en het wild gedierte des velds
zal ze vreten. **13** En Ik zal over haar bezoeken de dagen
des Baals, waarin zij dien gerookt heeft, en zich versierd
met haar voorhoofdsiersel, en haar halssieraad, en is haar
boelen nagegaan, maar heeft Mij vergeten, spreekt de
HEERE. **14** Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar
voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.
15 En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af,
en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal
zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage,
toen zij optoog uit Egypteland. **16** En het zal te dien dage
geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult:
Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal! **17**
En Ik zal de namen der Baals van haar mond wegdoen;
zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden. **18**
En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met
het wild gedierte des velds, en met het gevogelte des
hemels, en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik
zal den boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde
verbreken, en zal hen in zekerheid doen nederliggen. **19**
En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u
Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in
goedertierenheid en in barmhartigheden. **20** En Ik zal u Mij
ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.
21 En het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren
zal, spreekt de HEERE; Ik zal den hemel verhoren, en
die zal de aarde verhoren. **22** En de aarde zal het koren
verhoren, mitsgaders den most en de olie; en die zullen
Jizreel verhoren. **23** En Ik zal ze Mij op de aarde zaaien,
en zal Mij ontfermen over Lo-Ruchama; en Ik zal zeggen
tot Lo-Ammi: Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O, mijn
God!

3 En de HEERE zeide tot mij: Ga wederom henen,
bemin een vrouw, die, bemind zijnde van haar vriend,
nochtans overspel doet; gelijk de HEERE de kinderen
Israels bemint, maar zij zien om, naar andere goden, en
beminnen de flessen der druiven. **2** En ik kocht ze mij voor
vijftien zilverlingen, en een homer gerst, en een halven
homer gerst. **3** En ik zeide tot haar: Gij zult vele dagen na
mij blijven zitten (gij zult niet hoereren, noch een anderen
man geworden), en ik ook na u. **4** Want de kinderen Israels
zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder
vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en

zonder efod en terafim. 5 Daarna zullen zich de kinderen
Israels bekeren, en zoeken den HEERE, hun God, en
David, hun koning; en zij zullen vrezende komen tot den
HEERE en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen.

4 Hoort des HEEREN woord, gij kinderen Israels! want
de HEERE heeft een twist met de inwoners des lands,
omdat er geen trouw, en geen weldadigheid, en geen
kennis van God in het land is; 2 Maar vloeken en liegen,
en doodslaan, en stelen, en overspel doen; zij breken door,
en bloedschulden raken aan bloedschulden. 3 Daarom
zal het land treuren, en een iegelijk, die daarin woont,
kwelen, met het gedierte des velds, en met het gevogelte
des hemels; ja, ook de vissen der zee zullen weggeraapt
worden. 4 Doch niemand twiste noch bestraffe iemand;
want uw volk is als die met den priester twisten. 5 Daarom
zult gij vallen bij dag, ja, zelfs de profeet zal met u vallen
bij nacht; en Ik zal uw moeder uitroeien. 6 Mijn volk is
uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis
verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het
priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws
Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten. 7
Gelijk zij meerder geworden zijn, alzo hebben zij tegen Mij
gezondigd; Ik zal hunlieder eer in schande veranderen. 8
Zij eten de zonde Mijns volks, en verlangen, een ieder met
zijn ziel, naar hun ongerechtigheid. 9 Daarom, gelijk het
volk, alzo zal de priester zijn; en Ik zal zijn wegen over
hem bezoeken, en zijn handelingen hem vergelden. 10
En zij zullen eten, maar niet zat worden, zullen hoereren,
maar niet uitbreken in menigte; want zij hebben nagelaten
den HEERE in acht te nemen. 11 Hoererij, en wijn, en
most neemt het hart weg. 12 Mijn volk vraagt zijn hout,
en zijn stok zal het hem bekend maken; want de geest
der hoererijen verleidt hen, dat zij van onder hun God
weghoereren. 13 Op de hoogten der bergen offeren zij,
en op de heuvelen roken zij, onder een eik, en populier,
en iepeboom, omdat derzelver schaduw goed is; daarom
hoereren uw dochteren, en uw bruiden bedrijven overspel.
14 Ik zal over uw dochteren geen bezoeking doen, omdat
zij hoereren, en over uw bruiden, omdat zij overspel doen;
want zij zelven scheiden zich af met de hoeren, en offeren
met de snoodste hoeren; het volk dan, dat geen verstand
heeft zal omgekeerd worden. 15 Zo gij, o Israel! wilt
hoereren, dat immers Juda niet schuldig worde; komt gij
toch niet te Gilgal, en gaat niet op naar Beth-Aven, en
zweert niet: Zo waarachtig als de HEERE leeft. 16 Want
Israel is onbandig, als een onbandige koe; nu zal hen de
HEERE weiden, als een lam in de ruimte. 17 Efraim is
vergezeld met de afgoden; laat hem varen. 18 Hunlieder
zuiperij is afvallig; zij doen niet dan hoereren; hun schilden
(het is een schande!) beminnen het woord: Geeft. 19 Een
wind heeft hen gebonden in zijn vleugelen, en zij zullen
beschaamd worden vanwege hun offeranden.

5 Hoort dit, gij priesters! en merkt op, gij huis Israels!
en neemt ter oren, gij huis des konings! want ulieden
gaat dit oordeel aan, omdat gij een strik zijt geworden
te Mizpa, en een uitgespannen net op Thabor. 2 En
die afwijken, verdiepen zich om te slachten; maar Ik
zal hun allen een tuchtmeester zijn. 3 Ik ken Efraim,
en Israel is voor Mij niet verborgen; dat gij, o Efraim!
nu hoereert, en Israel verontreinigd is. 4 Zij stellen hun
handelingen niet aan, om zich tot hun God te bekeren;
want de geest der hoererijen is in het midden van hen, en
den HEERE kennen zij niet. 5 Dies zal Israel hovaardij in
zijn aangezicht getuigen; en Israel en Efraim zullen vallen
door hun ongerechtigheid; ook zal Juda met hen vallen.
6 Met hun schapen, en met hun runderen zullen zij dan
gaan, om den HEERE te zoeken, maar niet vinden; Hij
heeft Zich van hen onttrokken. 7 Zij hebben trouwelooslijk
gehandeld tegen den HEERE; want zij hebben vreemde
kinderen gewonnen; nu zal hen de nieuwe maand verteren
met hun delen. 8 Blaast de bazuin te Gibea, de trompet
te Rama; roept luide te Beth-Aven; achter u, Benjamin!
9 Efraim zal tot verwoesting worden, ten dage der straf;
onder de stammen Israels heb Ik bekend gemaakt, dat
gewis is. 10 De vorsten van Juda zijn geworden, gelijk
die de landpalen verrukken; Ik zal Mijn verbolgenheid,
als water, over hen uitgieten. 11 Efraim is verdrukt, hij is
verpletterd met recht; want hij heeft zo gewild; hij heeft
gewandeld naar het gebod. 12 Daarom zal Ik Efraim zijn
als een mot, en den huize van Juda als een verrotting. 13
Als Efraim zijn krankheid zag, en Juda zijn gezwel, zo toog
Efraim tot Assur, en hij zond tot den koning Jareb; maar
die zal ulieden niet kunnen genezen, en zal het gezwel
van ulieden niet helen. 14 Want Ik zal Efraim zijn als een
felle leeuw, en den huize van Juda als een jonge leeuw; Ik,
Ik zal verscheuren en henengaan; Ik zal wegvoeren, en er
zal geen redder zijn. 15 Ik zal henengaan en keren weder
tot Mijn plaats, totdat zij zichzelven schuldig kennen en
Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn, zullen zij
Mij vroeg zoeken.

6 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want
Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft
geslagen, en Hij zal ons verbinden. 2 Hij zal ons na twee
dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons
doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.
3 Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den
HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad;
en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade
regen en vroege regen des lands. 4 Wat zal Ik u doen, o
Efraim! wat zal Ik u doen, o Juda! dewijl uw weldadigheid
is als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw,
die henengaat. 5 Daarom heb Ik hen behouwen door
de profeten; Ik heb ze gedood door de redenen Mijns
monds; en uw oordelen zullen voortkomen aan het licht. 6
Want Ik heb lust tot weldadigheid, en niet tot offer; en tot
de kennis Gods, meer dan tot brandofferen. 7 Maar zij
hebben het verbond overtreden als Adam; daar hebben
zij trouwelooslijk tegen Mij gehandeld. 8 Gilead is een
stad van werkers der ongerechtigheid; zij is betreden van
bloed. 9 Gelijk de benden der straatschenders op iemand
wachten, alzo is het gezelschap der priesteren; zij moorden

op den weg naar Sichem, waarlijk, zij doen schandelijke
daden. 10 Ik zie een afschuwelijke zaak in het huis Israels;
aldaar is Efraims hoererij, Israel is verontreinigd. 11 Ook
heeft hij u, o Juda! een oogst gezet, als Ik de gevangenen
Mijns volks wederbracht.

7 Terwijl Ik Israel genees, zo wordt Efraims
ongerechtigheid ontdekt, mitsgaders de boosheden
van Samaria; want zij werken valsheid; en de dief gaat er
in, de bende der straatschenders stroopt daar buiten. 2
En zij zeggen niet in hun hart, dat Ik al hunner boosheid
gedachtig ben; nu omsingelen hen hun handelingen, zij
zijn voor Mijn aangezicht. 3 Zij verblijden den koning met
hun boosheid, en de vorsten met hun leugenen. 4 Zij
bedrijven al te zamen overspel, zij zijn gelijk een bakoven,
die heet gemaakt is van den bakker; die ophoudt van
wakker te zijn, nadat hij het deeg heeft gekneed, totdat
het doorgezuurd zij. 5 Het is de dag onzes konings; de
vorsten maken hem krank door verhitting van den wijn; hij
strekt zijn hand voort met de spotters. 6 Want zij voeren
hun hart aan, als een bakoven, tot hun lagen; hunlieder
bakker slaapt den gansen nacht; 's morgens brandt hij als
een vlammend vuur. 7 Zij zijn allen te zamen verhit als
een bakoven, en zij verteren hun rechters; al hun koningen
vallen; er is niemand onder hen, die tot Mij roept. 8 Efraim,
die verwart zich met de volken; Efraim is een koek, die
niet is omgekeerd; 9 Vreemden verteren zijn kracht, en hij
merkt het niet; ook is de grauwigheid op hem verspreid, en
hij merkt het niet. 10 Dies zal de hovaardij van Israel in
zijn aangezicht getuigen; dewijl zij zich niet bekeren tot
den HEERE, hun God, noch Hem zoeken in alle deze. 11
Want Efraim is als een botte duif, zonder hart; zij roepen
Egypte aan, zij gaan henen tot Assur. 12 Wanneer zij
zullen henengaan, zal Ik Mijn net over hen uitspreiden, Ik
zal ze als vogelen des hemels doen nederdalen. Ik zal ze
tuchtigen, gelijk gehoord is in hun vergadering. 13 Wee
hen, want zij zijn van Mij afgezworven; verstoring over
hen, want zij hebben tegen Mij overtreden! Ik zou hen wel
verlossen, maar zij spreken leugenen tegen Mij. 14 Zij
roepen ook niet tot Mij met hun hart, wanneer zij huilen op
hun legers; om koren en most verzamelen zij zich, maar zij
wederstreven tegen Mij. 15 Ik heb hen wel getuchtigd, en
hunlieder armen gesterkt; maar zij denken kwaad tegen
Mij. 16 Zij keren zich, maar niet tot den Allerhoogste, zij
zijn als een bedrieglijke boog; hun vorsten vallen door
het zwaard; vanwege de gramschap hunner tong; dat is
hunlieder bespotting in Egypteland.

8 De bazuin aan uw mond; hij komt als een arend tegen
het huis des HEEREN; omdat zij Mijn verbond hebben
overtreden, en zijn tegen Mijn wet afvallig geworden. 2
Dan zullen zij tot Mij roepen: Mijn God! wij, Israel, kennen
U. 3 Israel heeft het goede verstoten; de vijand zal hem
vervolgen. 4 Zij hebben koningen gemaakt, maar niet
uit Mij; zij hebben vorsten gesteld, maar Ik heb het niet
gekend; van hun zilver en hun goud hebben zij voor
zichzelven afgoden gemaakt, opdat zij uitgeroeid worden.
5 Uw kalf, o Samaria! heeft u verstoten; Mijn toorn is
tegen hen ontstoken; hoe lang zullen zij de reinigheid niet
verdragen? 6 Want dat is ook uit Israel; een werkmeester
heeft het gemaakt, en het is geen God, maar het zal tot
stukken worden, het kalf van Samaria. 7 Want zij hebben
wind gezaaid, en zullen een wervelwind maaien; het zal
geen staande koren hebben, het uitspruitsel zal geen meel
maken; of het misschien maakte, vreemden zullen het
verslinden. 8 Israel is verslonden; nu zijn zij onder de
heidenen geworden, gelijk een vat, waar men geen lust toe
heeft. 9 Want zij zijn opgetogen naar Assur, een woudezel,
die alleen voor zichzelven is; die van Efraim hebben
boelen om hoerenloon gehuurd. 10 Dewijl zij dan onder
de heidenen boelen om hoerenloon gehuurd hebben, zo
zal Ik die nu ook verzamelen; ja, zij hebben al een weinig
begonnen, vanwege den last van den koning der vorsten.
11 Omdat Efraim de altaren vermenigvuldigd heeft tot
zondigen, zo zijn hem de altaren geworden tot zondigen.
12 Ik schrijf hem de voortreffelijkheden Mijner wet voor;
maar die zijn geacht als wat vreemds. 13 Aangaande de
offeranden Mijner gaven, zij offeren vlees, en eten het,
maar de HEERE heeft aan hen geen welgevallen. Nu zal
Hij hunner ongerechtigheid gedenken, en hun zonden
bezoeken; zij zullen weder in Egypte keren. 14 Want Israel
heeft zijn Maker vergeten, en tempelen gebouwd, en Juda
heeft vaste steden vermenigvuldigd; maar Ik zal een vuur
zenden in zijn steden, dat zal haar paleizen verteren.

9 Verblijd u niet, o Israel! tot opspringens toe, gelijk
de volken; want gij hoereert van uw God af; gij hebt
hoerenloon lief, op alle dorsvloeren des korens. 2 De dors
vloer en de wijnkuip zal henlieden niet voeden; en de
most zal hun liegen. 3 Zij zullen in des HEEREN land niet
blijven; maar Efraim zal weder tot Egypte keren, en zij
zullen in Assyrie het onreine eten. 4 Zij zullen den HEERE
geen drankofferen doen van wijn, ook zouden zij Hem niet
zoet zijn, hun offeranden zouden hun zijn als treurbrood;
allen, die dat zouden eten, zouden onrein worden; want
hun brood zal voor hun ziel zijn, het zal in des HEEREN
huis niet komen. 5 Wat zult gijlieden dan doen op een
gezetten hoogtijdsdag, en op een feestdag des HEEREN?
6 Want ziet, zij gaan daarhenen vanwege de verstoring;
Egypte zal ze verzamelen, Mof zal ze begraven; begeerte
zal er zijn naar hun zilver, netelen zullen hen erfelijk
bezitten, doornen zullen in hun tenten zijn. 7 De dagen
der bezoeking zijn gekomen, de dagen der vergelding zijn
gekomen; die van Israel zullen het gewaar worden; de
profeet is een dwaas, de man des geestes is onzinnig; om
de grootheid uwer ongerechtigheid is de haat ook groot. 8
De wachter van Efraim is met mijn God, maar de profeet is
een vogelvangersstrik, op al zijn wegen, een haat in het
huis zijns Gods. 9 Zij hebben zich zeer diep verdorven, als
in de dagen van Gibea; Hij zal hunner ongerechtigheid
gedenken, Hij zal hun zonden bezoeken. 10 Ik vond Israel
als druiven in de woestijn, Ik zag uw vaderen als de
eerste vrucht aan den vijgeboom in haar beginsel; maar
zij gingen in tot Baal-Peor, en zonderden zich af tot die

schaamte, en werden gans verfoeilijk naar hun boelerij. 11
Aangaande Efraim, hunlieder heerlijkheid zal wegvlieden
als een vogel; van de geboorte, en van moeders buik,
en van de ontvangenis af. 12 Ofschoon zij hun kinderen
mochten groot maken, Ik zal er hen toch van beroven, dat
zij onder de mensen niet zullen zijn; want ook, wee hun,
als Ik van hen zal geweken zijn! 13 Efraim is, gelijk als Ik
Tyrus aanzag, die geplant is in een liefelijke woonplaats;
maar Efraim zal zijn kinderen moeten uitbrengen tot den
doodslager. 14 Geef hun, HEERE! Wat zult Gij geven?
Geef hun een misdragende baarmoeder, en uitdrogende
borsten. 15 Al hun boosheid is te Gilgal, want daar heb Ik
ze gehaat, om de boosheid van hun handelingen; Ik zal
ze uit Mijn huis uitdrijven, Ik zal ze voortaan niet meer
liefhebben; al hun vorsten zijn afvalligen. 16 Efraim is
geslagen, hunlieder wortel is verdord, zij zullen geen vrucht
voortbrengen; ja, ofschoon zij genereerden, zo zal Ik toch
de gewenste vruchten van hun buik doden. 17 Mijn God
zal ze verwerpen, omdat zij naar Hem niet horen; en zij
zullen omzwervende zijn onder de heidenen.

10 Israel is een uitgeledigde wijnstok, hij brengt weder
vrucht voor zich; maar naar de veelheid zijner vrucht
heeft hij de altaren vermenigvuldigd; naar de goedheid zijns
lands, hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt. 2
Hij heeft hun hart verdeeld, nu zullen zij verwoest worden;
Hij zal hun altaren doorhouwen, Hij zal hun opgerichte
beelden verstoren. 3 Want nu zullen zij zeggen: Wij
hebben geen koning; want wij hebben den HEERE niet
gevreesd; wat zou ons dan een koning doen? 4 Zij hebben
woorden gesproken, valselijk zwerende in het verbond
maken; daarom zal het oordeel als een vergiftig kruid
groenen, op de voren der velden. 5 De inwoners van
Samaria zullen verschrikt zijn over het kalf van Beth-Aven;
want zijn volk zal over hetzelve treuren, mitsgaders zijn
Chemarim (die zich over hetzelve verheugden), over zijn
heerlijkheid, omdat zij van hetzelve is weggevaren. 6 Ja,
datzelve zal naar Assur gevoerd worden, tot een geschenk
voor den koning Jareb; Efraim zal schaamte behalen, en
Israel zal beschaamd worden vanwege zijn raadslag. 7
De koning van Samaria is afgehouwen, als schuim op
het water. 8 En de hoogten van Aven, Israels zonde,
zullen verdelgd worden; doornen en distelen zullen op
hunlieder altaren opkomen; en zij zullen zeggen tot de
bergen: Bedekt ons! en tot de heuvelen: Valt op ons! 9
Sinds de dagen van Gibea, hebt gij gezondigd, o Israel;
daar zijn zij staande gebleven; de strijd te Gibea, tegen
de kinderen der verkeerdheid, zal ze niet aangrijpen. 10
Het is in Mijn lust, dat Ik ze zal binden; en volken zullen
tegen henlieden verzameld worden, als Ik ze binden zal in
hun twee voren. 11 Dewijl Efraim een vaars is, gewend
gaarne te dorsen, zo ben Ik over de schoonheid van haar
hals overgegaan; Ik zal Efraim berijden, Juda zal ploegen,
Jakob zal voor zich eggen. 12 Zaait u tot gerechtigheid,
maait tot weldadigheid; braakt u een braakland; dewijl het
tijd is den HEERE te zoeken, totdat Hij kome, en over u de
gerechtigheid regene. 13 Gij hebt goddeloosheid geploegd,
verkeerdheid gemaaid, en de vrucht der leugen gegeten;
want gij hebt vertrouwd op uw weg, op de veelheid uwer
helden. 14 Daarom zal er een groot gedruis ontstaan onder
uw volken, en al uw vestingen zullen verstoord worden,
gelijk Salman Beth-Arbel verstoorde ten dage des krijgs;
de moeder werd er verpletterd met de zonen. 15 Alzo
heeft Beth-El ulieden gedaan, vanwege de boosheid uwer
boosheid; Israels koning is in den dageraad ten enenmale
uitgeroeid.

11 Als Israel een kind was, toen heb Ik hem liefgehad,
en Ik heb Mijn zoon uit Egypte uitgeroepen. 2
Maar gelijk zij henlieden riepen, alzo gingen zij van hun
aangezicht weg; zij offerden den Baals, en rookten den
gesnedenen beelden. 3 Ik nochtans leerde Efraim gaan;
Hij nam ze op Zijn armen, maar zij bekenden niet, dat Ik
ze genas. 4 Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der
liefde, en was hun, als degenen, die het juk van op hun
kinnebakken oplichten, en Ik reikte hem voeder toe. 5 Hij
zal in Egypteland niet wederkeren; maar Assur, die zal zijn
koning zijn; omdat zij zich weigerden te bekeren. 6 En het
zwaard zal in zijn steden blijven, en zijn grendelen verteren,
en opeten, vanwege hun beraadslagingen. 7 Want Mijn
volk blijft hangen aan de afkering van Mij; zij roepen het
wel tot den Allerhoogste, maar niet een verhoogt Hem. 8
Hoe zou Ik u overgeven, o Efraim? u overleveren, o Israel?
Hoe zou Ik u maken als Adama, u stellen als Zeboim?
Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen
ontstoken. 9 Ik zal de hittigheid Mijns toorns niet uitvoeren;
Ik zal niet wederkeren om Efraim te verderven; want Ik ben
God en geen mens, de Heilige in het midden van u, en
Ik zal in de stad niet komen. 10 Zij zullen den HEERE
achterna wandelen, Hij zal brullen als een leeuw, wanneer
Hij brullen zal, dan zullen de kinderen van de zee af al
bevende aankomen. 11 Zij zullen bevende aankomen als
een vogeltje uit Egypte, en als een duif uit het land van
Assur; en Ik zal hen doen wonen in hun huizen, spreekt de
HEERE. 12 Die van Efraim hebben Mij omsingeld met
leugen, en het huis Israels met bedrog; maar Juda heerste
nog met God, en was met de heiligen getrouw.

12 Efraim weidt zich met wind, en jaagt den oostenwind
na; den gansen dag vermenigvuldigt hij leugen en
verwoesting; en zij maken verbond met Assur, en de olie
wordt naar Egypte gevoerd. 2 Ook heeft de HEERE een
twist met Juda, en Hij zal bezoeking doen over Jakob naar
zijn wegen, naar zijn handelingen zal Hij hem vergelden. 3
In moeders buik hield hij zijn broeder bij de verzenen; en
in zijn kracht gedroeg hij zich vorstelijk met God. 4 Ja, hij
gedroeg zich vorstelijk tegen den Engel, en overmocht
Hem; hij weende en smeekte Hem. Te Beth-El vond hij
Hem, en aldaar sprak Hij met ons; 5 Namelijk, de HEERE,
de God der heirscharen; HEERE is Zijn gedenknaam. 6 Gij
dan, bekeer u tot uw God, bewaar weldadigheid en recht,
en wacht geduriglijk op uw God. 7 In des koopmans hand
is een bedriegelijke weegschaal, hij bemint te verdrukken;
8 Nog zegt Efraim: Evenwel ben ik rijk geworden, ik

heb mij groot goed verkregen; in al mijn arbeid zullen
zij mij geen ongerechtigheid vinden, die zonde zij. 9
Maar Ik ben de HEERE, uw God, van Egypteland af; Ik
zal u nog in tenten doen wonen, als in de dagen der
samenkomst; 10 En Ik zal spreken tot de profeten, en Ik
zal het gezicht vermenigvuldigen; en door den dienst der
profeten zal Ik gelijkenissen voorstellen. 11 Zekerlijk is
Gilead ongerechtigheid, zij zijn enkel ijdelheid; te Gilgal
offeren zij ossen, ja, hun altaren zijn als steen hopen op de
voren der velden. 12 Jakob vlood toch naar het veld van
Syrie, en Israel diende om een vrouw, en hoedde om een
vrouw. 13 Maar de HEERE voerde Israel op uit Egypte
door een profeet, en door een profeet werd hij gehoed. 14
Efraim daarentegen heeft Hen zeer bitterlijk vertoornd;
daarom zal Hij zijn bloed op hem laten, en zijn Heere zal
hem zijn smaad vergelden.

13 Als Efraim sprak, zo beefde men, hij heeft zich
verheven in Israel; maar hij is schuldig geworden
aan den Baal en is gestorven. 2 En nu zijn zij voortgevaren
te zondigen, en hebben zich van hun zilver een gegoten
beeld gemaakt, afgoden naar hun verstand, die altemaal
smedenwerk zijn; waarvan zij nochtans zeggen: De
mensen, die offeren, zullen de kalveren kussen. 3 Daarom
zullen zij zijn als een morgenwolk, en als een vroegkomende
dauw, die henengaat; als kaf van den dorsvloer, en als rook
uit den schoorsteen wordt weggestormd. 4 Ik ben toch de
HEERE, uw God, van Egypteland af; daarom zoudt gij
geen God kennen dan Mij alleen, want er is geen Heiland
dan Ik. 5 Ik heb u gekend in de woestijn, in een zeer heet
land. 6 Daarna zijn zij, naardat hunlieder weide was, zat
geworden; als zij zat zijn geworden, heeft zich hun hart
verheven; daarom hebben zij Mij vergeten. 7 Dies werd
Ik hun als een felle leeuw; als een luipaard loerde Ik op
den weg. 8 Ik ontmoette hen als een beer, die van jongen
beroofd is, en scheurde het slot huns harten; en Ik verslond
ze aldaar als een oude leeuw; het wild gedierte des velds
verscheurde hen. 9 Het heeft u bedorven, o Israel! want in
Mij is uw hulp. 10 Waar is uw koning nu? Dat hij u behoude
in al uw steden! En uw richters, waar gij van zeidet: Geef
mij een koning en vorsten? 11 Ik gaf u een koning in
Mijn toorn en nam hem weg in Mijn verbolgenheid. 12
Efraims ongerechtigheid is samengebonden, zijn zonde is
opgelegd. 13 Smarten ener barende vrouw zullen hem
aankomen; hij is een onwijs kind; want anders zou hij geen
tijd in de kindergeboorte blijven staan. 14 Doch Ik zal hen
van het geweld der hel verlossen, Ik zal ze vrijmaken van
den dood: o dood! waar zijn uw pestilentien? hel! waar
is uw verderf? Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn,
(Sheol h7585) 15 Want hij zal vrucht voortbrengen onder
de broederen; doch er zal een oostenwind komen, een
wind des HEEREN, opkomende uit de woestijn; en zijn
springader zal uitdrogen, diezelve zal den schat van alle
gewenste huisraad roven. 16 Samaria zal woest worden,
want zij is wederspannig geweest tegen haar God; zij zullen
door het zwaard vallen, hun kinderkens zullen verpletterd,
en hun zwangere vrouwen zullen opengesneden worden.

14 Bekeer u, o Israel! tot den HEERE, uw God, toe;
want gij zijt gevallen om uw ongerechtigheid. 2
Neem deze woorden met u, en bekeer u tot den HEERE;
zeg tot Hem: Neem weg alle ongerechtigheid, en geef
het goede, zo zullen wij betalen de varren onzer lippen.
3 Assur zal ons niet behouden, wij zullen niet rijden op
paarden, en tot het werk onzer handen niet meer zeggen:
Gij zijt onze God. Immers zal een wees bij U ontfermd
worden. 4 Ik zal hunlieder afkering genezen, Ik zal hen
vrijwilliglijk liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd.
5 Ik zal Israel zijn als de dauw; hij zal bloeien als de lelie,
en hij zal zijn wortelen uitslaan als de Libanon. 6 Zijn
scheuten zullen zich uitspreiden, en zijn heerlijkheid zal
zijn als des olijfbooms, en hij zal een reuk hebben als
de Libanon. 7 Zij zullen wederkeren, zittende onder zijn
schaduw; zij zullen ten leven voortbrengen als koren, en
bloeien als de wijnstok; zijn gedachtenis zal zijn als de wijn
van Libanon. 8 Efraim! wat heb Ik meer met de afgoden te
doen? Ik heb hem verhoord, en zal op hem zien; Ik zal
hem zijn als een groenende denneboom; uw vrucht is uit
Mij gevonden. 9 Wie is wijs? die versta deze dingen; wie
is verstandig? die bekenne ze; want des HEEREN wegen
zijn recht, en de rechtvaardigen zullen daarin wandelen,
maar de overtreders zullen daarin vallen.

Joël

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Joel, den
zoon van Pethuel: **2** Hoort dit, gij oudsten! en neemt ter
oren, alle inwoners des lands! Is dit geschied in uw dagen,
of ook in de dagen uwer vaderen? **3** Vertelt uw kinderen
daarvan, en laat het uw kinderen hun kinderen vertellen,
en derzelver kinderen aan een ander geslacht. **4** Wat de
rups heeft overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten,
en wat de sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever
afgegeten, en wat de kever heeft overgelaten, heeft de
kruidworm afgegeten. **5** Waakt op, gij dronkenen! en
weent, en huilt, alle gij wijnzuipers! om den nieuwen wijn,
dewijl hij van uw mond is afgesneden. **6** Want een volk
is opgekomen over mijn land, machtig en zonder getal;
zijn tanden zijn leeuwentanden, en het heeft baktanden
eens ouden leeuws. **7** Het heeft mijn wijnstok gesteld tot
een verwoesting, en mijn vijgeboom tot schuim; het heeft
hem ganselijk ontbloot en nedergeworpen, zijn ranken
zijn wit geworden. **8** Kermt, als een jonkvrouw, die met
een zak omgord is vanwege den man van haar jeugd.
9 Spijsoffer en drankoffer is van het huis des HEEREN
afgesneden; de priesters, des HEEREN dienaars, treuren.
10 Het veld is verwoest, het land treurt; want het koren is
verwoest, de most is verdroogd, de olie is flauw. **11** De
akkerlieden zijn beschaamd, de wijngaardeniers huilen,
om de tarwe en om de gerst, want de oogst des velds is
vergaan. **12** De wijnstok is verdord, de vijgeboom is flauw;
de granaatappelboom, ook de palmboom en appelboom;
alle bomen des velds zijn verdord; ja de vrolijkheid is
verdord van de mensenkinderen. **13** Omgordt u, en
rouwklaagt, gij priesters! huilt, gij dienaars des altaars!
gaat in, vernacht in zakken, gij dienaars mijns Gods! want
spijsoffer en drankoffer is geweerd van het huis uws Gods.
14 Heiligt een vasten, roept een verbodsdag uit, verzamelt
de oudsten, en alle inwoners dezes lands, ten huize des
HEEREN, uws Gods, en roept tot den HEERE. **15** Ach,
die dag! want de dag des HEEREN is nabij, en zal als
een verwoesting komen van den Almachtige. **16** Is niet
de spijze voor onze ogen afgesneden? Blijdschap en
verheuging van het huis onzes Gods? **17** De granen zijn
onder hun kluiten verrot, de schathuizen zijn verwoest, de
schuren zijn afgebroken, want het koren is verdord. **18**
O, hoe zucht het vee, de runderkudden zijn bedwelmd,
want zij hebben geen weide, ook zijn de schaapskudden
verwoest. **19** Tot U, o HEERE! roep ik; want een vuur
heeft de weiden der woestijn verteerd, en een vlam heeft
alle bomen des velds aangestoken. **20** Ook schreeuwt
elk beest des velds tot U; want de waterstromen zijn
uitgedroogd, en een vuur heeft de weiden der woestijn
verteerd.

2 Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op den berg
Mijner heiligheid; laat alle inwoners des lands beroerd
zijn, want de dag des HEEREN komt, want hij is nabij. **2**
Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken
en dikke duisterheid, als de dageraad uitgespreid over de
bergen; een groot en machtig volk, desgelijks van ouds niet
geweest is, en na hetzelve niet meer zal zijn tot in jaren
van vele geslachten. **3** Voor hetzelve verteert een vuur, en
achter hetzelve brandt een vlam; het land is voor hetzelve
als een lusthof, maar achter hetzelve een woeste wildernis,
en ook is er geen ontkomen van hetzelve. **4** De gedaante
deszelven is als de gedaante van paarden, en als ruiters
zo zullen zij lopen. **5** Zij zullen daarhenen springen als
een gedruis van wagenen, op de hoogten der bergen; als
het gedruis ener vuurvlam, die stoppelen verteert; als een
machtig volk, dat in slagorde gesteld is. **6** Van deszelfs
aangezicht zullen de volken in pijn zijn; alle aangezichten
zullen betrekken als een pot. **7** Als helden zullen zij lopen,
als krijgslieden zullen zij de muren beklimmen; en zij zullen
daarhenen trekken, een iegelijk in zijn wegen, en zullen
hun paden niet verdraaien. **8** Ook zullen zij de een den
ander niet dringen; zij zullen daarhenen trekken elk in
zijn baan; en al vielen zij op een geweer, zij zouden niet
verwond worden. **9** Zij zullen in de stad omlopen, zij zullen
lopen op de muren, zij zullen klimmen in de huizen; zij
zullen door de vensteren inkomen als een dief. **10** De
aarde is beroerd voor deszelfs aangezicht, de hemel beeft;
de zon en maan worden zwart, en de sterren trekken
haar glans in. **11** En de HEERE verheft Zijn stem voor
Zijn heir henen; want Zijn leger is zeer groot, want Hij is
machtig, doende Zijn woord; want de dag des HEEREN is
groot en zeer vreselijk, en wie zal hem verdragen? **12**
Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeert u tot Mij met uw
ganse hart, en dat met vasten en met geween, en met
rouwklage. **13** En scheurt uw hart en niet uw klederen, en
bekeert u tot den HEERE, uw God; want Hij is genadig en
barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en
berouw hebbende over het kwade. **14** Wie weet, Hij mocht
Zich wenden en berouw hebben; en Hij mocht een zegen
achter Zich overlaten tot spijsoffer en drankoffer voor den
HEERE, uw God. **15** Blaast de bazuin te Sion, heiligt een
vasten, roept een verbodsdag uit. **16** Verzamelt het volk,
heiligt de gemeente, vergadert de oudsten, verzamelt de
kinderkens, en die de borsten zuigen; de bruidegom ga uit
zijn binnenkamer, en de bruid uit haar slaapkamer. **17**
Laat de priesters, des HEEREN dienaars, wenen tussen
het voorhuis en het altaar, en laat hen zeggen: Spaar
Uw volk, o HEERE! en geef Uw erfenis niet over tot een
smaadheid, dat de heidenen over hen zouden heersen;
waarom zouden zij onder de volken zeggen: Waar is
hunlieder God? **18** Zo zal de HEERE ijveren over Zijn
land, en Hij zal Zijn volk verschonen. **19** En de HEERE
zal antwoorden en tot Zijn volk zeggen: Ziet, Ik zend
ulieden het koren, en den most, en de olie, dat gij daarvan
verzadigd zult worden; en Ik zal u niet meer overgeven tot
een smaadheid onder de heidenen. **20** En Ik zal dien van
het noorden verre van ulieden doen vertrekken, en hem
wegdrijven in een dor en woest land, zijn aangezicht naar
de Oostzee, en zijn einde naar de achterste zee; en zijn
stank zal opgaan, en zijn vuiligheid zal opgaan; want hij

heeft grote dingen gedaan. **21** Vrees niet, o land! verheug
u, en wees blijde; want de HEERE heeft grote dingen
gedaan. **22** Vreest niet, gij beesten des velds! want de
weiden der woestijn zullen weder jong gras voortbrengen;
want het geboomte zal zijn vrucht dragen, de wijnstok en
vijgeboom zullen hun vermogen geven. **23** En gij, kinderen
van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw
God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid;
en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen
regen en den spaden regen in de eerste maand. **24** En de
dorsvloeren zullen vol koren zijn, en de perskuipen van
most en olie overlopen. **25** Alzo zal Ik ulieden de jaren
vergelden, die de sprinkhaan, de kever, en de kruidworm,
en de rups heeft afgegeten; Mijn groot heir, dat Ik onder
u gezonden heb. **26** En gij zult overvloediglijk en tot
verzadiging eten, en prijzen den Naam des HEEREN, uw
Gods, Die wonderlijk bij u gehandeld heeft; en Mijn volk
zal niet beschaamd worden tot in eeuwigheid. **27** En gij
zult weten, dat Ik in het midden van Israel ben, en dat Ik
de HEERE, uw God, ben, en niemand meer; en Mijn volk
zal niet beschaamd worden in eeuwigheid. **28** En daarna
zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over
alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren;
uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen
gezichten zien; **29** Ja, ook over de dienstknechten, en
over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest
uitgieten. **30** En Ik zal wondertekenen geven in den hemel
en op de aarde: bloed, en vuur, en rookpilaren. **31** De zon
zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed,
eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt. **32**
En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN
zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg
Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de
HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die
de HEERE zal roepen.

3 Want ziet, in die dagen en te dier tijd, als Ik de
gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden; **2**
Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren
in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten,
vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israel, dat zij onder
de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld;
3 En hebben het lot over Mijn volk geworpen en een
knechtje gegeven om een hoer, en een meisje verkocht
om wijn, dat zij mochten drinken. **4** En ook, wat hebt
gij met Mij te doen, gij Tyrus en Sidon, en alle grenzen
van Palestina! Zoudt gij Mij een vergelding wedergeven?
Maar zo gij Mij wilt vergelden, lichtelijk, haastelijk, zal Ik
uw vergelding op uw hoofd wederbrengen. **5** Omdat gij
Mijn zilver en Mijn goud hebt weggenomen, en hebt Mijn
beste kleinodien in uw tempels gebracht. **6** En gij hebt de
kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem verkocht
aan de kinderen der Grieken, opdat gij hen verre van hun
landpale, mocht brengen. **7** Ziet, Ik zal ze opwekken uit
de plaats, waarhenen gij ze hebt verkocht; en Ik zal uw
vergelding wederbrengen op uw hoofd. **8** En Ik zal uw
zonen en uw dochteren verkopen in de hand der kinderen
van Juda, die ze verkopen zullen aan die van Scheba, aan
een vergelegen volk; want de HEERE heeft het gesproken.
9 Roept dit uit onder de heidenen, heiligt een krijg; wekt de
helden op, laat naderen, laat optrekken alle krijgslieden. **10**
Slaat uw spaden tot zwaarden, en uw sikkelen tot spiesen;
de zwakke zegge: Ik ben een held. **11** Rot te hoop, en
komt aan, alle gij volken van rondom, en vergadert u! (O
HEERE, doe Uw helden derwaarts nederdalen!) **12** De
heidenen zullen zich opmaken, en optrekken naar het dal
van Josafat; maar aldaar zal Ik zitten, om te richten alle
heidenen van rondom. **13** Slaat de sikkel aan, want de
oogst is rijp geworden; komt aan, daalt henen af, want de
pers is vol, en de perskuipen lopen over; want hunlieder
boosheid is groot. **14** Menigten, menigten in het dal des
dorswagens; want de dag des HEEREN is nabij, in het dal
des dorswagens. **15** De zon en maan zijn zwart geworden,
en de sterren hebben haar glans ingetrokken. **16** En de
HEERE zal uit Sion brullen, en uit Jeruzalem Zijn stem
geven, dat hemel en aarde beven zullen; maar de HEERE
zal de Toevlucht Zijns volks, en de Sterkte der kinderen
Israels zijn. **17** En gijlieden zult weten, dat Ik de HEERE,
uw God ben, wonende op Sion, den berg Mijner heiligheid;
en Jeruzalem zal een heiligheid zijn, en vreemden zullen
niet meer door haar doorgaan. **18** En het zal te dien dage
geschieden dat de bergen van zoeten wijn zullen druipen,
en de heuvelen van melk vlieten, en alle stromen van Juda
vol van water gaan; en er zal een fontein uit het huis des
HEEREN uitgaan, en zal het dal van Sittim bewateren. **19**
Egypte zal tot verwoesting worden, en Edom zal worden
tot een woeste wildernis, om het geweld, gedaan aan de
kinderen van Juda, in welker land zij onschuldig bloed
vergoten hebben. **20** Maar Juda zal blijven in eeuwigheid,
en Jeruzalem van geslacht tot geslacht. **21** En Ik zal
hunlieder bloed reinigen, dat Ik niet gereinigd had; en de
HEERE zal wonen op Sion.

Amos

1 De woorden van Amos, die onder de veeherderen was
van Thekoa, dewelke hij gezien heeft over Israel, in
de dagen van Uzzia, koning van Juda, en in de dagen
van Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israel; twee
jaren voor de aardbeving. **2** En hij zeide: De HEERE zal
brullen uit Sion, en Zijn stem verheffen uit Jeruzalem; en
de woningen der herderen zullen treuren, en de hoogte
van Karmel zal verdorren. **3** Alzo zegt de HEERE: Om
drie overtredingen van Damaskus, en om vier zal Ik dat
niet afwenden; omdat zij Gilead met ijzeren dorswagens
hebben gedorst. **4** Daarom zal Ik een vuur in het huis
van Hazael zenden, dat zal de paleizen van Benhadad
verteren. **5** En Ik zal den grendel van Damaskus verbreken,
en zal uitroeien den inwoner van Bikeat-Aven, en dien,
die den scepter houdt, uit Beth-Eden; en het volk van
Syrie zal gevankelijk weggevoerd worden naar Kir, zegt de
HEERE. **6** Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van
Gaza, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn
volk gevankelijk hebben weggevoerd met een volkomen
wegvoering, om aan Edom over te leveren. **7** Daarom zal
Ik een vuur zenden in den muur van Gaza, dat zal haar
paleizen verteren. **8** En Ik zal den inwoner uitroeien uit
Asdod, en dien, die den scepter houdt, uit Askelon; en
Ik zal Mijn hand wenden tegen Ekron, en het overblijfsel
der Filistijnen zal vergaan, zegt de Heere HEERE. **9**
Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Tyrus,
en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk
met een volkomen wegvoering hebben overgeleverd aan
Edom, en niet gedacht aan het verbond der broederen. **10**
Daarom zal Ik een vuur zenden in den muur van Tyrus,
dat zal haar paleizen verteren. **11** Alzo zegt de HEERE:
Om drie overtredingen van Edom, en om vier zal Ik dat
niet afwenden; omdat hij zijn broederen met het zwaard
heeft vervolgd, en zijn barmhartigheden verdorven; en dat
zijn toorn eeuwiglijk verscheurt, en hij zijn verbolgenheid
altoos behoudt. **12** Daarom zal Ik een vuur zenden in
Theman, dat zal de paleizen van Bozra verteren. **13** Alzo
zegt de HEERE: Om drie overtredingen der kinderen
Ammons, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de
zwangere vrouwen van Gilead hebben opengesneden,
om hun landpale te verwijden. **14** Daarom zal Ik een vuur
aansteken in den muur van Rabba, dat zal haar paleizen
verteren; met een gejuich ten dage des strijds, met een
onweder ten dage des wervelwinds. **15** En hunlieder koning
zal gaan in gevangenis, hij en zijn vorsten te zamen, zegt
de HEERE.

2 Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Moab,
en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat hij de
beenderen des konings van Edom tot kalk verbrand heeft.
2 Daarom zal Ik een vuur in Moab zenden, dat zal de
paleizen van Kerioth verteren; en Moab zal sterven met
groot gedruis, met gejuich, met geluid der bazuin. **3** En Ik
zal den rechter uit het midden van haar uitroeien; en al haar
vorsten zal Ik met hem doden, zegt de HEERE. **4** Alzo zegt
de HEERE: Om drie overtredingen van Juda, en om vier
zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de wet des HEEREN
verworpen, en Zijn inzettingen niet bewaard hebben; en
hun leugenen hen verleid hebben, die hun vaders hebben
nagewandeld. **5** Daarom zal Ik een vuur in Juda zenden,
dat zal Jeruzalems paleizen verteren. **6** Alzo zegt de
HEERE: Om drie overtredingen van Israel, en om vier zal
Ik dat niet afwenden; omdat zij den rechtvaardige voor geld
verkopen, en den nooddruftige om een paar schoenen. **7**
Die er naar hijgen, dat het stof der aarde op het hoofd der
armen zij, en den weg der zachtmoedigen verkeren; en de
man en zijn vader gaan tot een jonge dochter om Mijn
heiligen Naam te ontheiligen. **8** En zij leggen zich neder bij
elk altaar op de verpande klederen, en drinken den wijn der
geboeten in het huis van hun goden. **9** Ik daarentegen heb
den Amoriet voor hunlieder aangezicht verdelgd, wiens
hoogte was als de hoogte der cederen, en hij was sterk
als de eiken; maar Ik heb zijn vrucht van boven, en zijn
wortelen van onderen verdelgd. **10** Ook heb Ik ulieden
uit Egypteland opgevoerd; en Ik heb u veertig jaren in de
woestijn geleid, opdat gij het land van den Amoriet erfelijk
bezat. **11** En Ik heb sommigen uit uw zonen tot profeten
verwekt, en uit uw jongelingen tot Nazireen; is dit niet
alzo, gij kinderen Israels? spreekt de HEERE. **12** Maar
gijlieden hebt aan de Nazireen wijn te drinken gegeven,
en gij hebt den profeten geboden zeggende: Gij zult niet
profeteren. **13** Ziet, Ik zal uw plaatsen drukken, gelijk als
een wagen drukt, die vol garven is. **14** Zodat de snelle niet
zal ontvlieden, en de sterke zijn kracht niet verkloeken, en
een held zal zijn ziel niet bevrijden. **15** En die den boog
handelt, zal niet bestaan, en die licht is op zijn voeten, zal
zich niet bevrijden; ook zal, die te paard rijdt, zijn ziel niet
bevrijden. **16** En de kloekhartigste onder de helden zal te
dien dage naakt heenvlieden, spreekt de HEERE.

3 Hoort dit woord, dat de HEERE tegen ulieden spreekt,
gij kinderen van Israel! namelijk tegen het ganse
geslacht, dat Ik uit Egypteland heb opgevoerd, zeggende:
2 Uit alle geslachten des aardbodems heb Ik ulieden
alleen gekend; daarom zal Ik al uw ongerechtigheden over
ulieden bezoeken. **3** Zullen twee te zamen wandelen,
tenzij dat zij bijeengekomen zijn? **4** Zal een leeuw brullen
in het woud, als hij geen roof heeft? Zal een jonge leeuw
uit zijn hol zijn stem verheffen, tenzij dat hij wat gevangen
hebbe? **5** Zal een vogel in den strik op de aarde vallen,
als er geen strik voor hem is? Zal men den strik van
den aardbodem opnemen, als men ganselijk niet heeft
gevangen? **6** Zal de bazuin in de stad geblazen worden,
dat het volk niet siddere? zal er een kwaad in de stad
zijn, dat de HEERE niet doet? **7** Gewisselijk, de Heere
HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid
aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe. **8**
De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezen? De Heere
HEERE heeft gesproken, wie zou niet profeteren? **9** Doet
het horen in de paleizen te Asdod, en in de paleizen
in Egypteland, en zegt: Verzamelt u op de bergen van

Samaria, en ziet de grote beroerten in het midden van haar, en de verdrukten binnen in haar. **10** Want zij weten niet te doen, dat recht is, spreekt de HEERE; die in hun paleizen schatten vergaderen door geweld en verstoring. **11** Daarom, zo zegt de Heere HEERE: De vijand! en dat rondom het land! die zal uw sterkte van u nederstorten, en uw paleizen zullen uitgeplunderd worden. **12** Alzo zegt de HEERE: Gelijk als een herder twee schenkelen, of een stukje van een oor uit des leeuwen muil redt, alzo zullen de kinderen Israels gered worden, die daar zitten te Samaria, in den hoek van het bed, en op de sponde van de koets. **13** Hoort en betuigt in het huis Jakobs, spreekt de Heere HEERE, de God der heirscharen; **14** Dat Ik, ten dage als Ik Israels overtredingen over hem bezoeken zal, ook bezoeking zal doen over de altaren van Beth-El; en de hoornen des altaars zullen worden afgehouwen, en ter aarde vallen. **15** En Ik zal het winterhuis met het zomerhuis slaan; en de elpenbenen huizen zullen vergaan, en de grote huizen een einde nemen, spreekt de HEERE.

4 Hoort dit woord, gij koeien van Basan! gij, die op den berg van Samaria zijt, die de armen verdrukt, die de nooddruftigen verplettert; gij, die tot hunlieder heren zegt: Brengt aan, opdat wij drinken. **2** De Heere HEERE heeft gezworen bij Zijn heiligheid, dat er, ziet, dagen over ulieden zullen komen, dat men u zal optrekken met haken, en uw nakomelingen met visangelen. **3** En gij zult door de bressen uitgaan, een ieder voor zich henen; en gij zult, hetgeen in het paleis gebracht is, wegwerpen, spreekt de HEERE. **4** Komt te Beth-El, en overtreedt te Gilgal; maakt des overtredens veel, en brengt uw offers des morgens, uw tienden om de drie dagen! **5** En rookt van het gedesemde een lofoffer, en roept vrijwillige offers uit, doet het horen; want alzo hebt gij het gaarne, gij kinderen Israels! spreekt de Heere HEERE. **6** Daarom heb Ik ulieden ook reinheid der tanden gegeven in al uw steden, en gebrek van brood in al uw plaatsen; nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **7** Daartoe heb Ik ook den regen van ulieden geweerd, als er nog drie maanden waren tot den oogst, en heb doen regenen over de ene stad, maar over de andere stad niet doen regenen; het ene stuk lands werd beregend, maar het andere stuk lands, waar het niet op regende, verdorde. **8** En twee, drie steden togen om tot een stad, opdat zij water mochten drinken, maar werden niet verzadigd; nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **9** Ik heb ulieden geslagen met brandkoren en met honigdauw; de veelheid uwer hoven, en uwer wijngaarden, en uwer vijgebomen, en uwer olijfbomen at de rups op; nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **10** Ik heb de pestilentie onder ulieden gezonden, naar de wijze van Egypte; Ik heb uw jongelingen door het zwaard gedood, en uw paarden gevankelijk laten wegvoeren; en Ik heb den stank uwer heirlegeren zelfs in uw neus doen opgaan; nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **11** Ik heb sommigen onder ulieden omgekeerd, gelijk God Sodom en Gomorra omkeerde, u, die waart als een vuurbrand, dat uit den brand gered is; nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **12** Daarom zal Ik u alzo doen, o Israel! omdat Ik u dan dit doen zal, zo schik u, o Israel! om uw God te ontmoeten. **13** Want zie, Die de bergen formeert, en den wind schept, en den mens bekend maakt, wat zijn gedachte zij, Die den dageraad duisternis maakt, en op de hoogten der aarde treedt, HEERE, God der heirscharen, is Zijn Naam.

5 Hoort dit woord, dat Ik over ulieden ophef, een klaaglied, o huis Israels! **2** De jonkvrouw Israels is gevallen, zij zal niet weder opstaan; zij is verlaten op haar land, er is niemand, die haar opricht. **3** Want zo zegt de Heere HEERE: De stad, die uitgaat met duizend, zal honderd overhouden, en die uitgaat met honderd, zal tien overhouden, in het huis Israels. **4** Want zo zegt de HEERE tot het huis Israels: Zoekt Mij, en leeft. **5** Maar zoekt Beth-El niet, en komt niet te Gilgal, en gaat niet over naar Ber-Seba; want Gilgal zal voorzeker gevankelijk worden weggevoerd, en Beth-El zal worden tot niet. **6** Zoekt den HEERE, en leeft; opdat Hij niet doorbreke in het huis van Jozef als een vuur, dat vertere, zodat er niemand zij, die het blusse in Beth-El; **7** Die het recht in alsem verkeren, en de gerechtigheid ter aarde doen liggen. **8** Die het Zevengesternte en den Orion maakt, en de doodsschaduw in den morgenstond verandert, en den dag als den nacht verduistert; Die de wateren der zee roept, en giet ze uit op den aardbodem, HEERE is Zijn Naam. **9** Die Zich verkwikt door verwoesting over een sterke; zodat de verwoesting komt over een vesting. **10** Zij haten in de poort dengene, die bestraft, en hebben een gruwel van dien, die oprechtelijk spreekt. **11** Daarom, omdat gij den arme vertreedt en een last koren van hem neemt, zo hebt gij wel huizen gebouwd van gehouwen steen, maar gij zult daarin niet wonen; gij hebt gewenste wijngaarden geplant, maar gij zult derzelver wijn niet drinken. **12** Want Ik weet, dat uw overtredingen menigvuldig, en uw zonden machtig vele zijn; zij benauwen den rechtvaardige, nemen zoengeld, en verstoten de nooddruftigen in de poort. **13** Daarom zal de verstandige te dier tijd zwijgen, want het zal een boze tijd zijn. **14** Zoekt het goede, en niet het boze, opdat gij leeft; en alzo zal de HEERE, de God der heirscharen, met ulieden zijn, gelijk als gij zegt. **15** Haat het boze, en hebt lief het goede, en bestelt het recht in de poort, misschien zal de HEERE, de God der heirscharen, aan Jozefs overblijfsel genadig zijn. **16** Daarom, zo zegt de HEERE, de God der heirscharen, de Heere: Op alle straten zal rouwklage zijn, en in alle wijken zullen zij zeggen: Och! och! en zullen den akkerman roepen tot treuren, en rouwklage zal zijn bij degenen, die verstand van kermen hebben. **17** Ja, in alle wijngaarden zal rouwklage zijn; want Ik zal door het midden van u doorgaan; zegt de HEERE. **18** Wee dien, die des HEEREN dag begeren! Waartoe toch zal ulieden de dag des HEEREN zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht. **19** Als wanneer iemand vlood voor het aangezicht eens leeuws, en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis, en leunde met zijn hand aan

den wand, en hem beet een slang. **20** Zal dan niet des
HEEREN dag duisternis zijn, en geen licht? En donkerheid,
zodat er geen glans aan zij? **21** Ik haat, Ik versmaad uw
feesten, en Ik mag uw verbods dagen niet rieken. **22**
Want ofschoon gij Mij brandofferen offert, mitsgaders uw
spijsofferen, Ik heb er toch geen welgevallen aan; en het
dankoffer van uw vette beesten mag Ik niet aanzien. **23**
Doe het getier uwer liederen van Mij weg; ook mag Ik
uw luiten spel niet horen. **24** Maar laat het oordeel zich
daarhenen wenden als de wateren, en de gerechtigheid als
een sterke beek. **25** Hebt gij Mij veertig jaren in de woestijn
slachtofferen en spijsoffer toegebracht, o huis Israels? **26**
Ja, gij droegt de tent van uw Melech, en den Kijun, uw
beelden, de ster uws gods, dien gij uzelf hadt gemaakt. **27**
Daarom zal Ik ulieden gevankelijk wegvoeren, ver boven
Damaskus henen, zegt de HEERE, Wiens Naam is God
der heirscharen.

6 Wee den gerusten te Sion, en den zekeren op den
berg van Samaria! die de voornaamste zijn van de
eerstelingen der volken, en tot dewelke die van het huis
Israels komen. **2** Gaat over naar Kalne, en ziet toe; en gaat
van daar naar Hamath, de grote stad, en trekt af naar Gath
der Filistijnen; of zij beter zijn dan deze koninkrijken, of
hun landpale groter dan uw landpale? **3** Gij, die den bozen
dag verre stelt, en den stoel des gewelds nabij brengt. **4**
Die daar liggen op elpenbenen bedsteden, en weelderig
zijn op hun koetsen, en eten de lammeren van de kudde,
en de kalveren uit het midden van den meststal. **5** Die op
het geklank der luit kwinkeleren, en bedenken zichzelven
instrumenten der muziek, gelijk David; **6** Die wijn uit
schalen drinken, en zich zalven met de voortreffelijkste
olie, maar bekommeren zich niet over de verbreking van
Jozef. **7** Daarom zullen zij nu gevankelijk henengaan
onder de voorsten, die in gevangenis gaan; en het banket
dergenen, die weelderig zijn, zal wegwijken. **8** De Heere
HEERE heeft gezworen bij Zichzelf (spreekt de HEERE,
de God der heerscharen): Ik heb een gruwel van Jakobs
hovaardij, en Ik haat zijn paleizen; daarom zal Ik de stad
en haar volheid overleveren. **9** En het zal geschieden, zo
er tien mannen in enig huis zullen overgelaten zijn, dat zij
sterven zullen. **10** En de naaste vriend zal een iegelijk van
die opnemen, of die hem verbrandt, om de beenderen uit
het huis uit te brengen, en zal zeggen tot dien, die binnen
de zijden van het huis is: Zijn er nog meer bij u? En hij
zal zeggen: Niemand. Dan zal hij zeggen: Zwijg! want
zij waren niet om des HEEREN Naam te vermelden. **11**
Want ziet, de HEERE geeft bevel, en Hij zal het grote huis
slaan met inwatering, en het kleine huis met spleten. **12**
Zullen ook paarden rennen op een steenrots? Zal men
ook daarop met runderen ploegen? Want gijlieden hebt
het recht in gal verkeerd, en de vrucht der gerechtigheid
in alsem. **13** Gij, die blijde zijt over een nietig ding; gij,
die zegt: Hebben wij ons niet door onze sterkte hoornen
verkregen? **14** Want ziet, Ik zal over ulieden, o huis Israels!
een volk verwekken, spreekt de HEERE, de God der
heirscharen; die zullen ulieden drukken, van daar men
komt te Hamath, tot aan de beek der wildernis.

7 De Heere HEERE deed mij aldus zien; en ziet, Hij
formeerde sprinkhanen, in het begin des opkomens
van het nagras; en ziet, het was het nagras, na des
konings afmaaiingen. **2** En het geschiedde, als zij het
kruid des lands geheel zouden hebben afgegeten, dat ik
zeide: Heere HEERE! vergeef toch; wie zou er van Jakob
blijven staan; want hij is klein! **3** Toen berouwde zulks
den HEERE; het zal niet geschieden, zeide de HEERE. **4**
Wijders deed mij de Heere HEERE aldus zien; en ziet,
de Heere HEERE riep uit, dat Hij wilde twisten met vuur;
en het verteerde een groten afgrond, ook verteerde het
een stuk lands. **5** Toen zeide ik: Heere HEERE! houd
toch op; wie zou er van Jakob blijven staan; want hij is
klein! **6** Toen berouwde zulks den HEERE. Ook dit zal
niet geschieden, zeide de Heere HEERE. **7** Nog deed
Hij mij aldus zien; en ziet, de Heere stond op een muur,
die naar het paslood gemaakt was, en een paslood was
in Zijn hand. **8** En de HEERE zeide tot mij: Wat ziet gij,
Amos? En ik zeide: Een paslood. Toen zeide de HEERE:
Zie, Ik zal het paslood stellen in het midden van Mijn volk
Israel; Ik zal het voortaan niet meer voorbijgaan. **9** Maar
Izaks hoogten zullen verwoest, en Israels eigendommen
verstoord worden; en Ik zal tegen Jerobeams huis opstaan
met het zwaard. **10** Toen zond Amazia, de priester te Beth-
El, tot Jerobeam, den koning van Israel, zeggende: Amos
heeft een verbintenis tegen u gemaakt, in het midden van
het huis Israels; het land zal al zijn woorden niet kunnen
verdragen. **11** Want alzo zegt Amos: Jerobeam zal door
het zwaard sterven, en Israel zal voorzeker uit zijn land
gevankelijk worden weggevoerd. **12** Daarna zeide Amazia
tot Amos: Gij ziener! ga weg, vlied in het land van Juda, en
eet aldaar brood, en profeteer aldaar. **13** Maar te Beth-
El zult gij voortaan niet meer profeteren; want dat is des
konings heiligdom, en dat is het huis des koninkrijks. **14**
Toen antwoordde Amos, en zeide tot Amazia: Ik was geen
profeet, en ik was geen profetenzoon; maar ik was een
ossenherder, en las wilde vijgen af. **15** Maar de HEERE
nam mij van achter de kudde; en de HEERE zeide tot
mij: Ga henen, profeteer tot Mijn volk Israel. **16** Nu dan,
hoor des HEEREN woord: Gij zegt: Gij zult niet profeteren
tegen Israel, noch druppen tegen het huis van Izak. **17**
Daarom zegt de HEERE alzo: Uw vrouw zal in de stad
hoereren, en uw zonen en uw dochteren zullen door het
zwaard vallen, en uw land zal door het snoer uitgedeeld
worden; en gij zult in een onrein land sterven, en Israel zal
voorzeker uit zijn land gevankelijk worden weggevoerd.

8 De Heere HEERE deed mij aldus zien; en ziet, een korf
met zomervruchten. **2** En Hij zeide: Wat ziet gij Amos?
En ik zeide: Een korf met zomervruchten. Toen zeide de
HEERE tot mij: Het einde is gekomen over Mijn volk Israel;
Ik zal het voortaan niet meer voorbijgaan. **3** Maar de
gezangen des tempels zullen te dien dage huilen, spreekt
de Heere HEERE; vele dode lichamen zullen er zijn, in alle

plaatsen zal men ze stilzwijgend wegwerpen. **4** Hoort dit,
gij, die den nooddruftige opslokt! en dat om te vernielen de
ellendigen des lands; **5** Zeggende: Wanneer zal de nieuwe
maan overgaan, dat wij leeftocht mogen verkopen? en de
sabbat, dat wij koren mogen openen? verkleinende de efa,
en den sikkel vergrotende, en verkeerdelijk handelende
met bedrieglijke weegschalen; **6** Dat wij de armen voor
geld mogen kopen, en den nooddruftige om een paar
schoenen; dan zullen wij het kaf van het koren verkopen.
7 De HEERE heeft gezworen bij Jakobs heerlijkheid: Zo
Ik al hun werken in eeuwigheid zal vergeten! **8** Zou het
land hierover niet beroerd worden, en al wie daarin woont
treuren? Ja, het zal geheel oprijzen als een rivier, en het
zal heen en weder gedreven en verdronken worden, als
door de rivier van Egypte. **9** En het zal te dien dage
geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat Ik de zon op
den middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten
dage verduisteren. **10** En Ik zal uw feesten in rouw, en al
uw liederen in weeklage veranderen, en op alle lenden een
zak, en op alle hoofd kaalheid brengen; en Ik zal het land
stellen in rouw, als er is over een enigen zoon, en deszelfs
einde als een bitteren dag. **11** Ziet, de dagen komen,
spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land
zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar
water, maar om te horen de woorden des HEEREN. **12** En
zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden tot
het oosten; zij zullen omlopen om het woord des HEEREN
te zoeken, maar zullen het niet vinden. **13** Te dien dage
zullen de schone jonkvrouwen en de jongelingen van
dorst versmachten; **14** Die daar zweren bij de schuld van
Samaria, en zeggen: Zo waarachtig als uw God van Dan
leeft, en de weg van Ber-seba leeft! en zij zullen vallen, en
niet weder opstaan.

9 Ik zag den Heere staan op het altaar, en Hij zeide:
Sla dien knoop, dat de posten beven, en doorkloof ze
allen in het hoofd; en Ik zal hun achterste met het zwaard
doden; en vliedende zal onder hen niet ontvlieden, noch de
ontkomende onder hen behouden worden. **2** Al groeven
zij tot in de hel, zo zal Mijn hand ze van daar halen, en
al klommen zij in den hemel, zo zal Ik ze van daar doen
nederdalen. **(Sheol h7585)** **3** En al verstaken zij zich op de
hoogte van Karmel, zo zal Ik ze naspeuren en van daar
halen; en al verborgen zij zich van voor Mijn ogen in den
grond van de zee, zo zal Ik van daar een slang gebieden,
die zal ze bijten. **4** En al gingen zij in gevangenis voor het
aangezicht hunner vijanden, zo zal Ik vandaar het zwaard
gebieden, dat het hen dode; en Ik zal Mijn oog tegen hen
zetten ten kwade, en niet ten goede. **5** Want de Heere
HEERE der heirscharen is het, Die het land aanroert,
dat het versmelte, en allen, die daarin wonen, treuren;
en dat het geheel oprijze als een rivier, en verdronken
worde als door de rivier van Egypte. **6** Die Zijn opperzalen
in den hemel bouwt, en Zijn benden heeft Hij op aarde
gefondeerd; Die de wateren der zee roept, en giet ze uit op
den aardbodem; HEERE is Zijn Naam. **7** Zijt gijlieden Mij
niet als de kinderen der Moren, o kinderen Israels? spreekt
de HEERE. Heb Ik Israel niet opgevoerd uit Egypteland,
en de Filistijnen uit Kafthor, en de Syriers uit Kir? **8** Ziet, de
ogen des Heeren HEEREN zijn tegen dit zondig koninkrijk,
dat Ik het van den aardbodem verdelge; behalve dat Ik
het huis Jakobs niet ganselijk zal verdelgen, spreekt de
HEERE. **9** Want ziet, Ik geef bevel, en Ik zal het huis
Israels onder al de heidenen schudden, gelijk als zaad
geschud wordt in een zeef; en niet een steentje zal er ter
aarde vallen. **10** Alle zondaars Mijns volks zullen door het
zwaard sterven; die daar zeggen: Het kwaad zal tot ons
niet genaken, noch ons voorkomen. **11** Te dien dage zal Ik
de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar
reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder
oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds; **12**
Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en
al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden,
spreekt de HEERE, Die dit doet. **13** Ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de
druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen
zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen
smelten. **14** En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel
wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen
en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn
drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht
eten. **15** En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen
niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden
gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

Obadja

1 Het gezicht van Obadja. Alzo zegt de Heere HEERE
van Edom: Wij hebben een gerucht gehoord van den
HEERE, en er is een gezant geschikt onder de heidenen:
Staat op, en laat ons opstaan tegen hen ten strijde. 2
Ziet, Ik heb u klein gemaakt onder de heidenen, gij zijt
zeer veracht. 3 De trotsheid uws harten heeft u bedrogen;
hij, die daar woont in de kloven der steenrotsen, in zijn
hoge woning; die in zijn hart zegt: Wie zou mij ter aarde
nederstoten? 4 Al verhieft gij u gelijk de arend, en al
steldet gij uw nest tussen de sterren, zo zal Ik u van daar
nederstoten, spreekt de HEERE. 5 Zo er dieven, zo er
nachtrovers tot u gekomen waren (hoe zijt gij uitgeroeid!),
zouden zij niet gestolen hebben zoveel hun genoeg ware?
Zo er wijnlezers tot u gekomen waren, zouden zij niet een
nalezing hebben overgelaten? 6 Hoe zijn Ezau's goederen
nagespeurd, zijn verborgen schatten opgezocht! 7 Al uw
bondgenoten hebben u tot aan de landpale uitgeleid; uw
vredegenoten hebben u bedrogen, zij hebben u overmocht;
die uw brood eten zullen een gezwel onder u zetten, er is
geen verstand in hem. 8 Zal het niet te dien dage zijn,
spreekt de HEERE, dat Ik de wijzen uit Edom, en het
verstand uit Ezau's gebergte zal doen vergaan? 9 Ook
zullen uw helden, o Theman! versaagd zijn; opdat een
ieder uit Ezau's gebergte door den moord worde uitgeroeid.
10 Om het geweld, begaan aan uw broeder Jakob, zal
schaamte u bedekken; en gij zult uitgeroeid worden in
eeuwigheid. 11 Ten dage als gij tegenover stondt, ten
dage als de uitlanders zijn heir gevangen voerden, en de
vreemden tot zijn poorten introkken, en over Jeruzalem het
lot wierpen, waart gij ook als een van hen. 12 Toen zoudt
gij niet gezien hebben op den dag uws broeders, den
dag zijner vervreemding; noch u verblijd hebben over de
kinderen van Juda, ten dage huns ondergangs; noch uw
mond groot gemaakt hebben, ten dage der benauwdheid;
13 Noch ter poorte Mijns volks ingegaan zijn, ten dage huns
verderfs; noch gezien hebben, ook gij, op zijn kwaad, ten
dage zijns verderfs; noch uw handen uitgestrekt hebben
aan zijn heir, ten dage zijns verderfs; 14 Noch gestaan
hebben op de wegscheiding, om zijn ontkomenen uit te
roeien; noch zijn overgeblevenen overgeleverd hebben,
ten dage der benauwdheid. 15 Want de dag des HEEREN
is nabij, over al de heidenen; gelijk als gij gedaan hebt,
zal u gedaan worden; uw vergelding zal op uw hoofd
wederkeren. 16 Want gelijk gijlieden gedronken hebt
op den berg Mijner heiligheid, zo zullen al de heidenen
geduriglijk drinken; ja, zij zullen drinken en inzwelgen, en
zullen zijn alsof zij er niet geweest waren. 17 Maar op den
berg Sions zal ontkoming zijn, en hij zal een heiligheid zijn;
en die van het huis Jakobs zullen hun erfgoederen erfelijk
bezitten. 18 En Jakobs huis zal een vuur zijn, en Jozefs
huis een vlam, en Ezau's huis tot een stoppel; en zij zullen
tegen hen ontbranden, en zullen ze verteren, zodat Ezau's
huis geen overgeblevene zal hebben; want de HEERE
heeft het gesproken. 19 En die van het zuiden zullen
Ezau's gebergte, en die van de laagte zullen de Filistijnen
erfelijk bezitten; ja, zij zullen het veld van Efraim en het
veld van Samaria erfelijk bezitten; en Benjamin Gilead. 20
En de gevankelijk weggevoerden van dit heir der kinderen
Israels, hetgeen der Kanaanieten was, tot Zarfath toe; en
de gevankelijk weggevoerden van Jeruzalem, hetgeen
in Sefarad is, zij zullen de steden van het zuiden erfelijk
bezitten. 21 En er zullen heilanden op den berg Sions
opkomen, om Ezau's gebergte te richten; en het koninkrijk
zal des HEEREN zijn.

Jona

1 En het woord des HEEREN geschiedde tot Jona, den
zoon van Amitthai, zeggende: **2** Maak u op, ga naar de
grote stad Nineve, en predik tegen haar; want hunlieder
boosheid is opgeklommen voor Mijn aangezicht. **3** Maar
Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis, van
het aangezicht des HEEREN; en hij kwam af te Jafo, en
vond een schip, gaande naar Tarsis, en hij gaf de vracht
daarvan, en ging neder in hetzelve, om met henlieden te
gaan naar Tarsis, van het aan gezicht des HEEREN. **4**
Maar de HEERE wierp een groten wind op de zee; en er
werd een grote storm in de zee, zodat het schip dacht
te breken. **5** Toen vreesden de zeelieden, en riepen een
iegelijk tot zijn god, en wierpen de vaten, die in het schip
waren, in de zee, om het van dezelve te verlichten; maar
Jona was nedergegaan aan de zijden van het schip, en
lag neder, en was met een diepen slaap bevangen. **6** En
de opperschipper naderde tot hem, en zeide tot hem: Wat
is u, gij hardslapende? Sta op, roep tot uw God, misschien
zal die God aan ons gedenken, dat wij niet vergaan. **7**
Voorts zeiden zij, een ieder tot zijn metgezel: Komt, en
laat ons loten werpen, opdat wij mogen weten, om wiens
wil ons dit kwaad overkomt. Alzo wierpen zij loten, en
het lot viel op Jona. **8** Toen zeiden zij tot hem: Verklaar
ons nu, om wiens wil ons dit kwaad overkomt. Wat is uw
werk en van waar komt gij? Welk is uw land en van welk
volk zijt gij? **9** En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreer;
en ik vreze den HEERE, den God des hemels, Die de
zee en het droge gemaakt heeft. **10** Toen vreesden die
mannen met grote vreze, en zeiden tot hem: Wat hebt
gij dit gedaan? Want de mannen wisten, dat hij van des
HEEREN aangezicht vlood; want hij had het hun te kennen
gegeven. **11** Voorts zeiden zij tot hem: Wat zullen wij u
doen, opdat de zee stil worde van ons? Want de zee werd
hoe langer hoe onstuimiger. **12** En hij zeide tot hen: Neemt
mij op, en werpt mij in de zee, zo zal de zee stil worden
van ulieden; want ik weet, dat deze grote storm ulieden
om mijnentwil over komt. **13** Maar de mannen roeiden, om
het schip weder te brengen aan het droge, doch zij konden
niet; want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger tegen
hen. **14** Toen riepen zij tot den HEERE, en zeiden: Och
HEERE! laat ons toch niet vergaan om dezes mans ziel,
en leg geen onschuldig bloed op ons; want Gij, HEERE!
hebt gedaan, gelijk als het U heeft behaagd. **15** En zij
namen Jona op, en wierpen hem in de zee. Toen stond
de zee stil van haar verbolgenheid. **16** Dies vreesden de
mannen den HEERE met grote vreeze; en zij slachtten den
HEERE slachtoffer, en beloofden geloften. **17** De HEERE
nu beschikte een groten vis, om Jona in te slokken; en
Jona was in het ingewand van den vis, drie dagen en drie
nachten.

2 En Jona bad tot den HEERE, zijn God, uit het ingewand
van den vis. **2** En hij zeide: Ik riep uit mijn benauwdheid
tot den HEERE, en Hij antwoordde mij; uit den buik des
grafs schreide ik, en Gij hoordet mijn stem. **(Sheol h7585)** **3**
Want Gij hadt mij geworpen in de diepte, in het hart der
zeeen, en de stroom omving mij; al Uw baren en Uw golven
gingen over mij henen. **4** En ik zeide: Ik ben uitgestoten
van voor Uw ogen; nochtans zal ik den tempel Uwer
heiligheid weder aanschouwen. **5** De wateren hadden mij
omgeven tot de ziel toe, de afgrond omving mij; het wier
was aan mijn hoofd gebonden. **6** Ik was nedergedaald tot
de gronden der bergen; de grendelen der aarde waren
om mij henen in eeuwigheid; maar Gij hebt mijn leven uit
het verderf opgevoerd, o HEERE, mijn God! **7** Als mijn
ziel in mij overstelpt was, dacht ik aan den HEERE, en
mijn gebed kwam tot U, in den tempel Uwer heiligheid. **8**
Die de valse ijdelheden onderhouden, verlaten hunlieder
weldadigheid. **9** Maar ik zal U offeren met de stem der
dankzegging; wat ik beloofd heb, zal ik betalen. Het heil is
des HEEREN. **10** De HEERE nu sprak tot den vis; en hij
spuwde Jona uit op het droge.

3 En het woord des HEEREN geschiedde ten anderen
male tot Jona, zeggende: **2** Maak u op, ga naar de
grote stad Nineve; en predik tegen haar de prediking, die
Ik tot u spreek. **3** Toen maakte zich Jona op, en ging naar
Nineve, naar het woord des HEEREN. Nineve nu was een
grote stad Gods, van drie dagreizen. **4** En Jona begon in
de stad te gaan, een dagreis; en hij predikte, en zeide:
Nog veertig dagen, dan zal Nineve worden omgekeerd.
5 En de lieden van Nineve geloofden aan God; en zij
riepen een vasten uit, en bekleedden zich met zakken,
van hun grootste af tot hun kleinste toe. **6** Want dit woord
geraakte tot den koning van Nineve, en hij stond op van
zijn troon, en deed zijn heerlijk overkleed van zich; en hij
bedekte zich met een zak, en zat neder in de as. **7** En
hij liet uitroepen, en men sprak te Nineve, uit bevel des
konings en zijner groten, zeggende: Laat mens noch beest,
rund noch schaap, iets smaken, laat ze niet weiden, noch
water drinken. **8** Maar mens en beest zullen met zakken
bedekt zijn, en zullen sterk tot God roepen; en zij zullen
zich bekeren, een iegelijk van zijn bozen weg, en van het
geweld, dat in hun handen is. **9** Wie weet, God mocht Zich
wenden, en berouw hebben; en Hij mocht Zich wenden
van de hittigheid Zijns toorns, dat wij niet vergingen! **10**
En God zag hun werken, dat zij zich bekeerden van hun
bozen weg; en het berouwde God over het kwaad, dat Hij
gesproken had hun te zullen doen, en Hij deed het niet.

4 Dit verdroot Jona met groot verdriet, en zijn toorn
ontstak. **2** En hij bad tot den HEERE, en zeide: Och
HEERE! was dit mijn woord niet, als ik nog in mijn land
was? Daarom kwam ik het voor, vluchtende naar Tarsis;
want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt,
lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw
hebbende over het kwaad. **3** Nu dan, HEERE! neem
toch mijn ziel van mij; want het is mij beter te sterven
dan te leven. **4** En de HEERE zeide: Is uw toorn billijk
ontstoken? **5** Jona nu ging ter stad uit, en zette zich tegen
het oosten der stad; en hij maakte zich aldaar een verdek,

en zat daaronder in de schaduw, totdat hij zag, wat van
de stad zou worden. **6** En God, de HEERE, beschikte
een wonderboom, en deed hem opschieten boven Jona,
opdat er schaduw mocht zijn over zijn hoofd, om hem te
redden van zijn verdriet. En Jona verblijdde zich over den
wonderboom met grote blijdschap. **7** Maar God beschikte
een worm des anderen daags in het opgaan van den
dageraad; die stak den wonderboom, dat hij verdorde. **8**
En het geschiedde, als de zon oprees, dat God een stillen
oostenwind beschikte; en de zon stak op het hoofd van
Jona, dat hij amechtig werd; en hij wenste zijner ziel te
mogen sterven, en zeide: Het is mij beter te sterven dan
te leven. **9** Toen zeide God tot Jona: Is uw toorn billijk
ontstoken over den wonderboom? En hij zeide: Billijk is
mijn toorn ontstoken ter dood toe. **10** En de HEERE zeide:
Gij verschoont den wonderboom, aan welken gij niet hebt
gearbeid, noch dien groot gemaakt; die in een nacht werd,
en in een nacht verging; **11** En Ik zou die grote stad Nineve
niet verschonen? waarin veel meer dan honderd en twintig
duizend mensen zijn, die geen onderscheid weten tussen
hun rechterhand, en hun linkerhand; daartoe veel vee?

Micha

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Micha, den Morastiet, in de dagen van Jotham, Achaz en Jehizkia, koningen van Juda; dat hij gezien heeft over Samaria en Jeruzalem. **2** Hoort, gij volken altemaal! merk op, gij aarde, mitsgaders derzelver volheid! de Heere HEERE nu zal tot een getuige zijn tegen ulieden, de Heere uit den tempel Zijner heiligheid. **3** Want ziet, de HEERE gaat uit van Zijn plaats, en Hij zal nederdalen en treden op de hoogten der aarde. **4** En de bergen zullen onder Hem versmelten, en de dalen gekloofd worden, gelijk was voor het vuur, gelijk wateren, die uitgestort worden in de laagte. **5** Dit alles, om de overtreding van Jakob, en om de zonden van het huis Israels; wie is het begin van de overtreding van Jakob? Is het niet Samaria? En wie van de hoogten van Juda? Is het niet Jeruzalem? **6** Daarom zal Ik Samaria stellen tot een steenhoop des velds, tot plantingen eens wijngaards; en Ik zal haar stenen in de vallei storten, en haar fundamenten ontdekken. **7** En al haar gesneden beelden zullen vermorzeld worden, en al haar hoerenbeloningen zullen met vuur verbrand worden, en al haar afgoden zal Ik stellen tot een woestheid; want zij heeft ze van hoerenloon vergaderd, en zij zullen tot hoerenloon wederkeren. **8** Hierom zal ik misbaar bedrijven en huilen; ik zal beroofd en naakt gaan; ik zal misbaar maken als de draken, en treuren als de jonge struisen. **9** Want haar plagen zijn dodelijk; want zij zijn gekomen tot aan Juda; hij is geraakt tot aan de poort mijns volks, tot aan Jeruzalem. **10** Verkondigt het niet te Gath, weent zo jammerlijk niet; wentelt u in het stof in het huis van Afra. **11** Ga door, gij inwoneres van Safir! met blote schaamte; de inwoneres van Zaanan gaat niet uit; rouwklage is te Beth-haezel; hij zal zijn stand van ulieden nemen. **12** Want de inwoneres van Maroth is krank om des goeds wil; want een kwaad is van den HEERE afgedaald, tot aan de poort van Jeruzalem. **13** Span de snelle dieren aan den wagen, gij inwoners van Lachis! (deze is der dochter Sions het beginsel der zonde) want in u zijn Israels overtredingen gevonden. **14** Daarom geef geschenken aan Morescheth-Gaths; de huizen van Achzib zullen den koningen van Israel tot een leugen zijn. **15** Ik zal u nog een erfgenaam toebrengen, gij inwoneres van Maresa! Hij zal komen tot aan Adullam, tot aan de heerlijkheid Israels. **16** Maak u kaal en scheer u, om uw troetelkinderen; verwijd uw kaalheid, als de arend, omdat zij gevankelijk van u zijn weggevoerd.

2 Wee dien, die ongerechtigheid bedenken, en kwaad werken op hun legers; in het licht van den morgenstond doen zij het, dewijl het in de macht van hunlieder hand is. **2** En zij begeren akkers, en roven ze, en huizen, en nemen ze weg; alzo doen zij geweld aan den man en zijn huis, ja, aan een iegelijk en zijn erfenis. **3** Daarom, alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik denk een kwaad over dit geslacht, waaruit gijlieden uw halzen niet zult uittrekken, en zult zo rechtop niet gaan; want het zal een boze tijd zijn. **4** Te dien dage zal men een spreekwoord over ulieden opnemen; en men zal een klagelijke klacht klagen, en zeggen: Wij zijn ten enenmale verwoest; Hij verwisselt mijns volks deel; hoe ontwendt Hij mij; Hij deelt uit, afwendende onze akkers. **5** Daarom zult gij niemand hebben, die het snoer werpe in het lot, in de gemeente des HEEREN. **6** Profeteert gijlieden niet, zeggen zij, laat die profeteren; zij profeteren niet als die; men wijkt niet af van smaadheden. **7** O gij, die Jakobs huis geheten zijt! Is dan de Geest des HEEREN verkort? Zijn dat Zijn werken? Doen Mijn woorden geen goed bij dien, die recht wandelt? **8** Maar gisteren stelde zich Mijn volk op, tot vijand, tegenover een kleed; gij stroopt een mantel van degenen, die zeker voorbijgaan, wederkomende van den strijd. **9** De vrouwen Mijns volks verdrijft gij, elkeen uit het huis van haar vermakingen; van haar kinderkens neemt gij Mijn sieraad in eeuwigheid. **10** Maakt u dan op, en gaat henen; want dit land zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd is, zal het u verderven, en dat met een geweldige verderving. **11** Zo er iemand is, die met wind omgaat, en valselijk liegt, zeggende: Ik zal u profeteren voor wijn en voor sterken drank! dat is een profeet dezes volks. **12** Voorzeker zal Ik u, o Jakob! gans verzamelen; voorzeker zal Ik Israels overblijfsel vergaderen; Ik zal het te zamen zetten als schapen van Bozra; als een kudde in het midden van haar kooi zullen zij van mensen deunen. **13** De doorbreker zal voor hun aangezicht optrekken; zij zullen doorbreken, en door de poort gaan, en door dezelve uittrekken; en hun koning zal voor hun aangezicht henengaan; en de HEERE in hun spits.

3 Voorts zeide ik: Hoort nu, gij hoofden Jakobs, en gij oversten van het huis Israels! Betaamt het ulieden niet het recht te weten? **2** Zij haten het goede, en hebben het kwade lief; zij roven hun huid van hen af, en hun vlees van hun beenderen. **3** Ja, zij zijn het, die het vlees mijns volks eten, en hun huid afstropen, en hun beenderen verbreken; en vaneen leggen, gelijk als in een pot, en als vlees in het midden eens ketels. **4** Alsdan zullen zij roepen tot den HEERE, doch Hij zal hen niet verhoren; maar zal Zijn aangezicht te dier tijd voor hen verbergen, gelijk als zij hun handelingen kwaad gemaakt hebben. **5** Alzo zegt de HEERE, tegen de profeten, die Mijn volk verleiden; die met hun tanden bijten, en roepen vrede uit; maar die niets geeft in hun mond, tegen dien zo heiligen zij een krijg. **6** Daarom zal het nacht voor ulieden worden vanwege het gezicht, en ulieden zal duisternis zijn vanwege de waarzegging; en de zon zal over deze profeten ondergaan; en de dag zal over hen zwart worden. **7** En de zieners zullen beschaamd, en de waarzeggers schaamrood worden; en zij zullen al te zamen de bovenste lip bewimpelen; want er zal geen antwoord Gods zijn. **8** Maar waarlijk, ik ben vol krachts van den Geest des HEEREN; en vol van gericht en dapperheid, om Jakob te verkondigen zijn overtreding, en Israel zijn zonde. **9** Hoort nu dit, gij hoofden van het huis Jakobs, en gij oversten van het huis Israels! die van het gericht een

gruwel hebt, en al wat recht is verkeert; **10** Bouwende Sion
met bloed, en Jeruzalem met onrecht. **11** Haar hoofden
rechten om geschenken, en haar priesters leren om loon,
en haar profeten waarzeggen om geld; nog steunen zij op
den HEERE, zeggende: Is de HEERE niet in het midden
van ons? Ons zal geen kwaad overkomen. **12** Daarom,
om uwentwil, zal Sion als een akker geploegd worden, en
Jeruzalem zal tot steenhopen worden, en de berg dezes
huizes tot hoogten eens wouds.

4 Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat
de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn
op den top der bergen; en hij zal verheven zijn boven
de heuvelen, en de volken zullen tot hem toevloeien. **2**
En vele heidenen zullen henengaan, en zeggen: Komt
en laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, en ten
huize van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn
wegen, en wij in Zijn paden wandelen; want uit Sion zal de
wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. **3** En
Hij zal onder grote volken richten, en machtige heidenen
straffen, tot verre toe; en zij zullen hun zwaarden slaan
tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal
tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen
den krijg niet meer leren. **4** Maar zij zullen zitten, een
ieder onder zijn wijnstok, en onder zijn vijgeboom, en er
zal niemand zijn, die ze verschrikke; want de mond des
HEEREN der heirscharen heeft het gesproken. **5** Want alle
volken zullen wandelen, elk in den naam zijns gods; maar
wij zullen wandelen in den Naam des HEEREN, onzes
Gods, eeuwiglijk en altoos. **6** Te dien dage, spreekt de
HEERE, zal Ik haar, die hinkende was, verzamelen, en
haar, die verdreven was, vergaderen, en die Ik geplaagd
had. **7** En Ik zal haar, die hinkende was, maken tot een
overblijfsel, en haar die verre henen verstoten was, tot
een machtig volk; en de HEERE zal Koning over hen
zijn op den berg Sions, van nu aan tot in eeuwigheid. **8**
En gij Schaapstoren, gij Ofel der dochter Sions! tot u zal
komen, ja, daar zal komen de vorige heerschappij, het
koninkrijk der dochteren van Jeruzalem. **9** Nu, waarom
zoudt gij zo groot geschrei maken? Is er geen Koning
onder u? Is uw Raadgever vergaan, dat u smart, als van
een barende vrouw, heeft aangegrepen? **10** Lijd smart
en arbeid om voort te brengen, o dochter Sions! als een
barende vrouw; want nu zult gij wel uit de stad henen
uitgaan, en op het veld wonen, en tot in Babel komen,
maar aldaar zult gij gered worden; aldaar zal u de HEERE
verlossen uit de hand uwer vijanden. **11** Nu zijn wel vele
heidenen tegen u verzameld, die daar zeggen: Laat ze
ontheiligd worden, en laat ons oog schouwen aan Sion.
12 Maar zij weten de gedachten des HEEREN niet, en
verstaan Zijn raadslag niet; dat Hij hen vergaderd heeft als
garven tot den dorsvloer. **13** Maak u op en dors, o dochter
Sions! Want Ik zal uw hoorn ijzer maken, en uw klauwen
koper maken, en gij zult vele volken verpletteren; en Ik zal
hunlieder gewin den HEERE verbannen, en hun vermogen
den Heere der ganse aarde.

5 Nu, rot u met benden, gij dochter der bende, hij zal
een belegering tegen ons stellen; zij zullen den rechter
Israels met de roede op het kinnebakken slaan. **2** En gij,
Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de
duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een
Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van
ouds, van de dagen der eeuwigheid. **3** Daarom zal Hij
henlieden overgeven, tot den tijd toe, dat zij, die baren zal,
gebaard hebbe; dan zullen de overigen Zijner broederen
zich bekeren met de kinderen Israels. **4** En Hij zal staan, en
zal weiden in de kracht des HEEREN, in de hoogheid van
den Naam des HEEREN, Zijns Gods, en zij zullen wonen,
want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden der aarde. **5** En
Deze zal Vrede zijn; wanneer Assur in ons land zal komen,
en wanneer hij in onze paleizen zal treden, zo zullen wij
tegen hem stellen zeven herders, en acht vorsten uit de
mensen. **6** Die zullen het land van Assur afweiden met het
zwaard, en het land van Nimrod in deszelfs ingangen. Alzo
zal Hij ons redden van Assur, wanneer dezelve in ons land
zal komen, en wanneer hij in onze landpale zal treden.
7 En Jakobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele
volken, als een dauw van den HEERE, als droppelen op
het kruid, dat naar geen man wacht, noch mensenkinderen
verbeidt. **8** Ja, het overblijfsel van Jakob zal zijn onder de
heidenen, in het midden van vele volken, als een leeuw
onder de beesten des wouds, als een jonge leeuw onder
de schaapskudden; dewelke, wanneer hij doorgaat, zo
vertreedt en verscheurt hij, dat niemand redde. **9** Uw hand
zal verhoogd zijn boven uw wederpartijders, en al uw
vijanden zullen uitgeroeid worden. **10** En het zal te dien
dage geschieden, spreekt de HEERE, dat Ik uw paarden
uit het midden van u zal uitroeien, en Ik zal uw wagenen
verdoen. **11** En Ik zal de steden uws lands uitroeien, en Ik
zal al uw vestingen afbreken. **12** En Ik zal de toverijen uit
uw hand uitroeien, en gij zult geen guichelaars hebben. **13**
En Ik zal uw gesneden beelden en uw opgerichte beelden
uit het midden van u uitroeien, dat gij u niet meer zult
nederbuigen voor het werk uwer handen. **14** Voorts zal Ik
uw bossen uit het midden van u uitroeien, en Ik zal uw
steden verdelgen. **15** En Ik zal in toorn en in grimmigheid
wrake doen aan de heidenen, die niet horen.

6 Hoort nu, wat de HEERE zegt: Maak u op, twist met de
bergen, en laat de heuvelen uw stem horen. **2** Hoort,
gij bergen! den twist des HEEREN, mitsgaders gij sterke
fondamenten der aarde! want de HEERE heeft een twist
met Zijn volk, en Hij zal Zich met Israel in recht begeven.
3 O Mijn volk! wat heb Ik u gedaan, en waarmede heb
Ik u vermoeid? Betuig tegen Mij. **4** Immers heb Ik u uit
Egypteland opgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; en
Ik heb voor uw aangezicht henen gezonden Mozes, Aaron
en Mirjam. **5** Mijn volk! gedenk toch wat Balak, de koning
van Moab, beraadslaagde, en wat hem Bileam, de zoon
van Beor, antwoordde; en wat geschied is van Sittim af
tot Gilgal toe, opdat gij de gerechtigheden des HEEREN
kent. **6** Waarmede zal ik den HEERE tegenkomen, en mij
bukken voor den hogen God? Zal ik Hem tegenkomen met

brandofferen, met eenjarige kalveren? 7 Zou de HEERE
een welgevallen hebben aan duizenden van rammen, aan
tien duizenden van oliebeken? Zal ik mijn eerstgeborene
geven voor mijn overtreding, de vrucht mijns buiks voor de
zonde mijner ziel? 8 Hij heeft u bekend gemaakt, o mens!
wat goed is; en wat eist de HEERE van u, dan recht te
doen, en weldadigheid lief te hebben, en ootmoediglijk te
wandelen met uw God? 9 De stem des HEEREN roept
tot de stad (want Uw Naam ziet het wezen): Hoort de
roede, en wie ze besteld heeft! 10 Zijn er niet nog, in
eens ieders goddelozen huis, schatten der goddeloosheid
en een schaarse efa, dat te verfoeien is? 11 Zou ik rein
zijn, met een goddeloze weegschaal en met een zak van
bedriegelijke weegstenen? 12 Dewijl haar rijke lieden
vol zijn van geweld, en haar inwoners leugen spreken,
en haar tong bedriegelijk is in haar mond; 13 Zo zal
Ik u ook krenken, u slaande, en verwoestende om uw
zonden. 14 Gij zult eten, maar niet verzadigd worden,
en uw nederdrukking zal in het midden van u zijn; en gij
zult aangrijpen, maar niet wegbrengen, en wat gij zult
wegbrengen, zal Ik aan het zwaard overgeven. 15 Gij zult
zaaien, maar niet maaien; gij zult olijven treden, maar u
met olie niet zalven, en most, maar geen wijn drinken. 16
Want de inzettingen van Omri worden onderhouden, en
het ganse werk van het huis van Achab; en gij wandelt in
derzelver raadslagen; opdat Ik u stelle tot verwoesting, en
haar inwoners tot aanfluiting; alzo zult gij de smaadheid
Mijns volks dragen.

7 Ai mij! want ik ben, als wanneer de zomervruchten
zijn ingezameld; als wanneer de nalezingen in den
wijnoogst geschied zijn; er is geen druif om te eten; mijn
ziel begeert vroegrijpe vrucht. 2 De goedertierene is
vergaan uit het land, en er is niemand oprecht onder
de mensen; zij loeren altemaal op bloed, zij jagen, een
iegelijk zijn broeder, met een jachtgaren. 3 Om met beide
handen wel dapper kwaad te doen, zo eist de vorst, en de
rechter oordeelt om vergelding; en de grote spreekt de
verderving zijner ziel, en zij draaien ze dicht ineen. 4 De
beste van hen is als een doorn; de oprechtste is scherper
dan een doornheg; de dag uwer wachters, uw bezoeking,
is gekomen; nu zal hunlieder verwarring wezen. 5 Gelooft
een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend;
bewaar de deuren uws monds voor haar, die in uw schoot
ligt. 6 Want de zoon veracht den vader, de dochter staat
op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar
schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten.
7 Maar ik zal uitzien naar den HEERE, ik zal wachten op
de God mijns heils; mijn God zal mij horen. 8 Verblijd u
niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik gevallen ben, zal
ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn,
zal de HEERE mij een licht zijn. 9 Ik zal des HEEREN
gramschap dragen, want ik heb tegen Hem gezondigd;
totdat Hij mijn twist twiste, en mijn recht uitvoere; Hij
zal mij brengen aan het licht; ik zal mijn lust zien aan
Zijn gerechtigheid. 10 En mijn vijandin zal het zien, en
schaamte zal haar bedekken; die tot mij zegt: Waar is
de HEERE, uw God? Mijn ogen zullen aan haar zien; nu
zal zij worden tot vertreding, als slijk der straten. 11 Ten
dage als Hij uw muren zal herbouwen, te dien dage zal
het besluit verre heengaan. 12 Te dien dage zal het ook
komen tot u toe, van Assur af, zelfs tot de vaste steden
toe; en van de vestingen tot aan de rivier, en van zee
tot zee, en van gebergte tot gebergte. 13 Maar dit land
zal worden tot een verwoesting, zijner inwoners halve,
vanwege de vrucht hunner handelingen. 14 Gij dan, weid
Uw volk met Uw staf, de kudde Uwer erfenis, die alleen
woont, in het woud, in het midden van een vruchtbaar
land; laat ze weiden in Basan en Gilead, als in de dagen
van ouds. 15 Ik zal haar wonderen doen zien, als in de
dagen, toen gij uit Egypteland uittoogt. 16 De heidenen
zullen het zien, en beschaamd zijn, vanwege al hun macht;
zij zullen de hand op den mond leggen; hun oren zullen
doof worden. 17 Zij zullen het stof lekken, als de slang;
als kruipende dieren der aarde, zullen zij zich beroeren
uit hun sloten; zij zullen met vervaardheid komen tot den
HEERE, onzen God, en zullen voor U vrezen. 18 Wie is
een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de
overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat?
Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft
lust aan goedertierenheid. 19 Hij zal Zich onzer weder
ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij
zult al hun zonden in de diepten der zee werpen. 20 Gij
zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven,
die Gij onzen vaderen van oude dagen af gezworen hebt.

Nahum

1 De last van Nineve. Het boek des gezichts van Nahum, den Elkosiet. **2** Een ijverig God en een wreker is de HEERE, een wreker is de HEERE, en zeer grimmig; een wreker is de HEERE aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt den toorn Zijn vijanden. **3** De HEERE is lankmoedig, doch van grote kracht, en Hij houdt den schuldige geenszins onschuldig. Des HEEREN weg is in wervelwind, en in storm, en de wolken zijn het stof Zijner voeten. **4** Hij scheldt de zee, en maakt ze droog, en Hij verdroogt alle rivieren; Basan en Karmel kwelen, ook kweelt de bloem van Libanon. **5** De bergen beven voor Hem, en de heuvelen versmelten; en de aarde licht zich op voor Zijn aangezicht, en de wereld, en allen, die daarin wonen. **6** Wie zal voor Zijn gramschap staan, en wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan? Zijn grimmigheid is uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem vermorzeld. **7** De HEERE is goed, Hij is ter sterkte in den dag der benauwdheid, en Hij kent hen, die op Hem betrouwen. **8** En met een doorgaanden vloed zal Hij haar plaats te niet maken; en duisternis zal Zijn vijanden vervolgen. **9** Wat denkt gijlieden tegen den HEERE? Hij zal zelf een voleinding maken; de benauwdheid zal niet tweemaal op rijzen. **10** Dewijl zij in elkander gevlochten zijn als doornen, en dronken zijn, gelijk zij plegen dronken te zijn, zo worden zij volkomen verteerd, als een dorre stoppel. **11** Van u is een uitgegaan, die kwaad denkt tegen den HEERE, een Belialsraadsman. **12** Alzo zegt de HEERE: Zijn zij voorspoedig, en alzo velen, alzo zullen zij ook geschoren worden, en hij zal doorgaan; Ik heb u wel gedrukt, maar Ik zal u niet meer drukken. **13** Maar nu zal Ik zijn juk van u breken, en zal uw banden verscheuren. **14** Doch tegen u heeft de HEERE bevolen, dat er van uw naam niemand meer gezaaid zal worden; uit het huis uws gods zal Ik uitroeien de gesneden en gegoten beelden; Ik zal u daar een graf maken, als gij zult veracht zijn geworden. **15** Ziet op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die vrede doet horen; vier uw vierdagen, o Juda! betaal uw geloften; want de Belialsman zal voortaan niet meer door u doorgaan, hij is gans uitgeroeid.

2 De verstrooier trekt tegen uw aangezicht op, bewaar de vesting; bezichtig den weg; sterk de lenden, versterk de kracht zeer. **2** Want de HEERE heeft de hovaardij Jakobs afgewend, gelijk de hovaardij Israels; want de ledigmakers hebben ze ledig gemaakt, en zij hebben hun wijnranken verdorven. **3** De schilden zijner helden zijn rood gemaakt, de kloeke mannen zijn scharlakenvervig; de wagens zijn in het vuur der fakkelen, ten dage als hij zich bereidt; en de spiesen worden geschud. **4** De wagens razen door de wijken, zij lopen ginds en weder op de straten; hun gedaanten zijn als der fakkelen, zij lopen door elkander henen als de bliksemen. **5** Hij zal aan zijn voortreffelijken gedenken, doch zij zullen struikelen in hun tochten; zij zullen haasten naar hun muur, als het beschutsel vaardig zal wezen. **6** De poorten der rivieren zullen geopend worden, en het paleis zal versmelten. **7** En Huzab zal gevankelijk weggevoerd worden, men zal haar heten voortgaan; en haar maagden zullen haar geleiden, als met een stem der duiven, trommelende op haar harten. **8** Nineve is wel als een watervijver, van de dagen af dat zij geweest is, doch zij zullen vluchten. Staat, staat! zal men roepen, maar niemand zal omzien. **9** Rooft zilver, rooft goud, want er is geen einde des voorraads, der heerlijkheid van allerlei gewenste vaten. **10** Zij is geledigd, ja, uitgeledigd, uitgeput, en haar hart versmelt, en de knieen schudden, en in al de lenden is smart, en hun aller aangezichten betrekken, als een pot. **11** Waar is nu de woning der leeuwen, en die weide der jonge leeuwen? Alwaar de leeuw, de oude leeuw, en het leeuwenwelp wandelde, en er was niemand, die hen verschrikte. **12** De leeuw, die genoeg roofde voor zijn welpen, en worgde voor zijn oude leeuwinnen, die zijn holen vervulde met roof, en zijn woningen met het geroofde. **13** Ziet, Ik wil aan u, spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal haar wagenen in rook verbranden, en het zwaard zal uw jonge leeuwen verteren, en Ik zal uw roof uitroeien van de aarde, en de stem uwer gezanten zal niet meer gehoord worden.

3 Wee der bloedstad, die gans vol leugen, en verscheuring is! de roof houdt niet op. **2** Er is het geklap der zweep, en het geluid van het bulderen der raderen; en de paarden stampen, en de wagens springen op. **3** De ruiter steekt omhoog, zo het vlammende zwaard, als de bliksemende spies, en er zal veelheid der verslagenen zijn, en een zware menigte der dode lichamen; ja, er zal geen einde zijn der lichamen, men zal over hun lichamen struikelen; **4** Om der grote hoererijen wil der zeer bevallige hoer, der meesteres der toverijen, die met haar hoererijen volken verkocht heeft, en geslachten met haar toverijen. **5** Ziet, Ik wil aan u, spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal uw zomen ontdekken boven uw aangezicht, en Ik zal den heidenen uw naaktheid, en den koninkrijken uw schande wijzen. **6** En Ik zal verfoeilijke dingen op u werpen, en u tot schande maken, en Ik zal u als een spiegel stellen. **7** En het zal geschieden, dat allen, die u zien, van u wegvlieden zullen en zeggen: Nineve is verstoord, wie zal medelijden met haar hebben? Van waar zal ik u troosters zoeken? **8** Zijt gij beter dan No, de volkrijke, gelegen in de rivieren? die rondom henen water heeft, welker voormuur de zee is, haar muur is van zee. **9** Morenland en Egypte waren haar macht, en er was geen einde; Put en Lybea waren tot uw hulp. **10** Nog is zij gevankelijk gegaan in de gevangenis; ook zijn haar kinderen op het hoofd van alle straten verpletterd geworden; en over haar geeerden hebben zij het lot geworpen, en al haar groten zijn in boeien gebonden geworden. **11** Ook zult gij dronken worden, gij zult u verbergen; ook zult gij een sterkte zoeken vanwege den vijand. **12** Al uw vastigheden zijn vijgebomen met de eerste vruchten; indien zij geschud worden, zo vallen zij dien op den mond, die ze eten wil. **13** Ziet, uw volk

zal in het midden van u tot vrouwen worden; de poorten
uws lands zullen uw vijanden wijd geopend worden; het
vuur zal uw grendelen verteren. **14** Schep u water ter
belegering; versterk uw vastigheden; ga in de klei, en
treed in het leem; verbeter den ticheloven. **15** Het vuur zal
u aldaar verteren; het zwaard zal u uitroeien, het zal u
afeten, als de kevers, vermeerder u als sprinkhanen. **16**
Gij hebt meer handelaars, dan er sterren aan den hemel
zijn; de kevers zullen invallen, en er van vliegen. **17** Uw
gekroonden zijn als de sprinkhanen, en uw krijgsoversten
als de grote kevers, die zich in de heiningmuren legeren in
de koude der dagen; wanneer de zon opgaat, zo vliegen
zij weg, alzo dat hun plaats onbekend is, waar zij geweest
zijn. **18** Uw herders zullen sluimeren, o koning van Assur!
uw voortreffelijken zullen zich leggen, uw volk zal zich op
de bergen wijd uitbreiden, en niemand zal ze verzamelen.
19 Er is geen samentrekking voor uw breuk, uw plage is
smartelijk; allen, die het gerucht van u horen, zullen de
handen over u klappen; want over wien is uw boosheid
niet geduriglijk gegaan?

Habakuk

1 De last, welken Habakuk, de profeet, gezien heeft.
2 HEERE! hoe lang schreeuw ik, en Gij hoort niet,
hoe lang roep ik geweld, tot U, en Gij verlost niet!
3 Waarom laat Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt
de kwelling? Want verwoesting en geweld is tegen mij over,
en er is twist, en men neemt gekijf op. **4** Daarom wordt
de wet onderlaten, en het recht komt nimmermeer voort;
want de goddeloze omringt den rechtvaardige; daarom
komt het recht verdraaid voor. **5** Ziet onder de heidenen,
en aanschouwt, en verwondert u, verwondert u, want Ik
werk een werk in ulieder dagen, hetwelk gij niet geloven
zult, als het verteld zal worden. **6** Want ziet, Ik verwek
de Chaldeen, een bitter en snel volk, trekkende door de
breedten der aarde, om erfelijk te bezitten woningen, die
de zijne niet zijn. **7** Schrikkelijk en vreselijk is hetzelve; zijn
recht en zijn hoogheid gaat van hemzelven uit. **8** Want zijn
paarden zijn lichter dan de luipaarden, en zij zijn scherper
dan de avondwolven, en zijn ruiters verspreiden zich;
ja, zijn ruiters zullen van verre komen, zij zullen vliegen
als een arend, zich spoedende om te eten. **9** Het zal
geheellijk tot geweld komen, wat zij inslorpen zullen met
hun aangezichten, zullen zij brengen naar het oosten; en
het zal de gevangenen verzamelen als zand. **10** En hij
zal de koningen beschimpen, en de prinsen zullen hem
een belaching zijn; hij zal alle vesting belachen; want
hij zal stof vergaderen, en hij zal ze innemen. **11** Dan
zal hij den geest veranderen, en hij zal doortrekken, en
zich schuldig maken, houdende deze zijn kracht voor zijn
God. **12** Zijt Gij niet van ouds af de HEERE, mijn God,
mijn Heilige? Wij zullen niet sterven; o HEERE! tot een
oordeel hebt Gij hem gesteld, en o Rots! om te straffen,
hebt Gij hem gegrondvest. **13** Gij zijt te rein van ogen,
dan dat Gij het kwade zoudt zien, en de kwelling kunt Gij
niet aanschouwen; waarom zoudt Gij aanschouwen die
trouwelooslijk handelen? Waarom zoudt Gij zwijgen, als de
goddeloze dien verslindt, die rechtvaardiger is dan hij? **14**
En waarom zoudt Gij de mensen maken, als de vissen der
zee, als het kruipend gedierte, dat geen heerser heeft?
15 Hij trekt ze allen met den angel op, hij vergadert ze in
zijn garen, en hij verzamelt ze in zijn net; daarom verblijdt
en verheugt hij zich. **16** Daarom offert hij aan zijn garen,
en rookt aan zijn net; want door dezelve is zijn deel vet
geworden, en zijn spijze smoutig. **17** Zal hij dan daarom
altoos zijn garen ledig maken, en zal hij niet verschonen,
met altoos de volken te doden?

2 Ik stond op mijn wacht, en ik stelde mij op de sterkte,
en ik hield wacht om te zien, wat Hij in mij spreken
zou, en wat ik antwoorden zou op mijn bestraffing. **2** Toen
antwoordde mij de HEERE, en zeide: Schrijf het gezicht,
en stel het duidelijk op tafelen, opdat daarin leze die
voorbijloopt. **3** Want het gezicht zal nog tot een bestemden
tijd zijn, dan zal Hij het op het einde voortbrengen, en niet
liegen; zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk
komen, Hij zal niet achterblijven. **4** Ziet, zijn ziel verheft
zich, zij is niet recht in hem; maar de rechtvaardige zal door
zijn geloof leven. **5** En ook dewijl hij trouwelooslijk handelt
bij den wijn, een trots man is, en in zijn woning niet blijft;
die zijn ziel wijd opendoet als het graf, en gelijk de dood is,
die niet zat wordt, en tot zich verzamelt al de heidenen,
en vergadert tot zich alle volken. **(Sheol h7585)** **6** Zouden
dan niet al dezelve van hem een spreekwoord opnemen,
en een uitlegging der raadselen van hem? En men zal
zeggen: Wee dien, die vermeerdert hetgeen het zijne niet
is (hoe lange!), en dien, die op zich laadt dik slijk. **7** Zullen
niet onvoorziens opstaan, die u bijten zullen, en ontwaken,
die u zullen bewegen, en zult gij hun niet tot plundering
worden? **8** Omdat gij vele heidenen beroofd hebt, zo
zullen alle overgebleven volken u beroven; om het bloed
der mensen, en het geweld aan het land, de stad, en alle
inwoners derzelve. **9** Wee dien, die met kwade gierigheid
giert voor zijn huis, opdat hij in de hoogte zijn nest stelle,
om bevrijd te zijn uit de hand des kwaads. **10** Gij hebt
schaamte beraadslaagd voor uw huis; uitroeiende vele
volken, zo hebt gij gezondigd tegen uw ziel. **11** Want de
steen uit den muur roept, en de balk uit het hout antwoordt
dien. **12** Wee dien, die de stad met bloed bouwt, en die de
stad met onrecht bevestigt! **13** Ziet, is het niet van den
HEERE der heirscharen, dat de volken arbeiden ten vure,
en de lieden zich vermoeien tevergeefs? **14** Want de aarde
zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des HEEREN
bekennen, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.
15 Wee dien, die zijn naaste te drinken geeft, gij, die uw
wijnfles daarbij voegt, en ook dronken maakt, opdat gij
hun naaktheden aanschouwt. **16** Gij zult ook verzadigd
worden met schande, voor eer; drinkt gij ook, en ontbloot
de voorhuid; de beker der rechterhand des HEEREN zal
zich tot u wenden, en er zal een schandelijk uitbraaksel
over uw heerlijkheid zijn. **17** Want het geweld, dat tegen
Libanon begaan is, zal u bedekken, en de verwoesting
der beesten zal ze verschrikken, om des bloeds wil der
mensen, en des gewelds in het land, de stad en aan alle
inwoners derzelve. **18** Wat zal het gesneden beeld baten,
dat zijn formeerder het gesneden heeft? of het gegoten
beeld, hetwelk een leugenleraar is, dat de formeerder op
zijn formeersel vertrouwt, als hij stomme afgoden gemaakt
heeft? **19** Wee dien, die tot het hout zegt: Word wakker! en:
Ontwaak! tot den zwijgenden steen. Zou het leren? Ziet,
het is met goud en zilver overtrokken, en er is gans geen
geest in het midden van hetzelve. **20** Maar de HEERE
is in Zijn heiligen tempel. Zwijg voor Zijn aangezicht, gij
ganse aarde!

3 Een gebed van Habakuk, den profeet, op Sjigjonoth. **2**
HEERE! als ik Uw rede gehoord heb, heb ik gevreesd;
Uw werk, o HEERE! behoud dat in het leven in het midden
der jaren, maak het bekend in het midden der jaren; in den
toorn gedenk des ontfermens. **3** God kwam van Theman,
en de Heilige van den berg Paran. (Sela) Zijn heerlijkheid
bedekte de hemelen, en het aardrijk was vol van Zijn lof.
4 En er was een glans als des lichts, Hij had hoornen

aan Zijn hand, en aldaar was Zijn sterkte verborgen. **5** Voor Zijn aangezicht ging de pestilentie, en de vurige kool ging voor Zijn voeten henen. **6** Hij stond, en mat het land, Hij zag toe, en maakte de heidenen los, en de gedurige bergen zijn verstrooid geworden; de heuvelen der eeuwigheid hebben zich gebogen; de gangen der eeuw zijn Zijne. **7** Ik zag de tenten van Kusan onder de ijdelheid; de gordijnen des lands van Midian schudden. **8** Was de HEERE ontstoken tegen de rivieren? Was Uw toorn tegen de rivieren, was Uw verbolgenheid tegen de zee, toen Gij op Uw paarden reedt? Uw wagens waren heil. **9** De naakte grond werd ontbloot door Uw boog, om de eden, aan de stammen gedaan door het woord. (Sela) Gij hebt de rivieren der aarde gekloofd. **10** De bergen zagen U, en leden smart; de waterstroom ging door, de afgrond gaf zijn stem, hij hief zijn zijden op in de hoogte. **11** De zon en de maan stonden stil in haar woning; met het licht gingen Uw pijlen daarhenen, met glans Uw bliksemende spies. **12** Met gramschap tradt Gij door het land, met toorn dorstet Gij de heidenen. **13** Gij toogt uit tot verlossing Uws volks, tot verlossing met Uw Gezalfde; Gij doorwonddet het hoofd van het huis des goddelozen, ontblotende den grond tot den hals toe. (Sela) **14** Gij doorboordet met zijn staven het hoofd zijner dorplieden; zij hebben gestormd, om mij te verstrooien; die zich verheugden, alsof zij de ellendigen in het verborgen zouden opeten. **15** Gij betradt met Uw paarden de zee; de geweldige wateren werden een hoop. **16** Als ik het hoorde, zo werd mijn buik beroerd; voor de stem hebben mijn lippen gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente, en ik werd beroerd in mijn plaats. Zekerlijk, ik zal rusten ten dage der benauwdheid, als hij optrekken zal tegen het volk, dat hij het met benden aanvalle. **17** Alhoewel de vijgeboom niet bloeien zal, en geen vrucht aan den wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen zal, en de velden geen spijze voortbrengen; dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de stallingen wezen zal; **18** Zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils. **19** De Heere HEERE is mijn Sterkte; en Hij zal mijn voeten maken als der hinden, en Hij zal mij doen treden op mijn hoogten. Voor den opperzangmeester op mijn Neginoth.

Zefanja

1 Het woord des HEEREN, hetwelk geschied is tot
Zefanja, den zoon van Cuschi, den zoon van Gedalja,
den zoon van Amarja, den zoon van Hizkia; in de dagen
van Josia, den zoon van Amon, den koning van Juda. **2**
Ik zal ganselijk alles wegrapen uit dit land, spreekt de
HEERE. **3** Ik zal wegrapen mensen en beesten; Ik zal
wegrapen de vogelen des hemels, en de vissen der zee,
en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen
uit dit land uitroeien, spreekt de HEERE. **4** En Ik zal
Mijn hand uitstrekken tegen Juda, en tegen alle inwoners
van Jeruzalem; en Ik zal uit deze plaats uitroeien het
overblijfsel van Baal, en den naam der Chemarim met de
priesters; **5** En die zich nederbuigen op de daken voor het
heir des hemels, en die zich nederbuigende zweren bij
den HEERE, en zweren bij Malcham; **6** En die terugkeren
van achter den HEERE; en die den HEERE niet zoeken,
en vragen naar Hem niet. **7** Zwijgt voor het aangezicht
des Heeren HEEREN; want de dag des HEEREN is nabij;
want de HEERE heeft een slachtoffer bereid, Hij heeft Zijn
genoden geheiligd. **8** En het zal geschieden in den dag
van het slachtoffer des HEEREN, dat Ik bezoeking zal
doen over de vorsten, en over de kinderen des konings,
en over allen, die zich kleden met vreemde kleding. **9**
Ook zal Ik ten zelven dage bezoeking doen over al wie
over den dorpel springt; die het huis hunner heren vullen
met geweld en bedrog. **10** En er zal te dien dage, spreekt
de HEERE, een stem des gekrijts zijn van de Vispoort
af, en een gehuil van het tweede gedeelte, en een grote
breuk van de heuvelen af. **11** Huilt, gij inwoners der laagte!
Want al het volk van koophandel is uitgehouwen, al de
gelddragers zijn uitgeroeid. **12** En het zal geschieden te
dien tijde, Ik zal Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken; en
Ik zal bezoeking doen over de mannen, die stijf geworden
zijn op hun droesem, die in hun hart zeggen: De HEERE
doet geen goed, en Hij doet geen kwaad. **13** Daarom
zal hun vermogen ten roof worden, en hun huizen tot
verwoesting; zij bouwen wel huizen, maar zij zullen ze
niet bewonen; en zij planten wijngaarden, maar zij zullen
derzelver wijn niet drinken. **14** De grote dag des HEEREN
is nabij; hij is nabij, en zeer haastende; de stem van den
dag des HEEREN; de held zal aldaar bitterlijk schreeuwen.
15 Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn; een dag der
benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en
verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid,
een dag der wolk en der dikke donkerheid; **16** Een dag der
bazuin en des geklanks tegen de vaste steden en tegen
de hoge hoeken. **17** En Ik zal de mensen bang maken, dat
zij zullen gaan als de blinden; want zij hebben tegen den
HEERE gezondigd; en hun bloed zal vergoten worden
als stof, en hun vlees zal worden als drek. **18** Noch hun
zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden ten dage der
verbolgenheid des HEEREN; maar door het vuur Zijns
ijvers zal dit ganse land verteerd worden; want Hij zal een
voleinding maken, gewisselijk, een haastige, met al de
inwoners dezes lands.

2 Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat
met geen lust bevangen wordt! **2** Eer het besluit bare
(gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van
des HEEREN toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de
dag van den toorn des HEEREN over ulieden nog niet
komt. **3** Zoekt den HEERE, alle gij zachtmoedigen des
lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt
zachtmoedigheid, misschien zult gij verborgen worden in
den dag van den toorn des HEEREN. **4** Want Gaza zal
verlaten wezen, en Askelon zal ter verwoesting wezen;
Asdod zal men in den middag verdrijven, en Ekron zal
uitgeworteld worden. **5** Wee den inwonenden van de
landstreek der zee, den volken der Cheretim! Het woord
des HEEREN zal tegen ulieden zijn, gij Kanaan, der
Filistijnen land! en Ik zal u verdoen, dat er geen inwoner
zal zijn. **6** En de landstreek der zee zal wezen tot hutten,
uitgegraven putten der herders, en betuiningen der kudden.
7 En de landstreek zal wezen voor het overblijfsel van het
huis van Juda, dat zij daarin weiden; des avonds zullen
zij in de huizen van Askelon legeren, als de HEERE,
hunlieder God, hen zal bezocht, en hun gevangenis zal
gewend hebben. **8** Ik heb de beschimping van Moab
gehoord, en de scheldwoorden der kinderen Ammons,
waarmede zij Mijn volk beschimpt hebben, en hebben zich
groot gemaakt tegen deszelfs landpale. **9** Daarom, zo
waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE der heirscharen,
de God Israels: Moab zal zekerlijk zijn als Sodom, en de
kinderen Ammons als Gomorra, een netelheide, en een
zoutgroeve, en een verwoesting tot in eeuwigheid! De
overigen Mijns volks zullen ze beroven, en het overige
Mijns volks zal ze erfelijk bezitten. **10** Dat zullen zij hebben
in plaats van hun hoogmoed; want zij hebben beschimpt,
en hebben zich groot gemaakt tegen het volk van den
HEERE der heirscharen. **11** Vreselijk zal de HEERE tegen
hen wezen, want Hij zal al de goden der aarde doen
uitteren; en een iegelijk uit zijn plaats zal Hem aanbidden,
al de eilanden der heidenen. **12** Ook gij, Moren! zult de
verslagenen van Mijn zwaard zijn. **13** Hij zal ook Zijn hand
uitstrekken tegen het Noorden, en Hij zal Assur verdoen;
en Hij zal Nineve stellen tot een verwoesting, droog als een
woestijn. **14** En in het midden van haar zullen den kudden
legeren, al het gedierte der volken; ook de roerdomp, ook
de nachtuil zullen op haar granaatappelen vernachten;
een stem zal in het venster zingen, verwoesting zal in den
dorpel zijn, als Hij haar cederwerk zal ontbloot hebben. **15**
Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont,
die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen
meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats
van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze
aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.

3 Wee der ijselijke, en der bevlekte, der verdrukkende
stad! **2** Zij hoort naar de stem niet; zij neemt de tucht
niet aan; zij vertrouwt niet op den HEERE; tot haar God

nadert zij niet. **3** Haar vorsten zijn brullende leeuwen in
het midden van haar; haar rechters zijn avondwolven,
die de beenderen niet breken tot aan den morgen. **4**
Haar profeten zijn lichtvaardig, gans trouweloze mannen;
haar priesters verontreinigen het heilige, zij doen der
wet geweld aan. **5** De rechtvaardige HEERE is in het
midden van haar, Hij doet geen onrecht; allen morgen
geeft Hij Zijn recht in het licht, er ontbreekt niet; doch
de verkeerde weet van geen schaamte. **6** Ik heb de
heidenen uitgeroeid, hun hoeken zijn verwoest, Ik heb hun
straten eenzaam gemaakt, dat niemand daardoor gaat;
hun steden zijn verstoord, zodat er niemand is, dat er geen
inwoner is. **7** Ik zeide: Immers zult gij Mij vrezen, gij zult
de tucht aannemen, opdat haar woning niet uitgeroeid zou
worden; al wat Ik haar bezocht hebbe, waarlijk, zij hebben
zich vroeg opgemaakt, zij hebben al hun handelingen
verdorven. **8** Daarom verwacht Mij, spreekt de HEERE, ten
dage als Ik Mij opmake tot den roof; want Mijn oordeel is,
de heidenen te verzamelen, de koninkrijken te vergaderen,
om over hen Mijn gramschap, de ganse hittigheid Mijns
toorns uit te storten, want dit ganse land zal door het
vuur van Mijn ijver verteerd worden. **9** Gewisselijk, dan
zal Ik tot de volken een reine spraak wenden; opdat zij
allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem
dienen met een eenparigen schouder. **10** Van de zijden
der rivieren der Moren zullen Mijn ernstige aanbidders, met
de dochter Mijner verstrooiden, Mijn offeranden brengen.
11 Te dien dage zult gij niet beschaamd wezen vanwege
al uw handelingen, waarmede gij tegen Mij overtreden
hebt; want alsdan zal Ik uit het midden van u wegnemen,
die van vreugde opspringen over uw hovaardij, en gij zult
u voortaan niet meer verheffen om Mijns heiligen bergs
wil. **12** Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven
een ellendig en arm volk; die zullen op den Naam des
HEEREN betrouwen. **13** De overgeblevenen van Israel
zullen geen onrecht doen, noch leugen spreken, en in
hun mond zal geen bedriegelijke tong gevonden worden;
maar zij zullen weiden en nederliggen, en niemand zal
hen verschrikken. **14** Zing vrolijk, gij dochter Sions, juich,
Israel; wees blijde, en spring op van vreugde van ganser
harte, gij dochter Jeruzalems! **15** De HEERE heeft uw
oordelen weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd;
de Koning Israels, de HEERE, is in het midden van u,
gij zult geen kwaad meer zien. **16** Te dien dage zal tot
Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, o Sion! laat uw
handen niet slap worden. **17** De HEERE uw God, is in het
midden van u, een Held, Die verlossen zal; Hij zal over u
vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde, Hij
zal Zich over u verheugen met gejuich. **18** De bedroefden,
om der bijeenkomst wil, zal Ik verzamelen, zij zijn uit u;
de schimping is een last op haar. **19** Ziet, Ik zal te dien
tijde al uw verdrukkers verdoen; en Ik zal de hinkenden
behoeden, en de uitgestotenen verzamelen; en Ik zal ze
stellen tot een lof, en tot een naam, in het ganse land, waar
zij beschaamd zijn geweest. **20** Te dier tijd zal Ik ulieden
herwaarts brengen, ten tijde namelijk, als Ik u verzamelen
zal; zekerlijk Ik zal ulieden zetten tot een naam en tot een
lof, onder alle volken der aarde, als Ik uw gevangenissen
voor uw ogen wenden zal, zegt de HEERE.

Haggaï

1 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **2** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **3** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **4** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **5** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **6** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **7** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **8** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **9** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **10** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **11** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **12** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **13** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **14** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **15** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.

2 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **2** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **3** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **4** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **5** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **6** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **7** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **8** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **9** Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot

woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die
daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.
10 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij
is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een
rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt,
zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **11** Dit is die
stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer;
hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het
gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten,
hij zal zijn hand bewegen. **12** Dit is die stad, die opspringt
van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben
het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot
woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die
daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.
13 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij
is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een
rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt,
zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **14** Dit is die
stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer;
hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het
gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten,
hij zal zijn hand bewegen. **15** Dit is die stad, die opspringt
van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben
het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot
woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die
daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.
16 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij
is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een
rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt,
zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **17** Dit is die
stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer;
hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het
gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten,
hij zal zijn hand bewegen. **18** Dit is die stad, die opspringt
van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben
het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot
woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die
daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.
19 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij
is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een
rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt,
zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **20** Dit is die
stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer;
hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het
gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten,
hij zal zijn hand bewegen. **21** Dit is die stad, die opspringt
van vreugde, die zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben
het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij geworden tot
woestheid, een rustplaats van het gedierte! Een ieder, die
daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen.
22 Dit is die stad, die opspringt van vreugde, die zeker
woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij
is geen meer; hoe is zij geworden tot woestheid, een
rustplaats van het gedierte! Een ieder, die daardoor trekt,
zal ze aanfluiten, hij zal zijn hand bewegen. **23** Dit is die
stad, die opspringt van vreugde, die zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer;
hoe is zij geworden tot woestheid, een rustplaats van het
gedierte! Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten,
hij zal zijn hand bewegen.

Zacharia

1 In de achtste maand, in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharia, den zoon van Berechja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende: **2** De HEERE is zeer vertoornd geweest tegen uw vaderen. **3** Daarom zeg tot hen: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Keert weder tot Mij, spreekt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik weder tot ulieden keren, zegt de HEERE der heirscharen. **4** Weest niet als uw vaderen, tot dewelke de vorige profeten riepen, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Bekeert u toch van uw boze wegen, en uw boze handelingen; maar zij hoorden niet, en zij luisterden niet naar Mij, spreekt de HEERE. **5** Uw vaderen, waar zijn die? En de profeten, zullen zij in eeuwigheid leven? **6** Nochtans Mijn woorden en Mijn inzettingen, die Ik Mijn knechten, den profeten, geboden had, hebben zij uw vaders niet getroffen? zodat zij wederkerende zeiden: Gelijk als de HEERE der heirscharen gedacht heeft ons te doen, naar onze wegen en naar onze handelingen, alzo heeft Hij met ons gedaan. **7** Op den vier en twintigsten dag, in de elfde maand (die de maand Schebat is), in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharia, den zoon van Berechja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende: **8** Ik zag des nachts, en ziet, een Man rijdende op een rood paard, en Hij stond tussen de mirten, die in de diepte waren; en achter Hem waren rode, bruine en witte paarden. **9** En Ik zeide: Mijn Heere! wat zijn deze? Toen zeide tot mij de Engel, Die met mij sprak: Ik zal u tonen, wat deze zijn. **10** Toen antwoordde de Man, Die tussen de mirten stond, en zeide: Deze zijn het, die de HEERE uitgezonden heeft, om het land te doorwandelen. **11** En zij antwoordden den Engel des HEEREN, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij hebben het land doorwandeld, en ziet, het ganse land zit en het is stil. **12** Toen antwoordde den Engel des HEEREN, en zeide: HEERE der heirscharen! hoe lang zult Gij U niet ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op welke Gij gram geweest zijt, deze zeventig jaren? **13** En de HEERE antwoordde den Engel, Die met mij sprak, goede woorden, troostelijke woorden. **14** En de Engel, Die met mij sprak, zeide tot mij: Roep uit, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over Sion met een groten ijver. **15** En Ik ben met een zeer groten toorn vertoornd tegen die geruste heidenen; want Ik was een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade geholpen. **16** Daarom zegt de HEERE alzo: Ik ben tot Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de HEERE der heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden. **17** Roep nog, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Mijn steden zullen nog uitgespreid worden vanwege het goede; want de HEERE zal Sion nog troosten, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen. **18** En ik hief mijn ogen op, en zag; en ziet, er waren vier hoornen. **19** En ik zeide tot den Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze? En Hij zeide tot mij: Dat zijn de hoornen, welke Juda, Israel en Jeruzalem verstrooid hebben. **20** En de HEERE toonde mij vier smeden. **21** Toen zeide ik: Wat komen die maken? En Hij sprak, zeggende: Dat zijn de hoornen, die Juda verstrooid hebben, zodat niemand zijn hoofd ophief; maar deze zijn gekomen om die te verschrikken, om de hoornen der heidenen neder te werpen, welke den hoorn verheven hebben tegen het land van Juda, om dat te verstrooien.

2 Wederom hief ik mijn ogen op, en ik zag; en ziet, er was een man, en in zijn hand was een meetsnoer. **2** En ik zeide: Waar gaat gij henen? En hij zeide tot mij: Om Jeruzalem te meten; om te zien, hoe groot haar breedte, en hoe groot haar lengte wezen zal. **3** En ziet, de Engel, Die met mij sprak, ging uit; en een andere Engel ging uit, hem tegemoet. **4** En hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpsgewijze bewoond worden, vanwege de veelheid der mensen en der beesten, die in het midden derzelve wezen zal. **5** En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige muur rondom; en Ik zal tot heerlijkheid wezen in het midden van haar. **6** Hui, hui, vliedt toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE; want Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels, spreekt de HEERE. **7** Hui, Sion! ontkomt gij, die woont bij de dochter van Babel! **8** Want zo zegt de HEERE der heirscharen: Naar de heerlijkheid over u, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen, die ulieden beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan. **9** Want ziet, Ik zal Mijn hand over henlieden bewegen, en zij zullen hunnen knechten een roof wezen. Alzo zult gijlieden weten, dat de HEERE der heirscharen mij gezonden heeft. **10** Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE. **11** En vele heidenen zullen te dien dage den HEERE toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen; en Ik zal in het midden van u wonen; en gij zult weten, dat de HEERE der heirscharen mij tot u gezonden heeft. **12** Dan zal de HEERE Juda erven voor Zijn deel, in het heilige land, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen. **13** Zwijg, alle vlees, voor het aangezicht des HEEREN! want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning.

3 Daarna toonde Hij mij Josua, den hogepriester, staande voor het aangezicht van den Engel des HEEREN; en de satan stond aan zijn rechterhand, om hem te wederstaan. **2** Doch de HEERE zeide tot den satan: De HEERE schelde u, gij satan! ja, de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt? **3** Josua nu was bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht des Engels stond. **4** Toen antwoordde Hij, en sprak tot degenen, die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen aandoen. **5** Dies zeg Ik: Laat ze een reinen hoed op zijn hoofd zetten. En zij zetten dien reinen hoed op zijn hoofd, en zij togen

hem klederen aan; en de Engel des HEEREN stond
daarbij. 6 Toen betuigde de Engel des HEEREN Josua,
zeggende: 7 Zo zegt de HEERE der heirscharen: Indien
gij in Mijn wegen zult wandelen, en indien gij Mijn wacht
zult waarnemen, zo zult gij ook Mijn huis richten, en ook
Mijn voorhoven bewaren; en Ik zal u wandelingen geven
onder dezen, die hier staan. 8 Hoor nu toe, Josua, gij
hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht
zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal
Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 9 Want ziet,
aangaande dien steen, welken Ik gelegd heb voor het
aangezicht van Josua, op dien enen steen zullen zeven
ogen wezen; ziet, Ik zal zijn graveersel graveren, spreekt
de HEERE der heirscharen, en Ik zal de ongerechtigheid
dezes lands op een dag wegnemen. 10 Te dien dage,
spreekt de HEERE der heirscharen, zult gijlieden een
iegelijk zijn naaste nodigen tot onder den wijnstok en tot
onder den vijgeboom.

4 En de Engel, Die met mij sprak, kwam weder; en
Hij wekte mij op, gelijk een man, die van zijn slaap
opgewekt wordt. 2 En Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En
ik zeide: Ik zie, en ziet, een geheel gouden kandelaar,
en een oliekruikje boven deszelfs hoofd, en zijn zeven
lampen daarop; die lampen hadden zeven en zeven pijpen,
dewelke boven zijn hoofd waren; 3 En twee olijfbomen
daarnevens, een ter rechterzijde van het oliekruikje, en een
tot deszelfs linkerzijde. 4 En ik antwoordde, en zeide tot
den Engel, Die met mij sprak, zeggende: Mijn Heere! wat
zijn deze dingen? 5 Toen antwoordde de Engel, Die met
mij sprak, en zeide tot mij: Weet gij niet, wat deze dingen
zijn? En ik zeide: Neen, mijn Heere! 6 Toen antwoordde
Hij, en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord des
HEEREN tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht noch
door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden,
zegt de HEERE der heirscharen. 7 Wie zijt gij, o grote
berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult gij worden
tot een vlak veld; want hij zal den hoofdsteen voortbrengen
met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven! 8 Het
woord des HEEREN geschiedde verder tot mij, zeggende:
9 De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest,
zijn handen zullen het ook voleinden; opdat gij weet, dat
de HEERE der heirscharen mij tot ulieden gezonden heeft.
10 Want wie veracht den dag der kleine dingen? daar
zich toch die zeven verblijden zullen, als zij het tinnen
gewicht zullen zien in de hand van Zerubbabel; dat zijn de
ogen des HEEREN, die het ganse land doortrekken. 11
Verder antwoordde ik, en zeide tot Hem: Wat zijn die twee
olijfbomen, ter rechterzijde des kandelaars, en aan zijn
linkerzijde? 12 En andermaal antwoordende, zo zeide ik
tot Hem: Wat zijn die twee takjes der olijfbomen, welke in
de twee gouden kruiken zijn, die goud van zich gieten? 13
En Hij sprak tot mij, zeggende: Weet gij niet, wat deze
zijn? En ik zeide: Neen, mijn Heere! 14 Toen zeide Hij:
Deze zijn de twee olietakken, welke voor den Heere der
ganse aarde staan.

5 En ik hief mijn ogen weder op, en ik zag; en ziet, een
vliegende rol. 2 En Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik
zeide: Ik zie een vliegende rol, welker lengte is van twintig
ellen, en haar breedte van tien ellen. 3 Toen zeide Hij
tot mij: Dit is de vloek, die uitgaan zal over het ganse
land; want een iegelijk, die steelt, zal van hier, volgens
denzelven vloek, uitgeroeid worden; desgelijks een iegelijk,
die valselijk zweert, zal van hier, volgens denzelven vloek,
uitgeroeid worden. 4 Ik breng dezen vloek voort, spreekt
de HEERE der heirscharen, dat hij kome in het huis van
den dief, en in het huis desgenen, die bij Mijn Naam
valselijk zweer; en hij zal het verteren, met zijn houten en
zijn stenen. 5 En de Engel, Die met mij sprak, ging uit, en
zeide tot mij: Hef nu uw ogen op, en zie, wat dit zij, dat er
voortkomt. 6 En ik zeide: Wat is dat? En Hij zeide: Dit is
een efa, die voortkomt. Verder zeide Hij: Dit is het oog over
henlieden in het ganse land. 7 En ziet, een plaat van lood
werd opgeheven, en er was een vrouw, zittende in het
midden der efa. 8 En Hij zeide: Deze is de goddeloosheid;
en Hij wierp ze in het midden van de efa; en Hij wierp het
loden gewicht op den mond derzelve. 9 En ik hief mijn
ogen op, en ik zag; en ziet, twee vrouwen kwamen voort,
en wind was in haar vleugelen, en zij hadden vleugelen,
als de vleugelen eens ooievaars; en zij voerden de efa
tussen de aarde en tussen den hemel. 10 Toen zeide ik tot
den Engel, Die met mij sprak: Waarhenen brengen zij deze
efa? 11 En Hij zeide tot mij: Om haar een huis te bouwen
in het land Sinear; dat zij daar gevestigd en gesteld worde
op haar grondvesting.

6 En ik hief mijn ogen weder op, en ik zag; en ziet, vier
wangens gingen er uit van tussen twee bergen, en
die bergen waren bergen van koper. 2 Aan den eersten
wagen waren rode paarden; en aan den tweeden wagen
waren zwarte paarden. 3 En aan den derden wagen
witte paarden; en aan den vierden wagen hagelvlekkige
paarden, die sterk waren. 4 En ik antwoordde, en zeide tot
den Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze, mijn Heere?
5 En de Engel antwoordde, en zeide tot mij: Deze zijn de
vier winden des hemels, uitgaande van daar zij stonden
voor den Heere der ganse aarde. 6 Aan welken wagen
de zwarte paarden zijn, die paarden gaan uit naar het
Noorderland; en de witte gaan uit, dezelve achterna; en de
hagelvlekkige gaan uit naar het Zuiderland. 7 En die sterke
paarden gingen uit, en zochten voort te gaan, om het
land te doorwandelen; want Hij had gezegd: Gaat heen,
doorwandelt het land. En zij doorwandelden het land. 8
En Hij riep mij, en sprak tot mij, zeggende: Zie, deze, die
uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn Geest
doen rusten in het Noorderland. 9 En des HEEREN woord
geschiedde tot mij, zeggende: 10 Neem van de gevankelijk
weggevoerden van Cheldai, van Tobia, en van Jedaja,
en kom gij te dien dage, en ga in ten huize van Josia,
den zoon van Zefanja, dewelke uit Babel gekomen zijn;
11 Te weten, neem zilver en goud, en maak kronen; en
zet ze op het hoofd van Josua, den zoon van Jozadak,
den hogepriester. 12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo

spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een
Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats
spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen. **13** Ja,
Hij zal den tempel des HEEREN bouwen, en Hij zal het
sieraad dragen, en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon;
en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad des vredes
zal tussen die Beiden wezen. **14** En die kronen zullen
wezen voor Chelem, en voor Tobia, en voor Jedaja, en
voor Chen, den zoon van Zefanja, tot een gedachtenis
in den tempel des HEEREN. **15** En die verre zijn, zullen
komen, en zullen bouwen in den tempel des HEEREN, en
gijlieden zult weten, dat de HEERE der heirscharen mij tot
u gezonden heeft. Dit zal geschieden, indien gij vlijtiglijk
zult horen naar de stem des HEEREN, uws Gods.

7 Het gebeurde nu in het vierde jaar van den koning
Darius, dat het woord des HEEREN geschiedde tot
Zacharia, op den vierden der negende maand, namelijk in
Chisleu. **2** Toen men naar het huis van God gezonden
had Sarezer, en Regem-Melech, en zijn mannen, om het
aangezicht des HEEREN te smeken; **3** Zeggende tot de
priesters, die in het huis des HEEREN der heirscharen
waren, en tot de profeten, zeggende: Moet ik wenen in
de vijfde maand, mij afzonderende, gelijk als ik gedaan
heb nu zo vele jaren? **4** Toen geschiedde het woord des
HEEREN der heirscharen tot mij, zeggende: **5** Spreek tot
het ganse volk dezes lands, en tot de priesters, zeggende:
Toen gij vasttet en rouwklaagdet, in de vijfde en in de
zevende maand, namelijk nu zeventig jaren, hebt gijlieden
Mij, Mij enigszins gevast? **6** Of als gij at, en als gij dronkt,
waart gij het niet, die daar at, en gij, die daar dronkt? **7** Zijn
het niet de woorden, welke de HEERE uitriep door den
dienst der vorige profeten, toen Jeruzalem bewoond en
gerust was, en haar steden rondom haar; en het zuiden en
de laagte bewoond was? **8** Verder geschiedde het woord
des HEEREN tot Zacharia, zeggende: **9** Alzo sprak de
HEERE der heirscharen, zeggende: Richt een waarachtig
gericht, en doet goedertierenheid en barmhartigheden,
de een aan den ander; **10** En verdrukt de weduwe noch
den wees, den vreemdeling noch den ellendige; en denkt
niet in uw hart de een des anderen kwaad. **11** Maar zij
weigerden op te merken, en togen hun schouder terug, en
zij verzwaarden hun oren, opdat zij niet hoorden. **12** En zij
maakten hun hart als een diamant, opdat zij niet hoorden
de wet en de woorden, die de HEERE der heirscharen
zond in Zijn Geest, door den dienst der vorige profeten,
waaruit ontstaan is een grote toorn van den HEERE
der heirscharen. **13** Daarom is het geschied, gelijk als
Hij geroepen had, doch zij niet gehoord hebben, alzo
riepen zij ook, maar Ik hoorde niet, zegt de HEERE der
heirscharen; **14** Maar Ik heb hen weggestormd onder
alle heidenen, welke zij niet kenden; en het land werd
achter hen verwoest, zodat er niemand doorging, noch
wederkeerde; want zij stelden het gewenste land tot een
verwoesting.

8 Daarna geschiedde het woord des HEEREN der
heirscharen tot mij, zeggende: **2** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Ik heb geijverd over Sion met een groten
ijver; ja, met grote grimmigheid heb Ik over haar geijverd.
3 Alzo zegt de HEERE: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en
Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem
zal geheten worden een stad der waarheid, en de berg
des HEEREN der heirscharen, een berg der heiligheid.
4 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Er zullen nog
oude mannen en oude vrouwen zitten op de straten van
Jeruzalem; een ieder zal zijn stok in zijn hand hebben
vanwege de veelheid der dagen. **5** En de straten dier stad
zullen vervuld worden met knechtjes en meisjes, spelende
op haar straten. **6** Alzo zegt de HEERE der heirscharen:
Omdat het wonderlijk is in de ogen van het overblijfsel
dezes volks in deze dagen, zou het daarom ook in Mijn
ogen wonderlijk zijn? spreekt de HEERE der heirscharen.
7 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik zal Mijn
volk verlossen uit het land des opgangs, en uit het land des
nedergangs der zon. **8** En Ik zal hen herwaarts brengen,
dat zij in het midden van Jeruzalem wonen zullen; en zij
zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn,
in waarheid en in gerechtigheid. **9** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Laat uw handen sterk zijn, gijlieden, die in
deze dagen deze woorden gehoord hebt uit den mond
der profeten, die geweest zijn ten dage, als de grond
van het huis des HEEREN der heirscharen gelegd is,
dat de tempel gebouwd zou worden. **10** Want voor die
dagen kwam des mensen loon te niet, en het loon van
het vee was geen; en de uitgaande en de inkomende
hadden geen vrede vanwege den vijand, want Ik zond
alle mensen, een iegelijk tegen zijn naaste. **11** Maar nu
zal Ik aan het overblijfsel dezes volks niet wezen, gelijk
in de vorige dagen, spreekt de HEERE der heirscharen.
12 Want het zaad zal voorspoedig zijn, de wijnstok zal
zijn vrucht geven, en de aarde zal haar inkomen geven,
en de hemelen zullen hun dauw geven; en Ik zal het
overblijfsel dezes volks dit alles doen erven. **13** En het
zal geschieden, gelijk als gij, o huis van Juda! en gij, o
huis Israels, geweest zijt een vloek onder de heidenen,
alzo zal Ik ulieden behoeden, en gij zult een zegening
wezen; vreest niet, laat uw handen sterk zijn. **14** Want
alzo zegt de HEERE der heirscharen: Gelijk als Ik gedacht
heb ulieden kwaad te doen, toen Mij uw vaderen grotelijks
vertoornden, zegt de HEERE der heirscharen, en het heeft
Mij niet berouwd; **15** Alzo denk Ik wederom in deze dagen
goed te doen aan Jeruzalem, en aan het huis van Juda;
vreest niet! **16** Dit zijn de dingen, die gij doen zult: spreekt
de waarheid, een iegelijk met zijn naaste; oordeelt de
waarheid en een oordeel des vredes in uw poorten. **17** En
denkt niet de een des anderen kwaad in ulieder hart; en
hebt een valsen eed niet lief; want al deze zijn dingen, die
Ik haat, spreekt de HEERE. **18** Wederom geschiedde het
woord des HEEREN der heirscharen tot mij, zeggende:
19 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het vasten der
vierde, en het vasten der vijfde, en het vasten der zevende,

en het vasten der tiende maand, zal den huize van Juda tot
vreugde, en tot blijdschap, en tot vrolijke hoogtijden wezen;
hebt dan de waarheid en den vrede lief. **20** Alzo zegt de
HEERE der heirscharen: Nog zal het geschieden, dat de
volken, en de inwoners van vele steden komen zullen; **21**
En de inwoners der ene stad zullen gaan tot de inwoners
der andere, zeggende: Laat ons vlijtig henengaan, om te
smeken het aangezicht des HEEREN, en om den HEERE
der heirscharen te zoeken; ik zal ook henengaan. **22** Alzo
zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om den
HEERE der heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om
het aangezicht des HEEREN te smeken. **23** Alzo zegt de
HEERE der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden,
dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen
zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man,
zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben
gehoord, dat God met ulieden is.

9 De last van het woord des HEEREN over het land
Chadrach en Damaskus, deszelfs rust; want de HEERE
heeft een oog over den mens, gelijk over al de stammen
Israels. **2** En ook zal Hij Hamath met dezelve bepalen;
Tyrus en Sidon, hoewel zij zeer wijs is; **3** En Tyrus zich
sterkten gebouwd heeft, en zilver verzameld heeft als stof,
en fijn goud als slijk der straten; **4** Ziet, de HEERE zal
haar uit het bezit stoten, en Hij zal haar vesting in de zee
verslaan; en zij zal met vuur verteerd worden. **5** Askelon
zal het zien, en zal vrezen; desgelijks Gaza, en zal grote
smart hebben, mitsgaders Ekron, dewijl hetgeen, waar zij
op zagen, hen heeft te schande gemaakt; en de koning van
Gaza zal vergaan, en Askelon zal niet bewoond worden.
6 En de bastaard zal te Asdod wonen, en Ik zal den
hoogmoed der Filistijnen uitroeien. **7** En Ik zal zijn bloed
uit zijn mond wegdoen, en zijn verfoeiselen van tussen
zijn tanden; alzo zal hij ook onzen God overblijven; ja, hij
zal zijn als een vorst in Juda, en Ekron als de Jebusiet.
8 En Ik zal Mij rondom Mijn huis legeren, vanwege het
heirleger, vanwege den doorgaande, en vanwege den
wederkerende, opdat de drijver niet meer door hen doorga;
want nu heb Ik het met Mijn ogen aangezien. **9** Verheug
u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems!
Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is
een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een
veulen, een jong der ezelinnen. **10** En Ik zal de wagens uit
Efraim uitroeien, en de paarden uit Jeruzalem; ook zal
de strijdboog uitgeroeid worden, en Hij zal den heidenen
vrede spreken; en Zijn heerschappij zal zijn van zee tot
aan zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde. **11**
U ook aangaande, o Sion! door het bloed uws verbonds,
heb Ik uw gebondenen uit den kuil, daar geen water in
is, uitgelaten. **12** Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij
gebondenen, die daar hoopt! ook heden verkondig Ik,
dat Ik u dubbel zal wedergeven; **13** Als Ik Mij Juda zal
gespannen, en Ik Efraim den boog zal gevuld hebben;
en Ik uw kinderen, o Sion! zal verwekt hebben tegen uw
kinderen, o Griekenland! en u gesteld zal hebben als het
zwaard van een held. **14** En de HEERE zal over henlieden
verschijnen, en Zijn pijlen zullen uitvaren als een bliksem;
en de Heere HEERE zal met de bazuin blazen, en Hij zal
voorttreden met stormen uit het zuiden. **15** De HEERE der
heirscharen zal hen beschutten, en zij zullen eten, nadat
zij de slingerstenen zullen ten ondergebracht hebben; zij
zullen ook drinken, en een gedruis maken als de wijn;
en zij zullen vervuld worden, gelijk het bekken, gelijk de
hoeken des altaars. **16** En de HEERE, hun God, zal ze
te dien dage behouden, als zijnde de kudde Zijns volks;
want gekroonde stenen zullen in Zijn land, als een banier,
opgericht worden. **17** Want hoe groot zal zijn goed wezen
en hoe groot zal zijn schoonheid wezen! Het koren zal de
jongelingen, en de most zal de jonkvrouwen sprekende
maken.

10 Begeert van den HEERE regen, ten tijde des spaden
regens; de HEERE maakt de weerlichten; en Hij zal
hun regen genoeg geven voor ieder kruid op het veld. **2**
Want de terafim spreken ijdelheid, en de waarzeggers zien
valsheid, en zij spreken ijdele dromen, zij troosten met
ijdelheid; daarom zijn zij henengetogen als schapen, zij
zijn onderdrukt geworden; want er was geen herder. **3**
Tegen de herders was Mijn toorn ontstoken, en over de
bokken heb Ik bezoeking gedaan; maar de HEERE der
heirscharen zal Zijn kudde bezoeken, het huis van Juda,
en Hij zal hen stellen, gelijk het paard Zijner majesteit in
den strijd. **4** Van hetzelve zal de hoeksteen, van hetzelve
zal de nagel, van hetzelve zal de strijdboog, te zamen
zullen van hetzelve alle drijvers voortkomen. **5** En zij zullen
zijn als de helden, die in het slijk der straten treden in den
strijd, en zij zullen strijden; want de HEERE zal met hen
wezen; en zij zullen die beschamen, die op paarden rijden.
6 En Ik zal het huis van Juda versterken, en het huis van
Jozef zal Ik behouden, en Ik zal hen weder inzetten; want
Ik heb Mij hunner ontfermd, en zij zullen wezen, alsof Ik
hen niet verstoten had; want Ik ben de HEERE, hun God,
en Ik zal ze verhoren. **7** En zij zullen zijn als een held
van Efraim, en hun hart zal zich verblijden, als van den
wijn; en hun kinderen zullen het zien, en zich verblijden,
hun hart zal zich verheugen in den HEERE. **8** Ik zal hen
toesissen, en zal ze vergaderen, want Ik zal ze verlossen;
en zij zullen vermenigvuldigd worden, gelijk zij te voren
vermenigvuldigd waren. **9** En Ik zal hen onder de volken
zaaien, en zij zullen Mijner gedenken in verre plaatsen;
en zij zullen leven met hun kinderen, en wederkeren. **10**
Want Ik zal ze wederbrengen uit Egypteland, en Ik zal
ze vergaderen uit Assyrie; en Ik zal ze in het land van
Gilead en Libanon brengen, maar het zal hun niet genoeg
wezen. **11** En Hij zal door de zee gaan, die benauwende,
en Hij zal de golven in de zee slaan, en al de diepten der
rivieren zullen verdrogen; dan zal de hoogmoed van Assur
nedergeworpen worden, en de schepter van Egypte zal
wegwijken. **12** En Ik zal hen sterken in den HEERE, en in
Zijn Naam zullen zij wandelen, spreekt de HEERE.

11 Doe uw deuren open, o Libanon! opdat het vuur
uw cederen vertere. **2** Huilt, gij dennen! dewijl de

cederen gevallen zijn, dewijl die heerlijke bomen verwoest
zijn; huilt, gij eiken van Basan! dewijl het sterke woud
nedergevallen is. 3 Er is een stem des gehuils der
herderen, dewijl hun heerlijkheid verwoest is; een stem
des gebruls der jonge leeuwen, dewijl de hoogmoed van
de Jordaan verwoest is. 4 Alzo zegt de HEERE, mijn
God: Weidt deze slachtschapen. 5 Welker bezitters hen
doden, en houden het voor geen schuld; en een ieder
dergenen, die ze verkopen, zegt: Geloofd zij de HEERE,
dat ik rijk geworden ben; en niemand van degenen, die ze
weiden, verschoont ze. 6 Zekerlijk, Ik zal niet meer de
inwoners dezes lands verschonen, spreekt de HEERE;
maar ziet, Ik zal de mensen overleveren, elkeen in de
hand zijns naasten, en in de hand zijns konings, en zij
zullen dit land te morzel slaan, en Ik zal ze uit hun hand
niet verlossen. 7 Dies heb ik deze slachtschapen geweid,
dewijl zij ellendige schapen zijn; en ik heb mij genomen
twee stokken, den een heb ik genoemd LIEFELIJKHEID,
en den anderen heb ik genoemd SAMENBINDERS; en
ik heb die schapen geweid. 8 En ik heb drie herders
in een maand afgesneden; want mijn ziel was over hen
verdrietig geworden, en ook had hun ziel een walg van
mij. 9 En ik zeide: Ik zal ulieden niet meer weiden; wat
sterft, dat sterve, en wat afgesneden is, dat zij afgesneden,
en dat de overgeblevenen de een des anderen vlees
verslinden. 10 En ik nam mijn stok LIEFELIJKHEID, en ik
verbrak denzelven, te niet doende mijn verbond, hetwelk
ik met al deze volken gemaakt had. 11 Dus werd het
te dien dage vernietigd, en alzo hebben de ellendigen
onder de schapen, die op mij wachtten, bekend, dat het
des HEEREN woord was. 12 Want ik had tot henlieden
gezegd: Indien het goed is in uw ogen, brengt mijn loon,
en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon gewogen,
dertig zilverlingen. 13 Doch de HEERE zeide tot mij: Werp
ze henen voor den pottenbakker: een heerlijken prijs, dien
ik waard geacht ben geweest van hen! En ik nam die
dertig zilverlingen, en wierp ze in het huis des HEEREN,
voor den pottenbakker. 14 Toen verbrak ik mijn tweeden
stok, SAMENBINDERS, te niet doende de broederschap
tussen Juda en tussen Israel. 15 Verder zeide de HEERE
tot mij: Neem u nog eens dwazen herders gereedschap.
16 Want ziet, Ik zal een herder verwekken in dit land; dat
gereed is om afgesneden te worden, zal hij niet bezoeken;
het jonge zal hij niet zoeken, en het verbrokene zal hij
niet helen, en het stilstaande zal hij niet dragen; maar het
vlees van het vette zal hij eten, en derzelver klauwen zal
hij verscheuren. 17 Wee den nietigen herder, den verlater
der kudde! Het zwaard zal over zijn arm zijn, en over zijn
rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn
rechteroog zal ten enenmale donker worden.

12 De last van het woord des HEEREN over Israel.
De HEERE spreekt, Die den hemel uitbreidt, en de
aarde grondvest, en des mensen geest in zijn binnenste
formeert. 2 Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen tot een drinkschaal
der zwijmeling allen volken rondom; ja, ook zal zij zijn over
Juda, in de belegering tegen Jeruzalem. 3 En het zal te
dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot
een lastigen steen allen volken; allen, die zich daarmede
beladen, zullen gewisselijk doorsneden worden; en al de
volken der aarde zullen zich tegen haar verzamelen. 4 Te
dien dage, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met
schuwigheid slaan, en hun ruiters met zinneloosheid; maar
over het huis van Juda zal Ik Mijn ogen openen, en alle
paarden der volken zal Ik met blindheid slaan. 5 Dan
zullen de leidslieden van Juda in hun hart zeggen: De
inwoners van Jeruzalem zullen mij een sterkte zijn in den
HEERE der heirscharen, hun God. 6 Te dien dage zal
Ik de leidslieden van Juda stellen als een vurige haard
onder het hout, en als een vurige fakkel onder de schoven;
en zij zullen ter rechterzijde en ter linkerzijde alle volken
rondom verteren; en Jeruzalem zal nog blijven in haar
plaats te Jeruzalem. 7 En de HEERE zal de tenten van
Juda ten voorste behouden, opdat de heerlijkheid van
het huis Davids, en de heerlijkheid der inwoners van
Jeruzalem, zich niet verheffe tegen Juda. 8 Te dien dage
zal de HEERE de inwoners van Jeruzalem beschutten; en
die, die onder hen struikelen zou, zal te dien dage zijn
als David; en het huis Davids zal zijn als goden; als de
Engel des HEEREN voor hun aangezicht. 9 En het zal te
dien dage geschieden, dat Ik zal zoeken te verdelgen alle
heidenen, die tegen Jeruzalem aankomen. 10 Doch over
het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal
Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en
zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben,
en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage
over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk
kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.
11 Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn,
gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van
Megiddon. 12 En het land zal rouwklagen, elk geslacht
bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder,
en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het
huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;
13 Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun
vrouwen bijzonder; het geslacht van Simei bijzonder, en
hun vrouwen bijzonder; 14 Al de overige geslachten, elk
geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.

13 Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor
het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem,
tegen de zonde en tegen de onreinigheid. 2 En het zal te
dien dage geschieden, spreekt de HEERE der heirscharen,
dat Ik uitroeien zal uit het land de namen der afgoden, dat
zij niet meer gedacht zullen worden; ja, ook de profeten, en
den onreinen geest zal Ik uit het land wegdoen. 3 En het
zal geschieden, wanneer iemand meer profeteert, dat zijn
vader en zijn moeder, die hem gegenereerd hebben, tot
hem zullen zeggen: Gij zult niet leven, dewijl gij valsheid
gesproken hebt in den Naam des HEEREN; en zijn vader
en zijn moeder, die hem gegenereerd hebben, zullen
hem doorsteken, wanneer hij profeteert. 4 En het zal
geschieden te dien dage, dat die profeten beschaamd
zullen worden, een iegelijk van wege zijn gezicht, wanneer

hij profeteert; en zij zullen geen haren mantel aandoen, om
te liegen; 5 Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet, ik
ben een man, die het land bouwt; want een mens heeft mij
daartoe geworven van mijn jeugd aan. 6 En zo iemand tot
hem zegt: Wat zijn deze wonden in uw handen? zo zal
hij zeggen: Het zijn de wonden, waarmede ik geslagen
ben, in het huis mijner liefhebbers. 7 Zwaard! ontwaak
tegen Mijn Herder, en tegen den Man, Die Mijn Metgezel
is, spreekt de HEERE der heirscharen; sla dien Herder,
en de schapen zullen verstrooid worden; maar Ik zal Mijn
hand tot de kleinen wenden. 8 En het zal geschieden in
het ganse land, spreekt de HEERE, de twee delen daarin
zullen uitgeroeid worden, en den geest geven; maar het
derde deel zal daarin overblijven. 9 En Ik zal dat derde
deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk
men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men
goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal
het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal
zeggen: De HEERE is mijn God.

14 Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal
uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!
2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde
verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen
zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden
worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis;
maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid
worden. 3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden
tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft,
ten dage des strijds. 4 En Zijn voeten zullen te dien dage
staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het
oosten; en de Olijfberg zal in tweeen gespleten worden
naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer
grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken
naar het noorden, en de helft deszelven naar het zuiden.
5 Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen
(want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij
zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in
de dagen van Uzzia, den koning van Juda; den zal de
HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen met U, o
HEERE! 6 En het zal te dien dage geschieden, dat er
niet zal zijn het kostelijke licht, en de dikke duisternis. 7
Maar het zal een enige dag zijn, die den HEERE bekend
zal zijn; het zal noch dag, noch nacht zijn; en het zal
geschieden, ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen.
8 Ook zal het te dien dage geschieden, dat er levende
wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft van die naar
de oostzee, en de helft van die naar de achterste zee
aan; zij zullen des zomers en des winters zijn. 9 En de
HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien
dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een. 10 Dit
ganse land zal rondom als een vlak veld gemaakt worden,
van Geba tot Rimmon toe, zuidwaarts van Jeruzalem;
en zij zal verhoogd en bewoond worden in haar plaats;
van de poort van Benjamin af, tot aan de plaats van de
eerste poort, tot aan de Hoekpoort toe; en van den toren
van Hananeel, tot aan des konings wijnbakken toe. 11
En zij zullen daarin wonen, en er zal geen verbanning
meer zijn; want Jeruzalem zal zeker wonen. 12 En dit zal
de plage zijn, waarmede de HEERE al de volken plagen
zal, die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben:
Hij zal een iegelijks vlees, daar hij op zijn voeten staat,
doen uitteren; en een iegelijks ogen zullen uitteren in hun
holen; een eens iegelijks tong zal in hun mond uitteren. 13
Ook zal het te dien dage geschieden, dat er een groot
gedruis van den HEERE onder hen zal wezen, zodat zij
een ieder zijns naasten hand zullen aangrijpen, een eens
ieders hand zal tegen de hand zijns naasten opgaan. 14
En ook zal Juda te Jeruzalem strijden; en het vermogen
aller heidenen rondom zal verzameld worden, goud en
zilver, en klederen in grote menigte. 15 Alzo zal ook de
plage der paarden, der muildieren, der kemelen, en der
ezelen, en aller beesten zijn, die in diezelve heirlegers
geweest zullen zijn, gelijk gener plage geweest is. 16 En
het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle
heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die
zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den
Koning, den HEERE der heirscharen, en om te vieren
het feest der loofhutten. 17 En het zal geschieden, zo
wie van de geslachten der aarde niet zal optrekken naar
Jeruzalem, om den Koning, den HEERE der heirscharen,
te aanbidden, zo zal er over henlieden geen regen wezen.
18 En indien het geslacht der Egyptenaren, over dewelke
de. regen niet is, niet zal optrekken noch komen, zo zal die
plage over hen zijn, met dewelke de HEERE die heidenen
plagen zal, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest
der loofhutten. 19 Dit zal de zonde der Egyptenaren zijn,
mitsgaders de zonde aller heidenen, die niet optrekken
zullen, om te vieren het feest der loofhutten. 20 Te dien
dage zal op de bellen der paarden staan: De HEILIGHEID
DES HEEREN. En de potten in het huis des HEEREN
zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar; 21 Ja, al
de potten in Jeruzalem en in Juda zullen den HEERE der
heirscharen heilig zijn, zodat allen, die offeren willen, zullen
komen, en van dezelve nemen, en in dezelve koken; en er
zal geen Kanaaniet meer zijn, in het huis des HEEREN
der heirscharen, te dien dage.

Maleachi

1 De last van het woord des HEEREN tot Israel, door
den dienst van Maleachi. **2** Ik heb u liefgehad, zegt de
HEERE; maar gij zegt: Waarin hebt Gij ons liefgehad? Was
niet Ezau Jakobs broeder? spreekt de HEERE; nochtans
heb Ik Jakob liefgehad. **3** En Ezau heb Ik gehaat; en
Ik heb zijn bergen gesteld tot een verwoesting, en zijn
erve voor de draken der woestijn. **4** Ofschoon Edom
zeide: Wij zijn verarmd, doch wij zullen de woeste plaatsen
weder bouwen; alzo zegt de HEERE der heirscharen:
Zullen zij bouwen, zo zal Ik afbreken; en men zal hen
noemen: Landpale der goddeloosheid, en een volk, op
hetwelk de HEERE vergramd is tot in eeuwigheid. **5**
En uw ogen zullen het zien, en gijlieden zult zeggen:
De HEERE zij groot gemaakt, van de landpale Israels
af! **6** Een zoon zal den vader eren, en een knecht zijn
heer; ben Ik dan een Vader, waar is Mijn eer? En ben
Ik een Heere, waar is Mijn vreze? zegt de HEERE der
heirscharen tot u, o priesters, verachters Mijns Naams!
Maar gij zegt: Waarmede verachten wij Uw Naam? **7**
Gij brengt op Mijn altaar verontreinigd brood, en zegt:
Waarmede verontreinigen wij U? Daarmede, dat gij zegt:
Des HEEREN tafel is verachtelijk. **8** Want als gij wat
blinds aanbrengt om te offeren, het is bij u niet kwaad; en
als gij wat kreupels of wat kranks aanbrengt, het is niet
kwaad! Brengt dat toch uw vorst; zal hij een welgevallen
aan u hebben? of zal hij uw aangezicht opnemen? zegt
de HEERE der heirscharen. **9** Nu dan, smeekt toch het
aangezicht van God, dat Hij ons genadig zij; zulks is van
uw hand geschied, zal Hij uw aangezicht opnemen? zegt
de HEERE der heirscharen? **10** Wie is er ook onder u,
die de deuren om niet toesluit? En gij steekt het vuur niet
aan op Mijn altaar om niet. Ik heb geen lust aan u, zegt
de HEERE der heirscharen, en het spijsoffer is Mij van
uw hand niet aangenaam. **11** Maar van den opgang der
zon tot haar ondergang, zal Mijn Naam groot zijn onder
de heidenen; en aan alle plaats zal Mijn Naam reukwerk
toegebracht worden, en een rein spijsoffer; want Mijn Naam
zal groot zijn onder de heidenen, zegt de HEERE der
heirscharen. **12** Maar gij ontheiligt dien, als gij zegt: Des
HEEREN tafel is ontreinigd, en haar inkomen, haar spijs is
verachtelijk. **13** Nog zegt gij: Ziet, wat een vermoeidheid!
maar gij zoudt het kunnen wegblazen, zegt de HEERE
der heirscharen; gij brengt ook hetgeen geroofd is, en
dat kreupel en krank is; gij brengt ook spijsoffer; zou Mij
zulks aangenaam zijn van uw hand? zegt de HEERE. **14**
Ja, vervloekt zij de bedrieger, die een mannetje in zijn
kudde heeft, en den Heere belooft, en offert, dat verdorven
is! want Ik ben een groot Koning, zegt de HEERE der
heirscharen, en Mijn Naam is vreselijk onder de heidenen.

2 En nu, gij priesters! tot u wordt dit gebod gezonden; **2**
Indien gij het niet zult horen, en indien gij het niet zult ter
harte nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE
der heirscharen, zo zal Ik den vloek onder u zenden, en Ik
zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook alrede elkeen
derzelve vervloekt, omdat gij het niet ter harte neemt. **3**
Ziet, Ik zal u het zaad verderven; en Ik zal drek op uw
aangezichten strooien, den drek uwer feesten, zodat men
u met denzelven wegnemen zal. **4** Dan zult gij weten, dat
Ik dit gebod tot u gezonden heb; opdat Mijn verbond met
Levi zij, zegt de HEERE der heirscharen. **5** Mijn verbond
met hem was het leven, en de vrede; en Ik gaf hem die tot
een vreze; en hij vreesde Mij, en hij werd om Mijns Naams
wil verschrikt. **6** De wet der waarheid was in zijn mond, en
er werd geen onrecht in zijn lippen gevonden; hij wandelde
met Mij in vrede en in rechtmatigheid, en hij bekeerde er
velen van ongerechtigheid. **7** Want de lippen der priesters
zullen de wetenschap bewaren, en men zal uit zijn mond
de wet zoeken; want hij is een engel des HEEREN der
heirscharen. **8** Maar gij zijt van den weg afgeweken, gij
hebt er velen doen struikelen in de wet, gij hebt het verbond
met Levi verdorven, zegt de HEERE der heirscharen. **9**
Daarom heb Ik ook u verachtelijk en onwaard gemaakt
voor het ganse volk, dewijl gij Mijn wegen niet houdt, maar
het aangezicht aanneemt in de wet. **10** Hebben wij niet
allen een Vader? Heeft niet een God ons geschapen?
Waarom handelen wij dan trouwelooslijk de een tegen
den ander, ontheiligende het verbond onzer vaderen?
11 Juda handelt trouwelooslijk, en er wordt een gruwel
gedaan in Israel, en in Jeruzalem; want Juda ontheiligt de
heiligheid des HEEREN, welke Hij liefheeft; want hij heeft
de dochters eens vreemden gods getrouwd. **12** De HEERE
zal den man, die zulks doet, uitroeien uit de hutten van
Jakob, dien, die waakt, en dien, die antwoordt, en die den
HEERE der heirscharen spijsoffer brengt. **13** Dit tweede
doet gijlieden ook, dat gij het altaar des HEEREN bedekt
met tranen, met wening en met zuchting; zodat Hij niet
meer het spijsoffer aanschouwen, noch met welgevallen
van uw hand ontvangen wil. **14** Gij nu zegt: Waarom?
Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen
u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij
trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin, en de
huisvrouw uws verbonds is. **15** Heeft Hij niet maar een
gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had? En waarom
maar dien enen? Hij zocht een zaad Gods. Daarom, wacht
u met uw geest, en dat niemand trouwelooslijk handele
tegen de huisvrouw zijner jeugd. **16** Want de HEERE, de
God Israels, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij
den wrevel bedekt met Zijn kleed, zegt de HEERE der
heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet
trouwelooslijk handelt. **17** Gij vermoeit den HEERE met uw
woorden; nog zegt gij: Waarmede vermoeien wij Hem?
Daarmede, dat gij zegt: Al wie kwaad doet, is goed in de
ogen des HEEREN, en Hij heeft lust aan zodanigen; of,
waar is de God des oordeels?

3 Ziet, Ik zende Mijn engel, die voor Mijn aangezicht
den weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel
komen die Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel
des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt; ziet, Hij komt,
zegt de HEERE der heirscharen. **2** Maar wie zal den

dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als
Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een
goudsmid, en als zeep der vollers. 3 En Hij zal zitten,
louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen
van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en
als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen
in gerechtigheid. 4 Dan zal het spijsoffer van Juda en
Jeruzalem den HEERE zoet wezen, als in de oude dagen,
en als in de vorige jaren. 5 En Ik zal tot ulieden ten
oordeel naderen; en Ik zal een snel Getuige zijn tegen de
tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen degenen,
die valselijk zweren, en tegen degenen, die het loon des
dagloners met geweld inhouden, die de weduwe, en den
wees, en den vreemdeling het recht verkeren, en Mij niet
vrezen, zegt de HEERE der heirscharen. 6 Want Ik, de
HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen
Jakobs! niet verteerd. 7 Van uwer vaderen dag af, zijt gij
afgeweken van Mijn inzettingen, en hebt ze niet bewaard;
keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de
HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij
wederkeren? 8 Zal een mens God beroven? Maar gij
berooft Mij, en zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden
en het hefoffer. 9 Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij
Mij berooft, zelfs het ganse volk. 10 Brengt al de tienden in
het schathuis, opdat er spijze zij in Mijn huis; en beproeft
Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u
dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u
zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen
zullen. 11 En Ik zal om uwentwil den opeter schelden, dat
hij u de vrucht des lands niet verderve; en de wijnstok
op het veld zal u geen misdracht voortbrengen, zegt de
HEERE der heirscharen. 12 En alle heidenen zullen u
gelukzalig noemen; want gijlieden zult een lustig land zijn,
zegt de HEERE der heirscharen. 13 Uw woorden zijn
tegen Mij te sterk geworden, zegt de HEERE; maar gij
zegt: Wat hebben wij tegen U gesproken? 14 Gij zegt: Het
is tevergeefs God te dienen; want wat nuttigheid is het, dat
wij Zijn wacht waarnemen, en dat wij in het zwart gaan,
voor het aangezicht des HEEREN der heirscharen? 15
En nu, wij achten de hoogmoedigen gelukzalig; ook die
goddeloosheid doen, worden gebouwd; ook verzoeken zij
den HEERE, en ontkomen. 16 Alsdan spreken, die den
HEERE vrezen, een ieder tot zijn naaste: De HEERE merkt
er toch op en hoort, en er is een gedenkboek voor Zijn
aangezicht geschreven, voor degenen, die den HEERE
vrezen, en voor degenen, die aan Zijn Naam gedenken.
17 En zij zullen, zegt de HEERE der heirscharen, te dien
dage, dien Ik maken zal, Mij een eigendom zijn; en Ik zal
hen verschonen, gelijk als een man zijn zoon verschoont,
die hem dient. 18 Dan zult gijlieden wederom zien, het
onderscheid tussen den rechtvaardige en den goddeloze,
tussen dien, die God dient, en dien, die Hem niet dient.

4 Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan
zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid
doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in
brand zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun
noch wortel, noch tak laten zal. 2 Ulieden daarentegen, die
Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan,
en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult
uitgaan, en toenemen, als mestkalveren. 3 En gij zult de
goddelozen vertreden; want zij zullen as worden onder de
zolen uwer voeten, te dien dage, dien Ik maken zal, zegt
de HEERE der heirscharen. 4 Gedenk der wet van Mozes,
Mijn knecht, die Ik hen bevolen heb op Horeb aan gans
Israel, der inzettingen en rechten. 5 Ziet, Ik zende ulieden
den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag
des HEEREN komen zal. 6 En hij zal het hart der vaderen
tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot
hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban
sla.

NIEUWE TESTAMENT

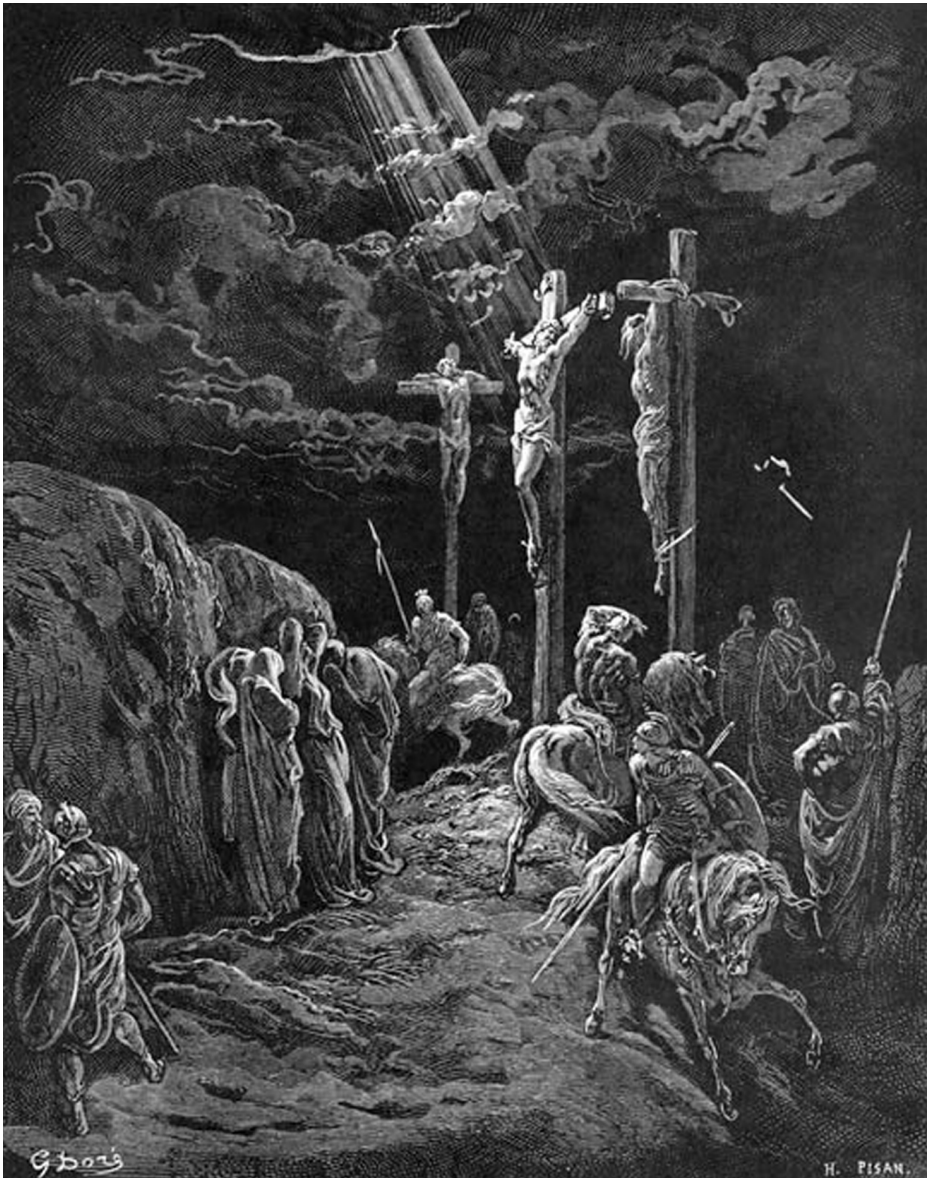

En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.
En verdelende Zijn klederen, wierpen zij het lot.
Lukas 23:34

Mattheüs

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den
Zoon van David, den zoon van Abraham. **2** Abraham
gewon Izak, en Izak gewon Jakob, en Jakob gewon
Juda, en zijn broeders; **3** En Juda gewon Fares en Zara
bij Thamar; en Fares gewon Esrom, en Esrom gewon
Aram; **4** En Aram gewon Aminadab, en Aminadab gewon
Nahasson, en Nahasson gewon Salmon; **5** En Salmon
gewon Booz bij Rachab, en Booz gewon Obed bij Ruth,
en Obed gewon Jessai; **6** En Jessai gewon David, den
koning; en David, den koning, gewon Salomon bij degene,
die Uria's vrouw was geweest; **7** En Salomon gewon
Roboam, en Roboam gewon Abia, en Abia gewon Asa;
8 En Asa gewon Josafat, en Josafat gewon Joram, en
Joram gewon Ozias; **9** En Ozias gewon Joatham, en
Joatham gewon Achaz, en Achaz gewon Ezekias; **10**
En Ezekias gewon Manasse, en Manasse gewon Amon,
en Amon gewon Josias; **11** En Josias gewon Jechonias,
en zijn broeders, omtrent de Babylonische overvoering.
12 En na de Babylonische overvoering gewon Jechonias
Salathiel, en Salathiel gewon Zorobabel; **13** En Zorobabel
gewon Abiud, en Abiud gewon Eljakim, en Eljakim gewon
Azor; **14** En Azor gewon Sadok, en Sadok gewon Achim,
en Achim gewon Eliud; **15** En Eliud gewon Eleazar, en
Eleazar gewon Matthan, en Matthan gewon Jakob; **16** En
Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit welke geboren
is JEZUS, gezegd Christus. **17** Al de geslachten dan, van
Abraham tot David, zijn veertien geslachten; en van David
tot de Babylonische overvoering, zijn veertien geslachten;
en van de Babylonische overvoering tot Christus, zijn
veertien geslachten. **18** De geboorte van Jezus Christus
was nu aldus; want als Maria, Zijn moeder, met Jozef
ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij
zwanger bevonden uit den Heiligen Geest. **19** Jozef nu,
haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde
openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk
te verlaten. **20** En alzo hij deze dingen in den zin had,
ziet, de engel des Heeren verscheen hem in den droom,
zeggende: Jozef, gij zone Davids! wees niet bevreesd
Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar
ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest; **21** En zij zal
een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want
Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. **22** En dit
alles is geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen van
den Heere gesproken is, door den profeet, zeggende:
23 Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon
baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuel; hetwelk is,
overgezet zijnde, God met ons. **24** Jozef dan, opgewekt
zijnde van den slaap, deed, gelijk de engel des Heeren
hem bevolen had, en heeft zijn vrouw tot zich genomen;
25 En bekende haar niet, totdat zij dezen haar eerstgeboren
Zoon gebaard had; en heette Zijn naam JEZUS.

2 Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in
Judea, in de dagen van den koning Herodes, ziet, enige
wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen. **2**
Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij
hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om
Hem te aanbidden. **3** De koning Herodes nu, dit gehoord
hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem, met hem.
4 En bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en
Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar de
Christus zou geboren worden. **5** En zij zeiden tot hem: Te
Bethlehem, in Judea gelegen; want alzo is geschreven
door den profeet: **6** En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt
geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit
u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israel weiden
zal. **7** Toen heeft Herodes de wijzen heimelijk geroepen,
en vernam naarstiglijk van hen den tijd, wanneer de ster
verschenen was; **8** En hen naar Bethlehem zendende,
zeide: Reist heen, en onderzoekt naarstiglijk naar dat
Kindeken, en als gij Het zult gevonden hebben, boodschapt
het mij, opdat ik ook kome en Datzelve aanbidde. **9** En
zij, den koning gehoord hebbende, zijn heengereisd; en
ziet, de ster, die zij in het oosten gezien hadden, ging hun
voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats, waar het
Kindeken was. **10** Als zij nu de ster zagen, verheugden zij
zich met zeer grote vreugde. **11** En in het huis gekomen
zijnde, vonden zij het Kindeken met Maria, Zijn moeder,
en nedervallende hebben zij Hetzelve aangebeden; en
hun schatten opengedaan hebbende, brachten zij Hem
geschenken: goud en wierook, en mirre. **12** En door
Goddelijke openbaring vermaand zijnde in den droom, dat
zij niet zouden wederkeren tot Herodes, vertrokken zij door
een anderen weg weder naar hun land. **13** Toen zij nu
vertrokken waren, ziet, de engel des Heeren verschijnt
Jozef in den droom, zeggende: Sta op, en neem tot u het
Kindeken en Zijn moeder, en vlied in Egypte, en wees
aldaar, totdat ik het u zeggen zal; want Herodes zal het
Kindeken zoeken, om Hetzelve te doden. **14** Hij dan
opgestaan zijnde, nam het Kindeken en Zijn moeder tot
zich in den nacht, en vertrok naar Egypte; **15** En was aldaar
tot den dood van Herodes; opdat vervuld zou worden
hetgeen van den Heere gesproken is door den profeet,
zeggende: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen. **16** Als
Herodes zag, dat hij van de wijzen bedrogen was, toen
werd hij zeer toornig, en enigen afgezonden hebbende,
heeft omgebracht al de kinderen, die binnen Bethlehem,
en in al deszelfs landpalen waren, van twee jaren oud en
daaronder, naar den tijd, dien hij van de wijzen naarstiglijk
onderzocht had. **17** Toen is vervuld geworden, hetgeen
gesproken is door den profeet Jeremia, zeggende: **18**
Een stem is in Rama gehoord, geklag, geween en veel
gekerm; Rachel beweende haar kinderen, en wilde niet
vertroost wezen, omdat zij niet zijn! **19** Toen Herodes
nu gestorven was, ziet, de engel des Heeren verschijnt
Jozef in den droom, in Egypte. **20** Zeggende: Sta op,
neem het Kindeken en Zijn moeder tot u, en trek in het
land Israels; want zij zijn gestorven, die de ziel van het
Kindeken zochten. **21** Hij dan, opgestaan zijnde, heeft tot
zich genomen het Kindeken en Zijn moeder, en is gekomen

in het land Israels. 22 Maar als hij hoorde, dat Archelaus
in Judea koning was, in de plaats van zijn vader Herodes,
vreesde hij daarheen te gaan; maar door Goddelijke
openbaring vermaand in den droom, is hij vertrokken in
de delen van Galilea. 23 En daar gekomen zijnde, nam
hij zijn woonplaats in de stad, genaamd Nazareth; opdat
vervuld zou worden, wat door de profeten gezegd is, dat
Hij Nazarener zal geheten worden.

3 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende
in de woestijn van Judea, 2 En zeggende: Bekeert u;
want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 3 Want
deze is het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den
profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn:
Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! 4
En dezelve Johannes had zijn kleding van kemelshaar, en
een lederen gordel om zijn lenden; en zijn voedsel was
sprinkhanen en wilde honig. 5 Toen is tot hem uitgegaan
Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom
de Jordaan; 6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan,
belijdende hun zonden. 7 Hij dan, ziende velen van de
Farizeen en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot
hen: Gij adderengebroedsels! wie heeft u aangewezen
te vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan
vruchten voort, der bekering waardig. 9 En meent niet bij
uzelven te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader;
want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham
kinderen kan verwekken. 10 En ook is alrede de bijl aan
den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen
goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het
vuur geworpen. 11 Ik doop u wel met water tot bekering;
maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik
niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den
Heiligen Geest en met vuur dopen. 12 Wiens wan in Zijn
hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn
tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met
onuitblusselijk vuur verbranden. 13 Toen kwam Jezus
van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem
gedoopt te worden. 14 Doch Johannes weigerde Hem
zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en
komt Gij tot mij? 15 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid
te vervullen. Toen liet hij van Hem af. 16 En Jezus, gedoopt
zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet,
de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest
Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. 17
En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn
Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen
heb!

4 Toen werd Jezus van den Geest weggeleid in de
woestijn, om verzocht te worden van den duivel. 2
En als Hij veertig dagen en veertig nachten gevast had,
hongerde Hem ten laatste. 3 En de verzoeker, tot Hem
gekomen zijnde, zeide: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg, dat
deze stenen broden worden. 4 Doch Hij, antwoordende,
zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet
leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.
5 Toen nam Hem de duivel mede naar de heilige stad, en
stelde Hem op de tinne des tempels; 6 En zeide tot Hem:
Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelven nederwaarts; want
er is geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal,
en dat zij U op de handen zullen nemen, opdat Gij niet
te eniger tijd Uw voet aan een steen aanstoot. 7 Jezus
zeide tot hem: Er is wederom geschreven: Gij zult den
Heere, uw God, niet verzoeken. 8 Wederom nam Hem
de duivel mede op een zeer hogen berg, en toonde Hem
al de koninkrijken der wereld, en hun heerlijkheid; 9 En
zeide tot Hem: Al deze dingen zal ik U geven, indien Gij,
nedervallende, mij zult aanbidden. 10 Toen zeide Jezus
tot hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: Den
Heere, uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen.
11 Toen liet de duivel van Hem af; en ziet, de engelen zijn
toegekomen, en dienden Hem. 12 Als nu Jezus gehoord
had, dat Johannes overgeleverd was, is Hij wedergekeerd
naar Galilea; 13 En Nazareth verlaten hebbende, is komen
wonen te Kapernaum, gelegen aan de zee, in de landpale
van Zebulon en Nafthali; 14 Opdat vervuld zou worden,
hetgeen gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende:
15 Het land Zebulon en het land Nafthali aan den weg der
zee over de Jordaan, Galilea der volken; 16 Het volk, dat
in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en dengenen,
die zaten in het land en de schaduwe des doods, denzelven
is een licht opgegaan. 17 Van toen aan heeft Jezus
begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het
Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 18 En Jezus,
wandelende aan de zee van Galilea, zag twee broeders,
namelijk Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder,
het net in de zee werpende (want zij waren vissers); 19
En Hij zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der
mensen maken. 20 Zij dan, terstond de netten verlatende,
zijn Hem nagevolgd. 21 En Hij, van daar voortgegaan
zijnde, zag twee andere broeders, namelijk Jakobus, den
zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder, in het
schip met hun vader Zebedeus, hun netten vermakende,
en heeft hen geroepen. 22 Zij dan, terstond verlatende het
schip en hun vader, zijn Hem nagevolgd. 23 En Jezus
omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en
predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende
alle ziekte en alle kwale onder het volk. 24 En Zijn gerucht
ging van daar uit in geheel Syrie; en zij brachten tot Hem
allen, die kwalijk gesteld waren, met verscheidene ziekten
en pijnen bevangen zijnde, en van den duivel bezeten,
en maanzieken en geraakten; en Hij genas dezelve. 25
En vele scharen volgden Hem na, van Galilea en van
Dekapolis, en van Jeruzalem, en van Judea, en van over
de Jordaan.

5 En Jezus, de schare ziende, is geklommen op een berg,
en als Hij nedergezeten was, kwamen Zijn discipelen tot
Hem. 2 En Zijn mond geopend hebbende, leerde Hij hen,
zeggende: 3 Zalig zijn de armen van geest; want hunner is
het Koninkrijk der hemelen. 4 Zalig zijn die treuren; want
zij zullen vertroost worden. 5 Zalig zijn de zachtmoedigen;

want zij zullen het aardrijk beerven. **6** Zalig zijn die
hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen
verzadigd worden. **7** Zalig zijn de barmhartigen; want hun
zal barmhartigheid geschieden. **8** Zalig zijn de reinen van
hart; want zij zullen God zien. **9** Zalig zijn de vreedzamen;
want zij zullen Gods kinderen genaamd worden. **10** Zalig
zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want
hunner is het Koninkrijk der hemelen. **11** Zalig zijt gij, als u
de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad
tegen u spreken, om Mijnentwil. **12** Verblijdt en verheugt u;
want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij
vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn. **13** Gij zijt
het zout der aarde; indien nu het zout smakeloos wordt,
waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens
meer toe, dan om buiten geworpen, en van de mensen
vertreden te worden. **14** Gij zijt het licht der wereld; een
stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn.
15 Noch steekt men een kaars aan, en zet die onder een
koornmaat, maar op een kandelaar, en zij schijnt allen,
die in het huis zijn; **16** Laat uw licht alzo schijnen voor
de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en
uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken. **17** Meent
niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te
ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden,
maar te vervullen. **18** Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de
hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch
een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn
geschied. **19** Zo wie dan een van deze minste geboden zal
ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal
de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen;
maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die
zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen.
20 Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij,
dan der Schriftgeleerden en der Farizeen, dat gij in het
Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan. **21** Gij hebt
gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doden;
maar zo wie doodt, die zal strafbaar zijn door het gericht.
22 Doch Ik zeg u: Zo wie te onrecht op zijn broeder toornig
is, die zal strafbaar zijn door het gericht; en wie tot zijn
broeder zegt: Raka! die zal strafbaar zijn door den groten
raad; maar wie zegt: Gij dwaas! die zal strafbaar zijn door
het helse vuur. **(Geenna g1067)** **23** Zo gij dan uw gave zult
op het altaar offeren, en aldaar gedachtig wordt, dat uw
broeder iets tegen u heeft; **24** Laat daar uw gave voor het
altaar, en gaat heen, verzoent u eerst met uw broeder, en
komt dan en offert uw gave. **25** Weest haastelijk welgezind
jegens uw wederpartij, terwijl gij nog met hem op den weg
zijt; opdat de wederpartij niet misschien u den rechter
overlevere, en de rechter u den dienaar overlevere, en gij
in de gevangenis geworpen wordt. **26** Voorwaar, Ik zeg u:
Gij zult daar geenszins uitkomen, totdat gij den laatsten
penning zult betaald hebben. **27** Gij hebt gehoord, dat
van de ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen.
28 Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aan ziet, om
dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart
met haar gedaan. **29** Indien dan uw rechteroog u ergert,
trekt het uit, en werpt het van u; want het is u nut, dat
een uwer leden verga, en niet uw gehele lichaam in de
hel geworpen worde. **(Geenna g1067)** **30** En indien uw
rechterhand u ergert, houwt ze af, en werpt ze van u; want
het is u nut, dat een uwer leden verga, en niet uw gehele
lichaam in de hel geworpen worde. **(Geenna g1067)** **31** Er
is ook gezegd: Zo wie zijn vrouw verlaten zal, die geve
haar een scheidbrief. **32** Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn
vrouw verlaten zal, anders dan uit oorzaak van hoererij,
die maakt, dat zij overspel doet; en zo wie de verlatene zal
trouwen, die doet overspel. **33** Wederom hebt gij gehoord,
dat van de ouden gezegd is: Gij zult den eed niet breken,
maar gij zult den Heere uw eden houden. **34** Maar Ik zeg
u: Zweert ganselijk niet, noch bij den hemel, omdat hij
is de troon Gods; **35** Noch bij de aarde, omdat zij is de
voetbank Zijner voeten; noch bij Jeruzalem, omdat zij is de
stad des groten Konings; **36** Noch bij uw hoofd zult gij
zweren, omdat gij niet een haar kunt wit of zwart maken;
37 Maar laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven
deze is, dat is uit den boze. **38** Gij hebt gehoord, dat
gezegd is: Oog om oog, en tand om tand. **39** Maar Ik zeg
u, dat gij den boze niet wederstaat; maar, zo wie u op de
rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe; **40** En zo
iemand met u rechten wil, en uw rok nemen, laat hem ook
den mantel; **41** En zo wie u zal dwingen een mijl te gaan,
gaat met hem twee mijlen. **42** Geeft dengene, die iets van
u bidt, en keert u niet af van dengene, die van u lenen wil.
43 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste
liefhebben, en uw vijand zult gij haten. **44** Maar Ik zeg u:
Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet
wel dengenen, die u haten; en bidt voor degenen, die
u geweld doen, en die u vervolgen; **45** Opdat gij moogt
kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is; want Hij
doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent
over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. **46** Want indien
gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook
de tollenaars niet hetzelfde? **47** En indien gij uw broeders
alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook niet
de tollenaars alzo? **48** Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk
uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.

6 Hebt acht, dat gij uw aalmoes niet doet voor de mensen,
om van hen gezien te worden; anders zo hebt gij geen
loon bij uw Vader, Die in de hemelen is. **2** Wanneer gij
dan aalmoes doet, zo laat voor u niet trompetten, gelijk de
geveinsden in de synagogen en op de straten doen, opdat
zij van de mensen geeerd mogen worden. Voorwaar zeg Ik
u: Zij hebben hun loon weg. **3** Maar als gij aalmoes doet,
zo laat uw linker hand niet weten, wat uw rechter doet;
4 Opdat uw aalmoes in het verborgen zij; en uw Vader,
Die in het verborgen ziet, Die zal het u in het openbaar
vergelden. **5** En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn gelijk
de geveinsden; want die plegen gaarne, in de synagogen
en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij
van de mensen mogen gezien worden. Voorwaar, Ik zeg u,
dat zij hun loon weg hebben. **6** Maar gij, wanneer gij bidt,
gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende,

bidt uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in
het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. 7
En als gij bidt, zo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden,
gelijk de heidenen; want zij menen, dat zij door hun
veelheid van woorden zullen verhoord worden. 8 Wordt
dan hun niet gelijk; want uw Vader weet, wat gij van node
hebt, eer gij Hem bidt. 9 Gij dan bidt aldus: Onze Vader,
Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. 10 Uw
Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo
ook op de aarde. 11 Geef ons heden ons dagelijks brood.
12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven
onzen schuldenaren. 13 En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk,
en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.
14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo
zal uw hemelse Vader ook u vergeven. 15 Maar indien gij
den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw
Vader uw misdaden niet vergeven. 16 En wanneer gij vast,
toont geen droevig gezicht, gelijk de geveinsden; want zij
mismaken hun aangezichten, opdat zij van de mensen
mogen gezien worden, als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg
u, dat zij hun loon weg hebben. 17 Maar gij, als gij vast,
zalft uw hoofd, en wast uw aangezicht; 18 Opdat het van
de mensen niet gezien worde, als gij vast, maar van uw
Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het
verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. 19
Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot
en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en
stelen; 20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar
ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet
doorgraven noch stelen; 21 Want waar uw schat is, daar
zal ook uw hart zijn. 22 De kaars des lichaams is het oog;
indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam
verlicht wezen; 23 Maar indien uw oog boos is, zo zal
geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in
u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!
24 Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den
enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen
aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God
dienen en den Mammon. 25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet
bezorgd voor uw leven, wat gij eten, en wat gij drinken
zult; noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult; is
het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan
de kleding? 26 Aanziet de vogelen des hemels, dat zij niet
zaaien, noch maaien, noch verzamelen in de schuren;
en uw hemelse Vader voedt nochtans dezelve; gaat gij
dezelve niet zeer veel te boven? 27 Wie toch van u kan,
met bezorgd te zijn, een el tot zijn lengte toedoen? 28 En
wat zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanmerkt de lelien
des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen
niet; 29 En Ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijn heerlijkheid,
niet is bekleed geweest, gelijk een van deze. 30 Indien
nu God het gras des velds, dat heden is, en morgen in
den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u niet
veel meer kleden, gij kleingelovigen? 31 Daarom zijt niet
bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij
drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? 32 Want
al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse
Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft. 33 Maar zoekt
eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze
dingen zullen u toegeworpen worden. 34 Zijt dan niet
bezorgd tegen den morgen; want de morgen zal voor het
zijne zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad.

7 Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. 2
Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld
worden; en met welke mate gij meet, zal u wedergemeten
worden. 3 En wat ziet gij den splinter, die in het oog uws
broeders is, maar den balk, die in uw oog is, merkt gij niet?
4 Of, hoe zult gij tot uw broeder zeggen: Laat toe, dat ik
den splinter uit uw oog uitdoe; en zie, er is een balk in uw
oog? 5 Gij geveinsde! werp eerst den balk uit uw oog,
en dan zult gij bezien, om den splinter uit uws broeders
oog uit te doen. 6 Geeft het heilige den honden niet, noch
werpt uw paarlen voor de zwijnen; opdat zij niet te eniger
tijd dezelve met hun voeten vertreden, en zich omkerende,
u verscheuren. 7 Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en
gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. 8 Want
een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt;
en die klopt, dien zal opengedaan worden. 9 Of wat mens
is er onder u, zo zijn zoon hem zou bidden om brood, die
hem een steen zal geven? 10 En zo hij hem om een vis
zou bidden, die hem een slang zal geven? 11 Indien dan
gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven,
hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede
gaven geven dengenen, die ze van Hem bidden! 12 Alle
dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen,
doet gij hun ook alzo; want dat is de wet en de profeten.
13 Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en
breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er,
die door dezelve ingaan; 14 Want de poort is eng, en de
weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die
denzelven vinden. 15 Maar wacht u van de valse profeten,
dewelke in schaapsklederen tot u komen, maar van binnen
zijn zij grijpende wolven. 16 Aan hun vruchten zult gij hen
kennen. Leest men ook een druif van doornen, of vijgen
van distelen? 17 Alzo een ieder goede boom brengt voort
goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade
vruchten. 18 Een goede boom kan geen kwade vruchten
voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten
voortbrengen. 19 Een ieder boom, die geen goede vrucht
voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.
20 Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen. 21
Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan
in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den
wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. 22 Velen zullen
te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij
niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen
uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? 23
En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit
gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid
werkt! 24 Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en
dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig

man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft; 25 En
er is slagregen nedergevallen, en de waterstromen zijn
gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen
hetzelve huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het
was op de steenrots gegrond. 26 En een iegelijk, die deze
Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een
dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand
gebouwd heeft; 27 En de slagregen is nedergevallen, en
de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben
gewaaid, en zijn tegen hetzelve huis aangeslagen, en het
is gevallen, en zijn val was groot. 28 En het is geschied,
als Jezus deze woorden geeindigd had, dat de scharen
zich ontzetten over Zijn leer; 29 Want Hij leerde hen, als
macht hebbende, en niet als de Schriftgeleerden.

8 Toen Hij nu van den berg afgeklommen was, zijn Hem
vele scharen gevolgd. 2 En ziet, een melaatse kwam,
en aanbad Hem, zeggende: Heere! indien Gij wilt, Gij
kunt mij reinigen. 3 En Jezus, de hand uitstrekkende,
heeft hem aangeraakt, zeggende: Ik wil, word gereinigd!
En terstond werd hij van zijn melaatsheid gereinigd. 4
En Jezus zeide tot hem: Zie, dat gij dit niemand zegt;
maar ga heen, toon uzelven den priester, en offer de
gave, die Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis.
5 Als nu Jezus te Kapernaum ingegaan was, kwam tot
Hem een hoofdman over honderd, biddende Hem, 6
En zeggende: Heere! mijn knecht ligt te huis geraakt,
en lijdt zware pijnen. 7 En Jezus zeide tot hem: Ik zal
komen en hem genezen. 8 En de hoofdman over honderd,
antwoordende, zeide: Heere! ik ben niet waardig, dat Gij
onder mijn dak zoudt inkomen; maar spreek alleenlijk een
woord, en mijn knecht zal genezen worden. 9 Want ik ben
ook een mens onder de macht van anderen, hebbende
onder mij krijgsknechten; en ik zeg tot dezen: Ga! en hij
gaat; en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot mijn
dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. 10 Jezus nu, dit
horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot dengenen,
die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israel
zo groot een geloof niet gevonden. 11 Doch Ik zeg u, dat
velen zullen komen van oosten en westen en zullen met
Abraham, en Izak, en Jakob, aanzitten in het Koninkrijk
der hemelen; 12 En de kinderen des Koninkrijks zullen
uitgeworpen worden in de buitenste duisternis; aldaar zal
wening zijn, en knersing der tanden. 13 En Jezus zeide tot
den hoofdman over honderd: Ga heen, en u geschiede,
gelijk gij geloofd hebt. En zijn knecht is gezond geworden
te diezelver ure. 14 En Jezus gekomen zijnde in het
huis van Petrus, zag zijn vrouws moeder te bed liggen,
hebbende de koorts. 15 En Hij raakte haar hand aan, en
de koorts verliet haar; en zij stond op, en diende henlieden.
16 En als het laat geworden was, hebben zij velen, van
den duivel bezeten, tot Hem gebracht, en Hij wierp de
boze geesten uit met den woorde, en Hij genas allen, die
kwalijk gesteld waren; 17 Opdat vervuld zou worden, dat
gesproken was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij
heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze ziekten
gedragen. 18 En Jezus, vele scharen ziende rondom Zich,
beval aan de andere zijde over te varen. 19 En er kwam
een zeker Schriftgeleerde tot Hem, en zeide tot Hem:
Meester! ik zal U volgen, waar Gij ook henengaat. 20 En
Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de
vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen
heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge. 21 En een ander
uit Zijn discipelen zeide tot Hem: Heere! laat mij toe, dat
ik eerst heenga, en mijn vader begrave. 22 Doch Jezus
zeide tot hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden
begraven. 23 En als Hij in het schip gegaan was, zijn
Hem Zijn discipelen gevolgd. 24 En ziet, er ontstond een
grote onstuimigheid in de zee, alzo dat het schip van de
golven bedekt werd; doch Hij sliep. 25 En Zijn discipelen,
bij Hem komende, hebben Hem opgewekt, zeggende:
Heere, behoed ons, wij vergaan! 26 En Hij zeide tot hen:
Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingelovigen? Toen stond Hij
op, en bestrafte de winden en de zee; en er werd grote
stilte. 27 En de mensen verwonderden zich, zeggende:
Hoedanig een is Deze, dat ook de winden en de zee Hem
gehoorzaam zijn! 28 En als Hij over aan de andere zijde
was gekomen in het land der Gergesenen, zijn Hem twee,
van den duivel bezeten, ontmoet, komende uit de graven,
die zeer wreed waren, alzo dat niemand door dien weg
kon voorbij gaan. 29 En ziet, zij riepen, zeggende: Jezus,
Gij Zone Gods! wat hebben wij met U te doen? Zijt Gij hier
gekomen om ons te pijnigen voor den tijd? 30 En verre
van hen was een kudde veler zwijnen, weidende. 31 En de
duivelen baden Hem, zeggende: Indien Gij ons uitwerpt,
laat ons toe, dat wij in die kudde zwijnen varen. 32 En Hij
zeide tot hen: Gaat heen. En zij uitgaande, voeren heen in
de kudde zwijnen; en ziet, de gehele kudde zwijnen stortte
van de steilte af in de zee, en zij stierven in het water.
33 En die ze weidden, zijn gevlucht; en als zij in de stad
gekomen waren, boodschapten zij al deze dingen, en wat
den bezetenen geschied was. 34 En ziet, de gehele stad
ging uit, Jezus tegemoet; en als zij Hem zagen, baden zij,
dat Hij uit hun landpalen wilde vertrekken.

9 En in het schip gegaan zijnde, voer Hij over en kwam
in Zijn stad. En ziet, zij brachten tot Hem een geraakte,
op een bed liggende. 2 En Jezus, hun geloof ziende, zeide
tot den geraakte: Zoon! wees welgemoed; uw zonden zijn
u vergeven. 3 En ziet, sommigen der Schriftgeleerden
zeiden in zichzelven: Deze lastert God. 4 En Jezus, ziende
hun gedachten, zeide: Waarom overdenkt gij kwaad in uw
harten? 5 Want wat is lichter te zeggen: De zonden zijn
u vergeven? of te zeggen: Sta op en wandel? 6 Doch
opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht
heeft op de aarde, de zonden te vergeven (toen zeide
Hij tot den geraakte): Sta op, neem uw bed op, en ga
heen naar uw huis. 7 En hij opgestaan zijnde, ging heen
naar zijn huis. 8 De scharen nu dat ziende, hebben zich
verwonderd, en God verheerlijkt, die zodanige macht den
mensen gegeven had. 9 En Jezus, van daar voortgaande,
zag een mens in het tolhuis zitten, genaamd Mattheus; en
zeide tot hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde Hem. 10
En het geschiedde, als Hij in het huis van Mattheus aanzat,

ziet, vele tollenaars en zondaars kwamen en zaten mede
aan, met Jezus en Zijn discipelen. 11 En de Farizeen, dat
ziende, zeiden tot Zijn discipelen: Waarom eet uw Meester
met de tollenaren en de zondaren? 12 Maar Jezus, zulks
horende, zeide tot hen: Die gezond zijn hebben den
medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. 13 Doch
gaat heen en leert, wat het zij: Ik wil barmhartigheid, en
niet offerande; want Ik ben niet gekomen om te roepen
rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering. 14 Toen
kwamen de discipelen van Johannes tot Hem, zeggende:
Waarom vasten wij en de Farizeen veel, en Uw discipelen
vasten niet? 15 En Jezus zeide tot hen: Kunnen ook de
bruiloftskinderen treuren, zolang de Bruidegom bij hen
is? Maar de dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom
van hen zal weggenomen zijn, en dan zullen zij vasten.
16 Ook zet niemand een lap ongevold laken op een oud
kleed; want deszelfs aangezette lap scheurt af van het
kleed, en er wordt een ergere scheur. 17 Noch doet men
nieuwen wijn in oude leder zakken; anders zo bersten
de leder zakken, en de wijn wordt uitgestort, en de leder
zakken verderven, maar men doet nieuwen wijn in nieuwe
leder zakken, en beide te zamen worden behouden. 18
Als Hij deze dingen tot hen sprak, ziet, een overste kwam
en aanbad Hem, zeggende: Mijn dochter is nu terstond
gestorven, doch kom en leg Uw hand op haar, en zij zal
leven. 19 En Jezus opgestaan zijnde, volgde hem, en Zijn
discipelen. 20 (En ziet, een vrouw die twaalf jaren het
bloedvloeien gehad had, komende tot Hem van achteren,
raakte den zoom Zijns kleeds aan; 21 Want zij zeide in
zichzelven: Indien ik alleenlijk Zijn kleed aanraak, zo zal ik
gezond worden. 22 En Jezus, Zich omkerende, en haar
ziende, zeide: Wees welgemoed, dochter! uw geloof heeft
u behouden. En de vrouw werd gezond van dezelve ure
af.) 23 En als Jezus in het huis des oversten kwam, en zag
de pijpers en de woelende schare, 24 Zeide Hij tot hen:
Vertrekt; want het dochtertje is niet dood, maar slaapt. En
zij belachten Hem. 25 Als nu de schare uitgedreven was,
ging Hij in, en greep haar hand; en het dochtertje stond op.
26 En dit gerucht ging uit door dat gehele land. 27 En als
Jezus van daar voortging, zijn Hem twee blinden gevolgd,
roepende en zeggende: Gij Zone Davids, ontferm U onzer!
28 En als Hij in huis gekomen was, kwamen de blinden tot
Hem. En Jezus zeide tot hen: Gelooft gij, dat Ik dat doen
kan? Zij zeiden tot Hem: Ja, Heere! 29 Toen raakte Hij hun
ogen aan, zeggende: U geschiede naar uw geloof. 30 En
hun ogen zijn geopend geworden. En Jezus heeft hun zeer
gestrengelijk verboden, zeggende: Ziet, dat het niemand
wete. 31 Maar zij, uitgegaan zijnde, hebben Hem ruchtbaar
gemaakt door dat gehele land. 32 Als dezen nu uitgingen,
ziet, zo brachten zij tot Hem een mens, die stom en van
den duivel bezeten was. 33 En als de duivel uitgeworpen
was, sprak de stomme. En de scharen verwonderden zich,
zeggende: Er is nooit desgelijks in Israel gezien! 34 Maar
de Farizeen zeiden: Hij werpt de duivelen uit door den
overste der duivelen. 35 En Jezus omging al de steden en
vlekken, lerende in hun synagogen, en predikende het
Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en
alle kwale onder het volk. 36 En Hij, de scharen ziende,
werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij
vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen
herder hebben. 37 Toen zeide Hij tot Zijn discipelen: De
oogst is wel groot; maar de arbeiders zijn weinige; 38 Bidt
dan den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst
uitstote.

10 En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende,
heeft Hij hun macht gegeven over de onreine
geesten, om dezelve uit te werpen, en om alle ziekte
en alle kwaal te genezen. 2 De namen nu der twaalf
apostelen zijn deze: de eerste, Simon, gezegd Petrus, en
Andreas, zijn broeder; Jakobus, de zoon van Zebedeus,
en Johannes, zijn broeder; 3 Filippus en Bartholomeus;
Thomas en Mattheus, de tollenaar; Jakobus, de zoon van
Alfeus, en Lebbeus, toegenaamd Thaddeus; 4 Simon
Kananites, en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.
5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel
gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg
der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der
Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren
schapen van het huis Israels. 7 En heengaande predikt,
zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 8
Geneest de kranken; reinigt de melaatsen; wekt de doden
op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen,
geeft het om niet. 9 Verkrijgt u noch goud, noch zilver,
noch koper geld in uw gordels; 10 Noch male tot den
weg, noch twee rokken, noch schoenen, noch staf; want
de arbeider is zijn voedsel waardig. 11 En in wat stad
of vlek gij zult inkomen, onderzoekt, wie daarin waardig
is; en blijft aldaar, totdat gij daar uitgaat. 12 En als gij in
het huis gaat, zo groet hetzelve. 13 En indien dat huis
waardig is, zo kome uw vrede over hetzelve, maar indien
het niet waardig is, zo kere uw vrede weder tot u. 14 En zo
iemand u niet zal ontvangen, noch uw woorden horen,
uitgaande uit dat huis of uit dezelve stad, schudt het stof
uwer voeten af. 15 Voorwaar zeg Ik u: Het zal den lande
van Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag
des oordeels, dan dezelve stad. 16 Ziet, Ik zend u als
schapen in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig
gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven. 17 Maar
wacht u voor de mensen; want zij zullen u overleveren in
de raadsvergaderingen, en in hun synagogen zullen zij u
geselen. 18 En gij zult ook voor stadhouders en koningen
geleid worden, om Mijnentwil, hun en den heidenen tot
getuigenis. 19 Doch wanneer zij u overleveren, zo zult gij
niet bezorgd zijn, hoe of wat gij spreken zult; want het zal
u in dezelve ure gegeven worden, wat gij spreken zult. 20
Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest uws
Vaders, Die in u spreekt. 21 En de ene broeder zal den
anderen broeder overleveren tot den dood, en de vader het
kind, en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en
zullen hen doden. 22 En gij zult van allen gehaat worden
om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven tot het
einde, die zal zalig worden. 23 Wanneer zij u dan in deze

stad vervolgen, vliedt in de andere; want voorwaar zeg ik
u: Gij zult uw reis door de steden Israels niet geeindigd
hebben, of de Zoon des mensen zal gekomen zijn. 24 De
discipel is niet boven den meester, noch de dienstknecht
boven zijn heer. 25 Het zij den discipel genoeg, dat hij
worde gelijk zijn meester, en de dienstknecht gelijk zijn
heer. Indien zij den Heere des huizes Beelzebul hebben
geheten, hoeveel te meer Zijn huisgenoten! 26 Vreest dan
hen niet; want er is niets bedekt, hetwelk niet zal ontdekt
worden, en verborgen, hetwelk niet zal geweten worden.
27 Hetgeen Ik u zeg in de duisternis, zegt het in het licht; en
hetgeen gij hoort in het oor, predikt dat op de daken. 28 En
vreest niet voor degenen, die het lichaam doden, en de ziel
niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide
ziel en lichaam kan verderven in de hel. **(Geenna g1067)** 29
Worden niet twee musjes om een penningsken verkocht?
En niet een van deze zal op de aarde vallen zonder uw
Vader. 30 En ook uw haren des hoofds zijn alle geteld. 31
Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven. 32 Een
iegelijk dan, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal
Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. 33
Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen,
dien zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de
hemelen is. 34 Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede
te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te
brengen, maar het zwaard. 35 Want Ik ben gekomen, om
den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de
dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen
haar schoonmoeder. 36 En zij zullen des mensen vijanden
worden, die zijn huisgenoten zijn. 37 Die vader of moeder
liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of
dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig. 38 En
die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij navolgt, is Mijns
niet waardig. 39 Die zijn ziel vindt, zal dezelve verliezen;
en die zijn ziel zal verloren hebben om Mijnentwil, zal
dezelve vinden. 40 Die u ontvangt, ontvangt Mij; en die Mij
ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft. 41 Die
een profeet ontvangt in den naam eens profeten, zal het
loon eens profeten ontvangen; en die een rechtvaardige
ontvangt in den naam eens rechtvaardigen, zal het loon
eens rechtvaardigen ontvangen. 42 En zo wie een van
deze kleinen te drinken geeft alleenlijk een beker koud
water, in den naam eens discipels, voorwaar zeg Ik u, hij
zal zijn loon geenszins verliezen.

11 En het is geschied, toen Jezus geeindigd had Zijn
twaalf discipelen bevelen te geven, dat Hij van daar
voortging, om te leren en te prediken in hun steden. 2
En Johannes, in de gevangenis gehoord hebbende de
werken van Christus, zond twee van zijn discipelen; 3
En zeide tot hem: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of
verwachten wij een anderen? 4 En Jezus antwoordde en
zeide tot hen: Gaat heen en boodschapt Johannes weder,
hetgeen gij hoort en ziet: 5 De blinden worden ziende, en
de kreupelen wandelen; de melaatsen worden gereinigd,
en de doven horen; de doden worden opgewekt, en den
armen wordt het Evangelie verkondigd. 6 En zalig is hij,
die aan Mij niet zal geergerd worden. 7 Als nu dezen
heengingen, heeft Jezus tot de scharen begonnen te
zeggen van Johannes: Wat zijt gij uitgegaan in de woestijn
te aanschouwen? Een riet, dat van den wind ginds en
weder bewogen wordt? 8 Maar wat zijt gij uitgegaan te
zien? Een mens, met zachte klederen bekleed? Ziet, die
zachte klederen dragen, zijn in der koningen huizen. 9
Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik
zeg u, ook veel meer dan een profeet. 10 Want deze is
het, van denwelken geschreven staat: Ziet, Ik zend Mijn
engel voor Uw aangezicht, die Uw weg bereiden zal voor
U heen. 11 Voorwaar zeg Ik u: onder degenen, die van
vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan
Johannes de Doper; doch die de minste is in het Koninkrijk
der hemelen, is meerder dan hij. 12 En van de dagen van
Johannes den Doper tot nu toe, wordt het Koninkrijk der
hemelen geweld aangedaan, en de geweldigers nemen
hetzelve met geweld. 13 Want al de profeten en de wet
hebben tot Johannes toe geprofeteerd. 14 En zo gij het wilt
aannemen, hij is Elias, die komen zou. 15 Wie oren heeft
om te horen, die hore. 16 Doch waarbij zal Ik dit geslacht
vergelijken? Het is gelijk aan de kinderkens, die op de
markten zitten, en hun gezellen toeroepen, 17 En zeggen:
Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet gedanst;
wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt niet
geweend. 18 Want Johannes is gekomen, noch etende,
noch drinkende, en zij zeggen: Hij heeft den duivel. 19
De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende,
en zij zeggen: Ziet daar, een Mens, Die een vraat en
wijnzuiper is, een Vriend van tollenaren en zondaren.
Doch de Wijsheid is gerechtvaardigd geworden van Haar
kinderen. 20 Toen begon Hij de steden, in dewelke Zijn
krachten meest geschied waren, te verwijten, omdat zij
zich niet bekeerd hadden. 21 Wee u, Chorazin! wee u
Bethsaida! want zo in Tyrus en Sidon de krachten waren
geschied, die in u geschied zijn, zij zouden zich eertijds
in zak en as bekeerd hebben. 22 Doch Ik zeg u: Het zal
Tyrus en Sidon verdragelijker zijn in den dag des oordeels,
dan ulieden. 23 En gij, Kapernaum! die tot den hemel toe
zijt verhoogd, gij zult tot de hel toe nedergestoten worden.
Want zo in Sodom die krachten waren geschied, die in u
geschied zijn, zij zouden tot op den huidigen dag gebleven
zijn. **(Hadēs g86)** 24 Doch Ik zeg u, dat het den lande van
Sodom verdragelijker zal zijn in den dag des oordeels, dan
u. 25 In diezelve tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank
U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze
dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en
hebt dezelve den kinderkens geopenbaard. 26 Ja, Vader!
Want alzo is geweest het welbehagen voor U. 27 Alle
dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader; en niemand
kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader
dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren. 28 Komt
herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik
zal u rust geven. 29 Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij,
dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust

vinden voor uw zielen. **30** Want Mijn juk is zacht, en Mijn
last is licht.

12 In dien tijd ging Jezus, op een sabbatdag, door
het gezaaide, en Zijn discipelen hadden honger, en
begonnen aren te plukken, en te eten. **2** En de Farizeen,
dat ziende, zeiden tot Hem: Zie, Uw discipelen doen, wat
niet geoorloofd is te doen op den sabbat. **3** Maar Hij zeide
tot hen: Hebt gij niet gelezen, wat David gedaan heeft,
toen hem hongerde, en hun, die met hem waren? **4** Hoe
hij gegaan is in het huis Gods, en de toonbroden gegeten
heeft, die hem niet geoorloofd waren te eten, noch ook
hun, die met hem waren, maar den priesteren alleen. **5**
Of hebt gij niet gelezen in de wet, dat de priesters den
sabbat ontheiligen in den tempel, op de sabbatdagen, en
nochtans onschuldig zijn? **6** En Ik zeg u, dat Een, meerder
dan de tempel, hier is. **7** Doch zo gij geweten hadt, wat
het zij: Ik wil barmhartigheid en niet offerande, gij zoudt de
onschuldigen niet veroordeeld hebben. **8** Want de Zoon
des mensen is een Heere ook van den sabbat. **9** En van
daar voortgaande, kwam Hij in hun synagoge. **10** En ziet,
er was een mens, die een dorre hand had, en zij vraagden
Hem, zeggende: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen
te genezen? (opdat zij Hem mochten beschuldigen). **11** En
Hij zeide tot hen: Wat mens zal er zijn onder u, die een
schaap heeft, en zo datzelve op een sabbatdag in een
gracht valt, die hetzelve niet zal aangrijpen en uitheffen?
12 Hoe veel gaat nu een mens een schaap te boven? Zo is
het dan op de sabbatdagen geoorloofd wel te doen. **13**
Toen zeide Hij tot dien mens: Strek uw hand uit; en hij
strekte ze uit, en zij werd hersteld, gezond gelijk de andere.
14 En de Farizeen, uitgegaan zijnde, hielden te zamen
raad tegen Hem, hoe zij Hem doden mochten. **15** Maar
Jezus, dat wetende, vertrok van daar, en vele scharen
volgden Hem, en Hij genas ze allen. **16** En Hij gebood hun
scherpelijk, dat zij Hem niet openbaar maken zouden; **17**
Opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken is door
Jesaja, den profeet, zeggende: **18** Ziet, Mijn Knecht,
Welken Ik verkoren heb, Mijn Beminde, in Welken Mijn ziel
een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen,
en Hij zal het oordeel den heidenen verkondigen. **19** Hij
zal niet twisten, noch roepen, noch zal er iemand Zijn stem
op de straten horen. **20** Het gekrookte riet zal Hij niet
verbreken, en het rokende lemmet zal Hij niet uitblussen,
totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot overwinning. **21** En
in Zijn Naam zullen de heidenen hopen. **22** Toen werd
tot Hem gebracht een van den duivel bezeten, die blind
en stom was; en Hij genas hem, alzo dat de blinde en
stomme beide sprak en zag. **23** En al de scharen ontzetten
zich, en zeiden: Is niet Deze de Zoon van David? **24**
Maar de Farizeen, dit gehoord hebbende, zeiden: Deze
werpt de duivelen niet uit, dan door Beelzebul, den overste
der duivelen. **25** Doch Jezus, kennende hun gedachten,
zeide tot hen: Een ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf
verdeeld is, wordt verwoest; en een iedere stad, of huis,
dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan. **26** En
indien de satan den satan uitwerpt, zo is hij tegen zichzelf
verdeeld; hoe zal dan zijn rijk bestaan? **27** En indien Ik
door Beelzebul de duivelen uitwerp, door wien werpen ze
dan uw zonen uit? Daarom zullen die uw rechters zijn. **28**
Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp,
zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. **29** Of hoe
kan iemand in het huis eens sterken inkomen, en zijn
vaten ontroven, tenzij dat hij eerst den sterke gebonden
hebbe? en alsdan zal hij zijn huis beroven. **30** Wie met Mij
niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die
verstrooit. **31** Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal
den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen
den Geest zal den mensen niet vergeven worden. **32** En
zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon
des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie
tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal
hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de
toekomende. **(aiōn g165)** **33** Of maakt den boom goed en
zijn vrucht goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht
kwaad; want uit de vrucht wordt de boom gekend. **34** Gij
adderengebroedsels! hoe kunt gij goede dingen spreken,
daar gij boos zijt? want uit den overvloed des harten
spreekt de mond. **35** De goede mens brengt goede dingen
voort uit den goede schat des harten, en de boze mens
brengt boze dingen voort uit den boze schat. **36** Maar Ik
zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen
gesproken hebben, zij van hetzelve zullen rekenschap
geven in den dag des oordeels. **37** Want uit uw woorden
zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult
gij veroordeeld worden. **38** Toen antwoordden sommigen
der Schriftgeleerden en Farizeen, zeggende: Meester! wij
willen van U wel een teken zien. **39** Maar Hij antwoordde
en zeide tot hen: Het boos en overspelig geslacht verzoekt
een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan
het teken van Jonas, den profeet. **40** Want gelijk Jonas
drie dagen en drie nachten was in den buik van den walvis,
alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten
wezen in het hart der aarde. **41** De mannen van Nineve
zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en zullen
hetzelve veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de
prediking van Jonas; en ziet, meer dan Jonas is hier! **42**
De koningin van het zuiden zal opstaan in het oordeel met
dit geslacht, en hetzelve veroordelen; want zij is gekomen
van de einden der aarde, om te horen, de wijsheid van
Salomo; en ziet, meer dan Salomo is hier! **43** En wanneer
de onreine geest van den mens uitgegaan is, zo gaat hij
door dorre plaatsen, zoekende rust, en vindt ze niet. **44**
Dan zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, van waar
ik uitgegaan ben; en komende, vindt hij het ledig, met
bezemen gekeerd en versierd. **45** Dan gaat hij heen en
neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hijzelf,
en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van
denzelven mens wordt erger dan het eerste. Alzo zal het
ook met dit boos geslacht zijn. **46** En als Hij nog tot de
scharen sprak, ziet, Zijn moeder en broeders stonden
buiten, zoekende Hem te spreken. **47** En iemand zeide tot
Hem: Zie, Uw moeder en Uw broeders staan daar buiten,

zoekende U te spreken. 48 Maar Hij, antwoordende, zeide
tot dengene die Hem dat zeide: Wie is Mijn moeder, en
wie zijn Mijn broeders? 49 En Zijn hand uitstrekkende
over Zijn discipelen, zeide Hij: Ziet, Mijn moeder en Mijn
broeders. 50 Want zo wie den wil Mijns Vaders doet Die
in de hemelen is, dezelve is Mijn broeder, en zuster, en
moeder.

13 En te dien dage Jezus, uit het huis gegaan zijnde,
zat bij de zee. 2 En tot Hem vergaderden vele
scharen, zodat Hij in een schip ging en nederzat, en al de
schare stond op den oever. 3 En Hij sprak tot hen vele
dingen door gelijkenissen, zeggende: Ziet, een zaaier ging
uit om te zaaien. 4 En als hij zaaide, viel een deel van het
zaad bij den weg; en de vogelen kwamen en aten datzelve
op. 5 En een ander deel viel op steenachtige plaatsen,
waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op,
omdat het geen diepte van aarde had. 6 Maar als de
zon opgegaan was, zo is het verbrand geworden; en
omdat het geen wortel had, is het verdord. 7 En een
ander deel viel in de doornen; en de doornen wiesen
op, en verstikten hetzelve. 8 En een ander deel viel in
de goede aarde, en gaf vrucht, het een honderd-, het
ander zestig-, en het ander dertig voud. 9 Wie oren heeft
om te horen, die hore. 10 En de discipelen tot Hem
komende, zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen
door gelijkenissen? 11 En Hij, antwoordende, zeide tot
hen: Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het
Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet
gegeven. 12 Want wie heeft, dien zal gegeven worden, en
hij zal overvloediglijk hebben; maar wie niet heeft, van dien
zal genomen worden, ook dat hij heeft. 13 Daarom spreek
Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien, en
horende niet horen, noch ook verstaan. 14 En in hen wordt
de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor
zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij
zien, en geenszins bemerken. 15 Want het hart dezes
volks is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk
gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet
te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren
horen, en met het hart verstaan, en zich bekeren, en Ik
hen geneze. 16 Doch uw ogen zijn zalig, omdat zij zien,
en uw oren, omdat zij horen. 17 Want voorwaar zeg Ik
u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd
te zien de dingen, die gij ziet, en hebben ze niet gezien;
en te horen de dingen, die gij hoort, en hebben ze niet
gehoord. 18 Gij dan, hoort de gelijkenis van den zaaier.
19 Als iemand dat Woord des Koninkrijks hoort, en niet
verstaat, zo komt de boze, en rukt weg, hetgeen in zijn hart
gezaaid was; deze is degene, die bij den weg bezaaid is.
20 Maar die in steenachtige plaatsen bezaaid is, deze is
degene, die het Woord hoort, en dat terstond met vreugde
ontvangt; 21 Doch hij heeft geen wortel in zichzelven,
maar is voor een tijd; en als verdrukking of vervolging
komt, om des Woords wil, zo wordt hij terstond geergerd.
22 En die in de doornen bezaaid is, deze is degene, die
het Woord hoort; en de zorgvuldigheid dezer wereld, en
de verleiding des rijkdoms verstikt het Woord, en het
wordt onvruchtbaar. (aiōn g165) 23 Die nu in de goede
aarde bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort
en verstaat, die ook vrucht draagt en voortbrengt, de een
honderd-, de ander zestig-, en de ander dertig voud. 24
Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende:
Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die
goed zaad zaaide in zijn akker. 25 En als de mensen
sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de
tarwe, en ging weg. 26 Toen het nu tot kruid opgeschoten
was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het
onkruid. 27 En de dienstknechten van den heer des huizes
gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in
uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid? 28
En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan.
En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij
heengaan en datzelve vergaderen? 29 Maar hij zeide:
Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk
met hetzelve de tarwe niet uittrekt. 30 Laat ze beiden te
zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes
zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid,
en bindt het in busselen, om hetzelve te verbranden;
maar brengt de tarwe samen in mijn schuur. 31 Een
andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende:
Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan het mosterdzaad,
hetwelk een mens heeft genomen en in zijn akker gezaaid;
32 Hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar
wanneer het opgewassen is, dan is 't het meeste van
de moeskruiden, en het wordt een boom, alzo dat de
vogelen des hemels komen en nestelen in zijn takken. 33
Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen, zeggende: Het
Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welken
een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het
geheel gezuurd was. 34 Al deze dingen heeft Jezus tot de
scharen gesproken door gelijkenissen, en zonder gelijkenis
sprak Hij tot hen niet. 35 Opdat vervuld zou worden,
wat gesproken is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn
mond opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen
dingen, die verborgen waren van de grondlegging der
wereld. 36 Toen nu Jezus de scharen van Zich gelaten
had, ging Hij naar huis. En Zijn discipelen kwamen tot
Hem, zeggende: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid
des akkers. 37 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Die
het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; 38 En de
akker is de wereld; en het goede zaad zijn de kinderen
des Koninkrijks; en het onkruid zijn de kinderen des bozen;
39 En de vijand, die hetzelve gezaaid heeft, is de duivel;
en de oogst is de voleinding der wereld; en de maaiers zijn
de engelen. (aiōn g165) 40 Gelijkerwijs dan het onkruid
vergaderd, en met vuur verbrand wordt, alzo zal het ook
zijn in de voleinding dezer wereld. (aiōn g165) 41 De Zoon
des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit
Zijn Koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en degenen,
die de ongerechtigheid doen; 42 En zullen dezelve in den
vurigen oven werpen; daar zal wening zijn en knersing der
tanden. 43 Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de

zon, in het Koninkrijk huns Vaders. Die oren heeft om te
horen, die hore. 44 Wederom is het Koninkrijk der hemelen
gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een
mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap
over denzelven, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft,
en koopt dienzelven akker. 45 Wederom is het Koninkrijk
der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen
zoekt; 46 Dewelke, hebbende een parel van grote waarde
gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht
dezelve. 47 Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk
aan een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten
van vissen samenbrengt; 48 Hetwelk, wanneer het vol
geworden is, de vissers aan den oever optrekken, en
nederzittende, lezen het goede uit in hun vaten, maar het
kwade werpen zij weg. 49 Alzo zal het in de voleinding der
eeuwen wezen; de engelen zullen uitgaan, en de bozen uit
het midden der rechtvaardigen afscheiden; (aiōn g165) 50
En zullen dezelve in den vurigen oven werpen; daar zal
zijn wening en knersing der tanden. 51 En Jezus zeide
tot hen: Hebt gij dit alles verstaan? Zij zeiden tot Hem:
Ja, Heere! 52 En Hij zeide tot hen: Daarom, een iegelijk
Schriftgeleerde, in het Koninkrijk der hemelen onderwezen,
is gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn schat nieuwe
en oude dingen voortbrengt. 53 En het is geschied, als
Jezus deze gelijkenissen geeindigd had, vertrok Hij van
daar. 54 En gekomen zijnde in Zijn vaderland, leerde Hij
hen in hun synagoge, zodat zij zich ontzetten, en zeiden:
Van waar komt Dezen die wijsheid en die krachten? 55 Is
Deze niet de Zoon des timmermans? en is Zijn moeder
niet genaamd Maria, en Zijn broeders Jakobus en Joses,
en Simon en Judas? 56 En Zijn zusters, zijn zij niet allen
bij ons? Van waar komt dan Dezen dit alles? 57 En zij
werden aan Hem geergerd. Maar Jezus zeide tot hen: Een
profeet is niet ongeeerd, dan in zijn vaderland, en in zijn
huis. 58 En Hij heeft aldaar niet vele krachten gedaan,
vanwege hun ongeloof.

14 Te dierzelver tijd hoorde Herodes, de viervorst, het
gerucht van Jezus; 2 En zeide tot zijn knechten:
Deze is Johannes de Doper; hij is opgewekt van de doden,
en daarom werken die krachten in Hem. 3 Want Herodes
had Johannes gevangen genomen, en hem gebonden, en
in den kerker gezet, om Herodias' wil, de huisvrouw van
Filippus, zijn broeder. 4 Want Johannes zeide tot hem: Het
is u niet geoorloofd haar te hebben. 5 En willende hem
doden, vreesde hij het volk, omdat zij hem hielden voor
een profeet. 6 Maar als de dag der geboorte van Herodes
gehouden werd, danste de dochter van Herodias in het
midden van hen, en zij behaagde aan Herodes. 7 Waarom
hij haar met ede beloofde te geven, wat zij ook eisen
zou. 8 En zij, te voren onderricht zijnde van haar moeder,
zeide: Geef mij hier in een schotel het hoofd van Johannes
den Doper. 9 En de koning werd bedroefd; doch om de
eden, en degenen, die met hem aanzaten, gebood hij,
dat het haar zou gegeven worden; 10 En zond heen, en
onthoofdde Johannes in den kerker. 11 En zijn hoofd werd
gebracht in een schotel, en het dochtertje gegeven; en zij
droeg het tot haar moeder. 12 En zijn discipelen kwamen,
en namen het lichaam weg, en begroeven hetzelve; en
gingen en boodschapten het Jezus. 13 En als Jezus dit
hoorde, vertrok Hij van daar te scheep, naar een woeste
plaats alleen; en de scharen, dat horende, zijn Hem te
voet gevolgd uit de steden. 14 En Jezus uitgaande, zag
een grote schare, en werd innerlijk met ontferming over
hen bewogen, en genas hun kranken. 15 En als het nu
avond werd, kwamen Zijn discipelen tot Hem, zeggende:
Deze plaats is woest, en de tijd is nu voorbijgegaan; laat
de scharen van U, opdat zij heengaan in de vlekken en
zichzelven spijs kopen. 16 Maar Jezus zeide tot hen: Het
is hun niet van node heen te gaan, geeft gij hun te eten.
17 Doch zij zeiden tot Hem: Wij hebben hier niet, dan
vijf broden en twee vissen. 18 En Hij zeide: Brengt Mij
dezelve hier. 19 En Hij beval de scharen neder te zitten op
het gras, en nam de vijf broden en de twee vissen, en
opwaarts ziende naar den hemel, zegende dezelve; en als
Hij ze gebroken had, gaf Hij de broden den discipelen,
en de discipelen aan de scharen. 20 En zij aten allen en
werden verzadigd, en zij namen op, het overschot der
brokken, twaalf volle korven. 21 Die nu gegeten hadden,
waren omtrent vijf duizend mannen, zonder de vrouwen
en kinderen. 22 En terstond dwong Jezus Zijn discipelen
in het schip te gaan, en voor Hem af te varen naar de
andere zijde, terwijl Hij de scharen van Zich zou laten. 23
En als Hij nu de scharen van Zich gelaten had, klom Hij
op den berg alleen, om te bidden. En als het nu avond
was geworden, zo was Hij daar alleen. 24 En het schip
was nu midden in de zee, zijnde in nood van de baren;
want de wind was hun tegen. 25 Maar ter vierde wake des
nachts kwam Jezus af tot hen, wandelende op de zee.
26 En de discipelen, ziende Hem op de zee wandelen,
werden ontroerd, zeggende: Het is een spooksel! En zij
schreeuwden van vrees. 27 Maar terstond sprak Jezus hen
aan, zeggende: Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet.
28 En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere! indien Gij
het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water. 29 En
Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder van het schip, en
wandelde op het water, om tot Jezus te komen. 30 Maar
ziende den sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij
begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud
mij! 31 En Jezus, terstond de hand uitstekende, greep
hem aan, en zeide tot hem: Gij kleingelovige! waarom
hebt gij gewankeld? 32 En als zij in het schip geklommen
waren, stilde de wind. 33 Die nu in het schip waren,
kwamen en aanbaden Hem, zeggende: Waarlijk, Gij zijt
Gods Zoon! 34 En overgevaren zijnde, kwamen zij in het
land Gennesaret. 35 En als de mannen van die plaats Hem
werden kennende, zonden zij in dat gehele omliggende
land, en brachten tot Hem allen, die kwalijk gesteld waren;
36 En baden Hem, dat zij alleenlijk den zoom Zijns kleeds
zouden mogen aanraken; en zovelen als Hem aanraakten,
werden gezond.

15 Toen kwamen tot Jezus enige Schriftgeleerden en
Farizeen, die van Jeruzalem waren, zeggende: 2

Waarom overtreden Uw discipelen de inzetting der ouden?
Want zij wassen hun handen niet, wanneer zij brood zullen
eten. 3 Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen: Waarom
overtreedt ook gij het gebod Gods, door uw inzetting? 4
Want God heeft geboden, zeggende: Eert uwen vader en
moeder, en: Wie vader of moeder vloekt, die zal de dood
sterven. 5 Maar gij zegt: Zo wie tot vader of moeder zal
zeggen: Het is een gave, zo wat u van mij zou kunnen
ten nutte komen; en zijn vader of zijn moeder geenszins
zal eren, die voldoet. 6 En gij hebt alzo Gods gebod
krachteloos gemaakt door uw inzetting. 7 Gij geveinsden!
Wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: 8 Dit volk
genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen,
maar hun hart houdt zich verre van Mij; 9 Doch tevergeefs
eren zij Mij, lerende leringen, die geboden van mensen
zijn. 10 En als Hij de schare tot Zich geroepen had, zeide
Hij tot hen: Hoort en verstaat. 11 Hetgeen ten monde
ingaat, ontreinigt den mens niet; maar hetgeen ten monde
uitgaat, dat ontreinigt den mens. 12 Toen kwamen Zijn
discipelen tot Hem, en zeiden tot Hem: Weet Gij wel, dat
de Farizeen deze rede horende, geergerd zijn geweest?
13 Maar Hij, antwoordende zeide: Alle plant, die Mijn
hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden.
14 Laat hen varen; zij zijn blinde leidslieden der blinden.
Indien nu de blinde den blinde leidt, zo zullen zij beiden
in de gracht vallen. 15 En Petrus, antwoordende, zeide
tot Hem: Verklaar ons deze gelijkenis. 16 Maar Jezus
zeide: Zijt ook gijlieden alsnog onwetende? 17 Verstaat gij
nog niet, dat al wat ten monde ingaat, in de buik komt,
en in de heimelijkheid wordt uitgeworpen? 18 Maar die
dingen, die ten monde uitgaan, komen voort uit het hart,
en dezelve ontreinigen den mens. 19 Want uit het hart
komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen,
hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. 20
Deze dingen zijn het, die den mens ontreinigen; maar het
eten met ongewassen handen ontreinigt den mens niet.
21 En Jezus van daar gaande, vertrok naar de delen van
Tyrus en Sidon. 22 En ziet, een Kananese vrouw, uit die
landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij
Zone Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van
den duivel bezeten. 23 Doch Hij antwoordde haar niet
een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden
Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na.
24 Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden,
dan tot de verloren schapen van het huis Israels. 25 En zij
kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! 26
Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het
brood der kinderen te nemen, en den hondekens voor te
werpen. 27 En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondekens
eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel hunner
heren. 28 Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar:
O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt.
En haar dochter werd gezond van diezelfde ure. 29 En
Jezus, van daar vertrekkende, kwam aan de zee van
Galilea, en klom op den berg, en zat daar neder. 30 En
vele scharen zijn tot Hem gekomen, hebbende bij zich
kreupelen, blinden, stommen, lammen, en vele anderen,
en wierpen ze voor de voeten van Jezus; en Hij genas
dezelve. 31 Alzo dat de scharen zich verwonderden, ziende
de stommen sprekende, de lammen gezond, de kreupelen
wandelende, en de blinden ziende; en zij verheerlijkten den
God Israels. 32 En Jezus, Zijn discipelen tot Zich geroepen
hebbende, zeide: Ik word innerlijk met ontferming bewogen
over de schare, omdat zij nu drie dagen bij Mij gebleven
zijn, en hebben niet wat zij eten zouden; en Ik wil hen
niet nuchteren van Mij laten, opdat zij op den weg niet
bezwijken. 33 En Zijn discipelen zeiden tot Hem: Van waar
zullen wij zovele broden in de woestijn bekomen, dat wij
zulk een grote schare zouden verzadigen? 34 En Jezus
zeide tot hen: Hoevele broden hebt gij? Zij zeiden: Zeven,
en weinige visjes. 35 En Hij gebood den scharen neder te
zitten op de aarde. 36 En Hij nam de zeven broden en de
vissen, en als Hij gedankt had, brak Hij ze, en gaf ze Zijn
discipelen; en de discipelen gaven ze aan de schare. 37
En zij aten allen en werden verzadigd, en zij namen op,
het overschot der brokken, zeven volle manden. 38 En
die daar gegeten hadden, waren vier duizend mannen,
zonder de vrouwen en kinderen. 39 En de scharen van
Zich gelaten hebbende, ging Hij in het schip, en kwam in
de landpalen van Magdala.

16 En de Farizeen en Sadduceen tot Hem gekomen
zijnde, en Hem verzoekende, begeerden van Hem,
dat Hij hun een teken uit den hemel zou tonen. 2 Maar Hij
antwoordde, en zeide tot hen: Als het avond geworden
is, zegt gij: Schoon weder; want de hemel is rood; 3 En
des morgens: Heden onweder; want de hemel is droevig
rood. Gij geveinsden! het aanschijn des hemels weet gij
wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden
niet onderscheiden? 4 Het boos en overspelig geslacht
verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven
worden, dan het teken van Jona, den profeet. En hen
verlatende, ging Hij weg. 5 En als Zijn discipelen op de
andere zijde gekomen waren, hadden zij vergeten broden
mede te nemen. 6 En Jezus zeide tot hen: Ziet toe, en
wacht u van den zuurdesem der Farizeen en Sadduceen.
7 En zij overlegden bij zichzelven, zeggende: Het is omdat
wij geen broden mede genomen hebben. 8 En Jezus,
dat wetende, zeide tot hen: Wat overlegt gij bij uzelven,
gij kleingelovigen! dat gij geen broden mede genomen
hebt? 9 Verstaat gij nog niet? en gedenkt gij niet aan de
vijf broden der vijf duizend mannen; en hoevele korven gij
opnaamt? 10 Noch aan de zeven broden der vier duizend
mannen, en hoevele manden gij opnaamt? 11 Hoe verstaat
gij niet, dat Ik u van geen brood gesproken heb, als Ik
zeide, dat gij u wachten zoudt van den zuurdesem der
Farizeen en Sadduceen. 12 Toen verstonden zij, dat Hij
niet gezegd had, dat zij zich wachten zouden van den
zuurdesem des broods, maar van de leer der Farizeen en
Sadduceen? 13 Als nu Jezus gekomen was in de delen
van Cesarea Filippi, vraagde Hij Zijn discipelen, zeggende:
Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen,
ben? 14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper;

en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de
profeten. **15** Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik
ben? **16** En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt
de Christus, de Zoon des levenden Gods. **17** En Jezus,
antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-
Jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard,
maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. **18** En Ik zeg
u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn
gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve
niet overweldigen. **(Hadēs g86)** **19** En Ik zal u geven de
sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult
binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en
zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen
ontbonden zijn. **20** Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij
iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus.
21 Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen,
dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van
de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en
gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden. **22**
En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem
te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal
U geenszins geschieden. **23** Maar Hij, Zich omkerende,
zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij
een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods
zijn, maar die der mensen zijn. **24** Toen zeide Jezus
tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die
verloochene zichzelven, en neme zijn kruis op, en volge
Mij. **25** Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die
zal hetzelve verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen
zal, om Mijnentwil, die zal hetzelve vinden. **26** Want wat
baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en
lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven, tot
lossing van zijn ziel? **27** Want de Zoon des mensen zal
komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen,
en alsdan zal Hij een iegelijk vergelden naar zijn doen. **28**
Voorwaar zeg Ik u: Er zijn sommigen van die hier staan,
dewelke den dood niet smaken zullen, totdat zij den Zoon
des mensen zullen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

17 En na zes dagen nam Jezus met Zich Petrus,
en Jakobus, en Johannes, zijn broeder, en bracht
hen op een hoge berg alleen. **2** En Hij werd voor hen
veranderd van gedaante; en Zijn aangezicht blonk gelijk
de zon, en Zijn klederen werden wit gelijk het licht. **3** En
ziet, van hen werden gezien Mozes en Elias, met Hem
samensprekende. **4** En Petrus, antwoordende, zeide tot
Jezus: Heere! het is goed, dat wij hier zijn; zo Gij wilt, laat
ons hier drie tabernakelen maken, voor U een, en voor
Mozes een, en een voor Elias. **5** Terwijl hij nog sprak,
ziet, een luchtige wolk heeft hen overschaduwd; en ziet,
een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde
Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!
6 En de discipelen, dit horende, vielen op hun aangezicht,
en werden zeer bevreesd. **7** En Jezus, bij hen komende,
raakte hen aan, en zeide: Staat op en vreest niet. **8**
En hun ogen opheffende, zagen zij niemand, dan Jezus
alleen. **9** En als zij van de berg afkwamen, gebood hun
Jezus, zeggende: Zegt niemand dit gezicht, totdat de Zoon
des mensen zal opgestaan zijn uit de doden. **10** En Zijn
discipelen vraagden Hem, zeggende: Wat zeggen dan de
Schriftgeleerden, dat Elias eerst moet komen? **11** Doch
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Elias zal wel eerst
komen, en alles weder oprichten. **12** Maar Ik zeg u, dat
Elias nu gekomen is, en zij hebben hem niet gekend; doch
zij hebben aan hem gedaan, al wat zij hebben gewild; alzo
zal ook de Zoon des mensen van hen lijden. **13** Toen
verstonden de discipelen dat Hij hun van Johannes de
Doper gesproken had. **14** En als zij bij de schare gekomen
waren, kwam tot Hem een mens, vallende voor Hem op de
knieen, en zeggende: **15** Heere! ontferm U over mijn zoon;
want hij is maanziek, en is in zwaar lijden; want menigmaal
valt hij in het vuur, en menigmaal in het water. **16** En ik heb
hem tot Uw discipelen gebracht, en zij hebben hem niet
kunnen genezen. **17** En Jezus, antwoordende, zeide: O,
ongelovig en verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog met
ulieden zijn, hoe lang zal Ik u nog verdragen? Brengt hem
Mij hier. **18** En Jezus bestrafte hem, en de duivel ging van
hem uit, en het kind werd genezen van die ure af. **19** Toen
kwamen de discipelen tot Jezus alleen, en zeiden: Waarom
hebben wij hem niet kunnen uitwerpen? **20** En Jezus zeide
tot hen: Om uws ongeloofs wil; want voorwaar zeg Ik u:
Zo gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot
deze berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts, en hij
zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn. **21** Maar dit
geslacht vaart niet uit, dan door bidden en vasten. **22** En
als zij in Galilea verkeerden, zeide Jezus tot hen: De Zoon
des mensen zal overgeleverd worden in de handen der
mensen; **23** En zij zullen Hem doden, en ten derden dage
zal Hij opgewekt worden. En zij werden zeer bedroefd.
24 En als zij te Kapernaum ingekomen waren, gingen
tot Petrus die de didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw
Meester, betaalt Hij de didrachmen niet? **25** Hij zeide: Ja.
En toen hij in huis gekomen was, voorkwam hem Jezus,
zeggende: Wat dunkt u, Simon! de koningen der aarde,
van wie nemen zij tollen of schatting, van hun zonen,
of van de vreemden? **26** Petrus zeide tot Hem: Van de
vreemden. Jezus zeide tot hem: Zo zijn dan de zonen vrij.
27 Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga heen naar
de zee, werp de angel uit, en de eerste vis, die opkomt,
neem, en zijn mond geopend hebbende, zult gij een stater
vinden; neem die, en geef hem aan hen voor Mij en u.

18 Te dierzelfder ure kwamen de discipelen tot Jezus,
zeggende: Wie is toch de meeste in het Koninkrijk
der hemelen? **2** En Jezus een kindeken tot Zich geroepen
hebbende, stelde dat in het midden van hen; **3** En zeide:
Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt
gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der
hemelen geenszins ingaan. **4** Zo wie dan zichzelven zal
vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het
Koninkrijk der hemelen. **5** En zo wie zodanig een kindeken
ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij. **6** Maar zo wie
een van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware
hem nutter, dat een molensteen aan zijn hals gehangen,

en dat hij verzonken ware in de diepte der zee. **7** Wee
der wereld van de ergernissen, want het is noodzakelijk,
dat de ergernissen komen; doch wee dien mens, door
welken de ergernis komt! **8** Indien dan uw hand of uw voet
u ergert, houwt ze af en werpt ze van u. Het is u beter, tot
het leven in te gaan, kreupel of verminkt zijnde, dan twee
handen of twee voeten hebbende, in het eeuwige vuur
geworpen te worden. **(aiōnios g166)** **9** En indien uw oog u
ergert, trekt het uit, en werpt het van u. Het is u beter,
maar een oog hebbende, tot het leven in te gaan, dan twee
ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden.
(Geenna g1067) **10** Ziet toe, dat gij niet een van deze
kleinen veracht. Want Ik zeg ulieden, dat hun engelen, in
de hemelen, altijd zien het aangezicht Mijns Vaders, Die in
de hemelen is. **11** Want de Zoon des mensen is gekomen
om zalig te maken, dat verloren was. **12** Wat dunkt u,
indien enig mens honderd schapen had, en een uit dezelve
afgedwaald ware, zal hij niet de negen en negentig laten,
en op de bergen heengaande, het afgedwaalde zoeken?
13 En indien het geschiedt, dat hij hetzelve vindt, voorwaar
zeg Ik u, dat hij zich meer verblijdt over hetzelve, dan over
de negen en negentig, die niet afgedwaald zijn geweest.
14 Alzo is de wil niet uws Vaders, Die in de hemelen is,
dat een van deze kleinen verloren ga. **15** Maar indien uw
broeder tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem
tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, zo hebt gij
uw broeder gewonnen. **16** Maar indien hij u niet hoort,
zo neem nog een of twee met u; opdat in de mond van
twee of drie getuigen alle woord besta. **17** En indien hij
denzelven geen gehoor geeft; zo zeg het der gemeente;
en indien hij ook der gemeente geen gehoor geeft, zo
zij hij u als de heiden en de tollenaar. **18** Voorwaar zeg
Ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal in de hemel
gebonden wezen; en al wat gij op de aarde ontbinden
zult, zal in den hemel ontbonden wezen. **19** Wederom
zeg Ik u: Indien er twee van u samenstemmen op de
aarde, over enige zaak, die zij zouden mogen begeren,
dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de
hemelen is. **20** Want waar twee of drie vergaderd zijn in
Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen. **21** Toen
kwam Petrus tot Hem, en zeide: Heere! hoe menigmaal
zal mijn broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven!
Tot zevenmaal? **22** Jezus zeide tot hem: Ik zeg u, niet
tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven maal. **23**
Daarom wordt het Koninkrijk der hemelen vergeleken bij
een zeker koning, die rekening met zijn dienstknechten
houden wilde. **24** Als hij nu begon te rekenen, werd tot
hem gebracht een, die hem schuldig was tien duizend
talenten. **25** En als hij niet had, om te betalen, beval
zijn heer, dat men hem zou verkopen, en zijn vrouw en
kinderen, en al wat hij had, en dat de schuld zou betaald
worden. **26** De dienstknecht dan, nedervallende, aanbad
hem, zeggende: Heer! wees lankmoedig over mij, en ik zal
u alles betalen. **27** En de heer van dezen dienstknecht,
met barmhartigheid innerlijk bewogen zijnde, heeft hem
ontslagen, en de schuld hem kwijtgescholden. **28** Maar
dezelve dienstknecht, uitgaande, heeft gevonden een
zijner mededienstknechten, die hem honderd penningen
schuldig was, en hem aanvattende, greep hem bij de
keel, zeggende: Betaal mij, wat gij schuldig zijt. **29** Zijn
mededienstknecht dan, nedervallende aan zijn voeten,
bad hem, zeggende: Wees lankmoedig over mij, en ik zal
u alles betalen. **30** Doch hij wilde niet, maar ging heen,
en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld zou
betaald hebben. **31** Als nu zijn mededienstknechten zagen,
hetgeen geschied was, zijn zij zeer bedroefd geworden; en
komende, verklaarden zij hunnen heer al wat er geschied
was. **32** Toen heeft hem zijn heer tot zich geroepen, en
zeide tot hem: Gij boze dienstknecht, al die schuld heb ik u
kwijtgescholden, dewijl gij mij gebeden hebt; **33** Behoordet
gij ook niet u over uw mededienstknecht te ontfermen,
gelijk ik ook mij over u ontfermd heb? **34** En zijn heer,
vertoornd zijnde, leverde hem den pijnigers over, totdat hij
zou betaald hebben al wat hij hem schuldig was. **35** Alzo
zal ook Mijn hemelse Vader u doen, indien gij niet van
harte vergeeft een iegelijk zijn broeder zijn misdaden.

19 En het geschiedde, toen Jezus deze woorden
geeindigd had, dat Hij vertrok van Galilea, en kwam
over de Jordaan, in de landpalen van Judea. **2** En vele
scharen volgden Hem, en Hij genas ze aldaar. **3** En
de Farizeen kwamen tot Hem, verzoekende Hem, en
zeggende tot Hem: Is het een mens geoorloofd zijn vrouw
te verlaten, om allerlei oorzaak? **4** Doch Hij, antwoordende,
zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne
den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en
vrouw? **5** En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader
en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die
twee zullen tot een vlees zijn; **6** Alzo dat zij niet meer twee
zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd
heeft, scheide de mens niet. **7** Zij zeiden tot hem: Waarom
heeft dan Mozes geboden een scheidbrief te geven en
haar te verlaten? **8** Hij zeide tot hen: Mozes heeft vanwege
de hardigheid uwer harten u toegelaten uw vrouwen te
verlaten; maar van den beginne is het alzo niet geweest.
9 Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaat, anders
dan om hoererij, en een andere trouwt, die doet overspel,
en die de verlatene trouwt, doet ook overspel. **10** Zijn
discipelen zeiden tot Hem: Indien de zaak des mensen
met de vrouw alzo staat, zo is het niet oorbaar te trouwen.
11 Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord niet, maar
dien het gegeven is. **12** Want er zijn gesnedenen, die uit
moeders lijf alzo geboren zijn; en er zijn gesnedenen, die
van de mensen gesneden zijn; en er zijn gesnedenen,
die zichzelven gesneden hebben, om het Koninkrijk der
hemelen. Die dit vatten kan, vatte het. **13** Toen werden
kinderkens tot Hem gebracht, opdat Hij de handen hun
zou opleggen en bidden; en de discipelen bestraften
dezelve. **14** Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens,
en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is
het Koninkrijk der hemelen. **15** En als Hij hun de handen
opgelegd had, vertrok Hij van daar. **16** En ziet, er kwam
een tot Hem, en zeide tot Hem: Goede Meester! wat zal ik

goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? **(aiōnios g166)** **17** En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed?
Niemand is goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in
het leven ingaan, onderhoud de geboden. **18** Hij zeide tot
Hem: Welke? En Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doden; gij
zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen
valse getuigenis geven; **19** Eer uw vader en moeder; en:
Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. **20** De jongeling
zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van
mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog? **21** Jezus zeide
tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat
gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat
hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij. **22** Als
nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg;
want hij had vele goederen. **23** En Jezus zeide tot Zijn
discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in
het Koninkrijk der hemelen zal ingaan. **24** En wederom
zeg Ik u: Het is lichter, dat een kemel ga door het oog
van een naald, dan dat een rijke inga in het Koninkrijk
Gods. **25** Zijn discipelen nu, dit horende, werden zeer
verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig worden? **26** En
Jezus, hen aanziende, zeide tot hen: Bij de mensen is dat
onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk. **27** Toen
antwoordde Petrus, en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles
verlaten, en zijn U gevolgd, wat zal ons dan geworden? **28**
En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij
gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des
mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid,
dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf
geslachten Israels. **29** En zo wie zal verlaten hebben,
huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of
vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal
honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beerven.
(aiōnios g166) **30** Maar vele eersten zullen de laatsten zijn,
en vele laatsten de eersten.

20 Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk een heer
des huizes, die met den morgenstond uitging, om
arbeiders te huren in zijn wijngaard. **2** En als hij met de
arbeiders eens geworden was, voor een penning des
daags, zond hij hen heen in zijn wijngaard. **3** En uitgegaan
zijnde omtrent de derde ure, zag hij anderen, ledig staande
op de markt. **4** En hij zeide tot dezelve: Gaat ook gij heen
in den wijngaard, en zo wat recht is, zal ik u geven. En zij
gingen. **5** Wederom uitgegaan zijnde omtrent de zesde en
negende ure, deed hij desgelijks. **6** En uitgegaan zijnde
omtrent de elfde ure, vond hij anderen ledig staande, en
zeide tot hen: Wat staat gij hier den gehele dag ledig? **7**
Zij zeiden tot hem: Omdat ons niemand gehuurd heeft.
Hij zeide tot hen: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en
zo wat recht is, zult gij ontvangen. **8** Als het nu avond
geworden was, zeide de heer des wijngaards, tot zijn
rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon,
beginnende van de laatsten tot de eersten. **9** En als zij
kwamen, die ter elfder ure gehuurd waren, ontvingen zij
ieder een penning. **10** En de eersten komende, meenden,
dat zij meer ontvangen zouden; en zij zelven ontvingen
ook elk een penning. **11** En dien ontvangen hebbende,
murmureerden zij tegen den heer des huizes, **12** Zeggende:
Deze laatsten hebben maar een uur gearbeid, en gij hebt
ze ons gelijk gemaakt, die den last des daags en de hitte
gedragen hebben. **13** Doch hij, antwoordende, zeide tot
een van hen: Vriend! ik doe u geen onrecht; zijt gij niet met
mij eens geworden voor een penning? **14** Neem het uwe
en ga heen. Ik wil deze laatsten ook geven, gelijk als u. **15**
Of is het mij niet geoorloofd, te doen met het mijne, wat ik
wil? Of is uw oog boos, omdat ik goed ben? **16** Alzo zullen
de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten;
want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. **17**
En Jezus, opgaande naar Jeruzalem, nam tot Zich de
twaalf discipelen alleen op de weg, en zeide tot hen: **18**
Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen
zal den overpriesteren en Schriftgeleerden overgeleverd
worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; **19** En
zij zullen Hem den heidenen overleveren, om Hem te
bespotten en te geselen, en te kruisigen; en ten derden
dage zal Hij weder opstaan. **20** Toen kwam de moeder
der zonen van Zebedeus tot Hem met haar zonen, Hem
aanbiddende, en begerende wat van Hem. **21** En Hij zeide
tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: Zeg, dat deze mijn
twee zonen zitten mogen, de een tot Uw rechter- en de
ander tot Uw linker hand in Uw Koninkrijk. **22** Maar Jezus
antwoordde en zeide: Gijlieden weet niet wat gij begeert;
kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met
den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde?
Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. **23** En Hij zeide tot hen:
Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den doop,
waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt worden; maar
het zitten tot Mijn rechter- en tot Mijn linker hand staat bij
Mij niet te geven, maar het zal gegeven worden dien het
bereid is van Mijn Vader. **24** En als de andere tien dat
hoorden, namen zij het zeer kwalijk van de twee broeders.
25 En als Jezus hen tot Zich geroepen had, zeide Hij: Gij
weet, dat de oversten der volken heerschappij voeren over
hen, en de groten gebruiken macht over hen. **26** Doch alzo
zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u zal willen
groot worden, die zij uw dienaar; **27** En zo wie onder u zal
willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht. **28** Gelijk de
Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden,
maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen
voor velen. **29** En als zij van Jericho uitgingen, is Hem een
grote schare gevolgd. **30** En ziet, twee blinden, zittende
aan den weg, als zij hoorden, dat Jezus voorbijging, riepen,
zeggende: Heere, Gij Zone Davids! ontferm U onzer. **31** En
de schare bestrafte hen, opdat zij zwijgen zouden; maar zij
riepen te meer, zeggende: Ontferm U onzer, Heere, Gij
Zone Davids! **32** En Jezus, stil staande, riep hen en zeide:
Wat wilt gij, dat Ik u doe? **33** Zij zeiden tot Hem: Heere!
dat onze ogen geopend worden. **34** En Jezus, innerlijk
bewogen zijnde met barmhartigheid, raakte hun ogen aan;
en terstond werden hun ogen ziende, en zij volgden Hem.

21 En als zij nu Jeruzalem genaakten, en gekomen
waren te Beth-fage, aan de Olijfberg, toen zond

Jezus twee discipelen, zeggende tot hen: **2** Gaat heen
in het vlek, dat tegen u over ligt, en gij zult terstond een
ezelin gebonden vinden, en een veulen met haar; ontbindt
ze, en brengt ze tot Mij. **3** En indien u iemand iets zegt, zo
zult gij zeggen, dat de Heere deze van node heeft, en hij
zal ze terstond zenden. **4** Dit alles nu is geschied, opdat
vervuld worde, hetgeen gesproken is door den profeet,
zeggende: **5** Zegt der dochter Sions: Zie, uw Koning
komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een
veulen, zijnde een jong ener jukdragende ezelin. **6** En
de discipelen heengegaan zijnde, en gedaan hebbende,
gelijk Jezus hun bevolen had, **7** Brachten de ezelin en
het veulen, en legden hun klederen op dezelve, en zetten
Hem daarop. **8** En de meeste schare spreidden hun
klederen op den weg, en anderen hieuwen takken van de
bomen, en spreidden ze op den weg. **9** En de scharen, die
voorgingen en die volgden, riepen, zeggende: Hosanna
den Zone Davids! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam
des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen! **10** En als
Hij te Jeruzalem inkwam, werd de gehele stad beroerd,
zeggende: Wie is Deze? **11** En de scharen zeiden: Deze
is Jezus, de Profeet van Nazareth in Galilea. **12** En Jezus
ging in den tempel Gods, en dreef uit allen, die verkochten
en kochten in den tempel, en keerde om de tafelen der
wisselaars, en de zitstoelen dergenen, die de duiven
verkochten. **13** En Hij zeide tot hen: Er is geschreven:
Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden; maar
gij hebt dat tot een moordenaarskuil gemaakt. **14** En er
kwamen blinden en kreupelen tot Hem in den tempel,
en Hij genas dezelve. **15** Als nu de overpriesters en
Schriftgeleerden zagen de wonderheden, die Hij deed,
en de kinderen, roepende in den tempel, en zeggende:
Hosanna den Zone Davids! namen zij dat zeer kwalijk;
16 En zeiden tot Hem: Hoort Gij wel, wat dezen zeggen?
En Jezus zeide tot hen: Ja; hebt gij nooit gelezen: Uit de
mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt Gij U
lof toebereid? **17** En hen verlatende, ging Hij van daar
uit de stad, naar Bethanie, en overnachtte aldaar. **18** En
des morgens vroeg, als Hij wederkeerde naar de stad,
hongerde Hem. **19** En ziende, een vijgeboom aan den
weg, ging Hij naar hem toe, en vond niets aan denzelven,
dan alleenlijk bladeren; en zeide tot hem: Uit u worde geen
vrucht meer in der eeuwigheid! En de vijgeboom verdorde
terstond. **(aiōn g165)** **20** En de discipelen, dat ziende,
verwonderden zich, zeggende: Hoe is de vijgeboom zo
terstond verdord? **21** Doch Jezus, antwoordende, zeide
tot hen: Voorwaar zeg Ik u: Indien gij geloof hadt, en
niet twijfeldet, gij zoudt niet alleenlijk doen, hetgeen den
vijgeboom is geschied; maar indien gij ook tot deze berg
zeidet: Word opgeheven en in de zee geworpen! het zou
geschieden. **22** En al wat gij zult begeren in het gebed,
gelovende, zult gij ontvangen. **23** En als Hij in den tempel
gekomen was, kwamen tot Hem, terwijl Hij leerde, de
overpriesters en de ouderlingen des volks, zeggende: Door
wat macht doet Gij deze dingen? En Wie heeft U deze
macht gegeven? **24** En Jezus, antwoordende, zeide tot
hen: Ik zal u ook een woord vragen, hetwelk indien gij Mij
zult zeggen, zo zal Ik u ook zeggen, door wat macht Ik
deze dingen doe. **25** De doop van Johannes, van waar was
die, uit de hemel, of uit de mensen? En zij overlegden bij
zichzelven en zeiden: Indien wij zeggen: Uit de hemel; zo
zal Hij ons zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?
26 En indien wij zeggen: Uit de mensen: zo vrezen wij de
schare; want zij houden allen Johannes voor een profeet.
27 En zij, Jezus antwoordende, zeiden: Wij weten het niet.
En Hij zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht
Ik dit doe. **28** Maar wat dunkt u? Een mens had twee
zonen, en gaande tot den eersten, zeide: Zoon! ga heen,
werk heden in mijn wijngaard. **29** Doch hij antwoordde en
zeide: Ik wil niet; en daarna berouw hebbende, ging hij
heen. **30** En gaande tot den tweeden, zeide desgelijks, en
deze antwoordde en zeide: Ik ga, heer! en hij ging niet. **31**
Wie van deze twee heeft den wil des vaders gedaan? Zij
zeiden tot Hem: De eerste. Jezus zeide tot hen: Voorwaar,
Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het
Koninkrijk Gods. **32** Want Johannes is tot u gekomen in
den weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet geloofd;
maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd;
doch gij, zulks ziende, hebt daarna geen berouw gehad,
om hem te geloven. **33** Hoort een andere gelijkenis. Er
was een heer des huizes, die een wijngaard plantte, en
zette een tuin daarom, en groef een wijnpersbak daarin,
en bouwde een toren, en verhuurde dien den landlieden,
en reisde buiten 's lands. **34** Toen nu de tijd der vruchten
genaakte, zond hij zijn dienstknechten tot de landlieden,
om zijn vruchten te ontvangen. **35** En de landlieden,
nemende zijn dienstknechten, hebben den een geslagen,
en den anderen gedood, en den derden gestenigd. **36**
Wederom zond hij andere dienstknechten, meer in getal
dan de eersten, en zij deden hun desgelijks. **37** En ten
laatste zond hij tot hen zijn zoon, zeggende: Zij zullen mijn
zoon ontzien. **38** Maar de landlieden, den zoon ziende,
zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, komt, laat
ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden. **39** En
hem nemende, wierpen zij hem uit, buiten de wijngaard,
en doodden hem. **40** Wanneer dan de heer des wijngaards
komen zal, wat zal hij dien landlieden doen? **41** Zij zeiden
tot hem: Hij zal den kwaden een kwaden dood aandoen, en
zal den wijngaard aan andere landlieden verhuren, die hem
de vruchten op haar tijden zullen geven. **42** Jezus zeide
tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen,
die de bouwlieden verworpen hebben, deze is geworden
tot een hoofd des hoeks; van de Heere is dit geschied, en
het is wonderlijk in onze ogen? **43** Daarom zeg Ik ulieden,
dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden,
en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt. **44**
En wie op deze steen valt, die zal verpletterd worden; en
op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen. **45** En als de
overpriesters en Farizeen deze Zijn gelijkenissen hoorden,
verstonden zij, dat Hij van hen sprak. **46** En zoekende
Hem te vangen, vreesden zij de scharen, dewijl deze Hem
hielden voor een profeet.

22 En Jezus, antwoordende, sprak tot hen wederom
door gelijkenissen, zeggende: **2** Het Koninkrijk der
hemelen is gelijk een zeker koning, die zijn zoon een
bruiloft bereid had; **3** En zond zijn dienstknechten uit, om
de genoden ter bruiloft te roepen; en zij wilden niet komen.
4 Wederom zond hij andere dienstknechten uit, zeggende:
Zegt den genoden: Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid;
mijn ossen, en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle
dingen zijn gereed; komt tot de bruiloft. **5** Maar zij, zulks
niet achtende, zijn heengegaan, deze tot zijn akker, gene
tot zijn koopmanschap. **6** En de anderen grepen zijn
dienstknechten, deden hun smaadheid aan, en doodden
hen. **7** Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en
zijn krijgsheiren zendende, heeft die doodslagers vernield,
en hun stad in brand gestoken. **8** Toen zeide hij tot
zijn dienstknechten: De bruiloft is wel bereid, doch de
genoden waren het niet waardig. **9** Daarom gaat op de
uitgangen der wegen, en zovelen als gij er zult vinden,
roept ze tot de bruiloft. **10** En dezelve dienstknechten,
uitgaande op de wegen, vergaderden allen, die zij vonden,
beiden kwaden en goeden; en de bruiloft werd vervuld met
aanzittende gasten. **11** En als de koning ingegaan was,
om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een
mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; **12** En
zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen
bruiloftskleed aan hebbende? En hij verstomde. **13** Toen
zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en
voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste
duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden.
14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.
15 Toen gingen de Farizeen heen, en hielden te zamen
raad, hoe zij Hem verstrikken zouden in Zijn rede. **16** En
zij zonden uit tot Hem hun discipelen, met de Herodianen,
zeggende: Meester! wij weten, dat Gij waarachtig zijt, en de
weg Gods in der waarheid leert, en naar niemand vraagt;
want Gij ziet den persoon der mensen niet aan; **17** Zeg ons
dan: wat dunkt U? Is het geoorloofd, den keizer schatting te
geven of niet? **18** Maar Jezus, bekennende hun boosheid,
zeide: **19** Gij geveinsden, wat verzoekt gij Mij? Toont Mij
de schattingpenning. En zij brachten Hem een penning. **20**
En Hij zeide tot hen: Wiens is dit beeld en het opschrift?
21 Zij zeiden tot Hem: Des keizers. Toen zeide Hij tot hen:
Geeft dan den keizer, dat des keizers is, en Gode, dat
Gods is. **22** En zij, dit horende, verwonderden zich, en
Hem verlatende, zijn zij weggegaan. **23** Te dienzelfden
dage kwamen tot Hem de Sadduceen, die zeggen, dat
er geen opstanding is, en vraagden Hem, **24** Zeggende:
Meester! Mozes heeft gezegd: Indien iemand sterft, geen
kinderen hebbende, zo zal zijn broeder deszelfs vrouw
trouwen, en zijn broeder zaad verwekken. **25** Nu waren er
bij ons zeven broeders; en de eerste, een vrouw getrouwd
hebbende, stierf; en dewijl hij geen zaad had, zo liet hij zijn
vrouw voor zijn broeder. **26** Desgelijks ook de tweede,
en de derde, tot de zevende toe. **27** Ten laatste na allen,
is ook de vrouw gestorven. **28** In de opstanding dan,
wiens vrouw zal zij wezen van die zeven, want zij hebben
ze allen gehad? **29** Maar Jezus antwoordde en zeide
tot hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de
kracht Gods. **30** Want in de opstanding nemen zij niet ten
huwelijk, noch worden ten huwelijk uitgegeven; maar zij
zijn als engelen Gods in de hemel. **31** En wat aangaat de
opstanding der doden, hebt gij niet gelezen, hetgeen van
God tot ulieden gesproken is, Die daar zegt: **32** Ik ben de
God Abrahams, en de God Izaks, en de God Jakobs! God
is niet een God der doden, maar der levenden. **33** En de
scharen, dit horende, werden verslagen over Zijn leer. **34**
En de Farizeen, gehoord hebbende, dat Hij de Sadduceen
den mond gestopt had, zijn te zamen bijeenvergaderd. **35**
En een uit hen, zijnde een Wetgeleerde, heeft gevraagd,
Hem verzoekende, en zeggende: **36** Meester! welk is het
grote gebod in de wet? **37** En Jezus zeide tot hem: Gij zult
liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en
met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. **38** Dit is
het eerste en het grote gebod. **39** En het tweede aan dit
gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. **40** Aan
deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.
41 Als nu de Farizeen samenvergaderd waren, vraagde
hun Jezus, **42** En zeide: Wat dunkt u van den Christus?
Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: Davids Zoon. **43** Hij
zeide tot hen: Hoe noemt Hem dan David, in de Geest,
zijn Heere? zeggende: **44** De Heere heeft gezegd tot Mijn
Heere: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal
gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten. **45** Indien
Hem dan David noemt zijn Heere, hoe is Hij zijn Zoon?
46 En niemand kon Hem een woord antwoorden; noch
iemand durfde Hem van dien dag aan iets meer vragen.

23 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen,
2 Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen
zijn gezeten op de stoel van Mozes; **3** Daarom, al wat zij u
zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar
doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen
het niet. **4** Want zij binden lasten, die zwaar zijn en kwalijk
om te dragen, en leggen ze op de schouderen der mensen;
maar zij willen die met hun vinger niet verroeren. **5** En al
hun werken doen zij, om van de mensen gezien te worden;
want zij maken hun gedenkcedels breed, en maken de
zomen van hun klederen groot. **6** En zij beminnen de
vooraanzitting in de maaltijden, en de voorgestoelten in
de synagogen; **7** Ook de begroetingen op de markten,
en van de mensen genaamd te worden: Rabbi, Rabbi! **8**
Doch gij zult niet Rabbi genaamd worden; want Een is
uw Meester, namelijk Christus; en gij zijt allen broeders.
9 En gij zult niemand uw vader noemen op de aarde;
want Een is uw Vader, namelijk Die in de hemelen is. **10**
Noch zult gij meesters genoemd worden; want Een is uw
Meester, namelijk Christus. **11** Maar de meeste van u zal
uw dienaar zijn. **12** En wie zichzelven verhogen zal, die zal
vernederd worden; en wie zichzelven zal vernederen, die
zal verhoogd worden. **13** Maar wee u, gij Schriftgeleerden
en Farizeen, gij geveinsden! want gij sluit het Koninkrijk
der hemelen voor de mensen, overmits gij daar niet ingaat,
noch degenen, die ingaan zouden, laat ingaan. **14** Wee u,

gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij
eet de huizen der weduwen op, en dat onder den schijn
van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder oordeel
ontvangen. **15** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen,
gij geveinsden, want gij omreist zee en land, om een
Jodengenoot te maken, en als hij het geworden is, zo
maakt gij hem een kind der helle, tweemaal meer dan gij
zijt. **(Geenna g1067)** **16** Wee u, gij blinde leidslieden, die
zegt: Zo wie gezworen zal hebben bij den tempel, dat
is niets; maar zo wie gezworen zal hebben bij het goud
des tempels, die is schuldig. **17** Gij dwazen en blinden,
want wat is meerder, het goud, of de tempel, die het goud
heiligt? **18** En zo wie gezworen zal hebben bij het altaar,
dat is niets; maar zo wie gezworen zal hebben bij de gave,
die daarop is, die is schuldig. **19** Gij dwazen en blinden,
want wat is meerder, de gave, of het altaar, dat de gave
heiligt? **20** Daarom wie zweert bij het altaar, die zweert
bij hetzelve, en bij al wat daarop is. **21** En wie zweert
bij den tempel, die zweert bij denzelven, en bij Dien, Die
daarin woont. **22** En wie zweert bij den hemel, die zweert
bij den troon Gods, en bij Dien, Die daarop zit. **23** Wee
u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want
gij vertient de munte, en de dille, en den komijn, en gij
laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel, en de
barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen moest men
doen, en de andere niet nalaten. **24** Gij blinde leidslieden,
die de mug uitzijgt, en den kemel doorzwelgt. **25** Wee
u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want
gij reinigt het buitenste des drinkbekers, en des schotels,
maar van binnen zijn zij vol van roof en onmatigheid. **26** Gij
blinde Farizeer, reinig eerst wat binnen in den drinkbeker
en den schotel is, opdat ook het buitenste derzelve rein
worde. **27** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij
geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden graven gelijk,
die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn
zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid. **28** Alzo ook
schijnt gij wel den mensen van buiten rechtvaardig, maar
van binnen zijt gij vol geveinsdheid en ongerechtigheid. **29**
Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden,
want gij bouwt de graven der profeten op, en versiert de
graftekenen der rechtvaardigen; **30** En zegt: Indien wij in
de tijden onzer vaderen waren geweest, wij zouden met
hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed
der profeten. **31** Aldus getuigt gij tegen uzelven, dat gij
kinderen zijt dergenen, die de profeten gedood hebben.
32 Gij dan ook, vervult de mate uwer vaderen! **33** Gij
slangen, gij adderengebroedsels! hoe zoudt gij de helse
verdoemenis ontvlieden? **(Geenna g1067)** **34** Daarom ziet,
Ik zend tot u profeten, en wijzen, en schriftgeleerden,
en uit dezelve zult gij sommigen doden en kruisigen, en
sommigen uit dezelve zult gij geselen in uw synagogen,
en zult hen vervolgen van stad tot stad; **35** Opdat op u
kome al het rechtvaardige bloed, dat vergoten is op de
aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op
het bloed van Zacharia, den zoon van Barachia, welken gij
gedood hebt tussen den tempel en het altaar. **36** Voorwaar
zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht.
37 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en
stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw
kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar
kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden
hebt niet gewild. **38** Ziet, uw huis wordt u woest gelaten.
39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij
zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des
Heeren!

24 En Jezus ging uit en vertrok van den tempel; en Zijn
discipelen kwamen bij Hem, om Hem de gebouwen
des tempels te tonen. **2** En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet
al deze dingen? Voorwaar zeg Ik: Hier zal niet een steen op
den anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken zal
worden. **3** En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen
de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer
zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw
toekomst, en van de voleinding der wereld? **(aiōn g165)** **4**
En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u
niemand verleide. **5** Want velen zullen komen onder Mijn
Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen
verleiden. **6** En gij zult horen van oorlogen, en geruchten
van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die
dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. **7**
Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en
het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen
zijn hongersnoden, en pestilentien, en aardbevingen in
verscheidene plaatsen. **8** Doch al die dingen zijn maar een
beginsel der smarten. **9** Alsdan zullen zij u overleveren in
verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden
van alle volken, om Mijns Naams wil. **10** En dan zullen er
velen geergerd worden, en zullen elkander overleveren,
en elkander haten. **11** En vele valse profeten zullen
opstaan, en zullen er velen verleiden. **12** En omdat de
ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de
liefde van velen verkouden. **13** Maar wie volharden zal tot
het einde, die zal zalig worden. **14** En dit Evangelie des
Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot
een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.
15 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting,
waarvan gesproken is door Daniel, de profeet, staande in
de heilige plaats; (die het leest, die merke daarop!) **16** Dat
alsdan, die in Judea zijn, vlieden op de bergen; **17** Die op
het dak is, kome niet af, om iets uit zijn huis weg te nemen;
18 En die op den akker is, kere niet weder terug, om zijn
klederen weg te nemen. **19** Maar wee de bevruchten, en
den zogenden vrouwen in die dagen! **20** Doch bidt, dat uw
vlucht niet geschiede des winters, noch op een sabbat. **21**
Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet
is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet
zijn zal. **22** En zo die dagen niet verkort werden, geen
vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen
wil zullen die dagen verkort worden. **23** Alsdan, zo iemand
tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar,
gelooft het niet. **24** Want er zullen valse christussen
en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en

wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware)
ook de uitverkorenen zouden verleiden. 25 Ziet, Ik heb het
u voorzegd! 26 Zo zij dan tot u zullen zeggen: Ziet, hij is in
de woestijn; gaat niet uit; Ziet, hij is in de binnenkameren;
gelooft het niet. 27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het
oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst
van den Zoon des mensen wezen. 28 Want alwaar het
dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd
worden. 29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal
de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel
niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen,
en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. 30
En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van
den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten
der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien,
komende op de wolken des hemels, met grote kracht en
heerlijkheid. 31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een
bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen
bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste
der hemelen tot het andere uiterste derzelve. 32 En leert
van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu
teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat
de zomer nabij is. 33 Alzo ook gijlieden, wanneer gij al
deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de
deur. 34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins
voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn.
35 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn
woorden zullen geenszins voorbijgaan. 36 Doch van dien
dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der
hemelen, dan Mijn Vader alleen. 37 En gelijk de dagen van
Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon
des mensen. 38 Want gelijk zij waren in de dagen voor
den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten
huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in
de ark ging; 39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed
kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst
van de Zoon des mensen. 40 Alsdan zullen er twee op
den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal
verlaten worden. 41 Er zullen twee vrouwen malen in
den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal
verlaten worden. 42 Waakt dan; want gij weet niet, in
welke ure uw Heere komen zal. 43 Maar weet dit, dat zo
de heer des huizes geweten had, in welke nachtwake
de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn
huis niet hebben laten doorgraven. 44 Daarom, zijt ook
gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de
Zoon des mensen komen. 45 Wie is dan de getrouwe en
voorzichtige dienstknecht, denwelken zijn heer over zijn
dienstboden gesteld heeft, om hunlieder hun voedsel te
geven ter rechter tijd? 46 Zalig is die dienstknecht, welken
zijn heer, komende, zal vinden alzo doende. 47 Voorwaar,
Ik zeg u, dat hij hem zal zetten over al zijn goederen. 48
Maar zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen:
Mijn heer vertoeft te komen; 49 En zou beginnen zijn
mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met
de dronkaards; 50 Zo zal de heer van dezen dienstknecht
komen ten dage, in welken hij hem niet verwacht, en ter
ure, die hij niet weet; 51 En zal hem afscheiden, en zijn
deel zetten met de geveinsden; daar zal wening zijn en
knersing der tanden.

25 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan
tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen
uit, den bruidegom tegemoet. 2 En vijf van haar waren
wijzen, en vijf waren dwazen. 3 Die dwaas waren, haar
lampen nemende, namen geen olie met zich. 4 Maar de
wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen. 5 Als
nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig,
en vielen in slaap. 6 En ter middernacht geschiedde een
geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!
7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar
lampen. 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft
ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. 9 Doch
de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er
misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat
liever tot de verkopers, en koopt voor uzelven. 10 Als zij
nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die
gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de
deur werd gesloten. 11 Daarna kwamen ook de andere
maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! 12 En hij,
antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.
13 Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de
ure, in welke de Zoon des mensen komen zal. 14 Want
het is gelijk een mens, die buiten 's lands reizende, zijn
dienstknechten riep, en gaf hun zijn goederen over. 15
En den ene gaf hij vijf talenten, en den anderen twee,
en den derden een, een iegelijk naar zijn vermogen, en
verreisde terstond. 16 Die nu de vijf talenten ontvangen
had, ging heen, en handelde daarmede, en won andere
vijf talenten. 17 Desgelijks ook die de twee ontvangen
had, die won ook andere twee. 18 Maar die het ene
ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg
het geld zijns heren. 19 En na een langen tijd kwam de
heer van dezelve dienstknechten, en hield rekening met
hen. 20 En die de vijf talenten ontvangen had, kwam, en
bracht tot hem andere vijf talenten, zeggende: Heer, vijf
talenten hebt gij mij gegeven; zie, andere vijf talenten heb
ik boven dezelve gewonnen. 21 En zijn heer zeide tot
hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht! over weinig
zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in,
in de vreugde uws heeren. 22 En die de twee talenten
ontvangen had, kwam ook tot hem, en zeide: Heer, twee
talenten hebt gij mij gegeven; zie, twee andere talenten
heb ik boven dezelve gewonnen. 23 Zijn heer zeide tot
hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig
zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in,
in de vreugde uws heeren. 24 Maar die het ene talent
ontvangen had, kwam ook en zeide: Heer, ik kende u, dat
gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet gezaaid
hebt, en vergaderende van daar, waar gij niet gestrooid
hebt; 25 En bevreesd zijnde, ben ik heengegaan, en heb
uw talent verborgen in de aarde; zie, gij hebt het uwe. 26

Maar zijn heer, antwoordende, zeide tot hem: Gij boze en
luie dienstknecht! gij wist, dat ik maai, waar ik niet gezaaid
heb, en van daar vergader, waar ik niet gestrooid heb.
27 Zo moest gij dan mijn geld den wisselaren gedaan
hebben, en ik, komende, zou het mijne wedergenomen
hebben met woeker. **28** Neemt dan van hem het talent
weg, en geeft het dengene, die de tien talenten heeft. **29**
Want een iegelijk, die heeft, dien zal gegeven worden, en
hij zal overvloedig hebben; maar van dengene, die niet
heeft, van dien zal genomen worden, ook dat hij heeft. **30**
En werpt den onnutten dienstknecht uit in de buitenste
duisternis; daar zal wening zijn en knersing der tanden.
31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn
heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij
zitten op den troon Zijner heerlijkheid. **32** En voor Hem
zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van
elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de
bokken scheidt. **33** En Hij zal de schapen tot Zijn rechter
hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker hand. **34** Alsdan
zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter
hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beerft dat
Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der
wereld. **35** Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij
te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij
te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt
Mij geherbergd. **36** Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed;
Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in
de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. **37** Dan zullen
de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere!
wanneer hebben wij U hongerig gezien, en gespijzigd, of
dorstig, en te drinken gegeven? **38** En wanneer hebben
wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt
en gekleed? **39** En wanneer hebben wij U krank gezien,
of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen? **40** En de
Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg
Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders
gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan. **41** Dan zal Hij
zeggen ook tot degenen, die ter linker hand zijn: Gaat
weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk
den duivel en zijn engelen bereid is. **(aiōnios g166)** **42**
Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij niet te eten
gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij niet te
drinken gegeven; **43** Ik was een vreemdeling; en gij hebt
Mij niet geherbergd; naakt, en gij hebt Mij niet gekleed;
krank, en in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht. **44**
Dan zullen ook dezen Hem antwoorden, zeggende: Heere,
wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of een
vreemdeling, of naakt, of krank, of in de gevangenis, en
hebben U niet gediend? **45** Dan zal Hij hun antwoorden en
zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van
deze minsten niet gedaan hebt, zo hebt gij het Mij ook niet
gedaan. **46** En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn; maar
de rechtvaardigen in het eeuwige leven. **(aiōnios g166)**

26 En het is geschied, als Jezus al deze woorden
geeindigd had, dat Hij tot Zijn discipelen zeide: **2**
Gij weet, dat na twee dagen het pascha is, en de Zoon
des mensen zal overgeleverd worden, om gekruisigd
te worden. **3** Toen vergaderden de overpriesters en de
Schriftgeleerden, en de ouderlingen des volks, in de zaal
des hogepriesters, die genaamd was Kajafas; **4** En zij
beraadslaagden te zamen, dat zij Jezus met listigheid
vangen en doden zouden. **5** Doch zij zeiden: Niet in het
feest, opdat er geen oproer worde onder het volk. **6** Als nu
Jezus te Bethanie was, ten huize van Simon, de melaatse,
7 Kwam tot Hem een vrouw, hebbende een albasten fles
met zeer kostelijke zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar
Hij aan tafel zat. **8** En Zijn discipelen, dat ziende, namen
het zeer kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? **9** Want
deze zalf had kunnen duur verkocht, en de penningen den
armen gegeven worden. **10** Maar Jezus, zulks verstaande,
zeide tot hen: Waarom doet gij deze vrouw moeite aan?
want zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. **11** Want
de armen hebt gij altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd.
12 Want als zij deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft,
zo heeft zij het gedaan tot een voorbereiding van Mijn
begrafenis. **13** Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie
gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook
tot haar gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij
gedaan heeft. **14** Toen ging een van de twaalven, genaamd
Judas Iskariot, tot de overpriesters, **15** En zeide: Wat wilt
gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben
hem toegelegd dertig zilveren penningen. **16** En van toen
af zocht hij gelegenheid, opdat hij Hem overleveren mocht.
17 En op den eerste dag der ongehevelde broden kwamen
de discipelen tot Jezus, zeggende tot Hem: Waar wilt
Gij, dat wij U bereiden het pascha te eten? **18** En Hij
zeide: Gaat heen in de stad, tot zulk een, en zegt hem:
De Meester zegt: Mijn tijd is nabij, Ik zal bij u het pascha
houden met Mijn discipelen. **19** En de discipelen deden,
gelijk Jezus hun bevolen had, en bereidden het pascha.
20 En als het avond geworden was, zat Hij aan met de
twaalven. **21** En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg
u, dat een van u Mij zal verraden. **22** En zij, zeer bedroefd
geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te
zeggen: Ben ik het, Heere? **23** En Hij, antwoordende,
zeide: Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal
Mij verraden. **24** De Zoon des mensen gaat wel heen,
gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door
welken de Zoon des mensen verraden wordt; het ware
hem goed, zo die mens niet geboren was geweest. **25** En
Judas, die Hem verried, antwoordde en zeide: Ben ik het,
Rabbi? Hij zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. **26** En als
zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende,
brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt,
eet, dat is Mijn lichaam. **27** En Hij nam den drinkbeker,
en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt
allen daaruit; **28** Want dat is Mijn bloed, het bloed des
Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt,
tot vergeving der zonden. **29** En Ik zeg u, dat Ik van nu
aan niet zal drinken van de vrucht des wijnstoks, tot op
dien dag, wanneer Ik met u dezelve nieuw zal drinken
in het Koninkrijk Mijns Vaders. **30** En als zij den lofzang

gezongen hadden, gingen zij uit naar den Olijfberg. **31** Toen zeide Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij geergerd worden in deze nacht; want er is geschreven: Ik zal den Herder slaan, en de schapen der kudde zullen verstrooid worden. **32** Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea. **33** Doch Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij ook allen aan U geergerd, ik zal nimmermeer geergerd worden. **34** Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij in dezen zelfden nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen. **35** Petrus zeide tot Hem: Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen! Desgelijks zeiden ook al de discipelen. **36** Toen ging Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemane, en zeide tot de discipelen: Zit hier neder, totdat Ik heenga, en aldaar zal gebeden hebben. **37** En met Zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedeus, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. **38** Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier en waakt met Mij. **39** En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan? doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. **40** En Hij kwam tot de discipelen en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Kunt gij dan niet een uur met Mij waken? **41** Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. **42** Wederom ten tweeden male heengaande, bad Hij, zeggende: Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede! **43** En komende bij hen, vond Hij hen wederom slapende; want hun ogen waren bezwaard. **44** En hen latende, ging Hij wederom heen, en bad ten derden male, zeggende dezelfde woorden. **45** Toen kwam Hij tot Zijn discipelen, en zeide tot hen: Slaapt nu voort, en rust; ziet, de ure is nabij gekomen, en de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren. **46** Staat op, laat ons gaan; ziet, hij is nabij, die Mij verraadt. **47** En als Hij nog sprak, ziet, Judas, een van de twaalven, kwam, en met hem een grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de overpriesters en ouderlingen des volks. **48** En die Hem verried, had hun een teken gegeven, zeggende: Dien ik zal kussen, Dezelve is het, grijpt Hem. **49** En terstond komende tot Jezus, zeide hij: Wees gegroet, Rabbi! en hij kuste Hem. **50** Maar Jezus zeide tot hem: Vriend! waartoe zijt gij hier! Toen kwamen zij toe, en sloegen de handen aan Jezus en grepen Hem. **51** En ziet, een van degenen, die met Jezus waren, de hand uitstekende, trok zijn zwaard uit, en slaande den dienstknecht des hogepriesters, hieuw zijn oor af. **52** Toen zeide Jezus tot hem: Keer uw zwaard weder in zijn plaats; want allen, die het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan. **53** Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten? **54** Hoe zouden dan de Schriften vervuld worden, die zeggen, dat het alzo geschieden moet? **55** Ter zelfder ure sprak Jezus tot de scharen: Gij zijt uitgegaan als tegen een moordenaar, met zwaarden en stokken, om Mij te vangen; dagelijks zat Ik bij u, lerende in den tempel, en gij hebt Mij niet gegrepen; **56** Doch dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten zouden vervuld worden. Toen vluchtten al de discipelen, Hem verlatende. **57** Die nu Jezus gevangen hadden, leidden Hem heen tot Kajafas, den hogepriester, alwaar de Schriftgeleerden en ouderlingen vergaderd waren. **58** En Petrus volgde Hem van verre tot aan de zaal des hogepriesters, en binnengegaan zijnde, zat hij bij de dienaren, om het einde te zien. **59** En de overpriesters, en de ouderlingen, en de gehele grote raad zochten valse getuigenis tegen Jezus, opdat zij Hem doden mochten; en vonden niet. **60** En hoewel er vele valse getuigen toegekomen waren, zo vonden zij toch niet. **61** Maar ten laatste kwamen twee valse getuigen, en zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan den tempel Gods afbreken, en in drie dagen denzelven opbouwen. **62** En de hogepriester, opstaande, zeide tot Hem: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen U? **63** Doch Jezus zweeg stil. En de hogepriester, antwoordende, zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God? **64** Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg ulieden: Van nu aan zult gij zien den Zoon des mensen, zittende ter rechter hand der kracht Gods, en komende op de wolken des hemels. **65** Toen verscheurde de hogepriester zijn klederen, zeggende: Hij heeft God gelasterd, wat hebben wij nog getuigen van node? Ziet, nu hebt gij Zijn gods lastering gehoord. **66** Wat dunkt ulieden? En zij, antwoordende, zeiden: Hij is des doods schuldig. **67** Toen spogen zij in Zijn aangezicht, en sloegen Hem met vuisten. **68** En anderen gaven Hem kinnebakslagen, zeggende: Profeteer ons, Christus, wie is het, die U geslagen heeft? **69** En Petrus zat buiten in de zaal; en een dienstmaagd kwam tot hem, zeggende: Gij waart ook met Jezus, den Galileer. **70** Maar hij loochende het voor allen, zeggende: Ik weet niet, wat gij zegt. **71** En als hij naar de voorpoort uitging, zag hem een andere dienstmaagd, en zeide tot degenen, die aldaar waren: Deze was ook met Jezus den Nazarener. **72** En hij loochende het wederom met een eed, zeggende: Ik ken den Mens niet. **73** En een weinig daarna, die er stonden, bijkomende, zeiden tot Petrus: Waarlijk, gij zijt ook van die, want ook uw spraak maakt u openbaar. **74** Toen begon hij zich te vervloeken, en te zweren: Ik ken den Mens niet. **75** En terstond kraaide de haan; en Petrus werd indachtig het woord van Jezus, Die tot hem gezegd had: Eer de haan gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En naar buiten gaande, weende hij bitterlijk.

27 Als het nu morgenstond geworden was, hebben al de overpriesters en de ouderlingen des volks te zamen raad genomen tegen Jezus, dat zij Hem doden zouden. **2** En Hem gebonden hebbende, leidden zij Hem weg, en gaven Hem over aan Pontius Pilatus, den stadhouder. **3** Toen heeft Judas, dien Hem verraden

had, ziende, dat Hij veroordeeld was, berouw gehad, en
heeft de dertig zilveren penningen den overpriesters en
den ouderlingen wedergebracht, **4** Zeggende: Ik heb
gezondigd, verradende het onschuldig bloed! Maar zij
zeiden: Wat gaat ons dat aan? Gij moogt toezien. **5** En als
hij de zilveren penningen in den tempel geworpen had,
vertrok hij, en heengaande verworgde zichzelven. **6** En de
overpriesters, de zilveren penningen nemende, zeiden:
Het is niet geoorloofd, dezelve in de offerkist te leggen,
dewijl het een prijs des bloeds is. **7** En te zamen raad
gehouden hebbende, kochten zij daarmede den akker des
pottenbakkers, tot een begrafenis voor de vreemdelingen.
8 Daarom is die akker genaamd de akker des bloeds, tot
op den huidigen dag. **9** Toen is vervuld geworden, hetgeen
gesproken is door den profeet Jeremia, zeggende: En zij
hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde
des Gewaardeerden van de kinderen Israels, Denwelken
zij gewaardeerd hebben; **10** En hebben dezelve gegeven
voor den akker des pottenbakkers; volgens hetgeen mij
de Heere bevolen heeft. **11** En Jezus stond voor den
stadhouder; en de stadhouder vraagde Hem, zeggende:
Zijt Gij de Koning der Joden? En Jezus zeide tot hem:
Gij zegt het. **12** En als Hij van de overpriesters en de
ouderlingen beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. **13**
Toen zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoevele zaken
zij tegen U getuigen? **14** Maar Hij antwoordde hem niet
op een enig woord, alzo dat de stadhouder zich zeer
verwonderde. **15** En op het feest was de stadhouder
gewoon den volke een gevangene los te laten, welke zij
wilden. **16** En zij hadden toen een welbekende gevangene,
genaamd Bar-abbas. **17** Als zij dan vergaderd waren, zeide
Pilatus tot hen: Welken wilt gij, dat ik u zal loslaten, Bar-
abbas, of Jezus, Die genaamd wordt Christus? **18** Want hij
wist, dat zij Hem door nijdigheid overgeleverd hadden. **19**
En als hij op de rechterstoel zat, zo heeft zijn huisvrouw
tot hem gezonden, zeggende: Heb toch niet te doen met
dien Rechtvaardige; want ik heb heden veel geleden in
den droom om Zijnentwil. **20** Maar de overpriesters en
de ouderlingen hebben den scharen aangeraden, dat zij
zouden Bar-abbas begeren, en Jezus doden. **21** En de
stadhouder, antwoordende, zeide tot hen: Welke van deze
twee wilt gij, dat ik u zal loslaten? En zij zeiden: Bar-abbas.
22 Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus,
Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden allen tot hem:
Laat Hem gekruisigd worden. **23** Doch de stadhouder
zeide: Wat heeft Hij dan kwaads gedaan? En zij riepen
te meer, zeggende: Laat Hem gekruisigd worden! **24** Als
nu Pilatus zag, dat hij niet vorderde, maar veel meer dat
er oproer werd, nam hij water en wies de handen voor
de schare, zeggende: Ik ben onschuldig aan het bloed
dezes Rechtvaardigen; gijlieden moogt toezien. **25** En al
het volk, antwoordende, zeide: Zijn bloed kome over ons,
en over onze kinderen. **26** Toen liet hij hun Bar-abbas los,
maar Jezus gegeseld hebbende, gaf hij Hem over om
gekruisigd te worden. **27** Toen namen de krijgsknechten
des stadhouders Jezus met zich in het rechthuis, en
vergaderden over Hem de ganse bende. **28** En als zij Hem
ontkleed hadden, deden zij Hem een purperen mantel
om; **29** En een kroon van doornen gevlochten hebbende,
zetten die op Zijn hoofd, en een rietstok in Zijn rechter
hand; en vallende op hun knieen voor Hem, bespotten zij
Hem, zeggende: Wees gegroet, Gij Koning der Joden! **30**
En op Hem gespogen hebbende, namen zij de rietstok
en sloegen op Zijn hoofd. **31** En toen zij Hem bespot
hadden, deden zij Hem den mantel af, en deden Hem
Zijn klederen aan, en leidden Hem heen om te kruisigen.
32 En uitgaande, vonden zij een man van Cyrene, met
name Simon; deze dwongen zij, dat hij Zijn kruis droeg.
33 En gekomen zijnde tot de plaats, genaamd Golgotha,
welke is gezegd Hoofdschedelplaats, **34** Gaven zij Hem te
drinken edik met gal gemengd; en als Hij dien gesmaakt
had, wilde Hij niet drinken. **35** Toen zij nu Hem gekruisigd
hadden, verdeelden zij Zijn klederen, het lot werpende;
opdat vervuld zou worden, hetgeen gezegd is door den
profeet: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en
hebben het lot over Mijn kleding geworpen. **36** En zij,
nederzittende, bewaarden Hem aldaar. **37** En zij stelden
boven Zijn hoofd Zijn beschuldiging geschreven: DEZE Is
JEZUS, De KONING DER JODEN. **38** Toen werden met
Hem twee moordenaars gekruisigd, een ter rechter-, en
een ter linker zijde. **39** En die voorbijgingen, lasterden
Hem, schuddende hun hoofden, **40** En zeggende: Gij, Die
den tempel afbreekt, en in drie dagen opbouwt, verlos
Uzelven. Indien Gij de Zone Gods zijt, zo kom af van
het kruis. **41** En desgelijks ook de overpriesters met
de Schriftgeleerden, en ouderlingen, en Farizeen, Hem
bespottende, zeiden: **42** Anderen heeft Hij verlost, Hij kan
Zichzelven niet verlossen. Indien Hij de Koning Israels
is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem
geloven. **43** Hij heeft op God betrouwd; dat Hij Hem nu
verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft gezegd: Ik
ben Gods Zoon. **44** En hetzelfde verweten Hem ook de
moordenaars, die met Hem gekruisigd waren. **45** En van
de zesde ure aan werd er duisternis over de gehele aarde,
tot de negende ure toe. **46** En omtrent de negende ure
riep Jezus met een grote stem zeggende: ELI, ELI, LAMA
SABACHTHANI! dat is: Mijn God! Mijn God! Waarom hebt
Gij Mij verlaten! **47** En sommigen van die daar stonden,
zulks horende, zeiden: Deze roept Elias. **48** En terstond
een van hen toe lopende, nam een spons, en die met
edik gevuld hebbende, stak ze op een rietstok, en gaf
Hem te drinken. **49** Doch de anderen zeiden: Houd op,
laat ons zien, of Elias komt, om Hem te verlossen. **50** En
Jezus, wederom met een grote stem roepende, gaf den
geest. **51** En ziet, het voorhangsel des tempels scheurde
in tweeen, van boven tot beneden; en de aarde beefde,
en de steenrotsen scheurden. **52** En de graven werden
geopend, en vele lichamen der heiligen, die ontslapen
waren, werden opgewekt; **53** En uit de graven uitgegaan
zijnde, na Zijn opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en
zijn velen verschenen. **54** En de hoofdman over honderd,
en die met hem Jezus bewaarden, ziende de aardbeving,

en de dingen, die geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende: Waarlijk, Deze was Gods Zoon! **55** En aldaar waren vele vrouwen, van verre aanschouwende, die Jezus gevolgd waren van Galilea, om Hem te dienen. **56** Onder dewelke was Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus en Joses, en de moeder der zonen van Zebedeus. **57** En als het avond geworden was, kwam een rijk man van Arimathea, met name Jozef, die ook zelf een discipel van Jezus was. **58** Deze kwam tot Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus. Toen beval Pilatus, dat hem het lichaam gegeven zou worden. **59** En Jozef, het lichaam nemende, wond hetzelve in een zuiver fijn lijnwaad. **60** En legde dat in zijn nieuw graf, hetwelk hij in een steenrots uitgehouwen had; en een grote steen tegen de deur des grafs gewenteld hebbende, ging hij weg. **61** En aldaar was Maria Magdalena, en de andere Maria, zittende tegenover het graf. **62** Des anderen daags nu, welke is na de voorbereiding, vergaderden de overpriesters en de Farizeen tot Pilatus, **63** Zeggende: Heer, wij zijn indachtig, dat deze verleider, nog levende, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik opstaan. **64** Beveel dan, dat het graf verzekerd worde tot den derden dag toe, opdat Zijn discipelen misschien niet komen bij nacht, en stelen Hem, en zeggen tot het volk: Hij is opgestaan van de doden; en zo zal de laatste dwaling erger zijn, dan de eerste. **65** En Pilatus zeide tot henlieden: Gij hebt een wacht; gaat heen, verzekert het, gelijk gij het verstaat. **66** En zij heengaande, verzekerden het graf met de wacht, den steen verzegeld hebbende.

28 En laat na de sabbat, als het begon te lichten, tegen den eersten dag der week, kwam Maria Magdalena, en de andere Maria, om het graf te bezien. **2** En ziet, er geschiedde een grote aardbeving; want een engel des Heeren, nederdalende uit den hemel, kwam toe, en wentelde de steen af van de deur, en zat op denzelven. **3** En zijn gedaante was gelijk een bliksem, en zijn kleding wit gelijk sneeuw. **4** En uit vrees van hem zijn de wachters zeer verschrikt geworden, en werden als doden. **5** Maar de engel, antwoordende, zeide tot de vrouwen: Vreest gijlieden niet; want ik weet, dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd was. **6** Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats, waar de Heere gelegen heeft. **7** En gaat haastelijk heen, en zegt Zijn discipelen, dat Hij opgestaan is van de doden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult gij Hem zien. Ziet, ik heb het ulieden gezegd. **8** En haastelijk uitgaande van het graf, met vreze en grote blijdschap, liepen zij heen, om hetzelve Zijn discipelen te boodschappen. **9** En als zij heengingen, om Zijn discipelen te boodschappen, ziet, Jezus is haar ontmoet, zeggende: Weest gegroet! En zij, tot Hem komende, grepen Zijn voeten, en aanbaden Hem. **10** Toen zeide Jezus tot haar: Vreest niet; gaat henen, boodschapt Mijn broederen, dat zij heengaan naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien. **11** En als zij heengingen, ziet, enigen van de wacht kwamen in de stad, en boodschapten den overpriesters al de dingen, die geschied waren. **12** En zij vergaderd zijnde met de ouderlingen, en te zamen raad genomen hebbende, gaven zij den krijgsknechten veel gelds, **13** En zeiden: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen. **14** En indien zulks komt gehoord te worden van den stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen, en maken, dat gij zonder zorg zijt. **15** En zij, het geld genomen hebbende, deden, gelijk zij geleerd waren. En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot op den huidigen dag. **16** En de elf discipelen zijn heengegaan naar Galilea, naar den berg, waar Jezus hen bescheiden had. **17** En als zij Hem zagen, baden zij Hem aan; doch sommigen twijfelden. **18** En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. **19** Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; **20** lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen. **(aiōn g165)**

Markus

1 Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS,
den Zone Gods. **2** Gelijk geschreven is in de profeten:
Ziet, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg
voor U heen bereiden zal. **3** De stem des roependen
in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn
paden recht. **4** Johannes was dopende in de woestijn,
en predikende den doop der bekering tot vergeving der
zonden. **5** En al het Joodse land ging tot hem uit, en die
van Jeruzalem; en werden allen van hem gedoopt in de
rivier de Jordaan, belijdende hun zonden. **6** En Johannes
was gekleed met kemelshaar, en met een lederen gordel
om zijn lenden, en at sprinkhanen en wilde honig. **7** En hij
predikte, zeggende: Na mij komt, Die sterker is dan ik,
Wien ik niet waardig ben, nederbukkende, den riem Zijner
schoenen te ontbinden. **8** Ik heb ulieden wel gedoopt met
water, maar Hij zal u dopen met den Heilige Geest. **9**
En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam
van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes
gedoopt in de Jordaan. **10** En terstond als Hij uit het water
opklom, zag Hij de hemelen opengaan, en den Geest,
gelijk een duif, op Hem nederdalen. **11** En er geschiedde
een stem uit de hemelen: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in
Denwelken Ik Mijn welbehagen heb! **12** En terstond dreef
Hem de Geest uit in de woestijn. **13** En Hij was aldaar in
de woestijn veertig dagen, verzocht van den satan; en was
bij de wilde gedierten; en de engelen dienden Hem. **14** En
nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea,
predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods. **15**
En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods
nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie. **16** En
wandelende bij de Galilese zee, zag Hij Simon en Andreas,
zijn broeder, werpende het net in de zee (want zij waren
vissers); **17** En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal
maken, dat gij vissers der mensen zult worden. **18** En zij,
terstond hun netten verlatende, zijn Hem gevolgd. **19** En
van daar een weinig voortgegaan zijnde, zag Hij Jakobus,
den zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder, en
dezelven in het schip hun netten vermakende. **20** En
terstond riep Hij hen; en zij, latende hun vader Zebedeus
in het schip, met de huurlingen, zijn Hem nagevolgd. **21**
En zij kwamen binnen Kapernaum; en terstond op den
sabbatdag in de synagoge gegaan zijnde, leerde Hij. **22** En
zij versloegen zich over Zijn leer; want Hij leerde hen, als
machthebbende, en niet als de Schriftgeleerden. **23** En er
was in hun synagoge een mens, met een onreinen geest,
en hij riep uit, **24** Zeggende: Laat af, wat hebben wij met U
te doen, Gij Jezus Nazarener, zijt Gij gekomen om ons te
verderven? Ik ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige Gods.
25 En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil, en ga uit
van hem. **26** En de onreine geest, hem scheurende, en
roepende met een grote stem, ging uit van hem. **27** En zij
werden allen verbaasd, zodat zij onder elkander vraagden,
zeggende: Wat is dit? Wat nieuwe leer is deze, dat Hij
met macht ook den onreine geesten gebiedt, en zij Hem
gehoorzaam zijn! **28** En Zijn gerucht ging terstond uit, in
het gehele omliggende land van Galilea. **29** En van stonde
aan uit de synagoge gegaan zijnde, kwamen zij in het huis
van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes. **30** En
Simons vrouws moeder lag met de koorts; en terstond
zeiden zij Hem van haar. **31** En Hij, tot haar gaande, vatte
haar hand, en richtte haar op; en terstond verliet haar
de koorts, en zij diende henlieden. **32** Als het nu avond
geworden was, toen de zon onderging, brachten zij tot
Hem allen, die kwalijk gesteld, en van den duivel bezeten
waren. **33** En de gehele stad was bijeenvergaderd omtrent
de deur. **34** En Hij genas er velen, die door verscheidene
ziekten kwalijk gesteld waren; en wierp vele duivelen uit,
en liet de duivelen niet toe te spreken, omdat zij Hem
kenden. **35** En des morgens vroeg, als het nog diep in
den nacht was, opgestaan zijnde, ging Hij uit, en ging
henen in een woeste plaats, en bad aldaar. **36** En Simon,
en die met hem waren, zijn Hem nagevolgd. **37** En zij
Hem gevonden hebbende, zeiden tot Hem: Zij zoeken U
allen. **38** En Hij zeide tot hen: Laat ons in de bijliggende
vlekken gaan, opdat Ik ook daar predike; want daartoe
ben Ik uitgegaan. **39** En Hij predikte in hun synagogen,
door geheel Galilea, en wierp de duivelen uit. **40** En tot
Hem kwam een melaatse, biddende Hem, en vallende
voor Hem op de knieen, en tot Hem zeggende: Indien Gij
wilt, Gij kunt mij reinigen. **41** En Jezus, met barmhartigheid
innerlijk bewogen zijnde, strekte de hand uit, en raakte
hem aan, en zeide tot hem: Ik wil, word gereinigd! **42** En
als Hij dit gezegd had, ging de melaatsheid terstond van
hem, en hij werd gereinigd. **43** En als Hij hem strengelijk
verboden had, deed Hij hem terstond van Zich gaan; **44**
En zeide tot hem: Zie, dat gij niemand iets zegt; maar
ga heen en vertoon uzelven den priester, en offer voor
uw reiniging, hetgeen Mozes geboden heeft, hun tot een
getuigenis. **45** Maar hij uitgegaan zijnde, begon vele
dingen te verkondigen, en dat woord te verbreiden, alzo
dat Hij niet meer openbaar in de stad kon komen, maar
was buiten in de woeste plaatsen; en zij kwamen tot Hem
van alle kanten.

2 En na sommige dagen is Hij wederom binnen
Kapernaum gekomen; en het werd gehoord, dat Hij
in huis was. **2** En terstond vergaderden daar velen, alzo
dat ook zelfs de plaatsen omtrent de deur hen niet meer
konden bevatten; en Hij sprak het woord tot hen. **3** En er
kwamen sommigen tot Hem, brengende een geraakte,
die van vier gedragen werd. **4** En niet kunnende tot
Hem genaken, overmits de schare, ontdekten zij het dak,
waar Hij was; en dat opgebroken hebbende, lieten zij het
beddeken neder, daar de geraakte op lag. **5** En Jezus, hun
geloof ziende, zeide tot den geraakte: Zoon, uw zonden zijn
u vergeven. **6** En sommigen van de Schriftgeleerden zaten
aldaar, en overdachten in hun harten: **7** Wat spreekt Deze
aldus gods lasteringen? Wie kan de zonden vergeven,
dan alleen God? **8** En Jezus, terstond in Zijn geest
bekennende, dat zij alzo in zichzelven overdachten, zeide
tot hen: Wat overdenkt gij deze dingen in uw harten? **9**

Wat is lichter, te zeggen tot den geraakte: De zonden zijn
u vergeven, of te zeggen: Sta op, en neem uw beddeken
op, en wandel? 10 Doch opdat gij moogt weten, dat de
Zoon des mensen macht heeft, om de zonden op de aarde
te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): 11 Ik zeg u: Sta
op, en neem uw beddeken op, en ga heen naar uw huis.
12 En terstond stond hij op, en het beddeken opgenomen
hebbende, ging hij uit in aller tegenwoordigheid; zodat zij
zich allen ontzetten en verheerlijkten God, zeggende: Wij
hebben nooit zulks gezien! 13 En Hij ging wederom uit
naar de zee; en de gehele schare kwam tot Hem, en Hij
leerde hen. 14 En voorbijgaande zag Hij Levi, den zoon
van Alfeus, zitten in het tolhuis, en zeide tot hem: Volg Mij.
En hij opstaande, volgde Hem. 15 En het geschiedde,
als Hij aanzat in deszelfs huis, dat ook vele tollenaren
en zondaren aanzaten met Jezus en Zijn discipelen;
want zij waren velen, en waren Hem gevolgd. 16 En
de Schriftgeleerden en de Farizeen, ziende Hem eten
met de tollenaren en zondaren, zeiden tot Zijn discipelen:
Wat is het, dat Hij met de tollenaren en zondaren eet
en drinkt? 17 En Jezus, dat horende, zeide tot hen:
Die gezond zijn, hebben de medicijnmeester niet van
node, maar die ziek zijn. Ik ben niet gekomen, om te
roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering. 18
En de discipelen van Johannes en der Farizeen vastten;
en zij kwamen en zeiden tot Hem: Waarom vasten de
discipelen van Johannes en der Farizeen, en Uw discipelen
vasten niet? 19 En Jezus zeide tot hen: Kunnen ook de
bruiloftskinderen vasten, terwijl de Bruidegom bij hen is?
Zo langen tijd zij den Bruidegom bij zich hebben, kunnen
zij niet vasten. 20 Maar de dagen zullen komen, wanneer
de Bruidegom van hen zal weggenomen zijn, en alsdan
zullen zij vasten in dezelven dagen. 21 En niemand naait
een lap ongevold laken op een oud kleed; anders scheurt
deszelfs nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude
kleed, en er wordt een ergere scheur. 22 En niemand doet
nieuwen wijn in oude lederzakken; anders doet de nieuwe
wijn de leder zakken bersten en de wijn wordt uitgestort,
en de leder zakken verderven; maar nieuwen wijn moet
men in nieuwe leder zakken doen. 23 En het geschiedde,
dat Hij op een sabbatdag door het gezaaide ging, en Zijn
discipelen begonnen, al gaande, aren te plukken. 24 En
de Farizeen zeiden tot Hem: Zie, waarom doen zij op den
sabbatdag, wat niet geoorloofd is? 25 En Hij zeide tot
hen: Hebt gij nooit gelezen, wat David gedaan heeft, als
hij nood had, en hem hongerde, en dengenen, die met
hem waren? 26 Hoe hij ingegaan is in het huis Gods, ten
tijde van Abjathar, den hogepriester, en de toonbroden
gegeten heeft, die niemand zijn geoorloofd te eten, dan
den priesteren, en ook gegeven heeft dengenen, die met
hem waren? 27 En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt
om den mens, niet de mens om den sabbat. 28 Zo is dan
de Zoon des mensen een Heere ook van den sabbat.

3 En Hij ging wederom in de synagoge; en aldaar was
een mens, hebbende een verdorde hand. 2 En zij
namen Hem waar, of Hij op den sabbat hem genezen zou,
opdat zij Hem beschuldigen mochten. 3 En Hij zeide tot
den mens, die de verdorde hand had: Sta op in het midden.
4 En Hij zeide tot hen: Is het geoorloofd op sabbatdagen
goed te doen, of kwaad te doen, een mens te behouden,
of te doden? En zij zwegen stil. 5 En als Hij hen met toorn
rondom aangezien had, meteen bedroefd zijnde over de
verharding van hun hart, zeide Hij tot den mens: Strek uw
hand uit. En hij strekte ze uit; en zijn hand werd hersteld,
gezond gelijk de andere. 6 En de Farizeen, uitgegaan
zijnde, hebben terstond met de Herodianen te zamen raad
gehouden tegen Hem, hoe zij Hem zouden doden. 7 En
Jezus vertrok met Zijn discipelen naar de zee; en Hem
volgde een grote menigte van Galilea, en van Judea. 8 En
van Jeruzalem, en van Idumea, en van over de Jordaan;
en die van omtrent Tyrus en Sidon, een grote menigte,
gehoord hebbende, hoe grote dingen Hij deed, kwamen tot
Hem. 9 En Hij zeide tot Zijn discipelen, dat een scheepje
steeds omtrent Hem blijven zou, om der schare wil, opdat
zij Hem niet zouden verdringen. 10 Want Hij had er velen
genezen, alzo dat Hem al degenen, die enige kwalen
hadden, overvielen, opdat zij Hem mochten aanraken. 11
En de onreine geesten, als zij Hem zagen, vielen voor
Hem neder en riepen, zeggende: Gij zijt de Zone Gods. 12
En Hij gebood hun scherpelijk dat zij Hem niet zouden
openbaar maken. 13 En Hij klom op den berg, en riep
tot Zich, die Hij wilde; en zij kwamen tot Hem. 14 En Hij
stelde er twaalf, opdat zij met Hem zouden zijn, en opdat
Hij dezelve zou uitzenden om te prediken; 15 En om macht
te hebben, de ziekten te genezen, en de duivelen uit te
werpen. 16 En Simon gaf Hij den toe naam Petrus; 17
En Jakobus, den zoon van Zebedeus, en Johannes, den
broeder van Jakobus; en gaf hun toe namen, Boanerges,
hetwelk is, zonen des donders; 18 En Andreas, en Filippus,
en Bartholomeus, en Mattheus, en Thomas, en Jakobus,
den zoon van Alfeus, en Thaddeus, en Simon Kananites,
19 En Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft. 20 En zij
kwamen in huis; en daar vergaderde wederom en schare,
alzo dat zij ook zelfs niet konden brood eten. 21 En als
degenen, die Hem bestonden, dit hoorden, gingen zij uit,
om Hem vast te houden; want zij zeiden: Hij is buiten Zijn
zinnen. 22 En de Schriftgeleerden, die van Jeruzalem
afgekomen waren, zeiden: Hij heeft Beelzebul, en door den
overste der duivelen werpt Hij de duivelen uit. 23 En hen tot
Zich geroepen hebbende, zeide Hij tot hen in gelijkenissen:
Hoe kan de satan den satan uitwerpen? 24 En indien een
koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, zo kan dat koninkrijk
niet bestaan. 25 En indien een huis tegen zichzelf verdeeld
is, zo kan dat huis niet bestaan. 26 En indien de satan
tegen zichzelven opstaat, en verdeeld is, zo kan hij niet
bestaan, maar heeft een einde. 27 Er kan niemand in het
huis eens sterken ingaan en zijn vaten ontroven, indien
hij niet eerst den sterke bindt; en alsdan zal hij zijn huis
beroven. 28 Voorwaar, Ik zeg u, dat al de zonden den
kinderen der mensen zullen vergeven worden, en allerlei
lasteringen, waarmede zij zullen gelasterd hebben; 29
Maar zo wie zal gelasterd hebben tegen den Heiligen

Geest, die heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar
hij is schuldig des eeuwigen oordeels. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** Want zij zeiden: Hij heeft een onreinen geest. **31**
Zo kwamen dan Zijn broeders en Zijn moeder; en buiten
staande, zonden zij tot Hem, en riepen Hem. **32** En de
schare zat rondom Hem; en zij zeiden tot Hem: Zie, Uw
moeder en Uw broeders daar buiten zoeken U. **33** En Hij
antwoordde hun, zeggende: Wie is Mijn moeder, of Mijn
broeders? **34** En rondom overzien hebbende, die om Hem
zaten, zeide Hij: Ziet, Mijn moeder en Mijn broeders. **35**
Want zo wie den wil van God doet, die is Mijn broeder, en
Mijn zuster, en moeder.

4 En Hij begon wederom te leren omtrent de zee; en er
vergaderde een grote schare bij Hem, alzo dat Hij, in
het schip gegaan zijnde, nederzat op de zee; en de gehele
schare was op het land aan de zee. **2** En Hij leerde hun
veel dingen door gelijkenissen, en Hij zeide in Zijn lering
tot hen: **3** Hoort toe: ziet, een zaaier ging uit om te zaaien.
4 En het geschiedde in het zaaien, dat het ene deel zaads
viel bij den weg; en de vogelen des hemels kwamen, en
aten het op. **5** En het andere viel op het steenachtige,
waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op,
omdat het geen diepte van aarde had. **6** Maar als de zon
opgegaan was, zo is het verbrand geworden, en omdat het
geen wortel had, zo is het verdord. **7** En het andere viel
in de doornen, en de doornen wiesen op, en verstikten
hetzelve, en het gaf geen vrucht. **8** En het andere viel in
de goede aarde, en gaf vrucht, die opging en wies; en het
ene droeg dertig voud, en het andere zestig voud, en het
andere honderd voud. **9** En Hij zeide tot hen: Wie oren
heeft om te horen, die hore. **10** En als Hij nu alleen was,
vraagden Hem degenen, die omtrent Hem waren, met de
twaalven, naar de gelijkenis. **11** En Hij zeide tot hen: Het is
u gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk
Gods; maar dengenen, die buiten zijn, geschieden al deze
dingen door gelijkenissen; **12** Opdat zij ziende zien, en niet
bemerken, en horende horen, en niet verstaan; opdat zij
zich niet te eniger tijd, bekeren en hun de zonden vergeven
worden. **13** En Hij zeide tot hen: Weet gij deze gelijkenis
niet, en hoe zult gij al de gelijkenissen verstaan? **14** De
zaaier is, die het Woord zaait. **15** En dezen zijn, die bij den
weg bezaaid worden, waarin het Woord gezaaid wordt; en
als zij het gehoord hebben, zo komt de satan terstond,
en neemt het Woord weg, hetwelk in hun harten gezaaid
was. **16** En dezen zijn desgelijks, die op de steenachtige
plaatsen bezaaid worden; welke, als zij het Woord gehoord
hebben, terstond hetzelve met vreugde ontvangen; **17** En
hebben geen wortel in zichzelven, maar zijn voor een tijd;
daarna, als verdrukking of vervolging komt om des Woords
wil, zo worden zij terstond geergerd. **18** En dezen zijn, die
in de doornen bezaaid worden, namelijk degenen, die het
Woord horen; **19** En de zorgvuldigheden dezer wereld, en
de verleiding des rijkdoms en de begeerlijkheden omtrent
de andere dingen, inkomende, verstikken het Woord, en
het wordt onvruchtbaar. **(aiōn g165)** **20** En dezen zijn, die in
de goede aarde bezaaid zijn, welke het Woord horen en
aannemen, en dragen vruchten, het ene dertig voud, en
het andere zestig voud, en het andere honderd voud. **21**
En Hij zeide tot hen: Komt ook de kaars, opdat zij onder
de koornmaat of onder het bed gezet worde? Is het niet,
opdat zij op den kandelaar gezet worde? **22** Want er is
niets verborgen, dat niet geopenbaard zal worden; en er is
niets geschied, om verborgen te zijn, maar opdat het in
het openbaar zou komen. **23** Zo iemand oren heeft om te
horen, die hore. **24** En Hij zeide tot hen: Ziet, wat gij hoort.
Met wat maat gij meet, zal u gemeten worden, en u, die
hoort, zal meer toegelegd worden. **25** Want zo wie heeft,
dien zal gegeven worden; en wie niet heeft, van dien zal
genomen worden, ook dat hij heeft. **26** En Hij zeide: Alzo
is het Koninkrijk Gods, gelijk of een mens het zaad in de
aarde wierp; **27** En voorts sliep, en opstond, nacht en dag;
en het zaad uitsproot en lang werd, dat hij zelf niet wist,
hoe. **28** Want de aarde brengt van zelve vruchten voort:
eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in
de aar. **29** En als de vrucht zich voordoet, terstond zendt
hij de sikkel daarin, omdat de oogst daar is. **30** En Hij
zeide: Waarbij zullen wij het Koninkrijk Gods vergelijken,
of met wat gelijkenis zullen wij hetzelve vergelijken? **31**
Namelijk bij een mosterdzaad, hetwelk, wanneer het in
de aarde gezaaid wordt, het minste is van al de zaden,
die op de aarde zijn. **32** En wanneer het gezaaid is,
gaat het op, en wordt het meeste van al de moeskruiden,
en maakt grote takken, alzo dat de vogelen des hemels
onder zijn schaduw kunnen nestelen. **33** En door vele
zulke gelijkenissen sprak Hij tot hen het Woord, naardat
zij het horen konden. **34** En zonder gelijkenis sprak Hij
tot hen niet; maar Hij verklaarde alles Zijn discipelen in
het bijzonder. **35** En op denzelfden dag, als het nu avond
geworden was, zeide Hij tot hen: Laat ons overvaren aan
de andere zijde. **36** En zij, de schare gelaten hebbende,
namen Hem mede, gelijk Hij in het schip was; en er waren
nog andere scheepjes met Hem. **37** En er werd een grote
storm van wind, en de baren sloegen over in het schip,
alzo dat het nu vol werd. **38** En Hij was in het achterschip,
slapende op een oorkussen; en zij wekten Hem op, en
zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat wij
vergaan? **39** En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind,
en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging
liggen, en er werd grote stilte. **40** En Hij zeide tot hen: Wat
zijt gij zo vreesachtig? Hoe hebt gij geen geloof? **41** En zij
vreesden met grote vreze, en zeiden tot elkander: Wie is
toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam
zijn?

5 En zij kwamen over op de andere zijde der zee, in
het land der Gadarenen. **2** En zo Hij uit het schip
gegaan was, terstond ontmoette Hem, uit de graven, een
mens met een onreinen geest; **3** Dewelke zijn woning in
de graven had, en niemand kon hem binden, ook zelfs
niet met ketenen. **4** Want hij was menigmaal met boeien
en ketenen gebonden geweest, en de ketenen waren
van hem in stukken getrokken, en de boeien verbrijzeld,
en niemand was machtig om hem te temmen. **5** En hij

was altijd, nacht en dag, op de bergen en in de graven,
roepende en slaande zichzelven met stenen. 6 Als hij nu
Jezus van verre zag, liep hij toe, en aanbad Hem. 7 En
met een grote stem roepende, zeide hij: Wat heb ik met
U te doen, Jezus, Gij Zone Gods, des Allerhoogsten? Ik
bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt! 8 (Want Hij zeide
tot hem: Gij onreine geest, ga uit van den mens!) 9 En
Hij vraagde hem: Welke is uw naam? En hij antwoordde,
zeggende: Mijn naam is Legio; want wij zijn velen. 10 En
hij bad Hem zeer, dat Hij hen buiten het land niet wegzond.
11 En aldaar aan de bergen was een grote kudde zwijnen,
weidende. 12 En al de duivelen baden Hem, zeggende:
Zend ons in die zwijnen, opdat wij in dezelve mogen
varen. 13 En Jezus liet het hun terstond toe. En de onreine
geesten, uitgevaren zijnde, voeren in de zwijnen; en de
kudde stortte van de steilte af in de zee (daar waren er nu
omtrent twee duizend), en versmoorden in de zee. 14 En
die de zwijnen weidden zijn gevlucht, en boodschapten
zulks in de stad en op het land. En zij gingen uit, om te
zien, wat het was, dat er geschied was. 15 En zij kwamen
tot Jezus, en zagen den bezetene zittende, en gekleed, en
wel bij zijn verstand, namelijk die het legioen gehad had,
en zij werden bevreesd. 16 En die het gezien hadden,
vertelden hun, wat den bezetene geschied was, en ook
van de zwijnen. 17 En zij begonnen Hem te bidden, dat Hij
van hun landpalen wegging. 18 En als Hij in het schip
ging, bad Hem degene, die bezeten was geweest, dat
hij met Hem mocht zijn. 19 Doch Jezus liet hem dat niet
toe, maar zeide tot hem: Ga heen naar uw huis tot de
uwen, en boodschap hun, wat grote dingen u de Heere
gedaan heeft, en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft. 20 En
hij ging heen, en begon te verkondigen in het land van
Dekapolis, wat grote dingen hem Jezus gedaan had; en zij
verwonderden zich allen. 21 En als Jezus wederom in het
schip overgevaren was aan de andere zijde, vergaderde
een grote schare bij Hem; en Hij was bij de zee. 22 En ziet,
er kwam een van de oversten der synagoge, met name
Jairus; en Hem ziende, viel hij aan Zijn voeten, 23 En bad
Hem zeer, zeggende: Mijn dochtertje is in haar uiterste;
ik bid U, dat Gij komt en de handen op haar legt, opdat
zij behouden worde, en zij zal leven. 24 En Hij ging met
hem; en een grote schare volgde Hem, en zij verdrongen
Hem. 25 En een zekere vrouw, die twaalf jaren den vloed
des bloeds gehad had, 26 En veel geleden had van
vele medicijnmeesters, en al het hare daaraan ten koste
gelegd en geen baat gevonden had, maar met welke het
veeleer erger geworden was; 27 Deze van Jezus horende,
kwam onder de schare van achteren, en raakte Zijn kleed
aan. 28 Want zij zeide: Indien ik maar Zijn klederen mag
aanraken, zal ik gezond worden. 29 En terstond is de
fontein haars bloeds opgedroogd, en zij gevoelde aan haar
lichaam, dat zij van die kwaal genezen was. 30 En terstond
Jezus, bekennende in Zichzelven de kracht, die van Hem
uitgegaan was, keerde Zich om in de schare, en zeide:
Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? 31 En Zijn discipelen
zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare U verdringt, en
zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt? 32 En Hij zag rondom
om haar te zien, die dat gedaan had. 33 En de vrouw,
vrezende en bevende, wetende, wat aan haar geschied
was, kwam en viel voor Hem neder, en zeide Hem al de
waarheid. 34 En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof
heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt genezen van
deze uw kwaal. 35 Terwijl Hij nog sprak, kwamen enigen
van het huis des oversten der synagoge, zeggende: Uw
dochter is gestorven; wat zijt gij den Meester nog moeilijk?
36 En Jezus, terstond gehoord hebbende het woord, dat
er gesproken werd, zeide tot den overste der synagoge:
Vrees niet; geloof alleenlijk. 37 En Hij liet niemand toe
Hem te volgen, dan Petrus, en Jakobus, en Johannes,
den broeder van Jakobus; 38 En kwam in het huis des
oversten der synagoge; en zag de beroerte en degenen,
die zeer weenden en huilden. 39 En ingegaan zijnde, zeide
Hij tot hen: Wat maakt gij beroerte, en wat weent gij? Het
kind is niet gestorven, maar het slaapt. 40 En zij belachten
Hem; maar Hij, als Hij hen allen had uitgedreven, nam bij
Zich den vader en de moeder des kinds, en degenen die
met Hem waren, en ging binnen, waar het kind lag. 41 En
Hij vatte de hand des kinds, en zeide tot haar: Talitha kumi!
hetwelk is, zijnde overgezet: Gij dochtertje (Ik zeg u), sta
op. 42 En terstond stond het dochtertje op, en wandelde;
want het was twaalf jaren oud; en zij ontzetten zich met
grote ontzetting. 43 En Hij gebood hun zeer, dat niemand
datzelve zou weten; en zeide, dat men haar zou te eten
geven.

6 En Hij ging van daar weg, en kwam in Zijn vaderland,
en Zijn discipelen volgden Hem. 2 En als het sabbat
geworden was, begon Hij in de synagoge te leren; en
velen, die Hem hoorden, ontzetten zich, zeggende: Van
waar komen Dezen deze dingen, en wat wijsheid is dit, die
Hem gegeven is, dat ook zulke krachten door Zijn handen
geschieden? 3 Is deze niet de timmerman, de zoon van
Maria, en de broeder van Jakobus en Joses, en van Judas
en Simon, en zijn Zijn zusters niet hier bij ons? En zij
werden aan Hem geergerd. 4 En Jezus zeide tot hen: Een
profeet is niet ongeeerd dan in zijn vaderland en onder zijn
magen, en in zijn huis. 5 En Hij kon aldaar geen kracht
doen; dan Hij legde weinigen zieken de handen op, en
genas hen. 6 En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof,
en omging de vlekken daar rondom, lerende. 7 En Hij riep
tot Zich de twaalven, en begon hen uit te zenden twee
en twee, en gaf hun macht over de onreine geesten. 8
En Hij gebood hun, dat zij niets zouden nemen tot den
weg, dan alleenlijk een staf, geen male, geen brood, geen
geld in den gordel; 9 Maar dat zij schoenzolen zouden
aanbinden, en met geen twee rokken gekleed zijn. 10
En Hij zeide tot hen: Zo waar gij in een huis zult ingaan,
blijft daar, totdat gij van daar uitgaat. 11 En zo wie u niet
zullen ontvangen, noch u horen, vertrekkende van daar,
schudt het stof af, dat onder aan uw voeten is, hun tot
een getuigenis. Voorwaar zeg Ik u: Het zal Sodom en
Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels dan
dezelve stad. 12 En uitgegaan zijnde, predikten zij, dat

zij zich zouden bekeren. **13** En zij wierpen vele duivelen
uit, en zalfden vele kranken met olie, en maakten hen
gezond. **14** En de koning Herodes hoorde het (want Zijn
Naam was openbaar geworden), en zeide: Johannes,
die daar doopte, is van de doden opgewekt, en daarom
werken die krachten in Hem. **15** Anderen zeiden: Hij is
Elias; en anderen zeiden: Hij is een profeet, of als een der
profeten. **16** Maar als het Herodes hoorde, zeide hij: Deze
is Johannes, dien ik onthoofd heb; die is van de doden
opgewekt. **17** Want dezelve Herodes, enigen uitgezonden
hebbende, had Johannes gevangen genomen, en hem
in de gevangenis gebonden, uit oorzaak van Herodias,
de huisvrouw van zijn broeder Filippus, omdat hij haar
getrouwd had. **18** Want Johannes zeide tot Herodes: Het
is u niet geoorloofd de huisvrouw uws broeders te hebben.
19 En Herodias legde op hem toe; en wilde hem doden, en
kon niet; **20** Want Herodes vreesde Johannes, wetende,
dat hij een rechtvaardig en heilig man was, en hield hem in
waarde; en als hij hem hoorde, deed hij vele dingen, en
hoorde hem gaarne. **21** En als er een welgelegen dag
gekomen was, toen Herodes, op den dag zijner geboorte,
een maaltijd aanrichtte, voor zijn groten, en de oversten
over duizend, en de voornaamsten van Galilea; **22** En
als de dochter van dezelve Herodias inkwam, en danste,
en Herodes en dengenen die mede aanzaten, behaagde,
zo zeide de koning tot het dochtertje: Eis van mij, wat gij
ook wilt, en ik zal het u geven. **23** En hij zwoer haar: Zo
wat gij van mij zult eisen, zal ik u geven, ook tot de helft
mijns koninkrijks! **24** En zij, uitgegaan zijnde, zeide tot
haar moeder: Wat zal ik eisen? En die zeide: Het hoofd
van Johannes den Doper. **25** En zij, terstond met haast
ingaande tot den koning, heeft het geeist, zeggende: Ik
wil, dat gij mij nu terstond, in een schotel, geeft het hoofd
van Johannes den Doper. **26** En de koning, zeer bedroefd
geworden zijnde, nochtans om de eden, en degenen, die
mede aanzaten, wilde hij haar hetzelve niet afslaan. **27** En
de koning zond terstond een scherprechter, en gebood
zijn hoofd te brengen. Deze nu ging heen, en onthoofdde
hem in de gevangenis; **28** En bracht zijn hoofd in een
schotel, en gaf hetzelve het dochtertje, en het dochtertje
gaf hetzelve harer moeder. **29** En als zijn discipelen dit
hoorden, gingen zij en namen zijn dood lichaam weg,
en legden dat in een graf. **30** En de apostelen kwamen
weder tot Jezus, en boodschapten Hem alles, beide wat zij
gedaan hadden, en wat zij geleerd hadden. **31** En Hij zeide
tot hen: Komt gijlieden in een woeste plaats hier alleen,
en rust een weinig; want er waren velen, die kwamen en
die gingen, en zij hadden zelfs geen gelegen tijd om te
eten. **32** En zij vertrokken in een schip, naar een woeste
plaats, alleen. **33** En de scharen zagen hen heenvaren, en
velen werden Hem kennende, en liepen gezamenlijk te
voet van alle steden derwaarts, en kwamen hun voor, en
gingen samen tot Hem. **34** En Jezus, uitgaande, zag een
grote schare, en werd innerlijk met ontferming bewogen
over hen; want zij waren als schapen, die geen herder
hebben; en Hij begon hun vele dingen te leren. **35** En
als het nu laat op den dag geworden was, kwamen Zijn
discipelen tot Hem, en zeiden: Deze plaats is woest, en
het is nu laat op den dag; **36** Laat ze van U, opdat zij
heengaan in de omliggende dorpen en vlekken, en broden
voor zichzelven mogen kopen; want zij hebben niet, wat zij
eten zullen. **37** Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen:
Geeft gij hun te eten. En zij zeiden tot Hem: Zullen wij
heengaan, en kopen voor tweehonderd penningen brood,
en hun te eten geven? **38** En Hij zeide tot hen: Hoeveel
broden hebt gij? Gaat heen en beziet het. En toen zij het
vernomen hadden, zeiden zij: Vijf, en twee vissen. **39** En
Hij gebood hun, dat zij hen allen zouden doen nederzitten
bij waardschappen, op het groene gras. **40** En zij zaten
neder in gedeelten bij honderd te zamen, en bij vijftig te
zamen. **41** En als Hij de vijf broden en de twee vissen
genomen had, zag Hij op naar den hemel, zegende en
brak de broden, en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze hun
zouden voorleggen, en de twee vissen deelde Hij voor
allen. **42** En zij aten allen, en zijn verzadigd geworden.
43 En zij namen op twaalf volle korven brokken, en van
de vissen. **44** En die daar de broden gegeten hadden,
waren omtrent vijf duizend mannen. **45** En terstond dwong
Hij Zijn discipelen in het schip te gaan, en voor henen te
varen aan de andere zijde tegen over Bethsaida, terwijl Hij
de schare van Zich zou laten. **46** En als Hij aan dezelve
hun afscheid gegeven had, ging Hij op den berg om te
bidden. **47** En als het nu avond was geworden, zo was
het schip in het midden van de zee, en Hij was alleen op
het land. **48** En Hij zag, dat zij zich zeer pijnigden, om
het schip voort te krijgen; want de wind was hun tegen;
en omtrent de vierde wake des nachts, kwam Hij tot hen,
wandelende op de zee, en wilde hen voorbijgaan. **49** En
zij, ziende Hem wandelen op de zee, meenden, dat het
een spooksel was, en schreeuwden zeer; **50** Want zij
zagen Hem allen, en werden ontroerd; en terstond sprak
Hij met hen, en zeide tot hen: Zijt welgemoed, Ik ben het;
vreest niet. **51** En Hij klom tot hen in het schip, en de wind
stilde; en zij ontzetten zich bovenmate zeer in zichzelven,
en waren verwonderd. **52** Want zij hadden niet gelet op
het wonder der broden; want hun hart was verhard. **53**
En als zij overgevaren waren, kwamen zij in het land
Gennesareth, en havenden aldaar. **54** En als zij uit het
schip gegaan waren, terstond werden zij Hem kennende.
55 En het gehele omliggende land doorlopende, begonnen
zij op beddekens degenen, die kwalijk gesteld waren, om
te dragen, ter plaatse, waar zij hoorden dat Hij was. **56** En
zo waar Hij kwam, in vlekken, of steden, of dorpen, daar
legden zij de kranken op de markten, en baden Hem, dat
zij maar den zoom Zijns kleeds aanraken mochten; en
zovelen, als er Hem aanraakten, werden gezond.

7 En tot Hem vergaderden de Farizeen, en sommigen der
Schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren; **2**
En ziende, dat sommigen van Zijn discipelen met onreine,
dat is, met ongewassen handen brood aten, berispten zij
hen. **3** Want de Farizeen en al de Joden eten niet, tenzij
dat zij eerst de handen dikmaals wassen, houdende de

inzettingen der ouden. 4 En van de markt komende, eten
zij niet, tenzij dat zij eerst gewassen zijn. En vele andere
dingen zijn er, die zij aangenomen hebben te houden, als
namelijk de wassingen der drinkbekers, en kannen, en
koperen vaten, en bedden. 5 Daarna vraagden Hem de
Farizeen en de Schriftgeleerden: Waarom wandelen Uw
discipelen niet naar de inzetting der ouden, maar eten het
brood met ongewassen handen? 6 Maar Hij antwoordde
en zeide tot hen: Wel heeft Jesaja, van u, geveinsden,
geprofeteerd, gelijk geschreven is: Dit volk eert Mij met de
lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij. 7 Doch
tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn
der mensen; 8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij
de inzettingen der mensen, als namelijk wassingen der
kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen doet
gij vele. 9 En Hij zeide tot hen: Gij doet zeker Gods gebod
wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt onderhouden. 10
Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder;
en: wie vader of moeder vloekt, die zal den dood sterven.
11 Maar gijlieden zegt: Zo een mens tot vader of moeder
zegt: Het is korban (dat is te zeggen, een gave), zo wat u
van mij zou kunnen ten nutte komen, die voldoet. 12 En gij
laat hem niet meer toe, iets aan zijn vader of zijn moeder te
doen; 13 Makende alzo Gods woord krachteloos door uw
inzetting, die gij ingezet hebt; en vele dergelijke dingen doet
gij. 14 En tot Zich de ganse schare geroepen hebbende,
zeide Hij tot hen: Hoort Mij allen en verstaat. 15 Er is niets
van buiten den mens in hem ingaande, hetwelk hem kan
ontreinigen; maar de dingen, die van hem uitgaan, die
zijn het, welke den mens ontreinigen. 16 Zo iemand oren
heeft om te horen, die hore. 17 En toen Hij van de schare
in huis gekomen was, vraagden Hem Zijn discipelen van
de gelijkenis. 18 En Hij zeide tot hen: Zijt ook gij alzo
onwetende? Verstaat gij niet, dat al wat van buiten in
den mens ingaat, hem niet kan ontreinigen? 19 Want
het gaat niet in zijn hart, maar in den buik, en gaat in de
heimelijkheid uit, reinigende al de spijzen. 20 En Hij zeide:
Hetgeen uitgaat uit den mens, dat ontreinigt den mens. 21
Want van binnen uit het hart der mensen komen voort
kwade gedachten, overspelen, hoererijen, doodslagen, 22
Dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid,
een boos oog, lastering, hovaardij, onverstand. 23 Al deze
boze dingen komen voort van binnen, en ontreinigen den
mens. 24 En van daar opstaande, ging Hij weg naar de
landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis gegaan
zijnde, wilde Hij niet, dat het iemand wist, en Hij kon
nochtans niet verborgen zijn. 25 Want een vrouw, welker
dochtertje een onreinen geest had, van Hem gehoord
hebbende, kwam en viel neder aan Zijn voeten. 26 Deze
nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-Fenicie;
en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter.
27 Maar Jezus zeide tot haar: Laat eerst de kinderen
verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het
brood der kinderen neme, en den hondekens voor werpe.
28 Maar zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere, doch
ook de hondekens eten onder de tafel van de kruimkens
der kinderen. 29 En Hij zeide tot haar: Om dezes woords
wil ga heen, de duivel is uit uw dochter uitgevaren. 30
En als zij in haar huis kwam, vond zij, dat de duivel
uitgevaren was, en de dochter liggende op het bed. 31
En Hij wederom weggegaan zijnde van de landpalen van
Tyrus en Sidon, kwam aan de zee van Galilea, door het
midden der landpalen van Dekapolis. 32 En zij brachten
tot Hem een dove, die zwaarlijk sprak, en baden Hem,
dat Hij de hand op hem legde. 33 En hem van de schare
alleen genomen hebbende, stak Hij Zijn vingeren in zijn
oren, en gespogen hebbende, raakte Hij zijn tong aan; 34
En opwaarts ziende naar den hemel, zuchtte Hij, en zeide
tot hem: Effatha! dat is: wordt geopend! 35 En terstond
werden zijn oren geopend, en de band zijner tong werd los,
en hij sprak recht. 36 En Hij gebood hunlieden, dat zij het
niemand zeggen zouden; maar wat Hij hun ook gebood, zo
verkondigden zij het des te meer. 37 En zij ontzetten zich
bovenmate zeer, zeggende: Hij heeft alles wel gedaan, en
Hij maakt, dat de doven horen, en de stommen spreken.

8 In dezelfde dagen, als er een geheel grote schare was,
en zij niets hadden wat zij eten zouden, riep Jezus Zijn
discipelen tot Zich, en zeide tot hen: 2 Ik word innerlijk
met ontferming bewogen over de schare; want zij zijn
nu drie dagen bij Mij gebleven, en hebben niet, wat zij
eten zouden. 3 En indien Ik hen nuchteren naar hun
huis laat gaan, zo zullen zij op den weg bezwijken; want
sommigen van hen komen van verre. 4 En Zijn discipelen
antwoordden Hem: Van waar zal iemand dezen met broden
hier in de woestijn kunnen verzadigen? 5 En Hij vraagde
hun: Hoeveel broden hebt gij? En zij zeiden: Zeven. 6 En
Hij gebood de schare neder te zitten op de aarde, en Hij
nam de zeven broden, en gedankt hebbende, brak Hij ze,
en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze zouden voorleggen;
en zij legden ze de schare voor. 7 En zij hadden weinige
visjes; en als Hij gezegend had, zeide Hij, dat zij ook
die zouden voorleggen. 8 En zij hebben gegeten, en
zijn verzadigd geworden, en zij namen het overschot der
brokken op, zeven manden. 9 Die nu gegeten hadden,
waren omtrent vier duizend; en Hij liet hen gaan. 10 En
terstond in het schip gegaan zijnde met Zijn discipelen,
is Hij gekomen in de delen van Dalmanutha. 11 En de
Farizeen gingen uit, en begonnen met Hem te twisten,
begerende van Hem een teken van den hemel, Hem
verzoekende. 12 En Hij, zwaarlijk zuchtende in Zijn geest,
zeide: Wat begeert dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik
zeg u: Zo aan dit geslacht een teken gegeven zal worden!
13 En Hij verliet hen, en wederom in het schip gegaan
zijnde, voer Hij weg naar de andere zijde. 14 En Zijn
discipelen hadden vergeten brood mede te nemen, en
hadden niet dan een brood met zich in het schip. 15 En
Hij gebood hun, zeggende: Ziet toe, wacht u van den
zuurdesem der Farizeen, en van den zuurdesem van
Herodes. 16 En zij overlegden onder elkander, zeggende:
Het is, omdat wij geen broden hebben. 17 En Jezus, dat
bekennende, zeide tot hen: Wat overlegt gij, dat gij geen
broden hebt? Bemerkt gij nog niet, en verstaat gij niet,

hebt gij nog uw verharde hart? **18** Ogen hebbende, ziet gij
niet? En oren hebbende, hoort gij niet? **19** En gedenkt
gij niet, toen Ik de vijf broden brak onder de vijf duizend
mannen, hoeveel volle korven met brokken gij opnaamt?
Zij zeiden Hem: Twaalf. **20** En toen Ik de zeven brak
onder de vier duizend mannen, hoeveel volle manden met
brokken gij opnaamt? En zij zeiden: Zeven. **21** En Hij
zeide tot hen: Hoe verstaat gij niet? **22** En Hij kwam te
Bethsaida; en zij brachten tot Hem een blinde, en baden
Hem, dat Hij hem aanraakte. **23** En de hand des blinden
genomen hebbende, leidde Hij hem uit buiten het vlek,
en spoog in zijn ogen, en legde de handen op hem, en
vraagde hem, of hij iets zag. **24** En hij, opziende, zeide: Ik
zie de mensen, want ik zie hen, als bomen, wandelen.
25 Daarna legde Hij de handen wederom op zijn ogen,
en deed hem opzien. En hij werd hersteld, en zag hen
allen ver en klaar. **26** En Hij zond hem naar zijn huis,
zeggende: Ga niet in het vlek, en zeg het niemand in
het vlek. **27** En Jezus ging uit en Zijn discipelen naar de
vlekken van Cesarea Filippi. En op den weg vraagde Hij
Zijn discipelen, zeggende tot hen: Wie zeggen de mensen,
dat Ik ben? **28** En zij antwoordden: Johannes de Doper;
en anderen: Elias; en anderen: Een van de profeten. **29**
En Hij zeide tot hen: Maar gijlieden, wie zegt gij dat Ik
ben? En Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Gij zijt de
Christus. **30** En Hij gebood hun scherpelijk, dat zij het
niemand zouden zeggen van Hem. **31** En Hij begon hun
te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden, en
verworpen worden van de ouderlingen, en overpriesters,
en Schriftgeleerden, en gedood worden, en na drie dagen
wederom opstaan. **32** En dit woord sprak Hij vrij uit; en
Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te
bestraffen; **33** Maar Hij, Zich omkerende, en Zijn discipelen
aanziende, bestrafte Petrus, zeggende: Ga heen, achter
Mijn, satanas, want gij verzint niet de dingen, die Gods
zijn, maar die der mensen zijn. **34** En tot Zich geroepen
hebbende de schare met Zijn discipelen, zeide Hij tot hen:
Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelven,
en neme zijn kruis op, en volge Mij. **35** Want zo wie zijn
leven zal willen behouden, die zal hetzelve verliezen; maar
zo wie zijn leven zal verliezen, om Mijnentwil, en om des
Evangelies wil, die zal hetzelve behouden. **36** Want wat
zou het den mens baten zo hij de gehele wereld won, en
zijner ziele schade leed? **37** Of wat zal een mens geven,
tot lossing van zijn ziel? **38** Want zo wie zich Mijns en
Mijner woorden zal geschaamd hebben, in dit overspelig
en zondig geslacht, diens zal Zich de Zoon des mensen
ook schamen, wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid
Zijns Vaders, met de heilige engelen.

9 En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat er
sommigen zijn van degenen, die hier staan, die den
dood niet zullen smaken, totdat zij zullen hebben gezien,
dat het Koninkrijk Gods met kracht gekomen is. **2** En na
zes dagen nam Jezus met Zich Petrus, en Jakobus, en
Johannes, en bracht hen op een hogen berg bezijden
alleen; en Hij werd voor hen van gedaante veranderd. **3**
En Zijn klederen werden blinkende, zeer wit als sneeuw,
hoedanige geen voller op aarde zo wit maken kan. **4** En
van hen werd gezien Elias met Mozes, en zij spraken met
Jezus. **5** En Petrus, antwoordende, zeide tot Jezus: Rabbi,
het is goed, dat wij hier zijn, en laat ons drie tabernakelen
maken, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elias
een. **6** Want hij wist niet, wat hij zeide; want zij waren zeer
bevreesd. **7** En er kwam een wolk, die hen overschaduwde,
en een stem kwam uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn
geliefde Zoon, hoort Hem! **8** En haastelijk rondom ziende,
zagen zij niemand meer, dan Jezus alleen bij zich. **9** En
als zij van den berg afkwamen, gebood Hij hun, dat zij
niemand verhalen zouden, hetgeen zij gezien hadden, dan
wanneer de Zoon des mensen uit de doden zou opgestaan
zijn. **10** En zij behielden dit woord bij zichzelven, vragende
onder elkander, wat het was, uit de doden opstaan. **11**
En zij vraagden Hem, zeggende: Waarom zeggen de
Schriftgeleerden, dat Elias eerst komen moet? **12** En Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Elias zal wel eerst komen,
en alles wederoprichten; en het zal geschieden, gelijk
geschreven is van den Zoon des mensen, dat Hij veel
lijden zal en veracht worden. **13** Maar Ik zeg u, dat ook
Elias gekomen is, en zij hebben hem gedaan al wat zij
gewild hebben, gelijk van hem geschreven is. **14** En als
Hij bij de discipelen gekomen was, zag Hij een grote
schare rondom hen, en enige Schriftgeleerden met hen
twistende. **15** En terstond de gehele schare Hem ziende,
werd verbaasd, en toelopende groetten zij Hem. **16** En Hij
vraagde den Schriftgeleerden: Wat twist gij met dezen?
17 En een uit de schare, antwoordende, zeide: Meester,
ik heb mijn zoon tot U gebracht, die een stommen geest
heeft. **18** En waar hij hem ook aangrijpt, zo scheurt hij
hem, en schuimt, en knerst met zijn tanden, en verdort; en
ik heb Uw discipelen gezegd dat zij hem zouden uitwerpen,
en zij hebben niet gekund. **19** En Hij antwoordden hem, en
zeide: O ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij ulieden
zijn, hoe lang zal Ik u nog verdragen? Brengt hem tot Mij.
20 En zij brachten denzelven tot Hem; en als hij Hem zag,
scheurde hem terstond de geest; en hij vallende op de
aarde, wentelde zich al schuimende. **21** En Hij vraagde
zijn vader: Hoe langen tijd is het, dat hem dit overkomen
is? En hij zeide: Van zijn kindsheid af. **22** En menigmaal
heeft hij hem ook in het vuur en in het water geworpen,
om hem te verderven; maar zo Gij iets kunt, wees met
innerlijke ontferming over ons bewogen, en help ons. **23** En
Jezus zeide tot hem: Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn
mogelijk dengene, die gelooft. **24** En terstond de vader des
kinds, roepende met tranen, zeide: Ik geloof, Heere! kom
mijn ongelovigheid te hulp. **25** En Jezus ziende, dat de
schare gezamenlijk toeliep, bestrafte den onreinen geest,
zeggende tot hem: Gij stomme en dove geest! Ik beveel
u, ga uit van hem, en kom niet meer in hem. **26** En hij,
roepende en hem zeer scheurende, ging uit; en het kind
werd als dood, alzo dat velen zeiden, dat het gestorven
was. **27** En Jezus, hem bij de hand grijpende, richtte hem

op; en hij stond op. **28** En als Hij in huis gegaan was,
vraagden Hem Zijn discipelen alleen: Waarom hebben
wij hem niet kunnen uitwerpen? **29** En Hij zeide tot hen:
Dit geslacht kan nergens door uitgaan, dan door bidden
en vasten. **30** En van daar weggaande, reisden zij door
Galilea; en Hij wilde niet, dat het iemand wist. **31** Want
Hij leerde Zijn discipelen, en zeide tot hen: De Zoon
des mensen zal overgeleverd worden in de handen der
mensen, en zij zullen Hem doden, en gedood zijnde, zal
Hij ten derden dage wederopstaan. **32** Maar zij verstonden
dat woord niet, en zij vreesden Hem te vragen. **33** En
Hij kwam te Kapernaum, en in het huis gekomen zijnde,
vraagde Hij hun: Waarvan hadt gij woorden onder elkander
op den weg? **34** Doch zij zwegen; want zij waren onder
elkander in woorden geweest op den weg, wie de meeste
zou zijn. **35** En nedergezeten zijnde, riep Hij de twaalven,
en zeide tot hen: Indien iemand wil de eerste zijn, die zal
de laatste van allen zijn, en aller dienaar. **36** En nemende
een kindeken, stelde Hij dat midden onder hen, en omving
het met Zijn armen, en zeide tot hen: **37** Zo wie een van
zodanige kinderkens zal ontvangen in Mijn Naam, die
ontvangt Mij; en zo wie Mij zal ontvangen, die ontvangt Mij
niet, maar Dien, Die Mij gezonden heeft. **38** En Johannes
antwoordde Hem, zeggende: Meester! wij hebben een
gezien, die de duivelen uitwierp in Uw Naam, welke ons
niet volgt; en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons
niet volgt. **39** Doch Jezus zeide: Verbiedt hem niet; want
er is niemand, die een kracht doen zal in Mijn Naam, en
haastelijk van Mij zal kunnen kwalijk spreken. **40** Want wie
tegen ons niet is, die is voor ons. **41** Want zo wie ulieden
een beker water zal te drinken geven in Mijn Naam, omdat
gij discipelen van Christus zijt, voorwaar zeg Ik u, hij zal
zijn loon geenszins verliezen. **42** En zo wie een van deze
kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem beter, dat
een molensteen om zijn hals gedaan ware, en dat hij in de
zee geworpen ware. **43** En indien uw hand u ergert, houwt
ze af; het is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan
de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het
onuitblusselijk vuur; **(Geenna g1067)** **44** Waar hun worm niet
sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. **45** En indien uw
voet u ergert, houwt hem af; het is u beter kreupel tot het
leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende, geworpen
te worden in de hel, in het onuitblusselijk vuur; **(Geenna
g1067)** **46** Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet
uitgeblust wordt. **47** En indien uw oog u ergert, werpt het
uit; het is u beter maar een oog hebbende in het Koninkrijk
Gods in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse
vuur geworpen te worden; **(Geenna g1067)** **48** Waar hun
worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. **49**
Want een ieder zal met vuur gezouten worden, en iedere
offerande zal met zout gezouten worden. **50** Het zout is
goed; maar indien het zout onzout wordt, waarmede zult
gij dat smakelijk maken? Hebt zout in uzelven, en houdt
vrede onder elkander.

10 En van daar opgestaan zijnde, ging Hij naar de
landpalen van Judea, door de overzijde van de
Jordaan; en de scharen kwamen wederom samen bij Hem,
en gelijk Hij gewoon was, leerde Hij hen wederom. **2**
En de Farizeen, tot Hem komende, vraagden Hem, of
het een man geoorloofd is, zijn vrouw te verlaten, Hem
verzoekende. **3** Maar Hij antwoordende, zeide tot hen:
Wat heeft u Mozes geboden? **4** En zij zeiden: Mozes
heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar
te verlaten. **5** En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Vanwege de hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat
gebod geschreven. **6** Maar van het begin der schepping
heeft ze God man en vrouw gemaakt. **7** Daarom zal een
mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal zijn vrouw
aanhangen; **8** En die twee zullen tot een vlees zijn, alzo
dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. **9** Hetgeen dan
God samengevoegd heeft, scheide de mens niet. **10** En
in het huis vraagden Hem Zijn discipelen wederom van
hetzelve. **11** En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat,
en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar. **12**
En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een
anderen trouwen, die doet overspel. **13** En zij brachten
kinderkens tot Hem, opdat Hij ze aanraken zou; en de
discipelen bestraften degenen, die ze tot Hem brachten.
14 Maar Jezus, dat ziende, nam het zeer kwalijk, en zeide
tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze
niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. **15** Voorwaar
zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt, gelijk
een kindeken, die zal in hetzelve geenszins ingaan. **16**
En Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen
gelegd hebbende, zegende Hij dezelve. **17** En als Hij
uitging op den weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de
knieen vallende, vraagde Hem: Goede Meester! wat zal ik
doen, opdat ik het eeuwige leven beerve? **(aiōnios g166)** **18**
En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand
is goed, dan Een, namelijk God. **19** Gij weet de geboden:
Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij zult
niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult
niemand te kort doen; eer uw vader en uw moeder. **20**
Doch hij, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! al deze
dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af. **21** En
Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem:
Een ding ontbreekt u; ga heen, verkoop alles, wat gij hebt,
en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den
hemel; en kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij.
22 Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging
bedroefd weg; want hij had vele goederen. **23** En Jezus
rondom ziende, zeide tot Zijn discipelen: Hoe bezwaarlijk
zullen degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk Gods
inkomen! **24** En de discipelen werden verbaasd over deze
Zijn woorden. Maar Jezus, wederom antwoordende, zeide
tot hen: Kinderen! Hoe zwaar is het, dat degenen, die op
het goed hun betrouwen zetten, in het Koninkrijk Gods
ingaan! **25** Het is lichter, dat een kemel ga door het oog
van een naald, dan dat een rijke in het Koninkrijk Gods
inga. **26** En zij werden nog meer verslagen, zeggende tot
elkander: Wie kan dan zalig worden? **27** Doch Jezus, hen
aanziende, zeide: Bij de mensen is het onmogelijk, maar

niet bij God; want alle dingen zijn mogelijk bij God. **28** En
Petrus begon tot Hem te zeggen: Zie, wij hebben alles
verlaten, en zijn U gevolgd. **29** En Jezus, antwoordende,
zeide: Voorwaar zeg Ik ulieden: Er is niemand, die verlaten
heeft huis, of broeders, of zusters, of vader, of moeder,
of vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijnentwil en des
Evangelies wil, **30** Of hij ontvangt honderdvoud, nu in
dezen tijd, huizen, en broeders, en zusters, en moeders,
en kinderen, en akkers, met de vervolgingen, en in de
toekomende eeuw het eeuwige leven. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** **31** Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en
velen, die de laatsten zijn, de eersten. **32** En zij waren op
den weg, gaande op naar Jeruzalem; en Jezus ging voor
hen; en zij waren verbaasd, en Hem volgende, waren zij
bevreesd. En de twaalven wederom tot Zich nemende,
begon Hij hun te zeggen de dingen, die Hem overkomen
zouden; **33** Zeggende: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem,
en de Zoon des mensen zal den overpriesteren, en den
Schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem
ter dood veroordelen, en Hem den heidenen overleveren;
34 En zij zullen Hem bespotten, en Hem geselen, en
Hem bespuwen, en Hem doden; en ten derden dage zal
Hij weder opstaan. **35** En tot Hem kwamen Jakobus en
Johannes, de zonen van Zebedeus, zeggende: Meester!
wij wilden wel, dat Gij ons deedt, zo wat wij begeren zullen.
36 En Hij zeide tot hen: Wat wilt gij, dat Ik u doe? **37** En zij
zeiden tot Hem: Geef ons, dat wij mogen zitten, de een
aan Uw rechter hand, en de ander aan Uw linker hand in
Uw heerlijkheid. **38** Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet
niet, wat gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien
Ik drink, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede
gedoopt word? **39** En zij zeiden tot Hem: Wij kunnen.
Doch Jezus zeide tot hen: Den drinkbeker, dien Ik drink,
zult gij wel drinken, en met den doop gedoopt worden,
daar Ik mede gedoopt word; **40** Maar het zitten tot Mijn
rechter hand en tot Mijn linker hand staat bij Mij niet te
geven; maar het zal gegeven worden dien het bereid is.
41 En als de andere tien dit hoorden, begonnen zij het van
Jakobus en Johannes zeer kwalijk te nemen. **42** Maar
Jezus, het tot Zich geroepen hebbende, zeide tot hen: Gij
weet, dat degenen, die geacht worden oversten te zijn
der volken, heerschappij voeren over hen, en hun groten
gebruiken macht over hen. **43** Doch alzo zal het onder u
niet zijn; maar zo wie onder u groot zal willen worden, die
zal uw dienaar zijn. **44** En zo wie van u de eerste zal willen
worden, die zal aller dienstknecht zijn. **45** Want ook de
Zoon des mensen is niet gekomen, om gediend te worden,
maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen
voor velen. **46** En zij kwamen te Jericho. En als Hij en Zijn
discipelen, en een grote schare van Jericho uitging, zat de
zoon van Timeus, Bar-timeus, de blinde, aan den weg,
bedelende. **47** En horende, dat het Jezus de Nazarener
was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Gij Zone
Davids! ontferm U mijner. **48** En velen bestraften hem,
opdat hij zwijgen zou; maar hij riep zoveel temeer: Gij
Zone Davids! ontferm U mijner. **49** En Jezus, stil staande,
zeide, dat men hem roepen zou; en zij riepen den blinde,
zeggende tot hem: Heb goeden moed; sta op; Hij roept u.
50 En hij, zijn mantel afgeworpen hebbende, stond op, en
kwam tot Jezus. **51** En Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En de blinde zeide tot
Hem: Rabboni! dat ik ziende mag worden. **52** En Jezus
zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En
terstond werd hij ziende, en volgde Jezus op den weg.

11 En toen zij Jeruzalem genaakten, te Beth-fage en
Bethanie, aan den Olijfberg, zond Hij twee van Zijn
discipelen uit, **2** En zeide tot hen: Gaat heen in het vlek,
dat tegen u over is; en terstond als gij in hetzelve komt,
zult gij vinden een veulen gebonden, op hetwelk geen
mens gezeten heeft, ontbindt het, en brengt het. **3** En
indien iemand tot u zegt: Waarom doet gij dat? Zo zegt, dat
de Heere hetzelve van node heeft; en hij zal het terstond
herwaarts zenden. **4** En zij gingen heen, en vonden het
veulen gebonden bij de deur, buiten aan de wegscheiding,
en zij ontbonden hetzelve. **5** En sommigen van degenen,
die aldaar stonden, zeiden tot hen: Wat doet gij, dat gij het
veulen ontbindt? **6** Doch zij zeiden tot hen, gelijk Jezus
bevolen had; en zij lieten hen gaan. **7** En zij brachten het
veulen tot Jezus, en wierpen hun klederen daarop; en
Hij zat op hetzelve. **8** En velen spreidden hun klederen
op den weg, en anderen hieuwen meien van de bomen,
en spreidden ze op den weg. **9** En die voorgingen en
die volgden riepen, zeggende: Hosanna, gezegend is Hij,
Die komt in den Naam des Heeren! **10** Gezegend zij het
Koninkrijk van onzen vader David, hetwelk komt in den
Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen! **11**
En Jezus kwam binnen Jeruzalem, en in den tempel; en
als Hij alles rondom bezien had, en het nu avondstond
was, ging Hij uit naar Bethanie met de twaalven. **12** En
des anderen daags, als zij uit Bethanie gingen, hongerde
Hem. **13** En ziende van verre een vijgeboom, die bladeren
had, ging Hij om te zien, of Hij ook iets op denzelven zou
vinden; en daarbij gekomen zijnde, vond Hij niets dan
bladeren; want het was de tijd der vijgen niet. **14** En Jezus,
antwoordende, zeide tot denzelven: Niemand ete enige
vrucht meer van u in der eeuwigheid! En Zijn discipelen
hoorden het. **(aiōn g165)** **15** En zij kwamen te Jeruzalem;
en Jezus, in den tempel gegaan zijnde, begon degenen,
die in den tempel verkochten en kochten, uit te drijven; en
de tafelen der wisselaars, en de zitstoelen dergenen, die
de duiven verkochten, keerde Hij om; **16** En liet niet toe,
dat iemand enig vat door den tempel droeg. **17** En Hij
leerde, zeggende tot hen: Is er niet geschreven: Mijn huis
zal een huis des gebeds genaamd worden allen volken?
Maar gij hebt dat tot een kuil der moordenaren gemaakt.
18 En de Schriftgeleerden en de overpriesters hoorden dat,
en zochten, hoe zij Hem doden zouden; want zij vreesden
Hem, omdat de ganse schare ontzet was over Zijn leer.
19 En als het nu laat geworden was, ging Hij uit buiten
de stad. **20** En des morgens vroeg voorbijgaande, zagen
zij, dat de vijgeboom verdord was, van de wortelen af.
21 En Petrus, zulks indachtig geworden zijnde, zeide tot

Hem: Rabbi, zie, de vijgeboom, dien Gij vervloekt hebt,
is verdord. 22 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Hebt geloof op God. 23 Want voorwaar zeg Ik u, dat, zo
wie tot dezen berg zal zeggen: Word opgeheven en in
de zee geworpen; en niet zal twijfelen in zijn hart, maar
zal geloven hetgeen hij zegt, geschieden zal, het zal hem
geworden, zo wat hij zegt. 24 Daarom zeg Ik u: Alle dingen,
die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult,
en zij zullen u geworden. 25 En wanneer gij staat om te
bidden, vergeeft, indien gij iets hebt tegen iemand; opdat
ook uw Vader, Die in de hemelen is, ulieden uw misdaden
vergeve. 26 Maar indien gij niet vergeeft, zo zal uw Vader,
Die in de hemelen is, ook uw misdaden niet vergeven.
27 En zij kwamen wederom te Jeruzalem. En als Hij in
den tempel wandelde, kwamen tot Hem de overpriesters,
en de schriftgeleerden, en de ouderlingen. 28 En zeiden
tot Hem: Door wat macht doet Gij deze dingen? En wie
heeft U deze macht gegeven, dat Gij deze dingen doen
zoudt? 29 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ik
zal u ook een woord vragen; antwoordt Mij ook, en zo
zal Ik u zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe: 30
De doop van Johannes, was die uit den hemel, of uit de
mensen? Antwoordt Mij. 31 En zij overlegden onder zich,
zeggende: Indien wij zeggen: Uit den hemel, zo zal Hij
zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd? 32 Maar
indien wij zeggen: Uit de mensen; zo vrezen wij het volk;
want zij hielden allen van Johannes, dat hij waarlijk een
profeet was. 33 En, antwoordende, zeiden zij tot Jezus:
Wij weten het niet. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik deze dingen doe.

12 En Hij begon door gelijkenissen tot hen te zeggen:
Een mens plantte een wijngaard, en zette een
tuin daarom, en groef een wijnpersbak, en bouwde een
toren, en verhuurde dien aan de landlieden, en reisde
buitenslands. 2 En als het de tijd was, zond hij een
dienstknecht tot de landlieden, opdat hij van de landlieden
ontving van de vrucht des wijngaards. 3 Maar zij namen
en sloegen hem, en zonden hem ledig heen. 4 En hij
zond wederom een anderen dienstknecht tot hen, en dien
stenigden zij, en wondden hem het hoofd, en zonden hem
henen, schandelijk behandeld zijnde. 5 En wederom zond
hij een anderen, en dien doodden zij; en vele anderen,
waarvan zij sommigen sloegen, en sommigen doodden. 6
Als hij dan nog een zoon had, die hem lief was, zo heeft hij
ook dien ten laatste tot hen gezonden, zeggende: Zij zullen
immers mijn zoon ontzien. 7 Maar die landlieden zeiden
onder elkander: Deze is de erfgenaam; komt, laat ons hem
doden, en de erfenis zal onze zijn. 8 En zij namen en
doodden hem, en wierpen hem uit, buiten den wijngaard. 9
Wat zal dan de heer des wijngaards doen? Hij zal komen,
en de landlieden verderven, en den wijngaard aan anderen
geven. 10 Hebt gij ook deze Schrift niet gelezen: De steen,
dien de bouwlieden verworpen hebben, deze is geworden
tot een hoofd des hoeks; 11 Van den Heere is dit geschied,
en het is wonderlijk in onze ogen. 12 En zij zochten Hem te
vangen, maar zij vreesden de schare; want zij verstonden,
dat Hij die gelijkenis op hen sprak; en zij verlieten Hem en
gingen weg. 13 En zij zonden tot Hem enigen der Farizeen
en der Herodianen, opdat zij Hem in Zijn rede vangen
zouden. 14 Dezen nu kwamen en zeiden tot Hem: Meester,
wij weten, dat Gij waarachtig zijt, en naar niemand vraagt;
want Gij ziet den persoon der mensen niet aan, maar Gij
leert den weg Gods in der waarheid; is het geoorloofd, den
keizer schatting te geven, of niet? Zullen wij geven, of niet
geven? 15 En Hij, wetende hun geveinsdheid, zeide tot
hen: Wat verzoekt gij Mij? Brengt Mij een penning, dat
Ik hem zie. 16 En zij brachten een. En Hij zeide tot hen:
Wiens is dit beeld, en het opschrift? En zij zeiden tot Hem:
Des keizers. 17 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Geeft dan den keizer, dat des keizers is, en Gode, dat
Gods is. En zij verwonderden zich over Hem. 18 En de
Sadduceen kwamen tot Hem, welke zeggen, dat er geen
opstanding is, en vraagden Hem, zeggende: 19 Meester!
Mozes heeft ons geschreven: Indien iemands broeder
sterft, en een vrouw achterlaat, en geen kinderen nalaat,
dat zijn broeder deszelfs vrouw nemen zal en zijn broeder
zaad verwekken. 20 Er waren nu zeven broeders, en
de eerste nam een vrouw, en stervende liet geen zaad
na. 21 De tweede nam haar ook, en is gestorven, en ook
deze liet geen zaad na; en de derde desgelijks. 22 En
al de zeven namen dezelve, en lieten geen zaad na; de
laatste van allen is ook de vrouw gestorven. 23 In de
opstanding dan, wanneer zij zullen opgestaan zijn, wiens
vrouw zal zij van dezen zijn? Want die zeven hebben
haar tot een vrouw gehad. 24 En Jezus, antwoordende,
zeide tot hen: Dwaalt gij niet, daarom, dat gij de Schriften
niet weet, noch de kracht Gods? 25 Want als zij uit de
doden zullen opgestaan zijn, zo trouwen zij niet, noch
worden ten huwelijk gegeven; maar zij zijn gelijk engelen,
die in de hemelen zijn. 26 Doch aangaande de doden,
dat zij opgewekt zullen worden, hebt gij niet gelezen in
het boek van Mozes, hoe God in het doornenbos tot hem
gesproken heeft, zeggende: Ik ben de God Abrahams, en
de God Izaks, en de God Jakobs? 27 God is niet een God
der doden, maar een God der levenden. Gij dwaalt dan
zeer. 28 En een der Schriftgeleerden horende, dat zij te
zamen in woorden waren, en wetende, dat Hij hun wel
geantwoord had, kwam tot Hem, en vraagde Hem: Welk is
het eerste gebod van allen? 29 En Jezus antwoordde hem:
Het eerste van al de geboden is: Hoor, Israel, de Heere,
onze God, is een enig Heere. 30 En gij zult den Heere, uw
God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel,
en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is
het eerste gebod. 31 En het tweede aan dit gelijk, is dit:
Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. Er is geen ander
gebod, groter dan deze. 32 En de schriftgeleerde zeide tot
Hem: Meester, Gij hebt wel in der waarheid gezegd, dat
er een enig God is, en er is geen ander dan Hij; 33 En
Hem lief te hebben uit geheel het hart, en uit geheel het
verstand, en uit geheel de ziel, en uit geheel de kracht; en
den naaste lief te hebben als zichzelven, is meer dan al de
brandofferen en de slachtofferen. 34 En Jezus ziende, dat

hij verstandelijk geantwoord had, zeide tot hem: Gij zijt
niet verre van het Koninkrijk Gods. En niemand durfde
Hem meer vragen. 35 En Jezus antwoordde en zeide,
lerende in den tempel: Hoe zeggen de Schriftgeleerden,
dat de Christus een Zoon van David is? 36 Want David
zelf heeft door den Heiligen Geest gezegd: De Heere
heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand,
totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank
Uwer voeten. 37 David dan zelf noemt Hem zijn Heere, en
hoe is Hij zijn Zoon? En de menigte der schare hoorde
Hem gaarne. 38 En Hij zeide tot hen in Zijn leer: Wacht u
voor de schriftgeleerden, die daar gaarne willen wandelen
in lange klederen, en gegroet zijn op de markten; 39
En de voorgestoelten hebben in de synagogen, en de
vooraanzittingen in de maaltijden; 40 Welke de huizen
der weduwen opeten, en dat onder den schijn van lang te
bidden. Dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen. 41 En
Jezus, gezeten zijnde tegenover de schatkist, zag, hoe de
schare geld wierp in de schatkist; en vele rijken wierpen
veel daarin. 42 En er kwam een arme weduwe, die twee
kleine penningen daarin wierp, hetwelk is een oort. 43 En
Jezus, Zijn discipelen tot Zich geroepen hebbende, zeide
tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer
ingeworpen heeft, dan allen, die in de schatkist geworpen
hebben. 44 Want zij allen hebben van hun overvloed
daarin geworpen; maar deze heeft van haar gebrek, al wat
zij had, daarin geworpen, haar ganse leeftocht.

13 En als Hij uit den tempel ging, zeide een van Zijn
discipelen tot Hem: Meester, zie, hoedanige stenen,
en hoedanige gebouwen! 2 En Jezus, antwoordende,
zeide tot hem: Ziet gij deze grote gebouwen? Er zal niet
een steen op den anderen steen gelaten worden, die niet
afgebroken zal worden. 3 En als Hij gezeten was op den
Olijfberg, tegen de tempel over, vraagden Hem Petrus, en
Jakobus, en Johannes, en Andreas, alleen: 4 Zeg ons,
wanneer zullen deze dingen zijn? En welk is het teken,
wanneer deze dingen alle voleindigd zullen worden? 5 En
Jezus, hun antwoordende, begon te zeggen: Ziet toe, dat
u niemand verleide. 6 Want velen zullen komen onder
Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zullen velen
verleiden. 7 En wanneer gij zult horen van oorlogen, en
geruchten van oorlogen, zo wordt niet verschrikt; want
dit moet geschieden; maar nog is het einde niet. 8 Want
het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het
ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen
aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen, en er zullen
hongersnoden wezen, en beroerten. Deze dingen zijn maar
beginselen der smarten. 9 Maar ziet gij voor uzelven toe;
want zij zullen u overleveren in de raadsvergaderingen,
en in de synagogen; gij zult geslagen worden, en voor
stadhouders en koningen zult gij gesteld worden, om
Mijnentwil, hun tot een getuigenis. 10 En het Evangelie
moet eerst gepredikt worden onder al de volken. 11 Doch
wanneer zij u leiden zullen, om u over te leveren, zo zijt
te voren niet bezorgd, wat gij spreken zult, en bedenkt
het niet; maar zo wat u in die ure gegeven zal worden,
spreekt dat; want gij zijt het niet, die spreekt, maar de
Heilige Geest. 12 En de ene broeder zal den anderen
overleveren tot den dood, en de vader het kind; en de
kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en zullen hen
doden. 13 En gij zult gehaat worden van allen, om Mijns
Naams wil; maar wie volharden zal tot het einde, die zal
zalig worden. 14 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der
verwoesting, waarvan door den profeet Daniel gesproken
is, staande waar het niet behoort, (die het leest, die merke
daarop!) alsdan, die in Judea zijn, dat zij vlieden op de
bergen. 15 En die op het dak is, kome niet af in het huis,
en ga niet in, om iets uit zijn huis weg te nemen. 16 En die
op den akker is, kere niet weder terug, om zijn kleed te
nemen. 17 Maar wee den bevruchten en den zogenden
vrouwen in die dagen! 18 Doch bidt, dat uw vlucht niet
geschiede des winters. 19 Want die dagen zullen zulke
verdrukking zijn, welker gelijke niet geweest is van het
begin der schepselen, die God geschapen heeft, tot nu
toe, en ook niet zijn zal. 20 En indien de Heere de dagen
niet verkort had, geen vlees zou behouden worden; maar
om der uitverkorenen wil, die Hij heeft uitverkoren, heeft
Hij de dagen verkort. 21 En alsdan, zo iemand tot ulieden
zal zeggen: Ziet, hier is de Christus; of ziet, Hij is daar;
gelooft het niet. 22 Want er zullen valse christussen, en
valse profeten opstaan, en zullen tekenen en wonderen
doen, om te verleiden, indien het mogelijk ware, ook de
uitverkorenen. 23 Maar gijlieden ziet toe; ziet, Ik heb u alles
voorzegd! 24 Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de
zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet
geven. 25 En de sterren des hemels zulen daaruit vallen,
en de krachten, die in de hemelen zijn, zullen bewogen
worden. 26 En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien,
komende in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid.
27 En alsdan zal Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn
uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van
het uiterste der aarde, tot het uiterste des hemels. 28 En
leert van den vijgeboom deze gelijkenis; wanneer nu zijn
tak teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij,
dat de zomer nabij is. 29 Alzo ook gij, wanneer gij deze
dingen zult zien geschieden, zo weet, dat het nabij, voor
de deur is. 30 Voorwaar, Ik zeg u, dat dit geslacht niet
zal voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied
zijn. 31 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan; maar
Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. 32 Maar van
dien dag en die ure weet niemand, noch de engelen, die
in de hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader. 33 Ziet
toe, waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de tijd
is. 34 Gelijk een mens, buitenslands reizende, zijn huis
verliet, en zijn dienstknechten macht gaf, en elk zijn werk,
en den deurwachter gebood, dat hij zou waken; 35 Zo
waakt dan (want gij weet niet, wanneer de heer des huizes
komen zal, des avonds laat, of ter middernacht, of met het
hanengekraai, of in den morgenstond); 36 Opdat hij niet
onvoorziens kome, en u slapende vinde. 37 En hetgeen Ik
u zeg, dat zeg Ik allen: Waakt.

14 En het pascha, en het feest der ongehevelde broden
was na twee dagen. En de overpriesters en de
Schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem met listigheid vangen
en doden zouden. **2** Maar zij zeiden: Niet in het feest,
opdat niet misschien oproer onder het volk worde. **3** En als
Hij te Bethanie was, in het huis van Simon, den melaatse,
daar Hij aan tafel zat, kwam een vrouw, hebbende een
albasten fles met zalf van onvervalsten nardus, van groten
prijs; en de albasten fles gebroken hebbende, goot die op
Zijn hoofd. **4** En er waren sommigen, die dat zeer kwalijk
namen bij zichzelven, en zeiden: Waartoe is dit verlies
der zalf geschied? **5** Want dezelve had kunnen boven
de driehonderd penningen verkocht, en die den armen
gegeven worden; en zij vergrimden tegen haar. **6** Maar
Jezus zeide: Laat af van haar; wat doet gij haar moeite
aan? Zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. **7** Want de
armen hebt gij altijd met u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun
weldoen; maar Mij hebt gij niet altijd. **8** Zij heeft gedaan,
hetgeen zij kon; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te
zalven, tot een voorbereiding ter begrafenis. **9** Voorwaar
zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in
de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis
gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft. **10** En
Judas Iskariot, een van de twaalven, ging heen tot de
overpriesters, opdat hij Hem hun zou overleveren. **11** En
zij, dat horende, waren verblijd, en beloofden hem geld te
geven; en hij zocht, hoe hij Hem bekwamelijk overleveren
zou. **12** En op den eersten dag der ongehevelde broden,
wanneer zij het pascha slachtten, zeiden Zijn discipelen tot
Hem: Waar wilt Gij, dat wij heengaan, en bereiden, dat Gij
het pascha eet? **13** En Hij zond twee van Zijn discipelen
uit, en zeide tot hen: Gaat henen in de stad, en u zal een
mens ontmoeten, dragende een kruik water, volgt dien; **14**
En zo waar hij ingaat, zegt tot den heer des huizes: De
Meester zegt: Waar is de eetzaal, daar Ik het pascha met
Mijn discipelen eten zal? **15** En hij zal u wijzen een grote
opperzaal, toegerust en gereed; bereidt het ons aldaar. **16**
En Zijn discipelen gingen uit, en kwamen in de stad, en
vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het
pascha. **17** En als het avond geworden was, kwam Hij met
de twaalven. **18** En als zij aanzaten en aten, zeide Jezus:
Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u, die met Mij eet, Mij
zal verraden. **19** En zij begonnen bedroefd te worden,
en de een na de ander tot Hem te zeggen: Ben ik het?
En een ander: Ben ik het? **20** Maar Hij antwoordde en
zeide tot hen: Het is een uit de twaalven, die met Mij in de
schotel indoopt. **21** De Zoon des mensen gaat wel heen,
gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door
welken de Zoon des mensen verraden wordt! Het ware
hem goed, zo die mens niet geboren ware geweest. **22**
En als zij aten, nam Jezus brood, en als Hij gezegend
had, brak Hij het, en gaf het hun, en zeide: Neemt, eet,
dat is Mijn lichaam. **23** En Hij nam den drinkbeker, en
gedankt hebbende, gaf hun dien; en zij dronken allen uit
denzelven. **24** En Hij zeide tot hen: Dat is Mijn bloed,
het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen
vergoten wordt. **25** Voorwaar, Ik zeg u, dat Ik niet meer
zal drinken van de vrucht des wijnstoks, tot op dien dag,
wanneer Ik dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk
Gods. **26** En als zij den lofzang gezongen hadden, gingen
zij uit naar den Olijfberg. **27** En Jezus zeide tot hen: Gij
zult in dezen nacht allen aan Mij geergerd worden; want er
is geschreven: Ik zal den Herder slaan, en de schapen
zullen verstrooid worden. **28** Maar nadat Ik zal opgestaan
zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea. **29** En Petrus zeide tot
Hem: Of zij ook allen geergerd werden, zo zal ik toch niet
geergerd worden. **30** En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik
zeg u, dat heden in dezen nacht, eer de haan tweemaal
gekraaid zal hebben, gij Mij driemaal zult verloochenen.
31 Maar hij zeide nog des te meer: Al moest ik met U
sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen. En insgelijks
zeiden zij ook allen. **32** En zij kwamen in een plaats, welker
naam was Gethsemane, en Hij zeide tot Zijn discipelen:
Zit hier neder, totdat Ik gebeden zal hebben. **33** En Hij
nam met Zich Petrus, en Jakobus, en Johannes, en begon
verbaasd en zeer beangst te worden; **34** En zeide tot hen:
Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier, en
waakt. **35** En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op de
aarde, en bad, zo het mogelijk ware, dat die ure van Hem
voorbijging. **36** En Hij zeide: Abba, Vader, alle dingen zijn
U mogelijk; neem dezen drinkbeker van Mij weg, doch niet
wat Ik wil, maar wat Gij wilt. **37** En Hij kwam, en vond
hen slapende, en zeide tot Petrus: Simon, slaapt gij? Kunt
gij niet een uur waken? **38** Waakt en bidt, opdat gij niet
in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het
vlees is zwak. **39** En wederom heengegaan zijnde, bad Hij,
sprekende dezelfde woorden. **40** En wedergekeerd zijnde,
vond Hij hen wederom slapende, want hun ogen waren
bezwaard; en zij wisten niet, wat zij Hem antwoorden
zouden. **41** En Hij kwam ten derden male, en zeide tot
hen: Slaapt nu voort, en rust; het is genoeg, de ure is
gekomen; ziet, de Zoon des mensen wordt overgeleverd
in de handen der zondaren. **42** Staat op, laat ons gaan;
ziet, die Mij verraadt, is nabij. **43** En terstond, als Hij nog
sprak, kwam Judas aan, die een was van de twaalven, en
met hem een grote schare, met zwaarden en stokken,
gezonden van de overpriesters, en de schriftgeleerden,
en de ouderlingen. **44** En die Hem verried, had hun een
gemeen teken gegeven, zeggende: Dien ik kussen zal, Die
is het, grijpt Hem, en leidt Hem zekerlijk henen. **45** En
als hij gekomen was, ging hij terstond tot Hem, en zeide:
Rabbi, Rabbi, en kuste Hem. **46** En zij sloegen hun handen
aan Hem, en grepen Hem. **47** En een dergenen, die daarbij
stonden, het zwaard trekkende, sloeg den dienstknecht
des hogepriesters, en hieuw hem zijn oor af. **48** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zijt gij uitgegaan, met
zwaarden en stokken, als tegen een moordenaar, om Mij
te vangen? **49** Dagelijks was Ik bij ulieden in den tempel,
lerende, en gij hebt Mij niet gegrepen; maar dit geschiedt,
opdat de Schriften vervuld zouden worden. **50** En zij,
Hem verlatende, zijn allen gevloden. **51** En een zeker
jongeling volgde Hem, hebbende een lijnwaad omgedaan

over het naakte lijf, en de jongelingen grepen hem. **52** En
hij, het lijnwaad verlatende, is naakt van hen gevloden. **53**
En zij leidden Jezus henen tot den hogepriester; en bij
hem vergaderden al de overpriesters, en de ouderlingen,
en de schriftgeleerden. **54** En Petrus volgde Hem van
verre, tot binnen in de zaal des hogepriesters, en hij was
mede zittende met de dienaren, en zich warmende bij het
vuur. **55** En de overpriesters, en de gehele raad, zochten
getuigenis tegen Jezus, om Hem te doden, en vonden
niet. **56** Want velen getuigden valselijk tegen Hem, en
de getuigenissen waren niet eenparig. **57** En enigen,
opstaande, getuigden valselijk tegen Hem, zeggende:
58 Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal dezen tempel,
die met handen gemaakt is, afbreken, en in drie dagen
een anderen, zonder handen gemaakt, bouwen. **59** En
ook alzo was hun getuigenis niet eenparig. **60** En de
hogepriester, in het midden opstaande, vraagde Jezus,
zeggende: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen
U? **61** Maar Hij zweeg stil, en antwoordde niets. Wederom
vraagde Hem de hogepriester, en zeide tot Hem: Zijt Gij
de Christus, de Zoon des gezegenden Gods? **62** En
Jezus zeide: Ik ben het. En gijlieden zult den Zoon des
mensen zien zitten ter rechter hand der kracht Gods, en
komen met de wolken des hemels. **63** En de hogepriester,
verscheurende zijn klederen, zeide: Wat hebben wij nog
getuigen van node? **64** Gij hebt de gods lastering gehoord;
wat dunkt ulieden? En zij allen veroordeelden Hem, des
doods schuldig te zijn. **65** En sommigen begonnen Hem
te bespuwen, en Zijn aangezicht te bedekken, en met
vuisten te slaan, en tot Hem te zeggen: Profeteer! En de
dienaars gaven Hem kinnebakslagen. **66** En als Petrus
beneden in de zaal was, kwam een van de dienstmaagden
des hogepriesters; **67** En ziende Petrus zich warmende,
zag zij hem aan, en zeide: Ook gij waart met Jezus den
Nazarener. **68** Maar hij heeft het geloochend, zeggende: Ik
ken Hem niet, en ik weet niet, wat gij zegt. En hij ging
buiten in de voorzaal, en de haan kraaide. **69** En de
dienstmaagd, hem wederom ziende, begon te zeggen tot
degenen, die daarbij stonden: Deze is een van die. **70**
Maar hij loochende het wederom. En een weinig daarna,
die daarbij stonden, zeiden wederom tot Petrus: Waarlijk,
gij zijt een van die; want gij zijt ook een Galileer, en uw
spraak gelijkt. **71** En hij begon zichzelven te vervloeken en
te zweren: Ik ken dezen Mens niet, Dien gij zegt. **72** En de
haan kraaide de tweede maal; en Petrus werd indachtig
het woord, hetwelk Jezus tot hem gezegd had: Eer de
haan tweemaal gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal
verloochenen. En hij, zich van daar makende, weende.

15 En terstond, des morgens vroeg, hielden de
overpriesters te zamen raad, met de ouderlingen en
Schriftgeleerden, en den gehelen raad, en Jezus gebonden
hebbende, brachten zij Hem heen, en gaven Hem aan
Pilatus over. **2** En Pilatus vraagde Hem: Zijt Gij de Koning
der Joden? En Hij antwoordende, zeide tot hem: Gij zegt
het. **3** En de overpriesters beschuldigden Hem van vele
zaken; maar Hij antwoordde niets. **4** En Pilatus vraagde
Hem wederom, zeggende: Antwoordt Gij niet? Zie, hoe
vele zaken zij tegen U getuigen! **5** En Jezus heeft niet
meer geantwoord, zodat Pilatus zich verwonderde. **6**
En op het feest liet hij hun een gevangene los, wien zij
ook begeerden. **7** En er was een, genaamd Bar-abbas,
gevangen met andere medeoproermakers, die in het
oproer een doodslag gedaan had. **8** En de schare riep
uit, en begon te begeren, dat hij deed, gelijk hij hun altijd
gedaan had. **9** En Pilatus antwoordde hun, zeggende:
Wilt gij, dat ik u den Koning der Joden loslate? **10** (Want
hij wist, dat de overpriesters Hem door nijd overgeleverd
hadden.) **11** Maar de overpriesters bewogen de schare,
dat hij hun liever Bar-abbas zou loslaten. **12** En Pilatus,
antwoordende, zeide wederom tot hen: Wat wilt gij dan,
dat ik met Hem doen zal, Dien gij een Koning der Joden
noemt? **13** En zij riepen wederom: Kruis Hem. **14** Doch
Pilatus zeide tot hen: Wat heeft Hij dan kwaads gedaan?
En zij riepen te meer: Kruis Hem! **15** Pilatus nu, willende
der schare genoeg doen, heeft hun Bar-abbas losgelaten,
en gaf Jezus over, als hij Hem gegeseld had, om gekruist
te worden. **16** En de krijgsknechten leidden Hem binnen
in de zaal, welke is het rechthuis, en riepen de ganse
bende samen; **17** En deden Hem een purperen mantel
aan, en een doornenkroon gevlochten hebbende, zetten
Hem die op; **18** En begonnen Hem te groeten, zeggende:
Wees gegroet, Gij Koning der Joden! **19** En sloegen Zijn
hoofd met een rietstok, en bespogen Hem, en vallende
op de knieen, aanbaden Hem. **20** En als zij Hem bespot
hadden, deden zij Hem den purperen mantel af, en deden
Hem Zijn eigen klederen aan, en leidden Hem uit, om
Hem te kruisigen. **21** En zij dwongen een Simon van
Cyrene, die daar voorbijging, komende van den akker,
den vader van Alexander en Rufus, dat hij Zijn kruis
droeg. **22** En zij brachten Hem tot de plaats Golgotha,
hetwelk is, overgezet zijnde, Hoofdschedelplaats. **23** En zij
gaven Hem gemirreden wijn te drinken; maar Hij nam dien
niet. **24** En als zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden
zij Zijn klederen, werpende het lot over dezelve, wat een
iegelijk wegnemen zou. **25** En het was de derde ure, en zij
kruisigden Hem. **26** En het opschrift Zijner beschuldiging
was boven Hem geschreven: De KONING DER JODEN.
27 En zij kruisigden met Hem twee moordenaars, een aan
Zijn rechter zijde, en een aan Zijn linker zijde. **28** En de
Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Hij is met de
misdadigers gerekend. **29** En die voorbijgingen, lasterden
Hem, schuddende hun hoofden, en zeggende: Ha! Gij, die
den tempel afbreekt, en in drie dagen opbouwt, **30** Behoud
Uzelven, en kom af van het kruis. **31** En insgelijks ook de
overpriesters, met de schriftgeleerden, zeiden tot elkander,
al spottende: Hij heeft anderen verlost; Zichzelven kan Hij
niet verlossen. **32** De Christus, de Koning Israels, kome nu
af van het kruis, opdat wij het zien en geloven mogen. Ook
die met Hem gekruist waren, smaadden Hem. **33** En als de
zesde ure gekomen was, werd er duisternis over de gehele
aarde, tot de negende ure toe. **34** En ter negender ure, riep
Jezus met een grote stem, zeggende: ELOI, ELOI, LAMMA

SABACHTANI, hetwelk is, overgezet zijnde: Mijn God, Mijn
God, waarom hebt Gij Mij verlaten? **35** En sommigen van
die daarbij stonden, dit horende, zeiden: Ziet, Hij roept
Elias. **36** En er liep een, en vulde een spons met edik, en
stak ze op een rietstok, en gaf Hem te drinken, zeggende:
Houdt stil, laat ons zien, of Elias komt, om Hem af te
nemen. **37** En Jezus, een grote stem van Zich gegeven
hebbende, gaf den geest. **38** En het voorhangsel des
tempels scheurde in tweeen, van boven tot beneden. **39**
En de hoofdman over honderd, die daarbij tegenover Hem
stond, ziende, dat Hij alzo roepende den geest gegeven
had, zeide: Waarlijk, deze Mens was Gods Zoon! **40** En er
waren ook vrouwen, van verre dit aanschouwende, onder
welke ook was Maria Magdalena, en Maria, de moeder
van Jakobus, den kleine, en van Joses, en Salome; **41**
Welke ook, toen Hij in Galilea was, Hem waren gevolgd,
en Hem gediend hadden; en vele andere vrouwen, die
met Hem naar Jeruzalem opgekomen waren. **42** En als
het nu avond was geworden, dewijl het de voorbereiding
was, welke is de voorsabbat; **43** Kwam Jozef, die van
Arimathea was, een eerlijk raadsheer, die ook zelf het
Koninkrijk Gods was verwachtende, en zich verstoutende,
ging hij in tot Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus.
44 En Pilatus verwonderde zich, dat Hij alrede gestorven
was; en den hoofdman over honderd tot zich geroepen
hebbende, vraagde hem, of Hij lang gestorven was. **45**
En als hij het van den hoofdman over honderd verstaan
had, schonk hij Jozef het lichaam. **46** En hij kocht fijn
lijnwaad, en Hem afgenomen hebbende, wond Hem in dat
fijne lijnwaad, en legde Hem in een graf, hetwelk uit een
steenrots gehouwen was; en hij wentelde een steen tegen
de deur des grafs. **47** En Maria Magdalena, en Maria, de
moeder van Joses, aanschouwden, waar Hij gelegd werd.

16 En als de sabbat voorbijgegaan was, hadden Maria
Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus, en
Salome specerijen gekocht, opdat zij kwamen en Hem
zalfden. **2** En zeer vroeg op den eersten dag der week,
kwamen zij tot het graf, als de zon opging; **3** En zeiden
tot elkander: Wie zal ons den steen van de deur des
grafs afwentelen? **4** (En opziende zagen zij, dat de steen
afgewenteld was) want hij was zeer groot. **5** En in het
graf ingegaan zijnde, zagen zij een jongeling, zittende ter
rechter zijde, bekleed met een wit lang kleed, en werden
verbaasd. **6** Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd;
gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is
opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem
gelegd hadden. **7** Doch gaat heen, zegt Zijnen discipelen,
en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; aldaar zult
gij Hem zien, gelijk Hij ulieden gezegd heeft. **8** En zij,
haastelijk uitgegaan zijnde, vloden van het graf, en beving
en ontzetting had haar bevangen; en zij zeiden niemand
iets; want zij waren bevreesd. **9** **(note: The most reliable
and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** En
als Jezus opgestaan was, des morgens vroeg, op den
eersten dag der week, verscheen Hij eerst aan Maria
Magdalena, uit welke Hij zeven duivelen uitgeworpen had.
10 Deze, heengaande, boodschapte het dengenen, die
met Hem geweest waren, welke treurden en weenden.
11 En als dezen hoorden, dat Hij leefde, en van haar
gezien was, geloofden zij het niet. **12** En na dezen is Hij
geopenbaard in een andere gedaante, aan twee van hen,
daar zij wandelden, en in het veld gingen. **13** Dezen, ook
heengaande, boodschapten het aan de anderen; maar
zij geloofden ook die niet. **14** Daarna is Hij geopenbaard
aan de elven, daar zij aanzaten, en verweet hun hun
ongelovigheid en hardigheid des harten, omdat zij niet
geloofd hadden degenen, die Hem gezien hadden, nadat
Hij opgestaan was. **15** En Hij zeide tot hen: Gaat heen in
de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle kreaturen.
16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig
worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd
worden. **17** En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen
deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen
uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken, **18**
Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets
dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op
kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond
worden. **19** De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken
had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de
rechter hand Gods. **20** En zij, uitgegaan zijnde, predikten
overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het
Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Lukas

1 Nademaal velen ter hand genomen hebben, om in orde
te stellen een verhaal van de dingen, die onder ons
volkomen zekerheid hebben; **2** Gelijk ons overgeleverd
hebben, die van den beginne zelven aanschouwers en
dienaars des Woords geweest zijn; **3** Zo heeft het ook mij
goed gedacht, hebbende alles van voren aan naarstiglijk
onderzocht, vervolgens aan u te schrijven, voortreffelijke
Theofilus! **4** Opdat gij moogt kennen de zekerheid der
dingen, waarvan gij onderwezen zijt. **5** In de dagen van
Herodes, den koning van Judea, was een zeker priester,
met name Zacharias, van de dagorde van Abia; en zijn
vrouw was uit de dochteren van Aaron, en haar naam
Elizabet. **6** En zij waren beiden rechtvaardig voor God,
wandelende in al de geboden en rechten des Heeren,
onberispelijk. **7** En zij hadden geen kind, omdat Elizabet
onvruchtbaar was, en zij beiden verre op hun dagen
gekomen waren. **8** En het geschiedde, dat, als hij het
priesterambt bediende voor God, in de beurt zijner dagorde.
9 Naar de gewoonte der priesterlijke bediening, hem te
lote was gevallen, dat hij zoude ingaan in den tempel
des Heeren om te reukofferen. **10** En al de menigte des
volks was buiten, biddende, ten ure des reukoffers. **11** En
van hem werd gezien een engel des Heeren, staande ter
rechter zijde van het altaar des reukoffers. **12** En Zacharias,
hem ziende, werd ontroerd, en vreze is op hem gevallen.
13 Maar de engel zeide tot hem: Vrees niet, Zacharias!
want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elizabet zal u
een zoon baren, en gij zult zijn naam heten Johannes. **14**
En u zal blijdschap en verheuging zijn, en velen zullen
zich over zijn geboorte verblijden. **15** Want hij zal groot
zijn voor den Heere; noch wijn, noch sterken drank zal hij
drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld worden,
ook van zijner moeders lijf aan. **16** En hij zal velen der
kinderen Israels bekeren tot den Heere, hun God. **17** En
hij zal voor Hem heengaan, in den geest en de kracht
van Elias, om te bekeren de harten der vaderen tot de
kinderen, en de ongehoorzamen tot de voorzichtigheid der
rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust
volk. **18** En Zacharias zeide tot den engel: Waarbij zal
ik dat weten? Want ik ben oud, en mijn vrouw is verre
op haar dagen gekomen. **19** En de engel antwoordde en
zeide tot hem: Ik ben Gabriel, die voor God sta, en ben
uitgezonden, om tot u te spreken, en u deze dingen te
verkondigen. **20** En zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen
spreken, tot op den dag, dat deze dingen geschied zullen
zijn; om dies wil, dat gij mijn woorden niet geloofd hebt,
welke vervuld zullen worden op hun tijd. **21** En het volk
was wachtende op Zacharias, en zij waren verwonderd,
dat hij zo lang vertoefde in den tempel. **22** En als hij
uitkwam, kon hij tot hen niet spreken; en zij bekenden, dat
hij een gezicht in den tempel gezien had. En hij wenkte
hun toe, en bleef stom. **23** En het geschiedde, als de
dagen zijner bediening vervuld waren, dat hij naar zijn
huis ging. **24** En na die dagen werd Elizabet, zijn vrouw,
bevrucht; en zij verborg zich vijf maanden, zeggende: **25**
Alzo heeft mij de Heere gedaan, in de dagen, in welke
Hij mij aangezien heeft, om mijn versmaadheid onder de
mensen weg te nemen. **26** En in de zesde maand werd de
engel Gabriel van God gezonden naar een stad in Galilea,
genaamd Nazareth; **27** Tot een maagd, die ondertrouwd
was met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize
Davids; en de naam der maagd was Maria. **28** En de
engel tot haar ingekomen zijnde, zeide: Wees gegroet, gij
begenadigde; de Heere is met u; gij zijt gezegend onder
de vrouwen. **29** En als zij hem zag, werd zij zeer ontroerd
over dit zijn woord, en overlegde, hoedanig deze groetenis
mocht zijn. **30** En de engel zeide tot haar: Vrees niet,
Maria, want gij hebt genade bij God gevonden. **31** En zie,
gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn
naam heten JEZUS. **32** Deze zal groot zijn, en de Zoon
des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere,
zal Hem den troon van Zijn vader David geven. **33** En Hij
zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid,
en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn. **(aiōn g165)** **34**
En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, dewijl
ik geen man bekenne? **35** En de engel, antwoordende,
zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de
kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom
ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods
Zoon genaamd worden. **36** En zie, Elizabet, uw nicht, is
ook zelve bevrucht, met een zoon, in haar ouderdom; en
deze maand is haar, die onvruchtbaar genaamd was, de
zesde. **37** Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.
38 En Maria zeide: Zie, de dienstmaagd des Heeren; mij
geschiede naar uw woord. En de engel ging weg van
haar. **39** En Maria, opgestaan zijnde in diezelfde dagen,
reisde met haast naar het gebergte, in een stad van
Juda; **40** En kwam in het huis van Zacharias, en groette
Elizabet. **41** En het geschiedde, als Elizabet de groetenis
van Maria hoorde, zo sprong het kindeken op in haar buik;
en Elizabet werd vervuld met den Heiligen Geest; **42** En
riep uit met een grote stem, en zeide: Gezegend zijt gij
onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht uws buiks!
43 En van waar komt mij dit, dat de moeder mijns Heeren
tot mij komt? **44** Want zie, als de stem uwer groetenis
in mijn oren geschiedde, zo sprong het kindeken van
vreugde op in mijn buik. **45** En zalig is zij, die geloofd
heeft; want de dingen, die haar van den Heere gezegd
zijn, zullen volbracht worden. **46** En Maria zeide: Mijn
ziel maakt groot den Heere; **47** En mijn geest verheugt
zich in God, mijn Zaligmaker; **48** Omdat Hij de nederheid
Zijner dienstmaagd heeft aangezien; want zie, van nu aan
zullen mij zalig spreken al de geslachten. **49** Want grote
dingen heeft aan mij gedaan Hij, Die machtig is, en heilig
is Zijn Naam. **50** En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot
geslacht over degenen, die Hem vrezen. **51** Hij heeft een
krachtig werk gedaan door Zijn arm; Hij heeft verstrooid
de hoogmoedigen in de gedachten hunner harten. **52** Hij
heeft machtigen van de tronen afgetrokken, en nederigen
heeft Hij verhoogd. **53** Hongerigen heeft Hij met goederen

vervuld; en rijken heeft Hij ledig weggezonden. **54** Hij
heeft Israel, Zijn knecht, opgenomen, opdat Hij gedachtig
ware der barmhartigheid. **55** (Gelijk Hij gesproken heeft
tot onze vaderen, namelijk tot Abraham, en zijn zaad) in
eeuwigheid. **(aiōn g165)** **56** En Maria bleef bij haar omtrent
drie maanden, en keerde weder tot haar huis. **57** En de
tijd van Elizabet werd vervuld, dat zij baren zoude, en zij
baarde een zoon. **58** En die daar rondom woonden, en
haar magen hoorden, dat de Heere Zijn barmhartigheid
grotelijks aan haar bewezen had, en waren met haar
verblijd. **59** En het geschiedde, dat zij op den achtsten dag
kwamen, om het kindeken te besnijden, en noemden het
Zacharias, naar den naam zijns vaders. **60** En zijn moeder
antwoordde en zeide: Niet alzo, maar hij zal Johannes
heten. **61** En zij zeiden tot haar: Er is niemand in uw
maagschap, die met dien naam genaamd wordt. **62** En zij
wenkten zijn vader, hoe hij wilde, dat hij genaamd zou
worden. **63** En als hij een schrijftafeltje geeist had, schreef
hij, zeggende: Johannes is zijn naam. En zij verwonderden
zich allen. **64** En terstond werd zijn mond geopend, en
zijn tong losgemaakt; en hij sprak, God lovende. **65** En er
kwam vrees over allen, die rondom hen woonden; en in
het gehele gebergte van Judea werd veel gesproken van
al deze dingen. **66** En allen, die het hoorden, namen het
ter harte, zeggende: Wat zal toch dit kindeken wezen?
En de hand des Heeren was met hem. **67** En Zacharias,
zijn vader, werd vervuld met den Heiligen Geest, en
profeteerde, zeggende: **68** Geloofd zij de Heere, de God
Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg
gebracht Zijn volke; **69** En heeft een hoorn der zaligheid
ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; **70** Gelijk
Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten,
die van het begin der wereld geweest zijn; **(aiōn g165)** **71**
Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand
al dergenen, die ons haten; **72** Opdat Hij barmhartigheid
deed aan onze vaderen, en gedachtig ware aan Zijn heilig
verbond; **73** En aan den eed, dien Hij Abraham, onzen
vader, gezworen heeft, om ons te geven, **74** Dat wij,
verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen
zouden zonder vreze. **75** In heiligheid en gerechtigheid
voor Hem, al de dagen onzes levens. **76** En gij, kindeken,
zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want
gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn
wegen te bereiden; **77** Om Zijn volk kennis der zaligheid te
geven, in vergeving hunner zonden. **78** Door de innerlijke
bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke
ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte; **79** Om te
verschijnen dengenen, die gezeten zijn in duisternis en
schaduw des doods; om onze voeten te richten op den
weg des vredes. **80** En het kindeken wies op, en werd
gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag
zijner vertoning aan Israel.

2 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een
gebod uitging van den Keizer Augustus, dat de gehele
wereld beschreven zou worden. **2** Deze eerste beschrijving
geschiedde, als Cyrenius over Syrie stadhouder was. **3** En
zij gingen allen om beschreven te worden, een iegelijk
naar zijn eigen stad. **4** En Jozef ging ook op van Galilea,
uit de stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die
Bethlehem genaamd wordt, (omdat hij uit het huis en
geslacht van David was); **5** Om beschreven te worden
met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke bevrucht was.
6 En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen
vervuld werden, dat zij baren zoude. **7** En zij baarde
haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en
legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden
geen plaats was in de herberg. **8** En er waren herders in
diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden
de nachtwacht over hun kudde. **9** En ziet, een engel
des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren
omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze. **10** En de
engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u
grote blijdschap, die al den volke wezen zal; **11** Namelijk
dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus,
de Heere, in de stad Davids. **12** En dit zal u het teken
zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en
liggende in de kribbe. **13** En van stonde aan was er met
den engel een menigte des hemelsen heirlegers, prijzende
God en zeggende: **14** Ere zij God in de hoogste hemelen,
en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen. **15**
En het geschiedde, als de engelen van hen weggevaren
waren naar de hemel, dat de herders tot elkander zeiden:
Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien
het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft
verkondigd. **16** En zij kwamen met haast, en vonden Maria
en Jozef, en het Kindeken liggende in de kribbe. **17** En
als zij Het gezien hadden, maakten zij alom bekend het
woord, dat hun van dit Kindeken gezegd was. **18** En allen,
die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen hun
gezegd werd van de herders. **19** Doch Maria bewaarde
deze woorden alle te zamen, overleggende die in haar
hart. **20** En de herders keerde wederom, verheerlijkende
en prijzende God over alles, wat zij gehoord en gezien
hadden, gelijk tot hen gesproken was. **21** En als acht
dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden
zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd
was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was.
22 En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de
wet van Mozes, brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij
Hem den Heere voorstelden; **23** (Gelijk geschreven is in
de wet des Heeren: Al wat mannelijk is, dat de moeder
opent, zal den Heere heilig genaamd worden.) **24** En opdat
zij offerande gaven, naar hetgeen in de wet des Heeren
gezegd is, een paar tortelduiven, of twee jonge duiven. **25**
En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was
Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende;
verwachtende de vertroosting Israels, en de Heilige Geest
was op hem. **26** En hem was een Goddelijke openbaring
gedaan door den Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien
zoude, eer hij den Christus des Heeren zou zien. **27** En hij
kwam door den Geest in den tempel. En als de ouders
het Kindeken Jezus inbrachten, om naar de gewoonte

der wet met Hem te doen; **28** Zo nam hij Hetzelve in zijn
armen, en loofde God, en zeide: **29** Nu laat Gij, Heere!
Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord; **30** Want
mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, **31** Die Gij bereid
hebt voor het aangezicht van al de volken; **32** Een Licht
tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw
volk Israel. **33** En Jozef en Zijn moeder verwonderden
zich over hetgeen van Hem gezegd werd. **34** En Simeon
zegende henlieden, en zeide tot Maria, Zijn moeder: Zie,
Deze wordt gezet tot een val en opstanding veler in Israel,
en tot een teken, dat wedersproken zal worden. **35** (En
ook een zwaard zal door uw eigen ziel gaan) opdat de
gedachten uit vele harten geopenbaard worden. **36** En er
was Anna, een profetesse, een dochter van Fanuel, uit den
stam van Aser; deze was tot groten ouderdom gekomen,
welke met haar man zeven jaren had geleefd van haar
maagdom af. **37** En zij was een weduwe van omtrent vier
en tachtig jaren, dewelke niet week uit den tempel, met
vasten en bidden, God dienende nacht en dag. **38** En
deze, te dierzelfder ure daarbij komende, heeft insgelijks
den Heere beleden, en sprak van Hem tot allen, die de
verlossing in Jeruzalem verwachtten. **39** En als zij alles
voleindigd hadden, wat naar de wet des Heeren te doen
was, keerden zij weder naar Galilea, tot hun stad Nazareth.
40 En het Kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest,
en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over
Hem. **41** En Zijn ouders reisden alle jaar naar Jeruzalem,
op het feest van pascha. **42** En toen Hij twaalf jaren oud
geworden was, en zij naar Jeruzalem opgegaan waren,
naar de gewoonte van den feestdag; **43** En de dagen
aldaar voleindigd hadden, toen zij wederkeerden, bleef het
Kind Jezus te Jeruzalem, en Jozef en Zijn moeder wisten
het niet. **44** Maar menende, dat Hij in het gezelschap op
den weg was, gingen zij een dagreize, en zochten Hem
onder de magen, en onder de bekenden. **45** En als zij
Hem niet vonden, keerden zij wederom naar Jeruzalem,
Hem zoekende. **46** En het geschiedde, na drie dagen, dat
zij Hem vonden in den tempel, zittende in het midden der
leraren, hen horende, en hen ondervragende. **47** En allen,
die Hem hoorden, ontzetten zich over Zijn verstand en
antwoorden. **48** En zij, Hem ziende, werden verslagen; en
Zijn moeder zeide tot Hem: Kind! waarom hebt Gij ons zo
gedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.
49 En Hij zeide tot hen: Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt?
Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders? **50**
En zij verstonden het woord niet, dat Hij tot hen sprak. **51**
En Hij ging met hen af, en kwam te Nazareth, en was hun
onderdanig. En Zijn moeder bewaarde al deze dingen in
haar hart. **52** En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte,
en in genade bij God en de mensen.

3 En in het vijftiende jaar der regering van den keizer
Tiberius, als Pontius Pilatus stadhouder was over
Judea, en Herodes een viervorst over Galilea, en Filippus,
zijn broeder, een viervorst over Iturea en over het land
Trachonitis, en Lysanias een viervorst over Abilene; **2**
Onder de hogepriesters Annas en Kajafas, geschiedde het
woord Gods tot Johannes, den zoon van Zacharias, in
de woestijn. **3** En hij kwam in al het omliggende land der
Jordaan, predikende den doop der bekering tot vergeving
der zonden. **4** Gelijk geschreven is in het boek der
woorden van Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des
roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren,
maakt Zijn paden recht! **5** Alle dal zal gevuld worden, en
alle berg en heuvel zal vernederd worden, en de kromme
wegen zullen tot een rechten weg worden, en de oneffen
tot effen wegen. **6** En alle vlees zal de zaligheid Gods
zien. **7** Hij zeide dan tot de scharen, die uitkwamen, om
van hem gedoopt te worden: Gij adderengebroedsels, wie
heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden
toorn? **8** Brengt dan vruchten voort der bekering waardig;
en begint niet te zeggen bij uzelven: Wij hebben Abraham
tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze
stenen Abraham kinderen kan verwekken. **9** En de bijl
ligt ook alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan,
die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen,
en in het vuur geworpen. **10** En de scharen vraagden
hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen? **11** En hij,
antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft,
dele hem mede, die geen heeft; en die spijze heeft, doe
desgelijks. **12** En er kwamen ook tollenaars om gedoopt te
worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen?
13 En hij zeide tot hen: Eist niet meer, dan hetgeen u gezet
is. **14** En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En
wij, wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand
overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog,
en laat u vergenoegen met uw bezoldigingen. **15** En als
het volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden
van Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware; **16**
Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop
u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik,
Wien ik niet waardig ben den riem van Zijn schoenen te
ontbinden; Deze zal u dopen met den Heiligen Geest en
met vuur; **17** Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn
dorsvloer doorzuiveren, en de tarwe zal Hij in Zijn schuur
samenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusselijk
vuur verbranden. **18** Hij dan, ook nog vele andere dingen
vermanende, verkondigde den volke het Evangelie. **19**
Maar als Herodes, de viervorst van hem bestraft werd, om
Herodias' wil, de vrouw van Filippus, zijn broeder, en over
alle boze stukken, die Herodes deed, **20** Zo heeft hij ook
dit nog boven alles daar toegedaan, dat hij Johannes in de
gevangenis gesloten heeft. **21** En het geschiedde, toen al
het volk gedoopt werd, en Jezus ook gedoopt was, en
bad, dat de hemel geopend werd; **22** En dat de Heilige
Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante,
gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den
hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik
Mijn welbehagen! **23** En Hij, Jezus, begon omtrent dertig
jaren oud te wezen, zijnde (alzo men meende) de zoon
van Jozef, den zoon van Heli, **24** Den zoon van Matthat,
den zoon van Levi, den zoon van Melchi, den zoon van
Janna, den zoon van Jozef, **25** Den zoon van Mattathias,

den zoon van Amos, den zoon van Naum, den zoon van
Esli, den zoon van Naggai, 26 Den zoon van Maath, den
zoon van Mattathias, den zoon van Semei, den zoon van
Jozef, den zoon van Juda, 27 Den zoon van Johannes,
den zoon van Rhesa, den zoon van Zorobabel, den zoon
van Salathiel, den zoon van Neri, 28 Den zoon van Melchi,
den zoon van Addi, den zoon van Kosam, den zoon van
Elmodam, den zoon van Er, 29 Den zoon van Joses,
den zoon van Eliezer, den zoon van Jorim, den zoon van
Matthat, den zoon van Levi, 30 Den zoon van Simeon, den
zoon van Juda, den zoon van Jozef, den zoon van Jonan,
den zoon van Eljakim, 31 Den zoon van Meleas, den zoon
van Mainan, den zoon van Mattatha, den zoon van Nathan,
den zoon van David, 32 Den zoon van Jesse, den zoon
van Obed, den zoon van Booz, den zoon van Salmon, den
zoon van Nahasson, 33 Den zoon van Aminadab, den
zoon van Aram, den zoon van Esrom, den zoon van Fares,
den zoon van Juda, 34 Den zoon van Jakob, den zoon
van Izak, den zoon van Abraham, den zoon van Thara,
den zoon van Nachor, 35 Den zoon van Saruch, den zoon
van Ragau, den zoon van Falek, den zoon van Heber, den
zoon van Sala, 36 Den zoon van Kainan, den zoon van
Arfaxad, den zoon van Sem, den zoon van Noe, den zoon
van Lamech, 37 Den zoon van Mathusala, den zoon van
Enoch, den zoon van Jared, den zoon van Malaleel, den
zoon van Kainan, 38 Den zoon van Enos, den zoon van
Seth, den zoon van Adam, den zoon van God.

4 En Jezus, vol des Heiligen Geestes, keerde wederom
van de Jordaan, en werd door den Geest geleid in de
woestijn; 2 En werd veertig dagen verzocht van den duivel;
en at gans niet in die dagen, en als dezelve geeindigd
waren, zo hongerde Hem ten laatste. 3 En de duivel
zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg tot dezen
steen, dat hij brood worde. 4 En Jezus antwoordde hem,
zeggende: Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen
niet zal leven, maar bij alle woord Gods. 5 En als Hem
de duivel geleid had op een hogen berg, toonde hij Hem
al de koninkrijken der wereld, in een ogenblik tijds. 6 En
de duivel zeide tot Hem: Ik zal U al deze macht, en de
heerlijkheid derzelver koninkrijken geven; want zij is mij
overgegeven, en ik geef ze, wien ik ook wil; 7 Indien Gij
dan mij zult aanbidden, zo zal het alles Uw zijn. 8 En
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Ga weg van Mij,
satan, want er is geschreven: Gij zult den Heere, uw God,
aanbidden, en Hem alleen dienen. 9 En hij leidde Hem
naar Jeruzalem, en stelde Hem op de tinne des tempels,
en zeide tot Hem: Indien Gij de Zoon Gods zijt, werp
Uzelven van hier nederwaarts; 10 Want er is geschreven,
dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal, dat zij U bewaren
zullen; 11 En dat zij U op de handen nemen zullen, opdat
Gij Uw voet niet te eniger tijd aan een steen stoot. 12 En
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Er is gezegd: Gij zult
den Heere, uw God, niet verzoeken. 13 En als de duivel
alle verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor
een tijd. 14 En Jezus keerde wederom, door de kracht
des Geestes, naar Galilea; en het gerucht van Hem ging
uit door het gehele omliggende land. 15 En Hij leerde in
hun synagogen, en werd van allen geprezen. 16 En Hij
kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed was, en ging, naar
Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge;
en stond op om te lezen. 17 En Hem werd gegeven
het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek
opengedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven
was; 18 De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij
Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het
Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken
zijn van hart; 19 Om den gevangenen te prediken loslating,
en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te
zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar
des Heeren. 20 En als Hij het boek toegedaan en den
dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen
van allen in de synagoge waren op Hem geslagen. 21 En
Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw
oren vervuld. 22 En zij gaven Hem allen getuigenis, en
verwonderden zich over de aangename woorden, die uit
Zijn mond voortkwamen; en zeiden: Is deze niet de Zoon
van Jozef? 23 En Hij zeide tot hen: Gij zult zonder twijfel
tot Mij dit spreekwoord zeggen: Medicijnmeester, genees
Uzelven; al wat wij gehoord hebben, dat in Kapernaum
geschied is, doe dat ook hier in Uw vaderland. 24 En Hij
zeide: Voorwaar Ik zeg u, dat geen profeet aangenaam is
in zijn vaderland. 25 Maar Ik zeg u in der waarheid: Er
waren vele weduwen in Israel in de dagen van Elias, toen
de hemel drie jaren en zes maanden gesloten was, zodat
er grote hongersnood werd over het gehele land. 26 En tot
geen van haar werd Elias gezonden, dan naar Sarepta
Sidonis, tot een vrouw, die weduwe was. 27 En er waren
vele melaatsen in Israel, ten tijde van den profeet Elisa; en
geen van hen werd gereinigd, dan Naaman, de Syrier.
28 En zij werden allen in de synagoge met toorn vervuld,
als zij dit hoorden. 29 En opstaande, wierpen zij Hem uit,
buiten de stad, en leidden Hem op den top des bergs,
op denwelken hun stad gebouwd was, om Hem van de
steilte af te werpen. 30 Maar Hij, door het midden van
hen doorgegaan zijnde, ging weg. 31 En Hij kwam af te
Kapernaum, een stad van Galilea, en leerde hen op de
sabbatdagen. 32 En zij versloegen zich over Zijn leer, want
Zijn woord was met macht. 33 En in de synagoge was
een mens, hebbende een geest eens onreinen duivels;
en hij riep uit met grote stemme, 34 Zeggende: Laat af,
wat hebben wij met U te doen, Gij Jezus Nazarener? Zijt
Gij gekomen, om ons te verderven? Ik ken U, wie Gij zijt,
namelijk de Heilige Gods. 35 En Jezus bestrafte hem,
zeggende: Zwijg stil, en ga van hem uit. En de duivel,
hem in het midden geworpen hebbende, voer van hem
uit, zonder hem iets te beschadigen. 36 En er kwam
een verbaasdheid over allen; en zij spraken samen tot
elkander, zeggende: Wat woord is dit, dat Hij met macht
en kracht den onreinen geesten gebiedt, en zij varen uit?
37 En het gerucht van Hem ging uit in alle plaatsen des
omliggenden lands. 38 En Jezus, opgestaan zijnde uit de
synagoge, ging in het huis van Simon; en Simons vrouws

moeder was met een grote koorts bevangen, en zij baden
Hem voor haar. **39** En staande boven haar, bestrafte Hij
de koorts, en de koorts verliet haar; en zij van stonde aan
opstaande, diende henlieden. **40** En als de zon onderging,
brachten allen, die kranken hadden, met verscheidenen
ziekten bevangen, die tot Hem, en Hij legde een iegelijk
van hen de handen op, en genas dezelve. **41** En er voeren
ook duivelen uit van velen, roepende en zeggende: Gij
zijt de Christus, de Zone Gods! En hen bestraffende, liet
Hij die niet spreken, omdat zij wisten, dat Hij de Christus
was. **42** En als het dag werd, ging Hij uit, en trok naar een
woeste plaats; en de scharen zochten Hem, en kwamen
tot bij Hem, en hielden Hem op, dat Hij van hen niet zou
weggaan. **43** Maar Hij zeide tot hen: Ik moet ook anderen
steden het Evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigen;
want daartoe ben Ik uitgezonden. **44** En Hij predikte in de
synagogen van Galilea.

5 En het geschiedde, als de schare op Hem aandrong,
om het Woord Gods te horen, dat Hij stond bij het
meer Gennesareth. **2** En Hij zag twee schepen aan den
oever van het meer liggende, en de vissers waren daaruit
gegaan, en spoelden de netten. **3** En Hij ging in een van
die schepen, hetwelk van Simon was, en bad hem, dat hij
een weinig van het land afstak; en nederzittende, leerde
Hij de scharen uit het schip. **4** En als Hij afliet van spreken,
zeide Hij tot Simon: Steek af naar de diepte, en werp uw
netten uit om te vangen. **5** En Simon antwoordde en zeide
tot Hem: Meester, wij hebben den gehelen nacht over
gearbeid, en niet gevangen; doch op Uw woord zal ik het
net uitwerpen. **6** En als zij dat gedaan hadden, besloten
zij een grote menigte vissen, en hun net scheurde. **7** En
zij wenkten hun medegenoten, die in het andere schip
waren, dat zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen,
en vulden beide de schepen, zodat zij bijna zonken. **8** En
Simon Petrus, dat ziende, viel neder aan de knieen van
Jezus, zeggende: Heere! ga uit van mij; want ik ben een
zondig mens. **9** Want verbaasdheid had hem bevangen,
en allen, die met hem waren, over de vangst der vissen,
die zij gevangen hadden; **10** En desgelijks ook Jakobus en
Johannes, de zonen van Zebedeus, die medegenoten van
Simon waren. En Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van
nu aan zult gij mensen vangen. **11** En als zij de schepen
aan land gestuurd hadden, verlieten zij alles, en volgden
Hem. **12** En het geschiedde, als Hij in een dier steden
was, ziet, er was een man vol melaatsheid; en Jezus
ziende, viel hij op het aangezicht, en bad Hem, zeggende:
Heere! zo Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. **13** En Hij, de
hand uitstrekkende, raakte hem aan; en zeide: Ik wil, word
gereinigd! En terstond ging de melaatsheid van hem. **14**
En Hij gebood hem, dat hij het niemand zeggen zou; maar
ga heen, zeide Hij, vertoon uzelven den priester, en offer
voor uw reiniging, gelijk Mozes geboden heeft, hun tot een
getuigenis. **15** Maar het gerucht van Hem ging te meer
voort; en vele scharen kwamen samen om Hem te horen,
en door Hem genezen te worden van hun krankheden. **16**
Maar Hij vertrok in de woestijnen, en bad aldaar. **17** En
het geschiedde in een dier dagen, dat Hij leerde, en er
zaten Farizeen en leraars der wet, die van alle vlekken
van Galilea, en Judea, en Jeruzalem gekomen waren; en
de kracht des Heeren was er om hen te genezen. **18**
En ziet, enige mannen brachten op een bed een mens,
die geraakt was, en zochten hem in te brengen, en voor
Hem te leggen. **19** En niet vindende, waardoor zij hem
inbrengen mochten, overmits de schare, zo klommen zij
op het dak, en lieten hem door de tichelen neder met het
beddeken, in het midden, voor Jezus. **20** En Hij ziende hun
geloof, zeide tot hem: Mens, uw zonden zijn u vergeven.
21 En de Schriftgeleerden en de Farizeen begonnen te
overdenken, zeggende: Wie is Deze, Die gods lastering
spreekt? Wie kan de zonden vergeven, dan God alleen? **22**
Maar Jezus, hun overdenkingen bekennende, antwoordde
en zeide tot hen: Wat overdenkt gij in uw harten? **23**
Wat is lichter te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of
te zeggen: Sta op en wandel? **24** Doch opdat gij moogt
weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde,
de zonde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): Ik
zeg u, sta op, en neem uw beddeken op, en ga heen
naar uw huis. **25** En hij, terstond voor Hem opstaande,
en opgenomen hebbende hetgeen, daar hij op gelegen
had, ging heen naar zijn huis, God verheerlijkende. **26** En
ontzetting heeft hen allen bevangen, en zij verheerlijkten
God, en werden vervuld met vreze, zeggende: Wij hebben
heden ongelofelijke dingen gezien. **27** En na dezen ging
Hij uit, en zag een tollenaar, met name Levi, zitten in
het tolhuis, en zeide tot hem: Volg Mij. **28** En hij, alles
verlatende, stond op en volgde Hem. **29** En Levi richtte
Hem een groten maaltijd aan, in zijn huis; en er was een
grote schare van tollenaren, en van anderen, die met hen
aanzaten. **30** En hun Schriftgeleerden en de Farizeen
murmureerden tegen Zijn discipelen, zeggende: Waarom
eet en drinkt gij met tollenaren en zondaren? **31** En Jezus,
antwoordende, zeide tot hen: Die gezond zijn, hebben den
medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. **32** Ik
ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar
zondaren tot bekering. **33** En zij zeiden tot Hem: Waarom
vasten de discipelen van Johannes dikmaals, en doen
gebeden, desgelijks ook de discipelen der Farizeen, maar
de Uwe eten en drinken? **34** Doch Hij zeide tot hen: Kunt
gij de bruiloftskinderen, terwijl de Bruidegom bij hen is,
doen vasten? **35** Maar de dagen zullen komen, wanneer
de Bruidegom van hen zal weggenomen zijn, dan zullen
zij vasten in die dagen. **36** En Hij zeide ook tot hen een
gelijkenis: Niemand zet een lap van een nieuw kleed op
een oud kleed; anders zo scheurt ook dat nieuwe het
oude, en de lap van het nieuwe komt met het oude niet
overeen. **37** En niemand doet nieuwen wijn in oude leder
zakken; anders zo zal de nieuwe wijn de leder zakken
doen bersten, en de wijn zal uitgestort worden, en de leder
zakken zullen verderven. **38** Maar nieuwen wijn moet
men in nieuwe leder zakken doen, en zij worden beide
te zamen behouden. **39** En niemand, die ouden drinkt,
begeert terstond nieuwen; want hij zegt: De oude is beter.

6 En het geschiedde op den tweeden eersten sabbat, dat
Hij door het gezaaide ging; en Zijn discipelen plukten
aren, en aten ze, die wrijvende met de handen. **2** En
sommigen der Farizeen zeiden tot hen: Waarom doet gij,
wat niet geoorloofd is te doen op de sabbatten? **3** En
Jezus, hun antwoordende, zeide: Hebt gij ook dat niet
gelezen, hetwelk David deed, wanneer hem hongerde, en
dengenen, die met hem waren? **4** Hoe hij ingegaan is in het
huis Gods, en de toonbroden genomen en gegeten heeft,
en ook gegeven dengenen, die met hem waren, welke
niet zijn geoorloofd te eten, dan alleen den priesteren. **5**
En Hij zeide tot hen: De Zoon des mensen is een Heere
ook van den sabbat. **6** En het geschiedde ook op een
anderen sabbat, dat Hij in de synagoge ging, en leerde.
En daar was een mens, en zijn rechterhand was dor.
7 En de Schriftgeleerden en de Farizeen namen Hem
waar, of Hij op den sabbat genezen zou; opdat zij enige
beschuldiging tegen Hem mochten vinden. **8** Doch Hij
kende hun gedachten, en zeide tot den mens, die de dorre
hand had: Rijs op, en sta in het midden. En hij opgestaan
zijnde, stond overeind. **9** Zo zeide dan Jezus tot hen: Ik
zal u vragen: Wat is geoorloofd op de sabbatten, goed
te doen, of kwaad te doen, een mens te behouden, of te
verderven? **10** En hen allen rondom aangezien hebbende,
zeide Hij tot den mens: Strek uw hand uit. En hij deed
alzo; en zijn hand werd hersteld, gezond gelijk de andere.
11 En zij werden vervuld met uitzinnigheid, en spraken
samen met elkander, wat zij Jezus doen zouden. **12** En
het geschiedde in die dagen, dat Hij uitging naar den berg,
om te bidden, en Hij bleef den nacht over in het gebed
tot God. **13** En als het dag was geworden, riep Hij Zijn
discipelen tot Zich, en verkoos er twaalf uit hen, die Hij
ook apostelen noemde: **14** Namelijk Simon, welken Hij
ook Petrus noemde; en Andreas zijn broeder, Jakobus
en Johannes, Filippus en Bartholomeus; **15** Mattheus
en Thomas, Jakobus, den zoon van Alfeus, en Simon
genaamd Zelotes; **16** Judas, den broeder van Jakobus, en
Judas Iskariot, die ook de verrader geworden is. **17** En
met hen afgekomen zijnde, stond Hij op een vlakke plaats,
en met Hem de schare Zijner discipelen, en een grote
menigte des volks van geheel Judea en Jeruzalem, en
van den zeekant van Tyrus en Sidon; **18** Die gekomen
waren, om Hem te horen, en om van hun ziekten genezen
te worden, en die van onreine geesten gekweld waren;
en zij werden genezen. **19** En al de schare zocht Hem
aan te raken; want er ging kracht van Hem uit, en Hij
genas ze allen. **20** En Hij, Zijn ogen opslaande over Zijn
discipelen, zeide: Zalig zijt gij, armen, want uwer is het
Koninkrijk Gods. **21** Zalig zijt gij, die nu hongert; want gij
zult verzadigd worden. Zalig zijt gij, die nu weent; want gij
zult lachen. **22** Zalig zijt gij, wanneer u de mensen haten,
en wanneer zij u afscheiden, en smaden, en uw naam
als kwaad verwerpen, om des Zoons des mensen wil. **23**
Verblijdt u in dien dag, en zijt vrolijk; want, ziet, uw loon is
groot in den hemel; want hun vaders deden desgelijks den
profeten. **24** Maar wee u, gij rijken, want gij hebt uw troost
weg. **25** Wee u, die verzadigd zijt, want gij zult hongeren.
Wee u, die nu lacht, want gij zult treuren en wenen. **26**
Wee u, wanneer al de mensen wel van u spreken, want
hun vaders deden desgelijks den valsen profeten. **27**
Maar Ik zeg ulieden, die dit hoort: Hebt uw vijanden lief;
doet wel dengenen, die u haten. **28** Zegent degenen,
die u vervloeken, en bidt voor degenen, die u geweld
doen. **29** Dengene, die u aan de wang slaat, biedt ook de
andere; en dengene, die u den mantel neemt, verhindert
ook den rok niet te nemen. **30** Maar geeft een iegelijk,
die van u begeert; en van dengene, die het uwe neemt,
eist niet weder. **31** En gelijk gij wilt, dat u de mensen
doen zullen, doet gij hun ook desgelijks. **32** En indien gij
liefhebt, die u liefhebben, wat dank hebt gij? Want ook de
zondaars hebben lief degenen, die hen liefhebben. **33**
En indien gij goed doet dengenen, die u goed doen, wat
dank hebt gij? Want ook de zondaars doen hetzelfde. **34**
En indien gij leent dengenen, van welke gij hoopt weder
te ontvangen, wat dank hebt gij? Want ook de zondaars
lenen den zondaren, opdat zij evengelijk weder mogen
ontvangen. **35** Maar hebt uw vijanden lief, en doet goed,
en leent, zonder iets weder te hopen; en uw loon zal groot
zijn, en gij zult kinderen des Allerhoogsten zijn; want Hij is
goedertieren over de ondankbaren en bozen. **36** Weest
dan barmhartig, gelijk ook uw Vader barmhartig is. **37** En
oordeelt niet, en gij zult niet geoordeeld worden; verdoemt
niet, en gij zult niet verdoemd worden; laat los, en gij zult
losgelaten worden. **38** Geeft, en u zal gegeven worden;
een goede, neergedrukte, en geschudde en overlopende
maat zal men in uw schoot geven; want met dezelfde
maat, waarmede gijlieden meet, zal ulieden wedergemeten
worden. **39** En Hij zeide tot hen een gelijkenis: Kan ook
wel een blinde een blinde op den weg leiden? Zullen zij
niet beiden in de gracht vallen? **40** De discipel is niet
boven zijn meester; maar een iegelijk volmaakt discipel
zal zijn gelijk zijn meester. **41** En wat ziet gij den splinter,
die in uws broeders oog is, en den balk, die in uw eigen
oog is, merkt gij niet? **42** Of hoe kunt gij tot uw broeder
zeggen: Broeder, laat toe, dat ik den splinter, die in uw
oog is, uitdoe; daar gij zelf den balk, die in uw oog is,
niet ziet? Gij geveinsde! doe eerst den balk uit uw oog,
en dan zult gij bezien, om den splinter uit te doen, die in
uws broeders oog is. **43** Want het is geen goede boom,
die kwade vrucht voortbrengt, en geen kwade boom, die
goede vrucht voortbrengt; **44** Want ieder boom wordt uit
zijn eigen vrucht gekend; want men leest geen vijgen van
doornen, en men snijdt geen druif van bramen. **45** De
goede mens brengt het goede voort uit den goeden schat
zijns harten; en de kwade mens brengt het kwade voort uit
den kwaden schat zijns harten; want uit den overvloed des
harten spreekt zijn mond. **46** En wat noemt gij Mij, Heere,
Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg? **47** Een iegelijk, die
tot Mij komt, en Mijn woorden hoort, en dezelve doet, Ik
zal u tonen, wien hij gelijk is. **48** Hij is gelijk een mens,
die een huis bouwde, en groef, en verdiepte, en leide het
fondament op een steenrots; als nu de hoge vloed kwam,

zo sloeg de waterstroom tegen dat huis aan, en kon het
niet bewegen; want het was op de steenrots gegrond.
49 Maar die ze gehoord, en niet gedaan zal hebben, is
gelijk een mens, die een huis bouwde op de aarde zonder
fondament; tegen hetwelk de waterstroom aansloeg, en
het viel terstond, en de val van datzelve huis was groot.

7 Nadat Hij nu al Zijn woorden voleindigd had, ten
aanhore des volks, ging Hij in te Kapernaum. **2** En een
dienstknecht van een zeker hoofdman over honderd, die
hem zeer waard was, krank zijnde, lag op zijn sterven.
3 En van Jezus gehoord hebbende, zond hij tot Hem
de ouderlingen der Joden, Hem biddende, dat Hij wilde
komen, en zijn dienstknecht gezond maken. **4** Dezen
nu, tot Jezus gekomen zijnde, baden Hem ernstelijk,
zeggende: Hij is waardig, dat Gij hem dat doet; **5** Want hij
heeft ons volk lief, en heeft zelf ons de synagoge gebouwd.
6 En Jezus ging met hen. En als Hij nu niet verre van het
huis was, zond de hoofdman over honderd tot Hem enige
vrienden, en zeide tot Hem: Heere, neem de moeite niet;
want ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt
inkomen. **7** Daarom heb ik ook mijzelven niet waardig
geacht, om tot U te komen; maar zeg het met een woord,
en mijn knecht zal genezen worden. **8** Want ik ben ook een
mens, onder de macht van anderen gesteld, hebbende
krijgsknechten onder mij, en ik zeg tot dezen: Ga, en hij
gaat; en tot den anderen: Kom en hij komt; en tot mijn
dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. **9** En Jezus, dit
horende, verwonderde Zich over hem; en Zich omkerende,
zeide tot de schare, die Hem volgde: Ik zeg ulieden: Ik
heb zo groot een geloof zelfs in Israel niet gevonden.
10 En die gezonden waren, wedergekeerd zijnde in het
huis, vonden den kranken dienstknecht gezond. **11** En het
geschiedde op den volgenden dag, dat Hij ging naar een
stad, genaamd Nain, en met Hem gingen velen van Zijn
discipelen, en een grote schare. **12** En als Hij de poort
der stad genaakte, zie daar, een dode werd uitgedragen,
die een eniggeboren zoon zijner moeder was, en zij was
weduwe en een grote schare van de stad was met haar.
13 En de Heere, haar ziende, werd innerlijk met ontferming
over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet. **14**
En Hij ging toe, en raakte de baar aan; (de dragers nu
stonden stil) en Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op!
15 En de dode zat overeind, en begon te spreken. En
Hij gaf hem aan zijn moeder. **16** En vreze beving hen
allen, en zij verheerlijkten God, zeggende: Een groot
Profeet is onder ons opgestaan, en God heeft Zijn volk
bezocht. **17** En dit gerucht van Hem ging uit in geheel
Judea, en in al het omliggende land. **18** En de discipelen
van Johannes boodschapten hem van al deze dingen.
19 En Johannes, zekere twee van zijn discipelen tot zich
geroepen hebbende, zond hen tot Jezus, zeggende: Zijt Gij
Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?
20 En als de mannen tot Hem gekomen waren, zeiden zij:
Johannes de Doper heeft ons tot U afgezonden, zeggende:
Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?
21 En in dezelfde ure genas Hij er velen van ziekten en
kwalen, en boze geesten; en velen blinden gaf Hij het
gezicht. **22** En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Gaat
heen, en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij
gezien en gehoord hebt, namelijk dat de blinden ziende
worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd
worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, den
armen het Evangelie verkondigd wordt. **23** En zalig is
hij, die aan Mij niet zal geergerd worden. **24** Als nu de
boden van Johannes weggegaan waren, begon Hij tot de
scharen van Johannes te zeggen: Wat zijt gij uitgegaan
in de woestijn te aanschouwen? Een riet, dat van den
wind ginds en weder bewogen wordt? **25** Maar wat zijt
gij uitgegaan te zien? Een mens, met zachte klederen
bekleed? Ziet, die in heerlijke kleding en wellust zijn, die
zijn in de koninklijke hoven. **26** Maar wat zijt gij uitgegaan
te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel meer dan een
profeet. **27** Deze is het, van welken geschreven is: Ziet, Ik
zende Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg voor
U heen bereiden zal. **28** Want Ik zeg ulieden: Onder die
van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet,
dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk
Gods is meerder dan hij. **29** En al het volk, Hem horende,
en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt
waren, rechtvaardigden God. **30** Maar de Farizeen en de
wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelven
verworpen, van hem niet gedoopt zijnde. **31** En de Heere
zeide: Bij wien zal Ik dan de mensen van dit geslacht
vergelijken, en wien zijn zij gelijk? **32** Zij zijn gelijk aan de
kinderen, die op de markt zitten, en elkander toeroepen, en
zeggen: Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet
gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt
niet geweend. **33** Want Johannes de Doper is gekomen,
noch brood etende, noch wijn drinkende; en gij zegt: Hij
heeft den duivel. **34** De Zoon des mensen is gekomen,
etende en drinkende, en gij zegt: Ziet daar, een Mens,
Die een vraat en wijnzuiper is, een Vriend van tollenaren
en zondaren. **35** Doch de wijsheid is gerechtvaardigd
geworden van al haar kinderen. **36** En een der Farizeen
bad Hem, dat Hij met hem ate; en ingegaan zijnde in des
Farizeers huis, zat Hij aan. **37** En ziet, een vrouw in de
stad, welke een zondares was, verstaande, dat Hij in des
Farizeers huis aanzat, bracht een albasten fles met zalf.
38 En staande achter aan Zijn voeten, wenende, begon
zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde
ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten,
en zalfde ze met de zalf. **39** En de Farizeer, die Hem
genood had, zulks ziende, sprak bij zichzelven, zeggende:
Deze, indien Hij een profeet ware, zou wel weten, wat
en hoedanige vrouw deze is, die Hem aanraakt; want
zij is een zondares. **40** En Jezus antwoordende, zeide
tot hem: Simon! Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak:
Meester! zeg het. **41** Jezus zeide: Een zeker schuldheer
had twee schuldenaars; de een was schuldig vijfhonderd
penningen, en de andere vijftig; **42** En als zij niet hadden
om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan,
wie van deze zal hem meer liefhebben? **43** En Simon,

antwoordende, zeide: Ik acht, dat hij het is, dien hij het
meeste kwijtgescholden heeft. En Hij zeide tot hem: Gij
hebt recht geoordeeld. **44** En Hij, Zich omkerende naar
de vrouw, zeide tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben
in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot Mijn voeten
gegeven; maar deze heeft Mijn voeten met tranen nat
gemaakt, en met het haar van haar hoofd afgedroogd. **45**
Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar deze, van dat zij
ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te kussen.
46 Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar deze
heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. **47** Daarom zeg Ik u:
Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij
heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt,
die heeft weinig lief. **48** En Hij zeide tot haar: Uw zonden
zijn u vergeven. **49** En die mede aanzaten, begonnen te
zeggen bij zichzelven: Wie is Deze, Die ook de zonden
vergeeft? **50** Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft
u behouden; ga heen in vrede.

8 En het geschiedde daarna, dat Hij reisde van de ene
stad en vlek tot de andere, predikende en verkondigende
het Evangelie van het Koninkrijk Gods; en de twaalven
waren met Hem; **2** En sommige vrouwen, die van boze
geesten en krankheden genezen waren, namelijk Maria,
genaamd Magdalena, van welke zeven duivelen uitgegaan
waren; **3** En Johanna, de huisvrouw van Chusas, den
rentmeester van Herodes, en Susanna, en vele anderen,
die Hem dienden van haar goederen. **4** Als nu een grote
schare bijeenvergaderde, en zij van alle steden tot Hem
kwamen, zo zeide Hij door gelijkenis: **5** Een zaaier ging
uit, om zijn zaad te zaaien; en als hij zaaide, viel het
ene bij den weg, en werd vertreden, en de vogelen des
hemels aten dat op. **6** En het andere viel op een steenrots,
en opgewassen zijnde, is het verdord, omdat het geen
vochtigheid had. **7** En het andere viel in het midden van
de doornen, en de doornen mede opwassende, verstikten
hetzelve. **8** En het andere viel op de goede aarde, en
opgewassen zijnde, bracht het honderdvoudige vrucht
voort. Dit zeggende, riep Hij: Wie oren heeft, om te horen,
die hore. **9** En Zijn discipelen vraagden Hem, zeggende:
Wat mag deze gelijkenis wezen? **10** En Hij zeide: U is het
gegeven, de verborgenheden van het Koninkrijk Gods te
verstaan; maar tot de anderen spreek Ik in gelijkenissen,
opdat zij ziende niet zien, en horende niet verstaan. **11** Dit
is nu de gelijkenis: Het zaad is het Woord Gods. **12** En
die bij den weg bezaaid worden, zijn dezen, die horen;
daarna komt de duivel, en neemt het Woord uit hun hart
weg, opdat zij niet zouden geloven, en zalig worden.
13 En die op de steenrots bezaaid worden, zijn dezen,
die, wanneer zij het gehoord hebben, het Woord met
vreugde ontvangen; en dezen hebben geen wortel, die
maar voor een tijd geloven, en in den tijd der verzoeking
wijken zij af. **14** En dat in de doornen valt, zijn dezen, die
gehoord hebben, en heengaande verstikt worden door de
zorgvuldigheden, en rijkdom, en wellusten des levens, en
voldragen geen vrucht. **15** En dat in de goede aarde valt,
zijn dezen, die, het Woord gehoord hebbende, hetzelve in
een eerlijk en goed hart bewaren, en in volstandigheid
vruchten voortbrengen. **16** En niemand, die een kaars
ontsteekt, bedekt dezelve met een vat, of zet ze onder
een bed; maar zet ze op een kandelaar, opdat degenen,
die inkomen, het licht zien mogen. **17** Want er is niets
verborgen, dat niet openbaar zal worden; noch heimelijk,
dat niet bekend zal worden, en in het openbaar komen.
18 Ziet dan, hoe gij hoort; want zo wie heeft, dien zal
gegeven worden; en zo wie niet heeft, ook hetgeen hij
meent te hebben, zal van hem genomen worden. **19** En
Zijn moeder en Zijn broeders kwamen tot Hem, en konden
bij Hem niet komen, vanwege de schare. **20** En Hem werd
geboodschapt van enigen, die zeiden: Uw moeder en Uw
broeders staan daar buiten, begerende U te zien. **21** Maar
Hij antwoordde en zeide tot hen: Mijn moeder en Mijn
broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en datzelve
doen. **22** En het geschiedde in een van die dagen, dat
Hij in een schip ging, en Zijn discipelen met Hem; en Hij
zeide tot hen: Laat ons overvaren aan de andere zijde van
het meer. En zij staken af. **23** En als zij voeren, viel Hij
in slaap; en er kwam een storm van wind op het meer,
en zij werden vol waters, en waren in nood. **24** En zij
gingen tot Hem, en wekten Hem op, zeggende: Meester,
Meester, wij vergaan! en Hij, opgestaan zijnde, bestrafte
den wind en de watergolven, en zij hielden op, en er werd
stilte. **25** En Hij zeide tot hen: Waar is uw geloof? Maar
zij, bevreesd zijnde, verwonderden zich, zeggende tot
elkander: Wie is toch Deze, dat Hij ook de winden en
het water gebiedt, en zij zijn Hem gehoorzaam? **26** En
zij voeren voort naar het land der Gadarenen, hetwelk is
tegenover Galilea. **27** En als Hij aan het land uitgegaan
was, ontmoette Hem een zeker man uit de stad, die van
over langen tijd met duivelen was bezeten geweest; en
was met geen klederen gekleed, en bleef in geen huis,
maar in de graven. **28** En hij, Jezus ziende, en zeer
roepende, viel voor Hem neder, en zeide met een grote
stem: Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zone Gods,
des Allerhoogsten, ik bid U, dat Gij mij niet pijnigt! **29**
Want Hij had den onreinen geest geboden, dat hij van
den mens zou uitvaren; want hij had hem menigen tijd
bevangen gehad; en hij werd met ketenen en met boeien
gebonden, om bewaard te zijn; en hij verbrak de banden,
en werd van den duivel gedreven in de woestijnen. **30** En
Jezus vraagde hem, zeggende: Welke is uw naam? En hij
zeide: Legio. Want vele duivelen waren in hem gevaren.
31 En zij baden Hem, dat Hij hun niet gebieden zou in den
afgrond heen te varen. **(Abyssos g12)** **32** En aldaar was
een kudde veler zwijnen, weidende op den berg; en zij
baden Hem, dat Hij hun wilde toelaten in dezelve te varen.
En Hij liet het hun toe. **33** En de duivelen, uitvarende van
den mens, voeren in de zwijnen; en de kudde stortte van
de steilte af in het meer; en versmoorde. **34** En die ze
weidden, ziende hetgeen geschied was, zijn gevlucht; en
heengaande boodschapten het in de stad, en op het land.
35 En zij gingen uit, om te zien hetgeen geschied was,
en kwamen tot Jezus, en vonden den mens, van welken

de duivelen uitgevaren waren, zittend aan de voeten van
Jezus, gekleed en wel bij zijn verstand; en zij werden
bevreesd. **36** En ook, die het gezien hadden, verhaalden
hun, hoe de bezetene was verlost geworden. **37** En de
gehele menigte van het omliggende land der Gadarenen
baden Hem, dat Hij van hen wegging; want zij waren
met grote vreze bevangen. En Hij, in het schip gegaan
zijnde, keerde wederom. **38** En de man, van welken de
duivelen uitgevaren waren, bad Hem, dat hij mocht bij
Hem zijn. Maar Jezus liet hem van Zich gaan, zeggende:
39 Keer weder naar uw huis, en vertel, wat grote dingen u
God gedaan heeft. En hij ging heen door de gehele stad,
verkondigende, wat grote dingen Jezus hem gedaan had.
40 En het geschiedde, als Jezus wederkeerde, dat Hem de
schare ontving; want zij waren allen Hem verwachtende.
41 En ziet, er kwam een man, wiens naam was Jairus, en
hij was een overste der synagoge; en hij viel aan de voeten
van Jezus, en bad Hem, dat Hij in zijn huis wilde komen.
42 Want hij had een enige dochter, van omtrent twaalf
jaren, en deze lag op haar sterven. En als Hij heenging,
zo verdrongen Hem de scharen. **43** En een vrouw, die
twaalf jaren lang den vloed des bloeds gehad had, welke
al haar leeftocht aan medicijnmeesters ten koste gelegd
had; en van niemand had kunnen genezen worden, **44**
Van achteren tot Hem komende, raakte den zoom Zijns
kleeds aan; en terstond stelpte de vloed haars bloeds.
45 En Jezus zeide: Wie is het, die Mij heeft aangeraakt?
En als zij het allen ontkenden, zeide Petrus en die met
hem waren: Meester, de scharen drukken en verdringen U,
en zegt Gij: Wie is het, die Mij aangeraakt heeft? **46** En
Jezus zeide: Iemand heeft Mij aangeraakt; want Ik heb
bekend, dat kracht van Mij uitgegaan is. **47** De vrouw
nu, ziende, dat zij niet verborgen was, kwam bevende,
en voor Hem nedervallende, verklaarde Hem voor al het
volk, om wat oorzaak zij Hem aangeraakt had, en hoe zij
terstond genezen was. **48** En Hij zeide tot haar: Dochter,
wees welgemoed, uw geloof heeft u behouden; ga heen in
vrede. **49** Als Hij nog sprak, kwam er een van het huis des
oversten der synagoge, zeggende tot hem: Uw dochter is
gestorven; zijt den Meester niet moeilijk. **50** Maar Jezus,
dat horende, antwoordde hem, zeggende: Vrees niet,
geloof alleenlijk, en zij zal behouden worden. **51** En als Hij
in het huis kwam, liet Hij niemand inkomen, dan Petrus, en
Jakobus, en Johannes, en den vader en de moeder des
kinds. **52** En zij schreiden allen, en maakten misbaar over
hetzelve. En Hij zeide: Schreit niet; zij is niet gestorven;
maar zij slaapt. **53** En zij belachten Hem, wetende, dat zij
gestorven was. **54** Maar als Hij ze allen uitgedreven had,
greep Hij haar hand en riep, zeggende: Kind, sta op! **55**
En haar geest keerde weder, en zij is terstond opgestaan;
en Hij gebood, dat men haar te eten geven zoude. **56**
En haar ouders ontzetten zich; en Hij beval hun, dat zij
niemand zouden zeggen hetgeen geschied was.

9 En Zijn twaalf discipelen samengeroepen hebbende,
gaf Hij hun kracht en macht over al de duivelen, en
om ziekten te genezen. **2** En Hij zond hen heen, om te
prediken het Koninkrijk Gods, en de kranken gezond te
maken. **3** En Hij zeide tot hen: Neemt niets mede tot den
weg, noch staven, noch male, noch brood, noch geld;
noch iemand van u zal twee rokken hebben. **4** En in wat
huis gij ook zult ingaan, blijft aldaar, en gaat van daar
uit. **5** En zo wie u niet zullen ontvangen, uitgaande van
die stad, schudt ook het stof af van uw voeten, tot een
getuigenis tegen hen. **6** En zij, uitgaande, doorgingen al
de vlekken, verkondigende het Evangelie, en genezende
de zieken overal. **7** En Herodes, de viervorst, hoorde al de
dingen, die van Hem geschiedden; en was twijfelmoedig,
omdat van sommigen gezegd werd, dat Johannes van
de doden was opgestaan; **8** En van sommigen, dat Elias
verschenen was; en van anderen, dat een profeet van de
ouden was opgestaan. **9** En Herodes zeide: Johannes heb
ik onthoofd; wie is nu Deze, van Welken ik zulke dingen
hoor? En hij zocht Hem te zien. **10** En de apostelen,
wedergekeerd zijnde, verhaalden Hem al wat zij gedaan
hadden. En Hij nam hen mede en vertrok alleen in een
woeste plaats der stad, genaamd Bethsaida. **11** En de
scharen, dat verstaande, volgden Hem; en Hij ontving ze,
en sprak tot hen van het Koninkrijk Gods; en die genezing
van node hadden, maakte Hij gezond. **12** En de dag begon
te dalen; en de twaalven, tot Hem komende, zeiden tot
Hem: Laat de schare van U, opdat zij, heengaande in
de omliggende vlekken en in de dorpen, herberg nemen
mogen, en spijze vinden; want wij zijn hier in een woeste
plaats. **13** Maar Hij zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En
zij zeiden: Wij hebben niet meer dan vijf broden, en twee
vissen; tenzij dan dat wij heengaan en spijs kopen voor al
dit volk; **14** Want er waren omtrent vijf duizend mannen.
Doch Hij zeide tot Zijn discipelen: Doet hen nederzitten bij
zaten, elk van vijftig. **15** En zij deden alzo, en deden hen
allen nederzitten. **16** En Hij, de vijf broden en de twee
vissen genomen hebbende, zag op naar den hemel, en
zegende die, en brak ze, en gaf ze den discipelen, om
der schare voor te leggen. **17** En zij aten en werden allen
verzadigd; en er werd opgenomen, hetgeen hun van de
brokken overgeschoten was, twaalf korven. **18** En het
geschiedde, als Hij alleen was biddende, dat de discipelen
met Hem waren, en Hij vraagde hen, zeggende: Wie
zeggen de scharen, dat Ik ben? **19** En zij, antwoordende,
zeiden: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen:
Dat enig profeet van de ouden opgestaan is. **20** En Hij
zeide tot hen: Maar gijlieden, wie zegt gij, dat Ik ben? En
Petrus, antwoordende, zeide: De Christus Gods. **21** En
Hij gebood hun scherpelijk en beval, dat zij dit niemand
zeggen zouden; **22** Zeggende: De Zoon des mensen moet
veel lijden, en verworpen worden van de ouderlingen,
en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood en ten
derden dage opgewekt worden. **23** En Hij zeide tot allen: Zo
iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelven,
en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij. **24** Want
zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen;
maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die
zal het behouden. **25** Want wat baat het een mens, die

de gehele wereld zou winnen, en zichzelven verliezen, of
schade zijns zelfs lijden? **26** Want zo wie zich Mijns en
Mijner woorden zal geschaamd hebben, diens zal de Zoon
des mensen Zich schamen, wanneer Hij komen zal in
Zijn heerlijkheid, en in de heerlijkheid des Vaders, en der
heilige engelen. **27** En Ik zeg u waarlijk: Er zijn sommigen
dergenen, die hier staan, die den dood niet zullen smaken,
totdat zij het Koninkrijk Gods zullen gezien hebben. **28** En
het geschiedde, omtrent acht dagen na deze woorden,
dat Hij medenam Petrus, en Johannes, en Jakobus, en
klom op den berg, om te bidden. **29** En als Hij bad, werd
de gedaante Zijns aangezichts veranderd, en Zijn kleding
wit en zeer blinkende. **30** En ziet, twee mannen spraken
met Hem, welke waren Mozes en Elias. **31** Dewelke,
gezien zijnde in heerlijkheid, zeiden Zijn uitgang, dien Hij
zoude volbrengen te Jeruzalem. **32** Petrus nu, en die
met hem waren, waren met slaap bezwaard; en ontwaakt
zijnde, zagen zij Zijn heerlijkheid, en de twee mannen,
die bij Hem stonden. **33** En het geschiedde, als zij van
Hem afscheidden, zo zeide Petrus tot Jezus: Meester, het
is goed, dat wij hier zijn; en laat ons drie tabernakelen
maken, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elias een;
niet wetende, wat hij zeide. **34** Als hij nu dit zeide, kwam
een wolk, en overschaduwde hen; en zij werden bevreesd,
als die in de wolk ingingen. **35** En er geschiedde een
stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon;
hoort Hem! **36** En als de stem geschiedde, zo werd Jezus
alleen gevonden. En zij zwegen stil, en verhaalden in die
dagen niemand iets van hetgeen zij gezien hadden. **37** En
het geschiedde des daags daaraan, als zij van den berg
afkwamen, dat Hem een grote schare in het gemoet kwam.
38 En ziet, een man van de schare riep uit, zeggende:
Meester, ik bid U, zie toch mijn zoon aan; want hij is mij een
eniggeborene. **39** En zie, een geest neemt hem, en van
stonde aan roept hij, en hij scheurt hem, dat hij schuimt, en
wijkt nauwelijks van hem, en verplettert hem. **40** En ik heb
Uw discipelen gebeden, dat zij hem zouden uitwerpen,
en zij hebben niet gekund. **41** En Jezus, antwoordende,
zeide: O ongelovig en verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik
nog bij ulieden zijn, en ulieden verdragen? Breng uw zoon
hier. **42** En nog, als hij naar Hem toekwam, scheurde hem
de duivel, en verscheurde hem; maar Jezus bestrafte den
onreinen geest, en maakte het kind gezond, en gaf hem
zijn vader weder. **43** En zij werden allen verslagen over de
grootdadigheid Gods. En als zij allen zich verwonderden
over al de dingen, die Jezus gedaan had, zeide Hij tot Zijn
discipelen: **44** Legt gij deze woorden in uw oren: Want de
Zoon des mensen zal overgeleverd worden in der mensen
handen. **45** Maar zij verstonden dit woord niet, en het
was voor hen verborgen, alzo dat zij het niet begrepen;
en zij vreesden van dat woord Hem te vragen. **46** En er
rees een overlegging onder hen, namelijk, wie van hen de
meeste ware. **47** Maar Jezus, ziende de overleggingen
hunner harten, nam een kindeken, en stelde dat bij Zich;
48 En zeide tot hen: Zo wie dit kindeken ontvangen zal
in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en zo wie Mij ontvangen
zal, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft. Want die de
minste onder u allen is, die zal groot zijn. **49** En Johannes
antwoordde en zeide: Meester! wij hebben een gezien,
die in Uw Naam de duivelen uitwierp, en wij hebben het
hem verboden, omdat hij U met ons niet volgt. **50** En
Jezus zeide tot hem: Verbied het niet; want wie tegen
ons niet is, die is voor ons. **51** En het geschiedde, als
de dagen Zijner opneming vervuld werden, zo richtte Hij
Zijn aangezicht, om naar Jeruzalem te reizen. **52** En Hij
zond boden uit voor Zijn aangezicht; en zij, heengereisd
zijnde, kwamen in een vlek der Samaritanen, om voor
Hem herberg te bereiden. **53** En zij ontvingen Hem niet,
omdat Zijn aangezicht was als reizende naar Jeruzalem.
54 Als nu Zijn discipelen, Jakobus en Johannes, dat zagen,
zeiden zij: Heere, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van
den hemel nederdale, en dezen verslinde, gelijk ook Elias
gedaan heeft? **55** Maar Zich omkerende, bestrafte Hij
hen, en zeide: Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt.
56 Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der
mensen zielen te verderven, maar om te behouden. En zij
gingen naar een ander vlek. **57** En het geschiedde op den
weg, als zij reisden, dat een tot Hem zeide: Heere, ik zal
U volgen, waar Gij ook heengaat. **58** En Jezus zeide tot
hem: De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels
nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het
hoofd nederlegge. **59** En Hij zeide tot een anderen: Volg
Mij. Doch hij zeide: Heere, laat mij toe, dat ik heenga, en
eerst mijn vader begrave. **60** Maar Jezus zeide tot hem:
Laat de doden hun doden begraven; doch gij, ga heen
en verkondig het Koninkrijk Gods. **61** En ook een ander
zeide: Heere, ik zal U volgen; maar laat mij eerst toe, dat
ik afscheid neme van degenen, die in mijn huis zijn. **62**
En Jezus zeide tot hem: Niemand, die zijn hand aan den
ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot
het Koninkrijk Gods.

10 En na dezen stelde de Heere nog andere zeventig,
en zond hen heen voor Zijn aangezicht, twee en
twee, in iedere stad en plaats, daar Hij komen zou. **2** Hij
zeide dan tot hen: De oogst is wel groot, maar de arbeiders
zijn weinige; daarom, bidt den Heere des oogstes, dat Hij
arbeiders in Zijn oogst uitstote. **3** Gaat henen; ziet, Ik zend
u als lammeren in het midden der wolven. **4** Draagt geen
buidel, noch male, noch schoenen; en groet niemand op
den weg. **5** En in wat huis gij zult ingaan, zegt eerst: Vrede
zij dezen huize! **6** En indien aldaar een zoon des vredes is,
zo zal uw vrede op hem rusten; maar indien niet, zo zal uw
vrede tot u wederkeren. **7** En blijft in datzelve huis, etende
en drinkende, hetgeen van hen voorgezet wordt; want de
arbeider is zijn loon waardig; gaat niet over van het ene
huis in het andere huis. **8** En in wat stad gij zult ingaan, en
zij u ontvangen, eet hetgeen ulieden voorgezet wordt. **9**
En geneest de kranken, die daarin zijn, en zegt tot hen:
Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen. **10** Maar in wat
stad gij zult ingaan, en zij u niet ontvangen, uitgaande op
haar straten, zo zegt: **11** Ook het stof, dat uit uw stad aan
ons kleeft, schudden wij af op ulieden; nochtans zo weet

dit, dat het Koninkrijk Gods nabij u gekomen is. **12** En Ik
zeg u, dat het dien van Sodom verdragelijker wezen zal in
dien dag, dan dezelve stad. **13** Wee u, Chorazin, wee u,
Bethsaida, want zo in Tyrus en Sidon de krachten geschied
waren, die in u geschied zijn, zij zouden eertijds, in zak en
as zittende, zich bekeerd hebben. **14** Doch het zal Tyrus
en Sidon verdragelijker zijn in het oordeel, dan ulieden. **15**
En gij, Kapernaum, die tot den hemel toe verhoogd zijt, gij
zult tot de hel toe nedergestoten worden. **(Hadēs g86)** **16**
Wie u hoort, die hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt
Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt Dengene, Die Mij
gezonden heeft. **17** En de zeventigen zijn wedergekeerd
met blijdschap, zeggende: Heere, ook de duivelen zijn ons
onderworpen, in Uw Naam. **18** En Hij zeide tot hen: Ik zag
den satan, als een bliksem, uit den hemel vallen. **19** Ziet,
Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te
treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u
enigszins beschadigen. **20** Doch verblijdt u daarin niet,
dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel
meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen. **21** Te
dier ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide: Ik
dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde; dat Gij
deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen
hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard; ja,
Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U.
22 Alle dingen zijn Mij van Mijn Vader overgegeven; en
niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de
Vader is, dan de Zoon, en dien het de Zoon zal willen
openbaren. **23** En Zich kerende naar de discipelen, zeide
Hij tot hen alleen: Zalig zijn de ogen, die zien, hetgeen
gij ziet. **24** Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen
hebben begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het
niet gezien; en te horen, hetgeen gij hoort, en hebben het
niet gehoord. **25** En ziet, een zeker wetgeleerde stond op,
Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal
ik het eeuwige leven beerven? **(aiōnios g166)** **26** En Hij
zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij?
27 En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere, uw
God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel,
en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en
uw naaste als uzelven. **28** En Hij zeide tot hem: Gij hebt
recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven. **29** Maar hij,
willende zichzelven rechtvaardigen, zeide tot Jezus: En
wie is mijn naaste? **30** En Jezus, antwoordende, zeide:
Een zeker mens kwam af van Jeruzalem naar Jericho, en
viel onder de moordenaars, welke, hem ook uitgetogen, en
daartoe zware slagen gegeven hebbende, heengingen, en
lieten hem half dood liggen. **31** En bij geval kwam een
zeker priester denzelven weg af, en hem ziende, ging hij
tegenover hem voorbij. **32** En desgelijks ook een Leviet,
als hij was bij die plaats, kwam hij, en zag hem, en ging
tegenover hem voorbij. **33** Maar een zeker Samaritaan,
reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij
met innerlijke ontferming bewogen. **34** En hij, tot hem
gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en
wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem
in de herberg en verzorgde hem. **35** En des anderen
daags weggaande, langde hij twee penningen uit, en gaf
ze den waard, en zeide tot hem: Draag zorg voor hem:
en zo wat gij meer aan hem ten koste zult leggen, dat
zal ik u wedergeven, als ik wederkom. **36** Wie dan van
deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die
onder de moordenaars gevallen was? **37** En hij zeide:
Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zo zeide dan
Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks. **38** En
het geschiedde, als zij reisden, dat Hij kwam in een vlek;
en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in
haar huis. **39** En deze had een zuster, genaamd Maria,
welke ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord
hoorde. **40** Doch Martha was zeer bezig met veel dienens,
en daarbij komende, zeide zij: Heere, trekt Gij U dat niet
aan, dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar,
dat zij mij helpe. **41** En Jezus, antwoordende, zeide tot
haar: Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over
vele dingen; **42** Maar een ding is nodig; doch Maria heeft
het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal
weggenomen worden.

11 En het geschiedde, toen Hij in een zekere plaats
was biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn
discipelen tot Hem zeide: Heere, leer ons bidden, gelijk
ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft. **2** En Hij zeide
tot hen: Wanneer gij bidt, zo zegt: Onze Vader, Die in de
hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk
kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook
op de aarde. **3** Geef ons elken dag ons dagelijks brood.
4 En vergeef ons onze zonden; want ook wij vergeven
aan een iegelijk, die ons schuldig is. En leid ons niet
in verzoeking, maar verlos ons van den boze. **5** En Hij
zeide tot hen: Wie van u zal een vriend hebben, en zal ter
middernacht tot hem gaan, en tot hem zeggen: Vriend!
leen mij drie broden; **6** Overmits mijn vriend van de reis tot
mij gekomen is, en ik heb niet, dat ik hem voorzette; **7** En
dat die van binnen, antwoordende, zou zeggen: Doe mij
geen moeite aan; de deur is nu gesloten, en mijn kinderen
zijn met mij in de slaapkamer; ik kan niet opstaan, om u te
geven. **8** Ik zeg ulieden: Hoewel hij niet zou opstaan en
hem geven, omdat hij zijn vriend is, nochtans om zijner
onbeschaamdheid wil, zal hij opstaan, en hem geven
zoveel als hij er behoeft. **9** En Ik zeg ulieden: Bidt, en
u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt,
en u zal opengedaan worden. **10** Want een iegelijk, die
bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt,
dien zal opengedaan worden. **11** En wat vader onder u,
dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of
ook om een vis, zal hem voor een vis een slang geven?
12 Of zo hij ook om een ei zou bidden, zal hij hem een
schorpioen geven? **13** Indien dan gij, die boos zijt, weet
uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal
de hemelse Vader den Heiligen Geest geven dengenen,
die Hem bidden? **14** En Hij wierp een duivel uit, en die was
stom. En het geschiedde, als de duivel uitgevaren was, dat
de stomme sprak; en de scharen verwonderden zich. **15**

Maar sommigen van hen zeiden: Hij werpt de duivelen uit
door Beelzebul, den overste der duivelen. **16** En anderen,
Hem verzoekende, begeerden van Hem een teken uit
den hemel. **17** Maar Hij, kennende hun gedachten, zeide
tot hen: Een ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld
is, wordt verwoest; en een huis, tegen zichzelf verdeeld
zijnde, valt. **18** Indien nu ook de satan tegen zichzelven
verdeeld is, hoe zal zijn rijk bestaan? Dewijl gij zegt, dat Ik
door Beelzebul de duivelen uitwerp. **19** En indien Ik door
Beelzebul de duivelen uitwerp, door wien werpen ze uw
zonen uit? Daarom zullen dezen uw rechters zijn. **20** Maar
indien Ik door den vinger Gods de duivelen uitwerp, zo is
dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. **21** Wanneer een
sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in
vrede. **22** Maar als een daarover komt, die sterker is dan
hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting,
daar hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit. **23** Wie met
Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert,
die verstrooit. **24** Wanneer de onreine geest van den mens
uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende
rust; en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in
mijn huis, daar ik uitgevaren ben. **25** En komende, vindt hij
het met bezemen gekeerd en versierd. **26** Dan gaat hij
heen, en neemt met zich zeven anderen geesten, bozer
dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het
laatste van dien mens wordt erger dan het eerste. **27** En
het geschiedde, als Hij deze dingen sprak, dat een zekere
vrouw, de stem verheffende uit de schare, tot Hem zeide:
Zalig is de buik, die U gedragen heeft, en de borsten,
die Gij hebt gezogen. **28** Maar Hij zeide: Ja, zalig zijn
degenen, die het Woord Gods horen, en hetzelve bewaren.
29 En als de scharen dicht bijeenvergaderden, begon Hij
te zeggen: Dit is een boos geslacht; het verzoekt een
teken, en hetzelve zal geen teken gegeven worden, dan
het teken van Jonas, den profeet. **30** Want gelijk Jonas
den Ninevieten een teken geweest is, alzo zal ook de Zoon
des mensen zijn dezen geslachte. **31** De koningin van het
Zuiden zal opstaan in het oordeel met de mannen van dit
geslacht, en zal ze veroordelen; want zij is gekomen van
de einden der aarde, om te horen de wijsheid van Salomo;
en ziet, meer dan Salomo is hier. **32** De mannen van
Nineve, zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en
zullen hetzelve veroordelen; want zij hebben zich bekeerd
op de prediking van Jonas; en ziet, meer dan Jonas is
hier! **33** En niemand, die een kaars ontsteekt, zet die in
het verborgen, noch onder een koornmaat, maar op een
kandelaar, opdat degenen, die inkomen, het licht zien
mogen. **34** De kaars des lichaams is het oog: wanneer
dan uw oog eenvoudig is, zo is ook uw gehele lichaam
verlicht; maar zo het boos is, zo is ook uw gehele lichaam
duister. **35** Zie dan toe, dat niet het licht, hetwelk in u is,
duisternis zij. **36** Indien dan uw lichaam geheel verlicht is,
niet hebbende enig deel, dat duister is, zo zal het geheel
verlicht zijn, gelijk wanneer de kaars met het schijnsel
u verlicht. **37** Als Hij nu dit sprak, bad Hem een zeker
Farizeer, dat Hij bij hem het middagmaal wilde eten; en
ingegaan zijnde, zat Hij aan. **38** En de Farizeer, dat ziende,
verwonderde zich, dat Hij niet eerst, voor het middagmaal,
Zich gewassen had. **39** En de Heere zeide tot hem: Nu
gij Farizeen, gij reinigt het buitenste des drinkbekers en
des schotels; maar het binnenste van u is vol van roof en
boosheid. **40** Gij onverstandigen! Die het buitenste heeft
gemaakt, heeft Hij ook niet het binnenste gemaakt? **41**
Doch geeft tot aalmoes, hetgeen daarin is; en ziet, alles is
u rein. **42** Maar wee u, Farizeen, want gij vertient munte,
en ruite, en alle moeskruid, en gij gaat voorbij het oordeel
en de liefde Gods. Dit moest men doen, en het andere
niet nalaten. **43** Wee u, Farizeen, want gij bemint het
voorgestoelte in de synagogen, en de begroetingen op de
markten. **44** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij
geveinsden, want gij zijt gelijk de graven, die niet openbaar
zijn, en de mensen, die daarover wandelen, weten het
niet. **45** En een van de wetgeleerden, antwoordende, zeide
tot Hem: Meester! als Gij deze dingen zegt, zo doet Gij
ook ons smaadheid aan. **46** Doch Hij zeide: Wee ook u,
wetgeleerden! want gij belast de mensen met lasten, zwaar
om te dragen, en zelven raakt gij die lasten niet aan met
een van uw vingeren. **47** Wee u, want gij bouwt de graven
der profeten, en uw vaders hebben dezelve gedood. **48** Zo
getuigt gij dan, dat gij mede behagen hebt aan de werken
uwer vaderen; want zij hebben ze gedood, en gij bouwt
hun graven. **49** Waarom ook de wijsheid Gods zegt: Ik zal
profeten en apostelen tot hen zenden, en van die zullen zij
sommigen doden, en sommigen zullen zij uitjagen; **50**
Opdat van dit geslacht afgeeist worde het bloed van al de
profeten, dat vergoten is van de grondlegging der wereld
af. **51** Van het bloed van Abel, tot het bloed van Zacharia,
die gedood is tussen het altaar en het huis Gods; ja, zeg
Ik u, het zal afgeeist worden van dit geslacht! **52** Wee
u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis
weggenomen; gijzelven zijt niet ingegaan, en die ingingen,
hebt gij verhinderd. **53** En als Hij deze dingen tot hen
zeide, begonnen de Schriftgeleerden en Farizeen hard
aan te houden, en Hem van vele dingen te doen spreken;
54 Hem lagen leggende, en zoekende iets uit Zijn mond te
bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten.

12 Daarentussen als vele duizenden der schare
bijeenvergaderd waren, zodat zij elkander vertraden,
begon Hij te zeggen tot Zijn discipelen: Vooreerst wacht
uzelven voor den zuurdesem der Farizeen, welke is
geveinsdheid. **2** En er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt
worden, en verborgen, dat niet zal geweten worden. **3**
Daarom, al wat gij in de duisternis gezegd hebt, zal in het
licht gehoord worden; en wat gij in het oor gesproken hebt,
in de binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden. **4**
En Ik zeg u, Mijn vrienden: Vreest u niet voor degenen, die
het lichaam doden, en daarna niet meer kunnen doen.
5 Maar Ik zal u tonen, Wien gij vrezen zult: vreest Dien,
Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel
te werpen; ja, Ik zeg u, vreest Dien! **(Geenna g1067)** **6**
Worden niet vijf musjes verkocht voor twee penningskens?
En niet een van die is voor God vergeten. **7** Ja, ook de

haren uws hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat
vele musjes te boven. **8** En Ik zeg u: Een iegelijk, die Mij
belijden zal voor de mensen, dien zal ook de Zoon des
mensen belijden voor de engelen Gods. **9** Maar wie Mij
verloochenen zal voor de mensen, die zal verloochend
worden voor de engelen Gods. **10** En een iegelijk, die
enig woord spreken zal tegen den Zoon des mensen, het
zal hem vergeven worden; maar wie tegen den Heiligen
Geest gelasterd zal hebben, dien zal het niet vergeven
worden. **11** En wanneer zij u heenbrengen zullen in de
synagogen, en tot de overheden en de machten, zo zijt
niet bezorgd, hoe of wat gij tot verantwoording zeggen, of
wat gij spreken zult; **12** Want de Heilige Geest zal u in
dezelve ure leren, hetgeen gij spreken moet. **13** En een uit
de schare zeide tot Hem: Meester, zeg mijn broeder, dat hij
met mij de erfenis dele. **14** Maar Hij zeide tot hem: Mens,
wie heeft Mij tot een rechter of scheidsman over ulieden
gesteld? **15** En Hij zeide tot hen: Ziet toe en wacht u van
de gierigheid; want het is niet in den overvloed gelegen,
dat iemand leeft uit zijn goederen. **16** En Hij zeide tot hen
een gelijkenis, en sprak: Eens rijken mensen land had wel
gedragen; **17** En hij overleide bij zichzelven, zeggende:
Wat zal ik doen, want ik heb niet, waarin ik mijn vruchten
zal verzamelen. **18** En hij zeide: Dit zal ik doen; ik zal
mijn schuren afbreken, en grotere bouwen, en zal aldaar
verzamelen al dit mijn gewas, en deze mijn goederen; **19**
En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel! gij hebt vele goederen,
die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink,
wees vrolijk. **20** Maar God zeide tot hem: Gij dwaas! in
dezen nacht zal men uw ziel van u afeisen; en hetgeen gij
bereid hebt, wiens zal het zijn? **21** Alzo is het met dien,
die zichzelven schatten vergadert, en niet rijk is in God.
22 En Hij zeide tot Zijn discipelen: Daarom zeg Ik u: Zijt
niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten zult, noch voor
het lichaam, waarmede gij u kleden zult. **23** Het leven is
meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding.
24 Aanmerkt de raven, dat zij niet zaaien, noch maaien,
welke geen spijskamer noch schuur hebben, en God voedt
dezelve; hoeveel gaat gij de vogelen te boven? **25** Wie
toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn lengte
toedoen? **26** Indien gij dan ook het minste niet kunt, wat zijt
gij voor de andere dingen bezorgd? **27** Aanmerkt de lelien,
hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; en Ik zeg
u: ook Salomo in al zijn heerlijkheid is niet bekleed geweest
als een van deze. **28** Indien nu God het gras dat heden
op het veld is, en morgen in den oven geworpen wordt,
alzo bekleedt, hoeveel meer u, gij kleingelovigen! **29** En
gijlieden, vraagt niet, wat gij eten, of wat gij drinken zult; en
weest niet wankelmoedig. **30** Want al deze dingen zoeken
de volken der wereld; maar uw Vader weet, dat gij deze
dingen behoeft. **31** Maar zoekt het Koninkrijk Gods, en al
deze dingen zullen u toegeworpen worden. **32** Vreest niet,
gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen,
ulieden het Koninkrijk te geven. **33** Verkoopt hetgeen gij
hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelven buidels, die niet
verouden, een schat, die niet afneemt, in de hemelen,
daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft. **34** Want
waar uw schat is, aldaar zal ook uw hart zijn. **35** Laat uw
lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende. **36** En zijt
gij den mensen gelijk, die op hun heer wachten, wanneer
hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en
klopt, zij hem terstond mogen opendoen. **37** Zalig zijn die
dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal wakende
vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, en
zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij hen dienen.
38 En zo hij komt in de tweede nacht wake, en komt
in de derde wake, en vindt hen alzo, zalig zijn dezelve
dienstknechten. **39** Maar weet dit, dat, indien de heer des
huizes geweten had, in welke ure de dief zou komen, hij
zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten
doorgraven. **40** Gij dan, zijt ook bereid; want in welke ure
gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen. **41**
En Petrus zeide tot Hem: Heere! zegt Gij deze gelijkenis
tot ons, of ook tot allen? **42** En de Heere zeide: Wie is
dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, dien de
heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter
tijd het bescheiden deel spijze te geven? **43** Zalig is de
dienstknecht, welken zijn heer, als hij komt, zal vinden, alzo
doende. **44** Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn
goederen zetten zal. **45** Maar indien dezelve dienstknecht
in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou
beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en
te eten en te drinken, en dronken te worden; **46** Zo zal de
heer deszelven dienstknechts komen ten dage, in welken
hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal
hem afscheiden, en zal zijn deel zetten met de ontrouwen.
47 En die dienstknecht, welke geweten heeft den wil zijns
heeren, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft,
die zal met vele slagen geslagen worden. **48** Maar die
denzelven niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die
slagen waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen
worden. En een iegelijk, wien veel gegeven is, van dien zal
veel geeist worden; en wien men veel vertrouwd heeft, van
dien zal men overvloediger eisen. **49** Ik ben gekomen, om
vuur op de aarde te werpen; en wat wil Ik, indien het alrede
ontstoken is? **50** Maar Ik moet met een doop gedoopt
worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!
51 Meent gij, dat Ik gekomen ben, om vrede te geven op
de aarde? Neen, zeg Ik u, maar veeleer verdeeldheid.
52 Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld
zijn, drie tegen twee, en twee tegen drie. **53** De vader
zal tegen den zoon verdeeld zijn, en de zoon tegen den
vader; de moeder tegen de dochter; en de dochter tegen
de moeder; de schoonmoeder tegen haar schoondochter,
en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. **54** En
Hij zeide ook tot de scharen: Wanneer gij een wolk ziet
opgaan van het westen, terstond zegt gijlieden: Er komt
regen; en het geschiedt alzo. **55** En wanneer gij den
zuidenwind ziet waaien, zo zegt gij: Er zal hitte zijn; en het
geschiedt. **56** Gij geveinsden, het aanschijn der aarde
en des hemels weet gij te beproeven; en hoe beproeft
gij dezen tijd niet? **57** En waarom oordeelt gij ook van

uzelven niet, hetgeen recht is? **58** Want als gij heengaat
met uw wederpartij voor de overheid, zo doet naarstigheid
op den weg, om van hem verlost te worden; opdat hij
misschien u niet voor den rechter trekke, en de rechter u
den gerechtsdienaar overlevere, en de gerechtsdienaar u
in de gevangenis werpe. **59** Ik zeg u: Gij zult van daar
geenszins uitgaan, totdat gij ook het laatste penningsken
betaald zult hebben.

13 En er waren te dierzelfder tijd enigen tegenwoordig,
die Hem boodschapten van de Galileers, welker
bloed Pilatus met hun offeranden gemengd had. **2** En
Jezus antwoordde, en zeide tot hen: Meent gij, dat deze
Galileers zondaars zijn geweest boven al de Galileers,
omdat zij zulks geleden hebben? **3** Ik zeg u: Neen zij;
maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks
vergaan. **4** Of die achttien, op welke de toren in Siloam
viel, en doodde ze; meent gij, dat deze schuldenaars zijn
geweest, boven alle mensen, die in Jeruzalem wonen?
5 Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet bekeert, zo
zult gij allen insgelijks vergaan. **6** En Hij zeide deze
gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in
zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en
vond ze niet. **7** En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik
kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom,
en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook
onnuttelijk de aarde? **8** En hij, antwoordende, zeide tot
hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem
gegraven en mest gelegd zal hebben; **9** En indien hij
vrucht zal voortbrengen, laat hem staan; maar indien niet,
zo zult gij hem namaals uithouwen. **10** En Hij leerde op
den sabbat in een der synagogen. **11** En ziet, er was
een vrouw, die een geest der krankheid achttien jaren
lang gehad had, en zij was samengebogen, en kon zich
ganselijk niet oprichten. **12** En Jezus, haar ziende, riep
haar tot Zich, en zeide tot haar: Vrouw, gij zijt verlost van
uw krankheid. **13** En Hij legde de handen op haar; en zij
werd terstond weder recht, en verheerlijkte God. **14** En de
overste der synagoge, kwalijk nemende, dat Jezus op den
sabbat genezen had, antwoordde en zeide tot de schare:
Er zijn zes dagen, in welke men moet werken; komt dan
in dezelve, en laat u genezen, en niet op den dag des
sabbats. **15** De Heere dan antwoordde hem en zeide: Gij
geveinsde, maakt niet een iegelijk van u op den sabbat
zijn os of ezel van de kribbe los, en leidt hem heen om te
doen drinken? **16** En deze, die een dochter Abrahams
is, welke de satan, ziet, nu achttien jaren gebonden had,
moest die niet losgemaakt worden van dezen band, op
den dag des sabbats? **17** En als Hij dit zeide, werden zij
allen beschaamd, die zich tegen Hem stelden; en al de
schare verblijdde zich over al de heerlijke dingen, die van
Hem geschiedden. **18** En Hij zeide: Wien is het Koninkrijk
Gods gelijk, en waarbij zal Ik hetzelve vergelijken? **19**
Het is gelijk aan een mostaardzaad, hetwelk een mens
genomen en in zijn hof geworpen heeft; en het wies op,
en werd tot een groten boom, en de vogelen des hemels
nestelden in zijn takken. **20** En Hij zeide wederom: Waarbij
zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken? **21** Het is gelijk aan
een zuurdesem, welken een vrouw nam, en verborg in drie
maten meels, totdat het geheel gezuurd was. **22** En Hij
reisde van de ene stad en vlek tot de andere, lerende, en
richtende Zijn reis naar Jeruzalem. **23** En er zeide een
tot Hem: Heere, zijn er ook weinigen, die zalig worden?
En Hij zeide tot hen: **24** Strijdt om in te gaan door de
enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan,
en zullen niet kunnen; **25** Namelijk nadat de Heer des
huizes zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben,
en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te
kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! en Hij
zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, van waar gij
zijt. **26** Alsdan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben in
Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt
in onze straten geleerd. **27** En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik
ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers
der ongerechtigheid! **28** Aldaar zal zijn wening en knersing
der tanden, wanneer gij zult zien Abraham, en Izak, en
Jakob, en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar
ulieden buiten uitgeworpen. **29** En daar zullen er komen
van Oosten en Westen, en van Noorden en Zuiden, en
zullen aanzitten in het Koninkrijk Gods. **30** En ziet, er zijn
laatsten, die de eersten zullen zijn; en er zijn eersten, die
de laatsten zullen zijn. **31** Te dienzelfden dage kwamen er
enige Farizeen, zeggende tot Hem: Ga weg, en vertrek
van hier; want Herodes wil U doden. **32** En Hij zeide tot
hen: Gaat heen, en zegt dien vos: Zie, Ik werp duivelen uit,
en maak gezond, heden en morgen, en ten derden dage
worde Ik voleindigd. **33** Doch Ik moet heden, en morgen,
en den volgenden dag reizen; want het gebeurt niet, dat
een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem. **34** Jeruzalem,
Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u
gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen
bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens onder
de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild? **35**
Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten. En voorwaar, Ik
zeg u, dat gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen
zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den
Naam des Heeren!

14 En het geschiedde, als Hij gekomen was in het
huis van een der oversten der Farizeen, op den
sabbat, om brood te eten, dat zij Hem waarnamen. **2** En
ziet, er was een zeker waterzuchtig mens voor Hem. **3**
En Jezus, antwoordende, zeide tot de wetgeleerden en
Farizeen, en sprak: Is het ook geoorloofd op den sabbat
gezond te maken? **4** Maar zij zwegen stil. En Hij nam
hem, en genas hem, en liet hem gaan. **5** En Hij, hun
antwoordende, zeide: Wiens ezel of os van ulieden zal
in een put vallen, en die hem niet terstond zal uittrekken
op den dag des sabbats? **6** En zij konden Hem daarop
niet weder antwoorden. **7** En Hij zeide tot de genoden
een gelijkenis, aanmerkende, hoe zij de vooraanzittingen
verkozen; zeggende tot hen: **8** Wanneer gij van iemand
ter bruiloft genood zult zijn, zo zet u niet in de eerste
zitplaats; opdat niet misschien een waardiger dan gij van

hem genood zij; 9 En hij, komende, die u en hem genood
heeft, tot u zegge: Geef dezen plaats; en gij alsdan zoudt
beginnen met schaamte de laatste plaats te houden. 10
Maar wanneer gij genood zult zijn, ga heen en zet u in
de laatste plaats; opdat, wanneer hij komt, die u genood
heeft, hij tot u zegge: Vriend, ga hoger op. Alsdan zal het u
eer zijn voor degenen, die met u aanzitten. 11 Want een
iegelijk, die zichzelven verhoogt, zal vernederd worden; en
die zichzelven vernedert, zal verhoogd worden. 12 En Hij
zeide ook tot dengene, die Hem genood had: Wanneer
gij een middagmaal of avondmaal zult houden, zo roep
niet uw vrienden, noch uw broeders, noch uw magen,
noch uw rijke geburen; opdat ook dezelve u niet te eniger
tijd wedernoden, en u vergelding geschiede. 13 Maar
wanneer gij een maaltijd zult houden, zo nood armen,
verminkten, kreupelen, blinden; 14 En gij zult zalig zijn,
omdat zij niet hebben, om u te vergelden; want het zal u
vergolden worden in de opstanding der rechtvaardigen. 15
En als een van degenen, die mede aanzaten, deze dingen
hoorde, zeide hij tot Hem: Zalig is hij, die brood eet in het
Koninkrijk Gods. 16 Maar Hij zeide tot hem: Een zeker
mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er
velen. 17 En hij zond zijn dienstknecht uit ten ure des
avondmaals, om den genoden te zeggen: Komt, want
alle dingen zijn nu gereed. 18 En zij begonnen allen zich
eendrachtelijk te ontschuldigen. De eerste zeide tot hem:
Ik heb een akker gekocht, en het is nodig, dat ik uitga,
en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.
19 En een ander zeide: Ik heb vijf juk ossen gekocht, en
ik ga heen, om die te beproeven; ik bid u, houd mij voor
verontschuldigd. 20 En een ander zeide: Ik heb een vrouw
getrouwd, en daarom kan ik niet komen. 21 En dezelve
dienstknecht weder gekomen zijnde, boodschapte deze
dingen zijn heer. Toen werd de heer des huizes toornig, en
zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de straten
en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en
kreupelen, en blinden hier in. 22 En de dienstknecht zeide:
Heer, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er
plaats. 23 En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in
de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn
huis vol worde; 24 Want ik zeg ulieden, dat niemand van
die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken
zal. 25 En vele scharen gingen met Hem; en Hij, Zich
omkerende, zeide tot hen: 26 Indien iemand tot Mij komt
en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen,
en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven,
die kan Mijn discipel niet zijn. 27 En wie zijn kruis niet
draagt, en Mij navolgt, die kan Mijn discipel niet zijn. 28
Want wie van u, willende een toren bouwen, zit niet eerst
neder, en overrekent de kosten, of hij ook heeft, hetgeen
tot volmaking nodig is? 29 Opdat niet misschien, als hij het
fondament gelegd heeft, en niet kan voleindigen, allen, die
het zien, hem beginnen te bespotten. 30 Zeggende: Deze
mens heeft begonnen te bouwen, en heeft niet kunnen
voleindigen. 31 Of wat koning, gaande naar den krijg, om
tegen een anderen koning te slaan, zit niet eerst neder,
en beraadslaagt, of hij machtig is met tien duizend te
ontmoeten dengene, die met twintig duizend tegen hem
komt? 32 Anderszins zendt hij gezanten uit, terwijl degene
nog verre is, en begeert, hetgeen tot vrede dient. 33 Alzo
dan een iegelijk van u, die niet verlaat alles, wat hij heeft,
die kan Mijn discipel niet zijn. 34 Het zout is goed; maar
indien het zout smakeloos geworden is, waarmede zal het
smakelijk gemaakt worden? 35 Het is noch tot het land,
noch tot den mesthoop bekwaam; men werpt het weg. Wie
oren heeft, om te horen, die hore.

15 En al de tollenaars en de zondaars naderden tot
Hem, om Hem te horen. 2 En de Farizeen en de
Schriftgeleerden murmureerden, zeggende: Deze ontvangt
de zondaars, en eet met hen. 3 En Hij sprak tot hen deze
gelijkenis, zeggende: 4 Wat mens onder u, hebbende
honderd schapen; en een van die verliezende, verlaat
niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar
het verlorene, totdat hij hetzelve vinde? 5 En als hij het
gevonden heeft, legt hij het op zijn schouders, verblijd
zijnde. 6 En te huis komende, roept hij de vrienden en de
geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij;
want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. 7 Ik
zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel
over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen
en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node
hebben. 8 Of wat vrouw, hebbende tien penningen, indien
zij een penning verliest, ontsteekt niet een kaars, en keert
het huis met bezemen, en zoekt naarstiglijk, totdat zij
dien vindt? 9 En als zij dien gevonden heeft, roept zij de
vriendinnen en de geburinnen samen, zeggende: Weest
blijde met mij; want ik heb den penning gevonden, dien ik
verloren had. 10 Alzo, zeg Ik ulieden, is er blijdschap voor
de engelen Gods over een zondaar, die zich bekeert. 11
En Hij zeide: Een zeker mens had twee zonen. 12 En de
jongste van hen zeide tot den vader: Vader, geef mij het
deel des goeds, dat mij toekomt. En hij deelde hun het
goed. 13 En niet vele dagen daarna, de jongste zoon,
alles bijeenvergaderd hebbende, is weggereisd in een
ver gelegen land, en heeft aldaar zijn goed doorgebracht,
levende overdadiglijk. 14 En als hij het alles verteerd
had, werd er een grote hongersnood in datzelve land,
en hij begon gebrek te lijden. 15 En hij ging heen, en
voegde zich bij een van de burgers deszelven lands; en
die zond hem op zijn land om de zwijnen te weiden. 16
En hij begeerde zijn buik te vullen met den draf, dien
de zwijnen aten; en niemand gaf hem dien. 17 En tot
zichzelven gekomen zijnde, zeide hij: Hoe vele huurlingen
mijns vaders hebben overvloed van brood, en ik verga
van honger! 18 Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan,
en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen
den Hemel, en voor u; 19 En ik ben niet meer waardig
uw zoon genaamd te worden; maak mij als een van uw
huurlingen. 20 En opstaande, ging hij naar zijn vader. En
als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd
met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel
hem om zijn hals, en kuste hem. 21 En de zoon zeide

tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en
voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te
worden. 22 Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten:
Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en
geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de
voeten; 23 En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en
laat ons eten en vrolijk zijn. 24 Want deze mijn zoon was
dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren,
en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn. 25 En zijn
oudste zoon was in het veld; en als hij kwam, en het huis
genaakte, hoorde hij het gezang en het gerei, 26 En tot
zich geroepen hebbende een van de knechten, vraagde,
wat dat mocht zijn. 27 En deze zeide tot hem: Uw broeder
is gekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht,
omdat hij hem gezond weder ontvangen heeft. 28 Maar
hij werd toornig, en wilde niet ingaan. Zo ging dan zijn
vader uit, en bad hem. 29 Doch hij, antwoordende, zeide
tot den vader: Zie, ik dien u nu zo vele jaren, en heb
nooit uw gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje
gegeven, opdat ik met mijn vrienden mocht vrolijk zijn.
30 Maar als deze uw zoon gekomen is, die uw goed met
hoeren doorgebracht heeft, zo hebt gij hem het gemeste
kalf geslacht. 31 En hij zeide tot hem: Kind, gij zijt altijd bij
mij, en al het mijne is uwe. 32 Men behoorde dan vrolijk en
blijde te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weder
levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden.

16 En Hij zeide ook tot Zijn discipelen: Er was een
zeker rijk mens, welke een rentmeester had; en deze
werd bij hem verklaagd, als die zijn goederen doorbracht.
2 En hij riep hem, en zeide tot hem: Hoe hoor ik dit van u?
Geef rekenschap van uw rentmeesterschap; want gij zult
niet meer kunnen rentmeester zijn. 3 En de rentmeester
zeide bij zichzelven: Wat zal ik doen, dewijl mijn heer dit
rentmeesterschap van mij neemt? Graven kan ik niet; te
bedelen schaam ik mij. 4 Ik weet, wat ik doen zal, opdat,
wanneer ik van het rentmeesterschap afgezet zal wezen,
zij mij in hun huizen ontvangen. 5 En hij riep tot zich een
iegelijk van de schuldenaars zijns heeren, en zeide tot
den eersten: Hoeveel zijt gij mijn heer schuldig? 6 En hij
zeide: Honderd vaten olie. En hij zeide tot hem: Neem
uw handschrift, en nederzittende, schrijf haastelijk vijftig.
7 Daarna zeide hij tot een anderen: En gij, hoeveel zijt
gij schuldig? En hij zeide: Honderd mudden tarwe. En hij
zeide tot hem: Neem uw handschrift, en schrijf tachtig.
8 En de heer prees den onrechtvaardigen rentmeester,
omdat hij voorzichtiglijk gedaan had; want de kinderen
dezer wereld zijn voorzichtiger, dan de kinderen des lichts,
in hun geslacht. **(aiōn g165)** 9 En Ik zeg ulieden: Maakt
uzelven vrienden uit den onrechtvaardigen Mammon,
opdat, wanneer u ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in
de eeuwige tabernakelen. **(aiōnios g166)** 10 Die getrouw
is in het minste, die is ook in het grote getrouw; en die
in het minste onrechtvaardig is, die is ook in het grote
onrechtvaardig. 11 Zo gij dan in den onrechtvaardigen
Mammon niet getrouw zijt geweest, wie zal u het ware
vertrouwen? 12 En zo gij in eens anders goed niet getrouw
zijt geweest, wie zal u het uwe geven? 13 Geen huisknecht
kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten, en
den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen, en
den anderen verachten; gij kunt God niet dienen en den
Mammon. 14 En al deze dingen hoorden ook de Farizeen,
die geldgierig waren, en zij beschimpten Hem. 15 En Hij
zeide tot hen: Gij zijt het, die uzelven rechtvaardigt voor
de mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog is
onder de mensen, is een gruwel voor God. 16 De wet en
de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het
Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld
op hetzelve. 17 En het is lichter, dat de hemel en de
aarde voorbijgaan, dan dat een tittel der wet valle. 18 Een
iegelijk, die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die
doet overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den
man trouwt, die doet ook overspel. 19 En er was een zeker
rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad,
levende allen dag vrolijk en prachtig. 20 En er was een
zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijn
poort vol zweren; 21 En begeerde verzadigd te worden
van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen; maar
ook de honden kwamen en lekten zijn zweren. 22 En het
geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen
gedragen werd in den schoot van Abraham. 23 En de
rijke stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel
zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van
verre, en Lazarus in zijn schoot. **(Hadēs g86)** 24 En hij
riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend
Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope,
en verkoele mijn tong; want ik lijd smarten in deze vlam.
25 Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed
ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het
kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. 26
En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote
klove gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen
overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, van
daar tot ons overkomen. 27 En hij zeide: Ik bid u dan,
vader, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis; 28 Want ik
heb vijf broeders; dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet
komen in deze plaats der pijniging. 29 Abraham zeide tot
hem: Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.
30 En hij zeide: Neen, vader Abraham, maar zo iemand
van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren.
31 Doch Abraham zeide tot hem: Indien zij Mozes en de
profeten niet horen, zo zullen zij ook, al waren het, dat er
iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.

17 En Hij zeide tot de discipelen: Het kan niet wezen,
dat er geen ergernissen komen; doch wee hem,
door welken zij komen; 2 Het zoude hem nuttiger zijn, dat
een molensteen om zijn hals gedaan ware, en hij in de zee
geworpen, dan dat hij een van deze kleinen zou ergeren.
3 Wacht uzelven. En indien uw broeder tegen u zondigt, zo
bestraf hem; en indien het hem leed is, zo vergeef het
hem. 4 En indien hij zevenmaal daags tegen u zondigt,
en zevenmaal daags tot u wederkeert, zeggende: Het is
mij leed; zo zult gij het hem vergeven. 5 En de apostelen

zeiden tot den Heere: Vermeerder ons het geloof. **6** En de
Heere zeide: Zo gij een geloof hadt als een mostaardzaad,
gij zoudt tegen dezen moerbezienboom zeggen: Word
ontworteld, en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzaam
zijn. **7** En wie van u heeft een dienstknecht ploegende, of
de beesten hoedende, die tot hem, als hij van den akker
inkomt, terstond zal zeggen: Kom bij, en zit aan? **8** Maar
zal hij niet tot hem zeggen: Bereid, dat ik te avond zal
eten, en omgord u, en dien mij, totdat ik zal gegeten en
gedronken hebben; en eet en drink gij daarna? **9** Dankt
hij ook denzelven dienstknecht omdat hij gedaan heeft,
hetgeen hem bevolen was? Ik meen, neen. **10** Alzo ook gij,
wanneer gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is,
zo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben
maar gedaan, hetgeen wij schuldig waren te doen. **11** En
het geschiedde, als Hij naar Jeruzalem reisde, dat Hij door
het midden van Samaria en Galilea ging. **12** En als Hij
in een zeker vlek kwam, ontmoetten Hem tien melaatse
mannen, welke stonden van verre; **13** En zij verhieven
hun stem, zeggende: Jezus, Meester! ontferm U onzer!
14 En als Hij hen zag, zeide Hij tot hen: Gaat heen en
vertoont uzelven den priesters. En het geschiedde, terwijl
zij heengingen, dat zij gereinigd werden. **15** En een van
hen, ziende, dat hij genezen was, keerde wederom, met
grote stemme God verheerlijkende. **16** En hij viel op het
aangezicht voor Zijn voeten, Hem dankende; en dezelve
was een Samaritaan; **17** En Jezus, antwoordende, zeide:
Zijn niet de tien gereinigd geworden, en waar zijn de
negen? **18** En zijn er geen gevonden, die wederkeren,
om Gode eer te geven, dan deze vreemdeling? **19** En
Hij zeide tot hem: Sta op, en ga heen; uw geloof heeft
u behouden. **20** En gevraagd zijnde van de Farizeen,
wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, heeft Hij hun
geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk Gods komt niet met
uiterlijk gelaat. **21** En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet
daar, want, ziet, het Koninkrijk Gods is binnen ulieden. **22**
En Hij zeide tot de discipelen: Er zullen dagen komen,
wanneer gij zult begeren een der dagen van den Zoon des
mensen te zien, en gij zult dien niet zien. **23** En zij zullen
tot u zeggen: Ziet hier, of ziet daar is Hij; gaat niet heen,
en volgt niet. **24** Want gelijk de bliksem, die van het ene
einde onder den hemel bliksemt, tot het andere onder den
hemel schijnt, alzo zal ook de Zoon des mensen wezen in
Zijn dag. **25** Maar eerst moet Hij veel lijden, en verworpen
worden van dit geslacht. **26** En gelijk het geschied is in
de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen
van den Zoon des mensen. **27** Zij aten, zij dronken, zij
namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot
den dag, op welken Noach in de ark ging, en de zondvloed
kwam, en verdierf ze allen. **28** Desgelijks ook, gelijk het
geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij
kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; **29** Maar
op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende
het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf ze allen.
30 Even alzo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon
des mensen geopenbaard zal worden. **31** In dienzelven
dag, wie op het dak zal zijn, en zijn huisraad in huis, die
kome niet af, om hetzelve weg te nemen; en wie op den
akker zijn zal, die kere desgelijks niet naar hetgeen, dat
achter is. **32** Gedenkt aan de vrouw van Lot. **33** Zo wie
zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen;
en zo wie hetzelve zal verliezen, die zal het in het leven
behouden. **34** Ik zeg u: In dien nacht zullen twee op een
bed zijn; de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten
worden. **35** Twee vrouwen zullen te zamen malen; de ene
zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden. **36**
Twee zullen op den akker zijn; de een zal aangenomen,
en de ander zal verlaten worden. **37** En zij antwoordden
en zeiden tot Hem: Waar, Heere? En Hij zeide tot hen:
Waar het lichaam is, aldaar zullen de arenden vergaderd
worden.

18 En Hij zeide ook een gelijkenis tot hen, daartoe
strekkende, dat men altijd bidden moet, en niet
vertragen; **2** Zeggende: Er was een zeker rechter in een
stad, die God niet vreesde, en geen mens ontzag. **3** En er
was een zekere weduwe in dezelfde stad, en zij kwam tot
hem, zeggende: Doe mij recht tegen mijn wederpartij. **4**
En hij wilde voor een langen tijd niet; maar daarna zeide
hij bij zichzelven: Hoewel ik God niet vreze, en geen mens
ontzie; **5** Nochtans, omdat deze weduwe mij moeilijk valt,
zo zal ik haar recht doen, opdat zij niet eindelijk kome,
en mij het hoofd breke. **6** En de Heere zeide: Hoort, wat
de onrechtvaardige rechter zegt. **7** Zal God dan geen
recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem
roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen? **8** Ik zeg u,
dat Hij hun haastelijk recht doen zal. Doch de Zoon des
mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de
aarde? **9** En Hij zeide ook tot sommigen, die bij zichzelven
vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren, en de anderen
niets achtten, deze gelijkenis: **10** Twee mensen gingen op
in den tempel om te bidden, de een was een Farizeer, en
de ander een tollenaar. **11** De Farizeer, staande, bad dit bij
zichzelven: O God! ik dank U, dat ik niet ben gelijk de
anderen mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers;
of ook gelijk deze tollenaar. **12** Ik vast tweemaal per week;
ik geef tienden van alles, wat ik bezit. **13** En de tollenaar,
van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen
naar den hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O
God! wees mij zondaar genadig! **14** Ik zeg ulieden: Deze
ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die; want
een ieder, die zichzelven verhoogt, zal vernederd worden,
en die zichzelven vernedert, zal verhoogd worden. **15** En
zij brachten ook de kinderkens tot Hem, opdat Hij die zou
aanraken; en de discipelen, dat ziende, bestraften dezelve.
16 Maar Jezus riep dezelve kinderkens tot Zich, en zeide:
Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet;
want derzulken is het Koninkrijk Gods. **17** Voorwaar, zeg
Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet zal ontvangen als
een kindeken, die zal geenszins in hetzelve komen. **18**
En een zeker overste vraagde Hem, zeggende: Goede
Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beerven?
(aiōnios g166) **19** En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij

Mij goed? Niemand is goed, dan Een, namelijk God. **20** Gij weet de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; eer uw vader en uw moeder. **21** En hij zeide: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid aan. **22** Doch Jezus, dit horende, zeide tot hem: Nog een ding ontbreekt u; verkoop alles, wat gij hebt, en deel het onder de armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij. **23** Maar als hij dit hoorde, werd hij geheel droevig; want hij was zeer rijk. **24** Jezus nu, ziende, dat hij geheel droevig geworden was, zeide: Hoe bezwaarlijk zullen degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk Gods ingaan! **25** Want het is lichter, dat een kemel ga door het oog van een naald, dan dat een rijke in het Koninkrijk Gods inga. **26** En die dit hoorden, zeiden: Wie kan dan zalig worden? **27** En Hij zeide: De dingen, die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God. **28** En Petrus zeide: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd. **29** En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg ulieden, dat er niemand is, die verlaten heeft huis, of ouders, of broeders, of vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods; **30** Die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd, en in de toekomende eeuw het eeuwige leven. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. **32** Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden. **33** En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. **34** En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd. **35** En het geschiedde, als Hij nabij Jericho kwam, dat een zeker blinde aan den weg zat, bedelende. **36** En deze, horende de schare voorbijgaan, vraagde, wat dat ware. **37** En zij boodschapten hem, dat Jezus de Nazarener voorbijging. **38** En hij riep, zeggende: Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner! **39** En die voorbijgingen, bestraften hem, opdat hij zwijgen zou; maar hij riep zoveel te meer: Zone Davids, ontferm U mijner! **40** En Jezus, stilstaande, beval, dat men denzelven tot Hem brengen zou; en als hij nabij Hem gekomen was, vraagde Hij hem, **41** Zeggende: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En hij zeide: Heere! dat ik ziende mag worden. **42** En Jezus zeide tot hem: Word ziende; uw geloof heeft u behouden. **43** En terstond werd hij ziende, en volgde Hem, God verheerlijkende. En al het volk, dat ziende, gaf Gode lof.

19 En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho. **2** En zie, er was een man, met name geheten Zacheus; en deze was een overste der tollenaren, en hij was rijk; **3** En zocht Jezus te zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein van persoon was. **4** En vooruitlopende, klom hij op een wilden vijgeboom, opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou door dien weg voorbijgaan. **5** En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: Zacheus! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven. **6** En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap. **7** En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te herbergen. **8** En Zacheus stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder. **9** En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is. **10** Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was. **11** En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden. **12** Hij zeide dan: Een zeker welgeboren man reisde in een ver gelegen land, om voor zichzelven een koninkrijk te ontvangen, en dan weder te keren. **13** En geroepen hebbende zijn tien dienstknechten, gaf hij hun tien ponden, en zeide tot hen: Doet handeling, totdat ik kome. **14** En zijn burgers haatten hem, en zonden hem gezanten na, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij. **15** En het geschiedde, toen hij wederkwam, als hij het koninkrijk ontvangen had, dat hij zeide, dat die dienstknechten tot hem zouden geroepen worden, wien hij het geld gegeven had; opdat hij weten mocht, wat een iegelijk met handelen gewonnen had. **16** En de eerste kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft tien ponden daartoe gewonnen. **17** En hij zeide tot hem: Wel, gij goede dienstknecht, dewijl gij in het minste getrouw zijt geweest, zo heb macht over tien steden. **18** En de tweede kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft vijf ponden gewonnen. **19** En hij zeide ook tot dezen: En gij, wees over vijf steden. **20** En een ander kwam, zeggende: Heer, zie hier uw pond, hetwelk ik in een zweetdoek weggelegd had; **21** Want ik vreesde u, omdat gij een straf mens zijt; gij neemt weg, wat gij niet gelegd hebt, en gij maait, wat gij niet gezaaid hebt. **22** Maar hij zeide tot hem: Uit uw mond zal ik u oordelen, gij boze dienstknecht! Gij wist, dat ik een straf mens ben, nemende weg, wat ik niet gelegd heb, en maaiende, wat ik niet gezaaid heb. **23** Waarom hebt gij dan mijn geld niet in de bank gegeven, en ik, komende, had hetzelve met woeker mogen eisen? **24** En hij zeide tot degenen, die bij hem stonden: Neemt dat pond van hem weg, en geeft het dien, die de tien ponden heeft. **25** En zij zeiden tot hem: Heer, hij heeft tien ponden. **26** Want ik zeg u, dat een iegelijk, die heeft, zal gegeven worden; maar van degene, die niet heeft, van dien zal genomen worden ook wat hij heeft. **27** Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zoude zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood. **28** En dit gezegd hebbende, reisde Hij voor hen heen, en ging op naar Jeruzalem. **29** En het geschiedde, als Hij nabij Beth-fage en Bethanie gekomen was, aan den berg, genaamd den Olijfberg, dat Hij twee van Zijn discipelen uitzond, **30** Zeggende: Gaat henen in dat vlek, dat tegenover is; in hetwelk inkomende, zult

gij een veulen gebonden vinden, waarop geen mens ooit
heeft gezeten; ontbindt hetzelve, en brengt het. **31** En
indien iemand u vraagt: Waarom ontbindt gij dat, zo zult gij
alzo tot hem zeggen: Omdat het de Heere van node heeft.
32 En die uitgezonden waren, heengegaan zijnde, vonden
het, gelijk Hij hun gezegd had. **33** En als zij het veulen
ontbonden, zeiden de heren van hetzelve tot hen: Waarom
ontbindt gij het veulen? **34** En zij zeiden: De Heere heeft
het van node. **35** En zij brachten hetzelve tot Jezus. En
hun klederen op het veulen geworpen hebbende, zetten
zij Jezus daarop. **36** En als Hij voort reisde, spreidden
zij hun klederen onder Hem op den weg. **37** En als Hij
nu genaakte aan den afgang des Olijfbergs, begon al
de menigte der discipelen zich te verblijden, en God te
loven met grote stemme, vanwege al de krachtige daden,
die zij gezien hadden; **38** Zeggende: Gezegend is de
Koning, Die daar komt in den Naam des Heeren! Vrede zij
in den hemel, en heerlijkheid in de hoogste plaatsen! **39**
En sommigen der Farizeen uit de schare zeiden tot Hem:
Meester, bestraf Uw discipelen. **40** En Hij, antwoordende,
zeide tot hen: Ik zeg ulieden, dat, zo deze zwijgen, de
stenen haast roepen zullen. **41** En als Hij nabij kwam, en
de stad zag, weende Hij over haar, **42** Zeggende: Och,
of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen
tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw
ogen. **43** Want er zullen dagen over u komen, dat uw
vijanden een begraving rondom u zullen opwerpen, en
zullen u omsingelen, en u van alle zijden benauwen; **44**
En zullen u tot den grond nederwerpen, en uw kinderen
in u; en zij zullen in u den enen steen op den anderen
steen niet laten; daarom dat gij den tijd uwer bezoeking
niet bekend hebt. **45** En gegaan zijnde in den tempel,
begon Hij uit te drijven degenen, die daarin verkochten en
kochten, **46** Zeggende tot hen: Er is geschreven: Mijn huis
is een huis des gebeds; maar gij hebt dat tot een kuil der
moordenaren gemaakt. **47** En Hij leerde dagelijks in den
tempel; en de overpriesters, en de Schriftgeleerden, en
de oversten des volks zochten Hem te doden. **48** En zij
vonden niet, wat zij doen zouden; want al het volk hing
Hem aan, en hoorde Hem.

20 En het geschiedde in een van die dagen, als Hij
in den tempel het volk leerde, en het Evangelie
verkondigde, dat de overpriesters, en Schriftgeleerden,
met de ouderlingen daarover kwamen, **2** En spraken tot
Hem zeggende: Zeg ons, door wat macht Gij deze dingen
doet; of wie Hij is, Die U deze macht heeft gegeven? **3**
En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een
woord vragen, en zegt Mij: **4** De doop van Johannes,
was die uit den Hemel, of uit de mensen? **5** En zij
overleiden onder zich, zeggende: Indien wij zeggen: Uit
den Hemel; zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij dan hem
niet geloofd? **6** En indien wij zeggen: Uit de mensen; zo
zal ons al het volk stenigen; want zij houden voor zeker,
dat Johannes een profeet was. **7** En zij antwoordden,
dat zij niet wisten, vanwaar die was. **8** En Jezus zeide
tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik deze
dingen doe. **9** En Hij begon tot het volk deze gelijkenis
te zeggen: Een zeker mens plantte een wijngaard, en hij
verhuurde dien aan landlieden, en trok een langen tijd
buitenslands. **10** En als het de tijd was, zond hij tot de
landlieden een dienstknecht, opdat zij hem van de vrucht
des wijngaards geven zouden; maar de landlieden sloegen
denzelven, en zonden hem ledig heen. **11** En wederom
zond hij nog een anderen dienstknecht; maar ook dien
geslagen en smadelijk behandeld hebbende, zonden zij
hem ledig heen. **12** En wederom zond hij nog een derden;
maar zij verwondden ook dezen, en wierpen hem uit. **13**
En de heer des wijngaards zeide: Wat zal ik doen? Ik
zal mijn geliefden zoon zenden; mogelijk dezen ziende,
zullen zij hem ontzien. **14** Maar als de landlieden hem
zagen, overleiden zij onder elkander, en zeiden: Deze
is de erfgenaam; komt, laat ons hem doden, opdat de
erfenis onze worde. **15** En als zij hem buiten den wijngaard
uitgeworpen hadden, doodden zij hem. Wat zal dan de
heer des wijngaards hun doen? **16** Hij zal komen en deze
landlieden verderven, en zal den wijngaard aan anderen
geven. En als zij dat hoorden, zeiden zij: Dat zij verre! **17**
Maar Hij zag hen aan, en zeide: Wat is dan dit, hetwelk
geschreven staat: De steen, dien de bouwlieden verworpen
hebben, deze is tot een hoofd des hoeks geworden? **18**
Een iegelijk, die op dien steen valt, zal verpletterd worden,
en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen. **19** En de
overpriesteren en de Schriftgeleerden zochten te dierzelver
ure de handen aan Hem te slaan; maar zij vreesden het
volk; want zij verstonden, dat Hij deze gelijkenis tegen hen
gesproken had. **20** En zij namen Hem waar, en zonden
verspieders uit, die zichzelven veinsden rechtvaardig te
zijn; opdat zij Hem in Zijn rede vangen mochten, om Hem
aan de heerschappij en de macht des stadhouders over te
leveren. **21** En zij vraagden Hem, zeggende: Meester,
wij weten, dat Gij recht spreekt en leert, en den persoon
niet aanneemt, maar den weg Gods leert in der waarheid.
22 Is het ons geoorloofd den keizer schatting te geven,
of niet? **23** En Hij, hun arglistigheid bemerkende, zeide
tot hen: Wat verzoekt gij Mij? **24** Toont Mij een penning;
wiens beeld en opschrift heeft hij? En zij, antwoordende,
zeiden: Des keizers. **25** En Hij zeide tot hen: Geeft dan
den keizer, dat des keizers is, en Gode, dat Gods is. **26**
En zij konden Hem in Zijn woord niet vatten voor het volk;
en zich verwonderende over Zijn antwoord, zwegen zij stil.
27 En tot Hem kwamen sommigen der Sadduceen, welke
tegensprekende zeggen, dat er geen opstanding is, en
vraagden Hem. **28** Zeggende: Meester! Mozes heeft ons
geschreven: Zo iemands broeder sterft, die een vrouw
heeft, en hij sterft zonder kinderen, dat zijn broeder de
vrouw nemen zal, en zijn broeder zaad verwekken. **29** Er
waren nu zeven broeders; en de eerste nam een vrouw,
en hij stierf zonder kinderen. **30** En de tweede nam die
vrouw, en ook deze stierf zonder kinderen. **31** En de
derde nam dezelve vrouw; en desgelijks ook de zeven,
en hebben geen kinderen nagelaten, en zijn gestorven.
32 En ten laatste na allen stierf ook de vrouw. **33** In de

opstanding dan, wiens vrouw van dezen zal zij zijn? Want
die zeven hebben dezelve tot een vrouw gehad. **34** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: De kinderen dezer
eeuw trouwen, en worden ten huwelijk uitgegeven; **(aiōn**
g165) **35** Maar die waardig zullen geacht zijn die eeuw te
verwerven en de opstanding uit de doden, zullen noch
trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden; **(aiōn g165)**
36 Want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn den
engelen gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen
der opstanding zijn. **37** En dat de doden opgewekt zullen
worden, heeft ook Mozes aangewezen bij het doornenbos,
als hij den Heere noemt den God Abrahams, en den God
Izaks, en den God Jakobs. **38** God nu is niet een God der
doden, maar der levenden; want zij leven Hem allen. **39**
En sommigen der Schriftgeleerden, antwoordende, zeiden:
Meester! Gij hebt wel gezegd. **40** En zij durfden Hem niet
meer iets vragen. **41** En Hij zeide tot hen: Hoe zeggen
zij, dat de Christus Davids Zoon is? **42** En David zelf
zegt in het boek der psalmen: De Heere heeft gezegd tot
mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand, **43** Totdat Ik Uw
vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.
44 David dan noemt Hem zijn Heere; en hoe is Hij zijn
Zoon? **45** En daar al het volk het hoorde, zeide Hij tot
Zijn discipelen: **46** Wacht u van de Schriftgeleerden, die
daar willen wandelen in lange klederen, en beminnen de
groetingen op de markten, en de voorgestoelten in de
synagogen, en de vooraanzittingen in de maaltijden; **47**
Die der weduwen huizen opeten, en onder een schijn lange
gebeden doen; dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen.

21 En opziende, zag Hij de rijken hun gaven in de
schatkist werpen. **2** En Hij zag ook een zekere arme
weduwe twee kleine penningen daarin werpen. **3** En Hij
zeide: Waarlijk, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer
dan allen heeft in geworpen. **4** Want die allen hebben van
hun overvloed geworpen tot de gaven Gods; maar deze
heeft van haar gebrek, al den leeftocht, dien zij had, daarin
geworpen. **5** En als sommigen zeiden van den tempel,
dat hij met schonen stenen en begiftigingen versierd was,
zeide Hij: **6** Wat deze dingen aangaat, die gij aanschouwt,
er zullen dagen komen, in welke niet een steen op den
anderen steen zal gelaten worden, die niet zal worden
afgebroken. **7** En zij vraagden Hem, zeggende: Meester,
wanneer zullen dan deze dingen zijn, en welk is het teken,
wanneer deze dingen zullen geschieden? **8** En Hij zeide:
Ziet, dat gij niet verleid wordt; want velen zullen er komen
onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en de tijd
is nabij gekomen, gaat dan hen niet na. **9** En wanneer
gij zult horen van oorlogen en beroerten, zo wordt niet
verschrikt; want deze dingen moeten eerst geschieden;
maar nog is terstond het einde niet. **10** Toen zeide Hij
tot hen: Het ene volk zal tegen het andere volk opstaan,
en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk. **11**
En er zullen grote aardbevingen wezen in verscheidene
plaatsen, en hongersnoden, en pestilentien; er zullen ook
schrikkelijke dingen, en grote tekenen van den hemel
geschieden. **12** Maar voor dit alles, zullen zij hun handen
aan ulieden slaan, en u vervolgen, u overleverende in
de synagogen en gevangenissen; en gij zult getrokken
worden voor koningen en stadhouders, om Mijns Naams
wil. **13** En dit zal u overkomen tot een getuigenis. **14** Neemt
dan in uw harten voor, van te voren niet te overdenken,
hoe gij u verantwoorden zult; **15** Want Ik zal u mond en
wijsheid geven, welke niet zullen kunnen tegenspreken,
noch wederstaan allen, die zich tegen u zetten. **16** En gij
zult overgeleverd worden ook van ouders, en broeders, en
magen, en vrienden; en zij zullen er sommigen uit u doden.
17 En gij zult van allen gehaat worden om Mijns Naams
wil. **18** Doch niet een haar uit uw hoofd zal verloren gaan.
19 Bezit uw zielen in uw lijdzaamheid. **20** Maar wanneer gij
zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt,
zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. **21**
Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en
die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken;
en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen.
22 Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld
worde, dat geschreven is. **23** Doch wee den bevruchten
en den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal grote
nood zijn in het land, en toorn over dit volk. **24** En zij
zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankelijk
weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal
van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der
heidenen vervuld zullen zijn. **25** En er zullen tekenen
zijn in de zon, en maan, en sterren, en op de aarde
benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de
zee en watergolven groot geluid zullen geven; **26** En den
mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting
der dingen, die het aardrijk zullen overkomen; want de
krachten der hemelen zullen bewogen worden. **27** En
alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien komen in een
wolk, met grote kracht en heerlijkheid. **28** Als nu deze
dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft
uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is. **29**
En Hij zeide tot hen een gelijkenis: Ziet den vijgeboom,
en al de bomen. **30** Wanneer zij nu uitspruiten, en gij
dat ziet, zo weet gij uit uzelven, dat de zomer nu nabij
is. **31** Alzo ook gij, wanneer gij deze dingen zult zien
geschieden, zo weet, dat het Koninkrijk Gods nabij is.
32 Voorwaar Ik zeg u, dat dit geslacht geenszins zal
voorbijgaan, totdat alles zal geschied zijn. **33** De hemel en
de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen
geenszins voorbijgaan. **34** En wacht uzelven, dat uw
harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij
en dronkenschap, en zorgvuldigheden dezes levens, en
dat u die dag niet onvoorziens over kome. **35** Want gelijk
een strik zal hij komen over al degenen, die op den
gansen aardbodem gezeten zijn. **36** Waakt dan te aller
tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te
ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te
staan voor den Zoon des mensen. **37** Des daags nu was
Hij lerende in de tempel; maar des nachts ging Hij uit, en
vernachtte op den berg, genaamd den Olijf berg. **38** En al

het volk kwam des morgens vroeg tot Hem in den tempel,
om Hem te horen.

22 En het feest der ongehevelde broden, genaamd
pascha, was nabij. **2** En de overpriesters en de
Schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem ombrengen zouden;
want zij vreesden het volk. **3** En de satan voer in Judas,
die toegenaamd was Iskariot, zijnde uit het getal der
twaalven. **4** En hij ging heen en sprak met de overpriesters
en de hoofdmannen, hoe hij Hem hun zou overleveren. **5**
En zij waren verblijd, en zijn het eens geworden, dat zij
hem geld geven zouden. **6** En hij beloofde het, en zocht
gelegenheid, om Hem hun over te leveren, zonder oproer.
7 En de dag der ongehevelde broden kwam, op denwelken
het pascha moest geslacht worden. **8** En Hij zond Petrus
en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, en bereidt ons het
pascha, opdat wij het eten mogen. **9** En zij zeiden tot Hem:
Waar wilt Gij, dat wij het bereiden? **10** En Hij zeide tot hen:
Ziet, als gij in de stad zult gekomen zijn, zo zal u een mens
ontmoeten, dragende een kruik waters; volgt hem in het
huis, daar hij ingaat. **11** En gij zult zeggen tot den huisvader
van dat huis: De Meester zegt u: Waar is de eetzaal, daar
Ik het pascha met Mijn discipelen eten zal? **12** En hij zal u
een grote toegeruste opperzaal wijzen, bereidt het aldaar.
13 En zij, heengaande, vonden het, gelijk Hij hun gezegd
had, en bereidden het pascha. **14** En als de ure gekomen
was, zat Hij aan, en de twaalf apostelen met Hem. **15** En
Hij zeide tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met
u te eten, eer dat Ik lijde; **16** Want Ik zeg u, dat Ik niet
meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het
Koninkrijk Gods. **17** En als Hij een drinkbeker genomen
had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen, en deelt
hem onder ulieden. **18** Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken
zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods
zal gekomen zijn. **19** En Hij nam brood, en als Hij gedankt
had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn
lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn
gedachtenis. **20** Desgelijks ook den drinkbeker na het
avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe
testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.
21 Doch ziet, de hand desgenen, die Mij verraadt, is met
Mij aan de tafel. **22** En de Zoon des mensen gaat wel
heen, gelijk besloten is; doch wee dien mens, door welken
Hij verraden wordt! **23** En zij begonnen onder elkander
te vragen, wie van hen het toch mocht zijn, die dat doen
zou. **24** En er werd ook twisting onder hen, wie van hen
scheen de meeste te zijn. **25** En Hij zeide tot hen: De
koningen der volken heersen over hen; en die macht over
hen hebben, worden weldadige heren genaamd. **26** Doch
gij niet alzo; maar de meeste onder u, die zij gelijk de
minste, en die voorganger is, als een die dient. **27** Want
wie is meerder, die aanzit, of die dient? Is het niet die
aanzit? Maar Ik ben in het midden van u, als een die dient.
28 En gij zijt degenen, die met Mij steeds gebleven zijt in
Mijn verzoekingen. **29** En Ik verordineer u het Koninkrijk,
gelijkerwijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft; **30** Opdat
gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op
tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels. **31** En de
Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden
zeer begeerd om te ziften als de tarwe; **32** Maar Ik heb
voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als
gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders. **33**
En hij zeide tot Hem: Heere, ik ben bereid, met U ook
in de gevangenis en in den dood te gaan. **34** Maar Hij
zeide: Ik zeg u, Petrus, de haan zal heden niet kraaien,
eer gij driemaal zult verloochend hebben, dat gij Mij kent.
35 En Hij zeide tot hen: Als Ik u uitzond, zonder buidel,
en male, en schoenen, heeft u ook iets ontbroken? En
zij zeiden: Niets. **36** Hij zeide dan tot hen: Maar nu, wie
een buidel heeft, die neme hem, desgelijks ook een male;
en die geen heeft, die verkope zijn kleed, en kope een
zwaard. **37** Want Ik zeg u, dat nog dit, hetwelk geschreven
is, in Mij moet volbracht worden, namelijk: En Hij is met
de misdadigen gerekend. Want ook die dingen, die van
Mij geschreven zijn, hebben een einde. **38** En zij zeiden:
Heere! zie hier twee zwaarden. En Hij zeide tot hen:
Het is genoeg. **39** En uitgaande, vertrok Hij, gelijk Hij
gewoon was, naar den Olijfberg; en Hem volgden ook Zijn
discipelen. **40** En als Hij aan die plaats gekomen was,
zeide Hij tot hen: Bidt, dat gij niet in verzoeking komt. **41**
En Hij scheidde Zich van hen af, omtrent een steenworp;
en knielde neder en bad, **42** Zeggende: Vader, of Gij wildet
dezen drinkbeker van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil,
maar de Uwe geschiede. **43** En van Hem werd gezien een
engel uit den hemel, die Hem versterkte. **44** En in zwaren
strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk
grote droppelen bloeds, die op de aarde afliepen. **45** En
als Hij van het gebed opgestaan was, kwam Hij tot Zijn
discipelen, en vond hen slapende van droefheid. **46** En
Hij zeide tot hen: Wat slaapt gij? Staat op en bidt, opdat
gij niet in verzoeking komt. **47** En als Hij nog sprak, ziet
daar een schare; en een van de twaalven, die genaamd
was Judas, ging hun voor, en kwam bij Jezus, om Hem te
kussen. **48** En Jezus zeide tot hem: Judas, verraadt gij
den Zoon des mensen met een kus? **49** En die bij Hem
waren, ziende, wat er geschieden zou, zeiden tot Hem:
Heere, zullen wij met het zwaard slaan? **50** En een uit
hen sloeg den dienstknecht des hogepriesters, en hieuw
hem zijn rechteroor af. **51** En Jezus, antwoordende, zeide:
Laat hen tot hiertoe geworden; en raakte zijn oor aan, en
heelde hem. **52** En Jezus zeide tot de overpriesters, en
de hoofdmannen des tempels, en ouderlingen, die tegen
Hem gekomen waren: Zijt gij uitgegaan met zwaarden en
stokken als tegen een moordenaar? **53** Als Ik dagelijks
met u was in den tempel, zo hebt gij de handen tegen
Mij niet uitgestoken; maar dit is uw ure, en de macht der
duisternis. **54** En zij grepen Hem en leidden Hem weg, en
brachten Hem in het huis des hogepriesters. En Petrus
volgde van verre. **55** En als zij vuur ontstoken hadden
in het midden van de zaal, en zij te zamen nederzaten,
zat Petrus in het midden van hen. **56** En een zekere
dienstmaagd, ziende hem bij het vuur zitten, en haar ogen
op hem houdende, zeide: Ook deze was met Hem. **57**

Maar hij verloochende Hem, zeggende: Vrouw, ik ken Hem
niet. 58 En kort daarna een ander, hem ziende, zeide:
Ook gij zijt van die. Maar Petrus zeide: Mens, ik ben niet.
59 En als het omtrent een uur geleden was, bevestigde
dat een ander, zeggende: In der waarheid, ook deze was
met Hem; want hij is ook een Galileer. 60 Maar Petrus
zeide: Mens, ik weet niet, wat gij zegt. En terstond, als
hij nog sprak, kraaide de haan. 61 En de Heere, Zich
omkerende, zag Petrus aan; en Petrus werd indachtig het
woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had: Eer de haan
zal gekraaid hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen.
62 En Petrus, naar buiten gaande, weende bitterlijk. 63 En
de mannen, die Jezus hielden, bespotten Hem, en sloegen
Hem. 64 En als zij Hem overdekt hadden, sloegen zij
Hem op het aangezicht, en vraagden Hem, zeggende:
Profeteer, wie het is, die U geslagen heeft? 65 En vele
andere dingen zeiden zij tegen Hem, lasterende. 66 En als
het dag geworden was, vergaderden de ouderlingen des
volks, en de overpriesters en Schriftgeleerden, en brachten
Hem in hun raad, 67 Zeggende: Zijt Gij de Christus, zeg
het ons. En Hij zeide tot hen: Indien Ik het u zeg, gij zult
het niet geloven; 68 En indien Ik ook vraag, gij zult Mij niet
antwoorden, of loslaten; 69 Van nu aan zal de Zoon des
mensen gezeten zijn aan de rechter hand der kracht Gods.
70 En zij zeiden allen: Zijt Gij dan de Zoon Gods? En Hij
zeide tot hen: Gij zegt, dat Ik het ben. 71 En zij zeiden:
Wat hebben wij nog getuigenis van node? Want wij zelven
hebben het uit Zijn mond gehoord.

23 En de gehele menigte van hen stond op, en
leidde Hem tot Pilatus. 2 En zij begonnen Hem te
beschuldigen, zeggende: Wij hebben bevonden, dat Deze
het volk verkeert, en verbiedt den keizer schattingen te
geven, zeggende, dat Hij Zelf Christus, de Koning is. 3 En
Pilatus vraagde Hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der
Joden? En Hij antwoordde hem en zeide: Gij zegt het. 4
En Pilatus zeide tot de overpriesters en de scharen: Ik vind
geen schuld in dezen Mens. 5 En zij hielden te sterker
aan, zeggende: Hij beroert het volk, lerende door geheel
Judea, begonnen hebbende van Galilea tot hier toe. 6 Als
nu Pilatus van Galilea hoorde, vraagde hij, of die Mens
een Galileer was? 7 En verstaande, dat Hij uit het gebied
van Herodes was, zond hij Hem heen tot Herodes, die ook
zelf in die dagen binnen Jeruzalem was. 8 En als Herodes
Jezus zag, werd hij zeer verblijd; want hij was van over
lang begerig geweest Hem te zien, omdat hij veel van Hem
hoorde; en hoopte enig teken te zien, dat van Hem gedaan
zou worden. 9 En hij vraagde Hem met vele woorden;
doch Hij antwoordde hem niets. 10 En de overpriesters
en de Schriftgeleerden stonden, en beschuldigden Hem
heftiglijk. 11 En Herodes met zijn krijgslieden Hem veracht
en bespot hebbende, deed Hem een blinkend kleed aan,
en zond Hem weder tot Pilatus. 12 En op denzelfde dag
werden Pilatus en Herodes vrienden met elkander; want zij
waren te voren in vijandschap tegen den anderen. 13 En
als Pilatus de overpriesters, en de oversten, en het volk
bijeengeroepen had, zeide hij tot hen: 14 Gij hebt dezen
Mens tot mij gebracht, als een, die het volk afkerig maakt;
en ziet, ik heb Hem in uw tegenwoordigheid ondervraagd,
en heb in dezen Mens geen schuld gevonden, van hetgeen
daar gij Hem mede beschuldigt; 15 Ja, ook Herodes niet;
want ik heb ulieden tot hem gezonden, en ziet, er is van
Hem niets gedaan, dat des doods waardig is. 16 Zo zal ik
Hem dan kastijden en loslaten. 17 En hij moest hun op het
feest een loslaten. 18 Doch al de menigte riep gelijkelijk,
zeggende: Weg met Dezen, en laat ons Bar-abbas los. 19
Dewelke was om zeker oproer, dat in de stad geschied
was, en om een doodslag, in de gevangenis geworpen. 20
Pilatus dan riep hun wederom toe, willende Jezus loslaten.
21 Maar zij riepen daartegen, zeggende: Kruis Hem, kruis
Hem! 22 En hij zeide ten derden male tot hen: Wat heeft
Deze dan kwaads gedaan? Ik heb geen schuld des doods
in Hem gevonden. Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten.
23 Maar zij hielden aan met groot geroep, eisende, dat
Hij zou gekruist worden; en hun en der overpriesteren
geroep werd geweldiger. 24 En Pilatus oordeelde, dat
hun eis geschieden zou. 25 En hij liet hun los dengene,
die om oproer en doodslag in de gevangenis geworpen
was, welken zij geeist hadden; maar Jezus gaf hij over
tot hun wil. 26 En als zij Hem wegleidden, namen zij een
Simon van Cyrene, komende van den akker, en legden
hem het kruis op, dat hij het achter Jezus droeg. 27 En
een grote menigte van volk en van vrouwen volgde Hem,
welke ook weenden en Hem beklaagden. 28 En Jezus,
Zich tot haar kerende zeide: Gij dochters van Jeruzalem!
weent niet over Mij, maar weent over uzelven, en over uw
kinderen. 29 Want ziet, er komen dagen, in welke men
zeggen zal: Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken,
die niet gebaard hebben, en de borsten, die niet gezoogd
hebben. 30 Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot de
bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons. 31
Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan
het dorre geschieden? 32 En er werden ook twee anderen,
zijnde kwaaddoeners, geleid, om met Hem gedood te
worden. 33 En toen zij kwamen op de plaats genaamd
Hoofdschedel plaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de
kwaaddoeners, den een ter rechter zijde en den ander
ter linker zijde. 34 En Jezus zeide: Vader, vergeef het
hun; want zij weten niet, wat zij doen. En verdelende Zijn
klederen, wierpen zij het lot. 35 En het volk stond en zag
het aan. En ook de oversten met hen beschimpten Hem,
zeggende: Anderen heeft Hij verlost, dat Hij nu Zichzelven
verlosse, zo Hij is de Christus, de Uitverkorene Gods. 36
En ook de krijgsknechten, tot Hem komende, bespotten
Hem, en brachten Hem edik; 37 En zeiden: Indien gij de
Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelven. 38 En er was
ook een opschrift boven Hem geschreven, met Griekse, en
Romeinse en Hebreeuwse letters: DEZE Is De KONING
DER JODEN. 39 En een der kwaaddoeners, die gehangen
waren, lasterde Hem, zeggende: Indien Gij de Christus zijt,
verlos Uzelven en ons. 40 Maar de andere, antwoordende,
bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij
in hetzelfde oordeel zijt? 41 En wij toch rechtvaardiglijk;

want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan
hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. **42**
En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw
Koninkrijk zult gekomen zijn. **43** En Jezus zeide tot hem:
Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs
zijn. **44** En het was omtrent de zesde ure, en er werd
duisternis over de gehele aarde, tot de negende ure toe.
45 En de zon werd verduisterd, en het voorhangsel des
tempels scheurde midden door. **46** En Jezus, roepende
met grote stemme, zeide: Vader, in Uw handen beveel
Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij den
geest. **47** Als nu de hoofdman over honderd zag, wat er
geschied was, verheerlijkte hij God, en zeide: Waarlijk,
deze Mens was rechtvaardig. **48** En al de scharen, die
samengekomen waren om dit te aanschouwen, ziende de
dingen, die geschied waren, keerden wederom, slaande
op hun borsten. **49** En al Zijn bekenden stonden van verre,
ook de vrouwen, die Hem te zamen gevolgd waren van
Galilea, en zagen dit aan. **50** En zie, een man, met name
Jozef, zijnde een raadsheer, een goed en rechtvaardig
man, **51** (Deze had niet mede bewilligd in hun raad en
handel) van Arimathea, een stad der Joden, en die ook
zelf het Koninkrijk Gods verwachtte; **52** Deze ging tot
Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus. **53** En als hij
hetzelve afgenomen had, wond hij dat in een fijn lijnwaad,
en legde het in een graf, in een rots gehouwen, waarin
nog nooit iemand gelegd was. **54** En het was de dag der
voorbereiding, en de sabbat kwam aan. **55** En ook de
vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galilea, volgden
na en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam gelegd
werd. **56** En wedergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen
en zalven; en op den sabbat rustten zij naar het gebod.

24 En op den eersten dag der week, zeer vroeg in den
morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende
de specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met
haar. **2** En zij vonden den steen afgewenteld van het graf.
3 En ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van den
Heere Jezus niet. **4** En het geschiedde, als zij daarover
twijfelmoedig waren, zie, twee mannen stonden bij haar in
blinkende klederen. **5** En als zij zeer bevreesd werden,
en het aangezicht naar de aarde neigden, zeiden zij tot
haar: Wat zoekt gij den Levende bij de doden? **6** Hij is
hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u
gesproken heeft, als Hij nog in Galilea was, **7** Zeggende:
De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de
handen der zondige mensen, en gekruisigd worden, en ten
derden dage wederopstaan. **8** En zij werden indachtig
Zijner woorden. **9** En wedergekeerd zijnde van het graf,
boodschapten zij al deze dingen aan de elven, en aan
al de anderen. **10** En deze waren Maria Magdalena,
en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en de
andere met haar, die dit tot de apostelen zeiden. **11** En
haar woorden schenen voor hen als ijdel geklap, en zij
geloofden haar niet. **12** Doch Petrus opstaande, liep tot
het graf, en nederbukkende, zag hij de linnen doeken,
liggende alleen, en ging weg, zich verwonderende bij
zichzelven van hetgeen geschied was. **13** En zie, twee van
hen gingen op denzelfden dag naar een vlek, dat zestig
stadien van Jeruzalem was, welks naam was Emmaus; **14**
En zij spraken samen onder elkander van al deze dingen,
die er gebeurd waren. **15** En het geschiedde, terwijl zij
samen spraken, en elkander ondervraagden, dat Jezus
Zelf bij hen kwam, en met hen ging. **16** En hun ogen
werden gehouden, dat zij Hem niet kenden. **17** En Hij
zeide tot hen: Wat redenen zijn dit, die gij, wandelende,
onder elkander verhandelt, en waarom ziet gij droevig? **18**
En de een, wiens naam was Kleopas, antwoordende, zeide
tot Hem: Zijt Gij alleen een vreemdeling te Jeruzalem, en
weet niet de dingen, die dezer dagen daarin geschied zijn?
19 En Hij zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem:
De dingen aangaande Jezus den Nazarener, Welke een
Profeet was, krachtig in werken en woorden, voor God
en al het volk. **20** En hoe onze overpriesters en oversten
Denzelven overgeleverd hebben tot het oordeel des doods,
en Hem gekruisigd hebben. **21** En wij hoopten, dat Hij was
Degene, Die Israel verlossen zou. Doch ook, benevens dit
alles, is het heden de derde dag, van dat deze dingen
geschied zijn. **22** Maar ook sommige vrouwen uit ons
hebben ons ontsteld, die vroeg in den morgenstond aan
het graf geweest zijn; **23** En Zijn lichaam niet vindende,
kwamen zij en zeiden, dat zij ook een gezicht van engelen
gezien hadden, die zeggen, dat Hij leeft. **24** En sommigen
dergenen, die met ons zijn, gingen heen tot het graf,
en bevonden het alzo, gelijk ook de vrouwen gezegd
hadden; maar Hem zagen zij niet. **25** En Hij zeide tot
hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven
al hetgeen de profeten gesproken hebben! **26** Moest de
Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid
ingaan? **27** En begonnen hebbende van Mozes en van al
de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen
van Hem geschreven was. **28** En zij kwamen nabij het
vlek, daar zij naar toegingen; en Hij hield Zich, alsof Hij
verder gaan zou. **29** En zij dwongen Hem, zeggende:
Blijf met ons; want het is bij den avond, en de dag is
gedaald. En Hij ging in, om met hen te blijven. **30** En het
geschiedde, als Hij met hen aanzat, nam Hij het brood,
en zegende het, en als Hij het gebroken had, gaf Hij het
hun. **31** En hun ogen werden geopend, en zij kenden
Hem; en Hij kwam weg uit hun gezicht. **32** En zij zeiden tot
elkander: Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot
ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende?
33 En zij, opstaande ter zelfder ure, keerden weder naar
Jeruzalem, en vonden de elven samenvergaderd, en die
met hen waren; **34** Welke zeiden: De Heere is waarlijk
opgestaan, en is van Simon gezien. **35** En zij vertelden,
hetgeen op den weg geschied was, en hoe Hij hun bekend
was geworden in het breken des broods. **36** En als zij
van deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in het midden
van hen, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden! **37** En zij
verschrikt en zeer bevreesd geworden zijnde, meenden,
dat zij een geest zagen. **38** En Hij zeide tot hen: Wat zijt
gij ontroerd, en waarom klimmen zulke overleggingen in

uw harten? **39** Ziet Mijn handen en Mijn voeten; want Ik
ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; want een geest heeft
geen vlees en benen, gelijk gij ziet, dat Ik heb. **40** En als
Hij dit zeide, toonde Hij hun de handen en de voeten. **41**
En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich
verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets om te
eten? **42** En zij gaven Hem een stuk van een gebraden
vis, en van honigraten. **43** En Hij nam het, en at het voor
hun ogen. **44** En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die
Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles
moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de
Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen. **45** Toen
opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.
46 En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest
de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden
dage. **47** En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en
vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van
Jeruzalem. **48** En gij zijt getuigen van deze dingen. **49** En
ziet, Ik zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij
in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met
kracht uit de hoogte. **50** En Hij leidde hen buiten tot aan
Bethanie, en Zijn handen opheffende, zegende Hij hen. **51**
En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen
scheidde, en werd opgenomen in den hemel. **52** En zij
aanbaden Hem, en keerden weder naar Jeruzalem met
grote blijdschap. **53** En zij waren allen tijd in den tempel,
lovende en dankende God. Amen.

Johannes

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij
God, en het Woord was God. **2** Dit was in den beginne
bij God. **3** Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en
zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. **4**
In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht
der mensen. **5** En het Licht schijnt in de duisternis, en de
duisternis heeft hetzelve niet begrepen. **6** Er was een mens
van God gezonden, wiens naam was Johannes. **7** Deze
kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen,
opdat zij allen door hem geloven zouden. **8** Hij was het
Licht niet, maar was gezonden, opdat hij van het Licht
getuigen zou. **9** Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk
verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld. **10** Hij
was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en
de wereld heeft Hem niet gekend. **11** Hij is gekomen tot
het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. **12**
Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij
macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in
Zijn Naam geloven; **13** Welke niet uit den bloede, noch uit
den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit
God geboren zijn. **14** En het Woord is vlees geworden, en
heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid
aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van
den Vader), vol van genade en waarheid. **15** Johannes
getuigt van Hem, en heeft geroepen, zeggende: Deze was
het, van Welken ik zeide: Die na mij komt, is voor mij
geworden, want Hij was eer dan ik. **16** En uit Zijn volheid
hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. **17**
Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de
waarheid is door Jezus Christus geworden. **18** Niemand
heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den
schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard. **19** En
dit is de getuigenis van Johannes, toen de Joden enige
priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem, opdat zij
hem zouden vragen: Wie zijt gij? **20** En hij beleed en
loochende het niet; en beleed: Ik ben de Christus niet. **21**
En zij vraagden hem: Wat dan? Zijt gij Elias? En hij zeide:
Ik ben die niet. Zijt gij de profeet? En hij antwoordde:
Neen. **22** Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij
antwoord geven mogen dengenen, die ons gezonden
hebben; wat zegt gij van uzelven? **23** Hij zeide: Ik ben de
stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg des
Heeren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft.
24 En de afgezondenen waren uit de Farizeen; **25** En zij
vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan,
zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet? **26**
Johannes antwoordde hun, zeggende: Ik doop met water,
maar Hij staat midden onder ulieden, Dien gij niet kent; **27**
Dezelve is het, Die na mij komt, Welke voor mij geworden
is, Wien ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou
ontbinden. **28** Deze dingen zijn geschied in Bethabara,
over de Jordaan, waar Johannes was dopende. **29** Des
anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende,
en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld
wegneemt! **30** Deze is het, van Welken ik gezegd heb:
Na mij komt een Man, Die voor mij geworden is, want Hij
was eer dan ik. **31** En ik kende Hem niet; maar opdat
Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben
ik gekomen, dopende met het water. **32** En Johannes
getuigde, zeggende: Ik heb den Geest zien nederdalen
uit den hemel, gelijk een duif, en bleef op Hem. **33** En
ik kende Hem niet; maar Die mij gezonden heeft, om te
dopen met water, Die had mij gezegd: Op Welken gij den
Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, Deze is
het, Die met den Heiligen Geest doopt. **34** En ik heb
gezien, en heb getuigd, dat Deze de Zoon van God is. **35**
Des anderen daags wederom stond Johannes, en twee uit
zijn discipelen. **36** En ziende op Jezus, daar wandelende,
zeide hij: Ziet, het Lam Gods! **37** En die twee discipelen
hoorden hem dat spreken, en zij volgden Jezus. **38** En
Jezus Zich omkerende, en ziende hen volgen, zeide tot
hen: Wat zoekt gij? En zij zeiden tot Hem: Rabbi! (hetwelk
is te zeggen, overgezet zijnde, Meester) waar woont Gij?
39 Hij zeide tot hen: Komt en ziet! Zij kwamen en zagen,
waar Hij woonde, en bleven dien dag bij Hem. En het
was omtrent de tiende ure. **40** Andreas, de broeder van
Simon Petrus, was een van de twee, die het van Johannes
gehoord hadden, en Hem gevolgd waren. **41** Deze vond
eerst zijn broeder Simon, en zeide tot hem: Wij hebben
gevonden den Messias, hetwelk is, overgezet zijnde, de
Christus. **42** En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus, hem
aanziende, zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; gij
zult genaamd worden Cefas, hetwelk overgezet wordt
Petrus. **43** Des anderen daags wilde Jezus heengaan naar
Galilea, en vond Filippus, en zeide tot hem: Volg Mij. **44**
Filippus nu was van Bethsaida, uit de stad van Andreas
en Petrus. **45** Filippus vond Nathanael en zeide tot hem:
Wij hebben Dien gevonden, van Welken Mozes in de wet
geschreven heeft, en de profeten, namelijk Jezus, den
zoon van Jozef, van Nazareth. **46** En Nathanael zeide
tot hem: Kan uit Nazareth iets goeds zijn? Filippus zeide
tot hem: Kom en zie. **47** Jezus zag Nathanael tot Zich
komen, en zeide tot hem: Zie, waarlijk een Israeliet, in
welken geen bedrog is. **48** Nathanael zeide tot Hem: Van
waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en zeide tot hem:
Eer u Filippus riep, daar gij onder den vijgeboom waart,
zag Ik u. **49** Nathanael antwoordde en zeide tot Hem:
Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning Israels. **50**
Jezus antwoordde en zeide tot hem: Omdat Ik u gezegd
heb: Ik zag u onder de vijgeboom, zo gelooft gij; gij zult
grotere dingen zien dan deze. **51** En Hij zeide tot hem:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Van nu aan zult gij den
hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende
en nederdalende op den Zoon des mensen.

2 En op den derden dag was er een bruiloft te Kana in
Galilea; en de moeder van Jezus was aldaar. **2** En
Jezus was ook genood, en Zijn discipelen, tot de bruiloft.
3 En als er wijn ontbrak, zeide de moeder van Jezus
tot Hem: Zij hebben geen wijn. **4** Jezus zeide tot haar:
Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn ure is nog niet

gekomen. 5 Zijn moeder zeide tot de dienaars: Zo wat
Hij ulieden zal zeggen, doet dat. 6 En aldaar waren zes
stenen watervaten gesteld, naar de reiniging der Joden,
elk houdende twee of drie metreten. 7 Jezus zeide tot
hen: Vult de watervaten met water. En zij vulden ze tot
boven toe. 8 En Hij zeide tot hen: Schept nu, en draagt
het tot den hofmeester; en zij droegen het. 9 Als nu de
hofmeester het water, dat wijn geworden was, geproefd
had (en hij wist niet, van waar de wijn was; maar de
dienaren, die het water geschept hadden, wisten het),
zo riep de hofmeester den bruidegom. 10 En zeide tot
hem: Alle man zet eerst den goeden wijn op, en wanneer
men wel gedronken heeft, alsdan den minderen; maar gij
hebt den goeden wijn tot nu toe bewaard. 11 Dit beginsel
der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en
heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen
geloofden in Hem. 12 Daarna ging Hij af naar Kapernaum,
Hij, en Zijn moeder, en Zijn broeders, en Zijn discipelen;
en zij bleven aldaar niet vele dagen. 13 En het pascha
der Joden was nabij, en Jezus ging op naar Jeruzalem.
14 En Hij vond in den tempel, die ossen, en schapen, en
duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende. 15
En een gesel van touwtjes gemaakt hebbende, dreef Hij
ze allen uit den tempel, ook de schapen en de ossen;
en het geld der wisselaren stortte Hij uit, en keerde de
tafelen om. 16 En Hij zeide tot degenen, die de duiven
verkochten: Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet
het huis Mijns Vaders tot een huis van koophandel. 17 En
Zijn discipelen werden indachtig, dat er geschreven is:
De ijver van Uw huis heeft mij verslonden. 18 De Joden
antwoordden dan, en zeiden tot Hem: Wat teken toont Gij
ons, dat Gij deze dingen doet? 19 Jezus antwoordde en
zeide tot hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik
denzelven oprichten. 20 De Joden zeiden dan: Zes en
veertig jaren is over dezen tempel gebouwd, en Gij, zult
Gij dien in drie dagen oprichten? 21 Maar Hij zeide dit van
den tempel Zijns lichaams. 22 Daarom, als Hij opgestaan
was van de doden, werden Zijn discipelen gedachtig, dat
Hij dit tot hen gezegd had, en zij geloofden de Schrift, en
het woord, dat Jezus gesproken had. 23 En als Hij te
Jeruzalem was, op het pascha, in het feest, geloofden
velen in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij deed. 24
Maar Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelven niet, omdat Hij
hen allen kende, 25 En omdat Hij niet van node had, dat
iemand getuigen zou van den mens; want Hij Zelf wist, wat
in den mens was.

3 En er was een mens uit de Farizeen, wiens naam was
Nicodemus, een overste der Joden; 2 Deze kwam
des nachts tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten,
dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand
kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God met hem
niet is. 3 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren
worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. 4 Nicodemus
zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu
oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders
buik ingaan, en geboren worden? 5 Jezus antwoordde:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren
wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods
niet ingaan. 6 Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is
vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. 7
Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet
wederom geboren worden. 8 De wind blaast, waarheen hij
wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij
komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit
den Geest geboren is. 9 Nicodemus antwoordde en zeide
tot Hem: Hoe kunnen deze dingen geschieden? 10 Jezus
antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij een leraar van Israel,
en weet gij deze dingen niet? 11 Voorwaar, voorwaar zeg
Ik u: Wij spreken, wat Wij weten, en getuigen, wat Wij
gezien hebben; en gijlieden neemt Onze getuigenis niet
aan. 12 Indien Ik ulieden de aardse dingen gezegd heb,
en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien Ik ulieden
de hemelse zou zeggen? 13 En niemand is opgevaren
in den hemel, dan Die uit den hemel nedergekomen is,
namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is. 14
En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft,
alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; 15
Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar
het eeuwige leven hebbe. **(aiōnios g166)** 16 Want alzo lief
heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon
gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet
verderve, maar het eeuwige leven hebbe. **(aiōnios g166)** 17
Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld,
opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld
door Hem zou behouden worden. 18 Die in Hem gelooft,
wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede
veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des
eniggeboren Zoons van God. 19 En dit is het oordeel, dat
het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben
de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken
waren boos. 20 Want een iegelijk, die kwaad doet, haat
het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet
bestraft worden. 21 Maar die de waarheid doet, komt
tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij
in God gedaan zijn. 22 Na dezen kwam Jezus en Zijn
discipelen in het land van Judea, en onthield Zich aldaar
met hen, en doopte. 23 En Johannes doopte ook in Enon
bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen
daar, en werden gedoopt. 24 Want Johannes was nog niet
in de gevangenis geworpen. 25 Er rees dan een vraag van
enigen uit de discipelen van Johannes met de Joden over
de reiniging. 26 En zij kwamen tot Johannes, en zeiden
tot hem: Rabbi, Die met u was over de Jordaan, Welken
gij getuigenis gaaft, zie, Die doopt, en zij komen allen
tot Hem. 27 Johannes antwoordde en zeide: Een mens
kan geen ding aannemen, zo het hem uit de hemel niet
gegeven zij. 28 Gijzelven zijt mijn getuigen, dat ik gezegd
heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik voor Hem heen
uitgezonden ben. 29 Die de bruid heeft, is de bruidegom,
maar de vriend des bruidegoms, die staat en hem hoort,
verblijdt zich met blijdschap om de stem des bruidegoms.

Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld geworden. **30** Hij
moet wassen, maar ik minder worden. **31** Die van boven
komt, is boven allen; die uit de aarde is voortgekomen
die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde. Die uit den
hemel komt, is boven allen. **32** En hetgeen Hij gezien en
gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn getuigenis neemt
niemand aan. **33** Die Zijn getuigenis aangenomen heeft,
die heeft verzegeld, dat God waarachtig is. **34** Want Dien
God gezonden heeft, Die spreekt de woorden Gods; want
God geeft Hem de Geest niet met mate. **35** De Vader heeft
den Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.
36 Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven;
maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet
zien, maar de toorn Gods blijft op hem. **(aiōnios g166)**

4 Als dan de Heere verstond, dat de Farizeen gehoord
hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte
dan Johannes; **2** (Hoewel Jezus zelf niet doopte, maar
Zijn discipelen), **3** Zo verliet Hij Judea, en ging wederom
heen naar Galilea. **4** En Hij moest door Samaria gaan. **5**
Hij kwam dan in een stad van Samaria, genaamd Sichar,
nabij het stuk land, hetwelk Jakob zijn zoon Jozef gaf. **6**
En aldaar was de fontein Jakobs. Jezus dan, vermoeid
zijnde van de reize, zat alzo neder nevens de fontein.
Het was omtrent de zesde ure. **7** Er kwam een vrouw uit
Samaria om water te putten. Jezus zeide tot haar: Geef
Mij te drinken. **8** (Want Zijn discipelen waren heengegaan
in de stad, opdat zij zouden spijze kopen.) **9** Zo zeide dan
de Samaritaanse vrouw tot Hem: Hoe begeert Gij, Die
een Jood zijt, van mij te drinken, die een Samaritaanse
vrouw ben? Want de Joden houden geen gemeenschap
met de Samaritanen. **10** Jezus antwoordde en zeide tot
haar: Indien gij de gave Gods kendet, en Wie Hij is, Die tot
u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben
begeerd, en Hij zoude u levend water gegeven hebben. **11**
De vrouw zeide tot Hem: Heere! Gij hebt niet om mede te
putten, en de put is diep; van waar hebt Gij dan het levend
water? **12** Zijt Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons
den put gegeven heeft, en hijzelf heeft daaruit gedronken,
en zijn kinderen en zijn vee? **13** Jezus antwoordde, en
zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal
wederom dorsten: **14** Maar zo wie gedronken zal hebben
van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid
niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal
in hem worden een fontein van water, springende tot in
het eeuwige leven. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15** De vrouw
zeide tot Hem: Heere, geef mij dat water, opdat mij niet
dorste, en ik hier niet moet komen, om te putten. **16** Jezus
zeide tot haar: Ga heen, roep uw man, en kom hier. **17**
De vrouw antwoordde en zeide: Ik heb geen man. Jezus
zeide tot haar: Gij hebt wel gezegd: Ik heb geen man. **18**
Want gij hebt vijf mannen gehad, en dien gij nu hebt, is
uw man niet; dat hebt gij met waarheid gezegd. **19** De
vrouw zeide tot Hem: Heere, ik zie, dat Gij een profeet zijt.
20 Onze vaders hebben op deze berg aangebeden; en
gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men
moet aanbidden. **21** Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof
Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op dezen berg,
noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden. **22** Gijlieden
aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten;
want de zaligheid is uit de Joden. **23** Maar de ure komt, en
is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden
zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook
dezulken, die Hem alzo aanbidden. **24** God is een Geest,
en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest
en waarheid. **25** De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de
Messias komt (Die genaamd wordt Christus); wanneer Die
zal gekomen zijn, zo zal Hij ons alle dingen verkondigen.
26 Jezus zeide tot haar: Ik ben het, Die met u spreek. **27**
En daarop kwamen Zijn discipelen en verwonderden zich,
dat Hij met een vrouw sprak. Nochtans zeide niemand:
Wat vraagt Gij, of: Wat spreekt Gij met haar? **28** Zo
verliet de vrouw dan haar watervat, en ging heen in de
stad en zeide tot de lieden: **29** Komt, ziet een Mens, Die
mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet
de Christus? **30** Zij dan gingen uit de stad, en kwamen
tot Hem. **31** En ondertussen baden Hem de discipelen,
zeggende: Rabbi, eet. **32** Maar Hij zeide tot hen: Ik heb
een spijs om te eten, die gij niet weet. **33** Zo zeiden dan
de discipelen tegen elkander: Heeft Hem iemand te eten
gebracht? **34** Jezus zeide tot hen: Mijn spijs is, dat Ik
doe den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, en Zijn
werk volbrenge. **35** Zegt gijlieden niet: Het zijn nog vier
maanden, en dan komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw
ogen op en aanschouwt de landen; want zij zijn alrede
wit om te oogsten. **36** En die maait, ontvangt loon, en
vergadert vrucht ten eeuwigen leven; opdat zich te zamen
verblijde, beide, die zaait en die maait. **(aiōnios g166)** **37**
Want hierin is die spreuk waarachtig: Een ander is het, die
zaait, en een ander, die maait. **38** Ik heb u uitgezonden,
om te maaien, hetgeen gij niet bearbeid hebt; anderen
hebben het bearbeid, en gij zijt tot hun arbeid ingegaan. **39**
En velen der Samaritanen uit die stad geloofden in Hem,
om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd
alles, wat ik gedaan heb. **40** Als dan de Samaritanen tot
Hem gekomen waren, baden zij Hem, dat Hij bij hen bleef;
en Hij bleef aldaar twee dagen. **41** En er geloofden er veel
meer om Zijns woords wil; **42** En zeiden tot de vrouw: Wij
geloven niet meer om uws zeggens wil; want wij zelven
hebben Hem gehoord, en weten, dat Deze waarlijk is de
Christus, de Zaligmaker der wereld. **43** En na de twee
dagen ging Hij van daar en ging heen naar Galilea; **44**
Want Jezus heeft Zelf getuigd, dat een profeet in zijn
eigen vaderland geen eer heeft. **45** Als Hij dan in Galilea
kwam, ontvingen Hem de Galileers, gezien hebbende al
de dingen, die Hij te Jeruzalem op het feest gedaan had;
want ook zij waren tot het feest gegaan. **46** Zo kwam dan
Jezus wederom te Kana in Galilea, waar Hij het water wijn
gemaakt had. En er was een zeker koninklijk hoveling,
wiens zoon krank was, te Kapernaum. **47** Deze, gehoord
hebbende, dat Jezus uit Judea in Galilea kwam, ging tot
Hem, en bad Hem, dat Hij afkwame, en zijn zoon gezond
maakte; want hij lag op zijn sterven. **48** Jezus dan zeide

tot hem: Tenzij dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo
zult gij niet geloven. 49 De koninklijke hoveling zeide tot
Hem: Heere, kom af, eer mijn kind sterft. 50 Jezus zeide
tot hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de mens geloofde
het woord, dat Jezus tot hem zeide, en ging heen. 51
En als hij nu afging, kwamen hem zijn dienstknechten
tegemoet, en boodschapten, zeggende: Uw kind leeft! 52
Zo vraagde hij dan van hen de ure, in welke het beter met
hem geworden was. En zij zeiden tot hem: Gisteren te
zeven ure verliet hem de koorts. 53 De vader bekende
dan, dat het in dezelve ure was, in dewelke Jezus tot hem
gezegd had: Uw zoon leeft. En hij geloofde zelf, en zijn
gehele huis. 54 Dit tweede teken heeft Jezus wederom
gedaan, als Hij uit Judea in Galilea gekomen was.

5 Na dezen was een feest der Joden, en Jezus ging
op naar Jeruzalem. 2 En er is te Jeruzalem aan de
Schaaps poort, een badwater, hetwelk in het Hebreeuws
toegenaamd wordt Bethesda, hebbende vijf zalen. 3 In
dezelve lag een grote menigte van kranken, blinden,
kreupelen, verdorden, wachtende op de roering des waters.
4 Want een engel daalde neder op zekeren tijd in dat
badwater, en beroerde het water; die dan eerst daarin
kwam, na de beroering van het water, die werd gezond,
van wat ziekte hij ook bevangen was. 5 En aldaar was een
zeker mens, die acht en dertig jaren krank gelegen had. 6
Jezus, ziende dezen liggen, en wetende, dat hij nu langen
tijd gelegen had, zeide tot hem: Wilt gij gezond worden? 7
De kranke antwoordde Hem: Heere, ik heb geen mens, om
mij te werpen in het badwater, wanneer het water beroerd
wordt; en terwijl ik kom, zo daalt een ander voor mij neder.
8 Jezus zeide tot hem: Sta op, neem uw beddeken op, en
wandel. 9 En terstond werd de mens gezond, en nam
zijn beddeken op en wandelde. En het was sabbat op
denzelven dag. 10 De Joden zeiden dan tot dengene,
die genezen was: Het is sabbat; het is u niet geoorloofd
het beddeken te dragen. 11 Hij antwoordde hun: Die mij
gezond gemaakt heeft, Die heeft mij gezegd: Neem uw
beddeken op, en wandel. 12 Zij vraagden hem dan: Wie is
de Mens, Die u gezegd heeft: Neem uw beddeken op, en
wandel? 13 En die gezond gemaakt was, wist niet, Wie Hij
was; want Jezus was ontweken, alzo er een grote schare
in die plaats was. 14 Daarna vond hem Jezus in den
tempel, en zeide tot hem: Zie, gij zijt gezond geworden;
zondig niet meer, opdat u niet wat ergers geschiede. 15
De mens ging heen, en boodschapte den Joden, dat het
Jezus was, Die hem gezond gemaakt had. 16 En daarom
vervolgden de Joden Jezus, en zochten Hem te doden,
omdat Hij deze dingen op den sabbat deed. 17 En Jezus
antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk
ook. 18 Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te
doden, omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar ook
zeide, dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelven Gode
evengelijk makende. 19 Jezus dan antwoordde en zeide tot
hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De Zoon kan niets van
Zichzelven doen, tenzij Hij den Vader dat ziet doen; want
zo wat Die doet, hetzelve doet ook de Zoon desgelijks. 20
Want de Vader heeft den Zoon lief, en toont Hem alles, wat
Hij doet; en Hij zal Hem groter werken tonen dan deze,
opdat gij u verwondert. 21 Want gelijk de Vader de doden
opwekt en levend maakt, alzo maakt ook de Zoon levend,
Die Hij wil. 22 Want ook de Vader oordeelt niemand, maar
heeft al het oordeel den Zoon gegeven; 23 Opdat zij allen
den Zoon eren, gelijk zij den Vader eren. Die den Zoon
niet eert, eert den Vader niet, Die Hem gezonden heeft.
24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort,
en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het
eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar
is uit den dood overgegaan in het leven. (aiōnios g166)
25 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu,
wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods,
en die ze gehoord hebben, zullen leven. 26 Want gelijk de
Vader het leven heeft in Zichzelven, alzo heeft Hij ook
den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelven;
27 En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden,
omdat Hij des mensen Zoon is. 28 Verwondert u daar niet
over, want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven
zijn, Zijn stem zullen horen; 29 En zullen uitgaan, die
het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens,
en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der
verdoemenis. 30 Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk
Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want
Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij
gezonden heeft. 31 Indien Ik van Mijzelven getuig, Mijn
getuigenis is niet waarachtig. 32 Er is een ander, die van
Mij getuigt, en Ik weet, dat de getuigenis, welke hij van
Mij getuigt, waarachtig is. 33 Gijlieden hebt tot Johannes
gezonden, en hij heeft der waarheid getuigenis gegeven.
34 Doch Ik neem geen getuigenis van een mens; maar dit
zeg Ik, opdat gijlieden zoudt behouden worden. 35 Hij
was een brandende en lichtende kaars; en gij hebt ulieden
voor een korten tijd in zijn licht willen verheugen. 36 Maar
Ik heb een getuigenis meerder, dan die van Johannes;
want de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te
volbrengen, dezelve werken, die Ik doe, getuigen van Mij,
dat Mij de Vader gezonden heeft. 37 En de Vader, Die Mij
gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt
noch Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien.
38 En Zijn woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft
Dien niet, Dien Hij gezonden heeft. 39 Onderzoekt de
Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te
hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen. (aiōnios g166)
40 En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt
hebben. 41 Ik neem geen eer van mensen; 42 Maar Ik ken
ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelven niet hebt. 43 Ik
ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt
Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien
zult gij aannemen. 44 Hoe kunt gij geloven, gij, die eer
van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet
zoekt? 45 Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader;
die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt. 46
Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven;

want hij heeft van Mij geschreven. **47** Maar zo gij zijn
Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

6 Na dezen vertrok Jezus over de zee van Galilea, welke
is de zee van Tiberias. **2** En Hem volgde een grote
schare, omdat zij Zijn tekenen zagen, die Hij deed aan
de kranken. **3** En Jezus ging op den berg, en zat aldaar
neder met Zijn discipelen. **4** En het pascha, het feest der
Joden, was nabij. **5** Jezus dan, de ogen opheffende, en
ziende, dat een grote schare tot Hem kwam, zeide tot
Filippus: Van waar zullen wij broden kopen, opdat deze
eten mogen? **6** (Doch dit zeide Hij, hem beproevende;
want Hij wist Zelf, wat Hij doen zou.) **7** Filippus antwoordde
Hem: Voor tweehonderd penningen brood is voor dezen
niet genoeg, opdat een iegelijk van hen een weinig neme.
8 Een van Zijn discipelen, namelijk Andreas, de broeder
van Simon Petrus, zeide tot Hem: **9** Hier is een jongsken,
dat vijf gerstebroden heeft, en twee visjes; maar wat zijn
deze onder zo velen? **10** En Jezus zeide: Doet de mensen
nederzitten. En er was veel gras in die plaats. Zo zaten
dan de mannen neder, omtrent vijf duizend in getal. **11**
En Jezus nam de broden, en gedankt hebbende, deelde
Hij ze den discipelen, en de discipelen dengenen, die
nedergezeten waren; desgelijks ook van de visjes, zoveel
zij wilden. **12** En als zij verzadigd waren, zeide Hij tot Zijn
discipelen: Vergadert de overgeschoten brokken, opdat er
niets verloren ga. **13** Zij vergaderden ze dan, en vulden
twaalf korven met brokken van de vijf gerstebroden, welke
overgeschoten waren dengenen, die gegeten hadden. **14**
De mensen dan, gezien hebbende het teken, dat Jezus
gedaan had, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet, Die in
de wereld komen zou. **15** Jezus dan, wetende, dat zij
zouden komen, en Hem met geweld nemen, opdat zij Hem
Koning maakten, ontweek wederom op den berg, Hij Zelf
alleen. **16** En als het avond geworden was, gingen Zijn
discipelen af naar de zee. **17** En in het schip gegaan
zijnde, kwamen zij over de zee naar Kapernaum. En het
was alrede duister geworden, en Jezus was tot hen niet
gekomen. **18** En de zee verhief zich, overmits er een grote
wind waaide. **19** En als zij omtrent vijf en twintig of dertig
stadien gevaren waren, zagen zij Jezus, wandelende op
de zee, en komende bij het schip; en zij werden bevreesd.
20 Maar Hij zeide tot hen: Ik ben het; zijt niet bevreesd.
21 Zij hebben dan Hem gewilliglijk in het schip genomen;
en terstond kwam het schip aan het land, daar zij naar
toe voeren. **22** Des anderen daags de schare, die aan
de andere zijde der zee stond, ziende, dat aldaar geen
ander scheepje was dan dat ene, daar Zijn discipelen
ingegaan waren, en dat Jezus met Zijn discipelen in
dat scheepje niet was gegaan, maar dat Zijn discipelen
alleen weggevaren waren; **23** (Doch er kwamen andere
scheepjes van Tiberias, nabij de plaats, waar zij het brood
gegeten hadden, als de Heere gedankt had.) **24** Toen
dan de schare zag, dat Jezus aldaar niet was, noch Zijn
discipelen, zo gingen zij ook in de schepen, en kwamen te
Kapernaum, zoekende Jezus. **25** En als zij Hem gevonden
hadden over de zee, zeiden zij tot Hem: Rabbi, wanneer
zijt Gij hier gekomen? **26** Jezus antwoordde hun en zeide:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij zoekt Mij, niet omdat
gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden
gegeten hebt, en verzadigd zijt. **27** Werkt niet om de spijs,
die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige
leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want
Dezen heeft God de Vader verzegeld. **(aiōnios g166)** **28**
Zij zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij
de werken Gods mogen werken? **29** Jezus antwoordde
en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in
Hem, Dien Hij gezonden heeft. **30** Zij zeiden dan tot Hem:
Wat teken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en
U geloven? Wat werkt Gij? **31** Onze vaders hebben het
Manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven is: Hij
gaf hun het brood uit den hemel te eten. **32** Jezus dan
zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u
niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader
geeft u dat ware Brood uit den hemel. **33** Want het Brood
Gods is Hij, Die uit den hemel nederdaalt, en Die der
wereld het leven geeft. **34** Zij zeiden dan tot Hem: Heere,
geef ons altijd dit Brood. **35** En Jezus zeide tot hen: Ik
ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins
hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.
36 Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook gezien hebt, en gij
gelooft niet. **37** Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen;
en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. **38** Want Ik
ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou
doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft. **39**
En dit is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al
wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar
hetzelve opwekke ten uitersten dage. **40** En dit is de wil
Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die
den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige
leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.
(aiōnios g166) **41** De Joden dan murmureerden over Hem,
omdat Hij gezegd had: Ik ben het Brood, Dat uit den hemel
nedergedaald is. **42** En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de
Zoon van Jozef, Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe
zegt Deze dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald? **43**
Jezus antwoordde dan, en zeide tot hen: Murmureert niet
onder elkander. **44** Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat
de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal
hem opwekken ten uitersten dage. **45** Er is geschreven in
de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een
iegelijk dan, die het van den Vader gehoord en geleerd
heeft, die komt tot Mij. **46** Niet dat iemand den Vader
gezien heeft, dan Die van God is; Deze heeft den Vader
gezien. **47** Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft,
heeft het eeuwige leven. **(aiōnios g166)** **48** Ik ben het Brood
des levens. **49** Uw vaders hebben het Manna gegeten in
de woestijn, en zij zijn gestorven. **50** Dit is het Brood, dat
uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete,
en niet sterve. **51** Ik ben dat levende Brood, dat uit den
hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die
zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven
zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven

der wereld. **(aiōn g165)** **52** De Joden dan streden onder
elkander, zeggende: Hoe kan ons deze Zijn vlees te eten
geven? **53** Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar
zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des
mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven
in uzelven. **54** Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt,
die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken
ten uitersten dage. **(aiōnios g166)** **55** Want Mijn vlees is
waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. **56** Die Mijn
vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in
hem. **57** Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft,
en Ik leve door den Vader; alzo die Mij eet, dezelve zal
leven door Mij. **58** Dit is het Brood, dat uit den hemel
nedergedaald is; niet gelijk uw vaders het Manna gegeten
hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der
eeuwigheid leven. **(aiōn g165)** **59** Deze dingen zeide Hij in
de synagoge, lerende te Kapernaum. **60** Velen dan van
Zijn discipelen, dit horende, zeiden: Deze rede is hard; wie
kan dezelve horen? **61** Jezus nu, wetende bij Zichzelven,
dat Zijn discipelen daarover murmureerden, zeide tot hen:
Ergert ulieden dit? **62** Wat zou het dan zijn, zo gij de Zoon
des mensen zaagt opvaren, daar Hij te voren was? **63**
De Geest is het, Die levend maakt; het vlees is niet nut.
De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.
64 Maar er zijn sommigen van ulieden, die niet geloven.
Want Jezus wist van den beginne, wie zij waren, die niet
geloofden, en wie hij was, die Hem verraden zou. **65** En
Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij
komen kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijn Vader.
66 Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en
wandelden niet meer met Hem. **67** Jezus dan zeide tot
de twaalven: Wilt gijlieden ook niet weggaan? **68** Simon
Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot Wien zullen wij
heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.
(aiōnios g166) **69** En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij
zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. **70** Jezus
antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalf uitverkoren? En een
uit u is een duivel. **71** En Hij zeide dit van Judas, Simons
zoon, Iskariot; want deze zou Hem verraden, zijnde een
van de twaalven.

7 En na dezen wandelde Jezus in Galilea; want Hij wilde
in Judea niet wandelen, omdat de Joden Hem zochten
te doden. **2** En het feest der Joden, namelijk de loof
huttenzetting, was nabij. **3** Zo zeiden dan Zijn broeders tot
Hem: Vertrek van hier, en ga heen in Judea, opdat ook
Uw discipelen Uw werken mogen aanschouwen, die Gij
doet. **4** Want niemand doet iets in het verborgen, en zoekt
zelf, dat men openlijk van hem spreke. Indien Gij deze
dingen doet, zo openbaar Uzelven aan de wereld. **5** Want
ook Zijn broeders geloofden niet in Hem. **6** Jezus dan
zeide tot hen: Mijn tijd is nog niet hier, maar uw tijd is altijd
bereid. **7** De wereld kan ulieden niet haten, maar Mij haat
zij, omdat Ik van dezelve getuig, dat haar werken boos
zijn. **8** Gaat gijlieden op tot dit feest; Ik ga nog niet op
tot dit feest; want Mijn tijd is nog niet vervuld. **9** En als
Hij deze dingen tot hen gezegd had, bleef Hij in Galilea.
10 Maar als Zijn broeders opgegaan waren, toen ging Hij
ook Zelf op tot het feest, niet openlijk, maar als in het
verborgen. **11** De Joden dan zochten Hem in het feest, en
zeiden: Waar is Hij? **12** En er was veel gemurmels van
Hem onder de scharen. Sommigen zeiden: Hij is goed; en
anderen zeiden: Neen, maar Hij verleidt de schare. **13**
Nochtans sprak niemand vrijmoediglijk van Hem, om de
vrees der Joden. **14** Doch als het nu in het midden van het
feest was, zo ging Jezus op in den tempel, en leerde. **15**
En de Joden verwonderden zich, zeggende: Hoe weet
Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft? **16**
Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet,
maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft. **17** Zo iemand
wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen,
of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek. **18** Die
van zichzelven spreekt, zoekt zijn eigen eer; maar Die
de eer zoekt Desgenen, Die Hem gezonden heeft, Die
is waarachtig, en geen ongerechtigheid is in Hem. **19**
Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u
doet de wet. Wat zoekt gij Mij te doden? **20** De schare
antwoordde en zeide: Gij hebt den duivel; wie zoekt U
te doden? **21** Jezus antwoordde en zeide tot hen: Een
werk heb Ik gedaan, en gij verwondert u allen. **22** Daarom
heeft Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij
uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt een
mens op den sabbat. **23** Indien een mens de besnijdenis
ontvangt op den sabbat, opdat de wet van Mozes niet
gebroken worde; zijt gij toornig op Mij, dat Ik een gehelen
mens gezond gemaakt heb op den sabbat? **24** Oordeelt
niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig
oordeel. **25** Sommigen dan uit die van Jeruzalem zeiden:
Is Deze niet, Dien zij zoeken te doden? **26** En ziet, Hij
spreekt vrijmoediglijk, en zij zeggen Hem niets. Zouden nu
wel de oversten waarlijk weten, dat Deze waarlijk is de
Christus? **27** Doch van Dezen weten wij, van waar Hij is;
maar de Christus, wanneer Hij komen zal, zo zal niemand
weten, van waar Hij is. **28** Jezus dan riep in den tempel,
lerende en zeggende: En gij kent Mij, en gij weet, van waar
Ik ben; en Ik ben van Mijzelven niet gekomen, maar Hij is
waarachtig, Die Mij gezonden heeft, Welken gijlieden niet
kent. **29** Maar Ik ken Hem; want Ik ben van Hem, en Hij
heeft Mij gezonden. **30** Zij zochten Hem dan te grijpen;
maar niemand sloeg de hand aan Hem; want Zijn ure was
nog niet gekomen. **31** En velen uit de schare geloofden
in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen
zijn, zal Hij ook meer tekenen doen dan die, welke Deze
gedaan heeft? **32** De Farizeen hoorden, dat de schare dit
van Hem murmelde; en de Farizeen en de overpriesters
zonden dienaren, opdat zij Hem grijpen zouden. **33** Jezus
dan zeide tot hen: Nog een kleinen tijd ben Ik bij u, en Ik
ga heen tot Dengene, Die Mij gezonden heeft. **34** Gij zult
Mij zoeken, en gij zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt
gij niet komen. **35** De Joden dan zeiden tot elkander: Waar
zal Deze heengaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Zal Hij
tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leren? **36**
Wat is dit voor een rede, die Hij gezegd heeft: Gij zult Mij

zoeken, en zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet
komen? **37** En op den laatsten dag, zijnde de grote dag
van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand
dorst, die kome tot Mij en drinke. **38** Die in Mij gelooft,
gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters
zullen uit zijn buik vloeien. **39** (En dit zeide Hij van den
Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven;
want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog
niet verheerlijkt was.) **40** Velen dan uit de schare, deze
rede horende, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet. **41**
Anderen zeiden: Deze is de Christus. En anderen zeiden:
Zal dan de Christus uit Galilea komen? **42** Zegt de Schrift
niet, dat de Christus komen zal uit den zade Davids, en
van het vlek Bethlehem, waar David was? **43** Er werd
dan tweedracht onder de schare, om Zijnentwil. **44** En
sommigen van hen wilden Hem grijpen; maar niemand
sloeg de handen aan Hem. **45** De dienaars dan kwamen
tot de overpriesters en Farizeen; en die zeiden tot hen:
Waarom hebt gij Hem niet gebracht? **46** De dienaars
antwoordden: Nooit heeft een mens alzo gesproken, gelijk
deze Mens. **47** De Farizeen dan antwoordden hun: Zijt ook
gijlieden verleid? **48** Heeft iemand uit de oversten in Hem
geloofd, of uit de Farizeen? **49** Maar deze schare, die de
wet niet weet, is vervloekt. **50** Nicodemus zeide tot hen,
welke des nachts tot Hem gekomen was, zijnde een uit
hen: **51** Oordeelt ook onze wet den mens, tenzij dat zij
eerst van hem gehoord heeft, en verstaat, wat hij doet? **52**
Zij antwoordden en zeiden tot hem: Zijt gij ook uit Galilea?
Onderzoek en zie, dat uit Galilea geen profeet opgestaan
is. **53** En een iegelijk ging heen naar zijn huis.

8 Maar Jezus ging naar den Olijfberg. **2** En des morgens
vroeg kwam Hij wederom in den tempel, en al het
volk kwam tot Hem; en nedergezeten zijnde, leerde Hij
hen. **3** En de Schriftgeleerden en de Farizeen brachten tot
Hem een vrouw, in overspel gegrepen. **4** En haar gesteld
hebbende in het midden, zeiden zij tot Hem: Meester, deze
vrouw is op de daad zelve gegrepen, overspel begaande.
5 En Mozes heeft ons in de wet geboden, dat dezulken
gestenigd zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij? **6** En
dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij iets hadden,
om Hem te beschuldigen. Maar Jezus, nederbukkende,
schreef met den vinger in de aarde. **7** En als zij Hem
bleven vragen, richtte Hij Zich op, en zeide tot hen: Die van
ulieden zonder zonde is, werpe eerst den steen op haar.
8 En wederom nederbukkende, schreef Hij in de aarde.
9 Maar zij, dit horende, en van hun geweten overtuigd
zijnde, gingen uit, de een na den andere, beginnende
van de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen
gelaten; en de vrouw in het midden staande. **10** En
Jezus, Zich oprichtende, en niemand ziende dan de vrouw,
zeide tot haar: Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers?
Heeft u niemand veroordeeld? **11** En zij zeide: Niemand,
Heere! En Jezus zeide tot haar: Zo veroordeel Ik u ook
niet; ga heen, en zondig niet meer. **12** Jezus dan sprak
wederom tot henlieden, zeggende: Ik ben het licht der
wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen,
maar zal het licht des levens hebben. **13** De Farizeen dan
zeiden tot Hem: Gij getuigt van Uzelven; Uw getuigenis
is niet waarachtig. **14** Jezus antwoordde, en zeide tot
hen: Hoewel Ik van Mijzelven getuig, zo is nochtans Mijn
getuigenis waarachtig; want Ik weet, van waar Ik gekomen
ben, en waar Ik heenga; maar gijlieden weet niet, van
waar Ik kom, en waar Ik heenga. **15** Gij oordeelt naar het
vlees; Ik oordeel niemand. **16** En indien Ik ook oordeel,
Mijn oordeel is waarachtig; want Ik ben niet alleen, maar Ik
en de Vader, Die Mij gezonden heeft. **17** En er is ook in
uw wet geschreven, dat de getuigenis van twee mensen
waarachtig is. **18** Ik ben het, Die van Mijzelven getuig,
en de Vader, Die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij.
19 Zij dan zeiden tot Hem: Waar is Uw Vader? Jezus
antwoordde: Gij kent noch Mij, noch Mijn Vader; indien
gij Mij kendet, zo zoudt gij ook Mijn Vader kennen. **20**
Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, lerende in den
tempel; en niemand greep Hem; want Zijn ure was nog
niet gekomen. **21** Jezus dan zeide wederom tot hen: Ik
ga heen, en gij zult Mij zoeken, en in uw zonden zult gij
sterven; waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen. **22** De
Joden dan zeiden: Zal Hij ook Zichzelven doden, omdat
Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen? **23**
En Hij zeide tot hen: Gijlieden zijt van beneden, Ik ben
van boven; gij zijt uit deze wereld, Ik ben niet uit deze
wereld. **24** Ik heb u dan gezegd, dat gij in uw zonden
zult sterven; want indien gij niet gelooft, dat Ik Die ben,
gij zult in uw zonden sterven. **25** Zij zeiden dan tot Hem:
Wie zijt Gij? En Jezus zeide tot hen: Wat Ik van den
beginne ulieden ook zegge. **26** Ik heb vele dingen van u te
zeggen en te oordelen; maar Die Mij gezonden heeft, is
waarachtig; en de dingen, die Ik van Hem gehoord heb,
dezelve spreek Ik tot de wereld. **27** Zij verstonden niet,
dat Hij hun van den Vader sprak. **28** Jezus dan zeide tot
hen: Wanneer gij den Zoon des mensen zult verhoogd
hebben, dan zult gij verstaan, dat Ik Die ben, en dat Ik van
Mijzelven niets doe; maar deze dingen spreek Ik, gelijk
Mijn Vader Mij geleerd heeft. **29** En Die Mij gezonden
heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten,
want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is. **30** Als Hij deze
dingen sprak, geloofden velen in Hem. **31** Jezus dan
zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden
in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen;
32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u
vrijmaken. **33** Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams
zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan:
Gij zult vrij worden? **34** Jezus antwoordde hun: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een
dienstknecht der zonde. **35** En de dienstknecht blijft niet
eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk. **(aiōn
g165)** **36** Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben,
zo zult gij waarlijk vrij zijn. **37** Ik weet, dat gij Abrahams
zaad zijt; maar gij zoekt Mij te doden; want Mijn woord
heeft in u geen plaats. **38** Ik spreek wat Ik bij Mijn Vader
gezien heb; gij doet dan ook, wat gij bij uw vader gezien
hebt. **39** Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham

is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams
kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham
doen. **40** Maar nu zoekt gij Mij te doden, een Mens, Die u
de waarheid gesproken heb, welke Ik van God gehoord
heb. Dat deed Abraham niet. **41** Gij doet de werken uws
vaders. Zij zeiden dan tot Hem: Wij zijn niet geboren uit
hoererij; wij hebben een Vader, namelijk God. **42** Jezus
dan zeide tot hen: Indien God uw Vader ware, zo zoudt gij
Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan; en kom
van Hem. Want Ik ben ook van Mijzelven niet gekomen,
maar Hij heeft Mij gezonden. **43** Waarom kent gij Mijn
spraak niet? Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt horen.
44 Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten
uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den
beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want
geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt,
zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en
de vader derzelve leugen. **45** Maar Mij, omdat Ik u de
waarheid zeg, gelooft gij niet. **46** Wie van u overtuigt Mij
van zonde? En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft
gij Mij niet? **47** Die uit God is, hoort de woorden Gods;
daarom hoort gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt. **48**
De Joden dan antwoordden en zeiden tot Hem: Zeggen wij
niet wel, dat Gij een Samaritaan zijt, en den duivel hebt?
49 Jezus antwoordde: Ik heb den duivel niet; maar Ik eer
Mijn Vader, en gij onteert Mij. **50** Doch Ik zoek Mijn eer niet;
er is Een, Die ze zoekt en oordeelt. **51** Voorwaar, voorwaar
zeg Ik u: Zo iemand Mijn woord zal bewaard hebben, die
zal den dood niet zien in der eeuwigheid. **(aiōn g165)** **52**
De Joden dan zeiden tot Hem: Nu bekennen wij, dat Gij
den duivel hebt. Abraham is gestorven, en de profeten;
en zegt Gij: Zo iemand Mijn woord bewaard zal hebben,
die zal den dood niet smaken in der eeuwigheid? **(aiōn
g165)** **53** Zijt Gij meerder, dan onze vader Abraham, welke
gestorven is, en de profeten zijn gestorven; wien maakt Gij
Uzelven? **54** Jezus antwoordde: Indien Ik Mijzelven eer, zo
is Mijn eer niets; Mijn Vader is het, Die Mij eert, Welken
gij zegt, dat uw God is. **55** En gij kent Hem niet, maar Ik
ken Hem; en indien Ik zeg, dat Ik Hem niet ken, zo zal Ik
ulieden gelijk zijn, dat is een leugenaar; maar Ik ken Hem,
en bewaar Zijn woord. **56** Abraham, uw vader, heeft met
verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij
heeft hem gezien, en is verblijd geweest. **57** De Joden dan
zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt
Gij Abraham gezien? **58** Jezus zeide tot hen: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham was, ben Ik. **59** Zij namen
dan stenen op, dat zij ze op Hem wierpen. Maar Jezus
verborg Zich, en ging uit den tempel, gaande door het
midden van hen; en ging alzo voorbij.

9 En voorbijgaande, zag Hij een mens, blind van de
geboorte af. **2** En Zijn discipelen vraagden Hem,
zeggende: Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze, of zijn
ouders, dat hij blind zou geboren worden? **3** Jezus
antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders,
maar dit is geschied, opdat de werken Gods in hem
zouden geopenbaard worden. **4** Ik moet werken de werken
Desgenen, Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is;
de nacht komt, wanneer niemand werken kan. **5** Zolang
Ik in de wereld ben, zo ben Ik het Licht der wereld. **6**
Dit gezegd hebbende, spoog Hij op de aarde, en maakte
slijk uit dat speeksel, en streek dat slijk op de ogen des
blinden; **7** En zeide tot hem: Ga heen, was u in het
badwater Siloam (hetwelk overgezet wordt: uitgezonden).
Hij dan ging heen en wies zich, en kwam ziende. **8** De
geburen dan, en die hem te voren gezien hadden, dat
hij blind was, zeiden: Is deze niet, die zat en bedelde? **9**
Anderen zeiden: Hij is het; en anderen: Hij is hem gelijk.
Hij zeide: Ik ben het. **10** Zij dan zeiden tot hem: Hoe zijn u
de ogen geopend? **11** Hij antwoordde en zeide: De Mens,
genaamd Jezus, maakte slijk, en bestreek mijn ogen, en
zeide tot mij: Ga heen naar het badwater Siloam, en was
u. En ik ging heen, en wies mij, en ik werd ziende. **12** Zij
dan zeiden tot hem: Waar is Die? Hij zeide: Ik weet het
niet. **13** Zij brachten hem tot de Farizeen, hem namelijk,
die te voren blind geweest was. **14** En het was sabbat,
als Jezus het slijk maakte, en zijn ogen opende. **15** De
Farizeen dan vraagden hem ook wederom, hoe hij ziende
geworden was. En hij zeide tot hen: Hij legde slijk op
mijn ogen, en ik wies mij, en ik zie. **16** Sommigen dan
uit de Farizeen zeiden: Deze Mens is van God niet, want
Hij houdt den sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe kan een
mens, die een zondaar is, zulke tekenen doen? En er
was tweedracht onder hen. **17** Zij zeiden wederom tot
den blinde: Gij, wat zegt gij van Hem; dewijl Hij uw ogen
geopend heeft? En hij zeide: Hij is een Profeet. **18** De
Joden dan geloofden van hem niet, dat hij blind geweest
was, en ziende was geworden, totdat zij geroepen hadden
de ouders desgenen, die ziende geworden was. **19** En zij
vraagden hun, zeggende: Is deze uw zoon, welken gij zegt,
dat blind geboren is? Hoe ziet hij dan nu? **20** Zijn ouders
antwoordden hun en zeiden: Wij weten, dat deze onze
zoon is, en dat hij blind geboren is; **21** Maar hoe hij nu ziet,
weten wij niet; of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij
niet; hij heeft zijn ouderdom, vraagt hemzelven; hij zal van
zichzelven spreken. **22** Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de
Joden vreesden; want de Joden hadden alrede te zamen
een besluit gemaakt, zo iemand Hem beleed Christus te
zijn, dat die uit de synagoge zou geworpen worden. **23**
Daarom zeiden zijn ouders: Hij heeft zijn ouderdom, vraagt
hemzelven. **24** Zij dan riepen voor de tweede maal den
mens, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef
God de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. **25**
Hij dan antwoordde en zeide: Of Hij een zondaar is, weet
ik niet; een ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie. **26** En
zij zeiden wederom tot hem: Wat heeft Hij u gedaan? Hoe
heeft Hij uw ogen geopend? **27** Hij antwoordde hun: Ik
heb het u alrede gezegd, en gij hebt het niet gehoord;
wat wilt gij het wederom horen? Wilt gijlieden ook Zijn
discipelen worden? **28** Zij gaven hem dan scheldwoorden,
en zeiden: Gij zijt Zijn discipel; maar wij zijn discipelen
van Mozes. **29** Wij weten, dat God tot Mozes gesproken

heeft; maar Dezen weten wij niet, van waar Hij is. **30** De
mens antwoordde, en zeide tot hen: Hierin is immers wat
wonders, dat gij niet weet, van waar Hij is, en nochtans
heeft Hij mijn ogen geopend. **31** En wij weten, dat God de
zondaars niet hoort; maar zo iemand godvruchtig is, en
Zijn wil doet, dien hoort Hij. **32** Van alle eeuw is het niet
gehoord, dat iemand eens blindgeborenen ogen geopend
heeft. **(aiōn g165)** **33** Indien Deze van God niet ware, Hij
zou niets kunnen doen. **34** Zij antwoordden, en zeiden
tot hem: Gij zijt geheel in zonden geboren, en leert gij
ons? En zij wierpen hem uit. **35** Jezus hoorde, dat zij hem
uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij tot hem:
Gelooft gij in den Zoon van God? **36** Hij antwoordde en
zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven?
37 En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en Die
met u spreekt, Dezelve is het. **38** En hij zeide: Ik geloof,
Heere! En hij aanbad Hem. **39** En Jezus zeide: Ik ben tot
een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die
niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden. **40** En dit
hoorden enigen uit de Farizeen, die bij Hem waren, en
zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? **41** Jezus zeide
tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde
hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde.

10 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat
door de deur in den stal der schapen, maar van
elders inklimt, die is een dief en moordenaar. **2** Maar
die door de deur ingaat, is een herder der schapen. **3**
Dezen doet de deurwachter open, en de schapen horen
zijn stem; en hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit.
4 En wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat
hij voor hen heen; en de schapen volgen hem, overmits
zij zijn stem kennen. **5** Maar een vreemde zullen zij
geenszins volgen, maar zullen van hem vlieden; overmits
zij de stem des vreemden niet kennen. **6** Deze gelijkenis
zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet, wat het
was, dat Hij tot hen sprak. **7** Jezus dan zeide wederom
tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der
schapen. **8** Allen, zovelen als er voor Mij zijn gekomen, zijn
dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet
gehoord. **9** Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat,
die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en
weide vinden. **10** De dief komt niet, dan opdat hij stele, en
slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven
hebben, en overvloed hebben. **11** Ik ben de goede Herder;
de goede herder stelt zijn leven voor de schapen. **12** Maar
de huurling, en die geen herder is, wien de schapen niet
eigen zijn, ziet den wolf komen, en verlaat de schapen,
en vliedt; en de wolf grijpt ze, en verstrooit de schapen.
13 En de huurling vliedt, overmits hij een huurling is, en
heeft geen zorg voor de schapen. **14** Ik ben de goede
Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen
gekend. **15** Gelijkerwijs de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook
den Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen. **16** Ik
heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze
moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en
het zal worden een kudde, en een Herder. **17** Daarom
heeft mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat
Ik hetzelve wederom neme. **18** Niemand neemt hetzelve
van Mij, maar Ik leg het van Mijzelven af; Ik heb macht
hetzelve af te leggen, en heb macht hetzelve wederom te
nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen. **19**
Er werd dan wederom tweedracht onder de Joden, om
dezer woorden wil. **20** En velen van hen zeiden: hij heeft
den duivel, en is uitzinnig; wat hoort gij Hem? **21** Anderen
zeiden: Dit zijn geen woorden eens bezetenen; kan ook de
duivel der blinden ogen openen? **22** En het was het feest
der vernieuwing des tempels te Jeruzalem; en het was
winter. **23** En Jezus wandelde in den tempel, in het voorhof
van Salomo. **24** De Joden dan omringden Hem, en zeiden
tot Hem: Hoe lang houdt Gij onze ziel op? Indien Gij de
Christus zijt, zeg het ons vrijuit. **25** Jezus antwoordde hun:
Ik heb het u gezegd, en gij gelooft het niet. De werken, die
Ik doe in den Naam Mijns Vaders, die getuigen van Mij.
26 Maar gijlieden gelooft niet; want gij zijt niet van Mijn
schapen, gelijk Ik u gezegd heb. **27** Mijn schapen horen
Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. **28** En Ik
geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren
gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn
hand rukken. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Mijn Vader, die ze
Mij gegeven heeft, is meerder dan allen; en niemand kan
ze rukken uit de hand Mijns Vaders. **30** Ik en de Vader
zijn een. **31** De Joden dan namen wederom stenen op,
om Hem te stenigen. **32** Jezus antwoordde hun: Ik heb u
vele treffelijke werken getoond van Mijn Vader; om welk
werk van die stenigt gij Mij? **33** De Joden antwoordden
Hem, zeggende: Wij stenigen U niet over enig goed werk,
maar over gods lastering, en omdat Gij, een Mens zijnde,
Uzelven God maakt. **34** Jezus antwoordde hun: Is er niet
geschreven in uw wet: Ik heb gezegd, gij zijt goden? **35**
Indien de wet die goden genaamd heeft, tot welke het
woord Gods geschied is, en de Schrift niet kan gebroken
worden; **36** Zegt gijlieden tot Mij, Dien de Vader geheiligd
en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert God; omdat Ik
gezegd heb: Ik ben Gods Zoon? **37** Indien Ik niet doe de
werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet; **38** Maar indien Ik
ze doe, en zo gij Mij niet gelooft, zo gelooft de werken;
opdat gij moogt bekennen en geloven, dat de Vader in
Mij is, en Ik in Hem. **39** Zij zochten dan wederom Hem
te grijpen, en Hij ontging uit hun hand. **40** En Hij ging
wederom over de Jordaan, tot de plaats, waar Johannes
eerst doopte; en Hij bleef aldaar. **41** En velen kwamen tot
Hem, en zeiden: Johannes deed wel geen teken; maar
alles, wat Johannes van Dezen zeide, was waar. **42** En
velen geloofden aldaar in Hem.

11 En er was een zeker man krank, genaamd Lazarus,
van Bethanie, uit het vlek van Maria en haar zuster
Martha. **2** (Maria nu was degene, die den Heere gezalfd
heeft met zalf, en Zijn voeten afgedroogd heeft met haar
haren; welker broeder Lazarus krank was.) **3** Zijn zusters
dan zonden tot Hem, zeggende: Heere, zie, dien Gij
liefhebt, is krank. **4** En Jezus, dat horende, zeide: Deze
krankheid is niet tot den dood, maar ter heerlijkheid Gods;

opdat de Zone Gods door dezelve verheerlijkt worde. **5** Jezus nu had Martha, en haar zuster, en Lazarus lief. **6** Als Hij dan gehoord had, dat hij krank was, toen bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar Hij was. **7** Daarna zeide Hij verder tot de discipelen: Laat ons wederom naar Judea gaan. **8** De discipelen zeiden tot Hem: Rabbi! de Joden hebben U nu onlangs gezocht te stenigen, en gaat Gij wederom derwaarts? **9** Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in den dag? Indien iemand in den dag wandelt, zo stoot hij zich niet, overmits hij het licht dezer wereld ziet; **10** Maar indien iemand in den nacht wandelt, zo stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is. **11** Dit sprak Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus, onze vriend, slaapt; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken. **12** Zijn discipelen dan zeiden: Heere, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden. **13** Doch Jezus had gesproken van zijn dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps. **14** Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is gestorven. **15** En Ik ben blijde om uwentwil, dat Ik daar niet geweest ben, opdat gij geloven moogt; doch laat ons tot hem gaan. **16** Thomas dan, genaamd Didymus, zeide tot zijn medediscipelen: Laat ons ook gaan, opdat wij met Hem sterven. **17** Jezus dan, gekomen zijnde, vond, dat hij nu vier dagen in het graf geweest was. **18** (Bethanie nu was nabij Jeruzalem, omtrent vijftien stadien van daar.) **19** En velen uit de Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat zij haar vertroosten zouden over haar broeder. **20** Martha dan, als zij hoorde, dat Jezus kwam, ging Hem tegemoet; doch Maria bleef in huis zitten. **21** Zo zeide Martha dan tot Jezus: Heere, waart Gij hier geweest, zo ware mijn broeder niet gestorven; **22** Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God begeren zult, God U het geven zal. **23** Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal wederopstaan. **24** Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage. **25** Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; **26** En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Gelooft gij dat? **(aiōn g165)** **27** Zij zeide tot Hem: Ja, Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zone Gods, Die in de wereld komen zou. **28** En dit gezegd hebbende, ging zij heen, en riep Maria, haar zuster, heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept u. **29** Deze, als zij dat hoorde, stond haastelijk op, en ging tot Hem. **30** (Jezus nu was nog in het vlek niet gekomen, maar was in de plaats, waar Hem Martha tegemoet gekomen was.) **31** De Joden dan, die met haar in het huis waren, en haar vertrooftten, ziende Maria, dat zij haastelijk opstond en uitging, volgden haar, zeggende: Zij gaat naar het graf, opdat zij aldaar wene. **32** Maria dan, als zij kwam, waar Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot Hem: Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware mijn broeder niet gestorven. **33** Jezus dan, als Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelven; **34** En zeide: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heere, kom en zie het. **35** Jezus weende. **36** De Joden dan zeiden: Ziet, hoe lief Hij hem had! **37** En sommigen uit hen zeiden: Kon Hij, Die de ogen des blinden geopend heeft, niet maken, dat ook deze niet gestorven ware? **38** Jezus dan wederom in Zichzelven zeer bewogen zijnde, kwam tot het graf; en het was een spelonk, en een steen was daarop gelegd. **39** Jezus zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen aldaar gelegen. **40** Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult? **41** Zij namen dan den steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. **42** Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil, die rondom staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt. **43** En als Hij dit gezegd had, riep Hij met grote stemme: Lazarus, kom uit! **44** En de gestorvene kwam uit, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan. **45** Velen dan uit de Joden, die tot Maria gekomen waren, en aanschouwd hadden, hetgeen Jezus gedaan had, geloofden in Hem. **46** Maar sommigen van hen gingen tot de Farizeen, en zeiden tot hen, hetgeen Jezus gedaan had. **47** De overpriesters dan en de Farizeen vergaderden den raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? want deze Mens doet vele tekenen. **48** Indien wij Hem alzo laten geworden, zij zullen allen in Hem geloven, en de Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze plaats en volk. **49** En een uit hen, namelijk Kajafas, die deszelven jaars hogepriester was, zeide tot hen: Gij verstaat niets; **50** En gij overlegt niet, dat het ons nut is, dat een mens sterve voor het volk, en het gehele volk niet verloren ga. **51** En dit zeide hij niet uit zichzelven; maar, zijnde hogepriester deszelven jaars, profeteerde hij, dat Jezus sterven zou voor het volk; **52** En niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot een zou vergaderen. **53** Van dien dag dan af beraadslaagden zij te zamen, dat zij Hem doden zouden. **54** Jezus dan wandelde niet meer vrijelijk onder de Joden; maar ging van daar naar het land bij de woestijn, naar de stad, genaamd Efraim, en verkeerde aldaar met Zijn discipelen. **55** En het pascha der Joden was nabij, en velen uit dat land gingen op naar Jeruzalem, voor het pascha, opdat zij zichzelven reinigden. **56** Zij zochten dan Jezus, en zeiden onder elkander, staande in den tempel: Wat dunkt u? Dunkt u, dat Hij niet komen zal tot het feest? **57** De overpriesters nu en de Farizeen hadden een gebod gegeven, dat, zo iemand wist, waar Hij was, hij het zou te kennen geven, opdat zij Hem mochten vangen.

12 Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha te Bethanie, daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welken Hij opgewekt had uit de doden. **2** Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was een van degenen, die met Hem aanzaten. **3** Maria dan, genomen hebbende een pond

zalf van onvervalsten, zeer kostelijken nardus, heeft de
voeten van Jezus gezalfd, en met haar haren Zijn voeten
afgedroogd; en het huis werd vervuld van den reuk der zalf.
4 Zo zeide dan een van Zijn discipelen, namelijk Judas,
Simons zoon, Iskariot, die Hem verraden zou: **5** Waarom
is deze zalf niet verkocht voor driehonderd penningen, en
den armen gegeven? **6** En dit zeide hij, niet omdat hij
bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was,
en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven werd. **7** Jezus
dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen
den dag Mijner begrafenis. **8** Want de armen hebt gijlieden
altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. **9** Een grote schare
dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en zij kwamen,
niet alleen om Jezus' wil, maar opdat zij ook Lazarus
zouden zien, dien Hij uit de doden opgewekt had. **10** En de
overpriesters beraadslaagden, dat zij ook Lazarus doden
zouden. **11** Want velen van de Joden gingen heen om
zijnentwil, en geloofden in Jezus. **12** Des anderen daags,
een grote schare, die tot het feest gekomen was, horende,
dat Jezus naar Jeruzalem kwam, **13** Namen de takken
van palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen:
Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des
Heeren, Hij, Die is de Koning Israels! **14** En Jezus vond
een jongen ezel, en zat daarop, gelijk geschreven is: **15**
Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende
op het veulen ener ezelin. **16** Doch dit verstonden Zijn
discipelen in het eerst niet; maar als Jezus verheerlijkt was,
toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven
was, en dat zij Hem dit gedaan hadden. **17** De schare
dan, die met Hem was, getuigde dat Hij Lazarus uit het
graf geroepen, en hem uit de doden opgewekt had. **18**
Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij
gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had. **19** De Farizeen
dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel, dat gij gans niet
vordert? Ziet, de gehele wereld gaat Hem na. **20** En er
waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen
waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden; **21** Dezen
dan gingen tot Filippus, die van Bethsaida in Galilea was,
en baden hem, zeggende: Heer, wij wilden Jezus wel
zien. **22** Filippus kwam en zeide het Andreas; en Andreas
en Filippus wederom zeiden het Jezus. **23** Maar Jezus
antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de
Zoon des mensen zal verheerlijkt worden. **24** Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet
valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar indien het
sterft, zo brengt het veel vrucht voort. **25** Die zijn leven
liefheeft, zal hetzelve verliezen; en die zijn leven haat
in deze wereld, zal hetzelve bewaren tot het eeuwige
leven. **(aiōnios g166)** **26** Zo iemand Mij dient, die volge Mij;
en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo
iemand Mij dient, de Vader zal hem eren. **27** Nu is Mijn
ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit
deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen. **28**
Vader, verheerlijk Uw Naam. Er kwam dan een stem uit
den hemel, zeggende: En Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal
Hem wederom verheerlijken. **29** De schare dan, die daar
stond, en dit hoorde, zeide, dat er een donderslag geschied
was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.
30 Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mijnentwil is
deze stem geschied, maar om uwentwil. **31** Nu is het
oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld
buiten geworpen worden. **32** En Ik, zo wanneer Ik van
de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.
33 (En dit zeide Hij, betekenende, hoedanigen dood Hij
sterven zou.) **34** De schare antwoordde Hem: Wij hebben
uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in der eeuwigheid;
en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen moet verhoogd
worden? Wie is deze Zoon des mensen? **(aiōn g165)** **35**
Jezus dan zeide tot hen: Nog een kleinen tijd is het Licht
bij ulieden; wandelt, terwijl gij het Licht hebt, opdat de
duisternis u niet bevange. En die in de duisternis wandelt,
weet niet, waar hij heengaat. **36** Terwijl gij het Licht hebt,
gelooft in het Licht, opdat gij kinderen des Lichts moogt
zijn. Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg
Hij Zich van hen. **37** En hoewel Hij zovele tekenen voor
hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet; **38**
Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd,
dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking
geloofd, en wien is de arm des Heeren geopenbaard? **39**
Daarom konden zij niet geloven, dewijl Jesaja wederom
gezegd heeft: **40** Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart
verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart
niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze.
41 Dit zeide Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van
Hem sprak. **42** Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de
oversten in Hem; maar om der Farizeen wil beleden zij
het niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen
worden. **43** Want zij hadden de eer der mensen lief, meer
dan de eer van God. **44** En Jezus riep, en zeide: Die in
Mij gelooft, gelooft in Mij niet, maar in Dengene, Die Mij
gezonden heeft. **45** En die Mij ziet, die ziet Dengene, Die
Mij gezonden heeft. **46** Ik ben een Licht, in de wereld
gekomen, opdat een iegelijk, die in Mij gelooft, in de
duisternis niet blijve. **47** En indien iemand Mijn woorden
gehoord, en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet;
want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld oordele,
maar opdat Ik de wereld zalig make. **48** Die Mij verwerpt,
en Mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt; het
woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen ten
laatsten dage. **49** Want Ik heb uit Mijzelven niet gesproken;
maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Mij een
gebod gegeven, wat Ik zeggen zal, en wat Ik spreken
zal. **50** En Ik weet, dat Zijn gebod het eeuwige leven is.
Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik alzo, gelijk Mij de
Vader gezegd heeft. **(aiōnios g166)**

13 En voor het feest van het pascha, Jezus wetende,
dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld
zou overgaan tot den Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de
wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot
het einde. **2** En als het avondmaal gedaan was, toen nu
de duivel in het hart van Judas, Simons zoon, Iskariot,

gegeven had, dat hij Hem verraden zou), **3** Jezus, wetende,
dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had,
en dat Hij van God uitgegaan was, en tot God heenging, **4**
Stond op van het avondmaal, en legde Zijn klederen af,
en nemende een linnen doek, omgordde Zichzelven. **5**
Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de voeten
der discipelen te wassen, en af te drogen met den linnen
doek, waarmede Hij omgord was. **6** Hij dan kwam tot
Simon Petrus; en die zeide tot Hem: Heere, zult Gij mij de
voeten wassen? **7** Jezus antwoordde en zeide tot hem:
Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen
verstaan. **8** Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten
niet wassen in der eeuwigheid! Jezus antwoordde hem:
Indien Ik u niet wasse, gij hebt geen deel met Mij. **(aiōn
g165)** **9** Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen
mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd. **10** Jezus
zeide tot hem: Die gewassen is, heeft niet van node, dan
de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt
rein, doch niet allen. **11** Want Hij wist, wie Hem verraden
zou; daarom zeide Hij: Gij zijt niet allen rein. **12** Als Hij dan
hun voeten gewassen, en Zijn klederen genomen had, zat
Hij wederom aan, en zeide tot hen: Verstaat gij, wat Ik
ulieden gedaan heb? **13** Gij heet Mij Meester en Heere; en
gij zegt wel, want Ik ben het. **14** Indien dan Ik, de Heere
en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook
schuldig, elkanders voeten te wassen. **15** Want Ik heb u
een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkerwijs Ik u gedaan
heb, gijlieden ook doet. **16** Voorwaar, voorwaar zeg Ik u:
Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer, noch een
gezant meerder, dan die hem gezonden heeft. **17** Indien
gij deze dingen weet, zalig zijt gij, zo gij dezelve doet.
18 Ik zeg niet van u allen: Ik weet, welke Ik uitverkoren
heb; maar dit geschiedt, opdat de Schrift vervuld worde:
Die met Mij het brood eet, heeft tegen Mij zijn verzenen
opgeheven. **19** Van nu zeg Ik het ulieden, eer het geschied
is, opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij geloven moogt,
dat Ik het ben. **20** Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik
iemand zende, wie dien ontvangt, die ontvangt Mij, en wie
Mij ontvangt, die ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft.
21 Jezus, deze dingen gezegd hebbende, werd ontroerd in
den geest, en betuigde, en zeide: Voorwaar, voorwaar,
Ik zeg u, dat een van ulieden Mij zal verraden. **22** De
discipelen dan zagen op elkander, twijfelende, van wien Hij
dat zeide. **23** En een van Zijn discipelen was aanzittende
in den schoot van Jezus, welken Jezus liefhad. **24** Simon
Petrus dan wenkte dezen, dat hij vragen zou, wie hij toch
ware, van welken Hij dit zeide. **25** En deze, vallende op de
borst van Jezus, zeide tot Hem: Heere, wie is het? **26**
Jezus antwoordde: Deze is het, dien Ik de bete, als Ik ze
ingedoopt heb, geven zal. En als Hij de bete ingedoopt
had, gaf Hij ze Judas, Simons zoon, Iskariot. **27** En na
de bete, toen voer de satan in hem. Jezus dan zeide tot
hem: Wat gij doet, doe het haastelijk. **28** En dit verstond
niemand dergenen, die aanzaten, waartoe Hij hem dat
zeide. **29** Want sommigen meenden, dewijl Judas de beurs
had, dat hem Jezus zeide: Koop, hetgeen wij van node
hebben tot het feest, of, dat hij den armen wat geven zou.
30 Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond uit.
En het was nacht. **31** Als hij dan uitgegaan was, zeide
Jezus: Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God
is in Hem verheerlijkt. **32** Indien God in Hem verheerlijkt
is, zo zal ook God Hem verheerlijken in Zichzelven, en
Hij zal Hem terstond verheerlijken. **33** Kinderkens, nog
een kleinen tijd ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken, en gelijk
Ik den Joden gezegd heb: Waar Ik heenga, kunt gij niet
komen; alzo zeg Ik ulieden nu ook. **34** Een nieuw gebod
geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad
heb, dat ook gij elkander liefhebt. **35** Hieraan zullen zij
allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde
hebt onder elkander. **36** Simon Petrus zeide tot Hem:
Heere, waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde hem: Waar
Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen; maar gij zult Mij
namaals volgen. **37** Petrus zeide tot Hem: Heere, waarom
kan ik U nu niet volgen? Ik zal mijn leven voor U zetten. **38**
Jezus antwoordde hem: Zult gij uw leven voor Mij zetten?
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal niet kraaien,
totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben.

14 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God,
gelooft ook in Mij. **2** In het huis Mijns Vaders zijn
vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben;
Ik ga heen om u plaats te bereiden. **3** En zo wanneer Ik
heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo
kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn
moogt, waar Ik ben. **4** En waar Ik heenga, weet gij, en
den weg weet gij. **5** Thomas zeide tot Hem: Heere, wij
weten niet, waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij den
weg weten? **6** Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de
Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan
door Mij. **7** Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij
ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem,
en hebt Hem gezien. **8** Filippus zeide tot Hem: Heere,
toon ons den Vader, en het is ons genoeg. **9** Jezus zeide
tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij
niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den
Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader? **10**
Gelooft gij niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij
is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van
Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve
doet de werken. **11** Gelooft Mij, dat Ik in den Vader ben
en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om
de werken zelve. **12** Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden:
Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen,
en zal meerder doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn
Vader. **13** En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal
Ik doen; opdat de Vader in den Zoon verheerlijkt worde. **14**
Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. **15**
Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. **16** En Ik
zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster
geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; **(aiōn g165)**
17 Namelijk den Geest der waarheid, Welken de wereld
niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem
niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in

u zijn. **18** Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u. **19**
Nog een kleinen tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien;
maar gij zult Mij zien; want Ik leef, en gij zult leven. **20** In
dien dag zult gij bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij
in Mij, en Ik in u. **21** Die Mijn geboden heeft, en dezelve
bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal
van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben,
en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren. **22** Judas, niet de
Iskariot, zeide tot Hem: Heere, wat is het, dat Gij Uzelven
aan ons zult openbaren, en niet aan de wereld? **23** Jezus
antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die
zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben,
en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem
maken. **24** Die Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden
niet; en het woord dat gijlieden hoort, is het Mijne niet,
maar des Vaders, Die Mij gezonden heeft. **25** Deze dingen
heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. **26** Maar de Trooster,
de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn
Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken
alles, wat Ik u gezegd heb. **27** Vrede laat Ik u, Mijn vrede
geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik
hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.
28 Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen,
en kom weder tot u. Indien gij Mij liefhadt, zo zoudt gij u
verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot den Vader;
want Mijn Vader is meerder dan Ik. **29** En nu heb Ik het u
gezegd, eer het geschied is; opdat, wanneer het geschied
zal zijn, gij geloven moogt. **30** Ik zal niet meer veel met u
spreken; want de overste dezer wereld komt, en heeft aan
Mij niets. **31** Maar opdat de wereld wete, dat Ik den Vader
liefheb, en alzo doe, gelijkerwijs Mij de Vader geboden
heeft. Staat op, laat ons van hier gaan.

15 Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de
Landman. **2** Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt,
die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij,
opdat zij meer vrucht drage. **3** Gijlieden zijt nu rein om het
woord, dat Ik tot u gesproken heb. **4** Blijft in Mij, en Ik in u.
Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelve,
zo zij niet in den wijnstok blijft; alzo ook gij niet, zo gij in
Mij niet blijft. **5** Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in
Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder
Mij kunt gij niets doen. **6** Zo iemand in Mij niet blijft, die is
buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en
men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij
worden verbrand. **7** Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden
in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u
geschieden. **8** Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel
vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn. **9** Gelijkerwijs
de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft
in deze Mijn liefde. **10** Indien gij Mijn geboden bewaart, zo
zult gij in Mijn liefde blijven; gelijkerwijs Ik de geboden
Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijn liefde. **11** Deze
dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in
u blijve, en uw blijdschap vervuld worde. **12** Dit is Mijn
gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad
heb. **13** Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat
iemand zijn leven zette voor zijn vrienden. **14** Gij zijt Mijn
vrienden, zo gij doet wat Ik u gebiede. **15** Ik heet u niet
meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat
zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al
wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend
gemaakt. **16** Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u
uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en
vrucht dragen, en dat uw vrucht blijve; opdat, zo wat gij
van den Vader begeren zult in Mijn Naam, Hij u dat geve.
17 Dit gebied Ik u, opdat gij elkander liefhebt. **18** Indien u
de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft.
19 Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het
hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt,
maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de
wereld. **20** Gedenk des woords, dat Ik u gezegd heb: Een
dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij
vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn
woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren.
21 Maar al deze dingen zullen zij doen om Mijns Naams
wil, omdat zij Hem niet kennen, Die Mij gezonden heeft.
22 Indien Ik niet gekomen ware, en tot hen gesproken
had, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen
voorwendsel voor hun zonde. **23** Die Mij haat, die haat
ook Mijn Vader. **24** Indien Ik de werken onder hen niet
had gedaan, die niemand anders gedaan heeft, zij hadden
geen zonde; maar nu hebben zij ze gezien, en beiden
Mij en Mijn Vader gehaat. **25** Maar dit geschiedt, opdat
het woord vervuld worde, dat in hun wet geschreven is:
Zij hebben mij zonder oorzaak gehaat. **26** Maar wanneer
de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik u zenden zal van
den Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van den
Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. **27** En gij zult ook
getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij geweest.

16 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet
geergerd wordt. **2** Zij zullen u uit de synagogen
werpen; ja, de ure komt, dat een iegelijk, die u zal doden,
zal menen Gode een dienst te doen. **3** En deze dingen
zullen zij u doen, omdat zij den Vader niet gekend hebben,
noch Mij. **4** Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken,
opdat, wanneer de ure zal gekomen zijn, gij dezelve moogt
gedenken, dat Ik ze u gezegd heb; doch deze dingen heb
Ik u van het begin niet gezegd, omdat Ik bij ulieden was. **5**
En nu ga Ik heen tot Dengene, die Mij gezonden heeft, en
niemand van u vraagt Mij: Waar gaat Gij henen? **6** Maar
omdat Ik deze dingen tot u gesproken heb, zo heeft de
droefheid uw hart vervuld. **7** Doch Ik zeg u de waarheid:
Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo
zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga,
zo zal Ik Hem tot u zenden. **8** En Die gekomen zijnde, zal
de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en
van oordeel: **9** Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; **10**
En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en
gij zult Mij niet meer zien; **11** En van oordeel, omdat de
overste dezer wereld geoordeeld is. **12** Nog vele dingen
heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. **13**
Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der

waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal
van Zichzelven niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord
hebben, zal Hij spreken, en de toekomende dingen zal Hij
u verkondigen. **14** Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het
uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. **15** Al wat
de Vader heeft, is Mijn; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het
uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen. **16** Een kleinen
tijd, en gij zult Mij niet zien; en wederom een kleinen tijd,
en gij zult Mij zien, want Ik ga heen tot den Vader. **17**
Sommigen dan uit Zijn discipelen zeiden tot elkander:
Wat is dit, dat Hij tot ons zegt: Een kleinen tijd, en gij zult
Mij niet zien; en wederom een kleinen tijd, en gij zult Mij
zien; en: Want Ik ga heen tot den Vader? **18** Zij zeiden
dan: Wat is dit, dat Hij zegt: Een kleinen tijd? Wij weten
niet, wat Hij zegt. **19** Jezus dan bekende, dat zij Hem
wilden vragen, en zeide tot hen: Vraagt gij daarvan onder
elkander, dat Ik gezegd heb: Een kleinen tijd, en gij zult Mij
niet zien, en wederom een kleinen tijd, en gij zult Mij zien?
20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat gij zult schreien, en
klagelijk wenen, maar de wereld zal zich verblijden; en gij
zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap
worden. **21** Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid,
dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken
gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer,
om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is. **22**
En gij dan hebt nu wel droefheid; maar Ik zal u wederom
zien, en uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uw
blijdschap van u wegnemen. **23** En in dien dag zult gij
Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Al wat gij
den Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven.
24 Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam; bidt,
en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij. **25**
Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken;
maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u
spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.
26 In dien dag zult gij in Mijn Naam bidden; en Ik zeg
u niet, dat Ik den Vader voor u bidden zal; **27** Want de
Vader Zelf heeft u lief, dewijl gij Mij liefgehad hebt, en hebt
geloofd, dat Ik van God ben uitgegaan. **28** Ik ben van den
Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom
verlaat Ik de wereld, en ga heen tot den Vader. **29** Zijn
discipelen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij vrijuit, en
zegt geen gelijkenis. **30** Nu weten wij, dat Gij alle dingen
weet, en Gij hebt niet van node, dat U iemand vrage.
Hierom geloven wij, dat Gij van God uitgegaan zijt. **31**
Jezus antwoordde hun: Gelooft gij nu? **32** Ziet, de ure
komt, en is nu gekomen, dat gij zult verstrooid worden,
een iegelijk naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en
nochtans ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij. **33**
Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede
hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt
goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

17 Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen op
naar den hemel, en zeide: Vader, de ure is gekomen,
verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke. **2**
Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees,
opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige
leven geve. **(aiōnios g166)** **3** En dit is het eeuwige leven,
dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus
Christus, Dien Gij gezonden hebt. **(aiōnios g166)** **4** Ik heb U
verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij
Mij gegeven hebt om te doen; **5** En nu verheerlijk Mij, Gij
Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had,
eer de wereld was. **6** Ik heb Uw Naam geopenbaard den
mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren
Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij hebben Uw
woord bewaard. **7** Nu hebben zij bekend, dat alles, wat Gij
Mij gegeven hebt, van U is. **8** Want de woorden, die Gij
Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze
ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik van U
uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden
hebt. **9** Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar
voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uw.
10 En al het Mijne is Uw, en het Uwe is Mijn; en Ik ben in
hen verheerlijkt. **11** En Ik ben niet meer in de wereld, maar
deze zijn in de wereld, en Ik kome tot U, Heilige Vader,
bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij
een zijn, gelijk als Wij. **12** Toen Ik met hen in de wereld
was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven
hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren
gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift
vervuld worde. **13** Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in
de wereld, opdat zij Mijn blijdschap vervuld mogen hebben
in zichzelven. **14** Ik heb hun Uw woord gegeven; en de
wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn,
gelijk als Ik van de wereld niet ben. **15** Ik bid niet, dat Gij
hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van
den boze. **16** Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van
de wereld niet ben. **17** Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord
is de waarheid. **18** Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de
wereld, alzo heb Ik hen ook in de wereld gezonden. **19**
En Ik heilige Mijzelven voor hen, opdat ook zij geheiligd
mogen zijn in waarheid. **20** En Ik bid niet alleen voor
dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij
geloven zullen. **21** Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs
Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn;
opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. **22** En
Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven
hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn; **23** Ik in
hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat
de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen
liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. **24** Vader, Ik
wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven
hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die
Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor
de grondlegging der wereld. **25** Rechtvaardige Vader, de
wereld heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en
dezen hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt. **26** En Ik
heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend
maken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt,
in hen zij, en Ik in hen.

18 Jezus, dit gezegd hebbende, ging uit met Zijn
discipelen over de beek Kedron, waar een hof was,
in welken Hij ging, en Zijn discipelen. **2** En Judas, die Hem
verried, wist ook die plaats, dewijl Jezus aldaar dikwijls
vergaderd was geweest met Zijn discipelen. **3** Judas dan,
genomen hebbende de bende krijgsknechten en enige
dienaars van de overpriesters en Farizeen, kwam aldaar
met lantaarnen, en fakkelen, en wapenen. **4** Jezus dan,
wetende alles, wat over Hem komen zou, ging uit, en
zeide tot hen: Wien zoekt gij? **5** Zij antwoordden Hem:
Jezus den Nazarener. Jezus zeide tot hen: Ik ben het.
En Judas, die Hem verried, stond ook bij hen. **6** Als Hij
dan tot hen zeide: Ik ben het; gingen zij achterwaarts, en
vielen ter aarde. **7** Hij vraagde hun dan wederom: Wien
zoekt gij? En zij zeiden: Jezus den Nazarener. **8** Jezus
antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Indien gij dan
Mij zoekt, zo laat dezen heengaan. **9** Opdat het woord
vervuld zou worden, dat Hij gezegd had: Uit degenen,
die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren. **10**
Simon Petrus dan, hebbende een zwaard, trok hetzelve
uit, en sloeg des hogepriesters dienstknecht, en hieuw
zijn rechteroor af. En de naam van den dienstknecht was
Malchus. **11** Jezus dan zeide tot Petrus: Steek uw zwaard
in de schede. Den drinkbeker, dien Mij de Vader gegeven
heeft, zal Ik dien niet drinken? **12** De bende dan, en de
overste over duizend, en de dienaars der Joden namen
Jezus gezamenlijk, en bonden Hem; **13** En leidden Hem
henen, eerst tot Annas; want hij was de vrouws vader
van Kajafas, welke deszelven jaars hogepriester was. **14**
Kajafas nu was degene, die den Joden geraden had, dat
het nut was, dat een Mens voor het volk stierve. **15** En
Simon Petrus volgde Jezus, en een ander discipel. Deze
discipel nu was den hogepriester bekend, en ging met
Jezus in des hogepriesters zaal. **16** En Petrus stond buiten
aan de deur. De andere discipel dan, die den hogepriester
bekend was, ging uit, en sprak met de deurwaarster,
en bracht Petrus in. **17** De dienstmaagd dan, die de
deurwaarster was, zeide tot Petrus: Zijt ook gij niet uit de
discipelen van dezen Mens? Hij zeide: Ik ben niet. **18** En
de dienstknechten en de dienaars stonden, hebbende een
kolenvuur gemaakt, omdat het koud was, en warmden zich.
Petrus stond bij hen, en warmde zich. **19** De hogepriester
dan vraagde Jezus van Zijn discipelen, en van Zijn leer. **20**
Jezus antwoordde hem: Ik heb vrijuit gesproken tot de
wereld; Ik heb allen tijd geleerd in de synagoge en in den
tempel, waar de Joden van alle plaatsen samenkomen;
en in het verborgen heb Ik niets gesproken. **21** Wat
ondervraagt gij Mij? Ondervraag degenen, die het gehoord
hebben, wat Ik tot hen gesproken heb; zie, dezen weten,
wat Ik gezegd heb. **22** En als Hij dit zeide, gaf een van
de dienaren, die daarbij stond, Jezus een kinnebakslag,
zeggende: Antwoordt Gij alzo den hogepriester? **23** Jezus
antwoordde hem: Indien Ik kwalijk gesproken heb, betuig
van het kwade; en indien wel, waarom slaat gij Mij? **24**
(Annas dan had Hem gebonden gezonden tot Kajafas, den
hogepriester.) **25** En Simon Petrus stond en warmde zich.
Zij zeiden dan tot hem: Zijt gij ook niet uit Zijn discipelen?
Hij loochende het, en zeide: Ik ben niet. **26** Een van de
dienstknechten des hogepriesters, die maagschap was
van dengene, dien Petrus het oor afgehouwen had, zeide:
Heb ik u niet gezien in den hof met Hem? **27** Petrus dan
loochende het wederom. En terstond kraaide de haan.
28 Zij dan leidden Jezus van Kajafas in het rechthuis.
En het was 's morgens vroeg; en zij gingen niet in het
rechthuis, opdat zij niet verontreinigd zouden worden,
maar opdat zij het pascha eten mochten. **29** Pilatus dan
ging tot hen uit, en zeide: Wat beschuldiging brengt gij
tegen dezen Mens? **30** Zij antwoordden en zeiden tot
hem: Indien Deze geen kwaaddoener ware, zo zouden wij
Hem u niet overgeleverd hebben. **31** Pilatus dan zeide
tot hen: Neemt gij Hem, en oordeelt Hem naar uw wet.
De Joden dan zeiden tot hem: Het is ons niet geoorloofd
iemand te doden. **32** Opdat het woord van Jezus vervuld
wierd, dat Hij gezegd had, betekenende, hoedanigen dood
Hij sterven zoude. **33** Pilatus dan ging wederom in het
rechthuis, en riep Jezus, en zeide tot Hem: Zijt Gij de
Koning der Joden? **34** Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit
van uzelven, of hebben het u anderen van Mij gezegd?
35 Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de
overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij
gedaan? **36** Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van
deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware,
zo zouden Mijn dienaren gestreden hebben, opdat Ik den
Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk
niet van hier. **37** Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dan een
Koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik een Koning
ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld
gekomen, opdat Ik der waarheid getuigenis geven zou.
Een iegelijk, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem. **38**
Pilatus zeide tot Hem: Wat is waarheid? En als hij dat
gezegd had, ging hij wederom uit tot de Joden, en zeide
tot hen: Ik vind geen schuld in Hem. **39** Doch gij hebt een
gewoonte, dat ik u op het pascha een loslate. Wilt gij dan,
dat ik u den Koning der Joden loslate? **40** Zij dan riepen
allen wederom, zeggende: Niet Dezen, maar Bar-abbas!
En Bar-abbas was een moordenaar.

19 Toen nam Pilatus dan Jezus, en geselde Hem.
2 En de krijgsknechten, een kroon van doornen
gevlochten hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en wierpen
Hem een purperen kleed om; **3** En zeiden: Wees gegroet,
Gij Koning der Joden! En zij gaven Hem kinnebakslagen.
4 Pilatus dan kwam wederom uit, en zeide tot hen: Ziet, ik
breng Hem tot ulieden uit, opdat gij wetet, dat ik in Hem
geen schuld vinde. **5** Jezus dan kwam uit, dragende de
doornenkroon, en het purperen kleed. En Pilatus zeide
tot hen: Ziet, de Mens! **6** Als Hem dan de overpriesters
en de dienaars zagen, riepen zij, zeggende: Kruis Hem,
kruis Hem! Pilatus zeide tot hen: Neemt gijlieden Hem en
kruist Hem; want ik vind in Hem geen schuld. **7** De Joden
antwoordden hem: Wij hebben een wet, en naar onze wet
moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelven Gods Zoon
gemaakt. **8** Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij

meer bevreesd; 9 En ging wederom in het rechthuis, en
zeide tot Jezus: Van waar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem
geen antwoord. 10 Pilatus dan zeide tot Hem: Spreekt Gij
tot mij niet? Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen,
en macht heb U los te laten? 11 Jezus antwoordde: Gij
zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet
van boven gegeven ware; daarom die Mij aan u heeft
overgeleverd, heeft groter zonde. 12 Van toen af zocht
Pilatus Hem los te laten; maar de Joden riepen, zeggende:
Indien gij Dezen loslaat, zo zijt gij des keizers vriend niet;
een iegelijk, die zichzelven koning maakt, wederspreekt
den keizer. 13 Als Pilatus dan dit woord hoorde, bracht hij
Jezus uit, en zat neder op den rechterstoel, in de plaats,
genaamd Lithostrotos, en in het Hebreeuws Gabbatha. 14
En het was de voorbereiding van het pascha, en omtrent
de zesde ure; en hij zeide tot de Joden: Ziet, uw Koning! 15
Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem! Pilatus
zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters
antwoordden: Wij hebben geen koning, dan den keizer. 16
Toen gaf hij Hem dan hun over, opdat Hij gekruist zou
worden. En zij namen Jezus, en leidden Hem weg. 17 En
Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats, genaamd
Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuws genaamd
wordt Golgotha; 18 Alwaar zij Hem kruisten, en met Hem
twee anderen, aan elke zijde een, en Jezus in het midden.
19 En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het
kruis; en er was geschreven: JEZUS De NAZARENER De
KONING DER JODEN. 20 Dit opschrift dan lazen velen van
de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruist werd, was
nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in
het Grieks, en in het Latijn. 21 De overpriesters dan der
Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden;
maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden.
22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, dat heb
ik geschreven. 23 De krijgsknechten dan, als zij Jezus
gekruist hadden, namen Zijn klederen, (en maakten vier
delen, voor elken krijgsknecht een deel) en den rok. De
rok nu was zonder naad, van boven af geheel geweven.
24 Zij dan zeiden tot elkander: Laat ons dien niet scheuren,
maar laat ons daarover loten, wiens die zijn zal; opdat de
Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen
onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het
lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan.
25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en
Zijner moeders zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en
Maria Magdalena. 26 Jezus nu, ziende Zijn moeder, en
den discipel, dien Hij liefhad, daarbij staande, zeide tot
Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. 27 Daarna zeide Hij tot
den discipel: Zie, uw moeder. En van die ure aan nam
haar de discipel in zijn huis. 28 Hierna Jezus, wetende,
dat nu alles volbracht was, opdat de Schrift zou vervuld
worden, zeide: Mij dorst. 29 Daar stond dan een vat vol
ediks, en zij vulden een spons met edik, en omlegden ze
met hysop, en brachten ze aan Zijn mond. 30 Toen Jezus
dan den edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht!
En het hoofd buigende, gaf den geest. 31 De Joden dan,
opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op
den sabbat, dewijl het de voorbereiding was (want die dag
des sabbats was groot), baden Pilatus, dat hun benen
zouden gebroken, en zij weggenomen worden. 32 De
krijgsknechten dan kwamen, en braken wel de benen
des eersten, en des anderen, die met Hem gekruist was;
33 Maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij nu
gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet. 34 Maar
een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer,
en terstond kwam er bloed en water uit. 35 En die het
gezien heeft, die heeft het getuigd, en zijn getuigenis is
waarachtig; en hij weet, dat hij zegt, hetgeen waar is,
opdat ook gij geloven moogt. 36 Want deze dingen zijn
geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been
van Hem zal verbroken worden. 37 En wederom zegt
een andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken
hebben. 38 En daarna Jozef van Arimathea (die een
discipel van Jezus was, maar bedekt om de vreze der
Joden), bad Pilatus, dat hij mocht het lichaam van Jezus
wegnemen; en Pilatus liet het toe. Hij dan ging en nam
het lichaam van Jezus weg. 39 En Nicodemus kwam ook
(die des nachts tot Jezus eerst gekomen was), brengende
een mengsel van mirre en aloe; omtrent honderd ponden
gewichts. 40 Zij namen dan het lichaam van Jezus, en
bonden dat in linnen doeken met de specerijen, gelijk de
Joden de gewoonte hebben van begraven. 41 En er was
in de plaats, waar Hij gekruist was, een hof, en in den
hof een nieuw graf, in hetwelk nog nooit iemand gelegd
was geweest. 42 Aldaar dan legden zij Jezus, om de
voorbereiding der Joden, overmits het graf nabij was.

20 En op den eersten dag der week ging Maria
Magdalena vroeg, als het nog duister was, naar het
graf; en zag den steen van het graf weggenomen. 2 Zij
liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den anderen
discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot hen: Zij hebben
den Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet,
waar zij Hem gelegd hebben. 3 Petrus dan ging uit, en de
andere discipel, en zij kwamen tot het graf. 4 En deze
twee liepen tegelijk; en de andere discipel liep vooruit,
sneller dan Petrus, en kwam eerst tot het graf. 5 En als
hij nederbukte, zag hij de doeken liggen; nochtans ging
hij er niet in. 6 Simon Petrus dan kwam en volgde hem,
en ging in het graf, en zag de doeken liggen. 7 En den
zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij
de doeken liggen, maar in het bijzonder in een andere
plaats samengerold. 8 Toen ging dan ook de andere
discipel er in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag
het, en geloofde. 9 Want zij wisten nog de Schrift niet, dat
Hij van de doden moest opstaan. 10 De discipelen dan
gingen wederom naar huis. 11 En Maria stond buiten bij het
graf, wenende. Als zij dan weende, bukte zij in het graf; 12
En zag twee engelen in witte klederen zitten, een aan het
hoofd, en een aan de voeten, waar het lichaam van Jezus
gelegen had. 13 En die zeiden tot haar: Vrouw! wat weent
gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijn Heere weggenomen
hebben, en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben. 14

En als zij dit gezegd had, keerde zij zich achterwaarts, en
zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was. **15**
Jezus zeide tot haar: Vrouw, wat weent gij? Wien zoekt
gij? Zij, menende, dat het de hovenier was, zeide tot Hem:
Heere, zo gij Hem weg gedragen hebt, zeg mij, waar gij
Hem gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen. **16** Jezus
zeide tot haar: Maria! Zij, zich omkerende, zeide tot Hem:
Rabbouni, hetwelk is gezegd: Meester. **17** Jezus zeide tot
haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren
tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg
hun: Ik vare op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God
en uw God. **18** Maria Magdalena ging en boodschapte den
discipelen, dat zij den Heere gezien had, en dat Hij haar
dit gezegd had. **19** Als het dan avond was, op denzelven
eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren,
waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der
Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide
tot hen: Vrede zij ulieden! **20** En dit gezegd hebbende,
toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen
dan werden verblijd, als zij den Heere zagen. **21** Jezus
dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden, gelijkerwijs
Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. **22** En
als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen:
Ontvangt den Heiligen Geest. **23** Zo gij iemands zonden
vergeeft, dien worden zij vergeven; zo gij iemands zonden
houdt, dien zijn zij gehouden. **24** En Thomas, een van de
twaalven, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus
daar kwam. **25** De andere discipelen dan zeiden tot hem:
Wij hebben den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen:
Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagelen, en
mijn vinger steke in het teken der nagelen, en steke mijn
hand in Zijn zijde, ik zal geenszins geloven. **26** En na acht
dagen waren Zijn discipelen wederom binnen, en Thomas
met hen; en Jezus kwam, als de deuren gesloten waren,
en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden! **27**
Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en
zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze in Mijn
zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig. **28** En Thomas
antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God! **29**
Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas,
zo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien
hebben, en nochtans zullen geloofd hebben. **30** Jezus dan
heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid
Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit
boek; **31** Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft,
dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij,
gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

21 Na dezen openbaarde Jezus Zichzelven wederom
den discipelen aan de zee van Tiberias. En Hij
openbaarde Zich aldus: **2** Er waren te zamen Simon
Petrus, en Thomas, gezegd Didymus, en Nathanael, die
van Kana in Galilea was, en de zonen van Zebedeus, en
twee anderen van Zijn discipelen. **3** Simon Petrus zeide
tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook
met u. Zij gingen uit, en traden terstond in het schip; en in
dien nacht vingen zij niets. **4** En als het nu morgenstond
geworden was, stond Jezus op den oever; doch de
discipelen wisten niet, dat het Jezus was. **5** Jezus dan
zeide tot hen: Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?
Zij antwoordden Hem: Neen. **6** En Hij zeide tot hen:
Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult
vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelve niet meer
trekken vanwege de menigte der vissen. **7** De discipel
dan, welken Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het is de
Heere! Simon Petrus dan, horende, dat het de Heere was,
omgordde het opperkleed (want hij was naakt), en wierp
zichzelven in de zee. **8** En de andere discipelen kwamen
met het scheepje (want zij waren niet verre van het land,
maar omtrent tweehonderd ellen), slepende het net met
de vissen. **9** Als zij dan aan het land gegaan waren,
zagen zij een kolenvuur liggen, en vis daarop liggen, en
brood. **10** Jezus zeide tot hen: Brengt van den vissen, die
gij nu gevangen hebt. **11** Simon Petrus ging op, en trok
het net op het land, vol grote vissen, tot honderd drie en
vijftig; en hoewel er zovele waren, zo scheurde het net
niet. **12** Jezus zeide tot hen: Komt herwaarts, houdt het
middagmaal. En niemand van de discipelen durfde Hem
vragen: Wie zijt Gij? wetende, dat het de Heere was. **13**
Jezus dan kwam, en nam het brood, en gaf het hun, en
den vis desgelijks. **14** Dit was nu de derde maal, dat Jezus
Zijn discipelen geopenbaard is, nadat Hij van de doden
opgewekt was. **15** Toen zij dan het middagmaal gehouden
hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van
Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem:
Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem:
Weid Mijn lammeren. **16** Hij zeide wederom tot hem ten
tweeden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief?
Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb.
Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen. **17** Hij zeide tot
hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij
lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal
tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere!
Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus
zeide tot hem: Weid Mijn schapen. **18** Voorwaar, voorwaar,
zeg Ik u: Toen gij jonger waart, gorddet gij uzelven, en
wandeldet, alwaar gij wildet; maar wanneer gij zult oud
geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een
ander zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt. **19** En
dit zeide Hij, betekenende, met hoedanigen dood hij God
verheerlijken zou. En dit gesproken hebbende, zeide Hij
tot hem: Volg Mij. **20** En Petrus, zich omkerende, zag
den discipel volgen, welken Jezus liefhad, die ook in het
avondmaal op Zijn borst gevallen was, en gezegd had:
Heere! wie is het, die U verraden zal? **21** Als Petrus dezen
zag, zeide hij tot Jezus: Heere, maar wat zal deze? **22**
Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik
kome, wat gaat het u aan? Volg gij Mij. **23** Dit woord dan
ging uit onder de broederen, dat deze discipel niet zou
sterven. En Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet
sterven zou, maar: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik
kome, wat gaat het u aan? **24** Deze is de discipel, die van
deze dingen getuigt, en deze dingen geschreven heeft; en

wij weten, dat zijn getuigenis waarachtig is. **25** En er zijn
nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo
zij elk bijzonder geschreven wierden, ik acht, dat ook de
wereld zelve de geschrevene boeken niet zou bevatten.
Amen.

Handelingen

1 Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, van al
hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te
leren; **2** Tot op den dag, in welken Hij opgenomen is,
nadat Hij door den Heiligen Geest aan de apostelen,
die Hij uitverkoren had, bevelen had gegeven. **3** Aan
welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelven levend
vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig
dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van
de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan. **4** En als
Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van
Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de
belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt.
5 Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met
den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze
dagen. **6** Zij dan, die samengekomen waren, vraagden
Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het
Koninkrijk wederoprichten? **7** En Hij zeide tot hen: Het
komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de
Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft; **8** Maar gij zult
ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u
komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem,
als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der
aarde. **9** En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen,
daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun
ogen. **10** En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden,
terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in
witte kleding; **11** Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen,
wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus,
Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen,
gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.
12 Toen keerden zij wederom naar Jeruzalem, van den
berg, die genaamd wordt de Olijf berg, welke is nabij
Jeruzalem, liggende van daar een sabbatsreize. **13** En als
zij ingekomen waren, gingen zij op in de opperzaal, waar
zij bleven, namelijk Petrus en Jakobus, en Johannes en
Andreas, Filippus en Thomas, Bartholomeus en Mattheus,
Jakobus, de zoon van Alfeus, en Simon Zelotes, en
Judas, de broeder van Jakobus. **14** Deze allen waren
eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken, met
de vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus, en met
Zijn broederen. **15** En in dezelve dagen stond Petrus op
in het midden der discipelen, en sprak (er was nu een
schare bijeen van omtrent honderd en twintig personen):
16 Mannen broeders, deze Schrift moest vervuld worden,
welke de Heilige Geest door den mond Davids voorzegd
heeft van Judas, die de leidsman geweest is dergenen
die Jezus vingen; **17** Want hij was met ons gerekend, en
had het lot dezer bediening verkregen. **18** Deze dan heeft
verworven een akker, door het loon der ongerechtigheid,
en voorwaarts overgevallen zijnde, is midden opgeborsten,
en al zijn ingewanden zijn uitgestort. **19** En het is bekend
geworden allen, die te Jeruzalem wonen, alzo dat die
akker in hun eigen taal genoemd wordt Akeldama, dat is,
een akker des bloeds. **20** Want er staat geschreven in het
boek der Psalmen; Zijn woonstede worde woest, en er zij
niemand die in dezelve wone. En: Een ander neme zijn
opzienersambt. **21** Het is dan nodig, dat van de mannen,
die met ons ongedaan hebben al den tijd, in welken de
Heere Jezus onder ons ingegaan en uitgegaan is, **22**
Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe,
in welken Hij van ons opgenomen is, een derzelven met
ons getuige worde van Zijn opstanding. **23** En zij stelden
er twee, Jozef, genaamd Barsabas, die toegenaamd was
Justus, en Matthias. **24** En zij baden en zeiden: Gij Heere!
Gij Kenner der harten van allen, wijs van deze twee een
aan, dien Gij uitverkoren hebt; **25** Om te ontvangen het lot
dezer bediening en des apostelschaps, waarvan Judas
afgeweken is, dat hij heenging in zijn eigen plaats. **26**
En zij wierpen hun loten; en het lot viel op Matthias, en
hij werd met gemene toestemming tot de elf apostelen
gekozen.

2 En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd,
waren zij allen eendrachtelijk bijeen. **2** En er geschiedde
haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een
geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis,
waar zij zaten. **3** En van hen werden gezien verdeelde
tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. **4**
En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en
begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest
hun gaf uit te spreken. **5** En er waren Joden, te Jeruzalem
wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen,
die onder den hemel zijn. **6** En als deze stem geschied
was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want
een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. **7** En
zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende
tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die daar spreken,
Galileers? **8** En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen
taal, in welke wij geboren zijn? **9** Parthers, en Meders,
en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie, en
Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie. **10** En Frygie,
en Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij
Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en
Jodengenoten; **11** Kretenzen en Arabieren, wij horen hen
in onze talen de grote werken Gods spreken. **12** En zij
ontzetten zich allen, en werden twijfelmoedig, zeggende,
de een tegen den ander: Wat wil toch dit zijn? **13** En
anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoeten wijns. **14**
Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en
sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te
Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot
uw oren ingaan. **15** Want deze zijn niet dronken, gelijk gij
vermoedt; want het is eerst de derde ure van de dag. **16**
Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel:
17 En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal
uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en
uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen
gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen. **18** En
ook op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden,
zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen
profeteren. **19** En Ik zal wonderen geven in den hemel

boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en
rookdamp. 20 De zon zal veranderd worden in duisternis,
en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag
des Heeren komt. 21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die
den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden. 22
Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den
Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door
krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem
gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven
weet; 23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis
Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de
handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en
gedood; 24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des
doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was,
dat Hij van denzelven dood zou gehouden worden. 25
Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd
voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat ik niet
bewogen worde. 26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn
tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope;
27 Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult
Uw Heilige over geven, om verderving te zien. **(Hadēs g86)**
28 Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij
zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht. 29
Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te
spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven
en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen
dag. 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God
hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner
lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken
zou, om Hem op zijn troon te zetten; 31 Zo heeft hij, dit
voorziende, gesproken van de opstanding van Christus,
dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees
verderving heeft gezien. **(Hadēs g86)** 32 Dezen Jezus heeft
God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn. 33 Hij
dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de
belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van
den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort. 34
Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij
zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan
Mijn rechter hand. 35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet
hebben tot een voetbank Uwer voeten. 36 Zo wete dan
zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een
Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus,
Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden, werden zij
verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere
apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? 38
En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van
u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot
vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen
Geestes ontvangen. 39 Want u komt de belofte toe, en
uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als
er de Heere, onze God, toe roepen zal. 40 En met veel
meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen,
zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! 41
Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en
er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie
duizend zielen. 42 En zij waren volhardende in de leer der
apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des
broods, en in de gebeden. 43 En een vreze kwam over
alle ziel; en vele wonderen en tekenen geschiedden door
de apostelen. 44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en
hadden alle dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun
goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar
dat elk van node had. 46 En dagelijks eendrachtelijk in den
tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende,
aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des
harten; 47 En prezen God, en hadden genade bij het
ganse volk. En de Heere deed dagelijks tot de Gemeente,
die zalig werden.

3 Petrus nu en Johannes gingen te zamen op naar
den tempel, omtrent de ure des gebeds, zijnde de
negende ure; 2 En een zeker man, die kreupel was van
zijner moeders lijf, werd gedragen, welken zij dagelijks
zetten aan de deur des tempels, genaamd de Schone,
om een aalmoes te begeren van degenen, die in den
tempel gingen; 3 Welke, Petrus en Johannes ziende, als
zij in den tempel zouden ingaan, bad, dat hij een aalmoes
mocht ontvangen. 4 En Petrus, sterk op hem ziende, met
Johannes, zeide: Zie op ons. 5 En hij hield de ogen op
hen, verwachtende, dat hij iets van hen zou ontvangen. 6
En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet, maar hetgeen
ik heb, dat geve ik u; in den Naam van Jezus Christus,
den Nazarener, sta op en wandel! 7 En hem grijpende bij
de rechterhand richtte hij hem op, en terstond werden zijn
voeten en enkelen vast. 8 En hij, opspringende, stond en
wandelde, en ging met hen in den tempel, wandelende en
springende, en lovende God. 9 En al het volk zag hem
wandelen en God loven. 10 En zij kenden hem, dat hij die
was, die om een aalmoes gezeten had aan de Schone
poort des tempels; en zij werden vervuld met verbaasdheid
en ontzetting over hetgeen hem geschied was. 11 En
als de kreupele, die gezond gemaakt was, aan Petrus en
Johannes vasthield, liep al het volk gezamenlijk tot hen in
het voorhof, hetwelk Salomo's voorhof genaamd wordt,
verbaasd zijnde. 12 En Petrus, dat ziende, antwoordde
tot het volk: Gij Israelietische mannen, wat verwondert gij
u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof wij door
onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden doen
wandelen? 13 De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs,
de God onzer vaderen, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt,
Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend,
voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat
men Hem zoude loslaten. 14 Maar gij hebt den Heilige en
Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u een
man, die een doodslager was, zou geschonken worden;
15 En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God
opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn. 16
En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam dezen
gesterkt, dien gij ziet en kent; en het geloof, dat door Hem
is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw
aller tegenwoordigheid. 17 En nu, broeders, ik weet, dat gij
het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw

oversten. **18** Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door
den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat
de Christus lijden zou. **19** Betert u dan, en bekeert u, opdat
uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der
verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des
Heeren, **20** En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus,
Die u tevoren gepredikt is; **21** Welken de hemel moet
ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen,
die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige
profeten van alle eeuw. **(aiōn g165)** **22** Want Mozes heeft
tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een
Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult
gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal. **23** En het
zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal
gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke. **24**
En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna
gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben
ook deze dagen te voren verkondigd. **25** Gijlieden zijt
kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met
onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En
in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend
worden. **26** God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus,
heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden
zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van
uw boosheden.

4 En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen daarover tot
hen de priesters, en de hoofdman des tempels, en de
Sadduceen; **2** Zeer ontevreden zijnde, omdat zij het volk
leerden, en verkondigden in Jezus de opstanding uit de
doden. **3** En zij sloegen de handen aan hen, en zetten
ze in bewaring tot den anderen dag; want het was nu
avond. **4** En velen van degenen, die het woord gehoord
hadden, geloofden; en het getal der mannen werd omtrent
vijf duizend. **5** En het geschiedde des anderen daags,
dat hun oversten en ouderlingen en Schriftgeleerden te
Jeruzalem vergaderden; **6** En Annas, de hogepriester,
en Kajafas, en Johannes, en Alexander, en zovele er
van het hogepriesterlijk geslacht waren. **7** En als zij hen
in het midden gesteld hadden, vraagden zij: Door wat
kracht, of door wat naam hebt gijlieden dit gedaan? **8**
Toen zeide Petrus, vervuld zijnde met den Heiligen Geest,
tot hen: Gij oversten des volks, en gij ouderlingen van
Israel! **9** Alzo wij heden rechterlijk onderzocht worden over
de weldaad aan een krank mens geschied, waardoor hij
gezond geworden is; **10** Zo zij u allen kennelijk, en het
ganse volk Israel, dat door den Naam van Jezus Christus,
den Nazarener, Dien gij gekruist hebt, Welken God van
de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze
hier voor u gezond. **11** Deze is de Steen, Die van u, de
bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des hoeks
geworden is. **12** En de zaligheid is in geen Anderen;
want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die
onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten
zalig worden. **13** Zij nu, ziende de vrijmoedigheid van
Petrus en Johannes, en vernemende, dat zij ongeleerde
en slechte mensen waren, verwonderden zich, en kenden
hen, dat zij met Jezus geweest waren. **14** En ziende den
mens bij hen staan, die genezen was, hadden zij niets
daartegen te zeggen. **15** En hun geboden hebbende uit te
gaan buiten den raad, overlegden zij met elkander, **16**
Zeggende: Wat zullen wij dezen mensen doen? Want dat
er een bekend teken door hen geschied is, is openbaar
aan allen, die te Jeruzalem wonen, en wij kunnen het niet
loochenen. **17** Maar opdat het niet meer en meer onder
het volk verspreid worde, laat ons hen scherpelijk dreigen,
dat zij niet meer tot enig mens in dezen Naam spreken. **18**
En als zij hen geroepen hadden, zeiden zij hun aan, dat zij
ganselijk niet zouden spreken, noch leren, in den Naam
van Jezus. **19** Maar Petrus en Johannes, antwoordende,
zeiden tot hen: Oordeelt gij, of het recht is voor God,
ulieden meer te horen dan God. **20** Want wij kunnen niet
laten te spreken, hetgeen wij gezien en gehoord hebben.
21 Maar zij dreigden hen nog meer, en lieten ze gaan,
niets vindende, hoe zij hen straffen zouden, om des volks
wil; want zij verheerlijkten allen God over hetgeen er
geschied was. **22** Want de mens was meer dan veertig
jaren oud, aan welken dit teken der genezing geschied
was. **23** En zij, losgelaten zijnde, kwamen tot de hunnen,
en verkondigden al wat de overpriesters en de ouderlingen
tot hen gezegd hadden. **24** En als dezen dat hoorden,
hieven zij eendrachtelijk hun stem op tot God, en zeiden:
Heere! Gij zijt de God, Die gemaakt hebt den hemel, en de
aarde, en de zee, en alle dingen, die in dezelve zijn. **25**
Die door den mond van David Uw knecht, gezegd hebt:
Waarom woeden de heidenen, en hebben de volken ijdele
dingen bedacht? **26** De koningen der aarde zijn te zamen
opgestaan, en de oversten zijn bijeenvergaderd tegen den
Heere, en tegen Zijn Gezalfde. **27** Want in der waarheid
zijn vergaderd tegen Uw heilig Kind Jezus, Welken Gij
gezalfd hebt, beiden Herodes en Pontius Pilatus, met de
heidenen en de volken Israels; **28** Om te doen al wat Uw
hand en Uw raad te voren bepaald had, dat geschieden
zou. **29** En nu dan, Heere, zie op hun dreigingen, en geef
Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw woord te
spreken; **30** Daarin, dat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing,
en dat tekenen en wonderen geschieden door den Naam
van Uw heilig Kind Jezus. **31** En als zij gebeden hadden,
werd de plaats, in welke zij vergaderd waren, bewogen.
En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en
spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid. **32** En de
menigte van degenen, die geloofden, was een hart en een
ziel; en niemand zeide, dat iets van hetgeen hij had, zijn
eigen ware, maar alle dingen waren hun gemeen. **33** En
de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de
opstanding van den Heere Jezus; en er was grote genade
over hen allen. **34** Want er was ook niemand onder hen,
die gebrek had; want zovelen als er bezitters waren van
landen of huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs
der verkochte goederen, en legden dien aan de voeten
der apostelen. **35** En aan een iegelijk werd uitgedeeld,
naar dat elk van node had. **36** En Joses, van de apostelen
toegenaamd Barnabas (hetwelk is, overgezet zijnde, een

zoon der vertroosting), een Leviet, van geboorte uit Cyprus,
37 Alzo hij een akker had, verkocht dien, en bracht het
geld, en legde het aan de voeten der apostelen.

5 En een zeker man, met name Ananias, met Saffira,
zijn vrouw, verkocht een have; 2 En onttrok van den
prijs, ook met medeweten zijner vrouw; en bracht een
zeker deel, en legde dat aan de voeten der apostelen.
3 En Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw
hart vervuld, dat gij den Heiligen Geest liegen zoudt, en
onttrekken van den prijs des lands? 4 Zo het gebleven
ware, bleef het niet uw, en verkocht zijnde, was het niet
in uw macht? Wat is het, dat gij deze daad in uw hart
hebt voorgenomen? Gij hebt den mensen niet gelogen,
maar Gode. 5 En Ananias, deze woorden horende, viel
neder en gaf den geest. En er kwam grote vrees over
allen, die dit hoorden. 6 En de jongelingen, opstaande,
schikten hem toe, en droegen hem uit, en begroeven
hem. 7 En het was omtrent drie uren daarna, dat ook
zijn vrouw daar inkwam, niet wetende, wat er geschied
was; 8 En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gijlieden
het land voor zoveel verkocht? En zij zeide: Ja, voor
zoveel. 9 En Petrus zeide tot haar: Wat is het, dat gij
onder u hebt overeengestemd te verzoeken den Geest des
Heeren? Zie, de voeten dergenen, die uw man begraven
hebben, zijn voor de deur, en zullen u uitdragen. 10 En zij
viel terstond neder voor zijn voeten, en gaf den geest.
En de jongelingen ingekomen zijnde, vonden haar dood
en droegen ze uit, en begroeven haar bij haar man. 11
En er kwam grote vreze over de gehele Gemeente, en
over allen, die dit hoorden. 12 En door de handen der
apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder
het volk; en zij waren allen eendrachtelijk in het voorhof
van Salomo. 13 En van de anderen durfde niemand zich
bij hen voegen; maar het volk hield hen in grote achting.
14 En er werden meer en meer toegedaan, die den Heere
geloofden, menigten beide van mannen en van vrouwen;
15 Alzo dat zij de kranken uitdroegen op de straten, en
legden op bedden en beddekens, opdat, als Petrus kwam,
ook maar de schaduw iemand van hen beschaduwen
mocht. 16 En ook de menigte uit de omliggende steden
kwamen gezamenlijk te Jeruzalem, brengende kranken,
en die van onreine geesten gekweld waren; welke allen
genezen werden. 17 En de hogepriester stond op, en allen,
die met hem waren (welke was de sekte der Sadduceen),
en werden vervuld met nijdigheid. 18 En sloegen hun
handen aan de apostelen, en zetten hen in de gemene
gevangenis. 19 Maar de engel des Heeren opende des
nachts de deuren der gevangenis en leidde hen uit, en
zeide: 20 Gaat heen, en staat, en spreekt in den tempel
tot het volk al de woorden dezes levens. 21 Als zij nu dit
gehoord hadden, gingen zij tegen den morgenstond in
den tempel, en leerden. Maar de hogepriester, en die met
hem waren, gekomen zijnde, riepen den raad te zamen,
en al de oudsten der kinderen Israels, en zonden naar
den kerker, om hen te halen. 22 Doch als de dienaars
daar kwamen, vonden zij hen in de gevangenis niet, maar
keerden wederom, en boodschapten dit. 23 Zeggende: Wij
vonden wel den kerker met alle verzekerdheid toegesloten,
en de wachters buiten staande voor de deuren; maar als
wij die geopend hadden, vonden wij niemand daarbinnen.
24 Toen nu de hoge priester en de hoofdman des tempels,
en de overpriesters deze woorden hoorden, werden zij
twijfelmoedig over hen, wat toch dit worden zou. 25 En
er kwam een, en boodschapte hun, zeggende: Ziet, de
mannen, die gij in de gevangenis gezet hebt, staan in
den tempel, en leren het volk. 26 Toen ging de hoofdman
heen, met de dienaren, en bracht hen, doch niet met
geweld (want zij vreesden het volk, opdat zij niet gestenigd
wierden). 27 En als zij hen gebracht hadden, stelden zij
hen voor den raad; en de hogepriester vraagde hun, en
zeide: 28 Hebben wij u niet ernstiglijk aangezegd, dat gij
in dezen Naam niet zoudt leren? En ziet, gij hebt met
deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van
dezen Mens over ons brengen. 29 Maar Petrus en de
apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet Gode meer
gehoorzaam zijn, dan den mensen. 30 De God onzer
vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht
hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door
Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker,
om Israel te geven bekering en vergeving der zonden. 32
En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de
Heilige Geest, Welken God gegeven heeft dengenen, die
Hem gehoorzaam zijn. 33 Als zij nu dit hoorden, barstte
hun het hart, en zij hielden raad, om hen te doden. 34
Maar een zeker Farizeer stond op in den raad, met name
Gamaliel, een leraar der wet, in waarde gehouden bij al
het volk, en gebood, dat men de apostelen een weinig zou
doen buiten staan. 35 En hij zeide tot hen: Gij Israelietische
mannen, ziet voor u, wat gij doen zult aangaande deze
mensen. 36 Want voor deze dagen stond Theudas op,
zeggende, dat hij wat was, dien een getal van omtrent
vierhonderd mannen aanhing; welke is omgebracht, en
allen, die hem gehoor gaven, zijn verstrooid en tot niet
geworden. 37 Na hem stond op Judas, de Galileer in
de dagen der beschrijving, en maakte veel volks afvallig
achter zich; en deze is ook vergaan, en allen, die hem
gehoor gaven, zijn verstrooid geworden. 38 En nu zeg ik
ulieden: Houdt af van deze mensen, en laat hen gaan;
want indien deze raad, of dit werk uit mensen is, zo zal
het gebroken worden. 39 Maar indien het uit God is, zo
kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden
wordt ook tegen God te strijden. 40 En zij gaven hem
gehoor; en als zij de apostelen tot zich geroepen hadden,
geselden zij dezelve, en geboden hun, dat zij niet zouden
spreken in den Naam van Jezus; en lieten hen gaan. 41
Zij dan gingen heen van het aangezicht des raads, verblijd
zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest, om Zijns
Naams wil smaadheid te lijden. 42 En zij hielden niet op,
allen dag, in den tempel en bij de huizen, te leren, en
Jezus Christus te verkondigen.

6 En in dezelfde dagen, als de discipelen
vermenigvuldigden, ontstond een murmurering der

Grieksen tegen de Hebreen, omdat hun weduwen in de
dagelijkse bediening verzuimd werden. 2 En de twaalven
riepen de menigte der discipelen tot zich, en zeiden:
Het is niet behoorlijk, dat wij het Woord Gods nalaten,
en de tafelen dienen. 3 Ziet dan om, broeders, naar
zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol des
Heiligen Geestes en der wijsheid, welke wij mogen stellen
over deze nodige zaak. 4 Maar wij zullen volharden in het
gebed, en in de bediening des Woords. 5 En dit woord
behaagde aan al de menigte; en zij verkoren Stefanus, een
man vol des geloofs en des Heiligen Geestes, en Filippus,
en Prochorus, en Nicanor, en Timon, en Parmenas, en
Nicolaus, een Jodengenoot van Antiochie; 6 Welken zij
voor de apostelen stelden; en dezen, als zij gebeden
hadden, legden hun de handen op. 7 En het woord Gods
wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te
Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd
den gelove gehoorzaam. 8 En Stefanus, vol van geloof
en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het
volk. 9 En er stonden op sommigen, die waren van de
synagoge, genaamd der Libertijnen, en der Cyreneers,
en der Alexandrijnen, en dergenen, die van Cilicie en
Azie waren, en twistten met Stefanus. 10 En zij konden
niet wederstaan de wijsheid en den Geest, door Welken
hij sprak. 11 Toen maakten zij mannen uit, die zeiden:
Wij hebben hem horen spreken lasterlijke woorden tegen
Mozes en God. 12 En zij beroerden het volk, en de
ouderlingen en de Schriftgeleerden; en hem aanvallende
grepen zij hem, en leidden hem voor den raad; 13 En
stelden valse getuigen, die zeiden: Deze mens houdt niet
op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats
en de wet. 14 Want wij hebben hem horen zeggen, dat
deze Jezus, de Nazarener, deze plaats zal verbreken,
en dat Hij de zeden veranderen zal, die ons Mozes
overgeleverd heeft. 15 En allen, die in den raad zaten, de
ogen op hem houdende, zagen zijn aangezicht als het
aangezicht eens engels.

7 En de hogepriester zeide: Zijn dan deze dingen alzo? 2
En hij zeide: Gij mannen broeders en vaders, hoort toe:
de God der heerlijkheid verscheen onzen vader Abraham,
nog zijnde in Mesopotamie, eer hij woonde in Charran; 3
En zeide tot hem: Ga uit uw land en uit uw maagschap, en
kom in een land, dat Ik u wijzen zal. 4 Toen ging hij uit het
land der Chaldeen, en woonde in Charran. En van daar,
nadat zijn vader gestorven was, bracht Hij hem over in dit
land, daar gij nu in woont. 5 En Hij gaf hem geen erfdeel
in hetzelve, ook niet een voetstap; en beloofde, dat Hij
hem het zelve tot een bezitting geven zou, en zijn zade na
hem, als hij nog geen kind had. 6 En God sprak alzo, dat
zijn zaad vreemdeling zijn zoude in een vreemd land, en
dat zij het zouden dienstbaar maken, en kwalijk handelen,
vierhonderd jaren. 7 En het volk, dat zij dienen zullen,
zal Ik oordelen, sprak God; en daarna zullen zij uitgaan,
en zij zullen Mij dienen in deze plaats. 8 En Hij gaf hem
het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en
besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob,
en Jakob de twaalf patriarchen. 9 En de patriarchen, nijdig
zijnde, verkochten Jozef, om naar Egypte gebracht te
worden; en God was met hem, 10 En verloste hem uit al
zijn verdrukkingen, en gaf hem genade en wijsheid voor
Farao, den koning van Egypteland; en hij stelde hem tot
een overste over Egypte, en zijn gehele huis. 11 En er
kwam een hongersnood over het gehele land van Egypte
en Kanaan, en grote benauwdheid; en onze vaders vonden
geen spijs. 12 Maar als Jakob hoorde, dat in Egypte koren
was, zond hij onze vaders de eerste maal uit. 13 En in
de tweede reize werd Jozef zijn broederen bekend; en
het geslacht van Jozef werd aan Farao openbaar. 14 En
Jozef zond heen, en ontbood zijn vader Jakob, en al zijn
geslacht, bestaande in vijf en zeventig zielen. 15 En Jakob
kwam af in Egypte, en stierf, hijzelf en onze vaders. 16 En
zij werden overgebracht naar Sichem, en gelegd in het
graf, hetwelk Abraham gekocht had voor een som gelds,
van de zonen van Emmor, den vader van Sichem. 17 Maar
als nu de tijd der belofte, die God aan Abraham gezworen
had, genaakte, wies het volk en vermenigvuldigde in
Egypte; 18 Totdat een ander koning opstond, die Jozef
niet gekend had. 19 Deze gebruikte listigheid tegen ons
geslacht, en handelde kwalijk met onze vaderen, zodat
zij hun jonge kinderen moesten wegwerpen, opdat zij
niet zouden voorttelen. 20 In welken tijd Mozes werd
geboren, en was uitnemend schoon; welke drie maanden
opgevoed werd in het huis zijns vaders. 21 En als hij
weggeworpen was, nam hem de dochter van Farao op, en
voedde hem voor zichzelve op tot een zoon. 22 En Mozes
werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en
was machtig in woorden en in werken. 23 Als hem nu
de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn
hart, zijn broeders, de kinderen Israels, te bezoeken. 24
En ziende een, die onrecht leed, beschermde hij hem, en
wreekte dengene, dien overlast geschiedde, en versloeg
den Egyptenaar. 25 En hij meende, dat zijn broeders
zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing
geven zou; maar zij hebben het niet verstaan. 26 En den
volgenden dag werd hij van hen gezien, daar zij vochten;
en hij drong ze tot vrede, zeggende: Mannen, gij zijt
broeders; waarom doet gij elkander ongelijk? 27 En die zijn
naaste ongelijk deed, verstiet hem, zeggende: Wie heeft u
tot een overste en rechter over ons gesteld? 28 Wilt gij mij
ook ombrengen, gelijkerwijs gij gisteren den Egyptenaar
omgebracht hebt? 29 En Mozes vluchtte op dat woord
en werd een vreemdeling in het land Madiam, waar hij
twee zonen gewon. 30 En als veertig jaren vervuld waren,
verscheen hem de Engel des Heeren, in de woestijn van
den berg Sinai, in een vlammig vuur van het doornenbos.
31 Mozes nu, dat ziende, verwonderde zich over het
gezicht; en als hij derwaarts ging, om dat te bezien, zo
geschiedde een stem des Heeren tot hem, 32 Zeggende: Ik
ben de God uwer vaderen, de God Abrahams, en de God
Izaks, en de God Jakobs. En Mozes werd zeer bevende,
en durfde het niet bezien. 33 En de Heere zeide tot hem:
Ontbind de schoenen van uw voeten; want de plaats in

welke gij staat, is heilig land. **34** Ik heb merkelijk gezien de
mishandeling Mijns volks, dat in Egypte is, en Ik heb hun
zuchten gehoord en ben nedergekomen, om hen daaruit te
verlossen; en nu, kom herwaarts, Ik zal u naar Egypte
zenden. **35** Dezen Mozes, welken zij verloochend hadden,
zeggende: Wie heeft u tot een overste en rechter gesteld?
dezen, zeg ik, heeft God tot een overste en verlosser
gezonden, door de hand des Engels, Die hem verschenen
was in het doornenbos. **36** Deze heeft hen uitgeleid,
doende wonderen en tekenen in het land van Egypte, en
in de Rode zee, en in de woestijn, veertig jaren. **37** Deze
is de Mozes, die tot de kinderen Israels gezegd heeft:
De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken uit uw
broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen. **38** Deze is het,
die in de vergadering des volks in de woestijn was met den
Engel, Die tot hem sprak op den berg Sinai, en met onze
vaderen; welke de levende woorden ontving, om ons die te
geven. **39** Denwelken onze vaders niet wilden gehoorzaam
zijn, maar verwierpen hem, en keerden met hun harten
weder naar Egypte; **40** Zeggende tot Aaron: Maak ons
goden, die voor ons heengaan; want wat dezen Mozes
aangaat, die ons uit het land van Egypte geleid heeft, wij
weten niet, wat hem geschied is. **41** En zij maakten een
kalf in die dagen, en brachten offerande tot den afgod, en
verheugden zich in de werken hunner handen. **42** En God
keerde Zich, en gaf hen over, dat zij het heir des hemels
dienden, gelijk geschreven is in het boek der profeten:
Hebt gij ook slachtofferen en offeranden Mij opgeofferd,
veertig jaren in de woestijn, gij huis Israels? **43** Ja, gij hebt
opgenomen den tabernakel van Moloch, en het gesternte
van uw god Remfan, de afbeeldingen, die gij gemaakt
hebt, om die te aanbidden; en Ik zal u overvoeren op gene
zijde van Babylon. **44** De tabernakel der getuigenis was
onder onze vaderen in de woestijn, gelijk geordineerd had
Hij, Die tot Mozes zeide, dat hij denzelven maken zou naar
de afbeelding, die hij gezien had; **45** Welken ook onze
vaders ontvangen hebbende, met Jozua gebracht hebben
in het land, dat de heidenen bezaten, die God verdreven
heeft van het aangezicht onzer vaderen, tot de dagen van
David toe; **46** Dewelke voor God genade gevonden heeft,
en begeerd heeft te vinden een woonstede voor den God
Jakobs. **47** En Salomo bouwde Hem een huis. **48** Maar de
Allerhoogste woont niet in tempelen met handen gemaakt;
gelijk de profeet zegt: **49** De hemel is Mij een troon, en de
aarde een voetbank Mijner voeten. Hoedanig huis zult gij
Mij bouwen, zegt de Heere, of welke is de plaats Mijner
ruste? **50** Heeft niet Mijn hand al deze dingen gemaakt?
51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij
wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo
ook gij. **52** Wien van de profeten hebben uw vaders niet
vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren
verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van
Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden
zijt. **53** Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen
der engelen, en hebt ze niet gehouden! **54** Als zij nu dit
hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden
tegen hem. **55** Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes,
en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid
Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods. **56** En
hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon
des mensen, staande ter rechter hand Gods. **57** Maar zij,
roepende met grote stemme, stopten hun oren, en vielen
eendrachtelijk op hem aan; **58** En wierpen hem ter stad
uit, en stenigden hem; en de getuigen legden hun klederen
af aan de voeten eens jongelings, genaamd Saulus. **59** En
zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere
Jezus, ontvang mijn geest. **60** En vallende op de knieen,
riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet
toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij.

8 En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood.
En er werd te dien dage een grote vervolging tegen
de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen
verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve
de apostelen. **2** En enige godvruchtige mannen droegen
Stefanus te zamen ten grave en maakten groten rouw over
hem. **3** En Saulus verwoestte de Gemeente, gaande in de
huizen; en trekkende mannen en vrouwen, leverde hen
over in de gevangenis. **4** Zij dan nu, die verstrooid waren,
gingen het land door, en verkondigden het Woord. **5** En
Filippus kwam af in de stad van Samaria, en predikte hun
Christus. **6** En de scharen hielden zich eendrachtelijk aan
hetgeen van Filippus gezegd werd, dewijl zij hoorden en
zagen de tekenen, die hij deed. **7** Want van velen, die
onreine geesten hadden, gingen dezelve uit, roepende
met grote stem; en vele geraakten en kreupelen werden
genezen. **8** En er werd grote blijdschap in die stad. **9**
En een zeker man, met name Simon, was te voren in
de stad plegende toverij, en verrukkende de zinnen des
volks van Samaria, zeggende van zichzelven, dat hij wat
groots was. **10** Welken zij allen aanhingen, van den kleine
tot den grote, zeggende: Deze is de grote kracht Gods.
11 En zij hingen hem aan, omdat hij een langen tijd met
toverijen hun zinnen verrukt had. **12** Maar toen zij Filippus
geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en
van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden
zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen. **13** En Simon
geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij
Filippus; en ziende de tekenen en grote krachten, die er
geschiedden, ontzette hij zich. **14** Als nu de apostelen, die
te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods
aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes;
15 Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij
den Heiligen Geest ontvangen mochten. **16** (Want Hij was
nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk
gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.) **17** Toen
legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen
Geest. **18** En als Simon zag, dat, door de oplegging van
de handen der apostelen de Heilige Geest gegeven werd,
zo bood hij hun geld aan, **19** Zeggende: Geeft ook mij
deze macht, opdat, zo wien ik de handen opleg, hij den
Heiligen Geest ontvange. **20** Maar Petrus zeide tot hem:
Uw geld zij met u ten verderve, omdat gij gemeend hebt,

dat de gave Gods door geld verkregen wordt! **21** Gij hebt
geen deel noch lot in dit woord: want uw hart is niet recht
voor God. **22** Bekeer u dan van deze uw boosheid, en
bid God, of misschien u deze overlegging uws harten
vergeven wierd. **23** Want ik zie, dat gij zijt in een gans
bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid. **24** Doch
Simon, antwoordende, zeide: Bidt gijlieden voor mij tot
den Heere, opdat niets over mij kome van hetgeen gij
gezegd hebt. **25** Zij dan nu, als zij het Woord des Heeren
betuigd en gesproken hadden, keerden wederom naar
Jeruzalem, en verkondigden het Evangelie in vele vlekken
der Samaritanen. **26** En een engel des Heeren sprak
tot Filippus, zeggende: Sta op, en ga heen tegen het
zuiden, op den weg, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza,
welke woest is. **27** En hij stond op en ging heen; en ziet,
een Moorman, een kamerling, en een machtig heer van
Candace, de koningin der Moren, die over al haar schat
was, welke was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem;
28 En hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las
den profeet Jesaja. **29** En de Geest zeide tot Filippus: Ga
toe, en voeg u bij dezen wagen. **30** En Filippus liep toe, en
hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat
gij ook, hetgeen gij leest? **31** En hij zeide: Hoe zou ik toch
kunnen, zo mij niet iemand onderricht? En hij bad Filippus,
dat hij zou opkomen, en bij hem zitten. **32** En de plaats der
Schriftuur, die hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap
ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor
dien, die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open.
33 In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen; en
wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven wordt van
de aarde weggenomen. **34** En de kamerling antwoordde
Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt de profeet dit,
van zichzelven, of van iemand anders? **35** En Filippus
deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift,
verkondigde hem Jezus. **36** En alzo zij over weg reisden,
kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide:
Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? **37**
En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is
het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat
Jezus Christus de Zoon van God is. **38** En hij gebood den
wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water,
zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. **39** En
toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest
des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet
meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap. **40** Maar
Filippus werd gevonden, te Azote; en het land doorgaande,
verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij te
Cesarea kwam.

9 En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen
de discipelen des Heeren, ging tot de hogepriester,
2 En begeerde brieven van hem naar Damaskus, aan
de synagogen, opdat, zo hij enigen, die van dien weg
waren, vond, hij dezelve, beiden mannen en vrouwen, zou
gebonden brengen naar Jeruzalem. **3** En als hij reisde,
is het geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem
omscheen snellijk een licht van den hemel; **4** En ter aarde
gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide:
Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij? **5** En hij zeide: Wie zijt Gij,
Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt.
Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan. **6**
En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat
wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta
op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat
gij doen moet. **7** En de mannen, die met hem over weg
reisden, stonden verbaasd, horende wel de stem, maar
niemand ziende. **8** En Saulus stond op van de aarde;
en als hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij,
hem bij de hand leidende, brachten hem te Damaskus.
9 En hij was drie dagen, dat hij niet zag, en at niet, en
dronk niet. **10** En er was een zeker discipel te Damaskus,
met name Ananias; en de Heere zeide tot hem in een
gezicht: Ananias! En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere! **11**
En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de straat,
genaamd de Rechte, en vraag in het huis van Judas naar
een, met name Saulus, van Tarsen; want zie, hij bidt. **12**
En hij heeft in een gezicht gezien, dat een man, met name
Ananias, inkwam, en hem de hand oplegde, opdat hij
wederom ziende werd. **13** En Ananias antwoordde: Heere!
ik heb uit velen gehoord van dezen man, hoeveel kwaad
hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; **14** En heeft
hier macht van de overpriesters, om te binden allen, die
Uw Naam aanroepen. **15** Maar de Heere zeide tot hem:
Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn
Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en
de kinderen Israels. **16** Want Ik zal hem tonen, hoeveel
hij lijden moet om Mijn Naam. **17** En Ananias ging heen
en kwam in het huis; en de handen op hem leggende,
zeide hij: Saul, broeder! de Heere heeft mij gezonden,
namelijk Jezus, Die u verschenen is op den weg, dien
gij kwaamt, opdat gij weder ziende en met den Heiligen
Geest vervuld zoudt worden. **18** En terstond vielen af van
zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd terstond wederom
ziende; en stond op, en werd gedoopt. **19** En als hij spijze
genomen had, werd hij versterkt. En Saulus was sommige
dagen bij de discipelen, die te Damaskus waren. **20** En
hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de
Zoon van God is. **21** En zij ontzetten zich allen, die het
hoorden, en zeiden: Is deze niet degene, die te Jeruzalem
verstoorde, wie dezen Naam aanriepen, en die daarom
hier gekomen is, opdat hij dezelve gebonden zou brengen
tot de overpriesters? **22** Doch Saulus werd meer en meer
bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damaskus
woonden, bewijzende, dat deze de Christus is. **23** En
als vele dagen verlopen waren, zo hielden de Joden te
zamen raad, om hem te doden. **24** Maar hun lage werd
Saulus bekend; en zij bewaarden de poorten, beide des
daags en des nachts, opdat zij hem doden mochten. **25**
Doch de discipelen namen hem des nachts, en lieten hem
neder door den muur, hem aflatende in een mand. **26**
Saulus nu, te Jeruzalem gekomen zijnde, poogde zich bij
de discipelen te voegen; maar zij vreesden hem allen, niet
gelovende, dat hij een discipel was. **27** Maar Barnabas,

hem tot zich nemende, leidde hem tot de apostelen, en
verhaalde hun, hoe hij op den weg den Heere gezien had,
en dat Hij tot hem gesproken had; en hoe hij te Damaskus
vrijmoediglijk gesproken had in den Naam van Jezus. **28**
En hij was met hen ingaande en uitgaande te Jeruzalem;
29 En vrijmoediglijk sprekende in den Naam van den Heere
Jezus, sprak hij ook, en handelde tegen de Griekse Joden;
maar deze trachtten hem te doden. **30** Doch de broeders,
dit verstaande geleidden hem tot Cesarea, en zonden hem
af naar Tarsen. **31** De Gemeenten dan, door geheel Judea,
en Galilea, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht;
en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting
des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd. **32** En het
geschiedde, als Petrus alom doortrok, dat hij ook afkwam
tot de heiligen, die te Lydda woonden. **33** En aldaar vond
hij een zeker mens, met name Eneas, die acht jaren
te bed gelegen had, welke geraakt was. **34** En Petrus
zeide tot hem: Eneas! Jezus Christus maakt u gezond;
sta op en spreid uzelven het bed. En hij stond terstond
op. **35** En zij zagen hem allen, die te Lydda en Sarona
woonden, dewelke zich bekeerden tot den Heere. **36** En
te Joppe was een zekere discipelin, met name Tabitha,
hetwelk overgezet zijnde, is gezegd Dorkas. Deze was
vol van goede werken en aalmoezen, die zij deed. **37**
En het geschiedde in die dagen, dat zij krank werd en
stierf; en als zij haar gewassen hadden, legden zij haar
in de opperzaal. **38** En alzo Lydda nabij Joppe was, de
discipelen, horende, dat Petrus aldaar was, zonden twee
mannen tot hem, biddende, dat hij niet zou vertoeven tot
hen over te komen. **39** En Petrus stond op, en ging met
hen; welken zij, als hij daar gekomen was, in de opperzaal
leidden. En al de weduwen stonden bij hem, wenende,
en tonende de rokken en klederen, die Dorkas gemaakt
had, als zij bij haar was. **40** Maar Petrus, hebbende hen
allen uitgedreven, knielde neder en bad: en zich kerende
tot het lichaam, zeide hij: Tabitha, sta op! En zij deed
haar ogen open, en Petrus gezien hebbende, zat zij over
einde. **41** En hij gaf haar de hand, en richtte haar op, en
de heiligen en de weduwen geroepen hebbende, stelde
hij haar levend voor hen. **42** En dit werd bekend door
geheel Joppe, en velen geloofden in den Heere. **43** En
het geschiedde, dat hij vele dagen te Joppe bleef, bij een
zekeren Simon, een lederbereider.

10 En er was een zeker man te Cesarea, met name
Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende,
genaamd de Italiaanse; **2** Godzalig en vrezende God, met
geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk,
en God geduriglijk biddende. **3** Deze zag in een gezicht
klaarlijk, omtrent de negende ure des daags, een engel
Gods tot hem inkomen, en tot hem zeggende: Cornelius!
4 En hij, de ogen op hem houdende, en zeer bevreesd
geworden zijnde, zeide: Wat is het Heere? En hij zeide tot
hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn tot gedachtenis
opgekomen voor God. **5** En nu, zend mannen naar Joppe,
en ontbied Simon, die toegenaamd wordt Petrus. **6** Deze
ligt te huis bij een Simon, lederbereider, die zijn huis heeft
bij de zee; deze zal u zeggen, wat gij doen moet. **7** En
als de engel, die tot Cornelius sprak, weggegaan was,
riep hij twee van zijn huisknechten, en een godzaligen
krijgsknecht van degenen, die gedurig bij hem waren;
8 En als hij hun alles verhaald had, zond hij hen naar
Joppe. **9** En des anderen daags, terwijl deze reisden, en
nabij de stad kwamen, klom Petrus op het dak, om te
bidden, omtrent de zesde ure. **10** En hij werd hongerig, en
begeerde te eten. En terwijl zij het bereidden, viel over
hem een vertrekking van zinnen. **11** En hij zag den hemel
geopend, en een zeker vat tot hem nederdalen, gelijk
een groot linnen laken, aan de vier hoeken gebonden,
en nedergelaten op de aarde; **12** In hetwelk waren al de
viervoetige dieren der aarde, en de wilde, en de kruipende
dieren, en de vogelen des hemels. **13** En er geschiedde
een stem tot hem: Sta op, Petrus! slacht en eet. **14**
Maar Petrus zeide: Geenszins, Heere! want ik heb nooit
gegeten iets, dat gemeen of onrein was. **15** En een stem
geschiedde wederom ten tweeden male tot hem: Hetgeen
God gereinigd heeft, zult gij niet gemeen maken. **16** En
dit geschiedde tot drie maal; en het vat werd wederom
opgenomen in den hemel. **17** En alzo Petrus in zichzelven
twijfelde, wat toch het gezicht mocht zijn, dat hij gezien had,
ziet, de mannen, die van Cornelius afgezonden waren,
gevraagd hebbende naar het huis van Simon, stonden aan
de poort. **18** En iemand geroepen hebbende, vraagden
zij, of Simon, toegenaamd Petrus, daar te huis lag. **19**
En als Petrus over dat gezicht dacht, zeide de Geest
tot hem: Zie, drie mannen zoeken u; **20** Daarom sta op,
en ga af, en reis met hen, niet twijfelende; want ik heb
hen gezonden. **21** En Petrus ging af tot de mannen die
van Cornelius tot hem gezonden waren, en zeide: Ziet,
ik ben het, dien gij zoekt; wat is de oorzaak, waarom gij
hier zijt? **22** En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman over
honderd, een rechtvaardig man, en vrezende God, en die
goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden, is
door Goddelijke openbaring vermaand van een heiligen
engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en dat hij
van u woorden der zaligheid zou horen. **23** Als hij hen
dan ingeroepen had, ontving hij ze in huis. Doch des
anderen daags ging Petrus met hen heen, en sommigen
der broederen, die van Joppe waren, gingen met hem.
24 En des anderen daags kwamen zij te Cesarea. En
Cornelius verwachtte hen, samengeroepen hebbende die
van zijn maagschap en bijzonderste vrienden. **25** En als
het geschiedde, dat Petrus inkwam, ging hem Cornelius
tegemoet, en vallende aan zijn voeten, aanbad hij. **26** Maar
Petrus richtte hem op, zeggende: Sta op, ik ben ook zelf
een mens. **27** En met hem sprekende, ging hij in, en vond
er velen, die samengekomen waren. **28** En hij zeide tot
hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is,
zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft
mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten.
29 Daarom ben ik ook zonder tegenspreken gekomen,
ontboden zijnde. Zo vraag ik dan, om wat reden gijlieden
mij hebt ontboden. **30** En Cornelius zeide: Over vier dagen

was ik vastende tot deze ure toe, en ter negende ure bad
ik in mijn huis. 31 En ziet, een man stond voor mij, in een
blinkend kleed, en zeide: Cornelius! uw gebed is verhoord,
en uw aalmoezen zijn voor God gedacht geworden. 32
Zend dan naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd
wordt Petrus; deze ligt te huis in het huis van Simon, den
lederbereider, aan de zee, welke, hier gekomen zijnde,
tot u spreken zal. 33 Zo heb ik dan van stonde aan tot u
gezonden, en gij hebt welgedaan, dat gij hier gekomen
zijt. Wij zijn dan allen nu hier tegenwoordig voor God,
om te horen al hetgeen u van God bevolen is. 34 En
Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der
waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; 35
Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid
werkt, is Hem aangenaam. 36 Dit is het woord, dat Hij
gezonden heeft den kinderen Israels, verkondigende vrede
door Jezus Christus; deze is een Heere van allen. 37
Gijlieden weet de zaak, die geschied is door geheel Judea,
beginnende van Galilea, na den doop, welken Johannes
gepredikt heeft; 38 Belangende Jezus van Nazareth, hoe
Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met
kracht; Welke het land doorgegaan is, goeddoende, en
genezende allen, die van den duivel overweldigd waren;
want God was met Hem. 39 En wij zijn getuigen van al
hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te
Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende
aan het hout. 40 Dezen heeft God opgewekt ten derden
dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; 41 Niet
al den volke, maar den getuigen, die van God te voren
verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en
gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was.
42 En heeft ons geboden den volke te prediken, en te
betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot
een Rechter van levenden en doden. 43 Dezen geven
getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem
gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn
Naam. 44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de
Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de
gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met
Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des
Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46
Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God
groot maken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand
het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden,
welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als
ook wij? 48 En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in
den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige
dagen bij hen wilde blijven.

11 De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren,
hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord
Gods aangenomen hadden. 2 En toen Petrus opgegaan
was naar Jeruzalem, twistten tegen hem degenen, die
uit de besnijdenis waren, 3 Zeggende: Gij zijt ingegaan
tot mannen, die de voorhuid hebben, en hebt met hen
gegeten. 4 Maar Petrus, beginnende, verhaalde het hun
vervolgens, zeggende: 5 Ik was in de stad Joppe, biddende
en zag in een vertrekking van zinnen een gezicht, namelijk
een zeker vat, gelijk een groot linnen laken, nederdalende,
bij de vier hoeken nedergelaten uit den hemel, en het
kwam tot bij mij; 6 Op welk laken als ik de ogen hield, zo
merkte ik, en zag de viervoetige dieren der aarde, en de
wilde, en de kruipende dieren, en de vogelen des hemels.
7 En ik hoorde een stem, die tot mij zeide: Sta op, Petrus,
slacht en eet. 8 Maar ik zeide: Geenszins, Heere, want
nooit is iets, dat gemeen of onrein was, in mijn mond
ingegaan. 9 Doch de stem antwoordde mij ten tweeden
male uit den hemel: Hetgeen God gereinigd heeft, zult gij
niet gemeen maken. 10 En dit geschiedde tot driemaal;
en alles werd wederom opgetrokken in den hemel. 11
En ziet, ter zelfder ure stonden er drie mannen voor het
huis, daar ik in was, die van Cesarea tot mij afgezonden
waren. 12 En de Geest zeide tot mij, dat ik met hen gaan
zou, niet twijfelende. En met mij gingen ook deze zes
broeders, en wij zijn in des man huis ingegaan. 13 En
hij heeft ons verhaald, hoe hij een engel gezien had, die
in zijn huis stond, en tot hem zeide: Zend mannen naar
Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd is Petrus; 14
Die woorden tot u zal spreken, door welke gij zult zalig
worden, en al uw huis. 15 En als ik begon te spreken, viel
de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin. 16
En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij
zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult
gedoopt worden met den Heiligen Geest. 17 Indien dan
God hun evengelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die
in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik
toch, die God konde weren? 18 En als zij dit hoorden,
waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo
heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven
ten leven! 19 Degenen nu, die verstrooid waren door de
verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het
land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot
niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden. 20
En er waren enige Cyprische en Cyreneische mannen uit
hen, welken te Antiochie gekomen zijnde, spraken tot de
Grieksen, verkondigende den Heere Jezus. 21 En de hand
des Heeren was met hen; en een groot getal geloofde,
en bekeerde zich tot den Heere. 22 En het gerucht van
hen kwam tot de oren der Gemeente, die te Jeruzalem
was; en zij zonden Barnabas uit, dat hij het land doorging
tot Antiochie toe. 23 Dewelke, daar gekomen zijnde, en
de genade Gods ziende, werd verblijd, en vermaande
hen allen, dat zij met een voornemen des harten bij den
Heere zouden blijven. 24 Want hij was een goed man,
en vol des Heiligen Geestes en des geloofs; en er werd
een grote schare den Heere toegevoegd. 25 En Barnabas
ging uit naar Tarsen, om Saulus te zoeken; en als hij hem
gevonden had, bracht hij hem te Antiochie. 26 En het is
geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in
de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat de
discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd werden.
27 En in dezelfde dagen kwamen enige profeten af van
Jeruzalem te Antiochie. 28 En een uit hen, met name

Agabus, stond op, en gaf te kennen door den Geest, dat er
een grote hongersnood zou wezen over de gehele wereld;
dewelke ook gekomen is onder den keizer Claudius. 29 En
naardat een iegelijk der discipelen vermocht, besloot elk
van hen iets te zenden ten dienste der broederen, die in
Judea woonden. 30 Hetwelk zij ook deden, en zonden het
tot de ouderlingen, door de hand van Barnabas en Saulus.

12 En omtrent denzelfden tijd sloeg de koning Herodes
de handen aan sommigen van de Gemeente, om die
kwalijk te handelen. 2 En hij doodde Jakobus, den broeder
van Johannes, met het zwaard. 3 En toen hij zag, dat het
den Joden behagelijk was, voer hij voort, om ook Petrus te
vangen (en het waren de dagen der ongehevelde broden);
4 Denwelken ook gegrepen hebbende, hij in de gevangenis
zette, en gaf hem over aan vier wachten, elk van vier
krijgsknechten, om hem te bewaren, willende na het paas
feest hem voorbrengen voor het volk. 5 Petrus dan werd
in de gevangenis bewaard; maar van de Gemeente werd
een gedurig gebed tot God voor hem gedaan. 6 Toen hem
nu Herodes zou voorbrengen, sliep Petrus dienzelfden
nacht tussen twee krijgsknechten, gebonden met twee
ketenen; en de wachters voor de deur bewaarden den
gevangenis. 7 En ziet, een engel des Heeren stond daar,
en een licht scheen in de woning, en slaande de zijde
van Petrus, wekte hij hem op, zeggende: Sta haastelijk
op. En zijn ketenen vielen af van de handen. 8 En de
engel zeide tot hem: Omgord u, en bind uw schoenzolen
aan. En hij deed alzo. En hij zeide tot hem: Werp uw
mantel om, en volg mij. 9 En uitgaande volgde hij hem,
en wist niet, dat het waarachtig was, hetgeen door den
engel geschiedde, maar hij meende, dat hij een gezicht
zag. 10 En als zij door de eerste en tweede wacht gegaan
waren, kwamen zij aan de ijzeren poort, die naar de stad
leidt; dewelke van zelve hun geopend werd. En uitgegaan
zijnde, gingen zij een straat voort, en terstond scheidde de
engel van hem. 11 En Petrus, tot zichzelven gekomen
zijnde, zeide: Nu weet ik waarachtiglijk dat de Heere Zijn
engel uitgezonden heeft, en mij verlost heeft uit de hand
van Herodes, en uit al de verwachting van het volk der
Joden. 12 En als hij alles overlegd had, ging hij naar het
huis van Maria, de moeder van Johannes, die toegenaamd
was Markus, alwaar velen samenvergaderd en biddende
waren. 13 En als Petrus aan de deur van de voorpoort
klopte, kwam een dienstmaagd voor om te luisteren, met
name Rhode. 14 En zij de stem van Petrus bekennende,
deed van blijdschap de voorpoort niet open, maar liep naar
binnen en boodschapte, dat Petrus voor aan de voorpoort
stond. 15 En zij zeiden tot haar: Gij raast. Doch zij bleef er
sterk bij, dat het alzo was. En zij zeiden: Het is zijn engel.
16 Maar Petrus bleef kloppende: en als zij opengedaan
hadden, zagen zij hem, en ontzetten zich. 17 En als hij
hen met de hand gewenkt had, dat zij zwijgen zouden,
verhaalde hij hun, hoe hem de Heere uit de gevangenis
uitgeleid had, en zeide: Boodschapt dit aan Jakobus en
de broederen. En hij uitgegaan zijnde, reisde naar een
andere plaats. 18 En als het dag was geworden, was
er geen kleine beroerte onder de krijgsknechten, wat
toch aan Petrus mocht geschied zijn. 19 En als Herodes
hem gezocht had, en niet vond, en de wachters rechtelijk
ondervraagd had, gebood hij, dat zij weggeleid zouden
worden. En hij vertrok van Judea naar Cesarea, en hield
zich aldaar. 20 En Herodes had in den zin tegen de Tyriers
en Sidoniers te krijgen; maar zij kwamen eendrachtelijk tot
hem, en Blastus, die des konings kamerling was, overreed
hebbende, begeerden vrede, omdat hun land gespijzigd
werd van des konings land. 21 En op een gezetten dag,
Herodes, een koninklijk kleed aangedaan hebbende, en op
den rechterstoel gezeten zijnde, deed een rede tot hen. 22
En het volk riep hem toe: Een stem Gods, en niet eens
mensen! 23 En van stonde aan sloeg hem een engel des
Heeren, daarom dat hij Gode de eer niet gaf; en hij werd
van de wormen gegeten, en gaf den geest. 24 En het
Woord Gods wies, en vermenigvuldigde. 25 Barnabas nu
en Saulus keerden wederom van Jeruzalem, als zij den
dienst volbracht hadden, medegenomen hebbende ook
Johannes, die toegenaamd werd Markus.

13 En er waren te Antiochie, in de Gemeente, die daar
was, enige profeten en leraars, namelijk Barnabas,
en Simeon, genaamd Niger, en Lucius van Cyrene, en
Manahen, die met Herodes den viervorst opgevoed was,
en Saulus. 2 En als zij den Heere dienden, en vastten,
zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas
en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb. 3
Toen vastten en baden zij, en hun de handen opgelegd
hebbende, lieten zij hen gaan. 4 Dezen dan, uitgezonden
zijnde van den Heiligen Geest, kwamen af tot Seleucie, en
van daar scheepten zij af naar Cyprus. 5 En gekomen
zijnde te Salamis, verkondigden zij het woord Gods in de
synagogen der Joden; en zij hadden ook Johannes tot een
dienaar. 6 En als zij het eiland doorgegaan waren tot Pafos
toe, vonden zij een zekeren tovenaar, een valse profeet,
een Jood, wiens naam was Bar-Jezus; 7 Welke was bij den
stadhouder Sergius Paulus, een verstandigen man. Deze,
Barnabas en Saulus tot zich geroepen hebbende, zocht
zeer het Woord Gods te horen. 8 Maar Elymas, de tovenaar
(want alzo wordt zijn naam overgezet), wederstond hen,
zoekende den stadhouder van het geloof af te keren. 9
Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is), vervuld met
den Heiligen Geest, en de ogen op hem houdende, zeide:
10 O gij kind des duivels, vol van alle bedrog, en van alle
arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet
ophouden te verkeren de rechte wegen des Heeren? 11
En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind
zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan
viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande,
zocht hij, die hem met de hand mochten leiden. 12 Als de
stadhouder zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij,
verslagen zijnde over de leer des Heeren. 13 En Paulus, en
die met hem waren, van Pafos afgevaren zijnde, kwamen
te Perge, een stad in Pamfylie. Maar Johannes, van hen
scheidende, keerde weder naar Jeruzalem. 14 En zij, van
Perge het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een

stad in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den
dag des sabbats, zaten zij neder. **15** En na het lezen der
wet en der profeten, zonden de oversten der synagogen
tot hen, zeggende: Mannen broeders, indien er enig woord
van vertroosting tot het volk in u is, zo spreekt. **16** En
Paulus stond op, en wenkte met de hand, en zeide: Gij
Israelietische mannen, en gij, die God vreest, hoort toe. **17**
De God van dit volk Israel heeft onze vaderen uitverkoren,
en het volk verhoogd, als zij vreemdelingen waren in het
land Egypte, en heeft hen met een hogen arm daaruit
geleid. **18** En heeft omtrent den tijd van veertig jaren
hun zeden verdragen in de woestijn. **19** En zeven volken
uitgeroeid hebbende in het land Kanaan, heeft Hij hun
door het lot het land derzelve uitgedeeld. **20** En daarna
omtrent vierhonderd en vijftig jaren, gaf Hij hun rechters,
tot op Samuel, den profeet. **21** En van toen aan begeerden
zij een koning; en God gaf hun Saul, den zoon van Kis,
een man uit den stam van Benjamin, veertig jaren. **22**
En dezen afgezet hebbende, verwekte Hij hun David tot
een koning; denwelken Hij ook getuigenis gaf, en zeide: Ik
heb gevonden David, den zoon van Jesse; een man naar
Mijn hart, die al Mijn wil zal doen. **23** Van het zaad dezes
heeft God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker
Jezus; **24** Als Johannes eerst al den volke Israels voor Zijn
aankomst, gepredikt had den doop der bekering. **25** Doch
als Johannes den loop vervulde, zeide hij: Wien meent
gijlieden, dat ik ben? Ik ben de Christus niet; maar ziet, Hij
komt na mij, Wien ik niet waardig ben de schoenen Zijner
voeten te ontbinden. **26** Mannen broeders, kinderen van
het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u
is het woord dezer zaligheid gezonden. **27** Want die te
Jeruzalem wonen, en hun oversten, Dezen niet kennende,
hebben ook de stemmen der profeten, die op elken sabbat
dag gelezen worden, Hem veroordelende, vervuld; **28** En
geen oorzaak des doods vindende, hebben zij van Pilatus
begeerd, dat Hij zou gedood worden. **29** En als zij alles
volbracht hadden, wat van Hem geschreven was, namen
zij Hem af van het hout, en legden Hem in het graf. **30**
Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt; **31** Welke
gezien is geweest, vele dagen lang, van degenen, die met
Hem opgekomen waren van Galilea tot Jeruzalem, die
Zijn getuigen zijn bij het volk. **32** En wij verkondigen u
de belofte, die tot de vaderen geschied is, dat namelijk
God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als
Hij Jezus verwekt heeft. **33** Gelijk ook in den tweeden
psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik
U gegenereerd. **34** En dat Hij Hem uit de doden heeft
opgewekt, alzo dat Hij niet meer zal tot verderving keren,
heeft Hij aldus gezegd: Ik zal ulieden de weldadigheden
Davids geven, die getrouw zijn; **35** Waarom hij ook in een
anderen psalm zegt: Gij zult Uw Heilige niet over geven,
om verderving te zien. **36** Want David, als hij in zijn tijd den
raad Gods gediend had, is ontslapen, en is bij zijn vaderen
gelegd; en heeft wel verderving gezien; **37** Maar Hij, Dien
God opgewekt heeft, heeft geen verderving gezien. **38** Zo
zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u
vergeving der zonden verkondigd wordt; **39** En dat van
alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door
de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft,
gerechtvaardigd wordt. **40** Ziet dan toe, dat over ulieden
niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten: **41** Ziet, gij
verachters, en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een
werk in uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven,
zo het u iemand verhaalt. **42** En als de Joden uitgegaan
waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat tegen den
naasten sabbat hun dezelfde woorden zouden gesproken
worden. **43** En als de synagoge gescheiden was, volgden
velen van de Joden en van de godsdienstige Jodengenoten
Paulus en Barnabas; welke tot hen spraken, en hen
vermaanden te blijven bij de genade Gods. **44** En op den
volgenden sabbat kwam bijna de gehele stad samen, om
het Woord Gods te horen. **45** Doch de Joden, de scharen
ziende, werden met nijdigheid vervuld, en wederspraken,
hetgeen van Paulus gezegd werd, wedersprekende en
lasterende. **46** Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid
gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het
Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij
hetzelve verstoot, en uzelven des eeuwigen levens niet
waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.
(aiōnios g166) **47** Want alzo heeft ons de Heere geboden,
zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen,
opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der
aarde. **48** Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij
zich, en prezen het Woord des Heeren; en er geloofden
zovelen, als er geordineerd waren tot het eeuwige leven.
(aiōnios g166) **49** En het Woord des Heeren werd door het
gehele land uitgebreid. **50** Maar de Joden maakten op de
godsdienstige en eerlijke vrouwen, en de voornaamsten
van de stad, en verwekten vervolging tegen Paulus en
Barnabas, en wierpen ze uit hun landpalen. **51** Doch zij
schudden het stof van hun voeten af tegen dezelve, en
kwamen te Ikonium. **52** En de discipelen werden vervuld
met blijdschap en met den Heiligen Geest.

14 En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen
gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken,
dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken,
geloofde. **2** Maar de Joden, die ongehoorzaam waren,
verwekten en verbitterden de zielen der heidenen tegen
de broeders. **3** Zij verkeerden dan aldaar een langen
tijd, vrijmoediglijk sprekende in den Heere, Die getuigenis
gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen
en wonderen geschiedden door hun handen. **4** En de
menigte der stad werd verdeeld, en sommigen waren met
de Joden, en sommigen met de apostelen. **5** En als er een
oploop geschiedde, beiden van heidenen en van Joden,
met hun oversten, om hun smaadheid aan te doen, en hen
te stenigen, **6** Zijn zij, alles overlegd hebbende, gevlucht
naar de steden van Lykaonie, namelijk Lystre en Derbe,
en het omliggende land; **7** En verkondigden aldaar het
Evangelie. **8** En een zeker man, te Lystre, zat onmachtig
aan de voeten, kreupel zijnde van zijner moeders lijf, die
nooit had gewandeld. **9** Deze hoorde Paulus spreken;

welke de ogen op hem houdende, en ziende, dat hij geloof
had om gezond te worden, 10 Zeide met grote stem:
Sta recht op uw voeten! En hij sprong op en wandelde.
11 En de scharen, ziende, hetgeen Paulus gedaan had,
verhieven hun stemmen, en zeiden in het Lycaonisch:
De goden zijn den mensen gelijk geworden, en tot ons
nedergekomen. 12 En zij noemden Barnabas Jupiter, en
Paulus Mercurius, omdat hij het woord voerde. 13 En de
priester van Jupiter, die voor hun stad was, als hij ossen
en kransen aan de voorpoorten gebracht had, wilde hij
offeren met de scharen. 14 Maar de apostelen, Barnabas
en Paulus, dat horende, scheurden hun klederen, en
sprongen onder de schare, roepende, 15 En zeggende:
Mannen, waarom doet gij deze dingen? Wij zijn ook
mensen van gelijke bewegingen als gij, en verkondigen
ulieden, dat gij u zoudt van deze ijdele dingen bekeren
tot den levenden God, Die gemaakt heeft den hemel,
en de aarde, en de zee, en al hetgeen in dezelve is;
16 Welke in de verledene tijden al de heidenen heeft
laten wandelen in hun wegen; 17 Hoewel Hij nochtans
Zichzelven niet onbetuigd gelaten heeft, goed doende
van den hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende,
vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid. 18 En dit
zeggende, wederhielden zij nauwelijks de scharen, dat
zij hun niet offerden. 19 Maar daarover kwamen Joden
van Antiochie en Ikonium, en overreedden de scharen,
en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad,
menende, dat hij dood was. 20 Doch als hem de discipelen
omringd hadden, stond hij op, en kwam in de stad; en des
anderen daags ging hij met Barnabas uit naar Derbe. 21
En als zij derzelve stad het Evangelie verkondigd en vele
discipelen gemaakt hadden, keerden zij weder naar Lystre,
en Ikonium, en Antiochie; 22 Versterkende de zielen der
discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het
geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan
in het Koninkrijk Gods. 23 En als zij in elke Gemeente,
met opsteken der handen, ouderlingen verkoren hadden,
gebeden hebbende met vasten, bevalen zij hen den Heere,
in Welken zij geloofd hadden. 24 En Pisidie doorgereisd
hebbende, kwamen zij in Pamfylie. 25 En als zij te Perge
het Woord gesproken hadden, kwamen zij af naar Attalie.
26 En van daar scheepten zij af naar Antiochie, van waar
zij der genade Gods bevolen waren geweest tot het werk,
dat zij volbracht hadden. 27 En daar gekomen zijnde, en
de Gemeente vergaderd hebbende, verhaalden zij, wat
grote dingen God met hen gedaan had, en dat Hij den
heidenen de deur des geloofs geopend had. 28 En zij
verkeerden aldaar geen kleinen tijd met de discipelen.

15 En sommigen, die afgekomen waren van Judea,
leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet
besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet
zalig worden. 2 Als er dan geen kleine wederstand en
twisting geschiedde bij Paulus en Barnabas tegen hen,
zo hebben zij geordineerd, dat Paulus en Barnabas, en
enige anderen uit hen, zouden opgaan tot de apostelen en
ouderlingen naar Jeruzalem, over deze vraag. 3 Zij dan,
van de Gemeente uitgeleid zijnde, reisden door Fenicie en
Samarie, verhalende de bekering der heidenen; en deden
al den broederen grote blijdschap aan. 4 En te Jeruzalem
gekomen zijnde, werden zij ontvangen van de Gemeente,
en de apostelen, en de ouderlingen; en zij verkondigden,
wat grote dingen God met hen gedaan had. 5 Maar, zeiden
zij, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte
der Farizeen, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat
men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes
te onderhouden. 6 En de apostelen en de ouderlingen
vergaderden te zamen, om op deze zaak te letten. 7 En
als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en
zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over
langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen
door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen,
en geloven. 8 En God, de Kenner der harten, heeft hun
getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest,
gelijk als ook ons; 9 En heeft geen onderscheid gemaakt
tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door
het geloof. 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk
op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze
vaders, noch wij hebben kunnen dragen? 11 Maar wij
geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus,
zalig te worden, op zulke wijze als ook zij. 12 En al de
menigte zweeg stil, en zij hoorden Barnabas en Paulus
verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen
onder de heidenen gedaan had. 13 En nadat deze zwegen,
antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort
mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen
heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn
Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden
der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik
wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David,
die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder
opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat
de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de
heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt
de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken
van eeuwigheid bekend. **(aiōn g165)** 19 Daarom oordeel
ik, dat men degenen, die uit de heidenen zich tot God
bekeren, niet beroere; 20 Maar hun zal aanschrijven, dat
zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden
besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en van
bloed. 21 Want Mozes heeft er van oude tijden in elke
stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in
de synagogen gelezen. 22 Toen heeft het den apostelen
en den ouderlingen, met de gehele Gemeente, goed
gedacht, enige mannen uit zich te verkiezen, en met Paulus
en Barnabas te zenden naar Antiochie: namelijk Judas,
die toegenaamd wordt Barsabas, en Silas, mannen, die
voorgangers waren onder de broeders. 23 En zij schreven
door hen dit navolgende: De apostelen, en de ouderlingen,
en de broeders wensen den broederen uit de heidenen,
die in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn, zaligheid. 24
Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van
ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en

uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet
besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat
niet bevolen hadden; **25** Zo heeft het ons eendrachtelijk te
zamen zijnde, goed gedacht, enige mannen te verkiezen,
en tot u te zenden, met onze geliefden, Barnabas en
Paulus. **26** Mensen, die hun zielen overgegeven hebben
voor den Naam van onzen Heere Jezus Christus. **27**
Wij hebben dan Judas en Silas gezonden, die ook met
den mond hetzelfde zullen verkondigen. **28** Want het
heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht, ulieden
geen meerderen last op te leggen dan deze noodzakelijke
dingen: **29** Namelijk, dat gij u onthoudt van hetgeen den
afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte,
en van hoererij; van welke dingen, indien gij uzelven
wacht, zo zult gij weldoen. Vaart wel. **30** Dezen dan, hun
afscheid ontvangen hebbende, kwamen te Antiochie; en
de menigte vergaderd hebbende, gaven zij den brief over.
31 En zij, dien gelezen hebbende, verblijdden zich over de
vertroosting. **32** Judas nu en Silas, die ook zelven profeten
waren, vermaanden de broeders met vele woorden, en
versterkten hen. **33** En als zij daar een tijd lang vertoefd
hadden, lieten hen de broeders wederom gaan met vrede,
tot de apostelen. **34** Maar het dacht Silas goed aldaar
te blijven. **35** En Paulus en Barnabas onthielden zich
te Antiochie, lerende en verkondigende met nog vele
anderen, het Woord des Heeren. **36** En na enige dagen
zeide Paulus tot Barnabas: Laat ons nu wederkeren, en
bezoeken onze broeders in elke stad, in welke wij het
Woord des Heeren verkondigd hebben, hoe zij het hebben.
37 En Barnabas ried, dat zij Johannes, die toegenaamd is
Markus, zouden medenemen. **38** Maar Paulus achtte billijk,
dat men dien niet zoude medenemen, die van Pamfylie af
van hen was afgeweken, en met hen niet was gegaan tot
het werk. **39** Er ontstond dan een verbittering, alzo dat zij
van elkander gescheiden zijn, en dat Barnabas Markus
medenam, en naar Cyprus afscheepte; **40** Maar Paulus
verkoos Silas, en reisde heen, der genade Gods van de
broederen bevolen zijnde. **41** En hij doorreisde Syrie en
Cilicie, versterkende de Gemeenten.

16 En hij kwam te Derbe en Lystre. En ziet, aldaar
was een zeker discipel, met name Timotheus, zoon
van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Grieksen
vader; **2** Welken goeden getuigenis gegeven werd van de
broederen te Lystre en Ikonium. **3** Deze wilde Paulus,
dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om
der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden
allen zijn vader, dat hij een Griek was. **4** En alzo zij de
steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over,
die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem
goed gevonden waren, om die te onderhouden. **5** De
Gemeenten dan werden bevestigd in het geloof, en werden
dagelijks overvloediger in getal. **6** En als zij Frygie, en
het land van Galatie doorgereisd hadden, werden zij
van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azie
te spreken. **7** En aan Mysie gekomen zijnde, poogden
zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet
toe. **8** En zij, Mysie voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot
Troas. **9** En van Paulus werd in den nacht een gezicht
gezien: er was een Macedonisch man staande, die hem
bad en zeide: Kom over in Macedonie, en help ons. **10**
Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond
naar Macedonie te reizen, besluitende daaruit, dat ons
de Heere geroepen had, om denzelven het Evangelie te
verkondigen. **11** Van Troas dan afgevaren zijnde, liepen
wij recht naar Samothrace, en den volgende dag naar
Neapolis. **12** En van daar naar Filippi, welke is de eerste
stad van dit deel van Macedonie, een kolonie. En wij
onthielden ons in die stad ettelijke dagen. **13** En op den
dag des sabbats gingen wij buiten de stad aan de rivier,
waar het gebed placht te geschieden; en nedergezeten
zijnde, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen
waren. **14** En een zekere vrouw, met name Lydia, een
purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende,
hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat
zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd.
15 En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons,
zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere
getrouw ben, zo komt in mijn huis, en blijft er. En zij
dwong ons. **16** En het geschiedde, als wij tot het gebed
heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een
waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren
groot gewin toebracht met waarzeggen. **17** Dezelve volgde
Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: Deze mensen
zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den
weg der zaligheid verkondigen. **18** En dit deed zij vele
dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde,
keerde zich om, en zeide tot den geest: Ik gebied u in
den Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat.
En hij ging uit ter zelfder ure. **19** Als nu de heren van
dezelve zagen, dat de hoop huns gewins weg was, grepen
zij Paulus en Silas, en trokken hen naar de markt voor de
oversten. **20** En als zij hen tot de hoofdmannen gebracht
hadden, zeiden zij: Deze mensen beroeren onze stad,
daar zij Joden zijn. **21** En zij verkondigen zeden, die ons
niet geoorloofd zijn aan te nemen noch te doen, alzo
wij Romeinen zijn. **22** En de schare stond gezamenlijk
tegen hen op; en de hoofdmannen, hun de klederen
afgescheurd hebbende, bevalen hen te geselen. **23** En als
zij hun vele slagen gegeven hadden, wierpen zij hen in
de gevangenis, en geboden den stokbewaarder, dat hij
hen zekerlijk bewaren zou. **24** Dewelke, zulk een gebod
ontvangen hebbende, wierp hen in den binnensten kerker,
en verzekerde hun voeten in de stok. **25** En omtrent den
middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode
lofzangen en de gevangenen hoorden naar hen. **26** En
er geschiedde snellijk een grote aardbeving, alzo dat de
fundamenten des kerkers bewogen werden; en terstond
werden al de deuren geopend, en de banden van allen
werden los. **27** En de stokbewaarder, wakker geworden
zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend,
trok een zwaard, en zou zichzelven omgebracht hebben,
menende, dat de gevangenen ontvloden waren. **28** Maar

Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe uzelven geen
kwaad; want wij zijn allen hier. 29 En als hij licht geeist
had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor
Paulus en Silas neder aan de voeten; 30 En hen buiten
gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik
doen, opdat ik zalig worde? 31 En zij zeiden: Geloof in
den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en
uw huis. 32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren,
en tot allen, die in zijn huis waren. 33 En hij nam hen
tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de
striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. 34
En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en
verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig
geworden was. 35 En als het dag geworden was, zonden
de hoofdmannen de stadsdienaars, zeggende: Laat die
mensen los. 36 En de stokbewaarder boodschapte deze
woorden aan Paulus, zeggende: De hoofdmannen hebben
gezonden, dat gij zoudt losgelaten worden; gaat dan nu
uit, en reist heen in vrede. 37 Maar Paulus zeide tot hen:
Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het
openbaar gegeseld, en in de gevangenis geworpen, en
werpen zij ons nu heimelijk daaruit? Niet alzo; maar dat zij
zelven komen, en ons uitleiden. 38 En de stadsdienaars
boodschapten deze woorden wederom den hoofdmannen;
en zij werden bevreesd, horende, dat zij Romeinen waren.
39 En zij, komende, baden hen, en als zij hen uitgeleid
hadden, begeerden zij, dat zij uit de stad gaan zouden. 40
En uitgegaan zijnde uit de gevangenis, gingen zij in tot
Lydia; en de broeders gezien hebbende, vertroostten zij
dezelve, en gingen uit de stad.

17 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen
hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een
synagoge der Joden was. 2 En Paulus, gelijk hij gewoon
was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij
met hen uit de Schriften, 3 Dezelve openende, en voor
ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan
uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik,
zeide hij, ulieden verkondige. 4 En sommigen uit hen
geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en
van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van
de voornaamste vrouwen niet weinige. 5 Maar de Joden,
die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich
enige boze mannen uit de marktboeven, en maakten,
dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op
het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het
volk te brengen. 6 En als zij hen niet vonden, trokken
zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad,
roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld,
zijn ook hier gekomen; 7 Welke Jason in zijn huis genomen
heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers,
zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk Jezus.
8 En zij beroerden de schare, en de oversten der stad,
die dit hoorden. 9 Doch als zij van Jason en de anderen
vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.
10 En de broeders zonden terstond des nachts Paulus
en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde,
gingen heen naar de synagoge der Joden; 11 En dezen
waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het
woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende
dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren. 12 Velen
dan uit hen geloofden, en van de Griekse eerlijke vrouwen
en van de mannen niet weinige. 13 Maar als de Joden
van Thessalonica verstonden, dat het Woord Gods ook te
Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar
en bewogen de scharen. 14 Doch de broeders zonden
toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar de
zee; maar Silas en Timotheus bleven aldaar. 15 En die
Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als
zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat
zij op het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken
zij. 16 En terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd
zijn geest in hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer
afgodisch was. 17 Hij handelde dan in de synagoge met de
Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de
markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen. 18
En sommigen van de Epikureische en Stoische wijsgeren
streden met hem; en sommigen zeiden: Wat wil toch deze
klapper zeggen? Maar anderen zeiden: Hij schijnt een
verkondiger te zijn van vreemde goden; omdat hij hun
Jezus en de opstanding verkondigde. 19 En zij namen
hem, en brachten hem op de plaats, genaamd Areopagus,
zeggende: Kunnen wij niet weten, welke deze nieuwe leer
zij, daar gij van spreekt? 20 Want gij brengt enige vreemde
dingen voor onze oren; wij willen dan weten, wat toch dit
zijn wil. 21 (Die van Athene nu allen, en de vreemdelingen,
die zich daar onthielden, besteedden hun tijd tot niets
anders dan om wat nieuws te zeggen en te horen.) 22 En
Paulus, staande in het midden van de plaats, genaamd
Areopagus, zeide: Gij mannen van Athene! ik bemerke,
dat gij alleszins gelijk als godsdienstiger zijt. 23 Want de
stad doorgaande, en aanschouwende uw heiligdommen,
heb ik ook een altaar gevonden, op hetwelk een opschrift
stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan, Dien gij niet
kennende dient, verkondig ik ulieden. 24 De God, Die de
wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde
een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen
met handen gemaakt; 25 En wordt ook van mensenhanden
niet gediend, als iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het
leven en den adem, en alle dingen geeft; 26 En heeft
uit een bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt,
om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden
hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen
van hun woning. 27 Opdat zij den Heere zouden zoeken,
of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij
niet verre is van een iegelijk van ons. 28 Want in Hem
leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen
van uw poeten gezegd hebben: Want wij zijn ook Zijn
geslacht. 29 Wij dan, zijnde Gods geslacht, moeten niet
menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij,
welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn. 30
God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende,
verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren. 31

Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den
aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man,
Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan
doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt
heeft. 32 Als zij nu van de opstanding der doden hoorden,
spotten sommigen daarmede; en sommigen zeiden: Wij
zullen u wederom hiervan horen. 33 En alzo is Paulus
uit het midden van hen uitgegaan. 34 Doch sommige
mannen hingen hem aan, en geloofden; onder welke was
ook Dionysius, de Areopagiet, en een vrouw, met name
Damaris, en anderen met dezelve.

18 En na dezen scheidde Paulus van Athene en
kwam te Korinthe; 2 En vond een zekeren Jood,
met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs
van Italie gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw, (omdat
Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken
zouden), en hij ging tot hen; 3 En omdat hij van hetzelfde
handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren
tentenmakers van handwerk. 4 En hij handelde op elken
sabbat in de synagoge, en bewoog tot het geloof Joden
en Grieken. 5 En als Silas en Timotheus van Macedonie
afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen,
betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus. 6 Maar
als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen
af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben
rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan.
7 En van daar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van
een man, met name Justus, die God diende, wiens huis
paalde aan de synagoge. 8 En Crispus, de overste der
synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis;
en velen van de Korinthiers, hem horende, geloofden, en
werden gedoopt. 9 En de Heere zeide tot Paulus door
een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek
en zwijg niet. 10 Want Ik ben met u, en niemand zal de
hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel
volks in deze stad. 11 En hij onthield zich aldaar een jaar
en zes maanden, lerende onder hen het Woord Gods.
12 Maar als Gallio stadhouder van Achaje was, stonden
de Joden eendrachtelijk tegen Paulus op, en brachten
hem voor den rechterstoel. 13 Zeggende: Deze raadt den
mensen aan, dat zij God zouden dienen tegen de wet.
14 En als Paulus zijn mond zou opendoen, zeide Gallio
tot de Joden: Zo er enig ongelijk, of kwaad stuk begaan
ware, o Joden, zo zou ik met reden ulieden verdragen;
15 Maar indien er geschil is over een woord, en namen,
en over de wet, die onder u is, zo zult gij zelven toezien;
want ik wil over deze dingen geen rechter zijn. 16 En
hij dreef hen weg van den rechterstoel. 17 Maar al de
Grieken namen Sosthenes, den overste der synagoge, en
sloegen hem voor den rechterstoel; en Gallio trok zich
geen van deze dingen aan. 18 En als Paulus er nog vele
dagen gebleven was, nam hij afscheid van de broederen,
en scheepte van daar naar Syrie; en Priscilla en Aquila
met hem, zijn hoofd te Kenchreen geschoren hebbende;
want hij had een gelofte gedaan. 19 En hij kwam te Efeze
aan, en liet hen aldaar; maar hij ging in de synagoge, en
handelde met de Joden. 20 En als zij baden, dat hij langer
bij hen blijven zoude, bewilligde hij het niet. 21 Maar hij
nam afscheid van hen, zeggende: Ik moet ganselijk het
toekomende feest te Jeruzalem houden; doch ik zal tot
u wederkeren, zo God wil. En hij voer weg van Efeze.
22 En als hij te Cesarea was gekomen, ging hij op naar
Jeruzalem, en de Gemeente gegroet hebbende, ging hij af
naar Antiochie. 23 En als hij aldaar enige tijd geweest was,
ging hij weg, en doorreisde vervolgens het land van Galatie
en Frygie, versterkende al de discipelen. 24 En een zeker
Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrier,
een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde
in de Schriften. 25 Deze was in den weg des Heeren
onderwezen; en vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde
naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk den
doop van Johannes. 26 En deze begon vrijmoediglijk te
spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla
gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem
den weg Gods bescheidenlijker uit. 27 En als hij wilde naar
Achaje reizen, de broeders, hem vermaand hebbende,
schreven aan de discipelen, dat zij hem ontvangen zouden;
welke, daar gekomen zijnde, heeft veel toegebracht aan
degenen, die geloofden door de genade. 28 Want hij
overtuigde de Joden met groten ernst in het openbaar,
bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was.

19 En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was,
dat Paulus, de bovenste delen des lands doorreisd
hebbende, te Efeze kwam; en enige discipelen aldaar
vindende, 2 Zeide hij tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest
ontvangen, als gij geloofd hebt? En zij zeiden tot hem:
Wij hebben zelfs niet gehoord, of er een Heiligen Geest
is. 3 En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt?
En zij zeiden: In den doop van Johannes. 4 Maar Paulus
zeide: Johannes heeft wel gedoopt den doop der bekering,
zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene,
Die na hem kwam, dat is, in Christus Jezus. 5 En die hem
hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere
Jezus. 6 En als Paulus hun de handen opgelegd had,
kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde
talen, en profeteerden. 7 En alle deze waren omtrent
twaalf mannen. 8 En hij ging in de synagoge, en sprak
vrijmoediglijk, drie maanden lang met hen handelende,
en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods. 9
Maar als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam
waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de
menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af,
dagelijks handelende in de school van zekeren Tyrannus.
10 En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen,
die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus
hoorden, beiden Joden en Grieken. 11 En God deed
ongewone krachten door de handen van Paulus; 12 Alzo
dat ook van zijn lijf op de kranken gedragen werden de
zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de ziekten van
hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren. 13
En sommigen van de omzwervende Joden, zijnde duivel

bezweerders, hebben zich onderwonden den Naam van
den Heere Jezus te noemen over degenen, die boze
geesten hadden, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus,
Dien Paulus predikt! **14** Dezen nu waren zekere zeven
zonen van Sceva, een Joodsen overpriester, die dit deden.
15 Maar de boze geest, antwoordende, zeide: Jezus ken
ik, en Paulus weet ik; maar gijlieden, wie zijt gij? **16** En
de mens, in welken de boze geest was, sprong op hen,
en hen meester geworden zijnde, kreeg de overhand
tegen hen, alzo dat zij naakt en gewond uit dat huis
ontvloden. **17** En dit werd allen bekend, beiden Joden
en Grieken, die te Efeze woonden; en er viel een vreze
over hen allen, en de Naam van den Heere Jezus werd
groot gemaakt. **18** En velen dergenen, die geloofden,
kwamen, belijdende en verkondigende hun daden. **19**
Velen ook dergenen, die ijdele kunsten gepleegd hadden,
brachten de boeken bijeen, en verbrandden ze in aller
tegenwoordigheid; en berekenden de waarde derzelve, en
bevonden vijftig duizend zilveren penningen. **20** Alzo wies
het Woord des Heeren met macht, en nam de overhand.
21 En als deze dingen volbracht waren, nam Paulus voor in
den Geest, Macedonie en Achaje doorgegaan hebbende,
naar Jeruzalem te reizen, zeggende: Nadat ik aldaar zal
geweest zijn, moet ik ook Rome zien. **22** En als hij naar
Macedonie gezonden had twee van degenen, die hem
dienden, namelijk Timotheus en Erastus, bleef hij zelf een
tijd lang in Azie. **23** Maar op dienzelfden tijd ontstond er
geen kleine beroerte, vanwege den weg des Heeren. **24**
Want een, met name Demetrius, een zilversmid, die kleine
zilveren tempelen van Diana maakte, bracht dien van die
kunst geen klein gewin toe; **25** Welke hij samenvergaderd
hebbende, met de handwerkers van dergelijke dingen,
zeide: Mannen, gij weet, dat wij uit dit gewin onze welvaart
hebben; **26** En gij ziet en hoort, dat deze Paulus veel
volk, niet alleen van Efeze, maar ook bijna van geheel
Azie, overreed en afgekeerd heeft, zeggende, dat het geen
goden zijn, die met handen gemaakt worden. **27** En wij
zijn niet alleen in gevaar, dat dit deel in verachting kome,
maar dat ook de tempel van de grote godin Diana als
niets geacht zal worden, en dat ook haar majesteit zal
ten ondergaan, aan welke gans Azie en de gehele wereld
godsdienst bewijst. **28** Als zij nu dit hoorden, werden zij vol
van toornigheid, en riepen, zeggende: Groot is de Diana
de Efezeren! **29** En de gehele stad werd vol verwarring;
en zij liepen met een gedruis eendrachtelijk naar de
schouwplaats, met zich trekkende Gajus en Aristarchus,
Macedoniers, metgezellen van Paulus op de reis. **30** En
als Paulus tot het volk wilde ingaan, lieten het hem de
discipelen niet toe. **31** En sommigen ook der oversten van
Azie, die hem vrienden waren, zonden tot hem, en baden,
dat hij zichzelven op de schouwplaats niet zou begeven.
32 Zij riepen dan de ene dit, de andere wat anders; want
de vergadering was verward en het meerder deel wist
niet, om wat oorzaak zij samengekomen waren. **33** En
zij deden Alexander uit de schare voortkomen, alzo hem
de Joden voortstieten. En Alexander gewenkt hebbende
met de hand, wilde bij het volk verantwoording doen. **34**
Maar als zij verstonden, dat hij een Jood was, werd er een
stem van allen, roepende omtrent twee uren lang: Groot is
de Diana der Efezeren! **35** En als de stads schrijver de
schare gestild had, zeide hij: Gij mannen van Efeze! wat
mens is er toch, die niet weet, dat de stad der Efezeren
de kerkbewaarster zij van de grote godin Diana, en van
het beeld, dat uit den hemel gevallen is? **36** Dewijl dan
deze dingen onwedersprekelijk zijn, zo is het behoorlijk
dat gij stil zijt, en niets onbedachts doet. **37** Want gij hebt
deze mannen hier gebracht, die noch kerkrovers zijn, noch
uw godin lasteren. **38** Indien dan nu Demetrius, en die
met hem van de kunst zijn, tegen iemand enige zaak
hebben, de rechtsdagen worden gehouden, en er zijn
stadhouders; laat hen elkander verklagen. **39** En indien gij
iets van andere dingen verzoekt, dat zal in een wettelijke
vergadering beslecht worden. **40** Want wij staan in gevaar,
dat wij van oproer zullen verklaagd worden om den dag
van heden, alzo er geen oorzaak is, waardoor wij reden
zullen kunnen geven van deze oploop. **41** En dit gezegd
hebbende, liet hij de vergadering gaan.

20 Nadat nu het oproer gestild was, Paulus, de
discipelen tot zich geroepen en gegroet hebbende,
ging uit om naar Macedonie te reizen. **2** En als hij die
delen doorgereisd, en hen met vele redenen vermaand
had, kwam hij in Griekenland. **3** En als hij aldaar drie
maanden overgebracht had, en hem van de Joden lagen
gelegd werden, als hij naar Syrie zoude varen, zo werd
hij van zin weder te keren door Macedonie. **4** En hem
vergezelschapte tot in Azie Sopater van Berea; en van de
Thessalonicensen Aristarchus en Sekundus; en Gajus van
Derbe, en Timotheus en van die van Azie Tychikus en
Trofimus. **5** Dezen, vooraf heengegaan zijnde, wachtten
ons te Troas. **6** Wij nu scheepten af van Filippi na de
dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen
bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.
7 En op den eersten dag der week, als de discipelen
bijeengekomen waren om brood te breken, handelde
Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen;
en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht. **8** En
er waren vele lichten in de opperzaal waar zij vergaderd
waren. **9** En een zeker jongeling, met name Eutychus,
zat in het venster en met een diepen slaap overvallen
zijnde, alzo Paulus lang tot hen sprak, door den slaap
nederstortende, viel van de derde zoldering nederwaarts,
en werd dood opgenomen. **10** Doch Paulus, afgekomen
zijnde, viel op hem, en hem omvangende, zeide hij: Weest
niet beroerd; want zijn ziel is in hem. **11** En als hij weder
boven gegaan was, en brood gebroken en wat gegeten
had, en lang, tot den dageraad toe, met hen gesproken
had, vertrok hij alzo. **12** En zij brachten den knecht levende,
en waren bovenmate vertroost. **13** Maar wij, vooruit naar
het schip gegaan zijnde, voeren af naar Assus, waar wij
Paulus zouden innemen; want hij had het alzo bevolen,
en hijzelf zou te voet gaan. **14** En als hij zich te Assus
bij ons gevoegd had, namen wij hem in, en kwamen te

Mitylene. **15** En van daar afgescheept zijnde, kwamen
wij den volgenden dag tegen Chios over, en des anderen
daags legden wij aan te Samos, en bleven te Trogyllion, en
den dag daaraan kwamen wij te Milete. **16** Want Paulus
had voorgenomen Efeze voorbij te varen, opdat hij niet den
tijd in Azie zou verslijten; want hij spoedde zich, om (zo
het hem mogelijk ware) op den pinksterdag te Jeruzalem
te zijn. **17** Maar hij zond van Milete naar Efeze, en hij
ontbood de ouderlingen der Gemeente. **18** En als zij tot
hem gekomen waren, zeide hij tot hen: Gijlieden weet, van
den eersten dag af, dat ik in Azie ben aangekomen, hoe ik
bij u den gansen tijd geweest ben; **19** Dienende den Heere
met alle ootmoedigheid, en vele tranen, en verzoekingen,
die mij overkomen zijn door de lagen der Joden; **20** Hoe ik
niets achtergehouden heb van hetgeen nuttig was, dat
ik u niet zou verkondigd en u geleerd hebben, in het
openbaar en bij de huizen; **21** Betuigende, beiden Joden
en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onzen
Heere Jezus Christus. **22** En nu ziet, ik, gebonden zijnde
door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat
mij daar ontmoeten zal; **23** Dan dat de Heilige Geest
van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en
verdrukkingen aanstaande zijn. **24** Maar ik acht op geen
ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat
ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst,
welken ik van den Heere Jezus ontvangen heb, om te
betuigen het Evangelie der genade Gods. **25** En nu ziet, ik
weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende
het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.
26 Daarom betuig ik ulieden op deze huidigen dag, dat
ik rein ben van het bloed van u allen. **27** Want ik heb
niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben
al den raad Gods. **28** Zo hebt dan acht op uzelven en
op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest
tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te
weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.
29 Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot
u inkomen zullen, die de kudde niet sparen. **30** En uit
uzelven zullen mannen opstaan, sprekende verkeerde
dingen, om de discipelen af te trekken achter zich. **31**
Daarom waakt, en gedenkt, dat ik drie jaren lang nacht
en dag, niet opgehouden heb een iegelijk met tranen te
vermanen. **32** En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den
woorde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen,
en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden. **33**
Ik heb niemands zilver, of goud, of kleding begeerd. **34**
En gijzelve weet, dat deze handen tot mijn nooddruft, en
dergenen, die met mij waren, gediend hebben. **35** Ik heb u
in alles getoond, dat men, alzo arbeidende, de zwakken
moet opnemen, en gedenken aan de woorden van den
Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven,
dan te ontvangen. **36** En als hij dit gezegd had, heeft hij
nederknielende met hen allen gebeden. **37** En er werd
een groot geween van hen allen; en zij, vallende om den
hals van Paulus, kusten hem; **38** Zeer bedroefd zijnde,
allermeest over het woord, dat hij gezegd had, dat zij zijn
aangezicht niet meer zien zouden; en zij geleidden hem
naar het schip.

21 En als het geschiedde, dat wij van hen gescheiden
en afgevaren waren, zo liepen wij rechtuit en kwamen
te Kos, en den dag daaraan te Rhodus, en van daar te
Patara. **2** En een schip gevonden hebbende, dat naar
Fenicie overvoer, gingen wij er in en voeren af. **3** En als wij
Cyprus in het gezicht gekregen, en dat aan de linker hand
gelaten hadden, voeren wij naar Syrie, en kwamen aan te
Tyrus; want het schip zoude aldaar den last ontladen. **4**
En de discipelen gevonden hebbende, bleven wij daar
zeven dagen; dewelke tot Paulus zeiden door den Geest,
dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem. **5** Toen het nu
geschiedde, dat wij deze dagen doorgebracht hadden,
gingen wij uit, en reisden voort; en zij geleidden ons allen
met vrouwen en kinderen tot buiten de stad; en aan den
oever nederknielende, hebben wij gebeden. **6** En als wij
elkander gegroet hadden, gingen wij in het schip; maar
zijlieden keerden wederom, elk naar het zijne. **7** Wij nu, de
scheepvaart volbracht hebbende van Tyrus, kwamen aan
te Ptolemais, en de broeders gegroet hebbende, bleven
een dag bij hen. **8** En des anderen daags, Paulus en
wij, die met hem waren, gingen van daar en kwamen
te Cesarea; en gegaan zijnde in het huis van Filippus,
den evangelist (die een was van de zeven), bleven wij
bij hem. **9** Deze nu had vier dochters, nog maagden, die
profeteerden. **10** En als wij daar vele dagen gebleven
waren, kwam er een zeker profeet af van Judea, met
name Agabus; **11** En hij kwam tot ons, en nam den gordel
van Paulus, en zichzelven handen en voeten gebonden
hebbende, zeide: Dit zegt de Heilige Geest: Den man,
wiens deze gordel is, zullen de Joden alzo te Jeruzalem
binden, en overleveren in de handen der heidenen. **12**
Als wij nu dit hoorden, baden beiden wij en die van die
plaats waren, dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem.
13 Maar Paulus antwoordde: Wat doet gij, dat gij weent,
en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid niet alleen
gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem
voor den Naam van den Heere Jezus. **14** En als hij zich
niet liet afraden, hielden wij ons tevreden, zeggende: De
wil des Heeren geschiede. **15** En na die dagen maakten
wij ons gereed, en gingen op naar Jeruzalem. **16** En met
ons gingen ook sommigen der discipelen van Cesarea,
leidende met zich een zekeren Mnason, van Cyprus, een
ouden discipel, bij dewelken wij zouden te huis liggen. **17**
En als wij te Jeruzalem gekomen waren, ontvingen ons de
broeders blijdelijk. **18** En den volgenden dag ging Paulus
met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar
gekomen. **19** En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van
stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst
gedaan had. **20** En zij, dat gehoord hebbende, loofden
den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele
duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen
ijveraars van de wet. **21** En zij zijn aangaande u bericht,
dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van
Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden

besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen. **22** Wat
is er dan te doen? Het is gans nodig, dat de menigte
samenkome; want zij zullen horen, dat gij gekomen zijt. **23**
Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben vier mannen,
die een gelofte gedaan hebben. **24** Neem dezen tot u, en
heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat
zij het hoofd bescheren mogen; en alle mogen weten,
dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u,
bericht zijn; maar dat gij alzo wandelt, dat gij ook zelve de
wet onderhoudt. **25** Doch van de heidenen, die geloven,
hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets
dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten
van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en
van het verstikte, en van hoererij. **26** Toen nam Paulus de
mannen met zich, en den dag daaraan met hen geheiligd
zijnde, ging hij in den tempel, en verkondigde, dat de
dagen der heiliging vervuld waren, blijvende daar, totdat
voor een iegelijk van hen de offerande opgeofferd was. **27**
Als nu de zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen
hem de Joden van Azie in den tempel, en beroerden al het
volk, en sloegen de handen aan hem, **28** Roepende: Gij
Israelietische mannen, komt te hulp! Deze is de mens, die
tegen het volk, en de wet, en deze plaats allen man overal
leert; en bovendien heeft hij ook Grieken in den tempel
gebracht, en heeft deze heilige plaats ontheiligd. **29** Want
zij hadden te voren Trofimus, den Efezier, met hem in
de stad gezien, welken zij meenden, dat Paulus in den
tempel gebracht had. **30** En de gehele stad kwam in roer
en het volk liep samen; en zij grepen Paulus, en trokken
hem buiten den tempel; en terstond werden de deuren
gesloten. **31** En als zij hem zochten te doden, kwam het
gerucht tot den overste der bende, dat geheel Jeruzalem
in verwarring was. **32** Welke terstond krijgsknechten en
hoofdmannen over honderd tot zich nam, en liep af naar
hen toe. Zij nu, den oversten en de krijgsknechten ziende,
hielden op van Paulus te slaan. **33** Toen naderde de
overste en greep hem, en beval, dat men hem met twee
ketenen zou binden; en vraagde, wie hij was, en wat hij
gedaan had. **34** En onder de schare riep de ene dit, de
andere wat anders. Doch als hij de zekerheid niet kon
weten vanwege de beroerte, beval hij, dat men hem in de
legerplaats zou brengen. **35** En als hij aan de trappen
gekomen was, gebeurde het, dat hij van de krijgsknechten
gedragen werd vanwege het geweld der schare. **36** Want
de menigte des volks volgde, al roepende: Weg met hem!
37 En als Paulus nu in de legerplaats zou geleid worden,
zeide hij tot den overste: Is het mij geoorloofd tot u wat te
spreken? En hij zeide: Kent gij Grieks? **38** Zijt gij dan niet
de Egyptenaar, die voor deze dagen oproer verwekte, en
de vier duizend moordenaars naar de woestijn uitleidde?
39 Maar Paulus zeide: Ik ben een Joods man van Tarsen,
een burger van gene onvermaarde stad in Cilicie, en ik bid
u, laat mij toe tot het volk te spreken. **40** En als hij het
toegelaten had, Paulus, staande op de trappen, wenkte
met de hand tot het volk; en als er grote stilte geworden
was, sprak hij hen aan in de Hebreeuwse taal, zeggende:

22 Mannen broeders en vaders, hoort mijn
verantwoording, die ik tegenwoordig tot u doen zal.
2 (Als zij nu hoorden, dat hij in de Hebreeuwse taal hen
aansprak, hielden zij zich te meer stil. En hij zeide:) **3**
Ik ben een Joods man, en te Tarsen in Cilicie geboren,
opgevoed in deze stad, aan de voeten van Gamaliel
onderwezen naar de bescheidenste wijze der vaderlijke
wet, zijnde een ijveraar Gods, gelijkerwijs gij allen heden
zijt; **4** Die dezen weg vervolgd heb tot den dood, bindende
en in de gevangenissen overleverende beiden mannen en
vrouwen. **5** Gelijk mij ook de hogepriester getuige is, en de
gehele raad der ouderlingen; van dewelke ik ook brieven
genomen hebbende tot de broeders, ben naar Damaskus
gereisd, om ook degenen, die daar waren, gebonden te
brengen naar Jeruzalem, opdat zij gestraft zouden worden.
6 Maar het geschiedde mij, als ik reisde, en Damaskus
genaakte, omtrent den middag, dat snellijk uit den hemel
een groot licht mij rondom omscheen. **7** En ik viel ter
aarde, en ik hoorde een stem, tot mij zeggende: Saul,
Saul, wat vervolgt gij Mij? **8** En ik antwoordde: Wie zijt Gij,
Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus, de Nazarener,
Welken gij vervolgt. **9** En die met mij waren, zagen wel het
licht, en werden zeer bevreesd; maar de stem Desgenen,
Die tot mij sprak, hoorden zij niet. **10** En ik zeide: Heere!
wat zal ik doen? En de Heere zeide tot mij: Sta op, en
ga heen naar Damaskus; en aldaar zal met u gesproken
worden, van al hetgeen u geordineerd is te doen. **11** En
als ik vanwege de heerlijkheid deszelven lichts niet zag, zo
werd ik bij de hand geleid van degenen, die met mij waren,
en kwam te Damaskus. **12** En een zekere Ananias, een
godvruchtig man naar de wet, goede getuigenis hebbende
van al de Joden, die daar woonden, **13** Kwam tot mij, en
bij mij staande, zeide tot mij: Saul, broeder, word weder
ziende! En ter zelfder ure werd ik ziende op hem. **14**
En hij zeide: De God onzer vaderen heeft u te voren
verordineerd, om Zijn wil te kennen, en den Rechtvaardige
te zien, en de stem uit Zijn mond te horen. **15** Want gij
zult Hem getuige zijn bij alle mensen, van hetgeen gij
gezien en gehoord hebt. **16** En nu, wat vertoeft gij? Sta op,
en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende
den Naam des Heeren. **17** En het gebeurde mij, als ik
te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad,
dat ik in een vertrekking van zinnen was; **18** En dat ik
Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast
uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet
aannemen. **19** En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de
gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U
geloofden; **20** En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige,
vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een
welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde
dergenen, die hem doodden. **21** En Hij zeide tot mij: Ga
heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden. **22** Zij
hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven hun
stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk een, want
het is niet behoorlijk, dat hij leve. **23** En als zij riepen, en
de klederen van zich smeten, en stof in de lucht wierpen,

24 Zo beval de overste, dat men hem in de legerplaats zou
brengen, en zeide, dat men hem met geselen onderzoeken
zou, opdat hij verstaan mocht, om wat oorzaak zij alzo over
hem riepen. 25 En alzo zij hem met de riemen uitrekten,
zeide Paulus tot den hoofdman over honderd, die daar
stond: Is het ulieden geoorloofd een Romeinsen mens, en
dien onveroordeeld, te geselen? 26 Als nu de hoofdman
over honderd dat hoorde, ging hij toe, en boodschapte het
den overste, zeggende: Zie, wat gij te doen hebt; want
deze mens is een Romein. 27 En de overste kwam toe, en
zeide tot hem: Zeg mij, zijt gij een Romein? En hij zeide:
Ja. 28 En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht
voor een grote som gelds verkregen. En Paulus zeide:
Maar ik ben ook een burger geboren. 29 Terstond dan
lieten zij van hem af, die hem zouden onderzocht hebben.
En de overste werd ook bevreesd, toen hij verstond, dat hij
een Romein was, en dat hij hem had gebonden. 30 En des
anderen daags, willende de zekerheid weten, waarom hij
van de Joden beschuldigd werd, maakte hij hem los van
de banden, en beval, dat de overpriesters en hun gehele
raad zouden komen; en Paulus afgebracht hebbende,
stelde hij hem voor hen.

23 En Paulus, de ogen op den raad houdende, zeide:
Mannen broeders! ik heb met alle goed geweten voor
God gewandeld tot op dezen dag. 2 Maar de hogepriester
Ananias beval dengenen, die bij hem stonden, dat zij
hem op den mond zouden slaan. 3 Toen zeide Paulus
tot hem: God zal u slaan, gij gewitte wand! Zit gij ook
om mij te oordelen naar de wet, en beveelt gij, tegen de
wet, dat men mij zal slaan? 4 En die daarbij stonden,
zeiden: Scheldt gij den hogepriester Gods? 5 En Paulus
zeide: Ik wist niet, broeders! dat het de hogepriester was;
want er is geschreven: Den overste uws volks zult gij niet
vloeken. 6 En Paulus wetende dat het ene deel was van
de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in
den raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeer, eens
Farizeers zoon; ik word over de hoop en opstanding der
doden geoordeeld. 7 En als hij dit gesproken had, ontstond
er tweedracht tussen de Farizeen en de Sadduceen, en de
menigte werd verdeeld. 8 Want de Sadduceen zeggen,
dat er geen opstanding is, noch engel, noch geest, maar
de Farizeen belijden het beide. 9 En er geschiedde een
groot geroep; en de Schriftgeleerden van de zijde der
Farizeen stonden op, en streden, zeggende: Wij vinden
geen kwaad in dezen mens; en indien een geest tot hem
gesproken heeft, of een engel, laat ons tegen God niet
strijden. 10 En als er grote tweedracht ontstaan was, de
overste, vrezende, dat Paulus van hen verscheurd mocht
worden, gebood, dat het krijgsvolk zou afkomen, en hem
uit het midden van hen wegrukken, en in de legerplaats
brengen. 11 En den volgenden nacht stond de Heere bij
hem, en zeide: Heb goeden moed, Paulus, want gelijk
gij te Jeruzalem van Mij betuigd hebt alzo moet gij ook
te Rome getuigen. 12 En als het dag geworden was,
maakten sommigen van de Joden een samenrotting, en
vervloekten zichzelven, zeggende, dat zij noch eten noch
drinken zouden, totdat zij Paulus zouden gedood hebben.
13 En zij waren meer dan veertig, die dezen eed te zamen
gedaan hadden; 14 Dewelke gingen tot de overpriesters
en de ouderlingen, en zeiden: Wij hebben ons zelven
met vervloeking vervloekt, niets te zullen nuttigen, totdat
wij Paulus zullen gedood hebben. 15 Gij dan nu, laat
den overste weten met den raad, dat hij hem morgen
tot u afbrenge, alsof gij nadere kennis zoudt nemen van
zijn zaken; en wij zijn bereid hem om te brengen, eer
hij bij u komt. 16 En als de zoon van Paulus' zuster
deze lage gehoord had, kwam hij daar, en ging in de
legerplaats, en boodschapte het Paulus. 17 En Paulus
riep tot zich een van de hoofdmannen over honderd, en
zeide: Leid dezen jongeling heen tot den overste; want
hij heeft hem wat te boodschappen. 18 Deze dan nam
hem en bracht hem tot den overste, en zeide: Paulus,
de gevangene, heeft mij tot zich geroepen, en begeerd,
dat ik dezen jongeling tot u zou brengen, die u wat heeft
te zeggen. 19 De overste nu nam hem bij de hand, en
bezijden gegaan zijnde, vraagde hij: Wat is het dat gij mij
hebt te boodschappen? 20 En hij zeide: De Joden zijn
overeengekomen, om van u te begeren, dat gij Paulus
morgen in den raad zoudt afbrengen, alsof zij iets van
hem nader zouden onderzoeken. 21 Doch geloof hen
niet; want meer dan veertig mannen uit hen leggen hem
lagen, welke zichzelven met een vervloeking verbonden
hebben noch te eten noch te drinken, totdat zij hem zullen
omgebracht hebben; en zij zijn nu gereed, verwachtende
de toezegging van u. 22 De overste dan liet den jongeling
gaan, hem gebiedende: Zeg niemand voort, dat gij mij
zulks geopenbaard hebt. 23 En zekere twee van de
hoofdmannen over honderd tot zich geroepen hebbende,
zeide hij: Maakt tweehonderd krijgsknechten gereed,
opdat zij naar Cesarea trekken, en zeventig ruiters, en
tweehonderd schutters, tegen de derde ure des nachts; 24
En laat ze zadel beesten bestellen, opdat zij Paulus daarop
zetten, en behouden overbrengen tot den stadhouder
Felix. 25 En hij schreef een brief, hebbende dezen inhoud:
26 Claudius Lysias aan den machtigsten stadhouder Felix
groetenis. 27 Alzo deze man van de Joden gegrepen was,
en van hen omgebracht zou geworden zijn, ben ik daarover
gekomen met het krijgsvolk, en heb hem hun ontnomen,
bericht zijnde, dat hij een Romein is. 28 En willende de
zaak weten, waarover zij hem beschuldigden, bracht ik
hem af in hun raad; 29 Welken ik bevond beschuldigd te
worden over vragen hunner wet; maar geen beschuldiging
tegen hem te zijn, die den dood of banden waardig is.
30 En als mij te kennen gegeven was, dat van de Joden
een lage tegen deze man gelegd zou worden, zo heb
ik hem terstond aan u gezonden; gebiedende ook den
beschuldigers voor u te zeggen, hetgeen zij tegen hem
hadden. Vaarwel. 31 De krijgsknechten dan, gelijk hun
bevolen was, namen Paulus, en brachten hem des nachts
tot Antipatris. 32 En des anderen daags, latende de ruiters
met hem trekken, keerden zij wederom naar de legerplaats.
33 Dewelken als zij te Cesarea gekomen waren, en den

brief den stadhouder overgeleverd hadden, hebben zij ook
Paulus voor hem gesteld. **34** En de stadhouder, den brief
gelezen hebbende, vraagde, uit wat provincie hij was; en
verstaande, dat hij van Cilicie was, **35** Zeide hij: Ik zal
u horen, als ook uw beschuldigers hier zullen gekomen
zijn. En hij beval, dat hij in het rechthuis van Herodes zou
bewaard worden.

24 En vijf dagen daarna kwam de hogepriester
Ananias af met de ouderlingen, en een zekeren
voorspraak, genaamd Tertullus, dewelke verschenen voor
den stadhouder tegen Paulus. **2** En als hij geroepen was,
begon Tertullus hem te beschuldigen, zeggende: **3** Dat
wij grote vrede door u bekomen, en dat vele loffelijke
diensten deze volke geschieden door uw voorzichtigheid,
machtigste Felix, nemen wij ganselijk en overal met alle
dankbaarheid aan. **4** Maar opdat ik u niet lang ophoude, ik
bid u, dat gij ons, naar uw bescheidenheid, kortelijk hoort.
5 Want wij hebben dezen man bevonden te zijn een pest,
en een, die oproer verwekt onder al de Joden, door de
ganse wereld, en een oppersten voorstander van de sekte
der Nazarenen. **6** Die ook gepoogd heeft den tempel te
ontheiligen, welken wij ook gegrepen hebben, en naar onze
wet hebben willen oordelen. **7** Maar Lysias, de overste,
daarover komende, heeft hem met groot geweld uit onze
handen weggebracht; **8** Gebiedende zijn beschuldigers
tot u te komen; van dewelken gij zelf, hem onderzocht
hebbende, zult kunnen verstaan al hetgeen, waarvan wij
hem beschuldigen. **9** En ook de Joden stemden het toe,
zeggende, dat deze dingen alzo waren. **10** Maar Paulus,
als hem de stadhouder gewenkt had, dat hij zou spreken,
antwoordde: Dewijl ik weet, dat gij nu vele jaren over dit
volk rechter zijt geweest, zo verantwoord ik mijzelven met
des te beteren moed. **11** Alzo gij kunt weten, dat het niet
meer dan twaalf dagen zijn, van dat ik ben opgekomen om
te aanbidden te Jeruzalem; **12** En zij hebben mij noch
in den tempel gevonden tot iemand sprekende, of enige
samenrotting des volks makende, noch in de synagogen,
noch in de stad; **13** En zij kunnen niet bewijzen, waarvan
zij mij nu beschuldigen. **14** Maar dit beken ik u, dat ik
naar dien weg, welken zij sekte noemen, den God der
vaderen alzo diene, gelovende alles, wat in de wet en in
de profeten geschreven is; **15** Hebbende hoop op God,
welke dezen ook zelf verwachten, dat er een opstanding
der doden wezen zal, beiden der rechtvaardigen en der
onrechtvaardigen. **16** En hierin oefen ik mijzelven, om
altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en de
mensen. **17** Doch na vele jaren ben ik gekomen om
aalmoezen te doen aan mijn volk, en offeranden. **18**
Waarover mij gevonden hebben, geheiligd zijnde, in den
tempel, niet met volk, noch met beroerte, enige Joden uit
Azie; **19** Welke behoorden hier voor u tegenwoordig te
zijn, en mij te beschuldigen, indien zij iets hadden tegen
mij. **20** Of dat dezen zelf zeggen of zij enig onrecht in
mij gevonden hebben, als ik voor den raad stond; **21**
Dan van dit enig woord, hetwelk ik riep, staande onder
hen: Over de opstanding der doden word ik heden van
ulieden geoordeeld! **22** Toen nu Felix dit gehoord had,
stelde hij hen uit, zeggende: Als ik nader wetenschap
van dezen weg zal hebben, wanneer Lysias, de overste,
zal afgekomen zijn, zo zal ik volle kennis nemen van uw
zaken. **23** En hij beval den hoofdman over honderd, dat
Paulus zou bewaard worden, en verlichting hebben, en dat
hij niemand van de zijnen zou beletten hem te dienen, of
tot hem te komen. **24** En na sommige dagen, Felix, daar
gekomen zijnde met Drusilla, zijn vrouw, die een Jodin
was, ontbood Paulus, en hoorde hem van het geloof in
Christus. **25** En als hij handelde van rechtvaardigheid, en
matigheid, en van het toekomende oordeel, Felix, zeer
bevreesd geworden zijnde, antwoordde: Voor ditmaal ga
heen; en als ik gelegenen tijd zal hebben bekomen, zo
zal ik u tot mij roepen. **26** En tegelijk ook hopende, dat
hem van Paulus geld gegeven zou worden, opdat hij hem
losliet; waarom hij hem ook dikwijls ontbood, en sprak met
hem. **27** Maar als twee jaren vervuld waren, kreeg Felix
Porcius Festus in zijn plaats; en Felix, willende den Joden
gunst bewijzen, liet Paulus gevangen.

25 Festus dan, in de provincie gekomen zijnde, ging na
drie dagen van Cesarea op naar Jeruzalem. **2** En de
hogepriester, en de voornaamsten der Joden, verschenen
voor hem tegen Paulus en baden hem, **3** Begerende gunst
tegen hem, opdat hij hem zou doen komen te Jeruzalem;
en leggende een lage, om hem op den weg om te brengen.
4 Doch Festus antwoordde, dat Paulus te Cesarea bewaard
werd, en dat hij zelf haast derwaarts zou verreizen. **5**
Die dan, zeide hij, onder u kunnen, dat zij mede afreizen,
en zo er iets onbehoorlijks in dezen man is, dat zij hem
beschuldigen. **6** En als hij onder hen niet meer dan tien
dagen doorgebracht had, kwam hij af naar Cesarea; en
des anderen daags, op den rechterstoel gezeten zijnde,
beval hij, dat Paulus zou voor gebracht worden. **7** En
als hij daar gekomen was, stonden de Joden, die van
Jeruzalem afgekomen waren, rondom hem, vele en zware
beschuldigingen tegen Paulus voortbrengende, die zij niet
konden bewijzen; **8** Dewijl hij, antwoordende, zeide: Ik heb
noch tegen de wet der Joden, noch tegen den tempel,
noch tegen den keizer iets gezondigd. **9** Maar Festus,
willende den Joden gunst bewijzen, antwoordde Paulus,
en zeide: Wilt gij naar Jeruzalem opgaan, en aldaar voor
mij over deze dingen geoordeeld worden? **10** En Paulus
zeide: Ik sta voor den rechterstoel des keizers, waar ik
geoordeeld moet worden; den Joden heb ik geen onrecht
gedaan; gelijk gij ook zeer wel weet. **11** Want indien ik
onrecht doe, en iets des doods waardig gedaan heb, ik
weiger niet te sterven; maar indien er niets is van hetgeen,
waarvan dezen mij beschuldigen, zo kan niemand mij
hun uit gunst overgeven. Ik beroep mij op den keizer. **12**
Toen antwoordde Festus, als hij met den raad gesproken
had: Hebt gij u op den keizer beroepen? Gij zult tot den
keizer gaan. **13** En als enige dagen voorbijgegaan waren,
kwamen de koning Agrippa en Bernice te Cesarea, om
Festus te begroeten. **14** En toen zij aldaar vele dagen
doorgebracht hadden, heeft Festus de zaken van Paulus

aan den koning verhaald, zeggende: Hier is een zeker
man van Felix gevangen gelaten; 15 Om wiens wil, als ik
te Jeruzalem was, de overpriesters en de ouderlingen der
Joden verschenen, begerende vonnis tegen hem; 16 Aan
dewelke ik antwoordde, dat de Romeinen de gewoonte
niet hebben, enigen mens uit gunst ter dood over te geven,
eer de beschuldigde de beschuldigers tegenwoordig heeft,
en plaats van verantwoording gekregen heeft over de
beschuldiging. 17 Als zij dan gezamenlijk alhier gekomen
waren, zo heb ik, geen uitstel nemende, des daags daaraan
op den rechterstoel gezeten, en beval, dat de man zoude
voor gebracht worden; 18 Over welken de beschuldigers,
hier staande, geen zaak hebben voorgebracht, waarvan ik
vermoedde; 19 Maar hadden tegen hem enige vragen
van hun godsdienst, en van zekeren Jezus, Die gestorven
was, Welken Paulus zeide te leven. 20 En als ik over de
onderzoeking van deze zaak in twijfeling was, zeide ik, of
hij wilde gaan naar Jeruzalem, en aldaar over deze dingen
geoordeeld worden. 21 En als Paulus zich beriep, dat men
hem tot de kennis des keizers bewaren zou, zo heb ik
bevolen, dat hij bewaard zoude worden, ter tijd toe, dat ik
hem tot den keizer zenden zou. 22 En Agrippa zeide tot
Festus: Ik wilde ook zelf dien mens wel horen. En hij zeide:
Morgen zult gij hem horen. 23 Des anderen daags dan, als
Agrippa gekomen was en Bernice, met grote pracht, en als
zij ingegaan waren in het rechthuis, met de oversten over
duizend, en de mannen, die de voornaamsten de stad
waren, werd Paulus op bevel van Festus voor gebracht. 24
En Festus zeide: Koning Agrippa, en gij mannen allen, die
met ons hier tegenwoordig zijt, gij ziet dezen, van welken
mij de ganse menigte der Joden heeft aangesproken,
beide te Jeruzalem en hier, roepende, dat hij niet meer
behoort te leven. 25 Maar ik bevonden hebbende, dat hij
niets des doods waardig gedaan had, en dewijl hij ook zelf
zich op den keizer beroepen heeft, heb besloten hem te
zenden. 26 Van welken ik niets zekers heb aan den heer te
schrijven; daarom heb ik hem voor ulieden voorgebracht,
en meest voor u, koning Agrippa, opdat ik, na gedane
onderzoeking, wat heb te schrijven. 27 Want het dunkt
mij tegen rede, een gevangene te zenden, en niet ook de
beschuldigingen, die tegen hem zijn, te kennen te geven.

26 En Agrippa zeide tot Paulus: Het is u geoorloofd voor
uzelven te spreken. Toen strekte Paulus de hand uit,
en verantwoordde zich aldus: 2 Ik acht mijzelven gelukkig,
o koning Agrippa, dat ik mij heden voor u zal verantwoorden
van alles, waarover ik van de Joden beschuldigd word;
3 Allermeest, dewijl ik weet, dat gij kennis hebt van alle
gewoonten en vragen, die onder de Joden zijn. Daarom
bid ik u, dat gij mij lankmoediglijk hoort. 4 Mijn leven dan
van der jonkheid aan, hetwelk van den beginne onder mijn
volk te Jeruzalem geweest is, weten al de Joden; 5 Als die
van over lang mij te voren gekend hebben (indien zij het
wilden getuigen), dat ik, naar de bescheidenste sekte van
onzen godsdienst, als een Farizeer geleefd heb. 6 En nu
sta ik, en word geoordeeld over de hoop der belofte, die
van God tot de vaderen geschied is; 7 Tot dewelke onze
twaalf geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende,
verhopen te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa,
van de Joden word beschuldigd. 8 Wat? wordt het bij
ulieden ongelofelijk geoordeeld, dat God de doden opwekt?
9 Ik meende waarlijk bij mijzelven, dat ik tegen den Naam
van Jezus van Nazareth vele wederpartijdige dingen moest
doen. 10 Hetwelk ik ook gedaan heb te Jeruzalem, en ik
heb velen van de heiligen in de gevangenissen gesloten,
de macht van de overpriesters ontvangen hebbende; en
als zij omgebracht werden, stemde ik het toe. 11 En door al
de synagogen heb ik hen dikmaals gestraft, en gedwongen
te lasteren; en boven mate tegen hen woedende, heb
ik hen vervolgd, ook tot in de buiten landse steden. 12
Waarover ook als ik naar Damaskus reisde, met macht
en last, welk ik van de overpriesters had, 13 Zag ik, o
koning, in het midden van den dag, op den weg een licht,
boven den glans der zon, van den hemel mij en degenen,
die met mij reisden, omschijnende. 14 En als wij allen ter
aarde nedergevallen waren, hoorde ik een stem, tot mij
sprekende, en zeggende in de Hebreeuwse taal: Saul,
Saul, wat vervolgt gij Mij? Het is u hard, tegen de prikkels
de verzenen te slaan. 15 En ik zeide: Wie zijt Gij, Heere?
En Hij zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. 16 Maar
richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u
verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige
der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u
nog zal verschijnen; 17 Verlossende u van dit volk, en
van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende; 18 Om hun
ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot
het licht, en van de macht des satans tot God; opdat zij
vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de
geheiligden, door het geloof in Mij. 19 Daarom, o koning
Agrippa, ben ik dat Hemels gezicht niet ongehoorzaam
geweest; 20 Maar heb eerst dengenen, die te Damaskus
waren, en te Jeruzalem, en in het gehele land van Judea,
en den heidenen verkondigd, dat zij zich zouden beteren,
en tot God bekeren, werken doende der bekering waardig.
21 Om dezer zaken wil hebben mij de Joden in den
tempel gegrepen en gepoogd om te brengen. 22 Dan,
hulp van God verkregen hebbende, sta ik tot op dezen
dag, betuigende beiden klein en groot; niets zeggende
buiten hetgeen de profeten en Mozes gesproken hebben,
dat geschieden zoude: 23 Namelijk dat de Christus lijden
moest, en dat Hij, de Eerste uit de opstanding der doden
zijnde, een licht zou verkondigen dezen volke, en den
heidenen. 24 En als hij deze dingen tot verantwoording
sprak, zeide Festus met grote stem: Gij raast, Paulus,
de grote geleerdheid brengt u tot razernij! 25 Maar hij
zeide: Ik raas niet, machtigste Festus, maar ik spreek
woorden van waarheid en van een gezond verstand; 26
Want de koning weet van deze dingen, tot welken ik ook
vrijmoedigheid gebruikende spreek; want ik geloof niet,
dat hem iets van deze dingen verborgen is; want dit is in
geen hoek geschied. 27 Gelooft gij, o koning Agrippa, de
profeten? Ik weet dat gij ze gelooft. 28 En Agrippa zeide
tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een Christen te worden.

29 En Paulus zeide: Ik wenste wel van God, dat, en bijna
en geheellijk, niet alleen gij, maar ook allen, die mij heden
horen, zodanigen wierden, gelijk als ik ben, uitgenomen
deze banden. 30 En als hij dit gezegd had, stond de koning
op, en de stadhouder, en Bernice, en die met hen gezeten
waren; 31 En aan een zijde gegaan zijnde, spraken zij tot
elkander, zeggende: Deze mens doet niets des doods of
der banden waardig. 32 En Agrippa zeide tot Festus: Deze
mens kon losgelaten worden, indien hij zich op den keizer
niet had beroepen.

27 En als het besloten was, dat wij naar Italie zouden
afvaren, leverden zij Paulus en enige andere
gevangenen, over aan een hoofdman over honderd,
met name Julius van de keizerlijke bende. 2 En in een
Adramyttenisch schip gegaan zijnde, alzo wij de plaatsen
langs Azie bevaren zouden, voeren wij af; en Aristarchus,
de Macedonier van Thessalonica, was met ons. 3 En
des anderen daags kwamen wij aan te Sidon. En Julius,
vriendelijk met Paulus handelende, liet hem toe tot de
vrienden te gaan, om van hen bezorgd te worden. 4 En
van daar afgevaren zijnde, voeren wij onder Cyprus heen,
omdat de winden ons tegen waren. 5 En de zee, die langs
Cilicie en Pamfylie is, doorgevaren zijnde, kwamen wij aan
te Myra in Lycie. 6 En de hoofdman, aldaar een schip
gevonden hebbende van Alexandrie, dat naar Italie voer,
deed ons in hetzelve overgaan. 7 En als wij vele dagen
langzaam voortvoeren, en nauwelijks tegenover Knidus
gekomen waren, overmits het ons de wind niet toeliet,
zo voeren wij onder Kreta heen, tegenover Salmone. 8
En hetzelve nauwelijks voorbij zeilende, kwamen wij in
een zekere plaats genaamd Schonehavens, waar de stad
Lasea nabij was. 9 En als veel tijd verlopen, en de vaart
nu zorgelijk was, omdat ook de vasten nu voorbij was,
vermaande hen Paulus, 10 En zeide tot hen: Mannen,
ik zie, dat de vaart zal geschieden met hinder en grote
schade, niet alleen van de lading en van het schip, maar
ook van ons leven. 11 Doch de hoofdman geloofde meer
den stuurman en den schipper, dan hetgeen van Paulus
gezegd werd. 12 En alzo de haven ongelegen was om te
overwinteren, vond het meerder deel geraden ook van daar
te varen, of zij enigszins te Fenix konden aankomen om te
overwinteren, zijnde een haven in Kreta, strekkende tegen
het zuidwesten en tegen het noordwesten. 13 En alzo de
zuidenwind zachtelijk waaide, meenden zij hun voornemen
verkregen te hebben, en afgevaren zijnde, zeilden zij dicht
voorbij Kreta henen. 14 Maar niet lang daarna, sloeg tegen
hetzelve een stormwind, genaamd Euroklydon. 15 En als
het schip daarmede weggerukt werd, en niet kon tegen
den wind opzeilen, gaven wij het op, en dreven heen. 16
En lopende onder een zeker eilandje, genaamd Klauda,
konden wij nauwelijks de boot machtig worden. 17 Dewelke
opgehaald hebbende, gebruikten zij alle behulpselen, het
schip ondergordende; en alzo zij vreesden, dat zij op
de droogte Syrtis vervallen zouden, streken zij het zeil,
en dreven alzo henen. 18 En alzo wij van het onweder
geweldiglijk geslingerd werden, deden zij den volgende
dag een uitworp; 19 En den derden dag wierpen wij met
onze eigen handen het scheepsgereedschap uit. 20 En als
noch zon noch gesternten verschenen in vele dagen, en
geen klein onweder ons drukte, zo werd ons voort alle
hoop van behouden te worden benomen. 21 En als men
langen tijd zonder eten geweest was, toen stond Paulus
op in het midden van hen, en zeide: O mannen, men
behoorde mij wel gehoor gegeven te hebben, en van Kreta
niet afgevaren te zijn, en dezen hinder en deze schade
verhoed te hebben; 22 Doch alsnu vermaan ik ulieden
goedsmoeds te zijn; want er zal geen verlies geschieden
van iemands leven onder u, maar alleen van het schip. 23
Want dezen zelfden nacht heeft bij mij gestaan een engel
Gods, Wiens ik ben, Welken ook ik dien, 24 Zeggende:
Vrees niet, Paulus, gij moet voor den keizer gesteld
worden; en zie, God heeft u geschonken allen, die met u
varen. 25 Daarom zijt goedsmoeds, mannen, want ik geloof
Gode, dat het alzo zijn zal, gelijkerwijs het mij gezegd
is. 26 Doch wij moeten op een zeker eiland vervallen.
27 Als nu de veertiende nacht gekomen was, alzo wij
in de Adriatische zee herwaarts en derwaarts gedreven
werden, omtrent het midden des nachts, vermoedden
de scheepslieden, dat hun enig land naderde. 28 En
het dieplood uitgeworpen hebbende, vonden zij twintig
vademen; en een weinig voortgevaren zijnde, wierpen zij
wederom het dieplood uit, en vonden vijftien vademen; 29
En vrezende, dat zij ergens op harde plaatsen vervallen
mochten, wierpen zij vier ankers van het achterschip uit, en
wensten, dat het dag werd. 30 Maar als de scheepslieden
zochten uit het schip te vlieden, en de boot nederlieten
in de zee, onder den schijn, alsof zij uit het voorschip
de ankers zouden uitbrengen, 31 Zeide Paulus tot den
hoofdman en tot de krijgsknechten: Indien dezen in het
schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden. 32 Toen
hieuwen de krijgsknechten de touwen af van de boot, en
lieten haar vallen. 33 En ondertussen dat het dag zou
worden, vermaande Paulus hen allen, dat zij zouden spijze
nemen, en zeide: Het is heden de veertiende dag, dat gij
verwachtende blijft zonder eten, en niets hebt genomen.
34 Daarom vermaan ik u spijze te nemen, want dat dient
tot uw behouding; want niemand van u zal een haar van
het hoofd vallen. 35 En als hij dit gezegd had en brood
genomen had, dankte hij God in aller tegenwoordigheid;
en hetzelve gebroken hebbende, begon hij te eten. 36 En
zij allen, goedsmoeds geworden zijnde, namen ook zelven
spijze. 37 Wij waren nu in het schip in alles tweehonderd
zes en zeventig zielen. 38 En als zij met spijze verzadigd
waren, lichtten zij het schip, en wierpen het koren uit in de
zee. 39 En toen het dag werd, kenden zij het land niet;
maar zij merkten een zekeren inham, die een oever had,
tegen denwelken zij geraden vonden, zo zij konden, het
schip aan te zetten. 40 En als zij de ankers opgehaald
hadden, gaven zij het schip aan de zee over, meteen
de roerbanden losmakende; en het razeil naar den wind
opgehaald hebbende, hielden zij het naar den oever toe.
41 Maar vervallende op een plaats, die de zee aan beide

zijden had, zetten zij het schip daarop; en het voorschip,
vastzittende, bleef onbewegelijk, maar het achterschip
brak van het geweld der baren. 42 De raadslag nu der
krijgslieden was, dat zij de gevangenen zouden doden,
opdat niemand, ontzwommen zijnde, zoude ontvlieden.
43 Maar de hoofdman, willen Paulus behouden, belette
hun dat voornemen, en beval, dat degenen, die zwemmen
konden, zich eerst zouden afwerpen, en te land komen; 44
En de anderen, sommigen op planken, en sommigen op
enige stukken van het schip. En alzo is het geschied, dat
zij allen behouden aan het land gekomen zijn.

28 En als zij ontkomen waren, toen verstonden zij, dat
het eiland Melite heette. 2 En de barbaren bewezen
ons geen gemene vriendelijkheid; want een groot vuur
ontstoken hebbende, namen zij ons allen in, om den regen,
die overkwam, en om de koude. 3 En als Paulus een hoop
rijzen bijeengeraapt en op het vuur gelegd had, kwam
er een adder uit door de hitte, en vatte zijn hand. 4 En
als de barbaren het beest zagen aan zijn hand hangen,
zeiden zij tot elkander: Deze mens is gewisselijk een
doodslager, welken de wraak niet laat leven, daar hij uit de
zee ontkomen is. 5 Maar hij schudde het beest af in het
vuur, en leed niets kwaads. 6 En zij verwachtten, dat hij
zou opzwellen, of terstond dood nedervallen. Maar als
zij lang gewacht hadden, en zagen, dat geen ongemak
hem overkwam, werden zij veranderd, en zeiden, dat hij
een god was. 7 En hier, omtrent dezelfde plaats, had
de voornaamste van het eiland, met name Publius, zijn
landhoeven, die ons ontving, en drie dagen vriendelijk
herbergde. 8 En het geschiedde, dat de vader van Publius,
met koortsen en den roden loop bevangen zijnde, te bed
lag; tot denwelken Paulus inging, en als hij gebeden had,
legde hij de handen op hem, en maakte hem gezond.
9 Als dit dan geschied was, kwamen ook tot hem de
anderen, die krankheden hadden in het eiland, en werden
genezen. 10 Die ons ook eerden met veel eer, en als
wij vertrekken zouden, bestelden zij ons hetgeen van
node was. 11 En na drie maanden voeren wij af in een
schip van Alexandrie, dat in het eiland overwinterd had,
hebbende tot een teken, Kastor en Pollux. 12 En als wij
te Syrakuse aangekomen waren, bleven wij aldaar drie
dagen; 13 Van waar wij omvoeren, en kwamen aan te
Regium; en alzo, na een dag, de wind zuid werd, kwamen
wij den tweeden dag te Puteoli; 14 Alwaar wij broeders
vonden, en werden gebeden, zeven dagen bij hen te
blijven; en alzo gingen wij naar Rome. 15 En vandaar
kwamen de broeders, van onze zaken gehoord hebbende,
ons tegemoet tot Appiusmarkt, en de drie tabernen; welke
Paulus ziende, dankte hij God en greep moed. 16 En
toen wij te Rome gekomen waren, gaf de hoofdman de
gevangenen over aan den overste des legers; maar aan
Paulus werd toegelaten op zichzelven te wonen met den
krijgsknecht, die hem bewaarde. 17 En het geschiedde
na drie dagen dat Paulus samenriep degenen, die de
voornaamsten der Joden waren. En als zij samengekomen
waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, ik, die niets
gedaan heb tegen het volk of de vaderlijke gewoonten,
ben gebonden uit Jeruzalem overgeleverd in de handen
der Romeinen; 18 Dewelken, mij onderzocht hebbende,
wilden mij loslaten, omdat geen schuld des doods in mij
was. 19 Maar als de Joden zulks tegenspraken, werd ik
genoodzaakt mij op den keizer te beroepen; doch niet,
alsof ik iets had, mijn volk te beschuldigen. 20 Om deze
oorzaak dan heb ik u bij mij geroepen, om u te zien en
aan te spreken; want vanwege de hope Israels ben ik met
deze keten omvangen. 21 Maar zij zeiden tot hem: Wij
hebben noch brieven u aangaande van Judea ontvangen;
noch iemand van de broeders, hier gekomen zijnde, heeft
van u iets kwaads geboodschapt of gesproken. 22 Maar
wij begeren wel van u te horen, wat gij gevoelt; want
wat deze sekte aangaat, ons is bekend, dat zij overal
tegengesproken wordt. 23 En als zij hem een dag gesteld
hadden, kwamen er velen in zijn woonplaats; denwelken
hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde
hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet
van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot
den avond toe. 24 En sommigen geloofden wel, hetgeen
gezegd werd, maar sommigen geloofden niet. 25 En tegen
elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene
woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest
gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaderen, 26
Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor
zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij
zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes
volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk
gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet
te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren
horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik
hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid
Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.
29 En als hij dit gezegd had, gingen de Joden weg, veel
twisting hebbenden onder elkander. 30 En Paulus bleef
twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde woning; en
ontving allen, die tot hem kwamen; 31 Predikende het
Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus
met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

Romeinen

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een
geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van
God, **2** (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn
profeten, in de heilige Schriften) **3** Van Zijn Zoon, Die
geworden is uit het zaad van David, naar het vlees; **4**
Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar
den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden)
namelijk Jezus Christus, onzen Heere: **5** (Door Welken
wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot
gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor
Zijn Naam; **6** Onder welken gij ook zijt, geroepenen van
Jezus Christus!) **7** Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods,
en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **8** Eerstelijk
dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat
uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld. **9** Want
God is mijn Getuige, Welken ik diene in mijn geest, in
het Evangelie Zijns Zoons, hoe ik zonder nalaten uwer
gedenke; **10** Allen tijd in mijn gebeden biddende, of
mogelijk mij nog te eniger tijd goede gelegenheid gegeven
werd, door den wil van God, om tot ulieden te komen. **11**
Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke
gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt
worden; **12** Dat is, om mede vertroost te worden onder
u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.
13 Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik
menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben
tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u
enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere
heidenen. **14** Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen
en onwijzen ben ik een schuldenaar. **15** Alzo hetgeen
in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt,
het Evangelie te verkondigen. **16** Want ik schaam mij
des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht
Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood,
en ook den Griek. **17** Want de rechtvaardigheid Gods
wordt in hetzelve geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk
geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof
leven. **18** Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den
hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der
mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder
houden. **19** Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen
openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard. **20**
Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping
der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien,
beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet
te verontschuldigen zouden zijn. **(aïdios g126)** **21** Omdat zij,
God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of
gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen
en hun onverstandig hart is verduisterd geworden; **22**
Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden;
23 En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods
veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk
mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende
gedierten. **24** Daarom heeft God hen ook overgegeven in
de begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om
hun lichamen onder elkander te onteren; **25** Als die de
waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het
schepsel geeerd en gediend hebben boven den Schepper,
Die te prijzen is in der eeuwigheid, amen. **(aiōn g165)**
26 Daarom heeft God hen overgegeven tot oneerlijke
bewegingen; want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk
gebruik veranderd in het gebruik tegen nature; **27** En
insgelijks ook de mannen, nalatende het natuurlijk gebruik
der vrouw, zijn verhit geworden in hun lust tegen elkander,
mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende, en
de vergelding van hun dwaling, die daartoe behoorde,
in zichzelven ontvangende. **28** En gelijk het hun niet
goed gedacht heeft God in erkentenis te houden, zo
heeft God hen overgegeven in een verkeerden zin, om
te doen dingen, die niet betamen; **29** Vervuld zijnde
met alle ongerechtigheid, hoererij, boosheid, gierigheid,
kwaadheid, vol van nijdigheid, moord, twist, bedrog,
kwaadaardigheid; **30** Oorblazers, achterklappers, haters
Gods, smaders, hovaardigen, laatdunkenden, vinders
van kwade dingen, den ouderen ongehoorzaam; **31**
Onverstandigen, verbondbrekers, zonder natuurlijke liefde,
onverzoenlijken, onbarmhartigen; **32** Dewelken, daar zij
het recht Gods weten, namelijk, dat degenen, die zulke
dingen doen, des doods waardig zijn) niet alleen dezelve
doen, maar ook mede een welgevallen hebben in degenen,
die ze doen.

2 Daarom zijt gij niet te verontschuldigen, o mens, wie
gij zijt, die anderen oordeelt; want waarin gij een ander
oordeelt, veroordeelt gij uzelven; want gij, die anderen
oordeelt, doet dezelfde dingen. **2** En wij weten, dat het
oordeel Gods naar waarheid is, over degenen, die zulke
dingen doen. **3** En denkt gij dit, o mens, die oordeelt
dengenen, die zulke dingen doen, en dezelve doet, dat gij
het oordeel Gods zult ontvlieden? **4** Of veracht gij den
rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en
lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid
Gods u tot bekering leidt? **5** Maar naar uw hardigheid,
en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelven toorn als een
schat, in den dag des toorns, en der openbaring van
het rechtvaardig oordeel Gods. **6** Welke een iegelijk
vergelden zal naar zijn werken; **7** Dengenen wel, die
met volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en
onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven; **(aiōnios g166)**
8 Maar dengenen, die twistgierig zijn, en die der waarheid
ongehoorzaam, doch der ongerechtigheid gehoorzaam
zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden worden; **9**
Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen,
die het kwade werkt, eerst van den Jood, en ook van den
Griek; **10** Maar heerlijkheid, en eer, en vrede een iegelijk,
die het goede werkt, eerst den Jood, en ook den Griek. **11**
Want er is geen aanneming des persoons bij God. **12** Want
zovelen, als er zonder wet gezondigd hebben, zullen ook
zonder wet verloren gaan; en zovelen, als er onder de wet
gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden;

13 (Want de hoorders der wet zijn niet rechtvaardig voor
God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd
worden; 14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet
hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn,
dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelven een wet; 15
Als die betonen het werk der wet geschreven in hun harten,
hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder
elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende).
16 In den dag wanneer God de verborgene dingen der
mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn
Evangelie. 17 Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust
op de wet; en roemt op God, 18 En gij weet Zijn wil,
en beproeft de dingen, die daarvan verschillen, zijnde
onderwezen uit de wet; 19 En gij betrouwt uzelven te
zijn een leidsman der blinden, een licht dergenen, die in
duisternis zijn; 20 Een onderrichter der onwijzen, en een
leermeester der onwetenden, hebbende de gedaante der
kennis en der waarheid in de wet. 21 Die dan een anderen
leert, leert gij uzelven niet? Die predikt, dat men niet stelen
zal, steelt gij? 22 Die zegt, dat men geen overspel doen
zal, doet gij overspel? Die van de afgoden een gruwel hebt,
berooft gij het heilige? 23 Die op de wet roemt, onteert
gij God door de overtreding der wet? 24 Want de Naam
van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen,
gelijk geschreven is. 25 Want de besnijdenis is wel nut,
indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der
wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden. 26 Indien
dan de voorhuid de rechten der wet bewaart, zal niet zijn
voorhuid tot een besnijdenis gerekend worden? 27 En zal
de voorhuid, die uit de natuur is, als zij de wet volbrengt,
u niet oordelen, die door de letter en besnijdenis een
overtreder der wet zijt? 28 Want die is niet een Jood, die
het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het
in het openbaar in het vlees is; 29 Maar die is een Jood,
die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten,
in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof
niet is uit de mensen, maar uit God.

3 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is
de nuttigheid der besnijdenis? 2 Vele in alle manier;
want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn
toebetrouwd. 3 Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig
geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te
niet doen? 4 Dat zij verre. Doch God zij waarachtig, maar
alle mens leugenachtig; gelijk als geschreven is: Opdat
Gij gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint,
wanneer Gij oordeelt. 5 Indien nu onze ongerechtigheid
Gods gerechtigheid bevestigt, wat zullen wij zeggen? Is
God onrechtvaardig, als Hij toorn over ons brengt? (Ik
spreek naar den mens.) 6 Dat zij verre, anderszins hoe
zal God de wereld oordelen? 7 Want indien de waarheid
Gods door mijn leugen overvloediger is geworden, tot
Zijn heerlijkheid, wat word ik ook nog als een zondaar
geoordeeld? 8 En zeggen wij niet liever (gelijk wij gelasterd
worden, en gelijk sommigen zeggen, dat wij zeggen): Laat
ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome?
Welker verdoemenis rechtvaardig is. 9 Wat dan? Zijn wij
uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben te voren
beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder
de zonde zijn; 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand
rechtvaardig, ook niet een; 11 Er is niemand, die verstandig
is, er is niemand, die God zoekt. 12 Allen zijn zij afgeweken,
te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed
doet, er is ook niet tot een toe. 13 Hun keel is een geopend
graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is
onder hun lippen. 14 Welker mond vol is van vervloeking en
bitterheid; 15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten;
16 Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; 17 En den
weg des vredes hebben zij niet gekend. 18 Er is geen
vreze Gods voor hun ogen. 19 Wij weten nu, dat al wat
de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de
wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele
wereld voor God verdoemelijk zij. 20 Daarom zal uit de
werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor
Hem; want door de wet is de kennis der zonde. 21 Maar
nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden
zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de
profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het
geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die
geloven; want er is geen onderscheid. 23 Want zij hebben
allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; 24 En
worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door
de verlossing, die in Christus Jezus is; 25 Welken God
voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in
Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door
de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder
de verdraagzaamheid Gods; 26 Tot een betoning van Zijn
rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij
rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit
het geloof van Jezus is. 27 Waar is dan de roem? Hij is
uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door
de wet des geloofs. 28 Wij besluiten dan, dat de mens door
het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der
wet. 29 Is God een God der Joden alleen? en is Hij het niet
ook der heidenen? Ja, ook der heidenen; 30 Nademaal Hij
een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit
het geloof, en de voorhuid door het geloof. 31 Doen wij
dan de wet te niet door het geloof? Dat zij verre; maar wij
bevestigen de wet.

4 Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader,
verkregen heeft naar het vlees? 2 Want indien Abraham
uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem,
maar niet bij God. 3 Want wat zegt de Schrift? En
Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot
rechtvaardigheid. 4 Nu dengene, die werkt, wordt het
loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. 5
Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die
den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend
tot rechtvaardigheid. 6 Gelijk ook David den mens zalig
spreekt, welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder
werken; 7 Zeggende: Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden
vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn; 8 Zalig is de

man, welken de Heere de zonden niet toerekent. **9** Deze
zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of
ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het
geloof gerekend is tot rechtvaardigheid. **10** Hoe is het hem
dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de
voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid.
11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot
een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de
voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader
van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde
ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde; **12** En
een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet
alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in
de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham,
hetwelk in de voorhuid was. **13** Want de belofte is niet
door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk,
dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de
rechtvaardigheid des geloofs. **14** Want indien degenen,
die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof ijdel
geworden, en de beloftenis te niet gedaan. **15** Want de
wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen
overtreding. **16** Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar
genade zij; ten einde de belofte vast zij al den zade,
niet alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof
Abrahams is, welke een vader is van ons allen; **17** (Gelijk
geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken
gesteld) voor Hem, aan Welken hij geloofd heeft, namelijk
God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen,
die niet zijn, alsof zij waren; **18** Welke tegen hoop op
hoop geloofd heeft, dat hij zou worden een vader van vele
volken; volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw zaad
wezen. **19** En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij
zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven
was, alzo hij omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat
de moeder in Sara verstorven was. **20** En hij heeft aan
de beloftenis Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is
gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer; **21**
En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was,
Hij ook machtig was te doen. **22** Daarom is het hem ook
tot rechtvaardigheid gerekend. **23** Nu is het niet alleen
om zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is;
24 Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend
worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die
Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft; **25**
Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om
onze rechtvaardigmaking.

5 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben
vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; **2**
Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof
tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de
hoop der heerlijkheid Gods. **3** En niet alleenlijk dit, maar
wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de
verdrukking lijdzaamheid werkt; **4** En de lijdzaamheid
bevinding, en de bevinding hoop; **5** En de hoop beschaamt
niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is
door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven. **6** Want
Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd
voor de goddelozen gestorven. **7** Want nauwelijks zal
iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor den
goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. **8**
Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus
voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. **9**
Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed,
zullen wij door Hem behouden worden van den toorn.
10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend
zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij,
verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. **11** En
niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen
Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening
gekregen hebben. **12** Daarom, gelijk door een mens de
zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de
dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is,
in welken allen gezondigd hebben. **13** Want tot de wet
was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet
toegerekend, als er geen wet is. **14** Maar de dood heeft
geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die
niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding
van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen
zou. **15** Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de
genadegift, want indien, door de misdaad van een, velen
gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de
gave door de genade, die daar is van een mens Jezus
Christus, overvloedig geweest over velen. **16** En niet,
gelijk de schuld was door den een, die gezondigd heeft,
alzo is de gift; want de schuld is wel uit een misdaad tot
verdoemenis, maar de genadegift is uit vele misdaden tot
rechtvaardigmaking. **17** Want indien door de misdaad van
een de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer
zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave
der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door
dien Enen, namelijk Jezus Christus. **18** Zo dan, gelijk door
een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot
verdoemenis; alzo ook door een rechtvaardigheid komt
de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des
levens. **19** Want gelijk door de ongehoorzaamheid van
dien enen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden,
alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen
tot rechtvaardigen gesteld worden. **20** Maar de wet is
bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder
worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de
genade veel meer overvloedig geweest; **21** Opdat, gelijk
de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade
zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven,
door Jezus Christus onzen Heere. **(aiōnios g166)**

6 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde
blijven, opdat de genade te meerder worde? **2** Dat
zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen
wij nog in dezelve leven? **3** Of weet gij niet, dat zovelen
als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood
gedoopt zijn? **4** Wij zijn dan met Hem begraven, door den
doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden
opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in

nieuwigheid des levens wandelen zouden. **5** Want indien
wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking
Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking
Zijner opstanding; **6** Dit wetende, dat onze oude mens
met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te
niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.
7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de
zonde. **8** Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo
geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; **9** Wetende,
dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer
sterft; de dood heerst niet meer over Hem. **10** Want dat Hij
gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en
dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. **11** Alzo ook gijlieden, houdt
het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode
levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. **12** Dat dan
de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te
gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams.
13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der
ongerechtigheid; maar stelt uzelven Gode, als uit de doden
levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot
wapenen der gerechtigheid. **14** Want de zonde zal over u
niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de
genade. **15** Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet
zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. **16**
Weet gij niet, dat wien gij uzelven stelt tot dienstknechten
ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen,
dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der
gehoorzaamheid tot gerechtigheid? **17** Maar Gode zij dank,
dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij
nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld
der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; **18** En vrijgemaakt
zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der
gerechtigheid. **19** Ik spreek op menselijke wijze, om
der zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden
gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en
der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, alzo stelt nu
uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot
heiligmaking. **20** Want toen gij dienstknechten waart der
zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid. **21** Wat
vrucht dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu
schaamt? Want het einde derzelve is de dood. **22** Maar
nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar
gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en
het einde het eeuwige leven. **(aiōnios g166)** **23** Want de
bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift
Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen
Heere. **(aiōnios g166)**

7 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen,
die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens,
zo langen tijd als hij leeft? **2** Want een vrouw, die onder
den man staat, is aan den levenden man verbonden
door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij
vrijgemaakt van de wet des mans. **3** Daarom dan, indien
zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal
zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de
man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij
geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. **4**
Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door
het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens
Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt
is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. **5** Want
toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der
zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood
vruchten te dragen. **6** Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de
wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij
gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des
geestes, en niet in de oudheid der letter. **7** Wat zullen
wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik
kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik
de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de
wet niet zeide: Gij zult niet begeren. **8** Maar de zonde,
oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij
alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de
zonde dood. **9** En zonder de wet, zo leefde ik eertijds;
maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder
levend geworden, doch ik ben gestorven. **10** En het gebod,
dat ten leven was, hetzelve is mij ten dood bevonden. **11**
Want de zonde, oorzaak genomen hebbende door het
gebod, heeft mij verleid, en door hetzelve gedood. **12** Alzo
is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig,
en goed. **13** Is dan het goede mij de dood geworden?
Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood geworden;
opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij
door het goede den dood; opdat de zonde boven mate
werd zondigende door het gebod. **14** Want wij weten, dat
de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder
de zonde. **15** Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want
hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat
doe ik. **16** En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem
ik de wet toe, dat zij goed is. **17** Ik dan doe datzelve nu
niet meer, maar de zonde, die in mij woont. **18** Want ik
weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont;
want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen,
dat vind ik niet. **19** Want het goede dat ik wil, doe ik niet,
maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. **20** Indien ik
hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelve niet
meer, maar de zonde, die in mij woont. **21** Zo vind ik dan
deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade
mij bijligt. **22** Want ik heb een vermaak in de wet Gods,
naar den inwendigen mens; **23** Maar ik zie een andere wet
in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds,
en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in
mijn leden is. **24** Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit
het lichaam dezes doods? **25** Ik dank God, door Jezus
Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het
gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der
zonde.

8 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die
in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen,
maar naar den Geest. **2** Want de wet des Geestes des
levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de
wet der zonde en des doods. **3** Want hetgeen der wet

onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was,
heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen
vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in
het vlees. **4** Opdat het recht der wet vervuld zou worden
in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den
Geest. **5** Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des
vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des
Geestes is. **6** Want het bedenken des vleses is de dood;
maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede; **7**
Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen
God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het
kan ook niet. **8** En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet
behagen. **9** Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in
den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar
zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt
Hem niet toe. **10** En indien Christus in ulieden is, zo is wel
het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is
leven om der gerechtigheid wil. **11** En indien de Geest
Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u
woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt
heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door
Zijn Geest, Die in u woont. **12** Zo dan, broeders, wij zijn
schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te
leven. **13** Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij
sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des
lichaams doodt, zo zult gij leven. **14** Want zovelen als er
door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen
Gods. **15** Want gij hebt niet ontvangen den Geest der
dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen
den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij
roepen: Abba, Vader! **16** Dezelve Geest getuigt met onzen
geest, dat wij kinderen Gods zijn. **17** En indien wij kinderen
zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en
medeerfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem
lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. **18** Want
ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen
tijds niet is te waarderen tegen de heerlijkheid, die aan ons
zal geopenbaard worden. **19** Want het schepsel, als met
opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen
Gods. **20** Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen,
niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid
onderworpen heeft; **21** Op hoop, dat ook het schepsel
zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der
verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen
Gods. **22** Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen
zucht, en te zamen als in barensnood is tot nu toe. **23** En
niet alleen dit, maar ook wij zelven, die de eerstelingen
des Geestes hebben, wij ook zelven, zeg ik, zuchten in
onszelven, verwachtende de aanneming tot kinderen,
namelijk de verlossing onzes lichaams. **24** Want wij zijn in
hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is
geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het
ook hopen? **25** Maar indien wij hopen, hetgeen wij niet zien,
zo verwachten wij het met lijdzaamheid. **26** En desgelijks
komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want
wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort,
maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke
zuchtingen. **27** En Die de harten doorzoekt, weet, welke
de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de
heiligen bidt. **28** En wij weten, dat dengenen, die God
liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk
dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn. **29**
Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te
voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te
zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.
30 En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij
ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij
ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft,
dezen heeft Hij ook verheerlijkt. **31** Wat zullen wij dan tot
deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen
ons zijn? **32** Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft,
maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij
ons ook met Hem niet alle dingen schenken? **33** Wie zal
beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?
God is het, Die rechtvaardig maakt. **34** Wie is het, die
verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is,
Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die
ook voor ons bidt. **35** Wie zal ons scheiden van de liefde
van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging,
of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard? **36** (Gelijk
geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen
dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.) **37**
Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem,
Die ons liefgehad heeft. **38** Want ik ben verzekerd, dat
noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden,
noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomende
dingen, **39** Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander
schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods,
welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

9 Ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet (mijn geweten
mij mede getuigenis gevende door den Heiligen Geest),
2 Dat het mij een grote droefheid, en mijn hart een gedurige
smart is. **3** Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn
van Christus, voor mijn broederen, die mijn maagschap
zijn naar het vlees; **4** Welke Israelieten zijn, welker is
de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de
verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en
de beloftenissen; **5** Welker zijn de vaders, en uit welke
Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God
boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Amen. **(aiōn
g165)** **6** Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware
uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn.
7 Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen;
maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden. **8** Dat
is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods;
maar de kinderen der beloftenis worden voor het zaad
gerekend. **9** Want dit is het woord der beloftenis: Omtrent
dezen tijd zal Ik komen, en Sara zal een zoon hebben.
10 En niet alleenlijk deze, maar ook Rebekka is daarvan
een bewijs, als zij uit een bevrucht was, namelijk Izaak,
onzen Vader. **11** Want als de kinderen nog niet geboren
waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat

het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast
bleve, niet uit de werken, maar uit den Roepende; 12
Zo werd tot haar gezegd: De meerdere zal den mindere
dienen. 13 Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad, en
Ezau heb Ik gehaat. 14 Wat zullen wij dan zeggen? Is er
onrechtvaardigheid bij God? Dat zij verre. 15 Want Hij zegt
tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal
barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben. 16 Zo is het dan
niet desgenen, die wil, noch desgenen, die loopt, maar des
ontfermenden Gods. 17 Want de Schrift zegt tot Farao:
Tot ditzelve heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht
bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde op
de ganse aarde. 18 Zo ontfermt Hij Zich dan, diens Hij wil,
en verhardt, dien Hij wil. 19 Gij zult dan tot mij zeggen: Wat
klaagt Hij dan nog? Want wie heeft Zijn wil wederstaan? 20
Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt?
Zal ook het maaksel tot dengene, die het gemaakt heeft,
zeggen: Waarom hebt gij mij alzo gemaakt? 21 Of heeft de
pottenbakker geen macht over het leem, om uit denzelfden
klomp te maken, het ene vat ter ere, en het andere ter
onere? 22 En of God, willende Zijn toorn bewijzen, en Zijn
macht bekend maken, met vele lankmoedigheid verdragen
heeft de vaten des toorns, tot het verderf toebereid; 23 En
opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner heerlijkheid
over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid
heeft tot heerlijkheid? 24 Welke Hij ook geroepen heeft,
namelijk ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de
heidenen. 25 Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen
Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind
was, Mijn beminde. 26 En het zal zijn, in de plaats, waar tot
hen gezegd was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen
zij kinderen des levenden Gods genaamd worden. 27 En
Jesaja roept over Israel: Al ware het getal der kinderen
Israels gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel
behouden worden. 28 Want Hij voleindt een zaak en
snijdt ze af in rechtvaardigheid; want de Heere zal een
afgesneden zaak doen op de aarde. 29 En gelijk Jesaja te
voren gezegd heeft: Indien de Heere Sebaoth ons geen
zaad had overgelaten, zo waren wij als Sodom geworden,
en Gomorra gelijk gemaakt geweest. 30 Wat zullen wij
dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid
niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch
de rechtvaardigheid, die uit het geloof is. 31 Maar Israel,
die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der
rechtvaardigheid niet gekomen. 32 Waarom? Omdat zij die
zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der
wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des
aanstoots; 33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion
een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een
iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

10 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het
gebed, dat ik tot God voor Israel doe, is tot hun
zaligheid. 2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een
ijver tot God hebben, maar niet met verstand. 3 Want
alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun
eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der
rechtvaardigheid Gods niet onderworpen. 4 Want het einde
der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die
gelooft. 5 Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die
uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet,
zal door dezelve leven. 6 Maar de rechtvaardigheid, die
uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie
zal in den hemel opklimmen? Hetzelve is Christus van
boven afbrengen. 7 Of, wie zal in den afgrond nederdalen?
Hetzelve is Christus uit de doden opbrengen. **(Abyssos g12)**
8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in
uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.
9 Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere
Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden
opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. 10 Want met het
hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond
belijdt men ter zaligheid. 11 Want de Schrift zegt: Een
iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.
12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van
Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over
allen, die Hem aanroepen. 13 Want een iegelijk, die den
Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. 14 Hoe
zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd
hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij
niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die
hun predikt? 15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet
gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn
de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen,
die het goede verkondigen! 16 Doch zij zijn niet allen het
Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere,
wie heeft onze prediking geloofd? 17 Zo is dan het geloof
uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods. 18
Maar ik zeg: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun
geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun woorden
tot de einden der wereld. 19 Maar ik zeg: Heeft Israel
het niet verstaan? Mozes zegt eerst: Ik zal ulieden tot
jaloersheid verwekken door degenen, die geen volk zijn;
door een onverstandig volk zal ik u tot toorn verwekken.
20 En Jesaja verstout zich, en zegt: Ik ben gevonden van
degenen, die Mij niet zochten; Ik ben openbaar geworden
dengenen, die naar Mij niet vraagden. 21 Maar tegen Israel
zegt Hij: Den gehelen dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt
tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

11 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij
verre; want ik ben ook een Israeliet, uit het zaad
Abrahams, van den stam Benjamin. 2 God heeft Zijn
volk niet verstoten, hetwelk Hij te voren gekend heeft. Of
weet gij niet, wat de Schrift zegt van Elia, hoe hij God
aanspreekt tegen Israel, zeggende: 3 Heere! zij hebben
Uw profeten gedood, en Uw altaren omgeworpen; en
ik ben alleen overgebleven en zij zoeken mijn ziel. 4
Maar wat zegt tot hem het Goddelijk antwoord? Ik heb
Mijzelven nog zeven duizend mannen overgelaten, die
de knie voor het beeld van Baal niet gebogen hebben.
5 Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een
overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade. 6

En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de
werken; anderszins is de genade geen genade meer;
en indien het is uit de werken, zo is het geen genade
meer; anderszins is het werk geen werk meer. 7 Wat dan?
Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar
de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen
zijn verhard geworden. 8 (Gelijk geschreven is: God heeft
hun gegeven een geest des diepen slaaps; ogen om niet
te zien, en oren om niet te horen) tot op den huidigen dag.
9 En David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een
val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor hen.
10 Dat hun ogen verduisterd worden, om niet te zien; en
verkrom hun rug allen tijd. 11 Zo zeg ik dan: Hebben zij
gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar
door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om
hen tot jaloersheid te verwekken. 12 En indien hun val de
rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der
heidenen, hoeveel te meer hun volheid! 13 Want ik spreek
tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik
maak mijn bediening heerlijk; 14 Of ik enigszins mijn vlees
tot jaloersheid verwekken, en enigen uit hen behouden
mocht. 15 Want indien hun verwerping de verzoening is der
wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven
uit de doden? 16 En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is
ook het deeg heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook
de takken heilig. 17 En zo enige der takken afgebroken
zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelver plaats
zijt ingeent, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms
mede deelachtig zijt geworden, 18 Zo roem niet tegen
de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt den
wortel niet, maar de wortel u. 19 Gij zult dan zeggen: De
takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeent worden. 20
Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat
door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. 21
Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard
heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare. 22 Zie
dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de
strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de
goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid
blijft; anderszins zult ook gij afgehouwen worden. 23 Maar
ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeent
worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten.
24 Want indien gij afgehouwen zijt uit den olijfboom, die van
nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom
ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke
takken zijn, in hun eigen olijfboom geent worden? 25
Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid
onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelven), dat de
verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat
de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo
zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De
Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden
afwenden van Jakob. 27 En dit is hun een verbond van
Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen. 28 Zo zijn zij wel
vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar
aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen
wil; 29 Want de genadegiften en de roeping Gods zijn
onberouwelijk. 30 Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds
Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid
verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid; 31 Alzo
zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij
door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen.
32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid
besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. **(eleēsē g1653)** 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en
der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen,
en onnaspeurlijk Zijn wegen! 34 Want wie heeft den zin
des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?
35 Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem
wedervergolden worden? 36 Want uit Hem, en door Hem,
en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der
eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)**

12 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods,
dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige
en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke
godsdienst. 2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar
wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat
gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke
en volmaakte wil van God zij. **(aiōn g165)** 3 Want door de
genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u
is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te
zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een
iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft. 4 Want gelijk
wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle
niet dezelfde werking hebben; 5 Alzo zijn wij velen een
lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden.
6 Hebbende nu verscheidene gaven, naar de genade, die
ons gegeven is, 7 Zo laat ons die gaven besteden, hetzij
profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in
het bedienen; hetzij die leert, in het leren; 8 Hetzij die
vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid;
die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid
doet, in blijmoedigheid. 9 De liefde zij ongeveinsd. Hebt
een afkeer van het boze, en hangt het goede aan. 10
Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke liefde; met
eer de een de ander voorgaande. 11 Zijt niet traag in het
benaarstigen. Zijt vurig van geest. Dient den Heere. 12
Verblijdt u in de hoop. Zijt geduldig in de verdrukking.
Volhardt in het gebed. 13 Deelt mede tot de behoeften der
heiligen. Tracht naar herbergzaamheid. 14 Zegent hen, die
u vervolgen; zegent en vervloekt niet. 15 Verblijdt u met de
blijden; en weent met de wenenden. 16 Weest eensgezind
onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar
voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelven. 17
Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. Bezorgt hetgeen
eerlijk is voor alle mensen. 18 Indien het mogelijk is, zoveel
in u is, houdt vrede met alle mensen. 19 Wreekt uzelven
niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is
geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden,
zegt de Heere. 20 Indien dan uw vijand hongert, zo spijzigt
hem; indien hem dorst, zo geeft hem te drinken; want dat
doende, zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hopen. 21 Wordt

van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede.

13 Alle ziel zij den machten, over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd. **2** Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelven een oordeel halen. **3** Want de oversten zijn niet tot een vreze den goeden werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar hebben; **4** Want zij is Gods dienares, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, zo vrees; want zij draagt het zwaard niet tevergeefs; want zij is Gods dienares, een wreekster tot straf dengene, die kwaad doet. **5** Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen om der straffe, maar ook om des gewetens wil. **6** Want daarom betaalt gij ook schattingen; want zij zijn dienaars van God, in ditzelve geduriglijk bezig zijnde. **7** Zo geeft dan een iegelijk, wat gij schuldig zijt; schatting, dien gij de schatting, tol, dien gij den tol, vreze, dien gij de vreze, eer, die gij de eer schuldig zijt. **8** Zijt niemand iets schuldig, dan elkander lief te hebben; want die den ander liefheeft, die heeft de wet vervuld. **9** Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelven. **10** De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet. **11** En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben. **12** De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts. **13** Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkameren en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid; **14** Maar doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.

14 Dengene nu, die zwak is in het geloof, neemt aan, maar niet tot twistige samensprekingen. **2** De een gelooft wel, dat men alles eten mag, maar die zwak is, eet moeskruiden. **3** Die daar eet, verachte hem niet, die niet eet; en die niet eet, oordele hem niet, die daar eet; want God heeft hem aangenomen. **4** Wie zijt gij, die eens anderen huisknecht oordeelt? Hij staat, of hij valt zijn eigen heer; doch hij zal vastgesteld worden, want God is machtig hem vast te stellen. **5** De een acht wel den enen dag boven den anderen dag; maar de ander acht al de dagen gelijk. Een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd. **6** Die den dag waarneemt, die neemt hem waar den Heere; en die den dag niet waarneemt, die neemt hem niet waar den Heere. Die daar eet, die eet zulks den Heere, want hij dankt God; en die niet eet, die eet zulks den Heere niet, en hij dankt God. **7** Want niemand van ons leeft zichzelven, en niemand sterft zichzelven. **8** Want hetzij dat wij leven, wij leven den Heere; hetzij dat wij sterven, wij sterven den Heere. Hetzij dan dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heeren. **9** Want daartoe is Christus ook gestorven, en opgestaan, en weder levend geworden, opdat Hij beiden over doden en levenden heersen zou. **10** Maar gij, wat oordeelt gij uw broeder? Of ook gij, wat veracht gij uw broeder? Want wij zullen allen voor den rechterstoel van Christus gesteld worden. **11** Want er is geschreven: Ik leef, zegt de Heere; voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God belijden. **12** Zo dan een iegelijk van ons zal voor zichzelven Gode rekenschap geven. **13** Laat ons dan elkander niet meer oordelen; maar oordeelt dit liever, namelijk, dat gij den broeder geen aanstoot of ergernis geeft. **14** Ik weet en ben verzekerd in den Heere Jezus, dat geen ding onrein is in zichzelven; dan die acht iets onrein te zijn, die is het onrein. **15** Maar indien uw broeder om der spijze wil bedroefd wordt, zo wandelt gij niet meer naar liefde. Verderf dien niet met uw spijze, voor welken Christus gestorven is. **16** Dat dan uw goed niet gelasterd worde. **17** Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest. **18** Want die Christus in deze dingen dient, is Gode welbehagelijk, en aangenaam den mensen. **19** Zo dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en hetgeen tot de stichting onder elkander dient. **20** Verbreek het werk van God niet om der spijze wil. Alle dingen zijn wel rein; maar het is kwaad den mens, die met aanstoot eet. **21** Het is goed geen vlees te eten, noch wijn te drinken, noch iets, waaraan uw broeder zich stoot, of geergerd wordt, of waarin hij zwak is. **22** Hebt gij geloof? hebt dat bij uzelven voor God. Zalig is hij, die zichzelven niet oordeelt in hetgeen hij voor goed houdt. **23** Maar die twijfelt, indien hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet uit het geloof eet. En al wat uit het geloof niet is, dat is zonde.

15 Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen. **2** Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting. **3** Want ook Christus heeft Zichzelven niet behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen. **4** Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden. **5** Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus; **6** Opdat gij eendrachtelijk, met een mond, moogt verheerlijken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus. **7** Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid Gods. **8** En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen; **9** En de heidenen God vanwege de barmhartigheid zouden verheerlijken; gelijk geschreven is: Daarom zal ik U belijden

onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen. **10** En wederom
zegt Hij: Weest vrolijk, gij heidenen met Zijn volk! **11** En
wederom: Looft den Heere, al gij heidenen, en prijst Hem,
al gij volken! **12** En wederom zegt Jesaja: Er zal zijn de
wortel van Jessai, en Die opstaat, om over de heidenen
te gebieden; op Hem zullen de heidenen hopen. **13** De
God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en
vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in
de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes. **14** Doch,
mijn broeders, ook ik zelf ben verzekerd van u, dat gij
ook zelven vol zijt van goedheid, vervuld met alle kennis,
machtig om ook elkander te vermanen. **15** Maar ik heb
u eensdeels te stoutelijker geschreven, broeders, u als
wederom dit indachtig makende, om de genade, die mij
van God gegeven is; **16** Opdat ik een dienaar van Jezus
Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God
bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam
worde, geheiligd door den Heiligen Geest. **17** Zo heb ik dan
roem in Christus Jezus in die dingen, die God aangaan. **18**
Want ik zou niet durven iets zeggen, hetwelk Christus door
mij niet gewrocht heeft, tot gehoorzaamheid der heidenen,
met woorden en werken; **19** Door kracht van tekenen en
wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods,
zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe,
het Evangelie van Christus vervuld heb. **20** En alzo zeer
begerig geweest ben om het Evangelie te verkondigen,
niet waar Christus genoemd was, opdat ik niet op eens
anders fondament zou bouwen; **21** Maar gelijk geschreven
is: Denwelken van Hem niet was geboodschapt, die zullen
het zien; en dewelke het niet gehoord hebben, die zullen
het verstaan. **22** Waarom ik ook menigmaal verhinderd
geweest ben tot u te komen. **23** Maar nu geen plaats
meer hebbende in deze gewesten, en van over vele jaren
groot verlangen hebbende, om tot u te komen, **24** Zo
zal ik, wanneer ik naar Spanje reis, tot u komen; want
ik hoop in het doorreizen u te zien, en van u derwaarts
geleid te worden, als ik eerst van ulieder tegenwoordigheid
eensdeels verzadigd zal zijn. **25** Maar nu reis ik naar
Jeruzalem, dienende de heiligen. **26** Want het heeft dien
van Macedonie en Achaje goed gedacht een gemene
handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die
te Jeruzalem zijn. **27** Want het heeft hun zo goed gedacht;
ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen
hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden,
zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te
dienen. **28** Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht
verzegeld zal hebben, zo zal ik door ulieder stad naar
Spanje afkomen. **29** En ik weet, dat ik, tot u komende, met
vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal. **30**
En ik bid u, broeders, door onzen Heere Jezus Christus,
en door de liefde des Geestes, dat gij met mij strijdt in de
gebeden tot God voor mij; **31** Opdat ik mag bevrijd worden
van de ongehoorzamen in Judea, en dat deze mijn dienst,
dien ik aan Jeruzalem doe, aangenaam zij den heiligen;
32 Opdat ik met blijdschap, door den wil van God, tot u
mag komen, en met u verkwikt worden. **33** En de God des
vredes zij met u allen. Amen.

16 En ik beveel u Febe, onze zuster, die een dienares is
der Gemeente, die te Kenchreen is; **2** Opdat gij haar
ontvangt in den Heere, gelijk het den heiligen betaamt, en
haar bijstaat, in wat zaak zij u zou mogen van doen hebben;
want zij is een voorstandster geweest van velen, ook van
mijzelven. **3** Groet Priscilla en Aquila, mijn medewerkers in
Christus Jezus; **4** Die voor mijn leven hun hals gesteld
hebben; denwelken niet alleen ik danke, maar ook al de
Gemeenten der heidenen. **5** Groet ook de Gemeente in
hun huis. Groet Epenetus, mijn beminde, die de eersteling
is van Achaje in Christus. **6** Groet Maria, die veel voor
ons gearbeid heeft. **7** Groet Andronikus en Junias, mijn
magen, en mijn medegevangenen, welke vermaard zijn
onder de apostelen, die ook voor mij in Christus geweest
zijn. **8** Groet Amplias, mijn beminde in den Heere. **9** Groet
Urbanus, onzen medearbeider in Christus, en Stachys,
mijn beminde. **10** Groet Apelles, die beproefd is in Christus.
Groet hen, die van het huisgezin van Aristobulus zijn. **11**
Groet Herodion, die van mijn maagschap is. Groet hen, die
van het huisgezin van Narcissus zijn, degenen namelijk, die
in den Heere zijn. **12** Groet Tryfena en Tryfosa, vrouwen die
in den Heere arbeiden. Groet Persis, de beminde zuster,
die veel gearbeid heeft in den Heere. **13** Groet Rufus, den
uitverkorene in den Heere, en zijn moeder en de mijne. **14**
Groet Asynkritus, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, en
de broeders, die met hen zijn. **15** Groet Filologus en Julia,
Nereus en zijn zuster, en Olympas, en al de heiligen, die
met henlieden zijn. **16** Groet elkander met een heiligen
kus. De Gemeenten van Christus groeten ulieden. **17** En
ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht
en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons
geleerd hebt; en wijkt af van dezelve. **18** Want dezulken
dienen onzen Heere Jezus Christus niet, maar hun buik;
en verleiden door schoonspreken en prijzen de harten der
eenvoudigen. **19** Want uw gehoorzaamheid is tot kennis
van allen gekomen. Ik verblijde mij dan uwenthalve; en ik
wil, dat gij wijs zijt in het goede, doch onnozel in het kwade.
20 En de God des vredes zal den satan haast onder uw
voeten verpletteren. De genade van onzen Heere Jezus
Christus zij met ulieden. Amen. **21** U groeten, Timotheus,
mijn medearbeider, en Lucius, en Jason, en Socipater, mijn
bloedverwanten. **22** Ik, Tertius, die den brief geschreven
heb, groet u in den Heere. **23** U groet Gajus, de huiswaard
van mij en van de gehele Gemeente. U groet Erastus,
de rentmeester der stad, en de broeder Quartus. **24** De
genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen.
Amen. **25** Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar
mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar
de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der
eeuwen verzwegen is geweest; **(aiōnios g166)** **26** Maar nu
geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar
het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des
geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt; **(aiōnios
g166)** **27** Den zelven alleen wijzen God zij door Jezus

Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)**

1 Corinthiërs

1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door
den wil van God, en Sosthenes, de broeder, **2** Aan de
Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in
Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die
den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in
alle plaats, beide hun en onzen Heere; **3** Genade zij u en
vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.
4 Ik dank mijn God allen tijd over u, vanwege de genade
Gods, die u gegeven is in Christus Jezus; **5** Dat gij in alles
rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en alle kennis; **6**
Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is onder u; **7**
Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt, verwachtende de
openbaring van onzen Heere Jezus Christus. **8** Welke God
u ook zal bevestigen tot het einde toe, om onstraffelijk te
zijn in den dag van onzen Heere Jezus Christus. **9** God is
getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap
van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere. **10** Maar ik
bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus
Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u
geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in
een zelfden zin, en in een zelfde gevoelen. **11** Want mij is
van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het
huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u zijn. **12** En
dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus,
en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van Christus. **13**
Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij
in Paulus' naam gedoopt? **14** Ik dank God, dat ik niemand
van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus; **15** Opdat
niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb. **16**
Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt;
voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb.
17 Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen,
maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid
van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld
worde. **18** Want het woord des kruises is wel dengenen,
die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden
worden, is het een kracht Gods; **19** Want er is geschreven:
Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand
der verstandigen zal Ik te niet maken. **20** Waar is de
wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker
dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet
dwaas gemaakt? **(aiōn g165)** **21** Want nademaal, in de
wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de
wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid
der prediking, zalig te maken, die geloven; **22** Overmits de
Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;
23 Doch wij prediken Christus, den Gekruisigde, den Joden
wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid; **24** Maar
hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken
wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods. **25**
Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen; en het
zwakke Gods is sterker dan de mensen. **26** Want gij ziet
uw roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het
vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen. **27** Maar het
dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de
wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft
God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; **28**
En het onedele der wereld, en het verachte heeft God
uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets
is, te niet zou maken; **29** Opdat geen vlees zou roemen
voor Hem. **30** Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die
ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid,
en heiligmaking, en verlossing; **31** Opdat het zij, gelijk
geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere.

2 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet
gekomen met uitnemendheid van woorden, of van
wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God. **2** Want
ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus
Christus, en Dien gekruisigd. **3** En ik was bij ulieden in
zwakheid, en in vreze, en in vele beving. **4** En mijn rede,
en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der
menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes en der
kracht; **5** Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der
mensen, maar in de kracht Gods. **6** En wij spreken wijsheid
onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld,
noch der oversten dezer wereld, die te niet worden; **(aiōn
g165)** **7** Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande
in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren
verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld
was; **(aiōn g165)** **8** Welke niemand van de oversten dezer
wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden,
zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist
hebben. **(aiōn g165)** **9** Maar gelijk geschreven is: Hetgeen
het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord,
en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen
God bereid heeft dien, die Hem liefhebben. **10** Doch God
heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest
onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. **11** Want
wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de
geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand,
hetgeen Gods is, dan de Geest Gods. **12** Doch wij hebben
niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die
uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van
God geschonken zijn; **13** Dewelke wij ook spreken, niet
met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met
woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen
met geestelijke samenvoegende. **14** Maar de natuurlijke
mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn;
want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan,
omdat zij geestelijk onderscheiden worden. **15** Doch de
geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij
zelf wordt van niemand onderscheiden. **16** Want wie heeft
den zin des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten?
Maar wij hebben den zin van Christus.

3 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot
geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge
kinderen in Christus. **2** Ik heb u met melk gevoed, en niet
met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij
vermoogt ook nu nog niet. **3** Want gij zijt nog vleselijk; want

dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet
vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens? **4** Want als de
een zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van
Apollos; zijt gij niet vleselijk? **5** Wie is dan Paulus, en wie
is Apollos, anders dan dienaars, door welken gij geloofd
hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven
heeft? **6** Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar
God heeft den wasdom gegeven. **7** Zo is dan noch hij,
die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die
den wasdom geeft. **8** En die plant, en die nat maakt,
zijn een; maar een iegelijk zal zijn loon ontvangen naar
zijn arbeid. **9** Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods
akkerwerk, Gods gebouw zijt gij. **10** Naar de genade Gods,
die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het
fondament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een
iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe. **11** Want niemand
kan een ander fondament leggen, dan hetgeen gelegd
is, hetwelk is Jezus Christus. **12** En indien iemand op dit
fondament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout,
hooi, stoppelen; **13** Eens iegelijks werk zal openbaar
worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur
ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het
vuur beproeven. **14** Zo iemands werk blijft, dat hij daarop
gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. **15** Zo iemands
werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar
zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur. **16**
Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in
ulieden woont? **17** Zo iemand den tempel Gods schendt,
dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig,
welke gij zijt. **18** Niemand bedriege zichzelven. Zo iemand
onder u dunkt, dat hij wijs is in deze wereld, die worde
dwaas, opdat hij wijs moge worden. **(aiōn g165)** **19** Want de
wijsheid dezer wereld is dwaasheid bij God; want er is
geschreven: Hij vat de wijzen in hun arglistigheid; **20** En
wederom: De Heere kent de overleggingen der wijzen, dat
zij ijdel zijn. **21** Niemand dan roeme op mensen; want alles
is uwe. **22** Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Cefas, hetzij
de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige,
hetzij toekomende dingen, zij zijn alle uwe. **23** Doch gij zijt
van Christus, en Christus is Gods.

4 Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van
Christus, en uitdelers der verborgenheden Gods. **2**
En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw
bevonden worde. **3** Doch mij is voor het minste, dat
ik van ulieden geoordeeld worde, of van een menselijk
oordeel; ja, ik oordeel ook mijzelven niet. **4** Want ik ben
mijzelven van geen ding bewust; doch ik ben daardoor niet
gerechtvaardigd; maar Die mij oordeelt, is de Heere. **5**
Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de Heere zal
gekomen zijn, Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen
in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen
der harten; en alsdan zal een iegelijk lof hebben van God.
6 En deze dingen, broeders, heb ik op mijzelven en Apollos
bij gelijkenis toegepast, om uwentwil; opdat gij aan ons
zoudt leren, niet te gevoelen boven hetgeen geschreven is,
dat gij niet, de een om eens anders wil, opgeblazen wordt
tegen den ander. **7** Want wie onderscheidt u? En wat hebt
gij, dat gij niet hebt ontvangen? En zo gij het ook ontvangen
hebt, wat roemt gij, alsof gij het niet ontvangen hadt? **8**
Alrede zijt gij verzadigd, alrede zijt gij rijk geworden, zonder
ons hebt gij geheerst; en och, of gij heerstet, opdat ook wij
met u heersen mochten! **9** Want ik acht, dat God ons, die
de laatste apostelen zijn, ten toon heeft gesteld als tot den
dood verwezen; want wij zijn een schouwspel geworden
der wereld, en den engelen, en den mensen. **10** Wij zijn
dwazen om Christus' wil, maar gij zijt wijzen in Christus;
wij zijn zwakken, maar gij sterken; gij zijt heerlijken, maar
wij verachten. **11** Tot op deze tegenwoordige ure lijden
wij honger, en lijden wij dorst, en zijn naakt, en worden
met vuisten geslagen, en hebben geen vaste woonplaats;
12 En arbeiden, werkende met onze eigen handen; wij
worden gescholden, en wij zegenen; wij worden vervolgd,
en wij verdragen; **13** Wij worden gelasterd, en wij bidden;
wij zijn geworden als uitvaagsels der wereld en aller
afschrapsel tot nu toe. **14** Ik schrijf deze dingen niet om u
te beschamen, maar als mijn lieve kinderen vermaan ik u.
15 Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus,
zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus
heb ik u door het Evangelie geteeld. **16** Zo vermaan ik u
dan: zijt mijn navolgers. **17** Daarom heb ik Timotheus tot
u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den
Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in
Christus zijn, gelijkerwijs ik alom in alle Gemeenten leer.
18 Doch sommigen zijn opgeblazen, alsof ik tot ulieden niet
komen zou. **19** Maar ik zal haast tot u komen, zo de Heere
wil, en ik zal dan verstaan, niet de woorden dergenen, die
opgeblazen zijn, maar de kracht. **20** Want het Koninkrijk
Gods is niet gelegen in woorden, maar in kracht. **21** Wat
wilt gij? Zal ik met de roede tot u komen, of in liefde en in
den geest der zachtmoedigheid?

5 Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is, en
zodanige hoererij, die ook onder de heidenen niet
genoemd wordt, alzo dat er een zijns vaders huisvrouw
heeft. **2** En zijt gij nog opgeblazen, en hebt niet veel meer
leed gedragen, opdat hij uit het midden van u weggedaan
worde, die deze daad begaan heeft? **3** Doch ik, als wel
met het lichaam afwezend, maar tegenwoordig zijnde
met den geest, heb alrede, als of ik tegenwoordig ware,
dengene, die dat alzo bedreven heeft, besloten, **4** In den
Naam van onzen Heere Jezus Christus, als gijlieden en
mijn geest samen vergaderd zullen zijn, met de kracht
van onzen Heere Jezus Christus, **5** Denzulken over te
geven aan den satan, tot verderf des vleses, opdat de
geest behouden moge worden in den dag van den Heere
Jezus. **6** Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een
weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt? **7** Zuivert
dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg
zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha
is voor ons geslacht, namelijk Christus. **8** Zo dan laat
ons feest houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in
den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in
de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid.

9 Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt
vermengen met de hoereerders; 10 Doch niet geheellijk
met de hoereerders dezer wereld, of met de gierigaards, of
met de rovers, of met de afgodendienaars; want anders
zoudt gij moeten uit de wereld gaan. 11 Maar nu heb ik u
geschreven, dat gij u niet zult vermengen, namelijk indien
iemand, een broeder genaamd zijnde, een hoereerder is,
of een gierigaard, of een afgodendienaar, of een lasteraar,
of een dronkaard, of een rover; dat gij met zodanig een
ook niet zult eten. 12 Want wat heb ik ook die buiten zijn
te oordelen? Oordeelt gijlieden niet die binnen zijn? 13
Maar die buiten zijn oordeelt God. En doet gij deze boze
uit ulieden weg.

6 Durft iemand van ulieden, die een zaak heeft tegen een
ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen, en niet
voor de heiligen? 2 Weet gij niet, dat de heiligen de wereld
oordelen zullen? En indien door u de wereld geoordeeld
wordt, zijt gij onwaardig de minste gerechtzaken? 3 Weet
gij niet, dat wij de engelen oordelen zullen? Hoeveel te
meer de zaken, die dit leven aangaan? 4 Zo gij dan
gerechtzaken hebt, die dit leven aangaan, zet die daarover,
die in de Gemeente minst geacht zijn. 5 Ik zeg u dit tot
schaamte. Is er dan alzo onder u geen, die wijs is, ook
niet een, die zou kunnen oordelen tussen zijn broeders?
6 Maar de ene broeder gaat met den anderen broeder
te recht, en dat voor ongelovigen. 7 Zo is er dan nu
ganselijk gebrek onder u, dat gij met elkander rechtzaken
hebt. Waarom lijdt gij niet liever ongelijk? Waarom lijdt
gij niet liever schade? 8 Maar gijlieden doet ongelijk,
en doet schade, en dat den broederen. 9 Of weet gij
niet, dat de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet
zullen beerven? 10 Dwaalt niet; noch hoereerders, noch
afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen,
noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards,
noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het
Koninkrijk Gods beerven. 11 En dit waart gij sommigen;
maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij
zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere Jezus,
en door den Geest onzes Gods; 12 Alle dingen zijn mij
geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen
zijn mij geoorloofd, maar ik zal onder de macht van geen
mij laten brengen. 13 De spijzen zijn voor de buik, en de
buik is voor de spijzen; maar God zal beide dezen en die
te niet doen. Doch het lichaam is niet voor de hoererij,
maar voor den Heere en de Heere voor het lichaam. 14 En
God heeft ook den Heere opgewekt, en zal ons opwekken
door Zijn kracht. 15 Weet gij niet, dat uw lichamen leden
van Christus zijn? Zal ik dan de leden van Christus nemen,
en maken ze leden ener hoer? Dat zij verre. 16 Of weet gij
niet, dat die de hoer aanhangt, een lichaam met haar is?
Want die twee, zegt Hij, zullen tot een vlees wezen. 17
Maar die den Heere aanhangt, is een geest met Hem. 18
Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten
het lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn
eigen lichaam. 19 Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een
tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van
God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? 20 Want gij zijt
duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in
uw geest, welke Godes zijn.

7 Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven
hebt: het is een mens goed geen vrouw aan te raken.
2 Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn
eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen
man hebben. 3 De man zal aan de vrouw de schuldige
goedwilligheid betalen; en desgelijks ook de vrouw aan
den man. 4 De vrouw heeft de macht niet over haar eigen
lichaam, maar de man; en desgelijks ook de man heeft
de macht niet over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. 5
Onttrekt u elkander niet, tenzij dan met beider toestemming
voor een tijd, opdat gij u tot vasten en bidden moogt
verledigen; en komt wederom bijeen, opdat u de satan
niet verzoeke, omdat gij u niet kunt onthouden. 6 Doch
dit zeg ik uit toelating, niet uit bevel. 7 Want ik wilde, dat
alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben; maar een iegelijk
heeft zijn eigen gave van God, de een wel aldus, maar de
andere alzo. 8 Doch ik zeg den ongetrouwden, en den
weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven, gelijk als ik. 9
Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen;
want het is beter te trouwen dan te branden. 10 Doch den
getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat de vrouw
van den man niet scheide. 11 En indien zij ook scheidt, dat
zij ongetrouwd blijve, of met den man verzoene; en dat de
man de vrouw niet verlate. 12 Maar den anderen zeg ik,
niet de Heere: Indien enig broeder een ongelovige vrouw
heeft, en dezelve tevreden is bij hem te wonen, dat hij ze
niet verlate. 13 En een vrouw, die een ongelovige man
heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem
niet verlate. 14 Want de ongelovige man is geheiligd door
de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den
man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu
zijn zij heilig. 15 Maar indien de ongelovige scheidt, dat
hij scheide. De broeder of de zuster wordt in zodanige
gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot
vrede geroepen. 16 Want wat weet gij, vrouw, of gij den
man zult zalig maken? Of wat weet gij, man, of gij de vrouw
zult zalig maken? 17 Doch gelijk God aan een iegelijk heeft
uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat
hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten.
18 Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich
geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde,
geroepen, die late zich niet besnijden. 19 De besnijdenis is
niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der
geboden Gods. 20 Een iegelijk blijve in die beroeping,
daar hij in geroepen is. 21 Zijt gij, een dienstknecht zijnde,
geroepen, laat u dat niet bekommeren; maar indien gij
ook kunt vrij worden, gebruik dat liever. 22 Want die in
den Heere geroepen is, een dienstknecht zijnde, die is
een vrijgelatene des Heeren; desgelijks ook, die vrij zijnde
geroepen is, die is een dienstknecht van Christus. 23 Gij
zijt duur gekocht, wordt geen dienstknechten der mensen.
24 Een iegelijk, waarin hij geroepen is, broeders, die blijve
in hetzelve bij God. 25 Aangaande de maagden nu, heb

ik geen bevel des Heeren; maar ik zeg mijn gevoelen,
als die barmhartigheid van den Heere gekregen heb, om
getrouw te zijn. 26 Ik houde dan dit goed te zijn, om den
aanstaanden nood, dat het, zeg ik, den mens goed is alzo
te zijn. 27 Zijt gij aan een vrouw verbonden, zoek geen
ontbinding; zijt gij ongebonden van een vrouw, zoek geen
vrouw. 28 Maar indien gij ook trouwt, gij zondigt niet; en
indien een maagd trouwt, zij zondigt niet. Doch dezulken
zullen verdrukking hebben in het vlees; en ik spare ulieden.
29 Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat
ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende;
30 En die wenen, als niet wenende; en die blijde zijn, als
niet blijde zijnde; en die kopen, als niet bezittende; 31 En
die deze wereld gebruiken, als niet misbruikende; want
de gedaante dezer wereld gaat voorbij. 32 En ik wil, dat
gij zonder bekommernis zijt. De ongetrouwde bekommert
zich met de dingen des Heeren, hoe hij den Heere zal
behagen; 33 Maar die getrouwd is, bekommert zich met de
dingen der wereld, hoe hij de vrouw zal behagen. 34 Een
vrouw en een maagd zijn onderscheiden. De ongetrouwde
bekommert zich met de dingen des Heeren, opdat zij heilig
zij, beide aan lichaam en aan geest; maar die getrouwd is,
bekommert zich met de dingen der wereld, hoe zij den
man zal behagen. 35 En dit zeg ik tot uw eigen voordeel;
niet opdat ik een strik over u zou werpen, maar om u te
leiden tot hetgeen wel voegt, en bekwaam is, om den
Heere wel aan te hangen, zonder herwaarts en derwaarts
getrokken te worden. 36 Maar zo iemand acht, dat hij
ongevoegelijk handelt met zijn maagd, indien zij over den
jeugdigen tijd gaat, en het alzo moet geschieden; die doe
wat hij wil, hij zondigt niet; dat zij trouwen. 37 Doch die
vast staat in zijn hart, geen noodzaak hebbende, maar
macht heeft over zijn eigen wil, en dit in zijn hart besloten
heeft, dat hij zijn maagd zal bewaren, die doet wel. 38
Alzo dan, die haar ten huwelijk uitgeeft, die doet wel; en
die ze ten huwelijk niet uitgeeft, die doet beter. 39 Een
vrouw is door de wet verbonden, zo langen tijd haar man
leeft; maar indien haar man ontslapen is, zo is zij vrij, om
te trouwen, dien zij wil, alleenlijk in den Heere. 40 Maar zij
is gelukkiger, indien zij alzo blijft, naar mijn gevoelen. En ik
meen ook den Geest Gods te hebben.

8 Aangaande nu de dingen, die den afgoden geofferd
zijn, wij weten, dat wij allen te zamen kennis hebben.
De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde sticht. 2
En zo iemand meent iets te weten, die heeft nog niets
gekend, gelijk men behoort te kennen. 3 Maar zo iemand
God liefheeft, die is van Hem gekend. 4 Aangaande dan
het eten der dingen, die den afgoden geofferd zijn, wij
weten, dat een afgod niets is in de wereld, en dat er geen
ander God is dan een. 5 Want hoewel er ook zijn, die
goden genaamd worden, hetzij in den hemel, hetzij op de
aarde (gelijk er vele goden en vele heren zijn), 6 Nochtans
hebben wij maar een God, den Vader, uit Welken alle
dingen zijn, en wij tot Hem; en maar een Heere, Jezus
Christus, door Welken alle dingen zijn, en wij door Hem.
7 Doch in allen is de kennis niet; maar sommigen, met
een geweten des afgods tot nog toe, eten als iets dat den
afgoden geofferd is; en hun geweten, zwak zijnde, wordt
bevlekt. 8 De spijze nu maakt ons Gode niet aangenaam;
want hetzij dat wij eten, wij hebben geen overvloed; en
hetzij dat wij niet eten, wij hebben geen gebrek. 9 Maar
ziet toe, dat deze uw macht niet enigerwijze een aanstoot
worde dengenen, die zwak zijn. 10 Want zo iemand u, die
de kennis hebt, ziet in der afgoden tempel aanzitten, zal
het geweten deszelven, die zwak is, niet gestijfd worden,
om te eten de dingen, die den afgoden geofferd zijn? 11
En zal de broeder, die zwak is, door uw kennis verloren
gaan, om welken Christus gestorven is? 12 Doch gijlieden,
alzo tegen de broeders zondigende, en hun zwak geweten
kwetsende, zondigt tegen Christus. 13 Daarom, indien de
spijs mijn broeder ergert, zo zal ik in eeuwigheid geen
vlees eten, opdat ik mijn broeder niet ergere. **(aiōn g165)**

9 Ben ik niet een apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet
Jezus Christus, onzen Heere, gezien? Zijt gijlieden
niet mijn werk in den Heere? 2 Zo ik anderen geen
apostel ben, nochtans ben ik het ulieden; want het zegel
mijns apostelschaps zijt gijlieden in den Heere. 3 Mijn
verantwoording aan degenen, die onderzoek over mij
doen, is deze. 4 Hebben wij niet macht, om te eten en te
drinken? 5 Hebben wij niet macht, om een vrouw, een
zuster zijnde, met ons om te leiden, gelijk ook de andere
apostelen, en de broeders des Heeren, en Cefas? 6 Of
hebben alleen ik en Barnabas geen macht van niet te
werken? 7 Wie dient ooit in den krijg op eigen bezoldiging?
Wie plant een wijngaard, en eet niet van zijn vrucht? Of
wie weidt een kudde, en eet niet van de melk der kudde?
8 Spreek ik dit naar den mens, of zegt ook de wet hetzelfde
niet? 9 Want in de wet van Mozes is geschreven: Gij zult
een dorsenden os niet muilbanden. Zorgt ook God voor de
ossen? 10 Of zegt Hij dat ganselijk om onzentwil? Want
om onzentwil is dat geschreven; overmits die ploegt, op
hoop moet ploegen, en die op hoop dorst, moet zijn hoop
deelachtig worden. 11 Indien wij ulieden het geestelijke
gezaaid hebben, is het een grote zaak, zo wij het uwe,
dat lichamelijk is, maaien? 12 Indien anderen deze macht
over u deelachtig zijn, waarom niet veel meer wij? Doch
wij hebben deze macht niet gebruikt, maar wij verdragen
het al, opdat wij niet enige verhindering geven aan het
Evangelie van Christus. 13 Weet gij niet, dat degenen,
die de heilige dingen bedienen, van het heilige eten? en
die steeds bij het altaar zijn, met het altaar delen? 14
Alzo heeft ook de Heere geordineerd dengenen, die het
Evangelie verkondigen, dat zij van het Evangelie leven. 15
Maar ik heb geen van deze dingen gebruikt. En ik heb
dit niet geschreven, opdat het alzo aan mij geschieden
zou; want het ware mij beter te sterven, dan dat iemand
dezen mijn roem zou ijdel maken. 16 Want indien ik het
Evangelie verkondige, het is mij geen roem; want de nood
is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet
verkondig! 17 Want indien ik dat gewillig doe, zo heb
ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel
toebetrouwd. 18 Wat loon heb ik dan? Namelijk dat ik,

het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus
kosteloos stelle, om mijn macht in het Evangelie niet te
misbruiken. 19 Want daar ik van allen vrij was, heb ik
mijzelven allen dienstbaar gemaakt, opdat ik er meer zou
winnen. 20 En ik ben den Joden geworden als een Jood,
opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de
wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik
degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. 21 Degenen,
die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de
wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet,
maar voor Christus onder de wet), opdat ik degenen, die
zonder de wet zijn, winnen zou. 22 Ik ben den zwakken
geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen
zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen
behouden zou. 23 En dit doe ik om des Evangelies wil,
opdat ik hetzelve mede deelachtig zou worden. 24 Weet
gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen,
maar dat een den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien
moogt verkrijgen. 25 En een iegelijk, die om prijs strijdt,
onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat
zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij
een onverderfelijke. 26 Ik loop dan alzo, niet als op het
onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande; 27 Maar
ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid,
opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf
verwerpelijk worde.

10 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt,
dat onze vaders allen onder de wolk waren, en
allen door de zee doorgegaan zijn; 2 En allen in Mozes
gedoopt zijn in de wolk en in de zee; 3 En allen dezelfde
geestelijke spijs gegeten hebben; 4 En allen denzelfden
geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit
de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was
Christus. 5 Maar in het meerder deel van hen heeft God
geen welgevallen gehad; want zij zijn in de woestijn ter
nedergeslagen. 6 En deze dingen zijn geschied ons tot
voorbeelden, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden
hebben, gelijkerwijs als zij lust gehad hebben. 7 En wordt
geen afgodendienaars, gelijkerwijs als sommigen van hen,
gelijk geschreven staat: Het volk zat neder om te eten, en
om te drinken, en zij stonden op om te spelen. 8 En laat
ons niet hoereren, gelijk sommigen van hen gehoereerd
hebben, en er vielen op een dag drie en twintig duizend. 9
En laat ons Christus niet verzoeken, gelijk ook sommigen
van hen verzocht hebben, en werden van de slagen
vernield. 10 En murmureert niet, gelijk ook sommigen van
hen gemurmureerd hebben, en werden vernield van den
verderver. 11 En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen
tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van
ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.
(aiōn g165) 12 Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij
niet valle. 13 Ulieden heeft geen verzoeking bevangen
dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten
verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal
met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze
kunt verdragen. 14 Daarom, mijn geliefden, vliedt van den
afgodendienst. 15 Als tot verstandigen spreek ik; oordeelt
gij, hetgeen ik zeg. 16 De drinkbeker der dankzegging, dien
wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap
des bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat
niet een gemeenschap des lichaams van Christus? 17
Want een brood is het, zo zijn wij velen een lichaam, dewijl
wij allen eens broods deelachtig zijn. 18 Ziet Israel, dat
naar het vlees is: hebben niet degenen, die de offeranden
eten, gemeenschap met het altaar? 19 Wat zeg ik dan?
Dat een afgod iets is, of dat het afgodenoffer iets is? 20 Ja,
ik zeg, dat hetgeen de heidenen offeren, zij den duivelen
offeren, en niet Gode; en ik wil niet, dat gij met de duivelen
gemeenschap hebt. 21 Gij kunt den drinkbeker des Heeren
niet drinken, en den drinkbeker der duivelen; gij kunt niet
deelachtig zijn aan de tafel des Heeren, en aan de tafel
der duivelen. 22 Of tergen wij den Heere? Zijn wij sterker
dan Hij? 23 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle
dingen zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd,
maar alle dingen stichten niet. 24 Niemand zoeke dat
zijns zelfs is; maar een iegelijk zoeke dat des anderen
is. 25 Eet al wat in het vleeshuis verkocht wordt, niets
ondervragende, om des gewetens wil; 26 Want de aarde
is des Heeren, en de volheid derzelve. 27 En indien u
iemand van de ongelovigen noodt, en gij daar gaan wilt,
eet al wat ulieden voorgesteld wordt, niets ondervragende,
om des gewetens wil. 28 Maar zo iemand tot ulieden zegt:
Dat is afgodenoffer; eet het niet, om desgenen wil, die u
dat te kennen gegeven heeft, en om des gewetens wil.
Want de aarde is des Heeren, en de volheid derzelve.
29 Doch ik zeg: om het geweten, niet van uzelven, maar
des anderen; want waarom wordt mijn vrijheid geoordeeld
van een ander geweten? 30 En indien ik door genade
der spijze deelachtig ben, waarom word ik gelasterd over
hetgeen, waarvoor ik dankzeg? 31 Hetzij dan dat gijlieden
eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet
het al ter ere Gods. 32 Weest zonder aanstoot te geven,
en den Joden, en den Grieken, en der Gemeente Gods.
33 Gelijkerwijs ik ook in alles allen behaag, niet zoekende
mijn eigen voordeel, maar het voordeel van velen, opdat
zij mochten behouden worden.

11 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.
2 En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner
gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u
overgegeven heb. 3 Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus
het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd
der vrouw, en God het Hoofd van Christus. 4 Een iegelijk
man, die bidt of profeteert, hebbende iets op het hoofd, die
onteert zijn eigen hoofd; 5 Maar een iegelijke vrouw, die
bidt of profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar
eigen hoofd; want het is een en hetzelfde, alsof haar het
haar afgesneden ware. 6 Want indien een vrouw niet
gedekt is, dat zij ook geschoren worde; maar indien het
lelijk is voor een vrouw geschoren te zijn, of het haar
afgesneden te hebben, dat zij zich dekke. 7 Want de man
moet het hoofd niet dekken, overmits hij het beeld en de
heerlijkheid Gods is; maar de vrouw is de heerlijkheid des

mans. 8 Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw
is uit den man. 9 Want ook is de man niet geschapen
om de vrouw, maar de vrouw om den man. 10 Daarom
moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, om der
engelen wil. 11 Nochtans is noch de man zonder de vrouw,
noch de vrouw zonder den man, in den Heere. 12 Want
gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man
door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God. 13 Oordeelt
gij onder uzelven: is het betamelijk, dat de vrouw ongedekt
God bidde? 14 Of leert u ook de natuur zelve niet, dat zo
een man lang haar draagt, het hem een oneer is? 15 Maar
zo een vrouw lang haar draagt, dat het haar een eer is;
omdat het lange haar voor een deksel haar is gegeven?
16 Doch indien iemand schijnt twistgierig te zijn, wij hebben
zulke gewoonten niet, noch de Gemeenten Gods. 17
Dit nu, hetgeen ik u aanzegge, prijs ik niet, namelijk dat
gij niet tot beter, maar tot erger samenkomt. 18 Want
eerstelijk, als gij samenkomt in de Gemeente, zo hoor
ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten
dele; 19 Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat
degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder
u. 20 Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren
avondmaal eten. 21 Want in het eten neemt een iegelijk te
voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de
andere is dronken. 22 Hebt gij dan geen huizen, om er te
eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods,
en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik
u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet. 23
Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u
overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in
welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij
gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is
Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn
gedachtenis. 25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na
het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is
het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls
als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26 Want zo
dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult
drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij
komt. 27 Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den
drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het
lichaam en bloed des Heeren. 28 Maar de mens beproeve
zichzelven, en ete alzo van het brood, en drinke van den
drinkbeker. 29 Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet
en drinkt zichzelven een oordeel, niet onderscheidende
het lichaam des Heeren. 30 Daarom zijn onder u vele
zwakken en kranken, en velen slapen. 31 Want indien
wij onszelven oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld
worden. 32 Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij
van den Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet
zouden veroordeeld worden. 33 Zo dan, mijn broeders,
als gij samenkomt om te eten, verwacht elkander. 34
Doch zo iemand hongert, dat hij te huis ete, opdat gij niet
tot een oordeel samenkomt. De overige dingen nu zal ik
verordenen, als ik zal gekomen zijn.

12 En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat
gij onwetende zijt. 2 Gij weet, dat gij heidenen waart,
tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid
werdt. 3 Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door
den Geest Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en
niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door
den Heiligen Geest. 4 En er is verscheidenheid der gaven,
doch het is dezelfde Geest; 5 En er is verscheidenheid
der bedieningen, en het is dezelfde Heere; 6 En er is
verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde
God, Die alles in allen werkt. 7 Maar aan een iegelijk
wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen
oorbaar is. 8 Want dezen wordt door den Geest gegeven
het woord der wijsheid, en een ander het woord der
kennis, door denzelfden Geest; 9 En een ander het
geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven
der gezondmakingen, door denzelfden Geest. 10 En een
ander de werkingen der krachten; en een ander profetie;
en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander
menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. 11
Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest,
delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij
wil. 12 Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft,
en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een
lichaam zijn, alzo ook Christus. 13 Want ook wij allen zijn
door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden,
hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij
zijn allen tot een Geest gedrenkt. 14 Want ook het lichaam
is niet een lid, maar vele leden. 15 Indien de voet zeide:
Dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam
niet; is hij daarom niet van het lichaam? 16 En indien het
oor zeide: Dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het
lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam? 17 Ware
het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn?
Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn?
18 Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van
dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft. 19 Waren zij
alle maar een lid, waar zou het lichaam zijn? 20 Maar
nu zijn er wel vele leden, doch maar een lichaam. 21
En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet
van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u
niet van node. 22 Ja veeleer, de leden, die ons dunken
de zwakste des lichaams te zijn, die zijn nodig. 23 En
die ons dunken de minst eerlijke leden des lichaams te
zijn, denzelven doen wij overvloediger eer aan; en onze
onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. 24 Doch
onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft
het lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger
eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; 25 Opdat geen
tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander
gelijke zorg zouden dragen. 26 En hetzij dat een lid lijdt,
zo lijden al de leden mede; hetzij dat een lid verheerlijkt
wordt, zo verblijden zich al de leden mede. 27 En gijlieden
zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder. 28
En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten
eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars,

daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen,
behulpsels, regeringen, menigerlei talen. 29 Zijn zij allen
apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars?
Zijn zij allen krachten? 30 Hebben zij allen gaven der
gezondmakingen? Spreken zij allen met menigerlei talen?
Zijn zij allen uitleggers? 31 Doch ijvert naar de beste
gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is.

13 Al ware het, dat ik de talen der mensen en der
engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik
een klinkend metaal, of luidende schel geworden. 2 En al
ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de
verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het,
dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de
liefde niet had, zo ware ik niets. 3 En al ware het, dat
ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde,
en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik
verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het
mij geen nuttigheid geven. 4 De liefde is lankmoedig,
zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde
handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; 5 Zij
handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelve niet, zij
wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; 6 Zij verblijdt
zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de
waarheid; 7 Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen,
zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. 8 De liefde
vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieen, zij zullen te
niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij
kennis, zij zal te niet gedaan worden. 9 Want wij kennen
ten dele, en wij profeteren ten dele; 10 Doch wanneer het
volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is,
te niet gedaan worden. 11 Toen ik een kind was, sprak ik
als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als
een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo
heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was. 12 Want
wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar
alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik
ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend
ben. 13 En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch
de meeste van deze is de liefde.

14 Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven,
maar meest, dat gij moogt profeteren. 2 Want die
een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar
Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest
spreekt hij verborgenheden. 3 Maar die profeteert, spreekt
den mensen stichting, en vermaning en vertroosting. 4
Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelven; maar
die profeteert die sticht de Gemeente. 5 En ik wil wel,
dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat
gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die
vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge,
opdat de Gemeente stichting moge ontvangen. 6 En nu,
broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen,
wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak, of in
openbaring, of in kennis, of in profetie of in lering? 7 Zelfs
ook de levenloze dingen, die geluid geven, hetzij fluit,
hetzij citer, zo zij geen onderscheid met hun klank geven,
hoe zal bekend worden, hetgeen op de fluit of op de citer
gespeeld wordt? 8 Want ook indien de bazuin een onzeker
geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden? 9 Alzo
ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke
rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken
wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt. 10 Er
zijn, naar het voorvalt, zo vele soorten van stemmen in de
wereld, en geen derzelve is zonder stem. 11 Indien ik dan
de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, die spreekt,
barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij barbaars zijn.
12 Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven,
zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der
Gemeente. 13 Daarom, die in een vreemde taal spreekt,
die bidde, dat hij het moge uitleggen. 14 Want indien ik
in een vreemde taal bid, mijn geest bidt wel, maar mijn
verstand is vruchteloos. 15 Wat is het dan? Ik zal wel met
den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand bidden;
ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal ook met het
verstand zingen. 16 Anderszins, indien gij dankzegt met
den geest, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden
vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet
weet, wat gij zegt? 17 Want gij dankzegt wel behoorlijk,
maar de ander wordt niet gesticht. 18 Ik dank mijn God,
dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen; 19 Maar ik
wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn
verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan
tien duizend woorden in een vreemde taal. 20 Broeders,
wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen
in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen. 21
In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere
talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook
alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere. 22 Zo dan,
de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die
geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den
ongelovigen, maar dengenen, die geloven. 23 Indien
dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij
allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of
ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij
uitzinnig waart? 24 Maar indien zij allen profeteerden, en
een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen
overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld. 25 En alzo
worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en
alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden,
en verkondigen, dat God waarlijk onder u is. 26 Wat is
het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk
van u, heeft hij een psalm, heeft hij een leer, heeft hij
een vreemde taal, heeft hij een openbaring, heeft hij een
uitlegging; laat alle dingen geschieden tot stichting; 27 En
zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of
ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat een het
uitlegge. 28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge
in de Gemeente; doch dat hij tot zichzelven spreke, en tot
God. 29 En dat twee of drie profeten spreken, en dat de
anderen oordelen. 30 Doch indien een ander, die er zit,
iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge. 31 Want gij

kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen
leren, en allen getroost worden. 32 En de geesten der
profeten zijn den profeten onderworpen. 33 Want God
is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al
de Gemeenten der heiligen. 34 Dat uw vrouwen in de
Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te
spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de
wet zegt. 35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis
haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de
vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken. 36 Is het Woord
Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen? 37
Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die
erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden
zijn. 38 Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend. 39
Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert
niet in vreemde talen te spreken. 40 Laat alle dingen eerlijk
en met orde geschieden.

15 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie,
dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen
hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig
wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het
u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd
hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven,
hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven
is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is
begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de
Schriften; 5 En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de
twaalven. 6 Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd
broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog
over is, en sommigen ook zijn ontslapen. 7 Daarna is
Hij gezien van Jakobus, daarna van al de apostelen. 8
En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een
ontijdig geborene, gezien. 9 Want ik ben de minste van
de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd
te worden, daarom dat ik de Gemeente Gods vervolgd
heb. 10 Doch door de genade Gods ben ik, dat ik ben; en
Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest,
maar ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen; doch
niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is. 11 Hetzij
dan ik, hetzij zijlieden, alzo prediken wij, en alzo hebt gij
geloofd. 12 Indien nu Christus gepredikt wordt, dat Hij
uit de doden opgewekt is, hoe zeggen sommigen onder
u, dat er geen opstanding der doden is? 13 En indien
er geen opstanding der doden is, zo is Christus ook niet
opgewekt. 14 En indien Christus niet opgewekt is, zo is
dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof. 15 En
zo worden wij ook bevonden valse getuigen Gods; want wij
hebben van God getuigd, dat Hij Christus opgewekt heeft,
Dien Hij niet heeft opgewekt, zo namelijk de doden niet
opgewekt worden. 16 Want indien de doden niet opgewekt
worden, zo is ook Christus niet opgewekt. 17 En indien
Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo
zijt gij nog in uw zonden. 18 Zo zijn dan ook verloren, die
in Christus ontslapen zijn. 19 Indien wij alleenlijk in dit
leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste
van alle mensen. 20 Maar nu, Christus is opgewekt uit
de doden, en is de Eersteling geworden dergenen, die
ontslapen zijn. 21 Want dewijl de dood door een mens is,
zo is ook de opstanding der doden door een Mens. 22
Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook
in Christus allen levend gemaakt worden. 23 Maar een
iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van
Christus zijn, in Zijn toekomst. 24 Daarna zal het einde
zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader
zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan
hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht. 25
Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden
onder Zijn voeten zal gelegd hebben. 26 De laatste vijand,
die te niet gedaan wordt, is de dood. 27 Want Hij heeft
alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij
zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het
openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen
onderworpen heeft. 28 En wanneer Hem alle dingen zullen
onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen
worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft,
opdat God zij alles in allen. 29 Anders, wat zullen zij
doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden
ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor
de doden ook gedoopt? 30 Waarom zijn ook wij alle ure in
gevaar? 31 Ik sterf alle dagen, hetwelk ik betuig bij onzen
roem, dien ik heb in Christus Jezus, onzen Heere. 32 Zo ik,
naar den mens, tegen de beesten gevochten heb te Efeze,
wat nuttigheid is het mij, indien de doden niet opgewekt
worden? Laat ons eten en drinken, want morgen sterven
wij. 33 Dwaalt niet, kwade samensprekingen verderven
goede zeden. 34 Waakt op rechtvaardiglijk, en zondigt niet.
Want sommigen hebben de kennis van God niet. Ik zeg het
u tot schaamte. 35 Maar, zal iemand zeggen: Hoe zullen
de doden opgewekt worden, en met hoedanig een lichaam
zullen zij komen? 36 Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt
niet levend, tenzij dat het gestorven is; 37 En hetgeen gij
zaait, daarvan zaait gij het lichaam niet, dat worden zal,
maar een bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van
enig der andere granen. 38 Maar God geeft hetzelve een
lichaam, gelijk Hij wil, en aan een iegelijk zaad zijn eigen
lichaam. 39 Alle vlees is niet hetzelfde vlees; maar een
ander is het vlees der mensen, en een ander is het vlees
der beesten, en een ander der vissen, en een ander der
vogelen. 40 En er zijn hemelse lichamen, en er zijn aardse
lichamen; maar een andere is de heerlijkheid der hemelse,
en een andere der aardse. 41 Een andere is de heerlijkheid
der zon, en een andere is de heerlijkheid der maan, en
een andere is de heerlijkheid der sterren; want de ene ster
verschilt in heerlijkheid van de andere ster. 42 Alzo zal ook
de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in
verderfelijkheid, het wordt opgewekt in onverderfelijkheid;
43 Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in
heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt
opgewekt in kracht. 44 Een natuurlijk lichaam wordt er
gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is
een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam.
45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is

geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een
levendmakenden Geest. **46** Doch het geestelijke is niet
eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke. **47** De
eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de
Heere uit den hemel. **48** Hoedanig de aardse is, zodanige
zijn ook de aardsen; en hoedanig de hemelse is, zodanige
zijn ook de hemelsen. **49** En gelijkerwijs wij het beeld des
aardsen gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld
des hemelsen dragen. **50** Doch dit zeg ik, broeders, dat
vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen,
en de verderfelijkheid beerft de onverderfelijkheid niet. **51**
Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen
ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; **52** In
een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin;
want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk
opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. **53**
Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen,
en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. **54** En
wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan
hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan
hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven
is: De dood is verslonden tot overwinning. **55** Dood, waar
is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? **(Hadēs g86)**
56 De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht
der zonde is de wet. **57** Maar Gode zij dank, Die ons de
overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus. **58** Zo
dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk,
altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die
weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.

16 Aangaande nu de verzameling, die voor de heiligen
geschiedt, gelijk als ik aan de Gemeenten in Galatie
verordend heb, doet ook gij alzo. **2** Op elken eersten
dag der week, legge een iegelijk van u iets bij zichzelven
weg, vergaderende een schat, naar dat hij welvaren
verkregen heeft; opdat de verzamelingen alsdan niet eerst
geschieden, wanneer ik gekomen zal zijn. **3** En wanneer
ik daar zal gekomen zijn, zal ik hen, die gij zult bekwaam
achten door brieven, zenden, om uw gave naar Jeruzalem
over te dragen. **4** En indien het der moeite waardig mocht
zijn, dat ik ook zelf reizen zou, zo zullen zij met mij reizen.
5 Doch ik zal tot u komen, wanneer ik Macedonie zal
doorgegaan zijn, (want ik zal door Macedonie gaan); **6** En
ik zal mogelijk bij u blijven, of ook overwinteren, opdat
gij mij moogt geleiden, waar ik zal henenreizen. **7** Want
ik wil u nu niet zien in het voorbijgaan, maar ik hoop
enigen tijd bij u te blijven, indien het de Heere zal toelaten.
8 Maar ik zal te Efeze blijven tot den pinkster dag. **9**
Want mij is een grote en krachtige deur geopend, en er
zijn vele tegenstanders. **10** Zo nu Timotheus komt, ziet,
dat hij buiten vreze bij u zij; want hij werkt het werk des
Heeren, gelijk als ik. **11** Dat hem dan niemand verachte;
maar geleidt hem in vrede, opdat hij tot mij kome; want
ik verwacht hem met de broederen. **12** En wat aangaat
Apollos, den broeder, ik heb hem zeer gebeden, dat hij met
de broederen tot u komen zou; maar het was ganselijk zijn
wil niet, dat hij nu zou komen; doch hij zal komen, wanneer
het hem wel gelegen zal zijn. **13** Waakt, staat in het geloof,
houdt u mannelijk, zijt sterk. **14** Dat al uw dingen in de
liefde geschieden. **15** En ik bid u, broeders, gij kent het
huis van Stefanas, dat het is de eersteling van Achaje, en
dat zij zichzelven den heiligen ten dienst hebben geschikt;
16 Dat gij ook u aan de zodanigen onderwerpt, en aan
een iegelijk, die medewerkt en arbeidt. **17** En ik verblijde
mij over de aankomst van Stefanas, en Fortunatus, en
Achaikus, want dezen hebben vervuld hetgeen mij aan u
ontbrak; **18** Want zij hebben mijn geest verkwikt, en ook
den uwen. Erkent dan de zodanigen. **19** U groeten de
Gemeenten van Azie. U groeten zeer in den Heere Aquila
en Priscilla, met de Gemeente, die te hunnen huize is. **20**
U groeten al de broeders. Groet elkander met een heiligen
kus. **21** De groetenis met mijn hand van Paulus. **22** Indien
iemand den Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij een
vervloeking; Maran-atha! **23** De genade van den Heere
Jezus Christus zij met u. **24** Mijn liefde zij met u allen in
Christus Jezus. Amen.

2 Corinthiërs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil
van God, en Timotheus, de broeder, aan de Gemeente
Gods, die te Korinthe is, met al de heiligen, die in geheel
Achaje zijn: **2** Genade zij u en vrede van God, onzen
Vader, en den Heere Jezus Christus. **3** Geloofd zij de God
en Vader van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der
barmhartigheden, en de God aller vertroosting; **4** Die ons
vertroost in al onze verdrukking, opdat wij zouden kunnen
vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn, door
de vertroosting, met welke wij zelven van God vertroost
worden. **5** Want gelijk het lijden van Christus overvloedig
is in ons, alzo is ook door Christus onze vertroosting
overvloedig. **6** Doch hetzij dat wij verdrukt worden, het is
tot uw vertroosting en zaligheid, die gewrocht wordt in de
lijdzaamheid van hetzelfde lijden, hetwelk wij ook lijden;
hetzij dat wij vertroost worden, het is tot uw vertroosting en
zaligheid; **7** En onze hoop van u is vast, als die weten, dat,
gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden, gij ook alzo
gemeenschap hebt aan de vertroosting. **8** Want wij willen
niet, broeders, dat gij onwetende zijt van onze verdrukking,
die ons in Azie overkomen is, dat wij uitnemend zeer
bezwaard zijn geweest boven onze macht, alzo dat wij
zeer in twijfel waren, ook van het leven. **9** Ja, wij hadden
al zelven in onszelven het vonnis des doods, opdat wij niet
op onszelven vertrouwen zouden, maar op God, Die de
doden verwekt; **10** Die ons uit zo groten dood verlost heeft,
en nog verlost; op Welken wij hopen, dat Hij ons ook nog
verlossen zal. **11** Alzo gijlieden ook medearbeidt voor ons
door het gebed, opdat over de gave, door vele personen
aan ons teweeggebracht ook voor ons dankzegging door
velen gedaan worde. **12** Want onze roem is deze, namelijk
de getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid
en oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar
in de genade Gods, in de wereld verkeerd hebben, en
allermeest bij ulieden. **13** Want wij schrijven u geen andere
dingen, dan die gij kent, of ook erkent; en ik hoop, dat gij
ze ook tot het einde toe erkennen zult; **14** Gelijkerwijs gij
ook ten dele ons erkend hebt, dat wij uw roem zijn, gelijk
gij ook de onze zijt, in den dag van den Heere Jezus. **15**
En op dit betrouwen wilde ik te voren tot u komen, opdat
gij een tweede genade zoudt hebben; **16** En door uw stad
naar Macedonie gaan, en wederom van Macedonie tot u
komen, en van ulieden naar Judea geleid worden. **17** Als
ik dan dit voorgenomen heb, heb ik ook lichtvaardigheid
gebruikt? Of neem ik het naar het vlees voor, hetgeen
ik voorneem, opdat bij mij zou wezen, ja, ja, en neen,
neen? **18** Doch God is getrouw, dat ons woord, hetwelk tot
u is geschied, niet is geweest ja en neen. **19** Want de
Zoon van God, Jezus Christus, Die onder u door ons is
gepredikt, namelijk door mij, en Silvanus, en Timotheus,
was niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem. **20** Want
zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn
in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons. **21** Maar
Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd
heeft, is God; **22** Die ons ook heeft verzegeld, en het
onderpand des Geestes in onze harten gegeven. **23** Doch
ik aanroepe God tot een Getuige over mijn ziel, dat ik,
om u te sparen, nog te Korinthe niet ben gekomen. **24**
Niet dat wij heerschappij voeren over uw geloof, maar wij
zijn medewerkers uwer blijdschap; want gij staat door het
geloof.

2 Maar ik heb dit bij mijzelven voorgenomen, dat ik niet
wederom in droefheid tot u komen zou. **2** Want indien
ik ulieden bedroef, wie is het toch, die mij zal vrolijk maken,
dan degene, die van mij bedroefd is geworden? **3** En
ditzelfde heb ik u geschreven, opdat ik, daar komende,
niet zou droefheid hebben van degenen, van welke ik
moest verblijd worden; vertrouwende van u allen, dat mijn
blijdschap uw aller blijdschap is. **4** Want ik heb ulieden
uit vele verdrukking en benauwdheid des harten, met
vele tranen geschreven, niet opdat gij zoudt bedroefd
worden, maar opdat gij de liefde zoudt verstaan, die ik
overvloediglijk tot u heb. **5** Doch indien iemand bedroefd
heeft, die heeft niet mij bedroefd, maar ten dele (opdat ik
hem niet bezware) ulieden allen. **6** Den zodanige is deze
bestraffing genoeg, die van velen geschied is. **7** Alzo dat
gij daarentegen hem liever moet vergeven en vertroosten,
opdat de zodanige door al te overvloedige droefheid niet
enigszins worde verslonden. **8** Daarom bid ik u, dat gij
de liefde aan hem bevestigt. **9** Want daartoe heb ik ook
geschreven, opdat ik uw beproeving mocht verstaan, of
gij in alles gehoorzaam zijt. **10** Dien gij nu iets vergeeft,
dien vergeef ik ook; want zo ik ook iets vergeven heb,
dien ik vergeven heb, heb ik het vergeven om uwentwil,
voor het aangezicht van Christus, opdat de satan over
ons geen voordeel krijge; **11** Want zijn gedachten zijn ons
niet onbekend. **12** Voorts, als ik te Troas kwam, om het
Evangelie van Christus te prediken, en als mij een deur
geopend was in den Heere, zo heb ik geen rust gehad
voor mijn geest, omdat ik Titus, mijn broeder, niet vond;
13 Maar, afscheid van hen genomen hebbende, vertrok
ik naar Macedonie. **14** En Gode zij dank, Die ons allen
tijd doet triomferen in Christus, en den reuk Zijner kennis
door ons openbaar maakt in alle plaatsen. **15** Want wij zijn
Gode een goede reuk van Christus, in degenen, die zalig
worden, en in degenen, die verloren gaan; **16** Dezen wel
een reuk des doods ten dode; maar genen een reuk des
levens ten leven. En wie is tot deze dingen bekwaam?
17 Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te
koop, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, in de
tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

3 Beginnen wij onszelven wederom u aan te prijzen?
Of behoeven wij ook, gelijk sommigen, brieven van
voorschrijving aan u, of brieven van voorschrijving van
u? **2** Gijlieden zijt onze brief, geschreven in onze harten,
bekend en gelezen van alle mensen; **3** Als die openbaar
zijt geworden, dat gij een brief van Christus zijt, en door
onzen dienst bereid, die geschreven is niet met inkt, maar
door den Geest des levenden Gods, niet in stenen tafelen,

maar in vlezen tafelen des harten. **4** En zodanig een
vertrouwen hebben wij door Christus bij God. **5** Niet dat
wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken, als uit
onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God; **6** Die
ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des
Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes;
want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. **7**
En indien de bediening des doods in letteren bestaande,
en in stenen ingedrukt, in heerlijkheid is geweest, alzo
dat de kinderen Israels het aangezicht van Mozes niet
konden sterk aanzien, om de heerlijkheid zijns aangezichts,
die te niet gedaan zou worden, **8** Hoe zal niet veel
meer de bediening des Geestes in heerlijkheid zijn? **9**
Want indien de bediening der verdoemenis heerlijkheid
geweest is, veel meer is de bediening der rechtvaardigheid
overvloedig in heerlijkheid. **10** Want ook het verheerlijkte
is zelfs niet verheerlijkt in dezen dele, ten aanzien van
deze uitnemende heerlijkheid. **11** Want indien hetgeen
te niet gedaan wordt, in heerlijkheid was, veel meer is
hetgeen blijft, in heerlijkheid. **12** Dewijl wij dan zodanige
hoop hebben, zo gebruiken wij vele vrijmoedigheid in het
spreken; **13** En doen niet gelijkerwijs Mozes, die een
deksel op zijn aangezicht legde, opdat de kinderen Israels
niet zouden sterk zien op het einde van hetgeen te niet
gedaan wordt. **14** Maar hun zinnen zijn verhard geworden;
want tot op den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het
lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden,
hetwelk door Christus te niet gedaan wordt. **15** Maar tot
den huidigen dag toe, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt
een deksel op hun hart. **16** Doch zo wanneer het tot den
Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.
17 De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren
is, aldaar is vrijheid. **18** En wij allen, met ongedekten
aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel
aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante
veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des
Heeren Geest.

4 Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de
barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij
niet; **2** Maar wij hebben verworpen de bedekselen der
schande, niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord
Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid
onszelven aangenaam makende bij alle gewetens der
mensen, in de tegenwoordigheid Gods. **3** Doch indien ook
ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die
verloren gaan; **4** In dewelke de god dezer eeuw de zinnen
verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet
bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid
van Christus, Die het Beeld Gods is. **(aiōn g165)** **5** Want
wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den
Heere; en onszelven, dat wij uw dienaars zijn om Jezus'
wil. **6** Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de
duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten
geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der
heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.
7 Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat
de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons;
8 Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd;
twijfelmoedig, doch niet mismoedig; **9** Vervolgd, doch
niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven;
10 Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam
omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam
zou geopenbaard worden. **11** Want wij, die leven, worden
altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het
leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard
worden. **12** Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het
leven in ulieden. **13** Dewijl wij nu denzelfden Geest des
geloofs hebben, gelijk er geschreven is: Ik heb geloofd,
daarom heb ik gesproken; zo geloven wij ook, daarom
spreken wij ook; **14** Wetende, dat Hij, Die den Heere Jezus
opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken, en
met ulieden daar zal stellen. **15** Want al deze dingen zijn
om uwentwil, opdat de vermenigvuldigde genade, door de
dankzegging van velen, overvloedig worde ter heerlijkheid
Gods. **16** Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze
uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de
inwendige vernieuwd van dag tot dag. **17** Want onze lichte
verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een
gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid;
(aiōnios g166) **18** Dewijl wij niet aanmerken de dingen,
die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de
dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men
niet ziet, zijn eeuwig. **(aiōnios g166)**

5 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes
tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God
hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig
in de hemelen. **(aiōnios g166)** **2** Want ook in dezen zuchten
wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel
is, overkleed te worden. **3** Zo wij ook bekleed en niet naakt
zullen gevonden worden. **4** Want ook wij, die in dezen
tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij
niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het
sterfelijke van het leven verslonden worde. **5** Die ons
nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het
onderpand des Geestes gegeven heeft. **6** Wij hebben
dan altijd goeden moed, en weten, dat wij, inwonende
in het lichaam, uitwonen van den Heere; **7** (Want wij
wandelen door geloof en niet door aanschouwen.) **8** Maar
wij hebben goeden moed, en hebben meer behagen om
uit het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen.
9 Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij
uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. **10** Want wij
allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel
van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door
het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij
goed, hetzij kwaad. **11** Wij dan, wetende den schrik des
Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, en zijn Gode
openbaar geworden; doch ik hoop ook in uw gewetens
geopenbaard te zijn. **12** Want wij prijzen onszelven u
niet wederom aan, maar wij geven u oorzaak van roem
over ons, opdat gij stof zoudt hebben tegen degenen, die
in het aangezicht roemen en niet in het hart. **13** Want

hetzij dat wij uitzinnig zijn, wij zijn het Gode; hetzij dat
wij gematigd van zinnen zijn, wij zijn het ulieden. **14**
Want de liefde van Christus dringt ons; **15** Als die dit
oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is, zij dan
allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat
degenen, die leven, niet meer zichzelven zouden leven,
maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is. **16** Zo
dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en
indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben,
nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.
17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw
schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw
geworden. **18** En al deze dingen zijn uit God, Die ons met
Zichzelven verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de
bediening der verzoening gegeven heeft. **19** Want God
was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende,
hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der
verzoening in ons gelegd. **20** Zo zijn wij dan gezanten van
Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van
Christus wege: laat u met God verzoenen. **21** Want Dien,
Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons
gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods
in Hem.

6 En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij
de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen
hebben. **2** Want Hij zegt: In den aangenamen tijd heb Ik u
verhoord, en in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen.
Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag
der zaligheid! **3** Wij geven geen aanstoot in enig ding,
opdat de bediening niet gelasterd worde. **4** Maar wij, als
dienaars van God, maken onszelven in alles aangenaam,
in vele verdraagzaamheid, in verdrukkingen, in noden,
in benauwdheden, **5** In slagen, in gevangenissen, in
beroerten, in arbeid, in waken, in vasten, **6** In reinheid,
in kennis, in lankmoedigheid, in goedertierenheid, in den
Heiligen Geest, in ongeveinsde liefde, **7** In het woord der
waarheid, in de kracht van God, door de wapenen der
gerechtigheid aan de rechter en aan de linker zijde; **8** Door
eer en oneer, door kwaad gerucht en goed gerucht; als
verleiders, en nochtans waarachtigen; **9** Als onbekenden,
en nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven;
als getuchtigd, en niet gedood; **10** Als droevig zijnde,
doch altijd blijde; als arm, doch velen rijk makende; als
niets hebbende, en nochtans alles bezittende. **11** Onze
mond is opengedaan tegen u, o Korinthiers, ons hart is
uitgebreid. **12** Gij zijt niet nauw in ons, maar gij zijt nauw in
uw ingewanden. **13** Nu, om dezelfde vergelding te doen, ik
spreek als tot mijn kinderen) zo wordt gij ook uitgebreid. **14**
Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat
mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid,
en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? **15**
En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat
deel heeft de gelovige met den ongelovige? **16** Of wat
samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden?
Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs
God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder
hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij
een volk zijn. **17** Daarom gaat uit het midden van hen, en
scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen
onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. **18** En Ik zal u tot
een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn,
zegt de Heere, de Almachtige.

7 Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat
ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleses
en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de
vreze Gods. **2** Geeft ons plaats; wij hebben niemand
verongelijkt, wij hebben niemand verdorven, wij hebben bij
niemand ons voordeel gezocht. **3** Ik zeg dit niet tot uw
veroordeling; want ik heb te voren gezegd, dat gij in onze
harten zijt, om samen te sterven en samen te leven. **4** Ik
heb vele vrijmoedigheid in het spreken tegen u, ik heb
veel roems over u; ik ben vervuld met vertroosting; ik ben
zeer overvloedig van blijdschap in al onze verdrukking. **5**
Want ook, als wij in Macedonie gekomen zijn, zo heeft ons
vlees geen rust gehad; maar wij waren in alles verdrukt;
van buiten was strijd, van binnen vrees. **6** Doch God,
Die de nederigen vertroost, heeft ons getroost door de
komst van Titus. **7** En niet alleen door zijn komst, maar
ook door de vertroosting, met welke hij over u vertroost is
geweest, als hij ons verhaalde uw verlangen, uw kermen,
uw ijver voor mij; alzo dat ik te meer verblijd ben geweest.
8 Want hoewel ik u in den zendbrief bedroefd heb, het
berouwt mij niet, hoewel het mij berouwd heeft; want
ik zie, dat dezelve zendbrief, hoewel voor een kleinen
tijd, u bedroefd heeft. **9** Nu verblijde ik mij, niet omdat
gij bedroefd zijt geweest, maar omdat gij bedroefd zijt
geweest tot bekering; want gij zijt bedroefd geweest naar
God, zodat gij in geen ding schade van ons geleden hebt.
10 Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke
bekering tot zaligheid; maar de droefheid der wereld werkt
den dood. **11** Want ziet, ditzelfde dat gij naar God zijt
bedroefd geworden, hoe grote naarstigheid heeft het in
u gewrocht? Ja, verantwoording, ja, onlust, ja, vrees, ja,
verlangen, ja, ijver, ja, wraak; in alles hebt gij uzelven
bewezen rein te zijn in deze zaak. **12** Hoewel ik dan aan
u geschreven heb, dat is niet om diens wil, die onrecht
gedaan had, noch om diens wil, die onrecht gedaan was;
maar opdat onze vlijtigheid voor u bij u openbaar zou
worden, in de tegenwoordigheid Gods. **13** Daarom zijn
wij vertroost geworden over uw vertroosting; en zijn nog
overvloediger verblijd geworden over de blijdschap van
Titus, omdat zijn geest van u allen verkwikt is geworden.
14 Want indien ik iets bij hem over u geroemd heb, zo ben
ik niet beschaamd geworden; maar gelijk wij alles met
waarheid tot u gesproken hebben, alzo is ook onze roem,
dien ik bij Titus geroemd heb, waarheid geworden. **15** En
zijn innerlijke bewegingen zijn te overvloediger jegens u,
als hij uw aller gehoorzaamheid overdenkt, hoe gij hem
met vreze en beven hebt ontvangen. **16** Ik verblijde mij
dan, dat ik in alles van u vertrouwen mag hebben.

8 Voorts maken wij u bekend, broeders, de genade van
God, die in de Gemeenten van Macedonie gegeven
is. **2** Dat in vele beproeving der verdrukking de overvloed
hunner blijdschap, en hun zeer diepe armoede overvloedig
geweest is tot den rijkdom hunner goeddadigheid. **3** Want
zij zijn naar vermogen (ik betuig het), ja, boven vermogen
gewillig geweest; **4** Ons met vele vermaning biddende,
dat wij wilden aannemen de gave en de gemeenschap
dezer bediening, die voor de heiligen geschiedt. **5** En zij
deden niet alleen, gelijk wij gehoopt hadden, maar gaven
zichzelven eerst aan den Heere en daarna aan ons, door
den wil van God. **6** Alzo dat wij Titus vermaanden, dat,
gelijk hij te voren begonnen had, hij ook alzo nog deze
gave bij u voleinden zou. **7** Zo dan, gelijk gij in alles
overvloedig zijt, in geloof, en in woord, en in kennis, en
in alle naarstigheid, en in uw liefde tot ons, ziet, dat gij
ook in deze gave overvloedig zijt. **8** Ik zeg dit niet als
gebiedende, maar als door de naarstigheid van anderen
ook de oprechtheid uwer liefde beproevende. **9** Want gij
weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij
om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat
gij door Zijn armoede zoudt rijk worden. **10** En ik zeg
in dezen mijn mening; want dit is u oorbaar, als die niet
alleen het doen, maar ook het willen van over een jaar
te voren hebt begonnen. **11** Maar nu voleindigt ook het
doen; opdat, gelijk als er geweest is de volvaardigheid des
gemoeds om te willen, er ook alzo zij het voleindigen uit
hetgeen gij hebt. **12** Want indien te voren de volvaardigheid
des gemoeds daar is, zo is iemand aangenaam naar
hetgeen hij heeft, niet naar hetgeen hij niet heeft. **13**
Want dit zeg ik niet, opdat anderen zouden verlichting
hebben, en gij verdrukking; **14** Maar opdat uit gelijkheid,
in dezen tegenwoordigen tijd, uw overvloed zij om hun
gebrek te vervullen; opdat ook hun overvloed zij om uw
gebrek te vervullen, opdat er gelijkheid worde. **15** Gelijk
geschreven is: Die veel verzameld had, had niet over; en
die weinig verzameld had, had niet te weinig. **16** Doch
Gode zij dank, Die dezelfde naarstigheid voor u in het hart
van Titus gegeven heeft; **17** Dat hij de vermaning heeft
aangenomen, en zeer naarstig zijnde, gewillig tot u gereisd
is. **18** En wij hebben ook met hem gezonden den broeder,
die lof heeft in het Evangelie door al de Gemeenten; **19**
En dat niet alleen, maar hij is ook van de Gemeenten
verkoren, om met ons te reizen met deze gave, die van
ons bediend wordt tot de heerlijkheid des Heeren Zelven,
en de volvaardigheid uws gemoeds; **20** Dit verhoedende,
dat ons niemand moge lasteren in dezen overvloed, die
van ons wordt bediend; **21** Als die bezorgen, hetgeen
eerlijk is, niet alleen voor den Heere, maar ook voor de
mensen. **22** Wij hebben ook met hen gezonden onzen
broeder, welken wij in vele dingen dikmaals beproefd
hebben, dat hij naarstig is; en nu veel naarstiger, door
het groot vertrouwen, dat hij heeft tot ulieden. **23** Hetzij
dan Titus, hij is mijn metgezel en medearbeider bij u;
hetzij onze broeders, zij zijn afgezanten der Gemeenten,
en een eer van Christus. **24** Bewijst dan aan hen de
bewijzing uwer liefde, en van onzen roem van u, ook voor
het aangezicht der Gemeenten.

9 Want van de bediening, die voor de heiligen geschiedt,
is mij onnodig aan u te schrijven. **2** Want ik weet de
volvaardigheid uws gemoeds, van welke ik roem over
u bij de Macedoniers, dat Achaje van over een jaar
bereid is geweest; en de ijver, van u begonnen, heeft er
velen verwekt. **3** Maar ik heb deze broeders gezonden,
opdat onze roem, dien wij over u hebben, niet zou ijdel
gemaakt worden in dezen dele; opdat (gelijk ik gezegd
heb) gij bereid moogt zijn; **4** En dat niet mogelijk, zo de
Macedoniers met mij kwamen, en u onbereid vonden, wij
(opdat wij niet zeggen: gij) beschaamd worden in deze
vasten grond der roeming. **5** Ik heb dan nodig geacht
deze broeders te vermanen, dat zij eerst tot u zouden
komen, en voorbereiden uw te voren aangedienden zegen;
opdat die gereed zij, alzo als een zegen, en niet als een
vrekheid. **6** En dit zeg ik: Die spaarzamelijk zaait, zal ook
spaarzamelijk maaien; en die in zegeningen zaait, zal ook
in zegeningen maaien. **7** Een iegelijk doe, gelijk hij in zijn
hart voorneemt; niet uit droefheid, of uit nooddwang; want
God heeft een blijmoedigen gever lief. **8** En God is machtig
alle genade te doen overvloedig zijn in u; opdat gij in alles
te allen tijd, alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed
werk overvloedig moogt zijn. **9** Gelijk er geschreven is:
Hij heeft gestrooid, hij heeft den armen gegeven; Zijn
gerechtigheid blijft in der eeuwigheid. **(aiōn g165)** **10** Doch
Die het zaad den zaaier verleent, Die verlene ook brood tot
spijze, en vermenigvuldige uw gezaaisel, en vermeerdere
de vruchten uwer gerechtigheid; **11** Dat gij in alles rijk wordt
tot alle goeddadigheid, welke door ons werkt dankzegging
tot God. **12** Want de bediening van dezen dienst vervult
niet alleen het gebrek der heiligen, maar is ook overvloedig
door vele dankzeggingen tot God; **13** Dewijl zij door de
beproeving dezer bediening God verheerlijken over de
onderwerping uwer belijdenis onder het Evangelie van
Christus, en over de goeddadigheid der mededeling aan
hen en aan allen; **14** En door hun gebed voor u, welke
naar u verlangen, om de uitnemende genade Gods over u.
15 Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave.

10 Voorts ik Paulus zelf bid u, door de zachtmoedigheid
en goedertierenheid van Christus, die, tegenwoordig
zijnde, wel gering ben onder u, maar afwezend stout ben
tegen u; **2** Ik bid dan, dat ik, tegenwoordig zijnde, niet stout
moge zijn met die vrijmoedigheid, waarmede ik geacht
word stoutelijk gehandeld te hebben tegen sommigen, die
ons achten, alsof wij naar het vlees wandelden. **3** Want
wandelende in het vlees, voeren wij den krijg niet naar
het vlees; **4** Want de wapenen van onzen krijg zijn niet
vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der
sterkten; **5** Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en
alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en
alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van
Christus; **6** En gereed hebben, hetgeen dient om te wreken
alle ongehoorzaamheid, wanneer uw gehoorzaamheid

zal vervuld zijn. 7 Ziet gij aan wat voor ogen is? Indien
iemand bij zichzelven betrouwt, dat hij van Christus is, die
denke dit wederom uit zichzelven, dat gelijkerwijs hij van
Christus is, alzo ook wij van Christus zijn. 8 Want indien
ik ook iets overvloediger zou roemen van onze macht,
welke de Heere ons gegeven heeft tot stichting, en niet
tot uw nederwerping, zo zal ik niet beschaamd worden;
9 Opdat ik niet zou schijnen, alsof ik u door de brieven
wilde verschrikken. 10 Want de brieven (zeggen zij) zijn
wel gewichtig en krachtig; maar de tegenwoordigheid
des lichaams is zwak, en de rede is verachtelijk. 11
Dezulke bedenke dit, dat hoedanigen wij zijn in het woord
door brieven, als wij afwezig zijn, wij ook zodanigen zijn
inderdaad, als wij tegenwoordig zijn. 12 Want wij durven
onszelven niet rekenen of vergelijken met sommigen,
die zichzelven prijzen; maar deze verstaan niet, dat zij
zichzelven met zichzelven meten, en zichzelven met
zichzelven vergelijken. 13 Doch wij zullen niet roemen
buiten de maat; maar dat wij, naar de maat des regels,
welke maat ons God toegedeeld heeft, ook tot u toe zijn
gekomen. 14 Want wij strekken onszelven niet te wijd
uit, als die tot u niet zouden komen; want wij zijn ook
gekomen tot u toe, in het Evangelie van Christus; 15 Niet
roemende buiten de maat in anderer lieden arbeid, maar
hebbende hoop, als uw geloof zal gewassen zijn, dat wij
onder ulieden overvloediglijk zullen vergroot worden naar
onzen regel; 16 Om het Evangelie te verkondigen in de
plaatsen, die op gene zijde van u gelegen zijn; niet om te
roemen in eens anders regel over hetgeen alrede bereid
is. 17 Doch wie roemt, die roeme in den Heere. 18 Want
niet die zichzelven prijst, maar dien de Heere prijst, die is
beproefd.

11 Och, of gij mij een weinig verdroegt in de onwijsheid;
ja ook, verdraagt mij! 2 Want ik ben ijverig over
u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid,
om u als een reine maagd aan een man voor te stellen,
namelijk aan Christus. 3 Doch ik vrees, dat niet enigszins,
gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen
heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken
van de eenvoudigheid, die in Christus is. 4 Want indien
degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet
gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt,
dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie,
dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met
recht. 5 Want ik acht, dat ik nergens minder in ben
geweest dan de uitnemendste apostelen. 6 En indien ik
ook slecht ben in woorden, nochtans ben ik het niet in
wetenschap; maar alleszins zijn wij in alle dingen onder
u openbaar geworden. 7 Heb ik zonde gedaan, als ik
mijzelven vernederd heb, opdat gij zoudt verhoogd worden,
overmits ik u het Evangelie Gods om niet verkondigd heb?
8 Ik heb andere Gemeenten beroofd, bezoldiging van haar
nemende, om u te bedienen; en als ik bij u tegenwoordig
was en gebrek had, ben ik niemand lastig gevallen. 9
Want mijn gebrek hebben de broeders vervuld, die van
Macedonie kwamen; en ik heb mijzelven in alles gehouden
zonder u te bezwaren, en zal mij nog alzo houden. 10
De waarheid van Christus is in mij, dat deze roem in de
gewesten van Achaje aan mij niet zal verhinderd worden.
11 Waarom? Is het, omdat ik u niet liefheb? God weet het!
12 Maar wat ik doe, dat zal ik nog doen, om de oorzaak af
te snijden dengenen, die oorzaak hebben willen, opdat zij
in hetgeen zij roemen, bevonden mochten worden gelijk
als wij. 13 Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke
arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus.
14 En het is geen wonder; want de satan zelf verandert
zich in een engel des lichts. 15 Zo is het dan niets groots,
indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij
dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn
naar hun werken. 16 Ik zeg wederom, dat niemand mene,
dat ik onwijs ben; doch zo niet, neemt mij dan aan als
een onwijze, opdat ik ook een weinig moge roemen. 17
Dat ik spreek, spreek ik niet naar den Heere, maar als in
onwijsheid, in deze vasten grond der roeming. 18 Dewijl
velen roemen naar het vlees, zo zal ik ook roemen. 19
Want gij verdraagt gaarne de onwijzen, dewijl gij wijs
zijt. 20 Want gij verdraagt het, zo u iemand dienstbaar
maakt, zo u iemand opeet, zo iemand van u neemt, zo
zich iemand verheft, zo u iemand in het aangezicht slaat.
21 Ik zeg dit naar oneer, gelijk of wij zwak waren geweest;
maar waarin iemand stout is (ik spreek in onwijsheid),
daarin ben ik ook stout. 22 Zijn zij Hebreen? Ik ook. Zijn
zij Israelieten? Ik ook. Zijn zij het zaad van Abraham? Ik
ook. 23 Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs
zijnde) ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen
uitnemender, in gevangenissen overvloediger, in doods
gevaar menigmaal. 24 Van de Joden heb ik veertig slagen
min een, vijfmaal ontvangen. 25 Driemaal ben ik met
roeden gegeseld geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal
heb ik schipbreuk geleden, een gansen nacht en dag heb
ik in de diepte doorgebracht. 26 In het reizen menigmaal
in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in
gevaren van mijn geslacht, in gevaren van de heidenen, in
gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren
op de zee, in gevaren onder de valse broeders; 27 In
arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en dorst,
in vasten menigmaal, in koude en naaktheid. 28 Zonder de
dingen, die van buiten zijn, overvalt mij dagelijks de zorg
van al de Gemeenten. 29 Wie is er zwak, dat ik niet zwak
ben? Wie wordt er geergerd, dat ik niet brande? 30 Indien
men moet roemen, zo zal ik roemen de dingen mijner
zwakheid. 31 De God en Vader van onzen Heere Jezus
Christus, Die geprezen is in der eeuwigheid, weet, dat ik
niet lieg. **(aiōn g165)** 32 De stadhouder van den koning
Aretas in Damaskus, bezette de stad der Damaskenen,
willende mij vangen; 33 En ik werd door een venster in
een mand over den muur nedergelaten, en ontvlood zijn
handen.

12 Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal
komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.
2 Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het
geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het

lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige
opgetrokken is geweest tot in den derden hemel; 3 En ik
ken een zodanig mens (of het in het lichaam, of buiten het
lichaam geschied zij, weet ik niet, God weet het), 4 Dat hij
opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord heeft
onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd
is te spreken. 5 Van den zodanige zal ik roemen, doch van
mijzelven zal ik niet roemen, dan in mijn zwakheden. 6
Want zo ik roemen wil, ik zal niet onwijs zijn, want ik zal
de waarheid zeggen; maar ik houde daarvan af, opdat
niemand van mij denke boven hetgeen hij ziet, dat ik
ben, of dat hij uit mij hoort. 7 En opdat ik mij door de
uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is
mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een
engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat
ik mij niet zou verheffen. 8 Hierover heb ik den Heere
driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken. 9 En Hij
heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn
kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel
liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van
Christus in mij wone. 10 Daarom heb ik een welbehagen
in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen,
in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben,
dan ben ik machtig. 11 Ik ben roemende onwijs geworden;
gij hebt mij genoodzaakt, want ik behoorde van u geprezen
te zijn; want ik ben in geen ding minder geweest dan
de uitnemendste apostelen, hoewel ik niets ben. 12 De
merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle
lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.
13 Want wat is er, waarin gij minder geweest zijt dan de
andere Gemeenten, anders, dan dat ikzelf u niet lastig
ben geweest? Vergeeft mij dit ongelijk. 14 Ziet, ik ben ten
derden male gereed, om tot u te komen, en zal u niet lastig
zijn; want ik zoek niet het uwe, maar u; want de kinderen
moeten niet schatten vergaderen voor de ouders, maar
de ouders voor de kinderen. 15 En ik zal zeer gaarne de
kosten doen, en voor uw zielen ten koste gegeven worden;
hoewel ik, u overvloediger beminnende, weiniger bemind
worde. 16 Doch het zij zo, ik heb u niet bezwaard; maar
alzo ik listig was, heb ik u met bedrog gevangen. 17 Heb
ik door iemand dergenen, die ik tot u gezonden heb, van u
mijn voordeel gezocht? 18 Ik heb Titus gebeden, en den
broeder medegezonden; heeft ook Titus van u zijn voordeel
gezocht? Hebben wij niet in denzelfden geest gewandeld?
Hebben wij niet gewandeld in dezelfde voetstappen? 19
Meent gij wederom, dat wij ons bij u verontschuldigen? Wij
spreken in de tegenwoordigheid van God in Christus; en dit
alles, geliefden, tot uw stichting. 20 Want ik vrees, dat als ik
gekomen zal zijn, ik u niet enigszins zal vinden zodanigen
als ik wil, en dat ik van u zal gevonden worden zodanig als
gij niet wilt; dat er niet enigszins zijn twisten, nijdigheden,
toorn, gekijf, achterklap, oorblazingen, opgeblazenheden,
beroerten; 21 Opdat wederom, als ik zal gekomen zijn,
mijn God mij niet vernedere bij u, en ik rouw hebbe over
velen, die te voren gezondigd hebben, en die zich niet
bekeerd zullen hebben van de onreinigheid, en hoererij, en
ontuchtigheid, die zij gedaan hebben.

13 Dit is de derde maal, dat ik tot u kom; in den mond
van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan.
2 Ik heb het te voren gezegd, en zeg het te voren als
tegenwoordig zijnde de tweede maal, en ik schrijf het nu
afwezende aan degenen, die te voren gezondigd hebben,
en aan al de anderen, dat, zo ik wederom kom, ik hen niet
zal sparen; 3 Dewijl gij zoekt een proeve van Christus, Die
in mij spreekt, Welke in u niet zwak is, maar krachtig is
onder u. 4 Want hoewel Hij gekruist is door zwakheid,
zo leeft Hij nochtans door de kracht Gods. Want ook wij
zijn zwak in Hem, maar zullen met Hem leven door de
kracht Gods in u. 5 Onderzoekt uzelven, of gij in het
geloof zijt, beproeft uzelven. Of kent gij uzelven niet, dat
Jezus Christus in u is? tenzij dat gij enigszins verwerpelijk
zijt. 6 Doch ik hoop, dat gij zult verstaan, dat wij niet
verwerpelijk zijn. 7 En ik wens van God, dat gij geen
kwaad doet; niet opdat wij beproefd zouden bevonden
worden, maar opdat gij het goede zoudt doen, en wij
als verwerpelijk zouden zijn. 8 Want wij vermogen niets
tegen de waarheid, maar voor de waarheid. 9 Want
wij verblijden ons, wanneer wij zwak zijn, en gij sterk
zijt. En wij wensen ook dit, namelijk uw volmaking. 10
Daarom schrijf ik, afwezende, deze dingen, opdat ik niet,
tegenwoordig zijnde, strengheid zou gebruiken, naar de
macht, die mij de Heere gegeven heeft tot opbouwing, en
niet tot nederwerping. 11 Voorts, broeders, zijt blijde, wordt
volmaakt, zijt getroost, zijt eensgezind, leeft in vrede; en
de God der liefde en des vredes zal met u zijn. 12 Groet
elkander met een heiligen kus. 13 U groeten al de heiligen.
14 De genade van den Heere Jezus Christus, en de liefde
van God, en de gemeenschap des Heiligen Geestes, zij
met u allen. Amen.

Galaten

1 Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen, noch
door een mens, maar door Jezus Christus, en God
den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft), **2** En
al de broeders, die met mij zijn, aan de Gemeenten van
Galatie: **3** Genade zij u en vrede van God den Vader, en
onzen Heere Jezus Christus; **4** Die Zichzelven gegeven
heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit
deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen
God en Vader; **(aiōn g165)** **5** Denwelken zij de heerlijkheid
in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **6** Ik verwonder
mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de
genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt
tot een ander Evangelie; **7** Daar er geen ander is; maar
er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van
Christus willen verkeren. **8** Doch al ware het ook, dat wij,
of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde,
buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
9 Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu
wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt,
buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt. **10**
Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen
te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo
ware ik geen dienstknecht van Christus. **11** Maar ik maak
u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij
verkondigd is, niet is naar den mens. **12** Want ik heb ook
hetzelve niet van een mens ontvangen, noch geleerd,
maar door de openbaring van Jezus Christus. **13** Want gij
hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom
was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde,
en dezelve verwoestte; **14** En dat ik in het Jodendom
toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht,
zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen.
15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van
mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen
door Zijn genade, **16** Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat
ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou
verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met
vlees en bloed; **17** En ben niet wederom gegaan naar
Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren;
maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar
Damaskus. **18** Daarna kwam ik na drie jaren weder te
Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem
vijftien dagen. **19** En zag geen ander van de apostelen,
dan Jakobus, den broeder des Heeren. **20** Hetgeen nu
ik u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg! **21**
Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrie en van
Cilicie. **22** En ik was van aangezicht onbekend aan de
Gemeenten in Judea, die in Christus zijn. **23** Maar zij
hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons
eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij
eertijds verwoestte. **24** En zij verheerlijkten God in mij.

2 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar
Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus
medegenomen hebbende. **2** En ik ging op door een
openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik
onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die
in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou
lopen of gelopen hebben. **3** Maar ook Titus, die met mij
was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten
besnijden. **4** En dat om der ingekropen valse broederen
wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden
onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij
ons zouden tot dienstbaarheid brengen. **5** Denwelken wij
ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat
de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven. **6** En
van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij
eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon
des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij
niets toegebracht. **7** Maar daarentegen, als zij zagen, dat
aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk
aan Petrus dat der besnijdenis; **8** (Want Die in Petrus
krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die
wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); **9** En als
Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren
te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven
zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap,
opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden
gaan; **10** Alleenlijk, dat wij den armen zouden gedenken;
hetwelk zelf ik ook benaarstigd heb te doen. **11** En toen
Petrus te Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in
het aangezicht, omdat hij te bestraffen was. **12** Want eer
sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede met
de heidenen; maar toen zij gekomen waren, onttrok hij zich
en scheidde zichzelven af, vrezende degenen, die uit de
besnijdenis waren. **13** En ook de andere Joden veinsden
met hem; alzo dat ook Barnabas mede afgetrokken werd
door hun veinzing. **14** Maar als ik zag, dat zij niet recht
wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik
tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een
Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse
wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse
wijze te leven? **15** Wij zijn van nature Joden, en niet
zondaars uit de heidenen; **16** Doch wetende, dat de mens
niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar
door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in
Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd
worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken
der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal
gerechtvaardigd worden. **17** Maar indien wij, die in Christus
zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelven zondaars
bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde?
Dat zij verre. **18** Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb,
datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelven tot een
overtreder. **19** Want ik ben door de wet der wet gestorven,
opdat ik Gode leven zou. **20** Ik ben met Christus gekruist;
en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en
hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof
des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven
voor mij overgegeven heeft. **21** Ik doe de genade Gods

niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet
is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

3 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der
waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus
Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest,
onder u gekruist zijnde? **2** Dit alleen wil ik van u leren: hebt
gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de
prediking des geloofs? **3** Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met
den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?
4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook
tevergeefs! **5** Die u dan den Geest verleent, en krachten
onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit
de prediking des geloofs? **6** Gelijkerwijs Abraham Gode
geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;
7 Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn,
Abrahams kinderen zijn. **8** En de Schrift, te voren ziende,
dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen,
heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd,
zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.
9 Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met
den gelovigen Abraham. **10** Want zovelen als er uit de
werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is
geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al
hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.
11 En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt
voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het
geloof leven. **12** Doch de wet is niet uit het geloof; maar
de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.
13 Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een
vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven:
Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt. **14** Opdat
de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou
in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes
verkrijgen zouden door het geloof. **15** Broeders, ik spreek
naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat bevestigd
is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe. **16** Nu zo
zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken.
Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van
een: En uw zade; hetwelk is Christus. **17** En dit zeg ik: Het
verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus,
wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren
gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de beloftenis te
niet te doen. **18** Want indien de erfenis uit de wet is, zo is
zij niet meer uit de beloftenis; maar God heeft ze Abraham
door de beloftenis genadiglijk gegeven. **19** Waartoe is dan
de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld,
totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en
zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars.
20 En de Middelaar is niet Middelaar van een, maar God is
een. **21** Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij
verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig
was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid
uit de wet zijn. **22** Maar de Schrift heeft het alles onder
de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van
Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden.
23 Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet
in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het
geloof, dat geopenbaard zou worden. **24** Zo dan, de wet
is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit
het geloof zouden gerechtvaardigd worden. **25** Maar als
het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den
tuchtmeester. **26** Want gij zijt allen kinderen Gods door
het geloof in Christus Jezus. **27** Want zovelen als gij in
Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. **28**
Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare
noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen
zijt een in Christus Jezus. **29** En indien gij van Christus
zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis
erfgenamen.

4 Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een
kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht,
hoewel hij een heer is van alles; **2** Maar hij is onder
voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren
gesteld. **3** Alzo wij ook, toen wij kinderen waren, zo waren
wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der
wereld. **4** Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is,
heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw,
geworden onder de wet; **5** Opdat Hij degenen, die onder
de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming
tot kinderen verkrijgen zouden. **6** En overmits gij kinderen
zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in
uw harten, Die roept: Abba, Vader! **7** Zo dan, gij zijt niet
meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een
zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door
Christus. **8** Maar toen, als gij God niet kendet, diendet
gij degenen, die van nature geen goden zijn; **9** En nu,
als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe
keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen,
welke gij wederom van voren aan wilt dienen? **10** Gij
onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren. **11**
Ik vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan u
gearbeid heb. **12** Weest gij als ik, want ook ik ben als gij;
broeders, ik bid u; gij hebt mij geen ongelijk gedaan. **13** En
gij weet, dat ik u door zwakheid des vleses het Evangelie
de eerste maal verkondigd heb; **14** En mijn verzoeking,
die in mijn vlees geschiedde, hebt gij niet veracht noch
verfoeid; maar gij naamt mij aan als een engel Gods, ja,
als Christus Jezus. **15** Welke was dan uw gelukachting?
Want ik geef u getuigenis, dat gij, zo het mogelijk ware, uw
ogen zoudt uitgegraven, en mij gegeven hebben. **16** Ben
ik dan uw vijand geworden, u de waarheid zeggende? **17**
Zij ijveren niet recht over u; maar zij willen ons uitsluiten,
opdat gij over hen zoudt ijveren. **18** Doch in het goede te
allen tijd te ijveren is goed, en niet alleenlijk, als ik bij u
tegenwoordig ben; **19** Mijn kinderkens, die ik wederom
arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijge.
20 Doch ik wilde, dat ik nu tegenwoordig bij u ware, en
mijn stem mocht veranderen; want ik ben in twijfel over
u. **21** Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de
wet niet? **22** Want er is geschreven, dat Abraham twee
zonen had, een uit de dienstmaagd, en een uit de vrije.
23 Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het

vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was,
door de beloftenis; 24 Hetwelk dingen zijn, die andere
beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden;
het ene van den berg Sinai, tot dienstbaarheid barende,
hetwelk is Agar; 25 Want dit, namelijk Agar, is Sinai, een
berg in Arabie, en komt overeen met Jeruzalem, dat nu is,
en dienstbaar is met haar kinderen. 26 Maar Jeruzalem,
dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder. 27
Want er is geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die
niet baart, breek uit en roep, gij, die geen barensnood
hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer, dan
dergene, die den man heeft. 28 Maar wij, broeders, zijn
kinderen der belofte, als Izak was. 29 Doch gelijkerwijs
toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde dengene,
die naar den Geest geboren was, alzo ook nu. 30 Maar
wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar
zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven
met den zoon der vrije. 31 Zo dan, broeders, wij zijn niet
kinderen der dienstmaagd, maar der vrije.

5 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus
vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het
juk der dienstbaarheid bevangen. 2 Ziet, ik Paulus zeg
u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal
zijn. 3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich
laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet
te doen. 4 Christus is u ijdel geworden, die door de
wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade
vervallen. 5 Want wij verwachten door den Geest, uit het
geloof, de hoop der rechtvaardigheid. 6 Want in Christus
Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid,
maar het geloof, door de liefde werkende. 7 Gij liept wel;
wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam
te zijn? 8 Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u roept. 9
Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg. 10 Ik
vertrouw van u in den Heere, dat gij niet anders zult
gevoelen; maar die u ontroert, zal het oordeel dragen,
wie hij ook zij. 11 Maar ik, broeders! Indien ik nog de
besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is
dan de ergernis des kruises vernietigd. 12 Och, of zij ook
afgesneden werden, die u onrustig maken! 13 Want gij
zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk gebruikt de
vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient
elkander door de liefde. 14 Want de gehele wet wordt
in een woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste
liefhebben, gelijk uzelven. 15 Maar indien gij elkander
bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd
wordt. 16 En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt
de begeerlijkheden des vleses niet. 17 Want het vlees
begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees;
en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet,
hetgeen gij wildet. 18 Maar indien gij door den Geest
geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet. 19 De werken
des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij,
onreinigheid, ontuchtigheid, 20 Afgoderij, venijngeving,
vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf,
tweedracht, ketterijen, 21 Nijd, moord, dronkenschappen,
brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren
zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke
dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beerven.
22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap,
vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof,
zachtmoedigheid, matigheid. 23 Tegen de zodanigen is de
wet niet. 24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees
gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden. 25 Indien
wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest
wandelen. 26 Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer,
elkander tergende, elkander benijdende.

6 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door
enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den
zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid;
ziende op uzelven, opdat ook gij niet verzocht wordt.
2 Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van
Christus. 3 Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij
niets is, die bedriegt zichzelven in zijn gemoed. 4 Maar
een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij
aan zichzelven alleen roem hebben, en niet aan een
anderen. 5 Want een iegelijk zal zijn eigen pak dragen. 6
En die onderwezen wordt in het Woord, dele mede van
alle goederen dengene, die hem onderwijst. 7 Dwaalt
niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens
zaait, dat zal hij ook maaien. 8 Want die in zijn eigen
vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die
in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven
maaien. (aiōnios g166) 9 Doch laat ons, goed doende, niet
vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet
verslappen. 10 Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons
goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten
des geloofs. 11 Ziet, hoe groten brief ik u geschreven heb
met mijn hand. 12 Al degenen, die een schoon gelaat
willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te
worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus
niet zouden vervolgd worden. 13 Want ook zijzelven, die
besneden worden, houden de wet niet; maar zij willen, dat
gij besneden wordt, opdat zij in uw vlees roemen zouden.
14 Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders
dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door
Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.
15 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige
kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel. 16 En
zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over
dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israel
Gods. 17 Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik
draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam.
18 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw
geest, broeders! Amen.

Efeziërs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil
van God, aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen
in Christus Jezus: **2** Genade zij u en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **3** Gezegend
zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus,
Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening
in den hemel in Christus. **4** Gelijk Hij ons uitverkoren
heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat
wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de
liefde; **5** Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming
tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar
het welbehagen van Zijn wil. **6** Tot prijs der heerlijkheid
Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in
den Geliefde; **7** In Welken wij hebben de verlossing door
Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den
rijkdom Zijner genade, **8** Met welke Hij overvloedig is
geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid; **9**
Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn
wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had
in Zichzelven. **10** Om in de bedeling van de volheid der
tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus,
beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; **11**
In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn,
wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen
Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn
wil; **12** Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid,
wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. **13** In Welken
ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het
Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook,
nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den
Heiligen Geest der belofte; **14** Die het onderpand is van
onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner
heerlijkheid. **15** Daarom ook ik, gehoord hebbende het
geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde
tot al de heiligen, **16** Houde niet op voor u te danken,
gedenkende uwer in mijn gebeden; **17** Opdat de God van
onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u
geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn
kennis; **18** Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat
gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en
welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in
de heiligen; **19** En welke de uitnemende grootheid Zijner
kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte
Zijner macht, **20** Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij
Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet
tot Zijn rechter hand in den hemel; **21** Verre boven alle
overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen
naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar
ook in de toekomende; **(aiōn g165)** **22** En heeft alle dingen
Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente
gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; **23** Welke Zijn
lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen
vervult.

2 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood
waart door de misdaden en de zonden; **2** In welke gij
eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar
den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu
werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; **(aiōn g165)**
3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben
in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des
vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen
des toorns, gelijk ook de anderen; **4** Maar God, Die rijk
is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij
ons liefgehad heeft, **5** Ook toen wij dood waren door
de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus;
(uit genade zijt gij zalig geworden) **6** En heeft ons mede
opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in
Christus Jezus; **7** Opdat Hij zou betonen in de toekomende
eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de
goedertierenheid over ons in Christus Jezus. **(aiōn g165)** **8**
Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof;
en dat niet uit u, het is Gods gave; **9** Niet uit de werken,
opdat niemand roeme. **10** Want wij zijn Zijn maaksel,
geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God
voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.
11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in
het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen,
die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen
geschiedt; **12** Dat gij in dien tijd waart zonder Christus,
vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen
van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende,
en zonder God in de wereld. **13** Maar nu in Christus
Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden
door het bloed van Christus. **14** Want Hij is onze vrede,
Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur
des afscheidsels gebroken hebbende, **15** Heeft Hij de
vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet
der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee
in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede
makende; **16** En opdat Hij die beiden met God in een
lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan
hetzelve gedood hebbende. **17** En komende, heeft Hij
door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart,
en dien, die nabij waren. **18** Want door Hem hebben wij
beiden den toegang door een Geest tot den Vader. **19**
Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners,
maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; **20**
Gebouwd op het fondament der apostelen en profeten,
waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; **21** Op
Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd
zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere; **22** Op
Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede
Gods in den Geest.

3 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van
Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. **2** Indien gij
maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods,
die mij gegeven is aan u; **3** Dat Hij mij door openbaring
heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met
weinige woorden te voren geschreven heb; **4** Waaraan

gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze
verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen
den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk
zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en
profeten, door den Geest; 6 Namelijk dat de heidenen
zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en
mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het
Evangelie; 7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar
de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de
werking Zijner kracht. 8 Mij, den allerminste van al de
heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen
door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken
rijkdom van Christus, 9 En allen te verlichten, dat zij mogen
verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij,
die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke
alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus; **(aiōn
g165)** 10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt
worde aan de overheden en de machten in den hemel de
veelvuldige wijsheid Gods; 11 Naar het eeuwig voornemen,
dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere; **(aiōn
g165)** 12 In Denwelken wij hebben de vrijmoedigheid, en
den toegang met vertrouwen, door het geloof aan Hem. 13
Daarom bid ik, dat gij niet vertraagt in mijn verdrukkingen
voor u, hetwelke is uw heerlijkheid. 14 Om deze oorzaak
buig ik mijn knieen tot den Vader van onzen Heere Jezus
Christus, 15 Uit Welken al het geslacht in de hemelen
en op de aarde genoemd wordt, 16 Opdat Hij u geve,
naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt
te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens; 17
Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in
de liefde geworteld en gegrond zijt; 18 Opdat gij ten volle
kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en
lengte, en diepte, en hoogte zij, 19 En bekennen de liefde
van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld
wordt tot al de volheid Gods. 20 Hem nu, Die machtig is
meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden
of denken, naar de kracht, die in ons werkt, 21 Hem, zeg
ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus,
in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)**

4 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij
wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen
zijt; 2 Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met
lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; 3 U
benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes
door den band des vredes. 4 Een lichaam is het, en een
Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer
roeping; 5 Een Heere, een geloof, een doop, 6 Een God
en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen,
en in u allen. 7 Maar aan elkeen van ons is de genade
gegeven, naar de maat der gave van Christus. 8 Daarom
zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de
gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen
gaven gegeven. 9 Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het,
dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste
delen der aarde? 10 Die nedergedaald is, is Dezelfde ook,
Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij
alle dingen vervullen zou. 11 En Dezelfde heeft gegeven
sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en
sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en
leraars; 12 Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der
bediening, tot opbouwing des lichaams van Christus; 13
Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs
en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man,
tot de mate van de grootte der volheid van Christus; 14
Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed
bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer,
door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om
listiglijk tot dwaling te brengen; 15 Maar de waarheid
betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem,
Die het Hoofd is, namelijk Christus; 16 Uit Welken het
gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen
vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging,
naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den
wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwing in
de liefde. 17 Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere,
dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen
wandelen in de ijdelheid huns gemoeds. 18 Verduisterd
in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods,
door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding
huns harten; 19 Welke, ongevoelig geworden zijnde,
zichzelven hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om
alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven. 20 Doch gij hebt
Christus alzo niet geleerd; 21 Indien gij naar Hem gehoord
hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus
is; 22 Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de
vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt
door de begeerlijkheden der verleiding; 23 En dat gij zoudt
vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, 24 En den
nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in
ware rechtvaardigheid en heiligheid. 25 Daarom legt af
de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn
naaste; want wij zijn elkanders leden. 26 Wordt toornig, en
zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid;
27 En geeft den duivel geen plaats. 28 Die gestolen
heeft, stele niet meer, maar arbeide liever, werkende dat
goed is met de handen, opdat hij hebbe mede te delen
dengene, die nood heeft. 29 Geen vuile rede ga uit uw
mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting,
opdat zij genade geve dien, die dezelve horen. 30 En
bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij
verzegeld zijt tot den dag der verlossing. 31 Alle bitterheid,
en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij
van u geweerd, met alle boosheid; 32 Maar zijt jegens
elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander,
gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

5 Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen; 2
En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus
ons liefgehad heeft, en Zichzelven voor ons heeft
overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode
tot een welriekenden reuk. 3 Maar hoererij en alle
onreinigheid, of gierigheid, laat ook onder u niet genoemd

worden, gelijkerwijs het den heiligen betaamt, **4** Noch
oneerbaarheid, noch zot geklap, of gekkernij, welke niet
betamen; maar veelmeer dankzegging. **5** Want dit weet
gij, dat geen hoereerder, of onreine, of gierigaard, die
een afgodendienaar is, erfenis heeft in het Koninkrijk
van Christus en van God. **6** Dat u niemand verleide
met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn
Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. **7** Zo zijt
dan hun medegenoten niet. **8** Want gij waart eertijds
duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt
als kinderen des lichts. **9** (Want de vrucht des Geestes
is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid),
10 Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij. **11** En
hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken
der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer. **12** Want
hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te
zeggen. **13** Maar al deze dingen, van het licht bestraft
zijnde, worden openbaar; want al wat openbaar maakt, is
licht. **14** Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat
op uit de doden; en Christus zal over u lichten. **15** Ziet
dan, hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijzen, maar
als wijzen. **16** Den tijd uitkopende, dewijl de dagen boos
zijn. **17** Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke
de wil des Heeren zij. **18** En wordt niet dronken in wijn,
waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest; **19**
Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en
geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in
uw hart; **20** Dankende te allen tijd over alle dingen God en
den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus;
21 Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods. **22** Gij
vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk
aan den Heere; **23** Want de man is het hoofd der vrouw,
gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de
Behouder des lichaams. **24** Daarom, gelijk de Gemeente
aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar
eigen mannen in alles. **25** Gij mannen, hebt uw eigen
vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad
heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; **26**
Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met
het bad des waters door het Woord; **27** Opdat Hij haar
Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die
geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij
zou heilig zijn en onberispelijk. **28** Alzo zijn de mannen
schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun
eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft
zichzelven lief. **29** Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees
gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs
ook de Heere de Gemeente. **30** Want wij zijn leden Zijns
lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen. **31** Daarom zal
een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw
aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. **32**
Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op
Christus en op de Gemeente. **33** Zo dan ook gijlieden, elk
in het bijzonder, een iegelijk hebbe zijn eigen vrouw, alzo
lief als zichzelven; en de vrouw zie, dat zij den man vreze.

6 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere;
want dat is recht. **2** Eert uw vader en moeder (hetwelk
het eerste gebod is met een belofte), **3** Opdat het u
welga, en dat gij lang leeft op de aarde. **4** En gij vaders,
verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in
de lering en vermaning des Heeren. **5** Gij dienstknechten,
zijt gehoorzaam uw heren naar het vlees, met vreze
en beven, in eenvoudigheid uws harten, gelijk als aan
Christus; **6** Niet naar ogendienst, als mensenbehagers,
maar als dienstknechten van Christus, doende den wil van
God van harte; **7** Dienende met goedwilligheid den Heere,
en niet de mensen; **8** Wetende, dat zo wat goed een
iegelijk gedaan zal hebben, hij datzelve van den Heere
zal ontvangen, hetzij dienstknecht, hetzij vrije. **9** En gij
heren, doet hetzelfde bij hen, nalatende de dreiging; als
die weet, dat ook uw eigen Heere in de hemelen is, en dat
geen aanneming des persoons bij Hem is. **10** Voorts, mijn
broeders, wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte
Zijner macht. **11** Doet aan de gehele wapenrusting Gods,
opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des
duivels. **12** Want wij hebben den strijd niet tegen vlees
en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten,
tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer
eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. **(aiōn
g165)** **13** Daarom neemt aan de gehele wapenrusting
Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en
alles verricht hebbende, staande blijven. **14** Staat dan, uw
lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan
hebbende het borstwapen der gerechtigheid; **15** En de
voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het
Evangelie des vredes; **16** Bovenal aangenomen hebbende
het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen
des bozen zult kunnen uitblussen. **17** En neemt den helm
der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is
Gods Woord. **18** Met alle bidding en smeking, biddende te
allen tijd in den Geest, en tot hetzelve wakende met alle
gedurigheid en smeking voor al de heiligen; **19** En voor
mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening
mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid
van het Evangelie bekend te maken; **20** Waarover ik een
gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelve vrijmoediglijk
moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken. **21** En opdat
ook gij moogt weten hetgeen mij aangaat; en wat ik doe,
dat alles zal u Tychikus, de geliefde broeder en getrouwe
dienaar in den Heere, bekend maken; **22** Denwelken ik tot
datzelfde einde tot u gezonden heb, opdat gij onze zaken
zoudt weten, en hij uw harten zou vertroosten. **23** Vrede zij
den broederen, en liefde met geloof, van God den Vader,
en den Heere Jezus Christus. **24** De genade zij met al
degenen, die onzen Heere Jezus Christus liefhebben in
onverderfelijkheid. Amen.

Filippenzen

1 Paulus en Timotheus, dienstknechten van Jezus
Christus, al den heiligen in Christus Jezus, die te
Filippi zijn, met de opzieners en diakenen: **2** Genade zij
u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus
Christus. **3** Ik dank mijn God, zo dikwijls als ik uwer
gedenk. **4** (Te allen tijd in al mijn gebed voor u allen met
blijdschap het gebed doende) **5** Over uw gemeenschap
aan het Evangelie, van den eersten dag af tot nu toe; **6**
Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk
begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van
Jezus Christus; **7** Gelijk het bij mij recht is, dat ik van u
allen dit gevoel, omdat ik in mijn hart houde, dat gij, beide
in mijn banden, en in mijn verantwoording en bevestiging
van het Evangelie, gij allen, zeg ik, mijner genade mede
deelachtig zijt. **8** Want God is mijn Getuige, hoezeer ik
begerig ben naar u allen, met innerlijke bewegingen van
Jezus Christus. **9** En dit bid ik God, dat uw liefde nog meer
en meer overvloedig worde in erkentenis en alle gevoelen;
10 Opdat gij beproeft de dingen, die daarvan verschillen,
opdat gij oprecht zijt, en zonder aanstoot te geven, tot
den dag van Christus; **11** Vervuld met vruchten der
gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot heerlijkheid
en prijs van God. **12** En ik wil, dat gij weet, broeders, dat
hetgeen aan mij is geschied, meer tot bevordering van het
Evangelie gekomen is; **13** Alzo dat mijn banden in Christus
openbaar geworden zijn in het ganse rechthuis, en aan alle
anderen; **14** En dat het meerder deel der broederen in den
Heere, door mijn banden vertrouwen gekregen hebbende,
overvloediger het Woord onbevreesd durven spreken.
15 Sommigen prediken ook wel Christus door nijd en
twist, maar sommigen ook door goedwilligheid. **16** Genen
verkondigen wel Christus uit twisting, niet zuiver, menende
aan mijn banden verdrukking toe te brengen; **17** Doch
dezen uit liefde, dewijl zij weten, dat ik tot verantwoording
van het Evangelie gezet ben. **18** Wat dan? Nochtans wordt
Christus op allerlei wijze, hetzij onder een deksel, hetzij in
der waarheid, verkondigd; en daarin verblijd ik mij, ja, ik zal
mij ook verblijden. **19** Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid
gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des Geestes
van Jezus Christus. **20** Volgens mijn ernstige verwachting
en hoop, dat ik in geen zaak zal beschaamd worden; maar
dat in alle vrijmoedigheid, gelijk te allen tijd, alzo ook nu,
Christus zal groot gemaakt worden in mijn lichaam, hetzij
door het leven, hetzij door den dood. **21** Want het leven
is mij Christus, en het sterven is mij gewin. **22** Maar of
te leven in het vlees, hetzelve mij oorbaar zij, en wat ik
verkiezen zal, weet ik niet. **23** Want ik word van deze twee
gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden
en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste.
24 Maar in het vlees te blijven, is nodiger om uwentwil.
25 En dit vertrouw en weet ik, dat ik zal blijven, en met u
allen zal verblijven tot uw bevordering en blijdschap des
geloofs; **26** Opdat uw roem in Christus Jezus overvloedig
zij aan mij, door mijn tegenwoordigheid wederom bij u. **27**
Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus,
opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van
uw zaken moge horen, dat gij staat in een geest, met
een gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des
Evangelies; **28** En dat gij in geen ding verschrikt wordt van
degenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is
des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God. **29**
Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet
alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden; **30**
Denzelfden strijd hebbende, hoedanigen gij in mij gezien
hebt, en nu in mij hoort.

2 Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er
enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap
is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en
ontfermingen zijn; **2** Zo vervult mijn blijdschap, dat gij
moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van een
gemoed en van een gevoelen zijnde. **3** Doet geen ding
door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte
de een den ander uitnemender dan zichzelven. **4** Een
iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op
hetgeen der anderen is. **5** Want dat gevoelen zij in u,
hetwelk ook in Christus Jezus was; **6** Die in de gestaltenis
Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te
zijn; **7** Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis
eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den
mensen gelijk geworden; **8** En in gedaante gevonden als
een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam
geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.
9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en
heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam
is; **10** Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle
knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en
die onder de aarde zijn. **11** En alle tong zou belijden, dat
Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des
Vaders. **12** Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijd
gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid
alleen, maar veelmeer nu in mijn afwezen, werkt uws
zelfs zaligheid met vreze en beven; **13** Want het is God,
Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn
welbehagen. **14** Doet alle dingen zonder murmureren en
tegenspreken; **15** Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht
zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van
een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt
als lichten in de wereld; **16** Voorhoudende het woord des
levens, mij tot een roem tegen den dag van Christus, dat
ik niet tevergeefs heb gelopen, noch tevergeefs gearbeid.
17 Ja, indien ik ook tot een drankoffer geofferd worde over
de offerande en bediening uws geloofs, zo verblijde ik mij,
en verblijde mij met u allen. **18** En om datzelfde verblijdt
gij u ook, en verblijdt ook ulieden met mij. **19** En ik hoop in
den Heere Jezus Timotheus haast tot u te zenden, opdat
ik ook welgemoed moge zijn, als ik uw zaken zal verstaan
hebben. **20** Want ik heb niemand, die even alzo gemoed is,
dewelke oprechtelijk uw zaken zal bezorgen. **21** Want zij
zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus

is. 22 En gij weet zijn beproeving, dat hij, als een kind zijn
vader, met mij gediend heeft in het Evangelie. 23 Ik hoop
dan wel dezen van stonde aan te zenden, zo haast als ik
in mijn zaken zal voorzien hebben; 24 Doch ik vertrouw
in den Heere, dat ik ook zelf haast tot u komen zal. 25
Maar ik heb nodig geacht tot u te zenden Epafroditus,
mijn broeder, en medearbeider en medestrijder, en uw
afgezondene, en bedienaar mijner nooddruft; 26 Dewijl
hij zeer begerig was naar u allen, en zeer beangst was,
omdat gij gehoord hadt, dat hij krank was. 27 En hij is
ook krank geweest tot nabij den dood; maar God heeft
Zich zijner ontfermd; en niet alleen zijner, maar ook mijner,
opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben. 28 Zo
heb ik dan hem te spoediger gezonden, opdat gij, hem
ziende, wederom u zoudt verblijden, en ik te min zou
droevig zijn. 29 Ontvangt hem dan in den Heere, met alle
blijdschap, en houdt dezulken in waarde. 30 Want om het
werk van Christus was hij tot nabij den dood gekomen, zijn
leven niet achtende, opdat hij het gebrek uwer bediening
aan mij vervullen zou.

3 Voorts, mijn broeders, verblijdt u in den Heere. Dezelfde
dingen aan u te schrijven, is mij niet verdrietig, en het is
u zeker. 2 Ziet op de honden, ziet op de kwade arbeiders,
ziet op de versnijding. 3 Want wij zijn de besnijding, wij, die
God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen,
en niet in het vlees betrouwen. 4 Hoewel ik heb, dat ik
ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders
meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer; 5 Besneden
ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den
stam van Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar
de wet een Farizeer; 6 Naar den ijver een vervolger der
Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is,
zijnde onberispelijk. 7 Maar hetgeen mij gewin was, dat
heb ik om Christus' wil schade geacht. 8 Ja, gewisselijk, ik
acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid
der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil
ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek
te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen. 9 En in Hem
gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid,
die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus
is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het
geloof; 10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner
opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood
gelijkvormig wordende; 11 Of ik enigszins moge komen
tot de wederopstanding der doden. 12 Niet dat ik het
alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik
jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van
Christus Jezus ook gegrepen ben. 13 Broeders, ik acht
niet, dat ik zelf het gegrepen heb. 14 Maar een ding doe
ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot
hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der
roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus. 15
Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen;
en indien gij iets anderszins gevoelt, ook dat zal u God
openbaren. 16 Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons
daarin naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde
gevoelen. 17 Weest mede mijn navolgers, broeders, en
merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot
een voorbeeld hebt. 18 Want velen wandelen anders; van
dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende
zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn; 19
Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en
welker heerlijkheid is in hun schande, dewelken aardse
dingen bedenken. 20 Maar onze wandel is in de hemelen,
waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den
Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam
veranderen zal, opdat hetzelve gelijkvormig worde aan Zijn
heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle
dingen Zichzelven kan onderwerpen.

4 Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn
blijdschap en kroon, staat alzo in den Heere, geliefden!
2 Ik vermaan Euodia, en ik vermaan Syntyche, dat zij
eensgezind zijn in den Heere. 3 En ik bid ook u, gij mijn
oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam,
die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met
Clemens, en de andere mijn medearbeiders, welker namen
zijn in het boek des levens. 4 Verblijdt u in den Heere te
allen tijd; wederom zeg ik: Verblijdt u. 5 Uw bescheidenheid
zij allen mensen bekend. De Heere is nabij. 6 Weest in
geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door
bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij
God; 7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven
gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus
Jezus. 8 Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat
eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat
liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er
enige lof is, bedenkt datzelve; 9 Hetgeen gij ook geleerd,
en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet
dat; en de God des vredes zal met u zijn. 10 En ik ben
grotelijks verblijd geweest in den Heere, dat gij nu eenmaal
wederom verwakkerd zijt om aan mij te gedenken; waaraan
gij ook gedacht hebt, maar gij hebt de gelegenheid niet
gehad. 11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek; want ik
heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben. 12 En
ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te
hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide
verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te
hebben en gebrek te lijden. 13 Ik vermag alle dingen door
Christus, Die mij kracht geeft. 14 Nochtans hebt gij wel
gedaan, dat gij met mijn verdrukking gemeenschap gehad
hebt. 15 En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin
des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben,
geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening
van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen. 16 Want ook in
Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden,
tot nooddruft. 17 Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek
de vrucht, die overvloedig is tot uw rekening. 18 Maar ik
heb alles ontvangen, en ik heb overvloed; ik ben vervuld
geworden, als ik van Epafroditus ontvangen heb, dat van u
gezonden was, als een welriekende reuk, een aangename
offerande, Gode welbehagelijk. 19 Doch mijn God zal
naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddruft, in heerlijkheid,

door Christus Jezus. **20** Onzen God nu en Vader zij de
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **21** Groet
alle heiligen in Christus Jezus; U groeten de broeders, die
met mij zijn. **22** Al de heiligen groeten u, en meest die van
het huis des keizers zijn. **23** De genade van onzen Heere
Jezus Christus zij met u allen. Amen.

Colossenzen

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil
van God, en Timotheus, de broeder, **2** Den heiligen
en gelovige broederen in Christus, die te Kolosse zijn:
genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den
Heere Jezus Christus. **3** Wij danken den God en Vader
van onzen Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende; **4**
Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben,
en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen. **5** Om de
hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij
te voren gehoord hebt, door het Woord der waarheid,
namelijk des Evangelies; **6** Hetwelk tot u gekomen is,
gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten
voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord
hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt. **7**
Gelijk gij ook geleerd hebt van Epafras, onzen geliefden
mededienstknecht, dewelke een getrouw dienaar van
Christus is voor u; **8** Die ons ook verklaard heeft uw liefde
in den Geest. **9** Waarom ook wij, van dien dag af dat wij
het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en
te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis
van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand; **10**
Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle
behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende,
en wassende in de kennis van God; **11** Met alle kracht
bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot
alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap; **12**
Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft,
om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht;
13 Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis,
en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner
liefde; **14** In Denwelke wij de verlossing hebben door Zijn
bloed, namelijk de vergeving der zonden; **15** Dewelke het
Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller
kreaturen. **16** Want door Hem zijn alle dingen geschapen,
die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk
en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen,
hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door
Hem en tot Hem geschapen; **17** En Hij is voor alle dingen,
en alle dingen bestaan te zamen door Hem; **18** En Hij is
het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die
het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij
in allen de Eerste zou zijn. **19** Want het is des Vaders
welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen
zou; **20** En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende
door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen
verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de
aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn. **21** En Hij
heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door
het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, **22**
In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u
zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich
stellen; **23** Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en
vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies,
dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de
kreature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus
een dienaar geworden ben; **24** Die mij nu verblijd in mijn
lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van
de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk
is de Gemeente; **25** Welker dienaar ik geworden ben, naar
de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te
vervullen het Woord Gods; **26** Namelijk de verborgenheid,
die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle
geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;
(aiōn g165) **27** Aan wie God heeft willen bekend maken,
welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid
onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der
heerlijkheid; **28** Denwelken wij verkondigen, vermanende
een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle
wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt
stellen in Christus Jezus; **29** Waartoe ik ook arbeide,
strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

2 Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u
heb, en voor degenen, die te Laodicea zijn, en zo
velen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben
gezien; **2** Opdat hun harten vertroost mogen worden,
en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen
rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis
der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus;
3 In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis
verborgen zijn. **4** En dit zeg ik, opdat niet iemand u misleide
met beweegredenen, die een schijn hebben. **5** Want
hoewel ik met het vlees van u ben, nochtans ben ik met
den geest bij u, mij verblijdende en ziende uw ordening,
en de vastigheid van uw geloof in Christus. **6** Gelijk
gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen,
wandelt alzo in Hem; **7** Geworteld en opgebouwd in Hem,
en bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt,
overvloedig zijnde in hetzelve, met dankzegging. **8** Ziet
toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie,
en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar
de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus; **9**
Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk;
10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle
overheid en macht; **11** In Welken gij ook besneden zijt
met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de
uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de
besnijdenis van Christus; **12** Zijnde met Hem begraven
in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt
door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden
opgewekt heeft. **13** En Hij heeft u, als gij dood waart in de
misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend
gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; **14**
Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in
inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons
tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen,
hetzelve aan het kruis genageld hebbende; **15** En de
overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft
Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door
hetzelve over hen getriomfeerd. **16** Dat u dan niemand
oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of

der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een
schaduw der toekomende dingen, maar het lichaam is
van Christus. 18 Dat dan niemand u overheerse naar
zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende
in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen
zijnde door het verstand zijns vleses; 19 En het Hoofd
niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door
de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en
samengevoegd zijnde, opwast met goddelijken wasdom.
20 Indien gij dan met Christus de eerste beginselen der
wereld zijt afgestorven, wat wordt gij, gelijk of gij in de
wereld leefdet, met inzettingen belast? 21 Namelijk raak
niet, en smaak niet, en roer niet aan. 22 Welke dingen alle
verderven door het gebruik, ingevoerd naar de geboden
en leringen der mensen; 23 Dewelke wel hebben een
schijn rede van wijsheid in eigenwilligen gods dienst en
nederigheid, en in het lichaam niet te sparen, doch zijn
niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het vlees.

3 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt
de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende
aan de rechter hand Gods. 2 Bedenkt de dingen, die
boven zijn, niet die op de aarde zijn. 3 Want gij zijt
gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in
God. 4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die
ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard
worden in heerlijkheid. 5 Doodt dan uw leden, die op de
aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke
beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke
is afgodendienst. 6 Om welke de toorn Gods komt over
de kinderen der ongehoorzaamheid; 7 In dewelke ook
gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet.
8 Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap,
toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uw
mond. 9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan
hebt den ouden mens met zijn werken, 10 En aangedaan
hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis,
naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;
11 Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid,
barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is
alles en in allen. 12 Zo doet dan aan, als uitverkorenen
Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen
der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid,
zachtmoedigheid, lankmoedigheid; 13 Verdragende
elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand
tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs als Christus u
vergeven heeft, doet ook gij alzo. 14 En boven dit alles
doet aan de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid.
15 En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij
ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar.
16 Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle
wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en
lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere
met aangenaamheid in uw hart. 17 En al wat gij doet
met woorden of met werken, doet het alles in de Naam
van de Heere Jezus, dankende God en de Vader door
Hem. 18 Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig,
gelijk het betaamt in den Heere. 19 Gij mannen, hebt
uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar. 20
Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in alles, want
dat is de Heere welbehagelijk. 21 Gij vaders, tergt uw
kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden. 22 Gij
dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam uw heren naar het
vlees, niet met ogendiensten als mensenbehagers, maar
met eenvoudigheid des harten, vrezende God. 23 En al
wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den
mensen; 24 Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen
de vergelding der erfenis; want gij dient de Heere Christus.
25 Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat
hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons.

4 Gij heren, doet uw dienstknechten recht en gelijk,
wetende, dat ook gij een Heere hebt in de hemelen.
2 Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelve
met dankzegging; 3 Biddende meteen ook voor ons, dat
God ons de deur des Woords opene, om te spreken de
verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden
ben; 4 Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet
spreken. 5 Wandelt met wijsheid bij degenen, die buiten
zijn, den bekwamen tijd uitkopende. 6 Uw woord zij te
allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat
gij moogt weten, hoe gij een iegelijk moet antwoorden. 7
Al mijn zaken zal u bekend maken Tychikus, de geliefde
broeder, en getrouwe dienaar, en mededienstknecht in de
Heere; 8 Denwelken ik tot hetzelfde einde tot u gezonden
heb, opdat hij uw zaken wete, en uw harten vertrooste;
9 Met Onesimus, den getrouwen en geliefden broeder,
dewelke uit de uwen is; zij zullen u alles bekend maken,
wat hier is. 10 U groet Aristarchus, mijn medegevangene;
en Markus, de neef van Barnabas, aangaande welken
gij bevelen ontvangen hebt; zo hij tot u komt, ontvangt
hem; 11 En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis
zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk
Gods, die mij een vertroosting geweest zijn. 12 U groet
Epafras, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus,
te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij
staan moogt volmaakt en volkomen in al den wil van God.
13 Want ik geef hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft
over u en degenen, die in Laodicea zijn, en degenen, die in
Hierapolis zijn. 14 U groet Lukas, de medicijnmeester, de
geliefde, en Demas. 15 Groet de broeders, die in Laodicea
zijn, en Nymfas, en de Gemeente, die in zijn huis is. 16 En
wanneer deze zendbrief van u zal gelezen zijn, maakt, dat
hij ook in de gemeente der Laodicensen gelezen worde,
en dat ook gij dien leest, die uit Laodicea geschreven is.
17 En zegt aan Archippus: Zie op de bediening, die gij
aangenomen hebt in de Heere, dat gij die vervult. 18
De groetenis met mijn hand, van Paulus. Gedenkt mijn
banden. De genade zij met u. Amen.

1 Thessalonicenzen

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente
der Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en
den Heere Jezus Christus: genade zij u en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **2** Wij danken
God altijd over u allen, uwer gedachtig zijnde in onze
gebeden; **3** Zonder ophouden gedenkende het werk uws
geloofs, en den arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid
der hoop op onzen Heere Jezus Christus, voor onzen God
en Vader; **4** Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing
van God; **5** Want ons Evangelie is onder u niet alleen
in woorden geweest, maar ook in kracht, en in den
Heiligen Geest, en in vele verzekerdheid; gelijk gij weet,
hoedanigen wij onder u geweest zijn om uwentwil. **6** En gij
zijt onze navolgers geworden, en des Heeren, het Woord
aangenomen hebbende in vele verdrukking, met blijdschap
des Heiligen Geestes; **7** Alzo dat gij voorbeelden geworden
zijt al den gelovigen in Macedonie en Achaje. **8** Want van
u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen
in Macedonie en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw
geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van
node hebben, iets daarvan te spreken. **9** Want zijzelven
verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben,
en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den
levenden en waarachtigen God te dienen; **10** En Zijn Zoon
uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden
verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den
toekomenden toorn.

2 Want gij weet zelven, broeders, onzen ingang tot u,
dat die niet ijdel is geweest; **2** Maar, hoewel wij te
voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan
was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans
vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om het Evangelie van
God tot u te spreken in veel strijds. **3** Want onze vermaning
is niet geweest uit verleiding, noch uit onreinigheid, noch
met bedrog; **4** Maar, gelijk wij van God beproefd zijn
geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden,
alzo spreken wij, niet als mensen behagende, maar Gode,
Die onze harten beproeft. **5** Want wij hebben nooit met
pluimstrijkende woorden omgegaan, gelijk gij weet, noch
met enig bedeksel van gierigheid; God is Getuige! **6** Noch
zoekende eer uit mensen, noch van u, noch van anderen;
hoewel wij u tot last konden zijn als Christus' apostelen; **7**
Maar wij zijn vriendelijk geweest in het midden van u, gelijk
als een voedster haar kinderen koestert; **8** Alzo wij, tot u
zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen
niet alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen
zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart. **9** Want gij
gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en
dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig
zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.
10 Gij zijt getuigen, en God, hoe heilig, en rechtvaardig,
en onberispelijk wij u, die gelooft, geweest zijn. **11** Gelijk
gij weet, hoe wij een iegelijk van u, als een vader zijn
kinderen, vermaanden en vertroostten, **12** En betuigden,
dat gij zoudt wandelen, waardiglijk Gode, Die u roept tot
Zijn Koninkrijk en heerlijkheid. **13** Daarom danken wij ook
God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking
van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen
hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk
is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft. **14** Want
gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten
Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook
gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers,
gelijk als zij van de Joden; **15** Welke ook gedood hebben
den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben
vervolgd, en Gode niet behagen, en alle mensen tegen
zijn; **16** En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat
zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden
vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot
het einde. **17** Maar wij, broeders, van u beroofd geweest
zijnde voor een kleine wijle tijds, naar het aangezicht, niet
naar het hart, hebben ons te overvloediger benaarstigd,
om uw aangezicht te zien, met grote begeerte. **18** Daarom
hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus) eenmaal
en andermaal, maar de satanas heeft ons belet. **19** Want
welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon des roems? Zijt
gij die ook niet voor onzen Heere Jezus Christus in Zijn
toekomst? **20** Want gij zijt onze heerlijkheid en blijdschap.

3 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen,
hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten
worden; **2** En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder,
en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie
van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van
uw geloof; **3** Opdat niemand bewogen worde in deze
verdrukkingen; want gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld
zijn. **4** Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u,
dat wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is,
en gij weet het. **5** Daarom ook deze begeerte niet langer
kunnende verdragen, heb ik hem gezonden, om uw geloof
te verstaan; of niet misschien de verzoeker u zou verzocht
hebben, en onze arbeid ijdel zou wezen. **6** Maar als
Timotheus nu van ulieden tot ons gekomen was, en ons de
goede boodschap gebracht had van uw geloof en liefde,
en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer
begerig zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden; **7**
Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze verdrukking
en nood vertroost geworden door uw geloof; **8** Want nu
leven wij, indien gij vast staat in den Heere. **9** Want wat
dankzegging kunnen wij Gode tot vergelding wedergeven
voor u, vanwege al de blijdschap, waarmede wij ons om
uwentwil verblijden voor onzen God? **10** Nacht en dag zeer
overvloediglijk biddende, om uw aangezicht te mogen zien,
en te volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt. **11** Doch
onze God en Vader Zelf, en onze Heere Jezus Christus
richte onzen weg tot u. **12** En de Heere vermeerdere u, en
make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens
allen, gelijk wij ook zijn jegens u; **13** Opdat Hij uw harten
versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor

onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere
Jezus Christus met al Zijn heiligen.

4 Voorts dan, broeders, wij bidden en vermanen u in den
Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen hebt, hoe gij
moet wandelen en Gode behagen, dat gij daarin meer
overvloedig wordt. **2** Want gij weet, wat bevelen wij u
gegeven hebben door den Heere Jezus. **3** Want dit is de
wil van God, uw heiligmaking: dat gij u onthoudt van de
hoererij; **4** Dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten
in heiligmaking en eer; **5** Niet in kwade beweging der
begeerlijkheid, gelijk als de heidenen, die God niet kennen.
6 Dat niemand zijn broeder vertrede, noch bedriege in zijn
handeling; want de Heere is een wreker over dit alles,
gelijk wij u ook te voren gezegd en betuigd hebben. **7**
Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid, maar
tot heiligmaking. **8** Zo dan die dit verwerpt, die verwerpt
geen mens, maar God, Die ook Zijn Heiligen Geest in
ons heeft gegeven. **9** Van de broederlijke liefde nu hebt
gij niet van node, dat ik u schrijve; want gijzelven zijt
van God geleerd om elkander lief te hebben. **10** Want
gij doet ook hetzelfde aan al de broederen, die in geheel
Macedonie zijn. Maar wij vermanen u, broeders, dat gij
meer overvloedig wordt; **11** En dat gij u benaarstigt stil
te zijn, en uw eigen dingen te doen, en te werken met
uw eigen handen, gelijk wij u bevolen hebben; **12** Opdat
gij eerlijk wandelt bij degenen, die buiten zijn, en geen
ding van node hebt. **13** Doch, broeders, ik wil niet, dat gij
onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij
niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop
hebben. **14** Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven
is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen
zijn in Jezus, weder brengen met Hem. **15** Want dat
zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die
levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren,
niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. **16**
Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem
des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van
den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst
opstaan; **17** Daarna wij, die levend overgebleven zijn,
zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken,
den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd
met den Heere wezen. **18** Zo dan, vertroost elkander met
deze woorden.

5 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders!
hebt gij niet van node, dat men u schrijve. **2** Want gij
weet zelven zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal
komen, gelijk een dief in de nacht. **3** Want wanneer zij
zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een
haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een
bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;
4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die
dag als een dief zou bevangen. **5** Gij zijt allen kinderen
des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts,
noch der duisternis. **6** Zo laat ons dan niet slapen, gelijk
als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren zijn.
7 Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken
zijn, zijn des nachts dronken; **8** Maar wij, die des daags
zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het
borstwapen des geloofs en der liefde, en tot een helm, de
hoop der zaligheid. **9** Want God heeft ons niet gesteld tot
toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere
Jezus Christus; **10** Die voor ons gestorven is, opdat wij,
hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, te zamen met
Hem leven zouden. **11** Daarom vermaant elkander, en
sticht de een den anderen, gelijk gij ook doet. **12** En wij
bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u arbeiden,
en uw voorstanders zijn in den Heere, en u vermanen; **13**
En acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt
vreedzaam onder elkander. **14** En wij bidden u, broeders,
vermaant de ongeregelden, vertroost de kleinmoedigen,
ondersteunt de zwakken, zijt lankmoedig jegens allen. **15**
Ziet, dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde;
maar jaagt allen tijd het goede na, zo jegens elkander als
jegens allen. **16** Verblijdt u te allen tijd. **17** Bidt zonder
ophouden. **18** Dankt God in alles; want dit is de wil van
God in Christus Jezus over u. **19** Blust den Geest niet
uit. **20** Veracht de profetieen niet. **21** Beproeft alle dingen;
behoudt het goede. **22** Onthoudt u van allen schijn des
kwaads. **23** En de God des vredes Zelf heilige u geheel en
al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde
onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere
Jezus Christus. **24** Hij, Die u roept, is getrouw, Die het
ook doen zal. **25** Broeders, bidt voor ons. **26** Groet al de
broeders met een heiligen kus. **27** Ik bezweer ulieden bij
den Heere, dat deze zendbrief al den heiligen broederen
gelezen worde. **28** De genade van onzen Heere Jezus
Christus zij met ulieden. Amen.

2 Thessalonicenzen

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente
der Thessalonicensen, welke is in God, onzen Vader,
en den Heere Jezus Christus: **2** Genade zij u, en vrede,
van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **3**
Wij moeten God te allen tijd danken over u, broeders, gelijk
billijk is, omdat uw geloof zeer wast, en dat de liefde eens
iegelijken van u allen jegens elkander overvloedig wordt; **4**
Alzo dat wij zelven van u roemen in de Gemeenten Gods,
over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en
verdrukkingen, die gij verdraagt; **5** Een bewijs van Gods
rechtvaardig oordeel, opdat gij waardig geacht wordt het
Koninkrijk Gods, voor hetwelk gij ook lijdt; **6** Alzo het
recht is bij God verdrukking te vergelden dengenen, die
u verdrukken; **7** En u, die verdrukt wordt, verkwikking
met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den
hemel met de engelen Zijner kracht; **8** Met vlammend vuur
wraak doende over degenen, die God niet kennen, en
over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus
Christus niet gehoorzaam zijn. **9** Dewelken zullen tot straf
lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren,
en van de heerlijkheid Zijner sterkte, **(aiōnios g166)** **10**
Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te worden in
Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in allen, die geloven
(overmits onze getuigenis onder u is geloofd geworden)
in dien dag. **11** Waarom wij ook altijd bidden voor u, dat
onze God u waardig achte der roeping, en vervulle al het
welbehagen Zijner goedigheid, en het werk des geloofs
met kracht. **12** Opdat de Naam van onzen Heere Jezus
Christus verheerlijkt worde in u, en gij in Hem, naar de
genade van onzen God en den Heere Jezus Christus.

2 En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen
Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot
Hem, **2** Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand,
of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch
door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van
Christus aanstaande ware. **3** Dat u niemand verleide op
enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval
gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde,
de zoon des verderfs; **4** Die zich tegenstelt, en verheft
boven al wat God genaamd, of als God geeerd wordt,
alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten,
zichzelven vertonende, dat hij God is. **5** Gedenkt gij niet,
dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb? **6** En
nu, wat hem wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard
worde te zijner eigen tijd. **7** Want de verborgenheid der
ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die
hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat
hij uit het midden zal weggedaan worden. **8** En alsdan
zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de
Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds, en te
niet maken door de verschijning Zijner toekomst; **9** Hem,
zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in
alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; **10** En
in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die
verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet
aangenomen hebben, om zalig te worden. **11** En daarom
zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de
leugen zouden geloven; **12** Opdat zij allen veroordeeld
worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een
welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid. **13** Maar
wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die
van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne
verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes,
en geloof der waarheid; **14** Waartoe Hij u geroepen heeft
door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van
onzen Heere Jezus Christus. **15** Zo dan, broeders, staat
vast en houdt de inzettingen, die u geleerd zijn, hetzij door
ons woord, hetzij door onzen zendbrief. **16** En onze Heere
Jezus Christus Zelf, en onze God en Vader, Die ons heeft
liefgehad, en gegeven heeft een eeuwige vertroosting en
goede hoop in genade, **(aiōnios g166)** **17** Vertrooste uw
harten, en versterke u in alle goed woord en werk.

3 Voorts, broeders, bidt voor ons, opdat het Woord des
Heeren zijn loop hebbe, en verheerlijkt worde, gelijk
ook bij u; **2** En opdat wij mogen verlost worden van de
ongeschikte en boze mensen; want het geloof is niet
aller. **3** Maar de Heere is getrouw, Die u zal versterken
en bewaren van den boze. **4** En wij vertrouwen van u in
den Heere, dat gij, hetgeen wij u bevelen, ook doet, en
doen zult. **5** Doch de Heere richte uw harten tot de liefde
van God, en tot de lijdzaamheid van Christus. **6** En wij
bevelen u, broeders, in den Naam van onzen Heere Jezus
Christus, dat gij u onttrekt van een iegelijk broeder, die
ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting, die hij van
ons ontvangen heeft. **7** Want gijzelven weet, hoe men ons
behoort na te volgen; want wij hebben ons niet ongeregeld
gedragen onder u; **8** En wij hebben geen brood bij iemand
gegeten voor niet, maar in arbeid en moeite, nacht en
dag werkende, opdat wij niet iemand van u zouden lastig
zijn; **9** Niet, dat wij de macht niet hebben, maar opdat wij
onszelven u geven zouden tot een voorbeeld, om ons na
te volgen. **10** Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u
dit bevolen, dat, zo iemand niet wil werken, hij ook niet
ete. **11** Want wij horen, dat sommigen onder u ongeregeld
wandelen, niet werkende, maar ijdele dingen doende. **12**
Doch de zodanigen bevelen en vermanen wij door onzen
Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, hun
eigen brood eten. **13** En gij, broeders, vertraagt niet in
goed te doen. **14** Maar indien iemand ons woord, door
deze brief geschreven, niet gehoorzaam is, tekent dien; en
vermengt u niet met hem, opdat hij beschaamd worde; **15**
En houdt hem niet als een vijand, maar vermaant hem
als een broeder. **16** De Heere nu des vredes Zelf geve u
vrede te allen tijd, in allerlei wijze. De Heere zij met u allen.
17 De groetenis met mijn hand, van Paulus; hetwelk is een
teken in iederen zendbrief; alzo schrijf ik. **18** De genade
van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

1 Timotheüs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, naar het
bevel van God, onzen Zaligmaker, en den Heere
Jezus Christus, Die onze Hope is, **2** Aan Timotheus, mijn
oprechten zoon in het geloof; genade, barmhartigheid,
vrede zij u van God, onzen Vader, en Christus Jezus,
onzen Heere. **3** Gelijk ik u vermaand heb, dat gij te
Efeze zoudt blijven, als ik naar Macedonie reisde, zo
vermaan ik het u nog, opdat gij sommigen beveelt geen
andere leer te leren; **4** Noch zich te begeven tot fabelen
en oneindelijke geslachtsrekeningen, welke meer twist
vragen voortbrengen dan stichting Gods, die in het geloof
is. **5** Maar het einde des gebods is liefde uit een rein
hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd
geloof. **6** Van dewelke sommigen afgeweken zijnde,
zich gewend hebben tot ijdelspreking; **7** Willende leraars
der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch
wat zij bevestigen. **8** Doch wij weten, dat de wet goed
is, zo iemand die wettelijk gebruikt; **9** En hij dit weet,
dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet, maar den
onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en
den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den
vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers,
10 Den hoereerders, dien, die bij mannen liggen, den
mensendieven, den leugenaars, den meinedigen, en zo er
iets anders tegen de gezonde leer is; **11** Naar het Evangelie
der heerlijkheid des zaligen Gods, dat mij toebetrouwd is.
12 En ik dank Hem, Die mij bekrachtigd heeft, namelijk
Christus Jezus, onzen Heere, dat Hij mij getrouw geacht
heeft, mij in de bediening gesteld hebbende; **13** Die te
voren een gods lasteraar was, en een vervolger, en een
verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik
het ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid. **14** Doch
de genade onzes Heeren is zeer overvloedig geweest, met
geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. **15** Dit is een
getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus
Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te
maken, van welke ik de voornaamste ben. **16** Maar daarom
is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in
mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou
betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven
zullen ten eeuwigen leven. **(aiōnios g166)** **17** Den Koning nu
der eeuwen, den onverderfelijken, den onzienlijken, den
alleen wijzen God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid.
Amen. **(aiōn g165)** **18** Dit gebod beveel ik u, mijn zoon
Timotheus, dat gij naar de profetieen, die van u voorgegaan
zijn, in dezelve den goeden strijd strijdt; **19** Houdende het
geloof, en een goed geweten, hetwelk sommigen verstoten
hebbende, van het geloof schipbreuk geleden hebben;
20 Onder welken is Hymeneus en Alexander, die ik den
satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer
te lasteren.

2 Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden
smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen,
voor alle mensen; **2** Voor koningen, en allen, die in
hoogheid zijn; opdat wij een gerust en stil leven leiden
mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid. **3** Want dat
is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; **4**
Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis
der waarheid komen. **5** Want er is een God, er is ook
een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus
Jezus; **6** Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen
voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; **7** Waartoe ik
gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in
Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof
en waarheid. **8** Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle
plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en
twisting. **9** Desgelijks ook, dat de vrouwen, in een eerbaar
gewaad, met schaamte en matigheid zichzelven versieren,
niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarlen, of
kostelijke kleding; **10** Maar (hetwelk de vrouwen betaamt,
die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. **11**
Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.
12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den
man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij. **13** Want Adam
is eerst gemaakt, daarna Eva. **14** En Adam is niet verleid
geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding
geweest. **15** Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren,
zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met
matigheid.

3 Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens opzieners
ambt lust heeft, die begeert een treffelijk werk. **2** Een
opziener dan moet onberispelijk zijn, ener vrouwe man,
wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om
te leren; **3** Niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen
vuil-gewinzoeker; maar bescheiden, geen vechter, niet
geldgierig. **4** Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen
in onderdanigheid houdende, met alle stemmigheid; **5**
(Want zo iemand zijn eigen huis niet weet te regeren,
hoe zal hij voor de Gemeente Gods zorg dragen?) **6**
Geen nieuweling, opdat hij niet opgeblazen worde, en
in het oordeel des duivels valle. **7** En hij moet ook een
goede getuigenis hebben van degenen, die buiten zijn,
opdat hij niet valle in smaadheid, en in den strik des
duivels. **8** De diakenen insgelijks moeten eerbaar zijn,
niet tweetongig, niet die zich tot veel wijns begeven,
geen vuil-gewinzoekers; **9** Houdende de verborgenheid
des geloofs in een rein geweten. **10** En dat deze ook
eerst beproefd worden, en dat zij daarna dienen, zo zij
onbestraffelijk zijn. **11** De vrouwen insgelijks moeten
eerbaar zijn, geen lasteraarsters, wakker, getrouw in alles.
12 Dat de diakenen ener vrouwe mannen zijn, die hun
kinderen en hun eigen huizen wel regeren. **13** Want die
wel gediend hebben, verkrijgen zichzelven een goeden
opgang, en vele vrijmoedigheid in het geloof, hetwelk is in
Christus Jezus. **14** Deze dingen schrijf ik u, hopende zeer
haast tot u te komen; **15** Maar zo ik vertoef, opdat gij moogt
weten, hoe men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is
de Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid
der waarheid. **16** En buiten allen twijfel, de verborgenheid

der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees,
is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen,
is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is
opgenomen in heerlijkheid.

4 Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste
tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich
begevende tot verleidende geesten, en leringen der
duivelen, **2** Door geveinsdheid der leugensprekers,
hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer
toegeschroeid; **3** Verbiedende te huwelijken, gebiedende
van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft, tot
nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de
waarheid hebben bekend. **4** Want alle schepsel Gods
is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging
genomen zijnde; **5** Want het wordt geheiligd door het
Woord van God, en door het gebed. **6** Als gij deze dingen
den broederen voorstelt, zo zult gij een goed dienaar
van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des
geloofs en der goede leer, welke gij achtervolgd hebt. **7**
Maar verwerp de ongoddelijke en oudwijfse fabelen; en
oefen uzelven tot godzaligheid. **8** Want de lichamelijke
oefening is tot weinig nut; maar de godzaligheid is tot alle
dingen nut, hebbende de belofte des tegenwoordigen en
des toekomenden levens. **9** Dit is een getrouw woord,
en alle aanneming waardig. **10** Want hiertoe arbeiden wij
ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt hebben op
den levenden God, Die een Behouder is aller mensen,
maar allermeest der gelovigen. **11** Beveel deze dingen,
en leer ze. **12** Niemand verachte uw jonkheid, maar zijt
een voorbeeld der gelovigen in woord, in wandel, in liefde,
in den geest, in geloof, in reinheid. **13** Houd aan in het
lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kome. **14**
Verzuim de gave niet, die in u is, die u gegeven is door de
profetie, met oplegging der handen des ouderlingschaps.
15 Bedenk deze dingen, wees hierin bezig, opdat uw
toenemen openbaar zij in alles. **16** Heb acht op uzelven en
op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en
uzelven behouden, en die u horen.

5 Bestraf een ouden man niet hardelijk, maar vermaan
hem als een vader; de jonge als broeders; **2** De oude
vrouwen als moeders; de jonge als zusters, in alle reinheid.
3 Eer de weduwen, die waarlijk weduwen zijn. **4** Maar
zo enige weduwe kinderen heeft, of kindskinderen, dat
die leren eerst aan hun eigen huis godzaligheid oefenen,
en den voorouderen wedervergelding te doen; want dat
is goed en aangenaam voor God. **5** Die nu waarlijk
weduwe is, en alleen gelaten, die hoopt op God, en blijft in
smekingen en gebeden nacht en dag. **6** Maar die haar
wellust volgt, die is levende gestorven. **7** En beveel dit,
opdat zij onberispelijk zijn. **8** Doch zo iemand de zijnen,
en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft
het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.
9 Dat een weduwe gekozen worde niet minder dan van
zestig jaren, welke eens mans vrouw geweest zij; **10**
Getuigenis hebbende van goede werken: zo zij kinderen
opgevoed heeft, zo zij gaarne heeft geherbergd, zo zij
der heiligen voeten heeft gewassen, zo zij den verdrukten
genoegzame hulp gedaan heeft, zo zij alle goed werk
nagetracht heeft. **11** Maar neem de jonge weduwen niet
aan; want als zij weelderig geworden zijn tegen Christus,
zo willen zij huwelijken; **12** Hebbende haar oordeel, omdat
zij haar eerste geloof hebben te niet gedaan. **13** En
meteen ook leren zij ledig omgaan bij de huizen; en zijn
niet alleen ledig, maar ook klapachtig, en ijdele dingen
doende, sprekende, hetgeen niet betaamt. **14** Ik wil dan,
dat de jonge weduwen huwelijken, kinderen telen, het huis
regeren, geen oorzaak van lastering aan de wederpartij
geven. **15** Want enigen hebben zich alrede afgewend
achter den satan. **16** Zo enig gelovig man, of gelovige
vrouw weduwen heeft, dat die haar genoegzame hulp
doe, en dat de Gemeente niet bezwaard worde, opdat zij
degenen, die waarlijk weduwen zijn, genoegzame hulp
doen moge. **17** Dat de ouderlingen, die wel regeren,
dubbele eer waardig geacht worden, voornamelijk die
arbeiden in het Woord en de leer. **18** Want de Schrift
zegt: Een dorsenden os zult gij niet muilbanden; en: De
arbeider is zijn loon waardig. **19** Neem tegen een ouderling
geen beschuldiging aan, anders dan onder twee of drie
getuigen. **20** Bestraf die zondigen in tegenwoordigheid
van allen, opdat ook de anderen vreze mogen hebben.
21 Ik betuig voor God, en den Heere Jezus Christus, en
de uitverkoren engelen, dat gij deze dingen onderhoudt,
zonder vooroordeel, niets doende naar toegenegenheid.
22 Leg niemand haastelijk de handen op, en heb geen
gemeenschap aan anderer zonden; bewaar uzelven rein.
23 Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig
wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden. **24**
Van sommige mensen zijn de zonden te voren openbaar,
en gaan voor tot hun veroordeling; en in sommigen ook
volgen zij na. **25** Desgelijks ook de goede werken zijn te
voren openbaar, en daar het anders mede gelegen is,
kunnen niet verborgen worden.

6 De dienstknechten, zovelen als er onder het juk zijn,
zullen hun heren alle eer waardig achten, opdat de
Naam van God, en de leer niet gelasterd worde. **2** En die
gelovige heren hebben, zullen hen niet verachten, omdat
zij broeders zijn; maar zullen hen te meer dienen, omdat
zij gelovig en geliefd zijn, als die deze weldaad mede
deelachtig zijn. Leer en vermaan deze dingen. **3** Indien
iemand een andere leer leert, en niet overeenkomt met de
gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met
de leer, die naar de godzaligheid is, **4** Die is opgeblazen,
en weet niets, maar hij raast omtrent twist vragen en
woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade
nadenkingen. **5** Verkeerde krakelingen van mensen, die
een verdorven verstand hebben, en van de waarheid
beroofd zijn, menende, dat de godzaligheid een gewin zij.
Wijk af van dezulken. **6** Doch de godzaligheid is een groot
gewin met vergenoeging. **7** Want wij hebben niets in de
wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen
iets daaruit dragen. **8** Maar als wij voedsel en deksel

hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn. **9** Doch die
rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in den strik, en
in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de
mensen doen verzinken in verderf en ondergang. **10** Want
de geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, tot welke
sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof,
en hebben zichzelven met vele smarten doorstoken. **11**
Maar gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en jaag naar
gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid,
zachtmoedigheid. **12** Strijd den goeden strijd des geloofs,
grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen
zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen.
(aiōnios g166) **13** Ik beveel u voor God, Die alle ding levend
maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus
de goede belijdenis betuigd heeft, **14** Dat gij dit gebod
houdt, onbevlekt en onberispelijk, tot op de verschijning
van onzen Heere Jezus Christus; **15** Welke te Zijner
tijd vertonen zal de zalige en alleen machtige Heere,
de Koning der koningen, en Heere der heren; **16** Die
alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht
bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien
kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen. **(aiōnios
g166)** **17** Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld,
dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de
ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God,
Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten; **(aiōn
g165)** **18** Dat zij weldadig zijn, rijk worden in goede werken,
gaarne mededelende zijn, en gemeenzaam; **19** Leggende
zichzelven weg tot een schat een goed fondament tegen
het toekomende, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen
mogen. **20** O Timotheus, bewaar het pand u toebetrouwd,
een afkeer hebbende van het ongoddelijk ijdel-roepen, en
van de tegenstellingen der valselijk genaamde wetenschap;
21 Dewelke sommigen voorgevende, zijn van het geloof
afgeweken. De genade zij met u. Amen.

2 Timotheüs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil
van God, naar de belofte des levens, dat in Christus
Jezus is, **2** Aan Timotheus, mijn geliefden zoon: genade,
barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en Christus
Jezus, onzen Heere. **3** Ik dank God, Wien ik diene van
mijn voorouderen aan in een rein geweten, gelijk ik zonder
ophouden uwer gedachtig ben in mijn gebeden nacht en
dag; **4** Zeer begerig zijnde om u te zien, als ik gedenk aan
uw tranen, opdat ik met blijdschap moge vervuld worden;
5 Als ik mij in gedachtenis breng het ongeveinsd geloof,
dat in u is, hetwelk eerst gewoond heeft in uw grootmoeder
Lois, en in uw moeder Eunice; en ik ben verzekerd, dat het
ook in u woont. **6** Om welke oorzaak ik u indachtig maak,
dat gij opwekt de gave Gods, die in u is, door de oplegging
mijner handen. **7** Want God heeft ons niet gegeven
een geest der vreesachtigheid, maar der kracht, en der
liefde, en der gematigdheid. **8** Schaam u dan niet der
getuigenis onzes Heeren, noch mijns, die Zijn gevangene
ben; maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de
kracht Gods; **9** Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen
met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar
naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven
is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; **(aiōnios g166)**
10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning
van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft
te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid
aan het licht gebracht door het Evangelie; **11** Waartoe ik
gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar
der heidenen; **12** Om welke oorzaak ik ook deze dingen
lijde, maar word niet beschaamd; want ik weet, Wien ik
geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn
pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag. **13**
Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij
gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is.
14 Bewaar het goede pand, dat u toebetrouwd is, door
den Heiligen Geest, Die in ons woont. **15** Gij weet dit,
dat allen, die in Azie zijn, zich van mij afgewend hebben;
onder dewelke is Fygellus en Hermogenes. **16** De Heere
geve den huize van Onesiforus barmhartigheid; want hij
heeft mij dikmaals verkwikt, en heeft zich mijner keten niet
geschaamd. **17** Maar als hij te Rome gekomen was, heeft
hij mij zeer naarstiglijk gezocht, en heeft mij gevonden. **18**
De Heere geve hem, dat hij barmhartigheid vinde bij den
Heere, in dien dag; en hoeveel hij mij te Efeze gediend
heeft, weet gij zeer wel.

2 Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in
Christus Jezus is; **2** En hetgeen gij van mij gehoord hebt
onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen,
welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren. **3**
Gij dan, lijd verdrukkingen, als een goed krijgsknecht van
Jezus Christus. **4** Niemand, die in de krijg dient, wordt
ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien
moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft.
5 En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo
hij niet wettelijk heeft gestreden. **6** De landman, als hij
arbeidt, moet alzo eerst de vruchten genieten. **7** Merk,
hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle
dingen. **8** Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit
de doden is opgewekt, Welke is uit den zade Davids,
naar mijn Evangelie; **9** Om hetwelk ik verdrukkingen
lijde tot de banden toe, als een kwaaddoener; maar het
Woord Gods is niet gebonden. **10** Daarom verdraag ik
alles om de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid
zouden verkrijgen, die in Christus Jezus is, met eeuwige
heerlijkheid. **(aiōnios g166)** **11** Dit is een getrouw woord;
want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook
met Hem leven; **12** Indien wij verdragen, wij zullen ook
met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal
ons ook verloochenen; **13** Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft
getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen. **14** Breng
deze dingen in gedachtenis, en betuig voor den Heere, dat
zij geen woordenstrijd voeren, hetwelk tot geen ding nut is,
dan tot verkering der toehoorders. **15** Benaarstig u, om
uzelven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die
niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht
snijdt. **16** Maar stel u tegen het ongoddelijk ijdelroepen;
want zij zullen in meerdere goddeloosheid toenemen. **17**
En hun woord zal voorteten, gelijk de kanker; onder welke
is Hymeneus en Filetus; **18** Die van de waarheid zijn
afgeweken, zeggende, dat de opstanding alrede geschied
is, en verkeren sommiger geloof. **19** Evenwel het vaste
fondament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere
kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den
Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid. **20**
Doch in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren
vaten, maar ook houten en aarden vaten; en sommige
ter ere, maar sommige ter onere. **21** Indien dan iemand
zichzelven van deze reinigt, die zal een vat zijn ter ere,
geheiligd en bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle
goed werk toebereid. **22** Maar vlied de begeerlijkheden
der jonkheid; en jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde,
vrede, met degenen, die den Heere aanroepen uit een
rein hart. **23** En verwerp de vragen, die dwaas en zonder
lering zijn, wetende, dat zij twistingen voortbrengen. **24**
En een dienstknecht des Heeren moet niet twisten, maar
vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te leren, en
die de kwaden kan verdragen; **25** Met zachtmoedigheid
onderwijzende degenen, die tegenstaan; of hun God te
eniger tijd bekering gave tot erkentenis der waarheid;
26 En zij wederom ontwaken mochten uit den strik des
duivels, onder welken zij gevangen waren tot zijn wil.

3 En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen
zware tijden. **2** Want de mensen zullen zijn liefhebbers
van zichzelven, geldgierig, laatdunkend, hovaardig,
lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar,
onheilig. **3** Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk,
achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de
goeden, **4** Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer
liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; **5**

Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de
kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer
van dezen. **6** Want van dezen zijn het, die in de huizen
insluipen, en nemen de vrouwkens gevangen, die met
zonden geladen zijn, en door menigerlei begeerlijkheden
gedreven worden; **7** Vrouwkens, die altijd leren, en
nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen. **8**
Gelijkerwijs nu Jannes en Jambres Mozes tegenstonden,
alzo staan ook deze de waarheid tegen; mensen, verdorven
zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof.
9 Maar zij zullen niet meerder toenemen; want hun
uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk ook die van
genen geworden is. **10** Maar gij hebt achtervolgd mijn
leer, wijze van doen, voornemen, geloof, lankmoedigheid,
liefde, lijdzaamheid. **11** Mijn vervolgingen, mijn lijden, zulks
als mij overkomen is in Antiochie, in Ikonium en in Lystre;
hoedanige vervolgingen ik geleden heb, en de Heere heeft
mij uit alle verlost. **12** En ook allen, die godzaliglijk willen
leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden. **13**
Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger
voortgaan, verleidende en wordende verleid. **14** Maar blijft
gij in hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan u verzekering
gedaan is, wetende, van wien gij het geleerd hebt; **15** En
dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt,
die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof,
hetwelk in Christus Jezus is. **16** Al de Schrift is van God
ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot
verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;
17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk
volmaaktelijk toegerust.

4 Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus,
Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn
verschijning en in Zijn Koninkrijk: **2** Predik het woord;
houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan
in alle lankmoedigheid en leer. **3** Want er zal een tijd
zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen;
maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelven
leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; **4**
En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en
zullen zich keren tot fabelen. **5** Maar gij, wees wakker in
alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist,
maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij. **6**
Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd
mijner ontbinding is aanstaande. **7** Ik heb den goeden
strijd gestreden, ik heb den loop geeindigd, ik heb het
geloof behouden; **8** Voorts is mij weggelegd de kroon der
rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige
Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook
allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben. **9** Benaarstig
u haastelijk tot mij te komen. **10** Want Demas heeft mij
verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen,
en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatie,
Titus naar Dalmatie. **(aiōn g165)** **11** Lukas is alleen met
mij. Neem Markus mede, en breng hem met u; want hij
is mij zeer nut tot den dienst. **12** Maar Tychikus heb ik
naar Efeze gezonden. **13** Breng den reismantel mede,
dien ik te Troas bij Karpus gelaten heb, als gij komt, en
de boeken, inzonderheid de perkamenten. **14** Alexander,
de kopersmid, heeft mij veel kwaads betoond; de Heere
vergelde hem naar zijn werken. **15** Van welken wacht gij u
ook, want hij heeft onze woorden zeer tegengestaan. **16** In
mijn eerste verantwoording is niemand bij mij geweest,
maar zij hebben mij allen verlaten. Het worde hun niet
toegerekend. **17** Maar de Heere heeft mij bijgestaan, en
heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou
verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve
zouden horen. En ik ben uit de muil des leeuws verlost.
18 En de Heere zal mij verlossen van alle boos werk,
en bewaren tot Zijn hemels Koninkrijk; Denwelken zij de
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **19** Groet
Priska en Aquila, en het huis van Onesiforus. **20** Erastus is
te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank
gelaten. **21** Benaarstig u, om voor den winter te komen. U
groet Eubulus, en Pudens, en Linus, en Klaudia, en al de
broeders. **22** De Heere Jezus Christus zij met uw geest.
De genade zij met ulieden. Amen.

Titus

1 Paulus, een dienstknecht Gods, en een apostel van
Jezus Christus, naar het geloof der uitverkorenen Gods,
en de kennis der waarheid, die naar de godzaligheid is;
2 In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet
liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar
geopenbaard heeft te Zijner tijd; **(aiōnios g166)** **3** Namelijk
Zijn Woord, door de prediking, die mij toebetrouwd is,
naar het bevel van God, onze Zaligmaker; aan Titus,
mijn oprechte zoon, naar het gemeen geloof: **4** Genade,
barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en den
Heere Jezus Christus, onzen Zaligmaker. **5** Om die
oorzaak heb ik u te Kreta gelaten, opdat gij, hetgeen nog
ontbrak, voorts zoudt te recht brengen, en dat gij van
stad tot stad zoudt ouderlingen stellen, gelijk ik u bevolen
heb: **6** Indien iemand onberispelijk is, ener vrouwe man,
gelovige kinderen hebbende, die niet te beschuldigen zijn
van overdadigheid, of ongehoorzaam zijn. **7** Want een
opziener moet onberispelijk zijn, als een huisverzorger
Gods, niet eigenzinnig, niet genegen tot toornigheid, niet
genegen tot den wijn, geen smijter, geen vuil-gewinzoeker;
8 Maar die gaarne herbergt, die de goeden liefheeft,
matig, rechtvaardig, heilig, kuis; **9** Die vasthoudt aan het
getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig
zij, beide om te vermanen door de gezonde leer, en om
de tegensprekers te wederleggen. **10** Want er zijn ook
vele ongeregelden, ijdelheidsprekers en verleiders van
zinnen, inzonderheid die uit de besnijdenis zijn; **11** Welken
men moet den mond stoppen, die gehele huizen verkeren,
lerende wat niet behoort, om vuil gewins wil. **12** Een uit
hen, zijnde hun eigen profeet, heeft gezegd: De Kretensen
zijn altijd leugenachtig, kwade beesten, luie buiken. **13**
Deze getuigenis is waar. Daarom bestraf hen scherpelijk,
opdat zij gezond mogen zijn in het geloof. **14** En zich niet
begeven tot Joodse fabelen, en geboden der mensen,
die hen van de waarheid afkeren. **15** Alle dingen zijn wel
rein den reinen, maar den bevlekten en ongelovigen is
geen ding rein, maar beide hun verstand en geweten
zijn bevlekt. **16** Zij belijden, dat zij God kennen, maar zij
verloochenen Hem met de werken, alzo zij gruwelijk zijn
en ongehoorzaam, en tot alle goed werk ongeschikt.

2 Doch gij, spreek hetgeen der gezonde leer betaamt. **2**
Dat de oude mannen nuchter zijn, stemmig, voorzichtig,
gezond in het geloof, in de liefde, in de lijdzaamheid. **3** De
oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk
den heiligen betaamt, dat zij geen lasteraarsters zijn, zich
niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het
goede; **4** Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig
te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te
hebben; **5** Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren,
goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat
het Woord Gods niet gelasterd worde. **6** Vermaan den jonge
mannen insgelijks, dat zij matig zijn. **7** Betoon uzelven
in alles een voorbeeld van goede werken, betoon in de
leer onvervalstheid, deftigheid, oprechtheid; **8** Het woord
gezond en onverwerpelijk, opdat degene, die daartegen is,
beschaamd worde, en niets kwaads hebbe van ulieden
te zeggen. **9** Vermaan den dienstknechten, dat zij hun
eigen heren onderdanig zijn, dat zij in alles welbehagelijk
zijn, niet tegensprekende; **10** Niet onttrekkende, maar
alle goede trouw bewijzende; opdat zij de leer van
God, onzen Zaligmaker, in alles mogen versieren. **11**
Want de zaligmakende genade Gods is verschenen
aan alle mensen. **12** En onderwijst ons, dat wij, de
goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende,
matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze
tegenwoordige wereld; **(aiōn g165)** **13** Verwachtende de
zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den
groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus; **14** Die
Zichzelven voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou
verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelven een
eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken. **15** Spreek
dit, en vermaan, en bestraf met allen ernst. Dat niemand u
verachte.

3 Vermaan hen, dat zij aan de overheden en machten
onderdanig zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn, dat zij tot
alle goed werk bereid zijn; **2** Dat zij niemand lasteren, geen
vechters zijn, maar bescheiden zijn, alle zachtmoedigheid
bewijzende jegens alle mensen. **3** Want ook wij waren
eertijds onwijs, ongehoorzaam, dwalende, menigerlei
begeerlijkheden en wellusten dienende, in boosheid en
nijdigheid levende, hatelijk zijnde, en elkander hatende.
4 Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen
Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen
is, **5** Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken
der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar
Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en
vernieuwing des Heiligen Geestes; **6** Denwelken Hij over
ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen
Zaligmaker; **7** Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door
Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope
des eeuwigen levens. **(aiōnios g166)** **8** Dit is een getrouw
woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk bevestigt,
opdat degenen, die aan God geloven, zorg dragen, om
goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die
goed en nuttig zijn den mensen. **9** Maar wedersta de
dwaze vragen en geslachtsrekeningen, en twistingen, en
strijdingen over de wet; want zij zijn onnut en ijdel. **10**
Verwerp een kettersen mens na de eerste en tweede
vermaning; **11** Wetende, dat de zodanige verkeerd is, en
zondigt, zijnde bij zichzelf veroordeeld. **12** Als ik Artemas
tot u zal zenden, of Tychikus, zo benaarstig u tot mij te
komen te Nikopolis; want aldaar heb ik voorgenomen
te overwinteren. **13** Geleid Zenas, den wetgeleerde, en
Apollos zorgvuldiglijk, opdat hun niets ontbreke. **14** En dat
ook de onzen leren, goede werken voor te staan tot nodig
gebruik, opdat zij niet onvruchtbaar zijn. **15** Die met mij
zijn, groeten u allen. Groet ze, die ons liefhebben in het
geloof. De genade zij met u allen. Amen.

Filémon

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en
Timotheus, de broeder, aan Filemon, den geliefde, en
onzen medearbeider, **2** En aan Appia, de geliefde, en aan
Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die
te uwen huize is: **3** Genade zij ulieden en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **4** Ik dank mijn
God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden; **5** Alzo
ik hoor uw liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan den Heere
Jezus, en jegens al de heiligen; **6** Opdat de gemeenschap
uws geloofs krachtig worde in de bekendmaking van alle
goed, hetwelk in ulieden is door Christus Jezus. **7** Want
wij hebben grote vreugde en vertroosting over uw liefde,
dat de ingewanden der heiligen verkwikt zijn geworden
door u, broeder! **8** Daarom, hoewel ik grote vrijmoedigheid
heb in Christus, om u te bevelen, hetgeen betamelijk is; **9**
Zo bid ik nochtans liever door de liefde, daar ik zodanig
een ben, te weten Paulus, een oud man, en nu ook een
gevangene van Jezus Christus. **10** Ik bid u dan voor mijn
zoon, denwelken ik in mijn banden heb geteeld, namelijk
Onesimus; **11** Die eertijds u onnut was, maar nu u en
mij zeer nuttig; denwelken ik wedergezonden heb; **12**
Doch gij, neem hem, dat is mijn ingewanden, weder aan;
13 Denwelken ik wel had willen bij mij behouden, opdat
hij mij voor u dienen zou in de banden des Evangelies.
14 Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen,
opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang,
maar naar vrijwilligheid. **15** Want veellicht is hij daarom
voor een kleinen tijd van u gescheiden geweest, opdat gij
hem eeuwig zoudt weder hebben. **(aiōnios g166)** **16** Nu
voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een
dienstknecht, namelijk een geliefden broeder, inzonderheid
mij, hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in den
Heere. **17** Indien gij mij dan houdt voor een metgezel,
zo neem hem aan, gelijk als mij. **18** En indien hij u iets
verongelijkt heeft, of schuldig is, reken dat mij toe. **19** Ik,
Paulus, heb het geschreven met deze mijn hand, ik zal
het betalen; opdat ik u niet zegge, dat gij ook uzelven
mij daartoe schuldig zijt. **20** Ja, broeder, laat mij uwer
hierin genieten in den Heere; verkwik mijn ingewanden in
den Heere. **21** Ik heb aan u geschreven, vertrouwende
op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook
boven hetgeen ik zeg. **22** En bereid mij ook tegelijk een
herberg; want ik hoop, dat ik door uw gebeden ulieden
zal geschonken worden. **23** U groeten Epafras, mijn
medegevangene in Christus Jezus, **24** Markus, Aristarchus,
Demas, Lukas, mijn medearbeiders. **25** De genade van
onzen Heere Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

Hebreeën

1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de
vaderen gesproken hebbende door de profeten, **2**
heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den
Zoon; Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van
alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;
(aiōn g165) **3** Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel Zijner
heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid,
en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat
Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven te
weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der
Majesteit in de hoogste hemelen; **4** Zoveel treffelijker
geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam
boven hen geerfd heeft. **5** Want tot wien van de engelen
heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik u
gegenereerd? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader zijn,
en Hij zal Mij tot een Zoon zijn? **6** En als Hij wederom de
Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle
engelen Gods Hem aanbidden. **7** En tot de engelen zegt
Hij wel: Die Zijn engelen maakt geesten, en Zijn dienaars
een vlam des vuurs. **8** Maar tot den Zoon zegt Hij: Uw
troon, o God, is in alle eeuwigheid; de schepter Uws
koninkrijks is een rechte schepter. **(aiōn g165)** **9** Gij hebt
rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat;
daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der
vreugde boven Uw medegenoten. **10** En: Gij, Heere! hebt
in den beginne de aarde gegrond, en de hemelen zijn
werken Uwer handen; **11** Dezelve zullen vergaan, maar
Gij blijft altijd, en zij zullen alle als een kleed verouden; **12**
En als een dekkleed zult Gij ze ineenrollen, en zij zullen
veranderd worden; maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren
zullen niet ophouden. **13** En tot welken der engelen heeft
Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw
vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?
14 Zijn zij niet allen gedienstige geesten, die tot dienst
uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid
beerven zullen?

2 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen
van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd
doorvloeien. **2** Want indien het woord, door de engelen
gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en
ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen
heeft; **3** Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo
grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen
zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons
bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord
hebben; **4** God bovendien medegetuigende door tekenen,
en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des
Heiligen Geestes, naar Zijn wil. **5** Want Hij heeft aan de
engelen niet onderworpen de toekomende wereld, van
welke wij spreken. **6** Maar iemand heeft ergens betuigd,
zeggende: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des
mensen zoon, dat Gij hem bezoekt! **7** Gij hebt hem een
weinig minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid
en eer hebt Gij hem gekroond, en Gij hebt hem gesteld
over de werken Uwer handen; **8** Alle dingen hebt Gij
onder zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij hem
alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten,
dat hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet,
dat hem alle dingen onderworpen zijn; **9** Maar wij zien
Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig
minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden
des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen
den dood smaken zou. **10** Want het betaamde Hem,
om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen
zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende,
den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou
heiligen. **11** Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd
worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet
schaamt hen broeders te noemen. **12** Zeggende: Ik zal
Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der
Gemeente zal Ik U lofzingen. **13** En wederom: Ik zal Mijn
betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik en
de kinderen, die Mij God gegeven heeft. **14** Overmits dan
de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij
ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij
door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld
des doods had, dat is, den duivel; **15** En verlossen zou al
degenen, die met vreze des doods, door al hun leven,
der dienstbaarheid onderworpen waren. **16** Want waarlijk,
Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad
Abrahams aan. **17** Waarom Hij in alles den broederen
moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een
getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te
doen waren, om de zonden des volks te verzoenen. **18**
Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft,
kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.

3 Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping
deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester
onzer belijdenis, Christus Jezus; **2** Die getrouw is Dengene,
Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn
huis was. **3** Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid
waardig geacht dan Mozes, als degene, die het huis
gebouwd heeft, meerder eer heeft, dan het huis. **4** Want
een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar Die dit
alles gebouwd heeft, is God. **5** En Mozes is wel getrouw
geweest in geheel zijn huis, als een dienaar, tot getuiging
der dingen, die daarna gesproken zouden worden; **6** Maar
Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij
zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en de roem der
hoop tot het einde toe vast behouden. **7** Daarom, gelijk de
Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, **8**
Zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de
verbittering, ten dage der verzoeking, in de woestijn; **9**
Alwaar Mij uw vaders verzocht hebben; zij hebben Mij
beproefd, en hebben Mijn werken gezien, veertig jaren
lang. **10** Daarom was Ik vertoornd over dat geslacht, en
sprak: Altijd dwalen zij met het hart, en zij hebben Mijn
wegen niet gekend. **11** Zo heb Ik dan gezworen in Mijn
toorn; Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! **12** Ziet toe,

broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een
boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden
God; 13 Maar vermaant elkander te allen dage, zolang
als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u
verhard worde door de verleiding der zonde. 14 Want
wij zijn Christus deelachtig geworden, zo wij anders het
beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vast
behouden; 15 Terwijl er gezegd wordt: Heden, indien gij
Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet, gelijk in de
verbittering geschied is. 16 Want sommigen, als zij die
gehoord hadden, hebben Hem verbitterd, doch niet allen,
die uit Egypte door Mozes uitgegaan zijn. 17 Over welke nu
is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over
degenen, die gezondigd hadden, welker lichamen gevallen
zijn in de woestijn? 18 En welken heeft Hij gezworen, dat
zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan dengenen,
die ongehoorzaam geweest waren? 19 En wij zien, dat zij
niet hebben kunnen ingaan vanwege hun ongeloof.

4 Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte
van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van
u schijne achtergebleven te zijn. 2 Want ook ons is het
Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der
prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof
niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben.
3 Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk
Hij gezegd heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn:
Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn werken
van de grondlegging der wereld af al volbracht waren.
4 Want Hij heeft ergens van den zevenden dag aldus
gesproken: En God heeft op den zevenden dag van al Zijn
werken gerust. 5 En in deze plaats wederom: Indien zij in
Mijn rust zullen ingaan! 6 Dewijl dan blijft, dat sommigen
in dezelve rust ingaan, en degenen, dien het Evangelie
eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de
ongehoorzaamheid, 7 Zo bepaalt Hij wederom een zekeren
dag, namelijk heden, door David zeggende, zo langen
tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is): Heden, indien gij Zijn
stem hoort, zo verhardt uw harten niet. 8 Want indien
Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij daarna niet
gesproken van een anderen dag. 9 Er blijft dan een rust
over voor het volk Gods. 10 Want die ingegaan is in zijn
rust, heeft zelf ook van zijn werken gerust, gelijk God van
de Zijne. 11 Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust
in te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der
ongelovigheid valle. 12 Want het Woord Gods is levend
en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend
zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des
geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is
een oordeler der gedachten en der overleggingen des
harten. 13 En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem;
maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen
Desgenen, met Welken wij te doen hebben. 14 Dewijl wij
dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen
doorgegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo
laat ons deze belijdenis vasthouden. 15 Want wij hebben
geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met
onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is
verzocht geweest, doch zonder zonde. 16 Laat ons dan
met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade,
opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade
vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

5 Want alle hogepriester, uit de mensen genomen, wordt
gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God te
doen zijn, opdat hij offere gaven en slachtofferen voor
de zonden; 2 Die behoorlijk medelijden kan hebben met
de onwetenden en dwalenden, overmits hij ook zelf met
zwakheid omvangen is; 3 En om derzelver zwakheid wil
moet hij gelijk voor het volk, alzo ook voor zichzelven,
offeren voor de zonden. 4 En niemand neemt zichzelven
die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkerwijs
als Aaron. 5 Alzo heeft ook Christus Zichzelven niet
verheerlijkt, om Hogepriester te worden, maar Die tot
Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U
gegenereerd. 6 Gelijk Hij ook in een andere plaats zegt:
Gij zijt Priester in der eeuwigheid, naar de ordening van
Melchizedek. **(aiōn g165)** 7 Die in de dagen Zijns vleses,
gebeden en smekingen tot Dengene, Die Hem uit den
dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd
hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze. 8 Hoewel Hij
de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft,
uit hetgeen Hij heeft geleden. 9 En geheiligd zijnde, is
Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der
eeuwige zaligheid geworden; **(aiōnios g166)** 10 En is van
God genaamd een Hogepriester, naar de ordening van
Melchizedek. 11 Van Denwelken wij hebben vele dingen,
en zwaar om te verklaren, te zeggen, dewijl gij traag om te
horen geworden zijt. 12 Want gij, daar gij leraars behoordet
te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men
u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods;
en gij zijt geworden, als die melk van node hebben, en niet
vaste spijze. 13 Want een iegelijk, die der melk deelachtig
is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want
hij is een kind. 14 Maar der volmaakten is de vaste spijze,
die door de gewoonheid de zinnen geoefend hebben, tot
onderscheiding beide des goeds en des kwaads.

6 Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus,
laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom
leggende het fondament van de bekering van dode werken,
en van het geloof in God, 2 Van de leer der dopen, en
van de oplegging der handen, en van de opstanding der
doden, en van het eeuwig oordeel. **(aiōnios g166)** 3 En dit
zullen wij ook doen, indien het God toelaat. 4 Want het is
onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de
hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes
deelachtig geworden zijn, 5 En gesmaakt hebben het
goede woord Gods, en de krachten der toekomende eeuw,
(aiōn g165) 6 En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te
vernieuwen tot bekering, als welke zichzelven den Zoon
van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.
7 Want de aarde, die den regen, menigmaal op haar
komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt voor

degenen, door welke zij ook gebouwd wordt, die ontvangt
zegen van God; 8 Maar die doornen en distelen draagt,
die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking, welker einde is
tot verbranding. 9 Maar, geliefden! wij verzekeren ons van
u betere dingen, en met de zaligheid gevoegd, hoewel wij
alzo spreken. 10 Want God is niet onrechtvaardig dat Hij
uw werk zou vergeten, en den arbeid der liefde, die gij aan
Zijn Naam bewezen hebt, als die de heiligen gediend hebt
en nog dient. 11 Maar wij begeren, dat een iegelijk van u
dezelfde naarstigheid bewijze, tot de volle verzekerdheid
der hoop, tot het einde toe; 12 Opdat gij niet traag
wordt, maar navolgers zijt dergenen, die door geloof en
lankmoedigheid de beloftenissen beerven. 13 Want als God
aan Abraham de belofte deed, dewijl Hij bij niemand, die
meerder was, had te zweren, zo zwoer Hij bij Zichzelven,
14 Zeggende: Waarlijk, zegenende zal Ik u zegenen,
en vermenigvuldigende zal Ik u vermenigvuldigen. 15
En alzo, lankmoediglijk verwacht hebbende, heeft hij de
belofte verkregen. 16 Want de mensen zweren wel bij
den meerdere dan zij zijn, en de eed tot bevestiging is
denzelven een einde van alle tegenspreken; 17 Waarin
God, willende den erfgenamen der beloftenis overvloediger
bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een
eed daartussen is gekomen; 18 Opdat wij, door twee
onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God
liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk,
die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde
hoop vast te houden; 19 Welke wij hebben als een
anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het
binnenste van het voorhangsel; 20 Daar de Voorloper voor
ons is ingegaan, namelijk Jezus, naar de ordening van
Melchizedek, een Hogepriester geworden zijnde in der
eeuwigheid. **(aiōn g165)**

7 Want deze Melchizedek was koning van Salem, een
priester des Allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet
ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en
hem zegende; 2 Aan welken ook Abraham van alles de
tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning
der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van
Salem, hetwelk is een koning des vredes; 3 Zonder vader,
zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel
der dagen, noch einde des levens hebbende; maar den
Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester
in eeuwigheid. 4 Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest
zij, aan denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden
gegeven heeft uit den buit. 5 En die uit de kinderen van
Levi het priesterdom ontvangen, hebben wel bevel om
tienden te nemen van het volk, naar de wet, dat is, van
hun broederen, hoewel die uit de lenden van Abraham
voortgekomen zijn. 6 Maar hij, die zijn geslachtsrekening
uit hen niet heeft, die heeft van Abraham tienden genomen,
en hem, die de beloftenissen had, heeft hij gezegend. 7
Nu, zonder enig tegenspreken, hetgeen minder is, wordt
gezegend van hetgeen meerder is. 8 En hier nemen wel
tienden de mensen, die sterven, maar aldaar neemt ze
die, van welken getuigd wordt, dat hij leeft. 9 En, om
zo te spreken, ook Levi, die tienden neemt, heeft door
Abraham tienden gegeven; 10 Want hij was nog in de
lenden des vaders, als hem Melchizedek tegemoet ging.
11 Indien dan nu de volkomenheid door het Levietische
priesterschap ware (want onder hetzelve heeft het volk de
wet ontvangen), wat nood was het nog, dat een ander
priester naar de ordening van Melchizedek zou opstaan,
en die niet zou gezegd worden te zijn naar de ordening
van Aaron? 12 Want het priesterschap veranderd zijnde,
zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet. 13
Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort
tot een anderen stam, van welken niemand zich tot het
altaar begeven heeft. 14 Want het is openbaar, dat onze
Heere uit Juda gesproten is; op welken stam Mozes
niets gesproken heeft van het priesterschap. 15 En dit
is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis van
Melchizedek een ander priester opstaat: 16 Die dit niet
naar de wet des vleselijken gebods is geworden, maar
naar de kracht des onvergankelijken levens. 17 Want Hij
getuigt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening
van Melchizedek. **(aiōn g165)** 18 Want de vernietiging van
het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids
en onprofijtelijkheids wil; 19 Want de wet heeft geen ding
volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door
welke wij tot God genaken. 20 En voor zoveel het niet
zonder eedzwering is geschied, (want genen zijn wel
zonder eedzwering priesters geworden; 21 Maar Deze
met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd heeft: De
Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen:
Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van
Melchizedek). **(aiōn g165)** 22 Van een zoveel beter verbond
is Jezus Borg geworden. 23 En genen zijn wel vele
priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd
werden altijd te blijven; 24 Maar Deze, omdat Hij in der
eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap.
(aiōn g165) 25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig
maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij
altijd leeft om voor hen te bidden. 26 Want zodanig een
Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbesmet,
afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen
geworden; 27 Dien het niet allen dag nodig was, gelijk den
hogepriesters, eerst voor zijn eigen zonden slachtofferen
op te offeren, daarna, voor de zonden des volks; want dat
heeft Hij eenmaal gedaan, als Hij Zichzelven opgeofferd
heeft. 28 Want de wet stelt tot hogepriesters mensen, die
zwakheid hebben; maar het woord der eedzwering, die na
de wet is gevolgd, stelt den Zoon, Die in der eeuwigheid
geheiligd is. **(aiōn g165)**

8 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is,
dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is
aan de rechter hand van den troon der Majesteit in de
hemelen: 2 Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren
tabernakels, welken de Heere heeft opgericht, en geen
mens. 3 Want een iegelijk hogepriester wordt gesteld, om
gaven en slachtofferen te offeren; waarom het noodzakelijk
was, dat ook Deze wat had, dat Hij zou offeren. 4 Want

indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester
zijn, dewijl er priesters zijn, die naar de wet gaven offeren;
5 Welke het voorbeeld en de schaduw der hemelse dingen
dienen, gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand
was, als hij den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt
Hij, dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u op den
berg getoond is. **6** En nu heeft Hij zoveel uitnemender
bediening gekregen, als Hij ook eens beteren verbonds
Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is.
7 Want indien dat eerste verbond onberispelijk geweest
ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn
geweest. **8** Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet,
de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het
huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond
oprichten; **9** Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen
gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen
uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet
gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere. **10**
Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israels maken
zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun
verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en
Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk
zijn. **11** En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en
een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken de Heere; want zij
zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den
grote onder hen. **12** Want Ik zal hun ongerechtigheden
genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik
geenszins meer gedenken. **13** Als Hij zegt: Een nieuw
verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud
gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

9 Zo had dan wel ook het eerste verbond rechten van
de gods dienst, en het wereldlijk heiligdom. **2** Want de
tabernakel was toebereid, namelijk de eerste, in welken
was de kandelaar, en de tafel, en de toonbroden, welke
genaamd wordt het heilige; **3** Maar achter het tweede
voorhangsel was de tabernakel, genaamd het heilige der
heiligen; **4** Hebbende een gouden wierookvat, en de ark
des verbonds, alom met goud overdekt, in welke was
de gouden kruik, daar het Manna in was, en de staf van
Aaron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds.
5 En boven over deze ark waren de cherubijnen der
heerlijkheid, die het verzoendeksel beschaduwden; van
welke dingen wij nu van stuk tot stuk niet zullen zeggen. **6**
Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel
de priesters in den eersten tabernakel, te allen tijde, om
de gods diensten te volbrengen; **7** Maar in den tweeden
tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars,
niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelven
en voor des volks misdaden. **8** Waarmede de Heilige
Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet
openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel
nog stand had; **9** Welke was een afbeelding voor dien
tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen
geofferd werden, die dengene, die de dienst pleegde,
niet konden heiligen naar het geweten; **10** Bestaande
alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen
en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der
verbetering opgelegd. **11** Maar Christus, de Hogepriester
der toekomende goederen, gekomen zijnde, is door den
meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen
gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, **12** Noch door
het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen
bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige
verlossing teweeggebracht hebbende. **(aiōnios g166)** **13**
Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der
jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de
reinigheid des vleses; **14** Hoeveel te meer zal het bloed
van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven
Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen
van dode werken, om den levende God te dienen? **(aiōnios
g166)** **15** En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen
testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde,
tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste
testament waren, degenen, die geroepen zijn, de beloftenis
der eeuwige erve ontvangen zouden. **(aiōnios g166)** **16**
Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de
dood des testamentmakers tussen kome; **17** Want een
testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht
heeft, wanneer de testamentmaker leeft. **18** Waarom ook
het eerste niet zonder bloed is ingewijd. **19** Want als
al de geboden, naar de wet van Mozes, tot al het volk
uitgesproken waren, nam hij het bloed der kalveren en
bokken, met water, en purperen wol, en hysop, besprengde
beide het boek zelf, en al het volk, **20** Zeggende: Dit
is het bloed des testaments, hetwelk God aan ulieden
heeft geboden. **21** En hij besprengde desgelijks ook den
tabernakel, en al de vaten van den dienst met het bloed.
22 En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar
de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.
23 Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen
der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen
gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelve door
betere offeranden dan deze. **24** Want Christus is niet
ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is,
hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den
hemel zelven, om nu te verschijnen voor het aangezicht
van God voor ons; **25** Noch ook, opdat Hij Zichzelven
dikwijls zou opofferen, gelijk de hogepriester alle jaar in
het heiligdom ingaat met vreemd bloed; **26** (Anders had
Hij dikwijls moeten lijden van de grondlegging der wereld
af) maar nu is Hij eenmaal in de voleinding der eeuwen
geopenbaard, om de zonde te niet te doen, door Zijnzelfs
offerande. **(aiōn g165)** **27** En gelijk het den mensen gezet
is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel; **28** Alzo ook
Christus, eenmaal geofferd zijnde, om veler zonden weg te
nemen, zal ten anderen male zonder zonde gezien worden
van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid.

10 Want de wet, hebbende een schaduw der
toekomende goederen, niet het beeld zelf der zaken,
kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk
opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.
2 Anderszins zouden zij opgehouden hebben, geofferd

te worden, omdat degenen, die den dienst pleegden,
geen geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal
gereinigd geweest zijnde; 3 Maar nu geschiedt in dezelve
alle jaren weder gedachtenis der zonden. 4 Want het is
onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden
wegneme. 5 Daarom, komende in de wereld, zegt Hij:
Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt
Mij het lichaam toebereid; 6 Brandofferen en offer voor de
zonde hebben U niet behaagd. 7 Toen sprak Ik: Zie, Ik kom
(in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil
te doen, o God! 8 Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer,
en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt
Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar
de wet geofferd worden); 9 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom,
om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg,
om het tweede te stellen. 10 In welken wil wij geheiligd
zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus,
eenmaal geschied. 11 En een iegelijk priester stond wel
alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals
offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;
12 Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd
hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand
Gods; 13 Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld
worden tot een voetbank Zijner voeten. 14 Want met een
offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die
geheiligd worden. 15 En de Heilige Geest getuigt het
ons ook; 16 Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is
het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen,
zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten,
en Ik zal die inschrijven in hun verstanden; 17 En hun
zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer
gedenken. 18 Waar nu vergeving derzelve is, daar is geen
offerande meer voor de zonde. 19 Dewijl wij dan, broeders,
vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom
door het bloed van Jezus, 20 Op een versen en levenden
weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel,
dat is, door Zijn vlees; 21 En dewijl wij hebben een groten
Priester over het huis Gods; 22 Zo laat ons toegaan met
een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs,
onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten,
en het lichaam gewassen zijnde met rein water. 23 Laat
ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden;
(want Die het beloofd heeft, is getrouw); 24 En laat ons op
elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der
goede werken; 25 En laat ons onze onderlinge bijeenkomst
niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar
elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als gij ziet, dat
de dag nadert. 26 Want zo wij willens zondigen, nadat
wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft
er geen slachtoffer meer over voor de zonden; 27 Maar
een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des
vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden. 28 Als iemand
de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder
barmhartigheid, onder twee of drie getuigen; 29 Hoeveel
te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden,
die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des
testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was,
en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan? 30
Want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mijn is de wraak,
Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En wederom: De
Heere zal Zijn volk oordelen. 31 Vreselijk is het te vallen in
de handen des levenden Gods. 32 Doch gedenkt de vorige
dagen, in dewelke, nadat gij verlicht zijt geweest, gij veel
strijd des lijdens hebt verdragen. 33 Ten dele, als gij door
smaadheden en verdrukkingen een schouwspel geworden
zijt; en ten dele, als gij gemeenschap gehad hebt met
degenen, die alzo behandeld werden. 34 Want gij hebt ook
over mijn banden medelijden gehad, en de roving uwer
goederen met blijdschap aangenomen, wetende, dat gij
hebt in uzelven een beter en blijvend goed in de hemelen.
35 Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote
vergelding des loons heeft. 36 Want gij hebt lijdzaamheid
van node, opdat gij, den wil van God gedaan hebbende,
de beloftenis moogt wegdragen; 37 Want: Nog een zeer
weinig tijds en Hij, Die te komen staat, zal komen, en niet
vertoeven. 38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof
leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem
geen behagen. 39 Maar wij zijn niet van degenen, die zich
onttrekken ten verderve, maar van degenen, die geloven
tot behouding der ziel.

11 Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die
men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet
ziet. 2 Want door hetzelve hebben de ouden getuigenis
bekomen. 3 Door het geloof verstaan wij, dat de wereld
door het woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen,
die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien
worden. **(aiōn g165)** 4 Door het geloof heeft Abel een
meerdere offerande Gode geofferd dan Kain, door hetwelk
hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was,
alzo God over zijn gave getuigenis gaf; en door hetzelve
geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. 5 Door
het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij den
dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat
hem God weggenomen had; want voor zijn wegneming
heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde. 6
Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen.
Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een
Beloner is dergenen, die Hem zoeken. 7 Door het geloof
heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde
van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd
geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn
huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld,
en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die
naar het geloof is. 8 Door het geloof is Abraham, geroepen
zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de
plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is
uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. 9 Door het
geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte,
als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond
met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren derzelfde
belofte. 10 Want hij verwachtte de stad, die fondamenten
heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is. 11 Door

het geloof heeft ook Sara zelve kracht ontvangen, om
zaad te geven, en boven den tijd haars ouderdoms heeft
zij gebaard; overmits zij Hem getrouw heeft geacht, Die
het beloofd had. **12** Daarom zijn ook van een, en dat een
verstorvene, zovelen in menigte geboren, als de sterren
des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee
is, hetwelk ontallijk is. **13** Deze allen zijn in het geloof
gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar
hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd,
en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de
aarde waren. **14** Want die zulke dingen zeggen, betonen
klaarlijk, dat zij een vaderland zoeken. **15** En indien zij aan
dat vaderland gedacht hadden, van hetwelk zij uitgegaan
waren, zij zouden tijd gehad hebben, om weder te keren;
16 Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het
hemelse. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun
God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid.
17 Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd,
Izak geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft
zijn eniggeborene geofferd, **18** (Tot denwelke gezegd was:
In Izak zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat
God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; **19**
Waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft.
20 Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau
gezegend aangaande toekomende dingen. **21** Door het
geloof heeft Jakob, stervende, een iegelijk der zonen
van Jozef gezegend, en heeft aangebeden, leunende
op het opperste van zijn staf. **22** Door het geloof heeft
Jozef, stervende, gemeld van den uitgang der kinderen
Israels, en heeft bevel gegeven van zijn gebeente. **23**
Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie
maanden lang van zijn ouders verborgen, overmits zij
zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden
het gebod des konings niet. **24** Door het geloof heeft
Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon
van Farao's dochter genoemd te worden; **25** Verkiezende
liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden,
dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;
26 Achtende de versmaadheid van Christus meerderen
rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag
op de vergelding des loons. **27** Door het geloof heeft hij
Egypte verlaten, niet vrezende den toorn des konings; want
hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke. **28** Door het
geloof heeft hij het pascha uitgericht, en de besprenging
des bloeds, opdat de verderver der eerstgeborenen hen
niet raken zou. **29** Door het geloof zijn zij de Rode zee
doorgegaan, als door het droge; hetwelk de Egyptenaars,
ook verzoekende, zijn verdronken. **30** Door het geloof zijn
de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe
omringd waren geweest. **31** Door het geloof is Rachab,
de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, als
zij de verspieders met vrede had ontvangen. **32** En wat
zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken,
zou ik verhalen van Gideon, en Barak, en Samson,
en Jeftha, en David, en Samuel, en de profeten; **33**
Welken door het geloof koninkrijken hebben overwonnen,
gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen, de
muilen der leeuwen toegestopt; **34** De kracht des vuurs
hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn ontvloden,
uit zwakheid krachten hebben gekregen, in den krijg
sterk geworden zijn, heirlegers der vreemden op de
vlucht hebben gebracht; **35** De vrouwen hebben hare
doden uit de opstanding weder gekregen; en anderen
zijn uitgerekt geworden, de aangeboden verlossing niet
aannemende, opdat zij een betere opstanding verkrijgen
zouden. **36** En anderen hebben bespottingen en geselen
geproefd, en ook banden en gevangenis; **37** Zijn gestenigd
geworden, in stukken gezaagd, verzocht, door het zwaard
ter dood gebracht; hebben gewandeld in schaapsvellen
en in geitenvellen; verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld
zijnde; **38** (Welker de wereld niet waardig was) hebben in
woestijnen gedoold, en op bergen, en in spelonken, en in
holen der aarde. **39** En deze allen, hebbende door het
geloof getuigenis gehad, hebben de belofte niet verkregen;
40 Alzo God wat beters over ons voorzien had, opdat zij
zonder ons niet zouden volmaakt worden.

12 Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der
getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons
afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt,
en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons
voorgesteld is; **2** Ziende op den oversten Leidsman en
Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde,
die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en
schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des
troons van God. **3** Want aanmerkt Dezen, Die zodanig een
tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen,
opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen. **4** Gij
hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende
tegen de zonde; **5** En gij hebt vergeten de vermaning, die
tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht niet klein de
kastijding des Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem
bestraft wordt; **6** Want dien de Heere liefheeft, kastijdt
Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon, die Hij aanneemt. **7**
Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God
jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de vader
niet kastijdt?) **8** Maar indien gij zonder kastijding zijt, welke
allen deelachtig zijn geworden, zo zijt gij dan bastaarden,
en niet zonen. **9** Voorts, wij hebben de vaders onzes
vleses wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen hen; zullen
wij dan niet veel meer den Vader der geesten onderworpen
zijn, en leven? **10** Want genen hebben ons wel voor een
korten tijd, naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar
Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid
zouden deelachtig worden. **11** En alle kastijding als die
tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar
van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een
vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door
dezelve geoefend zijn. **12** Daarom richt weder op de
trage handen, en de slappe knieen; **13** En maakt rechte
paden voor uw voeten, opdat hetgeen kreupel is, niet
verdraaid worde, maar dat het veelmeer genezen worde.
14 Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking,

zonder welke niemand den Heere zien zal; **15** Toeziende,
dat niet iemand verachtere van de genade Gods; dat niet
enige wortel der bitterheid, opwaarts spruitende, beroerte
make en door dezelve velen ontreinigd worden. **16** Dat
niet iemand zij een hoereerder, of een onheilige, gelijk
Ezau, die om een spijze het recht van zijn eerstgeboorte
weggaf. **17** Want gij weet, dat hij ook daarna, de zegening
willende beerven, verworpen werd; want hij vond geen
plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht.
18 Want gij zijt niet gekomen tot den tastelijken berg,
en het brandende vuur, en donkerheid, en duisternis, en
onweder, **19** En tot het geklank der bazuin, en de stem der
woorden; welke die ze hoorden, baden, dat het woord tot
hen niet meer zou gedaan worden. **20** (Want zij konden
niet dragen, hetgeen er geboden werd: Indien ook een
gedierte den berg aanraakt, het zal gestenigd of met een
pijl doorschoten worden. **21** En Mozes, zo vreselijk was
het gezicht, zeide: Ik ben gans bevreesd en bevende). **22**
Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des
levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele
duizenden der engelen; **23** Tot de algemene vergadering
en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen
opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en
de geesten der volmaakte rechtvaardigen; **24** En tot den
Middelaar des nieuwen testaments, Jezus, en het bloed
der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel. **25**
Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt; want
indien dezen niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen,
welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer
zullen wij niet ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren,
Die van de hemelen is; **26** Wiens stem toen de aarde
bewoog; maar nu heeft Hij verkondigd, zeggende: Nog
eenmaal zal Ik bewegen niet alleen de aarde, maar ook
den hemel. **27** En dit woord: Nog eenmaal, wijst aan de
verandering der bewegelijke dingen, als welke gemaakt
waren, opdat blijven zouden de dingen, die niet bewegelijk
zijn. **28** Daarom, alzo wij een onbewegelijk Koninkrijk
ontvangen, laat ons de genade vast houden, door dewelke
wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en
godvruchtigheid. **29** Want onze God is een verterend vuur.

13 Dat de broederlijke liefde blijve. **2** Vergeet de
herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben
sommigen onwetend engelen geherbergd. **3** Gedenkt der
gevangenen, alsof gij mede gevangen waart; en dergenen,
die kwalijk gehandeld worden, alsof gij ook zelven in het
lichaam kwalijk gehandeld waart. **4** Het huwelijk is eerlijk
onder allen, en het bed onbevlekt; maar hoereerders en
overspelers zal God oordelen. **5** Uw wandel zij zonder
geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige;
want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u
niet verlaten. **6** Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen:
De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat
mij een mens zal doen. **7** Gedenkt uwer voorgangeren,
die u het Woord Gods gesproken hebben; en volgt hun
geloof na, aanschouwende de uitkomst hunner wandeling.
8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in
der eeuwigheid. **(aiōn g165)** **9** Wordt niet omgevoerd met
verscheidene en vreemde leringen; want het is goed, dat
het hart gesterkt wordt door genade, niet door spijzen,
door welke geen nuttigheid bekomen hebben, die daarin
gewandeld hebben. **10** Wij hebben een altaar, van hetwelk
geen macht hebben te eten, die den tabernakel dienen. **11**
Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd in
het heiligdom door den hogepriester, derzelver lichamen
werden verbrand buiten de legerplaats. **12** Daarom heeft
ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou
heiligen, buiten de poort geleden. **13** Zo laat ons dan
tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid
dragende. **14** Want wij hebben hier geen blijvende stad,
maar wij zoeken de toekomende. **15** Laat ons dan door
Hem altijd Gode opofferen een offerande des lofs, dat is,
de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden. **16** En vergeet
de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet; want aan
zodanige offeranden heeft God een welbehagen. **17** Zijt
uw voorgangeren gehoorzaam, en zijt hun onderdanig;
want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap geven
zullen; opdat zij dat doen mogen met vreugde en niet al
zuchtende; want dat is u niet nuttig. **18** Bidt voor ons; want
wij vertrouwen, dat wij een goed geweten hebben, als die
in alles willen eerlijk wandelen. **19** En ik bid u te meer, dat
gij dit doet, opdat ik te eerder ulieden moge wedergegeven
worden. **20** De God nu des vredes, Die den grote Herder
der schapen, door het bloed des eeuwigen testaments,
uit de doden heeft wedergebracht, namelijk onze Heere
Jezus Christus, **(aiōnios g166)** **21** Die volmake u in alle
goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen; werkende in u,
hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus;
Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.
(aiōn g165) **22** Doch ik bid u, broeders, verdraagt het woord
dezer vermaning; want ik heb u in het kort geschreven.
23 Weet, dat de broeder Timotheus losgelaten is, met
welken (zo hij haast komt) ik u zal zien. **24** Groet al uw
voorgangeren, en al de heiligen. U groeten die van Italie
zijn. **25** De genade zij met u allen. Amen.

Jakobus

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere
Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de
verstrooiing zijn: zaligheid. **2** Acht het voor grote vreugde,
mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoekingen valt;
3 Wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid
werkt. **4** Doch de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk,
opdat gij moogt volmaakt zijn en geheel oprecht, in geen
ding gebrekkelijk. **5** En indien iemand van u wijsheid
ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk
mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven
worden. **6** Maar dat hij ze begere in geloof, niet twijfelende;
want die twijfelt, is een baar der zee gelijk, die van den
wind gedreven en op en nedergeworpen wordt. **7** Want die
mens mene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere.
8 Een dubbelhartig man is ongestadig in al zijn wegen. **9**
Maar de broeder, die nederig is, roeme in zijn hoogheid. **10**
En de rijke in zijn vernedering; want hij zal als een bloem
van het gras voorbijgaan. **11** Want de zon is opgegaan
met de hitte, en heeft het gras dor gemaakt, en zijn bloem
is afgevallen, en de schone gedaante haars aanschijns is
vergaan; alzo zal ook de rijke in zijn wegen verwelken. **12**
Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij
beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens
ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die
Hem liefhebben. **13** Niemand, als hij verzocht wordt, zegge:
Ik word van God verzocht; want God kan niet verzocht
worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt niemand. **14**
Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen
begeerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt. **15** Daarna
de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde; en
de zonde voleindigd zijnde baart den dood. **16** Dwaalt
niet, mijn geliefde broeders! **17** Alle goede gave, en alle
volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten
afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw
van omkering. **18** Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard
door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als
eerstelingen Zijner schepselen. **19** Zo dan, mijn geliefde
broeders, een iegelijk mens zij ras om te horen, traag
om te spreken, traag tot toorn; **20** Want de toorn des
mans werkt Gods gerechtigheid niet. **21** Daarom, afgelegd
hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid,
ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in u geplant
wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken. **22** En zijt daders
des Woords, en niet alleen hoorders, uzelven met valse
overlegging bedriegende. **23** Want zo iemand een hoorder
is des Woords, en niet een dader, die is een man gelijk,
welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt in een spiegel;
24 Want hij heeft zichzelven bemerkt, en is weggegaan, en
heeft terstond vergeten, hoedanig hij was. **25** Maar die
inziet in de volmaakte wet, die der vrijheid is, en daarbij
blijft, deze, geen vergetelijk hoorder geworden zijnde,
maar een dader des werks, deze, zeg ik, zal gelukzalig
zijn in dit zijn doen. **26** Indien iemand onder u dunkt, dat
hij godsdienstig is, en hij zijn tong niet in toom houdt,
maar zijn hart verleidt, dezes godsdienst is ijdel. **27** De
zuivere en onbevlekte godsdienst voor God en den Vader
is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking,
en zichzelven onbesmet bewaren van de wereld.

2 Mijn broeders, hebt niet het geloof van onzen Heere
Jezus Christus, den Heere der heerlijkheid, met
aanneming des persoons. **2** Want zo in uw vergadering
kwam een man met een gouden ring aan den vinger, in
een sierlijke kleding, en er kwam ook een arm man in
met een slechte kleding; **3** En gij zoudt aanzien dengene,
die de sierlijke kleding draagt, en tot hem zeggen: Zit
gij hier op een eerlijke plaats; en zoudt zeggen tot den
arme: Sta gij daar; of: Zit hier onder mijn voetbank; **4**
Hebt gij dan niet in uzelven een onderscheid gemaakt,
en zijt rechters geworden van kwade overleggingen? **5**
Hoort, mijn geliefde broeders, heeft God niet uitverkoren
de armen dezer wereld, om rijk te zijn in het geloof, en
erfgenamen des Koninkrijks, hetwelk Hij belooft dengenen,
die Hem liefhebben? **6** Maar gij hebt den armen oneer
aangedaan. Overweldigen u niet de rijken, en trekken zij u
niet tot de rechterstoelen? **7** Lasteren zij niet den goeden
naam, die over u aangeroepen is? **8** Indien gij dan de
koninklijke wet volbrengt, naar de Schrift: Gij zult uw naaste
liefhebben als uzelven, zo doet gij wel; **9** Maar indien gij
den persoon aanneemt, zo doet gij zonde, en wordt van
de wet bestraft als overtreders. **10** Want wie de gehele
wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig
geworden aan alle. **11** Want Die gezegd heeft: Gij zult geen
overspel doen, Die heeft ook gezegd: Gij zult niet doden.
Indien gij nu geen overspel zult doen, maar zult doden,
zo zijt gij een overtreder der wet geworden. **12** Spreekt
alzo, en doet alzo, als die door de wet der vrijheid zult
geoordeeld worden. **13** Want een onbarmhartig oordeel
zal gaan over dengene, die geen barmhartigheid gedaan
heeft; en de barmhartigheid roemt tegen het oordeel. **14**
Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt,
dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan
dat geloof hem zaligmaken? **15** Indien er nu een broeder
of zuster naakt zouden zijn, en gebrek zouden hebben aan
dagelijks voedsel; **16** En iemand van u tot hen zou zeggen:
Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en
gijlieden zoudt hun niet geven de nooddruftigheden des
lichaams, wat nuttigheid is dat? **17** Alzo ook het geloof,
indien het de werken niet heeft, is bij zichzelven dood. **18**
Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt het geloof, en ik heb de
werken. Toon mij uw geloof uit uw werken, en ik zal u uit
mijn werken mijn geloof tonen. **19** Gij gelooft, dat God een
enig God is; gij doet wel; de duivelen geloven het ook,
en zij sidderen. **20** Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat
het geloof zonder de werken dood is? **21** Abraham, onze
vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izak,
zijn zoon, geofferd heeft op het altaar? **22** Ziet gij wel, dat
het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het
geloof volmaakt is geweest uit de werken? **23** En de Schrift
is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde

God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is
een vriend van God genaamd geweest. 24 Ziet gij dan nu,
dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet
alleenlijk uit het geloof? 25 En desgelijks ook Rachab, de
hoer, is zij niet uit de werken gerechtvaardigd geweest, als
zij de gezondenen heeft ontvangen, en door een anderen
weg uitgelaten? 26 Want gelijk het lichaam zonder geest
dood is, alzo is ook het geloof zonder de werken dood.

3 Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende, dat
wij te meerder oordeel zullen ontvangen. 2 Want wij
struikelen allen in vele. Indien iemand in woorden niet
struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het
gehele lichaam in den toom te houden. 3 Ziet, wij leggen
den paarden tomen in de monden, opdat zij ons zouden
gehoorzamen, en wij leiden daarmede hun gehele lichaam
om; 4 Ziet ook de schepen, hoewel zij zo groot zijn, en van
harde winden gedreven, zij worden omgewend van een
zeer klein roer, waarhenen ook de begeerte des stuurders
wil. 5 Alzo is ook de tong een klein lid, en roemt nochtans
grote dingen. Ziet, een klein vuur, hoe groten hoop houts
het aansteekt. 6 De tong is ook een vuur, een wereld
der ongerechtigheid; alzo is de tong onder onze leden
gesteld, welke het gehele lichaam besmet, en ontsteekt
het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel.
(Geenna g1067) 7 Want alle natuur, beide der wilde dieren
en der vogelen, beide der kruipende en der zeedieren,
wordt getemd en is getemd geweest van de menselijke
natuur. 8 Maar de tong kan geen mens temmen; zij is
een onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn. 9 Door
haar loven wij God en den Vader, en door haar vervloeken
wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt
zijn. 10 Uit denzelfden mond komt voort zegening en
vervloeking. Dit moet, mijn broeders, alzo niet geschieden.
11 Welt ook een fontein uit een zelfde ader het zoet en
het bitter? 12 Kan ook, mijn broeders, een vijgeboom
olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Alzo kan geen
fontein zout en zoet water voortbrengen. 13 Wie is wijs en
verstandig onder u? die bewijze uit zijn goeden wandel
zijn werken in zachtmoedige wijsheid. 14 Maar indien gij
bitteren nijd en twistgierigheid hebt in uw hart, zo roemt en
liegt niet tegen de waarheid. 15 Deze is de wijsheid niet,
die van boven afkomt, maar is aards, natuurlijk, duivels.
16 Want waar nijd en twistgierigheid is, aldaar is verwarring
en alle boze handel. 17 Maar de wijsheid, die van boven
is, die is ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden,
gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten,
niet partijdig oordelende, en ongeveinsd. 18 En de vrucht
der rechtvaardigheid wordt in vrede gezaaid voor degenen,
die vrede maken.

4 Van waar komen krijgen en vechterijen onder u? Komen
zij niet hiervan, namelijk uit uw wellusten, die in uw
leden strijd voeren? 2 Gij begeert, en hebt niet; gij benijdt
en ijvert naar dingen, en kunt ze niet verkrijgen; gij vecht
en voert krijg, doch gij hebt niet, omdat gij niet bidt. 3 Gij
bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij
het in uw wellusten doorbrengen zoudt. 4 Overspelers
en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der
wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend
der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld.
5 Of meent gij, dat de Schrift tevergeefs zegt: De Geest,
Die in ons woont, heeft Die lust tot nijdigheid? 6 Ja, Hij
geeft meerdere genade. Daarom zegt de Schrift: God
wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij
genade. 7 Zo onderwerpt u dan Gode; wederstaat den
duivel, en hij zal van u vlieden. 8 Naakt tot God, en Hij zal
tot u naken. Reinigt de handen, gij zondaars, en zuivert de
harten, gij dubbelhartigen! 9 Gedraagt u als ellendigen, en
treurt en weent; uw lachen worde veranderd in treuren, en
uw blijdschap in bedroefdheid. 10 Vernedert u voor den
Heere, en Hij zal u verhogen. 11 Broeders, spreekt niet
kwalijk van elkander. Die van zijn broeder kwalijk spreekt
en zijn broeder oordeelt, die spreekt kwalijk van de wet,
en oordeelt de wet. Indien gij nu de wet oordeelt, zo zijt
gij geen dader der wet, maar een rechter. 12 Er is een
enig Wetgever, Die behouden kan en verderven. Doch wie
zijt gij, die een anderen oordeelt? 13 Welaan nu gij, die
daar zegt: Wij zullen heden of morgen naar zulk een stad
reizen, en aldaar een jaar doorbrengen, en koopmanschap
drijven, en winst doen. 14 Gij, die niet weet, wat morgen
geschieden zal, want hoedanig is uw leven? Want het
is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en
daarna verdwijnt. 15 In plaats dat gij zoudt zeggen: Indien
de Heere wil, en wij leven zullen, zo zullen wij dit of dat
doen. 16 Maar nu roemt gij in uw hoogmoed; alle zodanige
roem is boos. 17 Wie dan weet goed te doen, en niet doet,
dien is het zonde.

5 Welaan nu, gij rijken, weent en huilt over uw
ellendigheden, die over u komen. 2 Uw rijkdom is verrot,
en uw klederen zijn van de motten gegeten geworden; 3
Uw goud en zilver is verroest; en hun roest zal u zijn tot
een getuigenis, en zal uw vlees als een vuur verteren;
gij hebt schatten vergaderd in de laatste dagen. 4 Ziet,
het loon der werklieden, die uw landen gemaaid hebben,
welke van u verkort is, roept; en het geschrei dergenen,
die geoogst hebben, is gekomen tot in de oren van den
Heere Sebaoth. 5 Gij hebt lekkerlijk geleefd op de aarde,
en wellusten gevolgd; gij hebt uw harten gevoed als in
een dag der slachting. 6 Gij hebt veroordeeld, gij hebt
gedood den rechtvaardige; en hij wederstaat u niet. 7
Zo zijt dan lankmoedig, broeders, tot de toekomst des
Heeren. Ziet, de landman verwacht de kostelijke vrucht
des lands, lankmoedig zijnde over dezelve, totdat het
den vroegen en spaden regen zal hebben ontvangen.
8 Weest gij ook lankmoedig, versterkt uw harten; want
de toekomst des Heeren genaakt. 9 Zucht niet tegen
elkander, broeders, opdat gij niet veroordeeld wordt; ziet,
de Rechter staat voor de deur. 10 Mijn broeders, neemt
tot een voorbeeld des lijdens, en der lankmoedigheid de
profeten, die in den Naam des Heeren gesproken hebben.
11 Ziet, wij houden hen gelukzalig, die verdragen; gij hebt
de verdraagzaamheid van Job gehoord, en gij hebt het

einde des Heeren gezien, dat de Heere zeer barmhartig is
en een Ontfermer. **12** Doch voor alle dingen, mijn broeders,
zweert niet, noch bij den hemel, noch bij de aarde, noch
enigen anderen eed; maar uw ja, zij ja, en het neen, neen;
opdat gij in geen oordeel valt. **13** Is iemand onder u in
lijden? Dat hij bidde. Is iemand goedsmoeds? Dat hij
psalmzinge. **14** Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich
roepe de ouderlingen der Gemeente, en dat zij over hem
bidden, hem zalvende met olie in den Naam des Heeren.
15 En het gebed des geloofs zal den zieke behouden, en
de Heere zal hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal
hebben, het zal hem vergeven worden. **16** Belijdt elkander
de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond
wordt; een krachtig gebed des rechtvaardigen vermag
veel. **17** Elias was een mens van gelijke bewegingen als
wij; en hij bad een gebed, dat het niet zou regenen; en het
regende niet op de aarde in drie jaren en zes maanden.
18 En hij bad wederom, en de hemel gaf regen, en de
aarde bracht haar vrucht voort. **19** Broeders, indien iemand
onder u van de waarheid is afgedwaald, en hem iemand
bekeert, **20** Die wete, dat degene, die een zondaar van de
dwaling zijns wegs bekeert, een ziel van den dood zal
behouden, en menigte der zonden zal bedekken.

1 Petrus

1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan
de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie,
Kappadocie, Azie en Bithynie, **2** Den uitverkorenen naar
de voorkennis van God den Vader, in de heiligmaking des
Geestes, tot gehoorzaamheid en besprenging des bloeds
van Jezus Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd.
3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus
Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft
wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding
van Jezus Christus uit de doden. **4** Tot een onverderfelijke,
en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de
hemelen bewaard is voor u, **5** Die in de kracht Gods
bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid
is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd. **6** In
welke gij u verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is)
bedroefd zijnde door menigerlei verzoekingen; **7** Opdat de
beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het
goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt,
bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in
de openbaring van Jezus Christus; **8** Denwelken gij niet
gezien hebt, en nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu,
hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met
een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde; **9** Verkrijgende
het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen. **10**
Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben
de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan
u geschied; **11** Onderzoekende, op welke of hoedanigen
tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te
voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de
heerlijkheid daarna volgende. **12** Denwelken geopenbaard
is, dat zij niet zichzelven, maar ons bedienden deze dingen,
die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie
verkondigd hebben door den Heilige Geest, Die van den
hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig
zijn in te zien. **13** Daarom opschortende de lenden uws
verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de
genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van
Jezus Christus. **14** Als gehoorzame kinderen, wordt niet
gelijkvormig aan de begeerlijkheden, die te voren in uw
onwetendheid waren; **15** Maar gelijk Hij, Die u geroepen
heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelven heilig in al uw
wandel; **16** Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want
Ik ben heilig. **17** En indien gij tot een Vader aanroept
Dengene, Die zonder aanneming des persoons oordeelt
naar eens iegelijks werk, zo wandelt in vreze den tijd
uwer inwoning; **18** Wetende dat gij niet door vergankelijke
dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling,
die u van de vaderen overgeleverd is; **19** Maar door het
dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en
onbevlekt Lam; **20** Dewelke wel voorgekend is geweest
voor de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in
deze laatste tijden om uwentwil, **21** Die door Hem gelooft
in God, Welke Hem opgewekt heeft uit de doden, en Hem
heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op
God zijn zou. **22** Hebbende dan uw zielen gereinigd in
de gehoorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot
ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk
lief uit een rein hart; **23** Gij, die wedergeboren zijt, niet
uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het
levende en eeuwig blijvende Woord van God. **(aiōn g165)**
24 Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid des
mensen is als een bloem van het gras. Het gras is verdord,
en zijn bloem is afgevallen; **25** Maar het Woord des Heeren
blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u
verkondigd is. **(aiōn g165)**

2 Zo legt dan af alle kwaadheid, en alle bedrog, en
geveinsdheid, en nijdigheid, en alle achterklappingen;
2 En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig
naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve
moogt opwassen; **3** Indien gij anders gesmaakt hebt, dat
de Heere goedertieren is. **4** Tot Welken komende, als tot
een levenden Steen, van de mensen wel verworpen, maar
bij God uitverkoren en dierbaar; **5** Zo wordt gij ook zelven,
als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot
een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te
offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus. **6**
Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een
uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die
in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. **7** U dan, die
gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt
gezegd: De Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben,
Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen
des aanstoots, en een rots der ergernis; **8** Dengenen
namelijk, die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam
zijnde, waartoe zij ook gezet zijn. **9** Maar gij zijt een
uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig
volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de
deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft
tot Zijn wonderbaar licht; **10** Gij, die eertijds geen volk
waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd
waart, maar nu ontfermd zijt geworden. **11** Geliefden,
ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u
onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg
voeren tegen de ziel; **12** En houdt uw wandel eerlijk onder
de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken,
als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u
zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking.
13 Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des
Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht
hebbende; **14** Hetzij den stadhouderen, als die van hem
gezonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar
tot prijs dergenen, die goed doen. **15** Want alzo is het
de wil van God, dat gij, weldoende, den mond stopt aan
de onwetendheid der dwaze mensen; **16** Als vrijen, en
niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid,
maar als dienstknechten van God. **17** Eert een iegelijk;
hebt de broederschap lief; vreest God; eert den koning.
18 Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den
heren, niet alleen den goeden en bescheidenen, maar

ook den harden. **19** Want dat is genade, indien iemand
om het geweten voor God zwarigheid verdraagt, lijdende
ten onrechte. **20** Want wat lof is het, indien gij verdraagt,
als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien
gij verdraagt, als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is
genade bij God. **21** Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl
ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld
nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; **22**
Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn
mond gevonden; **23** Die, als Hij gescholden werd, niet
wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het
over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt; **24** Die Zelf
onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout;
opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid
leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt. **25**
Want gij waart als dwalende schapen; maar gij zijt nu
bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen.

3 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen
onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde
ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder
Woord mogen gewonnen worden; **2** Als zij zullen ingezien
hebben uw kuisen wandel in vreze. **3** Welker versiersel
zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des
haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te
trekken; **4** Maar de verborgen mens des harten, in het
onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen
geest, die kostelijk is voor God. **5** Want alzo versierden
zichzelven eertijds ook de heilige vrouwen, die op God
hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig; **6**
Gelijk Sara aan Abraham gehoorzaam is geweest, hem
noemende heer, welker dochters gij geworden zijt, als
gij weldoet, en niet vreest voor enige verschrikking. **7**
Gij mannen, insgelijks, woont bij haar met verstand, aan
het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als
die ook medeerfgenamen der genade des levens met
haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden. **8** En
eindelijk, zijt allen eensgezind, medelijdend, de broeders
liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen,
vriendelijk; **9** Vergeldt niet kwaad voor kwaad, of schelden
voor schelden, maar zegent daarentegen; wetende, dat gij
daartoe geroepen zijt, opdat gij zegening zoudt beerven.
10 Want wie het leven wil liefhebben, en goede dagen zien,
die stille zijn tong van het kwaad, en zijn lippen, dat zij
geen bedrog spreken; **11** Die wijke af van het kwade, en
doe het goede; die zoeke vrede en jage denzelven na. **12**
Want de ogen des Heeren zijn over de rechtvaardigen, en
Zijn oren tot hun gebed; maar het aangezicht des Heeren
is tegen degenen, die kwaad doen. **13** En wie is het,
die u kwaad doen zal, indien gij navolgers zijt van het
goede? **14** Maar indien gij ook lijdt om der gerechtigheid
wil, zo zijt gij zalig; en vreest niet uit vreze van hen, en
wordt niet ontroerd; **15** Maar heiligt God, den Heere, in
uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan
een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die
in u is, met zachtmoedigheid en vreze. **16** En hebt een
goed geweten, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken,
als van kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden,
die uw goeden wandel in Christus lasteren. **17** Want het
is beter, dat gij, weldoende, (indien het de wil van God
wil) lijdt, dan kwaad doende. **18** Want Christus heeft ook
eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de
onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen;
Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt
door den Geest; **19** In Denwelken Hij ook, henengegaan
zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt
heeft, **20** Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de
lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen
van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige
(dat is acht) zielen behouden werden door het water. **21**
Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt,
niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar
die een vraag is van een goed geweten tot God, door
de opstanding van Jezus Christus; **22** Welke is aan de
rechter hand Gods, opgevaren ten hemel, de engelen, en
machten, en krachten Hem onderdanig gemaakt zijnde.

4 Dewijl dan Christus voor ons in het vlees geleden
heeft, zo wapent gij u ook met dezelfde gedachte,
namelijk dat wie in het vlees geleden heeft, die heeft
opgehouden van de zonde; **2** Om nu niet meer naar
de begeerlijkheden der mensen, maar naar den wil van
God, den tijd, die overig is in het vlees, te leven. **3**
Want het is ons genoeg, dat wij den voorgaande tijd des
levens der heidenen wil volbracht hebben, en gewandeld
hebben in ontuchtigheden, begeerlijkheden, wijnzuiperijen,
brasserijen, drinkerijen en gruwelijke afgoderijen; **4** Waarin
zij zich vreemd houden, als gij niet medeloopt tot dezelfde
uitgieting der overdadigheid, en u lasteren; **5** Dewelke
zullen rekenschap geven Dengene, Die bereid staat om
te oordelen de levenden en de doden. **6** Want daartoe
is ook den doden het Evangelie verkondigd geworden,
opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mens
in het vlees, maar leven zouden naar God in den geest.
7 En het einde aller dingen is nabij; zijt dan nuchteren,
en waakt in de gebeden. **8** Maar vooral hebt vurige
liefde tot elkander; want de liefde zal menigte van zonden
bedekken. **9** Zijt herbergzaam jegens elkander, zonder
murmureren. **10** Een iegelijk, gelijk hij gave ontvangen
heeft, alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede
uitdelers der menigerlei genade Gods. **11** Indien iemand
spreekt, die spreke als de woorden Gods; indien iemand
dient, die diene als uit kracht, die God verleent; opdat
God in allen geprezen worde door Jezus Christus, Welken
toekomt de heerlijkheid en de kracht, in alle eeuwigheid.
Amen. **(aiōn g165)** **12** Geliefden, houdt u niet vreemd
over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot
verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame; **13** Maar
gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus,
alzo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner
heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen. **14** Indien
gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij
zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God
rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar

wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt. **15** Doch dat niemand
van u lijde als een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of
als een, die zich met eens anders doen bemoeit; **16** Maar
indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet,
maar verheerlijke God in dezen dele. **17** Want het is de
tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien
het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen,
die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn? **18** En
indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de
goddeloze en zondaar verschijnen? **19** Zo dan ook die
lijden naar den wil van God, dat zij hun zielen Hem, als
den getrouwen Schepper, bevelen met weldoen.

5 De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een
medeouderling, en getuige des lijdens van Christus
ben, en deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal
worden: **2** Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende
opzicht daarover, niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch
om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed; **3** Noch
als heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren
maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde. **4**
En als de overste Herder verschenen zal zijn, zo zult
gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen. **5**
Desgelijks gij jongen, zijt den ouden onderdanig; en zijt
allen elkander onderdanig; zijt met de ootmoedigheid
bekleed; want God wederstaat de hovaardigen, maar de
nederigen geeft Hij genade. **6** Vernedert u dan onder
de krachtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te Zijner
tijd. **7** Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt
voor u. **8** Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij,
de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende,
wien hij zou mogen verslinden; **9** Denwelken wederstaat,
vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden
aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht
wordt. **10** De God nu aller genade, Die ons geroepen
heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus,
nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve
volmake, bevestige, versterke, en fondere ulieden. **(aiōnios g166)** **11** Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle
eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **12** Door Silvanus, die u een
getrouw broeder is, zo ik acht, heb ik met weinige woorden
geschreven, vermanende en betuigende, dat deze is de
waarachtige genade Gods, in welke gij staat. **13** U groet
de medeuitverkorene Gemeente, die in Babylon is, en
Markus, mijn zoon. **14** Groet elkander met een kus der
liefde. Vrede zij u allen, die in Christus Jezus zijt. Amen.

2 Petrus

1 Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus
Christus, aan degenen, die even dierbaar geloof met
ons verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van
onzen God en Zaligmaker, Jezus Christus; **2** Genade en
vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God, en
van Jezus, onzen Heere; **3** Gelijk ons Zijn Goddelijke
kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort,
geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons
geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd; **4** Door welke
ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn,
opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig
zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de
wereld is door de begeerlijkheid. **5** En gij, tot hetzelve ook
alle naarstigheid toebrengende, voegt bij uw geloof deugd,
en bij de deugd kennis, **6** En bij de kennis matigheid,
en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid
godzaligheid, **7** En bij de godzaligheid broederlijke liefde,
en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen. **8** Want zo
deze dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen u
niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onzen
Heere Jezus Christus. **9** Want bij welken deze dingen niet
zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten
de reiniging zijner vorige zonden. **10** Daarom, broeders,
benaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te
maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. **11**
Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het
eeuwig Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus
Christus. **(aiōnios g166)** **12** Daarom zal ik niet verzuimen
u altijd daarvan te vermanen, hoewel gij het weet, en in
de tegenwoordige waarheid versterkt zijt. **13** En ik acht
het recht te zijn, zolang ik in deze tabernakel ben, dat
ik u opwekke door vermaning; **14** Alzo ik weet, dat de
aflegging mijns tabernakels haast zijn zal, gelijkerwijs ook
onze Heere Jezus Christus mij heeft geopenbaard. **15**
Doch ik zal ook naarstigheid doen bij alle gelegenheid, dat
gij na mijn uitgang van deze dingen gedachtenis moogt
hebben. **16** Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen
nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en
toekomst van onze Heere Jezus Christus, maar wij zijn
aanschouwers geweest van Zijn majesteit. **17** Want Hij
heeft van God den Vader eer en heerlijkheid ontvangen,
als zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid
tot Hem gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in
Denwelken Ik Mijn welbehagen heb. **18** En deze stem
hebben wij gehoord, als zij van de hemel gebracht is
geweest, toen wij met Hem op de heilige berg waren. **19**
En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en
gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht,
schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte,
en de morgenster opga in uw harten. **20** Dit eerst wetende,
dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging; **21**
Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de
wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods van den
Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.

2 En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest,
gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die
verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook
den Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, en
een haastig verderf over zichzelven brengende; **2** En
velen zullen hun verderfenissen navolgen, door welke
de weg der waarheid zal gelasterd worden. **3** En zij
zullen door gierigheid, met gemaakte woorden, van u
een koopmanschap maken; over welke het oordeel van
over lang niet ledig is, en hun verderf sluimert niet. **4**
Want indien God de engelen, die gezondigd hebben, niet
gespaard heeft, maar, die in de hel geworpen hebbende,
overgegeven heeft aan de ketenen der duisternis, om
tot het oordeel bewaard te worden; **(Tartaroō g5020)** **5** En
de oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach, den
prediker der gerechtigheid, zijn achttal bewaard heeft, als
Hij den zondvloed over de wereld der goddelozen heeft
gebracht; **6** En de steden van Sodoma en Gomorra tot as
verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een
voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk zouden leven;
7 En den rechtvaardigen Lot, die vermoeid was van den
ontuchtigen wandel der gruwelijken mensen, daaruit verlost
heeft; **8** (Want deze rechtvaardige man, wonende onder
hen, heeft dag op dag zijn rechtvaardige ziel gekweld, door
het zien en horen van hun ongerechtige werken); **9** Zo weet
de Heere de godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en
de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels,
om gestraft te worden; **10** Maar allermeest degenen, die
naar het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen, en de
heerschappij verachten; die stout zijn, zichzelven behagen,
en die de heerlijkheden niet schromen te lasteren; **11**
Daar de engelen in sterkte en kracht meerder zijnde, geen
lasterlijk oordeel tegen hen voor den Heere voortbrengen.
12 Maar dezen, als onredelijke dieren, die de natuur volgen,
en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden,
dewijl zij lasteren, hetgeen zij niet verstaan, zullen in hun
verdorvenheid verdorven worden; **13** En zullen verkrijgen
het loon der ongerechtigheid, als die de dagelijkse weelde
hun vermaak achten, zijnde vlekken en smetten, en zijn
weelderig in hun bedriegerijen, als zij in de maaltijden met
u zijn; **14** Hebbende de ogen vol overspel, en die niet
ophouden van zondigen; verlokkende de onvaste zielen,
hebbende het hart geoefend in gierigheid, kinderen der
vervloeking; **15** Die den rechten weg verlaten hebbende,
zijn verdwaald, en volgen den weg van Balaam, den zoon
van Bosor, die het loon der ongerechtigheid liefgehad heeft;
16 Maar hij heeft de bestraffing zijner ongerechtigheid
gehad; want het jukdragende stomme dier, sprekende met
mensenstem, heeft des profeten dwaasheid verhinderd. **17**
Dezen zijn waterloze fonteinen, wolken van een draaiwind
gedreven, denwelken de donkerheid der duisternis in
der eeuwigheid bewaard wordt. **(questioned)** **18** Want zij,
zeer opgeblazene ijdelheid sprekende, verlokken, door
de begeerlijkheden des vleses en door ontuchtigheden,
degenen, die waarlijk ontvloden waren van degenen, die
in dwaling wandelen; **19** Belovende hun vrijheid, daar

zijzelven dienstknechten zijn der verdorvenheid; want
van wien iemand overwonnen is, dien is hij ook tot een
dienstknecht gemaakt. **20** Want indien zij, nadat zij door
de kennis van den Heere en Zaligmaker Jezus Christus,
de besmettingen der wereld ontvloden zijn, en in dezelve
wederom ingewikkeld zijnde, van dezelve overwonnen
worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het
eerste. **21** Want het ware hun beter, dat zij den weg der
gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, dien gekend
hebbende, weder afkeren van het heilige gebod, dat hun
overgegeven was. **22** Maar hun is overkomen, hetgeen
met een waar spreekwoord gezegd wordt: De hond is
wedergekeerd tot zijn eigen uitbraaksel; en de gewassen
zeug tot de wenteling in het slijk.

3 Dezen tweeden zendbrief, geliefden, schrijf ik nu aan u,
in welke beide ik door vermaning uw oprecht gemoed
opwekke; **2** Opdat gij gedachtig zijt aan de woorden, die
van de heilige profeten te voren gesproken zijn, en aan
ons gebod, die des Heeren en Zaligmakers apostelen
zijn; **3** Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen
spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden
zullen wandelen, **4** En zeggen: Waar is de belofte Zijner
toekomst? Want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn,
blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping.
5 Want willens is dit hun onbekend, dat door het woord
Gods de hemelen van over lang geweest zijn, en de aarde
uit het water en in het water bestaande; **6** Door welke de
wereld, die toen was, met het water van den zondvloed
bedekt zijnde, vergaan is. **7** Maar de hemelen, die nu
zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als een schat
weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag
des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen. **8**
Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat een
dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren
als een dag. **9** De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk
enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over
ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij
allen tot bekering komen. **10** Maar de dag des Heeren zal
komen als een dief in den nacht, in welken de hemelen met
een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden
zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin
zijn, zullen verbranden. **11** Dewijl dan deze dingen alle
vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heiligen wandel
en godzaligheid! **12** Verwachtende en haastende tot de
toekomst van den dag Gods, in welken de hemelen, door
vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen
brandende zullen versmelten. **13** Maar wij verwachten,
naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde,
in dewelke gerechtigheid woont. **14** Daarom, geliefden,
verwachtende deze dingen, benaarstigt u, dat gij onbevlekt
en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in
vrede; **15** En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor
zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus,
naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven
heeft; **16** Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze
dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn
om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen
verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen
verderf. **17** Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende,
wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke
mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;
18 Maar wast op in de genade en kennis van onzen Heere
en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid,
beide nu en in de dag der eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)**

1 Johannes

1 Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord
hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen,
hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast
hebben, van het Woord des levens; **2** (Want het Leven is
geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen,
en verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk
bij den Vader was, en ons is geopenbaard.) **(aiōnios g166)** **3** Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, dat
verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap
zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met
den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus. **4** En deze
dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij.
5 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord
hebben, en wij u verkondigen, dat God een Licht is, en
gans geen duisternis in Hem is. **6** Indien wij zeggen, dat
wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis
wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet. **7**
Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht
is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het
bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle
zonde. **8** Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben,
zo verleiden wij ons zelven, en de waarheid is in ons
niet. **9** Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw
en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons
reinige van alle ongerechtigheid. **10** Indien wij zeggen,
dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een
leugenaar, en Zijn woord is niet in ons.

2 Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij
niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij
hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus,
den Rechtvaardige; **2** En Hij is een verzoening voor onze
zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de
zonden der gehele wereld. **3** En hieraan kennen wij, dat wij
Hem gekend hebben, zo wij Zijn geboden bewaren. **4** Die
daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die
is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet; **5** Maar zo
wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods
volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem
zijn. **6** Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf
alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft. **7** Broeders! Ik
schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij
van den beginne gehad hebt; dit oud gebod is het woord,
dat gij van den beginne gehoord hebt. **8** Wederom schrijf
ik u een nieuw gebod: hetgeen waarachtig is in Hem, zij
ook in u waarachtig; want de duisternis gaat voorbij, en
het waarachtige licht schijnt nu. **9** Die zegt, dat hij in het
licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nog
toe. **10** Die zijn broeder liefheeft, blijft in het licht, en geen
ergernis is in hem. **11** Maar die zijn broeder haat, is in
de duisternis, en wandelt in de duisternis, en weet niet,
waar hij henengaat; want de duisternis heeft zijn ogen
verblind. **12** Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u
vergeven om Zijns Naams wil. **13** Ik schrijf u, vaders! want
gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is. Ik schrijf u,
jongelingen, want gij hebt den boze overwonnen. Ik schrijf
u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend. **14** Ik heb u
geschreven, vaders, want gij hebt Hem gekend, Die van
den beginne is. Ik heb u geschreven, jongelingen, want gij
zijt sterk, en het Woord Gods blijft in u, en gij hebt den boze
overwonnen. **15** Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen
in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde
des Vaders is niet in hem. **16** Want al wat in de wereld is,
namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid
der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit den
Vader, maar is uit de wereld. **17** En de wereld gaat voorbij,
en haar begeerlijkheid; maar die den wil van God doet,
blijft in der eeuwigheid. **(aiōn g165)** **18** Kinderkens, het is de
laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist
komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit
wij kennen, dat het de laatste ure is. **19** Zij zijn uit ons
uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit
ons geweest waren, zo zouden zij met ons gebleven zijn;
maar dit is geschied, opdat zij zouden openbaar worden,
dat zij niet allen uit ons zijn. **20** Doch gij hebt de zalving
van den Heilige, en gij weet alle dingen. **21** Ik heb u niet
geschreven, omdat gij de waarheid niet weet, maar omdat
gij die weet, en omdat geen leugen uit de waarheid is. **22**
Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de
Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon
loochent. **23** Een iegelijk, die den Zoon loochent, heeft ook
den Vader niet. **24** Hetgeen gijlieden dan van den beginne
gehoord hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft, wat gij van
den beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in den Zoon en
in den Vader blijven. **25** En dit is de belofte, die Hij ons
beloofd heeft, namelijk het eeuwige leven. **(aiōnios g166)** **26**
Dit heb ik u geschreven van degenen, die u verleiden. **27**
En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft
in u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar
gelijk dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij
ook waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd
heeft, zo zult gij in Hem blijven. **28** En nu, kinderkens,
blijft in Hem; opdat, wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij
vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd
gemaakt worden in Zijn toekomst. **29** Indien gij weet, dat
Hij rechtvaardig is, zo weet gij, dat een iegelijk, die de
rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.

3 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft,
namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden
worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem
niet kent. **2** Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het
is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij
weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen
gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. **3**
En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt
zichzelven, gelijk Hij rein is. **4** Een iegelijk, die de zonde
doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is
de ongerechtigheid. **5** En gij weet, dat Hij geopenbaard is,
opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in
Hem. **6** Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een

iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft
Hem niet gekend. 7 Kinderkens, dat u niemand verleide.
Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij
rechtvaardig is. 8 Die de zonde doet, is uit den duivel; want
de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon
van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels
verbreken zou. 9 Een iegelijk, die uit God geboren is, die
doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan
niet zondigen, want hij is uit God geboren. 10 Hierin zijn
de kinderen Gods en de kinderen des duivels openbaar.
Een iegelijk, die de rechtvaardigheid niet doet, die is niet
uit God, en die zijn broeder niet liefheeft, 11 Want dit is
de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt,
dat wij elkander zouden liefhebben. 12 Niet gelijk Kain,
die uit den boze was, en zijn broeder doodsloeg; en om
wat oorzaak sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos
waren, en van zijn broeder rechtvaardig. 13 Verwondert u
niet, mijn broeders, zo u de wereld haat. 14 Wij weten,
dat wij overgegaan zijn uit den dood in het leven, dewijl
wij de broeders liefhebben; die zijn broeder niet liefheeft,
blijft in den dood. 15 Een iegelijk, die zijn broeder haat,
is een doodslager; en gij weet, dat geen doodslager het
eeuwige leven heeft in zich blijvende. **(aiōnios g166)** 16
Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor
ons gesteld heeft; en wij zijn schuldig voor de broeders
het leven te stellen. 17 Zo wie nu het goed der wereld
heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn
hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem? 18
Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woorde,
noch met de tong, maar met de daad en waarheid. 19
En hieraan kennen wij, dat wij uit de waarheid zijn, en wij
zullen onze harten verzekeren voor Hem. 20 Want indien
ons hart ons veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en
Hij kent alle dingen. 21 Geliefden! Indien ons hart ons niet
veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God; 22 En
zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijn
geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor
Hem. 23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam
van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben,
gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft. 24 En die Zijn
geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in denzelven. En
hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den
Geest, Dien Hij ons gegeven heeft.

4 Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest, maar
beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse
profeten zijn uitgegaan in de wereld. 2 Hieraan kent gij den
Geest van God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus
in het vlees gekomen is, die is uit God; 3 En alle geest,
die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is,
die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist,
welken geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu
alrede in de wereld. 4 Kinderkens, gij zijt uit God, en hebt
hen overwonnen; want Hij is meerder, Die in u is, dan die
in de wereld is. 5 Zij zijn uit de wereld, daarom spreken zij
uit de wereld, en de wereld hoort hen. 6 Wij zijn uit God.
Die God kent, hoort ons; die uit God niet is, hoort ons niet.
Hieruit kennen wij den geest der waarheid, en den geest
der dwaling. 7 Geliefden! Laat ons elkander liefhebben,
want de liefde is uit God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit
God geboren, en kent God; 8 Die niet liefheeft, die heeft
God niet gekend; want God is liefde. 9 Hierin is de liefde
Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren
Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven
door Hem. 10 Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad
hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon
gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden. 11
Geliefden, indien God ons alzo lief heeft gehad, zo zijn
ook wij schuldig elkander lief te hebben. 12 Niemand heeft
ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, zo
blijft God in ons, en Zijn liefde is in ons volmaakt. 13
Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons,
omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft. 14 En wij
hebben het aanschouwd, en getuigen, dat de Vader Zijn
Zoon gezonden heeft tot een Zaligmaker der wereld. 15
Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God
is, God blijft in hem, en hij in God. 16 En wij hebben
gekend en geloofd de liefde, die God tot ons heeft. God
is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in
hem. 17 Hierin is de liefde bij ons volmaakt, opdat wij
vrijmoedigheid mogen hebben in den dag des oordeels,
namelijk dat gelijk Hij is, wij ook zijn in deze wereld. 18 Er
is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft
de vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is
niet volmaakt in de liefde. 19 Wij hebben Hem lief, omdat
Hij ons eerst liefgehad heeft. 20 Indien iemand zegt: Ik
heb God lief; en haat zijn broeder, die is een leugenaar;
want die zijn broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft,
hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft? 21
En dit gebod hebben wij van Hem, namelijk dat die God
liefheeft, ook zijn broeder liefhebbe.

5 Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is
uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene,
Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem
geboren is. 2 Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen
Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn
geboden bewaren. 3 Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn
geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar. 4 Want
al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de
overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof.
5 Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat
Jezus is de Zoon van God? 6 Deze is het, Die gekomen is
door water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door
het water alleen, maar door het water en het bloed. En de
Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is. 7
Want Drie zijn er, Die getuigen in den hemel, de Vader, het
Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn Een. 8 En
drie zijn er, die getuigen op de aarde, de Geest, en het
water, en het bloed; en die drie zijn tot een. 9 Indien wij de
getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God
is meerder; want dit is de getuigenis van God, welke Hij
van Zijn Zoon getuigd heeft. 10 Die in den Zoon van God
gelooft, heeft de getuigenis in zichzelven; die God niet

gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij
niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft
van Zijn Zoon. **11** En dit is de getuigenis, namelijk dat
ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve
leven is in Zijn Zoon. **(aiōnios g166)** **12** Die den Zoon heeft,
die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die
heeft het leven niet. **13** Deze dingen heb ik u geschreven,
die gelooft in den Naam des Zoons van God; opdat gij
weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in
den Naam des Zoons van God. **(aiōnios g166)** **14** En dit is
de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets
bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. **15** En indien wij
weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten
wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden
hebben. **16** Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een
zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal
hem het leven geven, dengenen, zeg ik, die zondigen
niet tot den dood. Er is een zonde tot den dood; voor
dezelve zonde zeg ik niet, dat hij zal bidden. **17** Alle
ongerechtigheid is zonde; en er is zonde niet tot den dood.
18 Wij weten, dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet
zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelven,
en de boze vat hem niet. **19** Wij weten, dat wij uit God
zijn, en dat de gehele wereld ligt in het boze. **20** Doch wij
weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het
verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en
wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus
Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige
Leven. **(aiōnios g166)** **21** Kinderkens, bewaart uzelven van
de afgoden. Amen.

2 Johannes

1 De ouderling aan de uitverkoren vrouwe en aan haar
kinderen, die ik in waarheid liefheb, en niet alleen ik,
maar ook allen, die de waarheid gekend hebben; 2 Om
der waarheid wil, die in ons blijft, en met ons zal zijn in
der eeuwigheid: (aiōn g165) 3 Genade, barmhartigheid,
vrede zij met ulieden van God den Vader, en van den
Heere Jezus Christus, den Zoon des Vaders, in waarheid
en liefde. 4 Ik ben zeer verblijd geweest, dat ik van uw
kinderen gevonden heb, die in de waarheid wandelen,
gelijk wij een gebod ontvangen hebben van den Vader. 5
En nu bid ik u, uitverkoren vrouwe, niet als u schrijvende
een nieuw gebod, maar hetgeen wij gehad hebben van
den beginne, namelijk dat wij elkander liefhebben. 6 En
dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden. Dit
is het gebod, gelijk gijlieden van den beginne gehoord
hebt, dat gij in hetzelve zoudt wandelen. 7 Want er zijn
vele verleiders in de wereld gekomen, die niet belijden,
dat Jezus Christus in het vlees gekomen is. Deze is de
verleider en de antichrist. 8 Ziet toe voor uzelven, dat wij
niet verliezen, hetgeen wij gearbeid hebben, maar een
vol loon mogen ontvangen. 9 Een iegelijk, die overtreedt,
en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet;
die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den
Vader en den Zoon. 10 Indien iemand tot ulieden komt, en
deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt
tot hem niet: Zijt gegroet. 11 Want die tot hem zegt: Zijt
gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken.
12 Ik heb veel aan ulieden te schrijven, doch ik heb niet
gewild door papier en inkt; maar ik hoop tot ulieden te
komen, en mond tot mond met u te spreken, opdat onze
blijdschap volkomen moge zijn. 13 U groeten de kinderen
van uw zuster, de uitverkorene. Amen.

3 Johannes

1 De ouderling aan den geliefden Gajus, welken ik in
waarheid liefheb. **2** Geliefde, voor alle dingen wens
ik, dat gij welvaart en gezond zijt, gelijk uw ziel welvaart.
3 Want ik ben zeer verblijd geweest, als de broeders
kwamen, en getuigden van uw waarheid, gelijk gij in de
waarheid wandelt. **4** Ik heb geen meerdere blijdschap
dan hierin, dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid
wandelen. **5** Geliefde, gij doet trouwelijk, in al hetgeen gij
doet aan de broederen en aan de vreemdelingen, **6** Die
getuigd hebben van uw liefde, in de tegenwoordigheid der
Gemeente; welken indien gij geleide doet, gelijk het Gode
waardig is, zo zult gij weldoen. **7** Want zij zijn voor Zijn
Naam uitgegaan, niets nemende van de heidenen. **8** Wij
dan zijn schuldig de zodanigen te ontvangen, opdat wij
medearbeiders mogen worden der waarheid. **9** Ik heb aan
de Gemeente geschreven; maar Diotrefes, die onder hen
zoekt de eerste te zijn, neemt ons niet aan. **10** Daarom,
indien ik kom, zo zal ik in gedachtenis brengen zijn werken,
die hij doet, met boze woorden snaterende tegen ons; en
hiermede niet vergenoegd zijnde, zo ontvangt hij zelf de
broeders niet, en verhindert degenen, die het willen doen,
en werpt ze uit de Gemeente. **11** Geliefde, volgt het kwade
niet na, maar het goede. Die goed doet, is uit God; maar
die kwaad doet, heeft God niet gezien. **12** Aan Demetrius
wordt getuigenis gegeven van allen, en van de waarheid
zelve; en wij getuigen ook, en gij weet, dat onze getuigenis
waarachtig is. **13** Ik had veel te schrijven, maar ik wil u
niet schrijven met inkt en pen; **14** Maar ik hoop u haast te
zien, en wij zullen mond tot mond spreken. Vrede zij u. De
vrienden groeten u. Groet de vrienden met name.

Judas

1 Judas, een dienstknecht van Jezus Christus, en broeder
van Jakobus, aan de geroepenen, die door God den
Vader geheiligd zijn, en door Jezus Christus bewaard: 2
Barmhartigheid, en vrede, en liefde zij u vermenigvuldigd.
3 Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven
van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad
aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor
het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is. 4
Want er zijn sommige mensen ingeslopen, die eertijds tot
ditzelfde oordeel te voren opgeschreven zijn, goddelozen,
die de genade onzes Gods veranderen in ontuchtigheid,
en de enigen Heerser, God, en onzen Heere Jezus
Christus verloochenen. 5 Maar ik wil u indachtig maken,
als die dit eenmaal weet, dat de Heere, het volk uit
Egypteland verlost hebbende, wederom degenen, die niet
geloofden, verdorven heeft. 6 En de engelen, die hun
beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede
verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten
dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard.
(aïdios g126) 7 Gelijk Sodoma en Gomorra, en de steden
rondom dezelve, die op gelijke wijze als deze gehoereerd
hebben, en ander vlees zijn nagegaan, tot een voorbeeld
voorgesteld zijn, dragende de straf des eeuwigen vuurs.
(aiōnios g166) 8 Desgelijks evenwel ook dezen, in slaap
gebracht zijnde, verontreinigen het vlees, en verwerpen
de heerschappij, en lasteren de heerlijkheden. 9 Maar
Michael, de archangel, toen hij met den duivel twistte, en
handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel
van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De
Heere bestraffe u! 10 Maar dezen, hetgeen zij niet weten,
dat lasteren zij; en hetgeen zij natuurlijk, als de onredelijke
dieren, weten, in hetzelve verderven zij zich. 11 Wee
hun, want zij zijn de weg van Kain ingegaan, en door de
verleiding van het loon van Balaam zijn zij henengestort,
en zijn door de tegenspreking van Korach vergaan. 12
Dezen zijn vlekken in uw liefdemaaltijden, en als zij met u
ter maaltijd zijn, weiden zij zichzelven zonder vreze; zij zijn
waterloze wolken, die van de winden omgedreven worden;
zij zijn als bomen in het afgaan van de herfst, onvruchtbaar,
tweemaal verstorven, en ontworteld; 13 Wilde baren der
zee, hun eigen schande opschuimende; dwalende sterren,
denwelken de donkerheid der duisternis in der eeuwigheid
bewaard wordt. (aiōn g165) 14 En van dezen heeft ook
Enoch, de zevende van Adam, geprofeteerd, zeggende:
Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen;
15 Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle
goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken,
die zij goddelooslijk gedaan hebben, en vanwege al de
harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem
gesproken hebben. 16 Dezen zijn murmureerders, klagers
over hun staat, wandelende naar hun begeerlijkheden; en
hun mond spreekt zeer opgeblazen dingen, verwonderende
zich over de personen om des voordeels wil. 17 Maar
geliefden, gedenkt gij der woorden, die voorzegd zijn van
de apostelen van onzen Heere Jezus Christus; 18 Dat zij u
gezegd hebben, dat er in den laatsten tijd spotters zullen
zijn, die naar hun goddeloze begeerlijkheden wandelen
zullen. 19 Dezen zijn het, die zichzelven afscheiden,
natuurlijke mensen, den Geest niet hebbende. 20 Maar
geliefden, bouwt gij uzelven op uw allerheiligst geloof,
biddende in den Heiligen Geest; 21 Bewaart uzelven in de
liefde Gods, verwachtende de barmhartigheid van onzen
Heere Jezus Christus ten eeuwigen leven. (aiōnios g166) 22
En ontfermt u wel eniger, onderscheid makende; 23 Maar
behoudt anderen door vreze, en grijpt ze uit het vuur; en
haat ook den rok, die van het vlees bevlekt is. 24 Hem nu,
Die machtig is u van struikelen te bewaren, en onstraffelijk
te stellen voor Zijn heerlijkheid, in vreugde, 25 Den alleen
wijzen God, onzen Zaligmaker, zij heerlijkheid en majesteit,
kracht en macht, beide nu en in alle eeuwigheid. Amen.
(aiōn g165)

Openbaring

1 De openbaring van Jezus Christus, die God hem
gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de
dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door
Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te
kennen gegeven heeft; **2** Dewelke het woord Gods betuigd
heeft, en de getuigenis van Jezus Christus, en al wat hij
gezien heeft. **3** Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die horen
de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in
dezelve geschreven is; want de tijd is nabij. **4** Johannes
aan de zeven Gemeenten, die in Azie zijn: genade zij u
en vrede van Hem, Die is, en Die was, en Die komen
zal; en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn; **5**
En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de
Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen
der aarde. Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van
onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed. **6** En Die ons
gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn
Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle
eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **7** Ziet, Hij komt met de
wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem
doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen
over Hem rouw bedrijven; ja, amen. **8** Ik ben de Alfa en
de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die
is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige. **9** Ik,
Johannes, die ook uw broeder ben, en medegenoot in de
verdrukking, en in het Koninkrijk, en in de lijdzaamheid van
Jezus Christus, was op het eiland, genaamd Patmos, om
het Woord Gods, en om de getuigenis van Jezus Christus.
10 En ik was in den geest op den dag des Heeren; en ik
hoorde achter mij een grote stem, als van een bazuin, **11**
Zeggende: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en
de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek,
en zend het aan de zeven Gemeenten, die in Azie zijn,
namelijk naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus,
en naar Thyatire, en naar Sardis, en naar Filadelfia, en
naar Laodicea. **12** En ik keerde mij om, om te zien de stem,
die met mij gesproken had; en mij omgekeerd hebbende,
zag ik zeven gouden kandelaren; **13** En in het midden
van de zeven kandelaren Een, den Zoon des mensen
gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten,
en omgord aan de borsten met een gouden gordel; **14**
En Zijn hoofd en haar was wit, gelijk als witte wol, gelijk
sneeuw; en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs; **15** En Zijn
voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden als in een
oven; en Zijn stem als een stem van vele wateren. **16** En
Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand; en uit Zijn mond
ging een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aangezicht
was, gelijk de zon schijnt in haar kracht. **17** En toen ik
Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde
Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik
ben de Eerste en de Laatste; **18** En Die leef, en Ik ben
dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid.
Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods. **(aiōn
g165, Hadēs g86)** **19** Schrijf, hetgeen gij gezien hebt, en
hetgeen is, en hetgeen geschieden zal na dezen: **20** De
verborgenheid der zeven sterren, die gij gezien hebt in
Mijn rechter hand, en de zeven gouden kandelaren. De
zeven sterren zijn de engelen der zeven Gemeenten; en
de zeven kandelaren, die gij gezien hebt, zijn de zeven
Gemeenten.

2 Schrijf aan den engel der Gemeente van Efeze: Dit zegt
Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechter hand houdt, Die
in het midden der zeven gouden kandelaren wandelt: **2** Ik
weet uw werken, en uw arbeid, en uw lijdzaamheid, en dat
gij de kwaden niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt
degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn
het niet; en hebt ze leugenaars bevonden; **3** En gij hebt
verdragen, en hebt geduld; en gij hebt om Mijns Naams wil
gearbeid, en zijt niet moede geworden. **4** Maar Ik heb
tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. **5** Gedenk
dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de
eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen,
en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u
niet bekeert. **6** Maar dit hebt gij, dat gij de werken der
Nikolaieten haat, welke Ik ook haat. **7** Die oren heeft, die
hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint,
Ik zal hem geven te eten van den boom des levens, die
in het midden van het paradijs Gods is. **8** En schrijf aan
den engel der Gemeente van die van Smyrna: Dit zegt
de Eerste en de Laatste, Die dood geweest is, en weder
levend is geworden: **9** Ik weet uw werken, en verdrukking,
en armoede (doch gij zijt rijk), en de lastering dergenen,
die zeggen, dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar zijn
een synagoge des satans. **10** Vrees geen der dingen, die
gij lijden zult. Ziet, de duivel zal enigen van ulieden in de
gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult
een verdrukking hebben van tien dagen. Zijt getrouw tot
den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens. **11** Die
oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt.
Die overwint, zal van den tweeden dood niet beschadigd
worden. **12** En schrijf aan den engel der Gemeente, die in
Pergamus is: Dit zegt Hij, Die het tweesnijdend scherp
zwaard heeft: **13** Ik weet uw werken, en waar gij woont;
namelijk daar de troon des satans is, en gij houdt Mijn
Naam, en hebt Mijn geloof niet verloochend, ook in die
dagen, in welke Antipas, Mijn getrouwe getuige was, welke
gedood is bij ulieden, daar de satan woont. **14** Maar Ik heb
enige weinige dingen tegen u, dat gij aldaar hebt, die de
lering van Balaam houden, die Balak leerde den kinderen
Israels een aanstoot voor te werpen, opdat zij zouden
afgodenoffer eten en hoereren. **15** Alzo hebt ook gij, die de
lering der Nikolaieten houden; hetwelk Ik haat. **16** Bekeer
u; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal tegen
hen krijg voeren met het zwaard Mijns monds. **17** Die oren
heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die
overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat
verborgen is, en Ik zal hem geven een witten keursteen, en
op den keursteen een nieuwen naam geschreven, welken
niemand kent, dan die hem ontvangt. **18** En schrijf aan
den engel der Gemeente te Thyatire: Dit zegt de Zoon

van God, Die Zijn ogen heeft als een vlam vuurs, en Zijn
voeten zijn blinkend koper gelijk: 19 Ik weet uw werken,
en liefde, en dienst, en geloof, en uw lijdzaamheid, en
uw werken, en dat de laatste meer zijn dan de eerste.
20 Maar Ik heb enige weinige dingen tegen u, dat gij de
vrouw Jezabel, die zichzelve zegt een profetes te zijn, laat
leren, en Mijn dienstknechten verleiden, dat zij hoereren
en afgodenoffer eten. 21 En Ik heb haar tijd gegeven,
opdat zij zich zou bekeren van haar hoererij, en zij heeft
zich niet bekeerd. 22 Zie, Ik werp haar te bed, en die met
haar overspel bedrijven, in grote verdrukking, zo zij zich
niet bekeren van hun werken. 23 En haar kinderen zal Ik
door den dood ombrengen; en al de Gemeenten zullen
weten, dat Ik het ben, Die nieren en harten onderzoek. En
Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken. 24 Doch
Ik zeg ulieden, en tot de anderen, die te Thyatire zijn,
zovelen, als er deze leer niet hebben, en die de diepten
des satans niet gekend hebben, gelijk zij zeggen: Ik zal u
geen anderen last opleggen; 25 Maar hetgeen gij hebt,
houdt dat, totdat Ik zal komen. 26 En die overwint, en die
Mijn werken tot het einde toe bewaart, Ik zal hem macht
geven over de heidenen; 27 En hij zal ze hoeden met een
ijzeren staf; zij zullen als pottenbakkersvaten vermorzeld
worden; gelijk ook Ik van Mijn Vader ontvangen heb. 28 En
Ik zal hem de morgenster geven. 29 Die oren heeft, die
hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt.

3 En schrijf aan den engel der Gemeente, die te Sardis
is: Dit zegt, Die de zeven geesten Gods heeft, en de
zeven sterren: Ik weet uw werken, dat gij den naam hebt,
dat gij leeft, en gij zijt dood. 2 Zijt wakende, en versterk het
overige, dat sterven zou; want Ik heb uw werken niet vol
gevonden voor God. 3 Gedenk dan, hoe gij het ontvangen
en gehoord hebt, en bewaar het, en bekeer u. Indien gij
dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief, en gij
zult niet weten, op wat ure Ik over u komen zal. 4 Doch gij
hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen
niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte
klederen, overmits zij het waardig zijn. 5 Die overwint, die
zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam
geenszins uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn
naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. 6
Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten
zegt. 7 En schrijf aan den engel der Gemeente, die in
Filadelfia is: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die den
sleutel Davids heeft; Die opent, en niemand sluit, en Hij
sluit, en niemand opent: 8 Ik weet uw werken; zie, Ik heb
een geopende deur voor u gegeven, en niemand kan die
sluiten; want gij hebt kleine kracht, en gij hebt Mijn woord
bewaard, en hebt Mijn Naam niet verloochend. 9 Zie, Ik
geef u enigen uit de synagoge des satans, dergenen, die
zeggen, dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar liegen;
zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen, en aanbidden
voor uw voeten, en bekennen, dat Ik u liefheb. 10 Omdat
gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal
Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de
gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de
aarde wonen. 11 Zie, Ik kom haastelijk; houd dat gij hebt,
opdat niemand uw kroon neme. 12 Die overwint, Ik zal
hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en
hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven
den Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods,
namelijk des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van
Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam. 13 Die oren
heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. 14 En
schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen:
Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige,
het Begin der schepping Gods: 15 Ik weet uw werken,
dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart,
of heet! 16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud
noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. 17 Want gij
zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings
gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk,
en arm, en blind, en naakt. 18 Ik raad u dat gij van Mij
koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk
moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed
worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard
worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.
19 Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan
ijverig, en bekeer u. 20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop;
indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen,
Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal
houden, en hij met Mij. 21 Die overwint, Ik zal hem geven
met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb,
en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. 22 Die oren
heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.

4 Na dezen zag ik, en ziet, een deur was geopend in den
hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, als van
een bazuin, met mij sprekende, zeide: Kom hier op, en Ik
zal u tonen, hetgeen na dezen geschieden moet. 2 En
terstond werd ik in den geest; en ziet, er was een troon
gezet in den hemel, en er zat Een op den troon. 3 En
Die daarop zat, was in het aanzien den steen Jaspis en
Sardius gelijk; en een regenboog was rondom den troon,
in het aanzien der steen Smaragd gelijk. 4 En rondom den
troon waren vier en twintig tronen; en op de tronen zag ik
de vier en twintig ouderlingen zittende, bekleed met witte
klederen, en zij hadden gouden kronen op hun hoofden. 5
En van den troon gingen uit bliksemen, en donderslagen,
en stemmen; en zeven vurige lampen waren brandende
voor den troon, welke zijn de zeven geesten Gods. 6 En
voor den troon was een glazen zee, kristal gelijk. En in
het midden des troons, en rondom den troon, vier dieren,
zijnde vol ogen van voren en van achteren. 7 En het
eerste dier was een leeuw gelijk, en het tweede dier een
kalf gelijk, en het derde dier had het aangezicht als een
mens, en het vierde dier was een vliegenden arend gelijk.
8 En de vier dieren hadden elkeen voor zichzelven zes
vleugelen rondom, en waren van binnen vol ogen; en
hebben geen rust dag en nacht, zeggende: Heilig, heilig,
heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, en Die is,
en Die komen zal. 9 En wanneer de dieren heerlijkheid, en
eer, en dankzegging gaven Hem, Die op den troon zat, Die

in alle eeuwigheid leeft; **(aiōn g165)** **10** Zo vielen de vier en
twintig ouderlingen voor Hem, Die op den troon zat, en
aanbaden Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen
hun kronen voor den troon, zeggende: **(aiōn g165)** **11** Gij
Heere, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, en de eer,
en de kracht; want Gij hebt alle dingen geschapen, en
door Uw wil zijn zij, en zijn zij geschapen.

5 En ik zag in de rechter hand Desgenen, Die op den
troon zat, een boek, geschreven van binnen en van
buiten, verzegeld met zeven zegelen. **2** En ik zag een
sterken engel, uitroepende met een grote stem: Wie is
waardig het boek te openen, en zijn zegelen open te
breken? **3** En niemand in den hemel, noch op de aarde,
noch onder de aarde, kon het boek openen, noch hetzelve
in zien. **4** En ik weende zeer, dat niemand waardig
gevonden was, om dat boek te openen, en te lezen, noch
hetzelve in te zien. **5** En een van de ouderlingen zeide
tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van
Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek
te openen, en zijn zeven zegelen open te breken. **6** En
ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de
vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een
Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en
zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die
uitgezonden zijn in alle landen. **7** En Het kwam, en heeft
het boek genomen uit de rechter hand Desgenen, Die op
den troon zat. **8** En als Het dat boek genomen had, vielen
de vier dieren en de vier en twintig ouderlingen voor het
Lam neder, hebbende elk citeren en gouden fiolen, zijnde
vol reukwerks, welke zijn de gebeden der heiligen. **9** En
zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat
boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt
geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle
geslacht, en taal, en volk, en natie; **10** En Gij hebt ons
onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en wij
zullen als koningen heersen op de aarde. **11** En ik zag,
en ik hoorde een stem veler engelen rondom den troon,
en de dieren, en de ouderlingen; en hun getal was tien
duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden;
12 Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is,
is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid,
en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. **13**
En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde,
en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat
in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op den troon
zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de
heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)**
14 En de vier dieren zeiden: Amen. En de vier en twintig
ouderlingen vielen neder, en aanbaden Dengene, Die leeft
in alle eeuwigheid.

6 En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend
had, en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als
een stem van een donderslag: Kom en zie! **2** En ik zag, en
ziet, een wit paard, en Die daarop zat, had een boog; en
Hem is een kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende,
en opdat Hij overwonne! **3** En toen Het het tweede zegel
geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom
en zie! **4** En een ander paard ging uit, dat rood was; en
dien, die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te
nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden;
en hem werd een groot zwaard gegeven. **5** En toen Het
het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier
zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een zwart paard,
en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand. **6**
En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren,
die zeide: Een maatje tarwe voor een penning, en drie
maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en
den wijn niet. **7** En toen Het het vierde zegel geopend had,
hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en
zie! **8** En ik zag, en ziet, een vaal paard, en die daarop
zat, zijn naam was de dood; en de hel volgde hem na.
En hun werd macht gegeven om te doden tot het vierde
deel der aarde, met zwaard, en met honger, en met den
dood, en door de wilde beesten der aarde. **(Hadēs g86)** **9**
En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder
het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het
Woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden. **10** En
zij riepen met grote stem, zeggende: Hoelang, o heilige en
waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet
van degenen, die op de aarde wonen? **11** En aan een
iegelijk werden lange witte klederen gegeven, en hun werd
gezegd, dat zij nog een kleinen tijd rusten zouden, totdat
ook hun mededienstknechten en hun broeders zouden
vervuld zijn, die gedood zouden worden, gelijk als zij.
12 En ik zag, toen Het het zesde zegel geopend had,
en ziet, er werd een grote aardbeving; en de zon werd
zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed. **13**
En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een
vijgeboom zijn onrijpe vijgen afwerpt, als hij van een groten
wind geschud wordt. **14** En de hemel is weggeweken, als
een boek, dat toegerold wordt; en alle bergen en eilanden
zijn bewogen uit hun plaatsen. **15** En de koningen der
aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over
duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle
vrijen, verborgen zichzelven in de spelonken, en in de
steenrotsen der bergen; **16** En zeiden tot de bergen en
tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het
aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den
toorn des Lams. **17** Want de grote dag Zijns toorns is
gekomen, en wie kan bestaan?

7 En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier
hoeken der aarde, houdende de vier winden der aarde,
opdat geen wind zou waaien op de aarde, noch op de
zee, noch tegen enigen boom. **2** En ik zag een anderen
engel opkomen van den opgang der zon, hebbende het
zegel des levenden Gods; en hij riep met een grote stem
tot de vier engelen, welke macht gegeven was de aarde
en de zee te beschadigen, **3** Zeggende: Beschadigt de
aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de
dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan
hun voorhoofden. **4** En ik hoorde het getal dergenen, die

verzegeld waren: honderd vier en veertig duizend waren
verzegeld uit alle geslachten der kinderen Israels. **5** Uit het
geslacht van Juda waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Ruben waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Gad waren twaalf duizend verzegeld; **6** Uit het
geslacht van Aser waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Nafthali waren twaalf duizend verzegeld; uit
het geslacht van Manasse waren twaalf duizend verzegeld;
7 Uit het geslacht van Simeon waren twaalf duizend
verzegeld; uit het geslacht van Levi waren twaalf duizend
verzegeld; uit het geslacht van Issaschar waren twaalf
duizend verzegeld; **8** Uit het geslacht van Zebulon waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Jozef waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Benjamin
waren twaalf duizend verzegeld. **9** Na dezen zag ik, en
ziet, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle
natie, en geslachten, en volken, en talen, staande voor
den troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte
klederen, en palm takken waren in hun handen. **10** En zij
riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen
God, Die op den troon zit, en het Lam. **11** En al de engelen
stonden rondom den troon, en rondom de ouderlingen
en de vier dieren; en vielen voor den troon neder op hun
aangezicht, en aanbaden God, **12** Zeggende: Amen. De
lof, en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging,
en de eer, en de kracht, en de sterkte zij onzen God
in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **13** En een uit de
ouderlingen antwoordde, zeggende tot mij: Dezen, die
bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij, en
van waar zijn zij gekomen? **14** En ik sprak tot hem: Heere,
gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de
grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen
gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in
het bloed des Lams. **15** Daarom zijn zij voor den troon van
God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Die
op den troon zit, zal hen overschaduwen. **16** Zij zullen niet
meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal
op hen niet vallen, noch enige hitte. **17** Want het Lam, Dat
in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun
een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en
God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

8 En toen Het het zevende zegel geopend had, werd
er een stilzwijgen in den hemel, omtrent van een half
uur. **2** En ik zag de zeven engelen, die voor God stonden;
en hun werden zeven bazuinen gegeven. **3** En er kwam
een andere engel, en stond aan het altaar, hebbende
een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerks
gegeven, opdat hij het met de gebeden aller heiligen zou
leggen op het gouden altaar, dat voor den troon is. **4**
En de rook des reukwerks, met de gebeden der heiligen,
ging op van de hand des engels voor God. **5** En de
engel nam het wierookvat, en vulde dat met het vuur des
altaars, en wierp het op de aarde; en er geschiedden
stemmen, en donderslagen, en bliksemen, en aardbeving.
6 En de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden,
bereidden zich om te bazuinen. **7** En de eerste engel heeft
gebazuind, en er is geworden hagel en vuur, gemengd met
bloed, en zij zijn op de aarde geworpen; en het derde deel
der bomen is verbrand, en al het groene gras is verbrand.
8 En de tweede engel heeft gebazuind, en er werd iets als
een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen;
en het derde deel der zee is bloed geworden. **9** En het
derde deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is
gestorven; en het derde deel der schepen is vergaan. **10**
En de derde engel heeft gebazuind, en er is een grote
ster, brandende als een fakkel, gevallen uit den hemel,
en is gevallen op het derde deel der rivieren, en op de
fonteinen der wateren. **11** En de naam der ster wordt
genoemd Alsem; en het derde deel der wateren werd tot
alsem; en vele mensen zijn gestorven van de wateren,
want zij waren bitter geworden. **12** En de vierde engel
heeft gebazuind, en het derde deel der zon werd geslagen,
en het derde deel der maan, en het derde deel der sterren;
opdat het derde deel derzelve zou verduisterd worden, en
dat het derde deel van den dag niet zou lichten; en van
den nacht desgelijks. **13** En ik zag, en ik hoorde een engel
vliegen in het midden des hemels, zeggende met grote
stem: Wee, wee, wee, dengenen, die op de aarde wonen,
van de overige stemmen der bazuin der drie engelen, die
nog bazuinen zullen.

9 En de vijfde engel heeft gebazuind, en ik zag een ster,
gevallen uit den hemel op de aarde, en haar werd
gegeven de sleutel van den put des afgronds. **(Abyssos
g12)** **2** En zij heeft den put des afgronds geopend; en er is
rook opgegaan uit den put, als rook eens groten ovens;
en de zon en de lucht is verduisterd geworden van den
rook des puts. **(Abyssos g12)** **3** En uit den rook kwamen
sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht gegeven,
gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben. **4** En
hun werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden
beschadigen, noch enige groente, noch enigen boom, dan
de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden
niet hebben. **5** En hun werd macht gegeven, niet dat zij
hen zouden doden, maar dat zij zouden van hen gepijnigd
worden vijf maanden; en hun pijniging was als de pijniging
van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft.
6 En in die dagen zullen de mensen den dood zoeken, en
zullen dien niet vinden; en zij zullen begeren te sterven,
en de dood zal van hen vlieden. **7** En de gedaanten
der sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot den
oorlog bereid zijn; en op hun hoofden waren als kronen,
het goud gelijk, en hun aangezichten als aangezichten
van mensen. **8** En zij hadden haar als haar der vrouwen,
en hun tanden waren als tanden van leeuwen. **9** En zij
hadden borstwapenen als ijzeren borstwapenen; en het
gedruis hunner vleugelen was als een gedruis der wagens,
wanneer vele paarden naar den strijd lopen. **10** En zij
hadden staarten den schorpioenen gelijk, en er waren
angels in hun staarten; en hun macht was de mensen te
beschadigen vijf maanden. **11** En zij hadden over zich
tot een koning den engel des afgronds; zijn naam was
in het Hebreeuws Abaddon, en in de Griekse taal had

hij den naam Apollyon. **(Abyssos g12)** **12** Het ene wee is
weggegaan, ziet, er komen nog twee weeen na dezen. **13**
En de zesde engel heeft gebazuind, en ik hoorde een stem
uit de vier hoornen des gouden altaars, dat voor God was,
14 Zeggende tot den zesden engel, die de bazuin had:
Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote
rivier, den Eufraat. **15** En de vier engelen zijn ontbonden
geworden, welke bereid waren tegen de ure, en dag,
en maand, en jaar, opdat zij het derde deel der mensen
zouden doden. **16** En het getal van de heirlegers der
ruiterij was tweemaal tien duizenden der tien duizenden;
en ik hoorde hun getal. **17** En ik zag alzo de paarden
in dit gezicht, en die daarop zaten, hebbende vurige,
en hemelsblauwe, en sulfervervige borstwapenen; en de
hoofden der paarden waren als hoofden van leeuwen, en
uit hun monden ging vuur, en rook, en sulfer. **18** Door deze
drie werd het derde deel der mensen gedood, namelijk
door het vuur, en door den rook, en door het sulfer, dat
uit hun monden uitging. **19** Want hun macht is in hun
mond, en in hun staarten; want hun staarten zijn aan de
slangen gelijk, en hebben hoofden, en beschadigen met
dezelve. **20** En de overige mensen, die niet gedood zijn
door deze plagen, hebben zich niet bekeerd van de werken
hunner handen, dat zij niet zouden aanbidden de duivelen;
en de gouden, en zilveren, en koperen, en stenen, en
houten afgoden, die noch zien kunnen, noch horen, noch
wandelen; **21** En hebben zich ook niet bekeerd van hun
doodslagen, noch van hun venijngevingen, noch van hun
hoererij, noch van hun dieverijen.

10 En ik zag een anderen sterken engel, afkomende
van den hemel, die bekleed was met een wolk; en
een regenboog was boven zijn hoofd; en zijn aangezicht
was als de zon, en zijn voeten waren als pilaren van vuur.
2 En hij had in zijn hand een boeksken, dat geopend was;
en hij zette zijn rechtervoet op de zee, en den linker op
de aarde. **3** En hij riep met een grote stem, gelijkerwijs
een leeuw brult; en als hij geroepen had, spraken de
zeven donderslagen hun stemmen. **4** En toen de zeven
donderslagen hun stemmen gesproken hadden, zo zou ik
ze geschreven hebben; en ik hoorde een stem uit den
hemel, die tot mij zeide: Verzegel, hetgeen de zeven
donderslagen gesproken hebben, en schrijf dat niet. **5** En
de engel, dien ik zag staan op de zee, en op de aarde, hief
zijn hand op naar den hemel; **6** En hij zwoer bij Dien, Die
leeft in alle eeuwigheid, Die den hemel geschapen heeft
en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en
de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn;
(aiōn g165) **7** Maar in de dagen der stem des zevenden
engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid
Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, den
profeten, verkondigd heeft. **8** En de stem, die ik gehoord
had uit den hemel, sprak wederom met mij, en zeide: Ga
henen, neem het boeksken, dat geopend en in de hand
des engels is, die op de zee en op de aarde staat. **9** En ik
ging henen tot den engel, zeggende tot hem: Geef mij dat
boeksken. En hij zeide tot mij: Neem dat en eet het op; en
het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet
zijn als honig. **10** En ik nam dat boeksken uit de hand des
engels, en ik at dat op; en het was in mijn mond zoet als
honig, en als ik het gegeten had, werd mijn buik bitter. **11**
En hij zeide tot mij: Gij moet wederom profeteren voor vele
volken, en natien, en talen, en koningen.

11 En mij werd een rietstok gegeven, een meetroede
gelijk; en de engel stond en zeide: Sta op, en meet
den tempel Gods en het altaar, en degenen, die daarin
aanbidden. **2** En laat het voorhof uit, dat van buiten den
tempel is, en meet dat niet, want het is den heidenen
gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden twee
en veertig maanden. **3** En Ik zal Mijn twee getuigen
macht geven, en zij zullen profeteren duizend tweehonderd
zestig dagen, met zakken bekleed. **4** Dezen zijn de twee
olijfbomen, en de twee kandelaren, die voor den God
der aarde staan. **5** En zo iemand die wil beschadigen,
een vuur zal uit hun mond uitgaan, en zal hun vijanden
verslinden; en zo iemand hen wil beschadigen, die moet
alzo gedood worden. **6** Dezen hebben macht den hemel
te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner
profetering; en zij hebben macht over de wateren, om die
in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei
plage, zo menigmaal als zij zullen willen; **7** En als zij hun
getuigenis zullen geeindigd hebben, zal het beest, dat uit
den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen
overwinnen, en zal hen doden. **(Abyssos g12)** **8** En hun
dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad, die
geestelijk genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook
onze Heere gekruist is. **9** En de mensen uit de volken, en
geslachten, en talen, en natien, zullen hun dode lichamen
zien drie dagen en een halven, en zullen niet toelaten, dat
hun dode lichamen in graven gelegd worden. **10** En die op
de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen
vreugde bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden;
omdat deze twee profeten degenen, die op de aarde
wonen, gepijnigd hadden. **11** En na die drie dagen en een
halven, is een geest des levens uit God in hen gegaan; en
zij stonden op hun voeten; en er is grote vrees gevallen
op degenen, die hen aanschouwden. **12** En zij hoorden
een grote stem uit den hemel, die tot hen zeide: Komt
herwaarts op. En zij voeren op naar den hemel in de wolk;
en hun vijanden aanschouwden hen. **13** En in diezelfde
ure geschiedde een grote aardbeving, en het tiende deel
der stad is gevallen, en er zijn in de aardbeving gedood
zeven duizend namen van mensen, en de overigen zijn
zeer bevreesd geworden, en hebben den God des hemels
heerlijkheid gegeven. **14** Het tweede wee is weggegaan;
ziet, het derde wee komt haast. **15** En de zevende engel
heeft gebazuind, en er geschiedden grote stemmen in
den hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn
geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal
als Koning heersen in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)** **16** En
de vier en twintig ouderlingen, die voor God zitten op hun
tronen, vielen neder op hun aangezichten, en aanbaden
God, **17** Zeggende: Wij danken U, Heere God almachtig,

Die is, en Die was, en Die komen zal, dat Gij Uw grote
kracht hebt aangenomen, en als Koning hebt geheerst;
18 En de volken waren toornig geworden, en Uw toorn is
gekomen, en de tijd der doden, om geoordeeld te worden,
en om het loon te geven Uw dienstknechten, den profeten,
en den heiligen, en dengenen, die Uw Naam vrezen, den
kleinen en den groten; en om te verderven degenen, die
de aarde verdierven. 19 En de tempel Gods in de hemel is
geopend geworden, en de ark Zijns verbonds is gezien
in Zijn tempel; en er werden bliksemen, en stemmen, en
donderslagen, en aardbeving, en grote hagel.

12 En er werd een groot teken gezien in den hemel;
namelijk een vrouw, bekleed met de zon; en de maan
was onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van
twaalf sterren; 2 En zij was zwanger, en riep, barensnood
hebbende, en zijnde in pijn om te baren. 3 En er werd een
ander teken gezien in den hemel; en ziet, er was een grote
rode draak, hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en
op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden. 4 En zijn staart
trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op
de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou,
opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou
gebaard hebben. 5 En zij baarde een mannelijken zoon,
die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en
haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon. 6 En de
vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had,
haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden
duizend tweehonderd zestig dagen. 7 En er werd krijg in
den hemel; Michael en zijn engelen krijgden tegen den
draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. 8 En zij
hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden
in den hemel. 9 En de grote draak is geworpen, namelijk
de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas,
die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op
de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen. 10 En ik
hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is de
zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk geworden onzes
Gods; en de macht van Zijn Christus; want de verklager
onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen God
dag en nacht is nedergeworpen. 11 En zij hebben hem
overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord
hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad
tot den dood toe. 12 Hierom bedrijft vreugde, gij hemelen,
en gij, die daarin woont! Wee dengenen, die de aarde
en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen,
en heeft groten toorn, wetende, dat hij een kleinen tijd
heeft. 13 En toen de draak zag, dat hij op de aarde
geworpen was, zo heeft hij de vrouw vervolgd, die het
manneken gebaard had. 14 En der vrouwe zijn gegeven
twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen
in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een
tijd, en tijden, en een halven tijd, buiten het gezicht der
slang. 15 En de slang wierp uit haar mond achter de vrouw
water als een rivier, opdat hij haar door de rivier zou doen
wegvoeren. 16 En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de
aarde opende haar mond, en verzwolg de rivier, welke
de draak uit zijn mond had geworpen. 17 En de draak
vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren
tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods
bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben.

13 En ik stond op het zand der zee. En ik zag uit de
zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden
en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke
hoeden, en op zijn hoofden was een naam van gods
lastering. 2 En het beest dat ik zag, was een pardel gelijk,
en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de
mond eens leeuws; en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn
troon, en grote macht. 3 En ik zag een van zijn hoofden
als tot den dood gewond, en zijn dodelijke wonde werd
genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het
beest. 4 En zij aanbaden den draak, die het beest macht
gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is
dit beest gelijk? wie kan krijg voeren tegen hetzelve? 5
En hetzelve werd een mond gegeven, om grote dingen
en gods lasteringen te spreken; en hetzelve werd macht
gegeven, om zulks te doen, twee en veertig maanden.
6 En het opende zijn mond tot lastering tegen God, om
Zijn Naam te lasteren, en Zijn tabernakel, en die in den
hemel wonen. 7 En hetzelve werd macht gegeven, om
den heiligen krijg aan te doen, en om die te overwinnen;
en hetzelve werd macht gegeven over alle geslacht, en
taal, en volk. 8 En allen, die op de aarde wonen, zullen
hetzelve aanbidden, welker namen niet zijn geschreven in
het boek des levens, des Lams, Dat geslacht is, van de
grondlegging der wereld. 9 Indien iemand oren heeft, die
hore. 10 Indien iemand in de gevangenis leidt, die gaat
zelf in de gevangenis; indien iemand met het zwaard zal
doden, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier
is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen. 11 En ik zag
een ander beest uit de aarde opkomen, en het had twee
hoornen, des Lams hoornen gelijk, en het sprak als de
draak. 12 En het oefent al de macht van het eerste beest,
in tegenwoordigheid van hetzelve, en het maakt, dat de
aarde, en die daarin wonen het eerste beest aanbidden,
wiens dodelijke wonde genezen was. 13 En het doet grote
tekenen, zodat het ook vuur uit den hemel doet afkomen
op de aarde, voor de mensen. 14 En verleidt degenen, die
op de aarde wonen, door de tekenen, die aan hetzelve
toe doen gegeven zijn in de tegenwoordigheid van het
beest; zeggende tot degenen, die op de aarde wonen, dat
zij het beest, dat de wond des zwaards had, en weder
leefde, een beeld zouden maken. 15 En hetzelve werd
macht gegeven om het beeld van het beest een geest te
geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en
maken, dat allen, die het beeld van het beest niet zouden
aanbidden, gedood zouden worden. 16 En het maakt, dat
het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en
vrijen en dienstknechten, een merkteken geve aan hun
rechterhand of aan hun voorhoofden; 17 En dat niemand
mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken heeft, of
den naam van het beest, of het getal zijns naams. 18 Hier

is de wijsheid: die het verstand heeft, rekene het getal van
het beest; want het is een getal eens mensen, en zijn getal
is zeshonderd zes en zestig.

14 En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg
Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend,
hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun
voorhoofden. **2** En ik hoorde een stem uit den hemel,
als een stem veler wateren, en als een stem van een
groten donderslag. En ik hoorde een stem van citerspelers,
spelende op hun citers; **3** En zij zongen als een nieuw
gezang voor den troon, en voor de vier dieren, en de
ouderlingen; en niemand kon dat gezang leren, dan de
honderd vier en veertig duizend, die van de aarde gekocht
waren. **4** Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevlekt zijn,
want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam volgen,
waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit de mensen,
tot eerstelingen Gode en het Lam. **5** En in hun mond is
geen bedrog gevonden; want zij zijn onberispelijk voor den
troon van God. **6** En ik zag een anderen engel, vliegende in
het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie,
om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en
aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; **(aiōnios g166)**
7 Zeggende met een grote stem: Vreest God, en geeft
Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen;
en aanbidt Hem, Die den hemel, en de aarde, en de zee,
en de fonteinen der wateren gemaakt heeft. **8** En er is
een andere engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is
gevallen, Babylon, die grote stad, omdat zij uit den wijn
des toorns harer hoererij alle volken heeft gedrenkt. **9** En
een derde engel is hen gevolgd, zeggende met een grote
stem: Indien iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en
ontvangt het merkteken aan zijn voorhoofd, of aan zijn
hand, **10** Die zal ook drinken uit den wijn des toorn Gods,
die ongemengd ingeschonken is, in den drinkbeker Zijns
toorns; en hij zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor
de heilige engelen en voor het Lam. **11** En de rook van
hun pijniging gaat op in alle eeuwigheid, en zij hebben
geen rust dag en nacht, die het beest aanbidden en zijn
beeld, en zo iemand het merkteken zijns naams ontvangt.
(aiōn g165) **12** Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier
zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van
Jezus. **13** En ik hoorde een stem uit den hemel, die tot
mij zeide: Schrijf, zalig zijn de doden, die in den Heere
sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten
mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met hen.
14 En ik zag, en ziet, een witte wolk, en op de wolk was
Een gezeten, des mensen Zoon gelijk, hebbende op Zijn
hoofd een gouden kroon; en in Zijn hand een scherpe
sikkel. **15** En een andere engel kwam uit den tempel,
roepende met een grote stem tot Dengene, Die op de wolk
zat: Zend Uw sikkel en maai; want de ure om te maaien is
nu gekomen, dewijl de oogst der aarde rijp is geworden.
16 En Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en
de aarde werd gemaaid. **17** En een andere engel kwam
uit den tempel, die in den hemel is, hebbende ook zelf
een scherpe sikkel. **18** En een andere engel kwam uit
van het altaar, die macht had over het vuur; en hij riep
met een groot geroep, tot dengene, die de scherpe sikkel
had, zeggende: Zend uw scherpe sikkel, en snijd af de
druiftakken van den wijngaard der aarde, want zijn druiven
zijn rijp. **19** En de engel zond zijn sikkel op de aarde en
sneed de druiven af van den wijngaard der aarde, en
wierp ze in den groten wijnpersbak des toorns Gods. **20**
En de wijnpersbak werd buiten de stad getreden, en er is
bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot aan de tomen der
paarden, duizend zeshonderd stadien ver.

15 En ik zag een ander groot en wonderlijk teken in den
hemel; namelijk zeven engelen, hebbende de zeven
laatste plagen; want in deze is de toorn Gods geeindigd. **2**
En ik zag als een glazen zee, met vuur gemengd; en die
de overwinning hadden van het beest, en van zijn beeld,
en van zijn merkteken, en van het getal zijns naams, welke
stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods; **3**
En zij zongen het gezang van Mozes, den dienstknecht
Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot en
wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige God,
rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning
der heiligen! **4** Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw
Naam niet verheerlijken? Want Gij zijt alleen heilig; want
alle volken zullen komen, en voor U aanbidden; want Uw
oordelen zijn openbaar geworden. **5** En na dezen zag
ik, en ziet, de tempel des tabernakels der getuigenis in
den hemel werd geopend. **6** En de zeven engelen, die de
zeven plagen hadden, kwamen uit den tempel, bekleed
met rein en blinkend lijnwaad, en omgord om de borst
met gouden gordels. **7** En een van de vier dieren gaf den
zeven engelen zeven gouden fiolen, vol van den toorn
Gods, Die in alle eeuwigheid leeft. **(aiōn g165)** **8** En de
tempel werd vervuld met rook uit de heerlijkheid Gods, en
uit Zijn kracht; en niemand kon in den tempel ingaan, totdat
de zeven plagen der zeven engelen geeindigd waren.

16 En ik hoorde een grote stem uit den tempel,
zeggende tot de zeven engelen: Gaat henen, en
giet de zeven fiolen van den toorn Gods uit op de aarde. **2**
En de eerste ging henen, en goot zijn fiool uit op de aarde;
en er werd een kwaad en boos gezweer aan de mensen,
die het merkteken van het beest hadden, en die zijn beeld
aanbaden. **3** En de tweede engel goot zijn fiool uit in de
zee, en zij werd bloed als van een dode; en alle levende
ziel is gestorven in de zee. **4** En de derde engel goot zijn
fiool uit in de rivieren en in de fonteinen der wateren; en
de wateren werden bloed. **5** En ik hoorde den engel der
wateren zeggen: Gij zijt rechtvaardig, Heere! Die is, en Die
was, en Die zijn zal, dat Gij dit geoordeeld hebt; **6** Dewijl
zij het bloed der heiligen, en der profeten vergoten hebben,
zo hebt Gij hun ook bloed te drinken gegeven; want zij zijn
het waardig. **7** En ik hoorde een anderen van het altaar
zeggen: Ja, Heere, Gij almachtige God! Uwe oordelen zijn
waarachtig en rechtvaardig. **8** En de vierde engel goot zijn
fiool uit op de zon; en haar is macht gegeven de mensen
te verhitten door vuur. **9** En de mensen werden verhit met

grote hitte, en lasterden den Naam Gods, Die macht heeft
over deze plagen; en zij bekeerden zich niet, om Hem
heerlijkheid te geven. 10 En de vijfde engel goot zijn fiool
uit op den troon van het beest; en zijn rijk is verduisterd
geworden; en zij kauwden hun tongen van pijn; 11 En zij
lasterden den God des hemels vanwege hun pijnen, en
vanwege hun gezweren; en zij bekeerden zich niet van
hun werken. 12 En de zesde engel goot zijn fiool uit op
de grote rivier, den Eufraat; en zijn water is uitgedroogd,
opdat bereid zou worden de weg der koningen, die van
den opgang der zon komen zullen. 13 En ik zag uit den
mond des draaks, en uit den mond van het beest, en uit
den mond des valsen profeets, drie onreine geesten gaan,
den vorsen gelijk; 14 Want het zijn geesten der duivelen,
en zij doen tekenen, welke uitgaan tot de koningen der
aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot
den krijg van dien groten dag des almachtigen Gods. 15
Zie, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn
klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele, en men
zijn schaamte niet zie. 16 En zij hebben hen vergaderd
in de plaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt
Armageddon. 17 En de zevende engel goot zijn fiool uit in
de lucht; en er kwam een grote stem uit den tempel des
hemels, van den troon, zeggende: Het is geschied! 18 En
er geschiedden stemmen, en donderslagen, en bliksemen;
en er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is
geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn,
namelijk een zodanige aardbeving en zo groot. 19 En de
grote stad is in drie delen gescheurd, en de steden der
heidenen zijn gevallen; en het grote Babylon is gedacht
geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van
den wijn des toorns Zijner gramschap. 20 En alle eiland is
gevloden, en de bergen zijn niet gevonden. 21 En een
grote hagel, elk als een talent pond zwaar, viel neder uit
den hemel op de mensen; en de mensen lasterden God
vanwege de plage des hagels; want deszelfs plage was
zeer groot.

17 En een uit de zeven engelen, die de zeven fiolen
hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij:
Kom herwaarts, ik zal u tonen het oordeel der grote hoer,
die daar zit op vele wateren; 2 Met welke de koningen
der aarde gehoereerd hebben, en die de aarde bewonen
zijn dronken geworden van den wijn harer hoererij. 3 En
hij bracht mij weg in een woestijn, in den geest, en ik
zag een vrouw, zittende op een scharlaken rood beest,
dat vol was van namen der gods lastering, en had zeven
hoofden en tien hoornen. 4 En de vrouw was bekleed
met purper en scharlaken, en versierd met goud, en
kostelijk gesteente, en paarlen, en had in hare hand een
gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van onreinigheid
harer hoererij. 5 En op haar voorhoofd was een naam
geschreven, namelijk Verborgenheid; het grote Babylon,
de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde. 6
En ik zag, dat de vrouw dronken was van het bloed der
heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik
verwonderde mij, als ik haar zag, met grote verwondering.
7 En de engel zeide tot mij: Waarom verwondert gij u?
Ik zal u zeggen de verborgenheid der vrouw en van het
beest, dat haar draagt, hetwelk de zeven hoofden heeft
en de tien hoornen. 8 Het beest, dat gij gezien hebt,
was en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond, en
ten verderve gaan; en die op de aarde wonen, zullen
verwonderd zijn (welker namen niet zijn geschreven in het
boek des levens van de grondlegging der wereld), ziende
het beest, dat was en niet is, hoewel het is. **(Abyssos
g12)** 9 Hier is het verstand, dat wijsheid heeft. De zeven
hoofden zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit. 10 En
het zijn ook zeven koningen; de vijf zijn gevallen, en de
een is, en de ander is nog niet gekomen, en wanneer
hij zal gekomen zijn, moet hij een weinig tijds blijven. 11
En het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste
koning, en is uit de zeven en gaat ten verderve. 12 En
de tien hoornen, die gij gezien hebt, zijn tien koningen,
die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen, maar als
koningen macht ontvangen op een ure met het beest. 13
Dezen hebben enerlei mening, en zullen hun kracht en
macht het beest overgeven. 14 Dezen zullen tegen het
Lam krijgen, en het Lam zal hen overwinnen (want Het
is een Heere der heren, en een Koning der koningen),
en die met Hem zijn, de geroepenen, en uitverkorenen
en gelovigen. 15 En hij zeide tot mij: De wateren, die gij
gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken, en scharen, en
natien, en tongen. 16 En de tien hoornen, die gij gezien
hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar
woest maken, en naakt; en zij zullen haar vlees eten, en
zullen haar met vuur verbranden. 17 Want God heeft hun
in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij
enerlei mening doen, en dat zij hun koninkrijk het beest
geven, totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn. 18
En de vrouw, die gij gezien hebt, is de grote stad, die het
koninkrijk heeft over de koningen der aarde.

18 En na dezen zag ik een anderen engel afkomen
uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde
is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. 2 En hij riep
krachtelijk met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen,
zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een
woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle
onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en
hatelijk gevogelte; 3 Dewijl uit den wijn des toorns harer
hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der
aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden
der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde. 4
En ik hoorde een andere stem uit den hemel, zeggende:
Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden
geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen
niet ontvangt. 5 Want haar zonden zijn de ene op de
andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer
ongerechtigheden gedachtig geworden. 6 Vergeldt haar,
gelijk als zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar
dubbel, naar haar werken; in den drinkbeker, waarin zij
geschonken heeft, schenkt haar dubbel. 7 Zoveel als zij
zichzelve verheerlijkt heeft, en weelde gehad heeft, zo

grote pijniging en rouw doet haar aan; want zij zegt in haar
hart: Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal
geen rouw zien. **8** Daarom zullen haar plagen op een
dag komen, namelijk dood, en rouw, en honger, en zij zal
met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God,
Die haar oordeelt. **9** En de koningen der aarde, die met
haar gehoereerd en weelde gehad hebben, zullen haar
bewenen, en rouw over haar bedrijven, wanneer zij den
rook haar brands zullen zien; **10** Van verre staande uit
vreze van haar pijniging, zeggende: Wee, wee, de grote
stad Babylon, de sterke stad, want uw oordeel is in een ure
gekomen. **11** En de kooplieden der aarde zullen wenen
en rouw maken over haar, omdat niemand hun waren
meer koopt; **12** Waren van goud, en van zilver, en van
kostelijk gesteente, en van paarlen, en van fijn lijnwaad, en
van purper, en van zijde, en van scharlaken; en allerlei
welriekend hout, en allerlei ivoren vaten, en allerlei vaten
van het kostelijkste hout, en van koper, en van ijzer, en van
marmersteen; **13** En kaneel, en reukwerk, en welriekende
zalf, en wierook, en wijn, en olie, en meelbloem, en tarwe,
en lastbeesten, en schapen; en van paarden, en van
koetswagens, en van lichamen, en de zielen der mensen.
14 En de vrucht der begeerlijkheid uwer ziel is van u
weggegaan; en al wat lekker en wat heerlijk was, is van
u weggegaan; en gij zult hetzelve niet meer vinden. **15**
De kooplieden dezer dingen, die rijk geworden waren van
haar, zullen van verre staan uit vreze van haar pijniging,
wenende en rouw makende; **16** En zeggende: Wee, wee,
de grote stad, die bekleed was met fijn lijnwaad, en purper,
en scharlaken, en versierd met goud, en met kostelijk
gesteente, en met paarlen; want in een ure is zo grote
rijkdom verwoest. **17** En alle stuurlieden, en al het volk
op de schepen, en bootsgezellen, en allen, die ter zee
handelen, stonden van verre; **18** En riepen, ziende den
rook van haar brand, en zeggende: Wat stad was deze
grote stad gelijk? **19** En zij wierpen stof op hun hoofden,
en riepen, wenende en rouw bedrijvende, zeggende: Wee,
wee, de grote stad, in dewelke allen, die schepen in de
zee hadden, van haar kostelijkheid rijk geworden zijn;
want zij is in een ure verwoest geworden. **20** Bedrijft
vreugde over haar, gij hemel, en gij heilige apostelen,
en gij profeten, want God heeft uw oordeel aan haar
geoordeeld. **21** En een sterke engel hief een steen op als
een groten molensteen, en wierp dien in de zee, zeggende:
Aldus zal de grote stad Babylon met geweld geworpen
worden, en zal niet meer gevonden worden. **22** En de
stem der citerspelers, en der zangers, en der fluiters, en
der bazuiners, zal niet meer in u gehoord worden; en
geen kunstenaar van enige kunst zal meer in u gevonden
worden; en geen geluid des molens zal in u meer gehoord
worden. **23** En het licht der kaars zal in u niet meer
schijnen; en de stem eens bruidegoms en ener bruid zal in
u niet meer gehoord worden; want uw kooplieden waren
de groten der aarde, want door uw toverij zijn alle volken
verleid geweest. **24** En in dezelve is gevonden het bloed
der profeten en der heiligen, en al dergenen, die gedood
zijn op de aarde.

19 En na dezen hoorde ik als een grote stem ener
grote schare in den hemel, zeggende: Halleluja, de
zaligheid, en de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij den
Heere, onzen God. **2** Want Zijn oordelen zijn waarachtig
en rechtvaardig; dewijl Hij de grote hoer geoordeeld heeft,
die de aarde verdorven heeft met haar hoererij, en Hij het
bloed Zijner dienaren van haar hand gewroken heeft. **3** En
zij zeiden ten tweeden maal: Halleluja! En haar rook gaat
op in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)** **4** En de vier en twintig
ouderlingen, en de vier dieren vielen neder, en aanbaden
God, Die op den troon zat, zeggende: Amen, Halleluja! **5**
En een stem kwam uit den troon, zeggende: Looft onzen
God, gij al Zijn dienstknechten, en gij, die Hem vreest,
beiden klein en groot! **6** En ik hoorde als een stem ener
grote schare, en als een stem veler wateren, en als een
stem van sterke donderslagen, zeggende: Halleluja, want
de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst.
7 Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de
heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen,
en Zijn vrouw heeft zichzelve bereid. **8** En haar is gegeven,
dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad;
want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der
heiligen. **9** En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die
geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams.
En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden
Gods. **10** En ik viel neder voor zijn voeten, om hem te
aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat niet doet;
ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, die
de getuigenis van Jezus hebben; aanbid God. Want de
getuigenis van Jezus is de geest der profetie. **11** En ik
zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die
op hetzelve zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig,
en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. **12** En Zijn
ogen waren als een vlam vuurs, en op Zijn hoofd waren
vele koninklijke hoeden; en Hij had een naam geschreven,
die niemand wist, dan Hijzelf. **13** En Hij was bekleed
met een kleed, dat met bloed geverfd was; en Zijn naam
wordt genoemd het Woord Gods. **14** En de heirlegers in
den hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met
wit en rein fijn lijnwaad. **15** En uit Zijn mond ging een
scherp zwaard, opdat Hij daarmede de heidenen slaan
zou. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede; en
Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en
der gramschap des almachtigen Gods. **16** En Hij heeft
op Zijn kleed en op Zijn dij dezen Naam geschreven:
Koning der koningen, en Heere der heren. **17** En ik zag
een engel, staande in de zon; en hij riep met een grote
stem, zeggende tot al de vogelen, die in het midden des
hemels vlogen: Komt herwaarts, en vergadert u tot het
avondmaal des groten Gods; **18** Opdat gij eet het vlees
der koningen, en het vlees der oversten over duizend,
en het vlees der sterken, en het vlees der paarden en
dergenen, die daarop zitten; en het vlees van alle vrijen
en dienstknechten, en kleinen en groten. **19** En ik zag

het beest, en de koningen der aarde, en hun heirlegers
vergaderd, om krijg te voeren tegen Hem, Die op het
paard zat, en tegen Zijn heirlegers. **20** En het beest werd
gegrepen, en met hetzelve de valse profeet, die de tekenen
in de tegenwoordigheid van hetzelve gedaan had, door
welke hij verleid had, die het merkteken van het beest
ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze
twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met
sulfer brandt. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** En de overigen
werden gedood met het zwaard Desgenen, Die op het
paard zat, hetwelk uit Zijn mond ging; en al de vogelen
werden verzadigd van hun vlees.

20 En ik zag een engel afkomen uit den hemel,
hebbende den sleutel des afgronds, en een grote
keten in zijn hand; **(Abyssos g12)** **2** En hij greep den draak,
den oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond
hem duizend jaren; **3** En wierp hem in den afgrond, en
sloot hem daarin, en verzegelde dien boven hem, opdat hij
de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren
zouden geeindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen tijd
ontbonden worden. **(Abyssos g12)** **4** En ik zag tronen, en
zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven;
en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de
getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die
het beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden,
en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun
voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten
als koningen met Christus, de duizend jaren. **5** Maar
de overigen der doden werden niet weder levend, totdat
de duizend jaren geeindigd waren. Deze is de eerste
opstanding. **6** Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de
eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen
macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn,
en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.
7 En wanneer de duizend jaren zullen geeindigd zijn, zal
de satanas uit zijn gevangenis ontbonden worden. **8** En
hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier
hoeken der aarde zijn, den Gog en den Magog, om hen te
vergaderen tot den krijg; welker getal is als het zand aan
de zee. **9** En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde,
en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde
stad; en er kwam vuur neder van God uit den hemel, en
heeft hen verslonden. **10** En de duivel, die hen verleidde,
werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar
het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd
worden dag en nacht in alle eeuwigheid. **(aiōn g165, Limnē
Pyr g3041 g4442)** **11** En ik zag een groten witten troon,
en Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de
aarde en de hemel wegvloden, en geen plaats is voor
die gevonden. **12** En ik zag de doden, klein en groot,
staande voor God; en de boeken werden geopend; en een
ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden
werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven
was, naar hun werken. **13** En de zee gaf de doden, die in
haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in
hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar
hun werken. **(Hadēs g86)** **14** En de dood en de hel werden
geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood.
(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** En zo iemand niet
gevonden werd geschreven in het boek des levens, die
werd geworpen in den poel des vuurs. **(Limnē Pyr g3041
g4442)**

21 En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde;
want de eerste hemel, en de eerste aarde was
voorbijgegaan, en de zee was niet meer. **2** En ik, Johannes,
zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende
van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor
haar man versierd is. **3** En ik hoorde een grote stem uit
den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de
mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk
zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. **4** En God
zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal
niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal
meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. **5** En
Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen
nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden
zijn waarachtig en getrouw. **6** En Hij sprak tot mij: Het
is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en
het Einde. Ik zal den dorstige geven uit de fontein van
het water des levens voor niet. **7** Die overwint, zal alles
beerven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een
zoon zijn. **8** Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en
gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars,
en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in
den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de
tweede dood. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** En tot mij kwam
een van de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden,
welke vol geweest waren van de zeven laatste plagen, en
sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u tonen de
Bruid, de Vrouw des Lams. **10** En hij voerde mij weg in
den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij
de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den
hemel van God. **11** En zij had de heerlijkheid Gods, en
haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk
als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal. **12** En zij had
een groten en hogen muur, en had twaalf poorten, en in de
poorten twaalf engelen, en namen daarop geschreven,
welken zijn de namen der twaalf geslachten der kinderen
Israels. **13** Van het oosten waren drie poorten, van het
noorden drie poorten, van het zuiden drie poorten, van
het westen drie poorten. **14** En de muur der stad had
twaalf fondamenten, en in dezelve de namen der twaalf
apostelen des Lams. **15** En hij die met mij sprak, had
een gouden rietstok, opdat hij de stad zou meten, en
haar poorten, en haar muur. **16** En de stad lag vierkant,
en haar lengte was zo groot als haar breedte. En hij
mat de stad met den rietstok op twaalf duizend stadien;
de lengte, en de breedte, en de hoogte derzelve waren
even gelijk. **17** En hij mat haar muur op honderd vier
en veertig ellen, naar de maat eens mensen, welke des
engels was. **18** En het gebouw van haar muur Jaspis;
en de stad was zuiver goud, zijnde zuiver glas gelijk. **19**

En de fondamenten van den muur der stad waren met
allerlei kostelijk gesteente versierd. Het eerste fondament
was Jaspis, het tweede Saffier, het derde Chalcedon, het
vierde Smaragd. **20** Het vijfde Sardonix, het zesde Sardius,
het zevende Chrysoliet, het achtste Beryl, het negende
Topaas, het tiende Chrysopraas, het elfde Hyacinth, het
twaalfde Amethyst. **21** En de twaalf poorten waren twaalf
paarlen, een iedere poort was elk uit een paarl; en de
straat der stad was zuiver goud; gelijk doorluchtig glas.
22 En ik zag geen tempel in dezelve; want de Heere, de
almachtige God, is haar Tempel, en het Lam. **23** En de stad
behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden
schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht,
en het Lam is haar Kaars. **24** En de volken, die zalig
worden, zullen in haar licht wandelen; en de koningen der
aarde brengen hun heerlijkheid en eer in dezelve. **25** En
haar poorten zullen niet gesloten worden des daags; want
aldaar zal geen nacht zijn. **26** En zij zullen de heerlijkheid
en de eer der volken daarin brengen. **27** En in haar zal
niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en
leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des
levens des Lams.

22 En hij toonde mij een zuivere rivier van het water
des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den
troon Gods, en des Lams. **2** In het midden van haar straat
en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom
des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot
maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms
waren tot genezing der heidenen. **3** En geen vervloeking
zal er meer tegen iemand zijn; en de troon Gods en des
Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem
dienen; **4** En zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam
zal op hun voorhoofden zijn. **5** En aldaar zal geen nacht
zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node
hebben; want de Heere God verlicht hen; en zij zullen als
koningen heersen in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)** **6** En hij
zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig;
en de Heere, de God der heilige profeten, heeft Zijn engel
gezonden, om Zijn dienstknechten te tonen, hetgeen haast
moet geschieden. **7** Zie, Ik kom haastiglijk zalig is hij,
die de woorden der profetie dezes boeks bewaart. **8** En
ik, Johannes, ben degene, die deze dingen gezien en
gehoord heb. En toen ik ze gehoord en gezien had, viel
ik neder om aan te bidden voor de voeten des engels,
die mij deze dingen toonde. **9** En hij zeide tot mij: Zie,
dat gij het niet doet; want ik ben uw mededienstknecht,
en uwer broederen, der profeten, en dergenen, die de
woorden dezes boeks bewaren; aanbid God. **10** En hij
zeide tot mij: Verzegel de woorden der profetie dezes
boeks niet; want de tijd is nabij. **11** Die onrecht doet, dat
hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde;
en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde;
en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde. **12** En zie, Ik
kom haastiglijk en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te
vergelden, gelijk zijn werk zal zijn. **13** Ik ben de Alfa, en de
Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste.
14 Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij
aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen
ingaan in de stad. **15** Maar buiten zullen zijn de honden,
en de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers,
en de afgodendienaars, en een iegelijk, die de leugen
liefheeft, en doet. **16** Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden
om ulieden deze dingen te getuigen in de Gemeenten.
Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende
Morgenster. **17** En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En
die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die
wil, neme het water des levens om niet. **18** Want ik betuig
aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks
hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal
hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn.
19 En indien iemand afdoet van de woorden des boeks
dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des
levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek
geschreven is. **20** Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom
haastiglijk. Amen. Ja, kom, Heere Jezus! **21** De genade
van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

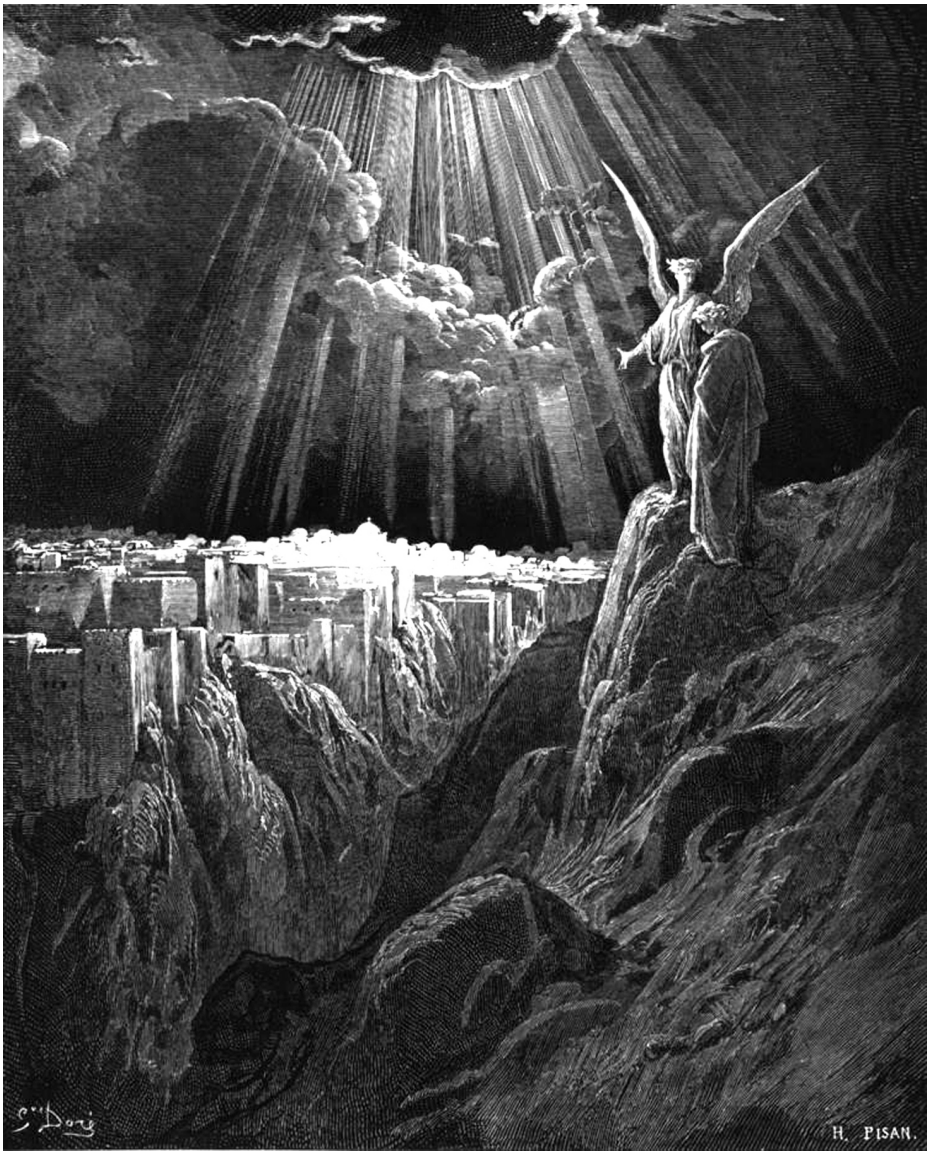

En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.

Openbaring 21:2-3

Leidraad voor Lezers

Nederlandse at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Woordenlijst

Nederlandse at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Woordenlijst +

AionianBible.org/Bibles/Dutch---Statenvertaling/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukas 8:31
Romeinen 10:7
Openbaring 9:1
Openbaring 9:2
Openbaring 9:11
Openbaring 11:7
Openbaring 17:8
Openbaring 20:1
Openbaring 20:3

aïdios

Romeinen 1:20
Judas 1:6

aiōn

Mattheüs 12:32
Mattheüs 13:22
Mattheüs 13:39
Mattheüs 13:40
Mattheüs 13:49
Mattheüs 21:19
Mattheüs 24:3
Mattheüs 28:20
Markus 3:29
Markus 4:19
Markus 10:30
Markus 11:14
Lukas 1:33
Lukas 1:55
Lukas 1:70
Lukas 16:8
Lukas 18:30
Lukas 20:34
Lukas 20:35
Johannes 4:14
Johannes 6:51
Johannes 6:58
Johannes 8:35
Johannes 8:51
Johannes 8:52
Johannes 9:32
Johannes 10:28
Johannes 11:26
Johannes 12:34
Johannes 13:8
Johannes 14:16
Handelingen 3:21
Handelingen 15:18
Romeinen 1:25
Romeinen 9:5
Romeinen 11:36
Romeinen 12:2
Romeinen 16:27
1 Corinthiërs 1:20
1 Corinthiërs 2:6
1 Corinthiërs 2:7
1 Corinthiërs 2:8
1 Corinthiërs 3:18
1 Corinthiërs 8:13
1 Corinthiërs 10:11
2 Corinthiërs 4:4
2 Corinthiërs 9:9
2 Corinthiërs 11:31
Galaten 1:4
Galaten 1:5
Efeziërs 1:21
Efeziërs 2:2
Efeziërs 2:7
Efeziërs 3:9
Efeziërs 3:11
Efeziërs 3:21
Efeziërs 6:12
Filippenzen 4:20
Colossenzen 1:26
1 Timotheüs 1:17
1 Timotheüs 6:17
2 Timotheüs 4:10
2 Timotheüs 4:18
Titus 2:12
Hebreeën 1:2
Hebreeën 1:8
Hebreeën 5:6
Hebreeën 6:5
Hebreeën 6:20
Hebreeën 7:17
Hebreeën 7:21
Hebreeën 7:24
Hebreeën 7:28
Hebreeën 9:26
Hebreeën 11:3
Hebreeën 13:8
Hebreeën 13:21
1 Petrus 1:23
1 Petrus 1:25
1 Petrus 4:11
1 Petrus 5:11
2 Petrus 3:18
1 Johannes 2:17
2 Johannes 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Openbaring 1:6
Openbaring 1:18
Openbaring 4:9
Openbaring 4:10
Openbaring 5:13
Openbaring 7:12
Openbaring 10:6
Openbaring 11:15
Openbaring 14:11
Openbaring 15:7
Openbaring 19:3
Openbaring 20:10
Openbaring 22:5

aiōnios

Mattheüs 18:8
Mattheüs 19:16
Mattheüs 19:29
Mattheüs 25:41
Mattheüs 25:46
Markus 3:29
Markus 10:17
Markus 10:30
Lukas 10:25
Lukas 16:9
Lukas 18:18
Lukas 18:30
Johannes 3:15
Johannes 3:16
Johannes 3:36
Johannes 4:14
Johannes 4:36
Johannes 5:24
Johannes 5:39
Johannes 6:27
Johannes 6:40
Johannes 6:47
Johannes 6:54
Johannes 6:68

Johannes 10:28
Johannes 12:25
Johannes 12:50
Johannes 17:2
Johannes 17:3
Handelingen 13:46
Handelingen 13:48
Romeinen 2:7
Romeinen 5:21
Romeinen 6:22
Romeinen 6:23
Romeinen 16:25
Romeinen 16:26
2 Corinthiërs 4:17
2 Corinthiërs 4:18
2 Corinthiërs 5:1
Galaten 6:8
2 Thessalonicenzen 1:9
2 Thessalonicenzen 2:16
1 Timotheüs 1:16
1 Timotheüs 6:12
1 Timotheüs 6:16
2 Timotheüs 1:9
2 Timotheüs 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filémon 1:15
Hebreeën 5:9
Hebreeën 6:2
Hebreeën 9:12
Hebreeën 9:14
Hebreeën 9:15
Hebreeën 13:20
1 Petrus 5:10
2 Petrus 1:11
1 Johannes 1:2
1 Johannes 2:25
1 Johannes 3:15
1 Johannes 5:11
1 Johannes 5:13
1 Johannes 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Openbaring 14:6

eleēsē

Romeinen 11:32

Geenna

Mattheüs 5:22
Mattheüs 5:29
Mattheüs 5:30
Mattheüs 10:28
Mattheüs 18:9
Mattheüs 23:15
Mattheüs 23:33
Markus 9:43
Markus 9:45
Markus 9:47
Lukas 12:5
Jakobus 3:6

Hadēs

Mattheüs 11:23
Mattheüs 16:18
Lukas 10:15
Lukas 16:23
Handelingen 2:27
Handelingen 2:31
1 Corinthiërs 15:55
Openbaring 1:18
Openbaring 6:8
Openbaring 20:13
Openbaring 20:14

Limnē Pyr

Openbaring 19:20
Openbaring 20:10
Openbaring 20:14
Openbaring 20:15
Openbaring 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Numeri 16:30
Numeri 16:33
Deuteronomium 32:22
1 Samuël 2:6
2 Samuël 22:6
1 Koningen 2:6
1 Koningen 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmen 6:5
Psalmen 9:17
Psalmen 16:10
Psalmen 18:5
Psalmen 30:3
Psalmen 31:17
Psalmen 49:14
Psalmen 49:15
Psalmen 55:15
Psalmen 86:13
Psalmen 88:3
Psalmen 89:48
Psalmen 116:3
Psalmen 139:8
Psalmen 141:7
Spreuken 1:12
Spreuken 5:5
Spreuken 7:27
Spreuken 9:18
Spreuken 15:11
Spreuken 15:24
Spreuken 23:14
Spreuken 27:20
Spreuken 30:16
Prediker 9:10
Hooglied 8:6
Jesaja 5:14
Jesaja 7:11
Jesaja 14:9
Jesaja 14:11
Jesaja 14:15
Jesaja 28:15
Jesaja 28:18
Jesaja 38:10
Jesaja 38:18
Jesaja 57:9
Ezechiël 31:15
Ezechiël 31:16
Ezechiël 31:17
Ezechiël 32:21
Ezechiël 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Petrus 2:4

Questioned

Psalmen 150:5
2 Petrus 2:17

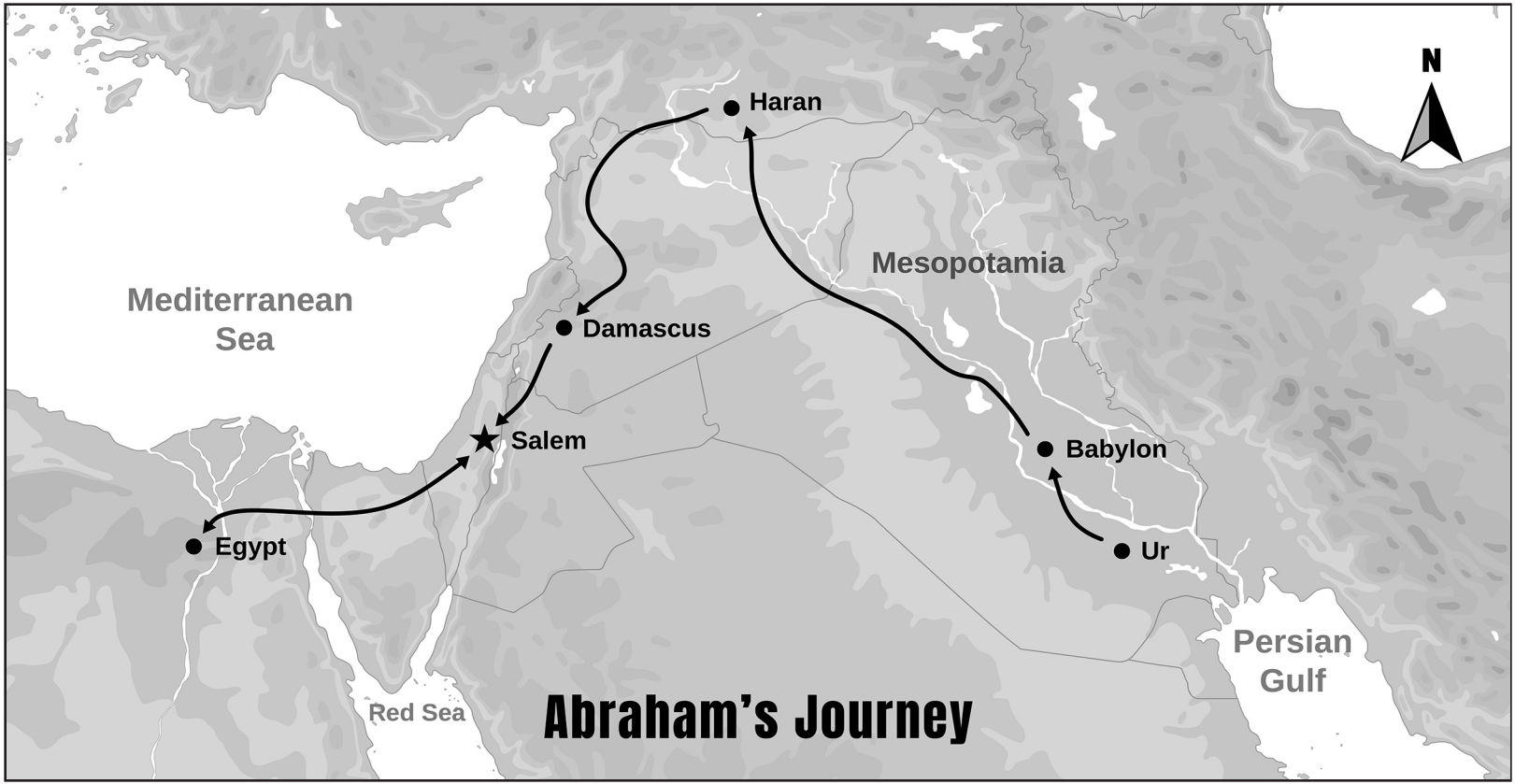

Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. - Hebreeën 11:8

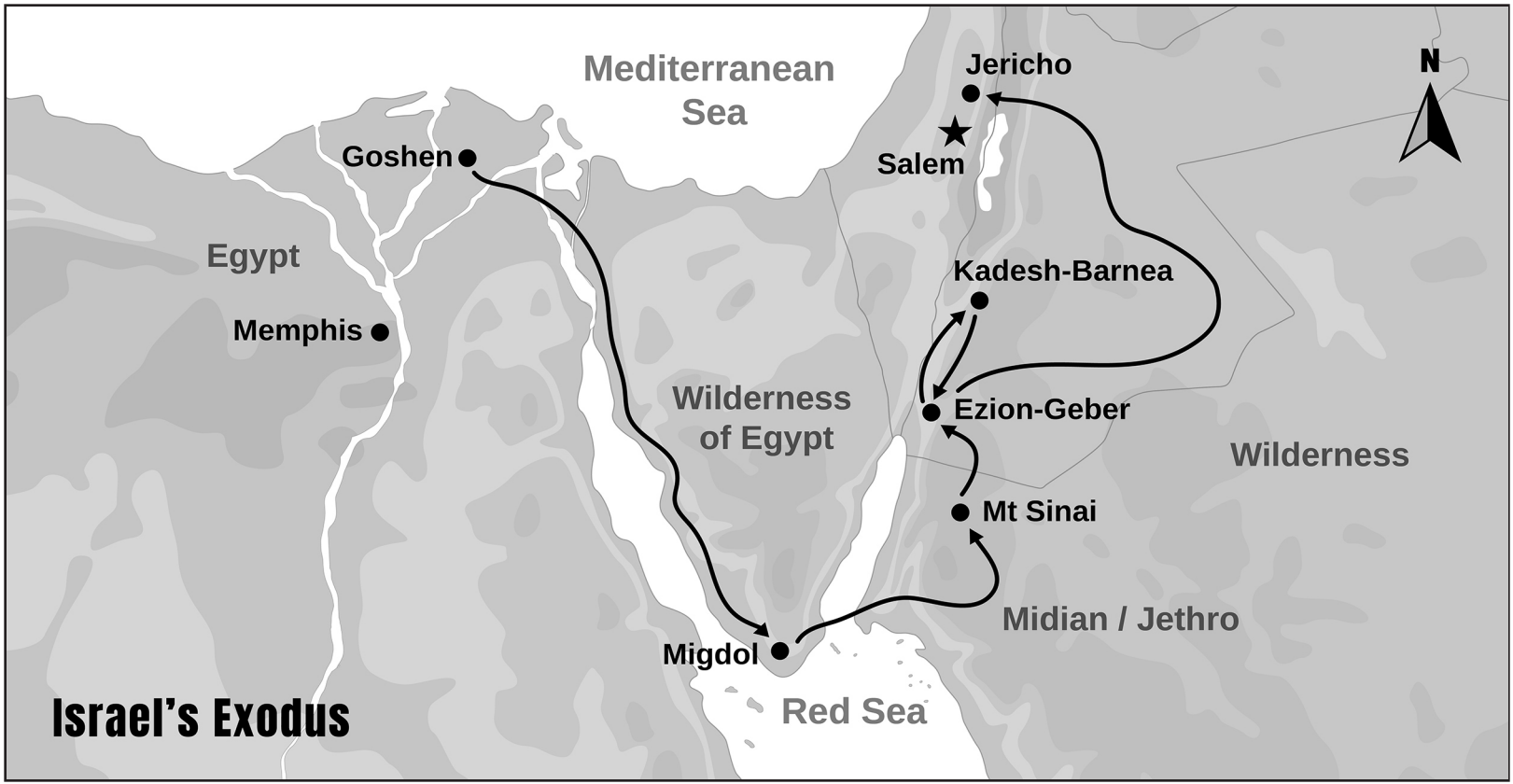

En het is geschied, toen Farao het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was; want God zeide: Dat het den volke niet rouwe, als zij den strijd zien zouden, en wederkeren naar Egypte. - Exodus 13:17

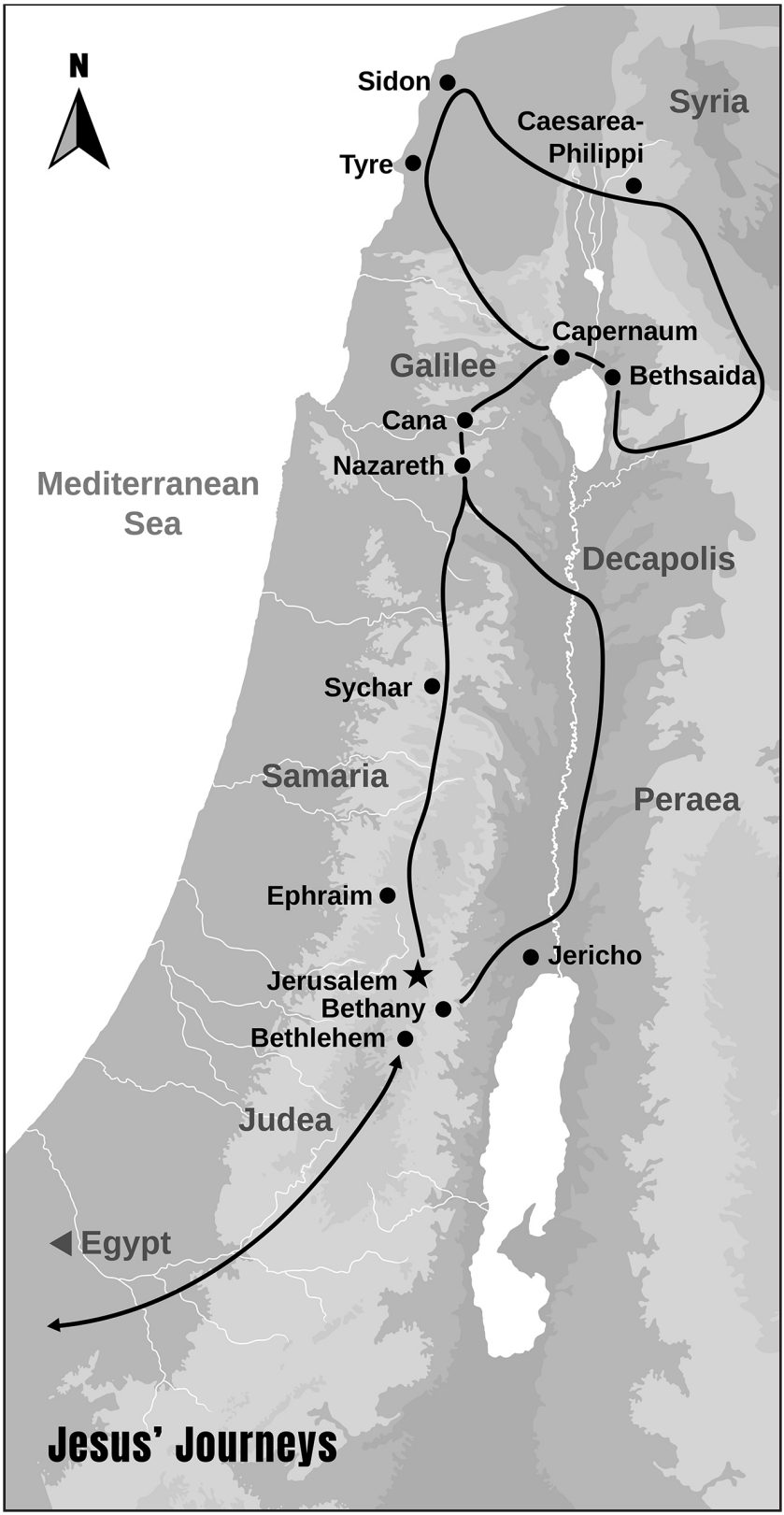

Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen, om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. - Markus 10:45

Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, - Romeinen 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Bestemming

Nederlandse at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

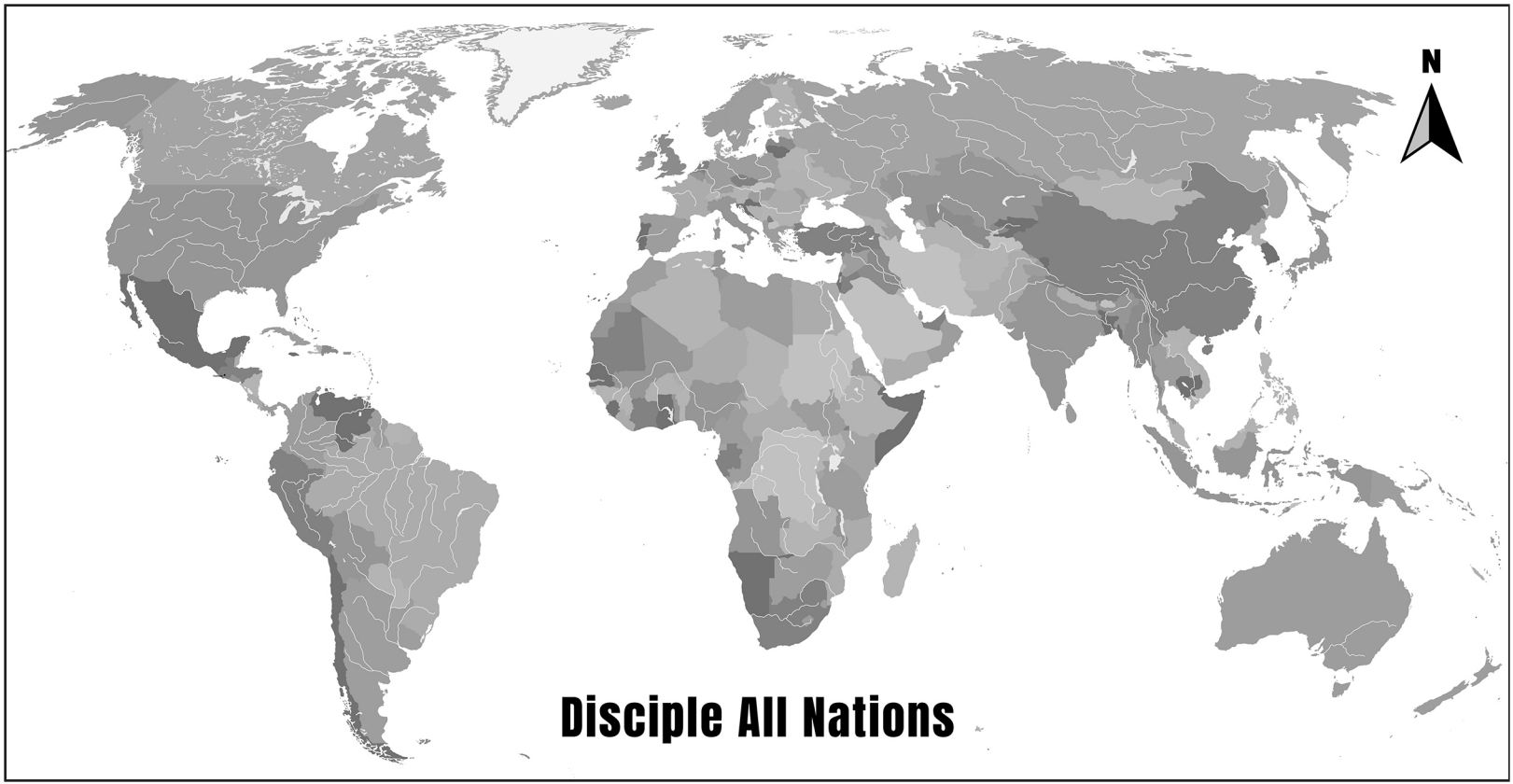

Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; - Mattheüs 28:19